

Holy Bible

Aionian Edition®

Czech Bible Kralicka 1613

AionianBible.org
První nepřeložená svatá Bible na světě
100% zdarma ke kopírování a tisku
také známý jako "Fialová Bible"

Holy Bible Aionian Edition ®
Czech Bible Kralicka 1613

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2021

Source text: Crosswire.org

Source version: 5/1/2016

Source copyright: Public Domain

Last edition of the 1613 Czech King, 1613

Formatted by Speedata Publisher version 4.6.0 on 11/25/2021

100% Free to Copy and Print

<http://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<http://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Předmluva

Čeština at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a lexicon. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Obsah

STARÝ ZÁKON

1 Mojžišova	11
2 Mojžišova	37
3 Mojžišova	59
4 Mojžišova	75
5 Mojžišova	97
Józua	117
Sudcov	130
Rút	143
1 Samuelova	145
2 Samuelova	162
1 Královská	176
2 Královská	193
1 Kronická	209
2 Kronická	224
Ezdráš	243
Nehemiáš	249
Ester	257
Jób	262
Žalmy	275
Príslovia	308
Kazatel	319
Pieseò	323
Izaiáš	325
Jeremiáš	351
Plaè	381
Ezechiel	384
Daniel	410
Hozeáš	419
Joel	423
Ámos	425
Obadiáš	428
Jonáš	429
Micheáš	430
Náhum	433
Habakuk	434
Sofoniáš	436
Haggeus	438
Zachariáš	439
Malachiáš	444

NOVÝ ZÁKON

Matouš	449
Marek	465
Lukáš	475
Jan	492
Skutky Apoštolů	505
Rímanům	522
1 Korintským	529
2 Korintským	536
Galatským	541
Efezským	544
Filipským	547
Koloským	549
1 Tesalonickým	551
2 Tesalonickým	553
1 Timoteovi	554
2 Timoteovi	556
Titovi	558
Filemonovi	559
Židům	560
Jakubův	565
1 Petrův	567
2 Petrův	569
1 Janův	571
2 Janův	573
3 Janův	574
Judův	575
Zjevení Janovo	576

PŘÍLOHA

Průvodce Čtenáři
Glosář
Mapy
Ilustrace, Doré

STARÝ ZÁKON

A tak vyhnal člověka a osadil zahradu Eden cherubíny k východní straně s mečem plamenným blýskajícím se, aby ostříhal cesty k stromu života.

1 Mojžíšova 3:24

1 Mojžišova

1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. **2** Země pak byla neslčná a pustá, a tma byla nad propastí, a Duch Boží vznášel se nad vodami. **3** I řekl Bůh: Bud' světlo! I bylo světlo. **4** A viděl Bůh světlo, že bylo dobré; i oddělil Bůh světlo od tmy. **5** A nazval Bůh světlo dnem, a tmu nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první. **6** Řekl také Bůh: Bud' obloha u prostřed vod, a děl vody od vod! **7** I učinil Bůh tu oblohu, a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou, od vod, kteréž jsou nad oblohou. A stalo se tak. **8** I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý. **9** Řekl také Bůh: Shromažďte se vody, kteréž jsou pod nebem, v místo jedno, a ukaž se místo suché! A stalo se tak. **10** I nazval Bůh místo suché zemí, shromaždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **11** Potom řekl Bůh: Zplod země trávu, a bylinu vydávající símě, a strom plodný, nesoucí ovoce podlé pokolení svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. A stalo se tak. **12** Nebo země vydala trávu, a bylinu nesoucí semeno podlé pokolení svého, i strom přinášející ovoce, v němž bylo símě jeho, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **13** I byl večer a bylo jitro, den třetí. **14** Opět řekl Bůh: Budete světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci, a byla na znamení a rozměření časů, dnů a let. **15** A aby svítila na obloze nebeské, a osvěcovala zemi. A stalo se tak. **16** I učinil Bůh dvě světla veliká, světlo větší, aby správu drželo nade dnem, a světlo menší, aby správu drželo nad nocí; též i hvězdy. **17** A postavil je Bůh na obloze nebeské, aby osvěcovala zemi; **18** A aby správu držela nade dnem a nocí, a oddělovala světlo od tmy. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **19** I byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. **20** Řekl ještě Bůh: Vydějte vody hmyz duše živé v hojnosti, a ptactvo, kteréž by létalo nad zemí pod oblohou nebeskou! **21** I stvořil Bůh velryby veliké a všelikou duši živou, hýbající se, kteroužto v hojnosti vydaly vody podlé pokolení jejich, a všeliké ptactvo křídla mající, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **22** I požehnal jim Bůh, řka: Plodtež se a množte se, a naplňte vody mořské; též ptactvo at' se rozmnožuje na zemi! **23** I byl večer a bylo jitro, den pátý. **24** Řekl též Bůh: Vydej země duši živou, jednu každou podlé pokolení jejího, hovada a zeměplazy, i zvěř zemskou, podlé pokolení jejího. A stalo se tak. **25** I učinil Bůh zvěř zemskou podlé pokolení jejího, též hovada vedle pokolení jejich, i všeliký zeměplaz podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že bylo dobré. **26** Řekl opět Bůh: Učiříme člověka k obrazu našemu, podlé podobenství našeho, a at' panuj nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vší zemi, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi. **27** I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je. **28** A požehnal jim Bůh, a řekl jim Bůh: Plodtež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji, a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočichem hýbajícím se na zemi. **29** Řekl ještě Bůh: Aj, dal jsem vám všelikou bylinu, vydávající símě, kteréž jest na tváři vší země, a všeliké stromoví, (na němž jest ovoce stromu), nesoucí símě, to bude vám za pokrm. **30** Všechném pak živočichům zemským, i všemu ptactvu

nebeskému, a všemu tomu, což se hybě na zemi, v čemž jest duše živá, všelikou bylinu zelenou dal jsem ku pokrmu. I stalo se tak. **31** A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, bylo velmi dobré. I byl večer a bylo jitro, den šestý.

2 A tak dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich.

2 A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. **3** I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo. **4** Tit' jsou rodové nebes a země, (když stvořena jsou v den, v němž učinil Hospodin Bůh zemi i nebe), **5** I každé chrastiny polní, dříve než byla na zemi, i všeliké byliny polní, prvé než vzcházela; nebo ještě byl neděšti Hospodin Bůh na zemi, aniž byl který člověk, ještě by dělal zemi. **6** A aniž pára vystupovala z země, aby svlažovala všecken svrcek země. **7** I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chřípě jeho dchnutí života, i byl člověk v duši živou. **8** Štípl pak byl Hospodin Bůh ráj v Eden na východ, a postavil tam člověka, jehož byl učinil. **9** A vyvedl Hospodin Bůh z země všeliký strom na pohledění libý, a ovoce k jídlu chutné; též strom života u prostřed ráje, i strom vědění dobrého a zlého. **10** (A řeka vycházela z Eden, k svlažování ráje, a odtud dělila se, a byla ve čtyři hlavní řeky. **11** Jméno jedné Píson, ta obchází všecko zemi Hevilah, kdež jest zlato. **12** A zlato země té jest výborné; tam jest i bdelium, a kámen onychin. **13** Jméno pak druhé řeky Gihon, ta obchází všecko zemi Chus. **14** A jméno řeky třetí Hiddekel, kteráž teče k východní straně Assyrské země. A řeka čtvrtá jest Eufrates). **15** Pojáv tedy Hospodin Bůh člověka, postavil jej v ráji v zemi Eden, aby jej dělal a ostříhal ho. **16** I zapověděl Hospodin Bůh člověku, řka: Z každého stromu rajského svobodně jísti budeš; **17** Ale z stromu vědění dobrého a zlého nikoli nejez; nebo v který bys koli den z něho jedl, smrtí umřeš. **18** Řekl byl také Hospodin Bůh: Není dobré člověku být samotnému; učiním jemu pomoc, kteráž by při něm byla. **19** (Nebo když byl učinil Hospodin Bůh z země všelikou zvěř polní, i všecko ptactvo nebeské, přivedl je k Adamovi, aby pohleděl na ně, jaké by jméno kterému dáti měl; a jak by koli nazval Adam kterou duši živou, tak aby jmenována byla. **20** I dal Adam jména všechném hovadům, i ptactvu nebeskému, a všeliké zvěř polní; Adamovi pak není nalezena pomoc, kteráž by při něm byla.) **21** Protož uvedl Hospodin Bůh tvrdý sen na Adama, i usnul; a vyrial jedno z žeber jeho, a to místo vyplnil tělem. **22** A z toho žebrá, kteréž vyrial z Adama, vzdělal Hospodin Bůh ženu, a přivedl ji k Adamovi. **23** I řekl Adam: Ted'tato jest kost z kostí mých a tělo z těla mého; tato slouti bude mužatka, nebo z muže vzta jest. **24** Z té příčiny opustí muž otce svého i matku svou, a přídržeti se bude manželky své, i budou v jedno tělo. **25** Byli pak oba dva nazí, Adam i žena jeho, a nestyděli se.

3 Had pak byl nejchytrější ze všech živočichů polních, kteréž

byl učinil Hospodin Bůh. A ten řekl ženě: Tak-liž jest, že vám Bůh řekl: Nebudete jísti z každého stromu rajského? **2** I řekla žena hadu: Ovoce stromu rajských jíme; **3** Ale o ovoce stromu, kteréž jest u prostřed ráje, řekl Bůh: Nebudete ho jísti, aniž se ho dotknete, abyste nezemřeli. **4** I řekl had ženě: Nikoli

nezemřete smrtí! 5 Ale ví Bůh, že v kterýkoli den z něho jistí budete, otevrou se oči vaše; a budete jako bohové, vědouce dobré i zlé. 6 Vídci tedy žena, že dobrý jest strom k jádru i přijemný očima, a k nabýtí rozumnosti strom žádostivý, vzala z ovoce jeho a jedla; dala také i muži svému s sebou, a on jedl. 7 Tedy otevřiny jsou oči obou dvou, a poznali, že jsou nazí; i navázali lístí fíkového a nadělali sobě věníků. 8 A v tom uslyšeli hlas Hospodina Boha chodícího po ráji k větru dennímu; i skryl se Adam a žena jeho před tváří Hospodina Boha, u prostřed stromoví rajského. 9 I povolal Hospodin Bůh Adama, a řekl jemu: Kdež jsi? 10 Kterýžto řekl: Hlas tvůj slyšel jsem v ráji a bál jsem se, že jsem nahý; protož skryl jsem se. 11 I řekl Bůh: Kdož oznámil, že jsi nahý? Nejedl-lis ale z toho stromu, z něhožt' jsem jistí zapověděl? 12 I řekl Adam: Žena, kterouž jsi mi dal, aby byla se mnou, ona mi dala z stromu toho, a jedl jsem. 13 I řekl Hospodin Bůh ženě: Což jsi to učinila? I řekla žena: Had mne podvedl, i jedla jsem. 14 Tedy řekl Hospodin Bůh hadu: Že jsi to učinil, zločeňený budeš nade všecky hovada a nade všecky živočichy polní; po brše svém plaziti se budeš, a prach žrátí budeš po všecky dny života svého. 15 Nad to, neprátelelství položím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu. 16 Ženě pak řekl: Velice rozmnžím bolesti tvé a počinání tvá, s bolestí roditi budeš děti, a pod mocí muže tvého bude žádost tvá, a on panovati bude nad tebou. 17 Adamovi také řekl: Že jsi uposlechl hlasu ženy své, a jedl jsi z stromu toho, kterýžt' jsem zapověděl, řka: Nebudeš jistí z něho; zločeňená země pro tebe, s bolestí jistí budeš z ní po všecky dny života svého. 18 Trní a bodláčí tobě ploditi bude, i budeš jistí bylinky polní. 19 V potu tváři své chléb jistí budeš, dokavadž se nenavrátíš do země, poněvadž jsi z ní vzat. Nebo prach jsi a v prach se navrátiš. 20 Dal pak byl Adam jméno ženě své Eva, proto že ona byla mátě všech živých. 21 I zdělal Hospodin Bůh Adamovi a ženě jeho oděv kožený, a přiděl je. 22 Tedy řekl Hospodin Bůh: Aj, člověk učiněn jest jako jeden z nás, věda dobré i zlé; pročež nyní, aby nevtáhl ruky své, a nevzal také z stromu života, a jedl by, i byl by živ na věky, vyženěme jej. 23 I vypustil jej Hospodin Bůh z zahrady Eden, aby dělal zemi, z níž vzat byl. 24 A tak vyhnal člověka a osadil zahradu Eden cherubíny k východní straně s mečem plamenným blýskajícím se, aby ostříhal cesty k stromu života.

4 Adam pak poznal Eve ženu svou, kterážto počavší, porodila Kainu a řekla: Obdržela jsem muže na Hospodinu. 2 A opět porodila bratra jeho Abele. I byl Abel pastýř ovcí, a Kain byl oráč. 3 Po mnohých pak dnech stalo se, že obětoval Kain z úrody zemské obět Hospodinu. 4 Ano i Abel také obětoval z prvorzených věcí stáda svého, a z tuku jejich. I vzhlédl Hospodin na Abele a na oběť jeho. 5 Na Kainu pak a na oběť jeho nevzhlédl. Protož rozlítil se Kain náramně, a opadla tvář jeho. 6 I řekl Hospodin Kainovi: Proč jsi se tak rozpánil hněvem? A proč jest opadla tvář tvá? 7 Zdalíž nebudeš příjemný, budeš-li dobré činiti? Pakli nebudeš dobrě činiti, hřich ve dveřích leží; a pod mocí tvou bude žádost jeho, a ty panovati budeš nad ním. 8 I muvil Kain k Abelovi bratu svému. Stalo se pak, když byli na

poli, že povstal Kain proti Abelovi bratru svému, zabil jej. 9 I řekl Hospodin Kainovi: Kdež jest Abel bratr tvůj? Kterýž odpověděl: Nevím. Zdalíž jsem já strážným bratra svého? 10 I řekl Bůh: Co jsi učinil? Hlas krve bratra tvého volá ke mně z země. 11 Protož nyní zločeňený budeš i od té země, kteráž otevřela ústa svá, aby přijala krev bratra tvého z ruky tvé. 12 Když budeš dělati zemi, nebude více vydávat moci své tobě; tulákem a běhouinem budeš na zemi. 13 I řekl Kain Hospodinu: Větší' jest nepravost má, než aby mi odpušťena býti mohla. 14 Aj, vyháníš mne dnes z země této, a před tváří tvou skrývat se budu, a budu tulákem a běhouinem na zemi. I přijde na to, že kdo mne koli naleze, zabije mne. 15 I řekl mu Hospodin: Zajisté kdo by koli zabil Kaina, nad tím sedmnásobně mštěnobude. Pročež vložil Hospodin známení na Kaina, aby ho žádný nezabil, kdo by jej koli nalezl. 16 Tedy odšel Kain od tváři Hospodinovy, bydlil v zemi Nód, k východní straně naproti Eden. 17 Poznal pak Kain ženu svou, kterážto počala a porodila Enochu. I stavěl město, a nazval jméno města toho jménem syna svého Enoch. 18 I narodil se Enochovi Irád, a Irád zplodil Mavieale, Mavieal pak zplodil Matuzaele, a Matuzael zplodil Lámecha. 19 Vzal sobě pak Lámech dvě ženy; jméno jedné Ada, a jméno druhé Zilla. 20 I porodila Ada Jábale, kterýž byl otec přebývajících v staních a stádo pasoucích. 21 A jméno bratra jeho Jubal; ten byl otec všech hrajících na harfu a nástroje hudebné. 22 A Zilla také porodila Tubalkaina, kterýž byl řemeslník všelikého díla od mědi a od železa. Sestra pak Tubalkainova byla Noéma. 23 I řekl Lámech ženám svým, Adě a Zille: Slyšte hlas můj, ženy Lámechovy, poslouchejte řeči mé, že jsem zabil muže k raně své a mládence k zásnasti své. 24 Jestližet sedmnásobně pomštěno bude pro Kaina, tedy pro Lámecha sedmdesátkrát sedmkrát. 25 Poznal pak ještě Adam ženu svou, i porodila syna a nazvala jméno jeho Set; nebo řekla: Dal mi Bůh jiné símě místo Abele, kteréhož zabil Kain. 26 Setovi pak také narodil se syn, a nazval jméno jeho Enos. Tehdáž začalo se vzývání jména Hospodinova.

5 Tato jest kniha rodů Adamových. V ten den, v kterémž stvořil Bůh člověka, ku podobenství Božímu učinil ho. 2 Muže a ženu stvořil je a požehnal jim, a nazval jméno jejich Adam v ten den, když stvoření jsou. 3 Byl pak Adam ve stu a třídcíti letech, když zplodil syna ku podobenství svému a k obrazu svému, a nazval jméno jeho Set. 4 I bylo dnů Adamových po zplacení Seta osm set let, a plodil syny a dcery. 5 A tak bylo všech dnů Adamových, v kterýchž byl živ, devět set a třídceti let, i umřel. 6 Set pak byl ve stu a pěti letech, když zplodil Enosa. 7 A po zplacení Enosa živ byl Set osm set a sedm let, a plodil syny a dcery. 8 I bylo všech dnů Setových devět set a dvanácte let, i umřel. 9 Byl pak Enos v devadesáti letech, když zplodil Kainana. 10 A po zplacení Kainana živ byl Enos osm set a patnácte let, a plodil syny a dcery. 11 I bylo všech dnů Enosových devět set a pět let, i umřel. 12 Kainan pak byl v sedmdesáti letech, když zplodil Mahalaleele. 13 A po zplacení Mahalaleele živ byl Kainan osm set a čtyřdceti let, a plodil syny a dcery. 14 I bylo všech dnů Kainanových devět set a deset let, i umřel. 15 Mahalaleel pak byl v šedesáti a pěti letech, když zplodil Járeda.

16 A po zplození Járeda živ byl Mahalaleel osm set a třicetí let, a plodil syny a dcery. **17** I bylo všech dnů Mahalaleelových osm set devadesáte a pět let, i umřel. **18** Járed pak byl ve stu šedesáti a dvou letech, když zplodil Enocha. **19** A po zplození Enocha živ byl Járed osm set let, a plodil syny a dcery. **20** I bylo všech dnů Járedových devět set šedesáte a dvě létě, i umřel. **21** Enoch pak byl v šedesáti a pěti letech, když zplodil Matuzaléma. **22** A chodil Enoch stále s Bohem po zplození Matuzaléma tři sta let, a plodil syny a dcery. **23** I bylo všech dnů Enochových tři sta šedesáte a pět let. **24** A chodil Enoch stále s Bohem a nebyl více vidín; nebo vzal ho Bůh. **25** Matuzalém pak byl ve stu osmdesátisedmi letech, když zplodil Lámecha. **26** A po zplození Lámecha živ byl Matuzalém sedm set osmdesáte a dvě létě, a plodil syny a dcery. **27** I bylo všech dnů Matuzalémových devět set šedesáte a devět let, i umřel. **28** Lámech pak byl ve stu osmdesáti a dvou letech, když zplodil syna, **29** Jehož jméno nazval Noé, říka: Tento nám odpočinutí způsobí od díla našeho, od práce rukou našich, kterouž máme s zemí, jížto zlořečil Hospodin. **30** A živ byl Lámech potom, když zplodil Noé, pět set devadesáte a pět let, a plodil syny a dcery. **31** I bylo všech dnů Lámechových sedm set sedmdesáte a sedm let, i umřel. **32** A když byl Noé v pěti stech letech, zplodil Sema, Chama a Jáfeta.

6 Stalo se pak, když se počali množiti lidé na zemi, a dcery se jim zrodily, **2** Že vidouce synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech, kteréž oblibovali. **3** Pročež řekl Hospodin: Nebude se nesnadití duch můj s člověkem na věky, proto že také tělo jest, a bude dnů jeho sto a dvacetí let. **4** Obrové pak byli na zemi v těch dnech; ano i potom, když vcházeli synové Božík dcerám lidským, ony rodily jim. To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli, muži na slovo vztatí. **5** Ale když viděl Hospodin, an se rozmnožuje zlost lidská na zemi, a že by všeliké myšlení srdce jejich nebylo než zlé po všeckem čas, **6** Litoval Hospodin, že učinil člověka na zemi, a bolest měl v srdeci svém. **7** Tedy řekl Hospodin: Vyhladím z země člověka, kteréhož jsem stvořil, od člověka až do hovada, až do zeměplazu, až i do ptactva nebeského; nebo líto mi, že jsem je učinil. **8** Ale Noé našel milost před Hospodinem. **9** Tito jsou příběhové Noé: Noé muž spravedlivý, dokonalý byl za svého věku, s Bohem ustavičně chodil Noé. **10** (Zplodil pak Noé tři syny: Sema, Chama a Jáfeta.) **11** Ale země byla porušena před Bohem, a naplněna byla země nepravostí. **12** Viděl tedy Bůh zemi, a aj, porušena byla, nebo bylo porušilo všeliké tělo cestu svou na zemi. **13** Protož řekl Bůh k Noé: Konec všelikého těla přichází přede mne, nebo naplněna jest země nepravostí od nich; z té příčiny, hle, již zkazím je s zemí. **14** Učíři sobě koráb z dříví gofer; příhrady zděláš v tom korábu, a oklejejuš jej vnitř i zevnitř klím. **15** A na tento způsob uděláš jej: Tří set loktů bude dlouhost toho korábu, padesáti loktů širokost jeho a třicetí loktů vysokost jeho. **16** Okno uděláš v korábu, a svrchněm na loket vysokým zavřeš jej; dvěře také korábu v boku jeho postavíš, a pokoje spodní, druhé i třetí zděláš v něm. **17** Já pak, aj, já uvedu potopu vod na zemi, aby zkaženo bylo všeliké tělo, v němž jest duch života pod nebem. Cožkoli bude na zemi, umře. **18** S tebou však učiním smlouvu svou; a vejdeš do korábu, ty i

synové tvoji, žena tvá i ženy synů tvých s tebou. **19** A ze všech živočichů všelikého těla, po dvém z každého uvedeš do korábu, abys je živé zachoval s sebou; samec a samice budou. **20** Z ptactva podlé pokolení jeho, a z hovad podlé pokolení jejich, ze všelikého také zeměplazu podlé pokolení jeho, po dvém z každého vejduj k tobě, aby živí zůstali. **21** Ty pak nabeř s sebou všeliké potravy, kteráž se jistí muže, a shromažď sobě, aby byla tobě i jím ku pokrmu. **22** I učinil Noé podlé všeho, jakž mu rozkázal Bůh, tak učinil.

7 Potom řekl Hospodin k Noé: Vejdí ty i všecka čeleď tvá do korábu; nebo jsem tě viděl spravedlivého před sebou v národu tomto. **2** Ze všech hovad čistých vezmeš sobě sedmero a sedmero, samec a samici jeho, ale z hovad nečistých dvě a dvě, samec a samici jeho. **3** Z ptactva také nebeského sedmero a sedmero, samec a samici, aby živé zachováno bylo sémě na vší zemi. **4** Nebo po dnech ještě sedmi já dříti budu na zemi za čtyřidcti dnů a čtyřidcti nocí; a vyhladím se svrchku země všelikou podstatu, kterouž jsem učinil. **5** Tedy učinil Noé všecko tak, jakž mu přikázal Hospodin. **6** (Byl pak Noé v šesti stech letech, když ta potopa přišla na zemi.) **7** A protož přišel Noé a synové jeho, i žena jeho, i ženy synů jeho s ním k korábu, pro vody potopy. **8** Z hovad také čistých i z hovad nečistých, i z ptactva a ze všeho, což se hýbe na zemi, **9** Po dvém vešli k Noé do korábu, samec a samice, tak jakž byl rozkázal Bůh Noé. **10** Stalo se pak po sedmi dnech, že vody potopy přišly na zemi. **11** Léta šestistého věku Noé, druhého měsíce, sedmnáctého dne téhož měsíce, v ten den protrženy jsou všecky studnice propasti veliké, a průduchové nebeští otevříny jsou. **12** I byl příval na zemi čtyřidcti dní a čtyřidcti nocí. **13** Toho dne všel Noé, Sem a Cham i Jáfet, synové Noé, žena Noé, a tři ženy synů jeho s ním do korábu. **14** Oni i všeliký živočich podlé pokolení svého, i všeliké hovado podlé pokolení svého, a všeliký zeměplaz, kterýž se hýbe na zemi, podlé pokolení svého, i všeliké ptactvo vedle pokolení svého, všelijací ptáci, všecko, což křídla má, **15** Vešli k Noé do korábu, po dvém ze všelikého těla, v němž byl duch života. **16** A což jich vešlo, samec a samice ze všelikého těla vešli, tak jakž byl přikázal jemu Bůh, a zavřel Hospodin po něm. **17** A když byla potopa za čtyřidcti dnů na zemi, tedy rozmnoženy jsou vody, až i vyzdvihly koráb, a vznely jej od země. **18** Nebo zmohly se vody a rozmnoženy jsou velmi nad zemí, i zplyval koráb na vodách. **19** A tak náramně rozmohly se vody nad zemí, že příkryty jsou všecky hory nejvyšší, kteréž byly pode vším nebem. **20** Patnácté loktů zvýší rozmohly se vody, když příkryty jsou hory. **21** I umřelo všeliké tělo, kteréž se hýbe na zemi, tak z ptactva, jako z hovad a živočichů, i všelikého hmyzu, kterýž se plazí po zemi, i každého člověka. **22** Všecko, což mělo dýchání ducha života v chřípích svých, ze všeho, což bylo na suše, pomřelo. **23** A tak vyhladil Bůh všelikou podstatu, kteráž byla na tváři země, od člověka až do hovada, až do zeměplazu, a až do ptactva nebeského, vyhlazeno jest, pravím, z země; a zůstal tolíko Noé, a kteříž s ním byli v korábu. **24** I trvaly vody nad zemí za sto a padesáte dnů.

8 Ropozmenul se pak Bůh na Noé, i všecky živočichy a všecka hovada, kteráž byla s ním v korábu; pročež uvedl Bůh vítr na

zemi, i zastavily se vody. 2 A zavříny jsou studnice propasti i průduchové nebešti, a zastaven jest příval s nebe. 3 I navrátily se vody se svrchku země, odcházejice zase, a opadly vody po stu a padesáti dnech, 4 Tak že odpočinul koráb sedmého měsíce, v sedmnáctý den toho měsíce na horách Ararat. 5 Když pak vody odcházely a opadaly až do desátého měsíce, prvního dne téhož desátého měsíce ukázali se vrchové hor. 6 I stalo se po čtyřiceti dnech, otevřev Noé okno v korábu, který byl udělal, 7 Vypustil krkavce. Kterýžto vyletuje zase se vracoval, dokudž nevyschl vody na zemi. 8 Potom vypustil holubici od sebe, aby věděl, již-li by opadly vody se svrchku země. 9 Kterážto když nenašla, kde by odpočinula noha její, navrátila se k němu do korábu; nebo vody byly po vši zemi. On pak vztáhna ruku svou, vzal ji, a vnesl k sobě do korábu. 10 A počekal ještě sedm dní jiných, a opět vypustil holubici z korábu. 11 I přiletěla k němu holubice v večerou, a aj, list olivový utržený v ústech jejích. Tedy poznal Noé, že opadly vody se svrchku země. 12 I čekal ještě sedm dní jiných, a opět vypustil holubici, kterážto nevrátila se k němu více. 13 I stalo se šestistého prvního léta, v první den měsíce prvního, že vyschl vody na zemi. I odjal Noé přikrytí korábu a uřel, ano již oschl svrcek země. 14 Druhého pak měsíce, v dvacátý sedmý den téhož měsíce oschlala země. 15 I mluvil Bůh k Noé, řka: 16 Vyjdí z korábu, ty i žena tvá, a synové tvoji, i ženy synů tvých s tebou. 17 Všecky živočichy, kteríž jsou s tebou ze všelikého těla, tak z ptactva jako z hovad a všelikého zeměplazu, kterýž se hýbe na zemi, vyved' s sebou; at' se v hojnosti rozpolozují na zemi, a rostou a množí se na zemi. 18 I vyšel Noé a synové jeho, i žena jeho a ženy synů jeho s ním; 19 Každý živočich, každý zeměplaz a všecko ptactvo, všecko, což se hýbe na zemi, po pokoleních svých vyslo z korábu. 20 Tedy vzdělal Noé oltář Hospodinu, a vzav ze všech hovad čistých i ze všeho ptactva čistého, obětoval zápalý na tom oltáři. 21 I zachutnal Hospodin vůni tu příjemnou, a řekl Hospodin v srdci svém: Nebudu více zlořečiti zemi pro člověka, protože myšlení srdce lidského zlé jest od mladosti jeho; aniž budu více bítě všechno, což živo jest, jako jsem učinil. 22 Nybrž dokavadž země trvati bude, setí a žeř, studeno i horko, léto a zima, den také a noc nepřestanou.

9 Tedy požehnal Bůh Noé i synům jeho a řekl jim: Plodtež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi. 2 Strach vás a hrůza vaše bud' na všeliký živočich země, a na všecko ptactvo nebeské. Všecko, což se hýbe na zemi, a všecky ryby mořské v ruce vaše dány jsou. 3 Všecko, což se hýbe a jest živo, bude vám za pokrm; jako by linu zelenou, dal jsem vám to všecko. 4 A však masa s duší jeho, kteráž jest krev jeho, nebudeste jísti. 5 A zajisté krve vaší, duší vašich vyhledávati budu; z rukou každého hovada vyhledávati jí budu, i z ruky člověka, ano i z ruky každého bratra jeho budu vyhledávati duše člověka. 6 Kdo by koli vylil krev člověka, skrze člověka vylita bude krev jeho; nebo k obrazu svému učinil Bůh člověka. 7 Vy pak plodte a množte se; v hojnosti se rozplodte na zemi, a rozmnoženi budete na ní. 8 I mluvil Bůh k Noé a synům jeho s ním, řka: 9 Já zajisté vcházím v smlouvou svou s vámi, i s semenem vaším po vás, 10 A se všelikou duší živou, kteráž jest s vámi, z ptactva, z hovad a

ze všech živočichů zemských, kteríž jsou s vámi, ode všech, kteráž vyšli z korábu, až do všelikého živočicha zemského. 11 Protož utvruji smlouvu svou s vámi, že nebude vyhlázeno více všeliké tělo vodami potopy; aniž bude více potopa k zkažení země. 12 I řekl Bůh: Totot' bude znamení smlouvy, kteráž dávám, mezi mnou a mezi vámi, a mezi všelikou duší živou, kteráž jest s vámi, po všecky věky. 13 Duhu svou postavil jsem na oblaku, a bude na znamení smlouvy mezi mnou a mezi zemí. 14 A budet', když uvedu mračný oblak nad zemí, a ukáže se duha na oblaku, 15 Že se rozpomenu na smlouvou svou, kteráž jest mezi mnou a mezi vámi a mezi všelikou duší živou v každém těle; a nebudou více vody ku potopě, aby zahladily všeliké tělo. 16 Nebo když bude duha ta na oblaku, popatřím na ni, abych se rozpomenu na smlouvou věčnou mezi Bohem a mezi všelikou duší živou v každém těle, kteráž jest na zemi. 17 I řekl Bůh k Noé: Tot' jest znamení smlouvy, kterouž jsem utvrdil mezi sebou a mezi všelikým tělem, kteráž jest na zemi. 18 Byli pak synové Noé, kteráž vyšli z korábu: Sem, Cham a Jáfet; a Cham byl otec Kanánův. 19 Ti tři jsou synové Noé, a ti se rozprostřeli po vši zemi. 20 Noé pak obíráje se s zemí, začal dělati vinice. 21 A pije víno, opil se, a obnažil se u prostřed stanu svého. 22 Viděl pak Cham, otec Kanánův, hanbu otce svého, a pověděl oběma bratřím svým vně. 23 Tedy vzali Sem a Jáfet oděv, kterýžto oba položili na ramena svá, a jdouce zpátkem, zakryli hanbu otce svého; tvář pak jich byly odvráceny, a hanby otce svého neviděli. 24 Procítiv pak Noé po svém víně, zvěděl, co mu učinil syn jeho mladší. 25 I řekl: Zlořečený Kanán, služebník služebníků bude bratřím svým. 26 Řekl také: Pozehnany Hospodin, Bůh Semův, a bud' Kanán služebníkem jejich. 27 Rozšíříž Bůh milostivé Jáfeta, aby bydlil v stáncích Semových, a bud' Kanán služebníkem jejich. 28 Živ pak byl Noé po potopě tři sta a padesáte let. 29 A tak bylo všech dnů Noé devět set a padesáte let; i umřel jest.

10 Tito jsou pak rodové synů Noé, Sema, Chama a Jáfeta, jimž se tito synové zrodili popotopě. 2 Synové Jáfetovi: Gomer a Magog, a Madai, a Javan, a Tubal, a Mešech, a Tirias. 3 Synové pak Gomerovi: Ascenez, Rifat, a Togorma. 4 Synové pak Javanovi: Elisa a Tarsis, Cetim a Dodanim. 5 Od těch rozděleni jsou ostrovové národy po krajinách jejich, každý podlé jazyku svého, vedlī čeleďi své, v národech svých. 6 Synové pak Chamovi: Chus a Mizraim a Put a Kanán. 7 A synové Chusovi: Sába, Evila, a Sabata, a Regma, a Sabatacha. Synové pak Regmovi: Sába a Dedan. 8 Zplodil také Chus Nimroda; ont' jest počal býtě mocným na zemi. 9 To byl silný lovec před Hospodinem; protož se říká: Jako Nimrod silný lovec před Hospodinem. 10 Počátek pak jeho království byl Babylon a Erek, Achad a Chalne, v zemi Sinear. 11 Z země té vyšel do Assur, kdežto vystavěl Ninive, a Rohobot město, a Chále, 12 A Rezen mezi Ninive a mezi Chále; tot' jest město veliké. 13 Mizraim pak zplodil Ludim a Anamim, a Laabim, a Neftuim, 14 A Fetruzim, a Chasluium, (odkudž pošli Filistinští) a Kafturim. 15 Kanán pak zplodil Sidona prvorrozeného svého, a Het, 16 A Jebuzea, a Amoreea, a Gergezea, 17 A Hevea, a Aracea, a Sinea, 18 A Aradia, a Samarea, a Amatea; a potom

odtud rozprostřely se čeledi Kananejských. **19** A bylo pomezí Kananejských od Sidonu, když jdeš k Gerar až do Gázy; a odtud když jdeš k Sodomě a Gomorře, a Adamaa Seboim až do Lázy. **20** Ti jsou synové Chamovi po čeledech svých, vedle jazyků svých, po krajinách svých, v národech svých. **21** Semovi také, otcí všech synů Heber, bratu Jáfeta staršího zrozeni jsou synové. **22** A tito jsou synové Semovi: Elam, a Assur, a Arfaxad, a Lud, a Aram. **23** Synové pak Aramovi: Hus, a Hul, a Geter, a Mas. **24** Potom Arfaxad zplodil Sále; a Sále zplodil Hebera. **25** Heberovi také narodili se dva synové; jméno jednoho Peleg, protože za dnů jeho rozdělena byla země, a jméno bratra jeho Jektan. **26** Jektan pak zplodil Elmodada, a Salefa, a Azarmota, a Járe, **27** A Adoráma, a Uzala, a Dikla, **28** A Obale, a Abimahele, a Sebai, **29** A Ofira, a Evila, a Jobaba; všickni ti jsou synové Jektanovi. **30** A bylo bydlení jejich od Mesa, když jdeš k Sefar hoře na východ slunce. **31** Tiť jsou synové Semovi po čeledech svých, vedle jazyků svých, po krajinách svých, v národech svých. **32** Ty jsou čeledi synů Noé po rodech svých, v národech svých; a od těch rozdělili se národové na zemi po potopě.

11 Byla pak všecka země jazyku jednoho a řeči jedné. **2** I stalo se, když se brali od východu, nalezli pole v zemi Sinear, a bydlili tam. **3** A řekli jeden druhemu: Nuže, nadějme cihel, a vypalme je ohněm. I měli cihly místo kamení, a zemi lepkou místo vápna. **4** Nebo řekli: Nuže, vystavějme sobě město a věž, jejíž by vrch dosahal k nebi; a tak učiníme sobě jméno, abychom nebyli rozptýleni po vši zemi. **5** Sstoupil pak Hospodin, aby viděl to město a věž, kterouž stavěli synové lidští. **6** A řekl Hospodin: Aj, lid jeden a jazyk jeden všechněch těchto, a tot' jest začátek díla jejich; nyní pak nedadí sobě v tom překaziti, což umínil dělati. **7** Protož sstupme a změřme tam jazyk jejich, aby jeden druhého jazyku nerozuměl. **8** A tak rozptýlil je Hospodin odtud po vši zemi; i přestali stavěti města toho. **9** Protož nazýváno jest jméno jeho Báběl; nebo tu zmátl Hospodin jazyk vší země; a odtud rozptýlil je Hospodin po vši zemi. **10** Titoť jsou rodové Semovi: Sem, když byl ve stu letech, zplodil Arfaxada ve dvou letech po potopě. **11** A byl živ Sem po zplození Arfaxada pět set let; a plodil syny a dcery. **12** Arfaxad pak živ byl pět a třidceti let, a zplodil Sále. **13** A po zplození Sále živ byl Arfaxad čtyři sta a tři léta; a plodil syny a dcery. **14** Sále také živ byl třiceti let, a zplodil Hebera. **15** A živ byl Sále po zplození Hebera čtyři sta a tři léta; a plodil syny a dcery. **16** Živ pak byl Heber čtyři a třiceti let, a zplodil Pelega. **17** A živ byl Heber po zplození Pelega čtyři sta a třiceti let; a plodil syny a dcery. **18** Peleg pak živ byl třiceti let, a zplodil Réhu. **19** A živ byl Peleg po zplození Réhu dvě stě a devět let; a plodil syny a dcery. **20** Réhu také živ byl třiceti a dvě létě, a zplodil Sáruga. **21** A po zplození Sáruga živ byl Réhu dvě stě a sedm let; a plodil syny a dcery. **22** Živ pak byl Sárug třiceti let, a zplodil Náchora. **23** A byl živ Sárug po zplození Náchora dvě stě let; a plodil syny a dcery. **24** Náchor pak živ byl dvaceti a devět let, a zplodil Táre. **25** A živ byl Náchor po zplození Táre sto a devatenácte let; a plodil syny a dcery. **26** Živ pak byl Táre sedmdesáte let, a zplodil Abrama, Náchora a Hárana. **27** Tito jsou pak rodové Táre: Táre zplodil Abrama, Náchora a Hárana;

Háran pak zplodil Lota. **28** Umřel pak Háran prvé než Táre otec jeho v zemi narození svého, totiž v Ur Kaldejských. **29** I zpojímal sobě ženy Abram a Náchor; jméno ženy Abramovy Sarai, a jméno ženy Náchorovy Melcha, dcera Háranova, který byl otec Melchy a Jeschy. **30** Byla pak Sarai neplodná, a neměla děti. **31** I vzal Táre Abrama syna svého, a Lota syna Háranova, vnuka svého, a Sarai nevěstu svou, ženu Abrama syna svého, a vyšli spolu z Ur Kaldejských, aby se brali do země Kananejské, a přišli až do Cháran, a bydlili tam. **32** A byli dnové Táre dvě stě a pět let; i umřel Táre v Cháran.

12 Nebo byl řekl Hospodin Abramovi: Vyjdi z země své a z příbuznosti své, i z domu otce svého do země, kterouž ukáži tobě. **2** A učiním tě v národ veliký, a požehnám tobě, a zvelebím jméno tvé, a budeš požehnán. **3** Požehnám také dobrořečícím tobě, a zlorečícím tobě zlorečiti budu; ano požehnány budou v tobě všecky čeledi země. **4** I vyšel Abram, tak jakž mu byl mluvil Hospodin, a šel s ním Lot. (Byl pak Abram v sedmdesáti pěti letech, když vyšel z Cháran.) **5** A vzal Abram Sarai manželku svou, a Lota syna bratra svého, a všecko zboží své, kteréhož nabyla, i duše, kterýž dosáhl v Cháran. A vyšedše, brali se do země Kananejské, až i přišli do ní. **6** I prošel Abram tu zemi až k místu Sichem, to jest až k rovině More. A tehdáž Kananejský byli v zemi. **7** I ukázal se Hospodin Abramovi a řekl: Semeni tvému dám zemi tuto. Tedy vzdělal tu oltář Hospodinu, kterýž se byl ukázal jemu. **8** A odtud podal se k hoře, kteráž leží na východ od Bethel, kdežto rozbil stan svůj, tak že mu Bethel byl na západ, Hai pak na východ; i vzdělal tam oltář Hospodinu, a vzýval jméno Hospodinovo. **9** Potom hnul se Abram dále, a odebral se odtud ku poledni. **10** Byl pak hlad v té zemi; protož sstoupil Abram do Egypta, aby tam byl pohostinu; nebo veliký byl hlad v té zemi. **11** I stalo se, že když přicházel blízko k Egyptu, řekl k Sarai manželce své: Aj, nyní znám, že jsi žena krásné tváři. **12** A stane se, že když tě užíz Egyptští, řeknou: To jest manželka jeho; i zabijí mne, tebe pak živé nechají. **13** Prav medle, že jsi sestra má, aby mi dobře bylo přičinou tvou, a živa zůstala duše má pro tebe. **14** I stalo se, když všel Abram do Egypta, viděli Egyptští ženu, že krásná byla náramně. **15** A vidouce ji knížata Faraonova, schválili ji před ním; i vzata jest žena do domu Faraonova. **16** Kterýžto i Abramovi dobrě učinil pro ni; a měl ovce a voly a osly, i služebníky a děvky, též oslice a vellbloudy. **17** Ale Hospodin trápil Faraona ranami velikými, i dům jeho, pro Sarai manželku Abramovu. **18** Protož povolal Farao Abrama a řekl: Cos mi to učinil? Pročež mi neoznámil, že ona manželka tvá jest? **19** Proč jsi řekl: Sestra má jest? A vzal jsem ji sobě za ženu. Protož nyní, ted'máš manželku svou, vezmi a jdi. **20** I poručil o ném Farao mužům, a propustili ho, i manželku jeho i všecko, což měl.

13 Vstoupil tedy Abram z Egypta on i žena jeho i všecko, což měl, a Lot s ním, ku poledni. **2** (Byl pak Abram bohatý velmi na dobytek, na stříbro i na zlato.) **3** A šel cestami svými od poledne až do Bethel, až k místu tomu, kdež prvé byl stánek jeho, mezi Bethel a Hai. **4** K místu oltáře, kterýž tam byl prvé vzdělal, kdežto vzýval Abram jméno Hospodinovo. **5** Také i Lot,

kterýž s Abramem chodil, měl ovce a voly i stany. 6 A nemohla jím země postačovati, aby spolu bydlili, proto že zboží jich bylo veliké, tak že nemohli spolu bydliti. 7 Odkudž vznikla nesnáz mezi pastýř stáda Abramova a mezi pastýř stáda Lotova; nebo Kananejší a Ferezejší tehdáž bydlili v zemi té. 8 Řekl tedy Abram k Lotovi: Nechžt', prosím, není nesnáze mezi mnou a tebou, a mezi pastýř mými a pastýř tvými, poněvadž muži bratří jsme. 9 Zdaliž není před tebou všecka země? Odděl se, prosím, ode mne. Půjdeš-li na levo, já na pravo se držeti budu; pakli půjdeš na pravo, na levo se držeti budu. 10 Pozdvih tedy Lot očí svých, spatřil všecku rovinu vúkol Jordánu, kteráž před tím, než Hospodin zkazil Sodomu a Gomoru, všecka až k Ségor svlažována byla, jako zahrada Hospodinova, a jako země Egyptská. 11 I zvolil sobě Lot všecku rovinu Jordánskou, a bral se k východu; a tak oddělili se jeden od druhého. 12 Abram bydlil v zemi Kananejské, ale Lot přebýval v městech té roviny, podav stanu až k Sodomě. 13 Lidé pak Sodomští byli zlá, a hříšníci před Hospodinem velicí. 14 I řekl Hospodin Abramovi, když se oddělil od něho Lot: Pozdvihni nyní očí svých, a pohled z místa, na němž jsi, na půlnoci a na poledne, i na východ a na západ. 15 Nebo všecku zemi, kterouž vidíš, tobě dám a semení tvému až na věky. 16 A rozmnozím símě tvé jako prach země; nebo jestliže kdo bude moci sčisti prach země, tedy i símě tvé sečteno bude. 17 Vstaň, projdi tu zemi na dýl i na šíř její; nebo tobě ji dám. 18 Tedy Abram hnul se s stanem, přišel a bydlil v rovinách Mamre, kteréž jsou při Hebronu, kdežto vzdělal oltář Hospodinu.

14 Stalo se pak ve dnech těch, že Amrafel král Sinearský, Arioch král Elasarský, Chedorlaomer král Elamský, a Thádal král Goimský, 2 Vyzdvihli válku proti Bérovi králi Sodomskému, a proti Bersovi králi Gomorskému, a Senábovi králi Adamatskému, a Semeberovi králi Seboimskému, a králi Bélamskému, to jest Ségorskému. 3 Všickni tito sjeli se do údolí Siddim, to jest již moře solné. 4 Dvanácte let sloužili Chedorlaomerovi, třináctého pak léta zprotivili se. 5 Protož léta čtrnáctého přitáhl Chedorlaomer a králové, kteříž byli s ním, a pobili Refaimske v Astarotu Karnaïmských, a Zuzimské v Cham, a Eminské na rovinách Kariataimských, 6 A Horejské na hoře jich Seir, až k rovině Fáran, kteráž leží nad pouští. 7 A vracejíce se, přitáhl k En Misfat, kteráž již jest Kádes, a pohubili všecku krajinu Amalechitského, také i Amorejského, bydlícího v Hasesontamar. 8 Protož vytáhl král Sodomský, a král Gomorský, a král Adamatský, a král Seboimský, a král Bélamský, to jest Ségorský, a sšíkovali se proti nim k bitvě v údolí Siddim, 9 Proti Chedorlaomerovi králi Elamitskému, a Thádalovi králi Goimskému, a Amrafelovi králi Sinearskému, i Ariochovi králi Elasarskému, čtyři králové proti pěti. 10 (V údolí pak Siddim bylo mnoho studnic klejovatých.) I utíkajíce král Sodomský a Gomorský, padli tam; a kteří pozůstali, utekli na hory. 11 A pobravše všecko zboží Sodomských a Gomorských, a všecky potravy jich, odtáhli. 12 Vzali také Lota, a zboží jeho, syna bratra Abramova, a odjeli; nebo on bydlil v Sodomě. 13 Přišel pak jeden, kterýž byl utekl, a zvěstoval Abramovi Hebrejskému, kterýž tehdáž bydlil v rovinách Mamre Amorejského, bratra

Eškolova a bratra Anerova; nebo ti měli smlouvu s Abramem. 14 Uslyšev tedy Abram, že by zajat byl bratr jeho, vypravil způsobných k boji a v domě svém zrozených služebníků třista a osmnáctce, a honil je až k Dan. 15 A oddělív se, připadl na ně v noci, on i služebníci jeho, a porazil je; a stihal je až k Chobah, kteréž leží na levo Damašku. 16 I odjel zase všecko zboží; také i Lota bratra svého s statkem jeho zase přivedl, ano i ženy a lid. 17 Tedy vyšel král Sodomský proti němu, když se navracoval od pobití Chedorlaomera a králů, kteříž byli s ním, k údolí Sáveh, kteréž jest údolí královské. 18 Melchisedech také král Sálem, vynesl chléb a víno; a ten byl kněz Boha silného nejvyššího. 19 I požehnal mu a řekl: Požehnaný Abram Bohu silnému nejvyššímu, kterýž vládne nebem a zemí; 20 A požehnaný Bůh silný nejvyšší, kterýž dal nepřátely tvé v ruce tvé. I dal mu Abram desátky ze všech věcí. 21 Král pak Sodomský řekl Abramovi: Dej mi lid, a zboží vezmi sobě. 22 I řekl Abram králi Sodomskému: Pozdvihl jsem ruky své k Hospodinu, Bohu silnému nejvyššímu, kterýž vládne nebem i zemí, 23 Že nevezmu od niti až do řeménka obuv ze všech věcí, kteréž jsou tvé, abys neřekl: Já jsem obohatil Abrama, 24 Kromě toliko toho, což snědli bojovníci, a dílu mužů, kteréž se mnou šli, totíž Aner, Eškol a Mamre; oni nechat' vezmou díl svůj.

15 Když pak ty věci pominuly, stalo se slovo Hospodinovo k Abramovi u vidění, řekoucí: Neboj se, Abrame; já budu pavéza tvá, a odplata tvá velmi veliká. 2 Jemužto řekl Abram: Panovníče Hospodine, což mi dáš, poněvadž já scházím bez dětí, a ten, jemuž zanechám domu svého, bude Damašský Eliezer? 3 Řekl ještě Abram: Aj, mně jsi nedal semene; a aj, schovanec můj bude mým dědicem. 4 A aj, slovo Hospodinovo k němu, řeku: Nebudet' ten dědicem tvým, ale kterýž vyjde z života tvého, ten dědicem tvým bude. 5 I vyvedl jej ven a řekl: Vzhleďně nyní k nebi, a sečti hvězdy, budeš-li je však moci sčisti? Řekl mu ještě: Tak bude símě tvé. 6 I uvěřil Hospodinu, a počteno mu to za spravedlnost. 7 (Nebo byl řekl jemu: Já jsem Hospodin, kterýž jsem tě vyvedl z Ur Kaldejských, atbych dal zemi tuto k dědičnému vládářství. 8 I řekl: Panovníče Hospodine, po čem poznám, že jí dědičně obdržím? 9 I odpověděl jemu: Vezmi mně jalovici tříletou, a kozu tříletou, a skopce tříletého, hrdličku také a holoubátko. 10 Kterýžto vzav ty všecky věci, zroztníl je na poly, a rozložil na dvě straně, jednu polovici proti druhé: ptáků pak nezroztníl. 11 Ptáci pak sedali na ta mrtvá těla, a Abram je sháněl. 12 I stalo se, když slunce zapadal, že dřímotu těžká připadala na Abrama; a aj, hrůza a tma veliká obklíčila jej). 13 Řekl tedy Bůh Abramovi: To zajisté věž, že pohostinu bude símě tvé v zemi cizí, a v službu je podrobí, a trápití je budou za čtyři sta let. 14 Však národ, jemuž sloužiti budou, já souditi budu; a potom vyjdou s velikým zbožím. 15 Ty pak půjdeš k otcům svým v pokoji; a pohřben budeš v starosti dobré. 16 A čtvrté pokolení sem se navrátí; nebt' ještě není doplněna nepravost Amorejských. 17 I stalo se, když zapadlo slunce, a tma bylo, a aj, ukázala se pec kouřící se, a pochodně ohnivá, kteráž šla mezi díly těmi. 18 V ten den učinil Hospodin smlouvu s Abramem, řka: Semeni tvému dám zemi tuto, od řeky Egyptské až do řeky té veliké, řeky Eufraten: 19

Cinejské, Cenejejské, Cethmonské, 20 A Hetejské, Ferezejské, a Refaimské, 21 Amorejské, i Kananejské také, a Gergejejské a Jebuzejské.

16 Sarai pak manželka Abramova jemu nerodila; a měla děvku Egyptskou, jménem Agar. 2 I řekla Sarai Abramovi: Aj, nyní Hospodin zavřel život můj, abych nerodila; vejdí, prosím, k děvce mé, zda bych aspoň z ní mohla mít syny. I povolil Abram řeči Sarai. 3 Tedy vzavši Sarai manželka Abramova Agar Egyptskou děvku svou, po desíti letech, jakž bydliti počal Abram v zemi Kananejské, dala ji Abramovi muži svému za ženu. 4 I všel k Agar, kterážto počala. Viduci pak ona, že počala, zlehčila sobě paní svou. 5 I řekla Sarai Abramovi: Křívou mou tys vinen; já jsem dala děvku svou v lůno tvé, kterážto viduci, že počala, zlehčila mne sobě. Sudiž Hospodin mezi mnou a mezi tebou. 6 I řekl Abram k Sarai: Aj, děvka tvá v moci tvé; učíš s ní, cožt' se za dobré vidí. Tedy trápila ji Sarai, a ona utekla od ní. 7 Našel ji pak anděl Hospodinův u studnice vody na poušti, u studnice té, kteráž jest při cestě Sur. 8 A řekl: Agar, děvko Sarai, odkud jdeš, a kam se běreš? I řekla: Od tváři Sarai paní své já utíkám. 9 Tedy řekl jí anděl Hospodinův: Navrát' se ku paní své, a pokoř se pod ruku její. 10 Opět řekl anděl Hospodinův: Velice rozmnožím símě tvé, aniž bude moci sečteno být pro množství. 11 Potom také řekl anděl Hospodinův: Aj, ty jsi těhotná, a tudíž porodíš syna, a nazůveš jméno jeho Izmael; nebo uslyšel Hospodin trápení tvé. 12 Budet' pak litý člověk; ruce jeho proti všechném, a ruce všech proti němu; a před tváří všech bratří svých bydliti bude. 13 I nazvala Agar jméno Hospodinovo, kterýž mluvil jí: Ty jsi silný Bůh vidění; nebo řekla: Zdaliž teď také nevidím po tom, kterýž mne viděl? 14 Protož nazvala studnici tu studnicí Živého vidoucího mne. Aj, ta jest mezi Kádes a Barad. 15 Porodila pak Agar Abramovi syna; a nazval Abram jméno syna svého, kteréhož porodila Agar, Izmael. 16 Abram pak byl v osmdesáti šesti letech, když mu porodila Agar Izmaele.

17 Když pak Abram byl v devadesáti devíti letech, ukázal se mu Hospodin, a řekl jemu: Já jsem Bůh silný všemohoucí; chodiž ustavičně přede mnou a budíž dokonalým. 2 A učiním smlouvu svou mezi sebou a tebou a rozmnožím té náramně velmi. 3 Padl pak Abram na tvář svou; i mluvil Bůh s ním, řka: 4 Ját' jsem, aj, smlouva má s tebou, a budeš otcem národů mnohých. 5 Aniž více slouti bude jméno tvé Abram, ale bude jméno tvé Abraham; nebo otcem mnohých národů učinil jsem tě. 6 A učiním, abys se rozplodil náramně velmi, a rozšířím té v národy; i králové z tebe vyjdou. 7 Utvrďím také smlouvu svou mezi sebou a tebou, i mezi semenem tvým po tobě, po rodech jejich, za smlouvou věčnou, totíž abych byl Bohem tvým i semene tvého po tobě. 8 Nadto dám tobě i semenu tvému po tobě zemi, v nížto obýváš pohostinu, všecku zemi Kananejskou k vládání věčnému; a budu jejich Bohem. 9 Řekl jestě Bůh Abramovi: Ty pak ostříhati budeš smlouvy mé, ty i símě tvé po tobě, po rodech svých. 10 Tatot' jest smlouva má mezi mnou a mezi vámi, i mezi semenem tvým po tobě, kteréž ostříhati budete: Aby obřezán byl mezi vámi každý pohlaví mužského. 11 Obřežete pak tělo hanby své; a to bude znamením smlouvy mezi mnou a mezi vámi. 12 Každý tedy pohlaví mužského

osmého dne obřezán bude mezi vámi po rodech vašich, doma narozený i koupený za stříbro, z kterých by koli cizozemců byl, jerž není z semene tvého. 13 Konečně at' jest obřezán narozený v domě tvém, i koupený za peníze tvé; a budget' smlouva má na těle vašem za smlouvou věčnou. 14 Neobřezaný pak pacholík, kterýž by neobřezal těla neobřízky své, vyhlazena zajisté bude duše ta z lidu svého; nebo smlouvu mou zrušíš. 15 Řekl také Bůh Abramovi: Sarai manželce své nebudeš říkat Sarai, ale Sára bude jméno její. 16 Nebo požehnám jí a dámt' z ní syna; požehnám' jí, a bude v národy; králové národů z ní vyjdou. 17 Tedy padl Abraham na tvář svou, a zasmál se, řekl v srdeci svém: Zdali stoletému narodí se syn? A zdali Sára v devadesáti letech porodí? 18 I řekl Abraham Bohu: Ó byť' jen Izmael živ byl před tebou! 19 Jemužto řekl Bůh: Nýbrž Sára manželka tvá porodí tobě syna, a nazůveš jméno jeho Izák; i utvrďím smlouvou svou s ním za smlouvou věčnou, i s semenem jeho po něm. 20 Také o Izmaele uslyšel jsem tě; a aj, požehnám jemu, a učiním to, aby se rozplodil, a rozmnzožim ho náramně velmi; dvanáctero knížat zplodí, a rozšířím jej v národ veliký. 21 Ale smlouvou svou utvrďím s Izákem, kteréhožt' porodí Sára po roce, při tomto času. 22 A když dokonal Bůh řeč svou s ním, vstoupil od Abrahama. 23 Vzal tedy Abraham Izmaele syna svého, i všecky zrozené v domě svém, i všecky koupené za stříbro své, každého, kdož byl pohlaví mužského, z domácích svých, a obřezal tělo neobřízky jejich hned v ten den, jakž s ním Bůh mluvil. 24 A byl Abraham v devadesáti devíti letech, když obřezáno bylo tělo neobřízky jeho. 25 Izmael pak syn jeho byl v třinácti letech, když obřezáno bylo tělo neobřízky jeho. 26 Jednoho a téhož dne obřezáni jsou, Abraham a Izmael syn jeho. 27 I všickni domácí jeho, doma zrození i za stříbro do cizozemce koupení, obřezáni jsou s ním.

18 Ukázel se pak jemu Hospodin v rovině Mamre; a on sedél u dverí stanu, když veliké horko na den bylo. 2 A když pozdvihl očí svých, viděl, a aj, tři muži stáli naproti němu. Kterážto jakž uzřel, běžel jim vstříc ode dverí stanu, a sklonil se až k zemi. 3 A řekl: Pane můj, jestliže jsem nyní nalezl milost před očima tvýma, prosím, nepomíjej služebníka svého. 4 Přineseno bude trochu vody, a umyjete nohy své, a odpočinete pod stromem. 5 Zatím přinesu kus chleba, a posilněte srdce svého; potom půjdete, poněvadž mimo služebníka svého jdete. I řekl: Tak učíř, jakž jsi mluvil. 6 Tedy pospíšil Abraham do stanu k Sáře, a řekl: Spěšně tři míry mouky bělé zadělej, a napec podpopelných chlebů. 7 Abraham pak běžel k stádu; a vzav tele mladé a dobré, dal služebníku, kterýžto pospíšil připraviti je. 8 Potom vzav másla a mléka, i tele, kteréž připravil, položil před ně; sám pak stál při nich pod stromem, i jedli. 9 Řekl pak jemu: Kde jest Sára manželka tvá? Kterýžto odpověděl: Ted' v stanu. 10 A řekl: Jistotně se navrátim k tobě vedle času života, a aj, syna mítí bude Sára manželka tvá. Ale Sára poslouchala u dveří stanu, kteréž byly za ním. 11 Abraham pak i Sára byli staří a sesláho věku, a přestal byl Sáře běh ženský. 12 I smála se Sára sama v sobě, řkuci: Teprv když jsem se sstarala, v rozkoše se vydám? A ještě i pán můj se sstaral. 13 Tedy řekl Hospodin Abramovi: Proč jest se smála Sára, řkuci: Zdaliž opravdu ještě roditi budu, a já se sstarala? 14 Zdaliž co skrytého bude

před Hospodinem? K času určitému navrátím se k tobě vedle času života, a Sára bude mítí syna. **15** Zapřela pak Sára a řekla: Nesmála jsem se; nebo se bála. I řekl Hospodin: Není tak, ale smála jsi se. **16** Tedy vstavše odtud muži ti, obrátili se k Sodomě; Abraham pak šel s nimi, aby je provodil. **17** A řekl Hospodin: Zdali já zatajím před Abrahamem, což dělati budu? **18** Poněvadž Abraham jistotně bude v národ veliký a silný, a požehnání budou v něm všickni národnové země. **19** Nebo znám jej; protož příkáže synům svým a domu svému po sobě, aby ostříhali cesty Hospodinovy, a činili spravedlnost a soud, atby naplnil Hospodin Abrahamovi, což mu zaslíbil. **20** I řekl Hospodin: Proto že rozmnožen jest křík Sodomských a Gomorských, a hřich jejich že obtížen jest náramně: **21** Sstoupím již a pohledím, jestliže podle kříku jejich, který přišel ke mně, činili, důjde na ně setření; a pakli toho není, zvím. **22** A obrátvše se odtud muži, šli do Sodomy; Abraham pak ještě stál před Hospodinem. **23** V tom přistoupiv Abraham, řekl: Zdali také zahladíš spravedlivého s bezbožným? **24** Bude-li paděsáte spravedlivých v tom městě, zdali předce zahubíš, a neodpustíš místu pro paděsáte spravedlivých, kteríž jsou v něm? **25** Odstup to od tebe, abys takovou věc učiniti měl, abys usmrtil spravedlivého s bezbožným; takt' by byl spravedlivý jako bezbožný. Odstup to od tebe; zdaliž soudce vší země neuční soudu? **26** I řekl Hospodin: Jestliže naleznu v Sodomě, v městě tom, paděsáte spravedlivých, odpustím všemu tomu místu pro ně. **27** A odpovídaje Abraham, řekl: Aj, nyní chti bych mluviti ku Pánu svému, ačkoli jsem prach a popel. **28** Co pak, nedostaneli se ku paděsáti spravedlivým pěti, zdali zkazíš pro těch pět všecko město? I řekl: Nezahladím, jestliže najdu tam čtyřidceti pět. **29** Opět mluvil Abraham a řekl: Snad nalezeno bude tam čtyřidceti? A odpověděl: Neučiním pro těch čtyřidceti. **30** I řekl Abraham: Prosím, nechť se nehněvá Pán můj, že mluviti budu: Snad se jich nalezne tam třídceti? Odpověděl: Neučiním, jestliže naleznu tam třídceti. **31** A opět řekl: Aj, nyní počal jsem mluviti ku Pánu svému: Snad se nalezne tam dvadцetí? Odpověděl: Nezahladím i pro těch dvadцetí. **32** Řekl ještě: Prosím, at' se nehněvá Pán můj, jestliže jednou ještě mluviti budu: Snad se jich najde tam deset? Odpověděl: Nezahladím i pro těch deset. **33** I odšel Hospodin, když dokonal řeč k Abrahamovi; Abraham pak navrátil se k místu svému.

19 Přišli pak dva andělé do Sodomy u večer, a Lot seděl v bráně Sodomské. Kteréžto když uzel, vstav, šel jim v cestu a sklonil se tváří až k zemi. **2** A řekl: Aj, prosím páni moji, uchylte se nyní do domu služebníka svého, a zůstaňte přes noc; umyjete také nohy své a ráno vstanouce, půjdete cestou svou. Oni pak odpověděli: Nikoli, ale přenocujeme na ulici. **3** Ale když on je velmi nutil, obrátvše se k němu, vešli do domu jeho. I udělal jim hody, a napekl chlebů přesných, i jedli. **4** Prvé pak než lehl, muži města toho, muži Sodomští, osuli se vůkolem domu toho, od mladého až do starého, všecken lid odevšad. **5** I volali na Lota, a řekli jemu: Kde jsou ti muži, kteríž přišli k tobě v noci? Vyved' je k nám, at' je poznáme. **6** I vyšel k nim Lot ven, a zavřel po sobě dvěře. **7** A řekl: Prosím, bratří moji, nečiňte zlého. **8** Aj, mám teď dvě dcery, kteréžto nepoznaly muže; vyvedu je nyní k vám, čiňte s nimi, jak se vám líbí; toliko mužům těmito nic

nečiňte, poněvadž vešli pod stín střechy mé. **9** I řekli: Odejdi tam! A mluvili: Sám se dostal sem pohostinu, a chce nás soudit? Nyní tobě hůr uděláme, než jim. I oborili se násilně na muže toho, totiž na Lota, a přistoupili, aby vylomili dvěře. **10** Tedy muži ti vztáhli ven ruku svou, a uvedli Lota k sobě do domu, a dvěře zavřeli. **11** A ty muže, kteríž byli přede dveřmi domu, ranili slepotou velikou, od nejmenšího až do největšího, tak že ustali, hledajice dveře. **12** I řekli muži k Lotovi: Máš-li ještě zde koho, bud' zetě neb syny své, neb dcery své, i všecko, což máš v městě, vyved' z místa tohoto. **13** Nebo zkazíme místo toto, proto zese velmi rozmohl křík jejich před Hospodinem, a poslal nás Hospodin, abychomzkazili je. **14** Vyšed tedy Lot, mluvil k zetům svým, kteríž již měli pojímati dcery jeho, a řekl: Vstaňte, vyjděte z místa tohoto, nebo zkazí Hospodin město toto. Ale zdálo se zetům jeho, jako by žertoval. **15** A když zasvitávalo, nutili andělé Lotu, řkouce: Vstaň, vezmi ženu svou a dvě dcery své, kteréž tu jsou, abys nezahynul v pomstě města. **16** A když prodléval, chopili muži ruku jeho, a ruku ženy jeho, a ruku dvou dcer jeho, nebo se slitoval nad ním Hospodin; i vyvedli jej, a pustili za městem. **17** A stalo se, když je vedli ven, řekl jeden: Zachovej život svůj, neohlédnej se zpět, ani se zastavuj na vši této rovině; ujdi na horu, abys nezahynul. **18** I řekl jim Lot: Ne tak, prosím, páni moji. **19** Aj, nyní našel služebník tvůj milost před očima tvýma, a veliké jest milosrdensví tvé, kteréž jsi učinil se mnou, když jsi zachoval duši mou; ale jáť nebudu moci ujít na tu horu, aby mne nepostihlo to zlé, a umřel bych. **20** Hle, ted' jest toto město blízko, do něhož bych utekl, a tot' jest malé; prosím, nechť tam ujdu; však pak neveliké jest, a živa bude duše má. **21** I řekl k němu: Aj, uslyšel jsem žádost tvou i v této věci, abych nepodvrátil města toho, o němž jsi mluvil. **22** Pospěšiž, ujdi tam; nebot' nebudu moci učiniti ničehož, dokudž tam nedojdeš. A z té příčiny nazváno jest jméno města toho Ségor. **23** Slunce vzcházelo nad zemi, když Lot všel do Ségor. **24** A Hospodin dšíl na Sodomu a na Gomoru sirou a ohněm od Hospodina s nebe. **25** A podvrátil ta města i všecko tu rovinu, všecky také obyvatele těch měst, i všecko, což roste z země. **26** I ohlédl se žena jeho, jdouc za ním, a obrácena jest v sloup solný. **27** Vstav pak Abraham ráno, pospíšil k místu tomu, kdež byl stál před Hospodinem. **28** A pohleděv k Sodomě a Gomoře, i na všecko zemi té roviny, užel, a aj, vystupoval dým z země té, jako dým z vápenice. **29** Stalo se tedy, když kazil Bůh města té roviny, že se rozpomenul Bůh na Abrahama, a vytřhl Lota z prostředku podvrácení, když podvracel města, v nichž bydlil Lot. **30** Potom vyšel Lot z Ségor, a bydlil na hoře té, a obě dvě dcery jeho s ním; nebo nesměl bydliti v Ségor. I bydlil v jeskyni s oběma dcerami svými. **31** I řekla prvorovená k mladší: Otec náš jest již starý, a není žádného muže na zemi, ještě by všel k nám podlé obyčeje vši země. **32** Pod', dejme pít otcí našemu vína, a spěme s ním, abychom zachovaly z otce našeho símě. **33** I daly pít otcí svému vína té noci; a všeďši prvorovená, spala s otcem svým, ktenýžto necítil, ani když lehla, ani když vstala. **34** Nazejří pak řekla prvorovená k mladší: Aj, spala jsem včerejší noci s otcem svým; dejme mu pít vína ještě této noci; potomvejduc, spi s ním, a zachovejme símě z octenašeho. **35** I daly pít ještě té noci otcí svémvína; a vstala ta mladší, a spala s ním; onpak necítil,

ani když ona lehla, ani kdyžvstala. **36** A tak počaly obě dcery Lotovy z otce svého. **37** I porodila prvorzená syna, a nazvala jméno jeho Moáb; onť jest otec Moábských až do dnešního dne. **38** I mladší také porodila syna, a nazvala jméno jeho Ben Ammon; onť jest otcem Ammonitských až do dnešního dne.

20 Odtud bral se Abraham do země polední, aby bydlil mezi Kádes a Sur; i byl pohostinu v Gerar; **2** Kdežto pravil Abraham o Sáře manželce své: Sestra má jest. Tedy poslav Abimelech, král Gerarský, vzal Sáru. **3** Ale přišed Bůh k Abimelechovi ve snách v noci, řekl jemu: Aj, ty již umřeš pro ženu, kterouž jsi vzal, poněvadž jest vdaná za muže. **4** Abimelech pak nepřiblížil se k ní; protož řekl: Pane, zdaž také spravedlivý národ zabiješ? **5** Zdaliž mi sám nepravil: Sestra má jest? A ona též pravila: Bratr můj jest. V upřímnosti srdce svého a v nevinnosti rukou svých učinil jsem to. **6** I řekl jemu Bůh ve snách: Ját také vím, že v upřímnosti srdce svého učinil jsi to, a já také zdržel jsem tě, abys nezhřešil proti mně; protož nedal jsem se jí dotknouti. **7** Nyní tedy, navrat' ženu muži tomu; nebo prorok jest, a modlitu se bude za tebe, a živ budeš. Pakli jí nenavrátíš, věz, že smrtí umřeš ty i všecko, což tvého jest. **8** A vstav Abimelech ráno, svolal všecky služebníky své, a vyprávoval všecka slova ta v uši jejich. I báli se ti muži velmi. **9** Potom povolav Abimelech Abrahama, řekl jemu: Co jsi nám to učinil? A co jsem zhřešil proti tobě, že jsi uvedl na mne a na království mé hřich veliký? Učinilis mi, čehož jsi učiniti neměl. **10** A řekl opět Abimelech Abrahamovi: Cos myslil, žeš takovou věc učinil? **11** Odpověděl Abraham: Řekl jsem: Jistě že není bázňe Boží na místě tomto, a zabijí mne pro ženu mou. **12** A také v pravdě jest sestra má, dcera otce mého, však ne dcera matky mé; a pojal jsem ji sobě za manželku. **13** Když pak vyvedl mne Bůh z domu otce mého, abych pohostinu bydlil, tedy řekl jsem ji: Toto mi dobrodinu učiníš: Na každém místě, kamž půjdeme, prav o mně: Bratr můj jest. **14** Tedy vzav Abimelech ovce a voly, služebníky také a dívky, dal je Abrahamovi; a navrátil mu Sáru manželku jeho. **15** A řekl Abimelech: Aj, země má před tebou; kdežt' se koli příhodné být vidí, tu přebývej. **16** Sáře pak řekl: Aj, dal jsem tisíc stříbrných bratru tvému, hle, onť jest tobě záštěrou oči u všech, kteříž jsou s tebou. A všemi těmito věcmi Sára poučena byla. **17** I modlil se Abraham Bohu, a uzdravil Bůh Abimelecha, a ženu jeho, a dívky jeho; i rodily. **18** Nebo byl zavřel Hospodin každý život ženský v domě Abimelechově, pro Sáru manželku Abrahamovu.

21 Navštívil pak Hospodin Sáru, tak jakž byl řekl; a učinil Hospodin Sáře, jakož byl mluvil. **2** Nebo počala a porodila Sára Abrahamovi syna v starosti jeho, v ten čas, kterýž předpověděl Bůh. **3** A nazval Abraham jméno syna svého, kterýž se mu narodil, jehož porodila Sára, Izák. **4** A obřezal Abraham syna svého Izáka, když byl v osmi dnech, tak jakž mu byl přikázel Bůh. **5** Byl pak Abraham ve stu letech, když se mu narodil Izák syn jeho. **6** I řekla Sára: Radost mi učinil Bůh; kdokoli uslyší, radovati se bude spolu se mnou. **7** A přidala: Kdo by byl řekl Abrahamovi, že bude Sára děti kojití? A však jsem porodila syna v starosti jeho. **8** I rostlo dítě a ostaveno jest. Tedy učinil Abraham veliké hody v ten den, v němž ostaven byl Izák.

9 Viděla pak Sára, že syn Agar Egyptské, kteréhož porodila Abrahamovi, jest posměvač. **10** I řekla Abrahamovi: Vyrz děvku tuto i syna jejího; neboť nebude dědicem syn děvky té s synem mým Izákem. **11** Ale Abraham velmi těžce nesl tu řeč, pro syna svého. **12** I řekl Bůh Abrahamovi: Nestěžuj sobě o dítěti a o děvce své; cožkoli řekla tobě Sára, povol řeč její, nebo v Izákově nazýváno bude tobě símě. **13** A však i syna děvky učiním v národ; nebo tvé símě jest. **14** Vstal tedy Abraham velmi ráno, a vzav chléb a láhvici vody, dal Agar a vložil na rameno její, a pustil ji od sebe i s dítětem. Kterážto odešla a chodila po poušti Bersabé. **15** A když nebylo vody v láhvici, povrhla dítě pod jedním stromem. **16** A odšedší, sedla naproti tak daleko, jako by mohl z lučště dostřeliti; nebo pravila: Nebudu se dívat na smrt dítěte. Seděla tedy naproti, a pozdvihla hlasu svého, plakala. **17** I uslyšel Bůh hlas dítěte; a anděl Boží s nebe zavolal na Agar, a řekl jí: Cot' jest, Agar? Neboj se; nebo Bůh uslyšel hlas dítěte z místa, na kterémž jest. **18** Vstař, vezmi dítě, a ujmi je rukou svou; nebo v národ veliký učiním je. **19** A otevřel Bůh oči její, aby užela studnici vody. I šla a naplnila láhvici vodou, a napojila dítě. **20** A Bůh byl s dítětem, kteréžto zrostlo a bydlilo na poušti, a byl z něho střelec. **21** Bydlil pak na poušti Fáran; i vzala mu matka jeho ženu z země Egyptské. **22** Stalo se pak toho času, že mluvil Abimelech a Fíkol, kníže vojska jeho, k Abrahamovi těmito slowy: Bůh s tebou jest ve všech věcech, kteréž ty činiš. **23** Protož nyní, přisáhní mi ted' skrize Boha: Toto at' se stane, jestliže mi sklamáš, neb synu mému, a neb vnuku mému; vedle milosrdenství, kteréž jsem já učinil s tebou, i ty že učiníš se mnou a s zemí, v níž jsi byl pohostinu. **24** I řekl Abraham: A já přisáhu. **25** (A přitom domlouval se Abraham na Abimelecha o studnici vody, kterouž mu moci odjali služebníci Abimelechovi. **26** I řekl Abimelech: Nevím, kdo by učinil takovou věc; a anž jsi ty mi oznámil, aniž jsem já také co slyšel, až dnes.) **27** Vzav tedy Abraham ovce i voly dal Abimelechovi; a vešli oba dva v smlouvou. **28** A postavil Abraham sedm jehnic stáda obzvlášť. **29** I řekl Abimelech Abrahamovi: K čemu jest těchto sedm jehnic, kteréž jsi postavil obzvlášť? **30** Odpověděl: Že sedm těch jehnic vezmeš z ruky mé, aby mi to bylo na svědectví, že jsem kopal studnici tuto. **31** Pročež nazýváno jest to místo Bersabé, že tu oba dva přisáhlí. **32** A tak učinili smlouvu v Bersabé. Vstav pak Abimelech a Fíkol, kníže vojska jeho, navrátili se do země Filistinské. **33** I nasázel stromoví v Bersabé, a vzýval tam jméno Hospodina, Boha silného, věčného. **34** A bydlil Abraham v zemi Filistinské za mnoho dní.

22 Když pakty věci prominuly, zkusil Bůh Abrahama, a řekl k němu: Abrahame! Kterýžto odpověděl: Ted' jsem. **2** I řekl: Vezmi nyní syna svého, toho jediného svého, kteréhož miluješ, Izáka, a jdi do země Moria; a obětuj ho tam v oběti zápalnou na jedné hoře, o níž povím tobě. **3** Tedy vstav Abraham velmi ráno, osedlal osla svého a vzal dva služebníky své s sebou, a Izáka syna svého; a nasekav dříví k oběti zápalné, vstal a bral se k místu, o němž pověděl mu Bůh. **4** Třetího pak dne pozdvihl Abraham oči svých, a užel to místo zdaleka. **5** A řekl Abraham služebníkům svým: Pozůstaňte vy tuto s oslem, já pak a dítě půjdeme tamto; a pomodlíc se, navrátime se k vám. **6**

Tedy vzal Abraham dříví k zápalné oběti, a vložil je na Izáka syna svého; sám pak nesl v ruce své oheň a meč. I šli oba spolu. 7 Mluvě pak Izák Abrahamovi otcí svému, řekl: Otče můj! Kterýž odpověděl: Co chceš, synu můj? A řekl: Aj, ted' oheň a dříví, a kdež hovádko k zápalné oběti? 8 Odpověděl Abraham: Bůh opatří sobě hovádko k oběti zápalné, synu můj. A šli předce oba spolu. 9 A když přišli k místu, o němž mu byl mluvil Bůh, udělal tu Abraham oltář, a srovnal dříví; a svázav syna svého, vložil ho na oltář na dříví. 10 I vztáhl Abraham ruku svou, a vzal meč, aby zabil syna svého. 11 Tedy zavolal na něho anděl Hospodinův s nebe a řekl: Abrahame, Abrahame! Kterýžto odpověděl: Aj, já. 12 I řekl jemu: Nevtahuj ruky své na dítě, aniž mu co číř; neboť jsem již poznal, že se Boha bojiš, když jsi neopustil synu svému, jedinému svému pro mne. 13 A pozdvih Abraham oči svých, viděl, a hle, skopec za ním vzezel v trní za rohy své. I šel Abraham a vzal skopce toho, a obětoval jej v obět zápalnou místo syna svého. 14 A nazval Abraham jméno místa toho: Hospodin opatří. Odkudž říká se do dnes: Na hoře Hospodinově opatří se. 15 Zvolal pak anděl Hospodinův na Abrahama podruhé s nebe, 16 A řekl: Skrže sebe samého přisáhlísem, praví Hospodin, poněvadž jsi učinil tu věc, že jsi neopustil synu svému, jedinému svému: 17 Požehnám velmi tobě, a velice rozmnožím símě tvé jako hvězdy nebeské, a jako písek, kterýž jest na břehu mořském; nadto dědičně vládnouti bude símě tvé branami nepřátel svých. 18 Ano požehnání budou v semeni tvém všickni národové země, proto že jsi uposlechl hlasu mého. 19 Tedy navrátil se Abraham k služebníkům svým; a vstavše, šli spolu do Bersabé; nebo bydlil Abraham v Bersabé. 20 A když se tyto věci staly, zvěstováno jest Abrahamovi v tato slova: Aj, porodilataké Melcha syny Náchorovi, bratru tvému: 21 Husa prvorozeneho svého, a Buza bratra jeho, a Chamuele, otce Aramova; 22 A Kazeda a Azana, a Feldasa, a Jidlafa i Bathuele. 23 Bathuel pak zplodil Rebeku. Osm técto porodila Melcha Náchorovi, bratru Abrahamovi. 24 Ale i ženina jeho, jejíž jméno bylo Réma, porodila také ona Tábe a Gahama, Thásu a Máchu.

23 Žíva pak byla Sára sto a sedmmećíta let; ta jsou léta života Sáry. 2 A umřela v městě Arbe, kteréž slove Hebron, v zemi Kananejské. I přišel Abraham, aby kvílil nad Sárou, a plakal jí. 3 Potom vstav Abraham od mrtvého svého, mluvil k synům Het, řka: 4 Hostem a příchozím jsem u vás; dejte mi místo ku pohřbu u vás, abych pochoval mrtvého svého od tváři své. 5 A odpovídajíce synové Het Abrahamovi, řekli jemu: 6 Slyš nás, pane milý! Kníže Boží jsi u prostřed nás, v nejopřednejších hrobích našich pochovaj mrtvého svého; žádný z nás hrob svého nebude zbraňovat tobě, abys neměl pochovat v něm mrtvého svého. 7 Abraham pak vstav, poklonil se lidu země té, totíž synům Het. 8 A mluvil s nimi, řka: Jestliže se vám líbí, abych pochoval mrtvého svého od tváři své, slyšte mne, a přimluvte se za mne k Efronovi synu Sohar. 9 At' mi dá jeskyni Machpelah, kterouž má na konci pole svého; za slušné peníze at' mi ji dá u prostřed vás, k dědičnému pohřbu. 10 (Ten pak Efron seděl u prostřed synů Het.) Tedy odpověděl Efron Hetejský Abrahamovi při přítomnosti synů Het, přede

všemi, kterýž vcházejí do brány města jeho, řka: 11 Nikoli, pane můj, ale slyš mne: Pole to dávám tobě, dávám' také i jeskyni, kteráž na něm jest; před očima synů lidu svého dávám ji tobě; pochovej mrtvého svého. 12 Tedy poklonil se Abraham před lidem země té, 13 A mluvil k Efronovi v přítomnosti lidu země, řka: A však jestliže ty jsi ten, prosím, vyslyš mne! Dámit' stříbro za pole, vezmi je ode mne, a pochovám mrtvého svého tam. 14 A odpovídaje Efron Abrahamovi, řekl jemu: 15 Můj pane, poslechni mne: Země ta za čtyři sta lotů stříbrných jest; ale mezi mnou a tebou co jest o to? Mrtvého svého pochovej. 16 I uposlechl Abraham Efrona, a odvážil mu stříbra, jakž oznámil při přítomnosti synů Het, čtyři sta lotů stříbrných, běžných mezi kupci. 17 A odvedeno jest pole Efronovo, kteréž bylo v Machpelah, proti Mamre, pole a jeskyně na něm, a všecko stromoví, což ho na tom poli i na všech mezech jeho vůkol, 18 Abrahamovi v držení, před očima synů Het, a všech, kterýž vcházejí do brány města toho. 19 A potom pochoval Abraham Sáru, manželku svou, v jeskyni pole Machpelah, proti Mamre, (to slove Hebron), v zemi Kananejské. 20 Protož odevzdáno jest pole to i jeskyně, kteráž byla na něm, Abrahamovi k dědičnému pohřbu od synů Het.

24 Abraham pak již byl starý a sešlého věku; a Hospodin požehnal mu ve všech věcech. 2 Tedy řekl Abraham služebníku svému staršímu v domě svém, kterýž spravoval všecky věci jeho: Vlož nyní ruku svou pod bedro mé, 3 Abych tě zavázal přísahou skrze Hospodina, Boha nebe a Boha země, abys nebral manželky synu mému ze dcer Kananejských, mezi nimiž já bydlím. 4 Ale půjdeš do země mé a příbuznosti mé; a odtud vezmeš manželku synu mému Izákovi. 5 I řekl jemu služebník ten: Kdyby pak nechtěla žena ta se mnou jít do země této, mám-li zase uvésti syna tvého do země, z níž jsi vyšel? 6 Kterýžto odpověděl: Hled', abys zase neuvodil syna mého tam. 7 Hospodin Bůh nebe, kterýž vzal mne z domu otce mého a z vlasti mé, a mluvil mi, a kterýž mi přisáhl, řka: Semeni tvému dám zemi tuto, ont' pošle anděla svého před tebou, a vezmeš manželku synu mému odtud. 8 Jestliže by pak žena ta nechtěla jít s tebou, svoboden budeš od této přísahy mé; tolíko syna mého neuvod' tam zase. 9 Tedy vložil služebník ten ruku svou pod bedro Abrahama, pána svého, a přisáhl jemu na tu řec. 10 A vzal služebník ten deset velbloudů z velbloudů pána svého, aby se bral; (nebo měl všecken statek pána svého v rukou svých.) I vstav, bral se k Aram Naharaim do města Náchor. 11 A zastavil se s velbloudy před městem, u studnice vody k večerou, času toho, když vycházejí vážiti vody. 12 A řekl: Hospodine, Bože pána mého Abrahama, dejž, prosím, at' se potká se mnou dnes to, čehož hledám; a učiř milosrdenství se pánum mým Abraharem. 13 Aj, já stojím u studnice vody, a dcery mužů města tohoto vycházejí, aby vážily vodu. 14 Děvečka tedy, kteréž bych řekl: Nachyl medle věderce svého, at' se napiji, a ona by řekla: Pí, také i velbloudy tvé napojím, ta aby byla, kterouž jsi způsobil služebníku svému Izákovi; a po tomto poznám, že jsi milosrdenství učinil se pánum mým. 15 I stalo se prvé, než on přestal mluvit, aj, Rebeka, kteráž se narodila Bathuelovi, synu Melchy, manželky Náchora bratra Abrahamova, vycházel, a věderce její bylo na rameni jejím.

16 A byla děvečka na pohledění velmi krásná, panna, a muž nepoznal jí; kterážto sešla k studničce té, a naphnívší věderce své, šla vzhůru. **17** Tedy běžel služebník ten proti ní, a řekl: Dej mi pítí, prosím, maličko vody z věderce svého. **18** I řekla: Napí se, pane můj. A rychle složila věderce své na ruku svou a dala mu pítí. **19** A davší mu pítí, řekla: Také velbloudům tvým navázím, dokudž se nenapijí. **20** Tedy rychle vylila z věderce svého do koryta, a běžela ještě k studničce, aby vážila vodu; a vážila všechném velbloudům jeho. **21** Muž pak ten s užasnutím divil se jí mlče, rozjímaje, aby zvěděl, zdařil-li Hospodin cestu jeho, čili nic. **22** I stalo se, když přestali pít velbloudové, vyňav muž náušnici zlatou, ztíží půl lotu, a dvě náramnice, dal na ruce její, kteréž vážily deset lotů zlata. **23** A řekl: Čí jsi dcera? Pověz mi, prosím, jest-li v domě otce tvého nám místo, kdež bychom přes noc zůstali? **24** Jemužto odpověděla: Dcera jsem Bathuele, syna Melchy, kteréhož porodila Náchorovi. **25** Řekla ještě k němu: Slámy také a potravy hojně u nás jest, ano i místo, kdež byste přes noc zůstali. **26** Tedy skloniv hlavu, poklonu učinil Hospodinu. **27** A řekl: Požehnaný Hospodin, Bůh pána mého Abrahama, kterýž neodjal milosrdenství svého a pravdy své od pána mého, mne také na cestě vedl Hospodin k domu bratří pána mého. **28** I běžela děvečka, a oznámila v domě matky své tak, jakž se stalo. **29** A měla Rebeka bratra, jménem Lábana; ten běžel k muži tomu ven k studničce. **30** Nebo uzřev náušnici a náramnice na rukou sestry své, a slyšev slova Rebeky sestry své, ana praví: Tak mluvil ke mně člověk ten, přišel k muži, a on stál při velbloudích u studnice. **31** Jemuž řekl: Vejdí, požehnaný Hospodinův. Proč bys stál vně, kdyžt' jsem připravil dům a místo velbloudům? **32** Tedy všel muž ten do domu, a odesdal velbloudy, a dal Lában slámy a potravy velbloudům, i vody k umytí noh jeho a noh mužů těch, kteří s ním byli. **33** A položil předeř chléb, aby jedl. Ale on řekl: Nebudu jísti, dokudž nevypravím řeči svých. I řekl Lában: Mluv. **34** Tedy řekl: Služebník Abrahamův jsem já. **35** A Hospodin požehnal pánu mému velice, tak že veliký učiněn jest; nebo dal mu ovce a voly, stříbro a zlato, služebníky a děvky, velbloudy a osly. **36** A porodila Sára, manželka pána mého, pánu mému v starosti své syna, jemuž dal, cožkoli má. **37** I zavázel mne přisahou pán můj, řka: Nevezmeš manželky synu mému ze dcer Kananejských, ve jejichž zemi já bydlím. **38** Ale k domu otce mého půjdeš, a k rodině mé, a odtud vezmeš manželku synu mému. **39** A když jsem řekl pánu svému: Snad nepůjde žena ta se mnou? **40** Odpověděl mi: Hospodin, před jehož obličejem ustavičně jsem chodil, poše anděla svého s tebou, a šťastnou způsobi cestu tvou, a vezmeš manželku synu mému z rodiny mé, a z domu otce mého. **41** A budeš svoboden od přísahy mé, když bys přišel k rodině mé; a jestliže by nedali tobě, budeš prost od přísahy mé. **42** Protož dnes přišed k studničce, řekl jsem: Hospodine, Bože pána mého Abrahama, jestliže ty nyní šťastně spravuješ cestu mou, po niž já jdu. **43** Aj, já stojím u studničce vody; protož, nechžt' panna, kteráž vyjde vážiti vody, když bych ji řekl: Dej mi pítí nyní maličko vody z věderce svého. **44** A ona by mi odpověděla: I ty pí, i velbloudům tvým také navázím, ta at jest manželka, kterouž způsobil Hospodin synu pána mého. **45** Prvé pak než jsem já přestal mluvit v srdci svém, aj, Rebeka

vycházela mající věderce své na rameni svém, a sšedší k studničce, vážila. I řekl jsem jí: Prosím, dej mi pítí. **46** Ona pak rychle složila věderce své s sebe, a řekla: Pí, také i velbloudy tvé napojím. Tedy pil jsem, a napojila také velbloudy. **47** I ptal jsem se jí, a řekl jsem: Čí jsi dcera? Ona odpověděla: Dcera Bathuele, syna Náchorova, jehož mu porodila Melcha. Tedy dal jsem náušnici na tvář její, a náramnice na ruce její. **48** A skloniv hlavu, poklonu jsem učinil Hospodinu, a dobročeřil jsem Hospodina, Boha pána mého Abrahama, kterýž vedl mne po cestě přímé, abych dceru bratra pána svého vzal synu jeho. **49** Protož nyní, činíte-li milosrdenství, a pravdu se pámem mým, oznamte mi; pakli nic, také mi oznamte, a obrátím se na pravo neb na levo. **50** Tedy odpověděli Lában a Bathuel, řkouce: Od Hospodina vyšla jest věc tato; nemůžemet' odeprítí v ničemž. **51** Aj, Rebeka před tebou, vezmiž ji a jed'; a nech' jest manželkou synu pána tvého, jakož mluvil Hospodin. **52** I stalo se, že jakž uslyšel služebník Abrahamův slova jejich, poklonil se Hospodinu až k zemi. **53** A vyňav služebník ten nádoby stříbrné a nádoby zlaté a oděv, dal Rebecce; drahé také dary dal bratrui jejímu a matce její. **54** Tedy jedli a pili, on i muži, kteří byli s ním, a zůstali tu přes noc. Ráno pak když vstali, řekl: Propustte mne ku pánu mému. **55** I odpověděl bratr její a matka: Nechat' pozůstane děvečka s námi za některý den, aspoň za deset; potom půjdeš. **56** On pak řekl jim: Nezdržujte mne, poněvadž Hospodin šťastnou způsobil cestu mou; propusttež mne, at' jdu ku pánu svému. **57** I řekl: Zavolejme děvečky a zeptejme se, co dí k tomu. **58** Tedy zavolali Rebeky, a řekli jí: Chceš-li jít s mužem tímto? I řekla: Půjdu. **59** A propouštějice Rebeku sestru svou a chovačku její, služebníka také Abrahamova s muži jeho, **60** Požehnali Rebeky a mluvili jí: Sestro naše, ty bud' v tisíce tisíců, a símě tvé dědičně obdrží brány nepřátele svých. **61** Tedy vstala Rebeka a děvečky její, a vsedě na velbloudy, jely za mužem tím. A tak vzal služebník ten Rebeku, a odjel. **62** Izák pak šel, navracuje se od studničky Živého vidoucího mne; nebo bydlí v zemi polední. **63** A vyšel Izák k přemyšlování na pole, když se chýlilo k večerou; a pozdvih oči svých, uzřel, an velbloudové jdou. **64** Pozdvihla také Rebeka oči svých, a uzřevš Izáka, sseďla s velbloudem. **65** (Nebo řekla byla služebníků: Kdo jest ten muž, kterýž jde po poli proti nám? Odpověděl služebník: To jest pán můj.) I vzala rouchu, a přistřela se. **66** Tedy vypravoval služebník Izákoví vše, což působil. **67** I uvedl ji Izák do stanu Sáry matky své, a vzal Rebeku, a měl ji za manželku, a miloval ji. I potěšil se Izák po smrti matky své.

25 Abraham pak opět pojal ženu jménem Ceturu. **2** Kterážto porodila jemu Zamrana, a Jeksana, a Madana, a Madiana, Jezbocha a Suecha. **3** Jeksan potom zplodil Sábu a Dedana. Synové pak Dedanovi byli: Assurim, a Latuzim, a Laomim. **4** Ale synové Madianovi: Efa, a Efer, a Enoch, a Abida, a Helda; všickni ti synové byli Cetury. **5** I dal Abraham Izákovi všecko, což měl. **6** Synům pak ženin svých dal Abraham dary, a odeslal je od Izáka syna svého, ještě živ jsa, k východu do země východní. **7** Tito pak jsou dnové let života Abrahamova, v nichž byl živ: Sto sedmdesáte a pět let. **8** I skonal a umrel Abraham v starosti dobré, stár jsa a plný dnů; a připojen jest k

lidu svému. **9** Tedy pochovali ho Izák a Izmael synové jeho v jeskyni Machpelah, na poli Efrona, syna Sohar Hetejského, naproti Mamre, **10** Na tom poli, kteréž byl koupil Abraham od synů Het; tu pochován jest Abraham i Sára manželka jeho. **11** Po smrti pak Abrahamově požehnal Bůh Izákovi synu jeho, a bydlil Izák u studnice Živého vidoucího mne. **12** Tito jsou pak rodové Izmaele syna Abrahamova, jehož porodila Agar Egyptská, děvka Sářina, Abrahamovi. **13** A tato jsou jména synů Izmaelových, jimiž se jmenují po rodech svých: Prvorozený Izmaelův Nabajot, po něm Cedar, a Adbeel a Mabsan, **14** A Masma, a Dumah a Massa, **15** Hadar a Tema, Jetur, Nafis a Cedma. **16** Ti jsou synové Izmaelovi, a ta jména jejich, po vsech jejich, a po městech jejich, dvanáctero knížat po čeledech jejich. **17** (Bylo pak života Izmaelova sto třiceti a sedm let, i skonal; a umřev, připojen jest k lidu svému.) **18** A bydlili od Hevilah až do Sur, jenž jest proti Egyptu, když jdeš do Assyrie; před tváří všech bratří svých položil se. **19** Tito jsou také rodové Izáka syna Abrahamova: Abraham zplodil Izáka. **20** Byl pak Izák ve čtyřdceti letech, když sobě vzal za manželku Rebeku, dceru Bathuele Syrského, z Pádan Syrské, sestru Lábana Syrského. **21** I modlil se Izák pokorně Hospodinu za manželku svou; nebo byla neplodná. A uslyšel jej Hospodin; a tak počala Rebeka manželka jeho. **22** A když se děti potiskali v životě jejím, řekla: Má-lit' tak být, proč jsem já počala? Šla tedy, aby se otázala Hospodina. **23** I řekl jí Hospodin: Dva národnové jsou v životě tvém, a dvůj lid z života tvého se rozdělí; lid pak jeden nad druhý bude silnější, a větší sloužiti bude menšímu. **24** A když se naplnili dnové její, aby porodila, a aj, bliženci byli v životě jejím. **25** I vyšel první ryšavý všecken, a jako oděv chlupatý; i nazvali jméno jeho Ezau. **26** Potom pak vyšel bratr jeho, a rukou svou držel Ezau za patu; pročež nazýváno jest jméno jeho Jákob. A byl Izák v šedesáti letech, když ona je porodila. **27** A když dorostli ti děti, byl Ezau lovec umělý, chodě po polích; Jákob pak byl muž prostý a v staních bydlil. **28** I byl Izák laskava na Ezau, proto že z louv jeho míval pokrm; ale Rebeka laskava byla na Jákoba. **29** Uvařil pak Jákob krmičku. Tedy Ezau přišel z pole zemdleny, **30** A řekl Jákobovi: Dej mi, prosím, jisti krm té červené, nebo jsem umdlel. (Protož nazýváno jest jméno jeho Edom.) **31** Odpověděl Jákob: Prodej mi dnes hned prvorozensví své. **32** I řekl Ezau: Aj, já k smrti se blížím, k čemuž mi tedy to prvorozensví? **33** Dí Jákob: Přísáhni mi dnes hned. I přísáhl mu, a prodal prvorozensví své Jákobovi. **34** Tedy Jákob dal Ezrauchovi chleba a té krmě z šocovice. Kterýžto jedl a pil, a vstav, odšel; a tak pohrdl Ezau prvorozensvím.

26 Byl pak opět hlad na zemi, mimo hlad první, kterýž byl za dnu Abrahamových. Tedy odebral se Izák k Abimelechovi králi Filistinskému do Gerar. **2** Nebo ukázal se jemu Hospodin a řekl: Nesstupuj do Egypta; ale bydl v zemi, kterouž oznámím tobě. **3** Budíž tedy pohostinu v zemi této, a budu s tebou, a požehnám tobě; nebo tobě a semení tvému dám všecky země tyto, a utvrďm příslušu, kterouž jsem přísáhl Abrahamovi, otcí tvému. **4** Rozmnožím též sémě tvé jako hvězdy nebeské, a dám semení tvému všecky země tyto, a požehnání budou v semení tvém všickni národové země; **5** Protože uposlechl

Abraham hlasu mého, a ostříhal nařízení mých, přikázaní mých, ustanovení mých a zákonů mých. **6** Bydlil tedy Izák v Gerar. **7** Ptali se pak muži místa toho o manželce jeho. Kterýžto odpověděl: Sestra má jest; nebo nesměl říci: Manželka má jest, myslé sobě: Aby mne nezabili muži místa toho pro Rebeku. Nebo byla krásná na pohledení. **8** I přihodilo se, když již čas nějaký tam bydlil, že vyhlédal Abimelech král Filistinský z okna a užrel Izáka, an pohrává s Rebekou manželkou svou. **9** Protož povolav Abimelech Izáka, řekl: Aj, v pravdě manželka tvá to jest. Jakž to, že jsi pravil: Sestra má jest? I odpověděl jemu Izák: Nebo jsem řekl sám u sebe: Abych snad neumřel pro ni. **10** I řekl Abimelech: Což jsi to učinil nám? O málo, že by byl spal někdo z lidu s manželkou tvou, a ty bys uvedl na nás vinu. **11** I přikázal Abimelech všemu lidu, řka: Kdo by se dotkl člověka toho, aneb manželky jeho, smrtí umře. **12** Sel pak Izák v zemi té, a shledal v tom roce sto měr; nebo požehnal mu Hospodin. **13** I rostl muž ten, a prospíval vždy více v zrostu, až i zrostl velmi. **14** Nebo měl stáda ovcí a stáda volů, a čeledi mnoho; pročež záviděli mu Filistinští. **15** A všecky studnice, kteréž vykopali služebníci otce jeho za dnu Abrahama otce jeho, zařítily Filistinští, zasypavše je prstí. **16** I řekl Abimelech Izákovi: Odejdi od nás; nebo mnohem mocnější jsi než my. **17** Tedy odšel odtud Izák, a rozobil stany v údolí Gerar, a bydlil tu. **18** A kopal zase Izák studnice vod, kteréž byli vykopali za dnu Abrahama otce jeho, a kteréž zařítily Filistinští po smrti Abrahamově; a nazval je těmi jmény, kterýmž je jmenoval otec jeho. **19** I kopali služebníci Izákovi v tom údolí, a nalezli tam studnici vody živé. **20** Vadili se pak pastýři Gerarští s pastýři Izákovými, pravice: Naše jest voda. Pročež nazval jméno studnice té Esek, že se vadili s ním. **21** Vykopali také jinou studnici, a nesnáz byla i o tu; pročež dal jí jméno Sitnah. **22** I hml se odtud, a kopal jinou studnici, o kterouž se nevadili; protož nazval jméno její Rehobot. Nebo řekl: Nyní uprostrannil nám Hospodin, a vzrostli jsme na zemi. **23** Vstoupil pak odtud do Bersabé. **24** A ukázal se mu Hospodin v tu noc, a řekl: Já jsem Bůh Abrahama otce tvého; neboj se, nebo s tebou já jsem, a požehnám tobě, a rozmnozím sémě tvé pro Abrahama služebníka svého. **25** I vzdělal tu oltář, a vzýval jméno Hospodinovo, a rozobil tu stan svůj; a služebníci Izákovi vykopali tam studnici. **26** Abimelech pak přijel k němu z Gerar, a Ochozat, přítel jeho, a Fikol, kníže vojska jeho. **27** I řekl jim Izák: Z jaké příčiny přišli jste ke mně? Poněvadž vy nenavíděli jste mne, a vybily jste mne od sebe. **28** Kterýžto odpověděl: Patrně jsme to shledali, že jest Hospodin s tebou, i řekli jsme: Učíme nyní příslušu mezi sebou, mezi námi a mezi tebou; a učiníme smlouvu s tebou: **29** Že neučiníš nám nic zlého, jako i my nedotkli jsme se tebe, a jakž jsme my tolíko dobrě činili tobě, a propustili jsme tě v pokoji; ty nyní tedy povol tomu, požehnáný Hospodinův. **30** Tedy učinil jím hody, i jedli a pil. **31** A vstavše velmi ráno, přísahli jeden druhému. I propustil je Izák, a oni odešli od něho v pokoji. **32** Toho dne přišli služebníci Izákovi, a oznámili mu o studnici, kterouž kopali, řkouce: Nalezli jsme vodu. **33** I nazval ji Seba. Protož jméno města toho jest Bersabé až do dnešního dne. **34** Ezau pak jsa v letech čtyřdcíti, pojal ženu Judit, dceru Béry Hetejského, a Bazematu, dceru Elona Hetejského. **35** A kormoutily Izáka a Rebeku.

27 Když se pak sstaral Izák, a pošly byly oči jeho, tak že neviděl, povolal Ezau syna svého staršího, a řekl jemu: Synu můj. Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem. 2 I dí: Aj, já jsem se již sstaral, a nevím dne smrti své. 3 Protož nyní vezmi medle nástroje své, toul svůj a lučiště své, a vyda do pole, ulov mì zvěřinu. 4 A přístroj mi krmì chutnou, jakž já rád jídám, a přines mi, a budu jísti, atby požehnala duše má, prvé než umru. 5 (Slyšela pak Rebeka, když mluvil Izák s Ezau synem svým.) I odšel Ezau na pole, aby ulovil zvěřinu a přinesl. 6 Tedy řekla Rebeka Jákobovi synu svému takto: Aj, slyšela jsem, když otec tvůj mluvil k Ezau bratru tvému, a pravil: 7 Přines mi něco z lovu, a přístroj mi krmì chutné, abych jedl, a požehnámt' před Hospodinem, prvé než umru. 8 Nyní tedy, synu můj, poslechni hlasu mého v tom, což já příkazují tobě. 9 Jdi medle k stádu, a odtud mi vezmi dva kozelce výborné, abych přistrojila z nich krmì chutné otci tvému, jakž on rád jídá. 10 A přineseš otci svému, a on jísti bude, na to, aby požehnal tobě, prvé než umře. 11 I řekl Jákob Rebece matce své: Víš, že Ezau bratr můj jest člověk chlupatý, a já jsem člověk hladký. 12 Jestliže omaká mne otec můj, tedy zůstanu u něho za podvodného; a tak uvedu na sebe zlořečenství, a ne požehnání. 13 Jemužto odpověděla matka: Nechť jest na mne zlořečenství tvé, synu můj; jen ty poslechni hlasu mého, a jdi, přines mi. 14 Tedy odšed, vzal, a přinesl matce své. I připravila matka jeho krmì chutné, jakž otec jeho rád jídal. 15 A vzala Rebeka nejlepší šaty Ezausyna svého staršího, kteréž měla u sebe v domě, a oblékla Jákoba, syna svého mladšího. 16 A kožkami kozelími obvinula ruce jeho, a díl hladký hrudla jeho. 17 I dala chléb a krmì chutné, kteréž připravila, v ruce Jákoba syna svého. 18 A on přišed k otci svému, řekl: Otče můj! Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem. Kdož jsi ty, synu můj? 19 I dí Jákob otci svému: Já jsem Ezau, prvorodený tvůj. Učinil jsem, jakž jsi mi poručil. Vstař, prosím, sedni a jez z lovu mého, aby mi požehnala duše tvá. 20 Tedy řekl Izák synu svému: Což to? Brzy to nalezl, synu můj. A on dí: Nebo Hospodin Bůh tvůj způsobil to, aby mi se pojednou nahodilo. 21 I řekl Izák Jákobovi: Přistoupíž, at' omakám tě, synu můj, ty-li jsi syn můj Ezau, či nejsi. 22 Tedy přistoupil Jákob k Izákoví otci svému, a on omakal ho, i řekl: Hlas jest hlas Jákobův, ale ruce tyto ruce Ezau. 23 A nepoznal ho; nebo byly ruce jeho, jako ruce Ezau bratra jeho, chlupaté. I požehnal mu. 24 A řekl: Ty-liž jsi pak syn můj Ezau? Odpověděl: Já. 25 I řekl: Podejž mi, at' jím z lovu syna svého, aby tobě požehnala duše má. Tedy podal mu, a on jedl. Přinesl mu také vína, a on pil. 26 I řekl jemu Izák otec jeho: Přistoupíž nyní, a polib mne, synu můj. 27 I přistoupil a polibil ho. A jakž ucítil Izák vůni roucha jeho, požehnal mu, řka: Pohled', vůně syna mého jest jako vůně pole, jemuž požehnal Hospodin. 28 Dejž tobě Bůh z rosy nebeské, a zu tučnosti zemské, i hojnost obilé a vína. 29 Nechaň sloužit tobě lidé, a sklánějí se před tebou národové. Budíž pánem bratří svých, a at' se sklánějí před tebou synové matky tvé. Kdož by zlořečili tobě, nechť jsou zlořečení, a kdo by dobrořečili tobě, požehnaní. 30 A když přestal Izák požehnání dávati Jákobovi, a sotva že vyšel Jákob od Izáka otce svého, Ezau bratr jeho přišel z lovu svého. 31 A připraviv i on krmì chutné, přinesl otci svému a řekl mu: Nechžt' vstane otec můj, a

jí z lovu syna svého, aby mi požehnala duše tvá. 32 I řekl jemu Izák otec jeho: Kdo jsi ty? Dí on: Já jsem syn tvůj, prvorodený tvůj Ezau. 33 Tedy zhroutil se Izák hrůzou velikounáramně, a řekl: Kdo pak a kde jest ten, ješto uloviv zvěřinu, přinesl mi? A já jsem jedl ze všeho, prvé než jsi ty přišel, a požehnal jsem mu, a budet' požehnaným. 34 Uslyšev Ezau slova otce svého, zkřikl hlasem velikým, a hořkostí naplněn jest náramně, a řekl otcí svému: Požehnejž mně, i mně také, můj otče! 35 Kterýžto řekl: Přišel bratr tvůj podvodně a uchvatil požehnání tvé. 36 Tedy řekl: Právět nazváno jméno jeho Jákob; nebo již po dvakráte mne podvedl, prvorodenství mé odjal, a teď nyní uchvatil požehnání mé. Řekl ještě: Zdali jsi nezachoval i mně požehnání? 37 Odpověděl Izák a řekl k Ezau: Aj, ustavil jsem ho pánum nad tebou, a všecky bratří jeho dal jsem mu za služebníky; obilím také a vínem opatřil jsem ho. Což tedy již tobě učiniti mohu, synu můj? 38 I řekl Ezau otcí svému: Zdaliž to jedno toliko más požehnání, otče můj? Požehnejž mně, i mně také, můj otče! I povyšil Ezau hlasu svého a plakal. 39 Tedy odpověděl Izák otec jeho, a řekl k němu: Aj, v tučnostech země bude bydlení tvé a v rose nebeské s hůry; 40 A v meči svém živ budeš, a bratru svému sloužiti budeš; ale přijde čas, že budeš panovati a svržes jho jeho s šíje své. 41 Protož v nenávisti měl Ezau Jákoba pro požehnání, jímž požehnal mu otec jeho, a řekl v srdci svém: Přiblížit' se dnové smutku otce mého, a zabij Jákoba, bratra svého. 42 I oznamena jsou Rebece slova Ezau, staršího syna jejího. Pročež ona poslavši, povolala Jákoba syna svého mladšího, a řekla jemu: Hle, Ezau bratr tvůj těší se tím, že tě zabije. 43 Protož nyní, synu můj, poslechni hlasu mého, a vstana, utec k Lábanovi, bratru mému do Cháran. 44 A pobud's ním za některý čas, až by se odvrátila prchlivost bratra tvého, 45 A přestalo rozhněvání bratra tvého na tebe, a zapomenuł by na to, což jsi mu učinil. Potom já pošli a vezmu tě odtud. Proč mám zbavena být obou synů jednoho dne? 46 I řekla Rebeka Izákoví: Stýšte mi se živu být pro dcery Het. Vezme-li Jákob ženu ze dcer Het, jako tyto jsou ze dcer země této, k čemu mi život?

28 Povolal pak Izák Jákoba, a požehnal jemu, a přikázal mu, řka: Nepojímej ženy ze dcer Kananejských. 2 Ale vstana, jdi do Pádan Syrské do domu Bathuele, otce matky své, a pojmi sobě odtud manželku ze dcer Lábana ujce svého. 3 A Bůh silný všemohoucí požehnejž tobě, a dejžt' zrůst, a rozmnožiž tě, abys byl v zástup mnohého lidu. 4 A dejž tobě požehnání Abrahamovo, tobě i semení tvému s tebou, abys dědičně obdržel zemi, v níž pohostinu jsi, kterouž dal Bůh Abrahamovi. 5 I odeslat Izák Jákoba, kterýžto šel do Pádan Syrské k Lábanovi synu Bathuele Syrského, bratru Rebeky matky Jákobovy a Ezau. 6 Vida pak Ezau, že požehnání dal Izák Jákobovi, a že ho odeslat do Pádan Syrské, aby sobě odtud vzal manželku, a že, když mu požehnání dával, přikázal mu, řka: Nepojíme ženy ze dcer Kananejských; 7 A že by uposlechl Jákob otce svého a matky své a odšel do Pádan Syrské; 8 Vida také Ezau, že dcery Kananejské těžké byly v očích Izákoví otci jeho: 9 Tedy odšel Ezau k Izmaelovi, a mimo prvnější ženy své, pojal sobě za ženu Mahalat, dceru Izmaele, syna Abrahama, sestru Nabajotovu. 10 Vyšed pak Jákob z Bersabé, šel do Cháran. 11 I trefil na

jedno místo, na kterémžto zůstal přes noc, (nebo slunce již bylo zapadlo,) a nabrav kamení na místě tom, položil pod hlavu svou, a spal na též místě. **12** I viděl ve snách, a aj, žebřík stál na zemi, jehožto vrch dosahal nebe; a aj, andělé Boží vstupovali a sstupovali po něm. **13** A aj, Hospodin stál nad ním, a řekl: Já jsem Hospodin, Bůh Abrahama otce tvého, a Bůh Izákův; zemí tu, na kteréž ty spíš, tobě dám a semení tvému. **14** A bude símě tvé jako prach země; nebo rozmůžeš se k západu, i k východu, na půlnoci, i ku poledni; nad to požehnány budou v tobě všecky čeledi země, a v semení tvém. **15** A aj, já jsem s tebou, a ostříhati tě budu, kamžkoli půjdeš, a přivedu tě zase do země této; nebo neopustím tebe, až i učiním, což jsem mluvil tobě. **16** Procítiv pak Jákob ze sna svého, řekl: V pravdě Hospodin jest na místě tomto, a já jsem nevěděl. **17** (Nebo zhroziv se, řekl: Jak hrozně jest místo toto! Nemí jiného, jediné dům Boží, a tu jest brána nebeská.) **18** Vstav pak Jákob ráno, vzal kámen, kterýž byl podložil pod hlavu svou, a postavil jej na znamení pamětné, a polil jej svrchu olejem. **19** Protož nazval jméno místa toho Bethel, ještě prvé to město slouilo Lůza. **20** Zavázel se také Jákob slibem, řka: Jestliže Bůh bude se mnou, a ostříhati mne bude na cestě této, kterouž já jdu; a dá-li mi chléb ku pokrmu a roucho k oděvu, **21** A navrátní-li se v pokojí do domu otce svého, a bude mi Hospodin za Boha: **22** Kámen tento, kterýž jsem postavil na památku, bude domem Božím; a ze všech věcí, kteréž mi dáš, desátky spravedlivě tobě dám.

29 Tedy Jákob vstav, odšel do země východní. **2** A pohleděv, užrel studnici v poli a tři stáda ovcí, ana se složila při ní; nebo z té studnice napájeli stáda; a kámen veliký byl navrchu studnice. **3** Shánívána pak tam bývala všecka stáda, a teprv odvalovali kámen ten od vrchu té studnice, a napájeli dobytky; potom zas přivalovali kámen na vrch studnice, na místo jeho. **4** Tedy řekl jim Jákob: Bratří moji, odkud jste? Kterížto odpověděli: Jsme z Cháran. **5** I řekl jim: Znáte-li Lábana, syna Náchorova? A oni řekli: Známe. **6** I dí opět k nim: Dobře-li se má? Odpověděli: Dobře, a aj, Ráchel dcera jeho tamto jde s dobytkem. **7** Tedy řekl: Však ještě daleko do večera, aniž ještě čas, aby dobytek byl sehnán; napojte stáda, a jděte, paste. **8** A oni odpověděli: Nemůžeme, než až se všecka stáda seženou, a odvalen bude kámen od svrchní studnice, abychom napojili ovce. **9** Když on ještě mluvil s nimi, přišla k tomu Ráchel s stádem otce svého; neb ona pásla stádo. **10** Tedy Jákob uzřev Ráchel, dceru Lábana ujce svého, a stádo jeho, přistoupil a odvalil ten kámen od vrchu studnice, a napojil stádo Lábana ujce svého. **11** A políbil Jákob Ráchel, a povýšiv hlasu svého, plakal. **12** Oznámil jí pak byl Jákob, že jest bratr otce jejího, a že jest syn Rebeky; a ona přiběhší, oznámila to otci svému. **13** I stalo se, když Lában uslyšel pověst o Jákobovi, synu sestry své, že vyběhl proti němu, a objav ho, políbil, a uvedl do domu svého; on pak vyprával Lábanovi o všech těch věcech. **14** Jemužto odpověděl Lában: Jistě kost má a tělo mé jsi. I zůstal s ním přes celý měsíc. **15** Tedy řekl Lában Jákobovi: Zdali proto, že jsi bratr můj, darmo mi sloužiti budeš? Pověz mi, jaká má být mzda tvá? **16** (Měl pak Lában dvě dcery; jméno starší Lía, a jméno mladší Ráchel. **17** Než Lía měla oči mdlé, ale Ráchel byla

pěkné postavy a krásné tváři. **18** I miloval Jákob Ráchel.) Řekl tedy: Budu' sloužiti sedm let za Ráchel, dceru tvou mladší. **19** Odpověděl Lában: Lépet' jest, abych ji tobě dal, nežli bych ji dal muži jinému; zůstani se mnou. **20** Takž Jákob sloužil za Ráchel sedm let; a bylo před očima jeho jako něco málo dnů, proto že laskav byl na ni. **21** Potom řekl Jákob k Lábanovi: Dejž mi ženu mou; nebo vyplněni jsou dnové moji, abych všel k ní. **22** Tedy sezval Lában všecky muže místa toho, a učinil hody. **23** U večeř pak vzav Líu, dceru svou, uvedl ji k němu; a on všel k ní. **24** Dal také Lában Zelfu děvku svou Líe, dceři své, za služebnici. **25** A když bylo ráno, poznal, že jest Lía. I řekl k Lábanovi: Což jsi mi to učinil? Zdaliž jsem za Ráchel nesloužil u tebe? Pročež mne tedy oklamal? **26** Odpověděl Lában: Nebývá toho v kraji našem, aby vdávána byla mladší dříve, nežprvorozená. **27** Vyplň týden této; dámet' potom i tuto za službu, kterouž sloužiti budeš u mne ještě sedm let jiných. **28** I udělal tak Jákob, a vyplnil týden její. Potom dal mu Ráchel dceru svou za manželku. **29** Dal také Lában Ráchel, dceři své, Bálu, děvku svou za služebnici. **30** Tedy všel také k Ráchel, a miloval jivice než Líu; i sloužil u něho ještě sedm let jiných. **31** Vida pak Hospodin, že Lía nemá lásky, otevřel život její; a Ráchel nechal neplodné. **32** Tedy počala Lía a porodila syna, a nazvala jméno jeho Ruben; nebo řekla: Jistě viděl Hospodin trápení mé; jižt' nyní milovati mne bude muž můj. **33** I počala opět a porodila syna, a řekla: Jistě uslyšel Hospodin, že jsem v nenávisti, protož dal mi i tohoto. A nazvala jméno jeho Simeon. **34** A opět počala a porodila syna, a řekla: Již nyní připojí se ke mně muž můj, nebo jsem mu porodila tři syny. Z té příčiny nazváno jest jméno jeho Léví. **35** I počala ještě a porodila syna, a řekla: Již nyní chváliti budu Hospodina. Pročež nazvala jméno jeho Juda; i přestala roditi.

30 Viduci pak Ráchel, že by nerodila Jákobovi, záviděla sestře své, a řekla Jákobovi: Dej mi syny; pakli nedáš, umru. **2** Pročež rozhněval se velmi Jákob na Ráchel, a řekl: Zdali já jsem za Boha, kterýžt' nedal plodu života? **3** Řekla ona: Hle, děvka má Bála; vejdí k ní, aby rodila na kolena má, a budu mítí já také syny z ní. **4** I dala mu Bálu děvku svou za ženu; a všel k ní Jákob. **5** Tedy počavši Bála, porodila Jákobovi syna. **6** I řekla Ráchel: Soudil Bůh při mou, a uslyšel také hlas můj, a dal mi syna. Protož nazvala jméno jeho Dan. **7** Opět počavši Bála, děvka Ráchel, porodila syna druhého Jákobovi. **8** I řekla Ráchel: Tuhé jsem odpory měla s sestrou svou, a všakt' jsem přemohla. A nazvala jméno jeho Neftálím. **9** Viduci pak Lía, že by přestala roditi, vzala Zelfu děvku svou, a dala ji Jákobovi za ženu. **10** A porodila Zelfa, děvka Líe, Jákobovi syna. **11** Protož řekla Lía: Již přišel zástup. A nazvala jméno jeho Gád. **12** Porodila také Zelfa děvka Líe syna druhého Jákobovi. **13** A řekla Lía: To na mé štěstí; nebo šťastnou mne nazývati budou ženy. A nazvala jméno jeho Asser. **14** Vyšel pak Ruben v čas žně pšeničné, a nalezl pěkná jablečka na poli, a přinesl je Líe matce své. I řekla Ráchel Líe: Dej mi, prosím, těch jableček syna svého. **15** Jižto ona odpověděla: Málot' se snad zdá, že jsi vzala muže mého; chceš také užívat jableček syna mého? I řekla Ráchel: Nechaň' tedy spí s tebou této noci za jablečka syna tvého. **16** Když pak navracoval se Jákob s pole večer,

vyšla Líá proti němu, a řekla: Ke mně vejdeš; nebo ze mzdy najala jsem tě za jablečka syna svého. I spal s ní té noci. **17** A uslyšel Bůh Líu; kterážto počala a porodila Jákobovi syna pátého. **18** I řekla Líá: Dal mi Bůh mzdu mou, i potom, když jsem dala děvku svou muži svému. Pročež nazvala jméno jeho Izachar. **19** A počala opět Líá, a porodila šestého syna Jákobovi. **20** I řekla Líá: Obdařil mne Bůh darem dobrým; již nyní bydliti bude se mnou muž můj, nebo porodila jsem mu šest synů. A nazvala jméno jeho Zabulon. **21** Potom porodila dceru; a nazvala jméno její Dína. **22** A rozpomenuv se Bůh na Ráchel, uslyšel jí, a otevřel život její. **23** Tedy počala a porodila syna, a řekla: Odjal Bůh pohanění mé. **24** A nazvala jméno jeho Jozef, říkuci: Přeďej mi Hospodin syna jiného. **25** Stalo se pak, když porodila Ráchel Jozefa, řekl Jákob Lábanovi: Propust' mne, at' odejdu na místo své a do země své. **26** Dej mi ženy mé a dítky mé, za kteréž jsem sloužil tobě, at' odejdu; nebo ty znás službu mou, kterouž jsem sloužil tobě. **27** I řekl mu Lában: Jestliže nyní nalezli jsem milost před očima tvýma, zůstaň se mnou, nebo v skutku jsem poznal, že požehnal mi Hospodin pro tebe. **28** Řekl také: Oznam mi ze jména mzdu svou a dámt' ji. **29** Jemužto odpověděl: Ty víš, jak jsem sloužil tobě, a jaký byl dobytek tvůj při mně. **30** Nebo to málo, kteréž jsi měl přede mnou, zrostlo velmi, a požehnalt' Hospodin, jakž jsem k tobě nohou vkořil. A nyní, kdy pak já své hospodářství opatřovati budu? **31** A řekl: Cot' mám dátí? Odpověděl Jákob: Nedávej mi nic. Jestliže mi učníš toto, zase pásti budu a ostříhati dobytka tvého: **32** Projedu skrze všecka stáda tvá dnes, vyměšuje z nich každé dobytce peřesté a strakaté, a každé dobytče načernalé mezi ovcemi, a strakaté a peřesté mezi kozami; a takové budou mzda má. **33** A osvědčena potom bude spravedlnost má před tebou, když příde na mzdu mou: Cožkoli nebude peřestého, neb strakatého mezi kozami, a načernalého mezi ovcemi, za krádež bude mi to počteno. **34** I řekl Lában: Hle, ó by tak bylo, jakž jsi mluvil. **35** A odloučil toho dne kozly přepásané na nohách a strakaté, a všecky kozy peřesté a strakaté, všecko, na čemž byla místa bílá, všecko také načernalé mezi dobytkem, a dal v ruce synů svých. **36** Uložil pak mezi sebou a Jákobem místo vzdálí tři dní cesty; a Jákob pásl ostatek dobytka Lábanova. **37** Nabral pak sobě Jákob prutů topolových zelených, a lískových a kaštanových; a poobloupil s nich po místech kůru až do bělosti, kteráž byla na prutech. **38** A nakladl těch prutů tak obloupených do žlábků a koryt, (v nichž bývá voda, k nimž přicházela dobytek, aby pil), proti dobytku, aby počínaly, když by přicházely pít. **39** I počínaly ovce, hledíce na ty pruty, a rodily jehňata přepásaná na nohách, a peřestá i strakatá. **40** Potom ta jehňata odloučil Jákob, a dobytek stáda Lábanova obrátil tvář k těm přepásaným na nohách, a ke všemu načernalému; a své stádo postavil obzvlášt', a neobrátil ho k stádu Lábanova. **41** A bylo, že kdyžkoli silnější připouštín byvaly, kladl Jákob ty pruty před oči ovci do koryt, aby počínaly, hledíce na pruty. **42** Když pak pozdní dobytek připouštín byval, nekladl jich; a tak býval pozdní Lábanův a ranný Jákobův. **43** Vzrostl tedy muž ten náramně velmi, a měl dobytka mnoho, děvek i služebníků, velbloudů i oslů.

31 Když pak uslyšel Jákob slova synů Lábanových, ani práv: Pobral Jákob všecko, co měl otec náš, a z těch věcí,

kteréž byly otce našeho, způsobil sobě tu všecku slávu; **2** A viděl tvář Lábanovu, a aj, nebyla k němu tak jako prvě: **3** I řekl mu Hospodin: Navrat' se do země otců svých, a k příbuznosti své, a budu s tebou. **4** Protož poslav Jákob, vyvolal Ráchele a Líe na pole k stádu svému. **5** A řekl jim: Vidím tvář otce vašeho, že není ke mně tak jako prvě, ještě Bůh otce mého byl se mnou. **6** A vy samy víte, že vší svou silou sloužil jsem otcí vašemu. **7** Ale otec váš oklamal mne, a na desetkráte změnil mzdu mou; však nedopustil mu Bůh, aby mi zle učinil. **8** Když takto řekl: Co bude peřestého, to nechť jest mzda tvá, tedy všecky ovce rodiły peřestý plod. Když pak takto řekl: Co přepásaného na nohách, to bude mzda tvá, tedy všecky ovce rodiły přepásané na nohách. **9** A tak odjal Bůh stádo otce vašeho a dal mně. **10** Nebo takto bylo: Tehdáž, když se dobytek běžel, já jsem pozdvihl oči svých, a viděl jsem ve snách, a aj, berani scházející se s ovcemi byli přepásaní na nohách, peřestí a skropení. **11** Tedy řekl mi anděl Boží ve snách: Jákobe! A já jsem odpověděl: Ted' jsem. **12** I řekl: Pozdvihni nyní oči svých a pohled', že všickni berani scházející se s ovcemi jsou přepásaní na nohách, peřestí a skropení; nebo jsem viděl všecko, co tobě Lában dělá. **13** Já jsem ten silný Bůh, kterýž jsem se ukázal tobě v Bethel, kdež jsi pomazal kamene, kdež jsi mi se slibem zavázal; vstaniž nyní, vyjdí z země této, a navrat' se do země příbuznosti své. **14** Tedy odpověděly mu Ráchel a Líá, říkouce: Zdaž ještě máme díl jaký a dědictví v domě otce našeho? **15** Zdaliž nejsme počteny před ním za cizí? Nebo prodal nás, ano i peníze naše do čista utratil. **16** Všecko zajisté bohatství, kteréž odjal Bůh otcí našemu, naše jest a synů našich; protož nyní učíř vše, což mluvil tobě Bůh. **17** Vstav tedy Jákob, vsadil syny své a ženy své na velbloudy. **18** A pobral všecken dobytek svůj, a všecko jmění své, kteréhož byl dosáhl, dobytek svého vychování, kteréhož nabyl v Pádan Syrské, aby se navrátil k Izákově otcí svému do země Kananejské. **19** (Lában pak byl odšel, aby stříhl ovce své. V tom ukradla Ráchel modly, kteréž měl otec její. **20** I ušel Jákob tajně od Lábana Syrského, neoznámil mu, že jde pryč.) **21** Takž ušel se vším, což měl; a vstav, přepavil se přes řeku, a bral se přímo k hoře Galádské. **22** I povíděno jest Lábanovi dne třetího, že utekl Jákob. **23** Tedy on vzav bratří své s sebou, honil ho za dnů sedm; a postihl ho na hoře Galádské. **24** (Přišed pak Bůh k Lábanovi Syrskému ve snách noci té, řekl mu: Varuj se, abys nemluvil s Jákobem nic jináč než přátelsky.) **25** Dohonil tedy Lában Jákoba; a Jákob již byl rozobil stan svůj na té hoře; Lában také položil se s bratřimi svými na též hoře Galádské. **26** I řekl Lában k Jákobovi: Cos to učinil? Nebo jsi ušel tajně, a odvedls dcery mé jako zjímané mečem. **27** Proč jsi tajně utekl, a vykradl se ode mne, a nepověděls mi, ještě bych tě byl vesele sprovodil s zpěvy, s bubnem a s harfou? **28** A nedopustil mi, abych políbil synů svých a dcer svých? Nemoudřes jistě udělal, čině tak. **29** Měl' bych dosti s to mocí, abych vám zle učinil, ale Bůh otce vašeho mluvil mi noci pominulé, řka: Hled', abys nemluvil s Jákobem nic jináč, než přátelsky. **30** Ale již to tam, poněvadž jsi předce odšel, roztočiv se po domu otce svého; než proč jsi ukradl bohy mé? **31** Tedy Jákob odpovídaje Lábanovi, řekl: Ušel jsem tajně; nebo jsem se bál a řekl jsem, že bys snad mocí odjal dcery své. **32** Nalezneš-li pak u koho bohy své, nechat' ten umře; před bratřimi

našimi ohledej sobě, jest-li co u mne tvého, a vezmi sobě. Ale nevěděl Jákob, že Ráchel je ukradla. **33** Všed tedy Lában do stanu Jákobova, a do stanu Líe, a do stanu obou děvek, nic nenalezl. A vyšed z stanu Líe, všel do stanu Ráchel. **34** Ráchel pak vzavši modly, vložila je pod sedlo, kteréž na velbloudu byvá, a sedla na ně. I přemetal Lában všecken stan, ale nic nenalezl. **35** A ona řekla otci svému: Necht' to není proti mysli, pane můj, že nemohu povstat proti tobě; nebo vedle běhu ženského nyní mi se přihodilo. A všecko přehledav, nenalezl modly. **36** Protož rozhněvav se Jákob, tuze se domlouval na Lábana. I odpověděl Jákob, a řekl Lábanovi: Jaké jest přestoupení mé? Jaký hřich můj, že rozpláví se, honíš mne? **37** Nu již jsi přemetal všecky mé věci, a cos nalezl ze všech věcí domu svého? Polož ted' před bratřími mými a bratřími svými, necht' rozeznají mezi námi dvěma. **38** Byl jsem již dvacet let s tebou; ovce tvé ani kozy tvé nikdy nezmetaly; a skopců stáda tvého nejedl jsem. **39** Co od zvěři roztrháno, toho jsem neodvodil tobě; sám jsem tu škodu nahražoval, a ty jsi z ruky mé vyhledával toho, jako i toho, co bylo ukradeno ve dne aneb v noci. **40** Bývalo tak, že ve dne trápilo mne horko, a v noci mráz, tak že odcházel i sen můj od očí mých. **41** Již dvacet let, jakž jsem v domě tvém; sloužil jsem tobě čtrnáct let za dvě dcery tvé, a šest let za dobytek tvůj, a změnils mzdu mou na desetkrát. **42** A kdyby Bůh otce mého, Bůh Abrahámov, a strach Izákův nebyl se mnou, jistě bys ty byl nyní pustil mne prázdného; ale trápení mé, a práci rukou mých viděl Bůh, protož té prominulé noci trestal. **43** Odpovídaje pak Lában, díl Jákobovi: Dcery tyto jsou dcery mé a synové tito jsou synové moji, a dobytek tento můj dobytek jest, ano cokoli vidíš, mé jest; ale což mám již učiniti dcerám témito svým aneb synům jich, kteréž zrodily? **44** Protož pod', vejďeme v smlouvou já a ty, aby byla na svědecký mezi mnou a tebou. **45** Tedy Jákob vzal kámen, a postavil jej vzhůru na znamení. **46** A řekl bratřím svým: Nasbírejte kamení. A nabravše kamení, udělali hromadu, a jedli tu na té hromadě. **47** I nazval ji Lában Jegar Sahadutha, a Jákob nazval ji Gál Ed. **48** Nebo řekl Lában: Tato hromada nechť jest svědkem od dnešku mezi mnou a tebou. Protož nazval jméno její Gál Ed, **49** A Mispah; nebo řekl Lában: Nechat Hospodin hledí na mne a na tebe, když se rozejdemme od sebe. **50** Jestliže bys trápil dcery mé, a uvedl bys jiné ženy na dcery mé, žádného člověka není s námi; hledí, Bůh jest svědek mezi mnou a tebou. **51** A řekl ještě Lában Jákobovi: Aj, hromada tato, a aj, sloup, kterýž jsem postavil mezi sebou a tebou, **52** Svědkem at' jest hromada tato, svědkem také sloup tento, já že nepůjdu dále k tobě za hromadu tuto, a ty tolikéž že nepůjdeš dále ke mně za hromadu tuto a sloup tento, k činění zlého. **53** Bůh Abrahámov, a Bůh Náchorův, Bůh otce jejich nechť soudí mezi námi. Přísáhl tedy Jákob skrze strach otce svého Izáka. **54** Nabil také Jákob hovad na té hoře, a pozval bratří svých, aby hodovali; i hodovali a zůstali přes noc na též hoře. **55** I vstal Lában velmi ráno, a políbil synů svých a dcer svých, požehnal jich; i odšel a navrátil se k místu svému.

32 Jákob pak odšel cestou svou, a potkali se s ním andělé Boží. I řekl Jákob, když je viděl: Vojsko Boží jest toto. A nazval jméno místa toho Mahanaim. **3** Poslal pak Jákob

posly před sebou k bratru svému Ezau, do země Seir, do kraje Idumejského. **4** A přikázal jim, řka: Tako povězte pánu mému Ezau: Totot' vzkazuje služebník tvůj Jákob: U Lábana jsem byl pohostinu, a zůstával až do tohoto času. **5** A mám voly a osly, ovce, a služebníky i děvky; a poslal jsem, abych se ohlásil pánu svému, a našel milost před očima tvýma. **6** I navrátili se poslové k Jákobovi, řkouc: Přišli jsme k bratru tvému Ezau, kterýž také jde proti tobě, a čtyři sta mužů s ním. **7** Jákob pak bál se velmi, a rmoutil se náramně. Tedy rozdělil lid, kterýž s sebou měl, ovce také a voly, a velbloudy na dva houfy. **8** Nebo řekl: Jestliže by přišel Ezau k houfu jednomu, a pobíl by jej, bude aspoň zadní houf zachován. **9** I řekl Jákob: Bože otce mého Abrahama, a Bože otce mého Izáka, Hospodine, kterýž jsi mi řekl: Navrát se do země své, a k přibuznosti své, a dobré učiním tobě, **10** Menší jsem všech milosrdenství a vší pravdy, kterouž jsi učinil s služebníkem svým; nebo s holí svou přešel jsem Jordán tento, nyní pak dva houfy mám. **11** Vyrhní mne, prosím, z ruky bratra mého, z ruky Ezau; neb' se ho bojím, aby přijda, nepohubil mne i matky s dětmi. **12** Však jsi ty řekl: Dobrě učiním tobě, a rozmnožím símě tvé jako písek mořský, kterýž pro množství sečten být nemůže. **13** I zůstal tu noci té; a vzal z toho, což bylo před rukama, poctu bratru svému Ezau: **14** Totiž dvě stě koz, a kozlí dvacet, ovec dvě stě, a beranů dvacet, **15** Velbloudů s mladými jich třicet, krav čtyřicet, volů deset, oslic dvacet, a oslátek deset. **16** A poručil je služebníkům svým, každé stádo obzvláštně, a řekl služebníkům svým: Jděte přede mnou, a stádo od stáda at' jde opodál. **17** I poručil přednímu, řka: Když se potká s tebou Ezau bratr můj, a optá se tebe, řka Čí jsi? a kam jdeš? a čí jest to stádo před tebou? **18** Řekneš: Jsem služebník tvého Jákoba, a dar tento jest poslán pánu mému Ezau; a ted' i sám jde za námi. **19** Poručil také druhému i třetímu, a všechném jdocím za těmi stády, řka: V táz slova mluvte k Ezau, když byste nař trefili. **20** A díte také: Aj, služebník tvůj Jákob za námi; nebo řekl: Ukrotím tvář jeho darem, kterýž jde přede mnou, a potom uzířím tvář jeho; snad přijme tvář mou. **21** A tak předšel dar před ním; on pak zůstal tu noc při houfu. **22** A vstav ještě v noci, vzal obě ženy své, a dvě děvky své, a jedenácté synů svých, a přešel přes brod Jabok. **23** Vzav tedy je, přepravil je přes tu řeku; přepravil také i vše, což měl. **24** A zůstal Jákob sám; a tu zápasil s ním muž až do svítání. **25** A vida, že ho nepremůže, obrazil jej v příhbi vrchní stehna jeho; i vyvinulo se příhbi stehna Jákobova, když zápasil s ním. **26** A řekl: Pust' mne, neb' zasvitavá. I řekl: Nepustím tě, leč mi požehnáš. **27** I řekl jemu: Jaké jest jméno tvé? Odpověděl: Jákob. **28** I dí: Nebude více nazýváno jménové tolíko Jákob, ale také Izrael; nebo jsi statečně zacházel s Bohem i lidmi, a přemohls. **29** I otázal se Jákob, řka: Oznam, prosím, jméno své. Kterýžto odpověděl: Proč se ptáš na jméno mé? I dal mu tu požehnání. **30** Tedy nazval Jákob jméno místa toho Fanuel; nebo jsem prý viděl Boha tváří v tvář, a zachována jest duše má. **31** I vzešlo mu slunce, když pomínil místa toho Fanuel, a kulhal na nohu svou. **32** Protož nejedl synové Izraelští až do tohoto dne té žily krátké, kteréž jest v vrchním příhbi stehna, protože obrazil příhbi stehna Jákobova na žile krátké.

33 Pozdvi pak očí svých Jákob, uzřel, an Ezau jde, a čtyři sta mužů s ním; i rozdělil syny Líe zvlášť a Ráchele zvlášť, a obou děvek zvlášť. 2 Postavil, pravím, děvky s syny jejich napřed, potom Líu s syny jejími za nimi, Ráchel pak a Jozefa nejzáze. 3 A sám šel před nimi, a poklonil se až k zemi po sedmkrát, až právě přišel k bratru svému. 4 I běžel Ezau proti němu, a objal ho; a pad na šíji jeho, líbal ho. I plakali. 5 Pozdvi pak očí svých, a spatiř ženy s dětmi, řekl: Kdo jsou onino s tebou? Odpověděl: Jsou dítka, kteréž Bůh dal z milosti služebníku tvému. 6 Mezi tím přiblížily se děvky s syny svými, i poklonili se. 7 Přiblížila se také Líá s syny svými, a poklonili se; a potom přiblížil se Jozef a Ráchel, a také se poklonili. 8 I řekl Ezau: K čemu jest všecken ten houf, kterýž jsem potkal? Odpověděl: Abych nalezl milost před očima pána mého. 9 Tedy řekl Ezau: Mám hojně, bratře můj; nech sobě, což tvého jest. 10 I řekl Jákob: Nezbraňuj se, prosím; jestliže jsem nyní nalezl milost před očima tvýma, přijmi dar můj z ruky mé, poněvadž jsem viděl tvář tvou, jako bych viděl tvář Boží, a laskavě jsi mne přijal. 11 Přijmi, prosím, dar můj obětovaný tobě, poněvadž štědře obdařil mne Bůh, a mám všeho dosti. Takž ho přinutil, a on vzal. 12 I dí: Pod', a jděme; já půjdu s tebou. 13 I řekl k němu Jákob: Ví pán můj, že děti jsou outlí, a mám s sebou ovce i krávy březí; kteréžto budou-li hnány přes moc jeden den, pomře mi všecken dobytek. 14 Nech'ž medle jde pán můj před služebníkem svým, já pak poznenáhlou se poberau, tak jakž bude moci jít stádo, kteréž před sebou mám, a jakž postačití budou moci děti, až tak dojdou ku pánu svému do Seir. 15 I řekl Ezau: Nech' ale pozůstavím něco lidu, kterýž mám s sebou. I odpověděl: K čemu to? Nech' tolíko naleznu milost před očima pána svého. 16 Tedy Ezau toho dne navrátil se cestou svou do Seir. 17 Jákob pak bral se do Sochot, a ustavěl sobě dům, a dobytku svému zdělal stáje; protož nazval jméno místa toho Sochot. 18 A tak Jákob navracuje se z Pádan Syrské, přišel ve zdraví k městu Sichem, kteréž jest v zemi Kananejské, a položil se před městem. 19 I koupil díl pole toho, na němž byl rozobil stan svůj, od synů Emora, otce Sichemova, za sto ovec. 20 A postavil tu oltář, kterémúžto dal jméno Bůh silný, Bůh Izraelský.

34 Vyšla pak Dína, dcera Líe, kterouž porodila Jákobovi, aby se dívala na dcery té země. 2 Kteroužto uzřev Sichem, syn Emora Hevejského, knížete v krajině té, vzal ji, i ležel s ní, a ponížil ji. 3 I připojila se duše jeho k Díně, dcerě Jákobově; a zamílovat děvečku, mluvil k srdci jejímu. 4 Mluvil potom Sichem k Emorovi, otci svému, těmito slovy: Vezmi mi děvečku tuto za manželku. 5 Uslyšev pak Jákob, že poškvrnil Díny dcery jeho, (a synové jeho byli s stádem na polí), mlčel, až oni přišli. 6 Tedy vyšel Emor, otec Sichemův, k Jákobovi, aby mluvil s ním o to. 7 A v tom synové Jákobovi přišli s pole; a uslyšavše o tom, bolestí naplněni jsou muži ti, a rozhněvali se velmi, protože hanebnou věc učinil v Izraeli, ležav se dcerou Jákobovou, čehož činiti nenáleželo. 8 I mluvil Emor s nimi na tento způsob: Sichem, syn můj, hoří milostí k vaší dceři; prosím, dejte mu ji za manželku. 9 A spízněte se s námi: Dcery své dávejte nám, a naše dcery pojímejte sobě. 10 A bydlete s námi, nebo všecka země bude před vami; osadte se a obchod vedte v ní, a vládněte jí. 11 Mluvil i Sichem otci jejímu, a bratřím jejím: Nech' naleznu

milost před očima vašima, dám, co mi koli díte. 12 Jmenujte mi věno i dary jak chcete veliké, dám, jak mi koli řeknete; jen mi tu děvečku dejte za manželku. 13 Odpovídajíce pak synové Jákobovi Sichemovi a Emorovi, otci jeho, Istivě mluvili, protože poškvrnil Díny sestry jich. 14 A řekli jim: Nemůžeme učiniti toho, abychom dali sestru svou za muže neobřezaného; nebo to ohavnost jest u nás. 15 Než na tento způsob vám povolíme: Jestliže se chcete srovnati s námi, aby obřezán byl každý z vás pohlaví mužského: 16 Tedy budeme dávati dcery své vám, a dcery vaše bráti sobě; a budeme bydliti s vámi, a budeme lid jeden. 17 Pakli neuposlechnete nás, abyste se obřezali, vezmeme zase dceru svou a odejdeme. 18 Tedy líbila se řeč jejich Emorovi i Sichemovi, synu Emorovi. 19 A nemeškal mládenec učiniti toho; nebo se mu zalíbila dcera Jákobova. A on byl nejvzácnější ze všech v domě otce svého. 20 I přišel Emor a Sichem, syn jeho, k bráně města svého; a mluvili mužům města svého, říkouc: 21 Muži tito pokojně se mají k nám, nech' tedy bydlí v zemi této, a obchod vedou v ní, (nebo země jest dosti široká a prostranná před nimi;) dcery jejich budeme sobě bráti za manželky, a dcery své budeme dávati jim. 22 Než na tento způsob přivolí nám ti muži k tomu, aby bydlili s námi, a abychom byli jeden lid: Jestliže obřezán bude každý pohlaví mužského mezi námi, tak jako oni jsou obřezáni. 23 Dobytě jejich a statek jejich, i všecka hovada jejich, zdaliž nebudou naše? Toliko v tom jim povolme, a budou bydliti s námi. 24 I uposlechli Emora a Schema, syna jeho, všickni vycházející branou města jeho; a obřezali se všickni pohlaví mužského, což jich koli vycházelo z brány města jeho. 25 A tot' dne třetího, když oni největší bolest měli, dva synové Jákobovi, Simeon a Léví, bratří Díny, vzav každý z nich meč svůj, vpadli do města směle, a pomordovali všecky pohlaví mužského. 26 Emora také a Schema, syna jeho, zamordovali mečem, a vzavše Dínu z domu Sichemova, odešli. 27 Potom synové Jákobovi přišedše na zbité, vzebrali město, protože poškvrnili sestry jejich. 28 Stáda jejich, a voly i osly jejich, a což bylo v městě i po poli, pobrali. 29 K tomu i všecko jmění jejich, a všecky malé dítky jejich, a ženy jejich zajali, a vybrali, co kde v domích bylo. 30 Řekl pak Jákob Simeonovi a Léví: Zkormoutili jste mne, a zošklovili jste mne u obyvatelů krajiny této, u Kananejských a Ferejejských, a já jsem s malým počtem lidí. Seberou-li se na mne, zbijí mne, a tak vyhlazen budu já i dům můj. 31 A oni odpověděli: A což měl jako nevěstky zle užívatí sestry naší?

35 Potom mluvil Bůh k Jákobovi: Vstana, vstup do Bethel, a bydli tam; a udělej tam oltář Bohu silnému, kterýž se ukázel tobě, když utíkal před Ezau bratrem svým. 2 Tedy řekl Jákob celadce své, a všechněm, kteréž s ním byli: Odvrzte bohy cizí, kteréž máte mezi sebou, a očistěte se, a změřte roucha svá. 3 A vstanouce, vstupme do Bethel, a uděláme tam oltář silnému Bohu, kterýž vyslyšel mne v den ssouzení mého, a byl se mnou na cestě, kterouž jsem šel. 4 Tedy dalí Jákobovi všecky bohy cizí, kteréž měli, i náušnice, kteréž byly na uších jejich; i zakopal je Jákob pod tím dubem, kterýž byl u Sichem. 5 I brali se odtud. (A byl strach Boží na městech, kteráž byla vůkol nich, a nehonili synů Jákobových.) 6 Tedy přišel Jákob do Lúz, kteréž jest v zemi Kananejské, (to již slove Bethel,) on i

všecken lid, kterýž byl s ním. **7** I vzdělal tu oltář, a nazval to místo Bůh silný Bethel; nebo tu se mu byl zjevil Bůh, když utíkal před bratrem svým. **8** Tehdy umřela Debora, chovačka Rebeky, a pochována jest pod Bethel, pod dubem; i nazval jméno jeho Allon Bachuth. **9** Ukázal se pak opět Bůh Jákobovi, když se navracoval z Pádan Syrské, a požehnal mu. **10** I řekl jemu Bůh: Jméno tvé jest Jákob. Nebude více nazývano jméno tvé toliko Jákob, ale Izrael také bude jméno tvé. Protož nazval jméno jeho Izrael. **11** Řekl ještě Bůh jemu: Já jsem Bůh silný všemohoucí; rostíž a množ se; národ, nýbrž množství národů bude z tebe, i králové z bedr tvých vyjdou. **12** A zemi tu, kterouž jsem dal Abrahamovi a Izákovi, tobě jí dám; semení také tvému po tobě dám tu zemi. **13** I vstoupil od něho Bůh z místa, na kterémž mluvil s ním. **14** Jákob pak vyzdvihl znamení pamětné na místě tom, na kterémž mluvil s ním, sloup kamenný; a pokropil ho skropením, a svrchu polil jej olejem. **15** A nazval Jákob jméno místa toho, na kterémž mluvil s ním Bůh, Bethel. **16** I brali se z Bethel, a bylo již nedaleko do Efraty. I porodila Ráchel, a těžkosti trpěla rodiče. **17** A když s těžkostí rodila, řekla jí baba: Neboj se, nebo také tohoto syna míti budeš. **18** I stalo se, když k smrti pracovala, (nebo umřela), nazvala jméno jeho Ben Oni; ale otec jeho nazval ho Beniaminem. **19** I umřela Ráchel, a pochována jest na cestě k Efratě, jenž jest Betlém. **20** A postavil Jákob znamení pamětné nad hrobem jejím; tot jest znamení hrobu Ráchel až do dnešního dne. **21** I odebral se odtud Izrael, a rozobil stan svůj za věži Eder. **22** Stalo se pak také, když bydlil Izrael v té krajině, že Ruben šel, a spal s Bálou, ženinou otce svého; o čemž uslyšel Izrael. Bylo pak synů Jákobových dvanácte. **23** Synové pak Líe: Prvorozeneň Jákobův Ruben, potom Simeon, a Léví, a Juda, a Izachar, a Zabulon. **24** Synové Ráchel: Jozef a Beniamin. **25** A synové Bály, děvky Ráchel: Dan a Neftalím. **26** A synové Zelfy, děvky Líe: Gád a Asser. Tit' jsou synové Jákobovi, kteříž mu zrozeni jsou v Pádan Syrské. **27** Tedy přišel Jákob k Izákovi otcí svému do Mamre, do města Arbe, jenž jest Hebron, kdežto bydlil pohostinu Abraham a Izák. **28** A bylo dnů Izákových sto osmdesáte let. **29** I dokonal Izák, a umrel, a připojen jest k lidu svému, stár jsa a plný dnů; i pochovali ho Ezau a Jákob, synové jeho.

36 Tito jsou pak rodové Ezau, kterýž měl přijmí Edom. **2** Ezau pojal sobě ženy ze dcer Kananejských, Adu, dceru Elona Hetejského, a Olibamu, dceru Anovu, dceru Sebeona Hevejského, **3** A Bazematu, dceru Izmaelovu, sestru Nabajotovu. **4** I porodila Ada Ezauchovi Elifaza, a Bazematu porodila Rahuele. **5** Olibama pak porodila Jehusa, a Jheloma, a Koré. Ti jsou synové Ezau, kteříž se mu zrodili v zemi Kananejské. **6** I pobral Ezau ženy své, i syny své, a dcery své, a všecku čeleď svou, i dobytek svůj, a všecka hovada svá, i všecko jmění své, kteréhož nabyl v zemi Kananejské, a odebral se do země Seir, před příchodem Jákoba bratra svého. **7** Nebo zboží jejich bylo tak veliké, že nemohli bydliti spolu; aniž ta země, v níž oni pohostinu byli, mohla jich snéstí, pro dobytky jejich. **8** Protož bydlil Ezau na hoře Seir; Ezau pak ten jest Edom. **9** A tak tito jsou rodové Ezau, otcé Idumejských, na hoře Seir. **10** Tato byla jména synů Ezau: Elifaz, syn Ady, ženy Ezau; Rahuel, syn Bazematu, ženy

Ezau. **11** Synové pak Elifazovi byli: Teman, Omar, Sefo, a Gatam a Kenaz. **12** Tamna pak byla ženina Elifaza, syna Ezau. Ta porodila Elifazovi Amalecha. Tí jsou synové Ady, ženy Ezau. **13** Synové pak Rahuelovi tito: Nahat, Zára, Samma a Méza. To byli synové Bazematu, ženy Ezau. **14** A tito byli synové Olibamy, dcery Anovy, dcery Sebeonovy, ženy Ezau, kteráž porodila Ezauchovi Jehusa, Jheloma a Koré. **15** Tito všickni byli knížata synů Ezau. Synové Elifaza prvorozeneňho Ezau: Kníže Teman, kníže Omar, kníže Sefo, kníže Kenaz, **16** Kníže Koré, kníže Gatam, kníže Amalech. Ta jsou knížata pošlá z Elifaza v zemi Idumejské; tí jsou synové Ady. **17** Tito pak jsou synové Rahuele, syna Ezau: Kníže Nahat, kníže Zára, kníže Samma, kníže Méza. Ta knížata pošla z Rahuele, v zemi Idumejské; to jsou synové Bazematu, ženy Ezau. **18** A synové Olibamy, ženy Ezau, tito jsou: Kníže Jehus, kníže Jhelom, kníže Koré. To jsou knížata z Olibamy, dcery Anovy, ženy Ezau. **19** Tit' jsou synové Ezau, a ta knížata jejich; ont' jest Edom. **20** Tito pak jsou synové Seir, totíž Horejší, obyvatelé země té: Lotan, Sobal, Sebeon a Ana, **21** A Dison, Eser a Dízan. Ta jsou knížata Horejská, synové Seir, v zemi Idumejské. **22** Synové Lotanovi byli: Hori a Hemam; a sestra Lotanova Tamna. **23** Synové pak Sobalovi tito: Alvan, Manáhat, Ebal, Sefo a Onam. **24** A tito synové Sebeonovi: Aia a Ana. To jest ten Ana, kterýž nalezl mezky na poušti, když pásli osly Sebeona otce svého. **25** Tito pak děti Anovi: Dison a Olibama, dcera Anova. **26** A synové Dízanovi tito: Hamdan, Eseban, Jetran a Charan. **27** Synové Eser tito: Balaan, Závan a Achan. **28** Tito synové Dízanovi: Hus a Aran. **29** Tato jsou knížata Horejská: Kníže Lotan, kníže Sobal, kníže Sebeon, kníže Ana, **30** Kníže Dison, kníže Eser, kníže Dízan. To byla knížata Horejská, po knížetstvích svých v zemi Seir. **31** Tito pak byli králové, kteříž kralovali v zemi Idumejské, prvé než kraloval král nad syny Izraelskými. **32** Kraloval tedy v Edom Béla, syn Beorův, a jméno města jeho Denaba. **33** I umřel Béla, a kraloval místo něho Jobab, syn Záre z Bozra. **34** I umřel Jobab, a kraloval na místě jeho Husam z země Temanské. **35** Umřel i Husam, a kraloval místo něho Adad, syn Badadův, kterýž porazil Madianské v krajině Moábské; a jméno města jeho Avith. **36** Když pak umřel Adad, kraloval místo něho Semla z Masreka. **37** A po smrti Semlově kraloval na místě jeho Saul z Rohobot od řeky. **38** Umřel i Saul, a kraloval místo něho Bálana, syn Achoborův. **39** A když i Bálana umřel, syn Achoborův, kraloval na místě jeho Adar; a jméno města jeho Pahu; jméno pak ženy jeho Mehetabel, dcera Matredy, dcery Mezábovy. **40** Ta jsou jména knížat pošlých z Ezau, po čeledech jejich, po místech jejich, vedle jmen jejich: Kníže Tamna, kníže Alva, kníže Jetet, **41** Kníže Olibama, kníže Ela, kníže Finon. **42** Kníže Kenaz, kníže Teman, kníže Mabsar. **43** Kníže Magdiel, kníže Híram. Tat' jsou knížata Idumejská, tak jakž kteříž bydlili v zemi dědictví svého. Tot' jest ten Ezau, otec Idumejských.

37 Jákob pak bydlil v zemi putování otce svého, v zemi Kananejské. **2** Tito jsou příběhové Jákobovi: Jozef, když byl v sedmnácti letech, pásli s bratřímisvými dobytek, (a byl mládenček), s syny Bály a Zelfy, žen otce svého. A oznamoval Jozef zlou pověst o nich otcí svému. **3** Izrael pak miloval Jozefa

nad všecky syny své; nebo v starosti své zplodil jej. A udělal mu sukni proměnných barev. **4** A když spatřili bratří jeho, že ho miluje otec jejich nad všecky bratří jeho, nenáviděli ho, aniž mohli pokojně k němu promluvit. **5** Měl pak Jozef sen, a vypravoval jej bratřím svým; pročež větší nenávisti ho měli. **6** Nebo pravil jim: Slyšte, prosím, sen, kterýž jsem měl. **7** Hle, vázali jsme snopy na poli, a aj, povstal snop můj, a stál. Vůkol také stáli snopové vaši, a klaněli se snopu mému. **8** Jemužto odpověděli bratří jeho: Zdalíž kralovati budeš nad námi, aneb pánum našim budeš? Z té příčiny ještě více nenáviděli ho pro sny jeho, a pro slova jeho. **9** Potom ještě měl jiný sen, a vypravoval jej bratřím svým, řka: Hle, opět jsem měl sen, a aj, slunce a měsíc, a jedenácté hvězd klanělo mi se. **10** I vypravoval otci svému a bratřím svým. A domlouval mu otec jeho, a řekl jemu: Jakýž jest to sen, kterýž jsi měl? Zdalíž přijdeme, já a matka tvá i bratří tvoji, abychom se klaněli před tebou až k zemi? **11** Tedy záviděli mu bratří jeho; ale otec jeho měl pozor na tu věc. **12** Odešli pak bratří jeho, aby pásli dobytek otce svého v Sichern. **13** A řekl Izrael Jozefovi: Zdalíž nepasou bratří tvoji v Sichern: Pod', a pošli tě k nim. Kterýžto odpověděl: Aj, ted jsem. **14** I řekl jemu: Jdi nyní, zvěz, jak se mají bratří tvoji, a co se děje s dobytkem; a zase mi povíš o tom. A tak poslal ho z údolí Hebron, a on přišel do Sichern. **15** Našel ho pak muž nějaký, an bloudí po poli. I zeptal se ho muž ten, řka: Čeho hledáš? **16** Odpověděl: Bratří svých hledám; pověz mi, prosím, kde oni pasou? **17** I řekl muž ten: Odešli odsud; nebo slyšel jsem je, ani praví: Podíle do Dothain. Tedy šel Jozef za bratřími svými, a našel je v Dothain. **18** Kteřížto, jakž ho užereli zdaleka, prvé než k nim došel, ukládali o něm, aby jej zahubili. **19** Nebo řekli jeden druhému: Ej, mistr snů ted' jde. **20** Nyní tedy podte, a zabíme jej, a uvržeme ho do některé čisterny, a díme: Zvěř líta sežrala jej. I užříme, nač jemu vyjdou snové jeho. **21** A uslyšev to Ruben, aby ho vytrhl z ruky jejich, (nebo řekl: Neodjímejme mu hrada,) **22** Řekl jim Ruben: Nevylévejte krve. Vrzte jej do této čisterny, kteráž jest na poušti, a nevztahujte ruky na něj. Ale on chtěl vysvoboditi ho z ruky jejich, a pomoci mu, aby se navrátil k otci svému. **23** A když přišel Jozef k bratřím svým, strhli s něho sukni jeho, sukni proměnných barev, kterouž měl na sobě. **24** A pochopivše, uvrhl jej do čisterny. Čisterna pak ta byla prázdná, v níž ne bylo vody. **25** I usadil se, aby jedli chléb. A pozdvihše očí svých, uzřeli, a aj, množství Izmaelitských přicházejících z Galád, kterýžto na velbloudích svých nesli vonné věci a kadidlo a mirru do Egypta. **26** I řekl Juda bratřím svým: Jaký zisk mít budeme, zabijeme-li bratra svého, a zatajíme-li krve jeho? **27** Podte, prodejme ho Izmaelitským, a nevztahujme na něj rukou svých, nebo bratr náš, tělo naše jest. I uposlechl ho bratří jeho. **28** Když pak mimo ně jeli muži ti, kupci Madianští, vytáhli a vyvedli Jozefa z té čisterny, a prodali jej Izmaelitským za dvacetí stírbmých. Ti zavedli Jozefa do Egypta. **29** A navrátil se Ruben k čisterně, a aj, již ne bylo Jozefa v ní. I roztrhl roucha svá. **30** A navrátil se k bratřím svým, řekl: Pacholete není, a já kam se mám podíti? **31** Tedy vzali sukni Jozefou, a zabivše kozla, smočili sukni tu ve krvi. **32** A poslali sukni tu proměnných barev, a dali ji donéstí k otci svému, aby řekli: Tuto jsme nalezli; pohled' nyní, jest-li sukně syna tvého, či není? **33** A on poznav

ji, řekl: Sukně syna mého jest; zvěř líta sežrala jej, konečně roztrhán jest Jozef. **34** I roztrhl Jákob roucha svá, a vloživ žíní na bedra svá, zámutek nesl po synu svém za mnoho dní. **35** Sešli se pak všickni synové jeho, a všecky dcery jeho, aby ho těšili. Ale on nedal se potěšiti, a řekl: Nybrž já tak v zámutku sstoupím za synem svým do hrobu. A plakal ho otec jeho. (Sheol h7585) **36** Mezi tím Madianští prodali Jozefa do Egypta Putifarovi, dvořeninu Faraonovu, hejtmanu žoldněřů.

38 Stalo se pak v ten čas, že sstupuje Juda od bratří svých, uchýlil se k muži Odolamitskému, jehož jméno bylo Hira. **2** I užel tam Juda dceru muže Kananejského, kterýž sloul Sua; a pojav ji, všel k ní. **3** Kterážto počala a porodila syna; a nazval jméno jeho Her. **4** A počavši opět, porodila syna; a nazvala jméno jeho Onan. **5** Porodila pak ještě syna, jehož jméno nazvala Séla. A byl Juda v Chezib, když ona jej porodila. **6** I dal Juda Herovi prvorrozenému svému manželku, jménem Támar. **7** A byl Her, prvorovený Judův, zlý před očima Hospodina; i zabil jej Hospodin. **8** Tedy řekl Juda Onanovi: Vejdí k ženě bratra svého, a podlé příbuznosti pojmi ji, abys vzbudil símě bratu svému. **9** Věděl pak Onan, že to símě nebude jeho. Protož kdykoli vcházel k ženě bratra svého, vypouštěl símě na zem, aby nezplodil synů bratru svému. **10** I nelíbilo se Hospodinu to, co dělal Onan; protož ho také zabil. **11** Tedy řekl Juda k Támar nevěstě své: Pobud' v domě otce svého vdovou, dokudž nedoroste Séla, syn můj. (Nebo řekl: Aby on také neumřel, jako i bratří jeho.) I odešla Támar, a bydlila v domě otce svého. **12** A po mnohých dnech umřela dcera Suova, manželka Judova. Kterýžto potěšiv se zas, šel do Tamnas k těm, kteříž stříhlí ovce jeho, a s ním Hira Odolamitský, přítel jeho. **13** I oznameno jest Támar těmito slovy: Aj, tchán tvůj vstupuje do Tamnas, aby stříhlí ovce své. **14** Tedy ona složivší s sebe šaty své vdovské, zavila se v rouchu, a oděla se a seděla na rozcestí, kudy se jde do Tamnas. Nebo viděla, že Séla dorostl, a že není dána jemu za manželku. **15** Kteroužto uzřev Juda, za to měl, že jest nevěstka; nebo zakryla tvář svou. **16** Protož uchýlil se k ní s cesty, řekl: Dopust' medle, ať vejdu k tobě. (Nebo nevěděl, aby nevěsta jeho byla.) I řekla: Co mi dás, jestliže vejdeš ke mně? **17** Odpověděl: Pošlit' kozelce z stáda. Dí ona: Kdybys něco zastavil, dokavadž nepošleš. **18** I řekl: Což' mám dátí v zástavě? Odpověděla ona: Pečetní prsten svůj, a halži svou, a hůl svou, kterouž máš v ruce své. I dal jí, a všel k ní; a počala z něho. **19** Tedy vstavši, odešla, a sňavši rouchu svou s sebe, oblékla se v šaty své vdovské. **20** I poslal Juda kozelce po příteli svém Odolamitském, aby vzal zase základ od ženy. A nenalezl jí. **21** I ptal se mužů toho místa, řka: Kde jest ta nevěstka, kteráž seděla na rozcestí této cesty? Řekli oni: Nebylotě zde nevěstky. **22** Tedy navrátil se k Judovi, řekl: Nenašel jsem jí; a také muži místa toho pravili: Nebylo zde nevěstky. **23** I řekl Juda: Necht' sobě to má, abychom neuveďli se v lehkost. Já' jsem poslal toho kozelce, ale tys jí nenalezl. **24** I stalo se okolo tří měsíců, že oznámili Judovi, řkouce: Dopustila se smilství Támar nevěsta tvá, a jest již i těhotná z smilství. I řekl Juda: Vyvedte ji, aby byla upálena. **25** Když pak vedena byla, poslala k tchánu svému, řkuci: Z muže, jehož tyto věci jsou, těhotná jsem. A při tom řekla: Pohled', prosím, čí jsou tyto věci, pečetní prsten, halže a hůl tato? **26** Tedy pohleděv na to

Juda, řekl: Spravedlivejší jest než já, poněvadž jsem nedal ji Sélovi synu svému. A více jí nepoznával. 27 Stalo se pak, že když přišel čas porodu jejího, aj, bliženci v životě jejím. 28 A když rodila, jeden z nich vyskytl ruku, kteroužto chytivši baba, uvázala na ni červenou nitku, řkuci: Ten vyjde prvně. 29 Když pak vtáhl ruku svou zase, hle, vyšel bratr jeho. I řekla: Jak jsi protrhl? Tvéť jest protření. I nazváno jest jméno jeho Fáres. 30 A potom vyšel bratr jeho, kterýž měl na ruce nitku červenou. I nazváno jest jméno jeho Zára.

39 Jozef pak doveden byl do Egypta; a koupil ho Putifar, dvořenin Faraonův, nejvyšší nad drabanty, muž Egyptský, od Izmaelitských, kteříž ho tam dovedli. 2 Byl pak Hospodin s Jozefem, a všecko se mu štastně vedlo, a bydlil v domě pána svého toho Egyptského. 3 A viděl pán jeho, že Hospodin byl s ním, a že všecko, což činil, Hospodin k prospěchu přivedl v rukou jeho. 4 Tedy nalezl Jozef milost před očima jeho, a sloužil mu. I představil ho domu svému, a všecko, což měl, dal v ruku jeho. 5 A hned, jakž ustanovil ho nad domem svým, a nade vším, což měl, požehnal Hospodin domu Egyptského toho pro Jozefa. A bylo požehnání Hospodinovo na všech vécech, kteréž měl doma i na poli. 6 Všech tedy věcí, kteréž měl, zanechal v rukou Jozefových; aniž o čem, tak jako on, věděl, jediné o chlebě, kterýž jedl. Byl pak Jozef ušlechtilej postavy a krásného vzezření. 7 I stalo se potom, že vzhledala žena pána jeho očima svýma na Jozefa, a řekla: Spi se mnou. 8 Kterýžto odpíráje, řekl ženě pána svého: Aj, pán můj neví tak jako já, co jest v domě, a všecko, což má, dal v ruce mé. 9 Není žádného přednějšího nade mne v domě tomto, aniž co vyňal z správy mé, kromě tebe, jelikož jsi ty manželka jeho. Jak bych tedy učinil takovou nešlechetnost, a hřešil i proti Bohu? 10 A když mluvila ona Jozefovi den po dni, nepovolil jí, aby spal s ní, ani aby býval s ní. 11 Tedy dne jednoho, když přišel do domu k práci své, a nebylo tu žádného z domácích v domě, 12 Chytila jej ona za roucho jeho, řkuci: Lež se mnou. On pak nechav roucha svého v rukou jejích, utekl, a vyšel ven. 13 A ona viduci, že nechal roucha svého v rukou jejích a vyběhl ven, 14 Svolala domácí své, a řekla k nim takto: Pohledte, přivedl nám muže Hebrejského, kterýž by měl posměch z nás; nebo přišel ke mně, aby ležel se mnou; i křičela jsem hlasem velikým. 15 A když uslyšel, že jsem hlasu svého pozdvihla a křičela, nechav roucha svého u mne, utekl a vyšel ven. 16 Tedy schovala roucho jeho u sebe, až přišel pán jeho do domu svého. 17 K rěmuž mluvila v tato slova, řkuci: Přišel ke mně služebník ten Hebrejský, kteréhož přivedl nám, aby mi lehkost učinil. 18 A když jsem hlasu svého pozdvihla a křičela, tedy nechal roucha svého u mne, a utekl ven. 19 I stalo se, že, když uslyšel pán jeho slova ženy své, kteráž mluvila mu, pravěci: Tak mi učinil služebník tvůj, rozhněval se velmi. 20 Protož vzal ho pán jeho, a dal jej do věže žalářné, v to místo, kdež věžňové královští seděli; i byl tam v žaláři. 21 Byl pak Hospodin s Jozefem, a naklonil se k němu milosrdenstvím; a dal jemu milost u vládaře nad žalářem. 22 I dal vládař žaláře v moc Jozefovi všecky vězně, kteréž byli v věži žalářné; a cožkoli tam činiti měli, on to spravoval. 23 Aniž vládář

žaláře k čemu dohlídal, což jemu svěřil; proto že Hospodin byl s ním, a což on činil, Hospodin tomu prospěch dával.

40 Stalo se potom, že šeňkýr krále Egyptského a pekař provinil proti pánu svému, králi Egyptskému. 2 I rozhněval se Farao na oba úředníky své, na vládaře nad šeňkýři, a na vládaře nad pekaři. 3 A dal je do vězení v domě nejvyššího nad drabanty, do věže žalářné, v místo, v němž Jozef vězněm byl. 4 I postavil jim nejvyšší nad drabanty Jozefa k službě; a byli drahně dní u vězení. 5 I měli sen oba dva, každý z nich sen svůj noci jedně, každý podlé vyložení sna svého, šeňkýr i pekař krále Egyptského, kteříž seděli v věži. 6 Tedy přišel k nim Jozef ráno, a hleděl na ně; a aj, byli smutní. 7 I optal se těch úředníků Faraonových, kteříž s ním byli v vězení v domě pána jeho, řka: Proč jsou dnes tváři vaše smutnější? 8 Kteříž odpověděl jemu: Měli jsme sen, a nemáme, kdo by jej vyložil. I řekl jim Jozef: Zdaliž Boží nejsou výkladové? Pravte mi medle. 9 Tedy správce nad šeňkýři vypravoval sen svůj Jozefovi, a řekl jemu: Zdálo se mi ve snách, že jsem viděl před sebou vinný kmen, 10 A na tom kmenu tři ratolesti; a ten kmen jako by pupence pouštěl, a vycházel květ jeho, až k sezráni přišli hroznové jeho. 11 A já maje kořlík Faraonův v ruce své, bral jsem hrozn, a vytlačoval je do kořlíka Faraonova, a podával jsem kořlík Faraonovi dorukou. 12 I řekl jemu Jozef: Toto jest vyložení jeho: Ti tři révové jsou tři dnové. 13 Po třech dnech povýší Farao hlavy tvé, a k úřadu tvému té navrátí; i budeš podávat koflík Faraonova do ruky jeho podlé obyčeje prvního, když jsi byl šeňkýrem jeho. 14 Ale mějž mne v své paměti, kdyžt se dobře povede; a učř, prosím, se mnou to milosrdenství, abys zmínil učinil o mně před Faraonem, a vysvobodil mne z domu tohoto. 15 Nebo kradmo jsem vzat z země Židovské; a zde jsem ničeho neučinil, pročež by mne do tohoto vězení dali. 16 Vida pak správce nad pekaři, že dobrě vyložil, řekl Jozefovi: Mně také zdálo se ve snách, ano tři košové pletení na hlavě mé. 17 A v koší vrchním byli všelijací pokrmové Faraonovi dílem pekařským strojení, a ptáci jedli je z koše nad hlavou mou. 18 I odpověděl Jozef a řekl: Toto jest vyložení jeho: Tři košové jsou tři dnové. 19 Po třech dnech odejme tobě Farao hlavu tvou, a oběsí tě na dřevě; i budou jísti ptáci maso tvé s tebe. 20 Tedy stalo se v den třetí, v den pamatný narození Faraonova, že učinil hody všechném služebníkům svým; i počítal hlavu vládaře nad šeňkýři, i hlavu vládaře nad pekaři, mezi služebníky svými. 21 A navrátil nejvyššího nad šeňkýři k místu jeho, aby podával kořlík Faraonovi do ruky. 22 Vládaře pak nad pekař oběsil, tak jakž jim byl sen vyložil Jozef. 23 A nezpomenul správce nad šeňkýři na Jozefa, ale zapomenul na něj.

41 Stalo se pak po dvou letech, měl Farao sen. Zdálo mu se, že stál nad potokem. 2 A aj, z toho potoku vycházelo sedm krav, pěkných na pohledění a tlustých, kteréžto pásky se na mokřinách. 3 A aj, sedm krav jiných vycházelо za nimi z potoku, šeredných na pohledění a hubených, kteréžto stály podél oněch krav při břehu potoka. 4 A ty krávy na pohledění šeredné a hubené sežraly oněch sedm krav na pohledění pěkných a tlustých. I procítíl Farao. 5 A když usnul zase, zdálo se jemu podruhé. A aj, sedm klasů vyrostlo z stébla jednoho,

plných a pěkných. 6 A aj, sedm klasů tenkých a východním větrem usvadlých vzházelo za nimi. 7 A ti klasové tencí pohtili sedm oněch klasů zdařilých a plných. I procití Farao, a aj, byl sen. 8 Když pak bylo ráno, zkormoucena byla mysl jeho; a poslav, svolał všecky hadače Egyptské, a všecky mudrce jejich. I vypravoval jím Farao sny své; a nebylo žádného, kdo by je vyložil Faraonovi. 9 Tedy mluvil nejvyšší šerík Faraonovi takto: Na provinění své rozpomínám se dnes. 10 Farao rozhněvav se na služebníky své, dal mne byl do vězení v domě nejvyššího nad drabanty, mne a správce nad pekaři. 11 Měli jsme pak sen jedné noci, on i já, jeden každý podlé vyložení snu svého. 12 A byl tam s námi mládenec Hebrejský, služebník nejvyššího nad drabanty, jemuž když jsme vypravovali, vykládal nám sny naše; jednomu každému podlé snu jeho vykládal. 13 A stalo se, že jakž vykládal nám, tak bylo: Já jsem navrácen k úřadu svému, a on oběšen. 14 Tedy poslav Farao, povolal Jozefa, a rychle vypustili ho z žaláře. Kterýžto oholiv se, a změniv roucho své, přišel k Faraonovi. 15 I řekl Farao Jozefovi: Měl jsem sen, a není, kdo by jej vyložil; o tobě pak slyšel jsem to, že když uslyšíš sen, umíš jej vyložiti. 16 Odpověděl Jozef Faraonovi, řka: Není to má věc; Bůh oznámí šťastné věci Faraonovi. 17 Tedy řekl Farao Jozefovi: Zdálo mi se ve snách, že jsem stál na břehu potoka. 18 A aj, z potoka toho vystupovalo sedm krav tlustých a pěkných, kteréžto pásky se na mokřinách. 19 A aj, sedm jiných krav vystupovalo za nimi churavých a šeredních velmi a hubených; neviděl jsem tak šeredních ve vši zemi Egyptské. 20 A sežaly krávy ty hubené a šeredné sedm krav prvnějších tlustých. 21 A ač dostaly se do břicha jejich, však nebylo znáti, by se dostaly v střeva jejich; nebo na pohledání byly mrzké, jako i před tím. I procití jsem. 22 Viděl jsem také ve snách, ano sedm klasů vyrostlo z stébla jednoho plných a pěkných. 23 A aj, sedm klasů drobných, tenkých a východním větrem usvadlých vycházelo za nimi. 24 I pohtili klasové ti drobní sedm klasů pěkných. Což když jsem vypravoval hadačům, nebyl, kdo by mi vyložil. 25 Odpověděl Jozef Faraonovi: Sen Faraonův jednoznačný jest. Což Bůh činiti bude, to ukázal Faraonovi. 26 Sedm krav pěkných jest sedm let, a sedm klasů pěkných tolíkéž jest sedm let; sen jest jednoznačný. 27 Sedm pak hubených krav a šeredních, vystupujících za nimi, sedm let jest; a sedm klasů drobných a větrem východním usvadlých bude sedm let hladu. 28 Tot' jest, což jsem mluvil Faraonovi: Což Bůh činiti bude, ukazuje Faraonovi. 29 Aj, sedm let nastane, v nichž hojnost veliká bude ve vši zemi Egyptské. 30 A po nich nastane sedm let hladu, v nichž v zapomenutí příde všecka ta hojnost v zemi Egyptské; a zhubí hlad zemi. 31 Aniž poznána bude hojnost ta v zemi, pro hlad, kterýž příde potom; nebo velmi velký bude. 32 Že pak opětován jest sen Faraonovi podvakrát, znamená, že jistá věc jest od Boha, a že tím spíše Bůh vykoná to. 33 Protož nyní at' vyhledá Farao muže opatrného a moudrého, kteréhož by ustanovil nad zemí Egyptskou. 34 To at' uční Farao, a postaví úředníky nad zemí, a běře pátý díl z úrod země Egyptské, po sedm let hojných. 35 At' shromázdí všecké potravy těch úrodných let nastávajících, a sklidí obilí k ruce Faraonovi; a potravy v městech at' se chovají pilně. 36 A budou pokrmové ti za poklad zemi této k sedmi letům hladu, kteráž budou v zemi

Egyptské, aby nebyla zkažena země tato hladem. 37 I líbila se řeč ta Faraonovi i všechněm služebníkům jeho. 38 Tedy řekl Farao služebníkům svým: Najdejme-liž podobného tomuto muži, v němž by byl Duch Boží? 39 Jozefovi pak řekl: Poněvadž Bůh dal znáti tobě všecko toto, neníž žádného tak rozumného a moudrého, jako ty jsi. 40 Ty budeš nad domem mým, a líbati bude tvář tvou všecken lid můj; stolicí tolíko královskou vyšší nad tebe budu. 41 Řekl také Farao Jozefovi: Aj, ustanovil jsem tě nade vší zemi Egyptskou. 42 A sňav Farao prsten svůj s ruky své, dal jej na ruku Jozefovi, a oblékl ho v roucho kmentové, a vložil zlatý řetěz na hrdlo jeho. 43 A dal ho vozit na svém druhém voze, a volali před ním: Klanějte se! I ustanovil ho nade vší zemi Egyptskou. 44 A řekl Farao Jozefovi: Já jsem Farao, a bez dopuštění tvého nepozdvihne žádný ruky své ani nohy své ve vši zemi Egyptské. 45 A dal Farao jméno Jozefovi Safenat Paneach, a dal mu Asenat dcera Putifera, knížete On, za manželku. I vyšel Jozef na zemi Egyptskou. 46 (Jozef pak byl ve třidceti letech, když stál před Faraonem králem Egyptským.) A vyšed od tváři Faraonovy, projel všecku zemi Egyptskou. 47 A vydala země po sedm let úrodných obilí hojnost. 48 I nahromázdil všecky jaké potravy v těch sedmi letech hojních v zemi Egyptské, a složil potravu tu v městech; úrody polní jednoho každého města, kteréž byly okolo něho, složil v něm. 49 A tak nahromázdil Jozef obilí velmi mnoho, jako jest písku mořského, tak že přestali počítati; nebo mu nebylo počtu. 50 Jozefovi pak narodili se dva synové, prve než přišel rok hladu, kteréž mu porodila Asenat, dcera Putifera, knížete On. 51 A nazval Jozef jméno prvorrozeného Manasses, řka: Nebo způsobil to Bůh, abych zapomenul na všecky práce své, a na všecken dům otce svého. 52 Jméno pak druhého nazval Efraim, řka: Nebo dal mi Bůh zrůst v zemi trápení mého. 53 Tedy prominulo sedm let hojních v zemi Egyptské; 54 A počalo sedm let hladu přicházeti, jakž byl předpověděl Jozef. I byl hlad po všech krajinách, ale po vši zemi Egyptské byl chléb. 55 Potom také nedostatek trpěla všecka země Egyptská, a volal lid k Faraonovi o chléb. I řekl Farao všechněm Egyptským: Jděte k Jozefovi, což vám rozkáže, učiníte. 56 A byl hlad na tváři vší země. Tedy otevřel Jozef všecky obilnice, v nichž obilí bylo, a prodával Egyptským; nebo rozmohl se hlad v zemi Egyptské. 57 A všickni obyvatelé země přicházeli do Egypta k Jozefovi, aby kupovali; nebo rozmohl se byl hlad po vši zemi.

42 Vida pak Jákob, že by potrava byla v Egyptě, řekl synům svým: Co hledíte jeden na druhého? I mluvil jim: Aj, slyšel jsem, že mají potravu v Egyptě; jděte tam, a kupte nám odtud, abychom žíví byli a nezemřeli. 3 Tedy šlo deset bratrů Jozefových, aby nakoupili obilí v Egyptě. 4 Ale Beniamina, bratra Jozefova, neposlal Jákob s bratří jeho, nebo řekl: Aby se mu tam něco zlého nepřihodilo. 5 I šli synové Izraelovi spolu s jinými, aby kupovali; nebo byl hlad v zemi Kananejské. 6 Jozef pak byl nejvyšší správce v zemi té; on prodával obilí všemu lidu země. Tedy přišli bratři Jozefovi, a skláňali se před ním tváří až k zemi. 7 A uzřev Jozef bratří své, poznal je; a ukázal se k nim jako cizí, a tvrdě mluvil k nim, řka jim: Odkud jste přišli? I odpověděli: Z země Kananejské, abychom nakoupili potrav. 8

Poznal, pravím, Jozef bratří své, ale oni nepoznali ho. **9** Tedy zpomenu Jozef na sny, kteréž měl o nich, a řekl jim: Špehěři jste, a přišli jste, abyste shlédlí nepevná místa země. **10** Kterížto odpověděli jemu: Nikoli, pane můj, ale služebníci tvoji přišli, aby nakoupili pokrmů. **11** Všickni my synové jednoho muže jsme, upřími jsme; nikdyt' jsou nebyli služebníci tvoji špehěři. **12** Jimž zase řekl: Není tak, ale přišli jste, abyste shlédlí nepevná místa země. **13** Odpověděli oni: Dvanácte nás bratří služebníků tvých bylo, synů muže jednoho v zemi Kananejské; a aj, nejmladší s otcem naším nyní jest doma, a jednoho není. **14** I řekl jim Jozef: Tot' jest, což jsem mluvil vám, když jsem řekl: Špehěři jste. **15** Touto věcí zkušení budete: Živ' jest Farao, že nevyjdete odsud, až přijde sem bratr váš mladší. **16** Vyšlete z sebe jednoho, at' vezma, přivede bratra vašeho; vy pak u vězení zůstaňte, a zkušena budou vaše slova, pravdu-li jste mluvili. Pakli nic, živ' jest Farao, že jste špehěři. **17** Tedy dal je všecky spolu do vězení za tři dny. **18** Třetího pak dne řekl jim Jozef: Toto učiněte, abyste živi byli; nebot' já se bojím Boha. **19** Jste-li šlechetní muži, jeden bratr váš at' jest ukován v žaláři, v němž jste byli; vy pak jděte, a odneste obilí k zapuzení hladu domů vašich. **20** Bratra pak svého mladšího přivedete ke mně; a pravdomluvná prokázána budou vaše slova, a nezemřete. Tedy učinili tak. **21** I mluvil jeden k druhému: Jistě provinili jsme proti bratru svému. Nebo viděli jsme ssoužený duše jeho, když nás pokorně prosil, a nevyslyšeli jsme ho; protož přišlo na nás ssoužený toto. **22** Odpověděl pak jim Ruben, řka: Zdalež jsem tehdy vám nepravil těmito slovy: Nehřešte proti pacholeti. Ale neposlechli jste; pročež také krve jeho, hle, vyhledává se. **23** A nevěděli oni, že by rozuměli Jozef; nebo skrze tlumače mluvil jim. **24** A odvrátil se od nich, plakal. Potom navrátil se k nim, mluvil s nimi, a vzav Simeona z nich, svázel ho před očima jejich. **25** Přikázal pak Jozef, aby naplněni byli pytlové jejich obilím, a navráceny peníze jejich jednomu každému do pytle jeho, a aby dána jim byla potrava na cestu. I stalo se tak. **26** A vloživše obilí svá na osly své, odešli odtud. **27** A rozvázav jeden z nich pytel svůj, aby dal obrok oslu svému v hospodě, uzrel peníze své, kteréž byly na vrchu v pytlí jeho. **28** I řekl bratřím svým: Navráceny jsou mi peníze mé, a aj, jsou v pytlí mé. Tedy užaslí se, a předěšení jsouci, mluvili jeden k druhému: Což nám to učinil Bůh? **29** Navrátiťse se pak k Jákobovi otcí svému do země Kananejské, vypravovali jemu všecko, co se jim přihodilo, pravice: **30** Muž ten, pán země, mluvil k nám tvrdě, a dal nás do vězení, jako špehěře země. **31** A řekli jsme jemu: Upřími jsme, nikdy jsme nebyli špehěři. **32** Dvanácte bylo nás bratří, synů otce našeho, z nichž jednoho není, a mladší nyní jest s otcem naším v zemi Kananejské. **33** I řekl nám muž ten, pán země té: Po tomto poznám, že upřími jste: Bratra vašeho jednoho zanechte u mne, a obilí k zapuzení hladu od domů vašich vezmouce, odejděte. **34** A přivedete bratra svého mladšího ke mně, abych poznal, že nejste špehěři, ale upřími; tehdy bratra vašeho vrátím vám, a budete moci v zemi této obchod vésti. **35** I stalo se, že, když vyprazdrovali pytle své, a aj, jeden každý měl uzlík peněz svých v pytlí svém. Vidouce pak oni i otec jejich uzlíky peněz svých, báli se. **36** I řekl jim Jákob otec jejich: Mne jste zbavili synů: Jozefa není, Simeona nemám, a Beniamina vezmete. Na mnet

jsou se tyto všecky věci svalily. **37** Tedy řekl Ruben otcí svému těmito slovy: Dva syny mé zabí, jestliže ho neprivedu zase k tobě; poruč ho v ruce mé, a já zase přivedu ho k tobě. **38** I řekl: Nesstoupít' syn můj s vámi. Nebo bratr jeho umřel, a on sám pozůstal; a přihodilo-li by se mu co zlého na té cestě, kterouž půjdete, uvedli byste šediny mé s bolestí do hrobu. (*Sheol h7585*)

43 Byl pak hlad veliký v krajině té. **2** I stalo se, když vytrávili obilí, kteréž přinesli z Egypta, že řekl k nim otec jejich: Jděte zase, a nakupte nám něco potravy. **3** I mluvil k němu Juda těmito slovy: Velice se zárekl muž ten, řka: Neuzříte tvář mé, nebude-li bratr váš s vámi. **4** Jestliže pošleš bratra našeho s námi, půjdeme a nakoupíme tobě potravy; **5** Pakli nepošleš, nepůjdeme. Nebo pověděl nám muž ten: Neuzříte tvář mé, nebude-li bratr váš s vámi. **6** I řekl Izrael: Proč jste mi tak zle učinili, oznámišvě muži tomu, že máte ještě bratra? **7** Odpověděl: Pilně vyptával se muž ten na nás, i na rod náš, mluví: Jest-li živ ještě otec váš? Máte-li bratra? A dali jsme mu zprávu na ta slova. Zdaž jsme to jak věděti mohli, že dí: Přivedte bratra svého? **8** I řekl Juda Izraelovi, otcí svému: Pošli to pachole se mnou, a vstanouce, půjdeme, abychom živi byli, a nezemřeli, i my, i ty, i maličíci naši. **9** Já slibuji za něj; z ruky mé vyhledávej ho. Jestliže nepřivedu ho k tobě, a nepostavím ho před tebou, vinen budu hříchem tobě po všecky dny. **10** A kdybychom byli neprodlévali, jistě již bychom se byli dvakrát vrátili. **11** I řekl jim Izrael otec jejich: Jestliže tak býti musí, učiněte toto: Nabeřte nejvzácnějších užitků země do nádob svých, a doneste muži tomu dar, něco kadidla, a trochu strdi, a vonných věcí a mirry, daktylu a mandlu. **12** Peníze také dvoje vezměte v ruce své, a peníze vložené na vrch do pytlů vašich zase doneste v rukou svých; snad z omýlení to přišlo. **13** Bratra svého také vezměte, a vstanouce, jděte zase k muži tomu. **14** A Bůh silný všemohoucí dej vám najít milost před mužem tím, at' propustí vám onoho bratra vašeho i tohoto Beniamina. Ját' pak zbaven jsa synů, jako osířelý budu. **15** Tedy vzali muži ti dar ten, a dvoje peníze vzali v ruce své, a Beniamina; a vstavše, sstoupili do Egypta, a postavili se před Jozefem. **16** Vídá pak Jozef Beniamina s nimi, řekl tomu, kterýž spravoval dům jeho: Uved' tyto muže do domu, a zabí hovado a připrav; nebo se mnou jistí budou muži ti o poledni. **17** I učinil muž ten, jakž rozkázal Jozef, a uvedl ty lidi do domu Jozefova. **18** Báli se pak muži ti, když uvedeni byli do domu Jozefova, a řekli: Pro ty peníze, kteréž prvé vloženy byly do pytlů našich, sem uvedeni jsme, aby obvině, obořil se na nás, a vzal nás za služebníky i osly naše. **19** A přistoupivše k muži tomu, kterýž spravoval v domě Jozefově, mluvili k němu ve dveřích domu. **20** A řekli: Slyš mne, pane můj. Přišli jsme byli ponejprve kupovati potrat. **21** I přihodilo se, když jsme do hospody přišli, a rozvazovali pytle své, a aj, peníze jednoho každého byly svrchu v pytlí jeho, peníze naše podlé váhy své; a přinesli jsme je zase v rukou svých. **22** Jiné také peníze přinesli jsme v rukou svých, abychom nakoupili potravy; nevíme, kdo jest zase vložil peníze naše do pytlů našich. **23** A on odpověděl: Mějte o to pokoj, nebojte se. Bůh váš, a Bůh otce vašeho dal vám poklad do pytlů vašich; penízet' jsem vaše já přijal. I vyvedl k nim Simeona. **24** Uved tedy muž ten lidi ty do

domu Jozefova, dal jím vody, aby umyli nohy své, dal také obrok oslům jejich. 25 Mezi tím připravili dar ten, dokudž nepřišel Jozef v poledne; nebo slyšeli, že by tu měli jísti chléb. 26 Tedy přišel Jozef domů. I přinesli mu dar, kterýž měli v rukou svých, a klaněli se jemu až k zemi. 27 I ptal se jich, jak se mají, a řekl: Zdráv-liž jest otec vás starý, o němž jste pravili? Živ-li jest ještě? 28 Kteřížto odpověděli: Zdráv jest služebník tvůj otec náš, a ještě živ jest. A sklánějce hlavy, poklonu mu činili. 29 Pozdvih pak oči svých, viděl Beniamina bratra svého, syna matky své, a řekl: Tento-li jest bratr vás mladší, o němž jste mi pravili? I řekl: Učiniž Bůh milost s tebou, synu můj! 30 Tedy pospíšil Jozef, (nebo pohnula se střeva jeho nad bratrem jeho,) a hledal, kde by mohl plakati; a všed do pokoje, plakal tam. 31 Potom umy tvář svou, vyšel zase, a zdržoval se, a řekl: Kladte chléb. 32 I kladli jemu zvláště, a jím obzvláště, Egyptským také, kteríž s ním jídali, obzvláště; nebo nemohou Egyptští jísti s Židy chleba, protože to ohavnost jest Egyptským. 33 Tedy seděli proti němu, prvorrozený podlé prvorrozenství svého, a mladší podlé mladšího věku svého. I divili se muži ti vespolek. 34 A bera jídlo před sebou, podával jím; Beniaminovi pak dostalo se pětkrát více než jiným. I hodovali a hojně se s ním napili.

44 Rozkázal pak tomu, kterýž spravoval dům jeho, řka: Napře pyle mužů těch potravou, co by jen unéstí mohli; a peníze každého polož zas do pyle jeho na vrch. 2 A koflík můj, koflík stříbrný, vlož na vrch do pyle mladšího s penězi jeho za obilí. I učinil podlé řeči Jozefovy, kterouž mluvil. 3 Ráno pak propuštěni jsou ti muži, oni i oslově jejich. 4 A když vyšly z města, a nedaleko ještě byli, řekl Jozef správci domu svého: Vstaň, hoř muže ty, a dohoně se jich, mluv k nim: Pročež jste se odplatili zlým za dobré? 5 Zdalíž to není ten koflík, z kteréhož píjí pán můj? A z tohot' on jistým zkušením pozná, jací jste vy. Zle jste učinili, co jste učinili. 6 Tedy dohoniv se jich, mluvil jim slova ta. 7 Kteřížto odpověděli jemu: Proč mluví pán můj taková slova? Odstup od služebníků tvých, aby co takového učinili. 8 A my ty peníze, kteríž jsme našli na vrchu v pytlích svých, přinesli jsme tobě zase z země Kananejské; jakž bychom tedy krásti měli z domu pána tvého stříbro neb zlato? 9 U koho z služebníků tvých nalezeno bude, nechť umře ten; a my také budeme pána tvého služebníci. 10 I řekl: Nu dobře, nechť jest podlé řeči vaší. U koho se nalezne, ten bude mým služebníkem, a vy budete bez viny. 11 Protož rychle každý složil pylet svůj na zem, a rozvázel každý pylet svůj. 12 I přehledával, od staršího počal, a na mladším přestal; i nalezen jest koflík v pytle Beniaminovu. 13 Tedy oni roztrhše roucha svá, vložil každý břímě na osla svého, a vrátili se doměsta. 14 I přišel Juda s bratřími svými do domu Jozefova, (on pak ještě tam byl,) a padli před ním na zemi. 15 I díl jím Jozef: Jakýž jest to skutek, kterýž jste učinili? Zdaž nevíte, že takový muž, jako jsem já, umí poznati? 16 Tedy řekl Juda: Což díme pánu svému? co mluvit budeme? a čím se ospravedlníme? Bůh' jest našel nepravost služebníků tvých. Aj, služebníci jsme pána svého, i my i ten, u něhož nalezen jest koflík. 17 Odpověděl Jozef: Odstup ode mne, abych to učinil. Muž, u něhož nalezen jest koflík, ten bude mým služebníkem; vy pak jděte u pokoji k otci svému. 18 I přistoupil k němu Juda a řekl: Slyš mne, pane můj. Prosím, nechaž' promluví služebník

tvůj slovo u všech pána svého, a nehněvej se na služebníka svého; nebo jsi ty jako sám Faraon. 19 Pán můj ptal se služebníků svých, řka: Máte-li otce, neb bratra? 20 A odpověděli jsme pánu mému: Máme otce starého, a pachole v starosti jeho zplozené malé, jehož bratr umřel, a on sám pozůstal po mateři své, a otec jeho miluje jej. 21 I řekl jsi služebníkům svým: Přivedte ho ke mně, a pohledím na něj. 22 A řekli jsme pánu mému: Nemůžete pachole opustit otce svého; nebo opustí-li otce svého, on umře. 23 Ty pak řekl jsi služebníkům svým: Nepřijde-li bratr vás mladší s vámi, nepokoušejte se více viděti tvář mé. 24 I stalo se, když jsme se vrátili k služebníku tvému, otcí mému, a jemu vypravovali slova pána svého, 25 Že řekl otec náš: Jděte zase, nakupte nám něco potravy. 26 Odpověděli jsme: Nemůžeme jít, než bude-li bratr nás mladší s námi, tedy půjdeme; nebo bychom nemohli viděti tvář toho muže, nebyl-li by bratr nás nejmladší s námi. 27 I řekl nám služebník tvůj, otec můj: Vy víte, že dva tolíko syny porodila mi žena má. 28 A vyšel jeden ode mne, o němž jsem pravil: Jistě roztrhán jest, a neviděl jsem ho dosavad. 29 Vezmete-li i tohoto ode mne, a přišlo by na něj něco zlého, tedy uvedete šediny mé s trápením do hrobu. (Sheol h7585) 30 Tak tedy, když přijdu k služebníku tvému, otcí svému, a pacholete nebude s námi, (ještě duše jeho spojena jest s duší tohoto): 31 Přijde na to, když užří, že pacholete není, umře; a uvedou služebníci tvoji šediny služebníka tvého, otce svého, s žalostí do hrobu. (Sheol h7585) 32 Nebo služebník tvůj slíbil za pachole, abych je vzal od otce svého, řka: Jestliže ho nepřivedu zase k tobě, tedy vinen budu hříchem otcí mému po všecky dny. 33 Protož nyní nechť zůstane, prosím, služebník tvůj místo pacholetoho za služebníka pánu svému, a pachole ať vstoupí s bratry svými. 34 Nebo jak bych já vstoupil k otci svému, kdyby tohoto pacholete nebylo se mnou? Leč bych chtěl viděti trápení, kteréž by přišlo na otce mého.

45 Jozef pak nemoha se déle zdržet, přede všemi přistojícími zvolal: Kažte všechném ven! I nezůstal žádný s nimi, když se známil Jozef s bratřími svými. 2 Potom pozdvihl hlasu svého s pláčem; a slyšeli to Egyptští, slyšel také dům Faraonův. 3 I řekl Jozef bratřím svým: Já jsem Jozef. Ještě-li jest živ otec můj? A nemohli mu odpověděti bratří jeho; nebo se ho velmi ulekli. 4 Tedy řekl Jozef bratřím svým: Přistuptež medle ke mně. I přistoupili. A řekl: Já jsem Jozef bratr vás, kteréhož jste prodali do Egypta. 5 Protož nyní nermutte se, a neztěžujte sobě toho, že jste mne sem prodali; nebo pro zachování života vašeho poslal mne Bůh před vámi. 6 Nebo dvě létě již hlad jest v zemi, a ještě pět let přijde, v nichž nebudou orati, ani žiti. 7 Poslal mne, pravím, Bůh před vámi, pro zachování vás ostatků na zemi, a pro zachování životů vašich vysvobozením velikým. 8 Tak tedy ne vy jste mne poslali sem, ale Bůh, kterýž mne dal za otce Faraonovi, a za pána všemu domu jeho, a panovníka po vší zemi Egyptské. 9 Pospěšte a vstupte k otcí mému, a rcete jemu: Toto praví syn tvůj Jozef: Učinil mne Bůh pánum všechno Egypta; přijďte ke mně, neprodlévej. 10 A bydlit budeš v zemi Gesen; a budeš blízko mne, ty i synové tvoji, i vnukové tvoji, stáda tvá, a volové tvoji, a cožkoli máš. 11 A budu tě chovati tam, (nebo ještě pět let hlad bude), abys snad pro hlad nezahynul, ty i dům tvůj, a cožkoli máš. 12 A aj, oči

vaše vidí, i oči bratra mého Beniamina, že ústa má mluví vám. **13** Povíte také otci mému o vší slávě mé v Egyptě, a což jste koli viděli; pospřeštež tedy, a přivedte otce mého sem. **14** Tedy padl na šíji Beniamina bratra svého, a plakal; Benjamin také plakal na šíji jeho. **15** A políbiv všechn bratří svých, plakal nad nimi; a potom mluvili bratří jeho s ním. **16** Slyšána pak jest v domě Faraonově pověst tato: Přišli bratří Jozefovi. I bylo to velmi vděčné Faraonovi i všechném služebníkům jeho. **17** A řekl Farao Jozefovi: Rci bratřím svým: Toto učiřte: Naložíce na hovada svá, jděte, a navratte se do země Kananejské. **18** A vezmouce otce svého a čeládky své, přidte ke mně, a dám vám dobré místo v zemi Egyptské, a jistí budete tuk země této. **19** Ty pak rozkaž jim: Toto učiřte: Vezměte sobě z země Egyptské vozy pro děti a ženy své, a vezměte otce svého, a přidte. **20** Aniž se ohlédejte na nábytky své; nebo nejlepší místo ve vši zemi Egyptské vaše bude. **21** I učinili tak synové Izraelovi. A dal jim Jozef vozy podlé rozkazání Faraonova; dal také jim pokrmy na cestu. **22** Všechnem jim dal, každému dvoje šaty, ale Beniaminovi dal tři sta stříbrných, a patery šaty jiné a jiné. **23** Otci pak svému poslal tyto věci: Deset oslů, kteréž nesli z nejlepších věcí Egyptských, a deset oslic, kteréž nesly obilí, a chléb a pokrmy otci jeho na cestu. **24** A propouštěje bratří své, aby odešli, řekl jim: Nevadtež se na cestě. **25** Tedy brali se z Egypta, a přišli do země Kananejské k Jákobovi otci svému. **26** A zvestovali jemu, říkouce: Jozef ještě živ jest, ano i panuje ve vši zemi Egyptské. I omdlelo srdece jeho; nebo slyšev to nevěřil jim. **27** Tedy vypravovali jemu všecka slova Jozefova, kteráž mluvil jim; a vida vozy, kteréž poslal Jozef pro něho, okrál duch Jákoba otce jejich. **28** I řekl Izrael: Dostit' jest, když ještě syn můj živ jest; půjdu a uzřím ho, prvé než umru.

46 Tedy bral se Izrael se vším, což měl; a přišed do Bersabé, obětoval oběti Bohu otce svého Izáka. **2** I mluvil Bůh Izraelovi u vidění nočním, řka: Jákobe, Jákobe! Kterýžto odpověděl: Aj, ted' jsem. **3** I řekl: Já jsem ten Bůh silný, Bůh otce tvého. Neboj se sstoupiti do Egypta, nebo v národ veliký tam tebe učiní. **4** Já sstoupím s tebou do Egypta, a já tě také i zase přivedu; a Jozef položí ruku svou na oči tvé. **5** Vstal tedy Jákob z Bersabé; a synové Izraelovi vzali Jákoba otce svého, a děti své s ženami svými na vozy, kteréž poslal pro něho Farao. **6** Pobrali také dobytek svůj, a zboží své, kteréhož nabylí v zemi Kananejské; a přišli do Egypta, Jákob i všecko símě jeho s ním. **7** Syny i vnuky, dcery i vnučky své, a všecko rodinu svou uvedli s sebou do Egypta. **8** A tato jsou jména synů Izraelových, kteréž vešly do Egypta: Jákob a synové jeho. Prvorodený Jákobův Ruben. **9** A synové Rubenovi: Enoch, Fallu, Ezron a Charmi. **10** Synové pak Simeonovi: Jamuel, Jamin, Ahod, Jachin, Sohar a Saul, syn jedné ženy Kananejské. **11** Synové Léví: Gerson, Kahat a Merari. **12** Synové Judovi: Her, Onan, Séla, Fáres a Zára. (Ale umřel Her a Onan v zemi Kananejské.) Fáres pak měl syny: Ezrona a Hamule. **13** Synové Izacharovi: Tola, Fua, Job a Simron. **14** A synové Zabulonovi: Sared, Elon a Jahelel. **15** Tit' jsou synové Líe, kteréž porodila Jákobovi v Pádan Syrské, a Dínu, dceru jeho. Všechn duši synů i dcer jeho bylo třiceti a tři. **16** Synové Gád: Sefon, Aggi, Suni, Esebon, Heri, Arodi a

Areli. **17** Synové Asser: Jemna, Jesua, Jesui, Beria, a Serach sestra jejich. Synové pak Beriovi: Heber a Melchiel. **18** To jsou synové Zelfy, kterouž Lában dal Líe dceři své; a ty porodila Jákobovi, šestnácté duši. **19** Synové pak Ráchel, manželky Jákobovy: Jozef a Beniamin. **20** A Jozefovi narodili se v zemi Egyptské z Asenat, dcery Putifera knížete On, Manasses a Efraim. **21** Ale synové Beniaminovi: Béla, Becher, Asbel, Gera, Náman, Echi, Roz, Mufim, Chuppim a Ared. **22** Tit' jsou synové Ráchel, kteréž porodila Jákobovi; všechn duši čtrnáct. **23** A syn Danův: Chusim. **24** Synové pak Neftálím: Jaziel, Guni, Jezer a Sallem. **25** Ti jsou synové Bály, kterouž Lában dal Ráchel dceři své, a ty porodila Jákobovi; všechn duši sedm. **26** Všechn duši, kteréž vešly s Jákobem do Egypta, což jich pošlo z bedr jeho, kromě žen synů Jákobových, všechn duši bylo šedesáte a šest. **27** K tomu synové Jozefovi, kteréž se jemu narodili v Egyptě, dva. A tak všechn duši domu Jákobova, kteréž vešly do Egypta, bylo sedmdesáte. **28** Poslal pak Judu napřed k Jozefovi, aby oznámil jemu prvně, než přišel do Gesen. A tak přišli do země Gesen. **29** Jozef pak zapráh do svého vozu, vyjel vstříc Izraelovi otci svému do Gesen; a jakž ho Jákob užřel, padl na jeho šíji, a plakal dlouho na šíji jeho. **30** I řekl Izrael Jozefovi: Necht' již umru, když jsem viděl tvář tvou; nebo ty ještě jsi živ. **31** Jozef pak řekl bratřím svým a domu otce svého: Pojedu a zvěstuj Faraonovi, a dím jemu: Bratři moji a dům otce mého, kteréž bydlili v zemi Kananejské, přišli ke mně. **32** Ale jsou pastýři stáda, nebo s dobytkem se obírají; protož ovce své a voly, i cožkoli mají, příhnnali. **33** A když by povolal vás Farao, a řekl: Jaký jest obchod vás? **34** Odpovíte: Dobytka se živili služebníci twoji od mladosti své až do této chvíle, i my i otcové naši; abyste bydlili v zemi Gesen; nebo v mrzkosti mají Egyptští všecky pastyře stáda.

47 A protož přišed Jozef, oznámil Faraonovi, a řekl: Otec můj a bratří moji, s drobným i větším dobytkem svým i se vším, což mají, přišli z země Kananejské, a aj, jsou v zemi Gesen. **2** A vzav počtu bratří svých pět mužů, postavil je před Faraonem. **3** I řekl Farao bratřím jeho: Jaký jest obchod vás? Kterýžto odpověděli Faraonovi: Pastýři ovci jsou služebníci twoji, i my, i otcové naši. **4** Řekli ještě Faraonovi: Abychom pohostinu byli v zemi této, přišli jsme; nebo není pastvy dobytku, kterýž mají služebníci twoji, nebo hlad veliký jest v zemi Kananejské; protož nyní prosíme, nechat' bydlí služebníci twoji v zemi Gesen. **5** I mluvil Farao Jozefovi, řka: Otec tvůj a bratří twoji přišli k tobě. **6** Země Egyptská před tebou jest; v nejlepším kraji země této osad' otce svého a bratří své, necht' bydlí v zemi Gesen. A srozumíš-li, že jsou mezi nimi muži rozšafní, ustanovíš je úředníky nad dobytkem, kterýž mám. **7** Uvedl také Jozef Jákoba otce svého, a postavil ho před Faraonem; a pozdravil Jákob Faraona. **8** Tedy řekl Farao k Jákobovi: Kolik jest let života tvého? **9** Odpověděl Jákob Faraonovi: Dnů let putování mého sto a třiceti let jest; nemnoží a zlí byli dnovené let života mého, a nedošli dnů let života otců mých, v nichž živí byli. **10** A požehnav Jákob Faraona, vyšel od něho. **11** I osadil Jozef otce svého a bratří své, a dal jim vládárství v zemi Egyptské v kraji výborném, v zemi Ramesses, jakž rozkázal Farao. **12**

A opatřoval Jozef otce svého, a bratří své, a všecken dům jeho chlebem, až do nejmenších. **13** A chleba nebylo ve vši zemi; nebo veliký hlad byl velmi, a trápení velké bylo na zemi Egyptské a zemi Kananejské od hladu. **14** Shromáždil pak Jozef všecky peníze, což jich nalezeno v zemi Egyptské a v zemi Kananejské, za potravy, kteréž kupovali; a vnesl Jozef peníze do domu Faraonova. **15** A když utratili peníze z země Egyptské a z země Kananejské, přicházeli všickni Egyptští k Jozefovi, řouce: Dej nám chleba; nebo proč mříti máme před tebou pro nedostatek peněz? **16** I řekl Jozef: Dejte dobytky své, a dám vám chleba za dobytky vaše, poněvadž se vám peněz nedostává. **17** Tedy přivedli dobytky své k Jozefovi; i dal jim Jozef potrav za koně a za stáda ovci, a za stáda volů i za osly; a přečoval je chlebem, za všecky dobytky jejich, toho roku. **18** A po roce tom přišli k němu léta druhého, a řekli mu: Nebudeme tajiti před pámem svým, že jsme všecky peníze utratili, i stáda dobytků jsou u pána našeho; nezůstávají nám před pámem naším kromě těla naše a dědiny naše. **19** I proč máme mříti před očima tvýma? I my i rolí naše hyne. Kup nás i rolí naší za chléb, a budeme my i rolí naše ve službě Faraonovi; a dej nám semena, abychom živí byli a nezemřeli, a rolí aby nespustla. **20** Tedy koupil Jozef všecku zemi Egyptskou Faraonovi; nebo prodali Egyptští jeden každý pole své, protože se rozmořil mezi nimi hlad. I dostala se země Faraonovi. **21** Lid pak převedl do měst, od jednoho pomezí Egyptského až do druhého. **22** Rolí tolíko kněžských nekoupil. Nebo kněží uloženou potravu měli od Faraona, a jedli z uložených pokrmů svých, kteréž dával jím Farao; protož neprodali rolí svých. **23** I řekl Jozef lidu: Aj, koupil jsem vás dnes i rolí vaše Faraonovi; ted' máte semeno, osívejtež tedy ji. **24** A když se urodí, dáte páty díl Faraonovi, a čtyř díly zůstavíte sobě k semenu a ku pokrmu svému a těm, kteréž jsou v domích vašich, i ku pokrmu dítkám svým. **25** Tedy řekli: Zachoval jsi životy naše. Nechat' nalezneme milost v očích pána svého, a budeme služebníci Faraonovi. **26** I ustanovil to Jozef za právo až do tohoto dne, po vši zemi Egyptské, aby dáván byl Faraonovi páty díl; tolíko samy rolí kněžské nebyly Faraonovy. **27** A tak bydlil Izrael v zemi Egyptské v krajině Gesen; a osadili se v ní, a rozplodili se, a rozmnожeni jsou velmi. **28** Živ pak byl Jákob v zemi Egyptské sedmnácte let; a bylo dnů Jákobových, a let života jeho, sto čtyřicetí sedm let. **29** I přiblížili se dnové Izraelovi, aby umřel. A povolal syna svého Jozefa, řekl jemu: Jestliže jsem nalezl milost v očích tvých, vlož, prosím, ruku svou pod bedro mé, a učři se mnou milosrdněství a pravdu. Prosím, nepochovávej mne v Egyptě. **30** Když spáti budu s otcí svými, vynesěš mne z Egypta, a pochováš mne v hrobě jejich. Tedy řekl jemu: Já učiním podlé slova tvého. **31** I řekl Jákob: Přísahni mi. Tedy přísahl jemu. I sklonil se Izrael k hlavám lůžek.

48 Stalo se pak potom, že povědino jest Jozefovi: Aj, otec tvůj nemocen jest. I vzal s sebou dva syny své, Manasse a Efraima. **2** Tedy oznameno jest Jákobovi a povědno: Aj, syn tvůj Jozef přišel k tobě. **3** A posilniv se Izrael, usadil se na ložci a řekl Jozefovi: Bůh silný všemohoucí ukázáv mi se v Lůžku v zemi Kananejské, požehnal mi. **4** A řekl ke mně: Aj, já rozplodím tě a rozmnozím tebe, a učiním tě v zástupy lidí; dám také zemi

tuto semení tvému po tobě za dědictví věčné. **5** Protož nyní, dva synové tvoji, kteréžt' jsou se zrodili v zemi Egyptské, prvé než jsem přišel k tobě do Egypta, moji jsou; Efraim a Manasses budou mi jako Ruben a Simeon. **6** Ale děti, kteréž po těchto zplodíš, tvoji budou; jménem bratří svých jmenování budou v dědictvích svých. **7** Nebo když jsem se vracel z Pádan, umřela mi Ráchel v zemi Kananejské na cestě, když již nedaleko bylo do Efraty; a pochoval jsem ji tam u cesty k Efratě, jenž jest Betlém. **8** Uzřev potom Izrael syny Jozefovy, řekl: Kdo jsou onino? **9** Odpověděl Jozef otci svému: Synové моji jsou, kteréž dal mi Bůh zde. I řekl: Přived' je medle ke mně, a požehnám jim **10** (Oči pak Izraelovy mlé byly pro starost, a nemohl dobře viděti.) I přivedl je k němu, a on líbal a objímal je. **11** I řekl Izrael Jozefovi: Nemyslišt' jsem já, abych měl kdy viděti tvá tvou, a aj, dal mi Bůh, abych viděl i símě tvé. **12** Tedy vzav je Jozef z klína jeho, sklonil se tvář až k zemi. **13** A vzav oba, Efraima na pravou stranu sobě, Izraelovi pak na levou, a Manassesa na levou sobě, Izraelovi pak na pravou, postavil je před ním. **14** Tedy vztáh Izrael pravici svou, vložil ji na hlavu Efraimovu, který byl mladší, levici pak svou na hlavu Manassesovu, naschvál přeloživ ruce, ačkoli Manasses byl prvoroven. **15** I požehnal Jozefovi, řka: Bůh, před jehož oblíčejem ustavičně chodili otcové moji Abraham a Izák, Bůh, který mne spravoval po všecken život můj až do dne tohoto; **16** Anděl ten, kterýž vytrhl mne ze všeho zlého, požehnej dítě těchto; a at' slovou synové moji a synové otců mých Abrahama a Izáka; a at' se jako hmyz rozmnozí u prostřed země. **17** Vida pak Jozef, že vložil otec jeho ruku svou pravou na hlavu Efraimovu, nerád byl tomu. I zdvihl ruku otce svého, aby ji přenesl s hlavy Efraimovy na hlavu Manassesovu. **18** A řekl jemu: Ne tak, otče můj; nebo toto jest prvorovený, vložíž pravici svou na hlavu jeho. **19** Ale nepovolil otec jeho, a řekl: Vím, synu můj, vím; takéť i on bude v lid, a také i on vzroste; však bratr jeho mladší více poroste než on, a símě jeho bude u veliké množství národu. **20** I požehnal jím v ten den, řka: Skrzb tebe požehnání bude dávati Izrael takto: Učiniž tobě Bůh jako Efraimovi a jako Manassesovi. I představil Efraima Manassesovi. **21** Řekl také Izrael Jozefovi: Aj, já umíram, a budeť Bůh s vámi, a zase vás přivede do země otců vašich. **22** Já pak dal jsem tobě jeden díl výš nad bratří tvé, kteréhož jsem mečem svým a lučištěm svým dosáhl z ruky Amorejského.

49 Povolal pak Jákob synů svých, a řekl: Sejděte se, a oznamím vám, co se s vámi dítí bude potomníkům dnů. **2** Z Shromaždte se a slyšte synové Jákobovi, poslyšte Izraele otce svého. **3** Ruben, prvorovený můj jsi ty, síla má, a počátek mocí mé, vyvýšenost důstojenství a vyvýšenost sily. **4** Prudce sběhneš jako voda. Nebudeš vyvýšen, protože jsi vstoupil na lůžek otce svého; a jakž jsi poškvrnil postele mé, zmizelo vyvýšení tvé. **5** Simeon a Léví bratří, nástrojové nepravosti jsou v příbytcích jejich. **6** Do tajné rady jejich nevházej duše má, k shromáždění jejich nepřipojuj se slávo má; nebo v prchlivosti své zibil muže, a svévolně vyrátili zed. **7** Zlořečená prchlivost jejich, nebo neustupná; i hněv jejich, nebo zatvrdirý jest. Rozdělím je v Jákobovi, a rozptýlim je v Izraeli. **8** Judo, ty jsi, tebe

chváliti budou bratří tvoji; ruka tvá bude na šíji neprátele tvých; klaněti se budou tobě synové otce tvého. **9** Lvíče Juda, z loupeže, synu můj, vrátil jsi se; schýliv se, ležel jako lev a jako lvice; kdo zbudí ho? **10** Nebude odjata berla od Judy, ani vydatel zákona od noh jeho, dokudž nepřijde Sílo; a k němu se shromáždí národnové. **11** Uváže k vinnému kmenu osle své, a k výbornému kmenu oslátka oslice své. Práti bude u víně roucho své, a v červeném víne oděv svůj. **12** Červenějších očí bude nad víno, a zubů bělejších nad mléko. **13** Zabulon bydliti bude na břehu mořském, a na přístavu lodí, a pomezí jeho až k Sidonu. **14** Izachar osel silný, ležící mezi dvěma břemeny. **15** A vida odpočinutí, že jest dobré, a zemi, že jest rozkošná, sehne rameno své k nošení, a dávati bude daně. **16** Dan souditi bude lid svůj, jako jedno z pokolení Izraelských. **17** Budet' Dan jako had podlé cesty, jako had rohatý podlé stezky, štípaje kopyta koně, aby spadl jezdec jeho zpět. **18** Spasení tvého očekávám, ó Hospodine! **19** Gád, vojsko přemůže jej, však on svítězí potom. **20** Asser, tučný bude pokrm jeho, a onť vydávati bude rozkoše královské. **21** Neftalím jako lař vypuštěná, vydávaje výmluvnosti krásné. **22** Ratolest rostoucí Jozef, ratolest rostoucí podlé studnice; ratolesti vycházely nad zed. **23** Ačkoli hořkostí naplnili jej, a stříleli na něj, a v tajné nenávisti měli ho střelci: **24** Však zůstalo v síle lučiště jeho, a zsilila se ramena rukou jeho z rukou mocného Jákobova; odkudž byl pastýř a kámen Izraelův; **25** Od silného Boha, jemuž sloužil otec tvůj, kterýž spomáhá tobě, a od všemohoucího, kterýž požehnání tobě požehnáními nebeskými s hůry, požehnáními propasti ležící hluboko, požehnáním prsů a života. **26** Požehnání otce tvého silnější budou nad požehnání předků mých, až k končinám pahrbků věčných; budou nad hlavou Jozefovou, a na vrchu hlavy Nazarejského mezi bratří jeho. **27** Benjamin, vlk dravý, ráno bude jísti loupež, a večer rozdělí kořisti. **28** Všechn těchto pokolení Izraelských jest dvanácte; a to jest, což mluvil jim otec jejich; požehnal jim také, jednomu každému vedle požehnání jeho požehnal. **29** A poroučejte jim, řekl: Já připojen budu k lidu svému; pochovejte mne s otcí mými v jeskyni té, kteráž jest na poli Efrona Hetejského, **30** V jeskyni, kteráž jest na poli Machpelah, jerž jest naproti Mamre v zemi Kananejské, kterouž koupil Abraham spolu s polem tím od Efrona Hetejského k dědičnému pohřbu. **31** Tam pochovali Abrahama a Sáru ženu jeho; tam pochovali Izáka a Rebeku ženu jeho; tam také pochovali Líu. **32** Koupeno pak bylo pole a jeskyně, kteráž na něm, od synů Het. **33** A když přestal Jákob přikazovati synům svým, složil nohy své na ložci a umřel; a připojen jest k lidu svému.

50 Tedy padl Jozef na tvář otce svého, a plakal nad ním, libaje ho. **2** A poručil služebníkům svým lékařům, aby vonnými věcmi pomazali otce jeho. I pomazali lékaři vonnými věcmi Izraele. **3** A vyplnilo se při něm čtyřiceti dní; (nebo tak vyplňují se dnové těch, kteříž mazání bývají vonnými věcmi). I plakali ho Egyptští za sedmdesáte dní. **4** Když pak dnové pláče toho prominuli, mluvil Jozef k domu Faraonovu, řka: Jestliže jsem nyní nalezl milost před očima vašima, mluvte, prosím, v uši Faraonovy, a rcete: **5** Otec můj přisahou mne zavázel, řka: Aj, já umírám; v hrobě mé, kterýž jsem sobě vykopal v

zemí Kananejské, tam mne pochovej. Nyní tedy, prosím, nechť vstoupím a pochovám otce svého, a navrátím se zase. **6** I řekl Farao: Vstup a pochovaj otce svého tak, jakž tě přisahou zavázel. **7** Tedy vstoupil Jozef, aby pochoval otce svého, a vstoupili s ním všickni služebníci Faraonovi, starší domu jeho a všickni starší země Egyptské, **8** Všecken také dům Jozefův, a všickni bratří jeho i dům otce jeho; tolíko dětí svých, ovec a volů nechali v zemi Gesen. **9** Vstoupili s ním také i vozové a jezdci, a bylo vojsko to veliké velmi. **10** I přišli až k místu Atád, kteréž jest při brodu Jordánském, a kvílili tam kvílením velikým a velmi žalostným; i držel tu zámutek po otcí svém za dnů sedm. **11** Vidouce pak obyvatelé země té, totič Kananejští, zámutek na místě tom Atád, řekli: Těžký to mají zámutek Egyptští. Protož nazváno jest jméno jeho Abel Mizraim, a to jest při brodu Jordánském. **12** Učinili tedy s ním synové jeho tak, jakž jim byl poručil. **13** A donesše ho do země Kananejské, pochovali ho v jeskyni na poli Machpelah, kterouž byl koupil Abraham s tím polem k dědičnému pohřbu od Efrona Hetejského, naproti Mamre. **14** A když pochoval Jozef otce svého, navrátil se do Egypta s bratřími svými a se všemi, kteříž byli vstoupili s ním, aby pochovali otce jeho. **15** Vidouce pak bratří Jozefovi, že umřel otec jejich, řekli: Snad v nenávisti nás míti bude Jozef, a vrchovatě nahradí nám všecko zlé, kteréž jsme jemu činili. **16** Protož vzkázali Jozefovi, řkouc: Otec tvůj ještě před smrtí svou příkázal, řka: **17** Taktó díte Jozefovi: Prosím, odpust již bratřím svým přestoupení a hřich jejich; nebo zle učinili tobě. Protož již odpust, prosím, přestoupení služebníkům Boha, jehož cíl otec tvůj. I rozplakal se Jozef, když k němu mluvili. **18** Přistoupili potom také bratří jeho, a padše před ním, řekli: Aj, my jsme služebníci tvoji. **19** Jimž odpověděl Jozef: Nebojte se; nebo zdaliž jsem já vám za Boha? **20** Vy zajistě skladájte proti mně zlé; ale Bůh obrátil to v dobré, aby učinil to, což vidíte nyní, a při životu zachoval lid mnohý. **21** Protož nebojte se již; já chovatíte vás budu i děti vaše. A tak těšil je, a mluvil k srdci jejich. **22** Bydlil pak Jozef v Egyptě, on i dům otce jeho, a živ byl Jozef sto a deset let. **23** A viděl Jozef syny Efraimovy až do třetího pokolení; ano i synové Machira, syna Manassesova, vychováni jsou u Jozefa. **24** Mluvil potom Jozef bratřím svým: Játudž umru; Bůh pak jistotně navštíví vás, a vyvede vás z země této do země, kterouž přisáhl Abrahamovi, Izákoví a Jákobovi. **25** Protož přisahou zavázel Jozef syny Izraelovy, řka: Když navštíví vás Bůh, vynestež kosti mé odsud. **26** I umřel Jozef, když byl ve stu a v desíti letech; a pomazán jsa vonnými věcmi, vložen jest do truhly v Egyptě.

2 Mojžišova

1 Tato jsou pak jména synů Izraelských, kteríž vešli do Egypta s Jakobem; každý s čeledí svou přišel: **2** Ruben, Simeon, Léví a Juda; **3** Izachar, Zabulon a Beniamin; **4** Dan a Neftalím, Gád a Asser. **5** A bylo všech osob pošlých z bedr Jákovových sedmdesáte duší; Jozef pak byl v Egyptě. **6** I umřel Jozef a všickni bratři jeho, a všecken ten rod. **7** Synové pak Izraelští rozmnožili se a rodili se v hojnosti; a rozhojňovali se, i zsilili se náramně velmi, a naplněna jest jimi země. **8** V tom povstal král nový v Egyptě, kterýž neznal Jozefa. **9** Ten řekl lidu svému: Aj, lid synů Izraelských jest mnohý a silnější nad nás. **10** Nuže, opatrne sobě počínejme před ním, aby se neromohl; a když by přišla válka, aby se nepřipojil i on k nepřátelům našim, a nebojoval proti nám, a nevyšel z země. **11** Protož ustanovili nad ním úředníky, kteríž by plat vybírali, aby je trápili břemeny svými. I vystavěl lid Izraelský Faraonovi města skladů, Fiton a Ramesses. **12** Ale čím více trápili jej, tím více rostl a tím se více rozmáhal. I vzali sobě syny Izraelské v ošklivost. **13** A tak podrobovali Egyptští syny Izraelské v službu těžkou. **14** A k hořkosti přivedli život jejich robotami těžkými, v hlině a cihlách a ve všelijakém díle na poli, mimo všelikou potřebu svou, k níž práce jejich užívali nenáležitě a bez lítosti. **15** I poručil král Egyptský babám Hebrejským, z nichž jedna sloula Sefora a druhá Fua, **16** A řekl: Když budete pomáhati ženám Hebrejským při porodu, a uzříte, že již rodí, byl-li by syn, zabíte ho, pakli dcera, tedy at' jest živa. **17** Bály se pak ty baby Boha, a nečinily tak, jakž jim poručil král Egyptský, ale živých nechávaly pacholíků. **18** Povolav tedy bab král Egyptský, mluvil jim: Proč jste to učinily, že jste živé zachovaly pacholíky? **19** I odpověděly baby Faraonovi: Nejsou ženy Hebrejské jako ženy Egyptské; nebo ony jsou silnějšího přirození. Dříve než přijde k nim baba, ony porodí. **20** I učinil dobře Bůh těm babám. A rozmnožen jest lid, a zsilili se velmi. **21** Stalo se pak proto, že se bály baby ty Boha, vzdělal jim domy. **22** I přikázal Faraon všemu lidu svému, řka: Každého syna, kterýž se narodí, do řeky uvrzte; každé pak dcery nechte živé.

2 Odšed pak muž jeden z domu Léví, vzal dceru z pokolení Léví. **2** I počala žena ta, a porodila syna; a viduci, že jest krásný, kryla ho za tři měsíce. **3** A když ho nemohla déle tajiti, vzala mu ošitku z sítí, a omazala ji klín a smolou; a vložila do ní to dítě, a vyložila do rákosí u břehu řeky. **4** A postavila sestru jeho zdaleka, aby zvěděla, co se s ním dítí bude. **5** A v tom sešla dcera Faraonova, aby se myla v řece; a děvečky její procházely se po břehu řeky. A uřevši ošitku mezi rákosí, poslala děvečku svou, a vzala ji. **6** A když otevřela, uzřela dítě; a aj, plakalo pacholátko. A slitovavši se nad ním, řekla: Z děti Hebrejských jest toto. **7** I řekla sestra jeho k dceri Faraonově: Mám-li jít a zavolati tobě chůvy z žen Hebrejských, kteráž by odchovala tobě dítě? **8** Odpověděla dcera Faraonova: Jdi. Tedy šla děvečka a zavolala matky toho dítěte. **9** I řekla jí dcera Faraonova: Vezmi toto dítě, a odchovej mi je; a jáť dám mzdou tvou. I vzala žena dítě, a chovala je. **10** A když odrostlo pachole, dovedla je k dceři Faraonově, kteráž jej měla za syna; a nazvala

jméno jeho Mojžiš, řkuci: Nebo jsem ho z vody vytáhla. **11** I stalo se ve dnech těch, když vyrostl Mojžiš, že vyšel k bratřím svým, a hleděl na trápení jejich. Uzrel také muže Egyptského, an tepe muže Hebrejského, jednoho z bratří jeho. **12** A sem i tam se ohlédna, vida, že žádného tu není, zabil Egyptského, a zahrabal jej v písku. **13** Vyšed potom druhého dne, a aj, dva muži Hebrejští vadili se. I řekl tomu, kterýž křívdu činil: Proč tepeš bližního svého? **14** Kterýžto odpověděl: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcí nad námi? Zdali zabiti mne myslíš, jako jsi zabíl Egyptského? Protož ulekli se Mojžiš a řekl: Jistě známá jest ta věc. **15** A uslyšav Farao tu věc, hledal zabiti Mojžiše. Ale Mojžiš utekl od tváři Faraonovy, a bydlil v zemi Madianské; i usadil se podlé studnice. **16** Kníže pak Madianské mělo sedm dcer. Kteréžto přišedše, vásily vodu, a nalívaly do koryt, aby napojely dobytek otce svého. **17** I přišli pastýři, a odehnali je. Tedy Mojžiš vstav, pomohl jim a napojil dobytek jejich. **18** A když se navrátily k Raguelovi, otcí svému, řekl on: Jakž jste to dnes tak brzo přišly? **19** Odpověděly: Muž Egyptský vysvobodil nás z ruky pastýřů; ano také ochotně navázil nám vody, a napojil dobytek. **20** I řekl dcerám svým: Kdež pak jest? Pročež jste pustily muže toho? Povolejte ho, at' pojí chleba. **21** A svolil Mojžiš k tomu, aby bydlil s mužem tím. Kterýžto dal Zeforu, dceru svou, Mojžišovi. **22** I porodila syna, a nazval jméno jeho Gerson; nebo řekl: Příchozí jsem byl v zemi cizí. **23** Stalo se pak po mnohých časích, že umřel král Egyptský; a synové Izraelští úpěli pro roboty, a křičeli. I vstoupil k Bohu křík jejich pro roboty. **24** A uslyšel Bůh naříkání jejich, a rozpomenul se Bůh na smlouvu svou s Abrahalem, Izákem a Jakobem. **25** I vzhlédl Bůh na syny Izraelské, a poznal Bůh.

3 Mojžiš pak pásł dobytek Jetry tchána svého, kněze Madianského, a hnav stádo po poušti, přišel až k hoře Boží Oréb. **2** Tedy ukázal se mu anděl Hospodinův v plameni ohně z prostředku kře. I viděl, a aj, keř hořel ohněm, a však neshorel. **3** Protož řekl Mojžiš: Půjdú nyní, a spatřím vidění toto veliké, proč neshorej keř. **4** Vida pak Hospodin, že jde, aby pohleděl, zavolal naň Bůh z prostředku kře, a řekl: Mojžiši, Mojžiši! Kterýžto odpověděl: Aj, teď' jsem. **5** I řekl: Nepristupuj sem, szuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest. **6** A řekl: Já jsem Bůh otce tvého, Bůh Abrahámov, Bůh Izákův, a Bůh Jakóbův. I zakryl Mojžiš tvář svou, (nebo se bál), aby nepatřil na Boha. **7** Jemužto řekl Hospodin: Zřetelně viděl jsem trápení lidu mého, kterýž jest v Egyptě; a křík jejich pro přísnost úředníků jeho slyšel jsem; nebo znám bolesti jeho. **8** Protož jsem sstoupil, abych vysvobodil jej z ruky Egyptských, a vyvedl jej z země té do země dobré a prostranné, do země oplývající mlékem a strdí, na místa Kananejského a Hetejského, a Amorejského a Ferezejského, a Hevejského a Jebuzejského. **9** Nebo nyní, aj, křík synů Izraelských přišel ke mně; viděl jsem také i ssouzení, jímž je ssužují Egyptští. **10** Protož, nyní pod' a pošli tě k Faraonovi; a vyvedeš lid můj, syny Izraelské z Egypta. **11** I řekl Mojžiš Bohu: Kdo jsem já, abych šel k Faraonovi, a abych vyved syny Izraelské z Egypta? **12** I odpověděl: Však budu s tebou; a toto budeš mít znamení, že jsem já tě poslal: Když vyvedeš lid ten z Egypta, sloužiti budete Bohu na hoře této. **13** I řekl Mojžiš Bohu: Aj, já půjdú k synům Izraelským

a dím jím: Bůh otců vašich posal mne k vám. Řeknou-li mi: Které jest jméno jeho? co jim odpovím? 14 I řekl Bůh Mojžíšovi: JSEM, KTERÝŽ JSEM. Řekl dále: Takto díš synům Izraelským: JSEM posal mne k vám. 15 Řekl ještě Bůh Mojžíšovi: Takto díš synům Izraelským: Hospodin, Bůh otců vašich, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jakobův posal mne k vám; toť jest jméno mé na věčnost, a tať jest památná má po všecky věky. 16 Jdi, a shromáždě starší Izraelské, mluv jim: Hospodin Bůh otců vašich ukázal mi se, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jakobův, řka: Rozpomínaje, rozpomenu jsem se na vás, a na to, co se vám dalo v Egyptě. 17 Protož jsem řekl: Vyvedu vás z trápení Egyptského do země Kananejského, a Hetejského, a Amorejského, a Ferejejského, a Hevejského, a Jebuzejského, do země oplývající mlékem a strdi. 18 I poslechnou hlasu tvého. Půjdeš pak ty a starší Izraelští k králi Egyptskému, a díte jemu: Hospodin Bůh Hebrejský potkal se s námi; protož nyní, nechť medle jdeme cestou tří dnů na poušť, abychom obětovali Hospodinu Bohu našemu. 19 Ale já vím, žeť vám nedopustí král Egyptský jít; leč v ruce silné. 20 Protož vztáhni ruku svou, a bítu budu Egypt divným věcni svými, kteréž činiti budu u prostřed něho; a potom propustí vás. 21 A dám milost lidu tomuto před očima Egyptských. I stane se, že když půjdete, neodejdete prázdní. 22 Ale vypůjčí žena od sousedy své, a od hospodyně domu svého klínotů střibrných, a klínotů zlatých a roucha; i vložíte to na syny a na dcery své, a tak obloupíte Egypt.

4 Odpověděl pak Mojžíš, a řekl: Aj, neuvěří mi, ani poslechnou hlasu mého; nebo řeknou: Neukázal' se tobě Hospodin. 2 Tedy řekl jemu Hospodin: Co jest to v ruce tvé? Odpověděl: Hůl. 3 I řekl: Vrz ji na zem. I povrhl ji na zem, a obrácena jest v hada; a utíkal Mojžíš před ním. 4 Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou, a chyt' ho za ocas. Kterýžto vztáh ruku svou, chytíl jej, a obrácen jest v hůl v rukou jeho. 5 Aby věřili, že se ukázal tobě Hospodin, Bůh otců jejich, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jakobův. 6 Potom zase řekl jemu Hospodin: Vlož nyní ruku svou za řadra svá. I vložil ruku svou za řadra svá; a vyňal ji, a aj, ruka jeho byla malomocná, bílá jako sníh. 7 Řekl opět: Vlož ruku svou zase v řadra svá. Kterýž vložil ruku svou zase v řadra svá; a vyňal ji z řader svých, a aj, učiněna jest zase jako jiné tělo jeho. 8 I budet', jestliže neuvěří tobě, a neposlechnou hlasu a znamení prvního, uvěří hlasu a znamení druhému. 9 A pakli neuvěří ani tém dvěma znamením, a neposlechnou hlasu tvého, tedy nabereš vody z řeky, a vyliješ ji na zem; a promění se vody, kteréž vezmeš z řeky, a obrátí se v krev na zemi. 10 I řekl Mojžíš Hospodinu: Prosím, Pane, nejsem muž výmluvný, aniž prvé, ani jakž jsi mluvil s služebníkem svým; nebo zpozdilých úst a neohbitého jazyku jsem. 11 Jemuž odpověděl Hospodin: Kdo dal ústa člověku? Aneb kdo může učiniti němého, neb hluchého, vidoucího, neb slepého? Zdali ne já Hospodin? 12 Nyní tedy jdi, a já budu v ústech tvých, a naučím tě, co bys mluvit měl. 13 I řekl: Slyš mne, Pane, pošli, prosím, toho, kteréhož poslati máš. 14 A rozhněvav se velmi Hospodin na Mojžíše, řekl: Zdali nemáš Arona bratra svého z pokolení Léví? Vím, že on výmluvný jest; ano aj, sám vyjde v cestu tobě, a vida tebe, radovati se bude v

srdci svém. 15 Ty mluviti budeš k němu, a vložíš slova v ústa jeho; a já budu v ústech tvých a v ústech jeho, a naučím vás, co byste měličiniti. 16 A on mluviti bude za tebe k lidu; a bude tobě on za ústa, a ty budeš jemu za Boha. 17 Hůl pak tuto vezmeš v ruku svou, kterouž činiti budeš ta znamení. 18 Tedy odšed Mojžíš, navrátil se k Jetrovi tchánu svému, a řekl jemu: Nechť jdu nyní, a navrátím se k bratřím svým, kteříž jsou v Egyptě, a pohledím, jsou-li ještě živí. I řekl Jetro Mojžíšovi: Jdi v pokoji. 19 Nebo řekl byl Hospodin Mojžíšovi v zemi Madianské: Jdi, navrát se do Egypta; nebo zemřeli jsou všickni muži, kteříž hledali bezživotí tvého. 20 A vzav Mojžíš ženu svou, a syny své, vsadil je na osla, aby se navrátil do země Egyptské; vzal také Mojžíš hůl Boží v ruku svou. 21 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Když půjdeš a navrátíš se do Egypta, hled', abys všecky zázraky, kteréž jsem složil v ruce tvé, činil před Faraonem. Ját' pak zatvrď srdce jeho, aby nepropustil lidu. 22 Protož díš Faraonovi: Toto praví Hospodin: Syn můj, prvorovený můj jest Izrael. 23 I řekl jsem tobě: Propust' syna mého, at' slouží mi; a nechť jsi ho propustit. Aj, já zabiji syna tvého, prvoroveného tvého. 24 I stalo se, když byl Mojžíš na cestě v hospodě, že se obořil na něj Hospodin, a hledal ho usmrtili. 25 Tedy vzala Zefora nůž ostrý, a obřezala neobřízku syna svého, kteroužto vrhla k nohám jeho, řkoucí: Zajisté ženich krví jsi mi. 26 I nechal ho. Ona pak nazvala ho tehdáž ženichem krví pro obřezání. 27 Řekl také Hospodin Aronovi: Jdi vstříc Mojžíšovi na poušť. I šel a potkal se s ním na hoře Boží, a políbil ho. 28 A vypravoval Mojžíš Aronovi všecka slova Hospodinova, kterýž ho poslal, i o všech znameních, kteráž přikázal jemu. 29 Tedy šel Mojžíš s Aronem, a shromáždili všecky starší synů Izraelských. 30 I mluvil Aron všecka slova, kteráž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a činil znamení před očima lidu. 31 A uvěřil lid, když uslyšeli, že navštívil Hospodin syny Izraelské, a že viděl ssouzení jejich. A sklonivše se, poklonu učinili.

5 Potom pak přišli Mojžíš s Aronem, a řekli Faraonovi: Takto praví Hospodin, Bůh Izraelský: Propust' lid můj, at' mi slaví svátky na poušti. 2 Odpověděl Farao: Kdo jest Hospodin, abych poslechl hlas jeho a propustil Izraele? Hospodina neznám, Izraele také nepropustím. 3 I řekl: Bůh Hebrejský potkal se s námi. Nechť medle jdeme cestou tří dnů na poušť, a obětujeme Hospodinu Bohu našemu, aby nedopustil na nás moru neb meče. 4 I řekl jim král Egyptský: Proč ty Mojžíš a Arone, odtrhujete lid od prací jejich? Jděte k robotám svým. 5 Řekl také Farao: Hle, již nyní mnoho jest lidu toho v zemi, a vy odvozujete je od robot jejich. 6 I přikázal Farao v ten den úředníkům nad lidem a šafářům jeho, řka: 7 Nedávájte již více slámy lidu k dělání cihel jako prvé; nechat' jdou sami a sbírají sobě slámu. 8 Však touž summu cihel, kterouž udělávali prvé, uložte na ně, nic neujímejte z ní; nebot' zahálejí, a protož volají, řkouce: Podlme, obětujme Bohu našemu. 9 Nechť se přitíží robot mužům těm; a nechť pracují v nich, aby se neohlédali na slova lživá. 10 Vyšedše tedy úředníci nad lidem a šafáři jeho, mluvili k lidu, řkouce: Takto praví Farao: Já nebudu vám dávat slámy. 11 Sami jděte, beňte sobě slámu, kdekoli naleznete; ale nic nebude ujato díla vašeho. 12 I rozběhl se lid po vší zemi Egyptské,

aby trhal strniště místo slámy. **13** A úředníci nutili je, říkouce: Vypříte díla svá, úkol denní v den jeho, jako když sláma byla. **14** I biti jsou šafáři synů Izraelských, kteréž ustanovili nad nimi úředníci Faraonovi, a mluveno k nim: Proč jste nevyphnilí úkolu svého v díle cihel, jako prvé, ani včera ani dnes? **15** I příšli šafáři synů Izraelských, a volali k Faraonovi, říkouce: Proč tak dělás služebníkům svým? **16** Slámy se nedává služebníkům tvým, a říkají nám: Dělejte cihly; a hle, služebníci tvoji biti bývají, a hřeší lid tvůj. **17** I řekl: Zahálíte, zahálíte, a protož mluvíte: Podíme, obětujme Hospodinu. **18** Protož nyní jděte, dělejte; slámy se vám dávati nebude, ale vy summu cihel vyplňujte. **19** Vidouce šafáři synů Izraelských, že zle s nimi, poněvadž řečeno: Neujmete počtu cihel vašich z úkolu denního v den jeho, **20** Potkali se s Mojžíšem a Aronem, kteréž stáli, aby jim vstříc vyšli, když by se vraceli od Faraona. **21** A mluvili jim: Pohledíz Hospodin na vás, a sud; nebo zošklivili jste nás před Faraonem a služebníky jeho, a dali jste meč v ruku jejich, aby nás zamordovali. **22** I navrátil se Mojžíš k Hospodinu a řekl: Pane, proč jsi tyto zlé věci uvedl na lid tento? Proč jsi mne sem poslal? **23** Nebo od té chvíle, jakž jsem všel k Faraonovi, abych mluvil jménem tvým, hůrka nakládá s lidem tímto, a ty jsi vždy nevysvobodil lidu svého.

6 Odpověď Hospodin Mojžíšovi: Nyní uzříš, co učiním Faraonovi; nebo v ruce silné propustí je, a v ruce mocné vyžene je z země své. **2** Mluvil ještě Bůh k Mojžíšovi a řekl jemu: Já jsem Hospodin. **3** Utkázal jsem se zajisté Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi v tom, že jsem Bůh silný všemohoucí; ale v jméně svém, Hospodin, nejsem poznán od nich. **4** K tomu utvrdil jsem smlouvu svou s nimi, že jim dám zemi Kananejskou, zemi putování jejich, v níž pohostinu byli. **5** Nad to, já slyšel jsem křik synů Izraelských, kteréž Egyptští v službu podrobují, a rozpomenul jsem se na smlouvu svou. **6** Protož pověz synům Izraelským: Já jsem Hospodin, a vyvedu vás z robot Egyptských, a vytrhnu vás z služby jejich, a vysvobodím vás v ruce vztázené a skrze soudy veliké. **7** A vezmu vás sobě za lid, a budu vám za Boha; a zvíte, že jsem Hospodin Bůh váš, vysvobojující vás z robot Egyptských. **8** Uvedu vás také do země, o níž jsem, zdvihna ruku svou, přisáhl, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi; a dám ji vám v dědictví; Já Hospodin. **9** I mluvil tak Mojžíš synům Izraelským; ale neslyšeli Mojžíše pro úzkost ducha a službu přetěžkou. **10** Protož mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka: **11** Vejdi, mluv Faraonovi králi Egyptskému, at' propustí syny Izraelské z země své. **12** I mluvil Mojžíš před Hospodinem, řka: Hle, synové Izraelští neposlechlí mne, kterakž tedy poslechne mne Farao, a já jsem zpozdilý v řeči? **13** I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, a přikázal dal jim k synům Izraelským a k Faraonovi králi Egyptskému, aby vyvedly syny Izraelské z země Egyptské. **14** Tito jsou přední v čeledech otců svých. Synové Rubenovi, prvorozzeného Izraelova: Enoch, Fallu, Ezron a Charmi. Ty jsou čeledi Rubenovy. **15** Synové pak Simeonovi: Jamuel, Jamin, Ahod, Jachin, Sohar a Saul, syn Kananejské. Ty jsou čeledi Simeonovy. **16** A tato jsou jména synů Léví v rodech jejich: Gerson, Kahat a Merari. Let pak života Léví bylo sto třiceti a sedm let. **17** Synové Gerson: Lebni a Semei po

čeledech svých. **18** A synové Kahat: Amram, Izar, Hebron a Uziel. Let pak života Kahat bylo sto třiceti a tři léta. **19** A synové Merari: Moholi a Musi. Ty jsou čeledi Léví v rodech svých. **20** Pojal pak Amram ženu Jochebed, tetu svou, sobě za manželku, kterážto porodila mu Arona a Mojžíše. A let života Amramova bylo sto třiceti a sedm let. **21** Synové také Izaroví: Chore, Nefega Zechri. **22** A synové Uzielovi: Mizael, Elzafan a Sethri. **23** Pojal pak Aron Alžbětu, dceru Aminadabovu, sestru Názonovu, sobě za manželku; kterážto porodila jemu Nádaba, Abiu, Eleazara a Itamara. **24** Synové pak Chore: Asser, Elkana a Abiazaf. Ty jsou čeledi Choritských. **25** Eleazar pak syn Aronův vzl jednu ze dcer Putielových sobě za manželku; kteráž mu porodila Fínesa. Ti jsou přední z otců Levitských po čeledech svých. **26** To jest ten Aron a Mojžíš, jimž řekl Hospodin: Vyvedte syny Izraelské z země Egyptské po houfích jejich. **27** Tito jsou, kteréž mluvili Faraonovi, králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z Egypta; tot' jest ten Mojžíš a Aron. **28** Stalo se pak, když mluvil Hospodin k Mojžíšovi v zemi Egyptské, **29** že mu řekl takto: Já Hospodin; mluv k Faraonovi, králi Egyptskému, všecko, což já mluvím tobě. **30** A řekl Mojžíš před Hospodinem: Aj, já jsem zpozdilý v řeči, kterakž tedy poslouchati mne bude Farao?

7 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, ustanovil jsem tě za Boha Faraonovi; Aron pak bratr tvůj bude prorokem tvým. **2** Ty mluvit budeš všecko, což tobě příkáži; Aron pak bratr tvůj mluvit bude k Faraonovi, aby propustil syny Izraelské z země své. **3** Ale já t' zatvrďim srdece Faraonovo, a množiti budu znamení svá a zázraky své v zemi Egyptské. **4** Aniž poslechne vás Farao. I vzložím ruku svou na Egypt, a vyvedu vojska svá, lid svůj, syny Izraelské, z země Egyptské skrze soudy veliké. **5** I zvědít' Egyptští, že já jsem Hospodin, když vztáhnu ruku svou na Egypt; a vyvedu syny Izraelské z prostředku jich. **6** Tedy učinil Mojžíš a Aron tak; jakž přikázal jim Hospodin, tak učinili. **7** A byl Mojžíš v osmdesáti, Aron pak v osmdesáti a třech letech, když mluvili s Faraonem. **8** I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi takto: **9** Když mluvit k vám bude Farao, řka: Ukažte od sebe zázrak, tedy díš Aronovi: Vezmi hůl svou, a povrž před Faraonem, i obrátí se v hada. **10** Tedy všeł Mojžíš s Aronem k Faraonovi, a učinili tak, jakž přikázal Hospodin; a povrhl Aron hůl svou před Faraonem i před služebníky jeho, a obrácena jest v hada. **11** Povolal pak také Farao mudrců a čarodějníků; a učinili i ti čarodějnici Egyptští skrze čáry své tolíkéž. **12** Nebo povrhl každý z nich hůl svou, a obráceny jsou v hady; ale požرela hůl Aronova hole jejich. **13** I posililo se srdece Faraonovo, a neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin. **14** Protož řekl Hospodin Mojžíšovi: Obtížilo se srdece Faraonovo; nechce propustit lidu toho. **15** Jdi k Faraonovi ráno, aj, půjde ven k vodě, a stůj naproti němu při břehu řeky; a hůl, kteráž obrácena byla v hada, vezmeš do ruky své. **16** A díš mu: Hospodin Bůh Hebrejský poslal mne k tobě, atžbych řekl: Propust lid můj, aby sloužili mi na poušti; a aj, neuposlechl až dosavad. **17** Protož takto práv Hospodin: Po tomto poznáš, že já jsem Hospodin: Aj, já udeřím holí, kteráž jest v ruce mé, na vody, kteréž jsou v řece, a obráceny budou v krev. **18** A ryby, kteréž jsou v řece, pomrou; i nasmradí se

řeka, a ustávati budou Egyptští, hledajíce vody, kterouž by pili z řeky. **19** Protož řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vezmi hůl svou, a vztáhni ruku svou na vody Egyptské, na řeky jejich, na potoky jejich, i na jezera jejich, a na všecku shromáždění vod jejich, aby se obrátily v krev; i bude krev po vší zemi Egyptské, tak v nádobách dřevěných, jako kamenných. **20** Tedy učinili tak Mojžíš a Aron, jakž byl přikázal Hospodin; a zdvihna hůl, udeřil vodu, kteráž byla v řece, před očima Faraonovýma a před očima služebníků jeho; i obráceny jsou všecky vody, kteréž byly v řece, v krev. **21** Ryby pak, kteréž byly v řece, pomřely, a nasmradila se řeka, tak že nemohli Egyptští pití vody z řeky; a byla krev po vší zemi Egyptské. **22** To též učinili i čarodějnici Egyptští skrze čáry své. I zsililo se srdce Faraonovo, aby neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin. **23** A odvrátil se Farao, přišel do domu svého; a ani k tomu nepřipořízl srdce svého. **24** Kopali pak všickni Egyptští vůkol řeky, hledajíce vody ku pití; nebo nemohli pití vody z řeky. **25** A vyplnilo se dní sedm, jakž ranil Hospodin řeku.

8 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi a rci jemu:

Takto praví Hospodin: Propust' lid můj, at' mi slouží. **2** Pakli nebudeš chtít propustit, aj, já raním všecky krajiny tvé žabami. **3** A vydá řeka množství žab, kteréž vystoupí a polezou do domu tvého a do pokoje, v němž líháš, a na ložce tvé, a do domů služebníků tvých i lidu tvého, a do pecí tvých a do těsta tvého. **4** I na tebe a na lid tvůj, i na všecky služebníky tvé polezou žáby. **5** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vztáhni ruku svou s holí svou na řeky, na potoky a na jezera, a vved' žáby na zemi Egyptskou. **6** I vztáhl Aron ruku svou na vody Egyptské; a vystoupily žáby a přikryly zemi Egyptskou. **7** A učinili tolíkéž čarodějnici skrze své čáry; a udělali, že vyšly žáby na zemi Egyptskou. **8** Tedy Farao povolal Mojžíše a Arona, řekl: Modlite se Hospodinu, at' odejmě žáby ode mne a od lidu mého; a propustím ten lid, aby obětovali Hospodinu. **9** I řekl Mojžíš Faraonovi: Poctím té tím, a pověz, kdy bych se měl modlit za tě a za služebníky tvé, a za lid tvůj, aby vyplněny byly žáby od tebe, i z domů tvých; tolíko v řece zůstanou. **10** Kterýžto odpověděl: Zítra. A Mojžíš řekl: Podlé slova tvého necht' jest, abys věděl, že žádného takového není, jako Hospodin Bůh náš. **11** I odejdou žáby od tebe a od domů tvých, i od služebníků tvých a od lidu tvého; tolíko v řece zůstanou. **12** Tedy vyšel Mojžíš s Aronem od Faraona. I volal Mojžíš k Hospodinu, aby odjaty byly žáby, kteréž byl dopustil na Faraona. **13** I učinil Hospodin podlé slova Mojžíšova, a vymřely žáby z domů, ze vsí i z polí. **14** I shrnuli je na hromady; a nasmradila se země. **15** Vida pak Farao, že by dáno bylo oddechnutí, více zatvrdl se v srdci svém, a neuposlechl jich, jakož byl mluvil Hospodin. **16** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci k Aronovi: Vztáhni hůl svou, a udeř v prach země, aby obrátil se v stěnice na vší zemi Egyptské. **17** Kteříž učinili tak. Nebo vztáhl Aron ruku svou s holí svou, a udeřil prach země. I byly stěnice na lidech i hovadech; všecken prach země obrátil se v stěnice ve vší zemi Egyptské. **18** Dělali také tak čarodějnici skrze čáry své, aby vyvedli stěnice, ale nemohli. A byly stěnice na lidech i hovadech. **19** Tedy řekli čarodějnici Faraonovi: Prst Boží toto jest. A posililo se srdce Faraonovo, aniž poslechl jich, jakož mluvil Hospodin. **20** Řekl

pak Hospodin Mojžíšovi: Vstaň ráno a stúj před Faraonem. Hle vyjde k vodě, a díš k němu: Takto praví Hospodin: Propust' lid můj, at' mi slouží. **21** Pakli nepropustíš lidu mého, hle, já pošli na tě a na služebníky tvé, a na lid tvůj, a na domy tvé směsici všelikých škodlivých žížal; a naplněni budou domové Egyptští těmi žížalami, nad to i země ta, na níž oni jsou. **22** A oddělím v ten den zemi Gesen, v níž lid můj zůstává, aby tam nebylo směsice té; abys věděl, že jsem já Hospodin u prostřed země. **23** A vysvobozením rozdíl učiním mezi lidem svým a lidem tvým. Zítra bude znamení toto. **24** I učinil Hospodin tak. Nebo přišla těžká směsice škodlivých žížal na dům Faraonův, a do domů služebníků jeho i na všecku zemi Egyptskou; a nakazila se země od té směsice. **25** Povolal pak Farao Mojžíše a Arona, a řekl: Jdete, obětujete Bohu svému tu v zemi. **26** I řekl Mojžíš: Nenáleží nám tak činiti; nebo ohavnost Egyptských obětovali bychom Hospodinu Bohu našemu. A jestliže bychom obětovali to, což jest ohavnost před očima Egyptských, zdaž by nás neukamenovali? **27** Cestou tří dnů půjdeme na poušť, a obětovati budeme Hospodinu Bohu našemu, jakž nám rozkázel. **28** I řekl Farao: Já propustím vás, abyste obětovali Hospodinu Bohu svému na poušti, však dále abyste nikoli neodcházeli. Modlte se za mne. **29** Odpověděl Mojžíš: Aj, já vycházím od tebe, a modliti se budu Hospodinu, aby odešla ta směsice od tebe, od služebníků tvých i od lidu tvého zítra; avšak at' Farao více nezklamává, nepropouštěje lidu, aby obětovali Hospodinu. **30** A vyšed Mojžíš od Faraona, modlil se Hospodinu. **31** I učinil Hospodin podlé slova Mojžíšova, a odjal tu směsici od Faraona, od služebníků jeho i od lidu jeho, tak že ani jedné žížaly nezůstalo. **32** Ale Farao ztížil srdce své také i tehdáž, a nepropustil lidu.

9 Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi, a mluv k

němu: Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejský: Propust' lid můj, at' mi slouží. **2** Pakli nebudeš chtít propustit, než předce držet je budeš: **3** Aj, ruka Hospodinova bude na dobytu tvém, kteréž jest na poli, na koních, na oslích, na velbloudích, na volích a na ovcech, mor těžký velmi. **4** A učiní Hospodin rozdíl mezi dobytky Izraelských a mezi dobytky Egyptských, aby nic neumřelo ze všeho, což jest synů Izraelských. **5** A uložil Hospodin čas jistý, řka: Zítra učiní Hospodin věc takovou na zemi. **6** I učinil Hospodin tu věc na jezíři, a pomrel všecken dobytek Egyptským; z dobytku pak synů Izraelských ani jedno neumřelo. **7** I poslal Farao, a aj, neumřelo z dobytků Izraelských ani jedno. Ale obtíženo jest srdce Faraonovo, a nepropustil lidu. **8** I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Vezměte sobě plné hrsti své popela z peci, a at' jej sype Mojžíš k nebi před očima Faraonovýma. **9** I obráti se v prach po vší zemi Egyptské, a budou z něho na lidech i na hovadech vředové prýšťici se neštovicemi po vší zemi Egyptské. **10** Nabravše tedy popela z peci, stál před Faraonem, a sypal jej Mojžíš k nebi. I byli vředové plní neštovic, prýšťici se na lidech i na hovadech. **11** Aniž mohli čarodějnici státi před Mojžíšem pro vředy; nebo byli vředové na čarodějnících i na všech Egyptských. **12** I zsilil Hospodin srdce Faraonovo, a neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi. **13** Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vstana

ráno, postav se před Faraonem, a rci k němu: Tako praví Hospodin, Bůh Hebrejský: Propust' lid můj, at' mi slouží. **14** Nebo já teď již pošli všecky rány své na srdce tvé, i na služebníky tvé a na lid tvůj, abys věděl, žeť není podobného mně na vší zemi. **15** Nebo nyní, když jsem vztáhl ruku svou, byl bych tebe také ranil i lid tvůj morem tím; a tak bys byl vyhlazen z země. **16** Ale však proto jsem tě zachoval, abych ukázal na tobě moc svou, a aby vypravovali jméno mé na vší zemi. **17** Ještě ty pozdvihuješ se proti lidu mému, nechtěje ho propustit? **18** Aj, já dřtíti budu zítra v tentýž čas krupobitím těžkým náramně, jakéhož nebylo v Egyptě od toho dne, jakž založen jest, až do tohoto času. **19** Protož nyní pošli, shromažď dobytek svůj a cokoli máš na poli. Na všecky lidi i hovada, kteráž by nalezena byla na poli, a nebyla by shromážděna do domu, spadne krupobití, a pomrou. **20** Kdo tedy z služebníků Faraonových ulekl se slova Hospodinova, svolal hbitě služebníky své i dobytek svůj do domu. **21** Ale kdož nepřiložil srdce svého k slovu Hospodinovu, nechal služebníků svých a dobyteka svého na poli. **22** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhn ruku svou k nebi, at' jest krupobití po vší zemi Egyptské, na lidi i na hovada i na všelikou bylinu polní v zemi Egyptské. **23** Tedy vztáhl Mojžíš hůl svou k nebi, a Hospodin vydal hřímání a krupobití. I sstoupil oheň na zem, a dřtíl Hospodin krupobitím na zemi Egyptskou. **24** I bylo krupobití a oheň smíšený s krupobitím těžký velmi, jakéhož nebylo nikdy ve vší zemi Egyptské, jakž v ní bydliti lidé začali. **25** I ztloukly kroupy po vší zemi Egyptské, cožkoli bylo na poli od člověka až do hovada; všecku také bylinu polní potloukly kroupy, i všecko stromoví na poli zpřerážely. **26** Toliko v zemi Gesen, v níž byly synové Izraelští, nebylo krupobití. **27** Poslav tedy Farao, povolal Mojžíše a Arona a řekl jim: Zhřeší jsem i nyní. Hospodint' jest spravedlivý, ale já a lid můj bezbožní jsme. **28** Modlte se Hospodinu, (nebo dosti jest), at' není hřímání Božího a krupobití. Tedy propustím vás, aniž déle zůstávati budete. **29** I řekl jemu Mojžíš: Když vyjdou ven z města, rozprostro ruce své k Hospodinu, a hřímání přestane, i krupobití více nebude, abys poznal, že Hospodinova jest země. **30** Ale vím, že ani ty, ani služebníci tvoji ještě se nebudete báti tváři Hospodina Boha. **31** I potlučen jest len a ječmen; nebo ječmen se byl vymetal, len také byl v hlávkách. **32** Ale pšenice a špalda nebyla ztlučena, nebo pozdní byla. **33** Tedy Mojžíš vyšed od Faraona z města, rozprostrel ruce své k Hospodinu. I přestalo hřímání a krupobití, a ani děšť nelil se na zemi. **34** Uzřev pak Farao, že přestal déšť a krupobití a hřímání, opět hřešil; a více obtížil srdce své, on i služebníci jeho. **35** I zsililo se srdce Faraonovo, a nepropustil synů Izraelských, tak jakž byl mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

10 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi, ačkoli jsem já obtížil srdce jeho, a srdce služebníků jeho, abych učinil divy tyto své u prostřed nich; **2** A abys ty vypravoval v uši synů svých i vnuků svých, co jsem učinil v Egyptě, a znamení má, kteráž jsem prokázel na nich; abyste věděli, že já jsem Hospodin. **3** I vše Mojžíš s Aronom k Faraonovi, a řekli jemu: Tako praví Hospodin Bůh Hebrejský: Dokavadž nechceš se ponížiti přede mnou? Propust' lid můj, at' mi slouží. **4** Pakli nechceš propustiti lidu mého, aj, já uvedu zítra kobyly na krajinu tvou. **5** A přikryjí svrcek země, aby jí nebylo viděti, a

snědí ostatky pozůstalé, kteříž vám zanecháni jsou po krupobití; zhryzou vám také každý strom pučíc se na poli. **6** A naplní domy tvé, i domy všech služebníků tvých, a domy všech Egyptských; čehož neviděli otcové tvoji a otcové otců tvých, od počátku bytu svého na zemi až do dne tohoto. A odvrátiv se, vyšel od Faraona. **7** Řekli pak služebníci Faraonovi k němu: Dokavadž tento bude nám osídlem? Propust' ty muže, at' slouží Hospodinu Bohu svému. Zdaž ještě nevíš, že zkažen jest Egypt? **8** I zavolán jest Mojžíš s Aronom před Faraona. Jimž řekl: Jděte, služte Hospodinu Bohu svému. Kdo jsou ti, kteříž jíti mají? **9** A odpověděl Mojžíš: S dítkami i s starými našimi půjdeme, s syny i s dcerami našimi, s ovciemi a s větším dobytkem naším odejdeme; nebo slavnost Hospodinovu držeti máme. **10** Tedy řekl jim: Nechat' jest tak Hospodin s vámi, jako já propustím vás i dítky vaše. Hledte, nebo zlé jest před tváří vaší. **11** Ne budet' tak. Jděte vy sami muži, a služte Hospodinu, nebo toho vy tolíko žádáte. I vyhnáni jsou od tváři Faraonovy. **12** Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhn ruku svou na zemi Egyptskou pro kobyly, at' vystoupí na zemi Egyptskou, a sezerou všelikou bylinu země té, cožkoli zůstalo po krupobití. **13** I vztáhl Mojžíš hůl svou na zemi Egyptskou; a Hospodin uvedl výtr východní na zemi, aby vál celého toho dne a celou noc. A když bylo ráno, výtr východní přinesl kobyly. **14** A vystoupily kobyly na všecku zemi Egyptskou, a připadly na všecky končiny Egyptské nesčíslně. Před těmi nebylo takových kobylek, aniž po těch takové budou. **15** I přikryly veškeren svrcek země, tak že pro ně nebylo lze znáti země; a sežraly všelikou bylinu země, a všeliké ovoce na stromích, kteréž zůstalo po krupobití; a nepozůstalo nic zeleného na stromech a bylinách polních ve vší zemi Egyptské. **16** Tedy Farao spěšně povolav Mojžíše s Aronom, řekl: Zhřeší jsem proti Hospodinu Bohu vašemu, i proti vám. **17** Ale nyní, odpust', prosím, hřich můj aspoň tento, a modlite se Hospodinu Bohu vašemu, at' jen tuto smrt odejme ode mne. **18** Protož vyšed Mojžíš od Faraona, modlit se Hospodinu. **19** I obrátil Hospodin výtr západní tuhý velmi, kterýžto zachávit kobyly, uvrhl je do moře Rudého, tak že nezůstalo žádné kobyly ve vší krajině Egyptské. **20** Ale obtížil Hospodin srdce Faraonovo, a nepropustil synů Izraelských. **21** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhn ruku svou k nebi, a bude tma na zemi Egyptské, a makati ji budou. **22** I vztáhl Mojžíš ruku svou k nebi, a byla tma přehustá po vší zemi Egyptské za tři dni. **23** Aniž viděl jeden druhého, a aniž kdo vstal z místa svého za tři dni; ale synové Izraelští všickni měli světlo v přibycích svých. **24** Potom povolav Farao Mojžíše, řekl: Jděte, služte Hospodinu. Toliko ovce vaše a větší dobytek vás nechat' zůstane, také dítky vaše půjdou s vámi. **25** Odpověděl Mojžíš: Dáš také v ruce naše oběti a zápalý, kteréž bychom obětovali Hospodinu Bohu našemu. **26** A protož také dobytek náš půjde s námi, a nezůstane ani kopyta; nebo z nich vezmemu ku poctě Hospodinu Bohu našemu. My pak nevíme, čím sloužiti máme Hospodinu, dokudž nepřijdem tam. **27** Zatvrdil pak Hospodin srdce Faraonovo, tak že nechtěl propustiti jich. **28** I řekl mu Farao: Odejdi ode mne, a varuj se, abys více neviděl tvář mé; nebo v který den uzříš tvář mou, umřeš. **29** Odpověděl Mojžíš: Dobře jsi řekl; neuzřím' více tvář tvé.

11 Řekl pak byl Hospodin Mojžíšovi: Ještě ránu jednu uvedu na Faraona a na Egypt, potom propustí vás odsud; propustí docela, anobrž vypudí vás odsud. **2** Mluv nyní v uši lidu, at' vypůjčí jeden každý od bližního svého, a každá od bližní své klínotů stříbrných a klínotů zlatých. **3** A dal Hospodin milost lidu před očima Egyptských. (Sám také Mojžíš veliký byl velmi v zemi Egyptské, před očima služebníků Faraonových i před očima lidu.) **4** I řekl Mojžíš: Tako praví Hospodin: O půlnoci já půjdú prostředkem Egypta. **5** A poměře všecko prvorozéne v zemi Egyptské, od prvorozéneho Faraonova, jenž seděti měl na stolci jeho, až do prvorozéneho děvky, kteráž jest při žernovu, i všecko prvorozéne hovad. **6** I bude křik veliký po vší zemi Egyptské, jakéhož nebylo prvé, a jakéhož nikdy nebude více. **7** U synů pak Izraelských nikdež nehne pes jazykem svým, ovšem pak ani člověk ani hovado, abyste věděli, že rozdíl učinil Hospodin mezi Egyptskými a Izraelskými. **8** I sstoupí všickni tito služebníci tvoji ke mně, a skláněti mi se budou, řouce: Vyjdi, ty i všecken lid, kterýž jest pod správou tvou; a potom vyjdu. A vyšel od Faraona s velikým hněvem. **9** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Nepochlebet vás Farao, abych rozmnožil zázraky své v zemi Egyptské. **10** Ale Mojžíš a Aron činili všecky ty zázraky před Faraonem; Hospodin pak zatvrtil srdce Faraonovo, tak že nepropustil synů Izraelských z země své.

12 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi v zemi Egyptské, řka: **2** Tento měsíc počátek měsíců vám bude; první vám bude mezi měsíci ročními. **3** Mluvte ke všemu shromáždění Izraelskému, řouce: Desátého dne měsíce tohoto vezmete sobě jeden každý beránka po čeledech, beránka na každý dům. **4** Byl-li by pak dům tak malý, že by s beránka být nemohl, přivezme souseda svého, kterýž jest blízký domu jeho, podlé počtu duší; jeden každý počte tolik osob, kolikž by jich snísti mohlo beránka. **5** Beránka bez vady, samce ročního míti budete, kteréhož z ovcí aneb z koz vezmete. **6** A chovati ho budete až do čtrnáctého dne měsíce tohoto; a zabije ho všecko množství shromáždění Izraelského ke večerou. **7** A vezmouce krve, pomaží obou veřejí a nade dveřmi u domů, v nichž jej jistí budou. **8** I budou jistí noci té maso pečené ohněm, s chlebym přesnými; s bylinami horlkými jistí jej budou. **9** Nebudete jistí z něho nic surového ani v vodě vařeného, ale pečené ohněm, s hlavou jeho i s nohami a droby. **10** Nezanecháte z něho ničehož do jitru; pakli by co pozůstalo z něho až do jitru, ohněm spálíte. **11** Taktak je pak jistí budete: Bedra svá přepásaná míti budete, obuv svou na nohách svých a hůl svou v ruce své, a jistí budete s chvátáním; nebo Jití jest Hospodinovo. **12** V tu noc zajisté půjdú po zemi Egyptské, a budu být všecko prvorozéne v zemi Egyptské, od člověka až do hovada, a nade všemi bohy Egyptskými učiním soud: Já Hospodin. **13** Krev pak ta na domích, v nichž budete, budet' vám na znamení; a když uzříš krev, pomini vás, a nebude mezi vámi rána zahubující, když být budu prvorozéne v zemi Egyptské. **14** A budet' vám den ten na památku, a slaviti jej budete slavný Hospodinu po rodech svých; právem věčným slaviti jej budete. **15** Za sedm dní přesné chleby jistí budete, a hned prvního dne vyprázdníte kvas z domů vašich; nebo kdožkoli jedl by co kvašeného od prvního až do sedmého

dne, vyhlazena bude duše ta z Izraele. **16** A v den první budet' shromáždění svaté; dne také sedmého shromáždění svaté mítibudete. Žádného díla nebude děláno v nich; tolíko čehož se užívá k jídlu od každého, to samo připraveno bude od vás. **17** A ostříhati budete přesnic, nebo v ten den vyvedl jsem vojska vaše z země Egyptské; protož zachovávat budete den ten po rodech svých právem věčným. **18** Prvního měsíce, čtrnáctého dne téhož měsíce, u večeři jistí budete chleby přesné, až do dne jedenmecitmého téhož měsíce k večeřou. **19** Za sedm dní nebude nalezeno kvasu v domích vašich; nebo kdo by koli jedl něco kvašeného, vyhlazena bude duše ta z shromáždění Izraelského, tak příchozí jako zrozený v zemi. **20** Nic kvašeného jistí nebude, ale ve všech příbytcích vašich jistí budete chleby přesné. **21** Tedy svolal Mojžíš všecky starší Izraelské, a řekl jim: Vyberete a vezmete sobě beránka po čeledech svých, a zabíte Fáze. **22** Vezmete také svazek yzopu, a omočíte v krvi, kteráž bude v medenici, a pomažete nade dveřmi a na obou veřejích tou krvi, kteráž bude v nádobě; z vás pak žádný nevychází ze dveří domu svého až do jitru. **23** Neboť půjde Hospodin, aby bil Egypt, a kde uzří krev nade dveřmi a na obou veřejích, přeskočí Hospodin ty dveře, aniž dopustí zhoubci vjít do domů vašich k hubení. **24** Protož ostříhati budete věci této za ustanovení tobě i synům tvým až na věky. **25** A když vejde do země, kterouž dá Hospodin vám, jakž zaslíbil, zachovávat budete službu tuto. **26** Když by pak řekli vám synové vaši: Jaká jest to služba vaše? **27** Tedy díte: Obět Fáze toto jest Hospodinu, kterýž pominul domů synů Izraelských v Egyptě, když bil Egypt, domy pak naše vysvobodil. A lid sklonivše hlavy, poklonu učinili. **28** A rozšedše se synové Izraelští, učinili, jakž byl Hospodin příkázal Mojžíšovi a Aronovi; tak a nejinak učinili. **29** Stalo se pak o půlnoci, pobíl Hospodin všecko prvorozéne v zemi Egyptské, od prvorozéneho Faraonova, kterýž seděti měl na stolci jeho, až do prvorozéneho vězně, kterýž byl v žaláři, i všecko prvorozéne hovad. **30** Tedy vstal Farao noci té, a všickni služebníci jeho i všickni Egyptští, a vzešel křik veliký v Egyptě; nebo žádného nebylo domu, v němž by nebylo nečeho mrtvého. **31** A povolav Mojžíše a Arona v noci, řekl: Vstaňte, vyjděte z prostředku lidu mého, i vy i synové Izraelští, a odějdouce, služte Hospodinu, jakž jste mluvili. **32** Ovce také vaše i voly vaše vezměte, jakž jste žádali, a jděte; a dejte mi také požehnání. **33** I nutkali Egyptští lid, aby co nejrychleji vyšli z země; nebo pravili: Všickni již teď zemřeme. **34** Protož vzal lid této své, prvé než zkysalo, obaliv je v šaty své, na ramena svá. **35** Učinili pak synové Izraelští podlé rozkazu Mojžíšova; nebo vyžádali byli od Egyptských klínotů stříbrných a zlatých, i šatů. **36** A Hospodin dal milost lidu před očima Egyptských, tak že půjčovali jim. I oblioupili Egyptské. **37** Tedy táhli synové Izraelští z Ramesses k Sochot, okolo šestkrát sto tisíc pěších, mužů tolíko kromě dětí. **38** Ano také jiného lidu mnoho vyšlo s nimi, ovec také a volů, dobytka velmi mnoho. **39** I napekli z těsta, kteréž vynesli z Egypta, koláčů nekvašených; nebo ještě bylo nezkynulo, protože vypuzeni byli z Egypta, a nemohli prodlévat, a ani pokrmů na cestu nepřipravili sobě. **40** Čas pak bydlení synů Izraelských, kteříž byli v Egyptě, byl čtyři sta a třicet let. **41** A když se vyplnilo čtyři sta a třicet let, právě toho dne vyšla všecka vojska Hospodinova z země

Egyptské. **42** Noc tato pilně ostříhána býti má Hospodinu, v níž vyvedl je z země Egyptské; tat' tedy noc Hospodinova ostříhána bude ode všech synů Izraelských po národech jejich. **43** I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Tentot' bude řád při slavnosti Fáze: Žádný cizozemec nebude jísti z něho. **44** Každý pak služebník váš za stříbro koupený, když by obřezán byl, teprv jísti bude z něho. **45** Příchozí a nájemník nebude jísti z něho. **46** V též domě jísti jej budeš, nevyneseš z domu ven masa jeho; a kostí v něm nezlámnete. **47** Všecko shromáždění Izraelské tak s ním učiní. **48** Jestliže by pak cizozemec bydlil s tebou pohostinu, a slaviti by chtěl Fáze Hospodinu, prvé obřezán bude každý pohlaví mužského; a tehdy přistoupí k slavení jeho, a bude jako tu v zemi zrozený; žádný pak neobřezaný nebude jísti z něho. **49** Jedhostejné právo bude tu zrodilému a příchozímu, kterýž jest pohostinu u prostřed vás. **50** Tedy učinili všickni synové Izraelskí, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi a Aronovi; tak učinili. **51** A tak stalo se právě toho dne, že vyvedl Hospodin syny Izraelské z země Egyptské s vojsky jejich.

13 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Posvět' mi všeho prvorozeného, cožkoli otvírá každý život mezi syny Izraelskými, tak z lidí jako z hovad, nebo mé jest. **3** Proto řekl Mojžíš lidu: Pamatuje na den tento, v kterémž jste vyšli z Egypta, z domu služby; nebo v silné ruce vyvedl vás odsud Hospodin, aniž kdo jez co kvašeného. **4** Dnes vycházíte vy, měsíce Abib. **5** Když tedy uvede tě Hospodin do země Kananejských, Hetejských, Amorejských, Hevejských a Jebuzejských, tak jakž přisáhl otcům tvým, a dá tobě zemi oplývající mlékem a strdí: tedy vykonávatí budeš službu tuto v tento měsíc. **6** Za sedm dní jísti budeš chleby přesné, dne pak sedmého slavnost bude Hospodinova. **7** Přesní chlebové jedení budou za dnů sedm, aniž spatříno bude u tebe co kvašeného, aniž se uhlédá u tebe kvas ve všech končinách tvých. **8** A vypravovati budeš synu svému v ten den, řka: Proto, což mi učinil Hospodin, když jsem vycházel z Egypta. **9** A budet' tobě to jako nějaké znamení na ruce tvé, a jako památka před očima tvýma, aby zákon Hospodinův byl v ústech tvých; nebo v ruce silné vyvedl tě Hospodin z Egypta. **10** Proto zachovávati budeš ustavení toto v čas jistý, rok po roce. **11** A když by tě uvedl Hospodin do země Kananejských, tak jakž přisáhl tobě a otcům tvým, a dal by ji tobě: **12** Tedy všecko, což otvírá život, oddělíš Hospodinu, i každý plod hovada tvého otvírající život, což by koli bylo samců, Hospodinovo jest. **13** Každé pak prvorozené osle vyplatíš hovádkem; pakli bys nevyplatil, zlom jemu šíji; každého také prvorozeného člověka mezi syny svými vyplatíš. **14** A když by se tebe vzepjal syn tvůj potom, a řekl: Co jest to? tedy povíš jemu: V ruce silné vyvedl nás Hospodin z Egypta, z domu služebnosti. **15** Nebo když se byl zatvrtil Farao, a nechtěl nás propustití, pobil Hospodin všecko prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného z lidí, až do prvorozeného z hovad; i tou příčinou já obětuji Hospodinu všecky samce otvírající život, ale všecko prvorozené z synů svých vyplacuji. **16** Mějž to tedy jako znamení na ruce své, a jako náčelník mezi očima svýma, že v ruce silné vyvedl nás Hospodin z Egypta. **17** Stalo se pak, když pustil Farao lid, že nevedl jich Bůh cestou země Filistinské, ačkoli bližší byla; nebo řekl Bůh: Aby nepykal lid, když by uzrel,

an válka nastává, a nevrátili se do Egypta. **18** Ale obvedl Bůh lid cestou přes poušť, kteráž jest při moři Rudém. A vojensky zpořádání vyšli synové Izraelskí z země Egyptské. **19** Vzal také Mojžíš kosti Jozefovy s sebou; nebo byl přisahou zavázel syny Izraelské, řka: Jistotně navštíví vás Bůh, protož vyneste odsud kosti mé s sebou. **20** Vytáhše tedy z Sochot, položili se v Etam při kraji pouště. **21** Hospodin pak předcházel je ve dne v sloupu oblakovém, aby je vedl cestou, v noci pak v sloupu ohnivém, aby svítil jim, aby ve dne i v noci jítí mohli. **22** Neodjal sloupu oblakového ve dne, ani ohnivého sloupu v noci od tváři toho lidu.

14 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Mluv k synům Izraelským, at' navráťte se, rozbijí stany před Fiarot, mezi Magdalem a mořem, proti Belsefon; naproti němu rozbijete stany při moři. **3** A dí Farao o synech Izraelských: Ssouzeni jsou na zemi, sevřela je poušť. **4** I zatvrdir srdce Faraonovo, a honiti je bude, a oslagen budu v Faraonovi a ve všem vojsku jeho; a zvědí Egyptští, že já jsem Hospodin. I učinili tak. **5** Povědino pak bylo králi Egyptskému, že by lid utíkal. I obrácono jest srdce Faraonovo a služebníků jeho proti lidu, a řekli: Co jsme to učinili, že jsme propustili Izraele, aby nesloužil nám? **6** Proto zapráhl do svého vozu, a lid svůj vzal s sebou. **7** A vzal šest set vozů vybraných, i všecky vozy Egyptské, nad nimiž nade všemi byli hejtmané. **8** I zatvrdir Hospodin srdce Faraona krále Egyptského, tak že honil syny Izraelské; synové pak Izraelskí vyšli v ruce vyvýšené. **9** I honili je Egyptští, a postihli je, když se položili při moři, všeckni vozové Faraonovi, a jezdci jeho i vojsko jeho podlé Fiarot, před Belsefon. **10** A když se přiblížil Farao, pozdvihli synové Izraelskí oči svých, a aj, Egyptští táhnou za nimi. I báli se velmi, a volali synové Izraelskí k Hospodinu. **11** A řekli Mojžíšovi: Zdali proto, že ne bylo hrobů v Egyptě, vyvedl jsi nás, abychom zemřeli na poušti? Co jsi nám to učinil, že jsi vyvedl nás z Egypta? **12** Zdali jsme toho nemluvili tobě ještě v Egyptě, řkouce: Nech nás, at' sloužíme Egyptským? Nebo lépe bylo nám sloužiti Egyptským, než zemříti na poušti. **13** I řekl Mojžíš lidu: Nebojte se, stůjte a vizte spasení Hospodinovo, kteréž vám způsobí dnes; nebo Egyptských, kteréž jste viděli dnes, neužírite nikdy více až na věky. **14** Hospodin bojovati bude za vás, a vy mlčetí budete. **15** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Co voláš ke mně? Mluv synům Izraelským, at' jdou předce. **16** Ty pak zdvihni hůl svou, a vztáhni ruku svou na moře, a rozděl je; a nechat' jdou synové Izraelskí prostředkem moře po suše. **17** Ját' pak, aj, já zatvrdir srdce Egyptských, a vejdom za nimi; i budu oslagen v Faraonovi, a ve všem vojsku jeho, v vozích jeho i v jezdících jeho. **18** A zvědí Egyptští, že já jsem Hospodin, když oslagen budu v Faraonovi, v vozích jeho a v jezdících jeho. **19** I bral se anděl Boží, kterýž byl prvé předcházel vojsku Izraelské, a šel z zadu za nimi; nebo hnul se sloup oblakový, kterýž byl před nimi, a stál z zadu za nimi. **20** A příšed mezi vojska Egyptských a vojska Izraelská, byl Egyptským oblakem a tmou, Izraelským pak osvěcoval noc, tak aby nepřiblížili se jedni k druhým přes celou noc. **21** I vztáhl Mojžíš ruku svou na moře, a Hospodin rozdělil moře větrem východním prudce vějícím přes celou noc; a učinil moře v suchost, když se rozstoupily vody. **22** Tedy šli

synové Izraelští prostředkem moře po suše, a vody jim byly jako zed po právě i po levé straně. **23** A honice je Egyptští, vešli za nimi do prostřed moře, všecka jízda Faraonova, vozové i jízdní jeho. **24** Stalo se pak v bdění jiřním, že pohleděl Hospodin na vojska Egyptských z sloupu ohně a oblaku, a zmátl vojsko Egyptské. **25** A odjel kola vozů jejich, aby je téžce táhli. I řekli Egyptští: Utěcme před Izraelem, nebo Hospodin bojuje za ně proti Egyptským. **26** Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhn ruku svou na moře, at' se zase vrátí vody na Egyptské, na vozy jejich a na jezdce jejich. **27** I vztáhl Mojžíš ruku svou na moře, a navrátilo se moře ráno k moci své, a Egyptští utíkali proti němu; a vrazil Hospodin Egyptské do prostřed moře. **28** A navrátvíše se vody, zatopily vozy i jezdce se vším vojskem Faraonovým, což jich koli vešlo za nimi do moře, tak že nezůstal z nich ani jeden. **29** Ale synové Izraelští šli po suchu prostředkem moře, a vody jim byly místo zdi po právě i po levé straně. **30** A tak vysvobodil Hospodin v ten den Izraele z ruky Egyptských; a viděl Izrael Egyptské mrtvé na břehu mořském. **31** Viděl také Izrael moc velikou, kterouž prokázal Hospodin na Egyptských. I bál se lid Hospodina, a věřili Hospodinu i Mojžíšovi, služebníku jeho.

15 Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraelští píšeř tuto Hospodinu, a řekli takto: Zpívati budu Hospodinu, nebot' jest slavně zveleben; koně i s jezdcem uvrhl do moře. **2** Síla má a píšeř jest Hospodin, nebo vysvobodil mne. Onť jest Bůh můj silný, protož stánek vzdělám jemu; onť jest Bůh otce mého, protož vyvýšovati ho budu. **3** Hospodin jest udatný bojovník, Hospodin jméno jeho. **4** Vozy Faraonovy i vojsko jeho uvrhl do moře; a nejpřednejší hejtmané jeho ztopeni jsou v moři Rudém. **5** Propasti přikryly je; vpadli do hlubiny jako kámen. **6** Pravice tvá, Hospodine, zvelebena jest v síle, pravice tvá, ó Hospodine, potřela nepřitele. **7** A ve mnohé vyvýšenosti své podvrátil jsi povstávající proti tobě; pustils hněv svůj, kterýžto sežral je jako strniště. **8** A duchem chřípí tých shromážděny jsou vody, stály tekuté vody jako hromada, ssesdy se propasti u prostřed moře. **9** Řekl nepřítel: Honiti budu, dohoním se, budu dělit loupeže, nasytí se jimi duše má, vyrhnu meč svůj, zahladí je ruka má. **10** Povanul jsi větrem svým, i přikrylo je moře; pohlceni jsou jako olovo v prudkých vodách. **11** Kdo podobný tobě mezi silnými, ó Hospodine? Kdo jest tak, jako ty, velebný v svatosti, hrozný v chvalách, činící divy? **12** Vztáhls pravici svou, i požárela je země. **13** Zprovoďš v milosrdenství svém lid tento, kterýž jsi vykoupil; laskavě povedeš jej v síle své k příbytu svatosti své. **14** Uslyší lidé, bouřit se budou; bolest zachvátí obyvatele Filistinské. **15** Tedy zkormoucená budou knížata Idumejská, silné Moábské podejmí strach, rozplynou se všickni obyvatelé Kananejští. **16** Připadne na ně strach a lekání, pro velikost ramene tvého; mlčetí budou jako kámen, dokudž nepřejde lid tvůj, ó Hospodine, dokudž nepřejde lid ten, kteréhož sobě dobyl. **17** Uvedeš je, a štípíš je na hoře dědictví svého, na místě, kterýž jsi k přibytku svému připravil, Hospodine, v svatyni, kterouž utvrdí ruce tvé, Pane. **18** Hospodin kralovati bude na věky věků. **19** Nebo vešli koni Faraonovi s vozy jeho i s jezdci jeho do moře, a obrátil na ně Hospodin vody mořské, synové pak Izraelští šli po suše u prostřed moře. **20** I vzala Maria prorokyně, sestra

Aronova, buben v ruku svou, a vyšly za ní všecky ženy s bubny a s písťalami. **21** I odpovídala jim Maria: Zpívejte Hospodinu, poněvadž slavně zveleben jest; koně i s jezdcem uvrhl do moře. **22** Hnul pak Mojžíš lidem Izraelským od moře Rudého, a táhli na poušť Sur. I šli tři dni po poušti, a nenalezli vod. **23** A přišedše do Marah, nemohli pítivod z Marah, nebo byly hořké; protož nazváno jest jméno jeho Marah. **24** Z té příčiny reptal lid na Mojžíše, řka: Co budeme pití? **25** I volal k Hospodinu, a ukázal mu Hospodin dřevo, kteréž jakž uvrhl do vod, učiněny jsou sladké vody. Tu vydal jemu práva a soudy, a tu ho zkusil. **26** A řekl: Jestliže skutečně poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, a činiti budeš, což spravedlivého jest před očima jeho, a nakloníš uší k příkazaním jeho, a ostříhati budeš všech ustavení jeho: žádné nemoci, kterouž jsem dopustil na Egypt, nedopustím na tebe; nebo já jsem Hospodin, kterýž tě uzdravuj. **27** I přišli do Elim, kdež bylo dvanácte studnic vod a sedmdesáte palm; i rozobili tu stany při vodách.

16 Když se pak hnuli z Elim, přišlo všecko množství synů Izraelských na poušť Sin, kteráž jest mezi Elim a Sinai, v patnáctý den druhého měsíce po vyjítí z země Egyptské. **2** I reptalo všecko shromáždění synů Izraelských proti Mojžíšovi a proti Aronovi na poušti. **3** A mluvili jim synové Izraelští: Ó bychom byli zemřeli od ruky Hospodinovy v zemi Egyptské, když jsme sedávali nad hrnci masa, když jsme se najdali chleba do sytosti! A teď vyvedli jste nás na tuto poušť, abyste zmořili všecko shromáždění toto hladem. **4** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, já dám vám chleba s nebe jako děšť, a vycházeti bude lid a sbíratí, což by postačilo na každý den, abych ho zkusil, bude-li choditi v zákoně mé, či nebude. **5** V den pak šestý přistrojí sobě to, co přinesou; a bude toho dvakrát více, než toho, což sbíratí mají na každý den. **6** Tedy mluvil Mojžíš a Aron všechnem synům Izraelským: U večeř poznáte, že Hospodin vyvedl vás z země Egyptské. **7** A ráno uzříte slávu Hospodinovu; nebot' jest slyšel reptání vaše proti Hospodinu. My zajistě co jsme, že repcete proti nám? **8** Mluvil dále Mojžíš: Z toho, pravím, poznáte, když vám dá Hospodin v večeř masa, abyste se najedli, a chleba ráno do sytosti, poněvadž slyšel Hospodin reptání vaše, jimiž jste na něj reptali. Nebo my co jsme? Ne proti nám! jsou reptání vaše, ale proti Hospodinu. **9** I řekl Mojžíš Aronovi: Mluv ke všemu shromáždění synů Izraelských: Přistupež před obličeji Hospodinův; nebot' jest slyšel reptání vaše. **10** Stalo se pak, když mluvil Aron ke všemu shromáždění synů Izraelských, že se obrátili tváří k poušti, a aj, sláva Hospodinova ukázala se v oblaku. **11** (A jíž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **12** Slyšel' jsem reptání synů Izraelských. Mluvíž jim a pověz: K večeřou jistí budete maso, a ráno chlebem nasyceni budete, abyste poznali, že já jsem Hospodin Bůh vás.) **13** Tedy stalo se u večeř, že přiletěly křepelky a přikryly tábory; ráno pak spadla rosa okolo tábora. **14** A když přestalo padání ros, aj, ukázalo se po vrchu pouště drobného cosi a okrouhlého, drobného jako jínou na zemi. **15** Což vidouce synové Izraelští, řekli jeden druhému: Man jest toto. Nebo nevěděli, co bylo. Tedy řekl jim Mojžíš: To jest ten chléb, kterýž vám dal Hospodin ku pokrmu. **16** To jest, o čemž přikázal Hospodin: Nasbírejte

sobě toho každý k svému pokrmu; gomer na jednoho člověka vedle počtu osob vašich, každý na ty, kteríž jsou v stanu jeho, vezmete. **17** I učinili tak synové Izraelští, a nasbírali jiní více, jiní méně. **18** Potom měřili na gomer. A nezbylo tomu, kdo nasbíral mnoho, a ten, kdo nasbíral málo, neměl nedostatku; ale každý, což mohl snísti, nasbíral. **19** I řekl jim Mojžíš: Žádný at' nic z toho nepozůstavuje k jitru. **20** Ale neuposlechl Mojžíše. Nebo někteří zanechali díl z toho až do jitru; i zčervívělo a zsmradilo se. Pročež rozhněval se na ně Mojžíš. **21** Tak tedy sbírali to každého jitru, každý což snísti mohl. A když horké bylo slunce, tedy se ta manna rozpouštěla. **22** Když pak bylo v den šestý, nasbírali toho chleba dvojnásobně, po dvou gomer na každého; protož přišla všecka knížata toho shromáždění, a pověděli Mojžíšovi. **23** Kterýto řekl jim: Tot' jest, což mluvil Hospodin: Odpočinutí soboty svaté Hospodinu bude zítra. Což byste měli péci, pecke, a což byste vařiti měli, vařte dnes; což pak kolízbude, nechte sobě a schovějte to k jitru. **24** Protož schovali to do rána, jakž přikázal Mojžíš; a nezsmradilo se, ani v něm červu nebylo. **25** I řekl Mojžíš: Jeztež to dnes, poněvadž sobota jest dnes Hospodinu; dnes toho nenaleznete na poli. **26** Po šest dní budete to sbírat, den pak sedmý sobota jest; nebude bývat manny v ní. **27** Stalo se pak dne sedmého, že vyšli některí z lidu sbírat, a nenašli. **28** Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokudž zpěčovati se budete přikázání mých ostříhati a zákonů mých? **29** Viztež, žet' Hospodin vám dal sobotu, a proto on vám dává v den šestý chleba na dva dni. Žůstaňte každý v svém, aniž kdo vychází z místa svého v den sedmý. **30** I odpočinul lid v den sedmý. **31** Nazval pak lid Izraelský jméno toho chleba man; který byl jako símě koliandrové, a bílý, a chut jeho jako koláče s medem. **32** Řekl také Mojžíš: Tot' jest, což přikázal Hospodin: Napří gomer tou manou, aby chována byla na budoucí věky vaše, aby viděli pokrm, kterýž jsem vám dával jísti na poušti, když jsem vás vyvedl z země Egyptské. **33** I řekl Mojžíš Aronovi: Vezmi jedno věderce, a vsyp do něho plné gomer manny; a nech jí před tváří Hospodinovou, aby chována byla na budoucí věky vaše. **34** A protož jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, nechal jí Aron před svědeckým, aby tu chována byla. **35** Jedli pak synové Izraelští mannu za čtyřiceti let, dokudž nevešli do země, v níž bydlili měli; mannu jedli, dokudž nepřišli k končinám země Kananejské. **36** Gomer pak jest desátý díl efi.

17 Tedy když se odebralo všecko shromáždění synů Izraelských z pouště Sin, po stanovištích svých vedle rozkazu Hospodinova, položili se v Rafidim, kdež nebylo vod, kteréž by lid pítí mohl. **2** Protož domlouval se lid na Mojžíše, pravě: Dejte nám vody, abychom pili. Jimž odpověděl Mojžíš: Proč se na mne domlouváte? Proč pokoušíte Hospodina? **3** I zíznil tu lid pro nedostatek vod, a reptal na Mojžíše a mluvil: Proč jsi vyvedl nás z Egypta, abys mne s syny i dobytky mými žízní zmořil? **4** Tedy volal Mojžíš k Hospodinu, řka: Což mám činiti s tím lidem? Však již tudíž ukamenují mne. **5** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Jdiž předlidem, pojma s sebou některé z starších Izraelských; hůl také svou kterouž jsi udeřil vodu, vezmi do ruky své a jdi. **6** Aj, já státi budu před tebou tam na skále, na Orébě; i udeříš v skálu, a vyjdou z ní vody, kteréž bude pítí lid. I učinil tak Mojžíš před očima starších Izraelských. **7** A dal jméno

místu tomu Massah a Meribah, pro reptání synů Izraelských, a že pokoušeli Hospodina, řkouce: Jest-li Hospodin u prostřed nás, či není? **8** Přitáhl pak Amalech, a bojoval s Izraelem v Rafidim. **9** I řekl Mojžíš k Jozue: Vyber nám některé muže, a vytáhna, bojuj s Amalechem; já zítra státi budu na vrchu hory, a hůl Boží v ruce své míti budu. **10** Tedy Jozue udělal tak, jakž mu poručil Mojžíš, a bojoval s Amalechem; Mojžíš pak, Aron a Hur vstoupili na vrch hory. **11** A dokudž Mojžíš vzhůru držel ruce své, vitézil Izrael; ale jakž opouštěl ruku svou, přemáhal Amalech. **12** Ale že ruce Mojžíšovy byly obtíženy, protož vzavše kámen, podložili pod něho, a on sedl na něm; Aron pak a Hur podpírali ruce jeho, jeden z jedné, druhý z druhé strany. I byly obě ruce jeho vztažené až do západu slunce. **13** A tak porazil Jozue Amalecha i lid jeho mečem. **14** Mluvil potom Hospodin k Mojžíšovi: Vpiš to do knih na památku, a pilně to vkládej v uši Jozue, že do konce vyhledám památku Amalechovu všudy pod nebem. **15** Tedy vzdělal Mojžíš oltář a nazval jméno jeho: Hospodin korouhev má. **16** Nebo řekl: Tak má jmenován býti, proto že ruka nad trůnem Hospodinovým osvědčuje boj Hospodinův proti Amalechovi od národu až do národu.

18 Uslyšel pak Jetro, kníže Madianské, test Mojžíšův, o všech věcech, kteréž učinil Bůh Mojžíšovi a Izraelovi, lidu svému, že vyvedl Hospodin Izraele z Egypta. **2** A vzal Jetro, test Mojžíšův, Zeforu manželku Mojžíšovu, kterouž byl odesláš, **3** A dva syny její, z nichž jméno jednoho Gerson; nebo řekl: Příchozí jsem byl v zemi cizí; **4** Jméno pak druhého Eliezer; nebo řekl: Bůh otce mého spomocník můj byl, a vyrhl mne od meče Faraonova. **5** I přišel Jetro, test Mojžíšův, s syny jeho i s ženou jeho k Mojžíšovi na poušť, kdež se byl položil při hoře Boží. **6** A vzkázel Mojžíšovi: Já, test tvůj Jetro, jdu k tobě, i žena tvá a oba synové její s ní. **7** I vyšel Mojžíš proti testi svému, a pokloniv se, políbil ho. I ptal se jeden druhého, jak se má; potom vešli do stanu. **8** A vypravoval Mojžíš testi svému všecko, což učinil Hospodin Faraonovi a Egyptským pro Izraele, a o všech nevolech, kteréž přicházely na ně na cestě, a jak je vysvobodil Hospodin. **9** I radoval se Jetro ze všeho dobrého, což učinil Hospodin Izrauelovi, a že vyrhl jej z ruky Egyptských. **10** A řekl Jetro: Požehnaný Hospodin, kterýž vyrhl vás z ruky Egyptských a z ruky Faraonovy, kterýž vyrhl ten lid z poroby Egyptské. **11** Nyní jsem poznal, že větší jest Hospodin nade všecky bohy; nebo touž věcí, kterouž se vyvýšovali, on je převyšil. **12** A vzal Jetro, test Mojžíšův, zápal a oběti, kteréž obětoval Bohu. Potom přišel Aron a všickni starší Izraelští, aby jedli chléb s tchánem Mojžíšovým před Bohem. **13** Nazejtí pak posadil se Mojžíš, aby soudil lid; a stál lid před Mojžíšem od jitru až do večera. **14** Vida pak test Mojžíšův všecko práci jeho při lidu, řekl: Co jest to, což děláš s lidem? Proč ty sám sedíš, a všecken lid stojí před tebou od jitru až do večera? **15** Odpověděl Mojžíš tchánu svému: Přichází ke mně lid raditi se s Bohem. **16** Když mají o nějakou věc činiti, přicházejí ke mně, a soud činím mezi stranami, a oznamuji rady Boží a ustanovení jeho. **17** I řekl jemu test Mojžíšův: Nedobře děláš. **18** Tudíž tak ustaneš i ty i lid, kterýž s tebou jest. Nad možnost tou těžká jest tato věc, nebudeš jí mocí sám dosti učiniti. **19** Protož nyní uposlechni

řeči mé; poradím tobě, a bude Bůh s tebou. Stůj ty za lid před Bohem, a donášej věci nesnadné k Bohu. 20 A vysvětluj jim řády a zákony, a oznamuj jim cestu, po níž by šli, a co by dělati měli. 21 Vyhledej také ze všeho lidu muže statečné, bohabojné, muže pravdomluvné, kteříž v nenávisti mají lakovství, a ustanov z nich knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky. 22 Oni at' soudí lid každého času. Což bude většího, vznesou na tebe, a menší pře sami necht' soudí; a tak lehceji bude tobě, když jiní ponesou břímě s tebou. 23 Jestliže to učníš a rozkážeš Bůh, budeš moci trvat; také i všeckem lid tento navracovati se bude k místům svým pokojně. 24 Tedy uposlechl Mojžíš řeči tchána svého, a učinil všecko, což on řekl. 25 A vybral Mojžíš muže statečné ze všeho Izraele, a ustanovil je hejtmany nad lidem, knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky. 26 Kteríž soudili lid každého času. Nesnadnejší věci vznášeli na Mojžíše, všecky pak menší pře sami soudili. 27 Potom propustil Mojžíš tchána svého; i odšel do země své.

19 Měsíce třetího po vyjíti synů Izraelských z země Egyptské, v ten den přišli na poušť Sinai. 2 Nebo hnuvše se z Rafidim, přišli až na poušť Sinai a položili se na té poušti; a tu rozbili Izraelští stany naproti hoře. 3 Mojžíš pak vstoupil k Bohu. A mluvil hlasem k němu Hopsodin s té hory, řka: Tako díš domu Jákobovu, a oznámiš synům Izraelským: 4 Sami jste viděli, co jsem učinil Egyptským, a jak jsem vás nesl na křídlech orličích, a přivedl jsem vás k sobě. 5 Protož nyní, jestliže skutečně poslouchati budete hlasu mého, a ostříhati smlouvy mé, budete mi lid zvláštní mimo všecky lidi, ačkoli má jest všecka země. 6 A vy budete mi království kněžské a národ svatý. Tat' jsou slova, kteríž mluviti budeš synům Izraelským. 7 Protož přišel Mojžíš a svolal starší lidu, předložil jím všecka slova ta, kteríž mu přikázal Hopsodin. 8 Odpověděl pak všecken lid společně, a řekl: Cožkoli mluvil Hopsodin, budeme činiti. A oznámil zas Mojžíš Hopsodinu slova lidu. 9 I řekl Hopsodin Mojžíšovi: Aj, já půjdu k tobě v hustém oblaku, aby slyšel lid, když mluviti budu s tebou, ano také, aby tobě věřil na věky. Nebo byl oznámil Mojžíš Hopsodinu slova lidu. 10 Řekl dále Hopsodin Mojžíšovi: Jdi k lidu, a posvět' jich dnes a zítra; a necht' svá roucha zeperou. 11 A at' jsou hotovi ke dni třetímu, nebo v den třetí sstoupí Hopsodin před očima všeho lidu na horu Sinai. 12 Uložíš pak lidu meze všudy vůkol a povíš: Varujte se, abyste nevstupovali na horu, ani nedotykali se krajů jejich. Kdož by se koli dotkl hory, smrtí umře. 13 Nedotknět' se ho ruka, ale ukamenován neb zastřelen bude; bud' že by hovado bylo, bud' člověk, nebudet' živ. Když se zdlohu troubiti bude, teprv oni vstoupí na horu. 14 Sstoupiv tedy Mojžíš s hůry k lidu, posvětil ho; a oni zeprali roucha svá. 15 I mluvil k lidu: Budtež hotovi ke dni třetímu; nepřistupujte k manželkám svým. 16 I stalo se dne třetího, když bylo ráno, že bylo hřímání s blýskáním a oblak hustý na té hoře, zvuk také trouby velmi tuhý, až se zhroutil všecken lid, kteríž byl v ležení. 17 Tedy Mojžíš vyvedl lid z ležení vstříc Bohu; a lid stál dole pod horou. 18 Hora pak Sinai všecka se kouřila, proto že sstoupil na ni Hopsodin v ohni, a vystupoval dým její jako dým z vápenice, a trásla se všecka hora velmi hrubě. 19 Zvuk také trouby více se rozmáhal, a silil se náramně. Mojžíš mluvil, a Bůh

mu odpovídal hlasem. 20 Sstoupil pak Hopsodin na horu Sinai, na vrch hory; a když povolal Hopsodin Mojžíše na vrch hory, vstoupil Mojžíš. 21 I řekl Hopsodin Mojžíšovi: Sstup, osvědč lidu, at' se nevyrhuj k Hopsodinu, chtějice ho viděti, aby nepadlo jich množství; 22 Nybrž ani sami kněží, kteříž, majice přistupovati k Hopsodinu, posvěcují se, aby se neoboril na ně Hopsodin. 23 Mojžíš pak řekl Hopsodinu: Nebudet' moci lid vstoupiti na horu Sinai, poněvadž jsi ty osvědčil nám, řka: Obmez horu a posvět' ji. 24 I řekl jemu Hopsodin: Jdi, sstup, a potom vstup ty a Aron s tebou. Kněží pak a lid at' se nepokoušej vstoupiti k Hopsodinu, aby se na ně neoboril. 25 I sešel Mojžíš k lidu, a to jim oznámil.

20 I mluvil Bůh všecka slova tato, řka: 2 Já jsem Hopsodin Bůh tvůj, kteríž jsem tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby. 3 Nebudeš mít bohů jiných přede mnou. 4 Neučiniš sobě rytiny, ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž u vodách pod zemí. 5 Nebudeš se jím klaněti, ani jich ctíti. Nebo já jsem Hopsodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteríž nenavidí mne, 6 A činící milosrdenství nad tisíci těmi, kteríž mne milují, a ostříhají příkazání mých. 7 Nevezmeš jména Hopsodina Boha svého nadarmo; neboť nenechá bez pomsty Hopsodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo. 8 Pomni na den sobotní, abys jej světil. 9 Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliké dílo své; 10 Ale dne sedmého odpočinut jest Hopsodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i dívka tvá, hovado tvé i příchozí, kteríž jest v branách tvých. 11 Nebo v šesti dnech učinil Hopsodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hopsodin dne sobotního, a posvětil ho. 12 Cti otce svého i matku svou, at' se prodlej dnové tvoje na zemi, kterouž Hopsodin Bůh tvůj dá tobě. 13 Nezabiješ. 14 Nesesmilníš. 15 Nepokradeš. 16 Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví. 17 Nepožádáš domu bližního svého, aniž požádáš manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani děvky jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani cožkoli jest bližního tvého. 18 Veškeren pak lid viděl hřímání to a blýskání, a zvuk trouby, a horu kouřící se. To když viděl lid, pohnuli se a stáli zdaleka. 19 A řekli Mojžíšovi: Mluv ty s námi, a poslouchati budeme; a necht' nemluv s námi Bůh, abychom nezemřeli. 20 Odpověděl Mojžíš lidu: Nebojte se; nebo pro zkoušení vás sám Bůh přišel, aby bázeň jeho byla mezi vámi, abyste nehréšili. 21 Tedy stál lid zdaleka; Mojžíš pak přistoupil k mrákoť, kdež byl Bůh. 22 I řekl Hopsodin Mojžíšovi: Tak povíš synům Izraelským: Vy jste sami viděli, že s nebe mluvíš jsem s vámi. 23 Protož nevyzdvihujte ničehož ku poctě se mnou; bohů stříbrných a bohů zlatých neučiníte sobě. 24 Oltář z země uděláš mi a obětovatibudeš na něm zápalý své, a pokojné oběti své, ovce své a voly své. Na kterémkoli místerozkáži slavit památku jména svého, přijdu k tobě a požehnám tobě. 25 Jestliže mi pak vzděláš oltář kamenný, nedělej ho z kamene tesaného; nebo jestliže pozdvihneš železa na něj, poškvŕníš ho. 26 Anži po stupních vstupovati budeš oltář mému, aby hanba tvá u něho odkryta nebyla.

21 Tito jsou pak soudové, kteréž jim předložíš: **2** Jestliže koupíš k službě Žida, šest let sloužiti bude, a sedmého odejde svobodný darmo. **3** Přišel-li by sám tolklo, sám také odejde; pakli měl ženu, vyjde s ním i žena jeho. **4** Jestliže pán jeho dá mu ženu, a ona zrodí jemu syny neb dcery: žena ta i děti její budou pána jeho, on pak sám tolko odejde. **5** Pakli by řekl služebník: Miluji pána svého, manželku svou a syny své, nevyjdu svobodný: **6** Tedy postaví ho pán jeho před soudci, a přivede ho ke dveřím neb k veřeji, a probodne pán jeho ucho jemu špicí; i zůstanet služebníkem jeho na věky. **7** Když by pak prodal někdo dceru svou, aby byla děvkou, nevyjdeť tak, jako vycházejí služebníci. **8** Nelibila-li by se pánu svému, kterýž ji sobě ještě nezasnoubil, dopustí ji vyplatit. Lidu cizímu nebude mítí práva prodati ji, poněvadž zhřešil proti ní. **9** Pakli by synu svému ji zasnoubil, učiníť ji tak, jakž obycej jest činiti dcerám. **10** A dal-li by mu jinou, z stravy její, oděvu jejího, a přívětivosti manželské nic této neujmě. **11** Neudělal-li by nic z toho trojího, vyjde darmo bez stříbra. **12** Kdo by ubil člověka, až by od toho umřel, smrtí umře. **13** Když by pak neukládal o bezživotí jeho, než Bůh dal by jej v ruce jeho: tedy uložím tobě místo, do něhož by takový mohl uteci. **14** Pakli by kdo tak pyšně sobě počínal proti bližnímu svému, že by ho lstivě zabil, i od oltáře mého odtrhneš jej, aby umřel. **15** Kdo by otce svého neb matku svou bil, smrtí at' umře. **16** Kdo by pak, ukradna někoho, prodal jej, a nalezen by byl v ruce jeho, smrtí at' umře. **17** I ten, kdož by zlořečil otci svému neb mateři své, smrtí at' umře. **18** Když by se svadili muži, a urazil by který bližního svého kamenem neb pěstí, a ten by neumřel, než složil se na lůži; **19** A potom by povstal a chodil vně o holi své: již nebude vinen ten, kdož urazil; tolíko co zatím obmeškal, to jemu nahradí, a na vyhojení jeho naloží. **20** Když by pak ubil kdo služebníka svého neb děvku svou kyjem, tak že by umřel mu v ruce jeho: pomstou pomštěno bude nad takovým. **21** A však jestliže by den neb dva přečkal, neponese pomsty, nebo jej zaplatil. **22** Když by se svadili muži, a urazili ženu těhotnou, tak že by vyšel z ní plod její, však by se zhouba nestala: pokutován bude, jakž by uložil nař muž té ženy, a dá vedle uznání soudců. **23** Pakli by smrt přišla, tedy dás život za život, **24** Oko za oko, Zub za Zub, ruku za ruku, nohu za nohu, **25** Spáleninu za spáleninu, ránu za ránu, modřinu za modřinu. **26** Jestliže by kdo urazil služebníka svého v oko, aneb děvku svou v oko, tak že by jej o ně připravil: svobodného jej propustí za oko jeho. **27** Pakli by Zub služebníku svému neb Zub děvce své vyrazil, svobodného jej propustí za Zub jeho. **28** Jestliže by vůl utrkl muže neb ženu, tak že by umřel člověk: ukamenován bude ten vůl, aniž jedeno bude maso jeho, však pán vola toho bez viny bude. **29** Než byl lit' by vůl trkavý prvně, a bylo by to osvědčeno pánu jeho, on pak nezavřel by ho, a v tom zabil by muže neb ženu: vůl ten ukamenován bude, a pán jeho také umře. **30** Pakli' mu bude uloženo, aby se vyplatil: tedy dá výplatu za život svůj, jakážkoli na něj uložena bude. **31** Bud' že by syna utrkl, bud' dceru, podlé soudu toho stane se jemu. **32** Jestliže by služebníka vůl ztrkal neb děvku, třídceti lotů stříbra dá pánu jeho, a vůl ten bude ukamenován. **33** Kdyby kdo odhradil studnici, a neb vykopal někdo studnici, a zase jí nepřikryl, a vpadi by tam vůl neb osel: **34** Pán té studnice

nahradí to, a peníze položí pánu jeho, a což se zabilo, to sobě mítí bude. **35** A ustrčil-li by vůl něčí vola sousedova, že byl umřel: tedy prodadí vola toho živého, a podělí se penězi jeho; i s zabitým volem také se rozdělí. **36** Pakli vědino bylo, že vůl byl trkavý prvně, a nezavřel ho pán jeho: bez výmluvy at' dá vola za vola, a zabitý at' mu zůstane.

22 Jestliže by kdo ukradl vola aneb dobytče, a zabil by je neb prodal: pět volů navráti za toho vola, a čtvero dobytčat za to dobytče. **2** (Jestliže by zloděj zastižen byl při podkopávání a ubit jsa, umřel by: ten, kdo ho ranil, nebude vinen smrtí. **3** Pakli by to ve dne učinil, smrtí vinen bude.) Bez prodlévání at' navráti: pakli nemá co, prodán bude pro zloděství své. **4** Jestliže nalezena bude v rukou jeho krádež, bud' vůl, neb osel, bud' dobytče ještě živé, dvěnásobně navráti. **5** Jestliže by kdo spásli pole neb vinici, a vpustil hovado své, aby se pásl na cizím poli: což nejlepšího má na poli svém neb vinici své, tím tu škodu nahradí. **6** Vyšel-li by oheň, a chytilo by se trní, a shořel by stoh neb stojaté obilí neb pole: nahradí ten, kdož zapálil, to, což shořelo. **7** Kdyby někdo dal schovati bližnímu svému peníze neb nádoby, a bylo by ukradeno z domu muže toho, jestliže nalezen bude zloděj, dvojnásobně navráti. **8** Pakli nebude zloděj nalezen, tedy postaven bude pán domu toho před soudce, a přisáhne, že nevztáhl ruky své na věc bližního svého. **9** O všelijakou věc, o niž by byla nesnáz, bud' o vola neb osla, dobytče neb roucho, pro všelikou věc ztracenou, když by kdo pravil, že to jest: před soudce přijde pře obou dvou; ten, kohož oni vinného usoudí, dvojnásobně navráti bližnímu svému. **10** Jestliže by kdo dal bližnímu svému k chování osla neb vola, neb dobytče a jakékoli hovado, a umřelo by neb ochromělo, neb zajato bylo, že žádný neviděl: **11** Přísaha Hospodinova vkročí mezi oba, že nevztáhl ruky své k věci bližního svého; a přijme jej v tom páni věci té, a onen nebude povinen navraceti. **12** Pakli by krádež vzato bylo od něho, navrátit zase má pánu jeho. **13** Pakli by udávено bylo, postaví svědka a nebude povinen uplácati toho, což udáveno jest. **14** Kdyby pak někdo vypůjčil něčeho od bližního svého, a ochromělo by aneb umřelo v nepřítomnosti pána jeho, bez výmluvy navráti zase. **15** Pakli by pán jeho byl s ním, není povinen platiti, poněvadž bylo za peníze najaté, a přisko za mzdu svou. **16** Jestliže by kdo namluvil pannu, kteráž není zasnoubena, a spal by s ní: dát' jí věno, a vezme ji sobě za manželku. **17** Pakli by otec její nikoli nechtěl jí dátí jemu, odváží stříbra podlé obyčeje věna panenského. **18** Čarodějnici nedáš živu býti. **19** Kdo by koli scházel se s hovadem, smrtí at' umře. **20** Kdo by obětoval bohům, kromě samému Hospodinu, jako proklatý vyhlazen bude. **21** Příchozímu neučiníš křivdy, aniž utiskneš ho; nebo příchozí byli jste v zemi Egyptské. **22** Žádné vdovy neb sirotka trápití nebudeste. **23** Pakli bez lílosti trápití je budete, a oni by volali ke mně, vězte, že vyslyším křik jejich. **24** A rozhněvá se prchlivost má, i zbijí váš mečem; a budou ženy vaše vdovy a děti vaši sirotci. **25** Půjčíš-li peněz lidu mému chudému, kterýž jest s tebou: nebudeš jemu jako lichevník, aniž ho lichvou obtížíš. **26** Pakli v základu vezmeš roucho bližního svého, do západu slunce jemu je navrátiš. **27** Nebo ten jediný má oděv, to jest roucho, jímž přikrývá tělo své, a na němž spí.

Když bude volati ke mně, tedy uslyším, nebo jsem milosrdný. 28 Soudcům nebudeš utrhati, a knížeti lidu svého zlořečiti nebudeš. 29 Z hojnosti obilí, a tekutých věcí svých neobmeškáš prvotin obětovati. Pvrorozeného z synů svých mně dáš. 30 Tak učiniš s volem svým a s dobytkem svým: Sedm dní bude s matkou svou, dne pak osmého mně je dáš. 31 Lid svaty budete mi, a nebudeste jistí masa z udáveného na poli; psu je vržete.

23 Nebudeš vynášeti pověsti lživé. Neklad's bezbožným ruky své, abys měl být s ním svědek nepravý. 2 Nepostoupíš po množství ke zlému, a nebudeš se přimlouватi k rozepři, tak abys se uchýlil po větším počtu k převrácení soudu. 3 Ani chudého šanovati nebudeš v při jeho. 4 Trefil-i bys na vola nepřítele svého neb osla jeho, an bloudí, obrátiš a doveďeš ho k němu. 5 Uzrel-i bys an osel toho, jenž té má v nenávisti, leží pod břemenem svým, zdaž se zdržíš, abys mu neměl pomoci? Nýbrž opravdově pomůžeš jemu, spolu s tím, kdož tě v nenávisti má. 6 Neprrevrátiš soudu chudého svého v jeho při. 7 Od slova lživého vzdálíš se. Nevinného a spravedlivého nezabiješ, nebo já neospravedlním bezbožného. 8 Aniž bráti budeš darů, nebo dar oslepue i prozřetelné, a převrací slova spravedlivých. 9 Příchozího nebudeš ssužovati; nebo sami znáte, jaký jest život příchozích, poněvadž pohostinu jste byli v zemi Egyptské. 10 Po šest let osívati budeš zemi svou, a shromažďovati úrodu její; 11 Sedmého pak léta ponecháš jí, at' odpočine, aby jedli chudí lidu tvého. Co pak zůstane po nich, pojí zvěř polní. Tak uděláš s vinicí svou i s olivovím svým. 12 Šest dní budeš dělati díla svá, dne pak sedmého přestaneš, aby odpočinul vůl tvůj i osel tvůj, a oddechl syn děvky tvé i příchozí. 13 Ve všech těch věcech, kteréž mluvil jsem vám, ostříhati se budete. Jména bohů cizích ani připomínati nebudete, aniž bude slyšáno z úst tvých. 14 Třikrát slavit mi budeš svátek na každý rok. 15 Slavnosti přesnic ostříhati budeš. Sedm dní jistí budeš chleby přesné, jakž jsem přikázal tobě, v čas vyměřený měsíce Abib; nebo v ten vyšel jsi z Egypta. A niž se ukážete přede mnou prázdní. 16 A držeti budeš slavnost žně, když mi obětovati budeš prvotiny prací svých z toho, což jsi vsel na poli. Slavnost také sklizení držeti budeš při vyjítí roku, když sklidíš práce své z pole. 17 Třikrát v roce ukáže se každý z tvých pohlaví mužského před tváří Panovníka Hospodina. 18 Nebudeš obětovati krve z oběti mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniž zůstane tuk slavnosti mé do jitra. 19 Prvotiny prvních úrod země své přinášeti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš vařiti kozelce v mléku mateře jeho. 20 Aj, já pošli anděla před tebou, aby ostříhal tebe na cestě, a přivedl tě na místo, kteréž jsem připravil. 21 Šetrně se měj před ním, a poslouchej hlasu jeho. Nepopouzej ho, nebot' nepromine přestoupení vašeho, poněvadž jméno mé jest u prostřed něho. 22 Nebo budeš-li věrně poslouchati hlasu jeho, a činiti, cožt' bych koli řekl: tedy nepřítelem budu nepřátele tvých, a trápití budu ty, jenž tebe trápi. 23 Nebo půjde anděl můj před tebou, a uvede tě do země Amorejského a Hetejského, Ferejejského a Kananejského, Hevejského a Jebuzejského, kteréž vyhladí. 24 Nebudeš se klaněti bohům jejich, ani jim sloužiti, aniž dělati budeš tak, jako oni dělají; ale z gruntu vyvrátiš je, a obrazy jejich na kusy stroskoče. 25 Sloužiti pak budete Hospodinu

Bohu svému, a požehnáť chlebu tvému i vodám tvým; a odejmu nemoc z prostředu tvého. 26 Nebudet', která by potratila, ani neplodná v zemi tvé; počet dnů tvých doplním. 27 Strach svůj pustím před tebou, a předěsim všeliký lid, proti kterémuž vyjdeš, a způsobím to, aby všickni nepříatelé tvoji utíkali před tebou. 28 Pošli i sršně před tebou, aby vynahli Hevea, a Kananea a Hetea před tváří tvou. 29 Nevyženu ho od tváři tvé v jednom roce, aby se země neobrátila v poušť, a nerozmnožily se proti tobě šelmy divoké. 30 Pomalu vyháněti jej budu od tváři tvé, až bys ty se rozplodil, a dědičně mohl ujít zemi. 31 Položím pak meze tvé od moře Rudého až k moři Filistinskému, a od pouště až k řece; nebo v ruce vaše dám obyvatele země, a vyženeš je od tváři své. 32 Neučiniš s nimi a bohy jejich smlouvy. 33 Nebudou bydliti v zemi tvé, aby nepřipravili tě k hříchu proti mně, když bys cítil bohy jejich; nebo by to bylo tobě osídlem.

24 Mojžíšovi pak řekl: Vstup k Hospodinu ty a Aron, Nádab a Abiu, a sedmdesáte z starých Izraelských, a klaněti se budete zdaleka. 2 Sám pak toliko Mojžíš vstoupí k Hospodinu, ale oni se nepriblíží; aniž lid vstoupí s ním. 3 Tedy přišel Mojžíš, a vypravoval lidu všecka slova Hospodinova a všecky soudy. I odpověděl všecken lid jedním hlasem, a řekl: Všecka slova, kteráž mluvil Hospodin, učníme. 4 Napsal pak Mojžíš všecka slova Hospodinova, a vstav ráno, vzdělal oltář pod horou, a dvanácte sloupů podle počtu dvanáctera pokolení Izraelského. 5 A poslal mládence z synů Izraelských, kteříž obětovali zápaly; a obětovali oběti pokojné Hospodinu, totiž voly. 6 I vzav Mojžíš polovici krve, vlii do medenic, a polovici druhou vlii na oltář. 7 Vzav také knihu smlouvy, četl v uších lidu. Kteříž řekli: Cožkoli mluvil Hospodin, činiti a poslouchati budeme. 8 Vzal také Mojžíš krev a pokropil lidu a řekl: Aj, krev smlouvy, kterouž učinil s vámi Hospodin při všech těchto věcech. 9 Potom vstoupili Mojžíš a Aron, Nádab a Abiu a sedmdesáte z starých Izraelských, 10 A viděli Boha Izraelského. A pod nohami jeho bylo jako dílo z kamene zafirového, a jako nebe, když jest jasné. 11 Na knížata pak synů Izraelských nevztáhl ruky své, ačkoli viděli Boha, a potom jedli i pilí. 12 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vstup ke mně na horu a bud' tam; a dám tobě tabule kamenné, zákon i příkazání, kteráž jsem napsal, abys je učil. 13 Tedy vstal Mojžíš a Jozue služebník jeho; i vstoupil Mojžíš na horu Boží. 14 Starším pak řekl: Zůstaňte tu, dokudž se nenavrátíme k vám. A ted' Aron a Hur jsou s vámi, kdož by měl rozepři, k nim at' jde. 15 Tedy vstoupil Mojžíš na horu, a přikryl oblak horu. 16 I přebývala sláva Hospodinova na hoře Sinai, a přikryl ji oblak za šest dní; a dne sedmého zavolal na Mojžíše z prostřed oblaku. 17 A tvárnost slávy Hospodinovy byla jako spalující oheň na vrchu hory, před očima synů Izraelských. 18 I vsel Mojžíš do prostřed oblaku a vstoupil na horu. A byl Mojžíš na hoře čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí.

25 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: 2 Mluv k synům Izraelským, at' mi vybíráj obět vzhůru pozdvížení. Od každého člověka, kteréž by ji z srdce dobrovolně dal, přijměte takovou oběť mou. 3 Tatot' pak jest obět pozdvížení, kterouž budete bráti od nich: Zlato, a stříbro, a měď, 4 Postavec modrý, šarlat, a červec dvakrát barvený, bílé hedbává a srsti kozí; 5 Též

kůže skopcové na červeno barvené, a kůže jezevčí, a dříví setim, 6 Olej k svícení, vonné věci na olej ku pomazování, a pro kadění vonné věci; 7 Kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramníku a náprsníku. 8 I udělají mi svatyni, abych bydlil prostřed nich. 9 Vedle všeho, jakž já ukazují tobě podobenství stánku a podobenství všech nádob jeho, tak uděláte. 10 Udělají také truhlu z dříví setim. Půl třetího lokte bude dlouhost její, půl druhého lokte šírokost její, půl druhého také lokte vysokost její. 11 A obložíš ji zlatem čistým, vnitř i zevnitř obložíš ji; a udělás nad ní vůkol korunu zlatou. 12 Sliješ k ní také čtyři kruhy zlaté, kteréž přiděláš ke čtyřem úhlům jejím, dva totiž kruhy po jedné straně její, a dva kruhy po druhé straně její. 13 Udělás k tomu i sochory z dříví setim, a obložíš je zlatem. 14 I uvlečeš sochory do kruhů po stranách té truhly, aby na nich nošena byla truhla. 15 V kruzích té truhly budou bývati sochorové; nebudou vytahováni z nich. 16 A dáš do truhly svědectví, kteréž dám tobě. 17 Udělás i slitovnici z zlata čistého. Půl třetího lokte bude dlouhost její, půl druhého pak lokte šírokost její. 18 Udělás také dva cherubíny zlaté, z taženého zlata udělás je na dvou koncích slitovnice. 19 Udělás pak cherubína jednoho na jednom konci, a cherubína druhého na druhém konci; na slitovnici uděláte cherubíny na obou koncích jejich. 20 A budou mítí cherubínové křídla vztažená svrchu, zastírajíce křídly svými slitovnicí, a tváři jejich obráceny budou jednoho k druhému; k slitovnici budou tváři cherubínů. 21 Dás pak slitovnici svrchu na truhlu, a do truhly vložíš svědectví, kteréž dám tobě. 22 A tam budu přicházeti k tobě, a s tebou z té slitovnice, z prostředu dvou cherubínů, kteréž jsou nad truhlou svědectví, mluvit o všecko, což bych poroučeti chtěl k synům Izraelským. 23 Udělás také stůl z dříví setim. Dvou loket bude dlouhost jeho, a na loket šírokost jeho, půl druhého pak lokte vysokost jeho. 24 A obložíš jej zlatem čistým, a udělás mu okolek zlatý vůkol. 25 Udělás také okolo něho lištu čtyř prstů zříří; a okolek zlatý udělás okolo té lišty. 26 Udělás u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpustíš do čtyř úhlů, kteréž jsou ve čtyřech nohách jeho. 27 Pod tou lištou budou kruhové, skrze něž provlačovány budou sochorové k nošení stolu. 28 Ty pak sochory udělás z dříví setim, a obložíš je zlatem; i bude stůl nošen na nich. 29 Udělás také misy jeho, a lžice jeho, a přikryvadla jeho, a koflíky jeho, k přikrývání; z čistého zlata naděláš toho. 30 A klásti budeš na ten stůl chleby předložení před tvář mou ustavičně. 31 Udělás také svícen z zlata čistého, z taženého zlata at' jest ten svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misky jeho a koule jeho, i květové jeho z něho budou. 32 A šest prutů vycházeti bude z boků jeho, tři prutové svícnu s jedné strany jeho, a tři prutové s druhé strany jeho. 33 Tři misky udělané na způsob pecky mandlové at' jsou na prutu jednom, a koule a květ, a tři misky udělané na způsob pecky mandlové na prutu druhém, a koule a květ; takž i na jiných šesti prutech z svícnu vycházejících. 34 Na svícnu také budou čtyři misky udělané na způsob mandlové pecky, a koule jeho, i květové jeho. 35 A bude koule pode dvěma pruty z něho, koule též pod druhými dvěma pruty z něho, koule opět pod jinými dvěma pruty z něho; a tak pod šesti pruty vycházejícími z svícna. 36 Koule jejich i prutové jejich z něho budou; všecko to z celá kované z zlata čistého. 37 Udělás i sedm lamp na něj; a

bude je rozsvěcovati kněz, aby svítily po stranách jeho. 38 I utěradla jeho, i nádoby k oharkům jeho z zlata čistého. 39 Z centrére zlata čistého uděláno bude to se vším tím nádobím. 40 Hledí pak, abys udělal podobenství toho, kteréž tobě ukázáno jest na hoře.

26 Přibytek pak uděláš z desíti čalounů, kteréž budou z bílého hedbávou soukaného, a z postavce modrého, a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného; a cherubíny dílem femesným uděláš. 2 Dlouhost čalounu jednoho osm a dvacetci loket, a šírokost čalounu jednoho čtyři lokty; míra jedna bude všech čalounů. 3 Pět čalounů spolu spojeno bude jeden s druhým, a pět druhých čalounů též spolu spojeno bude jeden s druhým. 4 A naděláš i ok z hedbávou modrého po kraji čalounu jednoho na konci, kde se má spojovati s druhým; a tolikéž uděláš na kraji čalounu druhého na konci v spojení druhém. 5 Padesáte ok uděláš na čalounu jednom, a padesáte ok uděláš po kraji čalounu, kterýmž má připojen bytí k druhému; oko jedno proti druhému aby bylo. 6 Uděláš také padesáte hakliků zlatých a spojíš čalouny jeden s druhým hakliky těmi; a tak bude přibytek jeden. 7 Nadto uděláš houní z srstí kozích na stánek k přistírání přibytka po vrchu; jedenácte takových houní uděláš. 8 Dlouhost houně jedne třiceti loktů, a šírokost houně jedne čtyř loktů; jednostejná míra těch jedenácti houní bude. 9 A spojíš pět houní obzvláštně, a šest houní opět obzvláštně, a přehneš na dvě houni šestou napřed v čele stánku. 10 Udělás pak padesáte ok po kraji houně jedne na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok po kraji houně k spojení druhému. 11 Udělás také hakliků měděných padesát, kteréž vepneš do ok, a spojíš stánek, aby byl jedno. 12 Co pak zbyvá houní po přikrytí stánku, totiž pět houně přesahující, převisne při zadní straně přibytku. 13 A loket s jedné a loket s druhé strany, zbyvající na dýl z houní stánku, převisne po stranách přibytka sem i tam, aby jej přikrýval. 14 Udělás také přikrytí na stánek z koží skopových na červeno barvených, přikrytí také z koží jezevčích svrchu. 15 Naděláš k přibytku i desk stojatých z dříví setim. 16 Desíti loktů dlouhost dsky, a půl druhého lokte šírokost dsky jedné. 17 Dva čepy dska jedna mítí bude, podobně jako stupně u schodu zpořádané, jeden proti druhému; tak uděláš u všech desk přibytku. 18 Zděláš pak desky k přibytku, dvacetci desk k straně polední, k větru polednímu. 19 (A čtyřiceti podstavků stříbrných uděláš pod dvacetci desk; dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma čepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva čepy její.) 20 Na druhé pak straně přibytku k straně půlnocní dvacetci desk, 21 A čtyřiceti podstavků jejich stříbrných; dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou. 22 Na straně také přibytku k západu šest uděláš desk. 23 A dvě dsky uděláš v obou dvou úhlech přibytku; 24 Kteréž budou spojené pozpodu, a tolikéž spojené svrchu k jednomu kruhu; tak bude při dvou těch, ve dvou úhlech budou. 25 A tak bude osm desk, a podstavkové jejich stříbrní, šestnácte podstavků; dva podstavkové pod dskou jednou a dva podstavkové pod dskou druhou. 26 Naděláš také svlaků z dříví setim. Pět jich bude dskám k straně přibytku jedné, 27 A pět svlaků dskám při straně přibytku druhé, a pět svlaků dskám k straně západní přibytku dosahující k oběma úhlům. 28 Ale prostřední svlak u prostřed desk provleče se od

jednoho konce k druhému. **29** Ty pak dsky obložíš zlatem, a kruhy k nim uděláš zlaté, do nichž by svlakové byli uvlačováni; a obložíš i svlaky zlatem. **30** A tak vyzdvihneš příbytek podlé způsobu toho, kterýž tobě ukázán na hoře. **31** Uděláš i oponu z postavce modrého, a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví soukaného; dílem řemeslným uděláš ji s cherubíny. **32** A zavěšíš ji na čtyřech sloupcích z dříví setim, obložených zlatem, (hákové jejich zlatí), na čtyřech podstavcích stříbrných. **33** A dás oponu na háky, a vneseš vnitř za oponu truhlu svědecitv; a oddělovati vám bude ta opona svatyni od svatyně svatých. **34** Položíš také slitovnici na truhlu svědecitv v svatyni svatých. **35** A postaviš stůl vně před oponou, svícen pak naproti stolu v straně příbytku polední, a stůl dás na stranu půlnocní. **36** A uděláš zastření dveří stánku z postavce modrého a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného, dílem vyšívaným. **37** K zastření pak tomu uděláš pět sloupů z dříví setim, kteréž obložíš zlatem, a hákové jejich zlatí; a sleješ k nim pět podstavků měděných.

27 Uděláš také oltár z dříví setim pěti loket zdíly a pěti loket zšíří; čverhranatý bude oltář, a tří loket zvýší bude. **2** A zděláš mu rohy na čtyřech úhlech jeho; z něho budou rohové jeho; a obložíš jej mědě. **3** Naděláš také k němu hrnců, do kterýchž by popel bral, a lopat a kotlíku, a vidliček a nádob k uhlí. Všecka nádobí jeho z mědi uděláš. **4** Uděláš mu i rošt mřežovaný měděný, a u té mříže čtyři kruhy měděné na čtyřech rozích jejich. **5** A dás ji pod okolek oltáře do vnitřku; a bude ta mříže až do polu oltáře. **6** Uděláš k tomu oltáři i sochory z dříví setim, a měděj je okuješ. **7** A ti sochorové provlečeni budou skrte ty kruhy; a budou sochorové ti na obou stranách oltáře, když nošen bude. **8** Uděláš jej z desk, aby byl vnitř prázdný; jakž ukázáno tobě na hoře, tak udělají. **9** Uděláš také síň příbytku k straně polední; koltry síně tě očkovaté budou z bílého hedbáví soukaného; sto loket zdílí at' má kraj jeden. **10** Sloupů pak bude k nim dvacet, a podstavků k nim měděných dvacet; háky na sloupích a přepásání jich stříbrné. **11** A tak i strana půlnocní na dýl at' má koltry očkovaté sto loket zdíly, a sloupů svých dvacet, a podstavků k nim měděných dvacet; háky na sloupích a přepásání jich stříbrné. **12** Na šíř pak té síně k straně západní budou koltry očkovaté padesáti loktů zdíly, a sloupů k nim deset, a podstavků jejich deset. **13** A širokost síně v straně přední na východ bude padesáti loktů. **14** Patnácti loktů budou koltry očkovaté k straně jedné, sloupové k nim tři, a podstavkové jejich tři. **15** A k straně druhé patnácti loktů zdíly budou koltry očkovaté, sloupové jejich tři, a podstavkové jejich tři. **16** K bráně pak té síně uděláno bude zastření dvacítí loktů z postavce modrého a šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví soukaného, dílem krumpéřským, sloupové k němu čtyři, a podstavkové jejich čtyři. **17** Všickni sloupové síně vůkol přepásani budou střbrem; hákové pak jejich budou stříbrní, a podstavkové jejich mědění. **18** Dlouhost síně bude sto loket, a širokost padesáte, všudy jednostejná, vysokost pak pěti loktů, z bílého hedbáví soukaného, a podstavkové budou mědění. **19** Všecka nádobí příbytku, ke vši službě jeho, a všickni kolíkové jeho, i všickni kolíkové síně z mědi budou. **20** Ty také příkaz synům Izraelským, at' nanesou oleje olivového čistého,

vyláčeného k svícení, aby lampy vždycky rozsvěcovány byly. **21** V stánku úmluvy před oponou, kteráž zastíratí bude svědecitv, spravovatí je budou Aron a synové jeho od večera až do jitra před Hospodinem. Tot' bude žád věčný, kterýž zachovávatí budou potomci jejich mezi syny Izraelskými.

28 Ty pak přijmi k sobě Arona bratra svého s syny jeho z prostředku synů Izraelských, aby úřad kněžský konali přede mnou: Aron, Nádab, Abiu, Eleazar a Itamar, synové Aronovi. **2** A uděláš roucha svaté Aronovi bratu svému k slávě a k ozdobě. **3** Tí také mluvit budeš se všechněmi umělými řemeslníky, kteréž jsem naplnil duchem moudrosti, aby dělali roucha Aronovi ku posvěcení jeho, v nichž by úřad kněžský konal přede mnou. **4** Tato pak jsou roucha, kteráž udělají, náprsník, náramenník, plášt' a sukni s oky, čepicí a páš. Takové šaty svaté udělají Aronovi bratu svému a synům jeho, aby úřad kněžský konal přede mnou. **5** A vezmou řemeslníci zlato a modrý postavec, a šarlat a červec dvakrát barvený a kment. **6** Udělají pak náramenník z zlata, z postavce modrého a šarlatu, z červce dvakrát barveného a hedbáví bílého, přesukovaného dílem řemeslným. **7** Dva vrchní kraje spojená míti bude na dvou koncích svých, a tak se spolu držetí bude. **8** Přepásaní pak přes ten náramenník, kteréž na něm bude, podobně bude dílu jeho; z týchž věcí bude, totiž z zlata, z postavce modrého a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z hedbáví bílého přesukovaného. **9** Vezmeš také dva kameny onychinové, a vryješ na nich jména synů Izraelských. **10** Šest jmen jejich na kameni jednom, a jmen šest ostatních na kameni druhém, podlé pořádku narození jejich. **11** Dílem řemeslníka, kteréž řeže na kameni, a kterýž vyrývá pečeti, vryješ na těch dvou kameních jména synů Izraelských; do zlata je vsadíš. **12** A položíš dva kameny ty na vrchních krajích náramenníku, kameny pro pamět na syny Izraelské; a nositi bude Aron jména jejich před Hospodinem na obou ramenách svých na památku. **13** Uděláš i haklíky zlaté. **14** A dva řetízky z zlata čistého jednostejně uděláš dílem točeným, a zavěsíš řetízky ty stočené na ty haklíky. **15** Uděláš také náprsník soudu dílem řemeslným, takovým dílem, jako náramenník uděláš jej z zlata, z postavce modrého, z šarlatu, z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného. **16** Čverhraný bude a dvojnásobní; pídi dlouhost, a pídi šírokost jeho bude. **17** A vysadíš jej všudy kamením drahým. Čtyřmi rády at' jest kamení, pořádkem tímto: Sardius, topazius a smaragdus v prvním rádu; **18** V druhém pak zpořádaní karbunkulus, zafir a jaspis; **19** A v rádu třetím linkurius, achates a ametyst; **20** V čtvrtém rádu chryzolit, onychina beryl. Vsazeni budou do zlata v svém pořádku. **21** Těch pak kamenů s jmény synů Izraelských bude dvanácte, podlé jmen jejich, dílem řežicích pečeti; jeden každý podlé jména svého, pro dvanáctero pokolení budou. **22** Uděláš i k náprsníku řetízky jednostejně dílem točeným z zlata čistého. **23** Uděláš také k náprsníku dva kroužky zlaté, a dás je na dva kraje náprsníka. **24** A prostrčíš dva řetízky zlaté skrze dva kroužky po krajích náprsníka. **25** A druhé konce těch dvou řetízků připeňeš k haklíkům, a dás na vrchní kraje náramenníka po předu. **26** Uděláš i dva kroužky zlaté, kteréž dás na dva kraje náprsníka, na tu obrubu jeho, kteráž jest po té straně k náramenníku do vnitřku. **27** Uděláš ještě dva jiné kroužky zlaté,

kteréž dás na dvě strany náramenníka zespod po předu naproti spojení jeho, svrchu nad přepásaním náramenníka. **28** Tak svíží náprsník ten, kroužky jeho s kroužky náramenníka, tkanici z postavce modrého, aby byl nad přepásaním náramenníka, a neodevstával náprsník od náramenníka. **29** I bude nositi Aron jména synů Izraelských na náprsníku soudu na srdci svém, když vcházeti bude do svatyně, na památku před Hospodinem ustavičně. **30** Položíš pak do náprsníku soudu urim a thumim, aby bylo na srdci Aronově, když vcházeti bude před Hospodinou; a nositi bude Aron soud synů Izraelských na srdci svém před Hospodinem vždycky. **31** Uděláš také plášt' pod náramenník, všecken z postavce modrého. **32** A bude na vrchu v prostředním díru; okolek její všudy vůkol dílem tkaným, jako obojek u pancíře bude, aby se neroztrhl. **33** Uděláš i na podolku jeho jablka zrnatá z hedbáví modrého, z šarlatu a z červce dvakrát barveného, na podolku jeho vůkol, a zvonečky zlaté mezi nimi vůkol. **34** Zvonček zlatý a jablko zrnaté, opět za tím zvonček zlatý a jablko zrnaté na podolku pláště vůkol. **35** A bude to mít na sobě Aron při službách, aby slyšán byl zvuk jeho, když vcházeti bude do svatyně před Hospodinou, i když vycházeti bude, aby neumřel. **36** Uděláš také plech z zlata čistého, a vyryješ na něm dílem vyryvajících pečetí: Svatost Hospodinu. **37** Který dás na tkanici z modrého postavce, a bude na čepici; napřed na čepici bude. **38** I bude nad čelem Aronovým, aby nesl Aron nepravosti posvěcených věcí, kterýchž by posvětili synové Izraelští při všech dařích posvěcených věcí svých; a bude nad čelem jeho vždycky, aby přijemné je činil před Hospodinem. **39** Uděláš také sukni z hedbáví bílého vázansonu s oky; uděláš i čepici z hedbáví bílého; pás také uděláš dílem krumpéřským. **40** Synům také Aronovým zděláš sukně; pasy také jim uděláš a klobouky k slávě a k ozdobě. **41** A obléčeš v ně Arona bratra svého a syny jeho s ním, a pomažeš jich, a naplníš ruce jejich, a posvětiš mi jich, aby úřad kněžský konali přede mnou. **42** Naděj jim i košílek lněných k zakrytí nahoty těla; od bedr až do stehen budou. **43** A at' je na sobě mají Aron i synové, když vcházeti budou do stánku úmluvy, aneb když přistupovati budou k oltáři, aby sloužili v svatyni; a neponesou nepravosti, aniž zemrou. Řád tento bude věčný jemu i potomkům jeho po něm.

29 Toto také učiniš jim ku posvěcení jich, aby úřad kněžský konali přede mnou: Vezmi volka jednoho ještě mladého a skopce dva bez vady. **2** Chleby též přesné a koláče přesné s olejem smíšené, a oplatky přesné polité olejem; z běli pšeničné naděláš toho. **3** A vklada to do koše jednoho, obětovati to budeš v koší, spolu s tím volkem a dvěma skopci. **4** Potom Aronovi a synům jeho přistoupití káčeš ke dveřím stánku úmluvy, a umyješ je vodou. **5** A vezma roucha, obléčeš Arona v sukni, a v plášt' náležící pod náramenník, a v náramenník, a v náprsník, a přepášeš ho pasem náramenníka. **6** Vstavíš i čepici na hlavu jeho, a korunu svatosti vstavíš na čepici. **7** Naposledy vezmeš olej pomazání, a vyleje na hlavu jeho, pomažeš ho. **8** Potom synům jeho přistoupití káčeš, a zobláčíš je v sukni. **9** A zopasuješ je pasy, Arona i syny jeho, a vstavíš jim čepičky na hlavu. I budou mít kněžství rádem věčným; a posvětiš ruky Aronovy a ruky synů jeho. **10** Přivedeš také volka před stánkem

úmluvy, i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu volka. **11** A zabiješ volka před Hospodinem u dveří stánku úmluvy. **12** A nabera krve z volka, pomažeš na rozích oltáře prstem svým, a všecku krev vyleješ k spodku oltáře. **13** Vezmeš pak všecken tuk přikrývající droby a branici s jater, a dvě ledviny s tukem, kterýž jest na nich, a zapálíš to na oltáři. **14** Maso pak z toho volka, a kůži s lejny jeho spálíš ohněm vně za stany; nebo obět za hřichy jest. **15** Skopce také jednoho vezmeš, a vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu toho skopce. **16** A zabiješ toho skopce, a nabera krve jeho, pokropíš oltáře na vrchu vůkol. **17** Skopce pak rozsekáš na kusy, a vymije droby jeho i nohy, vkladeš je na ty kusy z něho a na hlavu jeho. **18** A potom všeho skopce zapálíš na oltáři; nebo zápal ten jest Hospodinu vůně přijemná, obět ohnivá jest Hospodinu. **19** Vezmeš také skopce druhého; i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu téhož skopce. **20** A zabiješ skopce toho, a vezma krev jeho, pomažeš jí konce ucha Aronova, a konce pravého ucha synů jeho, i palce na pravé ruce jejich, a palce na pravé noze jejich; a vykropíš tu krev na oltář vůkol. **21** A vezma krve, kteráž bude na oltáři, a oleje pomazání, pokropíš Arona a roucha jeho i synů jeho a roucha jejich s ním; a budeš posvěcen on i roucho jeho, i synové jeho, a roucho synů jeho s ním. **22** Potom vezmeš z skopce tuk a ocas, a tuk přikrývající droby, a branici s jater, a dvě ledviny s tukem, kterýž jest na nich, a plece pravé, (nebo skopce naplnění jest), **23** A jeden pecník chleba, a jeden koláč chleba s olejem, a oplatky jeden z koše chlebů přesných, kterýž jest před Hospodinem. **24** A dás to vše v ruce Aronovy a v ruce synů jeho, a obraceti to budeš sem i tam, aby byla obět obracení před Hospodinem; a budeš na tvůj díl. **27** Posvětiš tedy hrudi obracení, a plece pozdvívání, kteréž obracímo a kteréž pozdvívohráno bylo z skopce posvěcení, z toho, kterýž bude Aronův, a z toho, kterýž bude syn jeho. **28** A bude to Aronovi a synům jeho právem věčným od synů Izraelských, když oběť pozdvívání bude. Nebo pozdvívání bude od synů Izraelských, z oběti jejich pokojných; pozdvívání jejich náleží Hospodinu. **29** Roucha pak svatá, kteráž jsou Aronova, zůstanou synům jeho po něm, aby pomazování byli v nich, a aby posvěcovány byly v nich ruce jejich. **30** Sedm dní bude v nich choditi kněz, kterýž bude na jeho místě z synů jeho, kterýž vcházeti bude do stánku úmluvy, aby sloužil v svatyni. **31** Skopce pak posvěcení vezma, uvaříš maso jeho na místě svatém. **32** A budeš jisti Aron s syny svými maso toho skopce a chléb, kterýž jest v koší u dveří stánku úmluvy. **33** Jisti budou to ti, za něž očištění se stalo ku posvěcení rukou jejich, aby posvěceni byli. Cizí pak nebude jisti, nebo svatá věc jest. **34** Zůstalo-li by co masa posvěcení a chleba až do jitro, spálíš ostatky ohněm; nebude jedeno, nebo svatá věc jest. **35** Tak tedy uděláš s Aronem a syny jeho vedle všeho, což jsem přikázal tobě; za sedm dní posvěcovati budeš rukou jejich. **36** A volka za hřich obětovati budeš na každý den na očištění, a krví za hřich pokropíš oltáře, čině očištění na něm, a pomažeš ho ku posvěcení jeho. **37** Za sedm dní

očištování konati budeš na oltáři, a posvětiš ho, a ten oltář bude nejsvětější. Cokoli dotkne se oltáře, posvěceno bude. **38** A toto jest, což obětovati budeš na oltáři, beránky roční dva, na každý den ustavičně. **39** Jednoho beránka obětovati budeš ráno, a beránka druhého obětovati budeš k večerou. **40** A desátý díl efi běli smíšené s olejem vytlaceným, jehož by bylo s čtvrtý díl hin, a k oběti mokré čtvrtý díl hin vína na jednoho beránka. **41** Tolikéž beránka druhého obětovati budeš k večerou. Jako při oběti suché ranní, a jako při mokré oběti její, tak při této učiniš, aby byla vůně příjemná, obět ohnivá Hospodinu. **42** Zápalná obět tato ustavičná at' jest po všecky věky vaše u dveří stánku úmluvy před Hlavním, kdež přicházeti budu k vám, abych tam s tebou mluvil. **43** A tam přicházeti budu k synům Izraelským, a posvěceno bude místo slávou mou. **44** Nebo posvětím stánku úmluvy i oltáře; Arona také a synů jeho posvětím, aby mi úřad kněžský konali. **45** A bydliti budu u prostřed synů Izraelských, a budu jim za Boha. **46** A zvědít', že já jsem Hospodin Bůh jejich, který jsem je vyvedl z země Egyptské, abych přebýval u prostřed nich, já Hospodin Bůh jejich.

30 Uděláš i oltář, na němž by se kadilo; z dříví setim uděláš jej. **2** Lokte zdélí, a lokte zšíří, čtverhraný bude, a dvou loket zvýší; z něho budou rohy jeho. **3** Obložíš pak jej zlatem čistým, svrcek jeho i po stranách vůkol i rohy jeho; a uděláš mu korunu zlatou vůkol. **4** Po dvou také kruzích zlatých uděláš u něho, pod korunou ve dvou úhlech jeho, po obou stranách jeho; a skrze ně provlečeš sochory, aby nošen byl na nich. **5** Ty pak sochory uděláš z dříví setim, a obložíš je zlatem. **6** A postavíš jej před oponou, za kterouž jest truhla svědectví, před slitovnicí, kteráž jest nad svědectvím, kdež přicházeti budu k tobě. **7** I kaditi bude na něm Aron kadidlem z vonných věcí; každého jutra, když spraví světla, kaditi bude. **8** Tolikéž když rozsvítí Aron lampy k večerou, kaditi bude kaděním vonných věcí ustavičně před Hlavním po rodech vašich. **9** Nevložíte na něj kadidla cizího, ani zápalu, ani oběti suché, ani oběti mokré obětovati budete na něm. **10** Toliko očištění vykoná nad rohy jeho Aron jednou v roce, krví oběti za hřich v den očištování; jednou v roce očištění vykoná na něm po rodech vašich; svatosvaté jest Hospodinu. **11** Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: **12** Když vyzdvihneš hlavní summu synů Izraelských náležejících ku počtu, dá jeden každý výplatu duše své Hospodinu, když je počítati budeš, aby nebyla na nich rána, když sečteni budou. **13** Toto pak dají: Každý z těch, kteří jdou v počet, půl lotu dá, podlé lotu svatyně. (Dvacetci peněz platí ten lot.) Půl lotu oběti pozdvížení bude Hospodinu. **14** Kdožkoli jde v počet od dvaceti let a výše, tu oběť pozdvížení at' dá Hospodinu. **15** Bohatý nedá více, a chudý nedá méně, než půl lotu, když dávati budou oběť pozdvížení Hospodinu k očištění duší vašich. **16** A vezma stříbro očištění od synů Izraelských, dás je na potřeby k službě stánku úmluvy; a bude to synům Izraelským na památku před Hlavním k očištění duší vašich. **17** Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: **18** Uděláš i umyvadlo měděné k umývání a podstavek jeho měděný, a postavíš je mezi stánkem úmluvy a oltářem, a naleješ do něho vody. **19** Umývati budou z něho Aron

i synové jeho ruce své i nohy své. **20** Když vcházeti budou do stánku úmluvy, umývati se budou vodou, aby nezemřeli, aneb když by měli přistupovati k oltáři, aby sloužili, a zapalovali obět ohnivou Hospodinu. **21** I budou umývati ruce i nohy své, aby nezemřeli. A bude jim ustanovení toto věčné, Aronovi i semení jeho po rodech jejich. **22** Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: **23** Ty pak vezmi sobě vonných věcí předních: Mirry nejčistší pět set lotů, a skořice vonné polovici toho, totíž dvě stě a padesát, a prustvorce vonného dvě stě a padesát; **24** Kasie pak pět set lotů na váhu svatyně, oleje olivového míru hin. **25** A uděláš z toho olej pomazání svatého, mast nejvýbornější dílem apatykářským. Olej pomazání svatého bude. **26** Pomažeš jím stánku úmluvy i truhly svědectví, **27** A stolu i všech nádob k němu, svícnu i všech nádob jeho, i oltáře, na němž se kadí; **28** Oltáře také, na němž se pálí oběti, a všech nádob jeho, i umyvadla s podstavkem jeho. **29** Tak posvětí jich, aby byly nejsvětější. Cožkoli dotkne se jich, posvěceno bude. **30** Arona také a synů jeho pomažeš, a posvětí jich, aby úřad kněžský konali přede mnou. **31** K synům pak Izraelským mluviti budeš, řka: Tento olej pomazání svatého bude mi v národech vašich. **32** Tělo člověka nebude mazáno jím, a podlé složení jeho neuděláte podobného. Svatý jest, svatý vám bude. **33** Kdo by koli udělal mast podobnou, a neb mazal by jí cizího, vyhlazen bude z lidu svého. **34** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi sobě vonných věcí, balsamu, onychi, galbanu vonného, a kadidla čistého; jednostejná váha toho bude. **35** A uděláš z toho kadidlo, složení dílem apatykářským smíšené, čisté a svaté. **36** A ztluka to drobně, klásti budeš z něho před svědectvím v stánku úmluvy, kdež přicházeti budu k tobě. Nejsvětější to vám bude. **37** Neuděláte sobě kadidla podlé složení tohoto, kteréž připravíš; za svatou věc tobě bude pro Hospodina. **38** Kdo by koli dělal co podobného k vůni sobě, vyhlazen bude z lidu svého.

31 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Hle, povolal jsem ze jména Bezeleele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova. **3** A naplnil jsem ho duchem Božím, moudrostí a rozumností, i uměním všelijakého řemesla, **4** Aby vtipně smysliti uměl, což by koli řemeslně uděláno být mohlo z zlata a z stříbra i z mědi. **5** I v rezání kamení drahého k vsazování, i v umělému vysazování na dřevě aby dělal všelijaké dílo. **6** A aj, já přidal jsem jemu Aholiaba, syna Achisamechova, z pokolení Dan. A v srdeč každého vtipného složil jsem moudrost, aby spravili vše, což jsem přikázal tobě: **7** Stánek úmluvy a truhla svědectví, a slitovnice, kteráž má být na ní, i všelijaké nádobí stánku; **8** Stůl také a nádoby k němu, i svícen čistý se všemi nádobami jeho, a oltář pro kadění; **9** Též oltář k zápalům se všemi nádobami jeho, a umyvadlo s podstavkem jeho; **10** I roucha k službě, i roucha svatá Aronovi kněží, i roucha synů jeho, aby mi úřad kněžský konali; **11** I olej pomazání a kadidlo vonné do svatyně. Všecko tak, jakž jsem přikázal tobě, udělají. **12** Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: **13** Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vám po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, který vás posvěcuji. **14** Protož ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám. Kdož by ji poškvnil, smrtí umře; a kdo by koli dělal v ní dílo, vyhlazena bude ta duše z prostředku lidu svého.

15 Šest dní dělano bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočinutí jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal dílo v den sobotní, smrtí umře. **16** Protož ostríhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou. **17** Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul. **18** I dal Pán Mojžíšovi po dokonání těchto řečí s ním na hoře Sinai dvě dsky svědectví, dsky kamenné, psané prstem Božím.

32 Vida pak lid, že by prodléval Mojžíš sstoupiti s hůry, sebral se proti Aronovi a řekli jemu: Vstaň, udělej nám bohy, kteréž by šli před námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kteréž vyvedl nás z země Egyptské, nevíme, co se přihodilo. **2** I řekl jim Aron: Odejměte náušnice zlaté, kteréž jsou na uších žen vašich, synů vašich i dcer vašich, a přineste ke mně. **3** Tedy strhl všecken lid náušnice zlaté, kteréž byly na uších jejich, a přinesli k Aronovi. **4** Kteréžto vzav z rukou jejich, dal je do formy, a udělal z nich tele slité. I řekl: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteréž tě vyvedli z země Egyptské. **5** Což vida Aron, vzdělal oltář před ním. I volal Aron, a řekl: Slavnost Hospodinova zítra bude. **6** A naježtí vstavše velmi ráno, obětovali zápalý, a přivedli oběti pokojné. I sedl lid, aby jedl a pil, potom vstali, aby hrali. **7** Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, sstup, nebo porušil se lid tvůj, kteréž jsi vyvedl z země Egyptské. **8** Sešli brzo s cesty, kterouž jsem přikázal jím. Udělali sobě tele slité, a klaněli se mu, a obětovali jemu, řkouce: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteréž tě vyvedli z země Egyptské. **9** Řekl také Hospodin Mojžíšovi: Viděl jsem lid tento, a aj, lid jest tvrdé šíje. **10** Protož nyní nech mne, abych v hněvě prchlivosti své vyhliadil je, tebe pak učiním v národ veliký. **11** I modlil se Mojžíš Hospodinu Bohu svému, a řekl: Pročež, ó Hospodine, rozněcuje se prchlivosť tvá na lid tvůj, kteréž jsi vyvedl z země Egyptské v síle veliké a v ruce mocné? **12** A proč mají mluvit Egyptští, řkouce: Lstivě je vyvedl, aby zmordoval je na horách, a aby vyhliadil je se svrchku země? Odvrat' se od hněvu prchlivosti své, a lituj zlého, kteréž uložil uvéstí na lid svůj. **13** Rozpomeň se na Abrahama, Izáka a Izraele, služebníky své, jimž jsi zapřísáhl skrzb sebe samého a mluvil jsi jim: Rozmnozím símě vaše jako hvězdy nebeské, a všecku zemi tuo, o kteréž jsem mluvil, dám semení vašemu, a dědičně obdržíte ji na věky. **14** I litoval Hospodin zlého, kteréž řekl, že učiní lidu svému. **15** A obrátil se Mojžíš, sstoupil s hůry, dvě dsky svědectví maje v rukou svých, dsky po obou stranách psané; s jedně i s druhé strany byly popsané. **16** A dsky ty dilo Boží byly; písmo také písmo Boží bylo vyryté na dskách. **17** Uslyšev pak Jozue hlas lidu křičícího, řekl Mojžíšovi: Hřmot boje v táboru jest. **18** Kterýžto odpověděl: Není to křik vítězících, ani křik poražených, hlas zpívajících já slyším. **19** I stal se, když se přiblížil k stanům, že uzřel tele a tance. A rozhněvav se Mojžíš velmi, povrhl z rukou svých dsky, a rozrazil je pod Horou. **20** Vzal také tele, kteréž byli udělali, a spálil je v ohni, a setřel je až na prach, a vsypav na vodu, dal pít synům Izraelským. **21** A řekl Mojžíš Aronovi: Cot' učinil lid tento, že jsi uvedl na něj hřich veliký? **22** Odpověděl Aron: Nehněvej se, pane můj. Ty vís, že lid tento k zlému nakloněn jest. **23** Nebo řekli mi:

Udělej nám bohy, kteréž by šli před námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kteréž vyvedl nás z země Egyptské, nevíme, co se stalo. **24** Jimž jsem odpověděl: Kdo má zlato, strhněte je s sebe. I dali mi, a uvrhl jsem je do ohně, a udělalo se to tele. **25** A vida Mojžíš lid obnažený, že obnažil je Aron ku potupě před nepřáty, kteréž povstati měli proti nim, **26** Stojí v bráně táboru, řekl: Kdo jest Hospodinův, přístup ke mně. I shromázdili se k němu všickni synové Léví. **27** Jimž řekl: Tak praví Hospodin Bůh Izraelský: Připaš jeden každý meč svůj k boku svému; přejděte sem i tam od brány táboru k bráně, a zabí jeden každý bratra svého, a každý přítele svého i blížního svého. **28** I učinili synové Léví podél řeči Mojžíšovy, a padlo jich v ten den z lidu na tři tisíce mužů. **29** Nebo řekl byl Mojžíš: Posvětež dnes rukou svých Hospodinu, jeden každý na synu svém a na bratu svém, aby vám dal dnes požehnání. **30** A když bylo naježtí, řekl Mojžíš lidu: Vy jste zhřešili hřichem velikým. Protož nyní vstoupím k Hospodinu, zda bych ho ukrotil pro hřich váš. **31** Tedy navrátil se Mojžíš k Hospodinu, řekl: Prosím, zhřešilt' jest lid ten hřichem velikým; nebo udělali sobě bohy zlaté. **32** Nyní pak neb odpust' hřich jejich, a pakli nic, vymaž mne, prosím, z knihy své, kterouž psal. **33** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Kdo zhřešil proti mně, toho vymaži z knihy své. **34** Protož nyní jdi, ved' lid tento, kamž jsem rozkázal tobě. Aj, anděl můj půjde před tebou; v den pak navštívění mého navštívím i na nich hřich jejich. **35** I bil Hospodin lid, proto že učinili tele, kteréž byl udělal Aron.

33 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, vstup odsud, ty i lid, kteréž jsi vyvedl z země Egyptské do země, kterouž jsem přisáhl Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, řka: Semeni tvému dám ji, **2** (A pošli před tebou anděla, a vyzěnu Kananea, Amorea, Hetea, Ferezea, Hevea a Jebuzea,) **3** Do země oplývající mlékem a strdí. Nebot' sám nevstoupím s tebou, proto že lid tvrdé šíje jsi, abych nezahubil tebe na cestě. **4** A uslyšav lid řeč tuto přezlou, zámutek nesli, aniž vzlal kdo okrasu své na sebe. **5** Nebo byl řekl Hospodin Mojžíšovi: Mluv synům Izraelským: Vy jste lid tvrdé šíje; jakž jen jedinou vstoupím mezi vás, zahladím vás. Protož již, slož okrasu svou s sebe, a zvím, co učiniti mám s tebou. **6** I svlékl s sebe synové Izraelští okrasu své u hory Oréb. **7** Mojžíš pak vzav stánek, rozobil jej sobě vně za stany, vzdáliv se od táboru, a nazval jej stánkem úmluvy. Tedy kdokoli hledal Hospodina, ven choditi musil k stánku úmluvy, kterýž byl vně za stany. **8** K tomu také, když vycházel Mojžíš k stánku, povstával všecken lid a stál každý u dveří stanu svého, a hleděli za Mojžíšem, dokudž nevšel do stánku. **9** Bývalo pak toto, že když vcházel Mojžíš do stánku, sstupoval sloup oblakový, a stával u dveří stánku, a mluvil s Mojžíšem. **10** A všecken lid vida sloup oblakový, an stojí u dveří stánku, povstávali všickni, a klaněli se každý u dveří stanu svého. **11** A mluvíval Hospodin k Mojžíšovi tváří v tvář, tak jako mluví člověk s přítelem svým. Potom navracel se do táboru, ale služebník jeho Jozue, syn Nun, mládenec, neodcházel z stánku. **12** I řekl Mojžíš Hospodinu: Pohled', ty věl's mi, abych vedl lid tento, a neoznámils mi, koho pošleš se mnou, ještěs pravil: Znám té ze jména, k tomu také nalezl jsi milost přede mnou. **13** Již tedy, jestliže jsem jen nalezl milost před tebou, oznam mi, prosím, cestu svou, abych tě

poznal, a abych nalezl milost před tebou; a pohled'; že národ tento jest lid tvůj. **14** I odpověděl: Tvář má předcházeti vás bude, a dám' odpočinutí. **15** I řekl: Nemá-li' předcházeti nás tvář tvá, nevyvozuj nás odsud. **16** Nebo po čem poznáno bude zde, že jsem nalezl milost před tebou, já i lid tvůj? Zdali ne po tom, když půjdeš s námi, a když odděleni budeme, já a lid tvůj, ode všeho lidu, kterýž jest na tváři země? **17** I řekl Hospodin Mojžíšovi: I tu také věc, kterouž jsi pravil, učiním; nebo jsi nalezl milost přede mnou, a znám tě ze jména. **18** Řekl opět: Okažíž mi, prosím, slávu svou. **19** Kterýž odpověděl: Já způsobím to, aby šlo mimo tebe před tváří tvou všecko dobré mé, a zavolám ze jména: Hospodin před tváří tvou. Smiluji se, nad kýmž se smiluji, a slituju se, nad kýmž se slituji. **20** Řekl také: Nebudeš moci viděti tváři mé; neboť neuzří mně člověk, aby živ zůstal. **21** I to řekl Hospodin: Aj, místo u mne, a staneš na skále. **22** A když tudy půjde sláva má, postavím tě v rozsedlině skály, a přikryj tě rukou svou, dokudž neprejedu. **23** Potom odejmu ruku svou, i uzíř hřbet můj, ale tvář má nebude spatřina.

34 I řekl Hospodin k Mojžíšovi: Vyteš sobě dvě dsky kamenné podobné prvním, a napíši na dskách těch slova, kteráž byla na dskách prvních, kteréž jsi rozrazil. **2** Budíž tedy hotov ráno, a vstoupíš v jiře na horu Sinai, a staneš přede mnou na vrchu hory té. **3** Žádný at' nevstupuje s tebou, aniž také kdo vidín bude na vší hoře; ani ovce neb volové pásti se budou naproti hoře této. **4** Tedy Mojžíš vytesal dvě dsky kamenné podobné prvním, a vstav ráno, vstoupil na horu Sinai, jakž mu přikázal Hospodin, a vzal v ruku svou dvě dsky kamenné. **5** I sstoupil Hospodin v oblaku, a stál s ním tam, a zavolal ze jména: HOSPODIN. **6** Nebo pomíjeje Hospodin tvář jeho, volal: Hospodin, Hospodin, Bůh silný, lítostivý a milostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství a pravdě, **7** Milosrdenství čině tisícum, odpouštěje nepravost a přestoupení i hřich, a kterýž nikoli neospravedlňuje vinného, navštěvuje nepravost otců na synech, a na synech synů do třetího i čtvrtého pokolení. **8** Mojžíš pak rychle sklonil hlavu k zemi, a poklonu učinil. **9** A řekl: Prosím, našel-li jsem milost v očích tvých, Pane, nech' jde, prosím, Pán u prostřed nás, nebo lid jest tvrdě šije, a milostiv bud' nepravosti naší a hřichu našemu, a měj nás za dědictví. **10** Kterýžto řekl: Aj, já učiním smlouvu přede vším lidem tvým. Učiním divné věci, kteréž nejsou učiněny na vší zemi a ve všech národech, a viděti bude všecken lid, (mezi nimiž jsi,) skutky Hospodinovy; nebo hrozné bude to, což já učiním s tebou. **11** Zachovej to, což já dnes tobě příkazuji. Aj, já vyženu před tváří tvou Amorea a Kananea, Hetea a Ferezea, Hevea a Jebuzea. **12** Varuj se pak, abys nečinil smlouvy s obyvateli země té, do kteréž vejdeš, at' bynebyli osídlem u prostřed tebe. **13** Ale zboříte oltáře jejich, a modly jejich polámete, a jejich háje posekáte. **14** Nebo nebudeš se klaněti Bohu jinému, proto že Hospodin jest, jméno má horlivý. Bůh silný, horlivý jest. **15** Nevcházej v smlouvou s obyvateli země té, aby když by smilili, jdouce po bozích svých, a obětovali bohům svým, nepovolalitě, a jedl bys z oběti jejich. **16** A abys nebral ze dcer jeho synům svým, i smilnily by dcery jejich, jdouce po bozích svých, a naučily by smilnit syny tvé, jdouce po bozích svých. **17** Bohů slítych neuděláš sobě. **18** Slavnost přesnic

zachovávati budeš. Za sedm dní jistí budeš chleby nekvašené, jakž jsem přikázal tobě, v čas vyměřený měsíce Abib; nebo měsíce toho vyšel jsi z Egypta. **19** Všecko což otvírá život, mé jest, i všeliký samec v dobytku tvém, prvorovený z volů a ovcí. **20** Ale prvorovené osle vyplatíš dobytčetem; pakli bys nevyplatil, říji zlomíš jemu. Každého prvoroveného z synů svých vyplatíš, aniž ukáží se přede mnou prázdní. **21** Šest dní pracovati budeš, dne pak sedmého přestaneš; v čas orání i žně přestaneš. **22** A učiníš sobě slavnost téhodnů, svátek prvotin žně pšeničné a slavnost klízení po vyjítí každého roku. **23** Tříkrát v roce ukáže se každý z vás pohlaví mužského před oblíčejem Panovníka Hospodina, Boha Izraelského. **24** Nebo vyvrhu národy od tváři tvé a rozšířím meze tvé, aniž kdo sáhne na zemi tvou, když vstoupíš, abys se ukázel před Hospodinem Bohem svým tříkrát v roce. **25** Nebudeš obětovati krve oběti mé, dokavadž u tebe kvass jest, aniž zůstane do jitra obět slavnosti Fáze. **26** Prvotiny prvních úrod země své přinášeti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš vařiti kozelce v mléce matky jeho. **27** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Napiš sobě slova tato; nebo podlé slov těch učinil jsem smlouvu s tebou a s Izraelem. **28** Byl pak tam s Hospodinem čtyřidceti dní a čtyřidceti nocí, chleba nejedl a vody nepil; a napsal na dskách slova té smlouvy, totiž deset slov. **29** I stalo se, když sstupoval Mojžíš s hory Sinai, (a měl dvě dsky svědectví v rukou svých, když sstupoval s hory), nevěděl, že by se stkvěla kůže tváři jeho, když mluvil s ním. **30** A viděl Aron i všickni synové Izraelské Mojžíše, a aj, stkvěla se kůže tváři jeho, a nesměl přistoupiti k němu. **31** Ale Mojžíš zavolal jich, a navrátili se k němu Aron i všecka knížata shromáždění toho, a mluvil Mojžíš s nimi. **32** Potom přišli také k němu všickni synové Izraelské, jimžto přikázal všecko, což s ním mluvil Hospodin na hoře Sinai. **33** Dokudž pak mluvil Mojžíš s nimi, měl zástěru na tváři své. **34** Ale když vcházel Mojžíš před tvář Hospodina, aby mluvil s ním, odjímal zástěru, dokudž nevyšel. Vyšed pak, mluvil synům Izraelským, což mulybo rozkázáno. **35** Tedy viděli synové Izraelské tvář Mojžíšovu, že se stkvěla kůže tváři jeho. A kladl zase Mojžíš zástěru na tvář svou, dokudž nevcházel, aby mluvil s ním.

35 Tedy svolal Mojžíš všecko shromáždění synů Izraelských, a řekl jim: Tato jsou slova, kteráž přikázal vám Hospodin, abyste je činili. **2** Šest dní děláno bude dílo, ale v sedmý den mějte svátek, sobotu odpočinutí Hospodinova. Kdo by dělal v něm dílo, umře. **3** Nezanájte ohně nikdež v příbytcích svých v den sobotní. **4** Mluvil také Mojžíš ke všemu shromáždění synů Izraelských takto: Toto jest slovo, kteréž přikázal Hospodin, řka: **5** Sebeříte z sebe oběť pozdvížení Hospodinu. Každý, kdož jest ochotný v srdeci svém, přinese tu oběť Hospodinu: Zlato, stříbro a měď, **6** A postavec modrý, a šarlat, a červec dvakrát barvený, a bílé hedbáví, a koží srstí; **7** Též kůže skopčů na červeno barvené, a kůže jezevčí, a dříví setím, **8** A olej k svícení a vonné věci na olej ku pomazání a pro kadění vonné, **9** A kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramenníku a náprsníku. **10** A všickni, kdož jsou vtípní mezi vámi, přijdu a dělāti budou, cožkoli přikázal Hospodin: **11** Příbytek, stánek jeho i příkrytí jeho a háky jeho, dsky jeho, sylaky jeho, sloupy jeho i podstavky jeho; **12** Truhlu s sochory jejími, slitovnicí a

oponu zastření; **13** Stůl i sochory k němu se všemi nádobami jeho, i chléb předložení; **14** A svícen k svícení s nádobami jeho i lampy jeho, a olej k svícení; **15** Též oltář pro kadění a sochory jeho, i olej pomazání a kadidlo z vonných věcí, i zastření dveří v příbytku; **16** Oltář k zápalu a rošt jeho měděný a sochory jeho, i všecka nádobí jeho, i umyvadlo s podstavkem jeho; **17** Koltry očkovaté k síní, sloupy její a podstavky její, i zastření brány do síně; **18** Kolíky k příbytku, a kolíky síně s provázky jejich; **19** Roucha k službě, k přisluhování v svatyni, i roucho svaté Arona kněze, i roucho synů jeho k konání úradu kněžského. **20** Vyšlo tedy všecko shromáždění synů Izraelských od tváři Mojžíšovy, **21** A přišli, každý muž, kteréhož ponuklo srdce jeho, a každý, v němž duch jeho byl dobrovolný, a přinesl obět pozdvížení Hospodinu, k dílu stánku úmluvy a ke vši službě jeho, i k rouchu svatému. **22** Přicházel muži i ženy, každý, kdož byl ochotný v srdci, a přinášeli spinadla, a náušnice, a prsteny, a záponky z pravých rukou, všelijaké nádobí zlaté, a kdožkoli obětoval obět zlata Hospodinu. **23** Každý, kdož měl postavec modrý a šarlat, a červec dvakrát barvený, a bílé hedbáví a koží srsti, a kůže skopců na červeno barvené, a kůže jezevčí, přinesl to. **24** Kdokoli obětoval obět stříbra a mědi, přinášeli to za oběť pozdvížení Hospodinu; každý také, kdo měl dříví setim, ke všelikému dílu služebnosti, přinášeli je. **25** Ano i všecky ženy vtipné rukama svýma předly, a přinesly, co napředly, postavec modrý a šarlat, a červec dvakrát barvený a bílé hedbáví. **26** Všecky pak ženy, kterýchž ponuklo srdce jejich, aby předly uměle, předly srsti kozí. **27** Knízata pak přinášeli kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramenníku a náprsníku, **28** Též vonné věci a olej k svícení, a k oleji pomazání, a k vonnému kadidlu. **29** Každý muž i žena, v nichž ochotné srdce jejich bylo k tomu, aby přinášeli potřeby ke všelikému dílu, kteréž byl přikázel dělati Hospodin skrze Mojžíše, přinášeli synové Izraelští obět dobrovolnou Hospodinu. **30** Tedy řekl Mojžíš synům Izraelským: Pohledte, povolal ze jména Hospodin Bezeleele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova. **31** A naplnil ho duchem Božím, moudrostí, rozumností i uměním všelijakého řemesla, **32** Aby vtipně smyslit uměl, jak by se co dělati mělo na zlatu a stříbru a mědi, **33** I v řemeslném strojení kamenů k vsazování, i v díle od dřeva, aby dělal všelijakým řemeslem vtipným. **34** Dal nadto v srdce jeho i to, aby učiti mohl on i Aholiab, syn Achisamechův z pokolení Dan. **35** Naplnil je moudrostí srdce, aby dělali všelijaké dílo tesářské a řemeslné, i krumpéřské a vytíkávané z postavce modrého a šarlatu, a červec dvakrát barveného, a bílého hedbáví, a aby dělali všelijaké dílo a vymýšleli vtipné věci.

36 Tedy dělal Bezeleel a Aholiab i všeliký muž vtipný, jimž dal Hospodin moudrost a rozumnost, aby uměli dělati všeliké dílo k službě svatyně, všecko, což přikázel Hospodin. **2** Povolal pak Mojžíš Bezeleele a Aholiaba i každého muže vtipného, v jehož srdce dal Hospodin moudrost, každého také, kohož ponoukalo srdce jeho, aby přistoupil ku práci díla toho. **3** A vzali od Mojžíše všecky dary, kteréž přinesli synové Izraelští k dílu služebnému svatyně, aby dělali je. Ale oni vždy předce přinášeli k němu každého jitra dary dobrovolné. **4** Tedy přišli všickni vtipní dělníci díla svatyně, každý od díla svého, kteréž

dělali, **5** A mluvili k Mojžíšovi těmi slovy: Mnohem více přináší lid, nežli potřebí jest k dělání díla, kteréž přikázel Hospodin dělati. **6** I rozkázel Mojžíš, aby provoláno bylo v vojštu takto: Muž ani žena, žádný nepřinášej více oběti k svatyni. I zbráněno jest lidu, aby nenosili. **7** Nebo měli potřeb hojně dosti k dělání všelikého díla, tak že zbývalo. **8** I dělal každý vtipný z dělníků těch dílo to, příbytek z desíti čalounů, kteříž byli z bílého hedbáví přesukovaného, a z postavce modrého a šarlatu, a z červce dvakrát barveného, cherubíny dílem řemeslným udělal na nich. **9** Dlouhost čalounu jednoho osm a dvacetí loktů, a čtyř loktů šírokost čalounu jednoho; všickni čalounové byli jednostejně míry. **10** Potom spojil pět čalounů jeden s druhým, a pět jiných čalounů spojil jeden s druhým. **11** Nadělal i ok z hedbáví modrého po kraji čalounu jednoho na konci, kde se spojovatí má s druhým, a tolikéž udělal na kraji čalounu druhého na konci v spojení druhém. **12** Padesáte ok udělal na čalounu jednom, a padesáte ok udělal po kraji čalounu, kterýmž připojen byl k druhému; oko jedno proti druhému bylo. **13** Udělal i padesáte haklíků zlatých a spojil čalouny jeden s druhým haklíky těmi; a tak udělan jest příbytek jeden. **14** Nadto nadělal houní z srstí kozích na stánek, k přistíráni příbytku po vrchu; jedenácte houní udělal. **15** Dlouhost houně jedné třídcetí loktů, a šírokost houně jedné čtyř loktů; jednostejná míra byla těch jedenácti houní. **16** A spojil pět houní obzvláštně, a šest houní obzvláštně. **17** Udělal také padesáte ok po kraji houně na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok udělal po kraji houně v spojení druhém. **18** Udělal k tomu haklíků měděných padesáte k spojení stánku, aby byl jedno. **19** Nadto udělal přikrytí stánku z koží skopcových na červeno barvených, a přikrytí z koží jezevčích svrchu. **20** Nadělal k příbytku i desk z dříví setim stojatých. **21** Desíti loktů dlouhost dsky, a půl druhého šírokost dsky každé. **22** Dva čepy měla dksa jedna, podobně jako stupně u schodu spořádané, jeden proti druhému; tak udělal u všech desk příbytku. **23** Zdělal i dsky k příbytku, dvacetí desk k straně polední, k větru polednímu. **24** A čtyřidceti podstavků stříbrných udělal pode dvacetí desk, dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma čepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva čepy její. **25** Na druhé pak straně příbytku k straně půlnocní udělal dvacetí desk, **26** A čtyřidceti podstavků jejich stříbrných, dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou. **27** Na straně pak příbytku k západu udělal šest desk. **28** Dvě dsky udělal v úhlech po obou stranách příbytku. **29** A byly spojené po spodu a tolikéž spojené svrchu k jednomu kruhu; tak udělal po obou stranách ve dvou úhlech. **30** A tak bylo osm desk a podstavků jejich stříbrných šestnácte, dva podstavkové pod každou dskou. **31** Nadělal i svlaků z dříví setim, pět ke dskám straně příbytku jedné, **32** A pět svlaků ke dskám druhé strany příbytku, a pět svlaků ke dskám strany příbytku západní, dosahujících k oběma úhlům. **33** A svlak prostřední udělal, aby šel po prostředku desk od jednoho kraje k druhému. **34** Dsky pak obložil zlatem a kruhy jejich udělal z zlata, aby v nich svlaky byly; a obložil svlaky zlatem. **35** Udělal také oponu z postavce modrého a šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného; dílem řemeslným udělal ji s figurami cherubínů. **36** A udělal pro ni čtyři sloupy z dříví setim,

a obložil je zlatem; hákové pak jejich byli zlatí, a slíl k nim čtyři podstavky stříbrné. **37** Udělal také zastření ke dveřům stánku z postavce modrého, z šarlatu a z červce dvakrát barveného a z bílého hedbáví přesukovaného, dílem krumpéšským, **38** A sloupů k tomu zastření pět s háky jejich, (obložil pak makovice a přepásání jich zlatem), a podstavků pět měděných.

37 Udělal také Bezeleel truhlu z dříví setim, jejíž dlouhost byla půl třetího lokte, a půl druhého lokte širokost, vysokost také půl druhého lokte. **2** A obložil ji zlatem čistým vnitř i zevnitř, a udělal jí korunu zlatou vůkol. **3** Síl jí také čtyři kruhy zlaté ke čtyřem úhlům jejím, dva totiž kruhy po jedné straně její, a dva kruhy po druhé straně její. **4** Zdělal i sochory z dříví setim a obložil je zlatem. **5** A uvlékl sochory do kruhů po stranách truhly; aby na nich nošena byla truhla. **6** Udělal také slitovnici z zlata čistého. Půl třetího lokte byla dlouhost její, a půl druhého lokte širokost její. **7** Udělal i dva cherubíny z zlata, z taženého zlata udělal je na dvou koncích slitovnice, **8** Cherubína jednoho na jednom konci a cherubína druhého na druhém konci; na slitovnici udělal cherubíny, na obou koncích jejích. **9** Ti pak cherubínové měli křídla vztažená svrchu nad ní, zastřírající křídly svými slitovnicemi; a tváři jejich byly obráceny jedna k druhé, k slitovnici byly obráceny tváři cherubínů. **10** Udělal i stůl z dříví setim. Dvou loket byla dlouhost jeho a na loket širokost jeho, půl druhého pak lokte vysokost. **11** A obložil jej zlatem čistým, i korunu zlatou udělal mu vůkol. **12** Udělal mu i lištu dlani zšíří vůkol, a udělal korunu zlatou okolo té lišty. **13** Síl také k němu čtyři kruhy zlaté a vpustil je do čtyř úhlů, kteréž byly na čtyřech nohách jeho. **14** Proti té liště byli kruhové, skrize než by provlačováni byli sochorové k nošení stolu. **15** Udělal i sochory z dříví setim, kteréžto obložil zlatem k nošení stolu. **16** A zdělal nádoby, kteréž byly na stole, misy jeho a lžice jeho, a kořlíky jeho, a přikryvadla k přikryvání z čistého zlata. **17** Udělal také svícen z zlata čistého, z taženého zlata udělal svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misky jeho, koule jeho i květové jeho z něho byli. **18** Šest pak prutů bylo po stranách jeho, tři prutové s jedné strany jeho, a tři prutové s druhé strany jeho. **19** Tři misky na způsob pecky mandlové udělány byly na prutu jednom, a koule a květ, a tři misky na způsob pecky mandlové udělány na prutu druhém, a koule a květ; tak i na jiných šesti prutech z svícnu vycházejících. **20** Na svícnu také byly čtyři misky, udělané na způsob mandlové pecky, a koule jeho i květové jeho. **21** A byla koule pode dvěma pruty z něho, a koule druhá pode dvěma pruty z něho, a koule třetí pode dvěma pruty z něho, a tak pod šesti prutu vycházejícími z něho. **22** Koule jejich i prutové jejich z něho byly, všecko hned jedním tažením z zlata čistého. **23** Udělal i lamp jeho sedm, i utěradla jeho, i nádoby k oharkům jeho z zlata čistého. **24** Z centněre zlata čistého udělal jej se vším tím nádobím. **25** Udělal také oltář pro kadění z dříví setim, lokte zdělil a lokte zšíří, čtverhraný, dvou pak loket zvýší; z něho byl rohový jeho. **26** A obložil jej zlatem čistým, svrcek jeho i po stranách vůkol, i rohy jeho; a udělal mu korunu zlatou vůkol. **27** Po dvou podobně kruzích zlatých udělal u něho, pod korunou ve dvou úhlech jeho, po dvou stranách jeho, skrize než by provlačováni byli sochorové, aby nošen byl na nich. **28** A

zdělal ty sochory z dříví setim, a obložil je zlatem. **29** Nadělal také oleje pomazání svatého, a kadila z vonných věcí, čistého, dílem apatykařským.

38 Udělal také oltář k zápalu z dříví setim, pěti loket zdělil a pěti loket zšíří, čtverhraný, a tří loket zvýší. **2** A zdělal mu rohy na čtyřech úhlech jeho; z něho byl rohový jeho, a obložil jej mědí. **3** Nadělal také všelijakých nádob k oltáři, hrnců a lopat, a kotlíků a vidliček, a nádob jeho k uhlí; všecka nádobí jeho udělal měděná. **4** Udělal k oltáři i rošt mřežovaný, měděný, pod okolkem oltáře dole, až do prostřed něho. **5** A síl čtyři kruhy na čtyřech krajích k rostu měděnému, v nichž by sochorové bývali. **6** Sochory pak udělal z dříví setim a obložil je mědí. **7** A uvlékl ty sochory do těch kruhů po obou stranách oltáře k nošení jeho na nich; prázdný z prken udělal jej. **8** Udělal též umyvaldo měděné, a podstavek jeho měděný z zrcadel houfně přicházejících žen, kteréž přicházely ke dveřím stánku úmluvy. **9** Udělal také síň k straně polední; koltry očkovaté síně té z bílého hedbáví přesukovaného na sto loket, **10** Sloupů jejich dvaceti, a k nim podstavků dvaceti z mědi, háky na sloupích, a přepásání jejich z stříbra. **11** Tolikéž k straně půlnoční koltry na sto loket, sloupů k nim dvaceti a podstavků jejich dvaceti z mědi, háky na sloupích a přepásání jejich z stříbra. **12** K straně pak západní koltry očkovaté na padesáte loket, sloupů k nim deset a podstavků jejich deset, háky na sloupích a přepásání jejich z stříbra. **13** A v straně přední na východ padesáti loktů, **14** Koltry očkovaté patnácti loktů byly při straně jedné, sloupové k nim tři, a podstavkové jejich tři. **15** A k straně druhé, u brány síně té, jakž tam, tak tuto, koltry očkovaté patnácti loktů, sloupové k nim tři a podstavkové jejich tři. **16** Všecky koltry síně vůkol očkovaté z bílého hedbáví přesukovaného. **17** Podstavkové pak sloupů z mědi, hákové na sloupích a přepásání jich z stříbra, a obložení makovic jejich z stříbra; všickni také sloupové síně přepásáni byli stříbrem. **18** Zastření pak brány síně dílem krumpéšským z postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného a hedbáví bílého přesukovaného; dlouhost jeho dvaceti loktů, vysost pak šířky pěti loktů, jako i jiných koltr síně očkovatých. **19** A sloupové k ní čtyři a podstavkové jejich čtyři z mědi, hákové jejich stříbrní, a obložení makovic jejich a přepásání jejich z stříbra. **20** Všickni pak kolíkové příbytku a síně vůkol byli z mědi. **21** Tyto jsou věci vyčtené k příbytku, příbytku svědectví, kteréž jsou vyčteny podlé rozkázání Mojžíšova, skrze Itamara, syna Arona kněze, k službě Levitů. **22** A Bezeleel, syn Uri, syna Hur, z pokolení Juda, udělal všecky tyto věci, kteréž příkázal Hospodin Mojžíšovi; **23** A s ním Aholiab, syn Achisamechův z pokolení Dan, tesář a vtipný řemeslník, a krumpéř na modrému postavci a šarlatu, a červci dvakrát barveném a kmentu. **24** Všechno zlato vynaloženého na samo dílo, na všecko dílo svatyně, (bylo pak zlato obětované), devět a dvaceti centnéřů, a sedm set třidceti lotů podlé váhy svatyně. **25** Stříbra pak od těch, jenž náležejí ku počtu shromáždění, sto centnéřů, a tisíc sedm set sedmdesáte pět lotů podlé váhy svatyně. **26** Půl lotu z každé hlavy podlé váhy svatyně, ode všech jdoucích v počet od dvacítí let a výše, jichž bylo šestkrát sto tisíc, tři tisíce pět set a padesáte. **27** A bylo sto centnéřů stříbra k slívání podstavků svatyně a

podstavků opony; sto podstavků ze sta centnéřů, centnéř do podstavku. **28** A z tisíce sedmi set sedmdesáti pěti lotů udělal háky na sloupy, a obložil makovice jejich a přepásal je. **29** Mědi pak obětované bylo sedmdesáte centnéřů a dva tisíce a čtyři sta lotů. **30** A udělal z ní podstavky ke dveřům stánku svědectví a oltář měděný, a rošt měděný k němu, a všecky nádoby oltáře, **31** A podstavky síně vůkol a podstavky brány síně, všecky také kolíky přibytku a všecky kolíky síně vůkol.

39 Z modrého pak postavce a šarlatu a červce dvakrát barveného udělali roucha k službě, k přisluhování v svatyni. Udělali i roucho svaté, kteréž bylo Aronovi, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **2** A udělal náramenník z zlata, postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáv přesukovaného. **3** I nadělali plíšků zlatých, a nastříhalí z nich nití, aby jimi províjeli skrze modrý postavec a šarlat, a červec dvakrát barvený a bílé hedbáv, dílem řemeslným. **4** Náramky u něho udělali tak, aby se jeden s druhým spojiti mohl; na dvou krajích svých spojoval se. **5** Přepásání také náramenníka, kteréž bylo na něm, z týchž věcí bylo a týmž dílem, z zlata, postavce modrého a šarlatu a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáv přesukovaného, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **6** Přisadili i kamení onychinové, vložené a vsazené do zlata, řezané tak, jako ryty bývají pečeti, s jmény synů Izraelských. **7** A vložil je na vrchní kraje náramenníku, aby byli kamenové pro pamět na syny Izraelské, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **8** Udělal i náprsník dílem řemeslným, takovým dílem jako náramenník, z zlata, postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáv přesukovaného. **9** Čtverhranatý byl; dvojnásobní udělali náprsník, na příd zdělí, a na příd zšíří, dvojnásobní. **10** A vysadili jej čtyřmi řady kamení drahého pořádkem tímto: Sardius, topazius a smaragdus v řadu první; **11** V řadu pak druhém karbunkulus, zafir a jaspis; **12** A v řadu třetím linkurius, achates a ametyst; **13** A v čtvrtém řadu chrysolit, onychin a beryl, vložení a vsazení do zlata v svém pořádku. **14** Těch pak kamenů s jmény synů Izraelských bylo dvanácte vedle jmen jejich, vyrytých, jako pečeť ryta bývá, každý vedle jména svého pro dvanáctero pokolení. **15** Udělali i k náprsníku řetízky jednostejně, dílem točeným z zlata čistého. **16** Udělali také dva haklíky zlaté, a dva kroužky zlaté, a připjali ty dva kroužky na dvou krajích náprsníku. **17** A prostrčili dva řetízky zlaté skrze dva kroužky na krajích náprsníku. **18** Druhé pak dva konce dvou řetízků vpjali do dvou těch haklíků, a dalí je na vrchní kraje náramenníku po předu. **19** Udělali též dva kroužky zlaté, kteréž dali na dva kraje náprsníku, na té obrubě jeho, kteráž byla po straně náramenníka po spodu. **20** Udělali ještě dva jiné kroužky zlaté, kteréž dali na dvě strany náramenníka zespod po předu, proti spojení jeho, kteréž jest nad přepásáním náramenníka. **21** I přivázali náprsník od kroužků jeho k kroužkům toho náramenníka tkanicí hedbáv modrého, aby byl nad přepásáním náramenníka, a aby neodevstával náprsník od náramenníka, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **22** Udělal také plášt' náležející k náramenníku, dílem vytíkaványm, všecken z postavce modrého, **23** A díru u prostřed pláště, jako díra v pancíři; okolek byl po kraji jejím vůkol, aby se neroztrhl. **24** Udělali také na podolku pláště jablka zrnatá z

postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáv přesukovaného. **25** Nadělali i zvonečků z zlata čistého, a zzavěšovali zvonečky ty mezi jablky zrnatými u podolku pláště vůkol, u prostřed mezi jablky zrnatými; **26** Zvoněk a jablko zrnaté, opět za tím zvoneček a jablko zrnaté u podolku pláště vůkol, k užívání toho při službě, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **27** Potom udělali sukni z bílého hedbáv dílem vytíkaványm, Aronovi a synům jeho. **28** I čepici z bílého hedbáv, a klobouky ozdobné z bílého hedbáv, a košílky tenké z bílého hedbáv přesukovaného, **29** Pás také z bílého hedbáv přesukovaného, a postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, dílem krumpéřským, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, **30** Udělali i plech koruny svaté z zlata čistého, a napsali na něm písma dílem vyřývajících pečeti: Svatost Hospodinu. **31** A dali do něho tkanici z hedbáv modrého, aby přivázán byl k čepici na hoře, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **32** A tak dokonáno jest všecko dílo přibytku stánku úmluvy; a učinili synové Izraelští všecko, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili, **33** A přinesli přibytek ten k Mojžíšovi, stánek i všecka nádobí jeho, háky jeho, dsky jeho, svlaky jeho, i sloupy jeho a podstavky jeho, **34** Přikrytí také z koží skopových na červeno barvených, a přikrytí z koží jezevcích i oponu zastření, **35** Truhlu svědectví s sochory jejími i s litovnicí, **36** Stůl, všecka nádobí jeho i chléb předložení, **37** Svícen čistý, lampy jeho, lampy zpořádané, i všecka nádobí jeho, i olej k svícení, **38** Též oltář zlatý a olej pomazání a kadidlo z vonných věcí a zastření ke dveřům stánku, **39** Oltář měděný a rošt jeho měděný, sochory jeho a všecka nádobí jeho, i umyvadlo a podstavec jeho, **40** Očkovaté koltry síně a sloupy k nim s podstavky jejich, i zastření k bráně té síně, provazy také její a kolíky i všecka nádobí k službě přibytku, k stánku úmluvy, **41** Roucha k službě, k přisluhování v svatyni, roucho svaté Arona kněze i roucho synů jeho k konání úřadu kněžského. **42** Vedle všeho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak udělali synové Izraelští všecko to dílo. **43** A viděl Mojžíš všecko to dílo, a aj, udělali je, jakž byl přikázal Hospodin, tak udělali. I požehnal jim Mojžíš.

40 Potom mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** V den měsíce prvního, prvního dne téhož měsíce vyzdvihneš přibytek, stánek úmluvy. **3** A postaviš tam truhlu svědectví a zastřeš ji oponou. **4** Vnesesi i stůl a zřídíš řad jeho, vnesesi také svícen a rozsvítíš lampy jeho. **5** Postaviš též oltář zlatý pro kadění naproti truhle svědectví, a zavěsiš zastření ve dveřích přibytku. **6** Potom postaviš oltář k zápalu přede dveřmi přibytku stánku úmluvy. **7** Postaviš také umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltárem, do něhož naleješ vody. **8** Naposledy vyzdvihneš síně vůkol a zavěsiš zastření brány síně. **9** Tedy vezmeš olej pomazání a pomažeš přibytku a všeck věci, kteréž v něm jsou, a posvětiš ho i všeck nádob jeho, a bude svatý. **10** Pomažeš i oltáře zápalu a všeck nádob jeho a posvětiš oltáře, a budet oltář svatý. **11** Pomažeš také umyvadla a podstavku jeho, a posvětiš ho. **12** A přistoupiti káčeš Aronovi i synům jeho ke dveřím stánku svědectví, a umyješ je vodou. **13** A oblečeš Arona v rouchu svatá a pomažeš ho a posvětiš ho, aby úřad kněžský konal přede mnou. **14** Synům také jeho přistoupiti

kážeš, a zobláčíš je v sukně. **15** A pomažeš jich, tak jako jsi pomazal otce jejich, aby úřad kněžský konali přede mnou, aby jim bylo pomazání jejich toto k kněžství věčnému po rodech jejich. **16** I učinil Mojžíš tak. Všecko, jakž mu rozkázel Hospodin, tak učinil. **17** I stalo se měsíce prvního léta druhého, prvního dne měsíce, že vyzdvižen jest příbytek. **18** Mojžíš tedy vyzdvíhl příbytek a podložil podstavky jeho a postavil dsky jeho, a provlékl svlaky jeho, a vyzdvíhl sloupy jeho. **19** Potom postavil stánek v příbytku a dal přikrytí stánku svrchu na něj, jakož mu byl přikázal Hospodin. **20** A vzav svědecství, vložil je do truhly, uvlékl také sochory k truhle a dal slitovnici svrchu na truhlu. **21** I vnesl truhlu do příbytku a zavěsil oponu zastření, a zastřel truhlu svědecství, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **22** Postavil i stůl v stánku úmluvy k straně příbytku půlnocní, vně před oponou. **23** A zřídil na něm zproádaní chlebů před Hospodinem, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi. **24** A postavil svícen v stánku úmluvy naproti stolu, v straně příbytku ku poledni. **25** A rozsvítí lampy před Hospodinem, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. **26** Postavil také oltář zlatý v stánku úmluvy před oponou, **27** A kadil na něm kadidlem vonným, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi. **28** Zavěsil také zastření dverí příbytku. **29** A oltář zápalu postavil ke dveřům příbytku stánku úmluvy, a obětoval na něm oběti zápalné a suché, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. **30** A postavil umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltářem, do něhož nalil vody k umývání. **31** A umýval z něho Mojžíš, Aron a synové jeho ruce své i nohy své. **32** Když vcházel do stánku úmluvy, a když přistupovali k oltáři, umývali se, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. **33** Naposledy vyzdvíhl síň vůkol příbytku a oltáře, a zavěsil zastření brány síně. A tak dokonal Mojžíš dílo to. **34** Tedy přikryl oblak stánek úmluvy, a sláva Hospodinova naplnila příbytek. **35** A nemohl Mojžíš vjít do stánku úmluvy; nebo byl nad ním oblak, a sláva Hospodinova naplnila příbytek. **36** Když pak odnášel se oblak s příbytku, brali se synové Izraelští po všech taženích svých. **37** Pakli se neodnášel oblak, nehýbali se až do dne, v němž se zdvihl. **38** A byl oblak Hospodinův nad příbytkem ve dne, a oheň býval v noci na něm, před očima všeho domu Izraelského ve všech taženích jejich.

3 Mojžíšova

1 Povolal pak Hospodin Mojžíše, a mluvil k němu z stánku úmluvy, řka: 2 Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když by kdo z vás obětoval obět Hospodinu, z hovad, totiž z volů aneb z drobného dobytka obětovat budete obět svou. 3 Jestliže zápalná obět jeho byla by z skotů, samce bez vady obětovat bude. U dveří stánku úmluvy obětovat jej bude dobrovolně, před oblíčejem Hospodinovým. 4 A vloží ruku svou na hlavu oběti zápalné, i bude příjemná jemu k očištění jeho. 5 Tedy zabije volka toho před tváří Hospodinovou, a obětovat budou kněží, synové Aronovi, krev, a pokropí tou krvi oltáře svrchu vůkol, kterýž jest u dveří stánku úmluvy. 6 I stáhne kůži s oběti zápalné, a rozseká ji na díly své. 7 A dají synové Arona kněze oheň na oltář, a narovnají dříví na tom ohni. 8 Potom zporádají kněží, synové Aronovi, díly ty, hlavu i tuk, na dříví vložené na oheň, kterýž jest na oltáři. 9 A droby jeho i nohy jeho vymijetevodou. I páliť bude kněz všecko to na oltáři; zápal jest v oběti ohnivou, vůně spokojující Hospodina. 10 Jestliže pak z drobného dobytka bude obět jeho, z ovci aneb z koz k oběti zápalné, samce bez poškvry obětovat bude. 11 A zabije ho při straně oltáře půlnocní před tváří Hospodinovou, a pokropí kněží, synové Aronovi, krvi oltáře vůkol. 12 I rozseká ho na díly jeho s hlavou jeho i tukem jeho, a zporádá je kněz na dříví vložené na oheň, kterýž jest na oltáři. 13 A střeva jeho i nohy jeho vymije vodou. Tedy obětovat bude kněz všecko to, a páliť bude to na oltáři; zápal jest v oběti ohnivou, vůně spokojující Hospodina. 14 Jestliže pak z ptactva obět zápalnou obětovat bude Hospodinu, tedy at' obětuje z hrdiček aneb z holoubat obět svou. 15 I vloží je kněz na oltář a nehtem natrhne hlavy jeho, a zapálí na oltáři, vytlače krev jeho na stranu oltáře. 16 Odejme také volet jeho s nečistotami jeho, a povrže je blízko oltáře k straně východní na místo, kdež jest popel. 17 A natrhne ho za křídla jeho, kterýchž však neodtrhne. I páliť bude je kněz na oltáři na dříví, kterýž jest na ohni; zápalt' jest v oběti ohnivou, vůně spokojující Hospodina.

2 Když by pak který člověk obětoval dar oběti suché Hospodinu, mouka bělná bude obět jeho. I poleje ji olejem a vloží na ni kadidlo. 2 Přinese ji pak k synům Aronovým kněžím, a vezme odtud plnou hrst svou témouky bělné a toho oleje se vším kadidlem jejím; i páliť to bude kněz na památku její na oltáři v oběti ohnivou, vůně spokojující Hospodina. 3 Ostatek pak té oběti suché bude Aronovi i synům jeho, svaté svatých, z ohnivých obětí Hospodinových. 4 Když bys pak obětoval dar oběti suché, pečené v peci, at' jsou z mouky bělné koláčové nekvašení, zadělaní olejem, aneb oplatkové přesní olejem pomazání. 5 Jestliže pak obět suchou na páncici smaženou obětovat budeš, bude z mouky bělné olejem zadělané a nenakvašené. 6 Rozlámeš ji na kusy a naleješ na ni oleje, obět suchá jest. 7 Pakli obět suchou v kotlíku připravenou obětovat budeš, z mouky bělné s olejem bude. 8 I přineseš obět suchou, kteráž z těch věcí bude Hospodinu, a dáš ji knězi, kterýžto doneše ji k oltáři. 9 A vezma kněz z oběti té pamětná její, páliť je bude na oltáři, v oběti ohnivou, vůně spokojující Hospodina. 10 Což pak zůstane z oběti té suché, bude Aronovi i synům jeho,

svaté svatých, z ohnivých obětí Hospodinových. 11 Žádná obět suchá, kterouž obětovat budete Hospodinu, nebude kvašena; nebo nižádného kvasu, ani medu nebudete obětovat v oběti ohnivou Hospodinu. 12 V oběti prوتin tolíko obětovat budete je Hospodinu, ale na tento oltář neobětujete jich u vůni spokojující. 13 Také všeliký dar suché oběti své solí osolíš, a neodejmeš soli smlouvy Boha svého od suché oběti své. Při každé oběti své sůl obětovat budeš. 14 Jestliže bys pak obětoval obět suchou z prوتin Hospodinu, klasy nové ohněm upražíš, a což vymneš z těch klasů nových, to obětovat budeš, suchou obět prوتin svých. 15 A poleješ ji svrchu olejem, kadidlo také vložíš na ni; obět suchá jest. 16 I páliť bude kněz pamětné její z obilí zetřeného, a z oleje toho, se vším tím kadidlem jejím; v oběti ohnivou bude Hospodinu.

3 Jestliže pak obět pokojná bude obět jeho, když by z skotů obětoval, bud' vola neb krávu, bez vady bude obětovat je před tváří Hospodinovou. 2 Tedy položí ruku svou na hlavu oběti své, i zabije ji u dveří stánku úmluvy; a kropiti budou kněží synové Aronovi krvi na oltář vůkol. 3 Potom obětovat bude z oběti pokojné ohnivou obět Hospodinu, tuk střeva kryjící, i všeliký tuk, kterýž jest na nich, 4 Též obě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, tolíkéž i branici, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. 5 I páliť to budou synové Aronovi na oltáři spolu s oběti zápalnou, kteráž bude na dříví vloženém na oheň; obět zajisté ohnivá jest, vůně spokojující Hospodina. 6 Jestliže pak z drobného dobytka bude obět jeho v oběti pokojnou Hospodinu, samce aneb samici, bez poškvry obětovat bude ji. 7 Jestliže by obětoval beránka, obět svou, tedy obětovat jej bude před tváří Hospodinovou. 8 A vloží ruku svou na hlavu oběti své, a zabije ji před stánkem úmluvy, a kropiti budou synové Aronovi krvi její na oltář vůkol. 9 Potom obětovat bude z oběti pokojné obět ohnivou Hospodinu, tuk její i ocas celý, kterýž od hřbetu odejme, též i tuk střeva kryjící se vším tím tukem, kterýž jest na nich, 10 Též obě dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, ano i branici, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. 11 I páliť to bude kněz na oltáři; pokrm jest oběti ohnivé Hospodinové. 12 Jestliže pak koza byla by obět jeho, tedy bude ji obětovat před oblíčejem Hospodinovým. 13 A vloží ruku svou na hlavu její, a zabije ji před stánkem úmluvy; i kropiti budou synové Aronovi krvi její na oltář vůkol. 14 Potom obětovat bude z ní obět svou v oběti ohnivou Hospodinu, tuk střeva kryjící, i všecken tuk, kterýž jest na nich, 15 Též obě dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, ano i branici, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. 16 I páliť to bude kněz na oltáři, pokrm oběti ohnivé u vůni příjemnou. Všecken tuk Hospodinu bude. 17 Právem věčným po rodech vašich, ve všech příbytcích vašich žádného tuku a žádné krve nebudete jísti.

4 Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: 2 Mluv synům Izraelským a rci: Když by kdo zhřešil z poblouzení proti některému ze všech příkázání Hospodinových, čině, cehož býti nemá, a přestoupil by jedno z nich; 3 Jestliže by kněz pomazaný zhřešil hříchem jiných lidí: tedy obětovat bude za hřich svůj, kterýž zhřešil, volka mladého bez poškvry Hospodinu v obě-

za hřich. 4 I přivede volka toho ke dveřím stánku úmluvy před oblíčej Hospodinův, a položí ruku svou na hlavu volka toho, a zabije ho před oblíčejem Hospodinovým. 5 Tedy vezme kněz pomazaný krve z toho volka, a vnesе ji do stánku úmluvy. 6 Potom omočí kněz prst svůj v té krvi, a kropiti jí bude sedmkráte před Hospodinem, před oponou svatyně. 7 Pomaže také kněz tou krvi rohů oltáře, na němž se kadí vonnými věcmi před Hospodinem, kterýž jest v stánku úmluvy, a ostatek krve volka toho vyleje k spodku oltáře zápalu, kterýž jest u dveří stánku úmluvy. 8 Všecken pak tuk volka toho za hřich vyjme z něho, totič tuk přikrývající střeva a všeckem tuk, kterýž jest na nich, 9 Též obě dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, tolíkéž i v branici, kteráž jest na jatrách, s ledvinkami odejme ji, 10 Tak jako se odjmá od volka oběti pokojné, a páliti to bude kněz na oltáři zápalu. 11 Kůži pak volka toho, i všecko maso jeho s hlavou i s nohami jeho, střeva jeho i s lejny jeho, 12 A tak celého volka vynese ven za stany na místo čisté, tam kdež se popel vysýpá, a spálí jej na dřív ohně; na místě, kdež se popel vysýpá, spálen bude. 13 Jestliže by pak všecko množství Izraelské pobloudilo, a byla by ta věc skrytá před očima shromáždění toho, a učinili by proti některému ze všech přikázání Hospodinových, čehož by býti nemělo, tak že by vinni byli, 14 A byl poznán hřich, kterýž zhřešíli: tedy obětovati bude shromáždění volka mladého v oběť za hřich, a přivedou ho před stánek úmluvy. 15 I položí starší shromáždění toho ruce své na hlavu volka před Hospodinem, a zabije volka před Hospodinem. 16 I vnesе kněz pomazaný z krve volka toho do stánku úmluvy, 17 A omoče kněz prst svůj v té krvi, kropiti jí bude sedmkráte před Hospodinem, před oponou. 18 Pomaže také kněz tou krvi rohů oltáře, kterýž jest před Hospodinem v stánku úmluvy; potom všecku krev pozůstávající vylejek spodku oltáře zápalu, kterýž jest u dveří stánku úmluvy. 19 Všecken také tuk jeho vyjme z něho, a páliti bude na oltáři. 20 S tím pak volkem tak učiní, jako učinil s volkem za hřich obětovaným, rovně tak učiní s ním. A tak očistí je kněz, i bude jim odpusťeno. 21 Volka pak vynese ven z táboru a spálí jej, jako spálí volka prvního; nebo obět za hřich shromáždění jest. 22 Jestliže pak kníže zhřeší, a učiní proti některému ze všech přikázání Hospodina Boha svého, čehož býti nemělo, a to z poblouzení, tak že vinen bude, 23 A byl by znám hřich jeho, jímž zhřešíl: tedy přivede obět svou z koz, samce bez poškvryny. 24 I položí ruku svou na hlavu toho koží a zabije ho na místě, kdež se bijí oběti zápalné před Hospodinem; obět za hřich jest. 25 A vezma kněz z krve oběti za hřich na prst svůj, pomaže rohů oltáře zápalu, ostatek pak krve jeho vyleje k spodku oltáře zápalu. 26 Všecken také tuk jeho páliti bude na oltáři, jako i tuk oběti pokojných. A tak očistí je kněz od hřichu jeho, a odpusťten bude jemu. 27 Jestliže pak zhřeší člověk z lidu obecného z poblouzení, učině proti některému přikázání Hospodinovu, čehož by nemělo být, tak že vinen bude, 28 A byl by znám hřich jeho, kterýž zhřešíl: tedy přivede obět svou z koz, samici bez poškvryny, za hřich svůj, jímž zhřešíl. 29 I položí ruku svou na hlavu oběti té za hřich a zabije tu obět za hřich na místě oběti zápalných. 30 A vezma kněz z krve její na prst svůj, pomaže rohů oltáře zápalu, a ostatek krve její vyleje u spodku oltáře. 31 Všecken také tuk její odejme, jako

se odjmá tuk od oběti pokojných, a páliti jej bude kněz na oltáři u věni příjemnou Hospodinu. A tak očistí jej kněz, a bude mu odpusťeno. 32 Pakli by z ovci přines oběť svou za hřich, samici bez poškvryny přinese. 33 A vloží ruku svou na hlavu té oběti za hřich a zabije ji v oběť za hřich na místě, kdež se bijí oběti zápalné. 34 Potom vezma kněz krve z oběti té za hřich na prst svůj, pomaže rohů oltáře zápalu, ostatek pak krve její vyleje k spodku oltáře. 35 Všecken také tuk její odejme, jakž se odjmá tuk beránka z oběti pokojných, a páliti jej bude kněz na oltáři v obět ohnivou Hospodinu. A tak očistí jej kněz od hřichu jeho, kterýž zhřešíl, a odpusťten bude jemu.

5 Zhřešil-li by člověk, tak že slyše hlas zakletí a jsa svědkem toho, což viděl neb slyšel, a neoznámil by, poneset' pokutu za nepravost svou. 2 Aneb jestliže by se dotkl člověk některé věci nečisté, budto těla zvěři nečisté, budto těla hovada nečistého, a nebo těla žížaly nečisté, a bylo by to skryto před ním, tedy nečistý bude a vinen jest. 3 Aneb jestliže by se dotkl nečistoty člověka, jaká by koli byla nečistota jeho, kterouž se poškvruje, a bylo by to skryto před ním, a potom poznal by to, vinen jest. 4 Aneb jestliže by se kdo zapřísáhl, vynášeje to rty svými, že učiní něco zlého aneb dobrého, a to o jakékoli věci, o níž člověk s přísahou obyčej má mluvit, a bylo by to skryto před ním, a potom by poznal, že vinen jest jednou věcí z těch, 5 Když tedy vinen bude jednou věcí z těch: vyzná hřich svůj, 6 A přivede obět za vinu svou Hospodinu, za hřich svůj, kterýž zhřešíl, samici z dobytku drobného, ovci aneb kozu za hřich, a očistit' jej kněz od hřichů jeho. 7 A pakli by s to byti nemohl, aby dobytíce obětoval, tedy přinese oběť za vinu svou, kterouž zhřešíl, dve hrdičky aneb dvé holoubátek Hospodinu, jedno v obět za hřich a druhé v obět zápalnou. 8 I přinese je k knězi, a on obětovati bude nejprve to, kteréž má být v oběť za hřich, a nehtem natrhne hlavy jeho naproti tylu jeho, však nerozdělí jí. 9 I pokropí krvej z oběti za hřich strany oltáře, a což zůstane krve, vytlačí ji z spodku oltáře; nebo obět za hřich jest. 10 Z druhého pak učiní obět zápalnou vedle obyčeje. A tak očistí je kněz od hřichu jeho, kterýž zhřešíl, a bude mu odpusťten. 11 A pakli nemůže s to byti, aby přinesl dve hrdičky aneb dvé holoubátek, tedy přinese obět svou ten, kterýž zhřešíl, desátý díl míry efi mouky bělné v obět za hřich. Nenalejet' na ni oleje, aniž položí na ni kadidla, nebo obět za hřich jest. 12 Kterouž když přinese k knězi, tedy kněz vezma z ní plnou hrst svou, pamětné její, páliti to bude na oltáři mimo oběť ohnivou Hospodinu, oběť za hřich jest. 13 I očistí je kněz od hřichu jeho, kterýž zhřešíl v kterékoli věci z těch, a budget' mu odpusťten; ostatek pak bude knězi jako při oběti suché. 14 Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: 15 Kdyby člověk přestoupil přestoupením, a zhřešíl by z poblouzení, ujmíaje věci posvěcených Hospodinu: tedy přinese obět za vinu svou Hospodinu, skopce bez poškvryny z drobného dobytka, podlé ceny tvé, nejníž za dva loty stříbra, vedle lotu svatyně, za vinu. 16 A tak, což zhřešíl, ujmíaje posvěcených věci, nahradí, a páty díl nad to přidá, dada to knězi; kněz pak očistí jej skrze skopce oběti za vinu, a bude jemu odpusťtena. 17 Jestliže by pak člověk zhřešíl, a učinil by proti některému ze všech přikázání Hospodinových, čehož by nemělo být, neznaje

toho, a byl by vinen, rovně též poneše nepravost svou. **18** A přivede skopce bez poškvry v zdrobného dobytka vedle ceny tvé v oběť za vinu k knězi. I očistí jej kněz od poblouzení jeho, kterýmž pobloudil a o němž nevěděl, a bude mu odpuštěno. **19** Obět za provinění jest, nebo zavinil Hlásidlo.

6 Mluvil opět Hlásidlo k Mojžíšovi, řka: **2** Kdyby člověk zhřešil a přestoupením přestoupil proti Hlásidlu, bud'že by oklamal blížního svého v věci sobě svěřené, aneb v spolku nějakém, aneb mocí by vzal něco, aneb Istvě podvedl blížního svého, **3** Bud'že nalezna ztracenou věc, zapřelby mu ji, bud'že by přisáhl falešně, kteroukoli věci z těch, kterouž přihází se člověku učiniti a zhřešiti ji, **4** Když by tedy zhřešil a vinen byl: navráti zase tu věc, kterouž mocí sobě vzal, aneb tu, kteréž Istvě s útskem dosáhl, aneb tu, kteráž mu svěřena byla, aneb ztracenou věc, kterouž nalezl, **5** Aneb o kterékoli věci falešně přisáhl: tedy navráti to z cela, a nad to páty díl toho přídá tomu, číž bylo; to navráti v den oběti za hřich svůj. **6** Obět pak za hřich svůj přivede Hlásidlu z drobného dobytku, skopce bez poškvry, vedle ceny tvé, v oběť za vinu knězi. **7** I očistí jej kněz před Hlásidlem, a odpuštěno mu bude, jedna každá z těch věcí, kterouž by učinil a jí vinen byl. **8** I mluvil Hlásidlo k Mojžíšovi, řka: **9** Příkaz Aronovi i synům jeho a rci: Tento bude řád při oběti zápalné: (slove pak obět zápalná od pálení na oltáři celou noc až do jitra, nebo oheň na oltáři vždycky hořeti bude), **10** Obleče se kněz v roucho své lněné, a košík lněnou vezme na tělo své, a vyhrabe popel, když oheň spálí obět zápalnou na oltáři, a vysype jej u oltáře. **11** Potom svléče šaty své a obleče se v roucho jiné, a vynese popel ven z stanu na místo čisté. **12** Oheň pak, kterýž jest na oltáři, bude hořeti na něm, nebude uhašován. A bude zapalovati jím kněz dříví každého jitra, a zpořádá na něm obět zápalnou, a pálit bude na něm tuk pokojných obětí. **13** Oheň ustavičně hořeti bude na oltáři, a nebudet uhašen. **14** Tento pak bude řád při oběti suché, kterouž obětovati budou synové Aronovi Hlásidlu u oltáře: **15** Vezme hrst bělné mouky z oběti té a z oleje jejího, se vším tím kadidlem, kteréž bude na oběti suché, a pálit bude na oltáři u vůni líbeznou, pamětné její Hlásidlu. **16** Což pak zůstane z ní, to jísti budou Aron i synové jeho; přesné jísti se bude na místě svatém, v síní stánku úmluvy jísti to budou. **17** Nebude vařeno s kvassem, nebo jsem jim to dal za díl z oběti mych ohnivých; svaté svatých to jest, jako i obět za hřich a jako obět za vinu. **18** Každý mužského pohlaví z synů Aronových jísti bude to právem věčným po rodech vašich, z ohnivých obětí Hlásidlových. Což by se koli dotklo toho, svaté bude. **19** I mluvil Hlásidlo k Mojžíšovi, řka: **20** Tato jest obět Aronova a synů jeho, kterouž obětovati budou Hlásidlu v den pomazání jeho: Desátý díl míry efi mouky bělné za obět suchou ustavičnou, polovici toho ráno a polovici u večer. **21** Na pánvici s olejem strojena bude; smaženou přineseš ji, a pečené kusy oběti suché obětovati budeš u vůni spokojující Hlásidla. **22** A kněz, kterýž z synů jeho po něm pomazán bude, at' ji obětuje právem věčným. Hlásidlu všecko to páleno bude. **23** A všeliká suchá obět kněžská celá spálena bude; nebudet' jídena. **24** Mluvil pak Hlásidlo k Mojžíšovi, řka: **25** Mluv Aronovi a synům jeho a rci: Tento bude řád oběti za hřich: Na místě, kdež sezabíjí obět

zápalná, zabita bude obět za hřich před Hlásidlem; svatá svatých jest. **26** Kněz obětující tu obět za hřich buď jísti ji; na místě svatém jedena bude v síní stánku úmluvy. **27** Což by se koli dotklo masa jejího, svaté bude; a jestliže by krví její šaty skropeny byly, to, což skropeno jest, obmyješ na místě svatém. **28** A nádoba hliněná, v níž by vařeno bylo, rozražena bude; pakli by v nádobě měděné vařeno bylo, vytřena a vymyta bude vodou. **29** Všeliký pohlaví mužského mezi kněžími jísti to bude; svaté svatých jest. **30** Ale žádná obět za hřich, (z jejíž krve něco vneseno bylo by do stánku úmluvy k očištění v svatyni), nebude jedena; ohněm spálena bude.

7 Tento pak bude řád oběti za provinění; svatá svatých jest. **2** Na kterémž místě zabijí se obět zápalná, na též zabijí i oběť za vinu, a pokropí krví její oltáře svrchu vůkol. **3** Všecken pak tuk její obětovati bude z ní, ocas i tuk střeva přikrývající. **4** Též obě dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách; a branici, kteráž jest na jatrách, s ledvinkami odejme. **5** I bude pálit to kněz na oltáři v oběti ohnivou Hlásidlu; obět za provinění jest. **6** Všeliký pohlaví mužského mezi kněžími jísti bude ji, na místě svatém jedena bude; svatá svatých jest. **7** Jakož obět za hřich, tak obět za vinu, jednozjně právo míti budou; knězi, kterýž by ho očistoval, přináležeti bude. **8** Kněz pak, kterýž by něčí obět zápalnou obětoval, kůže té oběti zápalné, kterouž obětoval, přináležeti bude. **9** Nadto všeliká obět suchá, kteráž v peci pečena bude, a všecko, což na pánvici aneb v kotlíku strojeno bude, knězi, kterýž to obětuje, přináležeti bude. **10** Tolikéž všeliká obět suchá olejem zadělaná aneb upražená, všechnm synům Aronovým přináležeti bude, a to jednomu jako druhému. **11** Tento pak bude řád oběti pokojné, kterouž by obětoval Hlásidlu: **12** Jestliže by ji obětoval v oběti chvály, tedy obětovati bude v oběti chvály koláče nekvašené, olejem zadělané a oplatky nekvašené, olejem pomazané a mouku bělnou smaženou, s těmi koláči olejem zadělanými. **13** Mimo ty koláče také chléb kvašený obětovati bude obět svou, v oběti chvály pokojných obětí svých. **14** A buďt' obětovati z něho jeden pecník, ze vší té oběti Hlásidlu obětku pozdvížení, a ten přináležeti bude tomu knězi, kterýž kropil krví té oběti pokojné. **15** Maso pak obět, z té oběti chvály, jenž jest obět pokojná, v den obětování jejího jedeno bude, aniž co zůstane z něho do jitra. **16** Jestliže by pak z slibu aneb z dobré vůle obětoval obět svou, tolikéž v den obětování jejího jedena bude; a jestliže by co zůstalo z toho, tedy na druhý den jísti se bude. **17** Jestliže by pak co masa z té oběti zůstalo do třetího dne, ohněm spáleno bude. **18** Pakli by kdo předče jedl maso oběti pokojné dne třetího, nebudet' příjemný ten, kterýž ji obětoval, aniž přijata bude, ale ohavnost bude, a kdož by koli jedl je, poneše nepravost svou. **19** Též maso, kterýž by se dotklo něčeho nečistého, nebudete jedeno, ale ohněm spáleno bude; maso pak jiné, kdož by koli čistý byl, bude mocí jísti. **20** Nebo člověk, kterýž by jedl maso z oběti pokojné, kteráž jest Hlásidlu obětována, a byl by poškvrený: tedy vyhlazen bude člověk ten z lidu svého. **21** A kdož by se dotklo něčeho nečistého, budto nečistoty člověka, bud' hovada nečistého aneb všeliké ohavnosti nečisté, a jedl by maso z oběti pokojné, kteráž jest Hlásidlu posvěcená:

tedy vyhlazen bude člověk ten z lidu svého. **22** Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: **23** Mluv k synům Izraelským a rci jim: Žádného tuku z vola, aneb z ovce, aneb z kozy nebudete jísti. **24** Ačkoli tuk mrtvého a tuk udáveného hovada může užíván být k všecké potřebě, ale jísti ho nikoli nebudete. **25** Nebo kdož by koli jedl tuk z hovada, kteréž obětovati bude člověk v oběť ohnívou Hospodinu, vyhlazen bude člověk ten, kterýž jedl, z lidu svého. **26** Tolikéž krve žádné jísti nebudete ve všech přibycích svých, bud' z ptactva, bud' z hovada. **27** Všeliký člověk, kterýž by jedl jakou krev, vyhlazen bude z lidu svého. **28** Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: **29** Mluv k synům Izraelským a rci: Kdož by obětoval oběť svou pokojnou Hospodinu, on sám přinese oběť svou Hospodinu z oběti pokojných svých. **30** Ruce jeho obětovati budou oběť ohnívou Hospodinu. Tuk s hrudím přinese, a hrudí aby bylo v oběť sem i tam obracení před Hospodinem. **31** Páliti pak bude kněz tuk na oltáři, ale hrudí to zůstane Aronovi i synům jeho. **32** A plete pravé dáte knězi ku pozdvižení z oběti pokojných vašich. **33** Kdožkoli z synů Aronových obětovati bude krev obětí pokojných a tuk, tomu se dostane plete pravé na díl jeho. **34** Nebo hrudí sem i tam obracení a plete vzhůru pozdvižení vzal jsem od synů Izraelských z oběti pokojných jejich, a dal jsem je Aronovi knězi i synům jeho právem věčným od synů Izraelských. **35** Tot' jest díl pomazání Aronova, a pomazání synů jeho z ohnívých oběti Hospodinových, ode dne toho, v kterémž jím přistoupit rozkázal k vykonávání kněžství Hospodinu. **36** Kterýž přikázal Hospodin, aby jim ode dne, v kterémž jich pomazal, dáván byl od synů Izraelských právem věčným po rodech jejich. **37** Tent' jest řád oběti zápalné, oběti suché, oběti za hřich, oběti za vinu, a posvěcování i oběti pokojných, **38** Kteréž přikázal Hospodin Mojžíšovina hoře Sinai toho dne, když přikázal synům Izraelským, aby obětovali oběti své Hospodinu na poušti Sinai.

8 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Vezmi Arona a syny jeho s ním, i roucha jejich a olej pomazání, též volka k oběti za hřich, a dva skopce, a koš s přesními chleby, **3** A shromažď všecko množství ke dveřím stánku úmluvy. **4** I učinil Mojžíš, jakž přikázal jemu Hospodin, a shromázdilo se všecko množství ke dveřím stánku úmluvy. **5** Tedy řekl Mojžíš tomu množství: Totot' jest to slovo, kteréž přikázal vykonati Hospodin. **6** A rozkázav přistoupiti Mojžíš Aronovi a synům jeho, umyl je vodou. **7** A oblékl jej v sukni a přepásal ho pasem, a oděv ho pláštěm, dal náramenník svrchu na něj, a připásal jej pasem náramenníka a otáhl ho jím. **8** A vložil na něj náprsník, do něhožto dal urim a thumim. **9** Potom vstavil čepici na hlavu jeho; a dal na čepici jeho po předu plech zlatý, korunu svatou, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi. **10** Vzal také Mojžíš olej pomazání a pomazal příbytku i všecky věci, kteréž byly v něm, a posvětil jich. **11** A pokropil jím oltáře sedmkrát, a pomazal oltáře i všeho nádobí jeho, též umyvatla i s podstavkem jeho, aby to všecko posvěceno bylo. **12** Vlil také oleje pomazání na hlavu Aronu, a pomazal ho ku posvěcení jeho. **13** Rozkázal také Mojžíš přistoupiti synům Aronovým, a zobláčel je v sukně, a opásal je pasem, a vstavil na ně klobouky, jakž byl přikázal Hospodin jemu. **14** A přivedl volka k oběti za hřich, i položil Aron a synové jeho ruce své na hlavu volka oběti za hřich. **15** I

zabil jej a vzal krev jeho, a pomazal rohů oltáře vůkol prstem svým, a tak očistil oltář. Ostatek pak krve vylil k spodku oltáře a posvětil ho k očištování na něm. **16** Vzal také všeckem tuk, kterýž byl na střevách, a branici s jater a obě ledvinky i tuk jejich, a páliл to Mojžíš na oltáři. **17** Volka pak toho i kůži jeho, i maso jeho, i lejna jeho spálil ohněm vně za stany, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **18** Potom přivedl skopce oběti zápalné, a položil Aron i synové jeho ruce své na hlavu toho skopce. **19** I zabil jej, a pokropil Mojžíš krví oltáře po vrchu vůkol. **20** Skopce také rozsekal na kusy jeho, a páliл Mojžíš hlavu, kusy i tuk. **21** Střeva pak a nohy vymyl vodou, a tak spálil Mojžíš všeho skopce na oltáři. I byl zápal u vůni líbeznou, obět ohnívá Hospodinu, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. **22** Rozkázal také přivésti skopce druhého, skopce posvěcení, a položil Aron i synové jeho ruce své na hlavu skopce. **23** I zabil jej, a vzav Mojžíš krve jeho, pomazal ji konce pravého ucha Aronova a palce ruky jeho pravé, i palce nohy jeho pravé. **24** Tolikéž synům Aronovým rozkázav přistoupiti, pomazal kraje ucha jejich pravého a palce ruky jejich pravé, též palce nohy jejich pravé, a vykropil krev na oltář svrchu vůkol. **25** Potom vzal tuk a ocas i všecken tuk přikrývající droby a branici s jater, též obě dvě ledvinky i tuk jejich i plete pravé. **26** Také z koše přesních chlebů, kteříž byli před Hospodinem, vzal jeden koláč přesný a jeden pecník chleba s olejem a jeden oplatek, a položil to s tukem a s plecem pravým. **27** A dal to všecko v ruce Aronovy a v ruce synů jeho, rozkázav obracetí sem i tam v obět obracení před Hospodinem. **28** Potom vzav z rukou jejich, páli to na oltář v zápal. Posvěcení toto jest u vůni rozkošnou, obět ohnívá Hospodinu. **29** Vzal také Mojžíš hrudí a obracel je sem i tam v obět obracení před Hospodinem; a z skopce posvěcení dostal se Mojžíšovi díl, jakož mu byl přikázal Hospodin. **30** Vzal také Mojžíš oleje pomazání a krve, kteráž byla na oltáři, a pokropil Arona i roucha jeho, též synů Aronových a roucha jejich s ním. A tak posvětil Arona i roucha jeho, též synů jeho i roucha jejich s ním. **31** I řekl Mojžíš Aronovi a synům jeho: Vařte to maso u dveří stánku úmluvy, a jezte je tu, i chléb, kterýž jest v koší posvěcení, jakož jsem přikázal, řka: Aron a synové jeho jísti budou je. **32** Což by pak zůstalo masa i chleba toho, ohněm to spálte. **33** Aze dveří stánku úmluvy za sedm dní nevycházejte až do dne, v kterémž by se vyplnili dnové svěcení vašeho; nebo za sedm dní posvěcovány budou ruce vaše. **34** Jakož se stalo dnešní den, tak přikázal Hospodin činiti k očištění vašemu. **35** Protož u dveří stánku úmluvy zůstanete ve dne i v noci za sedm dní, a ostříhati budete nařízení Hospodinova, abyste nezemřeli; nebo tak mi jest přikázáno. **36** Učinil tedy Aron i synové jeho všecky věci, kteréž přikázal Hospodin skrze Mojžíše.

9 Stalo se pak dne osmého, povolal Mojžíš Arona a synů jeho i starých Izraelských. **2** I řekl Aronovi: Vezmi sobě tele k oběti za hřich, a skopce k oběti zápalné, obě bez poškvrn, a obětuj před Hospodinem. **3** K synům pak Izraelským mluviti budeš, řka: Vezměte kozla k oběti za hřich, a tele a beránka, roční, bez vady, k oběti zápalné, **4** Vola také a skopce k oběti pokojné, abyste obětovali před Hospodinem, a obět suchou zadělanou olejem; nebo dnes se vám ukáže Hospodin. **5** Tedy vzali ty

věci, kteréž přikázal Mojžíš před stánkem úmluvy, a přistoupivší všecko shromáždění, stáli před Hospodinem. **6** I řekl Mojžíš: Toto jest ta věc, kterouž přikázal Hospodin. Vykonajež ji, a ukáže se vám sláva Hospodinova. **7** Aronovi pak řekl Mojžíš: Přistup k oltáři a obětuj oběť za hřich svůj, a obět zápalnou svou k vykonání očištění za sebe i za lid tento; obětuj také oběť lidu všeho, a učiň očištění za ně, jakož přikázal Hospodin. **8** Přistoupiv tedy Aron k oltáři, zabil tele své k oběti za hřich. **9** I dali mu synové Aronovi krev. Kterýžto omočiv prst svůj ve krvi, pomazal rohů oltáře, ostatek pak krve vylil k spodku oltáře. **10** Ale tuk a ledvinky, i branici s jater té oběti za hřich pálil na oltáři, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **11** Maso pak s kůží spálil vně za stany. **12** Zabil také oběť zápalnou. I podali mu synové Aronovi krve, kterouž pokropil po vrchu oltáře vůkol. **13** Podali jemu také i oběti zápalné s kusy jejími i hlavy její, a pálil ji na oltáři. **14** A vymv střeva i nohy její, pálil je s obětí zápalnou na oltáři. **15** Obětoval také oběť všeho lidu. A vzav kozla oběti za hřich, který byl všeho lidu, zabil jej a obětoval ho za hřich jako i prvního. **16** Obětoval též oběť zápalnou a učinil ji vedle obyčeje. **17** Tolikéž i obět suchou obětoval, a vzav plnou hrst z ní, pálil to na oltáři, mimo oběť zápalnou jižně. **18** Zabil ještě i vola a skopce k oběti pokojné, kteráž byla za lid. I podali mu synové Aronovi krve, kterouž pokropil oltáře po vrchu vůkol. **19** Dali jemu také tuk z vola a z skopce ocas, a tuk přikrývající střeva i ledvinky a branici s jater. **20** A položili včecken tuk na hrudí; i pálil ten tuk na oltáři. **21** Hrudí pak a plece pravé obracel sem i tam Aron v obět obracení před Hospodinem, jakož byl přikázal Mojžíšovi. **22** Potom Aron pozdvihna rukou svých k lidu, dal jim požehnání, a sstoupil od obětování oběti za hřich a oběti zápalné i oběti pokojné. **23** Tedy všel Mojžíš s Aronem do stánku úmluvy; a když vycházeli z něho, požehnání dávali lidu. I ukázala se sláva Hospodinova všemu lidu. **24** Nebo sstoupil oheň od tváři Hospodina, a spálil na oltáři oběť zápalnou i všecken tuk. Což když užerl veškeren lid, zkřikli a padli na tvář své.

10 Synové pak Aronovi Nádab a Abiu, vzavše jeden každý kadidlnici svou, dali do nich oheň a položili na něj kadidlo, a obětovali před Hospodinem oheň cizí, čehož jim byl nepřikázal. **2** Protož sstoupiv oheň od Hospodina, spálil je; a zemřeli tu před Hospodinem. **3** I řekl Mojžíš Aronovi: Tot' jest, což mluvil Hospodin, řka: V těch, kteríž přistupují ke mně, posvěcen budu, a před obličejem všeho lidu oslavěn budu. I mlčel Aron. **4** Tedy povolal Mojžíš Mizaele a Elizafana, synů Uziele, strýce Aronova, a řekl jim: Podte a vyneste bratří své od svatyně ven za stany. **5** I přišli a vynesli je v sukních jejich ven za stany, jakž byl rozkázal Mojžíš. **6** Mluvil pak Mojžíš Aronovi, Eleazarovi a Itamarovi, synům jeho: Hlav svých neodkrývejte a roucha svého neroztrhujte, abyste nezemřeli, aby se Bůh na všecko množství nerozhněval; ale bratří vaši, všecka rodina Izraelská, budou plakati nad tím spálením, kteréž uvedl Hospodin. **7** Vý pak ze dveří stánku úmluvy nevycházejte, abyste nezemřeli; nebo olej pomazání Hospodinova jest na vás. I učinili vedle rozkázání Mojžíšova. **8** Mluvil také Hospodin Aronovi, řka: **9** Vína a nápoje opojného nebuděš pít, ty ani synové tvoji s tebou, kdyžkoli budete míti vcházet do stánku úmluvy, abyste nezemřeli, (ustanovení věčné to bude po rodech vašich); **10**

Také abyste rozeznati mohli mezi svatým a neposvěceným, a mezi čistým a nečistým; **11** Též abyste učili syny Izraelské všechném ustanovení, kteráž mluvil Hospodin k nim skrze Mojžíše. **12** Mluvil pak Mojžíš Aronovi, Eleazarovi a Itamarovi, synům jeho, kteříž živí zůstali: Vezměte oběť suchou, kteráž zůstala z ohnivých obětí Hospodinových, a jezte ji s přesnicemi u oltáře; nebo svatá svatých jest. **13** Protož jísti budete ji na místě svatém, nebo to jest právo tvé a právo synů tvých z ohnivých obětí Hospodinových; tak zajisté jest mi přikázáno. **14** Hrudí pak sem i tam obracení, a plece vznášení jísti budete na místě čistém, ty i synové tvoji, i dcery tvé s tebou; nebo to právem tobě a synům tvým dáno jest z pokojných obětí synů Izraelských. **15** Plece vzhůru vznášení a hrudí sem i tam obracení s obětní ohnivými tuků, kteréž přinesou, aby sem i tam obracíno bylo, tak jako obě t obracení před Hospodinem, bude tobě i synům tvým s tebou právem věčným, jakož přikázal Hospodin. **16** Mojžíš pak hledal pilně kozla k oběti za hřich, a hle, již spálen byl. Tedy rozhněval se na Eleazara a Itamara, syny Aronovy pozůstalé, a řekl: **17** Pročež jste nejdli oběti za hřich na místě svatém? Nebo svatá svatých byla, poněvadž ji dal vám, abyste nesli nepravost všeho množství k očištění jejich před Hospodinem. **18** A hle, ani krev její není vnesena do vnitřku svatyně. Jísti jste měli ji v svatyni, jakož jsem byl přikázal. **19** Tedy odpověděl Aron Mojžíšovi: Aj, dnes obětovali oběť svou za hřich a oběť svou zápalnou před Hospodinem, ale přehodila se mně taková věc, že, kdyžbys byl jedl oběť za hřich dnes, zdali by se to líbilo Hospodinu? **20** Což když uslyšel Mojžíš, přestal na tom.

11 I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, řka jim: **2** Mluvte k synům Izraelským, řouce: Tito jsou živočichové, kteréž jísti budete ze všech hovad, kteráž jsou na zemi: **3** Všeliké hovado, kteréž má kopyta rozdělená, tak aby rozdrobená byla, a přežívá, jísti budete. **4** A však z těch, kteráž přežívají, a z těch, kteráž kopyta rozdělená mají, nebudeste jísti, jako velblouda; nebo ač přežívá, ale kopyta rozděleného nemá, nečistý vám bude. **5** Ani králička, kterýž ač přežívá, ale kopyta rozděleného nemá, nečistý vám bude. **6** Ani zajice; nebo ač přežívá, ale kopyta rozděleného nemá, nečistý vám bude. **7** Tolikéž ani svině; nebo ač má rozdělené kopyto, tak že se rozdrojuje, ale nepřežívá, nečistá bude vám. **8** Masa jejich nebudeste jísti, ani těla jejich mrtvého se dotýkat, nečistá budou vám. **9** Ze všech pak živočichů, kteréž u vodách jsou, tyto jísti budete: Všecko, což má plejtvu a šupiny u vodách mořských i v řekách, jísti budete. **10** Všecko pak, což nemá plejtvu a šupinu v moři i v řekách, bud' jakýkoli hmyz vodní, aneb jakákoli duše živá u vodách, ohavností bude vám. **11** A tak v ohavnosti vám budou, aby ste masa jejich nejdli a těla jejich v ohyzdnosti měli. **12** Což tedy nemá plejtvu a šupinu u vodách, to v ohavnosti míti budete. **13** Z ptactva pak tyto v ohavnosti míti budete, jichžto nebudeste jísti, nebo ohavnost jsou, jako jest orel, noh a orlice mořská, **14** Též sup, káně a luňák vedle pokolení svého, **15** A všeliký krkavec vedle pokolení svého, **16** Také pstros, sova, vodní káně, a jestřáb vedle pokolení svého, **17** A bukač, křeháč a kalous, **18** A porfirán, pelikán a labut, **19** Též čáp a kalandra

vedlé pokolení svého, dedek a netopýř. 20 Všeliky zeměplaz křídla mající, kterýž na čtyřech nohách chodí, v ohavnosti míti budete. 21 A však ze všelikého zeměplazu křídla majícího, kterýž na čtyřech nohách chodí, jísti budete ty, kteříž mají stehénka na nohách svých, aby skákali na nich po zemi. 22 Titot' pak jsou, kteréž jísti budete: Arbes vedlé pokolení svého, sálem vedlé pokolení svého, chargol vedlé pokolení svého, a chagab vedlé pokolení svého. 23 Jiný pak zeměplaz všeliký křídla mající, kterýž na čtyřech nohách chodí, v ohavnosti míti budete. 24 Nebo těmi byste se poškvŕňovali. Protož kdož by se koli dotkl těla jich, nečistý bude až do večera. 25 A kdož by koli nesl těla jich, zpřet' roucho své a nečistý bude až do večera. 26 Všeliké hovado, kteréž má rozdelené kopyto, ale není rozdvojené, a nepřežívá, nečisté vám bude. Kdož by koli jeho se dotekl, nečistý bude. 27 A cožkoli chodí na tlapách svých ze všech hovad černohých, nečisté bude vám. Kdož by koli dotkl se těl jejich, nečistý bude až do večera. 28 A kdož by koli nesl těla jejich, zpře roucha svá a nečistý bude až do večera; nebo nečistá jsou vám. 29 Také i toto vám nečisté bude mezi zeměplazy, kteríž lezou po zemi: Kolčava a myš a žába, každé vedlé pokolení svého; 30 Tež ježek a ještěrka, hlemejž, štír a krtice. 31 Tyto věci nečisté vám budou ze všelijakého zeměplazu. Kdož by se koli dotkl jich mrtvých, nečistý bude až do večera. 32 A všeliká věc, na kterouž by padlo něco z těch již mrtvých těl, nečistá bude, bud' nádoba dřevěná, neb roucho, neb kůže, aneb pytel. A všeliká nádoba, kteréž se k dílu nějakém užívá, do vody vložena bude a nečistá zůstane až do večera, potom čistá bude. 33 Všeliká pak nádoba hliněná, do niž by něco toho upadlo, i což by koli v ní bylo, nečisté bude, ona pak rozražena bude. 34 Všeliký také pokrm, jehož se užívá, jestliže by na něj voda vylita byla, nečistý bude; a všeliký nápoj ku pití příhodný v každé nádobě nečisté bude nečistý. 35 A všecko, na čež by něco z těla jejich upadlo, nečisté bude. Pec a kotliště zbořeno bude, nebo nečisté jest; protož za nečisté je míti budete. 36 Ale studnice a čisterna, i všeliké shromáždění vod, čistá budou; však což by se dotklo umrliny jejich, nečisté bude. 37 Jestliže pak něco z mrchy jejich upadlo na některé semeno, kteréž síti obyčej jest, čisté bude. 38 Ale když by polito bylo vodou semeno, a potom padlo by něco z umrliny jejich na ně, nečisté bude vám. 39 Jestliže by umřelo hovado z těch, kteráž vám jsou ku pokrmu, kdož by se koli mrchy jeho dotkl, nečistý bude až do večera. 40 Kdo by jedl z těla toho, zpřet' roucha svá a nečistý bude až do večera. Také i ten, kterýž by vynesl tu mrchu, zpře roucha svá, a nečistý bude až do večera. 41 Tolikéž všeliký zeměplaz, kterýž se plazí po zemi, v ohavnosti bude vám; nebudeste ho jísti. 42 Ničeho, což se plazí na prsech, aneb cožkoli čtvermo leze, aneb více má noh, ze všeho zeměplazu, kterýž se plazí po zemi, nebudeste jísti nebo jsou ohavnost. 43 Nezohavujtež duší svých žádným zeměplazem, kterýž se plazí, a nepoškvŕňujtese jimi, abyste nečistí nebyli učiněni skrre ně. 44 Nebo já jsem Hospodin Bůh váš; protož posvětzež se, a svatí budte, nebo já svatý jsem, a nepošvŕňujte duší svých žádným zeměplazem, kterýž se plazí po zemi. 45 Nebo já jsem Hospodin, kterýž jsemvás vyvedl z země Egyptské, abych vám byl za Boha; protož svatí budte,

nebo já jsem svatý. 46 Tot' jest právo strany hovada, ptactva a všeliké duše živé, kteráž se hýbe u vodách, a každé duše živé, kteráž se plazí na zemi, 47 Aby rozdíl činěn byl mezi nečistým a čistým, a mezi živočichy, kteríž se mají jísti, a mezi živočichy, kteríž se nemají jísti.

12 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: 2 Mluv synům Izraelským a rci: Žena počnuc, porodí-li pacholíka, nečistá bude za sedm dní; podlé počtu dnů, v nichž odděluje se pro nemoc svou, nečistá bude. 3 Potom dne osmého obřezáno bude tělo neobřízky jeho. 4 Ona pak ještě za třidceti a tři dny zůstávati bude v očištěování se od krve. Nižádné věci svaté se nedotkne a k svatyni nepujde, dokudž se nevyplní dnové očištění jejího. 5 Pakli děvečku porodí, nečistá bude za dvě neděle vedlé nečistoty oddělení svého, a šedesáte šest dní zůstávati bude v očištění od krve. 6 Když pak vyplní se dnové očištění jejího po synu aneb po dceři, přinese beránka ročního na oběť zápalnou, a holoubátko aneb hrdičku na oběť za hřich, ke dveřím stánku úmluvy, knězi. 7 Kterýž obětovati ji bude před Hospodinem, a očistí ji, a tak očistěna bude od toku krve své. Ten jest zákon té, kteráž porodila pacholíka aneb děvečku. 8 Pakli nebude moci být s beránka, tedy vezme dvé hrdlíčátek, a nebo dvé holoubátko, jedno v oběť zápalnou a druhé v oběť za hřich. I očistí ji kněz, a tak čistá bude.

13 Mluvil také Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, řka: 2 Člověk ještě by na kůži těla jeho byla nějaká otekliná aneb prašivina, aneb poškvra na pobělavá, a bylo by na kůži těla jeho něco podobného k ráně malomocenství: tedy přiveden bude k Aronovi knězi, aneb k některému z synů jeho knězi. 3 I pohledí kněz na ránu, kteráž jest na kůži těla jeho. Jestliže chlupové na té ráně zblejí, a ta rána bude-li na pohleděně hlubší nežli jiná kůže těla jeho, rána malomocenství jest. Když tedy spatří ji kněz, za nečistého vyhlásí jej. 4 Pakli po poškvra pobělavá byla na kůži těla jeho, a rána ta nebyla by hlubší nežli jiná kůže, a chlupové její nezbělí by: tedy rozkáže zavřítí kněz majícího takovou ránu za sedm dní. 5 Potom pohledí na něj kněz v den sedmý, a jestli rána ta zůstává tak před očima jeho a nerozmáhá se po kůži: tedy rozkáže ho zavřít kněz po druhé za sedm dní. 6 I pohledí na ni kněz v den sedmý po druhé, a jestliže ta rána pozčernalá bude, a nerozmohla by se po kůži: tedy za čistého vyhlásí ho kněz, nebo prašivina jest. I zpře roucha svá a čistý bude. 7 Pakli by se dále rozmohla ta prašivina po kůži jeho, již po ukázání se knězi k očištění svému, tedy ukáže se znova knězi. 8 I pohledí na něj kněz, a jestliže se rozmohla ta prašivina po kůži jeho, za nečistého vyhlásí jej kněz, nebo malomocenství jest. 9 Rána malomocenství když bude na člověku, přiveden bude k knězi. 10 I pohledí na něj kněz, a bude-li otekliná bílá na kůži, až by učinila chlupy bílé, byť pak i zdravé maso bylo na té oteklině: 11 Malomocenství zastaralé jest na kůži těla jeho. Protož za nečistého vyhlásí jej kněz, a nedá ho zavřít, nebo zjevně nečistý jest. 12 Jestliže by se pak vylilo malomocenství po kůži, a přikrylo by malomocenství všecko kůži nemocného, od hlavy jeho až do noh jeho, všudy kdež by kněz očima viděti mohl: 13 I pohledí na něj kněz, a přikrylo-li by malomocenství všecko tělo jeho, tedy za čistého vyhlásí nemocného. Nebo

všecka ta rána v bělost se změnila, protož čistý jest. 14 Ale kdykoli ukáže se na ní živé maso, nečistý bude. 15 I pohledí kněz na to živé maso a vyhlásí jej za nečistého, nebo to maso živé nečisté jest, malomocenství jest. 16 Když by pak odešlo zase maso živé a změnilo by se v bělost, tedy příde k knězi. 17 A vida kněz, že obrátila se rána ta v bělost, za čistou vyhlásí ji; čistá jest. 18 Když by pak byl na kůži těla vřed, a byl by zhojen, 19 Byla-li by na místě vředu toho oteklinu bílá, aneb poškvra pobělavá a náryšavá, tedy ukázána bude knězi. 20 A vida kněz, že na pohledění to místo jest nižší nežli jiná kůže, a chlupové na něm by zběleli, za nečistého vyhlásí jej kněz. Rána malomocenství jest, kteráž na vředu vyrostla. 21 Pakli, když pohledí na ni kněz, uzří, že chlupové nezběleli na něm, a není nižší nežli jiná kůže, ale že jest pozčernalé místo, tedy zavře ho kněz za sedm dní. 22 Paklit' by šíře se rozmáhala po kůži, za nečistého vyhlásí jej kněz; rána malomocenství jest. 23 Pakli by ta poškvra pobělavá zůstávala na místě svém, a nerozmáhala by se, znamení toho vředu jest; protož za čistého vyhlásí jej kněz. 24 Tělo, na jehož kůži byla spálenina od ohně, a po zhojení té spáleniny zůstala po poškvra pobělavá a náryšavá, anebo bílá tolíko: 25 Pohledí na ni kněz, a jestliže chlupové na ní zběleli, a lsknou se, způsob také její jest hlubší nežli jiné kůže vůkol: malomocenství jest, kteréž zrostlo na spálenině; protož za nečistého vyhlásí jej kněz, nebo rána malomocenství jest. 26 Pakli uzří kněz, an na poškvrně pobělavé není žádného chlupu bílého, a že nižší není nežli jiná kůže, ale že jest pozčernalá, poručí ho zavřít kněz za sedm dní. 27 I pohledí na ni kněz dne sedmého. Jestliže se více rozmohla po kůži, tedy za nečistého vyhlásí jej; nebo rána malomocenství jest. 28 Pakli bělost lsknutá na svém místě zůstávati bude, a nerozmůže se po kůži, ale bude pozčernalá: zprýštění od spáleniny jest; za čistého vyhlásí jej kněz, nebo šrám spáleniny jest. 29 Byla-li by pak rána na hlavě aneb na bradě muže neb ženy, 30 Tedy pohledí kněz na tu ránu, a jestliže způsob její bude hlubší nežli jiná kůže, a bude na ní vlas prožlutý a tenký: tedy za nečistého vyhlásí jej kněz, nebo poškvra černá jest; malomocenství na hlavě aneb na bradě jest. 31 Když pak pohledí kněz na ránu poškvry černé a uzří, že způsob její není hlubší nežli jiná kůže, a že není vlasu černého na ní: zavříti dá kněz majícího ránu poškvry černé za sedm dní. 32 I pohledí kněz na tu ránu dne sedmého, a aj, nerozmohla se ta poškvra černá, a není vlasu žlutého na ní, a způsob té poškvry černé není hlubší nežli kůže: 33 Tedy oholen bude člověk ten, ale poškvra té černé nedá holiti. I dá zavříti kněz majícího tu poškvru za sedm dní po druhé. 34 I pohledí kněz na poškvru černou dne sedmého, a jestliže se nerozmohla poškvra černá dále po kůži, a místo její není-li hlubší nežli jiná kůže: za čistého vyhlásí ho kněz, i zpře roucha svá a čistý bude. 35 Pakli by se dále rozmohla poškvra ta černá po kůži, iž po očištění jeho, 36 Tedy pohledí na ni kněz, a uzří-li, že se dále rozmohla ta poškvra černá po kůži, nebude více šetřiti vlasu žlutého; nečistý jest. 37 Pakli poškvra černá tak zůstává před očima jeho, a černý vlas vzrostl by na ní, tedy zhojena jest ta poškvra černá; čistý jest, a za čistého vyhlásí jej kněz. 38 Když by na kůži těla muže aneb ženy byly poškvry, totíž poškvry pobělavé, 39 I pohledí kněz, a jestliže budou na

kůži těla jejich poškvry bílé, pozčernalé, tedy poškvra bílá jest, kteráž na kůži zrostla; čistý jest. 40 Muž, z jehož by hlavy vlasové slezli, lysý jest a čistý jest. 41 Jestliže pak po jedné straně obleze hlava jeho, nálysý jest a čistý jest. 42 Pakli na té lysině, aneb na tom oblysení byla by rána bílá a ryšavá, tedy malomocenství zrostlo na lysině jeho, aneb na oblysení jeho. 43 I pohledí na něj kněz, a uzří-li oteklinu rány bílou a ryšavou na lysině jeho, aneb na oblysení jeho, jako způsob malomocenství na kůži těla: 44 Člověk malomocný jest a nečistý jest. Bez meškání za nečistého vyhlásí jej kněz, nebo na hlavě jeho jest malomocenství jeho. 45 Malomocný pak, na němž by ta rána byla, bude mítí roucho roztržené a hlavu odkrytou a ústa zastřená, a Nečistý, nečistý jsem! volati bude. 46 Po všecky dny, v nichž ta rána bude na něm, za nečistého jmén bude; nebo nečistý jest. Sám bydliti bude, vně za stany bude přebývání jeho. 47 Když by pak na rouchu byla rána malomocenství, bud' na rouchu soukenném aneb na rouchu lněném, 48 Bud' na osnově aneb na outku ze lnu aneb z vlny, bud' na kůži aneb na každé věci kožené, 49 A byla by ta rána zelená neb náryšavá na rouchu aneb na kůži, aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené: rána malomocenství jest, ukázána bude knězi. 50 I pohledí kněz na tu ránu, a dá zavříti tu věc mající ránu za sedm dní. 51 A pohledě na tu ránu dne sedmého, uzří-li, že se dále rozmohla ta rána na rouchu, neb po osnově anebo po outku, anebna kůži, k čemuž by jí koli užíváno bylo: rána ta malomocenství rozjí davá jest, věc nečistá jest. 52 I spálí to roucho aneb osnovu, aneb outek z vlny neb ze lnu, aneb jakoukoli nádobu koženou, na níž by byla rána ta; nebo malomocenství Škodlivé jest, protož ohněm spáleno bude. 53 Pakli pohledě kněz, uzřel by, že se nerozmohla rána ta na rouchu, aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené: 54 Rozkáže kněz, aby zepral tu věc, na níž byla by rána, i káže ji zavříti za sedm dní po druhé. 55 I pohledí kněz po zeprání té věci na ránu. Jestliže nezměnila rána barvy své, byť se pak nerozmohla dále, předče nečistá jest. Ohněm spálíš ji; nebo rozjí davá věc jest na vrchní neb spodní straně její. 56 Pakli pohledě kněz, uzřel by, an pozčernala rána po zeprání svém, odtrhne ji od roucha aneb od kůže, aneb od osnovy, aneb od outku. 57 Jestliže se pak ukáže ještě na rouchu aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené, malomocenství rozjí davající se jest. Ohněm spálíš věc tu, na kteréž by ta rána byla. 58 Roucho pak aneb osnovu, aneb outek, aneb kteroukoli nádobu koženou, když bys zepral, a odešla by od ní ta rána, ještě po druhé zpřeře, a čisté bude. 59 Tent' jest zákon o ráně malomocenství na rouchu soukenném aneb lněném, aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené, kterak má za čistou aneb za nečistou uznána být.

14 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: 2 Tento bude řád při malomocném v den očištování jeho: K knězi přiveden bude. 3 I vyjde kněz ven z stanu a pohledí na něj, a uzří-li, že uzdravena jest rána malomocenství malomocného: 4 Rozkáže kněz tomu, kterýž se očištěuje, vzít dva vrabce živé a čisté, a dřevo cedrové, a červec dvakrát barvený, a yzop. 5 I rozkáže

kněz zabiti vrabce jednoho, a vycediti krev z něho do nádoby hliněné nad vodou živou. 6 A vezme vrabce živého a dřevo cedrové, též červec dvakrát barvený, a yzop, a omočí to všecko i s vrabcem živým ve krvi vrabce zabitého nad vodou živou. 7 Tedy pokropí toho, kterýž se očišťuje od malomocenství, sedmkrát, a za čistého jej vyhlásí, i pustí vrabce živého na pole. 8 Ten pak, kterýž se očišťuje, zpře roucho své a oholí všecky vlasy své, umyje se vodou, a čistý bude. Potom vejde do táboru, a bydliti bude vně, nevcházeje do stanu svého za sedm dní. 9 Dne pak sedmého sholí všecky vlasy své, hlavu i bradu svou, i obočí své, a tak všecky vlasy své sholí; zpře také roucha svá a tělo své umyje vodou, a tak očistí se. 10 Dne pak osmého vezme dva beránky bez poškvry, a ovci jednu roční bez poškvry, a tři desetiny efi mouky bělné k oběti suché, olejem zadělané, a oleje jednu mírku. 11 Kněz pak, kterýž očišťuje, postaví toho člověka očišťujícího se s těmi věcmi před Hospodinem u dveří stánku úmluvy. 12 I vezme kněz beránka jednoho, kteréhožto obětovati bude v obět za hřich, a mírku oleje, a obraceti bude tím sem i tam v obět obracení před Hospodinem. 13 A zabije beránka toho na místě, kdež se zabijí obět za hřich a obět zápalná, totiž na místě svatém; nebo jakož obět za hřich, tak obět za vinu knězi přináleží, svatá svatých jest. 14 I vezme kněz krve z oběti za hřich, a pomaže jí kraje ucha pravého člověka toho, kterýž se očišťuje, a palce ruky jeho pravé, a palce nohy jeho pravé. 15 Vezme také kněz z té mírky oleje, a naleje na ruku svou levou. 16 A omoče prst svůj pravý v tom oleji, kterýž má na ruce své levé, pokropí z něho prstem svým sedmkrát před Hospodinem. 17 Z ostatku pak oleje toho, kterýž má na ruce své, pomaže kněz kraje ucha pravého člověka toho, kterýž se očišťuje, a palce pravé ruky jeho, a palce pravé nohy jeho, na krev oběti za vinu. 18 Což pak zůstane oleje, kterýž jest v ruce kněze, pomaže tím hlavy toho, kterýž se očišťuje; a tak očistí jej kněz před Hospodinem. 19 Učiní také kněz obět za hřich, a očistí očišťujícího se od nečistoty jeho. A potom zabije obět zápalnou. 20 I bude obětovati kněz tu obět zápalnou, i obět suchou na oltáři; a tak očistí jej, i bude čistý. 21 Jestliže pak bude chudý, tak že by s to býti nemohl, tedy vezme jednoho beránka v obět za provinění, k obracení jí sem i tam pro očištění své, a desátý díl mouky bělné olejem zadělané k oběti suché, a mírku oleje, 22 Též dve hrdličky aneb dvé holoubátek, kteréž by mohl mítí, a bude jedno v obět za hřich, a druhé v obět zápalnou. 23 I přinese je v osmý den očištování svého knězi, ke dveřím stánku úmluvy před Hospodina. 24 Tedy kněz vezma beránka oběti za vinu a mírku oleje, obraceti je bude sem i tam v obět obracení před Hospodinem. 25 I zabije beránka oběti za provinění, a vezma krve z oběti za provinění, pomaže jí kraje ucha pravého člověka toho, kterýž se očišťuje, a palce ruky jeho pravé, a palce nohy jeho pravé. 26 Oleje také naleje kněz na ruku svou levou. 27 A omoče prst svůj pravý v oleji, kterýž bude na ruce jeho levé, pokropí jím sedmkrát před Hospodinem. 28 Pomaže také kněz olejem, kterýž má na ruce své, kraje ucha pravého toho, kdož se čistí, a palce pravé ruky jeho, a palce pravé nohy jeho, na místě krve z oběti za vinu. 29 Což pak zůstává oleje, kterýž jest v ruce kněze, pomaže jím hlavy toho, kterýž se očišťuje; a tak očistí jej před Hospodinem. 30 Tolikéž

učiní i s hrdličkou jednou aneb s holoubátkem z těch, kteréž zjednatni mohl. 31 Z těch, kterýchž dostati mohl, obětovati bude jedno za hřich a druhé v obět zápalnou s obětí suchou; a tak očistí kněz očišťujícího se před Hospodinem. 32 Ten jest zákon toho, na komž by se ukázala rána malomocenství, a kterýž by nemohl být s ty věci k očištění svému přináležité. 33 I mluví Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, řka: 34 Když vejdete do země Kananejské, kterouž já vám za dědictví dávám, a dopustil bych ránu malomocenství na některý dům země, kterouž vládnouti budete, 35 Tedy příde hospodář domu a oznámi knězi řka: Zdá mi se, jako by byla rána malomocenství na domě. 36 I rozkáže kněz vyprázdnit dům, dříve než by všel do něho hleděti na tu ránu, aby nebylo poškvrněno něco z těch věcí, kteréž v domě jsou. Potom pak vejde, aby pohleděl na ten dům. 37 Tedy vida ránu tu, uzří-li, že rána jest na stěnách domu, totiž důlkové názelení aneb náčervení, a na pohledění jsou nižší než stěna jinde: 38 Vyjde kněz z domu toho ke dveřím jeho, a dá zavřít dům ten za sedm dní. 39 A v den sedmý navráti se kněz, a uzří-li, ano se rozmohla rána na stěnách domu toho: 40 Rozkáže vyníti kamení, na němž by rána taková byla, a vyvrci je ven za město na místo nečisté. 41 Dům pak rozkáže vystrouhati vnitř všudy vůkol; a vysypou prach ten, kterýž sstrouhal, vně za městem na místo nečisté. 42 A vezmouce jiné kamení, vyplní jím místo onoho kamení; tolíkéž hliny jiné vezmouce, vymaž dům. 43 Paklit' by se navrátila rána, a vzrostla by v tom domě po vyvržení kamení a vystrouhání domu, i po vymazání jeho, 44 Tedy vejda kněz, uzří-li, an se rozmohla rána v domě, malomocenství rozjídající se jest v tom domě, nečistý jest. 45 I rozboří ten dům a kamení jeho, i dříví jeho, a všecko mazání domu toho, a vynosí ven za město na místo nečisté. 46 Jestliže by pak kdo všel do domu toho v ten čas, když zavřín byl, nečistý bude až do večera. 47 A jestliže by kdo spal v tom domě, zpře roucha svá; tolíkéž jestliže by kdo jedl v tom domě, zpře roucha svá. 48 Jestliže by pak kněz vejda tam, uzrel, že se nerozmohla rána v domě po obnovení jeho, tedy za čistý vyhlásí dům ten; nebo uzdravena jest rána jeho. 49 A vezma k očištění domu toho dva vrabce a dřevo cedrové, a červec dvakrát barvený a yzop, 50 I zabije vrabce jednoho, a vycedí krev do nádoby hliněné nad vodou živou. 51 A vezme dřevo cedrové a yzop, a červec dvakrát barvený, a vrabce živého, omočí to všecko ve krvi vrabce zabitého a u vodě živé, a pokropí domu toho sedmkrát. 52 A tak když očistí dům ten krví vrabce a vodou živou a ptákem živým, dřevem cedrovým, yzopem a červcem dvakrát barveným: 53 Vypustí ven vrabce živého z města na pole, a očistí dům ten, i budget' čistý. 54 Ten jest zákon o všecké ráně malomocenství a poškvry černé, 55 A malomocenství roucha i domu, 56 I otekliny, prašiviny a poškvry pobělavé, 57 K ukázání, kdy jest kdo čistý, aneb kdy jest kdo nečistý. Tent' jest zákon malomocenství.

15 Mluvil pak Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, řka: 2 Mluvte synům Izraelským a rcete jim: Když by který muž trpěl tok semene z těla svého, nečistý bude. 3 Tato pak bude nečistota jeho v toku jeho: Jestliže vypěřuje tělo jeho tok svůj, aneb že by se zastavil tok v těle jeho, nečistota jeho jest. 4 Každé lůže, na

němž by ležel, kdož má tok semene, nečisté bude; a všecko, na čemž by seděl, nečisté bude. 5 A kdož by se dotekl lůže jeho, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, a bude nečistý až do večera. 6 A kdo by sedl na to, na čemž seděl ten, kdož má tok semene, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. 7 Jestliže by se kdo dotekl těla trpícího tok semene, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. 8 A jestliže by ten, kdož trpí tok semene, plinul na čistého, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. 9 Každé sedlo, na němž by seděl ten, kdož má tok semene, nečisté bude. 10 A kdož by koli dotekl se nečeho, což bylo pod ním, nečistý bude až do večera; a kdož by co z toho nesl, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, a bude nečistý až do večera. 11 Kohož by se pak dotekl ten, kdož má tok semene, a neumyl rukou svých vodou, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. 12 Nádoba hliněná, kteréž by se dotekl ten, kdo má tok semene, bude rozbita, a každá nádoba dřevěná vodou vymyta bude. 13 Když by pak očištěn byl ten, kdož tok semene trpěl, od toku svého, seče sedm dní po svém očištění, a zpěře roucha svá, a vodou živou zmyje tělo své, i bude čist. 14 Potom dne osmého vezme sobě dvě hrdličky aneb dvě holoubátek, a přijde před Hospodina ke dveřím stánku úmluvy, dá je knězi. 15 Kterýž obětovati je bude, jedno za hřich a druhé v oběť zápalnou; a očistí jej kněz před Hospodinem od toku jeho. 16 Muž, z něhož by vyšlo símě scházení, zmyje vodou všecko tělo své, a bude nečistý až do večera. 17 Každé roucho i každá kůže, na níž by bylo símě scházení, zeprána bude vodou, a nečistá bude až do večera. 18 Žena také, s kterouž by obýval muž scházením semene, oba zmyjí se vodou, a nečistí budou až do večera. 19 Žena pak, když by trpěla nemoc svou, a tok krve byl by z těla jejího, za sedm dní oddělena bude; každý, kdož by se jí dotekl, nečistý bude až do večera. 20 Na čemž by koli ležela v čas oddělení svého, nečistéť bude; tolikéž, na čem by koli seděla, nečisté bude. 21 Také kdož by se dotekl lůže jejího, zpěře roucha své, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. 22 Kdož by se koli dotekl toho, na čemž seděla, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. 23 Což by koli bylo na lůži tom, neb na jaké by koli věci seděla, a dotekl by se toho někdo, nečistý bude až do večera. 24 Jestliže by kdo spal s ní, a byla by nečistota její na něm, nečistý bude za sedm dní; i každé lůže, na němž by spal, nečisté bude. 25 Žena pak trpěla-li by krvotok po mnohé dny, kromě času nemoci své, totiž krvotok by trpěla přes čas přirozené nemoci: po všecky dny toku nečistoty své, jako i v čas nemoci své přirozené, nečistá bude. 26 Každé lůže, na němž by spala po všecky dny toku svého, bude ji jako lůže v přirozené nemoci její; a každá věc, na kteréž by seděla, nečistá bude, podlé nečistoty přirozené nemoci její. 27 Kdož by koli dotekl se těch věcí, nečistý bude. Protož zpěře roucho své, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. 28 Když pak očištěna bude od toku svého, seče sobě sedm dní, a potom očistívat se bude. 29 A v den osmý vezme sobě dvě hrdličky aneb dvě holoubátek, a přinese je knězi ke dveřím stánku úmluvy. 30 Z nichž jedno obětovati bude kněz v oběť za hřich, a druhé v oběť zápalnou, a očistí ji kněz před Hospodinem od toku nečistoty její. 31 I budete oddělovati syny

Izraelské od nečistot jejich, aby nezemřeli pro nečistoty své, když by poškvrnili příbytku mého, kterýž jest u prostřed nich.

32 Tot' jest právo trpícího tok semene, i toho, z něhož vychází símě scházení, jímž poškvreněn bývá, 33 Též nemocné ženy v oddělení jejím, i všelikého trpícího tok svůj, bud' mužského pohlaví neb ženského, a muže, kterýž by spal s nečistou.

16 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi po smrti dvou synů Aronových, kterížto, když předstoupili před Hospodina, zemřeli, 2 A řekl Hospodin Mojžíšovi: Mluv Aronovi bratru svému, at' nevchází každého času do svatyně za oponu před slitovnicí, kteráž jest na truhle, aby neumřel; nebo já v oblaze ukáži se nad slitovnicí. 3 S tímto vcházení bude Aron do svatyně: S volkem mladým, kterýž bude v oběť za hřich, a s beranem k oběti zápalné. 4 V sukni Iněnou svatou obleče se, a košíklu Iněnou bude míti na těle hanby své, pasem také Iněným opáše se, a čepici Iněnou vstaví na hlavu, roucha zajisté svatá jsou tato; i umyje vodou tělo své a obleče se v ně. 5 Od shromáždění pak synů Izraelských vezme dva kozly k oběti za hřich, a jednoho berana k zápalné oběti. 6 I bude obětovati Aron volka svého v oběť za hřich, a očistí sebe i dům svůj. 7 Potom vezme ty dva kozly a postaví je před Hospodinem u dveří stánku úmluvy. 8 I dá Aron na ty dva kozly losy, los jeden Hospodinu, a los druhý Azazel. 9 A obětovati bude Aron kozla toho, na něhož by los padl Hospodinu, obětovati jej bude za hřich. 10 Kozla pak toho, na něhož přišel los Azazel, postaví živého před Hospodinem, aby skrže něho učinil očištění, a pustí ho na poušť k Azazel. 11 I bude obětovati Aron volka svého v oběť za hřich, a očistí sebe i dům svůj, a zabije volka svého v oběť za hřich. 12 Vezme také plnou kadidlnici uhlí řerávěho s oltáře, kterýž jest před tváří Hospodinovou, a plné obě hrsti své vonných věcí stlučených, a vnese za oponu. 13 A vloží kadidlo to na oheň před Hospodinem, a dým kadění toho přikryje slitovnici, kteráž jest nad svědeckým, a neumře. 14 Potom vezma krve volka toho, pokropí prstem svým na slitovnici k východu; tolikéž před slitovnicí kropiti bude sedmkrát krví tou prstem svým. 15 Zabije také v oběť za hřich kozla toho, kterýž jest lidu, a vnese krev jeho do vnitřku za oponu, a učiní se krví jeho, jakož učinil se krví volka, totiž pokropí jí na slitovnici a před slitovnicí. 16 A očistí svatyni od nečistot synů Izraelských a od přestoupení jejich i všech hřichů jejich. Totéž učiní i stánku úmluvy, kterýž jest mezi nimi u prostřed nečistot jejich. 17 (Žádný pak člověk at' není v stánku úmluvy, když on vchází k očištěním do svatyně, dokudž by on zase nevyšel a očistění za sebe, za dům svůj i za všecko množství Izraelské nevykonal.) 18 Vyjde pak oltáři, kterýž jest před Hospodinem, a očistí jej. A vezma krve volka toho, a ze krve kozla, dá na rohy oltáře vůkol. 19 A pokropí ho svrchu krví tou prstem svým sedmkrát, a očistí jej i posvětí ho od nečistot synů Izraelských. 20 A když by dokonal očištění svatyně a stánku úmluvy a oltáře, obětovati bude kozla živého. 21 A vlože Aron obě ruce své na hlavu kozla živého, vyznávati bude nad ním všecky nepravosti synů Izraelských, a všecka přestoupení jejich se všemi hřichy jejich, a vloží je na hlavu kozla, a vyzene ho člověk k tomu zřízený na poušť. 22 (Kozel ten zajisté ponese na sobě všecky nepravosti jejich do země

pesté.) A pustí kozla toho na poušť. **23** Potom pak přijda Aron do stánku úmluvy, syleče s sebe roucha Iněná, v něž se byl oblékl, když vjít měl do svatyně, a nechá jich tu. **24** A umyje tělo své vodou na místě svatém, a obléče se zase v roucha svá, a vyjda, obětovati bude obět zápalnou svou a obět zápalnou lidu, a očistí sebe i lid. **25** A tuk oběti za hřich pálití bude na oltáři. **26** Ten pak, kterýž vyvedl kozla na Azazel, zpře roucha svá, a zmyje tělo své vodou, a potom vejde do stanu. **27** Volka pak za hřich a kozla za hřich, jejichž krev vnesena byla k vykonání očistění v svatyni, vynesene ven z tábora, a spálí ohněm kůže jejich, i maso jejich, i lejna jejich. **28** Kdož by pak spálil je, zpře roucha svá, a umyje tělo své vodou, a potom vejde do tábora. **29** Bude vám i toto za věčné ustanovení: Sedmého měsíce, desátého dne téhož měsíce ponižovati budete duší svých, a žádného díla nebudeste dělati, ani doma zrozený, ani příchozí, kterýž jest pohostinu mezi vámi. **30** Nebo v ten den očistí vás, abyste očistěni byli; ode všech hřichů svých před Hlavninem očistěni budete. **31** Sobota odpočinutí bude vám, a ponižovati budete duší svých ustanovením věčným. **32** Očištovati pak bude kněz, kterýž jest pomazaný, a jehož ruce posvěcený jsou k vykonávání úřadu kněžského místo otce svého, a obléče se v rouchu Iněná, roucha svatá. **33** A očistí svatyni svatou a stánek úmluvy, očistí také i oltář, i kněží, i všecken lid shromážděný očistí. **34** A bude vám to ustanovení věčným k očištování synů Izraelských ode všech hřichů jejich, každého roku jednou. I učinil Mojžíš tak, jakž jemu byl příkázan Hlavnin.

17 I mluvil Hlavnin Mojžíšovi, řka: **2** Mluv k Aronovi a synům jeho i ke všechném synům Izraelským, a rci jim: Tato jest věc, kterouž přikázal Hlavnin, řka: **3** Kdož by koli z domu Izraelského zabíl vola aneb beránka, neb kozu, bud' mezi stany, aneb kdož by zabíl vrně za stany, **4** A ke dveřím stánku úmluvy nepřivedl by ho, aby obětoval obět Hlavninu před příbytkem Hlavninovým: vinen bude krví, nebo krev ylyl; protož vyhlazen bude muž ten z prostředu lidu svého. **5** Přivedou tedy synové Izraelští oběti své, kterýž by na poli zabíjeti chtěli, přivedou je, pravím, k Hlavninu ke dverím stánku úmluvy, k knězi, a obětovati budou oběti pokojné Hlavninu. **6** A pokropí kněz krví na oltáři Hlavninovu u dveří stánku úmluvy, a pálití bude tuk u vuni líbeznou Hlavninu. **7** A nikoli více nebudou obětovati oběti svých dáblům, po nichžto odcházejíce, oni smilní. Zákon tento bude jim věčný i všechném potomkům jejich. **8** Protož povíš jim: Kdož by koli z domu Izraelského aneb z příchozích, kterýž by pohostinu byli mezi vámi, obětovat zápal aneb jinou obět, **9** A ke dveřím stánku úmluvy nepřivedl by jí, aby ji obětovat Hlavninu; tedy vyhlazen bude člověk ten z lidu svého. **10** A kdož by koli z domu Izraelského aneb z příchozích, kterýž jsou pohostinu mezi nimi, jedl jakou krev: postavím tvář svou proti člověku tomu, a vyhladím jez z prostředu lidu jeho. **11** Nebo duše všelikého těla ve krví jest, já pak oddal jsem vám ji k oltáři, k očištování duší vašich. Nebo sama krev na duši očištěuje. **12** Protož řekl jsem synům Izraelským: Nižádný z vás nebude jistí krve; ani příchozí, kterýž pohostinu jest mezi vámi, nebude krve jisti. **13** A kdož by koli z synů Izraelských aneb z příchozích, kterýž jsou pohostinu mezi vámi, honě, ulovil zvíře aneb ptáka, což se jisti může, tedy vycedí krev jeho a zasype ji prstí. **14**

Nebo duše všelikého těla jest krev jeho, kterýž jest v duši jeho. Protož jsem pověděl synům Izraelským: Krve žádného těla jistí nebudeste, nebo duše všelikého těla jest krev jeho; kdož by koli jedl ji, vyhlazen bude. **15** Kdož by pak koli jedl tělo mrtvé aneb udávené, bud' on doma zrozený aneb příchozí: zpře roucha svá, a umyje se vodou, a nečistý bude až do večera, potom pak čistý bude. **16** A pakli nezpře roucha svého, a těla svého neumyje, tedy ponese nepravost svou.

18 I mluvil Hlavnin k Mojžíšovi, řka: **2** Mluv synům Izraelským a rci jim: Já jsem Hlavnin Bůh váš. **3** Vedle skutků země Egyptské, v níž jste bydlili, nečirte, ani podlé skutků země Kananejské, do kterýž já vás uvozuji, činiti budete, a v ustanoveních jejich nechodte. **4** Soudy mé čirte a ustanovení mých ostříhejte, abyste chodili v nich: Já jsem Hlavnin Bůh váš. **5** Ostříhejte ustanovení mých a soudů mých. Člověk ten, kterýž by je činil, živ bude v nich: Já jsem Hlavnin. **6** Nižádný člověk k žádné přítelkyni krevní nepřistupuj k obnažení hanby její: Já jsem Hlavnin. **7** Hanby otce svého a matky své neodkryješ; matka tvá jest, neodkryješ hanby její. **8** Hanby ženy otce svého neodkryješ; nebo hanba otce tvého jest. **9** Hanby sestry své, dcery otce svého aneb dcery matky své, kteráž doma zplzena aneb vně zplzena jest, neodkryješ hanby jejich. **10** Hanby vnučky své, bud' po synu neb dceři své, neodkryješ; nebo hanba tvá jsou. **11** Hanby dcery manželky otce svého, kteráž jest zplzena od otce tvého, tvá sestra jest, neodkryješ hanby její. **12** Hanby sestry otce svého neodkryješ; nebo krevní přítelkyně otce tvého jest. **13** Hanby sestry matky své neodkryješ; nebo krevní přítelkyně matky tvé jest. **14** Hanby bratra otce svého neodkryješ; k manželce jeho nevejdeš, stryna tvá jest. **15** Hanby nevesty své neodkryješ; manželka jest syna tvého, neodkryješ hanby její. **16** Hanby manželky bratra svého neodkryješ; nebo hanba bratra tvého jest. **17** Hanby ženy a dcery její neodkryješ. Vnučky její po synu neb po dceři její nepojmeš, abys odkryl hanbu její; nebo krevní jsou, a nešlechetnost jest. **18** Nevezmeš sobě ženy k ženě první, abys ssoužil ji, odkrývaje hanbu její za života jejího. **19** Také k ženě, když jest v své nemoci nečisté, nepřistoupíš, odkrývaje hanbu její. **20** S manželkou blížního svého nebudeš obcovati, poškvŕňuje se s ní. **21** Nedopustíš, aby kdo z semene tvého proveden byl skrze oheň modly Moloch, abys nepoškvŕnil jména Boha svého: Já jsem Hlavnin. **22** Nebudeš obcovati s mužským pohlavím, scházeje se s ním jako s ženou; nebo ohavnost jest. **23** A s žádným hovadem nebudeš obcovati, poškvŕňuje se s ním; ani žena nepoddá se hovadu, aby s ním obývala; nebo mrzkost jest. **24** A protož nepoškvŕňujte se žádnou touto věcí; nebo těmito všemi věcmi poškvŕnili se pohané, kterýž já vyvrhu od tváři vaší. **25** Nebo poškvŕnila se země, a navštívím nepravost její na ní, a vyvrátí země obyvatele své. **26** Ale vy ostříhejte ustanovení mých a soudů mých, a nečirte nižádných ohavností těchto, tak domácí jako příchozí, kterýž jest pohostinu u prostřed vás. **27** (Nebo všecky ty ohavnosti činili lidé země té, kterýž byli před vámi, círmž poškvŕněna jest země.) **28** Aby nevyvrátila vás země, proto že byste ji poškvŕnili, jako vyvrátila národ, kterýž byl před vámi. **29** Nebo kdož by koli dopustil se některé ze všech ohavností těch: duše zajisté, kterýž by činily to, vyhlazený budou z prostředu

lidu svého. **30** Protož ostříhejte přikázání mých, abyste nečinili ničeho z obyčejů ohavných, kteríž činění jsou před vámi, aniž sebe jím poškvrňujete: Já jsem Hospodin Bůh vaš.

19 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Mluv ke všemu množství synů Izraelských a rci jim: Svatí budte, nebo svatý jsem, já Hospodin Bůh vaš. **3** Jeden každý matky své a otce svého báti se budete. A sobot mých ostříhejte, nebo já jsem Hospodin Bůh vaš. **4** Neobracejte se k modlám, a bohů litých nedělejte sobě: Já jsem Hospodin Bůh vaš. **5** A když obětovati budete oběti pokojné Hospodinu, z dobré vůle své obětovati budete je. **6** Kterého dne obětovati budete, jistí budete je, i nazejtří; což by pak zůstalo až do třetího dne, ohněm spáleno bude. **7** Pakli předce jistí budete dne třetího, věc ohavná bude, a nebude oblíbena. **8** Kdož by to jedl, pokutu nepravosti své ponese; nebo svatosti Hospodinovy poškvrní, protož vyhlazena bude duše ta z lidu svého. **9** Když budete žítí obilí země vaší, nesežneš naskrze všeho pole svého, a nebudeš sbírat pozůstatků klasů žně své. **10** Tolikéž ostatků vinice své nebudeš bráti, a zrní vinice své nebudeš sbírat; chudému a příchozímu zanecháš toho: Já jsem Hospodin Bůh vaš. **11** Nekradte a nelžete, a nižšídný neoklamávej bližního svého. **12** Nepřisahejte křivě ve jméno mé, aniž kdo poškvruje jména Boha svého: Já jsem Hospodin. **13** Neutiskněs mocí bližního svého, aniž oblopíš ho. Nezůstane mzda dělníka u tebe až do jitra. **14** Hluchémú nebudeš zlořečiti, a před slepým nepoložíš úrazu, ale báti se budeš Boha svého, nebo já jsem Hospodin. **15** Neučiníš neprávě v soudu. Nepřijmeš osoby chudého, aniž šanovati budeš osoby bohatého; spravedlivě souditi budeš bližního svého. **16** Nebudeš choditi jako utrhač v lidu svém, aniž státi budeš na hrdlo bližnímu svému: Já jsem Hospodin. **17** Nebudeš nenáviděti bratra svého v srdci svém; svobodně potresceš bližního svého, a nesneses na něm hřichu. **18** Nebudeš se mstít, aniž držeti budeš hněvu proti synům lidu svého, ale milovati budeš bližního svého jako sebe samého: Já jsem Hospodin. **19** Ustanovení mých ostříhejte. Hovadu svému nedáš se scházeti s hovadem jiného pokolení. Pole svého neposeješ rozdílným semenem, a rouchem z rozdílných věcí, jako z vlny a ze lnu, setkaným nebudeš se odívati. **20** Jestliže by muž spal s ženou, a obcoval s ní, kteráž děvkou jsluc, byla by zasnoubená jinému muži, a nebyla by žádnou mdhou vykoupena, ani propuštěna: oba dva zmrskání budou, a neumrout'; nebo nebyla svobodná učiněna. **21** On pak přivede obět za vinu svou Hospodinu ke dverím stánku úmluvy, skopce za vinu. **22** I očistí jej kněz skopcem, kteríž se obětuje za vinu před Hospodinem, od hřichů jeho, kterýmž zhřešíl, a bude mu odpuštěn hřich jeho. **23** Když pak vejde do země, a nasázíte všelikého stromoví ovoce nesoucího, tedy obřežete neobřezání jeho, totiž ovoce jeho. Po tří léta budete mítí je za neobřezané, protož nebude jedeno. **24** Čtvrtého pak léta bude všeliké ovoce jeho posvěcené k chválení Hospodina, **25** (Pátého teprv léta jistí budete ovoce jeho), aby rozmnožil vám úrody jeho; nebo já jsem Hospodin Bůh vaš. **26** Nic nebudete jistí se krvi. Nebudete hádati, aniž na časích zakládati budete. **27** Nebudeš stříhati vlasů hlavy své okrouhle, aniž zohaví kdo brady své. **28** Nad

mrvým pak nebudete řezati těla svého, a žádného znamení vyrytého na sobě neučinite: Já jsem Hospodin. **29** Nepoškvrňuj dcery své, dopouštějte smilniti jí, aby země nesmilnila a nebyla naplněna nešlechetností. **30** Sobot mých ostříhati budete, a svatyně mé báti se budete: Já jsem Hospodin. **31** Neobracejte se k hadačům a věštcům, ani od nich rady beťte, poškvrňujice se s nimi: Já jsem Hospodin Bůh vaš. **32** Před člověkem sedivým povstaň, a cti osobu starého, a boj se Boha svého, nebo já jsem Hospodin. **33** Jestliže bude pohostinu u tebe příchozí v zemi vaší, nečiňte jemu křivdy. **34** Jakožto jeden z doma zrozených vašich, tak bude vám příchozí, kterýž jest u vás pohostinu, a milovati ho budeš jako sebe samého; nebo i vy pohostinu jste byli v zemi Egyptské: Já jsem Hospodin Bůh vaš. **35** Nečiňte neprávě v soudu, v rozměrování, v váze a v mře. **36** Závaží spravedlivé, kámen spravedlivý, korec spravedlivý, pintu spravedlivou míti budete: Já jsem Hospodin Bůh vaš, kterýž jsem vás vyvedl z země Egyptské. **37** Protož ostříhejte všech ustanovení mých a všech soudů mých, a čiňte je, nebo já jsem Hospodin.

20 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Synům také Izraelským díš: Kdo by koli z synů Izraelských a z příchozích, kteříž by byli pohostinu v Izraeli, dal z semene svého modle Moloch, smrtí umře. Lid země té kamením jej uhází. **3** Nebo já postavím tvář svou proti takovému, a vyhladím ho z prostředku lidu jeho, proto že z semene svého dal modle Moloch, a tak zprznil svatyni mou, a poškvrnil jména svatosti mé. **4** Jestliže by pak lid země té všelijak přehlídal to na člověku tom, kterýž by dal z semene svého modle Moloch, a nezahubil by ho: **5** Tedy já postavím tvář svou proti muži tomu a proti čeledi jeho, a vyhladím ho i všecky, kteříž smilnice, odcházelí po něm, aby smilnili, následujíce Molocha, z prostředku lidu jeho. **6** Duše, kteráž by se obrátila k hadačům a věštcům, aby smilnila, postupujíc po nich: postavím tvář svou proti duši té, a vyhladím ji z prostředku lidu jejího. **7** A protož posvětě se a budete svatí, nebo já jsem Hospodin Bůh vaš. **8** A ostříhejte ustanovení mých, a čiňte je: Já jsem Hospodin posvětitel vás. **9** Kdož by koli zlořečil otcí svému neb matce své, smrtí umře. Otcí svému a matce své zlořečil, krev jeho bude na něm. **10** Muž, pak, kterýž by se cizoložství dopustil s ženou něčí, že zcizoložil s ženou bližního svého, smrtí umře cizoložník ten i cizoložnice. **11** A kdož by koli obcoval s ženou otce svého, hanbu otce svého odkryl. Smrtí umrou oba dva, krev jejich bude na ně. **12** Kdož by pak obcoval s nevěstou svou, smrtí umrou oba dva. Mrzkosti se dopustili, krev jejich bude na ně. **13** A kdož by se scházel s pohlavím mužským jako s ženou, ohavnost učinili oba dva. Smrtí umrou, krev jejich bude na ně. **14** A kdož by vzal ženu a matku její nešlechetnost jest. Ohněm spálí i jej i je, aby nebylo nešlechetnosti v prostředí vás. **15** Kdož by pak obcoval s hovadem, smrtí umře, a hovado zabijete. **16** Tolikéž žena, kteráž by přistoupila k některému hovadu, aby obcovala s ním, zabiješ ji i to hovado. Smrtí umrou, krev jejich bude na ně. **17** Kdož by koli vezma sestru svou, dceru otce svého, aneb dceru matky své, viděl by hanbu její, a ona také viděla by hanbu jeho, mrzkost jest. Protož vyhlazeni budou

před očima synů lidu svého; nebo hanbu sestry své odkryl, nepravost svou ponese. **18** A kdož by koli spal s ženou v její nemoci a obnažil by hanbu její, a tok její by odkryl, i ona ukázala by krvotok svůj: vyhlazení budou oba z prostředku lidu svého. **19** Hanby sestry matky své a sestry otce svého neodkryješ. Nebo kdož by to učinil, krevní přítelkyni svou by obnažil; protož nepravost svou ponesou. **20** Kdož by pak spal s ženou strýce svého, hanbu strýce svého odkryl. Ponesou hřich svůj, bez dětí zemrou. **21** Tolikéž kdož by vzal manželku bratra svého, mrzkost jest. Hanbu bratra svého obnažil, protož bez dětí budou. **22** Ostříhejtež tedy všech ustanovení mých a všech soudů mých, a činite je, aby nevyvrátila vás země, do níž já uvozuji vás, abyste v ní bydlili. **23** Aniž chodte v ustanoveních národu toho, kterýž já vyvrhu od tváři vaší; nebo všecky ty věci činili, a měl jsem je v ošklivosti. **24** Vám jsem pak řekl: Vládnouti budete zemí jejich, a já dám jí vám, abyste ji dědičně obdrželi, zemi tekoucí mlékem a strdí. Já jsem Hospodin Bůh vás, kterýž jsem vás oddělil od jiných národů. **25** Protož vy mějte rozdíl mezi hovadem čistým a nečistým, a mezi ptákem čistým a nečistým, a nepoškvrujte duši svých hovady a ptactvem, a tím vším, což se plací po zemi, kteréž jsem já vám oddělil, abyste je měli za nečisté. **26** Ale budete mi svatí; nebo svatý jsem já Hospodin, a oddělil jsem vás od jiných národů, abyste byli moji. **27** Muž pak neb žena, kteríž by měli ducha čarodějnáho a věštího, smrtí umrrou. Kamením uházejí je, krev jejich bude na ně.

21 Řekl také Hospodin Mojžíšovi: Mluv kněžím synům Aronovým a rci jim: Při mrtvém nepoškvrní se žádný z vás v lidu svém. **2** Toliko při krevním příteli svém, mateři neb otcí svém, synu neb dceři své a bratu svém, **3** Též při sestře své, panně sobě nejbližší, kteráž neměla muže, při té poškvrní se. **4** Nepoškvrní se při knížeti lidu svého, tak aby nečistý byl. **5** Nebudou dělati sobě lysiny na hlavě své, vytrhávajíce sobě vlasy. A brady své nebudou holiti, ani těla svého rezati. **6** Budou svatí Bohu svému, aniž poškvrní jména Boha svého; nebo oběti ohnivé Hospodinovy, chléb Boha svého obětují, protož svatí budou. **7** Ženy nevestky aneb poškvrmné nevezmou sobě, a ženy zahnané od muže jejího nepojmou; nebo svatý jest jeden každý z nich Bohu svému. **8** Ty také, lide, za svatého budeš jej míti, nebo chléb Boha tvého obětujete. Protož svatý bude tobě, nebo já svatý jsem Hospodin, kterýž posvěcuji vás. **9** Dcera pak některého kněze, když by se smilství dopustila, otce svého poškvrnila. Ohněm spálena bud'. **10** Kněz pak nejvyšší mezi bratřími svými, na jehožto hlavu vylit jest olej pomazání, a posvětil rukou svých, aby obláclé se v roucho svaté, hlavy své neodkryje a roucha svého neroztrhne. **11** Aniž k kterému tělu mrtvému přistoupí, a aniž při otcí aneb mateři své poškvrní se. **12** Nevyjde z svatyně a nepoškvrní svatyně Boha svého; nebo koruna oleje pomazání Boha jeho jest na něm: Já jsem Hospodin. **13** On také ženu v panenství jejím za manželku sobě pojme. **14** Vdovy, aneb zahnané, aneb poškvrmné, nevestky, žádné z těch nebude sobě bráti, ale pannu z lidu svého vezme sobě za manželku. **15** A nepoškvrní semene svého v rodu svém, nebo já jsem Hospodin posvětitel jeho. **16** Mluvil opět Hospodin Mojžíšovi, řka: **17** Mluv k Aronovi a rci: Kdožkoli

z semene tvého po všech rodech svých bude míti na sobě vadu, necht' nepřistupuje, aby obětoval chléb Boha svého. **18** Nebo žádný muž, kterýž by měl na sobě vadu, nemá přistupovati: Muž slepý, aneb kulhavý, aneb mající oud některý příliš malý, aneb příliš veliký, **19** Aneb muž, kterýž by měl zlámanou nohu, aneb zlámanou ruku, **20** Aneb hrbovatý, aneb krhavý, aneb kterýž má bělmo na oku svém, aneb prašivosť ustavičnou, neb lišeje, aneb stlačené luno. **21** Nižádný muž, kterýž by měl na sobě nějakou vadu, z semene Arona kněze, nepřistoupí, aby obětoval oběti ohnivé Hospodinu; nebo vada na něm jest. Nepřistoupí, aby obětoval chléb Boha svého. **22** Chléb však Boha svého z věcí svatosvatých a z věcí svatých jistí bude. **23** Ale za oponu nebude vcházetí a k oltáři nebude přistupovati, nebo vada jest na něm, aby nepoškvrní svatyně mé; nebo já jsem Hospodin posvětitel jejich. **24** Ta slova mluvil Mojžíš k Aronovi a k synům jeho, i ke všechnm synům Izraelským.

22 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Mluv Aronovi a synům jeho, at' se zdržují od věcí těch, kteréž jsou posvěceny od synů Izraelských, a at' nepoškvrují jména svatého mého v tom, což mi oni posvěcují: Já jsem Hospodin. **3** Rci jim: Kdo by koli ze všeho semene vašeho v pronárodech vašich přistoupil ku posvěceným věcem, kterýchž by posvětili synové Izraelští Hospodinu, když nečistota jeho na něm jest, vyhlazena bude duše ta od tváři mé: Já jsem Hospodin. **4** Kdo by koli z semene Aronova byl malomocný, aneb tok semene trpící, nebude jistí z věcí posvěcených, dokavadž by se neočistil. A kdož by se koli dotekl nečistoty těla mrtvého, aneb toho, z něhož by vyšlo sémě scházení, **5** Aneb kdo by se dotkl kterého zeměplazu, jímž by se poškvrnil, aneb člověka, pro něhož by byl nečistý vedle všelijaké nečistoty jeho: **6** Člověk, kterýž by se čehokoli toho dotekl, nečistý bude až do večera, a nebude jistí z věcí posvěcených, leč by umyl tělo své vodou. **7** A po západu slunce čistý bude, a potom bude moci jistí z věcí posvěcených, nebo pokrm jeho jest. **8** Mrchy a udáveného jistí nebude, aby se tím nepoškvnil: Já jsem, Hospodin. **9** Protož ostříhati budou přisluhování mých, aby hřichů na se neuvedli, a nezemřeli v něm, proto že je zprznili: Ját' jsem Hospodin posvětitel jejich. **10** Žádný cizí nebude jistí z věcí posvěcených, ani podruh kněžský, ani nájemník nebude jistí věci posvěcených. **11** Koupil-li by kněz člověka za své peníze, ten jistí bude z věcí těch, též v domě jeho zplozený; ti budou jistí z pokrmu jeho. **12** Ale dcera knězova, kteráž by se vdala za muže z jiného pokolení, ta z oběti vzhůru pozdvížených, totíž věci svatých, nebude jistí. **13** Kdyby pak dcera knězova ovdověla, aneb zahnána byla od muže, nemající plodu, a navrátila by se do domu otce svého: tak jako v dětinství svém chléb otce svého jistí bude, cizí pak žádný nebude jistí z něho. **14** Jedl-li by pak kdo z nedopatření věci posvěcené, páty díl nad to přidá knězi, a nahradí jemu tu věc posvěcenou, **15** Aby nepoškvrovali věci svatých, kteréž by synové Izraelští obětovali Hospodinu, **16** A neuvozovali na ně pokuty za provinění, že jedli věci posvěcené jejich; nebo já jsem Hospodin, kterýž jich posvěcuji. **17** Dále mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka: **18** Mluv k Aronovi a k synům jeho i ke všechnm synům Izraelským, a rci jim: Kdož by koli z domu Izraelského aneb z pohostinných, kteríž jsou v Izraeli, obětoval oběť svou

vedlé všech slibů svých, vedlé všech darů dobrovolných svých, kteréž by obětovali Hlásiteli v obět zápalnou: **19** Z dobré vůle své obětovati budete samce bez poškvry, z skotů, z ovcí a z koz. **20** Což by koli mělo na sobě vadu, nebudeste toho obětovati; nebo nebude přijemné od vás. **21** Pakli by kdo obětoval obět pokojnou Hlásiteli, vykonávaje slib svůj, aneb dobrovolný dar, bud' z skotů, aneb z bravů; at' jest bez vady, aby bylo přijemné; nebudeť žádné poškvry na něm. **22** Slepého aneb polámaného, osekaného aneb uhřívého, prašivého aneb s lišeji, takového neobětujte Hlásiteli a nedávejte jich k ohnivé oběti na oltář Hlásitelného. **23** Vola neb dobytče s nedostrostími neb přerostlostími oudy, v dobrovolný zajisté dar obětovati je budeš, ale za slib nebude přijemný. **24** Ztlačeného aneb ztlučeného, odtrženého, vykleštěného nebudeste obětovati Hlásiteli; neučiníte toho v zemi vaší. **25** A z ruky cizozemce nebudeste obětovati chleba Bohu svému ze všech těch věcí, nebo porušení jejich jest na nich; vadu mají, neboudou přijemné od vás. **26** Mluvil také Hlásitel k Mojžíšovi, řka: **27** Vůl neb beran, aneb koza, když se urodí, za sedm dní při matce své zanecháno bude, osmého pak dne i potom bude přijemné k oběti ohnivé Hlásiteli. **28** Krávy pak a dobytče s mladým jeho nezabijete jednoho dne. **29** A když byste obětovali oběť chvály Hlásiteli, dobrovolně ji obětovati budete. **30** V tentýž den snědena bude a nepozůstavíte z ní ničeho až do jitra: Já jsem Hlásitel. **31** Protož ostříhejte přikázaní mých a čiřte je: Já jsem Hlásitel. **32** A nepoškvírujte jména svatého mého, i budouť posvěcen u prostřed synů Izraelských: Já jsem Hlásitel posvětitel vaš. **33** Kterýž jsem vás vyvedl z země Egyptské, abych vám byl za Boha: Já jsem Hlásitel.

23 Mluvil opět Hlásitel Mojžíšovi, řka: **2** Mluv k synům Izraelským a rci jim: Slavnosti Hlásitelné, kteréž nazýváti budete shromáždění svatá, tyto jsou slavnosti mé: **3** Šest dní dělati budete, dne pak sedmého sobota odpočinutí jest, shromáždění svaté bude. Žádného díla nedělejte, nebo jest sobota Hlásitelnova, ve všech příbytcích vašich. **4** Protož tyto jsou slavnosti Hlásitelné, shromáždění svatá, kteréž slavit budete v časy jich určité: **5** Měsíce prvního, čtrnáctého dne téhož měsíce u večer bude Fáze Hlásitelné. **6** A patnáctého dne téhož měsíce svátek přesnic bude Hlásitel; za sedm dní přesné chlebý jísti budete. **7** Dne prvního sbor svatý míti budete; žádného díla robotného nebudeste dělati. **8** Ale obětovati budete oběť ohnivou Hlásiteli za sedm dní. Dne také sedmého sbor svatý bude; žádného díla robotného nebudeste dělati. **9** I mluvil Hlásitel k Mojžíšovi, řka: **10** Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když vejdešte do země, kterouž já dávám vám, a žíti budete obilí její, tedy přenesete snopek protiny žně vaší k knězi. **11** Kterýž obracetí bude sem i tam snopek ten před Hlásitelnem, aby byl přijemnou obětí za vás; nazejtří po sobotě obracetí jej bude kněz. **12** Kterého dne obracetí budete snopek ten, téhož zabijete beránka ročního bez poškvry v obět zápalnou Hlásitelnou. **13** Též i obět suchou jeho, dvě desetiny mouky bělné olejem zadělané, v obět ohnivou Hlásitelinu v úvni přijemnou, a mokrou oběť jeho, vína čtvrtý díl míry hin. **14** Chleba pak, ani pražmy, ani zrní vymnutého nebudeste jísti, až právě do toho dne, když obětovati budete oběť Bohu svému. Ustanovení to

věčné bude v pronárodech vašich, ve všech příbytcích vašich.

15 Počtete sobě také od prvního dne po sobotě, ode dne, v němž jste obětovali snopek sem i tam obracení, (plných sedm těhotných at' jest), **16** Až do prvního dne po sedmém těhotném, sečtete padesáte dní, a tehdy obětovati budete novou obět suchou Hlásiteli. **17** Z příbytců svých přinesete chleby sem i tam obracení, dva bochníky ze dvou deseti mouky bělné budou; kvašené je upečete, protiny jsou Hlásitel. **18** A s tím chlebem obětovati budete sedm beránků ročních bez vady, a volka mladého jednoho, a skopce dva; obět zápalná budou Hlásiteli, s obětmi svými suchými i mokrými, obět ohnivá vůně spokojující Hlásitela. **19** Zabijete také kozla jednoho za hřich, a dva beránky roční k oběti pokojné. **20** I bude je kněz sem i tam obracetí s chleby protin v obět sem i tam obracení před Hlásitinem, i s těmi dvěma beránky; a budou sváté věci Hlásiteli, a dostanou se knězi. **21** I vyhlásíte v ten den slavnost, shromáždění svaté míti budete, žádného díla robotného nebudeste dělati. Ustanovení to bude věčné ve všech příbytcích vašich, v pronárodech vašich. **22** A když budete žiti obilí krajiny vaší, nesežneš všechno až do konce pole svého, a pozůstatků klasů po žni své nebudeš sbírat; chudému a příchozímu zanecháš jich: Já jsem Hlásitel Boh vás. **23** Mluvil ještě Hlásitel k Mojžíšovi, řka: **24** Mluv synům Izraelským takto: Měsíce sedmého, v první den téhož měsíce, budete míti odpočinutí, památku troubení, shromáždění svaté držice. **25** Žádného díla robotného nebudeste dělati, a budete obětovati oběť ohnivou Hlásiteli. **26** Mluvil také Hlásitel k Mojžíšovi, řka: **27** Desátý pak den každého měsíce sedmého den očišťování jest. Shromáždění svaté míti budete, a ponížovati budete životů svých, a obětovati oběť ohnivou Hlásiteli. **28** Žádného díla nebudeste dělati v ten den; nebo den očišťování jest, k očišťování vás před Hlásitinem Bohem vaším. **29** A všeliká duše, kteráž by neponížovala se toho dne, vyhlazena bude z lidu svého. **30** Kdož by koli dílo nějaké dělal toho dne, zatrátil člověka toho z lidu jeho. **31** Žádného díla nedělejte. Ustanovení to bude věčné v pronárodech vašich, ve všech příbytcích vašich. **32** Sobotu odpočinutí míti budete, když ponížovati budete duši svých, devátého dne téhož měsíce u večer; od večera až do druhého večera držeti budete sobotu svou. **33** Mluvil také Hlásitel k Mojžíšovi, řka: **34** Mluv synům Izraelským a rci: Každého patnáctého dne měsíce sedmého slavnost stánku za sedm dní bude Hlásitel. **35** Dne prvního shromáždění svaté bude; žádného díla robotného nebudeste dělati. **36** Za sedm dní obětovati budete oběť ohnivou Hlásiteli. Dne osmého shromáždění svaté míti budete, a obětovati budete oběť ohnivou Hlásiteli; svátek jest, žádného díla robotného nebudeste dělati. **37** To jsou slavnosti Hlásitelné, kteréž slavit budete, mívajíce shromáždění svatá, abyste v nich obětovati oběť ohnivou Hlásitelinu, zápal, obět suchou, obět pokojnou, a oběti mokré, jedno každé ve dni svém, **38** Kromě sobot Hlásitelných, a kromě darů vašich, i všech slibů vašich a kromě všech dobrovolných obětí vašich, kteréž dávati budete Hlásitelinu. **39** A však dne patnáctého toho měsíce sedmého, když byste shromáždili úrody země, světití budete svátek Hlásitelnů za sedm dní. Dne prvního odpočinutí bude, tolikéž dne osmého

bude odpočinutí. **40** A naberouce sobě dne prvního ovoce z stromů krásných, a ratolestí palmových, a větvoví z stromů hustých, a vrbi od potoku, veseliti se budete před Hospodinem Bohem svým za sedm dní. **41** A tak držeti budete ten svátek Hospodinův za sedm dní každého roku. Ustanovení to bude věčné v pronárodech vašich; každého měsíce sedmého slaviti jej bude. **42** V staních zůstanete za sedm dní. Kdožkoli doma zrozený jest v Izraeli, v staních zůstávati budete, **43** Aby věděli potomci vaši, že jsem choval v staních syny Izraelské, když jsem je vyvedl z země Egyptské: Já Hospodin Bůh váš. **44** I oznařil Mojžíš slavnosti Hospodinovy synům Izraelským.

24 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Příkaž synům Izraelským, atť přinesou tobě oleje olivového, čistého, vytlačeného, k svícení, aby lampy ustavičně rozsvěcovány byly. **3** Před oponou svědectví v stánku úmluvy zpořádá je Aron, aby hořely od večera až do jitra před Hospodinem vždycky. Tot' bude ustanovení věčné v národech vašich. **4** Na svícení čistý rozstavovati bude lampy před Hospodinem vždycky. **5** A vezma mouky bělné, upečeš z ní dvanacte koláčů; jeden každý koláč bude ze dvou desetin efi. **6** A rozkladeš je dvěma řady, šest v řadu jednom, na stole čistém před Hospodinem. **7** Dáš také na každý řadu kadidla čistého, aby bylo za každý chléb ten kouření pamětné v obět ohnívou Hospodinu. **8** Každého dne sobotního klásti budete je řadem před Hospodinem vždycky, berouce je od synů Izraelských smlouvou věčnou. **9** I budou Aronovi a synům jeho, kteřížto jísti budou je na místě svatém; nebo nejsvětější věc jest jim z oběti ohnívých Hospodinových právem věčným. **10** Vyšel pak syn ženy Izraelské, kteréhož měla s mužem Egyptským, mezi syny Izraelskými, a vadili se v staních syn ženy té Izraelské s mužem Izraelským. **11** I zlořečil syn ženy té Izraelské a rouhal se jménu Božímu. Tedy přivedli ho k Mojžíšovi. (Jméno pak matky jeho bylo Salumit, dcera Dabri, z pokolení Dan.) **12** A dalí jej do vězení, až by jim bylo oznameno, co s ním Bůh káže učiniti. **13** Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: **14** Vyved' toho ruhače ven z stanů, a nechat' všickni ti, kteříž slyšeli, vloží ruce na hlavu jeho, a všeckeni lid atť ho ukamenuje. **15** Mluvě pak k synům Izraelským, díš jim: Kdož by koli zlořečil Bohu svému, poneset' hřich svůj. **16** Kdož by zlořečil jménu Hospodinovu, smrtí umře, a všecko shromáždění bez milosti ukamenuje jej. Tak cizí, jako doma zchovaný, když by zlořečil jménu Hospodinovu, smrtí umře. **17** Zabil-li by kdo kterého člověka, smrtí umře. **18** Jestliže by pak zabil hovado, navráti jiné, hovado za hovado. **19** Kdož by pak zohavil bližního svého, vedle toho, jakž on učinil, tak se stař jemu: **20** Zlámaní za zlámaní, oko za oko, Zub za Zub. Jakouž by ohavu učinil na těle člověka, taková zase učiněna bude jemu. **21** Kdož by zabil hovado, navráti jiné, ale kdož by zabil člověka, umře. **22** Jednostojné právo míti budete. Jakož příchozímu, tak domácímu stane se; nebo já jsem Hospodin Bůh váš. **23** Tedy mluvil Mojžíš k synům Izraelským ty věci. I vyvedli toho ruhače ven za stany, a kamením hozametalí. Učinili, praví, synové Izraelští vedle toho, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi.

25 Mluvil ještě Hospodin k Mojžíšovi na hoře Sinai, řka: **2** Mluv synům Izraelským a rci jim: Když vejdeš do země,

kterouž já dávám vám, odpočívati bude země, nebo sobota jest Hospodinova. **3** Šest let osívati budeš rolí svou, a šest let obřezovati budeš vinici svou a sbíratí úrody její. **4** Sedmého pak léta sobotu odpočinutí bude míti země, sobotu Hospodinovu; nebudeš na poli svém síti a vinice své řezati. **5** Což se samo od sebe zrodí obilí tvého, nebudeš toho žít, a hroznů vinice zanechané od tebe nebudeš sbíratí. Rok odpočinutí bude míti země. **6** Ale ovoce země toho odpočinutí budete míti ku pokrmu, ty i služebník tvůj, i děvka tvá, i nájemník tvůj, i příchozí tvůj, kterýž bydlí u tebe, **7** I hovado tvé, i všeliký živočich, kterýž jest v zemi tvé, všecky úrody její budou míti ku pokrmu. **8** Sechteš také sobě sedm těchodnů let, totiž sedmkrát sedm let, tak aby čas sedmi těchodnů let učinil tobě čtyřiceti devět let. **9** Tedy dás troubiti trubou veselé všudy sedmého měsíce v desátý den; v den očištěování dás troubiti trubou po vši zemi vaši. **10** I posvětíte léta paděsáteho, a vyhlásíte svobodu v zemi té všechném obyvatelům jejím. Léto milostivé toto míti budete, abyste se navrátili jeden každý k statku svému, a jeden každý k čeledi své zase přijde. **11** Ten rok milostivý paděsáteho léta míti budete; nebudeste síti, ani žítí toho, což by samo od sebe vzrostlo, ani sbíratí vína opuštěných vinic léta toho. **12** Nebo milostivé léto jest, protož za svaté je míti budete; ze všelikého pole jísti budete úrody jeho. **13** Toho léta milostivého navráti se jeden každý k statku svému. **14** Když nějakou věc prodáš bližnímu svému, aneb koupíš něco od bližního svého, nikoli neutiskujte jeden druhého. **15** Vedle počtu let po létu milostivém koupíš od bližního svého, a vedle počtu let, v kterýchž úrody bráti máš, prodá tobě. **16** Čím více bude let, tím větší placení bude, a čím méně let, tím, menší placení bude; nebo počet úrod prodá tobě. **17** Protož nikoli neoklamávejte jeden druhého, ale boj se každý Boha svého; nebo já jsem Hospodin Bůh váš. **18** Ostříhejte ustanovení mých, a soudy mé zachovávejte a činěte je, a bydliši budete v zemi té bezpečně. **19** A přinese vám země úrody své; i budete jísti až do sytosti, bydlíce bezpečně v ní. **20** Pakli díte: Co budeme jísti léta sedmého, jestliže nebudeme síti, ani shromažďovati užitků svých? **21** Dám požehnání své vám léta šestého, tak že přinese úrody na tři léta. **22** I budete síti léta osmého, a jísti úrody staré až do léta devátého; dokudž by nezrostly úrody jeho, jísti budete staré. **23** Země pak nebude prodávána v manství; nebo má jest země, a vy jste příchozí a podruzi u mne. **24** A po vši zemi vládařství svého dopustíte dávati výplatu země. **25** Jestliže by ochudil bratr tvůj, tak že by prodal něco z statku svého, tedy přijde příbuzný jeho, nejbližší jeho, a vyplatí prodanou věc od bratra svého. **26** Pakli kdo nemaje výplatce, mohl by tomu sám dosti učiniti, tak že shledal by, což potřebí k vyplacení: **27** Tedy počte léta prodaje svého, a navráti, což zůstane, tomu, jemuž prodal; tak zase přijde k statku svému. **28** Pakli by nemohl shledati toho, což by navrátili měl, tedy zůstane věc prodaná v rukou toho, kterýž ji koupil, až do léta milostivého. I postoupí mu ji v čas léta milostivého, a on navráti se zase k dědictví svému. **29** Když by kdo prodal dům k bydlení v městě hrazeném, bude míti právo k vyplacení jeho, dokudž nevyplní se rok prodaje jeho. Za celý rok bude míti právo k vyplacení jeho. **30** Paklit' ho nevyplatí dříve, než vyjde ten celý rok, tedy zůstane dům ten v městě hrazeném tomu,

kterýž jej koupil, dědičně v pronárodech jeho, aniž ho postoupí v létě milostivém. **31** Domové pak ve vsech, kteréž nejsou zdí ohrazené, tak jako pole země počítati se budou. Budou moci být vyplacováni, a léta milostivého navráceni budou. **32** Ale města Levítská, a domové v městech dědictví jejich, ti vždycky vyplacení mohou být od Levítů. **33** Ten pak, kdož vyplacuje, at' jest z Levítů. Aneb at' vyjde kupec z koupeného domu a města dědictví jeho v čas léta milostivého; nebo domové měst Levítských jsou dědictví jejich mezi syny Izraelskými. **34** Pole pak na předměstí měst jejich nebude prodáváno, nebo dědictví jejich věčné jest. **35** Jestliže by schudl bratr tvůj, a ustaly by ruce jeho u tebe, posílniš ho; též příchozí aneb podruh živiti se bude při tobě. **36** Nevezmeš od něho lichvy aneb úroku, ale báti se budeš Boha svého, aby se mohl bratr tvůj živiti u tebe. **37** Peněz svých nedáš jemu na lichvu, aniž pro zisk půjčovatí budeš obilí svého. **38** Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptské, abych vám dal zemi Kananejskou, a byl vám za Boha. **39** Jestliže by pak schudl bratr tvůj u tebe, tak že by se prodal tobě, nebudeš ho podrobovatí v dílo otrocké. **40** Jakožto nájemník a jako podruh bude při tobě; až do léta milostivého sloužiti bude u tebe. **41** Potom vyjde od tebe s dětmi svými, a navrátí se k čeleďi své, a v dědictví otců svých navrátí se. **42** Nebo jsou služebníci moji, kteréž jsem vyvedl z země Egyptské; nebudou prodáváni tak jako jiní služebníci. **43** Nebudeš panovati nad ním tvrdě, ale báti se budeš Boha svého. **44** Služebník pak tvůj aneb děvka tvá, kteréž míti budeš, budou z národu těch, kteréž jsou vůkol vás; z nich kupovati budete služebníky a děvky. **45** I od synů bydlitelů, kteréž jsou u vás pohostini, od těch kupovati budete, a z čeledí těch, kteréž jsou s vám, kteréž zplodili v zemi vaší, a budou vám v dědictví. **46** A vládnouti budete jimi právem dědičným, i synové vaši po vás, abyste je dědičně obdrželi. Na věčnost služby jejich užívati budete, ale nad bratřími svými, syny Izraelskými, nižádný nad bratrem svým nebude tvrdě panovati. **47** Jestliže by pak zbohatil příchozí aneb host, kteréž bydlí s tebou, a bratr tvůj přišel by na chudobu při něm, tak že by se prodal příchozímu aneb hosti tvému, aneb obyvateli, kteréž jest z čeledi cizí, **48** Když by se tedy prodal, může zase vyplacen být. Někdo z bratří jeho vyplatí ho. **49** Budto strýc jeho, aneb syn strýce jeho vyplatí jej, aneb někdo z přátele krevních jeho, z rodiny jeho, vyplatí ho; aneb jestli potom sám bude moci s to být, vyplatí se. **50** I počte se s tím, kteréž ho kupil, od léta, v kterémž se jemu prodal, až do léta milostivého, aby peníze, za něž jest prodán, byly vedle počtu let; a jakožto s nájemníkem, tak se s ním stane. **51** Jestliže ještě mnoho let zůstává k létu milostivému, vedle nich navrátí výplatu svou z peněz, za něž koupen jest. **52** Pakli málo zůstává let do léta milostivého, tedy počte se s ním, a vedle počtu let jeho navrátí výplatu svou. **53** Tak jako s čeledínem ročním nakládáno bude s ním; nebudou nad ním tvrdě panovati před očima tvýma. **54** Pakli by se nevyplatal v těch letech, tedy vyjde léta milostivého on, i synové jeho s ním. **55** Nebo synové Izraelští jsou moji služebníci, služebníci moji jsou, kteréž jsem vyvedl z země Egyptské: Já Hospodin Bůh váš.

26 Nedělejte sobě modl, ani obrazu rytého, aneb sloupu nevyzdvihnete sobě, ani kamene malovaného v zemi vaší

nestavějte, abyste se jemu klaněli; nebo já jsem Hospodin Bůh váš. **2** Sobot mých ostříhejte, a svatyně mé se bojte: Já jsem Hospodin. **3** Jestliže v ustanoveních mých choditi budete, a příkazání mých ostříhajíce, budete je činiti: **4** Tedy dám vám deště vaše časy svými, a země vydá úrody své, a stromoví polní vydá ovoce své, **5** Tak že mlácení postihne vinobraní, a vinobraní postihne setí. I budete jísti chléb svůj do sytosti, a přebývati budete bezpečně v zemi své. **6** Nebo dám pokoj v zemi, i budete spáti, a nebude, kdo by vás předěsil; vypléním i zvěř zlou z země, a meč nebude procházeti země vaší. **7** Nýbrž honiti budete nepřátely své, a padhou před vámi od meče. **8** Pět vašich honiti jich bude sto, a sto vašich honiti bude deset tisíců, i padnou nepřátelé vaši před vámi od meče. **9** Nebo obrátím tvář svou k vám, a dám vám zrůst, a rozmnozím vás, a utvrdím smlouvu svou s vámi. **10** A jísti budete úrody několikaleté, a když nové přijdu, staré vyprázdníte. **11** Vzdělám příbytek svůj u prostřed vás, a duše má nebude vás nenáviděti. **12** A procházeti se budu mezi vámi, a budu Bohem vaším, a vy budete lidem mým. **13** Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptských, abyste jimnesloužili, a polámal jsem závory jha vašeho, abyste chodili prosti. **14** Pakli nebudete mne poslouchati, a nebudete činiti všechn příkazání těchto, **15** A jestli ustanovení má zavřete, a soudu mé zoškloví-li sobě duše vaše, tak abyste nečinili všechn příkazání mých, a zrušili byste smlouvu mou: **16** Já také toto učiním vám: Uvedu na vás strach, souchotiny a zimnici pálcívou, což zkaží oči vaše, a bolestí naplní duši. Semeno své nadarmo síti budete, nebo nepřátelé vaši snědí je. **17** Postavím zůriovou tvář svou proti vám, tak že poraženi budete od nepřátel svých, a panovati budou nad vámi ti, kteréž vás nenávidí. Utíkatí budete, ano vás žádný nehoní. **18** Jestliže ani tak poslouchati mne nebudete, tedy ještě sedmkrát více trestati vás budu pro hřichy vaše. **19** A potru vyvýšenost síly vaší, a učiním nebe nad vámi jako železo, a zemi vaši jako měd'. **20** Nadarmo bude vynaložena síla vaše, nebo země vaše nevydá vám úrody své, a stromoví země nevydá ovoce svého. **21** Jestliže pak se mnou maní zacházeti budete, a nebudete mne chtít poslouchati, tedy přídám na vás sedmkrát více ran vedle hřichů vašich. **22** A pustím na vás zvěř polní, kteréž uvede na vás sirobu, a vyhubí hovada vaše a umenší vás; i zpustnou cesty vaše. **23** Pakli ani potom nenapravíte se, ale vždy se mnou maní zacházeti budete, **24** I já s vámi maní zacházeti budu, a biti vás budu sedmkrát více pro hřichy vaše. **25** A uvedu na vás meč, kteréž vrchovatě pomstí zrušení smlouvy. I shrnnete se do měst svých; tam pošli mor mezi vás, a dáni budete v ruce nepřátelům. **26** A když polámi vám hůl chleba, tedy deset žen peci bude chléb váš v peci jedné, a zase chléb váš odvážovati vám budou. Budete pak jísti, a nenasýtite se. **27** Pakli i s tím nebudete mne poslouchati, ale předce maní se mnou zacházeti budete: **28** I já také v hněvě maní s vámi zacházeti budu, a trestati vás budu i já sedmkrát více pro hřichy vaše. **29** A budete jísti těla synů svých, a těla dcer svých. **30** A zkažím výsostí vaše, a vypléním slunečné obrazy vaše, a skladu těla vaše na špalky ukydaných bohů vašich, a duše má bude vás nenáviděti. **31** Města vaše dám v zpuštění, a učiním, aby zpustly svatyně vaše, aniž více zachutnám oběti vůně přijemné

vaši. **32** Já zpustím zemi, tak že ztrnou nad ní neprátele vaši, kteříž bydlit budou v ní. **33** Vás pak rozptýlím mezi národy, a učiním, aby s dobýtym mečem vás honili. I bude země vaše vyhubena, a města vaše zpustnou. **34** A tehdy země užive sobot svých po všecky dny, v nichž pustá bude, vy pak budete v zemi nepřítel svých. Tehdáž, pravím, odpočíne země, a užive sobot svých. **35** Po všecky dny, v nichž pustá bude, odpočívat bude; nebo neodpočívá v soboty vaše, když jste vy bydlili v ní. **36** Kteříž pak ještě pozůstanou z vás, uvedu strach na srdce jejich v krajinách nepřítel jejich, tak že zažene je chřest listu větrem chřestícího. I budou utíkat, rovně jako před mečem, a padnou, an jich žádný honiti nebude. **37** A budou padati jeden přes druhého jakožto od meče, ač jich žádný honiti nebude; aniž kdo z vás bude moci ostáti před nepřáty svými. **38** I zahynete mezi národy, a zžíře vás země nepřítel vašich. **39** Kteříž pak pozůstanou z vás, svadnouti budou pro nepravost svou v zemi nepřítel vašich, ano i pro nepravosti otců vašich s nimi usvadnou. **40** Ale jestliže budou vyznávati nepravost svou, a nepravost otců svých vedle přestoupení svého, kterýmž přestoupili proti mně, a maní se mnou zacházel, **41** I já také že jsem maní s nimi zacházel, a uvedl je do země nepřítel jejich; jestliže, pravím, tehdáž poníží se srdce jejich neobřezané, a schválí pokutu nepravosti své: **42** Tedy rozpomenu se na smlouvou svou s Jákobem, a na smlouvou svou s Izákem, i na smlouvou svou s Abrahamem rozpomenu se; také i na tu zemi pamětliv budu. **43** Mezi tím země jsuc jich zbavena, užive sobot svých, kdyžto zpuštěna bude pro ně. Tehdáž oni schválí pokutu nepravosti své proto, že všelikaj soudy mými pohrdali, a ustanovení má zoškivila sobě duše jejich. **44** A však i tak, když by v zemi nepřítel svých byli, nezavrhl bych jich, a nezoškivil jich sobě, abych je měl do konce zkaziti, a zrušiti smlouvou svou s nimi; nebo já jsem Hospodin Bůh jejich. **45** Ale rozpomenu se na ně pro smlouvou učiněnou s předky jejich, kterýž jsem vyvedl z země Egyptské před očima pohanů, abych jim byl za Boha: Já Hospodin. **46** Ta jsou ustanovení a soudové, i zákonové, kteréž vydal Hospodin na hoře Sinai skrze Mojžíše, aby byli mezi námi a mezi syny Izraelskými.

27 Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Mluv synům Izraelským a rci jim: Když by kdo slibem oddal duše Hospodinu, vedle ceny tvé dá výplatu. **3** Tato pak bude cena tvá: Osobě mužského pohlaví, počna od toho, kterýž jest ve dvacítí letech, až do šedesátiletého, uloží výplatu padesáte lotů stříbra vedle lotu svatyně. **4** Pakli ženského pohlaví bude, uložíš výplatu třiceti lotů. **5** A od pětiletých až do dvacítiletých uložíš výplatu, za osobu mužského pohlaví dvacetí lotů, ženského pak deset lotů. **6** A od dítěte jednoho měsíce zstáří až do pětiletých, uložíš za pachole pět lotů stříbra, a za děvče tři loty stříbra. **7** Od šedesáti pak let a výše, bude-li muž, uložíš výplatu patnácté lotů, a ženě deset lotů. **8** Pakli bude tak chudý, že by nemohl uložené výplaty dátí, tedy postaven bude před knězem, aby mu kněz uložil výplatu. Podlé toho, seč bude moci být ten, kdož slib učinil, uloží mu výplatu. **9** Jestliže by pak kdo hovado z těch, kteréž se obětuji Hospodinu, slíbil, každé, kteréž dá z nich Hospodinu, svaté bude. **10** Nesmění ho, aniž dá jiného za ně, lepšího za horší, aneb horšího za lepší. Jestliže by pak jakýmkoli

způsobem je směnil, hovado za hovado, tedy ono i toto, kteréž za ně dáno, svaté bude. **11** Pakli by které nečisté hovado slíbil, z jehož pokolení neobětuji oběti Hospodinu, tedy postavi to hovado před knězem. **12** A bude je šacovati kněz, bud' ono dobré aneb zlé. Jakž je kněz cení, tak bud'. **13** Pakli bude chtít vyplatiti je, přidá pátý díl nad cenu tvou. **14** Když by pak někdo posvětil domu svého, aby byl svatý Hospodinu, bude jej kněz ceniti, budto že by dobrý byl aneb zlý. Jakž jej procení kněz, tak zůstane. **15** Pakli ten, kterýž posvětil domu svého, chtěl by jej vyplatiti, přidá pátý díl peněz nad cenu tvou, i bude jeho. **16** Jestliže by kdo díl pole dědictví svého posvětil Hospodinu, tedy budeš je ceniti vedle toho, jakž se osívá. Chomer ječmene kde se vseje, za padesáte lotů stříbra ceněno bude. **17** Jestliže by hned od léta milostivého posvětil pole svého, tedy vedle ceny tvé zůstane. **18** Pakli by po léta milostivém posvětil pole svého, tedy seče mu kněz peníze vedle počtu let zůstávajících ještě do léta milostivého, i odejme to z ceny tvé. **19** Chtěli by pak vyplatiti pole ten, kterýž ho posvětil, přidá pátý díl peněz nad cenu tvou, a zůstane jemu. **20** Nevyplati-li by pak pole toho, a prodáno by bylo někomu jinému, nemůže víc vyplaceno být. **21** I bude pole to, když svobodné vyjde léta milostivého, svaté Hospodinovo, jakožto pole posvěcené; kněz bude v dědictví jeho. **22** Jestliže pak pole koupené, kteréž by nebylo z pole dědictví jeho, posvětil Hospodinu, **23** Tedy seče mu kněz summu ceny jeho až do léta milostivého, i dá cenu jeho v ten den, jako posvěcenou Hospodinu. **24** V léta milostivém navráti se pole k tomu, od kohož bylo koupeno, jehož dědictví jest pole to. **25** Všeliká pak cena tvá bude vedle lotu svatyně. Lot pak váží dvacetí haléřů. **26** Ale prvorozeného, což právem prvorozentví dává se Hospodinu z hovad, nižádný neposvětí, budto z skotu aneb z bravů; Hospodinovo jest prvé. **27** A jestliže by z hovad nečistých bylo, vyplati je vedle ceny tvé, a přidá pátý díl nad ní. Pakli' nebude vyplaceno, tedy necht' jest prodáno vedle ceny tvé. **28** Všeliká pak věc posvěcená, kterouž by někdo slibem posvětil Hospodinu ze všech věcí, kteréž má, bud' z lidí aneb z hovad, aneb z pole dědictví svého, nebude prodávána, ani vyplacována; nebo všecko, což takovým slibem posvěceno jest, věc nejsvětější bude Hospodinu. **29** Všeliké hovado tak oddané, kteréž slibem tím se oddává od člověka, nebude vyplacováno, ale smrtí umře. **30** Všickni také desátkové země, bud' z semene země, aneb z ovce stromů, Hospodinovi budou; nebo posvěcení jsou Hospodinu. **31** Bude-li kdo chtít vyplatiti desátky své, pátý díl jejich přidá nad ně. **32** A všeliký desátek z volů aneb drobného dobytka, jakž přichází pod hůl pastýře, každý ten desátek svatý bude Hospodinu. **33** Nebude vyhledávati, dobré-li by bylo čili zlé, aniž ho smění. Pakli je předce smění, bude to i ono odměněné svaté, a nebude vyplaceno. **34** Ta jsou přikázání, kteréž přikázel Hospodin Mojžíšovi na hoře Sinai, aby je oznámil synům Izraelským.

4 Mojžišova

1 Mluvil pak Hospodin k Mojžišovi na poušti Sinai, v stánku úmluvy, prvního dne měsíce druhého, léta druhého po vyjítí jejich z země Egyptské, řka: **2** Sečtěte summu všeho množství synů Izraelských po čeledech jejich, a po domích otců jejich, vedlé počtu jmen každého pohlaví mužského po hlavách jejich, **3** Od dvadcítiletých a výše všecky, kteríž by mohli jítí k boji v Izraeli, sečtěte je po houfích jejich, ty a Aron. **4** A bude s vámi z každého pokolení jeden muž, kterýž by přední byl v domě otců svých. **5** Tato pak jsou jména mužů, kteríž stanou s vámi: Z pokolení Rubenova Elisur, syn Sedeurův; **6** Z Simeonova Salamiel, syn Surisaddai; **7** Z Judova Názon, syn Aminadábův; **8** Z Izacharova Natanael, syn Suar; **9** Z Zabulonova Eliab, syn Helonův; **10** Z synů Jozefových, z pokolení Efraimova Elisama, syn Amiudův; z Manassesova Gamaliel, syn Fadasurův; **11** Z Beniaminova Abidan, syn Gedeonův; **12** Z pokolení Dan Ahiezer, syn Amisaddai; **13** Z Asser Fegiel, syn Ochraniův; **14** Z pokolení Gád Eliazaf, syn Duelův; **15** Z Neftalímova Ahira, syn Enanův. **16** Ti jsou slovoutní z lidu, knížata pokolení otců svých, ti jako hlavy tisíců Izraelských budou. **17** Vzal tedy Mojžiš a Aron muže ty, kteríž jmenováni byli, **18** A shromáždili všecko množství prvního dne měsíce druhého, kteríž přiznávali se k rodům svým po čeledech svých, po domích otců svých, a vedlé počtu jmen, od dvadcítiletých a výše po osobách svých. **19** Jakož by přikázal Hospodin Mojžišovi, tak sčetl je na poušti Sinai. **20** I bylo synů Rubena prvorrozeného Izraelova, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, a podlé počtu jmen, po hlavách jejich, všech pohlaví mužského, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž mohli jítí k boji, **21** A načteno jich z pokolení Rubenova čtyřidceti šest tisíců a pět set. **22** Z synů Simeonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, sečtených jeho vedlé počtu jmen, po hlavách jejich, všech pohlaví mužského od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž mohli jítí k boji, **23** Načteno jich z pokolení Simeonova padesáte devět tisíců a tři sta. **24** Z synů Gádových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž mohli bojovati, **25** Načteno jich z pokolení Gádova čtyřidceti pět tisíců, šest set a padesát. **26** Z synů Judových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadcítí let a výše, všecky, kteříž mohli jítí k boji, **27** Načteno jich z pokolení Judova sedmdesáte čtyři tisíce a šest set. **28** Z synů Izacharových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž mohli jítí k boji, **29** Načteno jich z pokolení Izacharova padesáte čtyři tisíce a čtyři sta. **30** Z synů Zabulonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž mohli jítí k boji, **31** Načteno jich z pokolení Zabulonova padesáte sedm tisíců a čtyři sta. **32** Z synů Jozefových, a nejprv, synů Efraimových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podlé počtu jmen, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž mohli jítí k boji, **33** Načteno jich z pokolení Efraimova čtyřidceti tisíc a pět set. **34** Potom z synů Manassesových, rodiny jejich, po

čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž vycházeli k boji, **35** Načteno jich z pokolení Manassesova třídceti dva tisíce a dvě stě. **36** Z synů Beniaminových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž mohli jítí do boje, **37** Načteno jich z pokolení Beniaminova třídceti pět tisíců a čtyři sta. **38** Z synů Dan, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž vycházeli k boji, **39** Načteno jich z pokolení Dan šedesáte dva tisíce a sedm set. **40** Z synů Asser, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž mohli jítí na vojnu, **41** Načteno jich z pokolení Asser čtyřidceti jeden tisíců a pět set. **42** Z synů Neftalímových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž mohli jítí k boji, **43** Načteno jich z pokolení Neftalímova padesáte tři tisíce a čtyři sta. **44** Ten jest počet těch, kteréž sečtl Mojžiš a Aron a knížata Izraelská, dvanácte mužů, kteríž byly vybrány po jednom z domů otců svých. **45** I bylo všech sečtených synů Izraelských po domích otců jejich, od dvadcítiletých a výše, všecky, kteříž mohli vycházeti k boji Izraeli, **46** Všech sečtených bylo šestkrát sto tisíc, a tři tisíce, pět set a padesát. **47** Levítové pak vedlé pokolení otců svých nejsou počítáni mezi ně. **48** Nebo byl mluvil Hospodin k Mojžišovi, řka: **49** Pokolení Levítského nebudeš počítati, a nepříčteš jich k synům Izraelským, **50** Ale ustanovíš Levíty nad přibytkem svědecství, a nadé vším nádobím jeho, a nadé všemi věcmi, kteréž přináležejí k němu. Oni nositi budou příbytek i všecka nádobí jeho, oni přisluhovati budou jemu, a vúkol přibytku klásti se budou. **51** Když se pak s místa bude mítí hýbatí příbytek, složí jej Levítové, a když se bude klásti příbytek, vyzdvihou jej Levítové. Kdož by koli cizí přistoupil, umře. **52** I budout' se klásti synové Izraelští, jeden každý v ležení svém, a jeden každý pod praporcem svým, a po houfích svých. **53** Levítové pak klásti se budou vúkol přibytku svědecství, aby nepříšlo rozhněvání mé na shromáždění synů Izraelských; i budou Levítové držeti stráž u přibytku svědecství. **54** Učinili tedy to synové Izraelští, všecko, jakž přikázal Hospodin Mojžišovi, tak učinili.

2 Mluvil také Hospodin k Mojžišovi a Aronovi, řka: **2** Synové Izraelští klásti se budou jeden každý pod korouhví svou, při praporci domu otců svých; vúkol stánku úmlvy opodál klásti se budou. **3** Tito pak rozbití stany k východní straně: Korouhev vojska Judova po houfích svých, a kníže synů Juda Názon, syn Aminadábův, **4** A u vojště jeho lidu sečteného sedmdesáte čtyři tisíce a šest set. **5** Podlé něho pak položí se pokolení Izachar, a kníže synů Izachar Natanael, syn Suar, **6** A u vojště jeho lidu sečteného padesáte čtyři tisíce a čtyři sta. **7** Pokolení Zabulon podlé nich, a kníže synů Zabulon Eliab, syn Helonův, **8** A u vojště jeho lidu sečteného padesáte sedm tisíců a čtyři sta. **9** Summa všech sečtených u vojště Judově sto osmdesáte šest tisíců a čtyři sta, po houfích jejich. Ti napřed potáhnou. **10** Korouhev vojska Rubenova klásti se bude ku poledni po houfích svých, a kníže synů Ruben Elisur, syn Sedeurův, **11**

A u vojště jeho lidu sečteného čtyřidcti šest tisíců a pět set. **12** Podlé něho pak položí se pokolení Simeonovo, a kníže synů Simeon Salamiel, syn Surisaddai, **13** A u vojště jeho lidu sečteného padesáte devět tisíců a tři sta. **14** Potom pokolení Gád, a kníže synů Gád Eliazaf, syn Ruelův, **15** A u vojště jeho lidu sečteného čtyřidcti pět tisíců, šest set a padesáte. **16** Summa všech sečtených u vojště Rubenově sto padesáte a jeden tisíc, čtyři sta a padesáte, po houfích svých. A ti za prvními potáhnou. **17** Potom půjde stánek úmluvy s vojskem Levítů u prostřed vševo vojska. Jakýmž pořádkem klásti se budou, takovým potáhnou, každý v svém šiku pod korouhví svou. **18** Korouhev vojska Efraimova po houfích svých bude k západu, a kníže synů Efraimových Elisama, syn Amiudův, **19** A u vojště jeho lidu sečteného čtyřidcti tisíc a pět set. **20** Podlé něho pak položí se pokolení Manassesovo, a kníže synů Manassesových Gamaliel, syn Fadasurův, **21** A u vojště jeho lidu sečteného třídceti dva tisíce a dvě stě. **22** Potom položí se pokolení Beniaminovo, a kníže synů Benjamin Abidan, syn Gedeonův, **23** A u vojště jeho lidu sečteného třídceti pět tisíců a čtyři sta. **24** Summa všech sečtených u vojště Efraimově sto osm tisíců a sto osob, po houfích jejich. A tito za druhými potáhnou. **25** Korouhev vojska Dan bude k straně půlnoční, po houfích svých, a kníže synů Dan Ahiezer, syn Amisaddai, **26** A u vojště jeho lidu sečteného šedesáte dva tisíce a sedm set. **27** Podlé něho položí se pokolení Asser, a kníže Asser Fegiel, syn Ochranův, **28** A u vojště jeho lidu sečteného čtyřidcti jeden tisíc a pět set. **29** Za nimi pokolení Neftálímovo, a kníže synů Neftálímových Ahira, syn Enanův, **30** A u vojště jeho lidu sečteného padesáte tři tisíce a čtyři sta. **31** Summa všech sečtených u vojště Dan sto padesáte sedm tisíců a šest set. Oni nazad potáhnou při praporcích svých. **32** Ta jest summa synů Izraelských po domích otců jejich, všech sečtených v celém vojště po houfích jejich, šestkrát sto tisíců, tři tisíce, pět set a padesáte. **33** Levítové pak nejsou počítáni mezi syny Izraelské, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. **34** I učinili synové Izraelští všecko; jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak rozobil stany při korouhvech svých, a tak táhli jeden každý po čeledech svých a po domích otců svých.

3 Tito jsou přiběhové Aronovi a Mojžíšovi od toho dne, když mluvil Hospodin s Mojžíšem na hoře Sinai. **2** A tato jsou jména synů Aronových: Prvorovený Nádab, potom Abiu, Eleazar a Itamar. **3** Ta jsou jména synů Aronových, kníži pomazaných, jejichžto ruce naplněny, aby úřad kněžství konali. **4** Umrel pak Nádab a Abiu před Hospodinem, když obětovali cizí oheň před Hospodinem na poušti Sinai, a neměli synů. Protož konal úřad kněžský Eleazar a Itamar před tváří Arona otce svého. **5** Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: **6** Rozkaž přistoupit pokolení Léví, a postav je před Aronom knězem, aby mu přisluhovali, **7** A drželi stráž jeho, i stráž všeho množství před stánkem úmluvy k vykonávání služby příbytku, **8** Též aby ostříhali všeho nádobí stánku úmluvy, a drželi stráž synů Izraelských a konali služby příbytku. **9** Dáš tedy Levítu Aronovi i synům jeho; vlastně dáni jsou mu oni z synů Izraelských. **10** Arona pak a syny jeho představíš, aby ostříhali kněžství svého; nebo přistoupil-li by

kdo cizí, umře. **11** I mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka: **12** Aj, já vzał jsem Levity z prostředu synů Izraelských na místo všelikého prvoroveného, kteréž otvírá život mezi syny Izraelskými. Protož moji budou Levítové. **13** Nebo mně přináleží všecko prvorovené. Od toho dne, když jsem pobil všecko prvorovené v zemi Egyptské, posvětil jsem sobě všeho prvoroveného v Izraeli od člověka až do hovada. Mně bude: Já Hospodin. **14** Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, řka: **15** Sečti syny Léví vedle domů otců jejich, po čeledech jejich, každého pohlaví mužského; zstáří jednoho měsíce a výše počítatí budeš je. **16** I sčetl je Mojžíš podlé řeči Hospodinovy, jakž rozkázáno mu bylo. **17** I byli synové Léví ze jména tito: Gerson, Kahat a Merari. **18** Tato pak jsou jména synů Gersonových po čeledech jejich: Lebni a Semei. **19** A synové Kahat po čeledech svých: Amram a Izar, Hebron a Uziel. **20** Synové pak Merari po čeledech svých: Moholi a Musi. Ty jsou čeleďi Léví vedle domů otců svých. **21** Od Gersona čeleď Lebnitská a čeleď Semejská. Ty jsou čeleďi Gersonovy. **22** A načteno jich v počtu všech pohlaví mužského zstáří jednoho měsíce a výše sedm tisíců a pět set. **23** Čeleďi Gersonovy za přibytka klásti se budou k straně západní. **24** Kníže pak domu otce Gersonitských bude Eliazaf, syn Laelův. **25** A k opatrování synům Gersonovým při stánku úmluvy nalezeťi bude přibytka i stánek, příkrytí jeho i zastření dveří stánku úmluvy, **26** A očkovaté koltry k síní, i zavěšení dveří síně, kteráž jest před přibytka a při oltářním kruhem, i provazové jeho ke všeliké potřebě jeho. **27** Od Kahat pak pošla čeleď Amramitská čeleď Izaritská, a čeleď Hebroničská, a čeleď Uzeličská. Ty jsou čeleďi Kahat. **28** V počtu všech pohlaví mužského zstáří jednoho měsíce a výše bylo osm tisíců a šest set, držicích stráž při svatyni. **29** Čeleďi synů Kahat klásti se budou k straně přibytka polední, **30** A kníže domu otcovského v čeledech Kahat Eliazaf, syn Uzielův. **31** V jejich pak opatrování bude truhla, stůl, svícen, oltářové a nádobí svatyně, jímž přisluhovati budou, a opona i všecko, což přináleží k ní. **32** Kníže pak nad knížaty Levitskými Eleazar, syn Arona kněze, ustavený nad těmi, kteříž drží stráž při svatyni. **33** Od Merari pak čeleď Moholitská a čeleď Musitská. Ty jsou čeleďi Merari. **34** A načteno jich v počtu všech mužského pohlaví zstáří jednoho měsíce a výše šest tisíců a dvě stě. **35** A kníže domu otcovského v čeledech Merari Suriel, syn Abichailův. A ti klásti se budou k straně přibytku půlnoční. **36** Toto pak poručeno k opatrování synům Merari: Dsky přibytku a svílakové jeho, sloupové a podstavkové a všecka nádobí jeho i všecka práce při nich, **37** Tolikéž sloupové síně vůkol i podstavkové jejich, kolíkové i provazové jejich. **38** Položí se pak před přibytka po přední straně před stánkem úmluvy od východu slunce Mojžíš a Aron i synové jeho, držice stráž při svatyni, stráž za syny Izraelské. Jiný přistoupil-li by kdo, umře. **39** Všech sečtených Levítů, kteréž sečti Mojžíš s Aronom vedle poručení Hospodinova, po čeledech jejich, všech pohlaví mužského jednoho měsíce zstáří a výše dvamecítma tisíců. **40** I řekl Hospodin k Mojžíšovi: Sečti všecko prvorovené mužského pohlaví mezi syny Izraelskými jednoho měsíce zstáří a výše, a sečti summu jmen jejich. **41** A vezmeš mi Levity, (jáž jsem Hospodin), místo všech prvorovených mezi syny Izraelskými, i hovada Levítů místo všeho prvoroveného mezi

hovady synů Izraelských. **42** Když pak sčetí Mojžíš, jakož mu přikázal Hospodin, všecky prvorozené mezi syny Izraelskými, **43** Bylo všech prvorozených pohlav mužského vedle počtu jmen, jednoho měsíce zstáří a výše sečtených jich, dvamecíta tisíců, dvě stě, sedmdesáte a tři. **44** A mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **45** Vezmi Levítu místo všech prvorozených z synů Izraelských, i hovada Levítu za hovada jejich; i budou moji Levítové: Já jsem Hospodin. **46** K vyplacení pak těch dvou set, sedmdesáti a tří, kteříž zbyvají nad počtem Levítů z prvorozených synů Izraelských, **47** Vezmeš pět lotů z každé hlavy, (vedlé lotu svatyně bráti budeš, lot pak dvacet halérů váží), **48** A dás ty peníze Aronovi a synům jeho, výplatu těch, kteříž zbyvají nad počtem jejich. **49** Vzal tedy Mojžíš peníze výplaty od těch, kteříž zbyvali, kromě těch, kteréž vykoupili sebou Levítové, **50** Od prvorozených synů Izraelských vzal peněz tisíc, tři sta, sedesáte pět lotů, vedlé lotu svatyně. **51** I dal ty peníze výplaty Aronovi a synům jeho, podlé řeči Hospodinovy, jakož byl přikázal jemu Hospodin.

4 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka: **2** Sečti summu synů Kahat z prostředu synů Léví po čeledech jejich a po domích otců jejich, **3** Od třídcítiletých a výše až do padesáti let, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli práci vésti při stánku úmluvy. **4** Tato pak bude práce synů Kahat při stánku úmluvy svatyně svatých: **5** Když by se měla vojska hnouti s místa, přijde Aron s syny svými a sejmou oponu zastření, a přikryjí ní truhlu svědectví. **6** A na to dají příkrytí z koží jezevčích, a přistrou svrchu rouchem z samého postavce modrého, a provlekou sochory její. **7** Na stůl pak chlebů předložení prostrou roucho z postavce modrého, a dají na něj misy a kadidlnice a koflíky a přikryvadla k příkryvání; a chléb ustavičně na něm bude. **8** A prostrou na to roucho z červce dvakrát barveného, a přikryjí to přistřením z koží jezevčích, a provlekou sochory jeho. **9** Vezmou také roucho z postavce modrého, a přikryjí svícen světla a lampy jeho, i utěradla jeho, i nádoby k oharkům jeho, a všecky nádoby k oleji jeho, jichž při něm užívají. **10** A obvinou jej se všechněmi nádobami jeho příkrytím z koží jezevčích, a vloží na sochory. **11** Na oltář pak zlatý prostrou roucho z postavce modrého, a přikryjí jej příkrytím z koží jezevčích, a provlekou sochory. **12** Vezmou i všecky nádoby k službě, jimiž přísluhovali v svatyni, a zavinouce do roucha z postavce modrého, přikryjí jej příkrytím z koží jezevčích, a vloží na sochory. **13** Vyprázdní i popel z oltáře, a prostrou na něj roucho šarlatové. **14** A vloží svrchu všecko nádobí jeho, jímž přísluhují na něm, nádoby k uhlí, vidličky, pometla, kotlíky a všecko nádobí oltáře, a přistrouje jej příkrytím z koží jezevčích, uvlekou sochory jeho. **15** A když to vykoná Aron s syny svými, a přikryje svatyni i všecka nádobí její, a jíž by se měla hýbat vojska, tedy přijdou synové Kahat, aby nesli; ale nedotknou se svatyně, aby nezemřeli. Ta jest práce synů Kahat při stánku úmluvy. **16** Eleazar pak, syn Arona kněže, pečovati bude o olej k svícení a kadění vonnými věcmi a oběť ustavičnou i o olej pomazání, svěřený sobě maje všecken příbytek a všecky věci, kteréž v něm jsou, svatyni a nádoby její. **17** A mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, řka: **18** Hledtež, abyste nevyhliadili pokolení čeledi Kahat z prostředu Levítů. **19** Ale toto učiníte

jim, aby zachováni byli a nezemřeli, když by přistupovali k svatyni svatých: Aron a synové jeho přijdouce, zřídí je, jednoho každého ku práci a břemenu jeho. **20** A onino nepřicházejte hleděti na věci svaté, když zavinovány bývají, aby nezemřeli. **21** Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: **22** Sečti také syny Gersonovy po domích otců jich a po čeledech jejich. **23** Od třídcítiletých a výše až do padesáti let sečeš je, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy. **24** Tato pak bude práce čeledí Gersonových v službě a nošení: **25** Nositi budou kortýny příbytku a stánek úmluvy s příkrytím jeho, a příkrytí z koží jezevčích, kteréž svrchu na něm jest, a zastření dveří stánku úmluvy, **26** A očkovaté koltry síně, a zastření brány síně, kteráž jest při stanu a při oltáři vůkol, a provazy její, a všecky nádoby přísluhování jejich, a čehožkoli užívají při službě své. **27** Vedle rozkazu Aronova a synů jeho konati budou všecky služby své synové Gersonovi při všech pracech svých, a při všech službách svých, a svěříte jim k ostříhání všecka břemena jejich. **28** Ta jest práce čeledí synů Gersonových v stánku úmluvy, a Itamar, syn Arona kněze, stráž nad nimi držeti bude. **29** Syny také Merari po čeledech jejich a domích otců jejich sečeš. **30** Od třídcítiletých a výše až do padesáti let sečeš všecky, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy. **31** Tato pak bude povinnost práce jejich, nad všecku službu jejich při stánku úmluvy: Dsky příbytku a sylaky jeho, i sloupy s podstavky jeho nositi, **32** Sloupy také vůkol síně s podstavky jejich, koliky a provazy jejich, se všechněmi potřebami, i se vším přísluhováním jejich. A ze jména vyčtete nádoby svěřené jim k ostříhání. **33** Ta bude práce čeledí synů Merari při všech službách jejich při stánku úmluvy, pod spravou Itamara, syna Arona kněze. **34** I sečti Mojžíš s Aronem a s knížaty lidu syny Kahat po čeledech jejich, a po domích otců jejich, **35** Od třídcítiletých a výše až do padesáti let, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy. **36** A bylo jich sečtených po čeledech jejich dva tisíce, sedm set, padesáte. **37** Ti jsou sečteni z čeledi Kahat, všickni služebníci při stánku úmluvy, kteréž sečti Mojžíš s Aronem podlé rozkazu Hospodinova skrze Mojžíše. **38** Sečtených také synů Gersonových po čeledech jejich, a po domích otců jejich, **39** Od třídcítiletých a výše až do padesáti let, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy, **40** Sečtených jich po čeledech jejich, po domích otců jejich, dva tisíce, šest set, třicet. **41** Ti jsou sečteni z čeledí synů Gersonových, všickni přísluhující v stánku úmluvy, kteréž sečti Mojžíš s Aronem k rozkazu Hospodinovu. **42** Sečtených pak z čeledí synů Merari po čeledech jejich, po domích otců jejich, **43** Od třídcítiletých a výše až do padesáti let, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy, **44** Načteno jich po čeledech jejich tři tisíce a dvě stě. **45** Ti jsou sečteni z čeledí synů Merari, kteréž sečti Mojžíš s Aronem podlé rozkazu Hospodinova skrze Mojžíše. **46** Všech sečtených, kteréž sečti Mojžíš s Aronem a s knížaty Izraelskými z Levítů po čeledech jejich a po domích otců jejich, **47** Od těch, kteříž byli ve třídcítiletých a výše, až do padesáti let, kteřížkoli přináležejí k vykonávání služby přísluhování a práce břemena při stánku úmluvy, **48** Sečtených těch bylo osm tisíců, pět set a osmdesáte.

49 Vedlé rozkazu Hospodinova sečti je Mojžíš, jednoho každého vedlé přísluhování jeho, a vedlé břemene jeho. Sečteni pak jsou ti, kteréž rozkázel čisti Hospodin Mojžíšovi.

5 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Příkaz synům Izraelským, at' vyženou z stanů každého malomocného a každého trpícího tok semene, i každého nad mrtvým poškvrněného. **3** I muže i ženu vyženete, ven za stany vyženete je, aby nepoškvrnovali vojska těch, mezi nimiž já přebývám. **4** I učinili tak synové Izraelští, a vyhnali je ven za stany. Jakož byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, tak učinili synové Izraelští. **5** Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: **6** Mluv k synům Izraelským: Muž aneb žena, když učiní nějaký hřich lidský, dopouštěje se výstupku proti Hospodinu, a byla by vinna duše ta: **7** Tedy vyzná hřich svůj, kterýž učinil, navrátí pak to, címž vinen byl, v cele, a pátý díl přidá nad to, a dá tomu, proti komuž zavinil. **8** A neměli by muž ten přitele, jemuž by nahradil tu škodu, pokuta dána bud' Hospodinu a knězi, mimo skopce očištění, jímž očištěn býti má. **9** Též všeliká obět všech věcí posvěcených od synů Izraelských, kterouž přinesou knězi, jemu se dostane. **10** Tak i věci posvěcené od kohokoli jemu se dostanou; a dal-li kdo co knězi, také jeho bude. **11** Mluvil ještě Hospodin k Mojžíšovi, řka: **12** Mluv k synům Izraelským a rci jim: Kdyby od některého muže uchýlila se žena, a dopustila by se výstupku proti němu, **13** Tak že by obýval někdo jiný s ní, a bylo by to skryto před očima muže jejího, a tajila by se, jsuci poškvrněna, a svědka by nebylo proti ní, a ona nebyla by postižena; **14** Pohnul-li by se duch muže horlivosti velikou, tak že by horlil proti ženě své, kteráž by poškvrněna byla; aneb pohnul-li by se duch muže velikou horlivostí, tak že by horlil proti ženě své, kteráž by poškvrněna nebyla: **15** Tedy přivede muž ženu svou k knězi, a přinese obět její při ní, desátý díl efi mouky ječné. Nenalejet' na ni oleje, aniž dá na ni kadidla; nebo obět veliké horlivosti jest, oběť suchá pamětná, uvozující v paměti nepravost. **16** I bude ji kněz obětovati, a postaví ji před Hospodinem. **17** A nabere vody svaté do nádoby hliněné, a vezma prachu, kterýž jest na zemi v příbytku, dá jej do té vody. **18** Potom postaví kněz ženu tu před Hospodinem, a odkryje hlavu její, a dá ji do rukou oběť suchou pamětnou, kteráž jest obět veliké horlivosti; v ruce pak kněze bude voda hořká zlořečená. **19** I zaklínatí bude ji kněz a řekne k ní: Jestliže neobcoval s tebou žádný, a jestliže jsi neuchýlila se k nečistotě od muže svého, budíž čistá od vody této hořké zlořečené. **20** Paklís se uchýlila od muže svého a nečistá jsi, a obcoval-li někdo jiný s tebou kromě manžela tvého, **21** (Zaklínatí pak bude kněz tu ženu, čině klatbu zlořečenství, a řekne jí:) Dejž tebe Hospodin v zlořečení a v prokletí u prostřed lidu tvého, dopustě, aby lůno tvé hnilo a břicho tvé oteklo. **22** Vejdíž voda zlořečená tato do života tvého, aby oteklo břicho tvé, a lůno tvé shnilo. I odpoví žena ta: Amen, amen. **23** Napíše pak všecko zlořečenství toto do knihy, a smyje je tou vodou hořkou. **24** I dá ženě, aby pila vodu hořkou a zlořečenou; a vejdet' do ní voda zlořečená, a obrátí se v hořkosti. **25** Potom vezme kněz z ruky ženy oběť veliké horlivosti, a obraceti ji bude sem i tam před Hospodinem, a bude ji obětovati na oltáři. **26** A vezma plhou hrst pamětného jejíhoz oběti suché, pálití to bude

na oltáři; a potom dá vypít ženě tu vodu. **27** A když jí dá pítu tu vodu, stane se, jestliže nečistá byla, a dopustila se výstupku proti muži svému, že vejde do ní voda zlořečená, a obrátí se v hořkost, i odme se břicho její, a vyhnije lůno její; i bude žena ta v zlořečení u prostřed lidu svého. **28** Pakli není poškvrněna žena ta, ale čistá jest, tedy bez viny bude, a roditi bude děti. **29** Ten jest zákon veliké horlivosti, když by se uchýlila žena od muže svého, a byla by poškvrněna, **30** Aneb když by se pohnul duch veliké horlivosti v manželu, tak že by horlil velmi proti ženě své, aby postavil ji před Hospodinem, a aby vykonal při ní kněz všecko vedlé zákona tohoto. **31** I bude ten muž očištěn od hříchu, žena pak ponese nepravost svou.

6 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Mluv k synům Izraelským a rci jim: Muž neb žena, když se oddělí, činice slib nazareův, aby se oddali Hospodinu, **3** Od vína i nápoje opojného zdrží se, octa vinného a octa z nápoje opojného nebude pít, ani co vytlačeného z hroznů, zelených hroznů ani suchých nebude jísti. **4** Po všecky dny nazarejství svého nebude jísti žádné věci pocházející z vinného kmene, od zrnka až do šupiny. **5** Po všecky dny slibu nazarejství svého břitva nevejdě na hlavu jeho, dokavadž by se nevyplnili dnové, v nichž se oddělil Hospodinu. Svatý bude, a nechá růsti vlasů hlavy své. **6** Po všecky dny, v nichž se oddělil Hospodinu, k tělu mrtvému nevejdě. **7** Nad otcem svým aneb nad matkou svou, nad bratrem svým aneb nad sestrou svou, kdyby zemřeli, nebude se poškvrnovati; nebo posvěcení Boha jeho jest na hlavě jeho. **8** Po všecky dny nazarejství svého svatý bude Hospodinu. **9** Umřel-li by pak kdo blízko něho náhlou smrtí, a poškvrníl-li by hlavy v nazarejství jeho, oholí hlavu svou v den očišťování svého; dne sedmého oholí ji. **10** A dne osmého přinese dvě hrdičky, aneb dvě holoubátek knězi, ke dveřím stánku úmluvy. **11** I bude kněz obětovati jedno za hřich, a druhé v zápalnou oběť, a očistí jej od toho, címž zhřešíl nad mrtvým, a posvětí hlavy jeho v ten den. **12** A oddělí Hospodinu dny nazarejství svého, a přinese beránka ročního za provinění, a dnové první přijdou v nic; nebo poškvrněno jest nazarejství jeho. **13** Tento pak jest zákon nazareův: V ten den, když se vyplní čas nazarejství jeho, přijde ke dveřím stánku úmluvy. **14** A bude obětovati oběť svou Hospodinu, beránka ročního bez poškvurny, jednoho v obět zápalnou, a ovci jednu roční bez poškvurny oběť za hřich, a skopce jednoho bez poškvurny v obět pokojnou. **15** A koš chlebů přesných, koláče z mouky bělné olejem zadělané, a pokruty nekvašené, olejem pomazané, s obětim jejími suchými mokrými. **16** Kteréžto věci obětovati bude kněz před Hospodinem, a učiní oběť za hřich jeho, i zápalnou oběť jeho. **17** Skopce také obětovati bude v obět pokojnou Hospodinu, spolu s košem chlebů přesných; tolíkéž obětovati bude kněz i oběť suchou i mokrou jeho. **18** Tedy oholí nazareus u dveří stánku úmluvy hlavu nazarejství svého, a vezma vlasy z hlavy nazarejství svého, vloží je na oheň, kterýž jest pod oběti pokojnou. **19** Potom vezme kněz plece vařené z skopce toho, a jeden koláč přesný z koše, a pokruti nekvašenou jednu, a dá v ruce nazarejského, když by oholeno bylo nazarejství jeho. **20** I bude obraceti kněz ty věci sem i tam v obět obracení před Hospodinem; a ta věc svatá

přináležeti bude knězí mimo hrudí obracení, i plece pozdvížení. A již potom nazareus bude moci víno pít. **21** Ten jest zákon nazarea, který slab učinil, a jeho obět Hospodinu za oddělení jeho, kromě toho, což by více učiniti mohl. Vedlé slabu svého, který učinil, tak učiní podlé zákona oddělení svého. **22** I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **23** Mluv k Aronovi a synům jeho a rci: Takto budete požehnání dávat synům Izraelským, mluvíce k nim: **24** Požehnejž tobě Hospodin, a osříhejž tebe. **25** Osvět' Hospodin tvář svou nad tebou, a bud' milostiv tobě. **26** Obratíž Hospodin tvář svou k tobě, a dejž tobě pokoj. **27** I budou vzývati jméno mé nad syny Izraelskými, a já jím žehnati budu.

7 I stalo se toho dne, když dokonal Mojžíš a vyzdvihl příbytek, a pomazal i posvětil ho se všechnmi nádobami jeho, také oltáře a všeho nádobi jeho pomazal a posvětil, **2** že přistupujice knížata Izraelská, přední v domích otců svých, (ti byli knížata pokolení, postavení nad sečtenými), **3** Obětovali dar svůj před Hospodinem, šest vozů příkrytých a dvanácte volů. Dvě knížata dalo jeden vůz, a jeden každý jednoho vola, i obětovali to před příbytkem. **4** I řekl Hospodin Mojžíšovi, řka: **5** Vezmi ty věci od nich, ať jsou ku potřebě při službě stánku úmluvy, a dej je Levitům, každé čeleďi podlé přísluhování jejího. **6** Vzav tedy Mojžíš ty vozy i voly, dal je Levitům. **7** Dva vozy a čtyři voly dal synům Gersonovým vedle přísluhování jejich. **8** Čtyři pak vozy a osm volů dal synům Merari vedle přísluhování jejich, kteří byli pod spravou Itamara, syna Aronova, kněze. **9** Synům pak Kahat nic nedal; nebo přísluhování svatyně k nim přináleželo, a na ramenou nositi měli. **10** Obětovali tedy knížata ku posvěcování oltáře v ten den, když pomazán byl; obětovali, pravím, dar svůj před oltářem. **11** Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Jedno kníže v jeden den, druhé kníže v druhý den, pořád obětovati budou dar svůj ku posvěcení oltáře. **12** Protož obětoval prvního dne dar svůj Názon, syn Aminadabův, z pokolení Judova. **13** Dar pak jeho byl misa stříbrná jedna, sto třídceti lotů zlité; též báně jedna stříbrná, sedmdesáti lotů zlité, jakž jest lot svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché; **14** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **15** Volek jeden mladý, skopec jeden, a beránek roční jeden k oběti zápalné; **16** Kozel jeden za hřich; **17** A k oběti pokojné volové dva, skopci pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ta byla obět Názona, syna Aminadabova. **18** Druhého dne obětoval Natanael, syn Suar, kníže z pokolení Izchar. **19** Obětoval dar svůj misu stříbrnou jednu, sto třídceti lotů zlité; bání stříbrnou jednu, sedmdesáti lotů zlité vedle lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché; **20** Kadidlnici jednu z desíti lotů zlata, plnou kadidla; **21** Volka mladého jednoho, skopce jednoho, a beránka ročního jednoho k oběti zápalné; **22** Kozla jednoho za hřich; **23** A k oběti pokojné voly dva, skopci pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ten byl dar Natanaele, syna Suar. **24** Dne třetího kníže synů Zabulonových Eliab, syn Heloniův. **25** Dar pak jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třídceti lotů bání; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů zlité vedle lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché; **26** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **27** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné; **28**

Kozel jeden za hřich; **29** A k oběti pokojné volové dva, skopci pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ta byla obět Eliaba, syna Helonova. **30** Čtvrtého dne kníže synů Rubenových Elisur, syn Sedeurův. **31** Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třídceti lotů vážila; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů zlité vedle lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané v oběti suchou; **32** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **33** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné; **34** Kozel jeden za hřich; **35** A k oběti pokojné volové dva, skopci pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ten byl dar Elisura, syna Sedeurova. **36** Dne pátého kníže synů Simeonových, Salamiel, syn Surisaddai; **37** Obět jeho byla misa stříbrná jedna, kteráž sto třídceti lotů vážila; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů zlité vedle lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché; **38** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **39** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné; **40** Kozel jeden za hřich; **41** A na obět pokojnou volové dva, skopci pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ta byla obět Salamiele, syna Surisaddai. **42** Dne šestého kníže synů Gád, Eliazaf, syn Duelův. **43** Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třídceti lotů vážila; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů zlité vedle lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché; **44** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **45** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné; **46** Kozel jeden za hřich; **47** A k oběti pokojné volové dva, skopci pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ten byl dar Eliazafa, syna Duelova. **48** Dne sedmého kníže synů Efraimových, Elísama, syn Amiudův. **49** Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třídceti lotů vážila; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů zlité vedle lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané na oběti suchou; **50** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **51** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné; **52** Kozel jeden za hřich; **53** A na obět pokojnou volové dva, skopci pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ten byl dar Elisamův, syna Amiudova. **54** Dne osmého kníže synů Manasse, Gamaliel, syn Fadasůrův. **55** Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třídceti lotů vážila; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů zlité vedle lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché; **56** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **57** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné; **58** Kozel jeden za hřich; **59** A k oběti pokojné volové dva, skopci pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ta byla obět Gamaliele, syna Fadasuрова. **60** Dne devátého kníže synů Beniaminových, Abidan, syn Gedeonův. **61** Obět jeho misa stříbrná jedna, kteráž sto třídceti lotů vážila; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů zlité vedle lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché; **62** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **63** Volek mladý jeden, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné; **64** Kozel jeden za hřich; **65** A k oběti pokojné volové dva, skopci pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ten byl dar Abidanův, syna Gedeonova. **66** Desátého dne kníže synů Dan, Ahiezer, syn Amisaddai. **67** Obět jeho misa stříbrná jedna, jejížto váha byla

sto třídceti lotů; báň stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztží vedlé lotu svatyně; obě plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché; **68** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **69** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné; **70** Kozel jeden za hřich; **71** A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ten byl dar Ahiezera, syna Amisaddai. **72** Jedenáctého dne kniže synů Asser, Fegiel, syn Ochranův. **73** Obět jeho misa stříbrná jedna, jejížto váha byla sto třídceti lotů; báň stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché; **74** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **75** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné; **76** Kozel jeden za hřich; **77** A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ten byl dar Fegiele, syna Ochranova. **78** Dvanáctého dne kniže synů Neftalím, Ahira, syn Enanův. **79** Obět jeho byla misa stříbrná jedna, jejížto váha byla sto třídceti lotů; báň stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché; **80** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla; **81** Volek mladý jeden, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné; **82** Kozel jeden za hřich; **83** A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ta byla obět Ahiry, syna Enanova. **84** Tot' jest posvěcení oltáře (toho dne, když pomazán jest), od knižat Izraelských: Mis stříbrných dvanácte, bání stříbrných dvanácte, kadidlnic zlatých dvanácte. **85** Sto třídceti lotů vážila jedna misa stříbrná, a sedmdesáte báň jedna; všecko nádobí stříbrné vážilo dva tisíce a čtyři sta lotů na lot svatyně. **86** Kadidlnic zlatých dvanácte, plných kadidla; deset lotů vážila každá kadidlnice na váhu svatyně. Všecky kadidlnice zlaté stoa dvacetí lotů vážily. **87** Všechno dobytka k oběti zápalné dvanácte volků, skopců dvanácte, beránků ročních dvanácte s obětí jejich suchou, a kozlů dvanácte za hřich. **88** Všechno pak dobytka k oběti pokojné čtyřmecítna volů, skopců šedesáte, kozlů šedesáte, beránků ročních šedesáte. To bylo posvěcení oltáře, když pomazán byl. **89** Potom když vcházel Mojžíš do stánku úmluvy, aby mluvil s Bohem, tedy slýchal hlas mluvícího k sobě z slitovnice, kteráž byla nad truhoulou svědectví mezi dvěma cherubínky, a mluvíval k němu.

8 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Mluv k Aronovi a rci jemu: Když rozsvěcovati budeš lampy, ven z svícnu sedm lamp svítiti má. **3** I učinil Aron tak; ven z svícnu světlo od sebe dávající rozvítí lampy jeho, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. **4** Bylo pak dílo svícnu takové: Z taženého zlata byl všecken, až i sloupec jeho i květové jeho z taženého zlata byl; podlé podobenství toho, kteréž ukázel Hospodin Mojžíšovi, tak udělal svícen. **5** Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: **6** Vezmi Levítu z prostředku synů Izraelských, a očist' je. **7** Tímto pak způsobem očistovati je budeš: Pokropiš jich vodou očistění; oholí všecko tělo své, a zperou roucha svá, a očistěni budou. **8** Potom vezmou volka mladého a obět suchou z mouky bělné, olejem skropené; a druhého volka mladého vezmeš k oběti za hřich. **9** Tedy přistoupit rozkážeš Levítu před stánkem úmluvy, a shromázdíš všecko množství synů Izraelských. **10** Postavíš

Levítu před Hospodinem, a vloží synové Izraelští ruce své na Levítu. **11** A obětovati bude Aron Levítu v obět před Hospodinem od synů Izraelských, aby vykonávali službu Hospodinu. **12** Levítové pak vloží ruce své na hlavy těch volků; a obětovati budeš jednoho za hřich, a druhého v obět zápalnou Hospodinu k očištění Levítu. **13** A postavíš Levítu před Aronem a před syny jeho, a obětovati je budeš v obět Hospodinu. **14** I oddělíš Levítu z prostředku synů Izraelských, aby moji byly Levítové. **15** Potom pak přijduj Levítové, aby přisluhovali při stánku úmluvy, když bys očistil je a obětoval v obět. **16** Nebo vlastně dání jsou mi z prostředku synů Izraelských za všecky otvárající život, za prvorovené ze všech synů Izraelských vzlal jsem je sobě. **17** Nebo mé jest všecko prvorovené mezi syny Izraelskými, tak z lidí jako z hovad; od toho dne, jakž jsem pobil všecko prvorovené v zemi Egyptské, posvětil jsem jich sobě. **18** Vzal jsem pak Levítu za všecky prvorovené synů Izraelských. **19** A dal jsem Levítu darem Aronovi i synům jeho z prostředku synů Izraelských, aby konali službu místo synů Izraelských při stánku úmluvy, a očistovali od hřichů syny Izraelské; a tak nepřijde na syny Izraelské rána, kteráž by přišla, když přistupovali synové Izraelští k svatyni. **20** I učinili Mojžíš a Aron i všecko množství synů Izraelských při Levítích všecko to, což přikázal Hospodin Mojžíšovi o Levítích; tak s nimi učinili synové Izraelští. **21** A očistili se Levítové a zeprali roucha svá; a obětovali je Aron v obět před Hospodinem, a očistil je Aron, aby byli čisti. **22** Potom teprv přistoupili Levítové k vykonávání služby své při stánku úmluvy, před Aronem i před syny jeho; jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi o Levítích, tak s nimi učinili. **23** I mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: **24** I toto k Levítům přináleží: V pětmecíta letech zstáří a výše jeden každý z nich přistoupí, a postaví se k ochotnému práce konání v službě při stánku úmluvy. **25** V padesáti pak letech přestane od práce služby té, a více přisluhovati nebude. **26** Ale přisluhovati bude bratřím svým při stánku úmluvy stráž držícím, sám pak služeb konati nebude. Tak učiniš s Levítu při pracech jejich.

9 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, léta druhého po vyjíží z země Egyptské, měsíce prvního, řka: **2** Slaviti budou synové Izraelští velikunc v čas svůj vyměrený. **3** Čtrnáctého dne měsíce toho u večeř budete ji slavit jistým časem svým, vedlé všech ustanovení jejich, a podlé všech rádů jejich slaviti ji budete. **4** I mluvil Mojžíš k synům Izraelským, aby slavili Fáze. **5** Tedy slavili Fáze v měsíci prvním, čtrnáctého dne u večeř na poušti Sinai; vedlé všeho toho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili synové Izraelští. **6** I byli někteří muži, ještě se poškvrnili při mrtvém, kteříž nemohli slaviti Fáze toho dne. I přistoupili před Mojžíše a Arona v ten den, **7** A promluvili muži ti k němu: My jsme se poškvrnili nad mrtvým. Nebude-liž nám zbrázeno obětovati oběti Hospodinu v jistý čas spolu s syny Izraelskými? **8** I řekl jim Mojžíš: Počekejte, až uslyším, co vám učiniti rozkáže Hospodin. **9** Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: **10** Mluv k synům Izraelským a rci: Kdož by koli byl poškvrněny nad mrtvým, aneb byl by na cestě daleké, bud' z vás aneb z potomků vašich, budeť slaviti Fáze Hospodinu. **11** Měsíce druhého, čtrnáctého dne u večeř slaviti budou je, s chleby

nekvašenými, a s řeřichami jistí je budou. **12** Nezanechajíť ho nic až do jitra, a kosti v něm nezlámi; vedle všelikého ustanovení Fáze budou je slaviti. **13** Ale člověk ten, kterýž by byl čistý, a nebyl na cestě, a však by zanedbal slavit Fáze, vyhlazena bude duše ta z lidu svého; nebo oběti Hospodinu neobětoval v jistý čas její; hřich svůj ponese člověk ten. **14** Jestliže by s vámi bydlil příchozí, a slavil by Fáze Hospodinu, vedle ustanovení Fáze, a vedle řádu jeho bude je slaviti. Ustanovení jednostejně bude vám, tak příchozímu, jako obyvateli v zemi. **15** Toho pak dne, v kterémž vyzdvižen jest příbytek, přikryl oblak příbytek, a stál nad stánkem svědectví; u večer pak bývalo nad příbytkem na pohledění jako oheň až do jitra. **16** Tak bývalo ustavičně, oblak příkrýval jej ve dne, záře pak ohnivá v noci. **17** A když se zdvihl oblak od stánku, hned také hýbali se synové Izraelští; a na kterém místě pozůstal oblak, tu také kladli se synové Izraelští. **18** K rozkazu Hospodinovu hýbali se synové Izraelští, a k rozkazu Hospodinovu kladli se; po všecky dny, dokudž zůstával oblak nad příbytkem, i oni leželi. **19** Když pak trval oblak nad příbytkem po mnohé dny, tedy drželi synové Izraelští stráž Hospodinovu, a netáhli odtud. **20** A když oblak byl nad příbytkem po nemnohé dny, k rozkazu Hospodinovu kladli se, a k rozkazu Hospodinovu hýbali se. **21** Kdyžkoli by oblak od večera až do jitra, a v jítře se vznesl, hned i oni šli; bud' že trval přes den a noc, (jakž kdy vznášel se oblak, tak oni táhli). **22** Bud' že za dva dny, aneb za měsíc, aneb za rok prodléval oblak nad příbytkem, zůstávaje nad ním, synové Izraelští také leželi, a nehnuli se; když pak on vznášel se, též i oni táhli. **23** K rozkazu Hospodinovu kladli se, a k rozkazu Hospodinovu hýbali se, stráž Hospodinovu držíce podlé rozkazu jeho skrze Mojžíše.

10 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Udělej sobě dvě trouby stříbrné. Dílem taženým uděláš je, kterýchž užívatí budeš k svolání všeho množství, a když by se mělo hnouti vojsko. **3** Protož kdyžkoli zatroubí na ně, shromázdí se k tobě všecko množství ke dveřím stánku úmluvy. **4** Jestliže v jednu tolíko zatroubí, tedy shromázdí se k tobě knížata, přední lidu Izraelského. **5** Pakli by s nejakým přetrubováním troubili, hnou se s mísou, kteríž leželi k východní straně. **6** Když by pak troubili s přetrubováním po druhé, tedy hnou se ti, kteříž leželi ku poledni. S přetrubováním troubit budou k tažení svému. **7** Ale když byste měli svolati všecko množství, prostě bez přetrubování troubit budete. **8** Synové Aronovi kněží trubami těmi budou troubiti, a bude vám to ustanovení věčné v pronárodech vašich. **9** Když vyjdete na vojnu v zemi vaší proti nepříteli ssužujícímu vás, s přetrubováním troubit budete v trouby ty, a budete v paměti před Hospodinem Bohem svým, a zachováni budete od nepřátel svých. **10** V den také veselí vašeho, a při slavnostech svých, a při začátcích měsíců vašich troubit budete v trouby ty k obětem svým zápalným a pokojným, i budou vám na památku před Bohem vaším: Já Hospodin Bůh váš. **11** I stalo se léta druhého, dvacátý den měsice druhého, že se vzdvihl oblak z příbytku svědectví. **12** I táhli synové Izraelští po svých taženích z pouště Sinai; a zastavil se oblak na poušti Fáran. **13** Takto nejprvě brali se z rozkazu Hospodinova skrze Mojžíše: **14** Šla napřed korouhev vojska synů Juda po houfích svých, a nad nimi byl Názon, syn Aminadabův. **15** Nad vojskem pak pokolení synů

Izachar byl Natanael, syn Suar. **16** A nad vojskem pokolení synů Zabulon Eliab, syn Helonův. **17** Složen jest také i příbytek, a šli synové Gersonovi a synové Merari nesouce příbytek. **18** Potom šla korouhev vojska Rubenova po houfích svých, a nad nimi byl Elisur, syn Sedeurův. **19** Nad vojskem pak pokolení synů Simeon Salamiel, syn Surisaddai. **20** A nad vojskem pokolení synů Gád Eliazaf, syn Duelův. **21** Šli také i Kahatští, nesouce svatyni; onino pak vyzdvihovali příbytek, až i tito přišli. **22** Potom šla korouhev vojska synů Efraim po houfích svých, a nad nimi byl Elisama, syn Amiudův. **23** Nad vojskem pak pokolení synů Manasse Gamaliel, syn Fadasurův. **24** A nad vojskem pokolení synů Beniamin Abidan, syn Gedeonův. **25** Šla potom i korouhev vojska synů Dan, obsahující ostatek vojska po houfích svých, a nad vojskem jeho Ahiezer, syn Amisaddai. **26** Nad vojskem pak pokolení synů Asser Fegiel, syn Ochránuv. **27** A nad vojskem pokolení synů Neftalím Ahira, syn Enanův. **28** Ta jsou tažení synů Izraelských po houfích jejich, a tím pořádkem táhli. **29** Řekl pak Mojžíš Chobabovi, synu Raguelovu Madianskému, tchánu svému: My se běžeme k místu, o kterémž řekl Hospodin: Dám je vám. Protož pod' s námi, a dobré učiníme tobě; nebo Hospodin mnoho dobrého zaslíbil Izraelovi. **30** Kterýž odpověděl jemu: Nepůjdu, ale k zemi své a k příbuznosti své se navrátim. **31** I řekl Mojžíš: Neopouštěj medle nás; nebo ty jsi svědom na poušti, kde bychom se měli klásti, a budeš nám za vůdce. **32** Když pak půjdeš s námi, a přijde to dobré, jímž dobře učiní nám Hospodin, tedy i tobě dobré učiníme. **33** A tak brali se od hory Hospodinovy cestou tří dnů, (a truhla smlouvy Hospodinovy předcházela je,) cestou tří dnů, pro vyhlédání sobě místa k odpočinutí. **34** A oblak Hospodinův byl nad nimi ve dne, když se hýbali z ležení. **35** Když pak počínali jít s truhlu, říkával Mojžíš: Povstání Hospodine, a rozptýleni budete nepřátelé tvoji, a at' utíkají před tváří tvou, kteříž tě v nenávisti mají. **36** Když pak stavína byla, říkával: Navratiž se, Hospodine, k desíti tisícům tisíců Izraelských.

11 I stalo se, že lid ztěžoval a stýkal sobě, což se nelíbilo Hospodinu. Protož, slyše to Hospodin, rozhněval se náramně, a roznítil se proti nim oheň Hospodinův, a spálil zadní díl vojska. **2** Tedy volal lid k Mojžíšovi. I modil se Mojžíš Hospodinu, a hasil oheň. **3** I nazval jméno místa toho Tabbera; nebo rozpánil se proti nim oheň Hospodinův. **4** Lid pak k nim přimíšený napadla žádost náramná; a obrátili se, plakali i synové Izraelští a řekli: Kdo nám to dá, abychom se masa najedli? **5** Rozpomínáme se na ryby, jichž jsme dosti v Egyptě darmo jídali, na okurky a melouny, též na por, cibuli a česnek. **6** A nyní duše naše vyprahlá, nic jiného nemá, kromě tu mannu před očima svýma. **7** (Manna pak byla jako semeno koliandrové, a barva její jako barva bdelium. **8** I vycházíval lid, a sbírali a mleli žernovy, neb tlouklí v moždířích, a smažili na pánevici, aneb koláče podpopelné dělali z ní; chut pak její byla jako chut nového oleje. **9** Když pak sstupovala rosa na vojsko v noci, tedy sstupovala také i manna). **10** Tedy uslyšel Mojžíš, an lid pláče po čeledech svých, každý u dveří stanu svého. Pročež roznítila se prchlivosť Hospodinova náramně; Mojžíšovi to také těžké bylo. **11** I řekl Mojžíš Hospodinu: Proč jsi tak zle učinil služebníku svému? Proč jsem nenašel milosti před očima

týma, že jsi vložil břímě všeho lidu tohoto na mne? **12** Zdaliž jsem já počal všecken lid tento? Zdali jsem já zplodil jej, že mi díš: Nes jej na rukou svých, jako nosí chůva děťátko, do země té, kterouž jsi s přísahou zaslíbil otcům jejich? **13** Kde mám nabrat masa, abych dal všemu lidu tomuto? Nebo pláčí na mne, řkouce: Dej nám masa, at' jíme. **14** Nemohut' já sám néstí všeho lidu tohoto, nebo jest to nad možnost mou. **15** Pakli mi tak dělati chceš, prosím, zabí mne raději, jestliže jsem nalezl milost před očima tvýma, abych více nehleděl na trápení své. **16** Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Shromažď mi sedmdesáte mužů z starých Izraelských, kteréž znáš, že jsou starší v lidu a správcové jeho; i přivedeš je ke dveřím stánku úmluvy, a státi budou tam s tebou. **17** A já sstoupím a mluviti budu s tebou, a vezmu z ducha, kterýž jest na tobě, a dám jim. I ponesou s tebou břímě lidu, a tak ty ho sám neponeseš. **18** Lidu pak díš: Posvětěz se k zítřku, a budete jísti maso; nebo jste plakali v uších Hospodinových, řkouce: Kdo nám dá najistí se masa? Jistě že lépe nám bylo v Egyptě. I dá vám Hospodin masa, a budete jísti. **19** Nebudete tolíko jeden den jísti, ani dva, ani pět, ani deset, ani dvacet, **20** Ale za celý měsíc, až vám chřípemi poleze, a zošklív se, proto že jste pohrdli Hospodinem, kterýž jest u prostřed vás, a plaka-li jste před ním, řikajíce: Proč jsme vyhlíz Egypta? **21** I řekl Mojžíš: Šestkrát sto tisíců pěších jest tohoto lidu, mezi nimiž já jsem, a ty pravíš: Dám jim masa, aby jedli za celý měsíc. **22** Zdali ovci a volů nabije se jim, aby jim postačilo? Aneb zdali všecky ryby mořské shromáždí se jim, aby jim dosti bylo? **23** Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Zdali ruka Hospodinova ukrácena jest? Již nyní uzříš, přidej-li na to, což jsem mluvil, čili nic. **24** Vyšed tedy Mojžíš, mluvil lidu slova Hospodinova, a shromažďiv sedmdesáte mužů z starých lidu, postavil je vůkol stánku. **25** I sstoupil Hospodin v oblaku a mluvil němu, a vzav z ducha, kterýž byl na něm, dal sedmdesáti mužům starším. I stalo se, když odpočinul na nich ten duch, že prorokovali, ale potom nikdy více. **26** Byli pak zůstali v staních dva muži, jméno jednoho Eldad, a druhého Medad, na nichž také odpočinul duch ten, nebo i oni napsani byli, ačkoli nevyšli k stánku. I ti také prorokovali v staních. **27** Tedy přiběh služebník, oznámil to Mojžíšovi, řka: Eldad a Medad prorokují v staních. **28** Jozue pak, syn Nun, služebník Mojžíšův, jeden z mládenců jeho, dí k tomu: Pane můj, Mojžíši, zabraň jim. **29** Jemuž odpověděl Mojžíš: Proč ty horlís pro mne? Nýbrž ó kdyby všecken lid Hospodinův proroci byli, a aby dal Hospodin ducha svého na ně! **30** I navrátil se Mojžíš do stanů s staršími Izraelskými. **31** Tedy strhl se vítr od Hospodina, a zachvátil křepelky od moře, spustil je na stany tak široce a dlouze, co by mohl za jeden den cesty ujítí všudy vůkol táboru, takměř na dva lokty zvýší nad zemí. **32** Protož vstav lid, celý ten den a celou noc, i celý druhý den shromažďovali sobě ty křepelky; a kdož nejméně nashromáždil, měl jich s deset mér. I rozvěšeli je sobě pořád okolo stanů. **33** Ještě maso vězelo v Zubích jejich, a nebylo právě sžívánko, když hněv Hospodinův vzbudil se na lid. I ranil Hospodin lid ranou velikou náramně. **34** Protož nazýváno jest jméno místa toho Kibrot Hattávě; nebo tu pochovali lid, kterýž žádal masa. **35** I bral se lid z Kibrot Hattávě na poušť Hazerot, a pozůstali v Hazerot.

12 A mluvila Maria i Aron proti Mojžíšovi příčinou manželky Madianky, kterouž sobě vzlal; nebo byl pojat manželku Madianku. **2** A řekl: Zdaliž jen tolíko skrze Mojžíše mluvil Hospodin? Zdaž také nemluvil skrze nás? I slyšel to Hospodin. **3** (Byl pak Mojžíš člověk nejtěšší ze všech lidí, kteříž byli na tváři země). **4** A ihned řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi i Marii: Vyděte vy tři k stánku úmluvy. I vyšli tolíko oni tři. **5** Tedy sstoupil Hospodin v sloupu oblakovém, a stál u dveří stánku. I zavolal Arona a Marie, a vyšli oba dva. **6** Jimž řekl: Slyšte nyní slova má: Prorok když jest mezi vámi, já Hospodin u vidění ukáži se jemu, ve snách mluviti budu s ním. **7** Ale není takový služebník můj Mojžíš, kterýž ve všem domě mémem věrný jest. **8** Ústy k ústům mluvím s ním, ne u vidění, ani v zavinutí, a podobnost Hospodinovu spatřuje. Pročež jste tedy neostýchali se mluviti proti služebníkmu mému Mojžíšovi? **9** I rozníčena jest prchlivost Hospodinova na ně, a odšel. **10** Oblak také zdvihl se s stánku. A aj, Maria byla malomocná, bílá jako sníh. A pohleděl Aron na Marii, ana malomocná. **11** Tedy řekl Aron Mojžíšovi: Poslyš mne, pane můj, prosím, nevzkládej na nás té pokuty za hřich ten, jehož jsme se bláznivě dopustili, a jímž jsme zhršešili. **12** Prosím, at' není tato jako mrtvý plod, kterýž když vychází z života matky své, polovici těla jeho zkaženého bývá. **13** I volal Mojžíš k Hospodinu, řka: O Bože silný, prosím, uzdravíž ji. **14** Odpověděl Hospodin Mojžíšovi: Kdyby otec její plinul jí na tvář, zdaž by se nemusila styděti za sedm dní? Protož at' jest vyobcována ven z stanů za sedm dní, a potom zase uvedena bude. **15** Tedy vyloučena jest Maria ven z stanů za sedm dní; a lid nehnul se otdut, až zase uvedena jest Maria. **16** Potom pak bral se lid z Hazerot, a položil se na poušti Fáran.

13 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Pošli sobě muže, kteříž by spatřili zemi Kananejsou, kterouž já dám synům Izraelským; jednoho muže z každého pokolení otců jejich vyšlete, ty, kteříž by byli přednější mezi nimi. **3** Postal je tedy Mojžíš z pouště Fáran, jakž byl rozkázel Hospodin; a všickni ti muži byli knížata mezi syny Izraelskými. **4** Tato jsou pak jména jejich: Z pokolení Ruben Sammua, syn Zukurův; **5** Z pokolení Simeon Safat, syn Huri; **6** Z pokolení Juda Kálef, syn Jefonův; **7** Z pokolení Izachar Igal, syn Jozefův; **8** Z pokolení Efraim Ozeáš, syn Nun; **9** Z pokolení Beniamin Falti, syn Rafúv; **10** Z pokolení Zabulon Gaddehel, syn Sodi; **11** Z pokolení Jozef a z pokolení Manasses Gaddi, syn Susi; **12** Z pokolení Dan Amiel, syn Gemalův; **13** Z pokolení Asser Setur, syn Michaelův; **14** Z pokolení Neftalím Nahabi, syn Vafsi; **15** Z pokolení Gád Guhel, syn Máchův; **16** Ta jsou jména mužů, kteréž poslal Mojžíš, aby shledáli zemi. I přezděl Mojžíš Ozeovi, synu Nun, Jozue. **17** Tedy poslal je Mojžíš, aby prohlédli zemi Kananejskou, a řekl jim: Jděte tudyto při straně polední a vejděte na hory. **18** A shlédněte, jaká jest země ta, i lid, kterýž bydlí v ní, silný-li jest či mnlý? malo-li jich, či mnoho? **19** A jaká jest též země ta, v níž on bydlí, dobrá-li jest, či zlá? a jaká jsou města, v nichž přebývají, v staních-li, či v hrazených místech? **20** Tolikéž jaká jest země, úrodná-li, čineurodná, jest-li na ní stromoví, či není? A budete udatné myslí, a přineste nám z ovoce té země. A byl tehdáž čas, v němžto hroznové zaměkali. **21** Odšedše tedy, prohlédli tu zemi od pouště Tsin až do Rohob, kudy se jde do

Emat. 22 I šli stranou polední, a přišli až do Hebronu, kdežto byli Achiman a Sesai a Tolmai, synové Enakovi. Hebron pak o sedm let prvé ustaveno jest, nežli Soan, město Egyptské. 23 Potom přišli až do údolí Eškol, a tu uřezali ratolest s hroznem jedním jahodek plným, a nesli jej na sochoře dva; též i jablka zrnatá i fíky té země. 24 I nazváno jest to místo Nehel Eškol, od hroznu, který tu uřezali synové Izraelští. 25 Navrátili se pak zase, prošedše zemi, po čtyřidceti dnech. 26 A jdouce, přišli k Mojžíšovi a k Aronovi i ke všemu množství synů Izraelských, na poušti Fáran v Kádes, a oznámili jim i všemu množství to, co spravili, a ukázali jim ovoce země té. 27 A vypravujíce jim, řekli: Přišli jsme do země, do kteréž jsi nás poslal, kteráž v pravdě oplývá mlékem a strdí, a toto jest ovoce její. 28 Než že lid jest silný, kterýž bydlí v zemi té, města také pevná jsou a veliká velmi, k tomu i syny Enakov tam jsme viděli. 29 Amalech bydlí v kraji poledním, a Hetejský, Jebuzejský a Amorejský bydlejí na horách, Kananejský pak bydlí při moři a při břehu Jordánském. 30 I krotil Kálef lid bouřící se proti Mojžíšovi, a mluvil: Jděme předce, a opanujeme zemi, nebo zmocníme se jí. 31 Ale muži ti, kterýž chodili s ním, pravili: Nikoli nebudeme moci vstoupiti proti lidu tomu, nebo silnější jest nežli my. 32 I zhaněli a zoškívili zemi shlédnutou synům Izraelským, mluvíce: Země, již jsme prošli a spatřili, jest země taková, ješto hubí obyvatele své; a všecken lid, kterýž jsme viděli u prostřed ní, jsou muži postavy vysoké velmi. 33 Také jsmen tam viděli obry, syny Enakov, kterýž jsou větší než jiní obrové, ješto se nám zdálo, že jsme proti nim jako kobylky, a takoví jsme se i jim zdáli.

14 Tehdy pozdvihše se všecko množství, křičeli, a plakal lid v tu noc. 2 A reptali proti Mojžíšovi i proti Aronovi všickni synové Izraelští, a řeklo k nim všecko množství: Ó bychom byli zemřeli v zemi Egyptské, aneb na této poušti, ó bychom byli zemřeli! 3 A proč Hospodin vede nás do země té, abychom padli od meče, ženy naše i dítky naše aby byly v loupež? Není-liž nám lépe navrátit se zase do Egypta? 4 I řekli jeden druhém: Ustanovme sobě vůdci, a navratíme se do Egypta. 5 Tedy padli Mojžíš a Aron na tváři své přede vším množstvím shromáždění synů Izraelských. 6 Jozue pak, syn Nun, a Kálef, syn Jefonův, z těch, kteříž byli shlédlí zemi, roztrhlou rouchu svá, 7 A mluvili ke všemu množství synů Izraelských, řkouce: Země, kterouž jsme prošli a vyšetřili, jest země velmi velice dobrá. 8 Bude-li Hospodin laskav na nás, uvedet nás do země té, a dá ji nám, a to zemi takovou, kteráž oplývá mlékem a strdí. 9 Toliko nepozdvihujte se proti Hospodinu, ani se bojte lidu země té, nebo jako chléb náš jsou. Odešlatět od nich ochrana jejich, ale s námi jest Hospodin; neboťte se jich. 10 Tedy mluvil všecko množství, aby je kamením uházel, ale sláva Hospodinova ukázala se nad stánkem úmluvy všechném synům Izraelským. 11 I řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokavadž popouzeti mne bude lid ten? A dokud nebudou mi věřiti pro tak mnohá znamení, kteráž jsem činil u prostřed nich? 12 Raním jej morem a rozřenu jej, tebe pak učiním v národ veliký a silnější, nežli jest tento. 13 I řekl Mojžíš Hospodinu: Ale uslyšit' to Egyptští, z jejichž prostředku vyvedl jsi lid tento v síle své, 14 A řeknou s obyvateli země té: (nebo slyšeli, že jsi ty, ó Hospodine, byl u prostřed lidu

tohoto, a že jsi okem v oko spatřován byl, ó Hospodine, a oblak tvůj stál nad nimi, a v sloupu oblakovém předcházel jsi je ve dne, a v sloupu ohnivém v noci), 15 Když tedy zmoriš lid ten, všecky až do jednoho, mluvit budou národové, kteříž slyšeli pověst o tobě, říkajíce: 16 Proto že nemohl Hospodin uvést lidu toho do země, kterouž jim s přísahou zaslíbil, zmordoval je na poušti. 17 Nyní tedy, prosím, nechat' jest zvelebena moc Páně, jakož jsi mluvil, řka: 18 Hospodin dlouhočekajíc a hojný v milosrdenství, odpouštějíc nepravost a přestoupení, kterýž však z vinného nečiní nevinného, ale navštěvuje nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení. 19 Odpust', prosím, nepravost lidu tohoto podlé velikého milosrdenství svého, tak jakož jsi odpouštěl lidu tomuto, jakž vysel z Egypta až dosavad. 20 I řekl Hospodin: Odpustil jsem vedle slova tvého. 21 A však živ jsem já, a sláva má naplnuje všecku zemi, 22 že všickni ti, kteříž viděli slávu mou a znamení má, kteráž jsem činil v Egyptě a na poušti této, a kteříž pokoušeli mne již desetkát, aniž uposlechl hlasu mého, 23 Neuzří země té, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům jejich, aniž jí kdo z těch, kteříž mne popouzeli, uhlédá. 24 Ale služebníka svého Kálefa, (nebo v něm byl jiný duch, a cele násleoval mne), uvedu jej do země, do kteréž chodil, a símě jeho dědičně obdrží ji, 25 Ale poněvadž Amalechitský a Kananejský bydlí v tom údolí, obratte se zase zítra, a beřte se na poušť cestou k moři Rudému. 26 Mluvil také Hospodin k Mojžíšovia Aronovi, řka: 27 Až dokud snášeti budu množství toto zlé, kteréž repce proti mně? Až dokud reptání synů Izraelských, kterýž repcí proti mně, slyšeti budu? 28 Rci jím: Živ jsem já, praví Hospodin, žet' vám učiním tak, jakž jste mluvili v uši mé: 29 Na poušti této padnou mrtvá těla vaše, a všickni, kteříž jste sečteni, podlé všeho počtu vašeho od majících let dvacetí a výše, kteříž jste reptali proti mně, 30 Nevezdete, praví, vy do země, o kteréž, zdvihna ruku svou, přisáhl jsem, že vás osadím v ní, jediné Kálef, syn Jefonův, a Jozue, syn Nun. 31 Ale dítky vaše malé, o nichž jste řekli, že v loupež budou, ty uvedu, aby užívali země té, kterouž jste vy pohrdli. 32 Těla pak vaše mrtvá padnou na poušti této. 33 A synové vaši budou tuláci na poušti této čtyřiceti let, a ponesou pokutu smilství vašeho, až do konce vyhynou těla vaše na poušti. 34 Podlé počtu dnů, v nichž jste procházel zemi tu, totíž čtyřiceti dnů, jeden každý den za rok počítaje, ponesete nepravosti své čtyřiceti let, a poznáte pomstu svého odtržení se ode mne. 35 Já Hospodin mluvil jsem, že to učiním všemu tomuto množství zlému, kteréž se ztřílo proti mně; na poušti této do konce zhynou, a tu zemrou. 36 Muži pak ti, kteréž poslal byl Mojžíš k shlédnutí země té, a kteříž, navrátivše se, uvedli v reptání proti němu všecko množství to, haněním ošklivice zemi, 37 Ti, řku, muži, kteříž haněli zemi, ranou těžkou zemřeli před Hospodinem. 38 Jozue pak, syn Nun, a Kálef, syn Jefonův, žili zůstali z mužů těch, kteříž chodili k vyšetření země. 39 Tedy mluvil Mojžíš slova ta ke všechném synům Izraelským; i plakal lid velmi. 40 A vstavše ráno, vstoupili na vrch hory, a řekli: Aj, my hotovi jsme, abychom šli k místu, o němž mluvil Hospodin; nebo jsme zhrěšili. 41 Jimž řekl Mojžíš: Proč jest to, že vy přestupujete příkazání Hospodinovo? ješto vám to na dobré nevyjde. 42 Nevstupujte, nebo Hospodin není u prostřed

vás, abyste nebyli poraženi od nepřátele vašich. **43** Amalechitský zajisté a Kananejský jest tu před vámi, a padnete od meče, protože jste se odvrátili od následování Hospodina, aniž také Hospodin bude s vámi. **44** Oni pak předce usilovali vstoupiti na vrch hory, ale truhla smlouvy Hospodinovy a Mojžíš nevycházeli z stanů. **45** Tedy sstoupili Amalechitský a Kananejský, kteříž bydlili na těch horách, a porazili je, a potírali je až do Horma.

15

Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když vejdete do země přebývání vašich, kterouž já dám vám, **3** A budete chtít obětovati oběť ohnivou Hospodinu v zápal, aneb oběť bud' slíbenou, bud' dobrovolnou, aneb při slavnostech vašich, abyste učinili vůni spokojující Hospodina, budto z skotů, aneb z drobného dobytku: **4** Tedy kdož by koli obětoval dar svůj Hospodinu, oběť oběť suchou, desátý díl efi mouky bělné, zadělané olejem, jehož bude čtvrtý díl míry hin. **5** A vína v oběti mokrou čtvrtinku hin obětovati budeš při zápalu, aneb při oběti vítězné k jednomu každému beránku. **6** Při beranu pak obětovati budeš oběť suchou, mouky bělné dvě desetiny, zadělané olejem, třetinkou míry hin. **7** Vína také k oběti mokré třetí díl míry hin obětovati budeš u vůni spokojující Hospodina. **8** Jestliže pak obětovati budeš volka v oběti zápalnou, aneb v oběti k splnění slibu, aneb v oběti pokojnou Hospodinu: **9** Tedy budeš obětovati spolu s Volkem oběť suchou, tři desetiny mouky bělné, zadělané olejem, jehož by byla půlka hin. **10** A vína k oběti mokré obětovati budeš půlku hin. Ta jest oběť ohnivá vůně spokojující Hospodina. **11** Tak uděláte s každým volem i s každým skopcem, i s dobytčetem bud' ono z ovcí nebz koz. **12** Podlé toho, jakž mnoho jich obětovati budete, tak se zachováte při jednom každém z nich. **13** Vseliký obyvatel tak bude to vykonávati, aby obětoval oběť ohnivou vůně spokojující Hospodina. **14** Takž bude-li u vás i příchozí, aneb kdokoli mezi vámi v pronárodech vašich, a bude obětovati oběť ohnivou vůně spokojující Hospodina, jakž vy se při tom chováte, tak i on chovati se bude. **15** V shromázdění tomto ustanovení jednostejné bud' vám i příchozímu, kterýž by u vás byl, ustanovení věčné v pronárodech vašich; jakož vy, tak příchozí bude před Hospodinem. **16** Zákon jednostejný a pořádek jednostejný bude vám i příchozímu kterýž by u vás byl. **17** Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: **18** Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když přijdete do země, do kteréž já uvedu vás, **19** Tedy, když počnete jísti chléb země, obětovati budete oběť vzhůru pozdvížení Hospodinu. **20** Z prvotin těsta vašeho koláč obětovati budete v oběti vzhůru pozdvížení; tak jako oběť z humna, obětovati budete ji. **21** Z prvotin těsta vašeho dávati budete Hospodinu oběť vzhůru pozdvížení, vy i potomci vaši. **22** A když byste pozbloudili, a neučinili všech příkázaní těch, kteráž mluvil Hospodin k Mojžíšovi, **23** Totíž všech věcí, kteréž příkázel Hospodin vám skrze Mojžíše, od toho dne, v kterémž příkázaní vydal Hospodin, i potom v pronárodech vašich: **24** Tedy jestliže z nedopatření vše豪ho shromázdění to stalo se, obětovati bude všecko množství volka mladého jednoho v oběti zápalnou, k vůni spokojující Hospodina, též oběť suchou, a oběť mokrou při něm podlé průřaku, a koza jednoho v oběti za hřich. **25** I očistí kněz všecko množství synů Izraelských, a odpuštěno jim bude; nebo

poblouzení jest. A oni také obětovati budou oběť svou, oběť ohnivou Hospodinu, a oběť za hřich svůj před Hospodinem za poblouzení své. **26** I bude odpuštěno všemu shromázdění synů Izraelských i příchozímu, kterýž jest pohostinu u prostřed nich; nebo všeho lidu poblouzení jest. **27** Jestliže by pak člověk jeden zhrešil z poblouzení, bude obětovati kozu roční v oběti za hřich. **28** I očistí kněz duši pobloudilou, kteráž zhrešila poblouzením před Hospodinem; očistí ji, a bude' jí odpuštěno. **29** Domácimu mezi syny Izraelskými i příchozímu, kterýž pohostinu mezi nimi jest, zákon tento jednostejný bude vám, když by kdo zhrešil z poblouzení. **30** Člověk pak, kterýž by z pycu svévolně zhrešil, tak doma zrozený jako příchozí, takový potupil velice Hospodina; protož vyhlazen bude z prostředku lidu svého. **31** Nebo slovem Hospodinovým pohrdl, a příkázaní jeho za nic sobě položil; protož konečně vyhlazen bude člověk ten, a nepravost jeho zůstane na něm. **32** Stalo se pak, když synové Izraelští byli na poušti, že nalezli jednoho, an sbírá dříví den sobotní. **33** A ti, kteříž ho nalezli sbírajícího dříví, přivedli jej k Mojžíšovi a k Aronovi i ke všemu množství. **34** I dali jej do vězení; nebo ještě nebylo jím oznámeno, co by s ním mělo činěno být. **35** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Smrtí at' umře člověk ten; nechat' ho bez milosti ukamenuje všecko množství vně za stany. **36** A protož vyvedli jej všecko množství ven za stany, a uházelí ho kamením, až umřel, jakož rozkázel Hospodin. **37** I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **38** Mluv k synům Izraelským a rci jim, at' sobě dělájí třepení široké na podolcích oděvů svých všickni rodové jejich, a at' dávají nad třepením šňůrku modrou. **39** A to budete mít za premování, na něžto hledíce, rozpomínatí se budete na všecka příkázaní Hospodinova, abyste je činili, a nepustíte se po žádosti srdce svého, a po očích svých, jichžto následujíce, smilnili byste, **40** Ale abyste pamatovali a činili všecka příkázaní má, a byli svatí Bohu svému. **41** Já jsem Hospodin Bůh vás, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptské, abych vám byl za Boha: Já Hospodin Bůh vás.

16

Chóre pak syn Izarův, syna Kahat z pokolení Léví, vytrhl se z jiných, tolíkéž Dátan a Abiron, synové Eliabovi, také Hon, syn Feletív, z synů Rubenových, **2** A povstali proti Mojžíšovi, i jiných mužů z synů Izraelských dvě stě a padesáte, knížata shromázdění, kteříž svolávání byli do rady, muži slovoutní. **3** A sebravše se proti Mojžíšovi a proti Aronovi, řekli jim: Přílište to již na vás; všecko zajisté množství toto, všickni tito svatí jsou, a u prostřed nich jest Hospodin. Pročež se tedy vyzdvihujete nad shromázděním Hospodinovým? **4** To když uslyšel Mojžíš, padl na tvář svou, **5** A mluvil k Chóre a ke vši roště jeho, řka: Ráno ukáže Hospodin, kdo jsou jeho, a kdo jest svatý, i kdo před něj předstupovati má; nebo kohožkoli vyvolí, tomu rozkáže přistoupiti k sobě. **6** Toto učíšte: Vezměte sobě kadidlnice, ty Chóre i všecko shromázdění tvé, **7** A nakladte do nich uhlí, a vložte na ně kadidla před Hospodinem zítra; i stane se, že kohožkoli vyvolí Hospodin, ten bude svatý. Přílište to již na vás, synové Léví. **8** I řekl Mojžíš k Chóre: Slyšte, prosím, synové Léví. **9** Zdalej málo vám to jest, že vás oddělil Bůh Izraelský ode vše豪ho množství Izraelského, a rozkázel vám přistupovati k sobě, abyste vykonávali službu příbytku Hospodinova, a abyste stáli před shromázděním, a sloužili jim, **10** A vzal tě sobě, a

všecky bratří tvé syny Léví s tebou, a že ještě přes to i kněžství hledáte? **11** Protož věz, že ty a všickni tvoji jste ti, kteří se rotíte proti Hospodinu; nebo Aron co jest, že jste reptali proti němu? **12** Tedy poslal Mojžíš, aby zavolali Dátana a Abirona, synů Eliabových. Kteříž odpověděli: Nepůjdem. **13** Což' se ještě málo zdá, že jsi vyvedl nás z země oplývající mlékem a strdí, abys nás zmořil na poušti, že také chceš i panovat nad námi, a rozkazovat nám? **14** A ještě jsi nás neuvedl do země oplývající mlékem a strdí, aniž jsi nám dal v dědicí rolí a vinic. Zdali oči mužům témtoto vyloupiti chceš? Nepůjdeme. **15** I rozhněval se Mojžíš velmi, a řekl k Hospodinu: Nepatříž na oběti jejich. Ani jednoho osla od nich jsem nevzal, aniž jsem komu z nich co zlého učinil. **16** Potom řekl Mojžíš k Chóre: Ty a všickni tvoji, postavte se zítra před Hospodinem, ty i oni, též i Aron. **17** A vezmouce jeden každý kadidlnici svou, dáte do nich kadidla, a postavíte se před Hospodinem, jeden každý s kadidlnicí svou; dvě stě a padesáte kadidlnic bude, ty také i Aron, každý s kadidlnicí svou. **18** Tedy vzal jeden každý kadidlnici svou, a nabravše do nich uhlí, vložili na ně i kadidla, a stáli u dveří stánku úmluvy, i Mojžíši Aron. **19** Chóre pak již byl sebral proti nim všecko množství ke dveřím stánku úmluvy; i ukázala se sláva Hospodinova všemu množství. **20** I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka: **21** Oddělte se z prostředu množství tohoto, at' je v okamžení zahladím. **22** Kteřížto padše na tvář své, řekli: Bože silný, Bože duchů i všelikého těla, jediný tento člověk zhřešíl, a což na všecko shromáždění hněvati se budeš? **23** Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **24** Mluv k množství a rci: Odstupe od příbytku Chóre, Dátana a Abirona. **25** A vstav Mojžíš, šel k Dátanovi a Abironovi; i šli za ním starší Izraelští. **26** A mluvil k množství, řka: Odstupe, prosím, od stanů bezbožných mužů těchto, aniž se čeho dotýkejte, což jejich jest, abyste nebyli zachvácení ve všech hříších jejich. **27** I odstoupili se všech stran od příbytku Chóre, Dátana a Abirona; ale Dátan a Abiron vyšedše, stáli u dveří stanů svých, i ženy jejich a synové jejich, i malíčí jejich. **28** Tedy řekl Mojžíš: Po tomto poznáte, že Hospodin poslal mne, abych činil všecky skutky tyto, a že nic o své ujmě nečiním: **29** Jestliže tak jako jiní lidé mrou, zmrou i tito, a navštívením obecným všechnm lidem jestliže navštíveni budou, neposlal mne Hospodin. **30** Paklít něco nového učiní Hospodin, a země, otevra ústa svá, požre je se vším, což mají, a sstoupí-li za živa do pekla, tedy poznáte, že jsou popouzeli muži ti Hospodina. (Sheol h7585) **31** I stalo se, když přestal mluvit slov těch, že rozstoupila se země pod nimi. **32** A otevřevši země ústa svá, požrela je i domy jejich i všecky lidi, kteříž byli s Chóre, i všecken statek jejich. **33** A tak sstoupili oni se vším, což měli, za živa do pekla, a přikryla je země; i zahynuli z prostředu shromáždění. (Sheol h7585) **34** Všickni pak Izraelští, kteříž byli vůkol nich, utíkali, slyšice křik jejich; nebo řekli: Utecme, aby i nás nesehlítila země. **35** Vyšel také oheň od Hospodina, a spálil těch dvě stě a padesáte mužů, kteříž kadili. **36** Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **37** Rci Eleazarovi, synu Arona kněze, at' sběre kadidlnice z toho spáleniště, a uhlí z nich pryč rozmece, nebo posvěceny jsou, **38** Kadidlnice totíž těch, kteříž proti svým dušem hřešili, a at' je rozkuje na plechy k obložení oltáře; nebo kadili jimi před Hospodinem, protož

posvěceny jsou, a budou na znamení synům Izraelským. **39** I sebral Eleazar kněz kadidlnice měděné, jimiž kadili ti, kteříž spáleni jsou, a rozkovali je k obložení oltáře, **40** Pro budoucí pamět synům Izraelským, aby nepřistupoval žádný jiný, kdož by nebyl z rodu Aronova, k kadění před Hospodinem, aby se mu nestalo jako Chóre a jako rotě jeho, jakož by mluvil jemu Hospodin skrze Mojžíše. **41** Nazejtří pak reptalo všecko množství synů Izraelských na Mojžíše a na Arona, řkouce: Vy jste příčinou smrti lidu Hospodinova. **42** I stalo se, když se opět sbíral lid proti Mojžíšovi a proti Aronovi, že se ohlédlík stánku úmluvy, a aj, přikryl jej oblak, a ukázala se sláva Hospodinova. **43** Přišel také Mojžíš s Aronem před stánkem úmluvy. **44** I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **45** Vyjděte z prostředu množství tohoto, a zahladíme je v okamžení. I padli na tvář své. **46** Tedy řekl Mojžíš Aronovi: Vezma kadidlnici, dej do ní uhlí z oltáře, a vlož kadidlo, a běž rychle k množství a očist' je; nebo vyšla prchlivost od tváři Hospodinovy, a již rána se začala. **47** I vzav Aron kadidlnici, jakž rozkázal Mojžíš, běžel do prostřed shromáždění, (a aj, rána již se byla začala v lidu,) a zakadiv, očistil lid. **48** A stál mezi mrtvými a živými; i zastavena jest rána. **49** Bylo pak těch, kteříž od té rány zemřeli, čtrnácti tisíců a sedm set, kromě těch, jenž zemřeli příčinou Chóre. **50** I navrátil se Aron k Mojžíšovi, ke dveřím stánku úmluvy, když ta rána přetržena byla.

17 Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Mluv k synům Izraelským, a vezmi od nich po jednom prutu z každého domu otců, totíž ode všech knížat jejich, vedle domů otců jich dvanácte prutů, a jednoho každého jméno napíšeš na prutu jeho. **3** Jméno pak Aronovo napíšeš na prutu Léví; nebo jeden každý prut bude místo jednoho předního z domu otců jejich. **4** I necháš jich v stánku úmluvy před svědectvím, kdež přicházím k vám. **5** I stane se, že kohož vyvolím, toho prut zkvetne; a tak spokojím a svedu s sebe reptání synů Izraelských, kterýmž repcí na vás. **6** Ty věci když mluvil Mojžíš k synům Izraelským, dali jemu všecka jejich knížata pruty své, jedno každé kníže prut z domu otce svého, totíž prutů dvanácte, prut pak Aronův byl též mezi pruty jejich. **7** I zanechal Mojžíš prutů před Hospodinem v stánku svědectví. **8** Nazejtří pak přišel Mojžíš do stánku svědectví, a aj, vyrostl prut Aronův z domu Léví, a vypustiv z sebe pupence, zkvetl a vydal mandly zralé. **9** I vynesl Mojžíš všecky ty pruty od tváři Hospodinovy ke všechném synům Izraelským; a uzřevše je, vzali jeden každý prut svůj. **10** Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Dones zase prut Aronův před svědectvím, aby chován byl na znamení proti buřičům zpurným, a tak přítrž učiníš reptání jejich na mne, aby nezemřeli. **11** I učinil tak Mojžíš; jakž byl přikázal jemu Hospodin, tak učinil. **12** Tedy mluvili synové Izraelští k Mojžíšovi, řkouce: Hle, již mřeme, mizíme a všickni my hyneme. **13** Kdožkoli blízko přistoupí k příbytku Hospodinovu, umírá. Všickni-liž smrtí zhyneme?

18 A protož řekl Hospodin Aronovi: Ty a synové tvoji i dům otce tvého s tebou ponesete nepravost svatyně; ty také i synové tvoji s tebou ponesete nepravost kněžství svého. **2** Bratří také své, pokolení Léví, čeleď otce svého připoj k sobě, at' jsou při tobě a posluhují tobě; ty pak a synové tvoji s tebou před

stánkem svědectví sloužiti budete. 3 A pilně ostříhati budou rozkázaní tvého, bedliví jsouce při všem stánku; a však at' k nádobám svatyně a k oltáři nepřistupují, aby nezemřeli i oni i vy. 4 A přídřeti se budou tebe, pilně ostříhajice stánku úmluvy při všech službách jeho; a cizí žádný nepřistupuj k vám. 5 Protož pilně ostříhejte svatyně i služby oltáře, at' nepřichází více zůřivá prchlivost na syny Izraelské, 6 Poněvadž jsem já vybral bratří vaše Levity z synů Izraelských vám, za dar dané Hlásidlinu, aby konali službu při stánku úmluvy. 7 Ty pak a synové tvoji s tebou ostříhati budete kněžství svého při všech věcech přináležejících k oltáři, a kteréž jsou za oponou, a sloužiti budete. Úřad kněžství vašeho darem jsem vám dal, protož, přistoupil-li by kdo cizí, umře. 8 Mluvil také Hlásidlin k Aronovi: Aj, já dal jsem tobě k ostříhání oběti své, kteréž se vzhůru pozdvívají; všecko také, což se posvěcuje od synů Izraelských, tobě jsem dal pro pomazání i synům tvým ustanovením věčným. 9 Toto bude tvé z věcí posvěcených, kteréž nepřichází na oheň: Všeliká oběť jejich, bud' suchá oběť jejich, neb oběť za hřich jejich, aneb oběť za provinění jejich, kteréž mi dávati budou, svatosvaté tobě bude to i synům tvým. 10 V svatyni budeš je jíti, každý pohlaví mužského bude je jíti; svaté bude tobě. 11 Tvá tedy bude oběť darů jejich, kteráž vzhůru pozdvívěna bývá; každou také oběť synů Izraelských, kteráž sem i tam obrácina bývá, tobě jsem dal a synům tvým, i dcerám tvým s tebou ustanovením věčným. Každý, kdož jest čistý v domě tvém, bude je jíti. 12 Všecko, což předního jest z oleje, a což nejlepšího jest vína a obilé, prvotiny těch věcí, kteréž dají Hlásidlinu, dal jsem tobě. 13 Prvotiny všech věcí, kteréž rostly v zemi jejich, ty přinesou Hlásidlinu, a tvé budou. Každý, kdož jest čistý v domě tvém, jíti je bude. 14 Všecko oddané Bohu v Izraeli tvé bude. 15 Cožkoli otvírá život všelikého těla, kteréž obětováno bývá Hlásidlinu, tak z lidí jako z hovad, tvé bude; prvorozéné však z lidí, vyplaceno bude, prvorozéné také z nečistých hovad vyplatiti kážeš. 16 Výplata pak jeho, když mu již jeden měsíc bude, vedlé ceny tvé bude pěti loty stříbra podlé lotu svatyně; dvadceti peněz váží lot. 17 Ale prvorozéného z volů, neb z ovcí, neb z koz, nedáš vyplatiti; nebo posvěcený jsou. Krev jejich vykropíš na oltář, a tuk jejich zapálíš, aby byl oběť ohnivou vůně spokojující Hlásidlinu. 18 Maso pak jejich tvé bude; jako hrudi z oběti sem i tam obracení, a jako plece pravé tvé bude. 19 Každou oběť vzhůru pozdvívění z věcí posvěcených, kteréž přinášeji synové Izraelští Hlásidlinu, dal jsem tobě, a synům tvým, i dcerám tvým s tebou ustanovením věčným, smlouvou trvánlivou a věčnou před Hlásidlinem, tobě i semení tvému s tebou. 20 Mluvil také Hlásidlin k Aronovi: V zemi jejich, dědictví ani dílu svého mezi nimi nebuděs mít; já jsem díl tvůj, a dědictví tvé u prostřed synů Izraelských. 21 Synům pak Léví, aj, dal jsem všecky desátky v Izraeli za dědictví, za službu jejich, kterouž vykonávají, sloužice při stánku úmluvy. 22 A synové Izraelští nechat' nepřistupují k stánku úmluvy, aby nenesli hřichu a nezemřeli. 23 Ale sami Levítové konati budou službu při stánku úmluvy, a sami ponesou nepravost svou. Ustanovení věčné v pronárodech vašich to bude, aby dědictví nemívali mezi syny Izraelskými. 24 Nebo desátky synů Izraelských, kteréž přinášetí budou Hlásidlinu v oběť vzhůru pozdvívění, dal jsem Levítům za dědictví; protož

jsem o nich řekl: U prostřed synů Izraelských nebudou mít dědictví. 25 I mluvil Hlásidlin k Mojžíšovi, řka: 26 Mluv k Levítům a rci jim: Když vezmete desátky od synů Izraelských, kteréž jsem vám dal od nich za dědictví vaše, tedy přinesete z nich oběť vzhůru pozdvívění Hlásidlinu, desátky z desátků. 27 A počtena vám bude ta oběť vaše jako obilí z humna, a jako víno od presu. 28 Tak vy také přinesete oběť vzhůru pozdvívění Hlásidlinu ze všech desátků svých, kteréž vezmete od synů Izraelských, a dáte z nich oběť Hlásidlinovu Aronovi knězi. 29 Ze všech darů svých přinesete každou oběť vzhůru pozdvívění Hlásidlinu, díl posvěcený všechno, což nejlepšího jest. 30 Díš jim také: Když obětovati budete z toho, což nejlepšího jest, počteno bude Levítům jako úrody z humna, a jako úrody od presu. 31 Jíti pak budete ty desátky na všelikém místě vy i čeleď vaše; nebo mzda vaše jest za službu vaši při stánku úmluvy. 32 A neponesete pro to hřichu, když obětovati budete to, což nejlepšího jest; a tak nepoškvrníte věci posvěcených od synů Izraelských, a nezemřete.

19 I mluvil Hlásidlin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka: 2 Toto jest ustanovení zákona, kteréž příkázel Hlásidlin, řka: Mluv k synům Izraelským, at' vezmouce, přivedou k tobě jalovici červenou bez vady, na níž nebylo poškvryny, a na kterouž by ještě jho nebylo kladeno. 3 A dáte ji Eleazarovi knězi, kterýž vyvede ji ven z stanu, a rozkáže ji zabiti před sebou. 4 A vezma Eleazar kněz krve její na prst svůj, kropiti bude jí naproti stánku úmluvy sedmkrát. 5 Potom káže tu jalovici spáliti před očima svýma; kůž její, i maso její, i krev její s lejny jejími dá spáliti. 6 A vezma kněz dřeva cedrového, yzopu a červce dvakrát barveného, uvrže to vše do ohně, v kterémž ta jalovice hoří. 7 I zpěre kněz roucha svá, a tělo své umyje vodou; potom vejde do stanu, a bude nečistý až do večera. 8 Takž také i ten, kterýž ji páli, zpěre roucha svá u vodě, a tělo své obmyje vodou, a nečistý bude až do večera. 9 Popel pak té jalovice spálené smete muž čistý, a vysype jej vně za stany na místě čistém, aby byl všechnem synům Izraelským chován k vodě očištění, kteráž bude k očištění za hřich. 10 A ten, kdož by smet popel té jalovice, zpěre roucha svá a nečistý bude až do večera. A budou to mít synové Izraelští i příchozí, kterýž jest pohostinu u prostřed nich, za ustanovení věčné. 11 Kdo by se dotkl těla kteréhokoli mrtvého člověka, nečistý bude za sedm dní. 12 Takový očištěvati se bude tou vodou dne třetího a dne sedmého, i bude čistý; neocistí-li se pak dne třetího a dne sedmého, nebudet čistý. 13 Kdo by koli, dotkná se těla mrtvého člověka, kterýž umřel, neočistil se, příbytku Hlásidlinova poškvrníl. Protož vyhlazena bude duše ta v Izraeli, nebo vodou očištěování není pokropen; nečistý bude, a nečistota jeho zůstává na něm. 14 Tento jest také zákon, kdyby člověk umřel v stanu: Kdo by koli všel do toho stanu, a kdo by koli byl v stanu, nečistý bude za sedm dní. 15 Tolikéž všeliká nádoba odkrytá, kteráž by neměla svrchu přikryvadla na sobě, nečistá bude. 16 Tak kdož by se koli dotkl na poli bud' mečem zabitého, aneb mrtvého, budto kosti člověka, aneb hrobu, nečistý bude za sedm dní. 17 A vezmou pro nečistého popela z spálené za hřich, a nalejí na něj vody živé do nádoby. 18 Potom vezme člověk čistý yzopu, a omočí jej v té vodě, a pokropí stanu, i všechno nádobí i lidí, kterýž by tu

byli, tolíkéž toho, kterýž dotkl se kosti, aneb zabitého, aneb mrtvého, aneb hrobu. **19** Pokropí tedy čistý nečistého v den třetí a v den sedmý; a když jej očistí dne sedmého, zpěše šaty své, a umyje se vodou, a čistý bude u večer. **20** Jestliže by pak kdo nečistý jsa, neočistil se, vyhlazena bude duše ta z prostředku shromáždění; nebo svatyně Hospodinovy poškvornil, vodou očištěování nejsa pokropen; nečistý jest. **21** I bude jim to za ustanovení věčné. Kdož by pak tou vodou očištěování kropil, zpěše roucha svá, a kdož by se dotkl vody očištěování, nečistý bude až do večera. **22** Čehokoli dotkl by se nečistý, nečisté bude; člověk také, kterýž by se dotkl toho, nečistý bude až do večera.

20 I přitáhlo všecko množství synů Izraelských na poušť Tsin, měsíce prvního; i pozůstal lid v Kádes, kdež umřela Maria, a tu jest pochována. **2** A když množství to nemělo vody, sešli se proti Mojžíšovi, a proti Aronovi. **3** I domlouval se lid na Mojžíše, a mluvili, řouce: Ó kdybychom i my byli zemřeli, když zemřeli bratří naši před Hospodinem! **4** Proč jste jen uvedli shromáždění Hospodinovo na poušť tu, abychom zde pomřeli i my i dobytek náš? **5** A proč jste nás vyvedli z Egypta, abyste uvedli nás na toto zlé místo, na němž se nerodí ani obilí, ani fíků, ani hroznů, ani jablko zrnatých, na kterémž ani vody ku pití nemí? **6** Tedy odšel Mojžíš s Aronem od tváři shromáždění ke dveřím stánku úmluvy, a padli na tváři své; i ukázala se sláva Hospodinova nad nimi. **7** A mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **8** Vezmi hůl, a shromáždí všecko množství, ty i Aron bratr tvůj, mluvte k skále této před očima jejich, a vydá vodu svou. I vyvedeš jím vodu z skály, a dás nápoj všemu množství i dobytku jejich. **9** Tedy vzal Mojžíš hůl před tváři Hospodinovou, jakž rozkázel jemu. **10** I svolali Mojžíš s Aronem všecko množství před skálu, a řekl jim: Slyštež nyní, ó reptáci: Zdali z skály této vyvedeme vám vodu? **11** I pozdvihl Mojžíš ruky své, a udeřil v skálu holí svou po dvakrát; i vyšly vody hojně, a pilo všecko množství i dobytek jejich. **12** Potom řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Že jste mi nevěřili, abyste posvětili mne před očima synů Izraelských, proto neuvedete shromáždění tohoto do země, kterouž jsem jim dal. **13** Tot' jsou ty vody sváru, o kteréž svařili se synové Izraelští s Hospodinem, a posvěcen jest v nich. **14** I poslal Mojžíš posly z Kádes k králi Edom, aby řekli: Totot' vzkazuje bratr tvůj Izrael: Ty viš o všech těžkostech, kteréž přišly na nás, **15** Že sstoupili otcové naši do Egypta, a bydlili jsme tam za mnoho let. Egyptští pak ssužovali nás i otce naše. **16** A volali jsme k Hospodinu, kterýž uslyšel hlas náš, a poslav anděla, vyvedl nás z Egypta, a aj, již jsme v Kádes městě, při pomezí tvém. **17** Necht', prosím, projdeme skrze zemi tvou. Nepujdemě přes roli, ani přes vinice, aniž pít budeme vody z cí studnice; cestou královskou pujdeme a neuchýlíme se na pravo ani na levo, dokavadž nepřejdeme mezí tvých. **18** Jemužto odpověděl Edom: Nechoď skrze mou zemi, abych s mečem nevyšel v cestu tobě. **19** I řekli mu synové Izraelští: Obecnou silnicí pujdeme, a jestliže vody tvé napili bychom se, bud' my neb dobytek náš, zaplatíme ji; nis jiného nežádáme, tolíko pěší abychom prošli. **20** Odpověděl: Neprojeď. A vytáhl proti nim Edom s množstvím lidu a s silou velikou. **21** Když nedopustil Edom Izraelovi,

aby přešel meze jeho, uchýlil se Izrael od něho. **22** A hnusl se synové Izraelští i všecko množství jejich z Kádes, přišli na horu řečenou Hor. **23** I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi na hoře Hor, při pomezí země Edom, řka: **24** Připojen bude Aron k lidu svému; nebo nevejdě do země, kterouž jsem dal synům Izraelským, proto že jste odporni byli řeči mé při vodách sváru. **25** Pojmi Arona a Eleazara syna jeho, a uvedeš je na horu Hor. **26** A svlečeš Arona z roucha jeho, a oblečeš v ně Eleazara syna jeho; nebo Aron připojen bude k lidu svému, a tam umře. **27** I učinil Mojžíš, jakž rozkázel Hospodin, a vstoupili na horu Hor před očima všeho množství. **28** A svlékl Mojžíš Arona z roucha jeho, a oblékl v ně Eleazara syna jeho. I umřel tam Aron na pahrbku hory, Mojžíš pak a Eleazar sstoupili s hory. **29** Vidouce pak všecko množství, že umřel Aron, plakali ho za třídcetí dní všecken dům Izraelský.

21 To když uslyšel Kananejský král v Arad, kterýž bydlil na poledne, že by táhl Izrael tou cestou, kterouž byli špeheří ří, bojoval s ním, a zajal jich množství. **2** Tedy Izrael učinil slib Hospodinu, řka: Jestliže dás lid tento v ruce mé, do gruntu zkazím města jejich. **3** I uslyšel Hospodin hlas Izraele a dal mu Kananejské, kterýžto do gruntu zkazil je i města jejich, a nazval jméno toho místa Horma. **4** Potom hnuli se s hory Hor cestou k moři Rudému, aby obešli zemi Idumejskou; i ustával lid velice na cestě. **5** A mluvil lid proti Bohu a proti Mojžíšovi: Proč jste vyvedli nás z Egypta, abychom zemřeli na poušti? Nebo ani chleba ani vody není, a duše naše chléb tento ničemný sobě již zošklivila. **6** Protož dopustil Hospodin na lid hady ohnivé, kteríž jej štípali, tak že množství lidu zemřelo z Izraele. **7** Tedy přišel lid k Mojžíšovi a řekl: Zhřešili jsme nebo jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě; modl se Hospodinu, at' odejme od nás ty hady. I modlil se Mojžíš za lid. **8** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Udělej sobě hada podobného těm ohnivým, a vyzdvihni jej na sochu; a každý uštnutý, když pohledí na něj, živ bude. **9** I udělal Mojžíš hada měděného, a vyzdvihl jej na sochu; a stalo se, když uštkl had někoho, a on vzhlédl na hada měděného, že zůstal živ. **10** Tedy hnuli se odtud synové Izraelští, a položili se v Obot. **11** Potom pak hnusl se z Obot, položili se při pahrbcích hor Abarim na poušti, kteráž jest naproti zemi Moábské k východu slunce. **12** Od tud braли se, a položili se u brodu potoka Arnon, kterýž jest na poušti, a vychází z končin Amorejských. Nebo Arnon jest pomezí Moábské mezi Moábskými a Amorejskými. **14** Protož praví se v knize bojů Hospodinových, že proti Vahebovi u vichřici bojoval, a proti potokům Arnon. **15** Nebo tok těch potoků, kterýž se nachyluje ku položení Ar, ten jde vedle pomezí Moábského. **16** A odtud táhli do Beer; a to jest to Beer, o němž byl řekl Hospodin k Mojžíšovi: Shromažď lid, a dám jim vodu. **17** Tedy zpíval lid Izraelský písničku tuto: Vystupiž studnice, prozpěvujte o ní; **18** Studnice, kterouž kopala knížata, kterouž vykopali přední z lidu s vydavatelem zákona holemi svými. Z poušti pak braли se do Matana, **19** A z Matana do Nahaliel, z Nahaliel do Bamot, **20** A z Bamot do údolí, kteréž jest na poli Moábském, až k vrchu hory, kteráž leží na proti poušti. **21** Tedy poslal lid Izraelský posly k Seonovi králi Amorejskému,

řka: **22** Necht' jdeme skrze zemi tvou. Neuchýlíme se ani do pole, ani do vinic, ani z studnic vody pítí nebudeme, ale cestou královskou půjdeme, dokavadž nepřejdeme pomezí tvého. **23** I nedopustil Seon jíti lidu Izraelskému skrze krajinu svou, nýbrž sebrav Seon všecken lid svůj, vytáhl proti lidu Izraelskému na poušt', a přitáh do Jasa, bojoval proti Izraelovi. **24** I porazil jej lid Izraelský mečem, a vzal v dědictví zemi jeho, od Arnon až do Jabok, a až do země synů Ammon; nebo pevně bylo pomezí Ammonitských. **25** Tedy vzal Izrael všecka ta města, a přebýval ve všech městech Amorejských, v Ezebon a ve všech městeckách jeho. **26** Nebo Ezebon bylo město Seona krále Amorejského, kterýž když bojoval proti králi Moábskému prvnímu, vzal mu všecko zemi jeho z rukou jeho až do Arnon. **27** Protož říkávali v přísløvøi: Podte do Ezebon, aby vystaveno bylo a vzdøláno město Seonovo. **28** Nebo oheň vyšel z Ezebon, a plamen z města Seon, i spálil Ar Moábských a obyvatele výsosti Arnon. **29** Běda tobě Moáb, zahynuls lide Chámos; dal syny své v utíkání, a dcery své v zajetí králi Amorejskému Seonovi. **30** A království jejich zahynulo od Ezebon až do Dibon, a vyhladili jsme je až do Nofe, kteréž jest až k Medabu. **31** A tak bydlil Izrael v zemi Amorejské. **32** Potom poslal Mojžíš, aby shledlì Jazer, kteréž vzali i s městečky jeho; a tak vyhnal Amorejské, kteréž tam bydlili. **33** Obrátvíše se pak, táhli cestou k Bázan. I vytáhl Og, král Bázan, proti nim, on i všecken lid jeho, aby bojoval v Edrei. **34** Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Neboj se ho; nebo v ruce tvé dal jsem jej, i všecken lid jeho, i zemi jeho, a učiniš jemu tak, jakož jsi učinil Seonovi, králi Amorejskému, kteréž bydlil v Ezebon. **35** I porazili jej i syny jeho, i všecken lid jeho, tak že žádný živý po něm nezůstal, a uvázali se dědičně v zemi jeho.

22 I táhli synové Izraelští a položili se na polích Moábských, nedocházejí k Jordánu, naproti Jerichu. **2** A viděl Balák, syn Seforův, všecko, co učinil Izrael Amorejskému. **3** I bál se Moáb toho lidu velmi, protože ho bylo mnoho, a svíral se pro přítomnost synů Izraelských. **4** Protož řekl Moáb k starším Madianským: Tudíž toto množství pozere všecko, což jest vúkol nás, jako sázírá vúl trávu polní. Byl pak Balák, syn Seforův, toho času králem Moábským. **5** I poslal posly k Balámovi, synu Beorovu, do města Petor, kteréž jest pří řece v zemi vlasti jeho, aby povolal ho, řka: Aj, lid vyšel z Egypta, aj, přikryl svrcek země, a usazuje se proti mně. **6** Protož nyní pod' medle, zlořeč mně k vúli lidu tomuto, nebo silnější mne jest; snad svítězím nad ním, a porazím jej, aneb vyženu z země této. Vím zajisté, že komuž ty zehnáš, požehnaný bude, a komuž ty zlořečíš, bude zlořečený. **7** Tedy šli starší Moábstí a starší Madianští, nesouce v rukou svých peníze za zlořečení; i přišli k Balámovi, a vypravovali mu slova Baláková. **8** On pak řekl jim: Pobudte zde přes tu noc, a dám vám odpověď, jakž mi mluvit bude Hospodin. I zůstala knížata Moábská s Balámem. **9** Přišel pak Bůh k Balámovi a řekl: Kdo jsoù ti muži u tebe? **10** Odpověděl Balám Bohu: Balák, syn Seforův, král Moábský, poslal ke mně, řka: **11** Aj, lid ten, kterýž vyšel z Egypta, přikryl svrcek země; protož nyní pod' proklí mi jej, snad svítězím, bojuje s ním, a vyženu jej. **12** I řekl Bůh k Balámovi: Nechodus' nimi, aniž zlořeč

lidu tomu, nebo požehnaný jest. **13** Tedy Balám vstav ráno, řekl knížatum Balákovým: Navratíte se do země své, nebo nechce mi dopustiti Hospodin, abych šel s vámi. **14** A vstavše knížata Moábská, přišli k Balákovi a řekli: Nechtěl Balám jít s námi. **15** Tedy opět poslal Balák více knížat a znamenitějších, nežli první. **16** Kteříž přišedše k Balámovi, řekli jemu: Toto práv Balák, syn Seforův: Nezpěčuj se, prosím, přijti ke mně. **17** Nebo velikou ctí tě ctíti chci, a což mi koli rozkážeš, učiním; protož příd', prosím, proklí mi lid tento. **18** Odpovídaje pak Balám, řekl služebníkům Balákovým: Byť mi pak dal Balák plný dům svůj stříbra a zlata, nemohl bych přestoupiti slova Hospodina Boha svého, a učiniti proti němu malé neb veliké věci. **19** Nyní však zůstaňte, prosím, zde i vy také této noci, abych zvěděl, co dále mluvit bude Hospodin se mnou. **20** Přišed pak Bůh k Balámovi v noci, řekl jemu: Poněvadž proto, aby povolali tě, přišli muži tito, vstana, jdi s nimi, a však což přikáži tobě, to čiř. **21** Tedy Balám vstav ráno, osedlal oslici svou, a bral se s knížaty Moábskými. **22** Ale rozpánil se hněv Boží, protože jel s nimi, a postavil se anděl Hospodinův na cestě, aby mu překazil; on pak seděl na oslici své, maje s sebou dva služebníky své. **23** A když užela oslice anděla Hospodinova, an stojí na cestě, a meč jeho vytržený v ruce jeho, uhnula se s cesty, a šla polem. I bil ji Balám, aby ji navedl zase na cestu. **24** A anděl Hospodinův stál na stezce u vinice mezi dvěma zídkami. **25** Viduci pak oslice anděla Hospodinova, přitiskla se ke zdi, přitřela také nohu Balámovi ke zdi; pročež opět bil ji. **26** Potom anděl Hospodinův šel dále, a stál v úzkém místě, kdež nebylo žádné cesty k uchýlení se na pravo neb na levo. **27** A viduci oslice anděla Hospodinova, padla pod Balámem; pročež rozhněval se velmi Balám, a bil oslici kyjem. **28** I otevřel Hospodin ústa oslice, a řekla Balámovi: Cožt' jsem učinila, že již po třetí mne biješ? **29** Řekl Balám k oslici: To, že jsi mne v posměch uvedla. Ó bych měl meč v rukou, jistě bych tě již zabil. **30** Odpověděla oslice Balámovi: Zdaliž nejsem oslice tvá? Jezdíval jsi na mně, jak jsi mne dostal, až do dnes; zdaliž jsem kdy obyčej měla tak činiti tobě? Kterýž odpověděl: Nikdy. **31** V tom otevřel Hospodin oči Balámovy, i užel anděla Hospodinova, an stojí na cestě, maje meč dobývý v ruce své; a nakloniv hlavy, poklonu učinil na tvář svou. **32** I mluvil k němu anděl Hospodinův: Proč jsi bil oslici svou po tříkrát? Aj, já vyšel jsem, abych se protivil tobě; nebo uchýlil jsi se s cesty přede mnou. **33** Když viděla mne oslice, uhnula mi již po tříkrát; a byť mi se byla nevyhnula, již bych byl také tebe zabil, a jí živé nechal. **34** Odpověděl Balám andělu Hospodinovu: Zhřešilt' jsem, nebo jsem nevěděl, že ty stojiš proti mně na cestě; protož nyní, jestliže se nelíbí tobě, raději navrátim se domů. **35** Řekl anděl Hospodinův k Balámovi: Jdi s muži těmi, avšak slovo, kteréž mluvit bude tobě, to mluvit budeš. Tedy šel Balám s knížaty Balákovými. **36** Uslyšev pak Balák o příchodu Balámova, vyšel proti němu do města Moábského, kteréž bylo pří řece Arnon, jenž jest pří konci pomezí. **37** I řekl Balák Balámovi: Zdaliž jsem víc než jednou neposílal pro tě? Pročež jsi tedy nepřišel ke mně? Proto-li, že bych tě náležitě uctiti nemohl? **38** Odpověděl Balám Balákoví: Aj, již jsem přišel k tobě; nyní pak zdaliž vseljak budu co mocí mluvit? Slovo, kteréž vložil Bůh v ústa má, to mluvit budu. **39** I

bral se Balám s Balákem, a přijeli do města Husot. **40** Kdežto nabiv Balák volů a ovec, poslal k Balámovi a k knížatům, kteříž s ním byli. **41** Nazejtří pak ráno, pojav Balák Balámu, uvedl ho na výsotě modly Bál, odkudž shlédl i nejdalší díl lidu Izraelského.

23 A řekl Balám Balákoví: Udělej mi tuto sedm oltářů, a příprav mi také sedm volků a sedm skopců. **2** I udělal Balák, jakž mluvil Balám. Tedy obětoval Balák a Balám volka a na každém oltáři. **3** Řekl pak Balám Balákoví: Postuj při oběti své zápalné, a půjdou, zdali by se potkal se mnou Hospodin, a což by koli mně ukázal, povím tobě. I odšel sám. **4** I potkal se Bůh s Balámem, a řekl jemu Balám: Sedm oltářů zpořádal jsem, a obětoval jsem volka a skopce na každém oltáři. **5** Vložil pak Hospodin slovo v ústa Balámovea a řekl: Navrat' se k Balákoví a tak mluv. **6** I navrátil se k němu, a nalezl jej, an stojí při oběti své zápalné, i všecka knížata Moábská. **7** Tedy vzav před sebe přísloví své, řekl: Z Aram přivedl mne Balák král Moábský, z hor východních, řka: Pod', zlořeč mi k vúli Jákoba, a pod', vydej klatbu na Izraele. **8** Proč bych zlořečil, komuž Bůh silný nezlořečí? A proč bych kiel, kohož Hospodin neproklíná? **9** Když s vrchu skal hledím na něj, a s pahrbků spatřuju jej, aj, lid ten sám bydlí, a k jiným národům se nepřímešuje. **10** Kdo seče prach Jákobův? a kdo počet? Kdo seče čtvrtý díl Izraelského lidu? Ó bych já umřel smrtí spravedlivých, a dokonání mé ó by bylo jako i jeho! **11** I řekl Balák Balámovi: Což mi to děláš? Abys zlořečil nepřátelům mým, povolal jsem tě, a ty pak ustavičně dobrořečíš jím. **12** Kterýž odpovídaje, řekl: Zdali toho, což Hospodin vložil v ústa má, nemám šetřiti, abych tak mluvil? **13** I řekl jemu Balák: Pod', prosím, se mnou na jiné místo, odkudž bys viděl jej, (toliko zadní díl jeho viděti budeš, a všechno nebudeš viděti), a proklí mi jej odtud. **14** I pojav jej, vyvedl ho na rovinu Zofim, na vrch jednoho pahrbku, a udělav sedm oltářů, obětoval volka a skopce na každém oltáři. **15** Řekl pak Balákoví: Postuj tuto při zápalné oběti své, a já půjdou tamto vstříc Hospodinu. **16** I potkal se Hospodin s Balámem, a vloživ slovo v ústa jeho, řekl: Navrat' se k Balákoví a mluv tak. **17** Přišel tedy k němu, a hle, on stál při zápalné oběti své, a knížata Moábská s ním. Jemužto řekl Balák: Co mluvil Hospodin? **18** A on vzav přísloví své, řekl: Povstaň Baláku a slyš, pozoruj mne, synu Seforův. **19** Bůh silný není jako člověk, aby klamal, a jako syn člověka, aby se měnil. Což by řekl, zdaliž neučiní? Což by promluvil, zdali neutvrdiri toho? **20** Hle, abych dobrořečil, příjal jsem to na sebe; nebo dobrořečíl jest, a já toho neodvolám. **21** Nepatrít na nepravosti v Jákobovi, aniž hledí na přestoupení v Izraeli; Hospodin Bůh jeho jesti's ním, a zvuk krále vítězícího v něm. **22** Bůh silný vyvedl je z Egypta, jako silou jednorožcovou byv jím. **23** Nebo není kouzlů proti Jákobovi, ani zaklínání proti Izraelovi; již od toho času vypravováno bude o Jákobovi a Izraelovi, co učinil s ním Bůh silný. **24** Aj, lid jakožto silný lev povstane, a jakožto lvíče vzhopí se; nepoloží se, dokudž by nejedl loupeže, a dokudž by nevypil krve zbitých. **25** I řekl Balák Balámovi: Aniž mu již zlořeč více, ani dobrořeč. **26** Jemuž odpověděl Balám, řka: Zdaližt' jsem nepravil, že, což by mi koli mluvil Hospodin, to učiním? **27** I řekl Balák Balámovi: Pod', prosím, povedu tě na jiné místo, odkudž snad líbiti se bude Bohu, abys mi je proklet.

28 A pojav Balák Balámu, uvedl jej na vrch hory Fegor, kteráž leží naproti poušti. **29** Tedy řekl Balám Balákoví: Udělej mi tuto sedm oltářů, a příprav mi také sedm volků a sedm skopců. **30** I učinil Balák, jakž řekl Balám, a obětoval volka a skopce na každém oltáři.

24 Vida pak Balám, že by se líbilo Hospodinu, aby dobrořečil Izraele, již více nešel jako prvé, jednou i po druhé, k čárům svým, ale obrátil tvář svou proti poušti. **2** A pozdvih očí svých, viděl Izraele bydlícího v staních po svých pokoleních, a byl nad ním duch Boží. **3** I vzav podobenství své, dí: Řekl Balám, syn Beorův, řekl muž mající otevřené oči. **4** Řekl slyšící výmluvnosti Boha silného, kterýž vidění všemohoucího vidí, kterýž když padne, otevřené má oči: **5** Jak velmi krásní jsou stáknové tvoji, Jákobe, příbytkové tvoji, Izraeli! **6** Tak jako se potokové rozšířují, jako zahrady vedle řeky, jakostromoví aloes, kteréž štípl Hospodin, jako cedrové podlé vod. **7** Poteče voda z okovu jeho, a símě jeho u vodách mnohých. A král jeho vyvýšen bude více než Agag, a vyzdvihne se království jeho. **8** Bůh silný vyvedl jej z Egypta, jako udatnost jednorožcova jest jemu; sžeret' národy protivné sobě, a kosti jich potře a střelami svými prostřílí. **9** Složil se a ležel jako lvíče, a jako lev zůřívý; kdo jej zbudí? Kdo by požehnání dával tobě, požehnány bude, a kdožt' by zlořečil, bude zlořečený. **10** Tedy zapáliv se hněvem Balák proti Balámovi, tleskl rukama svýma a řekl Balámovi: Abys zlořečil nepřátelům mým, povolal jsem tebe, a aj, ustavičně dobrořečil jsi jím již po tříkrát. **11** Protož nyní navrat' se raději k místu svému. Byl' jsem řekl: Velikou ctí técti chci, a hle, Hospodin zbalí tě cti. **12** Jemuž odpověděl Balám: Však hned poslům tvým, kterýž jsi poslal ke mně, mluvil jsem, řka: **13** Byť' mi dal Balák plný dům svůj stříbra a zlata, nebudu moci přestoupit řeči Hospodinovy, abych činil dobré neb zlé sám od sebe; což mi Hospodin oznámí, to mluviti budu, **14** (Ale však ještě já, již odcházejem k lidu svému, počkej, poradím tobě,) co učiní lid ten lidu tvému v posledních dnech. **15** Tedy vzav podobenství své, dí: Řekl Balám, syn Beorův, řekl muž mající oči otevřené, **16** Řekl slyšící výmluvnosti Boha silného, kterýž zná naučení nevyššího, a vidění všemohoucího vidí, kterýž když padne, otevřené má oči: **17** Uzřímt' jej, ale ne nyní, pohledím na něj, ale ne z blízka. Vyjet' hvězda z Jákoba, a povstane berla z Izraele, kteráž poláme knížata Moábská, a zkazí všecky syny Set. **18** I bude Edom podmaněn, a Seir v vládřství přijde nepřátelům svým; nebo Izrael zmužile sobě počinatí bude. **19** Panovati bude pošly z Jákoba, a zahladí ostatky z každého města. **20** A když užrel Amalecha, vzav podobenství své, řekl: Jakož počátek národu Amalech, tak konec jeho do gruntu zahyne. **21** Uzřev pak Cinea, vzav podobenství své, řekl: Pevný jest příbytek tvůj, a na skále založil hnizdo své; **22** Ale však vyhnán bude Cineus, Assur zajatého jej povede. **23** Opět vzav podobenství své, řekl: Ach, kdo bude živ, když toto uční Bůh silný? **24** A bárky z země Citim připlynou a ssouží Assyrské, ssouží také Židy, ale i ten lid do konce zahyne. **25** Potom vstav Balám, odšel a navrátil se na místo své; Balák také odšel cestou svou.

25 V tom, když pobyl Izrael v Setim, počal lid smilnití s dcerami Moábskými. **2** Kterýž pozvaly lidu k obětem

bohů svých; i jedl lid, a klaněli se bohem jejich. **3** I připojil se lid Izraelský k modle Belfgor, a popudila se prchlivost Hospodinova proti Izraelovi. **4** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi všecka knížata lidu, a zvěřej ty nešlechetníky Hospodinu před sluncem, aby se odvrátila prchlivost Hospodinova od Izraele. **5** I řekl Mojžíš soudcům Izraelským: Zabí jeden každý z svých všelikého, kterýž se připojil k modle Belfgor. **6** A aj, jeden z synů Izraelských přišel, a přivedl k bratřím svým ženu Madianku, na odivu Mojžíšovi i všemu množství synů Izraelských; oni pak plakali u dveří stánku úmluvy. **7** To když uzřel Fínes, syn Eleazara, syna Aronova, kněze, vyvstal z prostředu množství toho, a vzal kopí do ruky své. **8** A všed za mužem Izraelským do stanu, probodl je oba dva, muže Izraelského, i ženu tu skrze břicho její; i odvrácena jest rána od synů Izraelských. **9** Zhynulo jich pak od té rány dvacetí čtyř tisíce. **10** Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **11** Fínes, syn Eleazara kněze, syna Aronova, odvrátil prchlivost mou od synů Izraelských, kdyžto horlil horlivostí mou u prostřed nich, tak abych neshladil synů Izraelských v horlivosti své. **12** Protož díš: Aj, já dám jemu smlouvu svou pokoj. **13** I bude míti on i símě jeho po něm smlouvu kněžství věčného, proto že horlil pro Boha svého, a očistil syny Izraelské. **14** A bylo jméno muže Izraelského zabitého, kterýž byl zabit s Madiankou, Zamri, syn Sálův, kníže domu otce svého z pokolení Simeonova. **15** Jméno pak ženy Madianky zabité, Kozbi, dcera Sur, kterýž byl přední v národu svém, v domě otce svého mezi Madianskými. **16** I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **17** Nepřátelsky zacházejte s těmi Madianskými, a zbité je. **18** Nebo i oni nepřátelsky a lítivě chovali se k vám, a oklamali vás skrze modlu Fegor, a skrze Kozbu, dceru knížete Madianského, sestru svou, kteráž zabita jest v den pomsty příšle z příčiny Fegor.

26 I stalo se po té ráně, že mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Eleazarovi, synu Arona kněze, řka: **2** Sečtěte všecko množství synů Izraelských, od dvacítiletých a výše po domích otců jejich, všecky, kterýž by mohli jítí k boji v Izraeli. **3** Tedy mluvil Mojžíš a Eleazar kněz k nim na polích Moábských, při Jordánu proti Jerichu, řka: **4** Sečtěte lid od dvacetí let majících a výše, jakž rozkázal Hospodin Mojžíšovi a synům Izraelským, kterýž byli vyšli z země Egyptské. **5** Ruben prvorovený byl Izraelův. Synové Rubenovi: Enoch, z něhož pošla čeled Aggitská; Fallu, z něhož čeled Fallutská; **6** Ezron, z něhož čeled Ezronitská; Charmi, z něhož čeled Charmitská. **7** Ty jsou čeledi Rubenovy. A bylo jich sečtených čtyřiceti tři tisíce, sedm set a třicetí. **8** A syn Fallův Eliab. **9** Synové pak Eliabovi: Nemuel, a Dátan, a Abiron. To jsou ti, Dátan a Abiron, přední z shromáždění, kterýž se vadili s Mojžíšem a s Aronem v spiknutí Chóre, když odporni byli Hospodinu. **10** Pročež otevřela země ústa svá, a požrela je i Chóre, tehdáž když zemřela ta rota, a oheň spálil těch dvě stě a padesáte mužů, kterýž byli za příklad jiným. **11** Synové pak Chóre nezemřeli. **12** Synové Simeonovi po čeledech svých: Namuel, z něhož čeled Namuelitská; Jamin, z něhož čeled Jaminská; Jachin, z něhož čeled Jachinská; **13** Sohar, z něhož čeled Soharská; Saul, z něhož čeled Saulitská. **14** Ty jsou čeledi Simeonovy, jichž bylo dvamecítma tisíci a dvě

stě. **15** Synové Gád po čeledech svých: Sefon, z něhož čeled Sefonitská; Aggi, z něhož čeled Aggitská; Suni, z něhož čeled Sunitská; **16** Ozni, z něhož čeled Oznitská; Heri, z něhož čeled Heritská; **17** Arodi, z něhož čeled Arodiská; Areli, z něhož čeled Arelitská. **18** Ty jsou čeledi synů Gád, podlé toho, jakž sečteni jsou, čtyřiceti tisíci a pět set. **19** Synové Judovi: Her a Onan; ale zemřeli Her i Onan v zemi Kanánské. **20** Byli pak synové Judovi po čeledech svých: Séla, z něhož čeled Sélanská; Fáres, z něhož čeled Fáresská; Zára, z něhož čeled Záretska. **21** Byli pak synové Fáresovi: Ezron, z něhož čeled Ezronitská; Hamul, z něhož čeled Hamulská. **22** Ty jsou čeledi Judovy, podlé toho, jakž sečteni jsou, sedmdesáte šest tisíci a pět set. **23** Synové Izacharovi po čeledech svých: Tola, z něhož čeled Tolatská; Fua, z něhož čeled Fuatská; **24** Jasub, z něhož čeled Jasubská; Simron, z něhož čeled Simronska. **25** Ty jsou čeledi Izacharovy, podlé toho, jakž sečteni jsou, šedesáte čtyři tisíce a tři sta. **26** Synové Zabulonovi po čeledech svých: Sared, z něhož čeled Saredská; Elon, z něhož čeled Elonská; Jahelel, z něhož čeled Jaheelská. **27** Ty jsou čeledi Zabulonovy, podlé toho jakž sečteni jsou, šedesáte tisíci a pět set. **28** Synové Jozefovi po čeledech svých: Manasses a Efraim. **29** Synové Manassesovi: Machir, z něhož čeled Machirská. A Machir zplodil Galáda, z něhož čeled Galádská. **30** Ti jsou synové Galád: Jezer, z něhož čeled Jezerská; Helek, z něhož čeled Helekitská. **31** Asriel, z něhož čeled Asrielská; Sechem, z něhož čeled Sechemská; **32** Semida, z něhož čeled Semidatská; Hefer, z něhož čeled Heferská. **33** A Salfad, syn Heferův, neměl synů, než toliko dcery, jichž jsou tato jména: Mahla, Noa, Hegla, Melcha a Tersa. **34** Ty jsou čeledi Manassesovy, a načteno jich padesáte dva tisíce a sedm set. **35** Ale synové Efraimovi po čeledech svých: Sutala, z něhož čeled Sutalitská; Becher, z něhož čeled Becherská; Tehen, z něhož čeled Tehenská. **36** A ti jsou synové Sutalovi: Heran, z něhož čeled Heranská. **37** Ty jsou čeledi synů Efraimových, podlé toho, jakž sečteni jsou, třicetí dva tisíce a pět set. Ti jsou synové Jozefovi po čeledech svých. **38** Synové pak Beniaminovi po čeledech svých: Béla, z něhož čeled Bélistská; Asbel, z něhož čeled Asbeleská; Ahiram, z něhož čeled Ahiramská; **39** Sufam, z něhož čeled Sufamská; Hufam, z něhož čeled Hufamská. **40** Byli pak synové Béla: Ared a Náman; z Ared čeled Aredská, z Náman čeled Námanská. **41** Ti jsou synové Beniaminovi po čeledech svých, podlé toho, jakž sečteni jsou, čtyřiceti pět tisíci a šest set. **42** Tito pak synové Danovi po čeledech svých: Suham, z něhož čeled Suhamská. Ta jest rodina Danova po čeledech svých. **43** Všechn čeledi Suhamských, jakž sečteni jsou, šedesáte čtyři tisíce a čtyři sta. **44** Synové Asser po čeledech svých: Jemna, z něhož čeled Jemnitská; Jesui, z něhož čeled Jesuitská; **45** Beria, z něhož čeled Berietská. Synové Berioví: Heber, z něhož čeled Heberská; Melchiel, z něhož čeled Melchielská. **46** Jméno pak dcery Asser bylo Serach. **47** Ty jsou čeledi synů Asser, tak jakž sečteni jsou, padesáte tři tisíce a čtyři sta. **48** Synové Neftálímovi po čeledech svých: Jasiel, z něhož čeled Jasielská; Guni, z něhož čeled Gunitská; **49** Jezer, z něhož čeled Jezerská; Sallem, z něhož čeled Sallemeská. **50** Ta jest rodina Neftálímovea po čeledech svých, tak jakž sečteni jsou, čtyřiceti pět tisíci a

čtyři sta. 51 Ten jest počet synů Izraelských, šestkrát sto tisíců a jeden tisíc, sedm set a třiceti. 52 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: 53 Těmto rozdělena bude země k dědictví podle počtu jmen. 54 Většimu počtu větší dědictví dáš, a menšímu menší; jednomu každému vedle počtu sečtených jeho dáno bude dědictví jeho. 55 A však losem at' jest rozdělena země; vedle jmen pokolení otců svých dědictví vezmou. 56 Losem děleno bude dědictví její, bud' jich mnoho neb málo. 57 Tito pak jsou sečteni z Levítů po čeledech svých: Gerson, z něhož čeled Gersonitská; Kahat, z něhož čeled Kahatská; Merari, z něhož čeled Meraritská. 58 Ty jsou čeledi Léví: Čeled Lebnitská, čeled Hebronitská, čeled Moholitská, čeled Musitská, čeled Choritská. Kahat pak zplodil Amrama. 59 A jméno manželky Amramovy Jochebed, dcera Léví, kteráž se mu narodila v Egyptě; ona pak porodila Amramovi Arona a Mojžíše, a Marii sestrů jejich. 60 Aronovi pak zrozeni jsou: Nádab a Abiu, Eleazar a Itamar. 61 Ale Nádab a Abiu zemřeli, když obětovali oheň cizí před Hospodinem. 62 I bylo jich načteno třímečíma tisíců, všech pohlaví mužského zstáří měsíce jednoho a výše; nebo nebyli počteni mezi syny Izraelskými, proto že jim nebylo dáno dědictví mezi syny Izraelskými. 63 Tito sečteni jsou od Mojžíše a Eleazara kněze; oni sečti syny Izraelské na polích Moábských při Jordánu, naproti Jerichu. 64 Mezi těmito pak nebyl žádný z oněch sečtených od Mojžíše a Arona kněze, když počítali syny Izraelské na poušti Sinai; 65 (Nebo řekl byl Hospodin o nich: Smrtí zemrou na poušti;) a žádný z nich nepozůstal, jediné Kálef, syn Jefonův, a Jozue, syn Nun.

27 Tehdy přistoupily dcery Salfada, syna Heferova, syna Galád, syna Machir, syna Manasse, z pokolení Manasse, syna Jozefova. Tato pak jsou jména dcer jeho: Mahla, Noa, Hegla, Melcha a Tersa. 2 A postavily se před Mojžíšem a před Eleazarem knězem, i před knížaty a vším množstvím, u dveří stánku úmluvy, a řekly: 3 Otec náš umřel na poušti, kterýž však nebyl z spolku těch, kteříž se zrottli proti Hospodinu v rotě Chóre; nebo pro hřich svůj umřel, synů žádných nemaje. 4 Což vyhlazeno býti má jméno otce našeho z čeledi jeho, proto že neměl syna? Dej nám dědictví mezi bratřími otce našeho. 5 I vnesl tu věc Mojžíš na Hospodina. 6 Kterýž odpověděl Mojžíšovi, řka: 7 Dobře mluví dcery Salfad. Dejž jim bez odporu právo dědictví mezi bratřími otce jejich, a přenes dědictví otce jejich na ně. 8 K synům pak Izraelským toto mluvit budeš: Když by kdo umřel, nemaje syna, tedy přenesete dědictví jeho na dceru jeho. 9 Pakli by ani dcery neměl, tedy dáte dědictví jeho bratřím jeho. 10 Pakli by ani bratří neměl, tedy dáte dědictví jeho bratřím otce jeho. 11 Pakli by ani strýců neměl, tedy dáte dědictví jeho příteli jeho, kterýž jest nejbližší jemu v rodu jeho, aby dědičně obdržel je. A bude to synům Izraelským za ustanovení soudné, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. 12 Řekl také Hospodin Mojžíšovi: Vstup na horu tuto Abarim, a spatř zemi, kterouž jsem dal synům Izraelským. 13 A když spatří ji, připojen budeš k lidu svému i ty, jako připojen jest Aron bratr tvůj, 14 Poněvadž jste odporovali řeči mé na poušti Tsin, při odporování všeho množství, kdež jste mne měli posvětit při vodách před očima jejich. To jsou ty vody sváru v Kádes,

na poušti Tsin. 15 I řekl Mojžíš Hospodinu, řka: 16 Opatříš Hospodin Bůh duchů, Bůh všelikého těla, shromáždění toto mužem hodným, 17 Kterýž by vycházel před nimi, a kterýž by vcházel před nimi, kterýž by vyvodil a zase uvodil je, aby nebylo shromáždění Hospodinovo jako ovce, kteréž nemají pastýře. 18 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmik sobě Jozue, syna Nun, muže, v kterémž jest duch můj, a vlož ruku svou na něj. 19 A postavě jej před Eleazarem knězem a přede vším shromážděním, dás jemu naučení před očima jejich, 20 A udělíš jemu slávy své, aby ho poslouchalo všecko množství synů Izraelských. 21 Kterýž před Eleazarem knězem postavě se, ptáti se ho bude na soud urim před Hospodinem. K rozkazu jeho vyjdou, a k rozkazu jeho vejdou, on i všickni synové Izraelští s ním, a všecko shromáždění. 22 I učinil Mojžíš tak, jakž mu byl rozkázal Hospodin, a pojav Jozue, postavil jej před Eleazarem knězem a přede vším shromážděním. 23 A vloživ ruce své na něj, dal jemu naučení, jakž mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

28 Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: 2 Příkaz synům Izraelským a rci jim: Oběť mých, chleba mého, v obětech mých ohnivých u věni spokojující mne, nezanedbávejte mi přinášeti v čas k tomu vyměřený. 3 Díš tedy jim: Tato jest obět ohnivá, kterouž obětovati budete Hospodinu: Beránky roční bez poškvryny dva, každého dne v obět zápalnou ustavičně. 4 Beránka jednoho obětovati budeš ráno, a beránka druhého obětovati budeš k večerou. 5 Desátý také díl míry efi mouky bělné, v obět suchou, zadělané olejem nejčistším, čtvrtou částkou míry hin. 6 Ta jest obět zápalná ustavičná, kteráž obětována jest na hoře Sinai u věni přijemnou, v obět ohnivou Hospodinu. 7 A obět mokrá její, čtvrtý díl míry hin na každého beránka; v svatyni obětuj obět mokrou silného nápoje Hospodinu. 8 Beránka pak druhého obětovati budeš k večerou, tak jako obět suchou jitřní, a jako obět mokrou její obětovati budeš v obět ohnivou, u věni spokojující Hospodina. 9 Dne také sobotního dva beránky roční bez poškvryny, a dvě desetiny mouky bělné, olejem zadělané v obět suchou s obětí její mokrou. 10 Ta bude obět zápalná sobotní každého dne sobotního, mimo zápalnou obět ustavičnou a mokrou obět její. 11 Také na nov měsíců vašich obětovati budete obět zápalnou Hospodinu, volky mladé dva, skopce jednoho, beránků ročních bez poškvryny sedm; 12 A tři desetiny mouky bělné, olejem zadělané v obět suchou při každém volku, a dvě desetiny mouky bělné, olejem zadělané v obět suchou při každém skopci; 13 A jednu desetinu mouky bělné olejem zadělané v obět suchou při každém beránku, k oběti zápalné u věni přijemnou, v obět ohnivou Hospodinu. 14 Tyto pak oběti mokré jejich z vína: Půl míry hin bude při každém volku, a třetí částka hin při skopci, a čtvrtá částka hin při každém beránku. Ta jest obět zápalná k nov měsíci, každého měsíce přes celý rok. 15 Kozala také jednoho v obět za hřich, mimo obět ustavičnou, obětovati budete Hospodinu s mokrou obětí jeho. 16 Měsíce pak prvního, čtrnáctý den téhož měsíce velikanoc bude Hospodinu, 17 A v patnáctý den téhož měsíce slavnost; za sedm dní chleby nekvašené jistí budete. 18 Prvního dne shromáždění svaté bude, žádného díla robotního nebudete dělati v něm. 19 Obětovati pak budete obět ohnivou

zápal Hospodinu, volky mladé dva, skopce jednoho, a sedm beránků ročních; bez poškvry budou. **20** A suchou oběť při nich, totíž mouku bělnou, olejem zadělanou, tři desetiny při každém volku, a dvě desetiny při každém skopci obětovati budete. **21** A jednu desetinu obětovati budeš při každém beránku z těch sedmi beránků, **22** A kozla v oběť za hřich jednoho k očištění vás. **23** Mimo oběť zápalnou jítří, kteráž jest oběť ustavičná, obětovati budete to. **24** Tak obětovati budete každého dne za těch sedm dní pokrm oběti ohnívě, u věni spokojující Hospodina, mimo zápalnou oběť ustavičnou, a oběť mokrou její. **25** Sedmého pak dne shromáždění svaté míti budete, žádného díla robotného nebudete dělati. **26** V den také prvotin, když obětovati budete novou oběť suchou Hospodinu, vyplníc téhodny vaše, shromáždění svaté míti budete; žádného díla robotného nebudete dělati. **27** A obětovati budete oběť zápalnou, u věni spokojující Hospodina, volky mladé dva, skopce jednoho, beránků ročních sedm, **28** A oběť suchou jejich, mouky bělné olejem zadělané tři desetiny při každém volku, dvě desetiny při každém skopci, **29** Jednu desetinu při každém beránku z těch sedmi beránků, **30** Kozla jednoho k očištění vašemu. **31** To mimo oběť zápalnou ustavičnou, a oběť suchou její obětovati budete; bez poškvry at' jsou s obětmi syymi mokrými.

29 Měsíce pak sedmého v první den jeho shromáždění svaté míti budete, žádného díla robotného nebudete dělati; to jest den troubení vašeho. **2** A obětovati budete zápal u věni přijemnou Hospodinu, volka mladého jednoho, skopce jednoho, beránků ročních bez poškvry sedm; **3** A oběť suchou při nich z mouky bělné olejem zadělané, tři desetiny na každého volka, a dvě desetiny na každého skopce; **4** A desetina jedna na každého beránka z sedmi beránků; **5** A kozla jednoho v oběť za hřich k očištění vás. **6** Mimo zápalnou oběť novoměšicnou s obětí její suchou, a mimo oběť zápalnou ustavičnou s obětí její suchou, a s obětmi jejich mokrými vedle pořádku jejich, u věni přijemnou, v oběť ohnívou Hospodinu. **7** V desátý pak den téhož měsíce sedmého shromáždění svaté míti budete, a ponížovati budete životů svých; žádného díla nebudete dělati. **8** A obětovati budete oběť zápalnou Hospodinu u věni přijemnou, volka mladého jednoho, skopce jednoho, beránků ročních sedm, a ti at' jsou bez poškvry; **9** A oběť suchou jejich z mouky bělné olejem zadělané, tři desetiny na každého volka, a dvě desetiny na každého skopce; **10** A desetina jedna na každého beránka z těch sedmi beránků; **11** Kozla jednoho v oběť za hřich, mimo oběť za hřich k očištění, a mimo zápal ustavičný s obětí suchou jeho, a s obětmi mokrými jejich. **12** V patnáctý také den měsíce sedmého shromáždění svaté míti budete; žádného díla robotného nebudete dělati, ale slavit budete svátek Hospodinu za sedm dní. **13** A obětovati budete zápal v oběť ohnívou u věni spokojující Hospodina, volků mladých třinácté, skopce dva, beránků ročních čtrnácté, a ti at' jsou bez poškvry; **14** Též oběť suchou jejich z mouky bělné olejem zadělané, tři desetiny na každého volka z třinácti volků, dvě desetiny na každého skopce z těch dvou skopců, **15** A jednu desetinu na každého beránka z těch čtrnácti beránků; **16** A kozla jednoho v oběť za hřich, mimo zápal ustavičný s obětí jeho suchou i mokrou. **17** Potom

dne druhého volků mladých dvanácte, skopce dva, beránků ročních bez poškvry čtrnácte, **18** S obětí suchou při nich, a s obětmi mokrými jejich při každém volku, skopci i beránku vedle počtu jejich, jakž jest obyčeji; **19** A kozla jednoho v oběť za hřich, mimo zápal ustavičný s obětí suchou jeho a s obětmi mokrými jeho. **20** Dne pak třetího volků jedenácte, skopce dva, a beránků ročních bez poškvry čtrnácte, **21** S obětí suchou a s obětmi mokrými jejich při každém volku, skopci i beránku, vedle počtu jejich, jakž jest obyčeji; **22** A kozla v oběť za hřich jednoho, mimo oběť zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou. **23** Dne pak čtvrtého volků deset, skopce dva, beránků ročních bez poškvry čtrnácte, **24** S obětí suchou i s obětmi mokrými jejich při každém volku, skopci i beránku, vedle počtu jejich, jakž jest obyčeji; **25** A kozla jednoho v oběť za hřich, mimo oběť zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou. **26** Dne také pátého volků devět, skopce dva, beránků ročních bez poškvry čtrnácte, **27** S obětí suchou i s obětmi mokrými jejich při každém volku, skopci i beránku, vedle počtu jejich, jakž jest obyčeji; **28** A kozla jednoho v oběť za hřich, mimo oběť zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou. **29** A dne šestého volků osm, skopce dva, beránků ročních bez poškvry čtrnácte, **30** S obětí suchou a s obětmi mokrými jejich při každém volku, skopci i beránku, vedle počtu jejich, jakž jest obyčeji; **31** A kozla jednoho v oběť za hřich, mimo oběť zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i s obětmi mokrými. **32** Tolikéž dne sedmého volků sedm, skopce dva, beránků ročních bez poškvry čtrnácte, **33** S obětí suchou i s obětmi mokrými jejich na volky, skopce i beránky, vedle počtu jejich, jakž jest obyčeji; **34** A kozla jednoho v oběť za hřich, mimo oběť zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou. **35** Dne pak osmého slavnost míti budete; žádného díla robotného nebudete dělati. **36** A obětovati budete oběť zápalnou, v oběť ohnívou vůně spokojující Hospodina, volka jednoho, skopce jednoho, a beránků ročních sedm bez poškvry, **37** S obětí suchou i s obětmi mokrými jejich při volku, skopci i beráncích, vedle počtu jejich, jakž jest obyčeji; **38** A kozla jednoho v oběť za hřich, mimo oběť zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou. **39** Ty věci vykonávati budete Hospodinu při slavnostech vašich, kromě toho, což byste z slibu aneb z dobré vůle své obětovali, bud' zápalné, aneb suché, aneb mokré, aneb pokojné oběti vaše. **40** I oznamil Mojžíš synům Izraelským všecky ty věci, kteréž přikázal jemu Hospodin.

30 Mluvil také Mojžíš knížatům pokolení synů Izraelských, říka: Totó' jest, což přikázal Hospodin: **2** Jestliže by muž slib aneb přísahu učinil Hospodinu, závazkem zavazuje duši svou, nezruší slova svého; podlé všeho, což vyšlo z úst jeho, učiní. **3** Když by pak osoba ženského pohlaví učinila slib Hospodinu, a závazkem zavázala se v domě otce svého v mladosti své, **4** A slyše otec její slib a závazek její, jímž zavázala duši svou, mlčel by k tomu: tedy stálí budou všickni slibové její, i každý závazek, jímž zavázala se, stálý bude. **5** Jestliže by pak to zrušil otec její toho dne, když slyšel všecky ty sliby a závazky její, jimiž zavázala duši svou, nebudouť stálí; a Hospodin odpustí jí, nebo otec její to zruší. **6** Pakli by vdaná byla za muže, a měla by slib na sobě, aneb pronesla by ústy

svými něco, čímž by se zavázala. **7** A slyše muž její, nic by ji neřekl toho dne, kteréhož slyšel: stálí budou slibové její, i závazkové, jimiž zavázala duši svou, stálí budou. **8** Jestliže by pak muž její toho dne, jakž uslyšel, odepřel tomu, a zrušil slib, který na sobě měla, aneb něco rty svými pronesla, čímž by se zavázala, také odpustí ji Hospodin. **9** Všeliký pak slib vdovy aneb ženy zahnané, jimiž by se zavázala, stálý bude. **10** Ale jestliže v domě muže svého slíbila, a závazkem zavázala se s přisahou, **11** A slyše to muž její, mlčel k tomu a neodepřel: tedy stálí budou všickni slibové její, a všickni závazkové, jimiž se zavázala, stálí budou. **12** Pakli docela odepřel muž její toho dne, jakž uslyšel, všeliký slib, který vyšel z úst jejích, a závazek, jimiž zavázala se, nebude stálý; muž její zruší to, a Hospodin jí odpustí. **13** Všelikého slibu a každého závazku s přisahou učiněného o trápení života jejího, muž její potvrdí jeho, a muž její zruší jej. **14** Pakli by muž její den po dni mlčel, tedy potvrdí všech slibů jejích, a všech závazků jejích, který na sobě má; potvrdíť jest jich, nebo neodepřel jí v den ten, když to uslyšel. **15** Jestliže by pak slyše, potom teprv zrušíto chtěl, tedy on ponese nepravost její. **16** Ta jsou ustanovení, kteráž přikázal Hospodin Mojžíšovi, mezi mužem a ženou jeho, mezi otcem a dcerou jeho v mladosti její, dokudž jest v domě otce svého.

31 Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: **2** Pomsti prvě synů Izraelských nad Madianskými, a potom připojen budeš k lidu svému. **3** Mluvil tedy Mojžíš k lidu, řka: Vypravte některé z sebe k boji, aby šli proti Madianským a vykonali pomstu Hospodinovu nad nimi. **4** Po tisící z pokolení, ze všech pokolení Izraelských vyšlete k boji. **5** I vydáno jest z mnohých tisíců Izraelských po tisící z každého pokolení, totič dvanácte tisíců způsobných k boji. **6** I posal je Mojžíš po tisící z každého pokolení k boji, a Fínesa syna Eleazara kněze s nimi; a nádoby svaté i trouby k troubení byly v ruce jeho. **7** Tedy bojovali proti Madianským, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, a zbili všecky pohlaví mužského. **8** Pobili také krále Madianské mezi jinými, kteréž porazili, totič Evi, Rekem, Sur, Hur a Rebe, pět králů Madianských; Baláma také, syna Beorova, zabili mečem. **9** A zajali synové Izraelští ženy Madianské i děti jejich; všecka hovada jejich, i všechny dobytky jejich, a všecka zboží jejich pobrali. **10** Všecka také města jejich, v kterýchž svá obydlí měli, i všecky hrady jejich vypálili ohněm. **11** A všecka loupež i všecky kořisti pobravše, lidi i hovada, **12** Vedli je k Mojžíšovi a k Eleazarovi knězi, a ke všemu množství synů Izraelských, i zajaté i kořisti, i loupež, k vojsku na roviny Moábské, kteréž jsou při Jordánu naproti Jerichu. **13** I vyšli Mojžíš a Eleazar kněz a všecka knížata shromáždění proti nim ven za stany. **14** Tedy rozhněval se Mojžíš na vůdce vojska, hejtmany nad tisící a setníky, kteréž se navraceli z boje, **15** A řekl jim Mojžíš: A což jste zachovali všecky ženy? **16** Ej, onyť jsou hle synům Izraelským, podlé rady Balámovy, daly příčnu k přestoupení proti Hospodinu, při modlářství Fegor, pročež ona rána přišla byla na lid Hospodinův. **17** Protož nyní zmordujte všecky děti pohlaví mužského, a všecky ženy, kteréž poznaly muže. **18** Všecky pak panny, kteréž nepoznaly muže, zachovajte sobě živé. **19** Vy pak zůstaňte vně za stany za sedm dní; všickni,

kteréžkoli jste někoho zabili, aneb kteréž jste se zabitého dotkli, očišťovati se budete dne třetího a dne sedmého, sebe i zajaté své. **20** Všeliké také roucho a všecky věci kožené, i všelljaké dílo z í kozích, i všelikou nádobu dřevěnou očistíte. **21** I řekl Eleazar kněz vojákům, kteréž byli šli k boji: Toto jest ustanovení zákona, kteréž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **22** Zlato však, stříbro, měď, železo, cín a olovo, **23** A cožkoli trpí oheň, ohněm přepálíte, a přečištěno bude, však tak, když vodou očistování obmyto bude; což pak nemůže ohně strpěti, to skrze vodu protáhnete. **24** Zpřete také roucha svá v den sedmý, a čistí budete; a potom vejde do stanu. **25** Mluvil i to Hospodin k Mojžíšovi, řka: **26** Sečti summu kořisti zajatých, tak z lidí jako z hovad, ty a Eleazar kněz, a přední z čeledi otců v lidu; **27** A rozdělíš ty kořisti na dva díly, jeden mezi vojáky, kteréž byli vytáhlí na vojnu, a druhý mezi všecko shromáždění. **28** A vezmeš díl na Hospodina od mužů bojovných, kteréž byli vyšli na vojnu, jednu duši z pěti set, budto z lidí neb z hovad, neb z oslů, neb z ovcí. **29** Z jejich polovice to vezmete, a dáte Eleazarovi knězi obět vzhůru pozdvížení Hospodinu. **30** Z polovice pak té, kteráž jest synů Izraelských, vezmeš jedno z paděsátí, budto z lidí neb z volů, neb z oslů, neb z ovcí, a tak ze všelikých hovad, a dás to Levítům, držícím stráž příbytku Hospodinova. **31** I učinil Mojžíš a Eleazar kněz tak, jakž byl rozkázal Hospodin Mojžíšovi. **32** A bylo té kořisti z pozůstalé ještě loupež, kteréž nabral lid válečný, ovec šestkrát sto tisíc, sedmdesáte a pět tisíců; **33** A volů sedmdesáte a dva tisíce; **34** Oslů šedesáte a jeden tisíců; **35** A panen, kteréž muž nepoznaly, všech dva a třidcti tisíců. **36** Dostala se pak polovice jedna na díl těm, kteréž byli vytáhlí na vojnu, dobytka drobného v počtu tříkrát sto tisíc, třidcti a sedm tisíců a pět set, **37** A na díl vztatý Hospodinu dobytka drobného šest set, sedmdesáte pět. **38** A z volů šest a třidcti tisíců, z nichž přišlo na díl Hospodinu sedmdesáte a dva. **39** Oslů také třidcti tisíc a pět set, z nichž přišlo na díl Hospodinu šedesáte a dvě. **40** A lidí šestnácte tisíců, z nichž přišlo na díl Hospodinu třidcti a dvě duše. **41** Dal tedy Mojžíš díl oddělený Hospodinu Eleazarovi knězi, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **42** Z druhé pak polovice synů Izraelských, kterouž vzal Mojžíš od těch mužů, jenž bojovali, **43** (A bylo té polovice k shromáždění přináležející z ovec tříkrát sto tisíc, třidcti a sedm tisíců a pět set; **44** Volů třidcti šest tisíců; **45** Oslů třidcti tisíců a pět set; **46** A lidí šestnácte tisíců;) **47** Z té tedy polovice synů Izraelských vzal Mojžíš po jednom zajatém z paděsátí, tak z lidí jako z hovad, a dal to Levítům, držícím stráž příbytku Hospodinova, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. **48** Tedy přistoupili k Mojžíšovi vývodové vojska, hejtmané nad tisící a setníci, **49** A řekli jemu: My služebníci tvoji sečti jsme počet bojovníků, kteréž jsme měli pod spravou naší, a neubyl ani jeden z nás. **50** A protož obětujeme obět Hospodinu, každý z toho, čehož jest dostał, nádobí zlaté, zápony, náramky, prsteny, náušnice a řetízky, aby očistěny byly duše naše před Hospodinem. **51** Vzal tedy Mojžíš a Eleazar kněz od nich to zlato všelikého díla řemeslného. **52** Bylo pak všeho zlata odděleného, kteréž obětováno Hospodinu, šestnácte tisíců, sedm set a paděsáte lotů, od hejtmanů nad tisící a od setníků. **53** (Muži zajisté bojovní, což loupeží vzali, to

sobě měli.) 54 A vzavše Mojžíš a Eleazar kněz od hejtmanů nad tisíci a setníků to zlato, vnesli je do stánku úmluvy, na památku synů Izraelských před Hospodinem.

32 Měli pak synové Ruben a synové Gád dobytka velmi mnoho, a uželi zemi Jazer a zemi Galád, ano místo to místo příhodné pro dobytek. 2 Protož přistoupivše synové Gád a synové Ruben, mluvili k Mojžíšovi a k Eleazarovi knězi a knížatům shromáždění, řkouce: 3 Atarot a Dibon, a Jazer a Nemra, Ezebon a Eleale, a Saban a Nébo a Beon, 4 Země, kterouž zbil Hospodin před shromážděním Izraelským, jest země příhodná ku pastvě dobytku, a my služebníci tvoji máme drahňe dobytka. 5 (Protož řekli:) Jestliže jsme nalezli milost před očima tvýma, nechť jest dána krajina ta služebníkům tvým k vládařství, atť nechodíme za Jordán. 6 I odpověděl Mojžíš synům Gád a synům Ruben: Což bratří vaši půjdou sami k boji, a vy zde zůstanete? 7 I proč roztrhujete mysl synů Izraelských, aby nesměli jít do země, kterouž jim dal Hospodin? 8 Takt' jsou učinili otcové vaši, když jsem je poslal z Kádesbarne, aby prohlédli zemi tu. 9 Kteřížto, když přišli až k údolí Eškol a shlédli zemi, potom vrátivše se, odvrátili mysl synů Izraelských, aby nešli do země, kterouž dal jim Hospodin. 10 Čímž popuzen jsa k hněvu Hospodin v den ten, přísáhl, řka: 11 Zajistě že lidí ti, kteříž vyšli z Egypta, od dvacítiletých a výše, neuží země té, kterouž jsem s přísahou zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi, nebo ne cele následovali mne, 12 Kromě Kálefa, syna Jefonova Cenejejského, a Jozue, syna Nun, nebo cele následovali Hospodina. 13 I popudila se prchlivost Hospodinova na Izraele, a učinil, aby byli tuláci na poušti za čtyřidceti let, dokudž nezahynul všecken ten věk, který činil zlé před očima Hospodinovýma. 14 A hle, vy nastoupili jste na místo otců svých, plémě lidí hříšných, abyste vždy přidávali k hněvu prchlivosti Hospodinovu na Izraele. 15 Jestliže se odvrátíte od následování jeho, i onť také opustí jej na poušti této, a tak budete přičina zahynutí všeho lidu tohoto. 16 Přistoupivše pak znovu, řekli jemu: Stáje dobytkům a stádům svým zde vzděláme, a města dílkám svým, 17 Sami pak v odění pohotově budeme, statečně sobě počínajíce před syny Izraelskými, dokavadž jich neuvedeme na místo jejich; mezi tím zůstanou dítky naše v městech hrazených, pro bezpečnost před obyvateli země. 18 Nenavrátíme se do domů svých, až prvé vládnouti budou synové Izraelští jeden každý dědictví svým; 19 Aniž vezmeme jakého dědictví s nimi za Jordánem neb dále, když dosáhнемe dědictví svého z této strany Jordánu, k východu slunce. 20 I odpověděl jim Mojžíš: Jestliže učiníte tak, jakž jste mluvili, a jestliže půjdete v odění před Hospodinem k boji, 21 A šli byste za Jordán vy všickni v odění před Hospodinem, dokavadž by nevyhnal nepřátele svých od tváři své, 22 A nebyla podmaněna všecka země před Hospodinem: potom navrátíte se, a budete bez viny před Hospodinem i před Izraelem; tak příde země tato vám v dědictví před Hospodinem. 23 Pakli neučiníte toho, hle, zhřešíte proti Hospodinu, a vězte, že pomsta vaše přijde na vás. 24 Stavějte sobě tedy města pro dílky, a stáje pro dobytky své, a což vyšlo z úst vašich, učiřte. 25 I odpovědělo pokolení synů Gád a synů Ruben Mojžíšovi, řka: Služebníci tvoji učiní,

jakž pán náš rozkazuje. 26 Dítky naše a ženy naše, dobytek náš a všecka hovada naše, tu zůstanou v městech Galád, 27 Služebníci pak tvoji přejdou jeden každý v odění způsobný před Hospodinem k boji, jakož mluví pán můj. 28 I poručil o nich Mojžíš Eleazarovi knězi a Jozue, synu Nun, a předním v čeledech pokolení synů Izraelských, 29 A řekl jim: Jestliže přejdou synové Gád a synové Ruben s vámi za Jordán všickni hotovi k boji před Hospodinem, a byla by již podmaněna země před vámi, dáte jim zemi Galád k vládařství. 30 Pakli by nešli v odění s vámi, tedy dědictví mítí budou u prostřed vás v zemi Kanán. 31 I odpověděli synové Gád a synové Ruben, řkouce: Jakž mluvil Hospodin služebníkům tvým, tak učiníme: 32 My půjdeme v odění před Hospodinem do země Kanán, a zůstane nám v dědictví vládařství naše z této strany Jordánu. 33 Tedy dal jim Mojžíš, synům totiž Gád a synům Ruben a polovici pokolení Manasses, syna Jozefova, království Seona, krále Amorejského, a království Oga, krále Bázsanského, zemi s městy jejími při pomezích, i města země té všudy vůkol. 34 A vzdělali synové Gád, Dibon, Atarot a Aroer, 35 A Atrot, Sofan, Jazer a Jegbaa, 36 A Betnemra a Betaran, města hrazená, a stáje pro dobytky. 37 Synové pak Ruben vystavěli Ezebon, Eleale a Kariataim, 38 A Nébo a Balmeon, změnivše jim jména; také Sabma, a dali jiná jména městům, kteráž vzdělali. 39 Táhli pak synové Machir, syna Manassesova, do Galád, a vzavše tu krajinku, vyhnnali Amorejského, kterýž tam bydlil. 40 I dal Mojžíš zemi Galád Machirovi, synu Manassesovu, a bydlil v ní. 41 Jair také syn Manassesův táhl a vzal vši jejich, a nazval je vši Jairovy. 42 Nobe také táhl, a vzal Kanat a městečka jeho, a nazval je Nobe od jména svého.

33 Tato jsou tažení synů Izraelských, kterýž vyšli z země Egyptské po houfích svých, pod spravou Mojžíše a Arona. 2 Sepsal pak Mojžíš vycházení jejich podlé toho, jakž táhli k rozkazu Hospodinovu. Tato jsou tedy vycházení jejich podlé toho, jakž táhli. 3 Nejprv z Ramesses jdouce prvního měsíce, v patnáctý den téhož prvního měsíce, nazejtří po slavnosti Fáze vyšli synové Izraelští v ruce silné před očima všech Egyptských, 4 Kdyžto Egyptští pochovávali všecky prvorrozené, kterýž zbil Hospodin mezi nimi, a při bozích jejich vykonal Hospodin soudy své. 5 Hnuvše se tedy synové Izraelští z Ramesses, položili se v Sochot. 6 Potom hnuvše se z Sochot, položili se v Etam, jenž jest při kraji pouště. 7 A hnuvše se z Etam, navrátili se zase k Fiarot, jenž jest před Belsefon, a položili se před Magdalem. 8 A hnuvše se z Fiarot, šli prostředkem moře na poušť, a ušedše tří dnů cesty po poušti Etam, položili se v Marah. 9 Jdouce pak z Marah, přišli do Elim, kdežto bylo dvanácte studnic vod, a sedmdesáte palm. I položili se tu. 10 A hnuvše se z Elim, položili se u moře Rudého. 11 Potom hnuvše se od moře Rudého, položili se na poušti Sin. 12 A když se hnuli z pouště Sin, položili se v Dafka. 13 A hnuvše se z Dafka, položili se v Halus. 14 Hnuvše se pak z Halus, rozbili stany v Rafidim, kdežto lid neměl vody ku pití. 15 A hnuvše se z Rafidim, položili se na poušti Sinai. 16 Hnuvše se pak z pouště Sinai, položili se v Kibrot Hattáve. 17 A když se hnuli z Kibrot Hattáve, položili se v Hazerot. 18 Hnuvše se pak z Hazerot, položili se v Retma. 19 A z Retma hnuvše se, položili se v Remmon Fáres. 20 Potom

hnuvše se z Remmon Fáres, položili se v Lebna. 21 A hnuvše se z Lebna, položili se v Ressa. 22 A hnuvše se z Ressa, položili se v Cehelot. 23 Z Cehelot pak hnuvše se, položili se na hoře Sefer. 24 A když se hnuli s hory Sefer, položili se v Arad. 25 A hnuvše se z Arad, položili se v Machelot. 26 Potom hnuvše se z Machelot, položili se v Tahat. 27 A hnuvše se z Tahat, položili se v Tár. 28 A když se hnuli z Tár, položili se v Metka. 29 A hnuvše se z Metka, položili se v Esmona. 30 Z Esmona pak hnuvše se, položili se v Moserot. 31 A když se hnuli z Moserot, položili se v Benejakan. 32 A hnuvše se z Benejakan, položili se v Chor Gidgad. 33 A hnuvše se z Chor Gidgad, položili se v Jotbata. 34 Když se pak hnuli z Jotbata, položili se v Habrona. 35 A z Habrona hnuvše se, položili se v Aziongaber. 36 A odtud hnuvše se, položili se na poušti Tsin, jenž jest Kádes. 37 A hnuvše se z Kádes, položili se na hoře řečené Hor, při končinách země Edomské. 38 Tu vstoupil Aron kněz na horu, jenž slove Hor, k rozkazu Hospodinovu, a umřel tam, léta čtyřicáteho po vyjíti synů Izraelských z země Egyptské, v první den měsíce pátého. 39 A byl Aron ve stu ve dvacáti a třech letech, když umřel na hoře Hor. 40 Uslyšel také Kananejský král v Arad, kterýž bydlil na poledne v zemi Kananejské, že by táhli synové Izraelští. 41 Tedy hnuvše se s hory Hor, položili se v Salmona. 42 A hnuvše se z Salmona, položili se v Funon. 43 Z Funon pak hnuvše se, položili se v Obot. 44 A když se hnuli z Obot, rozbili stany při pahrbcích hor Abarim, na pomezí Moábském. 45 Potom hnuvše se od těch pahrbků, položili se v Dibongad. 46 Z Dibongad hnuvše se, položili se v Helmondeblataim. 47 A když se hnuli z Helmondeblataim, položili se na horách Abarim proti Nébo. 48 Odšedše pak z hor Abarim, položili se na rovinách Moábských, při Jordánu proti Jerichu. 49 A rozbili stany při Jordánu, od Betsimot až do Abelsetim, na rovinách Moábských. 50 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na rovinách Moábských, při Jordánu naproti Jerichu, řka: 51 Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když přejdete Jordán, a vejdete do země Kananejské, 52 Výzeřte všecky obyvatele země té od tváři vaší, a zkazte všecky rytiny jejich; i všecky obrazy slité jejich zkazte, všecky také výsostí jejich zboríte. 53 A když vyženete obyvatele země, bydlit budete v ní, nebo vám jsem dal tu zemi, abyste jí dědičně vládli. 54 Kteroužto rozdělíte sobě k dědictví losem, vedle čeledí svých. Kterých jest více, tém větší dědictví dáte, kterých pak jest méně, tém menší dědictví dáte. Na kterém místě komu los padne, to jemu bude; podlé pokolení otců svých dědictví dosáhnete. 55 Pakli nevyženete obyvatelů země od tváři své, tedy ti, kterýchž zanecháte, budou vám jako trní v očích vašich, a jako ostrové po bocích vašich, a budou vás srušovat na zemi, na kteréž vy bydliti budete. 56 A na to přijde, abych to, což jsem jim umínil učiniti, vám učinil.

34 Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: 2 Příkaz synům Izraelským a rci jim: Když vejdete do země Kanán, (tat' jest země, kteráž se dostane vám v dědictví, země Kananejská s pomezími svými), 3 Strana polední vaše bude poušť Tsin vedle pomezí Edomských; a bude vaše pomezí polední od břehu moře slaného východu. 4 A zatočí se to pomezí polední k Maleakrabim, a půjde až k Tsin, a potáhne se od poledne přes

Kádesbarne; a odtud vyjde ke vsi Addar, a vztáhne se až k Asmon. 5 Od Asmon zatočí se pomezí to vůkol až ku potoku Egyptskému, a tu se skonávatí bude k západu. 6 Pomezí pak západní budete míti moře veliké; to bude vaše pomezí západní. 7 A pomezí půlnocní toto míti budete: Od moře velikého vyměříte sobě k hoře řečené Hor. 8 Od hory Hor vyměříte sobě, až kde se vchází do Emat, a skonávatí se bude pomezí to u Sedad. 9 A odtud půjde pomezí to k Zefronu, a konec jeho u vsi Enan; to bude pomezí vaše k straně půlnocní. 10 Vyměříte sobě také pomezí východu od vsi Enan až do Sefama. 11 A od Sefama schýlí se to pomezí až k Reblata, od východu maje Ain; a schýlí se pomezí to, a přijde k straně moře Ceneret k východu. 12 A vztáhne se to pomezí k Jordánu, a bude konec jeho u slaného moře. Ta země vaše bude po svých pomezích vůkol. 13 Tedy oznámil to Mojžíš synům Izraelským, řka: Ta jest země, kterouž dědičně obdržíte losem, jakož příkázal Hospodin, aby jí dal devatero pokolení a polovici pokolení Manassesova. 14 Nebo vzalo pokolení synů Ruben po domích otců svých, a pokolení synů Gád po domích otců svých, a polovice pokolení Manassesova vzali dědictví své. 15 Půl třetího pokolení vzali dědictví své před Jordánem proti Jerichu, k straně na východ slunce. 16 Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: 17 Tato jsou jména mužů, kteríž v dědictví rozdělí vám zemi: Eleazar kněz, a Jozue, syn Nun. 18 Kníže také jedno z každého pokolení vezmete k rozdělování dědictví země. 19 A tato jsou jména mužů: Z pokolení Juda Kálef, syn Jefonův; 20 Z pokolení synů Simeon Samuel, syn Amiudův; 21 Z pokolení Beniaminova Helidad, syn Chaselonův; 22 Z pokolení synů Dan kníže Bukci, syn Jogli; 23 Z synů Jozefových z pokolení synů Manasses kníže Haniel, syn Efodův; 24 Z pokolení synů Efraim kníže Kamuel, syn Seftanův; 25 A z pokolení synů Zabulon kníže Elizafan, syn Farnachův; 26 Z pokolení synů Izchar kníže Faltiel, syn Ozanův; 27 A z pokolení synů Asser kníže Ahiud, syn Saloniův; 28 A z pokolení synů Neftalím kníže Fedael, syn Amiudův. 29 Ti jsou, jímž příkázal Hospodin, aby rozdělili země k dědictví synům Izraelským v zemi Kananejské.

35 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi na rovinách Moábských, při Jordánu proti Jerichu, řka: 2 Příkaz synům Izraelským, at' dadí Levítům z dědictví, kterýmž vládnouti budou, města k bydlení, i podměstí měst vůkol nich, 3 Aby měli města k bydlení, podměstí pak jejich pro dobytky jejich, i pro statky jejich, a pro všecka hovada jejich. 4 Podměstí pak měst, kteráž dáte Levítům, vzdáli budou ode zdi městské na tisíc loktů zevnitř vůkol. 5 Protož vyměříte vně za každým městem na východ slunce dva tisíce loktů, na poledne též dva tisíce loktů, také na západ dva tisíce loktů, i na půlnoci dva tisíce loktů, tak aby bylo město v prostředku. Ta bude míra podměstí měst jejich. 6 Z těch pak měst, kteráž dáte Levítům, oddělíte šest měst k útočišti, aby tam utekli, kdož by někoho zabil; a k těm přidáte jim ještě čtyřicet dve města. 7 I bude všech měst, kteráž dáte Levítům, čtyřicet osm měst i s podměstími jejich. 8 Těch pak měst, kteráž dáte z vládařství synů Izraelských, od těch, kteříž více mají, více vezmete, a od těch, kteříž méně mají, méně vezmete; jedno každé pokolení vedle velikosti dědictví, jímž

vládnouti budou, dá z měst svých Levítům. 9 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: 10 Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když přejdete Jordán, a vejde do země Kananejské, 11 Vyberete sobě města, a ta města budete mítí k utíkání, aby tam utekl ten, který by někoho zabil z nedopatření. 12 A budou vám ta města k útočišti před přítelem, aby neumřel ten, kdož zabil, dokudž by se nepostavil před shromážděním k soudu. 13 Z těch tedy měst, kteráž dáte, šest měst k útočišti mítí budete. 14 Tři města dáte před Jordánem, též tři města dáte v zemi Kananejské; i budou města útočiště. 15 Synům Izraelským i příchozímu, i podruhu mezi nimi bude těch šest měst k útočišti, aby tam utekl, kdož by koli ranil někoho z nedopatření. 16 Jestliže by pak zezezem ranil někoho, tak až by umřel, vražedlník jest; smrtí umře vražedlník takový. 17 Pakli by hodě kamenem, jímž by mohl zabiti, udeřil někoho, tak že by umřel, vražedlník jest; smrtí umře vražedlník takový. 18 Pakli by hodě dřevem, kterýmž by mohl zabiti, udeřil někoho, tak že by umřel, vražedlník jest; smrtí umře vražedlník takový. 19 Přítel zabitého zabije vražedlníka toho; kdyžkoli ho dostane, on sám zabije ho. 20 Aneb jestliže by z nenávisti strčil někým, aneb shodil by něco na něho z úkladu, tak že by od toho umřel; 21 Aneb jestliže by z nepřátelství rukou udeřil někoho, tak že by umřel: smrtí umře bitec ten, vražedlník jest; přítel zabitého zabije vražedlníka toho, jakž ho nejprv dostane. 22 Jestliže by pak náhodou a ne z nepřátelství strčil někým, aneb shodil by na něho nějakou věc bez úkladu; 23 Aneb jaký koli kámen, od něhož by umříti mohl, shodil by na něj z nedopatření, tak že by umřel, nebyv s ním v nepřátelství, ani nehledaje zlého jeho: 24 Tedy souditi bude shromáždění mezi bitcem a mezi přítelem zabitého vedle soudů těchto. 25 A vysvobodí shromáždění vražedlníka toho z rukou příteli zabitého, a káže se jemu navrátit shromáždění k městu útočiště jeho, do něhož utekl; i bude bydliti v něm, dokudž neumře kněz nejvyšší, který pomazán jest olejem svatým. 26 Jestliže by pak ten, který zabil člověka, vyšel z mezi města útočiště svého, do něhož utekl, 27 A přítel zabitého našel by jej vně, an přešel meze města útočiště svého, a zabil by přítel zabitého vražedlníka toho, nebude vinen krví. 28 Nebo v městě útočiště svého bydliti má, dokudž by neumřel kněz nejvyšší. Když by pak umřel kněz nejvyšší, navráti se vražedlník do země vládařství svého. 29 A bude vám toto za ustanovení soudné v pronárodech vašich, ve všechn příbytcích vašich. 30 Kdož by koli měl na smrt vydati někoho, podlé vyznání svědků sáhne na vražedlníka; ale jeden svědek nebude moci svědčiti proti někomu na smrt. 31 Nevezmete pak výplaty za člověka vražedlníka, kterýž, jsa nešlechetný, jest smrti hoden, než smrtí at' umře. 32 Aniž také vezmete výplaty od toho, kterýž utekl do města útočiště svého, aby se navrátil k bydlení do země své, prvé než by umřel kněz, 33 Abyste nepoškvrnili země, v níž jste. Nebo krev taková poškvrnila by země, aniž také země očištěna býti může od krve, kteráž jest vylita na ní, jediné krví toho, kterýž vylil ji. 34 Protož nepoškvrňujte země, v kteréž bydlíte, kdežto já přebývám; nebo já Hospodin přebývám u prostřed synů Izraelských.

36 Přistoupili pak starší z čeledi synů Galád, syna Machir,
syna Manassesova, z čeledi synů Jozefových, a mluvili

před Mojžíšem a před knížaty předními z synů Izraelských, 2 A řekli: Tobě pánu mému přikázal Hospodin, abyš losem dal zemi v dědictví synům Izraelským; přikázáno jest také pánu mému od Hospodina, aby dal dědictví Salfada, bratra našeho, dcerám jeho. 3 Kteréž jestliže někomu z pokolení synů Izraelských, kromě z pokolení svého, dány budou za manželky, odejde dědictví jejich od dědictví otců našich, a přidáno bude k dědictví pokolení toho, do kteréhož by se vdaly, a tak z losu dědictví našeho ubude. 4 A když budou mítí synové Izraelští léto milostivé, připojeno bude dědictví jejich k dědictví pokolení toho, do kteréhož by se vdaly, a tak od dědictví pokolení otců našich odtrženo bude dědictví jejich. 5 Tedy přikázal Mojžíš synům Izraelským podlé řeči Hospodinovy, řka: Dobrě pokolení synů Jozefových mluví. 6 To jest, což přikázal Hospodin o dcerách Salfadových, řka: Za kohož se jim líbiti bude, necht' se vydá, však v čele domu otce svého at' se vdávají, 7 Aby nebylo přenášino dědictví synů Izraelských z pokolení na pokolení; nebo synové Izraelští jeden každý přídřeti se bude dědictví pokolení otců svých. 8 A každá dcera z pokolení synů Izraelských, kteráž by měla dědictví, za někoho z čeledi pokolení otce svého vdá se, aby vládli synové Izraelští jeden každý dědictvím otců svých. 9 Aby nebylo přenášino vládařství z jednoho pokolení na druhé pokolení, ale jeden každý z pokolení synů Izraelských dědictví svého přídřeti se bude. 10 Jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinily dcery Salfadové. 11 Nebo Mahla, Tersa a Hegla, Melcha a Noa, dcery Salfad, vdaly se za syny strýců svých. 12 Do čeledi synů Manasse, syna Jozefova, vdaly se, a zůstalo dědictví jejich při pokolení čeledi otce jejich. 13 Tato jsou přikázaní a soudové, kteréž přikázal Hospodin skrze Mojžíše synům Izraelským, na rovinách Moábských, při Jordánu proti Jerichu.

5 Mojžíšova

1 Tato jsou slova, kteráž mluvil Mojžíš ke všemu lidu Izraelskému před Jordánem na poušti, na rovinách proti moři Rudémou, mezi Fáran a Tofel a Lában a Hazerot a Dizahab.

2 Jedenácté dní cesty jest od Oréb přes hory Seir až do Kádesbarne. **3** Stalo se pak čtyřidcétného léta, jedenáctého měsíce, v první den téhož měsíce, že mluvil Mojžíš synům Izraelským všecky věci, kteréž jemu byl přikázal Hospodin oznámit jím, **4** Kdyžto již byl zabil Seona, krále Amorejského, kterýž bydlil v Ezebon, a Oga, krále Bázan, kterýž bydlil v Astarot, zabil v Edrei. **5** Před Jordánem, v zemi Moábské, počal Mojžíš vysvětlovati zákona tohoto, řka: **6** Hospodin Bůh nás mluvil k nám na Orébě, řka: Dosti jste již na hoře této bydlili. **7** Obratte se, táhněte a jděte k hoře Amorejských, na všecko vůkolí její, bud' na roviny, na hory, na údolí, na poledne, i na břehy mořské, k zemi Kananejské a k Libánu, až k řece veliké, k řece Eufrates. **8** Ej, ukázal jsem vám tu zemi; vejdětež do ní, a dědičně vládněte jí, kterouž s přísahou zaslíbil dátí Hospodin otcům vašim, Abrahamovi, Izákoví a Jákobovi, i semení jejich po nich. **9** A mluvil jsem k vám toho času, řka: Nemohut' sám nésti vás. **10** Hospodin Bůh váš rozmnožil vás, a hle, rozmnožení jste dnes jako hvězdy nebeské. **11** (Hospodin Bůh otců vašich rozmnoží vás nad to, jakž jste nyní, tisickrát více, a požehnej vám, jakož jest mluvil vám.) **12** Kterak bych nesl sám práci vaši, břímě vaše a nesnáze vaše? **13** Vydějte z sebe muže moudré a opatrné, a zkušené z pokolení svých, abych je vám představil. **14** I odpověděli jste mi a řekli jste: Dobrá' jest ta věc, kterouž jsi učiniti rozkázel. **15** Vzav tedy přední z pokolení vašich, muže moudré a zkušené, ustanovil jsem je knížaty nad vámi, hejtmany nad tisíci, setníky, paděstníky, desátníky a správce v pokoleních vašich. **16** Přikázal jsem také soudcům vaším toho času, řka: Vyslychejte pře mezi bratřími svými, a sudte spravedlivě mezi mužem a bratrem jeho, i mezi příchozím jeho. **17** Nebudete přijímati osoby v soudu; jakž malého tak i velikého slyšeti budete, nebude se báti žádného, nebo Boží soud jest. Jestliže byste pak měli jakou věc nesnadnou, vznesete na mne, a vyslyším ji. **18** Přikázal jsem vám, pravím, toho času všecko, co byste činiti měli. **19** Potom pak hnuvše se z Oréb, přešli jsme všecku poušť tuto velikou a hroznou, kterouž jste viděli, jdouce cestou k hoře Amorejských, jakož nám byl přikázal Hospodin Bůh nás, a přišli jsme až do Kádesbarne. **20** I řekl jsem vám: Přišli jste až k hoře Amorejské, kterouž Hospodin Bůh nás dává nám. **21** Ej, dal Hospodin Bůh tvůj tu zemi tobě; vstupiž a vládni jí, jakož řekl Hospodin Bůh otců tvých tobě; neboj se, aniž se strachuj. **22** Vy pak všickni přistoupili jste ke mně a řekli jste: Pošleme muže před sebou, kteříž by nám shledl zemi, a oznámili by nám něco o cestě, kterouž bychom vstoupití měli, i města, do nichž bychom přijíti měli. **23** Kterážto řec líbila se mně, a vzal jsem z vás dvanácte mužů, jednoho muže z každého pokolení. **24** A oni obrativše se a vstoupivše na horu, přišli až k údolí Eškol a shledl zemi. **25** Nabrali také s sebou ovoce země té, a přinesli nám, a oznámili nám o těch věcech, řkouce: Dobrá' jest země, kterouž Hospodin Bůh nás dává nám.

26 A však jste nechtěli jít, ale odpírali jste řeči Hospodina Boha svého. **27** A reptali jste v staních svých, řkouce: Proto že nás v nenávisti měl Hospodin, vyvedl nás z země Egyptské, aby nás vydal v ruce Amorejského, a zahladil nás. **28** Kam bychom šli? Bratří naši zstrašili srdce naše, pravice: Lid ten jest větší a vyšší nežli my, města veliká a hrazená až k nebi, ano i syny Enakový tam jsme viděli. **29** I řekl jsem vám: Nebojte se, ani se strachujte jich. **30** Hospodin Bůh váš, kterýž jde před vámi, onť bojovati bude za vás rovně tak, jakž učinil s vámi v Egyptě, před očima vašima. **31** Ano i na poušti viděl jsi, kterak nesl tebe Hospodin Bůh tvůj, jako nosí člověk syna svého, a to po vší cestě, kterouž jste šli, až jste přišli na toto místo. **32** A ani tak uvěřili jste Hospodinu Bohu svému, **33** Kterýž k vyhledání vám místa, na kterémž byste se klásti měli, v noci předcházela vás cestou v ohni, aby vám ukázal cestu, kterouž byste měli jít, a v oblací ve dne. **34** Uslyšel pak Hospodin hlas řečí vašich, a rozhněval se, a přisáhl, řka: **35** Jistě že nižádný z lidí těchto pokolení zlého neuzří země té dobré, kterouž jsem s přísahou zaslíbil dátí otcům vašim, **36** Kromě Kálefa, syna Jefonova; tent' ji uzří, a jemu dám zemi, po níž chodil, i synům jeho, proto že cele následoval Hospodina. **37** Ano i na mne rozhněval se Hospodin příčinou vaší, řka: Také ani ty nevejdeš tam. **38** Jozue, syn Nun, kterýž stojí před tebou, onť vejde tam, jeho posíř, nebo on rozdělí ji losem Izraelovi. **39** A dítky vaše, o kterýchž jste pravili, že v loupež budou, a synové vaši, kterýž ještě neznají dobrého ani zlého, oni vejdu do ní, a jim dám ji; oni dědičně ji obdrží. **40** Vy pak obrativše se, jděte na poušť cestou k moři Rudému. **41** A odpověděvše, řekli jste ke mně: Zhlétili' jsme Hospodinu. My vstoupíme a budeme bojovati podlé toho všeho, jakž rozkázel nám Hospodin Bůh nás. A vzavše všickni odění svá válečná na sebe, hotovi jste byli vstoupití na horu. **42** Hospodin pak řekl mi: Rci jim: Nevstupujte a nebojujte, nebot' nejsem u prostřed vás, abyste nebyli poraženi před nepřátele svými. **43** A když jsem vám to mluvil, neuposlechl jste, nýbrž odporni jste byli řeči Hospodinově, a všečeň vstoupili jste na horu. **44** Tedy vytáhl Amorejský, kterýž bydlil na té hoře, proti vám, a honili vás, jako činívají včely, a potřeli vás na hoře Seir až do Horma. **45** A navrátvše se, plakali jste před Hospodinem, ale neuslyšel Hospodin hlasu vašeho, a uší svých nenaklonil k vám. **46** I zůstali jste v Kádes za mnohé dny, podlé počtu dnů, v nichž jste tam byli.

2 Potom obrativše se, táhli jsme na tu poušť cestou k moři Rudému, jakož mluvil Hospodin ke mně, a obcházel jste horu Seir za dlouhý čas, **2** Až mi řekl Hospodin takto: **3** Dosti jste již obcházel horu tuto, obrattež se k straně půlnocní. **4** A lidu příkaž, řka: Půjdete přes pomezí bratří svých synů Ezau, kteříž bydlí v Seir. Ačkoli budou se vás báti, hledte však pilně, **5** Abyste jich nedráždili; nebo nedám vám z země jejich ani slepěje nožné, proto že v dědictví Ezau dal jsem horu Seir. **6** Pokrmů koupíte od nich za peníze, a jísti budete, i vody také ku pití za peníze od nich jednatí budete. **7** Nebo Hospodin Bůh tvůj požehnal tobě při všeliké práci rukou tvých, a zná, že jdeš přes poušť velikou tuto; již čtyřiceti let Hospodin Bůh tvůj byl s tebou, aniž jsi měl v čem nedostatku. **8** A šli jsme od

bratří našich, synů Ezau, kteříž bydlí v Seir, s cestou polní od Elat a od Aziongaber, a uchýlili jsme se, abychom šli cestou po poušti Moábské. **9** I řekl mi Hospodin: Neškod' Moábským, ani jich popouzej k boji, nebo nedám tobě v zemi jejich dědictví, poněvadž synům Lot dal jsem Ar v dědictví. **10** (Emim prvé bydlili v ní, lid veliký a mnohý, a vysokého zrostu, jako Enakim. **11** Oni také za obry držáni byli jako Enakim, ale Moáští říkali jim Emim. **12** V Seir pak bydlili prvé Horejší, kteréž synové Ezau vyhnali, a zahladili je před tváří svou, a bydlili tu místo nich, jako učinil Izrael v zemi vládařství svého, kterouž jim dal Hospodin.) **13** Nyní vstanouce, přejděte potok Záred. I přešli jsme potok Záred. **14** Času pak, v němž jsme šli z Kádesbarne, až jsme přešli potok Záred, bylo let třicetí osm, dokavadž nebyl vyhlazen všecken věk mužů bojovných z prostřed stanů, jakož jim přisáhl Hospodin. **15** Nebo ruka Hospodinova byla proti nim k setření jich z prostředku stanů, dokudž nevyhladil jich. **16** I stalo se, když všickni muži ti bojovní vyhynuli z prostředku lidu, **17** že mluvil Hospodin ke mně, řka: **18** Ty přejdeš dnes pomezí Moábské k městu Ar, **19** A přiblížíš se k synům Ammon. Nessužuj jich a nepouzej jich k boji, nebo nedám tobě v zemi synů Ammon dědictví, poněvadž synům Lotovým dal jsem ji k vládařství. **20** (I ona také držána byla za zemi obrů; nebo obrové před tím bydlili v ní, kterýž Ammoninští říkali Zamzomim, **21** Lid veliký a mnohý, a vysokého zrostu, jako Enakim. Ale zahladil je Hospodin před tváří jejich, a vešli v dědictví jejich, a bydlili na místě jejich, **22** Jakož učinili synům Ezau bydlícím v Seir, pro něž vyhladil Horejší před tváří jejich, a vešli v dědictví jejich, a bydlili na místě jejich až do dnešního dne. **23** Hevejské také, kteříž bydlili v Azerim až do Gáza, Kaftorejší, kteříž vyšli z Kaftor, zahladili je, a bydlili na místě jejich.) **24** Vstanouce, beňte se a přejděte potok Arnon. Hle, dal jsem v ruce tvé Seona, krále Ezebon Amorejského, a zemi jeho; začniž jí vládnouti, a bojuj válečně proti němu. **25** Dnes počnu pouštěti strach a lekání se tebe na lidi, kteříž jsou pode vším nebem, tak že kteřížkolи uslyší pověst o tobě, třásti a lekat se budou tváři tvé. **26** I poslal jsem posly z pouště Kedemot k Seonovi, králi Ezebon, s slovy pokojnými, řka: **27** Necht' projdu skrze zemi tvou, přímo cestou půjdu, neuchýlím se ani na pravo ani na levo. **28** Pokrmů za peníze prodás mi, abych jedl, vody také za peníze dás mi, a pítu budu; toliko pěšky projdu, **29** Jakož mi učinili synové Ezau, kteříž bydlí v Seir, a Moáští, kteříž bydlí v Ar, dokudž nepřejdu Jordánu, jda k zemi, kterouž Hospodin Bůh náš dává nám. **30** Ale nechtěl dopustiti Seon, král Ezebon, abychom prošli zemi jeho; nebo byl zatvrtil Hospodin Bůh tvůj ducha jeho, a ztužil srdce jeho, aby dal jej v ruce tvé, jakož se vidí podnes. **31** (Nebo řekl mi byl Hospodin: Aj, již jsem počal v moc dávat tobě Seona i zemi jeho; začniž jí vládnouti, abys dědičně obdržel zemi jeho.) **32** A vytáhl byl Seon proti nám, on i všecken lid jeho k boji do Jasa. **33** I dal jej nám Hospodin Bůh náš, a porazili jsme ho s syny jeho i se vším lidem jeho. **34** Vzali jsme také toho času všecka města jeho, a dali jsme v prokletí lid těch všech měst, i ženy i děti, žádného nepozůstavivše. **35** Toliko hovoda rozebrali jsme sobě, a kořisti z měst, kterýchž jsme dobyli. **36** Od Aroer jenž jest na břehu potoka Arnon, a od města, kteréž jest v údolí, až do Galád nebylo města, kteréž by

ostáti mohlo před námi; všecka nám dal Hospodin Bůh náš. **37** Toliko k zemi synů Ammon nepřiblížils se, ani k žádné krajině ležící při protoku Jabok, ani k městům na horách, a k žádnému místu, kteréž zapověděl Hospodin Bůh náš.

3 Potom obrátvíše se, táhli jsme cestou k Bázan. I vytáhl Og, král Bázan, proti nám, on i všecken lid jeho k bitvě do Edrei. **2** I řekl mi Hospodin: Neboj se ho, nebo v ruce tvé dal jsem jej, i všecken lid jeho i zemi jeho, a učiníš jemu tak, jakož jsi učinil Seonovi, králi Amorejskému, kterýž bydlil v Ezebon. **3** Dal tedy Hospodin Bůh náš v ruce naše i Oga, krále Bázan, a všecken lid jeho, i porazili jsme jej, tak že jsme nepozůstavili po něm žádného živého. **4** Dobyli jsme také téhož času všech měst jeho; nebylo města, kteréž bychom jim neodjali, šedesáte měst, všecku krajinu Argob, království Oga v Bázan. **5** Všecka ta města byla ohrazená zdmi vysokými, branami a závorami, kromě měst otevřených, jichž bylo velmi mnoho. **6** A vyplénili jsme je, jakož učinili Seonovi, králi Ezebon, vyhladivše všecka města, muže, ženy i dítky. **7** Všecka pak hovada a kořisti měst rozebrali jsme sobě. **8** Vzali jsme také téhož času zemi z ruky dvou králů Amorejských, kteráž byla před Jordánem, od potoku Arnon až k hoře Hermon, **9** (Sidonští říkají Hermonu Sarion, a Amorejští říkají jemu Sanir), **10** Všecka města v kraji, a všecken Galád, a všecken Bázan až do Sálecha a Edrei, kteráž byla města království Og v Bázan. **11** Sám toliko Og, král v Bázan, z jiných obrů byl pozůstal. Aj, lůže jeho, lůže železné, ještě zůstává v Rabbat synů Ammon, devíti loktů zdýl, a čtyř loket zšíří, jakž jest loket muže. **12** Když tedy zemi tu obdrželi jsme dědičně toho času, krajinu od Aroer, jenž jest při potoku Arnon, a polovici hory Galád i města její, dal jsem pokolení Ruben a Gád. **13** Ostatek pak Galád a všecku zemi Bázan, království Oga, dal jsem polovici pokolení Manassesova, totíž všecku krajinu Argob, všecku Bázan, kteráž sloula země obrů. **14** Jair, syn Manasse, vzal všecku krajinu Argob, až ku pomezí Gessuri a Machati; pročež nazval zemi Bázan od jména svého Havot Jair až do dnešního dne. **15** Machirovi pak dal jsem Galád. **16** A Rubenovu a Gádovu pokolení dal jsem krajinu od Galád až ku potoku Arnon, polovici potoka s pomezím až ku potoku Jabok, kdež jsou hranice synů Ammonitských, **17** A roviny tyto i Jordán s pomezím od Ceneret až k moři pustému, jenž jest moře slané, ležící pod horou Fazga k východu. **18** A přikázal jsem vám toho času, řka: Hospodin Bůh váš dal vám zemi tuto, abyste ji dědičně obdrželi; vezmouce odění na sebe, půjdete před bratřími vašimi, syny Izraelskými, kteřížkolи silní jste. **19** Toliko ženy vaše a dítky vaše, a dobytek váš, (nebo vím, že mnoho dobytku máte,) zůstanou v městech vašich, kteráž jsem dal vám, **20** Dokudž by nedal odpočinutí Hospodin bratřím vašim jako i vám, aby i oni dědičně obdrželi zemi, kterouž Hospodin Bůh váš dává jím za Jordánem; tedy navrátíte se jeden každý k dědictví svému, kteříž jsem dal vám. **21** Také i Jozue přikázal jsem toho času, řka: Oči tvé vidí všecko, co učinil Hospodin Bůh váš tém dvěma kráľům; takť učiní Hospodin všechném království, do kterýchž ty půjdeš. **22** Nebojtež se jich, nebo Hospodin Bůh váš, onť jest, kteříž bojuje za vás. **23** A tehdyž prosil jsem Hospodina, řka: **24** Panovníče

Hospodine, ty jsi počal ukazovati služebníku svému velikost svou a ruku svou přesilou; nebo kdo jest Bůh silný na nebi aneb na zemi, ješto by činiti mohl skutky podobné tvým, a moci podobné tobě? 25 Prosím, necht' vejdu a uzří zemi tu výbornou, kteráž jest za Jordánem, horu tu výbornou i Libán. 26 Pohnul se pak Hospodin na mne pro vás a neuslyšel mne, ale řekl mi: Dosti máš, nemluv více o to se mnou. 27 Vstup na vrch hory Fazga, a pozdívna oči svých k západu a k půlnoci, ku poledni i k východu, hleď očima svýma; nebo nepřejdeš Jordánu tohoto. 28 Ale příkaz Jozue, a posíl' ho, i potrv' ho; nebo půjde před lidem tímto, a on uvede jím v dědictví zemi, kterouž uzří. 29 I zůstali jsme v údolí naproti Belfegor.

4 Nyní tedy, ó Izraeli, slyš ustanovení a soudy, kteréž já učím vás činiti, abyste žívi byli, a vejdouce, dědičně vládli zemí, kterouž Hospodin Bůh otců vašich vám dává. 2 Nepřidáte nic k slovu, kteréž já přikazují vám, aniž co ujmete od něho, abyste tak přikázání Hospodina Boha svého, kteréž já přikazují vám, zachovali. 3 Oči vaše viděly, co učinil Hospodin pro Belfegor, jak všecky lidi, kteříž odešli po Belfegoru, vyhladil Hospodin Bůh tvůj z prostředu tvého. 4 Vy pak, přídřející se Hospodina Boha vašeho, živí jste do dnešního dne všickni. 5 Vitez, učilt' jsem vás ustanovením a soudům, jakž mi přikázal Hospodin Bůh můj, abyste tak činili v zemi, do kteréž vejdete k dědičnému držení jí. 6 Ostříhejtež tedy a čiňte je, nebo to jest moudrost vaše a opatrnost vaše před očima národů, kteříž, slyšice všecka ustanovení tato, řeknou: Jistě lid moudrý a rozumný národ veliký tento jest. 7 Nebo který národ tak veliký jest, kterýž by měl bohy sobě tak blízké, jako jest Hospodin Bůh váš ve všem volání našem k němu? 8 A který jest národ tak veliký, kterýž by měl ustanovení a soudy spravedlivé, jako jest všecken zákon tento, kterýž já vám dnes předkládám? 9 A však hled' se a bedlivě ostříhej duše své, abys nezapomenu na ty věci, kteréž viděly oči tvé, a aby nevyšly z srdce tvého po všecky dny života tvého; a v známost je uvedeš synům i vnučkům svým. 10 A nezapomínej, že jsi onoho dne stál před Hospodinem Bohem svým na Orébě, když mi byl řekl Hospodin: Shromažď mi lid, at' jim předložím slova má, z nichž by se učili mne báti po všecky dny, dokudž živi budou na zemi, a témuž aby syny své učili. 11 Tedy přistoupili jste, a stáli jste pod horou; (hora pak ta hořela ohněm až do samého nebe, a byly na ní tmy, oblak a mrákota.) 12 I mluvil k vám Hospodin z prostředu ohně. Hlas slov slyšeli jste, ale obrazu žádného jste neviděli kromě hlasu, 13 Jímž vyhlásil vám smlouvu svou, kteréžto přikázal vám ostříhati, totíž desít slov, a napsal je na dvou dskách kamenných. 14 Mně také přikázal Hospodin toho času, abych učil vás ustanovením a soudům, abyste činili je v zemi, do kteréž jdete k dědičnému držení jí. 15 Protož plně pečujej o duše své, (nebo neviděli jste žádného obrazu toho dne, když k vám mluvil Hospodin na Orébě z prostředu ohně). 16 Abyste neporušili cesty své, a neučinili sobě rytiny aneb podobenství nějakého obrazu, tvárnosti muže neb ženy, 17 Podobenství nějakého hovada, kteréž jest na zemi, aneb podobenství jakéhokoli ptáka křídla majícího, kteréž létá v povětří, 18 Podobenství jakéhokoli zeměplazu na zemi, aneb podobenství jakéhokoli ryby, kteráž jest u vodě pod zemí. 19 Ani

pozdívuj oči svých k nebi, abys, vida slunce a měsíc, i hvězdy se vším zástupem nebeským a ponuknut jsa, klaněl bys se jim a sloužil bys jim, ješto ty věci oddal Hospodin Bůh tvůj všechněm lidem pode vším nebem, 20 Vás pak vzal Hospodin, a vvedl vás jako z peci železné z Egypta, abyste byli jeho lid dědičný, jako jste dne tohoto. 21 Ale na mne rozhněval se Hospodin příčinou vaší, a přisáhl, že nepřejdu Jordánu, ani nevejdou do země té výborné, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví. 22 Nebo já umru v zemi této, a nepřejdu Jordánu, vy pak přejdete, a dědičně obdržíte zemi tu výbornou. 23 Hledetež, abyste se nezapomínavi na smlouvu Hospodina Boha svého, kterouž učinil s vámi, a nečinili sobě rytiny, aneb obrazu jakékoli věci, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj. 24 Nebo Hospodin Bůh tvůj jest oheň sírající, Bůh silný, horlivý. 25 Když zplodíš syny a vnuky, a zstaráte se v zemi té, jestliže porušíte cestu svou, a uděláte rytinu ku podobenství jakékoli věci, aneb učiníte něco zlého před očima Hospodina Boha svého, popouzejíce ho: 26 Osvědčuji proti vám dnes před nebem i zemí, že hrozně a rychle vyhlazení budete z země, do kteréž půjdete přes Jordán, abyste vládli jí. Nedlouho bydliti budete v ní, ale do konce vyhlazení budete. 27 A rozptýlí vás Hospodin mezi národy, a maličký počet vás zůstane mezi pohany, do kterýchž zavede vás Hospodin, 28 A sloužiti tam budete bohům, dílu rukou lidských, dřevu a kameni, ješto nevidí ani slyší, ani jedí, ani číji. 29 Jestliže pak i tam hledati budeš Hospodina Boha svého, tedy nalezneš, budeš-li ho hledati z celého srdce svého a z celé duše své. 30 Když' úzko bude, a přijdou na té všecky ty věci, naposledy však, jestliže bys se navrátil k Hospodinu Bohu svému, a poslouchal bys hlasu jeho, 31 (Poněvadž Hospodin Bůh tvůj jest Bůh silný, milosrdný,) neopustí tebe, ani tě nezkaží, ani zapomene se na smlouvu otců tvých, kterouž s přísahou utvrdil jim. 32 Nebo ptej se nyní na dni staré, kteříž byli před tebou, od toho dne, v kterémž stvořil Bůh člověka na zemi, a od jednoho kraje nebe až do druhého, stala-li se kdy věc podobná této tak veliké, aneb slýcháno-li kdy co takového? 33 Zdaли kdy slyšel který lid hlas Boha mluvícího z prostředu ohně, jako jsi ty slyšel a živ zůstal? 34 Aneb zdali se kdy který Bůh pokusil, aby přijda, vzal sobě národ některý z jiného národu s zkušováním, znameními a s zázraky, skrze boje a ruku silnou, v rameni vztaženém a v hrudi veliké, jako učinil všecko toto pro vás Hospodin Bůh váš v Egyptě před očima vašima? 35 Tobě' jest to ukázáno, abys věděl, že Hospodin jest Bůh, a že není jiného kromě něho. 36 Dalt's nebe slyšeti hlas svůj, aby vyučil tebe, a na zemi ukázal tobě oheň svůj veliký, a slova jeho slyšel jsi z prostředu ohně. 37 Proto že miloval otce tvé, vylouil símej jejich po nich, a vvedl tě před sebou mocí svou velikou z Egypta, 38 Aby vyžena národy veliké a silnější, než jsi ty, před tváří tvou, uvedl tebe a dal tobě zemi jejich v dědictví, jakož dnes vidíš. 39 Věží tedy dnes a obnov to v srdci svém, že Hospodin jest Bůh na nebi svrchu i na zemi dole, a není žádného jiného. 40 Protož ostříhej po všecky dny ustanovení a přikázání jeho, kteráž já dnes přikazují tobě, aby dobře bylo tobě i synům tvým po tobě, a abys prodil dnu v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. 41 Tehdy oddělil Mojžíš tři města před Jordánem k východu slunce. 42 Aby utekl do nich vražedník, kterýž by zabil bližního

svého nechtě, a neměl by ho před tím v nenávisti; když by utekl do jednoho z těch měst, aby živ zůstal: **43** Bozor na poušti, na rovinách v kraji Rubenitských, a Rámot v Galád, v pokolení Gád, a Golan v Bázán, v pokolení Manasse. **44** Ten jest zákon, kterýž předložil Mojžíš synům Izraelským, **45** A tato jsou svědecství a ustanovení i soudové, kteréž předložil Mojžíš synům Izraelským, když vyšli z Egypta, **46** Před Jordánem v údolí naproti Betfegor, v zemi Seona, krále Amorejského, kterýž bydlil v Ezebon, jejž porazil Mojžíš a synové Izraelští, když vyšli z Egypta, **47** A uvázali se dědičně v zemi jeho, a v zemi Oga, krále Bázan, dvou králů Amorejských, v zemi, kteráž jest před Jordánem k východu slunce, **48** Od Aroer, (jenž leží při břehu potoka Arnon), až k hoře Sion, kteráž jest Hermon. **49** I ve všecku rovinu před Jordánem k východu až k moři pustému, ležící pod horou Fazga.

5 I svolal Mojžíš všecken lid Izraelský, a řekl jim: Slyš, Izraeli, ustanovení a soudy, kteréž já dnes mluvím v uši vaše; naučte se jím, a v skutku jich ostříhejte. **2** Hospodin Bůh náš učinil s námi smlouvou na Orébě. **3** Ne s otcí našimi učinil Hospodin tu smlouvou, ale s námi, kteréž zde jsme nyní my všickni žíví. **4** Tváří v tvář mluvil Hospodin s vámi na té hoře z prostředku ohně, **5** (Já jsem pak stál mezi Hospodinem a mezi vámi toho času, abych označil vám řeč Hospodinovu; nebo jste se báli ohně, a nevstoupili jste na horu), řka: **6** Já jsem Hospodin Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl z země Egyptské z domu služby. **7** Nebudeš mít bohů jiných přede mnou. **8** Neučiníš sobě rytiny, ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž jsou u vodách pod zemí. **9** Nebudeš se jim klaněti, ani jich ctiti. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteříž nenávidí mne, **10** A činíci milosrdenství nad tisíci těch, kteříž mne milují, a ostříhají příkázání mých. **11** Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo, nebot' nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo. **12** Ostříhej dne sobotního, abys jej světil, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj. **13** Šest dní pracovati budeš, a dělati všecké dílo své; **14** Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, i služebník tvůj i děvka tvá, vůl i osel tvůj i všecké hovado tvé, i přichozí tvůj, kterýž jest v branách tvých, aby odpočinul služebník tvůj a děvka tvá jako i ty. **15** A pamatuj, že jsi byl služebníkem v zemi Egyptské, a vyvedl tě Hospodin Bůh tvůjodtud v ruce silné, a v rameni vztaženém. Protož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, abys světil den sváteční. **16** Cti otce svého i matku svou, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, aby se prodleli dnové tvoje, a aby tobě dobře bylo na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. **17** Nezabiješ. **18** Nesesmilníš. **19** Nepokradeš. **20** Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědecství. **21** Nepožádáš manželky bližního svého, aniž požádáš domu bližního svého, pole jeho, neb služebníka jeho, aneb děvky jeho, vola jeho neb osla jeho, aneb čehokoli z těch věcí, kteréž jsou bližního tvého. **22** Ta slova mluvil Hospodin ke všemu shromáždění vašemu na hoře z prostředku ohně, oblaku a mrákoty, hlasem velikým, a nepřidal

nic více, a napsal je na dvou dskách kamenných, kteréž mně dal. **23** Vy pak když jste uslyšeli hlas z prostředu tmy, (nebo hora ohněm hořela), přistoupili jste ke mně všickni vůdcové pokolení vašich a starší vaši, **24** A řekli jste: Ej, ukázal nám Hospodin Bůh nás slávu svou a velikost svou, a slyšeli jsme hlas jeho z prostředu ohně; dnešního dne viděli jsme, že Bůh mluvil s člověkem, a on živ zůstal. **25** Protož nyní proč máme zemřít? Nebo sežral by nás oheň veliký tento; jestli více slyšeti budeme hlas Hospodina Boha našeho, zemřeme. **26** Nebo co jest všecké tělo, aby slyše hlas Boha živého mluvícího z prostředu ohně, jako my, mělo živo být? **27** Přístup ty a slyš všecky věci, kteréž mluvit bude Hospodin Bůh náš; potom ty mluvit budeš nám, což by koli řekl tobě Hospodin Bůh náš, a my slyšeti i cítili budeme. **28** Uslyšev pak Hospodin hlas řečí vašich, když jste mluvili ke mně, řekl mi Hospodin: Slyšel jsem hlas řeči lidu tohoto, kterouž mluvili tobě. Cožkoli mluvili, dobrě' jsou mluvili. **29** O kdyby bylo jejich srdce takové, aby se báli mne a ostříhali příkázání mých po všecký čas, aby jim dobrě bylo i synům jejich na věky! **30** Jdi, rci jim: Navratte se k stanům vašim. **31** Ty pak stůj tuto při mně, a oznámí tobě všecka příkázání, ustanovení i soudy, kterýmž je učiti budeš, aby je cínili v zemi, kterouž já dávám jím, aby jí dědičně vládli. **32** Hledtež tedy, abyste cínili, jakž přikázal vám Hospodin Bůh vás; neuchylujte se na pravo ani na levo. **33** Po vši té cestě, kterouž vám přikázal Hospodin Bůh vás, choditi budete, abyste živi byli, a dobrě bylo vám, a abyste prodilili dnů na zemi, kterouž dědičně obdržíte.

6 Toto pak jest příkázání, ustanovení a soudové, kteréž přikázal Hospodin Bůh vás, abych učil vás, abyste cínili je v zemi, do kteréž jdete k dědičnému držení jí, **2** Abys se bál Hospodina Boha svého, ostříhaje všech ustanovení jeho a příkázání jeho, kteráž já přikazuji tobě, ty i syn tvůj i vnuk tvůj, po všecky dny života svého, aby se prodilili dnové tvoje. **3** Slyšiž tedy, Izraeli, a hled' tak skutečně cítili, aby tobě dobrě bylo, a abyste se velmi rozmnožili, (jakož mluvil Hospodin Bůh otců tvých tobě,) v zemi oplývající mlékem a strdi. **4** Slyš, Izraeli, Hospodin Bůh náš, Hospodin jeden jest. **5** Protož milovati budeš Hospodina Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši síly své. **6** A budou slova tato, kteráž já přikazuji tobě dnes, v srdci tvém. **7** A budeš je často opětovati synům svým, a mluviti o nich, když sedneš v domě svém, když půjdeš cestou, a léhaje i vstávaje. **8** Uvážeš je za znamení na ruce své, a jako náčelník mezi očima svýma. **9** Napíšeš je také na veřejích domu svého a na branách svých. **10** A když tě uvede Hospodin Bůh tvůj do země, kterouž s přisahou zaslíbil otcům tvým, Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi, že ji tobě dá, i města veliká a výborná, kterýchž nestavěl, **11** A domy plné všech dobrých věcí, kterýchž jsi nenaplnil, a studnice vykopané, kterýchž jsi nekopal, a vinice i olivoví, jichž jsi neštípil, a jedl bys a nasystil se: **12** Varuj se, abys nezapomněl na Hospodina, kterýž tě vyvedl z země Egyptské, z poroby téžké. **13** Hospodina Boha svého báti se budeš, a jemu sloužiti, a ve jméno jeho přisahati. **14** Neodejdeš po bozích cizích, z bohů jiných národů, kteréž vůkol vás jsou, **15** (Nebo Bůh silný, horlivý, Hospodin tvůj u prostřed tebe jest,) aby se nerozničila prchlivosť Hospodina Boha tvého na tebe, a shladil by tě se svrchku země. **16** Nebudeš pokoušeti Hospodina

Boha svého, jako jste pokoušeli v Massah. **17** Pilně ostříhejte přikázání Hospodina Boha svého, a svědectví jeho, i ustanovení jeho, kteráž přikázal tobě, **18** A číř to, což pravého a dobrého jest před očima Hospodinovýma, aby tobě dobře bylo, a vejda, abys dědičně obdržel zemi výbornou, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům tvým, **19** Aby vypudil všecky nepřátele tvé od tváři tvé, jakož mluvil Hospodin. **20** Když by se potom syn tvůj otázel tebe, řka: Co jsou to za svědectví a ustanovení i soudy, kteráž přikázal Hospodin Bůh nás vám? **21** Tedy díř synu svému: Služebníci jsme byli Faraonovi v Egyptě, i vyvedl nás Hospodin z Egypta v ruce silné. **22** A činil Hospodin znamení a zázraky veliké a škodlivé v Egyptě proti Faraonovi, a proti všemu domu jeho před očima našima, **23** Nás pak vyvedl odtud, aby uvedl nás, a dal nám zemi, kterouž s přísahou zaslíbil otcům našim. **24** Protož přikázal nám Hospodin, abychom ostříhalí všech ustanovení těchto, bojíce se Hospodina Boha svého, aby nám dobře bylo po všecky dny, a aby zachoval nás při životu, jakž to činí i v dnešní den. **25** A spravedlnost míti budeme, když ostříhati budeme a činiti všecka přikázání tato před Hospodinem Bohem svým, jakož přikázal nám.

7 Když pak tebe uvede Hospodin Bůh tvůj do země, do kteréž ty již vcházíš, abys vládl jí, a vyplní národy mnohé od tváři tvé, Hetea, Gergezea, Amorea, Kananea, Ferezea, Hevea a Jebuzea, sedm národů větších a silnějších, nežli jsi ty, **2** A dá je Hospodin Bůh tvůj tobě, abys je pobil: jako proklaté vyplníš je, nevejděs s nimi v smlouvou, aniž slituješ se nad nimi. **3** Nikoli nespřízníš se s nimi; dcery své nedáš synu jejich, a dcery jejich nevezmeš synu svému. **4** Neboť by odvedla syna tvého od následování mne, a sloužili by bohům cizím, pročež popudila by se prchlivost Hospodinova na vás, a zahladila by tě rychle. **5** Ale raději toto jim učiňte: Oltáře jejich zbořte, modly jejich stroskotejte, háje také posekejte, a rytiny jejich ohněm spalte. **6** Nebo ty lid svatý jsi Hospodinu Bohu svému; tebe vyvolil Hospodin Bůh tvůj, abys jemu byl lidem zvláštním, mimo všecky národy, kteráž jsou na zemi. **7** Ne proto, že by vás více bylo nad jiné národy, připojil se k vám Hospodin, a vyvolil vás, (nebo menší vás počet byl nežli jiných národů,) **8** Ale proto, že miloval vás Hospodin, a splnil chtěl přísahu, kterouž přisáhl otcům vašim, vyvedl vás v ruce silné, a vysvobodil vás z domu služby, z ruky Faraona, krále Egyptského. **9** I zvíš, že Hospodin Bůh tvůj jest Bůh, Bůh silný a pravdomluvný, ostříhající smlouvy a milosrdností těm, kteráž ho milují a ostříhají přikázání jeho, až do tisíčího kolena, **10** Odplacující tomu, kteráž ho nenávidí, v tvář jeho, tak aby zahladil jej. Nebudet prodlévatí; kdož ho nenávidí, v tvář jeho odplatí jemu. **11** Protož ostříhej přikázání a ustanovení i soudů, kteráž já tobě dnes přikazuji, abys je činil. **12** I budet' to, že když poslouchati budete soudů těchto a ostříhati i činiti je, také Hospodin Bůh tvůj ostříhati bude tobě smlouvy a milosrdností, kteráž s přísahou zaslíbil otcům tvým. **13** A bude tě milovati, i požehná tobě a rozmnoží tebe. Nebo požehná plodu života tvého a úrodám země tvé, obilí tvému, vínu tvému a oleji tvému, plodu skotů tvých i stádům bravů tvých v zemi, kterouž s přísahou zaslíbil otcům tvým, že ji tobě dá. **14** Požehnaný budeš nad všecky národy; nebude u tebe neplodný

aneb neplodná, ani mezi hovady tvými. **15** Vzdálí také od tebe Hospodin všeliký neduh, a všecky zlé nemoci Egyptské, kteréž znás; nevzloží jich na tebe, ale vzloží je na všecky, kteréž tě nenávidí. **16** A shladíš všecky národy, kteréž Hospodin Bůh tvůj dá tobě. Nesiluje se nad nimi oko tvé, aniž sloužiti budeš bohům jejich, neboto bylo by tobě osídlem. **17** Řekl-li bys v srdeči svém: Větší jsou národotvóři tito nežli já, kterak budu moci vyhnati je? **18** Neboj se jich, ale pilně pamatuji na to, co učinil Hospodin Bůh tvůj Faraonovi a všechnem Egyptským, **19** Na pokušení veliká, kteráž viděly oči tvé, i znamení a zázraky, a ruku silnou a rámě vztažené, v kterémž vyvedl té Hospodin Bůh tvůj. Takt' učiní Hospodin Bůh tvůj všechnem národům, kterýchž bys se obával. **20** Nadto sršeň pošle Hospodin Bůh tvůj na ně, dokudž by nezhynuli, kteráž by pozůstali, a kteříž by se skryli před tebou. **21** Nelekejž se strachu jejich, nebo Hospodin Bůh tvůj jest u prostřed tebe, Bůh silný, veliký a hrozný. **22** I vyplní Hospodin Bůh tvůj národy ty od tváři tvé pomalu; nebudeš moci pojednou jich shladit, aby se nerozmnzožila proti tobě zvěř polní. **23** A však dá je Hospodin Bůh tvůj tobě, a setře je setřením velikým, dokudž nebudou vyhlazeni. **24** Vydá i krále jejich v ruce tvé, a vyhladíš jméno jejich pod nebem; neostojíš žádný před tebou, až je i vyhladíš. **25** Ryté bohy jejich ohněm popálíš; nepožádáš stříbra a zlata, kteréž jest na nich, aniž ho sobě vezmeš, aby nebylo tobě osídlem, nebo ohavnost jest Hospodinu Bohu tvému. **26** Aniž vneses ohavnosti do domu svého, abys nebyl proklatý, jako i ona; všecky v ohyzdnosti a v ohavnosti budeš míti ji, nebo proklatá jest.

8 Všelikého přikázání, kteráž já přikazuji tobě dnes, skutečně ostříhejte, abyste živi byli a rozmnožili se, a vešli k dědičnému obdržení země, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodinotvůrca vašim. **2** A rozpomínatí se budeš na všecku cestu, kterouž tě vedl Hospodin Bůh tvůj již ted' čtyřidceti let po poušti, aby ponížil teba a zkusal tě, aby známé bylo, co jest v srdeči tvém, budeš-li ostříhati přikázání jeho, čili nic. **3** I ponížil tě a dopustil na tebe hlad, potom tékrmi manou, kteráž jsi ty neznał, ani otcové tvoji, aby známé učinil tobě, že ne samým chlebem živ bude člověk, ale vším tím, což vychází z úst Hospodinových, živ bude člověk. **4** Roucho tvé nevetšelo na tobě, a noha tvá se neodhnetla, již od čtyřidceti let. **5** Znejž tedy v srdeči svém, že jakož cvičí člověk syna svého, tak Hospodin Bůh tvůj cvičí tebe. **6** A ostříhej přikázání Hospodina Boha svého, chodě po cestách jeho, a boje se jeho. **7** Nebo Hospodin Bůh tvůj uvozuje tě do země výborné, země, v níž jsou potokové vod, studnice a propasti prýsticí se po údolích i po horách, **8** Do země hojně na pšenici a ječmeni, na vinice a fíky a jablka zrnatá, do země, v níž jest hojnost olivový olej přinášejícího a medu. **9** Země, v níž bez nedostatku chléb jísti budeš, a v ničemž nouze trpěti nebudeš, země, jejíž kamení jest železo, a z hor jejich měď sekati budeš. **10** Kdyžkolí jísti budeš a nasytíš se, dobrořečiti budeš Hospodina Boha svého za zemi výbornou, kterouž dal tobě. **11** Aniž se kdy toho dopouštěj, abys se měl zapomenouti na Hospodina Boha svého, a neostříhati přikázání a soudů jeho i ustanovení jeho, kteráž já dnes přikazuji tobě, **12** Aby, když bys jedl a nasycen byl, a domů krásných nastavěje, v nich bys

bydlil, **13** A volové i ovce tvé rozmnoženy byly by, stříbra také a zlata měl bys mnoho, a hojnost ve všech věcech svých, **14** Nepozdívilo se srdece tvé, a zapomenul bys na Hospodina Boha svého, kterýž tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby, **15** A vedl tě přes poušť velikou a hroznou, na níž byli hadové ohniví a štírové, poušt žíznivou, na níž nebylo žádné vody, a vyvedl tobě vodu z přetrvdě skály, **16** Kterýž tě krmil na poušti mannou, o kteréž nevěděli otcové tvoji, aby tě potrápil a zkusil tebe, naposledy však aby dobře učinil tobě. **17** Aniž říkej v srdci svém: Moc má a síla ruky mé způsobila mi tato zboží, **18** Ale pamatuj na Hospodina Boha svého, nebo on dává tobě moc k dobývání zboží, aby utvrdil smlouvu svou, kterouž s přísahou učinil s otci tvým, jakož to ukazuje dnešní den. **19** Pakli zapomena se na Hospodina Boha svého, postoupil bys po bozích cizích, a sloužil bys jím a klaněl bys se jím: osvědčuji proti vám dnes, že konečně zahynete. **20** Jako pohané, kteréž Hospodin zahladil před tváří vaší, tak zahynete, protože jste neposlouchali hlasu Hospodina Boha svého.

9 Slyš, Izraeli, ty přejdeš dnes přes Jordán, abys vejda, dědičně vládl národy většími a silnějšími, než jsi ty, městy velikými a ohrazenými až k nebi, **2** Lidem velikým a vysokým, syny Enakovými, o kterýchž víš, a o kterýchž jsi slyšel praviti: Kdo se postaví proti synům Enakovým? **3** Protož věží dnes, že Hospodin Bůh tvůj, kterýž jde před tebou, jest jako oheň spalující. On vyhladí je, a on sníží je před tebou; i vyženeš je a vyhladíš je rychle, jakož mluvil tobě Hospodin. **4** Neříkejž v srdci svém, když by je zapudil Hospodin Bůh tvůj od tváři tvé, řka: Pro spravedlnost mou uvedl mne Hospodin, abych dědičně obdržel zemi tuto, tak jako pro bezbožnost národů těch Hospodin vyhnal je od tváři tvé. **5** Ne pro spravedlnost svou a pravost srdce svého ty jdeš, abys dědičně obdržel zemi jejich, ale pro bezbožnost národů těch Hospodin Bůh tvůj vyhání je od tváři tvé, a aby splnil slovo, kteréž s přísahou zaslíbil otcům tvým, Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi. **6** Protož věží, že ne pro spravedlnost tou Hospodin Bůh tvůj dává tobě zemi tu výbornou, abys dědičně držel ji, poněvadž jsi lid tvrdé šíje. **7** Pamatujž a nezapomínej, že jsi k hněvu popouzel Hospodina Boha svého na poušti; hned od toho dne, když jsi vyšel z země Egyptské, až jste přišli na místo toto, odporni jste byli Hospodinu. **8** Také i na Orébě popudili jste k hněvu Hospodina, a rozhněval se na vás Hospodin, aby vás shladil. **9** Když jsem vstoupil na horu, abych vzal dsky kamenné, dsky smlouvy, kterouž učinil s vámi Hospodin, tehdáž jsem trval na hoře čtyřidcti dní a čtyřidcti nocí, chleba nejeda a vody nepije. **10** I dal mi Hospodin dvě dsky kamenné, psané prstem Božím, na nichž byla všecka ta slova, kteráž mluvil vám Hospodin na hoře z prostředku ohně v den shromáždění. **11** Po skonání pak čtyřidcti dnů a čtyřidcti nocí dal mi Hospodin dvě dsky kamenné, dsky smlouvy. **12** I řekl mi Hospodin: Vstana, sstup rychle odsud, nebo poškvnul se lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z Egypta; sešli brzy s cesty, kterouž jsem jím přikázal, a učinili sobě slitinu. **13** Mluvil také Hospodin ke mně, řka: Viděl jsem lid ten, a jistě lid tvrdošíjný jest. **14** Pust' mne, at' je setru, a zahladím jméno jejich pod nebem, tebe pak učiním v národ větší a silnější, nežli jest tento. **15** Tedy obrátil se, sstoupil jsem s hory, (hora pak hořela ohněm),

dve dsky smlouvy maje v obou rukou svých. **16** Když jsem pak pohleděl a uzřel jsem, že jste zhřešili Hospodinu Bohu vašemu, udělavše sobě tele lité, (brzy jste byli sešli s cesty, kterouž přikázal vám Hospodin): **17** Pochytiv ty dvě dsky, povrhl jsem je z obou rukou svých, a polámal jsem je před očima vašima. **18** A padna, ležel jsem před Hospodinem jako i prvé, čtyřidcti dní a čtyřidcti nocí, chleba nejeda a vody nepije, pro všecky hřichy vaše, kterýmiž jste byli zhřešili, činíce to, což zlého jest před očima Hospodinovýma, a popouzejice jeho. **19** Nebo bál jsem se prchlivosti a hněvu, kterýmž se byl popudil Hospodin proti vám, aby zahladil vás, a uslyšel mne Hospodin i tehdáž. **20** Na Arona též rozhněval se byl Hospodin náramně, tak že ho zahladil chtěl; tedy modlil jsem se také za Arona téhož času. **21** Hřich pak váš, kterýž jste byli učinili, totíž tele, vzav, spálil jsem je ohněm a zdobil jsem je, tluka je dobře, dokudž nebylo setříno na prach. Potom vsypal jsem prach jeho do potoka, kterýž tekl s té hory. **22** Ano i v Tabbera a v Massah a v Kibrot Hattávě popouzeli jste Hospodina k hněvu. **23** A když vás poslal Hospodin z Kádesbarne, řka: Vstupte a opanujte zemi tu, kterouž jsem vám dal, odporni jste byli řeči Hospodina Boha svého, a nevěřili jste jemu, aniž jste uposlechli hlasu jeho. **24** Odporni jste byli Hospodinu od toho dne, jakž jsem vás poznal. **25** A padna, ležel jsem před Hospodinem čtyřidcti dní a čtyřidcti nocí, v nichž jsem rozprostíral se; nebo řekl Hospodin, že vás chce zahladit. **26** I modlil jsem se Hospodinu, řka: Panovniče Hospodine, nezatracuj lídu svého, a to dědictví svého, kteréž jsi vykoupil velikomocností svou, kteréž jsi vyvedl z Egypta v ruce silné. **27** Rozpomeniž se na služebníky své, Abrahama, Izáka a Jakoba; nepatříž na tvrdost lídu tohoto, na bezbožnost jeho a na hřichy jeho, **28** Aby nefekli obyvatelé země té, z níž jsi nás vyvedl: Protože nemohl Hospodin uvésti jich do země, kterouž zaslíbil jim, aneb že je měl v nenávisti, vyvedl je, aby je pobil na poušti. **29** Však oni jsou lid tvůj a dědictví tvé, kteréž jsi vyvedl v síle své veliké a v rameni svém vztaženém.

10 Toho času řekl mi Hospodin: Vyhlad' sobě dvě dsky kamenné, podobné prvním, a vstup ke mně na horu, a udělej sobě truhlu dřevěnou. **2** I napiš na dskách těch slova, kteráž byla na dskách prvních, kteréž jsi rozrazil, a vložíš je do té truhly. **3** Tedy udělal jsem truhlu z dříví setim, a vyhladiv dvě dsky kamenné, podobné prvním, vstoupil jsem na horu, nesa ty dvě dsky v rukou svých. **4** I napsal na těch dskách, tak jakž prvě byl napsal, deset slov, kteráž mluvil k vám Hospodin na hoře z prostředku ohně v den shromáždění onoho, a dal je Hospodin mně. **5** A obrátil se, sstoupil jsem s hory té, a vložil jsem ty dsky do truhly, kterouž jsem byl udělal, a byly tam, jakož mi přikázal Hospodin. **6** Synové pak Izraelští hnuli se z Beerot synů Jakana do Moserah. Tam umřel Aron, a tu jest pochován; i konal úřad kněžský na místě jeho Eleazar, syn jeho. **7** Odtud táhli do Gadgad, a z Gadgad do Jotbata, do země vod tekutých. **8** Toho času oddělil Hospodin pokolení Léví, aby nosili truhlu smlouvy Hospodinovou, a aby stáli před Hospodinem k službě jemu, a k dobrorčečení ve jménu jeho až do dnešního dne. **9** Pročež nemělo pokolení Léví dílu a dědictví s bratřimi svými,

nebo Hospodin jest dědictví jeho, jakož mluvil k němu Hospodin Bůh tvůj. **10** Já pak zůstal jsem na té hoře jako dnů prvních, čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí, a uslyšel mne Hospodin i tehdáž, a nechtl shladiti tebe. **11** Potom řekl mi Hospodin: Vstaň, jdi, předcházej lid, aby vešli a vládli zemí, kterouž jsem s přisahou zaslíbil otcům jejich, že jim ji dám. **12** Nyní tedy, Izraeli, čeho žádá Hospodin Bůh tvůj od tebe? Jediné abys se bál Hospodina Boha svého, a chodil po všech cestách jeho, a abys miloval ho, a sloužil Hospodinu Bohu svému v celém srdci svém, a ve vší duší své, **13** Ostříhaje příkázaní Hospodinových a ustanovení jeho, kteráž já přikazuj tobě dnes k tvému dobrému. **14** Aj, Hospodina Boha tvého jest nebe i nebesa nebes, země a všecky věci, kteréž jsou na ní. **15** Však tolíko v otcích tvých zalíbilo se Hospodinu, aby je zamiloval, a vyvolil símě jejich po nich, vás totiž ze všech národů, jakož dnes vidíš. **16** Protož obřežtež neobřízku srdce svého, a šíje své nezatvrzuje více. **17** Nebo Hospodin Bůh váš, on jest Bůh bohů, a Pán pánů, Bůh silný, veliký, mocný a hrozný, kterýž nepřijímá osoby, ani běre darů, **18** Čině soud sirotku a vdově, miluje také příchozího, dávaje mu chléb a oděv. **19** Protož milujte hostě, nebo jste byli hosté v zemi Egyptské. **20** Hospodina Boha svého báti se budeš, jemu sloužit, a jeho se přídržeti, a ve jménu jeho přisahati budeš. **21** Ont' jest chvála tvá, a ont' jest Bůh tvůj, kterýž učinil s tebou tyto veliké a hrozné věci, kteréž viděly oči tvé. **22** V sedmdesáti dušech sstoupili otcové tvoji do Egypta, nyní pak rozmnожil tě Hospodin Bůh tvůj, abys byl v množství jako hvězdy nebeské.

11 Milujž tedy Hospodina Boha svého a ostříhej nařízení jeho, ustanovení a soudů jeho, i příkázaní jeho po všecky dny. **2** A znejtež dnes (nebo ne k samým synům vašim mluvím, kteříž neznali toho, ani neviděli), trestání Hospodina Boha svého, důstojnost jeho, ruku jeho silnou a rámě jeho vztažené, **3** A znamení i skutky jeho, kteréž činil u prostřed Egypta Faraonovi, králi Egyptskému, i vší zemi jeho, **4** A co učinil vojsku Egyptskému, koňům i vozům jeho, kterýž uvedl vody moře Rudého na ně, když vás honili, a shladil je Hospodin až do dnešního dne; **5** Také co učinil vám na poušti, dokudž jste nepřišli až k místu tomuto, **6** A co učinil Dátanovi a Abironovi, synům Eliabu, syna Rubenova, když země otevřela ústa svá, a požrula je i čeleď jejich, stany jejich se vším statkem jejich, kterýž při sobě měli, u prostřed všechno Izraele. **7** Ale oči vaše viděly všecky skutky Hospodinovy veliké, kteréž činil. **8** Protož ostříhaje všech příkázaní, kteráž já dnes přikazuj vám, abyste zmocněni byli, a vejouce, dědičně obdrželi zemi, do kteréž vy jdete k dědičnému jí obdržení, **9** A aby se prodliili dnové vaši na zemi, kterouž s přisahou zaslíbil dátí Hospodin otcům vašim i semení jejich, zemi mlékem a strídí oplývající. **10** Nebo země, do kteréž ty již vcházíš, abys ji dědičně obdržel, není jako země Egyptská, z níž jsi vyšel, v kteréž jsi rozsíval símě své, a svažoval jí do ustání noh svých jako zahrada bylinou: **11** Ale země, do kteréž vy jdete, abyste ji dědičně vládli, jest země hornatá, mající i údolí, kteráž z deště nebeského svažována bývá vodou, **12** Země, o kterouž Hospodin Bůh tvůj pečeje, a vždycky oči Hospodina Boha tvého obráceny jsou na ni, od počátku roku až do konce jeho. **13** Protož jestliže opravdově poslouchati budete příkázaní mých, kteráž já vám dnes přikazuj,

milujice Hospodina Boha svého a sloužíce jemu z celého srdece svého a ze vší duše své, **14** Dám děšť zemi vaší časem svým, ranní i pozdní, a sklízeti budeš obilé své, víno své i olej svůj. **15** Dám i pastvu na poli tvém pro hovoda tvá, a budeš jísti až do sytosti. **16** Vystříhejtež se tedy, aby nebylo svedeno srdce vaše, abyste odstupujíce, nesloužili bohům cizím, a neklaněli se jím. **17** Pročež Hospodin velice by se na vás rozhněval, a zavřel by nebe, aby deště nedávalo, a země aby nedávala úrody své; i zahynuli byste rychle z země výborné, kterouž Hospodin vám dává. **18** Ale složte tato slova má v srdci svém a v myslí své, a uvažte je sobě za znamení na rukou svých, a budou jako náčelník mezi očima vašima. **19** A vyučujte jim syny své, rozmlouvajíce o nich, když sedneš v domě svém, aneb když půjdeš cestou, když lehneš i když vstaneš. **20** Napišeš je také na veřejích domu svého i na branách svých, **21** Aby byli rozmnoženi dnové vaši a dnové synů vašich na zemi, kterouž s přisahou zaslíbil Hospodin otcům vašim, že ji dá jim, dokudž nebe trvá nad zemí. **22** Nebo jestliže bedlivě ostříhati budete všeck příkázaní těchto, kteráž já přikazuj vám, abyste je činili, milujice Hospodina Boha svého, a chodíce po všech cestách jeho, a přídržejíce se jeho: **23** Tedy vyžene Hospodin všecky ty národy od tváři vaší, a vládnouti budete dědičně národy většími i silnějšími, nežli jste vy. **24** Všeliké místo, na kteréž by vstoupila noha vaše, vaše bude; od pouště a od Libánu, a od řeky Eufraten až k moři nejdalšímu bude pomezí vaše. **25** Nepostaví se žádný proti vám; strach a bázeň vás pustí Hospodin Bůh váš na tvář vší země, po kteréž choditi budete, jakož jest mluvil vám. **26** Hej, já předkládám vám dnes požehnání i zlořečení, **27** Požehnání, budete-li poslouchati příkázaní Hospodina Boha svého, kteráž já dnes přikazuj vám, **28** Zlořečení pak, jestliže byste neposlouchali příkázaní Hospodina Boha svého, ale sešli byste s cestou, o kteréž já dnes přikazuj vám, následujice bohů cizích, kterýchž neznáte. **29** A když by tě uvedl Hospodin Bůh tvůj do země, do kteréž ty jdeš, abys dědičně vládli jí, tedy dás požehnání toto na hoře Garizim, a zlořečení na hoře Hébal, **30** Kteréž jsou za Jordánem, za cestou chýlící se k západu slunce, v zemi Kananejského,jenž bydlí na rovinách naproti Galgala, blízko rovin More. **31** Nebo vy pojďte přes Jordán, abyste vešli a dědičně vládli zemí, kterouž Hospodin Bůh váš dá vám; i obdržíte ji dědičně, a budete v ní bydliti. **32** Hledtež tedy, abyste činili všecka ustanovení a soudy, kteréž já dnes vám předkládám.

12 Tato jsou ustanovení a soudové, kterýchž ostříhati budete, činice je v zemi, kterouž Hospodin Bůh otců tých dás tobě, abys dědičně vládli jí po všecky dny, v nichž živi budete na zemi. **2** Zkazíte do gruntu všecka místa, na nichž sloužili národové, (kteréž vy dědičně opanujete), bohům svým, na vrších vysokých a na pahrbcích, a pod každýmstromem ratolestním. **3** Oltáře jejich zboříte, a obrazy jejich ztlucte, háje také jejich ohněm spalte a rytiny bohů jejich stroskotejte, a vyhladte jméno jejich z místa toho. **4** Neučiníte tak Hospodinu Bohu svému, **5** Ale kteréž by místo vyvolil Hospodin Bůh váš ze všech pokolení vašich, aby položil jméno své tu, a bydlil na něm, hledati ho, a tam choditi budete. **6** Tam také přinášeti budete zápalý své a oběti i desátky své, oběti rukou svých i sliby své, dobrovolné

oběti své, iprvorozene z skotů a bravů svých, 7 A jísti budete tam před Hospodinem Bohem svým, a veseliti se budete v každé věci, k níž přičiníte ruky své, vy i domové vaši, v nichž požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj. 8 Nebudete dělati tak, jakž my nyní zde činíme, jeden každý což se mu dobrého vidí. 9 Nebo až dosavad nepříšli jste k odpočinutí a dědictví, kteréž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. 10 Ale když přejdouce Jordán, bydliti budete v zemi, kterouž Hospodin Bůh vás dál vám, abys jí vládl právem dědičným, a odpočinutí dál vám ode všech vůkol nepřítele vašich, a bydliti budete bezpečně: 11 Tedy k místu tomu, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh vás, aby tam přebývalo jméno jeho, přinášeti budete všecky věci, kteréž já příkazují vám, zápal své, oběti své a desátky své, a oběti rukou svých a všecko, což předního jest v slibích vašich, kteréž byste činili Hospodinu. 12 A veseliti se budete před Hospodinem Bohem svým, vy i synové vaši i dcery vaše, služebníci vaši i děvky vaše, i Levíta, kterýž jest v branách tvých, nebo nemají dílu a dědictví s vámi. 13 Vystříhej se, abys neobětoval zápalných oběti svých na žádném místě, kteréž bys sobě obhlédl. 14 Ale na tom místě, kteréž by vyvolil Hospodin v jednom z pokolení tvých, tam obětovati budeš zápal své, a tam učiníš všecko, což já příkazují tobě. 15 A však jestliže by se kdy začínilo duši tvé, zabiješ sobě, a jísti budeš maso vedle požehnání Hospodina Boha svého, kteréž by dal tobě ve všech městech tvých; nečistý i čistý jísti je bude, jako srnu i jelena. 16 Krve tolíko jísti nebudeste, na zemi vycedíte ji jako vodu. 17 Nebudeš moci jísti v městě svém desátků obilí svého, vína a oleje svého, i prvorozených skotů a bravů svých, i všechno, k čemuž se slibem zavážeš, dobrovolných oběti svých a oběti rukou svých. 18 Ale před Hospodinem Bohem svým jísti je budeš na místě, kteréž vyvolil Hospodin Bůh tvůj, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebníci tvůj a děvka tvá, i Levíta, kterýž jest v branách tvých, a veseliti se budeš před Hospodinem Bohem svým ve všech věcech, k nimž bys přičinil ruky své. 19 Vystříhej se, abys neopouštěl Levítu v zemi své po všecky dny své. 20 Když rozšíří Hospodin Bůh tvůj pomezí tvé, jakž mluvil tobě, a řekl bys sám v sobě: Budu jísti maso, protože žádá duše tvá jísti maso, vedle vší libosti své jísti budeš maso. 21 Jestliže by daleko bylo od tebe místo, kteréž vyvolí Hospodin Bůh tvůj, aby přebývalo tam jméno jeho, zabiješ hovado z skotu neb bravu svých, kteréž by dal Hospodin tobě, jakž jsem příkázal tobě, a jísti budeš v městě svém, vedle vší libosti duše své. 22 Jakž se jídá srna a jelen, tak je jísti budeš; nečistý i čistý bude je jísti. 23 Toliko bud' stálý, abys krve nejedl; nebo krev jest duše, protož nebudeš jísti duše s masem jejím. 24 Nejeziž jí, ale na zem ji vyced' jako vodu. 25 Nebudeš jíti jí, aby tobě dobré bylo i synům tvým po tobě, když bys činil, což dobrého jest před očima Hospodinovýma. 26 Ale posvěcené věci své, kteréž bys měl, a což bys slíbil, vezmeš, a doneseš na místo, kteréž vyvolí Hospodin, 27 A obětovati budeš oběti své zápalné, maso a krev, na oltář Hospodina Boha svého; ale krev jiných obětí tvých vylita bude na oltář Hospodina Boha tvého, maso pak jísti budeš. 28 Ostříhej a poslouchej všechn slov těchto, kteráž já příkazují tobě, aby tobě dobré bylo i synům tvým po tobě až na věky, když bys činil, což dobrého a pravého jest, před očima Hospodina Boha svého. 29 Když by

pak vyplnil Hospodin Bůh tvůj od tváře národy ty, k nimž ty tudiž vejdeš, abys dědičně vládl jimi, a dědičně je opanoval, a bydlil v zemi jejich, 30 Vystríhej se, abys neuvažoval v osidle, jda za nimi, když by již vyhlazení byli od tváře tvé. Nevyptávej se na bohy jejich, říkaje: Jak jsou sloužili národové ti bohům svým, tak i já učiním. 31 Neučiniš tak Hospodinu Bohu svému, nebo všecko, což v ohavnosti má Hospodin, a čehož nenávidí, činili bohům svým; také i syny své a dcery své ohněm pállí ke cti bohům svým. 32 Cožkoli já příkazují vám, ostříhati budete, činice to; nepřidáte k tomu, aniž co z toho ujmete.

13 Povstal-li by u prostřed tebe prorok, aneb někdo, ježto by míval sny, a ukázal by tobě znamení aneb zázrak, 2 Byť se pak i stalo to znamení aneb zázrak, a mluvil by tobě, říka: Podlme, následujme bohů cizích, (kterýchž neznáš,) a služme jim: 3 Neuposlechneš slov proroka toho, ani snáre, nebo zkušuje vás Hospodin Bůh vás, aby známé bylo, milujete-li Hospodina Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své. 4 Hospodina Boha svého následujte, a jeho se bojte, příkazání jeho ostříhejte, hlasu jeho poslouchejte, jemu služte a jeho se přídržte. 5 Prorok pak ten aneb snář zamordovan bude, nebo mluvil to, čímž by odvrátil vás od Hospodina Boha vašeho, (kterýž vvedl vás z země Egyptské, a vykoupil tě z domu služby,) aby tě srazil s cesty, kterouž příkázel tobě Hospodin Bůh tvůj, abys chodil po ní; a tak odejmeš zlé z prostředku svého. 6 Jestliže by té tajně nabádal bratr tvůj, syn matky tvé, aneb syn tvůj, aneb dcera tvá, aneb manželka, kteráž jest v lůně tvém, aneb přítel tvůj, kterýž by milý byl jako duše tvá, říka: Podlme a služme bohům cizím, (kterýchž jsi neznal ty ani otcové tvoji), 7 Z bohů pohanských, kteříž vůkol vás jsou, bud' blízko aneb daleko od tebe, od jednoho konce země až do druhého konce jejího. 8 Nepovoluj jemu, aniž ho poslouchej; neopustit' mu oko tvé, aniž se slituješ, aniž zatajíš ho, 9 Ale bez milosti zabiješ jej; ruka tvá nejprv na něj bude vztažena, abys ho zabil, a potom ruce všechno lidu. 10 A ukamenuješ jej až do smrti, nebo chtěl odvésti tebe od Hospodina Boha tvého, kterýž tě vvedl z země Egyptské, z domu služby, 11 Aby všecken lid Izraelský, uslyšíce to, báli se, a nečinili více něco podobného věci této nejhorší u prostřed tebe. 12 Uslyšel-li bys o některém městě svém, kteréž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, abys tam bydlil, ani praví: 13 Vyšli muži, lidé nešlechetní z prostředku tvého, kteríž svedli spoluobvatele své, říkouce: Podlme, služme bohům cizím, kterýchž neznáte: 14 Tedy vyhledej a vyzvěz a dobře se na to vypoj, a jestliže jest pravda a jistá věc, že ohavnost se stala u prostřed tebe, 15 Zbiješ obvatele města toho mečem, a jako věc proklatou zkazíš je i všecko, což by v něm bylo, hovoda také jeho mečem pobiješ. 16 A všecky kořisti jeho shromáždíš u prostřed ulice jeho, a spálíš ohněm to město i všecky kořisti jeho docela Hospodinu Bohu svému, aby byla hromada rumu věčná; a nebude více staveno. 17 A nevezmeš ničehož z věcí proklatých, aby Hospodin odvrátil se od hněvu prchlivosti své, a učinil tobě milosrdenství svá, a smiloval se nad tebou, i rozmnožil tě, jakož s přisahou zaslíbil otcům tvým. 18 Protož poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého,

ostříhaje všech přikázaní jeho, kteráž já dnes přikazují tobě, abys činil, což pravého jest, před očima Hospodina Boha svého.

14 Synové jste Hospodina Boha vašeho, protož nebudete se rezati, aniž sobě uděláte lysiny mezi očima vašima nad mrtvým. **2** Nebo lid svatý jsi Hospodinu Bohu svému, a tebe vyvolil Hospodin, abys jemu byl za lid zvláštní ze všech národů, kteříž jsou na tváři země. **3** Nebudeš jisti žádné věci ohavné. **4** Tato jsou hovada, kteráž jisti budete: Voly, ovce a kozy, **5** Jelena, dannele, srnu, kamsíka, jezevce, bůvola a losa. **6** Každé hovado, kteráž má kopyta rozdělená, tak aby rozdrojená byla, a přežívá mezi hovady, jisti je budete. **7** A však ne všechn přežívajících, aneb těch, kteráž kopyta rozdělená mají, budete jisti, jako velblouda, zajice a králíka; nebo ač přežívají, však kopyta rozděleného nemají, nečistá jsou vám. **8** Též svině, nebo rozdělené majíc kopyto, nepřežívá, nečistá vám bude; masa jejího jisti nebudete, a mrchy její se nedotknete. **9** Ze všech pak živočichů, kteríž u vodách jsou, tyto jisti budete: Cožkoli má plejty a šupiny, jisti budete. **10** Což pak nemá plejty a šupin, toho jisti nebudete; nečisté vám bude. **11** Všecko ptactvo čisté jisti budete. **12** Těchto pak jisti nebudete: Orla, noha, orlice mořské, **13** A sokola, supa a luňáka vedle pokolení jeho, **14** A žádného krkavce vedle pokolení jeho, **15** Pstrosa, sovy, vodní káně a krahulce vedle pokolení jeho, **16** Raroha, kalousa a labuti, **17** Pelikána, porfiriana a křeřhaře, **18** Čápa, volavky vedle pokolení jejího, dedka a netopýře. **19** A všeliky zeměplaz létající nečistý bude vám, nebudete ho jisti. **20** Každého ptáka čistého jisti budete. **21** Žádné umrlny jisti nebudete; příchozímu, kterýž jest v branách tvých, dás ji, a jisti ji bude, aneb prodáš cizozemci, nebo lid svatý jsi Hospodinu Bohu svému. Nebudeš vařiti kozelce v mléce matky jeho. **22** Ochotně dávati budeš desátky ze všech užitků semene svého, kteříž by přišli s pole každého roku. **23** A jisti budeš před Hospodinem Bohem svým, (na místě, kteráž by vyvolil, aby tam přebývalo jméno jeho,) desátky z obilí, vína i oleje svého, a prvorovené z volů svých a drobného dobytka svého, abys se učil báti Hospodina Boha svého po všecky dny. **24** Jestliže by pak daleká byla cesta, a nemohl bys donéstí toho, protože daleko jest od tebe to místo, kteráž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj k přebyvání tam jména svého, když požehná tobě Hospodin Bůh tvůj: **25** Tedy zpěněžíš je, a svázané peníze vezma v ruku svou, půjdeš k místu, kteráž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj, **26** A vynaložíš ty peníze na všecko, čehož žádá duše tvá, na voly, na ovce, na víno, aneb jiný nápoj silný, a na všecko, čehož by sobě žádala duše tvá, a jisti budeš tam před Hospodinem Bohem svým, a veseliti se budeš ty i dům tvůj. **27** Levíty pak, kteráž by v branách tvých bydlili, neopustíš, nebo nemá dílu a dědictví s tebou. **28** Každého léta třetího oddělíš všecky desátky z užitků svých toho léta, a složíš je v branách svých. **29** I přijde Levíta, (nebo nemá dílu a dědictví s tebou), a host a sirotek i vdova, kteříž jsou v branách tvých, i budou jisti a nasytí se, aby požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj při všelikém díle rukou tvých, kteráž bys dělal.

15 Každého léta sedmého odpouštěti budeš. **2** Tento pak bude způsob odpouštění, aby odpustil každý věřitel, kteráž rukou svou půjčil to, čehož půjčil bližnímu svému; nebudete

upomínati bližního svého aneb bratra svého, nebo vyhlášeno jest odpuštění Hospodinovo. **3** Cizozemce upomínati budeš, ale to, což bys měl u bratra svého, propustí ruka tvá. **4** Toliko aby nuzným někdo nebyl příčinou tvou, poněvadž hojně požehná tobě Hospodin v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě v dědictví, abys jí dědičné vládl: **5** Jestliže však pilně poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, tak abys hleděl činiti každé přikázaní toto, kteráž já tobě dnes přikazují. **6** Hospodin zajisté Bůh tvůj požehná tobě, jakož mluvil tobě, tak že budeš moci půjčovati národům mnohým, tobě pak nebude potřeba vypůjčovati; i budeš panovati nad národy mnohými, ale oni nad tebou nebudou panovati. **7** Byl-li u tebe nuzný někdo z bratří tvých, v některém městě tvém, v zemi tvé, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, nezatvršíš srdce svého, a nezavřeš ruky své před nuzným bratrem svým: **8** Ale štědře otevřeš jemu ruku svou, a ochotně půjčíš jemu, jakž by mnoho potřeboval toho, v čemž by nouzi měl. **9** Vystříhej se, aby nebylo něco nepravého v srdci tvém, a řekl bys: Blíží se rok sedmý,jenž jest rok odpuštění, a bylo by nešlechetné oko tvé k bratrům tvému nuzněmu, tak že bys neudělil jemu, pročež by volal proti tobě k Hospodinu, a byl by na tobě hřich: **10** Ale ochotně dás jemu, a nebude srdce tvé neupřímé, když bys dával jemu; nebo tou příčinou požehná tobě Hospodin Bůh tvůj ve všech skutcích tvých a ve všem díle, k kterémuž bys vztáhl ruku svou. **11** Nebo nebudete bez chudých v zemi vaši; protož přikazují tobě, říka: Abys ochotně otvíral ruku svou bratru svému, chudému svému a nuznému svému v zemi své. **12** Jestliže by prodán byl tobě bratr tvůj Žid aneb Židovka, a sloužil by tobě za šest let, sedmého léta propustíš jej od sebe svobodného. **13** A když jej propustíš svobodného od sebe, nepustíš ho prázdného. **14** Štědře darovati jej budeš dary z dobytka svého, z stodoly a z vinice své; v čemž požehná tobě Hospodin Bůh tvůj, z toho dás jemu. **15** A pamatuj, že jsi služebníkem byl v zemi Egyptské, a že tě vydoupil Hospodin Bůh tvůj, protož já to dnes tobě přikazují. **16** Paklít¹ by řekl: Nepůjdu od tebe, protože by tě miloval i dům tvůj, a že mu dobré u tebe, **17** Tedy vezma špici, probodneš ucho jeho na dveřích, a bude u tebe služebníkem na věky. Takž podobně i děvce své učiniš. **18** Necht' není za těžké před očima tvýma, když bys ho svobodného propustil od sebe, nebo dvojnásob více, než ze mzdy nájemník, sloužil tobě šest let; i požehná tobě Hospodin ve všech věcech, kteráž činiti budeš. **19** Všechno prvoroveného, což se narodí z skotu tvých neb z bravů tvých, samce posvětíš Hospodinu Bohu svému. Nebudeš dělati prvoroveným volkem svým, a nebudete holiti prvorovených ovec svých. **20** Před Hospodinem Bohem svým budeš je jisti na každý rok na místě, kteráž by vyvolil Hospodin, ty i čeleď tvá. **21** Paklít¹ by na něm byla vada, že by kulhavé aneb slepé bylo, aneb mělo by jakoukoli škodlivou vadu, nebudete ho obětovati Hospodinu Bohu svému. **22** V branách svých budeš je jisti, budto čistý neb nečistý, rovně jako srnu aneb jelena; **23** Toliko krve jeho nebuděš jisti, ale na zem vycediš ji jako vodu.

16 Ostříhej měsíce Abib, abys slavil Fáze Hospodinu Bohu svému, nebo toho měsíce Abib vyvedl tě Hospodin Bůh tvůj z Egypta v noci. **2** A obětovati budeš Fáze Hospodinu Bohu

svému z bravů i skotů na místě, kteréž by vyvolil Hospodin, aby tam přebývalo jméno jeho. 3 Nebudeš v něm jísti nic kvašeného. Za sedm dní jísti budeš přesnice, chléb trápení, (nebo s chvátáním vysel jsi z země Egyptské), abys pamatoval na den, v kterémž jsi vyšel z země Egyptské, po všecky dny života svého. 4 Aniž spatříš bude u tebe kvas ve všechn končinách tvých za sedm dní, a nezůstane nic přes noc masa toho, kteréž bys obětoval u večeře toho dne prvního, až do jitra. 5 Nebudeš moci obětovati Fáze v každém městě svém, kteréž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, 6 Ale na místě, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj, aby přebývalo tam jméno jeho, tu obětovati budeš Fáze, a to u večeře, při západu slunce v jistý čas vyjít tvého z Egypta. 7 Pěci pak budeš a jíti na místě, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj, a ráno navracuje se, půjdeš do stanu svých. 8 Šest dní jísti budeš přesnice, dne pak sedmého bude slavnost Hospodinu Bohu tvému; ničehož v ní dělati nebudeš. 9 Sedm téhodnů sečeš sobě; od začátku žně začneš počítati sedm téhodnů. 10 Tehdy slavit budeš slavnost téhodnů Hospodinu Bohu svému; seč budeš moci být, to dás dobrovolně vedle toho, jakžt' by požehnal Hospodin Bůh tvůj. 11 I veseliti se budeš před Hospodinem Bohem svým, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj a děvka tvá, i Levíta, kterýž by byl v branách tvých, a příchozí, sirotek i vdova, kteréž by byli u prostřed tebe, na místě, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj k přebývání tam jména svého. 12 A tak rozpomínatí se budeš, že jsi byl služebníkem v Egyptě, když ostříhati a vykonávat budeš ustanovení tato. 13 Slavnost stanů světiti budeš za sedm dní, když shromáždiš s pole svého a z vinice své. 14 I budeš se veseliti v slavnosti své, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj a služebnice tvá, Levíta i příchozí, sirotek i vdova, kteréž by byli v branách tvých. 15 Sedm dní svátek světiti budeš Hospodinu Bohu svému na místě, kteréž by vyvolil Hospodin, když požehná tobě Hospodin Bůh tvůj ve všechn úrodách tvých, a ve všeliké práci rukou tvých, a tak budeš vesel. 16 Třikrát v roce postaví se každý pohlaví mužského před Hospodinem Bohem tvým na místě, kteréž by vyvolil, na slavnost přesnic, na slavnost téhodnů a na slavnost stanů, a neukážet' se před Hospodinem prázdný; 17 Každý podlé daru sobě daného, vedle požehnání Hospodina Boha tvého, jehož on udělí tobě. 18 Soudce a správce ustanovíš sobě ve všechn městech svých, kteráž Hospodin Bůh tvůj dá tobě v každém pokolení tvém, kteréž souditi budou lid soudem spravedlivým. 19 Neuchýlíš soudu, a nebudeš šetřiti osoby, aniž přijmeš daru; nebo dar oslepuje oči moudrých, a převrácí slova spravedlivých. 20 Spravedlivě spravedlnosti následovati budeš, abys živ byl, a dědičně vládl zemí, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. 21 Nevysadíš sobě háje jakýmkoli dřívim u oltáře Hospodina Boha svého, kterýž uděláš sobě, 22 Ani vyzdvihneš sobě modly, což v ohavnosti má Hospodin Bůh tvůj.

17 Nebudeš obětovati Hospodinu Bohu svému vola aneb dobytce, na němž by vada byla, aneb jakákoli věc zlá, nebo ohavnost jest Hospodinu Bohu tvému. 2 Bude-li nalezen u prostřed tebe v některém městě tvém, kteráž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, muž aneb žena, ještě by se dopouštěl zlého před očima Hospodina Boha tvého, přestupuje smlouvou jeho, 3 A odejda,

sloužil by bohům cizím, a klaněl by se jim, bud' slunci neb měsíci, aneb kterému rytířstvu nebeskému, čehož jsem nepřikázal, 4 A bylo by povědínō tobě, a slyšel bys o tom, tedy vyptáš se pilně na to, a jestliže bude pravda a věc jistá, že by se stala taková ohavnost v Izraeli: 5 Bez lítosti vyvedeš muže toho aneb ženu tu, kteréž to zlé páchali, k branám svým, muže toho aneb ženu, a kamením je uhážíš, at' zemrou. 6 V ústech dvou aneb tří svědků zabít bude ten, kdož umíří má, nebudet' pak zabít podlé vyznání svědka jednoho. 7 Ruka svědků nejprv bude proti němu k zabítí jeho, a potom ruce všeho lidu, a tak odejmeš zlé z prostředku svého. 8 Bylo-li by při soudu něco nesnadného, mezi kví a krví, mezi pří a pří, mezi ranou a ranou, v jakékoli rozepři v branách tvých, tedy vstana, půjdeš k místu, kteréž by vyvolil Hospodin Bůh tvůj. 9 A přijdeš k kněžím Levítského pokolení aneb k soudci, kterýž by tehdy byl, i budeš se jich ptáti, a oznámit' výpověď soudu. 10 Učiniš tedy vedle naučení, kteréž by vynesli z místa toho, kteréž by vyvolil Hospodin, a hled', abys všecko, čemuž by tě učili, tak vykonal. 11 Podlé vyrčení zákona, kterémuž by tě naučili, a podlé rozsudku, kterýž by vypověděl, učiniš; neuchýlíš se od slova sobě oznámeného ani na pravo ani na levo. 12 Jestliže by pak kdo v zpouřu se vydal, tak že by neposlechl kněze postaveného tam k službě před Hospodinem Bohem tvým, aneb soudce, tedy at' umře člověk ten, a odejmeš zlé z Izraele, 13 Aby všecken lid uslyšice, báli se, a více v zpouřu se nevydalovali. 14 Když vejdeš do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, abys ji dědičně obdržel, a budeš v ní bydliť, a řekneš: Ustanovím nad sebou krále, jako i jiní národové mají, kterýž jsou vůkolem mne: 15 Toho tolíko ustanoviš nad sebou krále, kteréhož by vyvolil Hospodin Bůh tvůj. Z prostředku bratří svých ustanovíš nad sebou krále; nebuděš moci ustanoviti nad sebou člověka cizozemce, kterýž by nebyl bratr tvůj. 16 A však at' nemívá mnoho koňů, a at' neobrací zase lidu do Egypta, z příčiny rozmnovení koňů, zvláště poněvadž Hospodin vám řekl: Nevracujte se zase cestou touto více. 17 Nebudet' také mítí mnoho žen, aby se neodvrátilo srdce jeho; stříbra také aneb zlata at' sobě příliš nerozmnožuje. 18 Když pak dosedne na stolici království svého, vypíše sobě připomenutý zákon tento do knihy z té, kteráž bude před obličejem kněží Levítských. 19 A bude jej mítí při sobě, a čisti jej bude po všecky dny života svého, aby se naučil báti Hospodina Boha svého, a aby ostříhal všechn slov zákona tohoto i ustanovení těch, a činil je, 20 Aby nepozdviho se srdce jeho nad bratří jeho, a neuchýlio se od přikázání na pravo aneb na levo, aby dlouho živ byl v království svém, on i synové jeho po prostřed Izraele.

18 Nebudou mítí kněží Levíští a všecko pokolení Levítské dílu a dědictví s jiným lidem Izraelským, oběti ohnivé Hospodinovy a dědictví jeho jistí budou. 2 Dědictví nebudou mítí u prostřed bratří svých, Hospodin jest dědictví jejich, jakož jim mluvil. 3 Toto pak náležeti bude kněžím od lidu, od obětujících oběť, bud' vola neb dobytce: Dáno bude kněži plece, a líce a žaludek. 4 Prvotiny obilé svého, vína a oleje svého, i prvotiny vlny z ovcí svých dás jemu. 5 Nebo jej vyvolil Hospodin Bůh tvůj ze všechn pokolení tvých, aby stál k službě ve jménu Hospodina, on i synové jeho po všecky dny. 6 Když by pak přišel který

Levíta z některého města tvého, ze všeho Izraele, kdež bydlil, a příšel by s velikou žádostí duše své na místo, kteréž by vyvolil Hospodin: **7** Sloužiti bude ve jménu Hospodina Boha svého, jako i jiní bratří jeho Levítové, kteříž tu stojí před Hospodinem. **8** Díl rovný jistí budou, (bez škody toho, což by každý z nich prodal,) vedle čeledi otců. **9** Když vejdeš do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, neuč se činiti podlé ohavnosti národů těch. **10** Nebude nalezen v tobě, kdož by vedl syna svého aneb dceru svou skrz oheň, ani věštěc, ani planétník, ani čarodějníc, ani kouzleník. **11** Ani losník, ani zaklináč, ani hadač, ani černokněžník. **12** Nebo ohavnost jest Hospodinu, kdožkoli činí to, a pro takové ohavnosti Hospodin Bůh tvůj vymítá je od tváři tvé. **13** Dokonalý budeš před Hospodinem Bohem svým. **14** Nebo národové ti, kterýmiž vládnouti budeš, planetářů a věstců poslouchají, tobě pak toho nedopouští Hospodin Bůh tvůj. **15** Proroka z prostředu tvého, z bratří tvých, jako já jsem, vzbudí tobě Hospodin Bůh tvůj; jeho poslouchati budeš, **16** Podlé všeho toho, jakž jsi žádal od Hospodina Boha svého, na Orébě, v den shromáždění, řka: At' více neslyším hlasu Hospodina Boha svého, ani více vidím ohně toho velikého, abych neumřel. **17** Pročež mi řekl Hospodin: Dobře mluvili, což jsou mluvili. **18** Proroka vzbudím jím z prostředu bratří jejich, jako jsi ty, a položím slova má u ústa jeho, a bude jím mluviti všecko, což mu přikáži. **19** I budeť, že kdo by koli neposluchal slov mých, kterýž mluviti bude ve jménu mé, já vyhledávati budu na něm. **20** Prorok pak, kterýž by pyšně se vystavoval, mluvě slovo ve jménu mé, kteréhož jsem mluviti jemu nepřikázal, a kterýž by mluvil ve jménu bohů cizích, takový prorok at' umře. **21** Jestliže pak díš v srdci svém: Kterak poznáme slovo to, jehož by nemluvil Hospodin? **22** Když by mluvil něco prorok ve jménu Hospodinovu, a však by se toho nestalo, aniž by přišlo, tot' jest to slovo, jehož nemluvil Hospodin; z pychuť jest to mluvil prorok ten, nebož se ho.

19 Když by vyhladil Hospodin Bůh tvůj národy, jejichžto zemi Hospodin Bůh tvůj dává tobě, a opanoval bys je dědičně, a bydlis bys v městech jejich i v domích jejich: **2** Oddělís sobě tři města u prostřed země své, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, abyś ji dědičně obdržel. **3** Spravíš sobě cesty, a rozdělís na tři díly všecko krajинu země své, kterouž v dědictví díla tobě Hospodin Bůh tvůj, i bude utíkat tam každý vražedník: **4** (Totot' pak bude právo vražedníka, kterýž by tam utekl, aby živ byl: Kdož by zabil bližního svého nechtě, aniž by ho nenáviděl prvě. **5** Jako vejda někdo s bližním svým do lesa sekati dříví, rozvedl by rukou svou sekuru, aby utál dřevo, a ona by spadla s topoříš, a trefila by bližního jeho, tak že by umřel, ten uteče do některého z měst těchto, a živ bude.) **6** Aby přítel zabitého, stihaje vražedníka toho, když by se rozpáilo srdce jeho, nedohonil ho na daleké cestě, a ranil smrtedlně, ještě by nebyl hoden smrti, poněvadž ho prvé neměl v nenávisti. **7** Protož já přikazuj tobě, řka: Tři města oddělís sobě. **8** Pakli by rozšířil Hospodin Bůh tvůj končiny tvé, jakož s přísahou zaslíbil otcům tvým, a dal by tobě všecko tu zemi, kterouž řekl dátí otcům tvým: **9** (Když bys ostříhal všechn přikázání těchto, čině je, kteráž já dnes přikazuju tobě, abyš miloval Hospodina Boha

svého, a chodil po cestách jeho po všecky dny), tedy přidáš sobě ještě tři města mimo tři onano, **10** Aby nebyla vylita krev nevinná u prostřed země tvé, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě v dědictví, a aby nebyla na tobě krev. **11** Ale byl-li by kdo, maje v nenávisti bližního svého, a činil by úklady jemu, a povstana proti němu, ranil by ho smrtedlně, tak že by umřel, a utekl by do některého z těch měst: **12** Tedy pošlí starší města toho, a vezmou jej odtud, a dají v ruce příteli toho zabitého, aby umřel. **13** Neopustí jemu oko tvé, ale svedeš krev nevinou z Izraele, i bude dobré tobě. **14** Nepřeneseš meze blížního svého, kterouž vymezili předkové v dědictví tvém, kteréž obdržíš v zemi, již Hospodin Bůh tvůj dává tobě, abyś ji dědičně obdržel. **15** Nepovstane svědek jeden proti někomu z příčiny jakékoli nepravosti, a jakéhokoli hříchu ze všech hříchů, kterýmiž by kdo hřešil; v ústech dvou svědků aneb v ústech tří svědků stane slovo. **16** Povstal-li by svědek falešný proti někomu, aby svědčil proti němu, že odstoupil od Boha, **17** Tedy postaví se ti dva muži, kteríž tu rozepří mají před Hospodinem, před kněžími aneb před soudci, kteríž by za dnů těch byli. **18** A když se pilně vyptají soudcové, poznají-li, že svědek ten jest svědek lživý, mluvě falešné svědectví proti blížnímu svému, **19** Tak jemu učiřte, jakž on myslil učiniti bratru svému. I odejměz zlé z prostředu svého. **20** A kteříž zůstanou, slyšice to, báti se budou, a nikoli více nedopustí se takových zlých věcí u prostřed tebe. **21** A neslituj se oko tvé; život za život, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noha za nohu bude.

20 Když bys vytáhl na vojnu proti nepřátelům svým, a uzrel bys koně a vozy, a lid větší, nežli ty máš, neboj se jich, nebo Hospodin Bůh tvůj s tebou jest, kterýž tě vyvedl z země Egyptské. **2** A když byste se již potýkati měli, přistoupí kněz, a mluviti bude k lidu, **3** A díjim: Slyš, Izraeli, vy jdete dnesk boji proti nepřátelům svým, nebudiž strašlivé srdce vaše, nebojte se a nestrachujte, ani se jich lekejte. **4** Nebo Hospodin Bůh vás, kterýž jde s vámi, bojovati bude za vás proti nepřátelům vašim, aby zachoval vás. **5** Potom mluviti budou hejtmané k lidu, řouce: Jest-li kdo z vás, ješto vystavěl dům nový, a ještě nepočal bydliti v něm, odejdi a navrat' se do domu svého, aby nezahynul v bitvě, a někdo jiný aby nezačal bydliti v něm. **6** A kdo jest, ješto štípl vinici, a ještě nepřišla k obecnému užívání, odejdi a navrat' se k domu svému, aby snad nezahynul v bitvě, aby někdo jiný k obecnému užívání nepřivedl jí. **7** A kdo jest, ješto by měl zasnoubenou manželku, a ještě by jí nepojal, odejdi a navrat' se do domu svého, aby neumřel v boji, a někdo jiný nevzal jí. **8** Přidádí i toto hejtmané, mluvíce k lidu, a řeknou: Kdo jest bázlívý a lekavého srdce, odejdi a navrat' se do domu svého, aby nezemlil srdce bratří svých, jako jest srdce jeho. **9** A když přestanou hejtmané mluvit k lidu, tedy představí lidu vůdc houfů. **10** Když přitáhneš k některému městu, abyš ho dobýval, podáš jemu pokoj. **11** Jestliže pokoj sobě podaný přijmou a otevrou tobě, všecken lid, kterýž by nalezen byl v něm, pod plat uvedeni jsouče, tobě sloužili budou. **12** Pakli by v pokoj s tebou nevešli, ale bojovali proti tobě, oblehneš je; **13** A když by je Hospodin Bůh tvůj dal v ruku tvou, tedy zbiješ v něm ostrostí meče všecky pohlaví mužského. **14** Ženy pak, dítky a hovada, i cožkoli bylo v městě, všecky kořisti jeho rozbituješ

sobě, a užívat budeš kořistí neprátele svých, kteréž by dal tobě Hospodin Bůh tvůj. **15** Tak učiniš všechném městům daleko vzdáleným od tebe, kteráž nejsou z měst národů těchto. **16** Z měst pak lidu toho, kterýž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví, žádné duše živiti nebudeš, **17** Ale dokonce vyhladíš je: Hetea, Amorea, Kananea, Ferezea, Hevea a Jebuzea, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, **18** Aby vás neučili činiti vedle všech ohavností svých, kteréž činí bohům svým, i hřešili byste proti Hospodinu Bohu svému. **19** Když oblehneš město některé, za dlouhý čas dobývaje ho, abys je vzal, nezkazíš stromů jeho, sekerou je vytínaje, nebo z nich ovoce jísti budeš; protož jich nevysekáš, (nebo potrava člověka jest strom polní), chtěje užívat jich k obraně své. **20** A však stromoví, kteréž znáš, že nenese ovoce ku pokrmu, pohubíš a posekáš, a vzděláš ohrady proti městu tomu, kteréž s tebou bojuje, dokudž ho sobě nepodmaníš.

21 Když by nalezen byl zabity (v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, abys dědičně vládil jí), ležící na poli, a nebylo věděno, kdo by ho zabil, **2** Tedy vyjdou starší tvoji a soudcové tvoji, a měří budou k městům, kteráž jsou vůkolem toho zabitého. **3** A když nalezeno bude město nejbližší toho zabitého, tedy vezmou starší města toho jalovici z stáda, kteréž ještě nebylo užíváno, a kteráž netáhla ve jhu. **4** I uvedou starší toho města jalovici tu do údolí pustého, kteréž nikdy nebylo děláno aneb oseto, a setnou šíji jalovice v tom údolí. **5** Potom přistoupí kněží synové Léví; (nebo je Hospodin Bůh tvůj vypovolil, aby přisluhovali jemu, a požehnání dávali ve jménu Hospodinovu, vedle jejichž výpovědi stane všeliká rozepře a každá rána.) **6** Všickni také starší toho města, kteráž jsou nejbližší toho zabitého, umijí ruce své nad jalovici státou v tom údolí, **7** A osvědčovati budou, říkouce: Nevylilyt' jsou ruce naše krve té, aniž oči naše viděly vražedníka. **8** Očist' lid svůj Izraelský, kterýž jsi vykoupil, Hospodine, a nepríčítej krve nevinné lidu svého Izraelskému. I bude sňata s nich vina té krve. **9** Ty pak odejmeš krev nevinnou z prostředu svého, když učiníš, což pravého jest před očima Hospodinovýma. **10** Když bys vytáhl na vojnu proti nepráteleům svým, a dal by je Hospodin Bůh tvůj v ruce tvé, a zajal bys z nich mnohé; **11** Uzříš-li mezi zajatými ženu krásného oblíčeje, a zamiluješ ji, tak abys ji sobě vzal za manželku: **12** Uvedeš ji do domu svého, i oholí sobě hlavu, a obřeže nehty své; **13** A složíč roucho své s sebe, v kterémž jest jata, zůstane v domě tvém, a plakati bude otce svého i matky své za celý měsíc; a potom vejdeš k ní, a budeš její manžel, a ona bude manželka tvá. **14** Pakliť by se nelíbila, tedy propustíš ji svobodnou; ale nikoli neprodávej ji za peníze, ani nekupč ji, poněvadž jsi ji ponížil. **15** Měl-li by kdo dvě ženy, jednu v milosti a druhou v nenávisti, a zplodily by mu syny, milá i nemilá, a byl-li by syn prvorozený nemilé: **16** Tedy když dědice ustavovati bude nad tím, což by měl, nebude moci dátí práva prvorozentví synu milé před synem prvorozeným nemilé, **17** Ale prvorozeného syna nemilé při prvorozentví zůstaví, a dá jemu dva díly ze všeho, což by měl; nebo on jest počátek síly jeho, jeho jest právo prvorozentví. **18** Měl-li by kdo syna zpurného a protivného, ješto by neposlouchal hlasu otce svého a hlasu matky své, a jsa trestán, neuposlechl by jich: **19** Tedy vezmouce ho otec i

matka jeho, vyvedou jej k starším města svého, k bráně místa přebývání svého, **20** A řeknou starším města svého: Syn nás tento, jsa zpurný a protivný, neposlouchá hlasu našeho, žráč a opilec jest. **21** Tehdy všickni lidé města toho uházejí jej kamením a umířet; a tak odejmeš zlé z prostředu svého, a všecken Izrael uslyšice, báti se budou. **22** Když by kdo zhřešil, že by hoden byl smrti, a byl by odsouzen k ní a pověsil bys ho na dřevě: **23** Nezůstane přes noc tělo jeho na dřevě, ale hned v ten den pochováš jej, nebo zlořečený jest před Bohem pověšený; protož nepoškvíruj země své, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví.

22 Jestliže bys uzřel vola aneb dobytče bratra svého, an bloudí, nepomineš jich, ale přiveďeš je až k bratru svému. **2** Byť pak nebyl blízký bratr tvůj a neznal bys ho, uvedeš je však do domu svého, a bude u tebe, dokudž by se po něm neptal bratr tvůj, a navrátíš mu je. **3** Tolikéž učiníš s oslem jeho, s oděvem jeho, také i se všelikou věcí ztracenou bratra svého, kteráž by mu zhynula; když bys ji nalezl, nepomineš jí. **4** Vida osla bratra svého aneb vola jeho pod břemenem ležící na cestě, nepomineš jich, ale i hned ho s ním pozdvihneš. **5** Žena nebude nositi oděvu mužského, aniž se obláčeti bude muž v roucho ženské, nebo ohavnost před Hospodinem Bohem tvým jest, kdožkoli činí to. **6** Když bys našel hnázdu ptačí před sebou na cestě, na jakémkoliv stromu aneb na zemi, s mladými neb vejci, a matka seděla by na mladých aneb na vejcích: nevezmeš matky s mladými, **7** Ale hned pustíš matku a mladé vezmeš sobě, aby tobě dobré bylo, a abys prodil dnů svých. **8** Když bys stavěl dům nový, udělej zabradla vůkolem střechy své, abys neuvedl viny krve na dům svůj, když by kdo upadl s něho. **9** Neposeješ vinice své směsici rozličného semene, aby nebyl poškvíren užitek semene, kteráž jsi všel, i ovoce vinice. **10** Nebudeš orati volem a oslem spolu. **11** Neoblečeš roucha z rozdílných věcí, z vlny a lnu setkaného. **12** Prýmy zděláš sobě na čtyřech rozích oděvu svého, jímž se odíváš. **13** Když by pojal někdo ženu, a všel by k ní, a potom měl by ji v nenávisti, **14** A dal by příčinu k řečem o ní, v zlou pověst ji obláčeje a mluví: Ženu tuto vzal jsem, a všed k ní, nenalezl jsem ji pannou: **15** Tedy otec děvečky a matka její vezmouce přinesou znamení panenství děvečky k starším města svého k bráně. **16** A dí otec děvečky k starším: Dceru svou dal jsem muži tomuto za manželku, kteráž ji v nenávisti má. **17** A hle, sám příčinu dal řečem o ní, mluví: Nenalezl jsem při dceři tvé panenství, a ted' hle, znamení panenství dcery mé. I roztáhnou roucho to před staršími města. **18** Tedy starší města toho jmou muže a trestati ho budou, **19** A uloží jemu pokutu sto lotů stříbra, kteráž dají otci děvečky, protože vynesl zlou pověst proti panně Izraelské. I bude ji míti za manželku, kteráž nebude moci propustit po všecky dny své. **20** Jináč byla-li by pravá žaloba ta, a nebylo by nalezeno panenství při děvečce: **21** Tedy vyvedou děvečku ke dveřím otce jejího, a uházejí ji lidé města toho kamením, a umířet; nebo dopustila se nešlechetnosti v Izraeli, smilnivši v domě otce svého. Tak odejmeš zlé z prostředu sebe. **22** Kdyby kdo postižen byl, že obýval s ženou manželkou cizí, tedy umrou oni oba dva, muž, kterýž obýval s tou ženou, i žena také;

odejměš zlé z Izraele. 23 Byla-li by děvečka panna zasnoubená muži, a nalezna ji někdo v městě, obýval by s ní: 24 Vyvedete oba dva k bráně města toho, a uházdíte je kamením, a umrou, děvečka, protože že nekříčela, jsuci v městě, a muž proto, že ponížil ženy bližního svého; a odejměš zlé z prostředku svého. 25 Pakli na poli nalezl by muž děvečku zasnoubenou, a násilí jí učiněš, obýval by s ní: smrtí umře muž ten sám, 26 Děveče pak nic neučiníš. Nedopustila se hřichu hodného smrti; nebo jakož povstává někdo proti bližnímu svému a morduje život jeho, tak i při této věci. 27 Na poli zajistěš nalezl ji; kříčela děvečka zasnoubená, a žádný tu nebyl, kdo by ji vysvobodil. 28 Jestliže by nalezl někdo děvečku pannu, kteráž by zasnoubena nebyla, a vezma ji, obýval by s ní, a byli by postiženi: 29 Tedy dá muž ten, kterýž by obýval s ní, otcí děvečky paděsáte stříbrných, a bude jeho manželka, protože ponížil jí; nebude moci jí propustit po všecky dny své. 30 Nevezme žádný manželky otce svého, a neodkryje podolka otce svého.

23 Nevejde do shromáždění Hospodinova, kdož by měl stučené aneb odňaté lůno. 2 Aniž vejde do shromáždění Hospodinova syn postranní; také i desáté koleno jeho nevejde do shromáždění Hospodinova. 3 Ammonitský tolíkéž ani Moábský nevejde do shromáždění Hospodinova, ani desáté koleno jejich nevejde do shromáždění Hospodinova až na věky. 4 Protože proti vám nevyšli s chlebem a s vodou na cestě, když jste šli z Egypta, a že ze mdzy najal proti tobě Baláma, syna Beor, z Petor Mezopotamie Syrské, aby zlorečil tobě: 5 (Ačkoli nechtěl Hospodin Bůh tvůj slyšet Baláma, ale obrátil Hospodin Bůh tvůj tobě zlorečení v požehnání, nebo miloval tebe Hospodin Bůh tvůj.) 6 Nebudeš hledati pokoje jejich ani dobrého jejich po všecky dny své na věky. 7 Nebudeš mítí v ohavnosti Idumejského, nebo bratr tvůj jest, aniž Egyptského v ohavnosti mítí budeš, nebo jsi byl pohostinu v zemi jeho. 8 Synové, kteríž se jim zrodí v třetím kolenu, vejdu do shromáždění Hospodinova. 9 Když bys vytáhl vojensky proti nepráteleům svým, vystříhej se od všeliké zlé věci. 10 Budeš mezi vámí kdo, ještě by poškvreněn byl příhodou noční, vyjde ven z stanů, a nevejde do nich; 11 Ale když bude k večerou, umyje se vodou, a po západu slunce vejde do stanů. 12 Také místo budeš mítí vně za stany, abys tam chodíval ven; 13 A budeš mítí kolík mezi jinými nástroji svými, a když bys chtěl sednouti vně, vykopáš jím důlek, a obráť se, zahrabeš nečistotu svou. 14 Nebo Hospodin Bůh tvůj chodí u prostřed stanů tvých, aby tě vysvobodil, a dal tobě nepráately tvé; protož at' jest přibytek tvůj svatý, tak aby nespatril při tobě mrzkosti nějaké, pročež by se odvrátil od tebe. 15 Nevydaš služebníka pánu jeho, kterýž k tobě utekl od pána svého. 16 S tebou bydliti bude u prostřed tebe na místě, kteréž by vyvolil v některém městě tvém, kdežkoli jemu se líbiti bude; nebudeš ho mocí utiskati. 17 Nebude nevěstka žádná z dcer Izraelských, ani nečistý smilník z synů Izraelských. 18 Nepřineseš mdzy nevěstky, a mdzy psa do domu Hospodina Boha svého z jakéhokoli slibu, nebo to obé ohavnost jest Hospodinu Bohu tvému. 19 Nedáš na lichvu bratru svému ani peněz, ani pokrmu, ani jakékoli věci, kteráž se dává na lichvu. 20 Cizímu půjčíš na lichvu, ale bratru svému

nedáš na lichvu, aby požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj při všech věcech, k kterýmž bys vztáhl ruku svou v zemi, do níž vejdeš, abys dědičně obdržel ji. 21 Když bys učinil slib Hospodinu Bohu svému, neprodlévej splnit ho; nebo konečně toho vyhledáváti bude Hospodin Bůh tvůj od tebe, a byl by na tobě hřich. 22 Pakli nebudeš slibovati, nebude na tobě hřichu. 23 Což jednou vyšlo z úst tvých, to splniš, a učiníš, jakž jsi slíbil Hospodinu Bohu svému dobrovolně, což jsi vynesl ústy svými. 24 Všeli-li bys do vinice bližního svého, jísti budeš hrozny podlé žádosti své do sytosti své, ale do nádoby své nevložíš. 25 Všeli-li bys do obilí bližního svého, natrháš sobě klasů rukou svou, ale srpem nebudeš žítí obilí bližního svého.

24 Pojal-li by muž ženu a byl by manželem jejím, přihodilo by se pak, že by nenašla milosti před očima jeho pro nějakou mrzkost, kterouž by nalezl na ní, i napsal by jí lístek zapuzení a dal v ruku její, a vyhnal by ji z domu svého; 2 A vyjdici z domu jeho, odešla by a vdala se za druhého muže; 3 A ten také muž poslední v nenávisti maje ji, napsal by lístek zapuzení a dal v ruce její, a vyhnal by ji z domu svého; aneb umřel by muž její poslední, kterýž vzal ji sobě za manželku: 4 Nebude moci manžel její první, kterýž ji vyhnal, zase ji vzítí sobě za manželku, když již příčinou jeho poškvreněna jest; nebo ohavnost jest před Hospodinem. Protož nedopouštěj hřešiti lidu země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví. 5 Když by někdo v nově pojal ženu, nevyjde k boji, aniž na něj vzkládána bude jaká obecní práce; svoboden bude v domě svém za jeden rok, a veseliti se bude s manželkou svou, kterouž pojal. 6 Žádný nevezme v zástavě svrchního i spodního žernova, nebo takový bral by duši v základu. 7 Byl-li by postižen někdo, že ukradl člověka z bratří svých synů Izraelských, a k zisku by sobě jej přivedl aneb prodal jej: umře zloděj ten, a odejměš zlé z prostředku svého. 8 Šetř se při ráně malomocenství, abys ostríhal pilně a činil všecko, jakž učiti budou vás kněží Levítové; jakož příkázal jsem jim, ostríhati toho budete a tak činiti. 9 Pomni na ty věci, kteréž učinil Hospodin Bůh tvůj Marii na cestě, když jste vyšli z Egypta. 10 Půjčil-li bys bližnímu svému něčeho, nevejděs do domu jeho, abys vzal něco v zástavě od něho. 11 Ale vně staneš, a člověk, jemuž jsi půjčil, vynese tobě základ svůj ven. 12 Jestliže by pak byl člověk chudý, nebudeš spáti s základem jeho. 13 Bez prodlévání navrátiš jemu zastavenou věc jeho při západu slunce, aby leže v šatech svých, dobrořečil tobě, a bude to za spravedlnost tobě před Hospodinem Bohem tvým. 14 Neutiskneš nájemníka chudého a nuzného, tak z bratří svých jakož příchozích, kteríž jsou v zemi tvé v branách tvých. 15 Na každý den dás jemu mdzu jeho, prvé nežli by slunce zapadlo; nebo chudý jest, a tím se žíví, aby neúplí proti tobě k Hospodinu, a byl by na tobě hřich. 16 Nebudou na hrdle trestání otcové za syny, ani synové trestání budou na hrdle za otce, jeden každý za svůj hřich umře. 17 Neprevrátíš soudu příchozímu neb sirotku, ani vezmeš v základu roucha vdovy, 18 Ale pamatuj, že jsi byl služebníkem v Egyptě, a že tě vykoupil Hospodin Bůh tvůj odtud; protož příkazujíš, abys činil toto. 19 Když bys žál obilí své na poli svém, a zapomenul bys tam některého snopu, nenavrátíš se, abys jej vzal; příchozímu,

sirotku a vdově to bude, aby požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj při všelikém díle rukou tvých. **20** Když bys trásl olivy své, nebudeš shledávati po každé ratolesti za sebou; příchozímu, sirotku a vdově to zůstane. **21** Když bys sbíral víno na vinici své, nebudeš paběrovati jahodek za sebou; příchozímu, sirotku a vdově to bude. **22** Pamatuj, že jsi byl služebníkem v zemi Egyptské; protož přikazují, abys to činil.

25 Vznikla-li by jaká nesnáz mezi některými, a přistoupili by k soudu, aby je rozsoudili, tedy spravedlivého ospravedlní, a neprávěho odsoudí. **2** Bude-li pak hoden mrskání nepravý, tedy káže ho položiti soudce a mrskati před sebou, vedle nepravosti jeho v jistý počet ran. **3** Čtyřidcetikrát káže ho mrštiti, anž přídá více, aby, jestliže by jej nadto mrskal ranami mnohými, nebyl příliš zlehčen bratr tvůj před očima tvýma. **4** Nezavízeš úst vola mlátičího. **5** Když by bratří spolu bydlili, a umřel by jeden z nich, nemaje syna, nevdá se ven žena toho mrtvého za jiného muže; bratr jeho vejde k ní, a vezme ji sobě za manželku, a právem švagrovství přízení se k ní. **6** Provorovený pak, kteréhož by porodila, nazván bude jménem bratra jeho mrtvého, aby nebylo vyhlazeno jméno jeho z Izraele. **7** Nechťeli-li by pak muž ten pojít příbuzné své, tedy přijde příbuzná jeho k bráně před starší a řekne: Nechce příbuzný můj vzbudit bratru svému jména v Izraeli, a nechce podlé práva švagrovství pojít mne. **8** Tedy povolají ho starší města toho, a mluviti budou s ním; a stojte, řekl-li by: Nechci jí pojít, **9** Přistoupí příbuzná jeho k němu před staršími, a szuje střevic jeho s nohy jeho, a plne mu na tvář a odpoví, řkuci: Tak se má státi muži tomu, kterýž by nechtěl vzdělati domu bratra svého. **10** I bude nazváno jméno jeho v Izraeli: Dům bosého. **11** Když by se svadili některí spolu jeden s druhým, a přistoupila by žena jednoho, aby vysvobodila muže svého z ruky bijícího jej, i vztáhla by ruku svou a uchopila by ho za lúno: **12** Tedy utneš ruku její, neslituje se nad ní oko tvé. **13** Nebudeš mítí v pytlíku svém nejednostejného kamene, většího a menšího. **14** Aniž budeš mítí v domě svém nejednostejného korce, většího a menšího. **15** Váhu celou a spravedlivou mítí budeš, též míru celou a spravedlivou budeš mítí, aby se prodilí dnové tvoji v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. **16** Nebo v ohavnosti jest Hospodin Bohu tvému, kdožkoli činí ty věci, všeliký činíci nepravost. **17** Pamatuj na to, coť učinil Amalech na cestě, když jste šli z Egypta: **18** Kterak vyšed tobě v cestu, zadní houf tvůj všech mdlých, kteríž šli za tebou, pobíl, když jsi ty byl zemalený a ustalý, a nebál se Boha. **19** Protož když byl Hospodin Bůh tvůj dal tobě odpočinutí ode všech nepřátele tvých vůkol v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví, abys dědičně obdržel ji, vyhlaďiš památku Amalecha pod nebem; nezapomínej na to.

26 Když pak vejdeš do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě v dědictví, a opanuje ji, bydliti v ní budeš: **2** Vezmeš proutin všechno ovoce země té, kteréž obětovati budeš z země své, již Hospodin Bůh tvůj dává tobě, a vlože do koše, půjdeš k místu, kteréž by Hospodin Bůh tvůj k přebývání tam jménu svému vyvolil. **3** A přijda k knězi, kterýž těch dnů bude, díš jemu: Vyznám dnes Hospodinu Bohu svému, že jsem všel do země, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům našim, že

ji nám dá. **4** I vezma kněz z ruky tvé koš, postaví jej před oltářem Hospodina Boha tvého. **5** A mluviti budeš před Hospodinem Bohem svým, řka: Syrský chudý otec můj sstoupil do Egypta s nemohými osobami, a byv tam pohostinu, vzrostl v národ veliký, silný a mnohý. **6** A když zle nakládali s námi Egyptští, trápíce nás, a vzkládajíce na nás službu těžkou, **7** Volali jsme k Hospodinu Bohu otců našich, a vyslyšev Hospodin hlas náš, popatřil na trápení naše, práci naši a ssoužení naše. **8** I vyvedl nás Hospodin z Egypta v ruce silné a v rameni vztaženém, v strachu velikém, a znameních i zázracích. **9** A uvedl nás na toto místo, a dal nám zemi tuto opývající mlékem a strdí. **10** Protož nyní, hle, přinesl jsem protiny úrod země, kterouž jsi mi dal, ó Hospodine. I necháš toho před Hospodinem Bohem svým, a pokloníš se před ním. **11** I veseliti se budeš ve všech dobrých věcech, kteréž by tobě dal Hospodin Bůh tvůj, i domu tvému, ty i Levíta i příchozí, kterýž jest u prostřed tebe. **12** Když bys pak vyplnil všecky desátky ze všech úrod svých léta třetího,jenž rok desátků jest, a dal bys Levítovi, příchozímu, sirotku i vdově, a jedli by v branách tvých a nasyceni byli: **13** Tedy díš před Hospodinem Bohem svým: Vynesl jsem, což posvěceného bylo, z domu svého, a dal jsem také Levítovi, příchozímu, sirotku a vdově vedle všelikého příkázaní tvého, kteréž jsi mi příkázel; neprestoupil jsem žádného z příkázaní tvých, aniž jsem zapomenul na ně. **14** Nejedl jsem v zámutku svém z toho, a neujal jsem z toho k věci obecné, aniž jsem dal něco odtud ku pohřbu; poslechl jsem hlasu Hospodina Boha svého, učinil jsem podlé všechno, což jsi mi příkázel. **15** Popatříž z příbytku svatého svého s nebe, a požehnej lidu svému Izraelskému a zemi, kterouž jsi dal nám, jakož jsi s přísahou zaslíbil otcům našim, zemi opývající mlékem a strdí. **16** Dnes Hospodin Bůh tvůj přikazuje tobě, abys ostříhal ustanovení těchto a soudů; ostříhejž tedy a číň je z celého srdce svého a ze vší duše své. **17** Dnes i ty připověděls se k Hospodinu, že jej budeš mítí za Boha, a choditi budeš po cestách jeho, a ostříhati ustanovení jeho, a příkázaní i soudů jeho, a poslouchati hlasu jeho. **18** Hospodin také připověděl se k tobě dnes, že tě bude mítí za lid zvláštní, jakož mluvil tobě, abys ostříhal všecky příkázaní jeho, **19** A že tě vyvýší nadé všecky národy, kteréž učinil, abys byl vzácnější, slovoutnější a slavnější nad ně, a tak lid svatý Hospodinu Bohu svému, jakož jest mluvil.

27 I příkázel Mojžíš a starší Izraelští lidu, řkouce: Ostříhejž každého příkázaní, kteréž já příkazují vám dnes. **2** A když přejdeš přes Jordán do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, vyzdvihneš sobě kameny veliké, a obvržeš je vápnem. **3** A napíšeš na nich všecka slova zákona tohoto, když přejdeš, abys všel do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, do země opývající mlékem a strdí, jakož jest mluvil Hospodin Bůh otců tvých tobě. **4** Když tedy přejdeš Jordán a vyzdvihneš ty kameny, kteréž já příkazují vám dnes, na hoře Hébal, a obvržeš je vápnem, **5** A vzděláš tam oltář Hospodinu Bohu svému: oltář z kamenů, jichž nebudeš tesati železem, **6** Z kamení celého vzděláš oltář Hospodinu Bohu svému, abys na něm obětoval oběti zápalné Hospodinu Bohu svému. **7** Obětovati budeš i oběti pokojné, a jistí tu a veseliti se před Hospodinem Bohem svým. **8** Napíšeš pak na těch kameních všecka slova zákona toho dobře

a zřetelně. **9** I mluvil Mojžíš a kněz Levítstí ke všemu Izraelovi, říkouce: Pozoruj a slyš, Izraeli, dnes učiněn jsi lidem Hospodina Boha svého. **10** Protož poslouchej hlasu Hospodina Boha svého, a zachovávej příkazání jeho i ustanovení jeho, kteráž já tobě dnes příkazuje. **11** I přikázal Mojžíš v ten den lidu, řka: **12** Tito stanou, aby dobročešili lidu na hoře Garizim, když byste přešli Jordán: Simeon, Léví, Juda, Izachar, Jozef a Beniamin. **13** Tito pak stanou, aby zlořečili na hoře Hébal: Ruben, Gád, Asser, Zabulon, Dan a Neftalím. **14** I budou osvědčovati Levítové, a řeknou ke všechném mužům Izraelským vysokým hlasem: **15** Zlořečený člověk, kterýž by udělal rytinu aneb věc slitou, ohavnost Hospodinu, dílo rukou žemeslníka, by ji pak i do skryše odložil. I odpoví všecken lid a řekne: Amen. **16** Zlořečený, kdož sobě zlehčuje otce svého a matku svou; i řekne všecken lid: Amen. **17** Zlořečený, kdož přenáší mezník bližního svého; i řekne všecken lid: Amen. **18** Zlořečený, kdož zavodí slepého, aby bloudil po cestě; i řekne všecken lid: Amen. **19** Zlořečený, kdož převrácí spravedlnost příchozího, sirotka a vdovy; a odpoví všecken lid: Amen. **20** Zlořečený, kdož by obýval s manželkou otce svého, nebo odkryl podolek otce svého; i řekne všecken lid: Amen. **21** Zlořečený, kdož by obýval s kterýmkoli hovadem; i dí všecken lid: Amen. **22** Zlořečený, kdož by obýval s sestrou svou, dcerou otce svého, aneb dcerou matky své; i řekne všecken lid: Amen. **23** Zlořečený, kdož by obýval s svegruší svou; i odpoví všecken lid: Amen. **24** Zlořečený, kdož by zbil bližního svého tajně; i řekne všecken lid: Amen. **25** Zlořečený, kdož by vzal dary, aby zabil člověka nevninného; i dí všecken lid: Amen. **26** Zlořečený, kdož by nezůstal v řezech zákona tohoto a nečinil jich; a řekne všecken lid: Amen.

28 Jestliže pak opravdově poslušen budeš hlasu Hospodina Boha svého, ostříhaje a čině všecka příkazání jeho, kteráž já dnes příkazuje tobě, vyvýší tě Hospodin Bůh tvůj nade všecky národy země. **2** A přijdou na tě všecka požehnání tato, a vyplní se při tobě, když jen poslušen budeš hlasu Hospodina Boha svého. **3** Požehnaný budeš v městě, požehnaný i na poli. **4** Požehnaný plod života tvého, úrody země tvé, i plod dobytka tvého, prvorozéné skotů tvých i stáda bravů tvých. **5** Požehnaný koš tvůj i díze tvá. **6** Požehnaný budeš vcházeje, požehnaný i vycházeje. **7** A uční Hospodin, že nepřátele tvoji, kteříž by povstali proti tobě, poraženi budou před tebou; jednou cestou vytáhnou proti tobě, a sedmi cestami před tebou utíkat budou. **8** Přikáže Hospodin požehnání svému, aby s tebou bylo v špižírnách tvých a při všem, k čemu bys koli přičinil ruku svou, a požehná tobě v zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě. **9** Vystaví tě sobě Hospodin za lid svatý, jakož zapřísáhl tobě, když ostříhati budeš příkazání Hospodina Boha svého, a chodití po cestách jeho. **10** I uzří všickni národové země, že jméno Hospodinovo vyzýváno jest nad tebou, a budou se báti tebe. **11** Uční také Hospodin, že hojnost míti budeš všeho dobrého, plodu života svého, i plodu dobytka svých, i úrod zemských v zemi, kterouž s přisahou zaslíbil otcům tvým, že ji tobě dá. **12** Otevře Hospodin tobě poklad svůj výborný, nebe, aby vydalo déšť zemi tvé časem svým, a požehná všelikému dílu ruky tvé, tak že mnohým národům půjčovati budeš, sám pak nic nevypůjčíš. **13** I ustanoví tě Hospodin za hlavu a ne za

ocas, a budeš vždycky vyšší, a nikdy nižší, když poslouchati budeš příkazání Hospodina Boha svého, kteráž já dnes tobě příkazuju, abys ostříhal a činil je. **14** A neuchýlíš se od žádného slova, kteráž já dnes příkazují tobě, ani na pravo ani na levo, odcházejí po bozích cizích, abys jim sloužil. **15** Jestliže pak hlasu Hospodina Boha svého poslouchati, a všech příkazání a ustanovení jeho, kteráž já dnes příkazují tobě, ostříhati a činiti nebudeš, přijdou na tě všecka zlořečenství tato a postihnu tě. **16** Zlořečený budeš v městě, zlořečený i na poli. **17** Zlořečený koš tvůj, a zlořečená díze tvá. **18** Zlořečený plod života tvého i úrody země tvé, prvorozéné skotů tvých i stáda bravů tvých. **19** Zlořečený budeš vcházeje, zlořečený i vycházeje. **20** Pošle Hospodin na tě zlořečení, zkormoucení a bídou při všem, k čemuž bys koli přičinil ruky své a což bys koli dělal, dokudž nebudeš vyhlazen, a nezahyneš v náhle pro zlé skutky tvé, skrže něž jsi opustil mne. **21** Dopustí Hospodin, aby se přídržely tebe morní bolesti, až tě i vyplní z země, do niž se běreš, abys ji dědičně opanoval. **22** Bítí tě bude Hospodin souchotinami, zimnicí, pálivostí, horkem, mečem, suchem a rudou, a budou tě stíhati, až tě i zkazí. **23** I to nebe, kteréž jest nad hlavou tvou, bude měděné, a země, kteráž jest pod tebou, železná. **24** Dá Hospodin zemi tvé místo deště prach a popel, a totíž s nebe sstoupí na tě, dokudž bys nebyl vyhlazen. **25** Učiní i to Hospodin, že poražen budeš od nepřátele svých; jednou cestou vytáhněš proti nim, a sedmi cestami utíkatí budeš od tváře jejich, a musíš se smýkat po všech královstvích země. **26** I budou těla vaše mrtvá za pokrm všemu ptactvu nebeskému, a šelmám zemským, a nebude, kdo by je odehnal. **27** Raní tě Hospodin vředem Egyptským, neduhy na zadku, prašivinami a svrabem nezhojitelným. **28** Raní tě Hospodin prominutím smyslu, slepotou a tupostí srdce, **29** Tak že o poledni makati budeš, jako maká slepý ve tmě, a nebudeš mítí prospěchu na cestách svých; k tomu také utiskán budeš, a loupen po všecky dny, a nebude, kdo by tě vysvobodil. **30** Manželku sobě zasnoubíš, a jiný s ní obývati bude; dům vystavíš, a nebudeš bydlit v něm; vinici štípíš, a sbíratí na ní nebudeš. **31** Vůl tvůj před tvýma očima zabit bude, a ty jeho jistí nebudeš; osel tvůj uchvácen bude před tváří tvou, aníž se zase navráti; dobytek tvůj vydán bude nepřátele tvým, a žádný ho nevysvobodí. **32** Synové tvoji a dcery tvé cizímu národu vydání budou, a oči tvé na to hledíce, umdilivati budou pro ně celého dne, a nebude síly v ruce tvé. **33** Úrody země tvé i všecko úsilí tvé szíře národ, kteréhož ty neznás, a nebudeš než potlačený a potřený po všecky dny. **34** A omámený budeš nad těmi věcmi, kteréž viděti budou oči tvé. **35** Raní tě Hospodin vředem nejhorším na kolenu i na lýtkách, tak že se nebudeš moci zhojiti, od spodku nohy tvé až do vrchu hlavy. **36** Zavede tě Hospodin i krále tvého, kteréhož ustanovíš nad sebou, do národu, kteréhož jsi ty neznal, ani předkové tvoji, a sloužiti tam budeš bohům cizím, dřevu a kameni. **37** A budeš k užasnutí a přísloví i v rozprávku všechném národům, mezi kteréž zavede tě Hospodin. **38** Mnoho semene vyneseš na pole k rozsívání, a málo shromáždíš, nebo szerou to kobylky. **39** Vinice štípíš a dělati je budeš, ale vína pítí ani sbíratí nebudeš, nebo červ szíře je. **40** Olivoví hojnost míti budeš ve všech končinách svých, a však olejem se pomazovati nebudeš, nebo

sprchne ovoce s olivy tvé. 41 Synů a dcer naplodíš, a nebudeš jich mít, nebo zajati budou. 42 Všecko stromoví tvé i úrody země tvé kobyly zkazí. 43 Cizozemec, kterýž s tebou přebyvá, vzrostе nad tebe, ty pak velice ponižovati se musíš. 44 On půjčovati bude tobě, a ty nebudeš mít, co bys půjčil jemu; on bude přednější, a ty poslednější. 45 A přijdou na tebe všecka zlořečenství tato a stíhati té budou, a obklíčí té, až i zahyneš, jestliže bys neuposlechl hlasu Hospodina Boha svého, a neostříhal přikázaní a ustanovení jeho, kteráž přikázal tobě. 46 A budou rány tyto znamením a zázrakem na tobě i semení tvém až na věky, 47 Proto že jsi nesloužil Hospodinu Bohu svému s potěšením a veselím srdce, maje hojnost všech věcí. 48 A protož nepříteli svému, kteréhož poslal na tebe Hospodin, sloužiti musíš v hladu, zízni, v nahotě a v nedostatku všech věcí; a vloži na šíji tvou jho železné, dokudž té nesešte. 49 Přivede Hospodin na tebe národ z daleka, od nejdálejších končin země, jako letí orlice, národ, jehož jazyku nerozumíš, 50 Národ nestydatý, kterýž ani starce nebude šanovati, a nad dítětem se neslituje. 51 A szíre plod dobytků tvých i úrody země tvé, dokudž nebudeš vyhlazen; a nezanechá tobě obilí, vína mladého a oleje, prvorzeného z skotů tvých, ani stáda bravů tvých, až té i vyhládi. 52 A oblehne té ve všech městech tvých, dokudž by nepadly zdi tvé vysoké a pevné, v nichž ty doufáš po vši zemi své; obležen, praví, budeš ve všech městech svých, po vši zemi své, kterouž Hospodin Bůh tvůj dal tobě, 53 Tak že v obležení a ssouzení, jímž ssouží té nepřítel tvůj, jísti budeš plod života svého, maso synů svých a dcer svých, kteréž by dal tobě Hospodin Bůh tvůj. 54 Člověk mezi vámi rozmaraný a v rozkoši schovaný záviděti bude bratru svému, i vlastní ženě své, i ostatním synům svým, kterýchž ještě zanechal, 55 Tak že neudělí žádnému z nich masa synů svých, kteréž jísti bude, proto že nežůstalo jemu nic jiného v obležení a v ssouzení, jímž ssouží té nepřítel tvůj ve všech městech tvých. 56 Rozmaraná mezi vámi a v rozkoši schovaná žena, kteráž rozmaraností a rozkoší velikou ledva nohou země se dotkla, vlastnímu muži svému a synu svému i dceři své, 57 Také i lůžka svého, kteréž z ní vychází při porodu, ano i synů svých, kteréž zplodí, záviděti bude; nebo jísti je bude tajně pro nedostatek všech věcí v obležení a ssouzení, jímž ssouží té nepřítel tvůj v městech tvých. 58 Nebudeš-li ostříhati a činiti všech slov zákona tohoto, kteráž psána jsou v knize této, abys se bál toho veleslavného a hrozného jména Hospodina Boha svého: 59 Rozmnoží ku podivení Hospodin rány tvé, a rány semene tvého, rány veliké a trválivé, i nemoci těžké a dlouhé. 60 A obrátí na tebe všecky neduhy Egyptské, jichž se strašil, a přichytí se tebe. 61 Všelijaký také neduh a všelikkou ránu, kteráž není psána v knize zákona tohoto, uvede Hospodin na tebe, dokudž nebudeš vyhlazen. 62 A zůstane vás maličko, ještě vás prvé bylo mnoho, jako hvězd nebeských, proto že jsi neposlouchal hlasu Hospodina Boha svého. 63 I stane se, že jakož se veselil Hospodin nad vámi, dobře vám čině a rozmnoužuje vás, tak veseliti se bude Hospodin nad vámi, když vás zkazí a vyhladí, a vyplnění budete z země, do kteréž jdete, abyste dědičně vládli jí. 64 A rozptýl té Hospodin mezi všecky národy, od jednoho konce země až do druhého, a budeš tam sloužiti bohům cizím,

kterýchž ty neznáš, ani otcové tvoji, dřevu a kameni. 65 A mezi národy těmi neoddechneš, aniž bude mítí odpočinutí spodek nohy tvé; tam také dá Hospodin tobě srdce lekáve, a oči blíkavé, a truchlost myslí. 66 I bude život tvůj nejistý před tebou, a strašiti se budeš v noci i ve dne, a nikdež nebudeš jist svým životem. 67 Ráno díš: O by již byl večer! a večer díš: O by již bylo jitro! pro strach srdce svého, jímž se lekáš, a pro ty věci, na něž očima svýma hleděti musíš. 68 A zavede tě Hospodin do Egypta na lodech, cestou, o níž jsem řekl tobě: Nebudeš jí viděti více; a tam prodávat se budete nepřátelům svým za služebníky a děvky, a nebude, kdo by kupil.

29 Tato jsou slova smlouvy, kteráž přikázal Hospodin Mojžíšovi učiniti s syny Izraelskými v zemi Moábské, mimo onu smlouvu, kterouž učinil s nimi na Orébě. 2 I svolav Mojžíš všecken lid Izraelský, řekl jim: Vy sami viděli jste všecky věci, kteréž učinil Hospodin před očima vašima v zemi Egyptské, Faraonovi, i všechném služebníkům jeho, i vši zemi jeho, 3 Zkušování veliká, kteráž viděly oči tvé, znamení i zázraky ty veliké. 4 A však nedal vám Hospodin srdce k srozumění, a oči k vidění, a uši k slyšení až do tohoto dne. 5 A vedl jsem vás čtyřidceti let po poušti, nezvetšela roucha vaše na vás, a obuv vaše neztrhala se na nohách vašich. 6 Chleba jste nejedli, vína a nápoje opojného jste nepili, abyste poznali, že já jsem Hospodin Bůh vás. 7 A když jste přišli na toto místo, vytáhl Seon, král Ezebon, a Og, král Bázan, proti nám k boji, a porazili jsme je, 8 A vzali jsme zemi jejich, i dali jsme ji v dědictví pokolení Rubenovu a Gádovu, a polovici pokolení Manassesova. 9 Ostříhejtež tedy slov smlouvy této a čírete je, aby se vám šťastně vedlo všecko, což byste činili. 10 Vy všickni dnes stojíte před Hospodinem Bohem svým, knížata vaše v pokoleních vašich, starší vaši a úředníci vaši, všickni muži Izraelští, 11 Dítky vaše i ženy vaše, i příchozí vaši, kteréž bydlejí v prostředí stanů vašich, i ten, kterýž dříví seká, i ten, kterýž váží vodu, 12 Abyste vešli v smlouvou Hospodina Boha svého, a v přísaahu jeho, v kteroužto smlouvou Hospodin Bůh tvůj dnes vchází s tebou, 13 Aby té sobě dnes postavil za lid, a on byl tobě za Boha, jakož miluval tobě, a jakož s přísahou zaslíbil otcům tvým, Abrahamovi, Izákoví a Jákobovi. 14 A ne s vámi samými činím smlouvou tuto a přísahu tuo, 15 Ale i s každým tím, jenž tuto dnes s námi stojí před Hospodinem Bohem naším, i s tím, jehož není tu dnes s námi. 16 Nebo vy víte, kterak jsme bydlili v zemi Egyptské, a kterak jsme šli prostředkem těch národů, až jsme naskrze prošli. 17 A viděli jste ohavnosti jejich i modly jejich, dřevo i kámen, stříbro i zlato, kteréž jest při nich. 18 Hledetež, at' nebývá mezi vámi muže, aneb ženy, aneb čeledi, aneb pokolení, jehož by srdce odvrátilo se dnes od Hospodina Boha našeho, a šel by sloužiti bohům těch národů; at' nebývá mezi vámi kořene plodícího jed a hořkost. 19 I stalo by se, že uslyše takový slova zlořečení tohoto, dobrorčečl by sobě v srdeci svém, řka: Pokoj mítí budu, bycht' pak i chodil podlé žádosti srdce svého; i přidal by opilou žíznivé. 20 Nechcet Hospodin odpustit takovému, nebo tehdáž rozpáli se prchlivosť Hospodinova a zůrivosť jeho proti takovému člověku, tak že případne na něj všeliké zlořečení, o kterémž psáno jest v knize této; i vyhladí

Hospodin jméno jeho pod nebem. **21** A odloučí jej Hospodin s jeho zlým ode všech pokolení Izraelských, vedle všech zločeňí smlouvy zapsané v této knize zákona, **22** Tak že řekne věk potomní, synové vaši, kteříž povstanou po vás, i cizozemec, který přijde z země daleké, (když uzíř rány země této, i neduhy její, kteréž uvedl na ni Hospodin, **23** Sirou a solí vypálenou všecku tu zemi, a že se nemůž síti, ani co vzcházeti, ani jaké bylinky růsti na ní, rovně jako na místě, kdež jest podvrácena Sodoma a Gomora, Adama a Seboim, kteréž podvrátil Hospodin v hněvě svém a v prchlivosti své), **24** Řeknou všickni národové: Proč jest tak učinil Hospodin zemi této? Kteraký jest to hněv prchlivosti jeho náramně? **25** A bude odpověděno: Proto že opustili smlouvu Hospodina Boha otců svých, kterouž učinil s nimi, když je vyvedl z země Egyptské. **26** Nebo odcházejíce, sloužili bohům cizím a klaněli se jim, bohům, kterýchž neznali, kteříž se s nimi také ničímž dobrým nezdělili. **27** I rozhněvala se prchlivost Hospodinova na tu zemi, tak že uvedl na ni všecko zločeňí zapsané v knize této. **28** Protož vyplnil je Hospodin z země jejich v hněvě, v rozpálení a v prchlivosti veliké, a vyvrhl je do země jiné, jakž to ukazuje dnešní den. **29** Věci skryté jsou Hospodina Boha našeho, věci pak zjevené ty jsou naše a synů našich, abychom plnili všecka slova zákona tohoto.

30 Když pak přijdou na tě všecka slova tato, požehnání i zločeňství, kterážt' jsem předložil, a rozpomeneš se v srdci svém, kdež bys koli byl mezi národy, do kterýchž by tě rozehnal Hospodin Bůh tvůj, **2** A obrátě se k Hospodinu Bohu svému, poslouchal bys hlasu jeho ve všem, jakž já přikazují tobě dnes, ty i synové tvoji, z celého srdce svého a ze vší duše své: **3** Tehdy přivede zase Hospodin Bůh tvůj zajaté tvé a smiluje se nad tebou, a obrátě se, shromáždí tě ze všech národů, mezi něž rozptýlí tě Hospodin Bůh tvůj. **4** Byť pak někdo z tvých i na konec světa zahnán byl, odtud zase shromáždí tě Hospodin Bůh tvůj, a odtud půjme tě. **5** A uvede tě zase Hospodin Bůh tvůj do země, kterouž dědičně vládli otcové tvoji, a opanuješ ji, a dobřet' učiní a rozmnóží tě více nežli otce tvé. **6** A obřeže Hospodin Bůh tvůj srdce tvé a srdce semene tvého, abys miloval Hospodina Boha svého z celého srdce svého, a ze vší duše své, abys žív byl. **7** Všecka pak zločeňství tato obrátí Hospodin Bůh tvůj na nepřátele tvé a na ty,jenž v nenávisti měli tebe, a protivili se tobě. **8** Ty tedy obrátě se, když poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, a činiti všecka přikazání jeho, kteráž já tobě dnes přikazuju: **9** Dát' Hospodin Bůh tvůj prospěch při všem díle rukou tvých, v plodu života tvého i v plodu dobytku tvého, a v úroдách země tvé, tobě k dobrému. Nebo zase veseliti se bude Hospodin z tebe, dobrě čině tobě, jakož veselil se z otců tvých, **10** Jestliže bys však poslouchal hlasu Hospodina Boha svého, a ostříhal přikazání jeho a ustanovení jeho, napsaných v knize zákona tohoto, když bys se obrátil k Hospodinu Bohu svému celým srdcem svým a celou duší svou. **11** Nebo přikazání toto, kteréž přikazují tobě dnes, není skryté před tebou, ani vzdálené od tebe. **12** Není na nebi, abys řekl: Kdo nám vstoupí do nebe, aby vezma, přinesl a oznámil je nám, abychom je plnili? **13** Ani za mořem jest, abys řekl: Kdo se nám přeplaví za moře, aby je přinesl a

oznámil nám, abychom plnili je? **14** Ale velmi blízko tebe jest slovo, v ústech tvých a v srdci tvém, abys činil to: **15** (Hle, předložil jsem tobě dnes život a dobré, smrt i zlé), **16** Což já přikazují tobě dnes, abys miloval Hospodina Boha svého, chodě po cestách jeho a ostříhaje přikazání jeho, ustanovení a soud jeho, abys žív jsa, rozmnóžen byl, a požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj v zemi, do kteréž jdeš, abys ji dědičně obdržel. **17** Pakli se odvrátí srdce tvé, a nebudeš poslouchati, ale přiveden jsa k tomu, klaněti se budeš bohem cizím a jím sloužiti: **18** Ohlašuji vám dnes, že jistotně zahynete, aniž prodlíte dnů svých v zemi, do kteréž se přes Jordán běreš, abys ji dědičně obdržel. **19** Osvědčuji proti tobě dnes nemohut' již více vycházeti a vcházeti; a také řekl Hospodin ke mně: Nepřejdeš Jordánu tohoto. **3** Hospodin Bůh tvůj předcházející tebe vyhladí ty národy od tváři tvé, a ty dědičně je opanuješ, a Jozue tento půjde před tebou, jakož řekl Hospodin. **4** I učiní Hospodin jím, jakož učinil Seonovi a Ogovi králům Amorejským a zemi jejich, kteréž vyhladil. **5** Protož když je dá Hospodin vám, tedy učiníte jím vedle každého přikazání, kteréž jsem přikázal vám. **6** Budte silní a zmužile se mějte, nebojte se, ani se lekejte tváří jejich, nebo Hospodin Bůh tvůj, on jde s tebou, neopustí a nezanechá tebe. **7** Tedy povolal Mojžíš Jozue a řekl jemu před očima všeho Izraele: Budi silný a zmužile se měj, nebo ty vejdeš s lidem tímto do země, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům jejich, že ji dá jím, a ty ji rozdělís jím v dědictví.

8 Hospodin pak předcházející tě, ont' bude s tebou, neopustí tě, aniž tě zanechá; neboj se, ani se strachuj. **9** I napsal Mojžíš zákon tento a dal jej kněžim, synům Lévi, kteréž nosili truhlu smlouvy Hospodinovy, a všechnm starším Izraelským, **10** A přikázal jím Mojžíš, řka: Každého léta sedmého, v jistý čas léta odpuštění, v svátek stanů, **11** Když přijde všecken Izrael a postaví se před Hospodinem Bohem tvým na místě, kteréž by vyvolil, čisti budeš zákon tento přede vším Izraelem v uších jejich, **12** Shromáždě lid, muže i ženy, i děti, i příchozí své, kteříž jsou v branách tvých, aby slyšíce, učili se a báli se Hospodina Boha vašeho, a hleděli činiti všecka slova zákona tohoto. **13** Synové také jejich, kteříž ještě toho nepoznali, at' slyší a učí se báti Hospodina Boha vašeho po všecky dny, v nichž žív budete na zemi, do níž, přejdouce Jordán, vejdete, abyste ji dědičně obdrželi. **14** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, již se přiblížili dnové tvoji, abys umřel. Povolej Jozue, a postavte se oba v stánku úmluvy, a přikáži jemu. Šel tedy Mojžíš a Jozue, a postavili se v stánku úmluvy. **15** I ukázal se Hospodin v stánku v sloupě oblakovém, a postavil se sloup oblakový nade dveřmi stánku. **16** Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Aj, ty již usneš s otcí svými, potom lid tento vstana, smilniti bude, následuje bohem cizozemců země této, do níž vchází, aby bydlil u prostřed ní; tu mne opustí

a zruší smlouvu mou, kterouž jsem učinil s ním. **17** Protož rozhněvá se na něj prchlivost má v ten den, a opustím je, i skryj tvář svou od nich, a bude sezrán, i příjdou na něj mnohé věci zlé a úzkosti. I řekne v ten den: Zdaliž ne proto přišly na mne tyto zlé věci, že Bůh můj není u prostřed mne? **18** Já pak daleko skryj tvář svou v ten den pro všecko to zlé, kteréž páchal, jakž se obrátil k bohům cizím. **19** Protož nyní napište sobě píseň tuto, a uč jí syny Izraelské, vlož ji v ústa jejich, aby ta píseň byla mi za svědku proti synům Izraelským. **20** Nebo uvedu jej do země, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům jeho, oplývající mlékem a strdí, kdežto bude jistí a nasytí se a ztuční. Tehdy obrátí se k bohům cizím a sloužiti bude jim, i popudí mne a zruší smlouvu mou. **21** A když příjdou na něj mnohé zlé věci a úzkosti, tehdy bude jemu tato píseň na svědectví, (nebo nepřijde v zapomenutí, aniž odejde od úst semene jeho). Známť zajisté myšlení jeho, a co on ještě dnes činiti bude, prvé nežli jej uvedu do země, kterouž jsem s přísahou zaslíbil. **22** Tedy napsal Mojžíš tu píseň v ten den a učil jí syny Izraelské. **23** Potom dal přikázání Jozue, synu Nun, řka: Budíš silný, a měj se zmužile, nebo ty uvedeš syny Izraelské do země, kterouž jsem jím s přísahou zaslíbil, a já budu s tebou. **24** Stalo se pak, když napsal Mojžíš slova zákona tohoto v knize, a dokonal je, **25** že přikázal Levítům, kteríž nosili truhlu smlouvy Hospodinovy, řka: **26** Vezměte tu knihu zákona a vložte ji v straně truhly smlouvy Hospodina Boha vašeho, at' jest tam proti vám na svědectví. **27** Nebo já znám zpouři tvou a zatvrdošit šíje tvé. Aj, poněvadž, když jsem já ještě živ nyní s vámi, zpurní jste bývali Hospodinu, čím tedy více, když já umru? **28** Shromáždte ke mně všecky starší pokolení svých a správce vaše, abych mluvil v uši jejich slova tato, a osvědčil proti nim nebem i zemí. **29** Nebo vím, že po mé smrti velmi porušíte se a vystoupíte z cesty, kterouž jsem přikázal vám; pročež příjde na vás totiž zlé v posledních dnech, když byste činili to, což se nelíbí Hospodinu, popouzejíce ho dílem rukou svých. **30** Mluvil tedy Mojžíš v uši všeho shromáždění Izraelského slova písni této, až je i dokonal.

32 Pozorujte nebesa a mluviti budu, poslyš i země výmluvnosti úst mých. **2** Sstupiž jako děšť naučení mé, spadniž jako rosa výmluvnost má, jako tichý děšť na mladistvou trávu, a jako přívál na odrostlou bylinu, **3** Nebo jméno Hospodinovo slaviti budu. Vzdejtež velebnost Bohu našemu, **4** Skále té, jejíž skutkové jsou dokonáli, nebo všecky cesty jeho jsou spravedlivé. Bůh silný, pravdomluvný, a není nepravosti v něm, spravedlivý a přímý jest. **5** Ale pokolení převrácené a zavilé zpronevěřilo se jemu mrzkošti vlastní svou, jakáž vzdálena jest od synů jeho. **6** Tím-liž jste se odplacovati měli Hospodinu, lide bláznivý a nemoudrý? Zdaliž on není otec tvůj, kterýž té sobě dobyl? On učinil tebe a utvrdil tě. **7** Rozpomeř se na dny staré, považte let každého věku; vzepťej se otce svého, a oznámi tobě, starců svých, a povědí tobě. **8** Když dědictví rozděloval Nejvyšší národům, když rozsadil syny Adamovy, rozmetřil meze národům vedle počtu synů Izraelských. **9** Nebo díl Hospodinův jest lid jeho, Jakob provazec dědictví jeho. **10** Nalezl jej v zemi pusté, a na poušti veliké a hrozné; vůkol vedl jej, vyučil jej, a ostříhal ho,

jako zřídelnice oka svého. **11** Jako orlice ponouká orlicátek svých, sedí na mladých svých, roztahuje křídla svá, běře je, a nosí je na křídlech svých: **12** Tak Hospodin sám vedl jej, a nebylo s ním boha cizozemců. **13** Zprovodil jej na vysoká místa země, aby jedl úrody polní, a učinil, aby ssál med z skály, a olej z kamene přetvrdeného, **14** Máslo od krav a mléko od ovcí, s nejtěžšími beránky a skopci z Bázan a kozy s jádrem zrn přeněřných, a červené víno výborné aby pil. **15** Takž Izrael ztučněv, zpíčil se; vytyl jsi a ztulstl, tukem jsi obrostl; i opustil Boha stvořitele svého, a zlehčil sobě Boha spasení svého. **16** K horlení popudili ho cizí bohy, ohavnostmi zdrázdili jej. **17** Obětovali dáblům, ne Bohu, bohům, jichž neznali, novým, kteříž z blízka přišli, jichžto se nic nestrašili otcové vaši. **18** Na skálu, kteráž zplodila tě, zapomenul jsi; zapomněl jsi na Boha silného, stvořitele svého. **19** To když viděl Hospodin, popudil se hněvem proti synům a dcerám svým, **20** A řekl: Skryji před nimi tvář svou, podívám se posledním věcem jejich; nebo národ převrácený jest, synové, v nichž není žádné víry. **21** Onit' jsou mne popudili k horlení skrze to, což není Bůh silný, rozhněvali mne svými marnostmi. I já' popudím jich k závisti skrze ty, kteříž nejsou lid, skrze národ bláznivý k hněvu jich popudím. **22** Nebo oheň zápalen jest v prchlivosti mé, a hořeti bude až do nejhlubšího pekla, a sžíře zemi i úrody její, a zapálí základy hor. (**Sheol h7585**) **23** Shromáždím na ně zlé věci, střely své vystřílm na ně. **24** Hladem usvadnou, a neduhy pálčivými a nakažením morním přehořkým žráni budou; také zuby šelm pošli na ně s jedem hadů zemských. **25** Meč uvede sirobu vně, a v pokojích bude strach, tak na mládenci jako panně, dítěti prší požívajícím i muži šedivěm. **26** Ano, řekl bych: Rozptylím je po koutech, rozkáži přestati mezi lidmi paměti jejich, **27** Bych se pýchy nepřítele neobával, aby spatříce to nepřátel jejich, neřekli: Ruka naše nepřemožená byla, neučinilit' jest Hospodin ničeho z těch věcí. **28** Nebo národ ten nesmyslný jest a nemající rozumnosti. **29** Ó by moudří byli, rozumělit' by tomu, prohlédláji by na poslední věci své. **30** Jak by jich jeden honiti mohl tisíc, a dva prý zahnati deset tisíců? Jediné že Bůh skála jejich prodal je, a Hospodin vydal je. **31** Nebo Bůh skála naše není jako skála jejich, což nepřátel naši sami souditi mohou. **32** Nebo z kmene Sodomského kmen jejich, a z rév Gomorských hroznové jejich, hroznové jedovatí, zrní hořkosti plné. **33** Jed draků víno jejich, a jed líty nejjedovatějšího hada. **34** Zdaliž to není schováno u mne? zapečetěno v pokladnících mých? **35** Mát' jest pomsta a odplata, časemť svým klesne noha jejich; nebo blízko jest den zahynuti jejich, a budoucí věci zlé rychle připadnou na ně. **36** Souditi zajisté bude Hospodin lid svůj, a nad služebníky svými lítost mítí bude, když uzří, že odešla síla, a že jakož zajatý tak i zanechaný s nic být nemůže. **37** I dí: Kde jsou bohové jejich? skála, v níž naději měl? **38** Z jejichžto oběti tuk jídali, a víno z oběti jejich mokrých přejí? Nechat' vstanou a spomohou vám, necht' vám skrejší jest skála ta. **39** Pohledtež již aspoň, že já jsem, já jsem sám, a že není Boha kromě mne. Já mohu usmrtiti i obživiti, já raniti i uzdraviti, a není žádného, kdo by vtrhl ruky mé. **40** Nebo já pozdvihám k nebi ruky své, a pravím: Živ jsem já na věky. **41** Jakž nabrousím ostří meče svého, a uchopí soud ruka má, učiním pomstu nad nepřáty svými, a těm, jenž v

nenávisti mne měli, odplatím. **42** Opojím střely své krví, a meč můj szere maso, a to krví raněných a zajatých, jakž jen začnu pomsty uvodit na nepřáty. **43** Veselte se pohané s lidem jeho, neboť pomstí krve služebníků svých, a uvede pomstu na nepřáty své, a očistí zemi svou a lid svůj. **44** I přišel Mojžíš, a mluvil všecka slova písné této v uší lidu, on a Jozue, syn Nun. **45** A když dokonal Mojžíš mluvení všech slov těch ke všemu množství Izraelskému, **46** Řekl jim: Přiložež srdce svá ke všechném slovům, kteráž já dnes osvědčuji vám, a příkážte to synům svým, aby ostříhalí všech slov zákona tohoto, a činili je. **47** Nebo není daremné slovo, abyste jím pohrdnouti měli, ale jest život váš; a v slovu tom prodlíte dnů svých na zemi, kterouž abyste dědičně obdrželi, půjdete přes Jordán. **48** Téhož dne mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: **49** Vstup na horu tuto Abarim, na vrch Nébo, kteráž jest v zemi Moábské naproti Jerichu, a spatř zemi Kananejskou, kterouž já dávám synům Izraelským právem dědičným. **50** A umřeš na vrchu, na který vejdeš, a připojen budeš k lidu svému, jako umřel Aron, bratr tvůj, na hoře řečené Hor, a připojen jest k lidu svému. **51** Nebo jste zhršeši proti mně v prostřed synů Izraelských, při vodách odpíráni v Kádes, na poušti Tsin, proto že jste neposvětili mne u prostřed synů Izraelských. **52** Před sebou zajistí uzříš zemi tu, ale tam nevejdeš do země té, kterouž dávám synům Izraelským.

33 Toto pak jest požehnání, kterýmž požehnal Mojžíš, muž Boží, synů Izraelských před svou smrtí, **2** A řekl: Hospodin z Sinai přišel, a vzešel jim z Seir, zastkvěl se s hory Fáran, a přišel s desíti tisíci svatých, z jehožto pravice oheň zákona svítil jim. **3** Jak velice miluješ lidi! Všickni svatí jeho jsou v ruce tvé, oni také přivinuli se k nohám tvým, vezmouť prospěch z výmluvnosti tvých. **4** Zákon vydal nám Mojžíš, dědičný shromázdění Jákobovu, **5** (Nebo byl v Izraeli jako král), když přední z lidu shromázdili se, i všecka pokolení Izraelská. **6** Bud' živ Ruben a neumírej, a muži jeho at' jsou bez počtu. **7** Tolikéž požehnal i Judovi a řekl: Vyslyš, Hospodine, hlas Judův, a k lidu svému jejsprovozuj; ruce jeho budou bojovati za něj, a ty jemu spomáhati budeš proti nepřátelům jeho. **8** O Léví také řekl: Thumim tvé a urim tvé bylo, Pane, při muži svatém tvém, kteréhož jsi zkusil v pokušení, a kterýž podlé tebe měl nesnáz při vodách Meribah, **9** Kterýž řekl otci svému a matce své: Neohlédám se na vás; a bratři svých neznal, a o synech svých nevěděl; nebo ostříhají výmluvnosti tvých, a smlouvu tvou zachovávají. **10** Vyúčovati budou soudům tvým Jákoba, a zákonom tvému Izraele, a klásti budou kadidlo před tváří tvou, a obět zápalnou na oltáři tvém. **11** Požehnejž, Hospodine, rytěrování jeho, a v práci rukou jeho zalib se tobě. Zlomuj ledví nepřátel jeho a těch, kteříž ho nenávidí, aby nepovstali. **12** A o Beniaminovi řekl: Milý jest Hospodinu, bezpečně s ním bydliť bude; ochraňovati jej bude každého dne, a mezi rameny jeho přebývati. **13** O Jozefovi pak řekl: Požehnaná země jeho od Hospodina pro nejlepší věci nebeské, pro rosu a vrchoviště zespod se prýšticí, **14** A pro nejlepší úrody sluncem vyzralé, a pro nejlepší věci časem měsíců došlé, **15** I pro rozkoše hor nejstarších, a pro rozkoše pahrbků věčných, **16** Pro nejlepší věci země i plnost její, vyplývající z milosti ve kři přebývajícího. Přijdiž

to pozehnání na hlavu Jozefovu, a na vrch hlavy odděleného z jiných bratří jeho. **17** Prvorozeného, vola toho krásá veliká bude, a rohové jednorožce rohové jeho, jimiž on trktati bude národy napořád až do končin země. A tot' jsou množi tisícové Efraimovi a tisícové Manassesovi. **18** O Zabulonovi také řekl: Vesel se Zabulon u vycházení svém, a Izchar v staních svých. **19** Lidi na horu Boží svolaří, a budou obětovati oběti spravedlnosti; nebo hojnost mořskou ssáti budou, a skryté poklady v písku. **20** Gádovi pak řekl: Požehnaný, kterýž rozšíruje Gáda. Ont' jakožto lev bydliť bude, a uchvatí rameno i s hlavou. **21** Kterýž opatří ho prvtinami; nebo tam podlém skrze vydavatele zákona ubezpečen jest. Protož poběřet' se s knížaty lidu, a spravedlnost Hospodinovu i soudy jeho s Izraelem vykonávati bude. **22** O Danovi pak řekl: Dan jako lvíče lvové vyskakovati bude z Bázan. **23** A Neftálímovi řekl: Ó Neftálime, sytý přízní Páně, plný požehnání Hospodinova, západní a polední stranu přijmi za dědictví. **24** O Asserovi také řekl: Asser požehnaný nad jiné syny, budet' milý bratřím svým, omočí v oleji nohu svou. **25** Železo a měď pod šlepějemi tvými; pokudž trvati budou dnové tvoji, slovoutný budeš. **26** Není žádného, jako Bůh silný, o Izraeli, kterýž se vznáší na nebesích ku pomoci tobě, a u velebnosti své na oblacích nejvyšších. **27** Ochrana tvá bud' Bůh věčný, a zespod ramena věčnosti, kterýž vyžene nepřáty před tebou, aneb řekne: Vyhlad' je, **28** Aby sám bezpečně bydlil Izrael, rodina Jákobova, a to v zemi obilí a vínemoplývající, jehož nebesa také i rosu vydávati budou. **29** Blahoslavený jsi, Izraeli. Kdo jest podobný tobě, lide vysvobozený skrze Hospodina, jenž jest pavéza spomožení tvého a meč důstojnosti tvé? Tvoji zajisté nepřátelé poníženi budou, ale ty po všech vyvýšenostech jejich šlapati budeš.

34 Tedy vstoupil Mojžíš z rovin Moábských na horu Nébo, na vrch hory, kteráž jest proti Jerichu, a ukázal jemu Hospodin všecku zemi Galád až do Dan, **2** I všecku Neftálímu, a zemi Efraim a Manasse, a všecku zemi Juda až k moři nejdalšímu, **3** Polední také stranu a roviny údolí Jericha, města palmovím osazeného, až do Segor. **4** A řekl jemu Hospodin: Tato jest země, kterouž s přisahou zaslíbil jsem Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, řka: Semeni tvému dám ji. Způsobil jsem to, abys ji viděl očima svýma, však do ní nevejdeš. **5** I umřel tam Mojžíš, služebník Hospodinův, v zemi Moábské, vedle řeči Hospodinov. **6** A pochoval jej v Gai, v zemi Moábské naproti Betfegor, a žádný nezvěděl o jeho hrobu až do tohoto dne. **7** Byl pak Mojžíš ve stu a dvacíti letech, když umřel, a nepošly oči jeho, aniž síla odešla od něho. **8** I plakali synové Izraelští Mojžíše na rovinách Moábských třidceti dní, a vyplněni jsou dnové pláče a kvílení nad Mojžíšem. **9** Jozue pak, syn Nun, naplněn jest duchem moudrosti; nebo byl vložil Mojžíš ruce své na něj. I poslouchali ho synové Izraelští, a činili, jakož příkazal Hospodin skrze Mojžíše. **10** Ale nepovstal více prorok v Izraeli podobný Mojžíšovi, (kteréhož by tak znal Hospodin tvář v tvář), **11** Ve všech znameních a zázracích, pro něž poslal jej Hospodin, aby činil je v zemi Egyptské, před Faraonem a přede všechněmi služebníky jeho, a vši zemí jeho, **12** Také i ve všech skutkách

ruký silné, a ve všeliké hrůži veliké, kteréžto věci činil Mojžíš před očima všeho Izraele.

Józua

1 Stalo se pak po smrti Mojžíše, služebníka Hospodinova, že mluvil Hospodin k Jozue, synu Nun, služebníku Mojžíšovu, řka: **2** Mojžíš, služebník můj, umřel; protož nyní vstaň, přejdi Jordán tento, ty i všecken lid tento, a jdi do země, kterouž já dávám synům Izraelským. **3** Každé místo, po kterémž šlapati budete nohama svýma, dal jsem vám, jakož jsem mluvil k Mojžíšovi. **4** Od pouště a Libánu toho až k řece veliké, řece Eufrates, všecka země Hetejská až do moře velikého na západ slunce bude pomezí vaše. **5** Neostonj žádný před tebou po všecky dny života tvého; jakož jsem byl s Mojžíšem, tak budu s tebou; nenechám tebe samého, aniž tě opustím. **6** Posilni se a zmužile se měj, nebo ty uvedeš v dědictví lidu tomuto zemi, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům jejich, že ji dám jim. **7** Toliko posilň se a udatně sobě počínej, abys ostříhal a činil všecko podlé zákona, který přikázal tobě Mojžíš, služebník můj; neuchyluj se od něho na pravo ani na levo, abys byl opatrný ve všem, k čemuž se obrátíš. **8** Neodejdet kniha zákona tohoto od úst tvých, ale přemyšlovat budeš o něm dnem i nocí, abys ostříhal a činil všecko podlé toho, což psáno jest v něm; nebo teház šťastný budeš na cestách svých, a teház opatrný budeš. **9** Zdaliž jsem nepřikázal tobě, řka: Posilni se a zmužile se měj, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bůh tvůj, kamž se koli obrátíš. **10** Tedy přikázal Jozue správcům lidu, řka: **11** Projděte skrze tábor a příkážte lidu, řkouce: Nachystejte sobě potravy, nebo po třech dnech půjdete přes Jordán tento, abyste vejdouce, opanovali zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává vám k dědičnému vládařství. **12** Rubenovu pak pokolení a Gádovu, a polovici pokolení Manassesova mluvil Jozue, řka: **13** Pomněte na to, co vám přikázal Mojžíš služebník Hospodinův, když řekl: Hospodin Bůh tvůj způsobil vám odpočinutí, že vám dal zemi tuto. **14** Ženy vaše, dítky vaše i dobytek tvář necht zůstanou v zemi, kterouž dal vám Mojžíš s této strany Jordánu, vy pak jděte vojensky zpořádaní před bratřími svými, kteříkoli jste muži silní, a pomáhejte jim, **15** Dokudž nedá odpočinutí Hospodin bratřím vašim jako i vám, a neobdrží dědičně také i oni země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává jim. Potom navrátit se do země dědictví svého, kterouž dal vám Mojžíš, služebník Hospodinův, s této strany Jordánu, k východu slunce, a dědičné vlásti jí budete. **16** I odpověděli k Jozue, řkouce: Všecko, což jsi nám rozkázal, učiníme, a kamžkoli pošleš nás, půjdeme. **17** Rovně jakž jsme poslouchali Mojžíše, tak poslouchati budeme tebe; jediné necht' jest Hospodin Bůh tvůj s tebou, jako byl s Mojžíšem. **18** Kdo by koli odporný byl rozkázání tvému, a neposlouchal by řečí tvých ve všech věcech, kteréž bys přikázal jemu, umřet'; tolíko posilň se a zmužile se měj.

2 Poslal pak byl Jozue, syn Nun, z Setim dva muže špehéře tajně, řka: Jděte, shlédněte zemi, zvlášť Jericho. I šli a vešli do domu ženy nevěstky, jejíž jméno bylo Raab, a odpočinuli tu. **2** Ale jakž oznámeno bylo králi Jericha a pověděno: Aj, muži přišli sem této noci z synů Izraelských, aby shlédl zemi, **3** Tedy poslal král Jericha k Raab, řka: Vyved' muže, kteříž přišli k tobě, a vešli do domu tvého, nebo k vyšpehování vší země přišli. **4**

(Pojavši pak žena ty dva muže, skryla je.) Kteráž odpověděla: Pravda jest, přišli jsou ke mně muži, ale nevěděla jsem, odkud jsou. **5** A když bránu zavíratí měli v soumrak, vyšli muži ti, a nevím, kam jsou šli; hořte je rychle, nebo dostihnete jich. **6** Ale ona rozkázala jim vstoupiti na střechu, a skryla je v pazdeří Inéném, kteréž byla skladla na střeše. **7** Muži pak vyslaní honili je cestou Jordánskou až k brodům; a zavírna jest brána, jakž vyšli ti, kteříž je honili. **8** Prvé pak, než usnuli špehéři, vstoupila k nim ona na střechu, **9** A řekla mužům těm: Vím, že Hospodin dal vám zemi tuto, nebo připadl na nás strach tváři váš, tak že osláblí všickni obyvatelé země před tváří vaší. **10** Slyšeli jsme zajisté, jak vysušil Hospodin vody moře Rudého před tváří vaší, když jste vyšli z Egypta, a co jste učinili dvěma králi Amorejským, kteříž byli za Jordánem, Seonovi a Ogovi, kteréž jste zahladili jako proklaté. **11** Což když jsme uslyšeli, oslábló srdeč naše, aniž zůstává více v kom duše před tváří vaší, nebo Hospodin Bůh tvář ne jest Bůh na nebi svrchu, i na zemi dole. **12** Nyní tedy, prosím, přisáhněte mi skrze Hospodina, poněvadž jsem učinila vám milosrdenství, že i vy učiníte s domem otce mého milosrdenství, a dáte mi znamení jisté, **13** Že budete živiti otce mého i matku mou, bratří mé i sestry mé a všecko, cožkoli jejich jest, a vysvobodíte duše naše od smrti. **14** I řekli jí muži ti: Duše naše za vás necht' jsou na smrt; jestliže však neproneseš řeči naší této, takt' se jistě stane, že když nám dá Hospodin zemi tuto, tehdy učiníme s tebou milosrdenství a pravdu. **15** Protož spustila je oknem po provazu; nebo dům její byl při zdi městské, a na zdi ona bydlila. **16** I řekla jim: Jděte k této hoře, aby se nepotkali s vými, kteříž vás honí, a krejte se tam za tři dni, až se oni zase navrátí, a potom půjdete cestou svou. **17** Tedy řekli muži k ní: Prostí budeme od této přísahy tvé, kterouž jsi zavázala nás, **18** Jestliže, když vejdeme do země, neuvážeš provázku tohoto z nití hebdaví červeného dvakrát barveného v tomto okně, jímž jsi nás spustila, také otce svého a matky své, i bratří svých, a všechno domu otce svého neshromáždíš-li k sobě do domu. **19** Také kdo by vyšel ven ze dveří domu tvého, krev jeho bude na hlavu jeho, ale my budeme bez viny; a každého toho, kdož bude s tebou v domě, jestliže se by kdo rukou dotekl, krev jeho na hlavy naše připadni. **20** Jestliže pak proneseš tuto řeč naši, budeme prostí od přísahy tvé, kterouž jsi nás zavázala. **21** Odpověděla ona: Necht' jest tak, jakž jste řekli. I propustila je a odešli; i uvázala provázek z hebdaví červeného dvakrát barveného v tom okně. **22** Odšedše pak, přišli na horu, a pobily tam za tři dny, dokudž se nenavrátily, kteříž je honili; nebo jich hledali ti, kteříž je honili po všech cestách, ale nic nenalezli. **23** Ti pak dva muži sšedše s hory, navrátili se a přeplavili se přes Jordán; i přišli k Jozue, synu Nun, a vypravovali jemu všecko, co se s nimi dálo. **24** A řekli k Jozue: Dalt' jest Hospodin v ruce naše všecko zemi, nebo se zděsili všickni obyvatelé země tváři naší.

3 Vstal pak Jozue velmi ráno, a hnul se z Setim, přišli až k Jordánu, on i všickni synové Izraelští, a přenocovali tu, prvé nežli šli přes něj. **2** I stalo se, že třetího dne správcové šli prostředkem stanů, **3** A přikazovali lidu, řkouce: Když uzírite truhlu smlouvy Hospodina Boha svého a kněží Levítské, ani ji

nesou, vy také hnete se s místa svého a půjdete za ní, 4 (A však místo mezi vámi a mezi ní bude okolo dvou tisíc loket míry obecné, nepřiblížujte se k ní), abyste viděli cestu, kterouž byste jítí měli; nebo nešli jste tou cestou prvně. 5 Řekl pak byl Jozue lidu: Posvěťte se, zítra zajistě uční Hospodin dívne věci mezi vámi. 6 Potom řekl Jozue knězím těmi slovy: Vezměte truhlu smlouvy, a jděte před lidem. I vzali truhlu smlouvy a brali se před lidem. 7 Nebo řekl byl Hospodin k Jozue: V tento den začnu tebe zvelebovat před očima všeho Izraele, aby poznali, že jakož jsem byl s Mojžíšem, tak budu s tebou. 8 Protož tříkáž knězím, kteříž nosí truhlu smlouvy, a rci: Když vejdete na kraj vody Jordánské, zastavte se v Jordáně. 9 Řekl také Jozue synům Izraelským: Přistupte sem, a slyšte slova Hospodina Boha vašeho. 10 I řekl Jozue: Po tomto poznáte, že Bůh silný živý jest u prostřed vás, a že konečně vyžene od tváři vaší Kananejského, Hetejského, Hevejského, Ferejejského, Gergejejského, Amorejského a Jebuzejského: 11 Aj, truhla smlouvy Panovníka vší země půjde před vámi přes Jordán. 12 Protož nyní vezměte sobě dvanácte mužů z pokolení Izraelských, po jednom muži z každého pokolení. 13 I bude, že hned jakž se zastaví kněz, nesoucí truhlu Hospodina Panovníka vší země, u vodě Jordánské, vody Jordánu rozdělí se, a vody tekoucí s vrchu zůstanou v jedné hromadě. 14 Stalo se tedy, když se bral lid z stanů svých, aby šli přes Jordán, a kněz, kteříž nesl truhlu smlouvy, před nimi, 15 A když ti, kteříž nesl truhlu, přišli až k Jordánu, a kněz, nesoucí truhlu, omočili nohy v kraji vod: (Jordán pak rozvodňuje se a vystupuje ze všech břehů svých v každý čas žně), 16 Že se zastavily vody, kteréž s hůry přicházely, a shrnuly se v hromadu jednu velmi daleko od Adam města, kteréž leží k straně Sartan, kteréž pak odcházel k moři dolů, k moři slanému sešly a sběhly, a lid přešel naproti Jerichu. 17 Stáli pak kněz, kteříž nesl truhlu smlouvy Hospodinovy na suše u prostřed Jordánu, nehýbajice se, (a všecken Izrael šel po suše), až se lid všecken přepravil přes Jordán.

4 I stalo se, když již všecken národ přešel Jordán, (nebo byl řekl Hospodin k Jozue, řka: 2 Vezměte sobě z lidu dvanácte mužů, po jednom muži z každého pokolení, 3 A příkážte jim, řkouce: Vezměte sobě odsud z prostřed Jordánu, s mísou, na němž stály nohy kněžské nepohnutě, dvanácte kamenů, a vyneste je s sebou, a skladte v ležení, v kterémž přes tu noc pozůstanete), 4 Že povolal Jozue dvanácte mužů, kteréž k tomu zřídil z synů Izraelských, po jednom muži z každého pokolení, 5 I řekl jim Jozue: Jděte před truhlu Hospodina Boha svého do prostřed Jordánu a vezměte sobě každý kámen jeden na rameno své, vedle počtu pokolení synů Izraelských, 6 Aby to bylo na znamení mezi vámi. Když by potom tázali se synové otců svých, řkouce: K čemu jsou vám ti kamenové? 7 Odpovíte jim, že se rozdělily vody Jordánské před truhlu smlouvy Hospodinovy, (když, pravím, šla přes Jordán, rozdělily se vody Jordánské), i zůstávají kamenové tito na památku synům Izraelským až na věky. 8 I učinili synové Izraelští tak, jakž příkázel Jozue, a vzali dvanácte kamenů z prostředku Jordánu, jakož mluvil Hospodin k Jozue, vedle počtu pokolení synů Izraelských, a přinesli je s sebou na první stanoviště, a tu je složili. 9 Jozue také vyzdvíhl dvanácte kamenů v prostřed-

Jordánu na místě, kdež stály nohy kněží nesoucích truhlu smlouvy, a byli tam až do tohoto dne. 10 Kněží pak,jenž nesli truhlu, stáli u prostřed Jordánu, dokudž se nevyplnilo všeliké slovo, kteréž příkázel Hospodin Jozue, aby oznámil lidu podlé všeho, jakž byl příkázel Mojžíš Jozue. I pospíšil lid a přešli. 11 Když pak již přešel všecken lid, přešla také truhla Hospodinova i kněží, an lid na to hledí. 12 Přešli i synové Rubenovi a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova, vojensky zpořádaní před syny Izraelskými, jakož byl mluvil k nim Mojžíš. 13 Okolo čtyřiceti tisíců oděných bojovníků šlo před Hospodinem k boji na roviny Jericha. 14 V ten den zvelebil Hospodin Jozue před očima všeho Izraele. I báli se ho, jako se báli Mojžíše po všecky dny života jeho. 15 Mluvil pak Hospodin k Jozue, řka: 16 Příkáž knězím, kteříž nesou truhlu svědectví, at' vystoupí z Jordánu. 17 I příkázel Jozue knězím, řka: Vystupte z Jordánu. 18 Když pak vystupovali knězí, jenž nesli truhlu smlouvy Hospodinovy, z prostřed Jordánu, jakž jen vtrhl kněží nohy na sucho, navrátily se vody Jordánské k místu svému, a tekly předce jako i prvé ve všech březích svých. 19 Vyšed pak lid z Jordánu desátého dne měsíce prvního, položili se v Galgalu k straně východní Jericha; 20 A dvanácte kamenů těch, kteréž vynesli z Jordánu, postavil Jozue v Galgalu. 21 A mluvil k synům Izraelským takto: Když by se otázali potom synové vaši otců svých, řkouce: Co ti kamenové znamenají? 22 Oznámíte synům svým a díte: Po suše přešel Izrael Jordán tento. 23 Nebo vysušil Hospodin Bůh vás vody Jordánské před tváří vaší, až jste přešli, jakož učinil Hospodin Bůh vás moř Rudému, kteréž vysušil před tváří naší, až jsme přešli, 24 Aby poznali všickni národnové země ruku Hospodinovu, že silná jest, a abyste se báli Hospodina Boha vašeho po všecky dny.

5 Stalo se pak, když uslyšeli všickni králové Amorejští, kteříž bydlili za Jordánem k západu, a všickni králové Kananejští, kteříž bydlili při moři, že vysušil Hospodin vody Jordánské před syny Izraelskými, dokudž ho nepřešli: zemdlelo srdce jejich, aniž zůstalo více v nich duše před tváří synů Izraelských. 2 Toho času řekl Hospodin k Jozue: Udělej sobě nože ostré, a obřež opět syny Izraelské po druhé. 3 I udělal sobě Jozue nože ostré, a obřezał syny Izraelské na pahrbku Aralot. 4 Tato pak jest příčina, pro kterouž je obřezał Jozue, že všecken lid, kterýž byl vyšel z Egypta, pohlaví mužského, všickni muži bojovní zemřeli byli na poušti na cestě po vyjítí z Egypta. 5 Nebo obřezaán byl všecken lid, kterýž byl vyšel, ale žádného z toho lidu, kterýž se zrodil na poušti, na cestě po vyjítí z Egypta, neobřezał. 6 (Nebo čtyřiceti let chodili synové Izraelští po poušti, dokudž nezahynul všecken národ mužů bojovních, kterýž byli vyšli z Egypta, ještě neposlouchali hlasus Hospodinova, jimž zapřísáhl Hospodin, že neukáže jim země, kterouž s přísahou zaslíbil dátiotcům jejich, že ji nám dá, zemi oplývající mlékem a strd.) 7 Ale syny jejich, kterýž postavil na mísou jejich, ty obřezał Jozue, že byli neobřezaní; nebo žádný jich neobřezoval na cestě. 8 Když pak byl všecken lid obřezaán, zůstali na mísou svém v ležení, dokudž se nezhojili. 9 I řekl Hospodin k Jozue: Dnes jsem odjal pohanění Egyptské od vás. A nazval jméno místa toho Galgal až do tohoto dne. 10 Když pak ležení měli synové

Izraelští v Galgala, slavili velikunoc čtrnáctého dne toho měsíce u večer, na rovinách Jericha. **11** I jedli z úrod té země na jezíři po velikonoci chleby nekvašené, a pražmu téhož dne. **12** I přestala manna na jezíři, když jedli z obilé té země, a již více neměli synové Izraelští manny, ale jedli z úrod země Kananejské toho roku. **13** Stalo se pak, když byl Jozue na poli Jericha, že pozdvihl oči svých a viděl, an muž stojí naproti němu, maje v ruce meč dobýv. I šel Jozue k němu, a řekl jemu: Jsi-li náš, čili nepřítel našich? **14** I odpověděl: Nikoli, ale já jsem kníže vojska Hospodinova, a nyní jsem přišel. I padl Jozue tvář svou na zem, a pokloniv se, řekl jemu: Co pán můj chce mluvit služebníku svému? **15** Tedy odpověděl kníže vojska Hospodinova k Jozue: Szuj obuv svou s noh svých, nebo místo, na němž stojíš, svaté jest. I učinil tak Jozue.

6 Jericho pak velmi pilně zavříno bylo pro strach synů Izraelských, a žádný nevychází ven, ani tam nevcházel. **2** I řekl Hospodin k Jozue: Aj, dal jsem v ruku tvou Jericho, a krále jeho s silnými muži jeho. **3** Protož obcházení budete město všickni muži bojovní, okolo města chodíce, jednou za den; tak učiníš po šest dní. **4** Kněží pak sedm at' nesou sedm trub z rohů beraních před truhlu; dne pak sedmého obejdete město sedmkrát, a kněží troubiti budou v trouby. **5** A když zdoluha troubiti budou na roh beraní, jakž nejprvě uslyšíte hlas trouby, zkřikne všecken lid kříkem velikým, i oboří se zed městská na místě svém, a vejde lid do města, jeden každý proti místu, kdež stál. **6** Tedy povolav Jozue, syn Nun, kněží, řekl jim: Vezměte truhlu smlouvy, a sedm kněží at' vezmou sedm trub beraních před truhlu Hospodinovou. **7** Řekl také lidu: Jděte a obejděte město, a zbrojně at' jdou před truhlu Hospodinovou. **8** A když to oznámil Jozue lidu, sedm kněží, nesouce sedm trub beraních, šli před truhlu Hospodinovou, a troubili v trouby; truhla také smlouvy Hospodinovy brala se za nimi. **9** Zbrojní pak šli před kněžími, kteríž troubili na trouby, a ostatní šli za truhlu, jdouce a v trouby troubice. **10** (Lidu pak byl přikázal Jozue, řka: Nebudete křičeti, ani slyšán bude hlas vaš, ani vyjde slovo z úst vašich až do dne toho, v němž řeknu vám: Křičte, i budete křičeti.) **11** Tedy obešla truhla Hospodinova město vůkol jednou, a navrátili se do stanů a zůstali v nich. **12** Opět povstal Jozue ráno a kněží nesli truhlu Hospodinovu. **13** Sedm pak kněží, nesouce sedm trub beraních, předcházeni truhlu Hospodinovu, jdouce, a troubili v trouby; a zbrojní šli před nimi, a ostatní šli za truhlu Hospodinovou, když kněží šli, v trouby troubice. **14** I obešli město druhého dne opět, a navrátili se do stanů. Tak činili po šest dní. **15** V den pak sedmý vstali, jakž zasvitávalo, a obešli město týmž způsobem sedmkrát; tolíko toho dne obešli město sedmkrát. **16** Stalo se pak, když po sedmé obcházel, a kněží v trouby troubili, řekl Jozue lidu: Křičtež již, dalt' jest Hospodin vám město. **17** A budí to město prokláte, ono i všecky věci, kteréž v něm jsou, Hospodinu; tolíko Raab nevěstka at' jest živa, ona i všickni, kteríž by s ní byli v domě, nebo skryla posly, kteréž jsme byli poslati. **18** Avšak vystríhejte se od prokláteho, abyste i vy nebyli učiněni prokláti, berouce z proklátych věci, a uvedli byste stany Izraelské v prokletí, a zkormoutili byste je. **19** Všecko pak stříbro a zlato, a nádoby měděné a železné, svaté

bude Hospodinu; na poklad Hospodinu složeno bude. **20** Tedy kříčel lid, když zatroubili v trouby. Nebo když slyšel lid hlas trub, kříčeli i oni kříkem velikým, i obořila se zed na místě svém. Tedy všel lid do města, jeden každý proti místu, kdež stál. I vzali je. **21** A pobudili ostrostí meče jako prokláte všecko, což bylo v městě, od muže až do ženy, od dítěte až do starce, a až do vola, dobytce i osla. **22** Dvěma pak mužům, kteríž shlédli zemi, řekl Jozue: Vejděte do domu ženy nevěstky, a vyvedte ji odtud, i všecky věci, kteréž má, jakož jste jí přisahli. **23** I všeďe mládenci špehéri, vyvedli Raab a otce jejího, i matku její a bratří její i všecko, což měla, a všecko rodinu její vyvedli, a nechali jich vně za stany Izraelskými. **24** Město pak spálili ohněm, i všecko, což v něm bylo, stříbro však a zlato a nádoby měděné a železné složili na poklad v domě Hospodinově. **25** Raab také nevěstku, a dům otce jejího i všecko, což měla, živé zůstavil Jozue; a bydlila v lidu Izraelském až do tohoto dne, nebo skryla posly, kteríž poslal Jozue k shlédnutí Jericha. **26** Toho času vydal klatbu Jozue, řka: Zlořečený bud' před Hospodinem muž ten, kterýž by povstal, aby stavěl město Jericho. V prvoroveném svém založí je, a v nejmenším postaví brány jeho. **27** Byl pak Hospodin s Jozue, a rozhlásila se pověst o něm po vši zemi.

7 Zhřešili pak synové Izraelští přestoupením při věcech proklatých; nebo Achan, syn Charmi, syna Záre, z pokolení Juda, vzal něco z věcí proklatých. Pročež rozpálila se prchlivost Hospodinova na syny Izraelské. **2** Nebo když poslal Jozue muže některé od Jericha do Hai, kteríž bylo blízko Betaven, k východní straně Bethel, a mluvil k nim, řka: Vstupte a shlédněte zemi, vstoupili tedy muži ti, a shlédli Hai. **3** Kteřížto navrátivše se k Jozue, řekl jemu: Necht' nevstupuje všecken lid tento, okolo dvou tisíc mužů neb okolo tří tisíců mužů necht' vstoupí, a do budouť Hai; neobtěžuj všeho lidu, vysílaje jej tam, nebo málo jest oněchno. **4** Tedy vytáhlo jich z lidu tam okolo tří tisíc mužů, a utekli před muži města Hai. **5** I zabilí z nich obyvatelé Hai okolo třicíti a šesti mužů, a honili je od brány až k Sabarim, a porazili je, když s vrchu utíkali. I rozputilo se srdce lidu, a bylo jako voda. **6** Tedy Jozue roztrhl roucho své, a padl tvář svou na zem před truhlu Hospodinovou, a ležel až do večera, ano i starší Izraelští, a sypali prach na hlavy své. **7** I řekl Jozue: Ach, Panovníče Hospodine, proč jsi kdy převedl lid tento přes Jordán, abys nás vydal v ruku Amorejského, tak aby nás zahubil? O kdybychom byli raději zůstali za Jordánem. **8** Ó Pane, což mám říci, když již lid Izraelský utíká před nepřáty svými? **9** Nebo uslyšíce Kananejští a všickni obyvatelé země, obklíčí nás vůkol, a vyhladí jméno naše z země. I což to učiní jménu svému velikému? **10** I řekl Hospodin k Jozue: Vstař. Proč jsi padl na tvář svou? **11** Zhřešil Izrael, tak že smlouvu mou přestoupili, kterouž jsem jim přikázal; nebo jsou i vzali z věcí proklatých, k tomu i ukradli, také i sklamali, nad to i odložili mezi nádobí svá. **12** Protož nebudou moci synové Izraelští ostáti před nepřáty svými, utíkati budou před nepřáty svými, nebo poškvrnili se věcí proklatou. Nebudut více s vámi, leč vyhladíte prokletí to z prostředku svého. **13** Vstař, posvěť lidu a rci: Posvěťte se k zítřku; nebo takto práv Hospodin Bůh Izraelský: Věc proklatá jest u prostřed tebe, Izraeli, nebudeš moci ostáti před nepřáty svými, dokudž neodejměš prokletí toho z prostředku svého. **14**

Protož přistupovati budete ráno po pokoleních svých, a pokolení, který ukáže Hospodin, přistupovati bude po rodech, takž rod, který ukáže Hospodin, přistupovati bude po domích, a dům, který ukáže Hospodin, přistupovati bude po osobách. **15** Kdož pak postižen bude vinný věci proklatou, ohněm spálen bude, on i všecko, což jeho jest, proto že přestoupil smlouvou Hospodinovu, a že učinil nešlechetnost v Izraeli. **16** Vstav tedy Jozue ráno, kázal přistupovati Izraelovi po pokoleních jejich. I postiženo jest pokolení Judovo. **17** Tedy když kázal přistupovati čeledem Juda, postižena jest čeleď Záre. Potom kázal přistupovati čeledi Záre po osobách, a postižen jest Zabdi. **18** I kázal přistupovati domu jeho po osobách, i postižen jest Achan, syn Charmi, syna Zabdi, syna Záre z pokolení Judova. **19** I řekl Jozue Achanovi: Synu můj, dej, prosím, chválu Hospodinu Bohu Izraelskému, a vyznej se jemu, a oznam mi aspoň již, co jsi učinil, netaj již toho přede mnou. **20** Tedy odpovídaje Achan k Jozue, řekl: Pravdat' jest, já jsem zhřešil proti Hospodinu Bohu Izraelskému, tak že to a toto jsem učinil. **21** Viděl jsem mezi loupeží plášt' jeden Babylonský pěkný, a dvě stě lotů stříbra, a prut zlatý jeden, padesáte lotů zlizí, čehož pozádav, vzal jsem to, a aj, jsou ty věci skryté v zemi prostřed stanu mého, a stříbro pod tím. **22** Tedy poslal Jozue posly, kteríž běželi do stanu, a aj, bylo to skryto v stanu jeho, a stříbro pod tím. **23** A vzavše to z stanu, přinesli k Jozue a ke všechném synům Izraelským, a položili ty věci před Hospodinem. **24** Vzav tedy Jozue a všecken Izrael s ním Achana, syna Záre, a stříbro i plášt', i prut zlatý, i syny jeho, i dcery jeho, voly a osly, dobytek i stan jeho i všecko, což měl, vvedli je do údolí Achor. **25** Kdež řekl Jozue: Proč jsi zkormoutil nás? Zkormutiž tebe Hospodin v tento den. I uházel jej všecken lid kamením, a spálili je ohněm, ukamenovavše je kamením. **26** Potom nametali naří hromadu kamení velikou, kteráž trvá až do tohoto dne; a tak odvrácen jest Hospodin od hněvu prchlivosti své. Protož nazýváno jest jméno místa toho údolí Achor, až do dnešního dne.

8 I řekl Hospodin k Jozue: Neboj se, ani se strachuj; pojmi s sebou všecken lid bojovný, a vstana, táhni k Hai. Aj, dal jsem v ruku tvou krále Hai a lid jeho, město i zemi jeho. **2** A učiniš Hai a králi jeho, jako jsi učinil Jerichu a králi jeho, loupež však a dobytky jeho rozbitujete mezi sebe. Zdělej sobě zálohy k městu po zadu. **3** Tedy vstal Jozue a všecken lid bojovný, aby táhli k Hai. I vybral Jozue třídec tisící mužů velmi silných, a předeslal je v noci. **4** A přikázal jim, řka: Šetřež vy, kteríž uděláte zálohy městu po zadní straně města, abyste nebyli příliš daleko od něho, ale budte všickni pohotové. **5** Já pak i všecken lid, kterýž se mnou jest, přitáhneme k městu. A když oni nám vyjdou vstří, jako prvé, utíkat budeme před nimi. **6** Tedy honiti budou nás, až bychom poodvedli jich od města, (nebo řeknou: Utíkaj před námi, jako prvé), utíkajice před nimi. **7** Vy mezi tím vyskočíte z záloh, a vyženete ostatní obyvatele města, nebo dá je Hospodin Bůh váš v ruku vaši. **8** A když vezmete město, zapálíte je ohněm, podlé slova Hospodinova učiníte; šetřež toho, což jsem přikázal vám. **9** I poslal Jozue, a oni šli k zálohám, a zůstali mezi Bethel a Hai, od západní strany Hai; Jozue pak zůstal té noci u prostřed lidu. **10** Potom vstav Jozue velmi ráno, sečtl lid, i bral se napřed, on a starší Izraelští před lidem k Hai. **11** Všecken

také lid bojovný, kterýž byl s ním, táhouce, přiblížili se, až přišli naproti městu, a položili se po straně půlnocní Hai; údolí pak bylo mezi nimi a mezi Hai. **12** Vzal pak byl okolo pěti tisíc mužů, kterýž postavil v zálohách mezi Bethel a Hai, od západní stany města. **13** I přiblížil se lid, totíž všecko vojsko, kterýž bylo od půlnocní strany města, a kteříž byli v zálohách jeho od západní strany města; a tak vtáhl Jozue nocí té do prostřed údolí. **14** I stalo se, že když je uzřel král Hai, pospíšili, a ráno vstavše, vyšli lidé města vstří Izraelovi k boji, on i všecken lid jeho toho času před rovinu; nevěděl pak, že zálohy udělány byly jemu po zadu města. **15** I postoupil Jozue a všecken Izrael před nimi, a utíkali cestou pouště. **16** I svolán jest všecken lid v městě, aby je honili. I honili Jozue, a vzdállí se od města svého, **17** Tak že nezůstal žádný z obyvatel Hai a Bethel, kdo by nevyšel, aby honil Izraele; a nechali města otevřeného, a honili Izraele. **18** Řekl pak Hospodin k Jozue: Zdvihni korouhev, kterouž máš v rukou svých, proti Hai, nebo v ruce tvé dám je. I zdvihl Jozue korouhev, kterouž měl v ruce své, proti městu. **19** Tedy, kteříž byli v zálohách, rychle vyskočili z místa svého, a běželi, když pozdvihl ruky své, a všedše do města, vzali je, a spěšně zapálili město ohněm. **20** Muži pak města Hai ohlédše se nazpět, uželi, a aj, vstupoval dým města k nebi, a neměli místa k utíkání sem ani tam; nebo lid, kterýž utíkat počal k poušti, obrátil se na ty, kteríž je honili. **21** Jozue zajisté a všecken Izrael, když viděli, že z záloh vzali město, a že se vznáší dým města, obrátili se, a bili muže Hai. **22** Onino také vyšli z města proti nim, a obklíčili Izrael nepřátele své, jedni odsud, druzí od onud; a zmordovali je, tak že žádný živ nezůstal ani neušel. **23** Ale krále Hai jali živého, a přivedli ho k Jozue. **24** Když pak pomordoval Izrael všecky obyvatele Hai v poli, totíž na poušti, kamž je honili, a padli ti všickni od ostrosti meče, až i zahlazeni jsou: navrátil se všecken Izrael do Hai, a zmordovali ostatky jeho mečem. **25** A bylo všech, kteříž padli v ten den, od muže až do ženy, dvanácte tisíců; všickni ti byli z Hai. **26** Ale Jozue nespustil ruky své, kterouž vyzdvihl korouhev, dokudž nebyli zmordováni všickni obyvatel Hai. **27** Toliko hovada a loupež města toho rozbitovali mezi sebou synové Izraelští podlé slova Hospodinova, kterýž on přikázal Jozue. **28** Tedy vypálil Jozue Hai, a položil je v hromadu věčnou a pustinu, až do tohoto dne. **29** Krále pak Hai oběsil na dřevě, a nechal ho tam až do večera. A když zapadlo slunce, rozkázal Jozue, aby složili tělo jeho s dřeva, a povrhlí je u brány města, a nametali na ně hromadu kamení velikou, kteráž trvá až do dnešního dne. **30** Tedy vzdělal Jozue oltář Hospodinu Bohu Izraelskému na hoře Hébal, **31** (Jakož přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, synům Izraelským, jakož psáno jest v knize zákona Mojžíšova,) oltář z kamení celého, nad nímž nebylo zdviženo železo, a obětovali na něm oběti zápalné Hospodinu, obětovali i oběti pokojné. **32** Napsal také tam na kameních výpis zákona Mojžíšova, kterýž psal před syny Izraelskými. **33** Všecken pak Izrael a starší jeho, i správcové i soudcové jeho stáli po obou stranách truhly před kněžími Levítskými, kteříž nosili truhlu smlouvy Hospodinovy, tak cizí jako doma zrozený, polovice jich proti hoře Garizim, a polovice proti hoře Hébal, jakož byl prvé přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův, aby dobrořečil lidu Izraelskému nejprve. **34** A potom četl všecka slova zákona,

požehnání i zlořečení, tak jakž psáno jest v knize zákona. 35 Nebylo ani slova ze všeho, což přikázal Mojžíš, jehož by nečetl Jozue přede vším shromážděním Izraelským, i ženami i dětmi i příchozími, kteří šli u prostřed nich.

9 To když uslyšeli všickni králové, kteří bydlili za Jordánem, na horách i na rovinách, a na všem břehu moře velikého naproti Libánu: Hetejský, Amorejský, Kananejský, Ferezejský, Hevejský a Jebuzejský, 2 Sebrali se spolu, aby bojovali proti Jozue a proti Izraeli jednomyslně. 3 Ale obyvatelé Gabaon uslyšavše, co učinil Jozue Jerichu a Hai, 4 Učinili i oni chytře. Nebo odšedše, ukázali se, jako by zdaleka poslové byli, a vzali pytle staré na osly své, a kožené láhvice vinné vetché, zedrané a zzašívané, 5 Obuv také starou a splácenou na nohy své, též šaty otréle na sebe; a všecken chléb, který sobě na cestu vzali, vyschlý byl a zdrobený. 6 I šli k Jozue do ležení v Galgala, a řekli jemu i mužům Izraelským: Z země daleké jsme přišli, protož nyní učňte s námi smlouvu. 7 Tedy odpověděli muži Izraelští k Hevejským: Snad u prostřed nás vy bydlíte, i kterakž bychom s vámi učinili smlouvu? 8 Ale oni odpověděli Jozue: Služebníci tvoji jsme. Jimž řekl Jozue: Kdo pak jste, a odkud jste přišli? 9 Odpověděli jemu: Z země velmi daleké přišli služebníci tvoji ve jménu Hospodina Boha tvého; nebo jsme slyšeli pověst jeho a všecky věci, kteréž činil v Egyptě. 10 A všecko, což učinil dvěma králům Amorejským, kteří bydlili za Jordánem, Seonovi, králi Ezebon, a Ogovi, králi Bázan, který byl v Astarot. 11 I řekli nám starší naši a všickni obyvatelé země naší těmito slovy: Nabeňte sobě potravy na cestu, a jděte jim vstříc, a rcete jim: Služebníci vaši jsme, protož nyní učňte s námi smlouvu. 12 Totoť jest chléb nás; horký jsme na cestu vzali z domů svých v ten den, když jsme vyšli, abychom k vám šli, a hle, nyní již vyschl a zdobil se. 13 A tyto kožené láhvice vinné nové byly, když jsme je naplnili, a již hle, potrhané jsou; tolíkéž tento oděv náš a obuv naše zvetšela, pro přílišnou cestu dalekost. 14 I přijali to muži ti z pokrmů jejich, a úst Hospodinových neotázali se. 15 A učinil s nimi Jozue pokoj, a vše s nimi v smlouvou, aby jich při životu zanechal; také i knížata shromáždění přísluhu jim učinili. 16 Po třech pak dnech, po té smlouvě s nimi učiněné, uslyšeli, že by velmi blízko jich byli, a že by u prostřed nich bydlili. 17 Jdouce tedy synové Izraelští, přitáhli k městům jejich třetího dne; města pak jejich byla Gabaon a Kafira a Berot a Kariatjeharim. 18 Ale nezbili jich synové Izraelští, protože přísluhu jim učinili knížata shromáždění skrze Hospodina Boha Izraelského. A reptalo všecko shromáždění proti knížatům. 19 Tedy řekla všecka knížata všemu shromáždění: My jsme jim přísluhu učinili skrze Hospodina Boha Izraelského, protož nyní nemůžeme se jich dotknouti. 20 Toto jim učiníme: Zanecháme jich při životu, aby nebylo na nás rozhněvání pro přísluhu, kterouž jsme jim učinili. 21 Řekli jim knížata i to: Necht' jsou živí a dva sekají, a vodu nosí všemu shromáždění. I přestali na tom, jakož jim mluvila knížata. 22 Povolal jich pak Jozue a mluvil k nim, řka: Proč jste nás podvedli, řkouce: Velmi jsme dalecí od vás? A vy u prostřed nás bydlíte. 23 Protož nyní zlořečení jste, a nepřestanou z vás služebníci, a kteříž by dřív sekali a vodu nosili do domu Boha mého. 24 Kteříž odpovídajíce Jozue,

řekli: Za věc jistou oznámeno bylo služebníkům tvým, kterak přikázal Hospodin Bůh tvůj Mojžíšovi služebníku svému, dáti vám zemi tuto, a vyhladiti všecky obyvatele země této před tváří vaší; protož strachovali jsme se vás, bojíce se za životy své před vámi, a učinili jsme to. 25 A hle, nyní v ruce tvé jsme; cožt' se dobrého a spravedlivého vidí učiniti s námi, to učiň. 26 I učinil jím tak, a vysvobodil je z rukou synů Izraelských, aby jich nepobili. 27 A ustanovil je Jozue v ten den, aby dřív sekali a vodu nosili všemu shromáždění, i k oltáři Hospodinovu, až do tohoto dne, na místě, kteréž by vyvolil.

10 Uslyšev pak Adonisedech, král Jeruzalémský, že Jozue vzal město Hai, a jako proklaté zkazil je, (nebo jakž učinil Jerichu a králi jeho, tak učinil Hai a králi jeho,) a že pokoj učinili obyvatelé Gabaon s Izraelem, a bydlí u prostřed něho, 2 I bál se velmi, proto že město veliké bylo Gabaon, jako jedno z měst královských, a že bylo větší než Hai, a všickni muži jeho udatní. 3 Protož poslal Adonisedech, král Jeruzalémský, k Ohamovi, králi Hebron, a k Faramovi, králi Jarmut, a k Jafiovi, králi Lachis, a k Dabirovi, králi Eglon, řka: 4 Sjedte se ke mně, a pomezte mi, abychom dobily Gabaon, proto že pokoj učinili s Jozue a s syny Izraelskými. 5 I shromáždilo se a vytáhlo pět králů Amorejských, králi Jeruzalémský, králi Hebron, králi Jarmut, králi Lachis, králi Eglon, oni i všecka vojska jejich, a položivše se u Gabaon, dobývali ho. 6 Tedy poslali muži Gabaon k Jozue do ležení v Galgala, řkouce: Neodjímej ruky své od služebníků svých; přítáhni rychle k nám, zachovej nás a spomoz nám; nebo sebrali se proti nám všickni králové Amorejští bydlící na horách. 7 I táhl Jozue z Galgala, on i všecken lid bojovný s ním, všickni muži udatní. 8 (Nebo byl řekl Hospodin k Jozue: Neboj se jich, v ruce tvé zajisté dal jsem je, neostojíť žádný z nich před oblíčejem tvým.) 9 I připadl na ně Jozue v náhle, nebo celou noc táhl z Galgala. 10 A potřel je Hospodin před Izraelem, kterýžto pobíl je ranou velikou u Gabaon, a honil je cestou, kudy se jde k Betoron, a bil je až do Azeka a až do Maceda. 11 I stalo se, když utíkali před tváří Izraele, sstupujíce do Betoron, že Hospodin metal na ně kamení veliké s nebe, až k Azeku, a mřeli. Více jich zemřelo od krupobití kamenného, než jich pobili synové Izraelští mečem. 12 Tedy mluvil Jozue k Hospodinu v den, v kterýž dal Hospodin Amorejského v mocsynům Izraelským, a řekl před syny Izraelskými: Slunce v Gabaon zastav se, a měsíc v údolí Aialon. 13 I zastavilo se slunce, a stál měsíc, dokudž nepomstil se lid nad nepřátele svými. Zdali nemí toho napsáno v knize Upřímejho? Tedy stálo slunce u prostřed nebe, a nepospíhalo k západu, jako za jeden celý den. 14 Nebylo dne takového prvé ani potom, jako když vyslyšel Hospodin hlas člověka; nebo Hospodin bojoval za Izraele. 15 I navracel se Jozue i všecken Izrael s ním do tábora v Galgala. 16 Uteklo pak bylo těch králů pět, a skryli se v jeskyni při Maceda. 17 I oznámeno bylo Jozue těmi slovy: Nalezeno jest pět králů, kteříž se skryli v jeskyni při Maceda. 18 I řekl Jozue: Přivalte kamení veliké k dřífe té jeskyně, a osadte ji muži, aby ostříhali jich. 19 Vy pak nezastavujte se, hořte nepřátele své, a bíte je po zadu, a nedejte jim vjít do měst jejich, nebo dal je Hospodin Bůh váš v ruku vaši. 20 Když pak přestali Jozue a synové Izraelští biti jich porážkou velikou

velmi, až i zahlazeni byli; a kteríž živí pozůstali z nich, utekli do měst hrazených: 21 Navrátil se všecken lid do ležení k Jozue do Maceda ve zdraví; nepohnul proti synům Izraelským žádný jazykem svým. 22 Potom řekl Jozue: Odhradte díru u jeskyně, a vyvedte ke mně pět králů těch z jeskyně. 23 I učinili tak, a vyvedli k němu pět králů těch z jeskyně, krále Jeruzalémského, krále Hebron, krále Jarmut, krále Lachis, krále Eglon. 24 A když vyvedli ty krále k Jozue, svolav všecky muže Izraelské, řekl vývodám mužů bojovných, kteríž s ním v tažení tom byli: Přistupte sem, a šlapejte nohama svýma na hrdla těch králů. Kterížto přistoupivše, šlapali nohamu svýma na hrdla jejich. 25 I řekl jim Jozue: Nebojte se ani strachujte, posilte se a budte zmužilí, nebo tak učiní Hospodin všechném nepřáteleům vašim, proti nimž bojujete. 26 Potom bil je Jozue a zmordoval, a pověsil je na pěti dřevích; a viseli na dřevích až do večera. 27 Když pak zapadlo slunce, k rozkazu Jozue složili je s dřev, a uvrhli je do jeskyně, v kteréž se byli skryli, a přivalili kamení veliké k dře Jeskyně, kteríž jest tu až do tohoto dne. 28 Téhož dne také dobyl Jozue Maceda, a pohubil je mečem, i krále jejich pobíl spolu s nimi, a všecky lidi, kteríž byli v něm. Neživil žádného, ale učinil králi Maceda, jako učinil králi Jericha. 29 Táhl potom Jozue a všecken Izrael s ním z Maceda k Lebnu, a dobýval Lebna. 30 I vydal je také Hospodin v ruku Izraelovi i krále jeho, a pobíl je mečem, a všecky duše, kteríž byly v něm; nenechal tam žádného živého, a učinil králi jeho, jako učinil králi Jericha. 31 Táhl také Jozue a všecken Izrael s ním z Lebna do Lachis, a položivše se u něho, dobýval ho. 32 I dal Hospodin Lachis v ruku Izraele, a dobyl ho druhého dne, a pohubil je mečem i všecky lidi, kteríž byli v něm, rovně tak, jakž učinil Lebnu. 33 Tehdy přitáhl Horam, král Gázer, aby pomoc dal Lachis. I porazil jej Jozue i lid jeho, tak že nepozůstal žádného živého. 34 Táhl potom Jozue a všecken Izrael s ním z Lachis do Eglon, a položivše se naproti, bojovali proti němu. 35 A vzali je toho dne, a pobíl je mečem, a všecky duše, kteríž byly v něm, dne toho pomordovali, rovně tak, jakž učinili Lachis. 36 Vstoupil pak Jozue a všecken Izrael s ním z Eglon do Hebron, a dobýval ho. 37 I vzali je a zhubili mečem i krále jeho, i všecka města jeho, i každého člověka, kteríž byl v něm; nepozůstal žádného živého, podobně tak, jakož učinil Eglon. I zahladil je i všelikou duši, kteráž byla v něm. 38 Potom navracuje se Jozue a všecken Izrael s ním, přišli do Dabir, a dobýval ho. 39 I vzal je a krále jeho i všecka města jeho, a pohubil je mečem, a všelikou duši, kteráž byla v něm, jako proklaté vyhladili. Nepozůstavili žádného živého; jakož učinil Hebron, tak učinil Dabir i králi jeho, a jakož učinil Lebnu a králi jeho. 40 A tak pohubil Jozue všecku zemi po horách, i polední stranu, i roviny i údolí, i všecky krále jejich. Nepozůstavil žádného živého, ale všelikou duši vyhladil, jakož přikázal Hospodin Bůh Izraelský. 41 Pohubil tedy Jozue všecko od Kádesbarne až do Gázy, a všecko zemi Gosen až do Gabaon. 42 A všecky krále ty a zemi jejich vzal Jozue pojednou, nebo Hospodin Bůh Izraelský bojoval za Izraelem. 43 Potom navrátil se Jozue a všecken Izrael s ním do ležení, kteríž bylo v Galgala.

11 To když uslyšel Jabín, král Azor, poslal k Jobábovi, králi Mádon, a k králi Simron, a k králi Achzaf, 2 I k králům,

kteríž bydlili k straně půlnocní na horách i na rovinách ku polední Ceneret, i na rovinách a v krajinách Dor na západ, 3 K Kananejskému na východ i na západ, a k Amorejskému, Hetejskému, Ferezejskému a Jebuzejskému na horách, a k Hevejskému pod horou Hermon v zemi Masfa. 4 I vytáhl všickni ti a všecka vojska jejich s nimi, lid mnohý jako písek, kterýž jest na břehu mořském nesčíslný, i koňů i vozů velmi mnoho. 5 A smluvivše se všickni králové ti, přitáhli a položili se spolu při vodách Merom, aby bojovali proti Izraelovi. 6 Řekl pak Hospodin k Jozue: Neboj se jich, nebo zítra o této chvíli vydám všecky tyto k zabít Izraelovi; koňům jejich žily podřežeš, a vozy jejich ohněm spálíš. 7 Tedy vytáhl Jozue a s ním všecken lid válečný proti nim k vodám Merom rychle, a udeřili na ně. 8 I dal je Hospodin v ruku Izraelovi, a porazili je. I honili je až k Sidonu velikému, a až k vodám Maserefot, a k údolí Masfe na východ, a pobili je, tak že nepozůstavili žádného živého. 9 A učinil jim Jozue, jakož byl rozkázel jemu Hospodin, koňům jejich žily zpodřezaval, a vozy jejich ohněm popálil. 10 Potom navrátil se Jozue téhož času, dobyl Azor, a krále jeho zabil mečem. Azor pak bylo prvé nejznamenitější mezi všemi království těmi. 11 Pobili také všecko, cožkoli v něm živo bylo, mordujíc je mečem, tak že nezůstalo žádného živého; Azor pak spálil ohněm. 12 Takž podobně učinil všechném městům králů těch, a všecky krále jejich zjímal Jozue, a zbij je mečem, vyhlaďil je, jakož přikázal Mojžíš, služebník Hospodinův. 13 A však žádného města z těch, kteráž ještě zůstala v ohradě své, nespálil Izrael, kromě samého Azor, kteréž spálil Jozue. 14 A všecky loupeže měst těch i hovada rozdělili mezi sebou synové Izraelští; tolíko všecky lidi zbili mečem, dokudž nevyhlaďili jich, nenechavše žádného živého. 15 Jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, služebníku svému, tak přikázal Mojžíš Jozue, a Jozue tak činil; nepominul ničeho toho, což byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. 16 A tak vzal Jozue všecko tu zemi, hory i všecko stranu polední, i všecko zemi Gosen, i roviny, i pole, totiž hory Izraelské i roviny jejich. 17 Od hory Halak, kteráž se táhne do Seir, až k Balgad na rovině Libánské, pod horou Hermon; všecky také krále jejich zjímal, a zbil je i zmordoval. 18 Po mnohé dny Jozue vedl válku se všechněmi těmi králi. 19 A nebylo města, ještě by v pokoji vešlo s syny Izraelskými, kromě Hevejských obyvatelů v Gabaon; jiná všecka válkou vzali. 20 Nebo od Hospodina to bylo, že jsou zatvrtili byli srdce své, tak aby vyšli válečně proti Izraelovi, a aby je v prokletí vydal, a neučinil jim milosti, ale aby je zahubil, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. 21 Toho pak času přitáhl Jozue a vyplnil Enaky z těch hor, totiž z Hebroru, z Dabir a z Anab, i ze všeliké hory Judské, a ze všeliké hory Izraelské; spolu s městy jejich vyhlaďil je Jozue. 22 Nezůstal žádný z Enáků v zemi synů Izraelských; tolíko v Gáze, v Gát a v Azotu zůstali. 23 Tak tedy vzal Jozue všecko tu zemi, jakž byl rozkázel Hospodin Mojžíšovi, a dal ji Jozue v dědictví Izraelovi vedle dílů jejich, po pokoleních jejich. I odpočinula země od válek.

12 Tito pak jsou králové té země, kteríž pobili synové Izraelští, a opanovali zemi jejich, za Jordánem k východu slunce, od potoku Arnon až k hoře Hermon i všecky roviny

k východu: 2 Seon, král Amorejský, kterýž bydlil v Ezebon, a panoval od Aroer, kteréž leží při břehu potoka Arnon, a u prostřed potoka toho, a polovici Galád, až do potoka Jabok, kterýž jest na pomezí synů Ammon, 3 A od rovin až k moři Ceneret k východu, a až k moři pouště, jenž jest moře slané k východu, kudyž se jede k Betsimot, a od polední strany ležící pod horou Fazga. 4 Pomezí také Oga, krále Bázan, z ostatků Refaimských, kterýž bydlil v Astarot a v Edrei, 5 A kterýž panoval na hoře Hermon a v Sálecha, i ve vší krajině Bázan až ku pomezí Gessuri a Machati, a nad polovicí Galád, ku pomezí Seona, krále Ezebon. 6 Mojžíš, služebník Hospodinův, a synové Izraelští pobili je; a dal ji Mojžíš služebník Hospodinův k vládařství pokolení Rubenovu, Gádovu a polovici pokolení Manassesova. 7 Tito pak jsou králové země té, kteréž pobil Jozue a synové Izraelští za Jordánem k západu, od Balgad, kteréž jest na poli Libánském, až k hoře lysé, kteráž se táhne až do Seir, a dal ji Jozue pokolením Izraelským k vládařství po dílích jejich, 8 Na horách i na rovinách, i po polích, i v údolích, i na poušti a na poledne, zemi Hetejského, Amorejského, Kananejského, Ferezejského, Hevejského a Jebuzejského: 9 Král Jericha jeden, král Hai, kteréž bylo na straně Bethel, jeden; 10 Král Jeruzalémský jeden, král Hebron jeden; 11 Král Jarmut jeden, král Lachis jeden; 12 Král Eglon jeden, král Gázer jeden; 13 Král Dabir jeden, král Gader jeden; 14 Král Horma jeden, král Arad jeden; 15 Král Lebna jeden, král Adulam jeden; 16 Král Macea jeden, král Bethel jeden; 17 Král Taťua jeden, král Chefer jeden; 18 Král Afek jeden, král Sáron jeden; 19 Král Mádon jeden, král Azor jeden; 20 Král Simron Meron jeden, král Achzaf jeden; 21 Král Tanach jeden, král Mageddo jeden; 22 Král Kedes jeden, král Jekonam z Karmelu jeden; 23 Král Dor z krajiny Dor jeden, král z Goim v Galgal jeden; 24 Král Tersa jeden. Všech králů třiceti a jeden.

13 Jozue pak již byl starý a sešílý věkem. I řekl jemu Hospodin: Tys se již sstaral, a jsi sešílého věku, země pak zůstává velmi mnoho k opanování. 2 Tato jest země, kteráž zůstává: Všecky končiny Filistinské a všecka Gessuri, 3 Od Níle, kterýž jest naproti Egyptu, až ku pomezí Akaron na půlnoci, kterážto krajina Kananejským se příčítá, v níž jest patero knížetství Filistinských: Gazejské, Azotské, Aškalonitské, Getejské a Akaronitské, a to bylo Hevejské; 4 Na poledne pak všecka země Kananejská a Mára, kteréž jest Sidonských až do Afeka, a až ku pomezí Amorejského; 5 Též země Giblická, a všecken Libán k východu slunce, od Balgad pod horou Hermon, až kde se vchází do Emat. 6 Všecky obyvatele té hory, od Libánu až k vodám Maserefot, všecky Sidonské já vyženu od tváří synů Izraelských; toliko ty rozděl ji losem lidu Izraelskému v dědictví, jakožt' jsem přikázal. 7 Protož nyní rozděl zemi tu v dědictví devatero pokolení, a polovici pokolení Manassesova, 8 Poněvadž druhá polovice a pokolení Rubenovo a Gádovo vzali díl svůj, kterýž jim dal Mojžíš před Jordánem k východu, jakož dal jim Mojžíš služebník Hospodinův, 9 Od Aroer, kteréž jest při břehu potoka Arnon, i města u prostřed potoka, i všecky roviny Medaba až do Dibon, 10 I všecka města Seona, krále Amorejského, kterýž kraloval v Ezebon, až ku pomezí synů Ammon, 11 A Galád, i pomezí Gessuri a Machati, všecka horu

Hermon, i všecken Bázan až do Sálecha, 12 Všecko království Oga v Bázan, kterýž kraloval v Astarot a v Edrei, kterýž byl pozůstal z ostatků Refaim, když je pobil Mojžíš, a zahladil je. 13 Nevyhnali pak synové Izraelští Gessuri a Machati, protož bydlil Gessura a Machata u prostřed Izraele až do dnešního dne. 14 Tolik pokolení Léví nedal dědictví; oběti ohnivé Hospodina Boha Izraelského jsou dědictví jeho, jakož mluvil jemu. 15 Dal pak Mojžíš pokolení synů Ruben po čeledech jejich dědictví. 16 A bylo jejich pomezí od Aroer, kteréž jest při břehu potoka Arnon, i město, kteréž jest u prostřed potoka, i všecky roviny, kteréž jsou při Medaba, 17 Ezebon i všecka města jeho, kteráž byla na rovinách, Dibon a Bamotbal a Betbalmeon, 18 Jasa a Kedemot a Mefat, 19 A Kariataim a Sabma, a Saratazar na hoře údolí, 20 A Betfegor i Assedot, Fazga a Betsimot. 21 Všecka také města v kraji, i všecko království Seona, krále Amorejského, kterýž kraloval v Ezebon, jehožto zabil Mojžíš i s knížaty Madianskými, Evi i Rekem, Sur, Hur a Rebe, vývodami Seonovými, obyvateli té země. 22 Ano i Baláma, syna Beorova, věšťce, zabili synové Izraelští mečem, s jinými, kteréž zbiti od nich. 23 I bylo pomezí synů Rubenových Jordán s mezemi svými. To jest dědictví synů Rubenových po čeledech jejich, města i vsi jejich. 24 Dal také Mojžíš pokolení Gád, synům Gádovým, po čeledech jejich dědictví. 25 A bylo jejich pomezí Jazer i všecka města Galád, a polovice země synů Ammon až do Aroer, kteréž jest naproti Rabba, 26 A od Ezebon až do Rámot, Masfe a Betonim, a od Mahanaim až ku pomezí Dabir, 27 V údolí také Betaram a Betnemra, a Sochot, a Sefon, ostatek království Seona, krále Ezebon, i Jordán s pomezím svým až k kraji moře Ceneret za Jordánem na východ. 28 To jest dědictví synů Gád po čeledech jejich, města i vsi jejich. 29 Dal také Mojžíš polovici pokolení Manassesova dědictví, i bylo polovice pokolení synů Manassesových, po čeledech jejich. 30 Pomezí jejich od Mahanaim, všecken Bázan, všecko království Oga, krále Bázan, i všecky vesnice Jair, kteréž jsou v Bázan, šedesáte měst. 31 A polovice Galád, a Astarot, a Edrei, města království Oga v Bázan. To dal synům Machirovým, syna Manassesova, polovici synů Machirových, po čeledech jejich. 32 Tsou dědictví, kteráž rozdělil Mojžíš na rovinách Moábských před Jordánem proti Jerichu k východu. 33 Pokolení pak Léví nedal Mojžíš dědictví; Hospodin Bůh Izraelský jest dědictví jejich, jakož mluvil jim.

14 Toto pak jest, což dědičně obdrželi synové Izraelští v zemi Kanán, což uvedli jim právem dědičným k vládařství Eleazar kněz, a Jozue, syn Nun, a přední z otců, v pokolení synů Izraelských, 2 Losem dělce dědictví jejich, jakož přikázal Hospodin skrze Mojžíše, aby dal devatero pokolení a polovici pokolení. 3 Nebo byl dal Mojžíš dědictví půltřetímu pokolení před Jordánem, Levitům pak nedal dědictví u prostřed nich. 4 Nebo synů Jozefových bylo dvoje pokolení, Manassesovo a Efraimovo; a nedali dílu Levitům v zemi, kromě měst k bydlení, a podměstí jejich pro dobytek a stáda jejich. 5 Jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili synové Izraelští, a rozdělili zemi. 6 Přistoupili pak synové Juda k Jozue v Galgalu, i promluvil k němu Kálef, syn Jefonův, Cenezejský: Ty víš, co jest mluvil

Hospodin k Mojžíšovi, muži Božímu, z příčiny mé a tvé v Kádesbarne. 7 Ve čtyřiceti letech byl jsem, když mne poslal Mojžíš, služebník Hospodinův, z Kádesbarne k spatření země, a oznámil jsem jemu tu věc, jakž bylo v srdci mém. 8 Ale bratří moji, kteríž šli se mnou, zkormoutili srdce lidu, já pak cele kráčel jsem za Hospodinem Bohem svým. 9 I přisáhl Mojžíš toho dne, řka: Jistě že země, po kteréž jsi chodil nohama svýma, bude v dědictví tobě i synům tvým až na věky, protože jsi cele následoval Hospodina Boha mého. 10 A nyní, aj, propůjčil mi Hospodin života, jakož zaslíbil. Již čtyřiceti a pět let jest od toho času, jakž toto mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a jakž chodil Izrael po poušti, a aj, již dnes jsem v osmdesáti pěti letech, 11 A ještě nyní jsem při síle jako tehdáž, když poslal mne Mojžíš. Jaká byla síla má tehdáž, taková i nyní síla má jest k boji, a k vycházení i k vcházení. 12 Protož nyní dej mi horu tuto, o niž mluvil Hospodin onoho dne, nebo ty slyšel jsi toho dne, že Enakim jsou tam, a města veliká a pevně hrazená. Budeli Hospodin se mnou, vyhladím je, jakož mluvil Hospodin. 13 I pozehnal mu Jozue, a dal Hebron Kálefovi, synu Jefone, v dědictví. 14 Protož dostal se Hebron Kálefovi, synu Jefona Cenejejského, v dědictví až do tohoto dne, protože cele kráčel za Hospodinem Bohem Izraelským. 15 Sloulo pak Hebron prvé město Arbe, kterýžto Arbe byl člověk veliký mezi Enakim. I odpočinula země od bojů.

15 Tento pak byl los pokolení synů Juda po čeledech jejich, při pomezí Edomském a poušti Tsin ku poledni, k straně polední. 2 I byla jejich meze polední kraj moře slaného od zátoky, kteráž se chýlí ku poledni. 3 Odkudž jda na poledne k vrchu Akrabim, přechází Tsin, a táhne se od poledne k Kádesbarne, i přichází až do Ezron, a odtud točí se k Addar, a obchází Karkaha. 4 Odtud jde do Asmona, a vychází ku potoku Egyptskému, a přichází meze ta až k západu. To budete míti pomezí na poledne. 5 Meze pak na východ jest moře slané, až k kraji Jordánu, a meze strany půlnoční jest od zátoky moře a od kraje Jordánu. 6 Odkudž jde meze ta do Betogla, a táhne se od půlnoci do Betaraba; a odtud přichází k kameni Bohana syna Rubenova. 7 A vstupuje ta meze do Dabir od údolí Achor, a na půnoci chýlí se k Galgala, kteráž jest naproti vcházení do Adomim, jenž jest údolí tomu ku poledni, a přechází k vodám Ensemas, a skonává se u studnice Rogel. 8 Odtud jde ta meze přes údolí synů Hinnom k straně Jebus od poledne, jenž jest Jeruzalém, odkudž vstupuje táz meze k vrchu hory, kteráž jest naproti údolí Hinnom na západ, a kteráž jest na konci údolí Refaim na půlnoci. 9 Obchází pak ta meze od vrchu té hory k studnici vody Neftoa, a vychází k městům hory Efron; a odtud jde ta meze do Bála, jenž jest Kariatjeharam. 10 Potom točí se ta meze od Bála na západ k hoře Seir, a odtud jde k straně hory Jeharimských od půlnoci, jenž jest Cheslon, a sstupuje do Betsemas, a přichází do Tamna. 11 A vychází ta meze v stranu Akaron na půnoci, a točí se vůkol k Sechronu, a přechází až k hoře Bála, a odtud táhne se do Jebnael, i dochází ta meze k moři. 12 Potom západní pomezí jest při moři velikém a mezech jeho. To jest pomezí synů Juda vůkol, po čeledech jejich. 13 Kálefovi pak, synu Jefone, dal díl u prostřed synů Juda, podlé řeči Hospodinovy k Jozue, město Arbe, otce Enakova, jenž

jest Hebron. 14 I vyhnal odtud Kálef tři syny Enakový: Sesai a Achimana a Tolmai, rodinu Enakovu. 15 A odtud vstoupil k obyvatelům Dabir, kteréž prvé sloulo Kariatsefer. 16 I řekl Kálef: Kdo by dobyl Kariatsefer a vzal je, dám jemu Axu dceru svou za manželku. 17 Dobyl ho pak Otoniel syn Cenezův, přibuzný Káleův, i dal jemu Axu dceru svou za manželku. 18 I stalo se, že když přišla k němu, ponukla ho, aby prosil otce jejího za pole; protož ssedla s osla. I řekl jí Kálef: Což tě? 19 A ona odpověděla: Dej mi dar, poněvadž jsi mi dal zemi suchou, dej mi také studnice vod. I dal jí studnice horní a studnice dolní. 20 To jest dědictví pokolení synů Juda po čeledech jejich. 21 Tato pak jsou města v končinách pokolení synů Juda, podlé pomezí Edom na poledne: Kabsael, Eder a Jagur; 22 A Cina, a Dimona, a Adada; 23 A Kedes, a Azor, a Jetnan; 24 Zif a Telem, a Balot; 25 Též Azor, Chadat a Kariot, Ezron, jenž jest Azor; 26 Amam a Sama, a Molada; 27 A Azar Gadda, a Esmon, a Betfelet; 28 Též Azarsual, a Bersabé, a Baziothia; 29 Bála a Im, a Esem; 30 A Eltolad, a Chesi, a Horma; 31 A Sicelech, a Medemena, a Sensenna; 32 A Lebaot, a Selim, též Ain a Remmon; všech měst dvacetci a devět i vši jejich. 33 Na rovinách pak: Estaol a Zaraha, a Asna; 34 A Zanoe, a Engannim, Tafua a Enaim; 35 Jarmut, Adulam, Socho a Azeka; 36 A Saraim, Aditaim, a Gedera, a Gederotaim, měst čtrnácté i vši jejich; 37 Senan a Adassa, a Magdal gad; 38 Delean a Masfa, a Jektehel; 39 Lachis, Baskat a Eglon; 40 Chebon, Lemam a Cetlis; 41 Gederot, Betdagón, a Naama, i Macea, měst šestnáct a vši jejich; 42 Lebna, Eter a Asan; 43 Jefta, Asna a Nesib; 44 Ceila, Achzib a Maresa, měst devět i vši jejich; 45 Akaron a městečka, i vši jeho; 46 Od Akaron až k moři všecka města, kteráž se chýlí k Azotu, i vši jejich; 47 Azot, městečka jeho i vši jeho; Gáza, městečka jeho i vši jeho až ku potoku Egyptskému, i moře veliké s pomezím svým. 48 A na horách: Samir, Jeter a Socho; 49 Danna a město Sanna, jenž jest Dabir; 50 Anab, Estemo a Anim; 51 Gosen, Holon a Gilo, měst jedenácté i vši jejich; 52 Arab, Duma a Esan; 53 Janum, Bettafua a Afeka; 54 Též Atmata a Kariatarbe, jenž jest Hebron, a Sior, měst devět i vši jejich; 55 Maon, Karmel a Zif, a Juta; 56 Jezreel a Jukadam, a Zanoe; 57 Cain, Gabaa a Tamna, měst deset i vši jejich; 58 Alul, Betsur a Gedor; 59 Maret, Betanot a Eltekon, měst šest i vši jejich; 60 Kariatbaal, kteráž jest Kariatjeharam, a Rebba, města dvě i vši jejich; 61 Na poušti: Betaraba, Middin a Sechacha; 62 A Nibsam, a město solné, a Engadi, měst šest i vši jejich. 63 Jebuzejských pak obyvatelů Jeruzaléma nemohli synové Juda vypléniti, protož bydlil Jebuzejský s syny Judskými v Jeruzalémě až do tohoto dne.

16 Potom padl los synů Jozefovým, od Jordánu proti Jerichu při vodách Jerišských k východu, poušť, kteráž se začíná od Jericha přes hory Bethel. 2 A od Bethel vychází do Lúza, a přichází ku pomezí Archi do Atarot. 3 Potom jde k moři ku pomezí Jefleti, až ku pomezí Betoron dolního, a až k Gázer, a skonává se při moři. 4 I vzali dědictví své synové Jozefovi, Manasses a Efraim. 5 Byla pak meze synů Efraimových po čeledech jejich, ta byla meze dědictví jejich na východ, od Atarot

Addar až do Betoron vrchního. 6 A vychází meze ta k moři při Michmetat od půlniční strany, a obchází meze k východu Tanatsilo, a přechází ji od východu k Janoe. 7 A sstupuje z Janoe do Atarot a Nárat, a přichází do Jericha, a vychází k Jordánu. 8 Od Tafue meze jde k moři ku potoku Kána, a skonává se při moři. To jest dědictví pokolení synů Efraim po čeledech jejich. 9 Města pak oddělená synům Efraimovým byla u prostřed dědictví synů Manassesových, všecka města s vesnicemi svými. 10 A nevyplénili Kananea bydlícího v Gázer. I bydlil Kananejský u prostřed Efraima až do dnes, dávaje plat.

17 A tento byl los Manassesův (nebo on jest prvorovený Jozefův): Machirovi prvorovenému Manassesovu, otcí Gálad, proto že byl muž bojovný, dostal se Galád a Bázan. 2 Dostalo se také jiným synům Manassesovým po čeledech jejich, synům Abiezer, a synům Helek, a synům Asriel, i synům Sechem, a synům Hefer, a synům Semida. (Nebo ti jsou synové Manassesovi, syna Jozefova, muži po rodech svých. 3 Ale Salfad, syn Hefer, syna Galád, syna Machir, syna Manasse, neměl synů, než dcery tolíko, jejichž jsou tato jména: Mahla a Noa, Hegla, Melcha a Tersa. 4 Kteréžto přistoupivše před Eleazara kněze, a před Jozue, syna Nun, i před knížata, řekly: Hospodin přikázal Mojžíšovi, aby nám dal dědictví u prostřed bratří našich. I dal jím Jozue podlé rozkázání Hospodinova dědictví u prostřed bratří otce jejich.) 5 Dostalo se provazců Manassesovi deset, krom země Galád a Bázan, kteráž byla před Jordánem. 6 Nebo dcery Manassesovy obdržely dědictví mezi syny jeho, země pak Galád přišla jiným synům Manassesovým. 7 A byla meze Manassesova od Asser, Michmetat, jenž jest před Sichem, a táhne se na pravou stranu k obyvatelům Entafue. 8 (Manassesova zajisté byla země Tafue, ale Tafue podlé pomezí Manassesova jest synů Efraimových.) 9 Odkudž sstupuje pomezí ku potoku Kána, na poledne tomu potoku, a tu jsou města Efraimova u prostřed měst Manassesových; pomezí pak Manassesovo jest na půlnoci toho potoka, a skonává se při moři. 10 Na poledne jest díl Efraimův, a na půlnoci Manassesův, moře pak jest pomezí jejich; a v pokolení Asser sbíhají se na půlnoci, v pokolení pak Izachar na východ. 11 Nebo dědictví Manassesovo jest mezi Izacharovým a Asserovým, Betsan i městečka jeho, a Jibleam a městečka jeho; též obyvatelé Dor a městečka jeho, a obyvatelé Endor a městečka jeho; také obyvatelé Tanach a městečka jeho, i obyvatelé Mageddo a městečka jeho; tři ty krajin. 12 Ale synové Manassesovi nemohli vyplnit obyvatelů těch měst; protož směleji počal Kananejský bydliti v zemi té. 13 Když se pak zsilili synové Izraelští, uvedli sobě Kananejské pod plat, a nevyhladili jich do konce. 14 Tedy mluvili synové Jozefovi k Jozue, řkouc: Proč jsí nám dal dědictví tolíko los jeden a provazec jeden, poněvadž jsme lid mnohý; nebo až dosavad zehnal nám Hospodin. 15 I řekl jím Jozue: Poněvadž jsí lid tak mnohý, vejdí do lesa, a vyplňt sobě tam v zemi Ferejejské a Refaimské, jestližeť jest malá hora Efraim. 16 Jemuž odpověděli synové Jozefovi: I tak nám nepostačí ta hora; přes to vozy železné mají všickni Kananejstí, kteříž bydlejí v luzích těch, i ti, kteříž jsou v Betsan a v městečkách jeho, i ti, kteříž jsou v údolí Jezreel. 17 I řekl Jozue domu Jozefovu, Efraimovu a

Manassesovu, řka: Lid mnohý a silný jsi, nebudeš mítí tolíko dílu jednoho, 18 Ale horu budeš mítí. Jestližeť překáží les, tedy vysekáš jej, a obdržíš končiny její; nebo vyhláš Kananejského, ačkoli má vozy železné a jest silný.

18 Shromáždilo se pak všecko množství synů Izraelských do Sílo, a tu postavili stánek úmluvy, když již země od nich podmaněna byla. 2 Pozůstalo pak z synů Izraelských, jimž ještě nebylo rozděleno dědictví jejich, sedmero pokolení. 3 I řekl Jozue synům Izraelským: I dokudž zanedbáváte výjti, abyste se uvázali v zemi, kterouž vám dal Hospodin Bůh otců vašich? 4 Vydejte z sebe z každého pokolení tři muže, at' je pošli, aby vstanouce, zchodili zemi, a popsali ji vedle dědictví svých; potom navráťte se ke mně. 5 I rozděl jí na sedm dílů. Juda zůstane v končinách svých od poledne, a čeleďi Jozefovy zůstanou v končinách svých od půlnoci. 6 Vy pak, když popíšete zemi na sedm dílů, přinesete sem ke mně; tedy uvrhu vám losy zde před Hospodinem Bohem naším. 7 Nebo nemají dílu Levitové u prostřed vás, proto že kněžství Hospodinovo jest dědictví jejich; Gád pak a Ruben, a polovice pokolení Manassesova, vzali dědictví své před Jordánem na východ, kteréž dal jím Mojžíš, služebník Hospodinův. 8 Protož vstavše muži ti, odešli. A přikázal Jozue těm, kteříž šli, aby popsali zemi, řka: Jděte a projděte zemi, a popište ji; potom navratte se ke mně, a uvrhu zde losy před Hospodinem v Sílo. 9 Tedy odešli muži, a prošedše zemi, popsali ji po městech na sedm dílů na knize, a navrátili se k Jozue do stanu v Sílo. 10 I uvrhl jim losy Jozue v Sílo před Hospodinem, a rozdělil tu Jozue zemi synům Izraelským vedle dílů jejich. 11 Padl pak los pokolení synů Beniaminových po čeledech jejich, a přišla meze dílu jejich mezi syny Juda a syny Jozefovy. 12 A byla meze jejich k straně půlniční od Jordánu, a šla při straně půlniční Jericha, a táhla se na hory k moři, a skonávala se při poušti Betaven. 13 A odtud přechází ta meze do Lůz, při straně Lůž polední, (jenž jest Bethel,) a chýlí se ta meze do Atarot Addar vedle hory, kteráž jest od poledne Betoron dolního. 14 Odkudž obchází vůkol k straně moře na poledne od hory, kteráž jest proti Betoron ku polední, a konec její jest Kariatbaal, (jenž jest Kariatjeharim), město synů Juda. Ta jest strana západní. 15 Strana pak ku poledni od konce Kariatjeharim, a vychází ta meze k moři, a přichází až k studnici vod Neftoa. 16 A táhne se táz meze k konci hory, kteráž jest naproti údolí synů Hinnom, a jest v údolí Refaim na půlnoci, a běží skrze údolí Hinnom po straně Jebuzea na poledne, a přichází k studnici Rogel. 17 Potom točí se od půlnoci, a dochází k Ensemes, a vychází do Gelilot, kteréž jest naproti místu, kudy se jde do Adomim, a sstupuje k kameni Bohana, syna Rubenova. 18 Odtud přechází k straně, kteráž jest naproti rovinám strany půlniční, a táhne se do Araba. 19 Odtud jde k straně Betogla na půlnoci, a skonává se meze ta při zátoce moře slaného od půlniční strany, tu kdež vpadá Jordán do moře na polední straně. To jest pomezí ku poledni. 20 Jordán také je odděluje k straně východní. To jest dědictví synů Beniaminových s mezemi svými vůkol a vůkol po čeledech jejich. 21 A byla města tato pokolení synů Beniaminových po čeledech jejich: Jericho, Betogla a údolí Kasis; 22 A Betaraba, Semaraim a

Bethel; 23 A Avim, též Afara a Ofra; 24 A Cefer, Hamona, Ofni a Gaba, měst dvanáctá vsi jejich; 25 Gabaon, Ráma a Berot; 26 Masfa, Kafira a Mosa; 27 Rekem, Jarefet a Tarela; 28 A Sela, Elef a Jebus, (jenž jest Jeruzalém,) Gibat, Kariat, měst čtrnácté i vsi jejich. To jest dědictví synů Benjaminových po čeledech jejich.

19 Potom padl los druhý Simeonovi, pokolení synů Simeonových, po čeledech jejich, a bylo dědictví jejich u prostřed dědictví synů Juda. 2 A přišlo jim v dědictví jejich Bersabé, Seba a Molada; 3 Azarsual a Bala, též Esem; 4 Eltolad a Betul, a Horma; 5 Sicelech a Betmarchabot, a Azarsusa; 6 Betlebaot a Sarohem, měst čtrnácté i vsi jejich; 7 Ain, Remmon, též Eter a Asan, města čtyři i vsi jejich; 8 I všecky vsi, kteréž byly vúkolí měst těch, až do Balatber a Rámat poledního. To jest dědictví pokolení synů Simeonových po čeledech jejich. 9 Z podílu synů Judových bylo dědictví synů Simeonových; nebo díl synů Judových byl jim příliš veliký, protož u prostřed dědictví jejich vzali dědictví synové Simeonovi. 10 Potom přišel třetí los synů Zabulon po čeledech jejich, a jest meze dědictví jejich až do Sarid. 11 Odkudž vstupuje meze jejich podlé moře k Merala, a přichází až do Debaset, a běží až ku potoku, který jest proti Jekonom. 12 Obrací se pak od Sarid nazpátek k východu slunce, ku pomezí Chazelet Tábor, a odtud táhne se k Daberet, a vstupuje do Jafie. 13 Odtud přechází zase k východu, do Getherer a do Itakasin, odkudž vychází do Remmon, a točí se k Nea. 14 Točí se také táž meze od půlnoci do Anaton, a dochází až k údolí Jeftael; 15 A Katet, Naalol, Simron, Idala a Betlém, měst dvanácté i vsi jejich. 16 To jest dědictví synů Zabulonových po čeledech jejich, ta města i vsi jejich. 17 Izacharovi také padl los čtvrtý, totíž synů Izacharových po čeledech jejich. 18 A meze jejich: Jezreel, Kasalat a Sunem; 19 Hafaraim, Sion, též Anaharat; 20 Rabbot, Keson a Abez, 21 Ramet, Engannim a Enhada, i Betfeses. 22 Odkuž přibíhá meze k Táboru a k Sehesima a k Betsemes, dochází až k Jordánu, měst šestnácté i vsi jejich. 23 To jest dědictví pokolení synů Izacharových po čeledech jejich, ta města i vsi jejich. 24 Padl také los pátý pokolení synů Asser po čeledech jejich. 25 A byla meze jejich: Helkat a Chali, a Beten, a Achzaf; 26 Elmelech, též Amaad a Mesal, a přibíhá až na Karmel k moři, a do Sichor Libnat; 27 A obrací se k východu slunce do Betdagón, a dosahá k losu Zabulonovu, a do údolí Jeftael k půlnoci, a do Betemek a Nehiel, a táhne se do Kábul na levou stranu, 28 A do Ebron a Rohob, a Hamon a Kána až do Sidonu velikého. 29 Odtud se navrací ta meze do Ráma až k městu hrazenému Zor; tu se obraci do Chosa, a skonává se při moři podél vyměření v Achziba. 30 K tomu přísluší Afek a Rohob, měst dvamecítma i vsi jejich. 31 To jest dědictví pokolení synů Asser po čeledech jejich, ta města i vsi jejich. 32 Synům Neftalímovým padl los šestý, po čeledech jejich. 33 A byla meze jejich od Helef a od Elon do Sananim, a Adami, Nekeb a Jebnael, až do Lekum, a skonává se u Jordánu. 34 Potom navracuje se meze na západ k Azanot Tábor, a odtud jde do Hukuka, a vpadá k losu Zabulonovu od poledne, a k Asserovu přibíhá od západu, a k Judovu při Jordánu na východ slunce. 35 Města pak hrazená

jsou: Assedim, Ser a Emat, Rechat a Ceneret; 36 Adama, Ráma a Azor; 37 Kedes, Edrei a Enazor; 38 Jeron, Magdalel, Horem, Betanat a Betsemes, měst devatenácté i vsi jejich. 39 To jest dědictví pokolení synů Neftalímu po čeledech jejich, ta města s vesnicemi svými. 40 Na pokolení synů Dan po čeledech jejich padl los sedmý. 41 A byla meze dědictví jejich: Zaraha a Estaol, a Hirsemes; 42 Salbin, Aialon a Jetela; 43 Elon, Tamna a Ekon; 44 Elleke, Gebbeton a Baalat; 45 Jehud, Beneberak a Getremmon; 46 Mehaiarkon a Rakon s pomezím, kteréž jest naproti Joppe. 47 Přišlo pak pomezí synům Dan příliš malé. Protož vstoupili synové Dan, a bojovali proti Lesen, a dobyvše ho, pobili obyvatele ostrostí meče, a vzavše je v dědictví, bydlili tam, a přezděli Lesenu Dan, vedle jména Dan otce svého. 48 To jest dědictví pokolení synů Dan po čeledech jejich, ta města i vsi jejich. 49 Když pak přestali děliti se zemí po mezech jejich, dali synové Izraelští dědictví Jozue, synu Nun, mezi sebou. 50 Podlé rozkázaní Hospodinova dali jemu město, kteréhož žádal, Tamnatsára, na hoře Efraim. I vystavěl město, a přebýval v něm. 51 Ta jsou dědictví, kteráž dali k vláděství Eleazar kněz a Jozue syn Nun, i přední v otců pokolení synů Izraelských, losem v Sílo před Hospodinem, u dveří stánku úmluvy, a tak dokonali rozdělování země.

20 I mluvil Hospodin k Jozue, řka: 2 Mluv k synům Izraelským, a rci jim: Oddejte z těch měst vašich města útočiště, o nichž jsem mluvil vám skrze Mojžíše, 3 Aby tam utekl vražedník, kterýž by zabil člověka nechtě a z nevědomí. I budou vám útočiště před přítelem zabitého. 4 A když by utekl do jednoho z těch měst, stane u vrat v bráně města, a oznamí starším města toho při svou; i přijmou ho do města k sobě, a dají mu místo, i bydliti bude u nich. 5 Když by jej pak honil přítel toho zabitého, nevydají vražedníka v ruce jeho; nebo nechtě uderí bližního svého, neměv ho prvé v nenávisti. 6 A bydliti bude v městě tom, dokudž nestane před shromážděním k soudu, až do smrti kněze velikého, kterýž by byl toho času; nebo tehdáž navráti se vražedník, a přijde do města svého a do domu svého, do města, odkudž utekl. 7 I oddělili Kádes v Galilei na hoře Neftalím, a Sichem na hoře Efraim, a město Arbe, (jenž jest Hebron,) na hoře Juda. 8 Před Jordánum pak proti Jerichu k východu oddělili Bozor, kteréž leží na poušti v rovině pokolení Rubenova, a Rámot v Galád z pokolení Gádova, a Golan v Bázán z pokolení Manassesova. 9 Ta města byla útočiště všechném synům Izraelským, i příchozímu, kterýž pohostinu jest mezi nimi, aby utekl tam, kdo by koli zabil někoho nechtě, a nesešel od ruky přítele toho zabitého prvé, než by stál před shromážděním.

21 Přistoupili pak přední z otců Levítského pokolení k Eleazarovi knězi, a k Jozue, synu Nun, a k předním z otců pokolení synů Izraelských, 2 A mluvili k nim v Sílo, v zemi Kananejské, řouce: Hospodin přikázal skrze Mojžíše, abyste nám dali města k přebývání, i podměstí jejich pro dobytek naše. 3 Dali tedy synové Izraelští Levítům z dědictví svého, vedle rozkázaní Hospodinova, města tato i podměstí jejich. 4 Padl pak los čeledem Kahat, i dáno losem synům Arona kněze, Levítům, z pokolení Juda, a z pokolení Simeon, i z pokolení Benjaminova měst čtrnácté. 5 A jiným synům Kahat, z čeledí

pokolení Efraimova, a z pokolení Danova, a z polovice pokolení Manassesova losem dánou měst deset. 6 Synům pak Gerson, z čeleďi pokolení Izacharova, a z pokolení Asserova, též z pokolení Neftalímova, a z polovice pokolení Manassesova v Bázan losem dánou měst třinácté. 7 Synům Merari po čeledech jejich, z pokolení Rubenova a z pokolení Gádova, též z pokolení Zabulonova měst dvanácte. 8 Dali tedy synové Izraelští Levítům ta města i předměstí jejich, (jakož přikázal Hospodin skrze Mojžíše,) losem. 9 A tak z pokolení synů Judových, a z pokolení synů Simeonových dána jsou města, kterýchž tuto jména jsou položena. 10 A dostał se první díl synům Aronovým, z čeleďi Kahat, z synů Léví; nebo jim padl los první. 11 Dáno jest tedy jim město Arbe, otce Enakova, (jenž jest Hebron,) na hoře Juda, a předměstí jeho vůkol něho. 12 Ale pole města toho i vši jeho dali Kálefovi synu Jefone k vládařství jeho. 13 Synům tedy Arona kněze dali město útočiště vražedníku, Hebron i předměstí jeho, a Lebno i předměstí jeho; 14 A Jeter s předměstím jeho, též Estemo a předměstí jeho; 15 Holon i předměstí jeho, a Dabir s podměstím jeho; 16 Také Ain s předměstím jeho, a Juta s podměstím jeho, i Betsemas a předměstí jeho, měst devět z toho dvojího pokolení. 17 Z pokolení pak Beniaminova dali Gabaon a předměstí jeho, a Gaba s předměstím jeho; 18 Též Anatot a podměstí jeho, i Almon s předměstím jeho, města čtyři. 19 Všech měst synů Aronových kněží třinácte měst s předměstími jejich. 20 Čeledem pak synů Kahat, Levítům, kterýž pozůstali z synů Kahat, (byla pak města losu jejich z pokolení Efraim,) 21 Dali jim město útočiště vražedníku, Sichem i předměstí jeho, na hoře Efraim, a Gázer s předměstím jeho. 22 Též Kibsaím a předměstí jeho, a Betoron s předměstím jeho, města čtyři. 23 Z pokolení pak Dan: Elteke a předměstí jeho, a Gebbeton s předměstím jeho; 24 Též Aialon a předměstí jeho, a Getremmon s podměstím jeho, města čtyři. 25 Z polovice pak pokolení Manassesova: Tanach a podměstí jeho, a Getremmon s předměstím jeho, města dvě. 26 Všech měst deset s předměstími jejich čeledem synům Kahat ostatním. 27 Synům také Gersonovým, z čeleďi Levítůských, z polovice pokolení Manassesova dali město útočiště vražedníku, Golán v Bázan a předměstí jeho, a Bozran s předměstím jeho, města dvě. 28 Z pokolení Izacharova: Keson a podměstí jeho, a Daberet s předměstím jeho; 29 Jarmut a předměstí jeho, a Engannim s předměstím jeho, města čtyři. 30 Z pokolení pak Asserova: Mesal a předměstí jeho, též Abdon a podměstí jeho; 31 Helkat s předměstím jeho, a Rohob s podměstím jeho, města čtyři. 32 Z pokolení také Neftalímova: Město útočiště vražedníku, Kedes v Galilei a předměstí jeho, a Hamotdor s předměstím jeho, a Kartam s předměstím jeho, města tři. 33 Všech měst Gersonitských po čeledech jejich, třinácte měst s předměstími jejich. 34 Čeledem pak synů Merari, Levítům ostatním, dali z pokolení Zabulonova Jekonam a předměstí jeho, Karta a předměstí jeho; 35 Damna a předměstí jeho, Naalol a předměstí jeho, města čtyři. 36 Z pokolení pak Rubenova: Bozor a předměstí jeho, a Jasa a předměstí jeho; 37 Kedemot a předměstí jeho, a Mefat s podměstím jeho, města čtyři. 38 A z pokolení Gádova: Město útočiště vražedníku, Rámot v Galád a předměstí jeho, a Mahanaim s předměstím jeho; 39 Ezebon a

podměstí jeho, Jazer s podměstím jeho, města čtyři. 40 Všech měst synů Merari po čeledech jejich, kterýž ostatní byli z čeleďi Levítských, bylo podlé losu jejich měst dvanácte. 41 A tak všech měst Levítských u prostředvládařství synů Izraelských měst čtyřiceti osm s předměstími svými. 42 Mělo pak to město jedno každé obzvláště svá předměstí vůkol sebe, a taková byla všecka ta města. 43 Dal tedy Hospodin Izraelovi všecku tu zemi, kterouž s přísahou zaslíbil dátí otcům jejich; i opanovali ji dědičně, a bydlili v ní. 44 Dal také Hospodin jim odpočinutí se všech stran podlé všeho, jakž byl s přísahou zaslíbil otcům jejich, aniž kdo byl, ještě by ostál proti nim ze všech nepřátel jejich; všecky nepřátely jejich dal Hospodin v ruku jejich. 45 Nepominulo ani jedno slovo ze všelikého slova dobrého, kteréž mluvil Hospodin k domu Izraelskému, ale všecko se tak stalo.

22 Toho času povolav Jozue Rubenitských, Gáditských a polovice pokolení Manassesova, 2 Rekl jím: Vy jste ostříhali všeho, což přikázal vám Mojžíš, služebník Hospodinův, a poslouchali jste hlasu mého ve všem, což jsem přikázal vám. 3 Neopustili jste bratří svých již za dlouhý čas až do dne tohoto, ale bedlivě jste ostříhali přikázaní Hospodina Boha vašeho. 4 Nyní pak již odpočinutí dal Hospodin Bůh váš bratřímu vašim, jakož mluvil jím; již tedy navratte se a beřete se do stanů svých, do země vládařství svého, kteréž vám dal Mojžíš, služebník Hospodinův, před Jordánem. 5 Toliko hledte pilně zachovávat a plnit přikázaní a zákon, kterýž přikázal vám Mojžíš, služebník Hospodinův, a milovati Hospodina Boha svého a choditi po všech cestách jeho, a zachovávajíce přikázaní jeho, přídržetí se ho, a sloužití jemu celým srdcem svým a celou duší svou. 6 A požehnav jím Jozue, propustil je; i odešli do stanů svých. 7 (Polovici pak pokolení Manassesova dal byl Mojžíš dědictví v Bázan, a druhé polovici jeho dal Jozue s bratřími jejich za Jordánem k západu.) A když je propouštěl Jozue do stanů jejich, požehnal jim, 8 A mluvil k nim, řka: S bohatstvím velkým navracujete se do stanů svých a s dobytky velmi mnohými, s stříbrem a zlatem, s mědí a železem a rouchem velmi mnohým; rozdělte se loupeží nepřátel svých s bratřími svými. 9 Tedy navracujíce se, odešli synové Rubenovi a synové Gádovi a polovice pokolení Manassesova od synů Izraelských z Sílo, jenž jest v zemi Kananejské, aby šli do země Galád, do země vládařství svého, v kteréž dědictví obdrželi, vedle řeči Hospodinovy skrze Mojžíše. 10 A příšedše ku pomezí při Jordánu, kterýž jest v zemi Kananejské, i vzdělali tu synové Rubenovi, a synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova oltář nad Jordánem, oltář veliký ku podivení. 11 Uslyšeli pak synové Izraelští, že praveno bylo: Aj, vystavěli synové Rubenovia synové Gádovi, a polovice pokolení Manassesova oltář naproti zemi Kananejské, při pomezí zu Jordánu, kdež přešli synové Izraelští. 12 Uslyševše, pravím, synové Izraelští, sešlo se všecko množství jejich do Sílo, aby táhli proti nim k boji. 13 I poslali synové Izraelští k synům Rubenovým a k synům Gádovým a ku polovicí pokolení Manassesova do země Galád Fínesa, syna Eleazara kněze, 14 A deset knížat s ním, po jednom knížeti z každého domu otcovského, ze všech pokolení Izraelských. (Každý pak z nich byl přední v domě otců svých v

ticích Izraele.) **15** Tí přišli k synům Rubenovým a k synům Gádovým a ku polovici pokolení Manassesova do země Galád, a mluvili s nimi, řkouce: **16** Toto praví všecko shromáždění Hospodinovo: Jaké jest to přestoupení, jímž jste přestoupili proti Bohu Izraelskému, odvrátivše se dnes, abyste nešli za Hospodinem, vzdělavše sobě oltář, abyste se protivili dnes Hospodinu? **17** Ještě-liž se nám malá zdá nepravost modly Fegor, od níž nejsme očistěni až do dnes, pročež byla rána v shromáždění Hospodinu, **18** Že vy přes to odvracujete se dnes, abyste nešli za Hospodinem? I stane se, poněvadž vy dnes odporujete Hospodinu, že on zítra na všecko shromáždění Izraelské rozhvá se. **19** Jestliže' jest nečistá země vládřství vašeho, přejděte do země vládřství Hospodinova, v níž přebývá stánek Hospodinův, a dědictví vezměte mezi námi; tolíko proti Hospodinu se nepostavujte, a nebudte odporní nám, stavějice sobě oltář mimo oltář Hospodina Boha našeho. **20** Zdali Achan syn Záre nedopustil se přestoupení při včeli proklaté? A přišlo rozhněvání na všecko shromáždění Izraelské, a on sám jeden zhřešiv, nezahynul pro svou nepravost sám. **21** I odpověděli synové Rubenovi a synové Gádovi a polovice pokolení Manassesova, a mluvili s knížaty tisíců Izraelských: **22** Silný Bůh Hospodin, silný Bůh Hospodin, ont' ví, ano sám Izrael pozná, že' jsme ne z zpouř a všetečnosti proti Hospodinu to učinili, jináč nezachovávej nás ani dne tohoto. **23** Jistě že' jsme nestavěli sobě oltáře k tomu, abychom se odvrátili měli a nejít za Hospodinem, ani k obětování na něm zápalů a obětí suchých, a k obětování na něm obětí pokojných, sic jináč Hospodin sám at' to vyhledává. **24** Anobrž raději obávajíce se té včeli, učinili jsme to, myslíce: Potom mluvit budou synové vaši synům našim, řkouce: Co vám do Hospodina Boha Izraelského? **25** Poněvadž meze položil Hospodin mezi námi a vámi, ó synové Rubenovi a synové Gádovi, Jordán tento, nemáte vy dílu v Hospodinu. I odvrátí synové vaši syny naše od bázni Hospodinov. **26** Protož jsme řekli: Přičíme se a vzdělejme oltář, ne pro zápalu a oběti, **27** Ale aby byl svědkem mezi námi a vámi, a mezi potomky našimi po nás, k vykonávání služby Hospodinu před ním zápalu našimi, a obětmi našimi a pokojnými obětmi našimi, a aby neřekli potom synové vaši synům našim: Nemáte dílu v Hospodinu. **28** Protož jsme řekli: Jestliže by potom mluvili nám neb potomkům našim, tedy odpovíme: Vizte podobenství oltáře Hospodinova, který učinili otcové naši, ne pro zápalu ani oběti, ale aby byl na svědectví mezi námi a vámi. **29** Odstup to od nás, abychom odporovati měli Hospodinu, a odvracetí se dnes a nejít za Hospodinem, stavějice oltář k zápalům, k obětem suchým a jiným obětem, mimo oltář Hospodina Boha našeho, kterýž jest před stánkem jeho. **30** Uslyšev pak Fínes kněz a knížata shromáždění a přední z tisíců Izraelských, kterýž s ním byli, slova, kteráž mluvili synové Rubenovi a synové Gádovi a synové Manassesovi, líbilo se jim. **31** I řekl Fínes, syn Eleazara kněze, synům Rubenovým a synům Gádovým, i synům Manassesovým: Nyní jsme poznali, že u prostřed nás jest Hospodin, a že jste se nedopustili proti Hospodinu přestoupení toho, a tak vysvobodili jste syny Izraelské z ruky Hospodinova. **32** Tedy navrátil se Fínes, syn Eleazara kněze, i ta knížata od synů Rubenových a od synů Gádových z země Galád do země

Kananejské k synům Izraelským a oznámili jim tu věc. **33** I líbilo se to synům Izraelským, a dobrořečili Boha synové Izraelští, a již více nemluvili o to, aby táhli proti nim k boji a zkazili zemi, v kteréž synové Rubenovi a synové Gádovi bydlili. **34** Nazvali pak synové Rubenovi a synové Gádovi oltář ten Ed, řkouce: Nebo svědkem bude mezi námi, že Hospodin jest Bůh.

23 I stal se po mnohých dnech, když dal Hospodin odpočinutí Izraelovi ode všech nepřátele jejich vůkol, a Jozue se sstaral a sešel věkem, **2** Že povolal Jozue všeho Izraele, starších jeho i předních jeho soudců i správců jeho, řekl jim: Já jsem se sstaral a sešel věkem. **3** A vy jste viděli všecko to, co jest učinil Hospodin Bůh váš všechném národům tém před obličejem vaším; nebo Hospodin Bůh váš ont' bojoval za vás. **4** Pohledte, losem rozdělil jsem vám ty národy pozůstalé v dědictví po pokoleních vašich od Jordánu, i všecky národy, kteréž jsem vyplnil až k moři velikému na západ slunce. **5** Hospodin pak Bůh váš ont' je vyžene od tváři vaší, a vypudí je před obličejem vaším, a vy dědičně obdržíte zemi jejich, jakož mluvil vám Hospodin Bůh váš. **6** Protož zmužíte se mějte, abyste ostříhalí a činili všecko, což psáno jest v knize zákona Mojžíšova, a neodstupovali od něho na pravo ani na levo. **7** Nesmějíte se s těmi národy, kteríž pozůstávají s vámi, a jména bohů jejich nepřipomínejte, ani skrize ně přisahejte, aniž jim služte, ani se jim klanějte. **8** Ale přídržte se Hospodina Boha svého, jakož jste činili až do tohoto dne. **9** I budet', že jakož jest vyhnal Hospodin od tváři vaší národy veliké a silné, aniž ostál kdo před obličejem vaším až do tohoto dne: **10** Tak jeden z vás honiti bude tisíc, nebo Hospodin Bůh váš ont' bojuje za vás, jakož mluvil vám. **11** Toho tedy nejpilnější budte, abyste milovali Hospodina Boha svého. **12** Nebo jestliže předce se odvrátíte, a připojíte se k těm pozůstalým národům, k těm, kteríž zůstávají mezi vámi, a vejdeťte s nimi v přibuzenství a smísíte se s nimi a oni s vámi: **13** Tedy jistotně vězte, že Hospodin Bůh váš nebude více vyháněti všecky národy těch od tváři vaší, ale budou vám osídlem a úrazem i bičem na bocích vašich, a trním v očích vašich, dokudž nezahynete z země této výborné, kterouž vám dal Hospodin Bůh váš. **14** A hle, já nyní odcházím podlé způsobu všech lidí, poznejtež tedy vším srdecem svým a celou duší svou, že nepochybilo ani jedno slovo ze všech slov nejlepších, kteráž mluvil Hospodin Bůh váš o vás; všecko se naplnilo vám, ani jediné slovo z nich nepominulo. **15** Jakož tedy naplnilo se vám dnes každé slovo dobré, kteréž mluvil k vám Hospodin Bůh váš, takt' uvede na vás každé slovo zlé, dokudž nevyhladí vás z země této výborné, kterouž dal vám Hospodin Bůh váš, **16** Jestliže přestoupíte smlouvou Hospodina Boha svého, kterouž příkázel vám, a jdouce, sloužiti budete bohům cizím, a klaněti se jim. I rozhvá se prchlivost Hospodinova na vás, a zahynete rychle z země této výborné, kterouž vám dal.

24 Shromáždil pak Jozue všecka pokolení Izraelská v Sichem a svolal starší Izraelské a přední z nich, i soudce a správce jejich, i postavili se před obličejem Božím. **2** I řekl Jozue všemu lidu: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Za řekou bydlili otcové vaši za starodávna, jmenovitě Táre, otec Abrahamův a otec Náchorův, a sloužili bohům cizím. **3** I vzal jsem otce vašeho

Abrahama z místa, kteréž jest za řekou, a provedl jsem jej skrze všecku zemi Kananejskou, a rozmnožil jsem símě jeho, dav jemu Izáka. 4 A Izákoví dal jsem Jákoba a Ezau. I dal jsem Ezau horu Seir, aby vládl jí; Jákob pak a synové jeho sstoupili do Egypta. 5 I poslal jsem Mojžíše a Arona, a zbil jsem Egypt, a když jsem to učinil u prostřed něho, potom vyvedl jsem vás. 6 A vyvedl jsem otce vaše z Egypta, i přišli jste k moři, a honili Egyptští otce vaše s vozy a jezdci až k moři Rudém. 7 Tedy volali k Hospodinu, kterýž postavil mrákotu mezi vámi a Egyptskými, a uvedl na ně moře, i zatopilo je; anobrž viděly oči vaše i to, co jsem učinil při Egyptu, a bydlili jste na poušti za dlouhý čas. 8 Potom uvedl jsem vás do země Amorejského, kterýž bydlil za Jordánem, a bojovali s vámi; i dal jsem je v ruku vaši, a opanovali jste zemi jejich, a zahladil jsem je před tváří vaší. 9 Povstal pak Balák syn Seforův, král Moábský, a bojoval s Izraelem; i poslav, povolal Baláma syna Beorova, aby zlořečil vám. 10 Ale nechtěl jsem slyšet Baláma, pročež stále dobrořečil vám, a tak vysvobodil jsem vás z ruky jeho. 11 A když jste přešli Jordán, přišli jste k Jerichu; i bojovali proti vám muži Jericha, Amorejští, a Ferezejští, a Kananejští, a Hetejští, a Gergezejští, a Hevejští, a Jebuzejští, a dal jsem je v ruku vaši. 12 Poslal jsem před vámi i sršně, kterížto vyhnali je od tváři vaší, dva krále Amorejské; ne mečem ani lučištěm svým tys je vyhnal. 13 A dal jsem vám zemi, v níž jste nepracovali, a města, kterýchž jste nestavěli, v nichž bydlíte; vinic a olivoví, kteréhož jste neštípili, užíváte. 14 Protož nyní bojte se Hospodina, a služte jemu v dokonalosti a v pravdě, a odvrzte bohy, jimž sloužili otcové vaši za řekou a v Egyptě, a služte Hospodinu. 15 Pakli se vám zdá zle sloužiti Hospodinu, vyvolte sobě dnes, komu byste sloužili, bud' bohy, jimž sloužili otcové vaši, kteríž byli za řekou, bud' bohy Amorejských, v jichž zemi bydlíte; jáť pak a dům můj sloužiti budeme Hospodinu. 16 Jemuž odpověděl lid, řka: Odstup to od nás, abychom opustiti měli Hospodina a sloužiti bohům cizím. 17 Nebo Hospodin Bůh náš onť jest, kterýž vyvedl nás i otce naše z země Egyptské, z domu služebnosti, a kterýž činil před očima našima znamení ta veliká, a choval nás na vší cestě, po níž jsme šli, a mezi všemi národy, skrze něž jsme prošli. 18 A vypudil Hospodin všecky národy, zvláště Amorejského, obyvatelce země této, před tváří naší; my také sloužiti budeme Hospodinu, nebo on jest Bůh náš. 19 I řekl Jozue lidu: Nebudete moci sloužiti Hospodinu, nebo Bůh svatý jest, Bůh silný horlivý jest, nesnese nepravostí vašich a hřichů vašich. 20 Jestliže byste opustíte Hospodina, sloužili bohům cizozemců, obrátí se a zle učiní vám, a zkazí vás, poněvadž prvé dobře učinil vám. 21 Jemuž odpověděl lid: Nikoli, ale Hospodinu sloužiti budeme. 22 I řekl Jozue lidu: Svědkové budete sami proti sobě, že jste sobě vyvolili Hospodina, abyste jemu sloužili. Tedy odpověděli: Svědkové jsme. 23 Jimž on řekl: Odvrzte tedy nyní bohy cizozemců, kteríž jsou u prostřed vás, a nakloňte srdci svých k Hospodinu Bohu Izraelskému. 24 Odpověděl lid Jozue: Hospodinu Bohu našemu sloužiti a hlasu jeho poslouchati budeme. 25 A tak učinil Jozue toho dne smlouvou s lidem, a předložil jim ustanovení a soudy v Sichem. 26 A zapsal Jozue slova ta do knihy zákona Božího; vzav také kámen veliký, postavil jej tu pod dubem, kterýž byl u svatyně Hospodinovy. 27

I řekl Jozue všemu lidu: Aj, kámen tento bude mezi námi na svědectví, nebo on slyšel všecka slova Hospodinova, kteráž mluvil s námi, a bude na svědectví proti vám, abyste snad neklamali proti Bohu svému. 28 A rozpustil Jozue lid, jednoho každého do dědictví jeho. 29 I stalo se po vykonání těch věcí, že umírel Jozue syn Nun, služebník Hospodinův, jsa ve stu a desíti letech. 30 A pochovali ho v krajině dědictví jeho, v Tammatsáre, kterýž jest na hoře Efraim k straně půlnocní hory Gás. 31 I sloužil Izrael Hospodinu po všecky dny Jozue, i po všecky dny starších, kteříž dlouho žili byli po Jozue, a kteříž povědomi byli všech skutků Hospodinových, kterýž učinil Izraelovi. 32 Kosti pak Jozefovy, kterýž byli vynesli synové Izraelští z Egypta, pochovali v Sichern, v dílu pole, kterýž kupil Jákob od synů Emora otce Sichernova za sto peněz; i byly u synů Jozefových v dědictví jejich. 33 Eleazar také, syn Aronův, umřel, a pochovali jej na pahrbku Fínesa syna jeho, kterýž dán byl jemu na hoře Efraim.

Sudcov

1 Stalo se pak po smrti Jozue, otázali se synové Izraelští Hospodina, řouce: Kdo z nás potáhne proti Kananejskému napřed, aby bojoval s ním? **2** Jimž řekl Hospodin: Juda nechtáhne, aj, dal jsem tu zemi v ruku jeho. **3** (Řekl pak byl Juda Simeonovi bratru svému: Potáhni se mnou k dobývání losu mého, abychom bojovali proti Kananejskému, a já také potáhnu s tebou k dobývání losu tvého. I táhl s ním Simeon.) **4** Tedy vytáhl Juda, i dal Hospodin Kananejského a Ferezejského v ruce jejich, a porazili z nich v Bezeku deset tisíc mužů. **5** Nebo nalezše Adonibezeka v Bezeku, bojovali proti němu, a porazili Kananejského i Ferezejského. **6** Když pak utíkal Adonibezek, honili ho, a chytivše jej, zutínali mu palce u rukou i noh. **7** Tedy řekl Adonibezek: Sedmdesáte králů s útětými palci u rukou i noh svých sbírali droby pod stolem mým; jakž jsem činil, tak odplati mi Bůh. I přivedl jej do Jeruzaléma, a tam umřel. **8** Nebo byli vybojovali synové Juda Jeruzalém, a vzavše jej, zbilí obyvatele jeho ostrostí meče a město vypálili. **9** Potom také vytáhli synové Judovi, aby bojovali proti Kananejskému, bydlícímu na horách při straně polední i na rovinách. **10** Nebo byl vytáhl Juda proti Kananejskému, který bydlil v Hebronu, (jméno pak Hebronu prvé bylo Kariatarbe,) a pobíl Sesaie, a Achimana, a Tolmaie. **11** A odtud byl táhl na obyvatele Dabir, (jméno pak Dabir prvé bylo Kariatsefer). **12** Kdežto řekl Kálef: Kdo by dobyl Kariatsefer a vzal by je, dám jemu Axu dceru svou za manželku. **13** Tedy dobyl ho Otoniel, syn Cenezův, bratra Kálefova mladšího, i dal jemu Axu dceru svou za manželku. **14** Stalo se pak, že když přišla k němu, ponukla ho, aby prosil otce jejího za pole; i ssedla s osla. A řekl jí Kálef: Cožť jest? **15** A ona odpověděla: Dej mi dar; poněvadžs mi dal zemi suchou, dej mi také studnice vod. I dal jí Kálef studnice v horních i dolních končinách. **16** Synové také Cinejského, tchána Mojžíšova, odebrali se z města palmového s syny Juda na poušť Judovu,jenž jest k straně polední městu Arad; a odšedše, bydlili s lidem tím. **17** Potom táhl Juda s Simeonem, bratrem svým, a porazili Kananejské přebývající v Sefat, a zkazili je. I nazváno jest jméno města toho Horma. **18** Dobyl také Juda Gázy a pomezí jeho, i Aškalonu s pomezím jeho, též Akaronu a pomezí jeho. **19** Nebo byl Hospodin s Judou, a vyhnal obyvatele hor, ale nevyhnal obyvatelů údolí, protože vozy železné měli. **20** I dali Kálefovi Hebron, jakož byl mluvil Mojžíš, a vyhnal odtud tři syny Enakový. **21** Jebujejského pak, bydlícího v Jeruzalémě, nevyhnali synové Beniamin; protož bydlil Jebujejský v Jeruzalémě s syny Beniamin až do tohoto dne. **22** Vytáhla také i čeled Jozefova do Bethel, a Hospodin byl s nimi. **23** Nebo shlésla čeled Jozefova Bethel, kteréhožto města jméno prvé bylo Lúza. **24** Uzřevše pak ti špehéri muže vycházejícího z města, řekl jemu: Medle ukaž nám, kudy bychom mohli vjítí do města, a učinímet' milost. **25** Kterýžto ukázal jim, kudy by mohli vjítí do města; i vyuhibili to město mečem, muže pak toho se vší čeledí jeho propustili. **26** I šel muž ten do země Hetejských, kdež vystavěl město, a nazval jméno jeho Lúza; to jest jméno jeho až do tohoto dne. **27** Manasses také nevyhnal obyvatelů Betsan a městeček jeho, ani Tanach a městeček jeho,

ani obyvatelů Dor a Jibleam, a Mageddo a městeček jejich; i počal Kananejský svobodně bydlit v zemi té. **28** Když se pak zsilil Izrael, uvedl Kananejského pod plat, a maje jej vyhnati, nevyhnal. **29** Efraim také nevyhnal Kananejského bydlícího v Gázer, protož bydlil Kananejský u prostřed něho v Gázer. **30** Zabulon též nevyhnal obyvatelů Cetron, a obyvatelů Naalol, protož bydlil Kananejský u prostřed něho, a dával jemu plat. **31** Asser také nevyhnal obyvatelů Acho a obyvatelů Sidonu, ani Ahalab, ani Achzib, ani Helba, ani Afek, ani Rohob. **32** I bydlil Asser mezi Kananejskými obyvateli země té, nebo nevyhnal jich. **33** Též Neftalím nevyhnal obyvatelů Betsemes, ani obyvatelů Betanat, protož bydlil mezi Kananareskými přebývajícími v zemi té; a však obyvatelé Betsemes a Betanat dávali jim plat. **34** Ssužovali pak Amorejští syny Dan na horách, tak že nedali jim scházeti do údolí. **35** Nebo počal Amorejský svobodně bydlit na hoře Heres, v Aialon a v Salbim, ale když se zsilila ruka čeledi Jozefovy, uvedeni jsou pod plat. **36** Pomezí pak Amorejského bylo od začátku hor Akrabim, od skály jejich i výše.

2 Vstoupil pak anděl Hospodinův z Galgala do Bochim a řekl: Vyvedl jsem vás z Egypta a uvedl jsem vás do země, kterouž jsem s přisahou zaslíbil otcům vašim, a řekl jsem: Nezruším smlouvy své s vámi na věky. **2** Vy také nečiněte smlouvy s obyvateli země této, oltáře jejich rozkopejte; ale neposlechli jste hlasu mého. Co jste to učinili? **3** Pročež také jsem řekl: Nevyhledám jich před tváří vaší, ale budou vám jako trní, a bohové jejich budou vám osídlem. **4** I stalo se, když mluvil anděl Hospodinův slova tato všechném synům Izraelským, že pozdvihl hlasu svého lid a plakal. **5** I nazvali jméno místa toho Bochim, a obětovali tu Hospodinu. **6** Rozpustil pak byl Jozue lid, a rozešli se synové Izraelští, jeden každý do dědictví svého, aby vládli zemí. **7** I sloužil lid Hospodinu po všecky dny Jozue, a po všecky dny starších, kteříž dlouho žili byli po Jozue,jenž viděl všecky skutky veliké Hospodinovy, kteréž učinil Izraelovi. **8** Ale když umřel Jozue syn Nun, služebník Hospodinův, jsa ve stu a desíti letech, **9** A pochovali ho v krajině dědictví jeho, v Tamnatheres, na hoře Efraim, k straně půlnoční hory Gás; **10** Také když všecken věk ten připojen jest k otcům svým, a povstal jiný věk po nich, kteříž neznali Hospodina, ani skutků, kteréž učinil Izraelovi: **11** Tedy činili synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, a sloužili modlám, **12** Opustivše Hospodina Boha otců svých, kterýž je vyvedl z země Egyptské, a odešli za bohy cizími, bohy těch národů, kteříž byli vůkol nich, a klaněli se jim; pročež popudili Hospodina. **13** Nebo opustivše Hospodina, sloužili Báloví i Astarotům. **14** I rozpánila se prchlivost Hospodinova na Izraele, a vydal je v ruku loupežníků, kteříž je zloupili; vydal je, pravím, v ruku nepřátele jejich vůkol, tak že nemohli více ostáti před nepřáty svými. **15** Kamžkoli vycházeli, ruka Hospodinova byla proti nim ke zlému, jakož byl mluvil Hospodin, a jakož byl zapřísáhl jim Hospodin; i ssouženi byli náramně. **16** Vzbuzoval pak Hospodin soudce, kteříž vysvobo佐vali je z rukou zhoubců jejich. **17** Ale ani soudci svých neposlouchali, nebo smilnili, odcházejíce za bohy cizími, a klaněli se jim. Odcházel rychle s cestý, po kteréž chodili otcové jejich, tak že poslouchati majíce příkazání Hospodinových, nečinili toho. **18** A když vzbuzoval jim Hospodin soudce, býval

Hospodin s každým soudcím, a vysvobozenoval je z ruky nepřátele jejich po všecky dny soudce; (nebo žezelel Hospodin naříkání jejich, k němuž je přivedli ti, kteříž je ssužovali a utiskali). **19** Po smrti pak soudce navrzejice se zase, pohoršovali cest svých více nežli otcové jejich, odcházejice za bohy cizími, a sloužice i klanějice se jím; nic neulevili z skutků jejich zlých a cesty jejich převrácené. **20** Protož rozpálila se prchlivosť Hospodinova proti Izraelovi, a řekl: Protože přestoupil národ tento smlouvou mou, kterouž jsem učinil s otcí jejich, a neposlouchali hlasu mého: **21** Já také více nevyhládim žádného od tváře jejich z národů, kterýchž zanechal Jozue, když umřel. **22** Abych skrze ně zkušoval Izraele, budou-li ostříhati cesty přikázání Hospodinových, chodíce v nich, jakož ostříhal otcové jejich, čili nic. **23** I zanechal Hospodin národů těch, a nevyhnal jich rychle, aniž dal jich v ruku Jozue.

3 Tito pak jsou národní, kterýchž zanechal Hospodin, aby skrze ně zkušoval Izraele, totiž všech, kteříž nevěděli o žádných válkách Kananejských, **2** Abi aspoň zvěděli věkové synů Izraelských, a poznali, co jest to válka, čehož první něvěděli: **3** Patero knížat Filistinských, a všeckni Kananejští a Sidonští a Hevejští bydlící na hoře Libánské od hory Balhermon až tam, kudy se vchází do Emat. **4** Ti pozůstali, aby zkušován byl skrze ně Izrael, a aby známé bylo, budou-li poslouchati přikázání Hospodinových, kteráž přikázal otcům jejich skrze Mojžíše. **5** Bydlili tedy synové Izraelští u prostřed Kananejských, Hetejských a Amorejských, a Ferejejských a Hevejských a Jebuzejských, **6** A brali sobě dcery jejich za manželky, a dcery své dávali synům jejich, a sloužili bohům jejich. **7** Činili tedy synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, a zapomenuvše se na Hospodina Boha svého, sloužili Bálum a Asserotům. **8** Protož rozpálila se prchlivosť Hospodinova na Izraele, a vydal jej v ruku Chusana Risataimského, krále Syrského v Mezopotamii; i sloužili synové Izraelští Chusanovi Risataimskému osm let. **9** Volali pak synové Izraelští k Hospodinu, i vzbudil Hospodin vysvoboditele synům Izraelským, aby je vysvobodil, Otoniele syna Cenezova bratra Kálefova mladšího, **10** Na němž byl duch Hospodinův, a soudil lid Izraelský. Když pak vytáhl k boji, dal Hospodin v ruce jeho Chusana Risataimského, krále Syrského, a zmocnila se ruka jeho nad Chusanem Risataimským. **11** A tak v pokoji byla země za čtyřiceti let; i umřel Otoniel, syn Cenezův. **12** Takž opět činili synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovýma. I zsilil Hospodin Eglona, krále Moábského, proti Izraelovi, protože činili zlé věci před očima Hospodinovýma. **13** Nebo shromáždil k sobě syny Ammonovy a Amalechovy, a vytáh, porazil Izraele, a opanovali město palmové. **14** I sloužili synové Izraelští Eglonovi králi Moábskému osmnácte let. **15** Potom volali synové Izraelští k Hospodinu. I vzbudil jim Hospodin vysvoboditele Ahoda, syna Gery Beniaminského, muže rukou pravou nevládnoucího. I poslali synové Izraelští po něm dar Eglonovi králi Moábskému. **16** (Připravil pak sobě Ahod meč na obě straně ostrý, lokte zdélí, a připásal jej sobě pod šaty svými po pravé straně.) **17** I přinesl dar Eglonovi králi Moábskému. Eglon pak byl člověk velmi tlustý. **18** A když dodal daru, propustil lid, kterýž byl přinesl dar. **19** Sám pak vrátil se od lomu blízko

Galgala, řekl: Tajnou věc mám k tobě, ó králi. I řekl král: Mič. A vyšli od něho všeckni, kteříž stáli při něm. **20** Tehdy Ahod přistoupil k němu, (on pak seděl na paláci letním sám). I řekl mu Ahod: Reče Boží mám k tobě. I vstal z stolice své. **21** Tedy sáhna Ahod rukou svou levou, vzal meč u pravého boku svého a vrazil jej do břicha jeho, **22** Takže i jílice za ostřím vešly tam, a zavřel se tukem meč, (nebo nevytáhl meče z břicha jeho;) i vyšla lejna. **23** Potom vyšel Ahod přes síř, a zavřel dvěře paláce po sobě, a zamkl. **24** Když pak on odšel, služebníci jeho přišedše, uzřeli, a hle, dvěře palácu zamčiny. Tedy řekli: Jest na potřebě v pokoji letním. **25** A když očekávali dlouho, až se styděli, a aj, neotvíral dveř paláce, tedy vzali klíč a otevřeli, a hle, pán jejich leží na zemi mrtvý. **26** Ahod pak mezi tím, když oni prodlévali, ušel, a přešel lomy, přišel do Seirat. **27** A přišel k svým, troubil v troubu na hoře Efraim; i sstoupili s ním synové Izraelští s hory, a on napřed šel. **28** Nebo řekl jim: Podte za mnou, dál' jest zajisté Hospodin Moábské, nepřátele vaše, v ruku vaši. Tedy táhli za ním, a vzavše Moábským brody Jordánské, nedali žádnému přejít. **29** I pobili tehdáž Moábských okolo deseti tisíc mužů, každého bohatého a všelikého silného muže, aniž kdo ušel. **30** I snížen jest Moáb v ten den pod mocí Izraele, a pokoj měla země za osmdesáte let. **31** Po něm pak byl Samgar, syn Anatův, aobil Filistinských šest set mužů ostem volů, a vysvobodil i on Izraele.

4 Po smrti pak Ahoda činili opět synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovýma. **2** I vydal je Hospodin v ruce Jabína krále Kananejského, kterýž kraloval v Azor; (a kníže vojska jeho byl Zizara), sám pak bydlil v Haroset pohanském. **3** Tedy volali synové Izraelští k Hospodinu; nebo devět set vozů železných měl, a on násilně ssužoval Izraele za dvacet let. **4** Debora pak žena prorokyně, manželka Lapidotova, soudila lid Izraelský toho času. **5** (A bydlila Debora pod palmou, mezi Ráma a mezi Bethel na hoře Efraim), i chodili k ní synové Izraelští k soudu. **6** Kterážto poslavši, povolala Baráka, syna Abinoemova, z Kádes Neftálímova, a řekla jemu: Zdalíž' nerokzázel Hospodin Bůh Izraelský: Jdi, a shromážď lid na horu Tábor, vezmi s sebou deset tisíc mužů z synů Neftálíma a z synů Zabulon. **7** Nebo přitáhnu k tobě ku potoku Císon Zizaru kníže vojska Jabínova, a vozy jeho i množství jeho, a dám jej v ruku tvou. **8** I řekl jí Barák: Půjdeš-li se mnou, půjdu; pakli nepůjdeš se mnou, nepůjdu. **9** Kteráž odpověděla: Ját' zajisté půjdu s tebou, ale nebudet's slávou tvou cesta, kterouž půjdeš, nebo v ruku ženy dá Hospodin Zizaru. Tedy vstavši Debora, šla s Barákem do Kádes. **10** Svolal pak Barák Zabulonské a Neftálímské do Kádes, vvedl za sebou deset tisíc mužů; a šla s ním i Debora. **11** Heber pak Cinejský oddělil se od Kaina, od synů Chobab, tchána Mojžíšova, a rozbil stany své až k Elon v Sananim,jenž jest v Kádes. **12** Oznámeno pak bylo Zizarovi, že vytáhl Barák syn Abinoemův na horu Tábor. **13** Protož shromáždil Zizara všecky vozy své, devět set vozů železných, a všecken lid, kterýž měl s sebou z Haroset pohanského, ku potoku Císon. **14** I řekla Debora Barákově: Vstaň, nebo tento jest den, v němž dal Hospodin Zizaru v ruku tvou. Zdalí Hospodin nevyšel před tebou? I sstoupil Barák s hory Tábor, a deset tisíc mužů za ním. **15** A porazil Hospodin Zizaru a všecky ty vozy, i všecka ta

vojska ostrostí meče před Barákem; a sskočiv Zizara s vozu, utíkal pěšky. **16** Ale Barák honil ty vozy a vojsko až do Haroset pohanského; i padlo všecko vojsko Zizarovo od ostrosti meče, tak že nezůstalo ani jednoho. **17** Zizara pak utíkal pěšky k stanu Jáhel, manželky Hebera Cinejského; nebo pokoj byl mezi Jabínem králem Azor a mezi čeleďí Hebera Cinejského. **18** I vyšedší Jáhel v cestu Zizarovi, řekla jemu: Uchyl se, pane můj, uchyl se ke mně, neboj se. I uchylil se k ní do stanu, a přistřela jej huní. **19** Kterýž řekl jí: Dej mi, prosím, pítí maličko vody, nebo žízním. A otevřevši nádoba mléčnou, dala mu pítí a přikryla ho. **20** Řekl také jí: Stůj u dveří stanu, a přišel-li by kdo, a ptal se tebe, řka: Jest-lí zde kdo? odpovíš: Není. **21** Potom vzala Jáhel manželku Heberova hřeb od stanu, vzala též kladivo v ruku svou, a všedší k němu tiše, vrouzila hřeb do židovin jeho, až uvázl v zemi; (hebo ustav, tvrdě byl usnul), a tak umřel. **22** A aj, Barák honil Zizaru. I vyšla Jáhel vstříc jemu, a řekla mu: Pod', a ukážit' muže, kteréhož hledáš. I všel k ní, a aj, Zizara ležel mrtvý na zemi, a hřeb v židovinách jeho. **23** A tak ponížil Bůh toho dne Jabína krále Kananejského před syny Izraelskými. **24** I dotírala ruka synů Izraelských vždy více, a silila se proti Jabínovi králi Kananejskému, až i vyhladili téhož Jabína krále Kananejského.

5 Zpívala pak písničku Debora a Barák syn Abinoemův v ten den, řkouc: **2** Pro pomstu učiněnou v Izraeli, a pro lid, kterýž se k tomu dobrovolně měl, dobročeče Hospodinu. **3** Slyštež králové, a ušima pozorujte knížata, já, já zpívati budu Hospodinu, žalmy zpívati budu Hospodinu Bohu Izraelskému. **4** Hospodine, když jsi vyšel z Seir, když jsi se bral z pole Edomského, trásla se země, nebesa dštila, a oblakové déšť vydali. **5** Hory se rozplynuly od tváři Hospodinovy, i ta hora Sinai trásla se před tváří Hospodina Boha Izraelského. **6** Za dnů Samgara syna Anatova, a za dnů Jáhel spustily silnice, kteříž pak šli stezkami, zacházeli cestami křivými. **7** Spustily vsi v Izraeli, spustily, pravím, až jsem povstala já Debora, povstala jsem matka v Izraeli. **8** Kterýžto kdyžkoli sobě zvoloval bohy nové, tedy bývala válka v branách, pavézy pak ani kopí nebylo viděno mezi čtyřicíti tisíci v Izraeli. **9** Srdce mé nakloněno jest k správcům Izraelským a k těm, kteříž tak ochotní byli mezi jinými. Dobročečež Hospodinu. **10** Kteříž jezdíte na bílých oslicích, kteříž bydlíte při Middin, a kteříž chodíte po cestách, vypravujtež, **11** Že vzdálen hluk střelců na místech, kdež se voda váží; i tam vypravujte hojnou spravedlnost Hospodinovu, hojnou spravedlnost k obyvatelům vsí jeho v Izraeli; tehdážt' vstupovati bude k branám lid Hospodinův. **12** Povstaň, povstaň, Debora, povstaniž, povstaniž a vypravuj píseň, povstaň, Baráku, a zajmi jaté své, synu Abinoemův. **13** Tehdážt' potlačenému dopomoženo k opanování silných reků z lidu; Hospodintě mi ku panování dopomohl nad silnými. **14** Z Efraima kořen jejich bojoval proti Amalechitským; za tebou, Efraime, Beniamin s lidem tvým; z Machira táhli vydavatelé zákona, a z Zabulona písáři. **15** Knížata také z Izachar s Deborou, ano i všecko pokolení Izacharovo, jako i Barák do údolí poslán jest pěšky, ale veliké hrdiny u sebe jsou v podílu Rubenovu. **16** Jak jsi mohl mlíče seděti mezi dvěma ohradami, poslouchaje řvání stád? Veliké hrdiny u sebe jsou v podílu Rubenovu. **17** Zdali i Galád před Jordánem nebydlil? Ale Dan proč zůstal při lodech?

Asser seděl na břehu mořském, a v lomích svých bydlil. **18** Zabulon, lid udatný, vynaložil duši svou na smrt, též i Neftalím na vysokých místech pole. **19** Králové přítáhše, bojovali, tehdáž bojovali králové Kananejští v Tanach při vodách Mageddo, a však kořisti stříbra nevzali. **20** S nebe bojováno, hvězdy z míst svých bojovaly proti Zizarovi. **21** Potok Císon smetl je, potok Kedumim, potok Císon; všecko to pošlapala jsi, duše má, udatně. **22** Tehdáž otoulka se kopyta koňů od dupání velikého pod jezdci silnými. **23** Zlořečeče Merozu, praví anděl Hospodinův, zlořečeče velice obyvatelům jeho, nebo nepříši na pomoc Hospodinu, ku pomoci Hospodinu proti silným. **24** Požehnaná bud' nad jiné ženy Jáhel, manželka Hebera Cinejského, nad ženy v staních bydlící bud' požehnaná. **25** On vody žádal, ona mléka dala, v koflíku knížecím podala másla. **26** Levou ruku svou k hřebu vztáhla, a pravou ruku svou k kladivu dělníků, i udeřila Zizaru, a ztloukla hlavu jeho, probodla a prorazila židoviny jeho. **27** U noh jejich skrčil se, padl, ležel, u noh jejich skrčil se, padl; kdež se skrčil, tu padl zabity. **28** Vyhlídal z okna skrče mrží, a naříkala matka Zizarova, řkuci: Proč se tak dlouho vůz jeho nevrací? Proč prodlévají vraceti se domů vozové jeho? **29** Moudřejší pak z předních služebnic jejich odpovídaly, i ona sama také sobě odpovídala: **30** Zdali ale dosáhlí něčeho, a dělí kořisti? Děvečku jednu neb dvě na každého muže, loupeže rozdílných barev samému Zizarovi, kořisti rozdílných barev krumpovaným dílem, roucho rozdílných barev krumpovaným dílem na hrdlo loupežníků. **31** Tak at' zahynou všickni nepřátelé tvoji, ó Hospodine, tebe pak milující at' jsou jako slunce vzcházející v síle své. I byla v pokoji země za čtyřiceti let.

6 Činili pak synové Izraelští to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, i vydal je Hospodin v ruku Madianským za sedm let. **2** A zmocnila se velmi ruka Madianských nad Izraelem, tak že synové Izraelští před Madianskými zdělali sobě jámy, kterýž jsou na horách, a jeskyně a pevnosti. **3** A bývalo, že jakž co oseli Izraelští, přítáhli Madian a Amalech a národ východní, povstávaje proti nim. **4** Kterýžto rozbijeli stany proti nim, a kazili úrodu země, až kudy se vchází do Gázy, a nenechávali potravy v Izraeli, ani ovce, ani vola, ani osla. **5** Nebo i sami i s stády svými i s stany přítáhli, a jako kobylinky ve množství přicházívali, aniž jich neb velbloudů jejich byl počet; tak přicházejíce do země, hubili ji. **6** Tedy znuzen byl velmi Izrael od Madianských, protož volali synové Izraelští k Hospodinu. **7** Když pak volali synové Izraelští k Hospodinu příčinou Madianských, **8** Poslal Hospodin muže proroka k synům Izraelským, a řekl jím: Takto praví Hospodin Bůh Izraelský: Já jsem vás vyvedl z Egypta, a vyvedl jsem vás z domu služby, **9** A vytrhl jsem vás z rukou Egyptských a z rukou všech,jenž vás ssužovali, kterýž jsem vyhnal před tváří vaší, a dal jsem vám zemi jejich. **10** I řekl jsem vám: Já jsem Hospodin Bůh váš, nebojte se bohů Amorejských, v jejichž zemi bydlíte. Ale neposlechl jste hlasu mého. **11** Tedy přišel anděl Hospodinův a posadil se pod dubem, jenž byl v Ofra, kterýž bylo Joasa Abiezeritského. Gedeon pak syn jeho mlátil obilí na humně, aby vezma, utekl s tím před Madianskými. **12** I ukázal se jemu anděl Hospodinův, a řekl jemu: Hospodin s tebou, muži udatný. **13** Odpověděl jemu Gedeon: Ó Pane můj,

jestliže Hospodin s námi jest, pročež pak na nás přišlo všecko toto? A kde jsou všickni divové jeho, o kterýchž vypravovali nám otcové naši, říkouce: Zdalíž nás z Egypta nevyvedl Hospodin? A nyní opustil nás Hospodin a vydal v ruku Madianských. 14 A pohleděv na něj Hospodin, řekl: Jdi v této síle své, a vysvobodíš Izraele z ruky Madianských. Zdalíž jsem tě neposlal? 15 Kterýž odpověděl jemu: Poslyš mne, Pane můj, čím já vysvobodím Izraele? Hle, rod můj chaterný jest v pokolení Manassesovu, a já nejmenší v domě otce svého. 16 Tedy řekl jemu Hospodin: Poněvadž já budu s tebou, protož zbiješ Madianské jako muže jednoho. 17 Jemuž on řekl: Prosím, jestliže jsem nalezl milost před očima tvýma, dej mi znamení, že ty mluvíš se mnou. 18 Prosím, neodcházej odsud, až zase přídu k tobě, a vynesu obět svou a položím před tebou. Odpověděl on: Ját' posečkám, až se navrátíš. 19 Tedy Gedeon všed do domu, připravil kozelce, a po měřici mouky přesných chlebů. I vložil maso do koše, a polívku vlii do hrnce, i vynesl to k němu pod dub a obětoval. 20 I řekl jemu anděl Boží: Vezmi to maso a chleby ty nekvašené, a polož na tuto skálu, a polívku polej. I učinil tak. 21 Potom zdvihl anděl Hospodinův konec holi, kterouž měl v rukou svých, a dotekl se masa a chlebů přesných; i vystoupil oheň z skály té, a spálil to maso i chleby přesné. A v tom anděl Hospodinův odšel od očí jeho. 22 A vida Gedeon, že by anděl Hospodinův byl, řekl: Ach, Panovníče Hospodine, proto-liž jsem viděl anděla Hospodinova tváří v tvář, abych umřel? 23 I řekl jemu Hospodin: Měj pokoj, neboj se, neumřeš. 24 Protož vzdělal tu Gedeon oltář Hospodinu, a nazval jej: Hospodin pokoje, a až do tohoto dne ještě jest v Ofra Abiezeritského. 25 Stalo se pak té noci, že řekl jemu Hospodin: Vezmi volka vyspělého, kterýž jest otce tvého, totíž volka toho druhého sedmiletého, a zbořiš oltář Bálův, kterýž jest otce tvého, háj také, kterýž jest vedle něho, posekáš. 26 A vzdělal oltář Hospodinu Bohu svému na vrchu skály této, na rovině její, a vezma volka toho druhého, obětovati budeš oběť zápalnou s drívím háje, kterýž posekáš. 27 Tedy vzal Gedeon deset mužů z služebníků svých, a učinil, jakž mluvil jemu Hospodin; a boje se čeleďi otce svého a mužů města, neučinil toho ve dne, ale v noci. 28 Když pak vstali muži města ráno, uželi zbořený oltář Bálův, a háj, kterýž byl vedle něho, že byl posekaný, a volka toho druhého obětovaného v oběť zápalnou na oltáři v nově vzdělaném. 29 I mluvili jeden k druhému: Kdo to udělal? A vyhledávajíce, vyptávali se a pravili: Gedeon syn Joasův to učinil. 30 Tedy řekli muži města k Joasovi: Vyved syna svého, at' umře, protože zbořil oltář Bálův, a že posekal háj, kterýž byl vedle něho. 31 Odpověděl Joas všechněm stojícim před sebou: A což se vy nesnadniti chcete o Bále? Zdalíž vy jej vysvobodíte? Kdož by se zasazoval o něj, at' jest zabit hned jitro tohoto. Jestližet' jest bohem, nechat' se sám zasazuje o to, že jest rozbořen oltář jeho. 32 I nazval jej toho dne Jerobálem, říka: Necht' se zasadí Bál proti němu, že zbořil oltář jeho. 33 Tedy všickni Madianstí a Amalechitští a národové východní shromáždili se spolu, a přešedše Jordán, položili se v údolí Jezreel. 34 Duch pak Hospodinův posilnil Gedeona, kterýžto zatroubiv v troubu, svolal Abiezeritské k sobě. 35 A poslal posly ke všemu pokolení Manassesovu, a svoláno jest k němu; poslal též posly k Asserovi, k Zabulonovi a

k Neftalímovi, i přítahli jim na pomoc. 36 Tedy mluvil Gedeon k Bohu: Vysvobodíš-li skrze ruku mou Izraele, jakož jsi mluvil, 37 Aj, já položím rouno toto na humně. Jestliže rosa bude tolíko na rouně, a na vší zemi vůkol sucho, tedy věděti budu, že vysvobodíš skrze ruku mou Izraele, jakož jsi mluvil. 38 I stalo se tak. Nebo vstav naježtí, stlačil rouno, a vyždal rosu z něho, i byl plný koflík vody. 39 Řekl také Gedeon Bohu: Nerozpaluj se prchlivost tvá proti mně, že promluvím ještě jednou. Prosím, nechať' zkusím ještě jednou na rouně. Necht' jest, prosím, samo rouno suché, a na vší zemi rosa. 40 I učinil Bůh té noci tak, a bylo samo rouno suché, a na vší zemi byla rosa.

7 Tedy vstav ráno Jerobál, (jenž jest Gedeon), i všecken lid, kterýž byl s ním, položili se při studnici Charod, vojska pak Madianských byla jim na půlnoci před vrchem More v údolí. 2 I řekl Hospodin Gedeonovi: Příliš mnoho jest lidu s tebou, protož nedám Madianských v ruce jejich, aby se nechtlubil Izrael proti mně, říka: Ruka má spomohla mi. 3 A protož provolej hned, at' slyší lid, a řekni: Kdo jest strašlivý a lekavý, navrat' se zase, a odejdi ráno pryč k hoře Galád. I navrátilo se z lidu dvacetíma tisíců, a deset tisíc zůstalo. 4 Řekl opět Hospodin Gedeonovi: Ještě jest mnoho lidu; každý jim sstoupit k vodám, a řekl Hospodin k Gedeonovi: Každýho, kdož chlemtati bude jazykem svým z vody, jako chlemece pes, postavíš obzvláštěně, tolíkž každého, kdož se při sebe na kolena svá ku pití. 6 I byl počet těch, kteříž chlemtali, rukama svýma k ústům svým vodu nosíce, tři sta mužů, ostatek pak všeho lidu sehnuli se na kolena svá ku pití vody. 7 I řekl Hospodin Gedeonovi: Ve třech stech mužů, kteříž chlemtali, vysvobodím vás, a vydám Madianské v ruku tvou, ale ostatek všeho lidu necht' se vrátí, jeden každý k místu svému. 8 A protož nabral ten lid v ruce své potravy a trouby své; jiné pak muže Izraelské všecky propustil, jednoho každého do stanu jejich, tolíkž tři sta těch mužů zanechal při sobě. Vojska pak Madianských ležela pod ním v údolí. 9 I stalo se, že noci té řekl jemu Hospodin: Vstana, sstup k vojsku, nebo dal jsem je v ruku tvou. 10 Pakli nesmíš sjítí sám, sejdi s Púrou služebníkem svým do vojska, 11 A uslyšíš, co mluvit budou; i posilní se z toho ruce tvé, tak že směle půjdeš proti vojsku tomu. Sstoupil tedy on a Púra služebník jeho k kraji oděnců, kteříž byli v vojstě. 12 Madianstí pak a Amalech i všecken lid východní leželi v údolí, jako kobylyk u velikém množství, ani velbloudů jejich počtu nebylo, jako písek, kterýž jest na břehu mořském v nesčíslém množství. 13 A když přišel Gedeon, až, jeden vypravoval blížnímu svému sen, a řekl: Hle, zdálo mi se, že pecen chleba ječmenného valil se do vojska Madianského, a přivaliv se na každý stan, udeřil na něj, až padl, a podvrátil jejsvrchu, a tak ležel každý stan. 14 Jemužto odpovídaje blížní jeho, řekl: Není to nic jiného, jediné meč Gedeona syna Joasova, muže Izraelského; dál' jest Bůh v ruku jeho Madianské i všecka tato vojska. 15 Stalo se pak, že když uslyšel Gedeon vypravování snu i vyložení jeho, poklonil se Bohu, a vrátil se k vojsku Izraelskému, řekl: Vstáňte, nebo dal Hospodin v ruku vaši vojska Madianská. 16 Rozdělil tedy tři

sta mužů na tři houfy, a dal trouby v ruku každému z nich a báné prázdné, a v prostředku těch bání byly pochodně. **17** I řekl jim: Jakž na mně uzříte, tak učiníte; nebo hle, já vejdú na kraj vojska, a jakž já tehdáž budu dělati, tak uděláte. **18** Nebo troubiti budu já v troubu i všickni, jenž se mnou budou, tehdy vy také troubiti budete v troubu vůkol všeho vojska, a řeknete: Meč Hospodinův a Gedeonův. **19** Všel tedy Gedeon a sto mužů, kteří s ním byli, na kraj vojska při začátku bdění prostředního, jen že byli proměnlí stráži; i troubili v trouby, a roztrískali báně, které měli v rukou svých. **20** Tedy ti tři houfové troubili v trouby, roztrískavše báně, a drželi v ruce své levé pochodně, v pravé pak ruce své trouby, aby troubili, i křičeli: Meč Hospodinův a Gedeonův. **21** A postavili se každý na místě svém vůkol ležení; i zděšena jsou všecka vojska, a křičíce, utíkali. **22** Když pak troubilo v trouby tři sta mužů, obrátil Hospodin meč jednoho proti druhému, a to po všem ležení. Utíkalo tedy vojsko až k Betseta do Zerera, a až ku pomezí Abelmehula u Tebat. **23** Shromáždivše se pak muži Izraelští z Neftalím a z Asser a ze všeho pokolení Manassesova, honili Madianské. **24** I rozeslal Gedeon posly na všecky hory Efraimské, řka: Vyděte v cestu Madianským, a zastupte jim vody až k Betabaře a Jordánu. Tedy shromáždivše se všickni muži Efraim, zastoupili vody až k Betabaře a Jordánu. **25** A chytily dvě knížat Madianských, Goréba a Zéba. I zabilo Goréba na skále Goréb a Zéba zabil v lisu Zéb, a honili Madianské, hlavu pak Gorébovu a Zébovu přinesli k Gedeonovi za Jordán.

8 Muži pak Efraim řekli jemu: Co jsi nám to učinil, že jsi nepovolal nás, když jsi táhl k boji proti Madianským? A tuze se na něj domluvali. **2** Jimž odpověděl: Zdaž jsem co takového provedl, jako vy? Zdalež není lepší paběrování Efraimovo, než vinobraní Abiezerovo? **3** V ruce vaše dal Bůh knížata Madianská Goréba a Zéba, a co jsem já mohl takového učiniti, jako vy? I spokojil se duch jejich k němu, když mluvil ta slova. **4** Když pak přišel Gedeon k Jordánu, přešel jej, a tři sta mužů, kteří byli s ním, ustálí, honice nepráty. **5** Protož řekl mužům Sochot: Dejte, prosím, po pecníku chleba lidu, kterýž za mnou jde, nebo ustali, a já honím Zebaha a Salmuna, krále ty Madianské. **6** I řekl jemu jeden z knížat Sochot: Což již moc Zebahova a Salmunova jest v ruce tvé, abyhom dali vojsku tvému chleba? **7** Jimž řekl Gedeon: Z té příčiny, když dá Hospodin Zebaha a Salmuna v ruku mou, tehdy zmrskám těla vaše trním a bodláčím z pouště té. **8** I táhl odtud do Fanuel, a podobně mluvil k nim, ale obyvatelé Fanuel odpověděli jemu tolíkéž, jako muži Sochot. **9** I řekl obyvatelům Fanuel: Když se navrátím v pokoji, zborím věži tuto. **10** Zebah pak a Salmun byli v Karkara spolu s vojsky svými, takměř patnácte tisící, všickni, což jich bylo pozůstalo ze všeho vojska národu východních, zbitých pak bylo sto a dvacetí tisíc mužů bojovníků. **11** I táhna Gedeon cestou bydlících v staních od východní strany Nobe a Jegbaa, udeřil na to vojsko, kteréžto vojsko sobě počítalo bezpečně. **12** Když pak utíkali Zebah a Salmun, honil je, a jal oba dva ty krále Madianské, Zebaha a Salmuna, a všecko vojsko jejich předěsil. **13** I navracel se Gedeon syn Joasův z bitvy před východem slunce. **14** I jav mládence z obyvatelů Sochotských, vyptával se ho; kterýž sepsal mu knížata Sochot a starší jeho,

sedmdesáte sedm mužů. **15** Přišed pak k obyvatelům Sochot, řekl: Aj, Zebah a Salmun, pro něž jste mi utrhali, řkouce: Zdali moc Zebaha a Salmuna jest v ruce tvé, abyhom dali ustalýmužům tvým chleba? **16** Protož vzav starší města a trní s bodláčím z pouště té, dal na nich příklad jinýmužům Sochot. **17** I věži Fanuel rozbořil, a pobíl muže města. **18** Potom řekl Zebahovi a Salmunovi: Jací to byli muži, kteréž jste pobili na hoře Tábor? Odpověděli oni: Takoví jako ty, jeden každý na pohleděně byl jako syn královský. **19** I dí: Bratři moji, synové matky mé byli. Živť jest Hospodin, byste byli živili je, nepobil bych vás. **20** Tedy řekl k Jeter prvorozenému svému: Vstaň, pobíj je. Ale mládenček nevystál meče svého, proto že se bál, nebo byl ještě mládenček. **21** I řekl Zebah a Salmun: Vstaň ty a oboj se na nás, nebo jaký jest muž, taková i síla jeho. Vstav tedy Gedeon, zabil Zebaha a Salmuna, a vzal halže, kteréž byly na hrdech velbloudů jejich. **22** Potom řekli muži Izraelští Gedeonovi: Panuj nad námi i ty i syn tvůj, také syn syna tvého, nebo vysvobodil jsi nás z ruky Madianských. **23** I odpověděl jim Gedeon: Nebuduť jápanovati nad vámi, aniž panovati bude nad vámi syn můj, Hospodin panovati bude nad vámi. **24** Rekl jim také Gedeon: Žádost tuto vzložím tolíko na vás, abyste mi dali jeden každý náušnici z loupeži svých; (nebo náušnice zlaté měli, proto že Izmaelitští byli.) **25** I odpověděl: Rádi dáme. A prostřevše roucho, metali na ně každý náušnici z loupeži svých. **26** Byla pak váha náušnic zlatých, kteréž vyžádal, tisíc a sedm set lotů zlata, kromě halží a zlatých jableček, i roucha šarlatového, kteréž na sobě měli králové Madianstí, a kromě halží, kteréž byly na hrdech velbloudů jejich. **27** I udělal z toho Gedeon efod, a složil jej v městě svém Ofra. I smilnil tam všecken Izrael, chodě za ním, a byl Gedeonovi i domu jeho osídlem. **28** Madianstí pak sníženi jsou před syny Izraelskými, aniž potom pozdvihli hlavy své; a tak byla v pokoji země za čtyřiceti let ve dnech Gedeonových. **29** A odšed Jerobál syn Joasův, přebyval v domě svém. **30** Měl pak Gedeon sedmdesáte synů, kteříž pošli z bedr jeho; nebo měl žen mnoho. **31** Ženina také jeho, kterouž měl v Sichem, i ta porodila jemu syna, a dala mu jméno Abimelech. **32** A když umřel Gedeon syn Joasův v starosti dobré, pochován jest v hrobě Joasa otce svého v Ofra Abiezeritského. **33** Stalo se pak po smrti Gedeonově, že se odvrátili synové Izraelští a smilnili, jdouce za modlami, a vzali sobě Bále Berit za boha. **34** A nerozpozemuli se synové Izraelští na Hospodina Boha svého, kterýž je vyrhl z ruky všech nepřátele jejich vůkol. **35** A neučinili milosrdensví s domem Jerobála Gedeona, jako on všecko dobré činil Izraelovi.

9 Nebo odšed Abimelech syn Jerobálův do Sichem k bratřím matky své, mluvil k nim i ke vši čeleďi domu otce matky své, řka: 2 Mluvte, prosím, ke všechném mužům Sichemským: Co jest lépe vám, to-li, abypanovalo nad vámi sedmdesáte mužů, totiž všickni synové Jerobálovi, čili aby panoval nad vámi muž jeden? Pamatujte pak, že jsem já kost vaše a tělo vaše. **3** Tedy mluvili bratři matky jeho o něm ke všechném mužům Sichemským všecka slova tato, a naklonilo se srdce jejich k Abimelechovi, nebo řekli: Bratr náš jest. **4** I dali jemu sedmdesáte lotů stříbra z domu Bále Berit, na něž sobě najal

Abimelech služebníky, povaleče a tuláky, aby chodili za ním. 5 A příšed do domu otce svého do Ofra, zmordoval bratří své, syny Jerobálový, sedmdesáte mužů, na jednom kameni; toliko zůstal Jotam syn Jerobálův nejmladší, nebo se byl skryl. 6 Tedy shromázdili se všickni muži Sichemští i všecken dům Mello, i šli, a ustanovili sobě Abimelecha za krále na rovinách u sloupu, kterýž jest u Sichem. 7 To když povíděli Jotamovi, odejda, postavil se na vrchu hory Garizim, a pozdvihna hlasu svého, volal, a řekl jim: Poslyšte mne muži Sichemští, a uslyš vás Bůh. 8 Sešlo se některého času dříví, aby pomazalo nad sebou krále. I řekli olivě: Kraluj nad námi. 9 Jimžto odpověděla oliva: Zdali já, opustě svou tučnost, kterouž ctěn bývá Bůh i lidé, půjdu, abych byla postavena nad stromy? 10 I řeklo dříví fíku: Pod' ty a kraluj nad námi. 11 Jimž odpověděl fík: Zdali já, opustě sladkost svou a ovoce své výborné, půjdu, abych postaven byl nad stromy? 12 Řeklo opět dříví vinnému kořenu: Pod' ty a kraluj nad námi. 13 Jimž odpověděl vinný kořen: Zdali já, opustě své víno, kteréž obveseluje Boha i lidi, půjdu, abych postaven byl nad stromy? 14 Naposledy řeklo všecko dříví bodláku: Pod' ale ty a kraluj nad námi. 15 I odpověděl bodlák dříví: Jestliže v pravdě běrete vy mne sobě za krále, podte, odpočívejte pod stínem mým; pakli nic, vyjdí oheň z bodláku a spal cedry Libánské. 16 Tak i nyní, jestliže jste právě a upříme učinili, ustanovíte Abimelecha za krále, a jestliže jste dobře učinili Jerobáloví a domu jeho, a jestliže podlé dobrdiní rukou jeho odplatili jste se jemu; 17 (Nebo otec můj bojoval za vás a opovážil se života svého, aby vás vysvobodil z ruky Madianských, 18 Vy pak ted' povstali jste proti domu otce mého, a zmordovali jste syny jeho, sedmdesáte mužů na jednom kameni, a ustanovili jste krále Abimelecha, syna děvky jeho, nad muži Sichemskými, proto že bratr váš jest); 19 Jestliže, řku, právě a upřímně udělali jste Jerobáloví i domu jeho dne tohoto, veselte se z Abimelecha, a on také necht' se veselí z vás; 20 Pakli nic, necht' vyjde oheň z Abimelecha a sžíře muže Sichemské i dům Mello, necht' vyjde také oheň od mužů Sichemských a z domu Mello a sžíře Abimelecha. 21 Tedy utekl Jotam, a utíkaje, odšel do Beera, a zůstal tam, boje se Abimelecha bratra svého. 22 I panoval Abimelech nad Izraelem tři léta. 23 Poslal pak Bůh ducha zlého mezi Abimelecha a mezi muže Sichemské, a zpronevěřili se muži Sichemští Abimelechovi, 24 Aby pomštěna byla křivda sedmdesáti synů Jerobálových, a aby krev jejich přišla na Abimelecha bratra jejich, kterýž zmordoval je, a na muže Sichemské, kterýž poslal rukou jeho, aby zmordoval bratří své. 25 Nebo učinili muži Sichemští jemu zálohy na vrších hor, a loupili všecky chodící mimo ně tou cestou; kterážto věc povídána jest Abimelechovi. 26 Syn pak Ebedův Gál, jda s bratřimi svými, příšel do Sichem, i těšili se z něho muži Sichemští. 27 A vyšedše na pole, sbírali víno své a tlačili i veselili se; a všedše do chrámu bohů svých, jedli a pilí, a zlořečili Abimelechovi. 28 Řekl pak Gál syn Ebedův: Kdo jest Abimelech? A jaké jest Sichem, abychom sloužili jemu? Zdaliž není syn Jerobálův, a Zebul úředník jeho? Služte raději mužům Emora, otce Sichemova; nebo proč my máme sloužiti tomuto? 29 Ale ó kdyby tento lid byl v ruce mé, abych shladil Abimelecha! I řekl Abimelechovi: Sber sobě vojsko, a vyjdi. 30 Uslyšav pak Zebul, úředník města toho, slova Gále

syna Ebedova, rozhněval se náramně. 31 I poslal posly k Abimelechovi tajně, řka: Hle, Gál syn Ebedův i bratří jeho přišli do Sichem, a hle, bojovati budou s městem proti tobě. 32 Protož nyní vstana nočně, ty i lid, kterýž jest s tebou, zdělej zálohy v poli. 33 A ráno, když bude slunce vycházet, vstana, udeříš na město, a když on i lid, kterýž jest s ním, vyjde proti tobě, učiniš jemu to, což se naskytne ruce tvé. 34 A protož vstal Abimelech i všecken lid, kterýž s ním byl v noci, a učinili zálohy u Sichem na čtyřech místech. 35 I vyšel Gál syn Ebedův, a postavil se v bráně města; vyvstal pak Abimelech i lid, kterýž s ním byl, z záloh. 36 A užev Gál ten lid, řekl Zebulovi: Hle, lid sstupuje s vrchu hor. Jemuž odpověděl Zebul: Stín hor vidíš, jako nějaké lidi. 37 Tedy opět promluvil Gál, řka: Hle, lid sstupuje s vrchu, nebo houf jeden táhne cestou rovin Monenim. 38 Řekl pak jemu Zebul: Kde jsou nyní ústa tvá, jimižs mluvil: Kdo jest Abimelech, abychom sloužili jemu? Zdaliž toto není lid ten, kterýž jsi pohrdal? Vytáhni nyní, a bojuj proti němu. 39 I vytáhl Gál před lidmi Sichemskými, a bojoval proti Abimelechovi. 40 Ale Abimelech honil ho útkajícího před tváří svou, a padlo raněných mnoho až k bráně. 41 Zůstal pak Abimelech v Aruma, a Zebul vyhnal Gále i bratří jeho, aby nezůstávali v Sichem. 42 Nazejtří pak vytáhl lid do pole, i oznameno jest to Abimelechovi. 43 Tedy on pojal lid svůj, a rozdělil jej na tři houfy, zdělav zálohy v polích, a vida, an lid vychází z města, vyskočil na ně a zbil je. 44 Nebo Abimelech a houf, kterýž byl s ním, udeřili na ně a postavili se u brány města, druzí pak dva houfové obořili se na všecky ty, kterýž byli v poli, a zbil je. 45 Abimelech pak dobýval města celý ten den, až ho i dobyl, a lid, kterýž v něm byl, pobil, a zbořiv město, posál je solí. 46 Uslyševše pak všeckni muži věže Sichemské, vešli do hradu svého, chrámu boha Berit. 47 A oznameno jest Abimelechovi, že se tam shromázdili všeckni muži věže Sichemské. 48 Tedy vstoupil Abimelech na horu Salmon, on i všecken lid, kterýž byl s ním, a nabrav seker s sebou, nasekal ratolesti s stromů, kterýchž nabral a vložil na rameno své. I řekl lidu, kterýž byl s ním: Což jste viděli, že jsem učinil, spěšně učiňte tak jako já. 49 I utáhl sobě jeden každý ze všeho lidu ratolest, a jdouce za Abimelechem, skladil je u hradu, a zapálili jimi hrad. I zemřeli tam všeckni muži věže Sichemské téměř tisíc mužů a žen. 50 Odšel pak Abimelech do Tébes, a položil se u Tébes, i dobyl ho. 51 Byla pak věže pevná u prostřed města, a utekli tam všeckni muži i ženy, i všeckni přední města toho, a zavrželi po sobě, vstoupivše na vrch věže. 52 Tehdy příšed Abimelech až k věži, dobýval ji, a přistoupil až ke dverím věže, aby je zapálil ohněm. 53 V tom žena nějaká svrhla kus žernova na hlavu Abimelechovi, a prorazila hlavu jeho. 54 A on rychle zavolav mládence, kterýž nosil zbroj jeho, řekl jemu: Vyrtrni meč svůj a zabíz mne, aby potom nepravili o mně: Žena zabila ho. I probodl jej služebník jeho, a umřel. 55 Uzrevše pak synové Izraelští, že by umřel Abimelech, odešli jeden každý k místu svému. 56 A tak odměnil Bůh zlým Abimelechovi za nešlechetnost, kterouž páchal proti otci svému, zmordovav sedmdesáte bratří svých. 57 Tolikéž i všecku nešlechetnost mužů Sichemských vrátil Bůh na hlavu jejich, a přišlo na ně zlořečení Jotama syna Jerobálova.

10 Povstal pak po Abimelechovi k obhajování Izraele Tola, syn Fua, syna Dodova, muž z pokolení Izchar, a ten bydlil v Samir na hoře Efraim. **2** I soudil Izraele za třímečíma let, a umřev, pochován jest v Samir. **3** Po něm povstal Jair Galádský, a soudil Izraele za dvamecítma let. **4** A měl třidci synů, kteríž jezdili na třídci mezcích; a měli třidci měst, kteráž sloula vši Jairovy až do dnešního dne, a ty jsou v zemi Galád. **5** I umřel Jair, a pochován jest v Kamon. **6** Opět pak synové Izraelští činili to, což jest zlého před očima Hospodinovýma; nebo sloužili Bálum a Astarot, to jest, bohům Syrským, bohům Sidonským a bohům Moábským, tolíkéž i bohům synů Ammon, i bohům Filistinským, tak že opustili Hospodina, a nesloužili jemu. **7** Protož roznítila se prchlivost Hospodinova na Izraele, a vydal je v ruku Filistinských a v ruku Ammonitských, **8** Kteríž stírali a potlačovali syny Izraelského toho roku, i potom za osmnácte let, všecky syny Izraelské, kteríž byli před Jordánem v zemi Amorejském, kteráž jest v Galád. **9** Přešli pak Ammonitští i Jordán, aby bojovali také proti Judovi, a proti Beniaminovi, i proti domu Efraimovu; i byl Izrael náramně ssoužen. **10** Tedy volali synové Izraelští k Hospodinu, řkouce: Zhřešilit' jsme tobě, tak že jsme opustili tě Boha svého, a sloužili jsme Bálum. **11** Ale Hospodin řekl synům Izraelským: Zdaliž jsem od Egyptských a od Amorejských a od Ammonitských a Filistinských, **12** Tolíkéž od Sidonských, a Amalechitských, i od Maonitských, vás ssužujících, když jste volali ke mně, nevysvobodil vás z ruky jejich? **13** A vy opustili jste mne a sloužili jste bohům cizím, protož nevysvobodím vás více. **14** Jděte a volejte k bohům, kteríž jste sobě zvolili; oni nechť vás vysvobodí v čas ssoužení vašeho. **15** I řekli synové Izraelští Hospodinu: Zhřešili jsme; učři s námi, což' se dobré líbí, a však vysvobod' nás, prosíme, v tento čas. **16** Protož vyvrhše bohy cizí z prostředku svého, sloužili Hospodinu, a zželelo se duší jeho nad trápením Izraele. **17** Svolali se pak Ammonitští, a položili se v Galád; shromáždili se také synové Izraelští, a položili se v Masfa. **18** I řekli lid s knížaty Galád jedni druhým: Kdokoli počne bojovati proti Ammonitským, bude vůdce všech obyvatelů Galád.

11 Jefte pak Galádský byl muž udatný a byl syn ženy nevěstky, z níž zplodil Galád řečeného Jefte. **2** Ale i manželka Galádova naplodila mu synů, a když dorostli synové manželky té, vyhnalí Jefte. Nebo řekli jemu: Nebudeš děditi v domě otce našeho, nebo jsi postranní ženy syn. **3** Protož utekl Jefte od tváři bratří svých, a bydlil v zemi Tob; a sběhlí se k Jefte lidé povaleči, a vycházeli s ním. **4** Stalo se pak po těch dnech, že bojovali Ammonitští proti Izraelským. **5** A když počali bojovati Ammonitští proti nim, odešli starší Galádští, aby zasepřivedli Jefte z země Tob. **6** I řekli k Jefte: Pod' a bud' vůdce náš, abychom bojovali proti Ammonitským. **7** Odpověděl Jefte starším Galádským: Zdaliž jste vy mne neměli v nenávisti, a nevyhnali jste mne z domu otce mého? Pročež tedy nyní přišli jste ke mně, když ssouženi jste? **8** I řekli starší Galádští k Jefte: Proto jsme se nyní navrátili k tobě, abys šel s námi a bojoval proti Ammonitským, a byl nám všechném obyvatelům Galádským za vůdce. **9** Tedy odpověděl Jefte starším Galádským: Poněvadž mne zase uvodíte, abych bojoval proti Ammonitským, když by

mi je dal Hospodin v moc, budu-li vám za vůdce? **10** I řekli starší Galádští k Jefte: Hospodin bude svědkem mezi námi, jestliže neučiníme vedle slova tvého. **11** A tak šel Jefte s staršími Galádskými, a představil jej sobě lid za vůdci a kníže, a mluvil Jefte všecka slova svá před Hospodinem v Masfa. **12** Potom poslal Jefte posly k králi Ammonitskému s tímto poručením: Co máš ke mně, že jsi vytáhl na mne, abys bojoval proti zemi mé? **13** I odpověděl král Ammonitský poslům Jefte: že vzal Izrael zemi mou, když vyšel z Egypta, od Arnon až k Jaboku a až k Jordánu; protož nyní vrát' mi ji pokojně. **14** Opět pak poslal Jefte posly k králi Ammonitskému, **15** A řekl jemu: Tako praví Jefte: Nevzalt' Izrael země Moábské, ani země synů Ammonových. **16** Ale když vyšli z Egypta, šel Izrael přes poušť až k moři Rudému, a přišel do Kádes. **17** Odkudž poslal Izrael posly k králi Edomskému, řka: Prosím, nechť projdu skrze zemi tvou. A nechtěl ho slyšetí král Edomský. Poslal také k králi Moábskému, a nechtěl povoliti. A tak zůstal Izrael v Kádes. **18** Potom když šel přes poušť, obcházel zemi Edomskou a zemi Moábskou, a přišed od východu slunce zemi Moábské, položil se před Arnon, a nevešli na pomezí Moábské; nebo Arnon jest meze Moábských. **19** Protož poslal Izrael posly k Seonovi králi Amorejskému, to jest, k králi Ezebon, a řekl jemu Izrael: Prosím, nechť projdu skrze zemi tvou až k místu svému. **20** Ale Seon nedověřoval Izraelovi, aby přejít měl pomezí jeho. Protož shromáždil Seon všecken lid svůj, a položili se v Jasa, a bojoval proti Izraelovi. **21** I dal Hospodin Bůh Izraelský Seona i všecken lid jeho v ruku Izraelských, a porazili je. I opanoval dědičně Izrael všecku zemi Amorejského, té země obyvatele. **22** A tak opanovali všecko pomezí Amorejského od Arnon až k Jaboku a od poušti až k Jordánu. **23** Když tedy Hospodin Bůh Izraelský vyhladil Amorejského od tváři lidu svého Izraelského, proč ty chceš panovati nad ním? **24** Zdaliž tím, což tobě dal Chámos bůh tvůj k vládařství, vládnouti nemáš? Takž, kterékoli vyhledil Hospodin Bůh násť od tváři naší, jejich dědictvím my vládneme. **25** K tomu pak, zdali jsi ty čím lepší Baláka syna Seforova, krále Moábského? Zdali se kdy vadil s Izraelem? Zdali kdy bojoval proti nim? **26** Jestož již bydlí Izrael v Ezebon a ve vsech jeho, i v Aroer, a ve vsech jeho, i ve všechnměstech, kteráž jsou při pomezí Arnon, zatři sta let. Proč jste jí neodjali v tak dlouhém času? **27** Protož ne já provinil jsem proti tobě, ale ty mně zle činíš, bojuje proti mně. Nechť soudí Hospodin soudce dnes mezi syny Izraelskými a mezi syny Ammonovými. **28** Králi pak Ammonitský neuposlechl slov Jefte, kteráž vzkázal jemu. **29** V tom nadšen byl Jefte duchem Hospodinovým, i táhl skrze Galád a Manasse, prošel i Masfa v Galád, a z Masfy v Galád táhl proti Ammonitským. **30** (Učinil pak Jefte slib Hospodinu, a řekl: Jestliže jistotně dás mi Ammonitské v ruku mou: **31** I stane se, že což by koli vyšlo ze dveř domu mého mně vstří, když se vrátím v pokoji od Ammonitských, bude Hospodinovo, abych to obětoval v obět zápalnou.) **32** Přitáhl tedy Jefte na Ammonitské, aby bojoval proti nim, a dal je Hospodin v ruku jeho. **33** I pobil je od Aroer, až kudy se jde do Mennit, dvacetci měst, a až do Abel vinic porážkou velikou velmi; a snížení jsou Ammonitští před syny Izraelskými. **34** Když se pak navracoval Jefte do Masfy k domu svému, aj, dcera jeho vyšla jemu vstří s bubny a s

houfem plésajících; kterouž měl toliko jedinou, aniž měl kterého syna aneb jiné dcery. 35 Stalo se pak, že když užel ji, roztrhl roucha svá a řekl: Ach, dcero má, velices mne ponížila; nebo jsi z těch, jenž mne kormoutí, poněvadž jsem tak řekl Hospodinu, aniž budu moci odvolati toho. 36 Jemuž ona odpověděla: Můj otče, jestliže jsi tak řekl Hospodinu, učiř mi podlé toho, jakžs mluvil; kdyžt' jen dal Hospodin pomstu nad nepřátely tvými, Ammonitskými. 37 Řekla také otci svému: Necht' tolíko toto obdržím: Odpust' mne na dva měsíce, at' jdu a vejdú na hory a opláčí panenství svého, já i družičky mé. 38 Kterýž řekl: Jdi. I propustil ji na dva měsíce. Odešla tedy ona i družičky její, a plakala panenství svého na horách. 39 A při dokonání dvou měsíců navrátila se k otci svému, a vykonal při ní slab svůj, kterýž byl učinil. Ona pak nepoznala muže. I byl ten obyčej v Izraeli, 40 že každého roku scházaly se dcery Izraelské, aby plakaly nad dcerou Jefte Galádského za čtyři dni v roce.

12 Shromáždili se pak muži Efraim, a přešedše k straně půlnocní, řekli k Jefte: Proč jsi vyšel k boji proti Ammonitským, a nepovolal jsi nás, abychom šli s tebou? Dům tvůj i tebe ohněm spálíme. 2 K nimž řekl Jefte: Nesnáz jsem měl já a lid můj s Ammonitskými velikou; tedy povolal jsem vás, ale nevysvobodili jste mne z ruky jejich. 3 Protož vída, že jste mne nevysvobodili, odvážil jsem se života svého, a táhl jsem proti Ammonitským, i dal je Hospodin v ruku mou. Ale proč jste dnes přišli ke mně? Zdali abyste bojovali proti mně? 4 Tedy shromáždil Jefte všecky muže Galádské, a bojoval s Efraimem. I porazili muži Galád Efraimské, nebo pravili poběhlci Efraimští: Vy Galádští jste u prostřed Efraima a u prostřed Manassesa. 5 Odjali Galádští též i brody Jordánské Efraimským. A bylo, že když kdo z utíkajících Efraimských řekl: Nechat' přejeď, řekli jemu muži Galádští: Jsi-li Efratejský? Jestliže řekl: Nejsem, 6 Tedy řekli jemu: Rci hned Šibolet. I řekl: Šibolet, aniž dobře mohl výkonného toho. Tedy pochytlce jej, zamordovali ho u brodu Jordánského. I padlo toho času z Efraima čtyřidceti a dva tisíce. 7 Soudil pak Jefte Izraele šest let; a umrel Jefte Galádský, a pochován jest v jednom z měst Galádských. 8 Potom soudil po něm Izraele Abesam z Betléma. 9 A měl třídceti synů a třídceti dcer, kteréž rozevzdal od sebe, a třídceti žen přivedl od jinud synům svým. I soudil Izraele sedm let. 10 A umřev Abesam, pochován jest v Betlému. 11 Po něm pak soudil Izraele Elon Zabulonský, ten soudil Izraele deset let. 12 I umřel Elon Zabulonský, a pochován jest v Aialon, v zemi Zabulon. 13 Potom soudil Izraele Abdon syn Hellelův Faratonský. 14 Ten měl čtyřidceti synů a třídceti vnučků, kteříž jezdili na sedmdesáti mezcích; i soudil Izraele osm let. 15 Umřev pak Abdon syn Hellelův Faratonský, pohřben jest v Faraton, v zemi Efraim na hoře Amalechitské.

13 Tedy opět synové Izraelští činili to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, i vydal je Hospodin v ruce Filistinských za čtyřidceti let. 2 Byl pak muž jeden z Zaraha, z čeledi Dan, jménem Manue, jehož manželka byla neplodná a nerodila. 3 I ukázal se anděl Hospodinův ženě té a řekl jí: Aj, nyní jsi neplodná, aniž jsi rodila; pocheň pak a porodíš syna. 4 Protož nyní vystříhej se, abys vína nepila aneb nápoje opojného,

a abys nejedla nic nečistého. 5 Nebo aj, pocheň a porodíš syna, a břitva at' nevchází na hlavu jeho, nebo bude to dítě od života Nazarejský Boží, a tent' počne vysvobozenovati Izraele z ruky Filistinských. 6 I přišla žena a pověděla to muži svému, řekci: Muž Boží přišel ke mně, jehož oblíčej byl jako oblíčej anděla Božího, hrozný velmi, a neotázala jsem se jeho, odkud by byl, ani mi svého jména neoznámil. 7 Ale řekl mi: Aj, pocheň a porodíš syna, protož nyní nepí vína aneb nápoje opojného, aniž jez co nečistého, nebo to dítě od života bude Nazarejský Boží až do dne smrti své. 8 Tedy Manue modlil se Hospodinu a řekl: Vyslyš mne, můj Pane, prosím, nechť muž Boží, kteréhož jsi byl poslal, zase přijde k nám, a naučí nás, co máme dělati s dítětem, kteréž se má naroditi. 9 I vyslyšel Bůh hlas Manue; nebo přišel anděl Boží opět k ženě té, když seděla na poli. Manue pak muž její nebyl s ní. 10 A protož s chvátáním běžela žena ta, a oznamila muži svému, řekci jemu: Hle, ukázal se mi muž ten, kterýž byl ke mně prvně přišel. 11 Vstav pak Manue, šel za manželkou svou, a přišel k muži tomu, řekl jemu: Ty-li jsi ten muž, kterýž jsi mluvil k manželce mé? Odpověděl: Jsem. 12 I řekl Manue: Nechť se nyní stane slovo tvé, ale jaká péče o to dítě a správa při něm být má? 13 Odpověděl anděl Hospodinův Manue: Ode všeho toho, o čemž jsem oznamil ženě, at' se ona vystříhá. 14 Ničeho, což pochází z vinného kmene, at' neužívá, to jest, vína aneb nápoje opojného at' nepije, a nic nečistého at' nejí; cožkolik jsem jí příkázal, at' ostříhá. 15 Tedy řekl Manue andělu Hospodinovu: Medle, nechť tě pozdržíme, a připravímeť kozlíka. 16 I odpověděl anděl Hospodinův Manue: Bys mne i pozdržel, nebudut' jísti pokrmu tvého, ale jestliže připravíš obět zápalnou, Hospodinu ji obětuj. Nebo nevěděl Manue, že byl anděl Hospodinův. 17 Řekl opět Manue andělu Hospodinovu: Jaké jest jméno tvé, abychom, když se naplní řeč tvá, poctili tebe? 18 Jemuž odpověděl anděl Hospodinův: Proč se ptáš na jméno mé, kteréž jest divné? 19 Vzav tedy Manue kozlíka a obět suchou, obětovat to na skále Hospodinu, a on divnou věc učinil, an na to hledí Manue a manželka jeho. 20 Nebo když vstupoval plamen s oltáře k nebi, vznesl se anděl Hospodinův v plameni s oltáře, Manue pak a manželka jeho vidouce to, padli na tvář svou na zemi. 21 A již se více neukázal anděl Hospodinův Manue ani manželce jeho. Tedy porozuměl Manue, že byl anděl Hospodinův. 22 I řekl Manue manželce své: Jistě my zemřeme, nebo jsme Boha viděli. 23 Jemuž odpověděla manželka jeho: Kdyby nás chiřel Hospodin usmrtil, nebyl by příjal z rukou našich obětí zápalné a suché, aniž by nám byl ukázal čeho toho, aniž by na tento čas byl nám ohlásil věcí takových. 24 A tak žena ta porodila syna a nazvala jméno jeho Samson. I rostlo dítě, a zehnal jemu Hospodin. 25 I počal ho Duch Hospodinův ponoukat v Mahane Dan, mezi Zaraha a Estaol.

14 Šel pak Samson do Tamnata, a užel tam ženu ze dcer Filistinských. 2 A navrátil se, oznamil otci svému a mateři své, řka: Viděl jsem ženu v Tamnata ze dcer Filistinských, protož nyní vezměte mi ji za manželku. 3 I řekl mu otec jeho a matka jeho: Zdali není mezi dcerami bratří tvých a ve všem lidu mému ženy, že sobě vzít chceš manželku z Filistinských

neobřezaných? Odpověděl Samson otci svému: Tuto vezměte mi, nebt' mi se líbí. 4 Otec pak jeho a matka jeho nevěděli, by to od Hospodina bylo, a že příčiny hledá od Filistinských; nebo toho času panovali Filistinští nad Izraelem. 5 Tedy šel Samson a otec jeho i matka jeho do Tamnata. Když pak přišel k vinicím Tamnatským, a aj, lev mladý řoucí potkal se s ním. 6 I sstoupil na něj Duch Hospodinův, a roztrhl lva, jako by roztrhl kozelce, ačkoli nic neměl v rukou svých. A neoznámil otci ani mateři své, co učinil. 7 Přišel tedy, mluvil s ženou tou, a líbila se Samsonovi. 8 Navracuje se pak po několika dnech, aby ji pojal, uchýlil se, aby pohleděl namrtvého lva, a aj, v těle jeho byl roj včel a med. 9 A vybrav jej na ruce své, šel cestou a jedl; a přišel k otci svému a mateři své, dal jim, i jedl. Ale nepověděl jim, že z mrtvého lva vyňal ten med. 10 Tedy šel otec jeho k ženě té, a učinil tam Samson hody, nebo tak činivali mládenci. 11 Když pak jej viděli tam, vybrali z sebe třídcetí tovaryšů, aby byli při něm. 12 I řekl jim Samson: Vydám vám pohádku, kterouž jestliže mi právě vysvětlíte za sedm dní těchto hodů a uhodnete, dám vám třídcetí čechlů a třídcatero roucho proměnné. 13 Jestliže mi pak nebudeste moci uhodnouti, dáte vy mně třídcetí čechlů a třídcatero roucho proměnné. Kteríž odpověděli jemu: Vydej pohádku svou, at' ji slyšíme. 14 I řekl jím: Z zírajícího vyšel pokrm, a z silného vyšla sladkost. I nemohli uhodnouti pohádky té za tři dni. 15 Stalo se pak dne sedmého, (nebo byli řekli ženě Samsonově: Namluv muže svého, at' nám vyloží tu pohádku, at' nespálíme tě i domu otce tvého ohněm. Proto-liž, abyste našeho statku dostali, pozvali jste nás? Či co? 16 I plakala žena Samsonova na něj, řekla: Jistě nenávidíš mne a nemiluješ mne; pohádku jsi vydal synům lidu mého, a mně jich nechceš povědít. Kterýž řekl jí: Hle, otcí mému a mateři neoznámil jsem, a tobě mám povědít? 17 I plakala na něj do sedmého dne, v nichž měli hody). Dne tedy sedmého pověděl jí, nebo trápila jej; kterážto oznámila pohádku synům lidu svého. 18 Muži tedy města toho dne sedmého, prve než slunce zapadlo, řekli jemu: Co sladšího nad med, a co silnějšího nad lva? Kterýž řekl jím: Byste byli neorali mou jalovičkou, neuhodli byste pohádky mé. 19 I sstoupil na něj Duch Hospodinův, a šel do Aškalonu, a pobíl z nich třídcetí mužů. A vzav loupež jejich, dal šaty proměnné těm, jenž uholil pohádku, a rozhněvav se velmi, odšel do domu otce svého. 20 Žena pak Samsonova dostala se jednakou z tovaryšů jeho, kteréhož on byl k sobě připojil.

15 Stalo se pak po několika dnech, v čas žně pšeničné, že chtěje navštíviti Samson ženu svou, a přinésti s sebou kozlíka, řekl: Vejdú k ženě své do pokoje. A nedopustil mu otec její vjítí. 2 I řekl otec její: Domnival jsem se zajisté, že ji măš v nenávisti, protož dal jsem ji tovaryši tvému. Zdalíž není sestra její mladší péknější než ona? Nechat' jest tedy tvá místo oné. 3 I řekl jim Samson: Nebudut' já potom vinen Filistinským, když jim zle učiním. 4 Odšed tedy Samson, nalapal tři sta lišek, a vzav pochodně, obrátil jeden ocas k druhému, a dal vše jednu pochodní mezi dva ocasy do prostředka. 5 Potom zapálil ty pochodně, a pustil do obilí Filistinských, a popálil, jakž szaté tak nesžaté, i vinice i olivoví. 6 I řekli Filistinští: Kdo je to učinil? Jimž odpovědno: Samson ze Tamnejského, proto že vzl ženu

jeho a dal ji tovaryši jeho. Tedy přišedše Filistinští, spálili ji ohněm i otce jejího. 7 Tedy řekl jim Samson: Ač jste učinili tak, však až se lépe vymstí nad vámi, teprv přestanu. 8 I zbil je na hnátcích i na bedrách porážkou velikou, a odšed, usadil se na vrchu skály Etam. 9 Pročež vytáhli Filistinští, a rozbívše stany proti Judovi, rozložili se až do Lechi. 10 Muži pak Juda řekli: Proč jste vytáhli proti nám? I odpověděli: Vytáhli jsme, abychom svázali Samsona, a učinili jemu tak, jako on nám učinil. 11 Tedy vyšlo tři tisíce mužů Juda k vrchu skály Etam, a řekli Samsonovi: Nevíš-liž, že panují nad námi Filistinští? Pročež jsi tedy nám to učinil? I odpověděl jim: Jakž mi učinili, tak jsem jim učinil. 12 Řekli také jemu: Přišli jsme, abychom tě svázali a vydali v ruku Filistinským. Tedy odpověděl jim Samson: Přisáhněte mi, že vy se na mne neoboríte. 13 Tedy mluvili jemu, řkouce: Nikoli, jediné tuze svížíce, vydáme tě v ruku jejich, ale nezabijeme tě. I svázali ho dvěma provazy novými, a svedli jej s skály. 14 Kterýž když přišel až do Lechi, Filistinští radostí křičeli proti němu. Přišel pak na něj Duch Hospodinův, a učiněni jsou provazové, kteríž byli na rukou jeho, jako niti lněné, když v ohni hoří, i spadli svazové s rukou jeho. 15 Tedy našel čelist osličí ještě vlnkou, a vztáh ruku svou, vrazil ji a pobíl ní tisíc mužů. 16 Protož řekl Samson: Čelistí osličí hromadu jednu, nýbrž dvě hromady, čelistí osličí zbil jsem tisíc mužů. 17 A když přestal mluvit, povrhl čelist ruky své, a nazval to místo Ramat Lechi. 18 Žíznil pak velice, i volal k Hospodinu a řekl: Ty jsi učinil skrze ruce služebníka svého vysvobození toto veliké, nyní pak již žízní umru, aneb upadnu v ruku těch neobřezaných. 19 Tedy otevřel Bůh skálu v Lechi, i vyšly z ní vody, a napil se; i okrál, a jako ožil. Protož nazval jméno její studnice vzývajícího, kteráž jest v Lechi až do dnešního dne. 20 Soudil pak Izraele za času Filistinských dvacet let.

16 Odšel pak Samson do Gázy, a uzrev tam ženu nevěstku, všel k ní. 2 I povědno obyvatelům Gázy: Samson přišel sem. Kteríž obeslavše se, střáhl na něj v bráně města přes celou noc, a stavěli se tiše té celé noci, řkouce: Až ráno zabijeme jej. 3 Spal pak Samson až do půl noci, a o půl noci vstal, a pochytil vrata brány městské s oběma veřejemi a s závorou, vložil na ramena svá a vnesl je na vrch hory, kteráž byla naproti Hebronu. 4 Potom pak zamíloval ženu v údolí Sorek, jejíž jméno bylo Dalila. 5 I přišli knížata Filistinská k ní a řekli jí: Oklamej ho a zvěz, v čem jest síla jeho tak veliká, jak bychom přemohli jej, abychom svížíce, skrotili jej; tobě pak jeden každý z nás dáme tisíc a sto lotů stříbra. 6 Tedy řekla Dalila Samsonovi: Prosím, oznam mi, v čem jest tak veliká síla tvá, a čím bys svázán a zemljen byti mohl? 7 Odpověděl jí Samson: Kdyby mne svázali sedmi houžvemi surovými, kteréž ještě neuschly, tedy zemdlím, a budu jako jiný člověk. 8 I přinesli jí knížata Filistinská sedm houžví surových, kteréž ještě neuschly, a svázala ho jimi. 9 (V zálohách pak nastrojeni byli někteří u ní v komoře.) I řekla jemu: Filistinští na tě, Samsone. A on roztrhl houžve, jako by přetrhl net koudelnou, přistrče k ohni, a není poznána síla jeho. 10 Tedy řekla Dalila Samsonovi: Aj, oklamals mne a lživě jsi mi mluvil. Prosím, oznam mi nyní, čím bys mohl svázán byti? 11 Kterýž odpověděl jí: Kdyby mne tuze svázali novými provazy,

jimiž by ještě nic děláno nebylo, tedy zemdlím a budu jako kdokoli jiný z lidí. **12** I vzala Dalila provazy nové a svázala ho jimi, a řekla jemu: Filistinští na tě, Samsone. (Zálohy pak nastrojeny byly v komoře.) I roztrhl je na rukou svých jako nitku. **13** Tedy řekla Dalila Samsonovi: Až dosavad jsi mne svodil, a mluvils mi lež. Pověž mi, cím bys svázán být mohl. Odpověděl jí: Kdybys přivila sedm pramenů z vlasů hlavy mé k vratidlu tkadlcovskému. **14** Což učinivši, zarazila hřebem, a řekla jemu: Filistinští na tě, Samsone. A procítiv ze sna svého, vytrhl hřeb, osnovu i s vratidlem. **15** Opět řekla jemu: Kterak ty pravíš: Miluji tě, poněvadž srdce tvé není se mnou? Již jsi mne potíkřat oklamal a neoznámil mi, v čem jest tak veliká síla tvá. **16** Když tedy trápila jej slovy svými každého dne, a obtěžovala jej, umdlena jest duše jeho, jako by již měl umřít. **17** I otevřel jí cele srdce své a řekl jí: Břitva nevešla nikdy na hlavu mou, nebo Nazarejský Boží jsem od života matky své. Kdybys oholen byl, odešla by ode mne síla má, a zemdlel bych a byl jako jiný člověk. **18** Viduci pak Dalila, že by cele otevřel jí srdce své, poslala a zavolala knížat Filistinských těmi slovy: Podte ještě jednou, nebo otevřel mi cele srdce své. Tedy přišli knížata Filistinská k ní, nesouce stříbro v rukou svých. **19** I uspala ho na klín svém a povolala holiče, i dala oholit sedm pramenů vlasů hlavy jeho. I počala jím strkat, když odešla od něho síla jeho. **20** A řekla: Filistinští na tě, Samsone. Procítiv pak ze sna svého, řekl: Vydú jako i prvé, a probij si skrize ně. Nevěděl však, že Hospodin odstoupil od něho. **21** Tedy javše ho Filistinští, vyloupili mu oči, a dovedše ho do Gázy, svázali jej dvěma řetězýma zeleznými. A mlel v domě vězňů. **22** Potom počaly mu vlasy na hlavě odrostati po oholení. **23** Knížata pak Filistinská shromázdili se, aby obětovali oběť velikou bohu svému Dágónovi a aby se veselili; nebo řekli: Dalt' jest bůh nás v ruce naše Samsona nepřítele našeho. **24** A když užřel jej lid, chválili boha svého; nebo pravili: Dalt' jest bůh nás v ruce naše nepřítele našeho a zhoubce země naší, kterýž mnohé z našich zmordoval. **25** I stalo, když se rozveselilo srdce jejich, že řekli: Zavolejte Samsona, aby kratochvílí před námi. Tedy povolali Samsona z domu vězňů, aby hral před nimi; i postavili ho mezi sloupy. **26** Nebo řekl Samson pacholeti, kterýž ho za ruku vodilo: Přived' mne, at' mohu omakati sloupy, na nichž dům stojí, a zopodepríti se na ně. **27** Dům pak plný byl mužů a žen, a byla tam všecka knížata Filistinská, ano i na vrchu okolo tří tisíc mužů a žen, kterýž dívali se, když Samson hrál. **28** I volal Samson k Hospodinu, a řekl: Panovnicié Hospodine, prosím, rozpomeř se na mne, a posilni mne, žádám, tolíko aspoň jednou, ó Bože, abych se jednou pomstít mohl za své obě oči nad Filistinskými. **29** Objav tedy Samson oba sloupy prostřední, na nichž dům ten stál, zpolehl na ně, na jeden pravou a na druhý levou rukou svou. **30** Potom řekl Samson: Necht' umře život můj s Filistinskými. A nalehl silně, i padl dům na knížata a na všecken lid, kterýž byl v něm; i bylo mrtvých, kterýž pobil on umíráje, více než těch, kterýž pobil, živ jsa. **31** Tedy přišli přátelé jeho, a všecken dům otce jeho, a vzavše jej, odešli, a pochovali jej mezi Zaraha a Estaol v hrobě Manue otce jeho. A on soudil lid Izraelský dvaceti let.

17 Byl pak muž nějaký s hory Efraim, jehož jméno bylo Mícha. **2** Kterýž řekl matce své: Ten tisíc a sto stříbrných, kteříž vzati byli tobě, pro něž jsi zlořečila a mluvila přede mnou, hle, stříbro to u mne jest, já jsem je vzal. I řekla matka jeho: Požehnaný jsi, synu můj, od Hospodina. **3** Navrátil tedy ten tisíc a sto stříbrných matce své. I řekla matka jeho: Již' jsem zajisté posvětila stříbro to Hospodinu z ruky své, a tobě synu svému, aby udělán byl obraz rytí a slitý. Protož nyní dám je tobě. **4** On pak navrátil to stříbro matce své, z něhož vzala matka jeho dvě stě stříbrných, a dala zlatníku. I udělal z nich obraz rytí a slitý, kterýž byl v domě Míchově. **5** Měl pak ten Mícha chrám bohů, i udělal efod a terafim, a naplnil ruce jednoho z synů svých, aby mu byl knězem. **6** Toho času nebylo krále v Izraeli; jeden každý, což se mu za dobré vidělo, to činil. **7** Byl pak mládenec z Betléma Judova, totiž z čeledi Judovy, kterýž, jsa Levita, byl tam pohostinu. **8** Odšel tedy člověk ten z města Betléma Judova, aby byl pohostinu, kdež by se mu koli nahodilo. I přišel na horu Efraim, až k domu Míchovu, jda cestou svou. **9** Jemuž řekl Mícha: Odkud jdeš? Odpověděl mu: Já jsem Levita, z Betléma Judova beru se, abych byl pohostinu, kdež by mi se koli nahodilo. **10** I řekl jemu Mícha: Zůstaň u mne, a bud' mi za otce a za kněze, a budut' dávat deset stříbrných na každý rok, a dvoje roucho i stravu tvou. I šel Levita. **11** Líbilo se pak Levítovi zůstat u muže toho, a byl u něho mládenec ten, jako jeden z synů jeho. **12** I posvětil Mícha rukou Levítu, a byl mu mládenec ten za kněze; i bydlil v domě jeho. **13** Řekl pak Mícha: Nyní' vím, že mi dobré učiní Hospodin, protože mám toho Levítu za kněze.

18 V těch dnech nebylo krále v Izraeli, a toho času pokolení Dan hledalo sobě dědičného místa k bydlení, nebo se mu ještě nebylo dostalo dílu u prostřed synů Izraelských až do dne toho. **2** Tedy poslali synové Dan z čeledi své pět mužů z koncín svých, mužů silných z Zaraha a Estaol, aby spatřili zemi a pilně prohlédli ji, a řekli jim: Jděte, shlédněte zemi. Kteřížto když přišli na horu Efraim až do domu Míchova, přenocovali tam. **3** Když pak byli blízko domu Míchova, poznali hlas toho mládence Levítu, a uchýlivše se tam, řekli jemu: Kdo tě sem přivedl? Co ty zde děláš? A co ty zde máš? **4** Odpověděl jím: Toto mi a toto učinil Mícha, a ze mzdy najal mne, abych byl jeho knězem. **5** I řekli jemu: Porad' se, prosíme, s Bohem, abychom věděli, zdaří-li se nám cesta naše, kterouž jdeme. **6** Odpověděl jím kněz: Jděte v pokoji, Hospodint' spravuje cestu vaši, po níž jdete. **7** Tedy odešlo pět mužů těch, a přišli do Lais, a viděli lid, kterýž tam byl, bezpečně bydlící, vedle obyčeje Sidonských v zahálce a bezpečnosti, a že nebylo, co by je kormoutiti mělo v té zemi, ani kdo by dědičně ujíti chtěl království. K tomu i od Sidonských vzdáleni byli, anží spířznění jaké s kým měli. **8** Když se pak navrátili k bratřím svým do Zaraha a Estaol, řekli jim bratří jejich: Což vy? **9** I odpověděli: Vstaňte a táhněme na ně, nebo shlédli jsme tu zemi, a aj, velmi dobrá jest; a vy mlčíte? Nelenujtež se tlahouti, a vjítí k opanování té země. **10** (Když přijde, vejdete k lidu bezpečnému, a do země prostranné;) nebo dal ji Bůh v ruku vaši, místo, v němž není žádného nedostatku jakýchkoli věcí, kterýž na zemi býti mohou. **11** Tedy vyšlo z čeledi Dan

odtud, totíž z Zaraha a Estaol, šest set mužů oděných v odění válečné. **12** A vytáhše, položili se u Kariatjeharim Judova; pročež nazvali to místo Mahane Dan až do dnešního dne, a jest za Kariatjeharim. **13** A odtud táhouce na horu Efraim, přišli až k domu Míchovu. **14** I mluvilo těch pět mužů, kteříž chodili k shlédnutí země Lais, a řekli bratřím svým: Víte-liž, že v domích těchto jest efod a terafim, a rytina a slitina? Protož nyní vězte, co máte činiti. **15** A uchýlivše se tam, vešli do domu mládence Levity v domě Míchově, a pozdravili ho pokojně. **16** Ale šest set mužů oděných v zbroj svou válečnou, kteříž byli z pokolení Dan, stáli přede dveřmi. **17** A šedše pět mužů, kteříž chodili k shlédnutí země, vešli tam a vzali rytinu a efod a terafim a slitinu; kněz pak stál u vrat brány s šesti sty muži oděnými v zbroji. **18** A ti, kteříž vešli do domu Míchova, vzali rytinu, efod a terafim, a slitinu. I řekl jim kněz: Což to děláte? **19** Kteříž odpověděli: Mlč, vlož ruku svou na ústa svá a pod's námi, a budeš nám za otce a za kněze. Což jest lépe tobě, knězem-li být v domě jednoho člověka, či být knězem pokolení a čeledi v Izraeli? **20** I zradovalo se srdce kněze, a vzav efod a terafim a rytinu, šel u prostřed lidu toho. **21** A obrátiše se odešli, a pustili napřed děti a dobytek, a což měli dražšího. **22** Když pak opodál byli od domu Míchova, tedy muži, kteříž bydlili v domích blízkých domu Míchova, shromázdili se a honili syny Dan. **23** I volali za syny Dan. Kteříž ohlédše se, řekli Míchovi: Cožtě, že jsi jich tolík shromázdil? **24** Odpověděl: Bohy mé, kteréž jsem udělal, vzali jste, i kněze, a odcházíte. Což pak již budu míti? A ještě se ptáte: Cot' jest? **25** Jemuž odpověděli synové Dan: Hlediž, at' více neslyšíme hlasu tvého za sebou, sic jináč oboří se na vás muži hněviví, a ztratíš duši svou i duše domu svého. **26** I brali se muži Dan cestou svou. A vida Mícha, že by silnější byli nežli on, obrátil se, šel do domu svého. **27** Oni pak vzavše, což byl udělal Mícha, i kněze, kteréž měl, přitáhl do Lais k lidu zahálivému a bezpečnému; i pobili je ostrostí meče, a město vypálili ohněm. **28** A nebylo žádného, kdo by jim spomohl; nebo daleko byl Sidon, aniž měli spříznění s kterými lidmi. Město pak bylo v údolí, kteréž jest v Betrohab. A vystavěvše zase město, bydlili v něm. **29** A nazvali jméno města toho Dan, od jména otce svého, kterýž narozen byl Izraelevi, ještě prvé jméno města toho bylo Lais. **30** Postavili pak sobě synové Dan tu rytinu, a Jonatan syn Gersonův, syna Mojžíšova, on i synové jeho byli kněžími v pokolení Dan, až do dne zajetí obyvatel země. **31** Vystavili tedy sobě tu rytinu, kterouž udělal Mícha, a byla tam po všecky dny, v nichž dům Boží byl v Sílo.

19 Stalo se také toho času, když krále nebylo v Izraeli, že muž nějaký Levita, jsa pohostinu při straně hory Efraimské, pojal sobě ženu ženinu z Betléma Judova. **2** Kterážto ženina smilnila u něho. I odešla od něho do domu otce svého do Betléma Judova, a byla tam plné čtyři měsíce. **3** Vstav pak muž její, šel za ní, aby namluvějí, zase ji přivedl, maje s sebou mládence svého a dva osly. Tedy ona uvedla jej do domu otce svého. Kteréhož když uzrel otec té děvky, zradoval se z příchodu jeho. **4** I zdrzel jej tchán jeho, otec té děvky, tak že pozůstal u něho za tři dny. Tu také jídali i pijeli i nocovali. **5** Dne pak čtvrtého, když tím raněji vstali, vstal i on, aby odšel. Tedy řekl

otec té děvky k zeti svému: Posilni se kouskem chleba, a potom půjdete. **6** Sedli tedy a pojedli oba spolu, a napili se. Potom řekl otec děvky k muži: Posedíž medle, nýbrž pobud' přes noc, a bud' myslí veselé. **7** Když pak vstal ten muž, chtěje předce jít, mocí jej zdrzel test jeho. A tak se vrátil a zůstal tu přes noc. **8** Potom dne pátého vstal tím raněji, aby se bral. I řekl otec té děvky: Posil si, prosím. I prodilil, až se den nachýlí, nebo jedli oba. **9** Tedy vstal muž ten, aby šel, on i ženina jeho i mládenec jeho. I řekl mu tchán jeho, otec děvky: Aj, již se den nachýlí k večerou, medle zůstaňte přes noc; aj, dokonává se den, pobud' přes noc zde, a bud' myslí veselé, a zítra tím raněji vypravíte se na cestu svou, a půjdeš k příbytku svému. **10** On pak nechtěl zůstat přes noc, ale vstav, odšel, a přišel proti Jebus,jenž jest Jeruzalém, a s ním dva oslové s břemeny i ženina jeho. **11** Když pak byli blízko Jebus, a den se velmi nachýlí, řekl mládenec pánu svému: Pod', prosím, obrátme se do města toho Jebuzejského, abychom v něm přenocovali. **12** Jemuž odpověděl pán jeho: Neobráťme se do města cizozemců, kteréž není synů Izraelských, ale půjdeme až do Gabaa. **13** Řekl ještě mládenci svému: Pod', abychom přišli k některému z těch míst, a zůstali přes noc v Gabaa aneb v Ráma. **14** Pomíjejíce tedy, odešli, a zapadlo jim slunce blízko Gabaa, kteréž jest Beniaminských. **15** I obrátili se tam, aby vejdouce, zůstali přes noc v Gabaa. A když tam všel, posadil se na ulici města, protože nebyl, kdo by je přijal do domu a dal jim nocleh. **16** A aj, muž starý vracoval se od práce své s pole u večer, kterýž také byl s hory Efraimovy, a bydlil pohostinu v Gabaa; ale lidé místa toho byli synové Jemini. **17** A když pozdvihl oči svých, uzřel muže toho pocestného na ulici města. I řekl jemu ten stařec: Kam se běreš, a odkud jdeš? **18** Jemuž odpověděl: Ideme z Betléma Judova až k stranám hory Efraimovy, odkudž jsem; nebo jsembyl odšel do Betléma Judova. Jdut' pak do domu Hospodinova, a není žádného, kdo by mne přijal do domu; **19** Ještě mám i slámu a obrok pro osly své, tolíkéž i chléb, ano i víno pro sebe a děvku tvou, a mládence, kterýž jest s služebníkem tvým, tak že v ničemž nemáme nedostatku. **20** I řekl muž ten starý: Měj ty pokoj. Čehot' se koli nedostává, necht' já to opatřím, ty toliko na ulici nezůstávej přes noc. **21** Tedy uvedl jej do domu svého, a obrok dal oslům; potom umyše nohy své, jedli a pili. **22** A když očerstvili srdce své, aj, muži města toho, muži nešlechetní, obklíčivše dům, tloukl na dvěře a mluvili tomu muži starci, hospodář domu, řkouce: Vyved' muže toho, kterýž všel do domu tvého, abychom ho poznali. **23** K nimžto vyšed muž ten, hospodář domu, řekl jim: Nikoli, bratří moji, nečiňte, prosím, zlého, poněvadž všel ten muž do domu mého, neprovodte nešlechetnosti té. **24** Aj, dceru svou, kteráž pannou jest, a ženinu jeho, ty hned vyvedu, i ponížíte jich, aneb učiníte jim, což se vám za dobré vidí; jen muži tomu nečiňte věci té hanebné. **25** Ale nechtěli ho uposlechnouti muži ti. Pojed tedy muž ten ženinu svou, vyvedl ji k nim ven, i poznali ji, a zle jožívali přes celou noc až do jitru; potom pustili ji, když počínala zasvitávat. **26** V svítání pak přišla žena ta, a padši, ležela u dveří domu toho muže, kdež byl pán její, až se rozednilo. **27** Když pak vstal pán její ráno, otevřev dvěře domu, vycházel, aby se bral dále cestou svou. A aj, žena ta, ženina jeho, ležela u

dveří domu, a ruce její byly na prahu. **28** Jížto řekl: Vstaň, a podíme. A nic neodpověděla. Vzav tedy ji na oslu, a vstav muž ten, odšel k místu svému. **29** Když pak přišel do domu svého, vzal meč, a pochytil ženinu svou, rozsekal ji s kostmi jejími na dvanácte kusů, a rozeslal ji po všech končinách Izraelských. **30** A bylo, že kdožkoli užřel, pravil: Nikdy se nestalo ani viděno bylo co podobného od toho času, jakž vyšli synové Izraelští z země Egyptské, až do tohoto dne. Posudte toho pilně, poradte se a promluvte o to.

20 I vyšli všickni synové Izraelští, a shromázdilo se všecko množství jednomyslně od Dan až do Bersabé, i země Galád, k Hospodinu do Masfa. **2** Kdežto postavili se přední všechno lidu, všecka pokolení Izraelská v shromázdění lidu Božího, čtyřkrát sto tisíc lidu pěšího válečného. **3** (Uslyšeli pak synové Beniamin, že by sešli se synové Izraelští v Masfa.) I řekli synové Izraelští: Povězte, kterak se stala nešlechetnost ta? **4** I odpověděv muž Levita, manžel ženy zamordované, řekl: Do Gabaa kteréž jest Beniaminovo, přišel jsem s ženinou svou, abych tam přenocoval. **5** Tedy povstavše proti mně muž Gabaa, obklíčili mne v domě v noci, myslíce mne zamordovat, ženinu pak mou trápili, tak že umřela. **6** Pročež vzav ženinu svou, rozsekal jsem ji na kusy, a rozeslal jsem ji do všech krajindědictví Izraelského; nebo nešlechetnosti a mrzkosti se dopustili v Izraeli. **7** Aj, všickni vy synové Izraelští jste; považte toho mezi sebou, a radte se o to. **8** A povstav všecken lid jednomyslně, řekli: Nenavrátí se žádný z nás do příbytku svého, aniž odejde kdo do domu svého. **9** Ale nyní toto učiníme Gabaa, losujíce proti němu. **10** Vezmeme deset mužů ze sta po všech pokoleních Izraelských, a sto z tisíce, a tisíc z desítí tisíců, aby dodávali potravy lidu, kterýž by přitáhna do Gabaa Beniaminova, pomstil všech nešlechetností jeho, kterýchž se dopustilo v Izraeli. **11** I sebrali se všickni muži Izraelští na to město, snesše se za jednoho člověka. **12** Poslala pak pokolení Izraelská muže do všech čeledí synů Beniamin, řekou: Jaký to zlý skutek stal se mezi vámi? **13** Nyní tedy vydejte ty muže bezbožné, kteríž jsou v Gabaa, atť je zbijeme a odejmeme zlé z Izraele. Ale nechtěli Beniaminští slyšeti hlasu bratří svých, synů Izraelských. **14** Nýbrž shromázdili se synové Beniamin z měst svých do Gabaa, aby vytáhli k boji proti synům Izraelským. **15** Toho dne načteno jest synů Beniamin z měst jejich dvacetí šest tisíc mužů bojovních, kromě obyvatelů Gabaa, jichž načteno bylo šest set mužů vybraných. **16** Mezi kterýmžto vším lidem bylo sedm set mužů vybraných, neužívajících pravé ruky své, z nichž každý z praku kamením házelí k vlasu, a nechybovali se. **17** Mužů pak Izraelských načteno jest kromě Beniaminských čtyřkrát sto tisíc mužů bojovních; všickni tito byli muži udatní. **18** Vstavše pak, brali se do domu Boha silného, a tázali se Boha, a řekli synové Izraelští: Kdo z nás půjde napřed k boji proti synům Beniamin? I řekl Hospodin: Juda půjde napřed. **19** A tak ráno vstavše synové Izraelští, položili se proti Gabaa. **20** I táhli muži Izraelští k boji proti synům Beniamin, a sšikovali se muži Izraelští k bitvě proti Gabaa. **21** Vyšedše pak synové Beniamin z Gabaa, porazili z Izraele toho dne dvacémíta tisíc mužů na zem. **22** A posilnivše se muži lidu Izraelského, spořádali se zase

k boji na místě, na kterémž se prvního dne zřídili. **23** Prvé pak šli synové Izraelští, a plakali před Hospodinem až do večera. I tázali se Hospodina těmi slovy: Půjdeme-li ještě k boji proti synům Beniamina bratra našeho? Odpověděl Hospodin: Jděte proti nim. **24** Tedy potýkali se synové Izraelští s syny Beniamin druhého dne. **25** A vyšedše synové Beniamin z Gabaa na ně druhého dne, porazili z synů Izraelských opět osmnácte tisíc mužů na zem, vše mužů bojovních. **26** Protož vstoupili všickni synové Izraelští a všecken lid, a přišli do domu Boha silného. I plakali, usadivše se tam před Hospodinem, a postili se toho dne až do večera; obětovali též oběti zápalné a pokojné před Hospodinem. **27** I tázali se synové Izraelští Hospodina, (nebo tu byla truhla smlouvy Boží v těch dnech, **28** A Fínes syn Eleazar, syna Aronova, stál před ní v ten čas), řekou: Půjdeme-li ještě k boji proti synům Beniamina bratra našeho, cíli tak necháme? Odpověděl Hospodin: Jděte, nebo zítra dám je v ruku vaši. **29** Tedy Izraelští zdělali zálohy proti Gabaa všudy vůkol. **30** I šli synové Izraelští proti synům Beniamin dne třetího, a sšikovali se proti Gabaa, jako prvé jednou i podruhé. **31** Vyšedše pak synové Beniamin proti lidu, odtrhl se od města, a počali bít a mordovati lidu, jako prvé jednou i druhé po stezkách, (z nichž jedna šla k Bethel a druhá do Gabaa), i po poli, a okolo třídcíti mužů z Izraele. **32** A řekli synové Beniamin: Padaj před námi jako i prvé. Synové pak Izraelští řekli byli: Utíkejme, abychom je odtrhlí od města až k stezkám. **33** A v tom všickni synové Izraelští vstavše z města svého, sšikovali se v Baltamar; zálohy také Izraely vyskočily z města svého z trávníku Gabaa. **34** Tedy vyšlo proti Gabaa deset tisíc mužů vybraných ze všeho Izraele, a bitva se rozmáhala; oni pak nevěděli o tom, že je potkatí mělo zlé. **35** I porazil Hospodin Beniamina před Izraelem, a zbili synové Izraelští z Beniaminských dne toho pětmecíma tisíc a sto mužů, vše bojovních. **36** A vidouce synové Beniamin, že by poraženi byli, (nebo muži Izraelští ustupovali z města Beniaminským, ubezpečivše se na zálohy, kteréž zdělali proti Gabaa). **37** Zálohy pak pospíšily a obořily se na Gabaa, a rozvláčně troubivše zálohy, zbyly všecko město ostrostí meče. **38** Měli pak muži Izraelští s zálohami jistý čas uložený, aby když by oni zapálili město, **39** Obrátili se synové Izraelští k boji. Beniaminští pak počali bít a mordovati, a zbili z synů Izraelských okolo třídcíti mužů; nebo řekli: Jistě že padaj před námi jako v první bitvě. **40** Oheň pak počal vzhůru jít z města, a sloup dymový. A ohlédše se Beniaminští zpět, užřeli, an vstupuje ohň města k nebi.) **41** A že muži Izraelští obrátili se, i zděšení jsou muži Beniamin, nebo viděli, že zahynutí jim nastává. **42** I utíkali před muži Izraelskými cestou ku poušti, a bojovníci postihali je, a kteří z měst vyšli, mordovali je mezi sebou. **43** A tak obklíčili Beniaminské, a honili i porazili je, od Manuha až naproti Gabaa k východu slunce. **44** Tedy padlo Beniaminských osmnácte tisíc mužů; všickni ti byli muži silní. **45** Těch pak, kteříž obrátilivše se, utíkali na poušť k skále Remmon, zpaběrovali po cestách pět tisíc mužů; potom honili je až k Gidom, a zbili z nich dva tisíce mužů. **46** A tak bylo všech, kteříž padli v ten den z Beniaminských, pětmecíma tisíc mužů bojovních, vše mužů silních. **47** I obrátilo se na poušť a uteklo k skále Remmon šest set mužů, kteříž zůstali v skále Remmon za čtyři měsíce. **48** Potom muži Izraelští navrátili se k

synům Beniamin, a zbili je ostrostí meče, tak lidi v městech jako hovoda, i všecko, což nalezeno bylo; také i všecka města, kteráž ještě pozůstávala, ohněm vypálili.

21 Nadtoto každý z mužů Izraelských přísahou se byli zavázali v

Masfa, řouce: Žádný z nás nedá dcery své Beniaminským za manželku. 2 Protož všel lid do domu Boha silného, a seděli tam až do večera před Bohem, a pozdvihše hlasu svého, plakali pláčem velikým.

3 A řekli: Proč Hospodine, Bože Izraelský, stalo se toto v Izraeli, aby dnes ubyo jedno pokolení z Izraele?

4 Nazejší pak ráno vstal lid, a vzdělali tam oltář, a obětovali oběti zápalné a pokojné. 5 Řekli pak synové Izraelští: Jest-li kdo, ještě nepřišel do shromáždění tohoto ze všech pokolení Izraelských k Hospodinu? (Nebo se byli velice zapřísáhlí proti tomu, kdož by nepřišel k Hospodinu do Masfa, řouce: Bez milosti at' umře. 6 Nebo litujíce synové Izraelští Beniamina bratra svého, řekli: Dnes vyhlazeno jest jedno pokolení z Izraele.

7 Jakž tedy učiníme s těmi ostatky, aby ženy měli, poněvadž jsme se přísahou zavázali skrze Hospodina, že jim nedáme dcer svých za manželky?) 8 Řekli tedy: Jest-li kdo z pokolení Izraelských, ještě nepřišel k Hospodinu do Masfa? A aj, nepřišel byl žádný do vojska z Jábés Galád do shromáždění. 9 Nebo když sečten byl lid, a aj, nebylo tam žadného z obyvatelů Jábés Galád.

10 Protož poslalo tam shromáždění to dvanácte tisíc mužů nejsilnějších, a přikázali jim, řouce: Jděte a pobíte obyvatele Jábés Galád ostrostí meče, ženy i děti. 11 Toto pak učiníte: Všecky mužského pohlaví, a každou ženu, kteráž muže poznala, zamordujete. 12 Nalezli tedy mezi obyvateli Jábés Galád čtyři sta děveček panen, kteréž nepoznaly muže, a přivedli je do vojska v Sílo, kteréž bylo v zemi Kananejské.

13 Tedy poslalo všecko to shromáždění, a mluvili k synům Beniamin, kteříž byli v skále Remmon, a povolali jich v pokoji.

14 Protož navrátili se Beniaminští toho času. I dali jim ženy, kteréž živé zachovali z žen Jábés Galád, ale ani tak se jim nedostávalo jich. 15 Lidu pak líto bylo Beniamina, proto že učinil Hospodin mezeru v pokoleních Izraelských. 16 Řekli tedy starší shromáždění toho: Jak učiníme s těmi pozůstalými, aby měli ženy? Nebo vyhlazený jsou ženy z pokolení Beniamin. 17 Řekli také: Dědictví Beniaminovo pozůstalým naleží, aby nezahynulo pokolení z Izraele. 18 My pak nemůžeme jim dáti dcer svých za manželky; (nebo se byli přísahou zavázali synové Izraelští, řouce: Zlořečený bud', kdož by dal manželku synům Beniamin.)

19 Potom řekli: Aj, slavnost Hospodinova bývá v Sílo každého roku na místě, kteréž jest s půlnoční strany domu Boha silného,

k východu slunce cestě, kterouž se chodí od domu Boha silného do Sichern, a Lebnu jest na poledne. 20 Přikázali tedy synům Beniamin, řouce: Jděte a skrejte se v vinicích. 21 A šetřte, a aj, když vydou dcery Sílo plésati v houfích, tedy vyskočíte z vinic a pochyťte sobě každý manželku svou ze dcer Sílo, a odejdete do země Beniamin. 22 Když pak přijdou otcové jejich aneb bratří jejich, aby se před námi soudili, tedy řekneme jim: Slitujte se nad námi místo nich, nebo v té válce nevzali jsme pro každého z nich manželky; také jste vy jim nedali jich, a tak nebudete nic vinni. 23 Tedy učinili tak synové Beniamin, a přivedli sobě manželky vedle počtu svého z těch plésajících, kteréž uchvátili;

a od seděše, navrátili se k dědictví svému, a vzdělavše zase města svá, bydlili v nich. 24 A tak odešli odtud synové Izraelští toho času, jeden každý k svému pokolení a k čeledi své; a vrátili se odtud jeden každý k dědictví svému. 25 Těch dnů nebylo krále v Izraeli, ale každý, což se mu vidělo, to činil.

Rút

1 Stalo se pak za času soudců, že byl hlad v zemi. I odšel člověk z Betléma Judova, a bydlil pohostinu v krajině Moábské s manželkou svou a se dvěma syny svými. **2** Jméno pak muže toho Elimelech, a jméno ženy jeho Noémi, jméno také dvou synů jeho Mahalon a Chelion, Efratejšíř z Betléma Judova; a přišedše do krajiny Moábské, bydlili tam. **3** Umřel pak Elimelech, muž Noémi; i pozůstala ona s oběma syny svými. **4** Kteríž pojali sobě ženy Moábské; jméno jedné bylo Orfa a jméno druhé Rut. I bydlili tam témeř deset let. **5** Umřeli také oni oba dva, Mahalon i Chelion, a zůstala žena ta po dvou synech svých a manželu svém. **6** Tedy vstavši ona s nevěstami svými, navracela se z krajiny Moábské; nebo slyšela v krajině Moábské, že Hospodin navštívil lid svůj, dav jemu chléb. **7** Vyšedší tedy z místa, na němž bydlila, a obě nevěsty její s ní, daly se na cestu, aby se navrátily do země Judské. **8** Řekla pak Noémi oběma nevěstám svým: Jděte, navratěte se jedna každá do domu matky své. Učiniž Hospodin s vámi milosrdenství, jakož jste i vy činili s mrtvými syny mými i se mnou. **9** Dejž vám Hospodin, abyste nalezly odpočinutí, jedna každá v domě muže svého. I políbila jich, ony pak pozdvihše hlasu svého, plakaly. **10** A řekly jí: Obrátíme se raději s tebou k lidu tvému. **11** I řekla Noémi: Navratěte se, dcerky mé. Proč chcete jít se mnou? Zdalež ještě budu miti syny, aby byli vaši muži? **12** Navratěte se, dcerky mé, a odejděte, nebot' jsem již stará k vdání; nýbrž bych i řekla, že mám naději, bych i noci této se vdala a syny zrodila, **13** Zdaž byste na ně čekaly, až by dorostli? Zdalež tou příčinou meškatí se budete, abyste se neměly vdátí? Ne tak, mé dcerky, nebo mé trápení větší jest nežli vaše, protože ruka Hospodinova jest proti mně. **14** Ony pak pozdvihše hlasu, opět plakaly. A Orfa políbivší svegruši svou, odešla, Rut pak přídržela se jí. **15** Kteréžto řekla Noémi: Aj, přítelkyně tvá navrátila se k lidu svému a k bohům svým, navratíš se také za ní. **16** Ale Rut řekla: Nenut mne, abych tě opustiti a od tebe odjíti měla. Nebo kamž se koli obrátiš, půjdu, a kdekoliv bydliti budeš, i já bydliti budu; lid tvůj lid můj, a Bůh tvůj Bůh můj. **17** Kdekoliv umřeš, umru, a tu pochována budu. Toto mi učiní Hospodin, a toto přidej, že tolíko smrt rozdělí mne s tebou. **18** Tedy viduci, že se na tom ustavila, aby šla s ní, přestala k ní mluvit. **19** I šly obě dvě spolu, až přišly k Betlému. I stalo se, že když přišly do Betléma, roznesla se pověst o nich po všem městě, a pravili: To-li jest ta Noémi? **20** Jimž ona řekla: Nenazývejte mne Noémi, říkejte mi Mara; nebo hořkostí velikou naplnil mne Všemohoucí. **21** Vyšla jsem plná, ted' pak prázdnou mne zase Hospodin přivedl. Pročež tedy nazýváte mne Noémi, poněvadž mne Hospodin ssoužil, a Všemohoucí mne znul? **22** A navrátila se Noémi s Rut Moábskou, nevěstou svou; navrátila se pak z krajiny Moábské. I přišly do Betléma, když počínali žítí ječmene.

2 Měla pak Noémi přítele po manželu svém, muže mocného z čeledi Elimelechovy, jménem Bóza. **2** I řekla Rut Moábská Noémi: Necht' medle jdu na pole sbírat klasů za tím, kdož by mi toho přál. Jížto ona řekla: Jdi, dcero má. **3** Šla tedy, a přišedší, sbírala klasu na poli za ženci. Přihodilo se pak, že

přišla na díl pole toho, kteréž přináleželo Bózovi, jenž byl z čeledi Elimelechovy. **4** A v tom přišel Bóz z Betléma, a řekl žencům: Hospodin s vámi. Kteríž odpověděli jemu: Požehnejž tobě Hospodin. **5** I řekl Bóz služebníku svému, kterýž postaven byl nad ženci: Čí jest tato mladice? **6** Odpověděl služebník ten, kterýž postaven byl nad ženci, a řekl: Jest mladice Moábská, kteráž přišla s Noémi z země Moábské. **7** A řekla mi: Prosím, necht' sbírám a shromažduji klasu mezi snopy za ženci. A přišedší, trvá od jitra až dosavad, kromě že na chvíliku doma pobyla. **8** Tedy řekl Bóz k Rut: Slyš, dcero má, nechod' sbírat na jiné pole, aniž odcházej odsud, ale přídrž se ted' děvek mých. **9** Zůstávej na tom poli, na němž budou žítí, a chod' za nimi, nebo jsem přikázal služebníkům svým, aby se tebe žádný nedotýkal. Bude-lit' se chtítí ptít, jdi k nádobám, a napí se té vody, kteréž by navázli služebníci moji. **10** Tedy ona padla na tvář svou, a schýlivší se k zemi, řekla jemu: Odkudž mi to, že jsem nalezla milost před tebou, abys se známl ke mně, kteráž jsem cizozemka. **11** Odpověděl Bóz a řekl: O všem' mi oznámeno jest, co jsi koli činila svegruši své po smrti muže svého, a že opustivši otce svého a matku svou, i zemi, v kteréž se narodila, šla jsi mezi lid, kteréhož prvé neznała. **12** Odplatiž tobě Hospodin za skutek tvůj, a budíž mzda tvá dokonalá od Hospodina Boha Izraelského, poněvadž jsi přišla, abys pod křídly jeho doufala. **13** Kteréžto řekla: Nalezla jsem milost před tebou, pane můj, poněvadž jsi mne potěšil, a mluvils k srdci děvky své, ještě nejsem podobná jedné z děvek tvých. **14** Tedy řekl jí Bóz: Když bude čas jistí, přistup sem, a pojez chleba, a omoč skyvu svou v octě. I posadila se při ženách, a podal jí pražmy; ona pak jedla až do sytosti, a ještě jí zbylo. **15** I vstala, aby sbírala. Přikázal pak Bóz služebníkům svým, řka: Byť pak i mezi snopy sbíráte, nezbraňujte jí. **16** Nýbrž naschvál jí upouštějte z snopů a nechávejte, ať sbírá, a nedomlouvejte jí. **17** Sbírala tedy na poli tom až do večera, a což sebrala, to vymlátila; i byla témeř míra efi ječmene. **18** Kterýž vzavši, přišla do města, a viděla svegruše její to, což nasbírala. Výřala také a dala jí to, což pozůstalo po nasycení jejím. **19** I řekla jí svegruše její: Kdes sbírala dnes, a kdes pracovala? Budíž požehnaný ten, kterýž tě přijal. Tedy ozránila svegruši své, u koho pracovala, říkuci: Jiméno muže, u kteréhož jsem pracovala dnes, jest Bóz. **20** I řekla Noémi nevěstě své: Požehnaný' jest od Hospodina, že nepřestal milosrdenství svého nad živými i mrtvými. I to ještě k ní řekla Noémi: Blízký přítel nás a z příbuzných našich jest muž ten. **21** Řekla jí také Rut Moábská: I to mi ještě řekl: Čeládky mé přídrž se, dokavadž by všechno, což mého jest, nedožali. **22** Tedy řekla Noémi Rut nevěstě své: Dobré jest tedy, dcero má, abys vycházel s děvečkami jeho, ať by na jiném poli něco nepřekazili. **23** A tak se přídržela Rut děvek Bózových, a sbírala klasu, dokudž nesžali ječmene a pšenice, a bydlela u svegruše své.

3 Řekla jí potom Noémi svegruše její: Má dcero, nemám-liž pohledat tobě odpočinutí, aby tobě dobře bylo? **2** Anobrž zdaliž Bóz ten příbuzný náš, s jehož jsi děvečkami byla, nebude viti ječmene na humně noci této? **3** Protož umej se a pomaž, roucho své také oblec, a jdi na humno, však tak, aby nebylo

známé muži tomu, prvé než by přestal jísti a pít. **4** A když půjde ležeti, znamenej místo, na kterémž lehne, a přijduc, pozdvihneš pláště u noh jeho, a tu se položíš; on pak oznámi tobě, co bys měla činiti. **5** Jížto Rut řekla: Cokoli mi rozkážeš, učiním. **6** Šla tedy na to humno, a učinila všecko, což jí rozkázala svegruše její. **7** Když pak pojedl Bóz a napił se, a rozveselilo se srdce jeho, šel spáti vedle stohu; přišla i ona tiše, a pozdvihši pláště u noh jeho, položila se. **8** A když bylo o půl noci, ulekl se muž ten a zchopil se, a aj, žena leží u noh jeho. **9** I řekl: Kdo jsi ty? A ona odpověděla: Já jsem Rut, dívka tvá. Vztáhni křídlo pláště svého na děvku svou, nebo příbuzný jsi. **10** A on řekl: Požehnaná jsi ty od Hospodina, dcero má. Větší jsi nyní pobožnosti dokázala, nežli prvě, že jsi nehledala mládenců bohatých aneb chudých. **11** Protož nyní, dcero má, neboj se; vše, čehož žádáš, učiním tobě, nebo víš všecko město lidu mého, že jsi ty žena šlechetná. **12** A také jest to pravé, že jsem příbuzný tvůj, ale jestit příbuzný bližší nežli já. **13** Odpočini tu přes noc, a když bude ráno, jestližet on bude chtít práva příbuznosti k tobě užiti, dobře, nechť užive. Pakli' nebude chtít práva užiti k tobě, já právem příbuznosti pojmu tebe, živ' jest Hospodin. Spiž tu až do jitru. **14** A tak spala u noh jeho až do jitru. Potom vstala prvě, nežli by kdo poznati mohl bližního svého; nebo pečoval Bóz, aby někdo nezvěděl, že přišla žena ta na humno. **15** A řekl: Přines loktušku, kterouž se odíváš, a drž ji. A když ji držela, naměřiv jí šest měr ječmene, vložil na ni. I vešla do města. **16** A přišla k svegruši své. Kteráž řekla: Kdo jsi ty, dcero má? I vypravovala jí všecko, což jí učinil muž ten. **17** A řekla: Šest měr těchto ječmene dal mi, nebo řekl ke mně: Nenavrátíš se prázdná k svegruši své. **18** I řekla jí Noémi: Počekej, dcero má, až porozumíš, jak to padne; neboť neobleví muž ten, až tu věc dnes k místu přivede.

4 Tedy Bóz všed do brány, posadil se tam. A aj, příbuzný ten, o němž on byl mluvil, šel tudy. I řekl jemu: Pod' sem, a posed' tuto. Kterýž zastavil se, sedl. **2** A vzav Bóz deset mužů z starších města toho, řekl: Posadte se tuto. I posadili se. **3** Tedy řekl příbuznému tomu: Díl pole, kteréž bylo bratra našeho Elimelecha, prodala Noémi, kteráž se navrátila z krajiny Moábské. **4** A já jsem umíral netajiti toho před tebou, a pravím: Ujmi pole to před přisedicími témito a staršími lidu mého. Jestliže chceš koupiti, kup; pakli nekoupíš, oznam mi. Nebo vím, že kromě tebe není žádného, kterýž by měl právo koupiti je, a já jsem po tobě. Tedy on řekl: Já koupím. **5** I řekl Bóz: Když ujmeš pole to od Noémi, tedy i Rut Moábskou, manželku mrtvého, sobě pojmeš, abys vzbudil jméno mrtvého v dědictví jeho. **6** Odpověděl příbuzný ten: Nemohut' koupiti, abych snad nezahladil dědictví svého. Užív ty práva příbuznosti mé, nebo já ho nemohu užiti. **7** (Byl pak ten obyčej od starodávna v Izraeli při koupi a směnách, ku potvrzení všelijakého jednání, že szul jeden obuv svou, a dal ji druhému. A to bylo na svědectví té věci v Izraeli.) **8** Protož řekl příbuzný Bózovi: Ujmi ty. I szul obuv svou. **9** Tedy řekl Bóz starším těm a všemu lidu: Vy svědkové jste dnes, že jsem ujal všecko, což bylo Elimelechovo, i všecko to, což bylo Chelionovo a Mahalonovo, od Noémi. **10** Ano i Rut Moábskou, ženu Mahalonovu, vzał jsem sobě za manželku, aby vzbudil jméno mrtvého v dědictví jeho, a aby nebylo

zahlazeno jméno mrtvého z bratří jeho, a z brány místa jeho. Vy svědkové jste dnes toho. **11** I řekl všecken lid, kterýž byl v bráně města, i starší: Svědkové jsme. Dejž Hospodin, aby žena vcházející do domu tvého byla jako Ráchel a jako Lía, kteréžto dvě vzdělaly dům Izraelský. Počínejz sobě zmužile v Efratě, a dosáhni jména v Betlémem. **12** A at' jest dům tvůj jako dům Fáresa, (kteréhož porodila Támar Judovi,) z semene toho, kteréž by dal tobě Hospodin s mladicí touto. **13** A tak Bóz pojal sobě Rut, a byla manželkou jeho. A když všel k ní, dal jí to Hospodin, že počala a porodila syna. **14** I řekly ženy Noémi: Požehnaný Hospodin, kterýž nedopustil toho, abys měla zbavena býti příbuzného v tento čas, tak aby trvalo v Izraeli jméno jeho. **15** Ont' očerství duši tvou, a chovati tě bude v starosti tvé; nebo nevěsta tvá, kteráž tě miluje, porodila ho, kteráž tobě lepší jest, nežli sedm synů. **16** Tedy vzavši Noémi dítě, položila je na klín svůj, a byla pěstounkou jeho. **17** Daly mu pak jméno sousedy, kteréž pravily: Narodil se syn Noémi, a nazvaly ho jménem Obéd. Ont' jest otec Izai, otce Davidova. **18** A tito jsou rodové Fáresovi: Fáres zplodil Ezrona; **19** Ezron pak zplodil Rama, Ram pak zplodil Aminadabu; **20** Aminadab pak zplodil Názona, Názon pak zplodil Salmona; **21** Salmon pak zplodil Bóza, Bóz pak zplodil Obéda; **22** Obéd pak zplodil Izai, Izai pak zplodil Davida.

1 Samuelova

1 Byl muž nějaký z Ramataim Zofim, s hory Efraim, jehož jméno bylo Elkána, syn Jerochama, syna Elihu, syna Tohu, syna Zuf Efratejského. **2** A ten měl dvě ženy, jméno jedné Anna, a jméno druhé Penenna. Měla pak Penenna děti, ale Anna neměla dětí. **3** I chodíval muž ten z města svého každého roku, aby se klaněl a obětoval Hospodinu zástupů, do Sílo, kdež byli dva synové Elí, Ofni a Fínes, kněží Hospodinovi. **4** Když pak přišel den, v němž obětoval Elkána, dal Penenně manželce své, a všechném synům i dcerám jejím díly. **5** Anně pak dal díl jeden výborný, nebo Annu miloval, ale Hospodin zavřel byl život její. **6** Přesto kormoutila ji také velmi protivnice její, toliko aby ji popouzela, protože Hospodin zavřel byl život její. **7** To když činival každého roku, a Anna též chodívala do domu Hospodinova, tak ji kormoutivala protivnice; ona pak plakávala a nic nejídala. **8** Tedy řekl jí Elkána muž její: Anna, proč pláčeš? A proč nejíš? Proč tak truchlí srdece tvé? Zdálž já nejsem tobě lepší nežli deset synů? **9** Vstala tedy Anna, když pojedli v Sílo a napili se; a Elí kněz seděl na stolici u veřaje chrámu Hospodinova. **10** Ona pak jsuci v hořkosti srdce, modlila se Hospodinu a plakala velmi. **11** A učinila slab, říkci: Hospodine zástupů, jestliže vzhledneš na trápení děvky své a rozpomeneš se na mne, a nezapomeneš na děvku svou, ale dás služebnici své plod pohlaví mužského: tedy dám jej tobě, Hospodine, po všecky dny života jeho, a břitva nevejde na hlavu jeho. **12** I stalo se, když se dlouho modlila před Hospodinem, že Elí pozor měl na ústa její. **13** Ale Anna mluvila v srdci svém; toliko rtové její se hýbaly, hlasu pak jejího nebylo slyšet. I domníval se Elí, že by opilá byla. **14** Protož řekl jí Elí: Dlouho-liž budeš opilá? Vystřívěj z vína svého. **15** Odpověděla Anna, říkci: Nikoli, pane můj, žena jsem ducha truchlivého, ani vína ani nápoje opojného jsem nepila, ale vylila jsem duši svou před Hospodinem. **16** Neprirovnávejž děvky své k ženě bezbožné, nebo z velikého myšlení a hořkosti své mluvila jsem až dosavad. **17** Již odpověděl Elí, říka: Jdiž u pokoji, a Bůh Izraelský dejž tobě k prosbě tvé, zač jsi ho prosila. **18** I řekla: Ó by nalezla děvka tvá milost před očima tvýma! Tedy odšedší žena cestou svou, pojedla, a tvář její nebyla více smutná. **19** I vstali velmi ráno, a poklonu učinivše před Hospodinem, navrátili se, a přišli do domu svého do Ramata. Poznal pak Elkána Annu manželku svou, a Hospodin rozpomenul se na ni. **20** I stalo se po vyplnění dnů, jakž počala Anna, že porodila syna, a nazvala jméno jeho Samuel; nebo řekla: Vyprosila jsem ho na Hospodinu. **21** Šel pak muž ten Elkána se vši čeleď svou, aby obětoval Hospodinu oběť výroční a slab svůj. **22** Ale Anna nešla, nebo řekla muži svému: Až odchovám dítě, tehdy povedu je, aby ukáže se před Hospodinem, zůstalo tam na véky. **23** I řekl jí Elkána muž její: Učři, což' se dobrého vidí, zůstaň, dokudž neodchováš jeho. Ó by toliko utvrdil Hospodin slovo své! A tak zůstala žena, a krmila syna svého, až jej i odchovala. **24** Potom, když ho odchovala, vedla jej s sebou, se třmi volky a jednou efi moukou a nádobou vína, i uvedla jej do domu Hospodinova v Sílo; dítě pak ještě bylo malé. **25** Tedy zabily volka a přivedly dítě k Elí. **26** Ona pak

řekla: Poslyš mne, pane můj. Jako jest živa duše tvá, pane můj, já jsem žena ta, kteráž jsem stála tuto s tebou, modleci se Hospodinu. **27** Za toto dítě jsem prosila, a dal mi Hospodin k prosbě mé to, čehož jsem prosila od něho. **28** Protož já také oddávám jej Hospodinu; po všecky dny, v nichž živ bude, oddaný' jest Hospodinu. A učinil tu poklonu Hospodinu.

2 I modlila se Anna a řekla: Zplásalo srdce mé v Hospodinu, a vyzdvízen jest roh můj v Hospodinu; rozšířila se ústa má proti nepřátelům mým, nebo rozveselila jsem se v spasení tvém. **3** Neníž žádný tak svatý jako Hospodin; nýbrž žádného není kromě tebe, neníž žádný tak silný jako Bůh náš. **3** Nemluvtež již více hrđ, a nevycházej z úst vašich slovo pyšné; nebo Bůh silný vševedoucí jest Hospodin, a usilování jeho jemu nepochybuj. **4** Lučiště i silní potří jsou, a mdli opásání jsou silou. **5** Syt z chleba jednají se k dílu, a hladovití přestali lačněti, tak že neplodná porodila sedmero, a kteráž mnoho dětí měla, zemdlena jest. **6** Hospodin umrtvuje i obžívuje, uvodí do pekla i vyvodí. (*Sheol h7585*) **7** Hospodin ochzuje i zbohacuje, ponížeji i povyšuje. **8** Nuzněho vyzdvihuje z prachu, a z hnoje vyvysuje chudého, aby je posadil s knížaty, a stolici slávy dědičně jim dal; nebo Hospodinovy jsou stěžeje země, na nichž založilokršlek. **9** Ont' ostříhá noh svatých svých, ale bezbožní v tmě umlkou; nebo ne v síle záleží síla člověka. **10** Kteríž se protiví Hospodinu, setří budou, na takové s nebe hřimati bude. Hospodin souditi bude končiny země, a dá sílu králi svému, a vyvýší roh pomazaného svého. **11** I navrátil se Elkána do Ramaty, do domu svého, a pacholátko přisluhovalo Hospodinu při knězi Elí. **12** Synové pak Elí byli bezbožní, a neznali Hospodina. **13** Nebo těch kněží obyčej při lidu byl: Kdokoli obětoval oběť, přicházel kněžský mládenec, když se maso vařilo, maje v ruce své hák trizubý, **14** A vrazil jej do nádoby neb do kotlíku, neb do pánev, aneb do hrnce, a cokoli zachytí hák, to sobě bral kněz. Tak činivali všemu lidu Izraelskému, kteříž tam přicházeli do Sílo. **15** Nýbrž, prvé než tuk zapalovali, přicházel mládenec kněžský a říkal člověku, kteříž obětoval: Dej masa, at' upeku knězi, nebo nevezme od tebe masa vařeného, ale surové. **16** Jemuž odpověděl-li člověk ten: Necht' jest prvé zapálen tuk, a potom vezmeš sobě, čehož žádá duše tvá, on říkal: Nikoli, ale dej hned; jestliže pak nedáš, mocí vezmu. **17** I byl to hřich mládenců těch před Hospodinem velmi veliký; nebo pohrdali lidé obětní Hospodinovými. **18** Samuel pak přisluhoval před Hospodinem, mládenček, odéný jsa efodem Iněným. **19** A matka jeho dělávala mu sukničku malou, a přinášala jemu každého roku, když přicházela s mužem svým k obětování oběti výroční. **20** I požehnal Elí Elkánovi a manželce jeho, říka: Dejž tobě Hospodin símě z ženy této za oddaného, kteréhož jsi vyžádal na Hospodinu. I odešli na místo své. **21** Tedy navštívil Hospodin Annu, kteráž počala a porodila tři syny a dvě dcery. Ale mládenček Samuel rostl před Hospodinem. **22** Elí pak byl starý velmi a slyšel všecky věci, kteréž činili synové jeho všemu Izraeli, a kterak obývali s ženami, kteréž přisluhovaly u dveří stánku úmluvy. **23** I řekl jím: Proč činíte takové věci? Nebo já slyším zlé slovo o vás ode všeho lidu tohoto. **24** Nikoli, synové moji, nebot' není dobrá pověst, kterouž já slyším, že odvracíte

lid Hospodinův. 25 Zhršeš-li člověk proti člověku, souditi ho bude soudce; pakli kdo zhřeší proti Hospodinu, kdo se zasadí o něho? Ale neuposlechl hlasu otce svého, nebo je chtěl zbiti Hospodin. 26 Ale mládenček Samuel prospíval a rostl, a milý byl, jakož před Hospodinem, tak i před lidmi. 27 I přišel muž Boží k Elí a řekl jemu: Tako praví Hospodin: Zdaliž jsem se patrně nezjevil domu otce tvého, když byli v Egyptě, v domě Faraonově? 28 A vyvolil jsem ho sobě ze všech pokolení Izraelských za kněze, aby obětoval na oltáři mé, aby kadil vonnými věcmi a nosil efod přede mnou; dal jsem také domu otce tvého všecky ohnivé oběti synů Izraelských. 29 Proč pošlapáváte oběť mou, i suchou oběť mou, kterouž jsem přikázal v příbytku tomto? A víces ctil syny své nežli mne, abyste tyli prوتинami všech obětí suchých Izraele lidu mého. 30 Protož praví Hospodin Bůh Izraelský: Řekl jsem byl zajisté, dům tvůj a dům otce tvého přisluhovati měl přede mnou až na věky, ale nyní praví Hospodin: Odstup to ode mne; nebo těch, kteříž mne cítí, pocítím, kteříž pak mnou pohrdají, v pohrdání přijdou. 31 Aj, dnové přicházejí, že odetnu rámě tvé a rámě domu otce tvého, aby nebylo starce v domě tvém. 32 A viděti budeš protivníka v příbytku Páně, ve všem, čehož Bůh štědře udíleti bude Izraelovi, aniž bude starce v domě tvém po všecky dny. 33 A ačkoli nevyhlaďím do konce muže od oltáře svého, abych trápil oči tvé a bolestí ssužoval duši tvou, všecko však množství domu tvého zemrou v věku vyspělém. 34 A to měj za znamení, což přijde na dva syny tvé, Ofni a Fínesa: oba jednoho dne umrout. 35 Vzbuďm pak sobě kněze věrného, kterýž vedlī srdece mého a vedlī duše mé vše konati bude, a vzdělám jemu dům stálý, aby přisluhoval před pomazaným mým po všecky dny. 36 A buďte, že kdožkoli pozůstane z domu tvého, přijde, aby se poklonil jemu, pro peníz stříbrný a pro skyvu chleba, a řekne: Připust' mne, prosím, k jedné třídě kněžské, abych jedl chléb.

3 Mládenček pak Samuel přisluhoval Hospodinu při Elí, a řeč Hospodinova byla vzácná v těch dnech, aniž bývalo vidění zjevného. 2 Stalo se pak jednoho dne, když Elí ležel na místě svém, (a již byl počal scházeti na oči, a nemohl viděti), 3 Samuel také spal, a světlo Boží ještě zhašeno nebylo v chrámu Hospodinově, v němž byla truhla Boží, 4 Že zavolal Hospodin Samuele. Kterýž řekl: Ted' jsem. 5 I běžel k Elí a řekl: Ted' jsem, nebo jsi mne volal. I odpověděl: Nevolal jsem, jdi zase spáti. Kterýž odšed, spal. 6 Opět pak Hospodin zavolal Samuele. A vstav Samuel, šel k Elí a řekl: Ted' jsem, nebo jsi mne volal. I odpověděl: Nevolal jsem, synu můj; jdi zase, spi. 7 Samuel pak ještě neznal Hospodina, a ještě nebyla mu zjevena řeč Hospodinova. 8 Tedy opět Hospodin zavolal Samuele po třetí. Kterýžto vstav, šel k Elí a řekl: Ted' jsem, nebo jsi mne volal. Tedy srozuměl Elí, že byl Hospodin volal mládence. 9 I řekl Elí k Samuelovi: Jdi, spi, a bude-li tě volati, řekneš: Mluv, Hospodine, nebo slyší služebník tvůj. Odšel tedy Samuel, a spal na místě svém. 10 I přišel Hospodin, a stál a zavolal, jako i prvě, a řekl: Samuel, Samuel! Odpověděl Samuel: Mluv, nebo slyší služebník tvůj. 11 I řekl Hospodin Samuelovi: Aj, já učiním věc takovou v Izraeli, kterouž kdokoli uslyší, zníti jemu bude v obou uších jeho. 12 V ten den uvedu na Elí všecko to, což jsem mluvil proti domu jeho; počnut' i dokonám. 13 A ukáži jemu, že

já soudím dům jeho až na věky pro nepravost, o níž věděl; nebo znaje, že na se zločečenství uvodí synové jeho, a však nezbránil jim. 14 A protož jsem zapřísáhl domu Elí, že nebude vyčištěna nepravost domu Elí žádnou obětí, ani oběti suchou až na věky. 15 I spal Samuel až do jitra, a otevřel dvéře domu Hospodinova; ostýchal se pak Samuel oznamití Elí toho vidění. 16 Tedy povolal Elí Samuele a řekl: Samuele, synu můj. Kterýž odpověděl: Ted' jsem. 17 I řekl: Jaká jest to řeč, kterouž mluvil tobě? Netaj medle přede mnou. Toto učň tobě Bůh a toto přidej, jestliže co zatajíš přede mnou ze všech slov, kteráž mluvil tobě. 18 A tak oznámil jemu Samuel všecka slova, a ničeho nezatajil před ním. A on řekl: Hospodin' jest, necht' učiní, což ráčí. 19 Rostl pak Samuel, a Hospodin byl s ním, tak že nedopustil padnouti žádnému slovu jeho na zem. 20 Z čehož poznal všecken Izrael od Dan až do Bersabé, že Samuel jest věrný prorok Hospodinův. 21 Nebo se jemu i potom ukazoval Hospodin v Sílo, jakož se byl prvé zjevil Hospodin Samuelovi v Sílo, skrze řeč Hospodinovu.

4 I stalo se vedle řeči Samuelovy všemu lidu Izraelskému. Nebo když vytáhl Izrael proti Filistinským k boji, a položili se při Eben-Ezer, Filistinští pak položili se v Afeku; 2 A když se sšíkovali Filistinští proti Izraelovi, a již se potýkali: poražen jest Izrael od Filistinských, tak že jich zbito v té bitvě na poli takměř čtyři tisíce mužů. 3 I navrátil se lid do stanu, a řekli starší Izraelští: Proč nás dnes Hospodin porazil před Filistinskými? Vezměme k sobě z Sílo truhlu smlouvy Hospodinovy, at' přijde mezi nás, a vysvobodí nás z rukou nepřátele našich. 4 Poslal tedy lid do Sílo, a vzali otdut truhlu smlouvy Hospodina zástupů, sedícího na cherubínech. Byli také tam dva synové Elí s truhlu smlouvy Boží, Ofni a Fínes. 5 Když pak přinesena byla truhla smlouvy Hospodinovy do vojska, zlříkl všecken Izrael s velikým plésáním, až země vzněla. 6 Uslyševše pak Filistinští hluk plésání, řekli: Jaký jest to hlas výskání velikého tohoto v vojšte Hebrejském? I poznali, že truhla Hospodinova přišla do vojska. 7 Protož báli se Filistinští, když praveno bylo: Přišel Bůh do vojska jejich; a řekli: Běda nám, nebo nebylo prvé nic k tomu podobného. 8 Běda nám! Kdo nás vysvobodí z ruky těch bohů silných? Tit' jsou bohové, kteříž zbiti Egypt všelikou ranou i na poušti. 9 Posilte se a budte muži, ó Filistinští, abyste nesloužili těm Hebrejským, jako oni sloužili vám; budtež tedy muži a bojujte. 10 Bojovali tedy Filistinští, a poražen jest Izrael, a utíkali jeden každý do stanu svého. I byla ta porážka veliká velmi, nebo padlo z Izraele třídeceti tisíc pěších; 11 Také truhla Boží vzala, a dva synové Elí zabiti, Ofni a Fínes. 12 Běže pak jeden Beniaminský z bitvy, přišel do Sílo téhož dne, maje roucho roztržené a hlavu prstí posypanou. 13 Přišel tedy, a aj, Elí seděl na stolci při cestě, hledě, nebo srdce jeho lekalose se za truhlu Boží; a když všecku muž ten, a oznamil v městě, kvílilo všecko město. 14 A uslyšev Elí hlas kříku toho, řekl: Jaký jest to hlas hřimotu tohoto? Muž pak ten pospíše, přiběhl, aby oznamil Elí. 15 (A byl Elí v devadesáti a osmi letech; oči také jeho byly již pošly, a nemohl viděti.) 16 I řekl muž ten k Elí: Já jdu z bitvy, z bitvy zajisté utekl jsem dnes. I dí jemu on: Co se tam stalo, můj synu? 17 Odpověděl ten posel a řekl: Utekli Izrael před Filistinskými, také i porážka veliká stala se v lidu, ano i oba

synové tvoji zabiti jsou, Ofni a Fínes, a truhla Boží jest vzata. **18** I stalo se, že jakž jmenoval truhlu Boží, spadl Elí s stolice nazpět pří úhlu brány, a tak zlomiv šíji, umřel; nebo byl muž starý a těžký. On soudil Izraele čtyřiceti let. **19** Nevěsta pak jeho, manželka Fínesova, jsc těhotná a blízká porodu, uslyševši také tu pověst, že by truhla Boží vzata byla, a že umřel tchán její i muž její, sklonila se a porodila; nebo se obořily na ni úzkosti její. **20** A v ten čas, když ona umírala, řekly, kteréž stál při ní: Neboj se, však jsi porodila syna. Kteráž nic neodpověděla, aniž toho připustila k srdeci svému. **21** I nazvala dítě Ichabod, řkuci: Přestěhovala se sláva z Izraele; proto že vzata byla truhla Boží, a umřel tchán i muž její. **22** Protož řekla: Přestěhovala se sláva z Izraele, nebo vzata jest truhla Boží.

5 Filistinští pak vzali truhlu Boží, a zanesli ji z Eben-Ezer do Azotu. **2** Vzali tedy Filistinští truhlu Boží, a vnesli ji do domu modly Dágona, a postavili ji vedlé Dágona. **3** A když Azotští na zejtí ráno vstali, aij, Dágón povalený ležel tváří svou na zemi před truhlu Hospodinovou. I vzali Dágona a postavili jej na místo jeho. **4** A když opět ráno nazejtí vstali, aij, Dágón, jakž upadl, ležel tváří svou na zemi před truhlu Hospodinovou; hlava pak Dágónova a obě dlaně rukou jeho odražené byly na prahu, jen ho špalek zůstal. **5** Protož kněží Dágónovi a všickni, kteříž vcházejí do domu Dágónova, nešlapají na prah Dágónův v Azotu až do tohoto dne. **6** Tedy ztřízena jest ruka Hospodinova nad Azotskými, a pohubila je, (nebo ranila je neduhy na zadku), Azot i končiny jeho. **7** Vidouce pak muži Azotští, co se děje, řekli: Necht' nezůstává truhla Boha Izraelského u nás, nebo težká jest ruka jeho proti nám, a proti Dágónovi bohu našemu. **8** I obeslali a shromázdili všecka knížata Filistinská k sobě, a řekli: Co učníme s truhlu Boha Izraelského? Odpověděli: Necht' jest doprovozena do Gát truhla Boha Izraelského. I zprovozili tam truhlu Boha Izraelského. **9** Stalo se pak, když ji vyprovázeli, že ruka Hospodinova přikročila k městu trápením velikým velmi, a ranila muže města od malého až do velikého, a nametalo se jim v tajných místech plno vředu. **10** Z té příčiny poslali truhlu Boží do Akaron. A když přišla truhla Boží do Akaron, zkřikli Akaronští, řkouc: Zprovozili k nám truhlu Boha Izraelského, aby nás pomordili i náš lid. **11** Protož poslavše, shromázdili všecka knížata Filistinská, a řekli: Odešlete truhlu Boha Izraelského, at' se navrátí na místo své, a nezmró nás i lidu našeho. Nebo bylo trápení smrtelné po všem tom městě, a velmi težká byla ruka Boží tam. **12** Muži pak, kteříž nezemřeli, raněni byli neduhy na zadku, tak že křik města vstupoval až k nebi.

6 Byla pak truhla Hospodinova v krajině Filistinské za sedm měsíců. **2** Tedy Filistinští povolavše kněží a hadačů, řekli: Co učníme s truhlu Hospodinovou? Oznamte nám, kterak bychom ji odeslali na místo její? **3** Kteříž odpověděli: Jestliže odešlete truhlu Boha Izraelského, neodsílejte jí prázdné, ale všeljak dejte jí oběť za provinění; tehdy uzdraveni budete, a poznáte, proč ruka jeho neodešla od vás. **4** I řekli: Jakáž jest to oběť za hřich, kterouž jí dáti máme? Odpověděli: Vedlé počtu knížat Filistinských pět zadků zlatých a pět myší zlatých; nebo rána jednostojná jest na všechnách, i na knížatech vašich. **5** Uděláte tedy podobenství zadků svých a podobenství myší

svých, kteréž pokazily zemi, i dáte slávu Bohu Izraelskému; snad pozlehčí ruky své nad vámi, i nad bohy vašimi a nad zemí vaši. **6** A proč obtěžujete srdce svá, jako jsou obtížili Egyptští a Farao srdce své? Zdaliž, když divné věci prokázel při nich, nepropustili jich, a oni odešli? **7** A protož udělejte vůz nový jeden a vezměte dvě krávy otelené, na kteréž jha nebylo vzládáno, a zapřáhněte ty krávy do vozu, a zavřete telata jejich doma, aby za nimi nešla. **8** A vezmouce truhlu Hospodinovu, vstavte ji na vůz; nádoby pak zlaté, kteréž jste dali jí za provinění, položte v škrňice po boku jejím, a propusťte ji, at' odejde. **9** A šetřte: Jestliže' cestou k cíli svému půjde do Betsemes, ont' jest nám způsobil všecko toto zlé přenáramné; pakli nic, poznáme, že ne ruka jeho dotkla se nás, ale náhodou nám to příšlo. **10** Učinili tedy ti muži tak, a vzavše dvě krávy otelené, zapřáhli je do toho vozu, a telata jejich zavřeli doma. **11** A vstavili truhlu Hospodinovu na vůz, i škrňku i myši zlaté, a podobizny zadků svých. **12** I šly upírmo krávy cestou, kteráž vede do Betsemes, silnicí jednou předce jdouce a říčice, aniž se uchylily na pravo aneb na levo. Knížata také Filistinská šla za nimi až ku pomezí Betsemes. **13** Betsemští pak žáli tehdáž pšenici v údolí, a pozdvíše očí svých, uzřeli truhlu; i veselili se, vidouce ji. **14** A když přijel vůz na pole Jozue Betsemského, tu se zastavil. I byl tu kámen veliký. Tedy zsekavše dříví vozu toho i ty krávy, obětovali je v obět zápalnu Hospodinu. **15** Levítové pak složili truhlu Hospodinovu i škrňku, kteráž byla při ní, v níž byly nádoby zlaté, a postavili na ten kámen veliký. Muži pak Betsemští dodávali oběti zápalných, a obětovali oběti v ten den Hospodinu. **16** Což viděvše knížata Filistinská, navrátili se do Akaron téhož dne. **17** Tito jsou pak zadkové zlatí, kteréž dali Filistinští za své provinění Hospodinu, za Azotjeden, za Gázu jeden, za Aškalon jeden, za Gát jeden, za Akaron jeden. **18** Myš také zlaté, vedlé počtu všech měst Filistinských, za patero knížetství, od města hrazeného až do vsi nehrazené, a až k kameni tomu velikému, na němž postavili truhlu Hospodinovu, kterýž jest až do tohoto dne na poli Jozue Betsemského. **19** Pobil pak Hospodin z mužů Betsemškých, kteříž hleděli do truhly Hospodinovy, pobíl, pravím, z lidu paděsát tisíců a sedmdesáte mužů. I kvili lid, proto že učinil Hospodin v lidu porážku velikou. **20** Protož řekli muži Betsemští: Kdož bude moci ostáti před Hospodinem Bohem svatým tímto? A k komu odejde od nás? **21** I poslali posly k obyvatelům Kariatjeharim, řkouc: Vrátili zase Filistinští truhlu Hospodinovu; přidě, vezměte ji k sobě.

7 Tedy přišli muži Kariatjeharim a vzali odtud truhlu Hospodinovu, a vnesli ji do domu Abinadabova na pahrbek, a Eleazar syna jeho posvětili, aby ostříhal truhly Hospodinovu. **2** Stalo se pak, že od toho času, jakž zůstala truhla v Kariatjeharim, když bylo přeběhlo mnoho dní, a byl již rok dvacátý, teprv se roztočil všecken dům Izraelský po Hospodinu. **3** Nebo byl mluvil Samuel ke všemu domu Izraelskému, řka: Jestliže celým srdcem svým obracíte se k Hospodinu, odejměte bohy cizí z prostředku sebe i Astarota, a ustavte srdce své při Hospodinu, a služte jemu samému, a vysvobodí vás z ruky Filistinských. **4** A tak zavrhlí synové Izraelští Bálim i Astarota, a sloužili Hospodinu samému. **5** Byl také řekl Samuel: Shromaždte všecken lid Izraelský do Masfa, a modliti se budu za vás Hospodinu. **6** I shromázdili

se do Masfa, a vážice vodu, vylévali před Hospodinem, a postíce se v ten den, řekli tam: Zhřešili jsme proti Hospodinu. A soudil Samuel syny Izraelské v Masfa. 7 Uslyšavše pak Filistinský, že synové Izraelští shromáždili se do Masfa, vytáhla knížata Filistinská proti Izraelovi. Což když uslyšeli synové Izraelští, báli se příchodu Filistinských. 8 Pročež řekli synové Izraelští Samuelovi: Nepřestávej volati za nás k Hospodinu Bohu našemu, aby nás vysvobodil z ruky Filistinských. 9 Vzadu tedy Samuel beránka jednoho, který ještě ssal, obětoval ho celého v obět zápalnou Hospodinu. I modil se Samuel Hospodinu za Izraele, a uslyšel jej Hospodin. 10 I bylo, že když Samuel obětoval obět zápalnou, Filistinský přiblížil se, aby bojoval proti Izraelovi, ale zahřměl Hospodin hřímáním náramným v ten den nad Filistinskými, a potřel je, i poraženi jsou před tváří Izraele. 11 Vytáhše pak muž Izraelští z Masfa, stihali Filistinské, a bili je až pod Betchar. 12 Tehdy vzav Samuel kámen jeden, položil jej mezi Masfa a mezi Sen, a nazval jméno jeho Eben-Ezer; nebo řekl: Až potud pomáhal nám Hospodin. 13 A tak sníženi jsou Filistinský, a netáhli více na pomezí Izraelské; a byla ruka Hospodinova proti Filistinským po všecky dny Samuelovy. 14 Navrácena jsou také města Izraelovi, kteráž byli Filistinský odtrhlí od Izraele, počna od Akaron až do Gát; i pomezí jejich vysvobodil Izrael z ruky Filistinských. A byl pokoj mezi Izraelem a Amorejskými. 15 I soudil Samuel Izraele po všecky dny života svého. 16 A chodě každého roku, obcházel Bethel a Galgala i Masfa, a soudil Izraele na všech těch místech. 17 (Potom navracoval se do Ramata, nebo tam byl dům jeho, a tam soudil Izraele.) Tam také vzdělal oltář Hospodinu.

8 Když se pak zstaral Samuel, ustanovil syny své za soudce v Izraeli. 2 A bylo jméno syna jeho prvorzeného Joel, a jméno druhého Abia; ti byli soudcové v Bersabé. 3 Nechodili pak synové jeho po cestách jeho, ale uchýlili se po lakomství, a berouce dary, převraceli soud. 4 Shromáždili se tedy všickni starší Izraelští, a přišli k Samuelovi do Ramata. 5 A řekl jemu: Aj, tys se již zstaral, a synové tvoji nechodí po cestách tvých; protož nyní ustanov nám krále, aby soudil nás, jakož jest u všech národů. 6 I nelíbila se ta řeč Samuelovi, že řekl: Dej nám krále, aby nás soudil. Protož modil se Samuel Hospodinu. 7 Tedy řekl Hospodin Samuelovi: Uposlechni hlasu lidu ve všem, což mluví tobě; nebo ne tebou' jsou pohrdli, ale mnou pohrdli, abych nekraloval nad nimi. 8 Podlé všech skutků těch, kteréž činili od onoho dne, v němž jsem je vyvedl z Egypta až do tohoto dne, kdyžto opustili mne, a sloužili bohům cizím, takt' oni činí i tobě. 9 Protož nyní uposlechni hlasu jejich, a však nejprv osvědč pilně před nimi, a oznam jím obyčej krále, kterýž nad nimi kralovati bude. 10 I mluvil Samuel všecky řeči Hospodinovy k lidu, kteříž krále žádali od něho. 11 A řekl: Tento bude obyčej krále, kterýž kralovati bude nad vámi: Bráti bude syny vaše, a dá je k vozům svým, a zdělá sobě z nich jezdce, a běhati budou před vozem jeho. 12 Také ustanoví je sobě za hejtmany nad tisíci a za paděsátníky, a aby jemu orali roli jeho, a žali obilé jeho, též aby jemu dělali nástroje válečné a přípravy k vozům jeho. 13 Dcery také vaše bráti bude, aby dělaly masti, a byly kuchařky a pekařky. 14 Nadto pole vaše a vinice vaše, i olivoví

vaše nejvýbornější poběre a rozdá služebníkům svým. 15 Také z toho, což vsejete, a z vinic vašich desátky bráti bude, a dá komorníkům a služebníkům svým. 16 Tež služebníky vaše a děvky vaše, a mládence vaše nejpříspoběnější, i osly vaše vezme, aby jimi dělal dílo své. 17 Z stád vašich desátky bráti bude, a vy budete jemu za služebníky. 18 I budete volati v ten den příčinou krále vašeho, kteréhož byste sobě vyvolili, a nevyslyší vás Hospodin dne toho. 19 Nechtěl však lid uposlechnouti řeči Samuelovy, a řekl: Nikoli, ale král bude nad námi, 20 Abychom i my také byli, jako všickni jiní národové, a souditi nás bude král náš, a vycházeje před námi, bojovati bude za nás. 21 Vyslyšev tedy Samuel všecka slova lidu, oznámil je Hospodinu. 22 I řekl Hospodin Samuelovi: Uposlechni hlasu jejich, a ustanov jím krále. Protož řekl Samuel mužům Izraelským: Jdětež jeden každý do města svého.

9 Byl pak muž z pokolení Beniamin, jménem Cis, syn Abiele syna Seror, syna Bechorat, syna Afia, syna muže Jemini, muž udatný. 2 Ten měl syna jménem Saule, mládence krásného, tak že žádného z synů Izraelských nebylo pěknějšího nad něj; od ramene svého vzhůru převyšoval všecken lid. 3 Byly se pak ztratily oslice Cis, otce Saulova. I řekl Cis Saulovi synu svému: Vezmi i hned s sebou jednoho z služebníků, a vstana, jdi, hledej oslic. 4 A tak šel přes horu Efraim, a prošel až do země Salisa, a nic nenalezl; prošli také zemi Sálim, a nic nenalezli. Ještě přešli i zemi Jemini, a nenalezli. 5 Když pak přišel do země Zuf, řekl Saul služebníku svému, kterýž byl s ním: Pod', a navratme se, aby otec můj nechaje těch oslic, neměl starosti o nás. 6 Kterýž řekl jemu: Aj, nyní muž Boží jest v městě tomto, a muž ten jest znamenitý; cožkoli praví, všecko se tak stává. Medle, jděme tam, zdali by oznámil nám cestu naši, kterouž bychom jítí měli. 7 Odpověděl Saul služebníku svému: Aj, půjdeme. Co pak přineseme muži tomu? Nebo jsme chléb vytrávili z pytlíků našich, ani daru nemáme, kterýž bychom přinesli muži Božímu. Což máme? 8 I doložil služebník, odpovídaje Saulovi, a řekl: Hle, nalezl jsem u sebe čtvrt lotu stříbra; to dám muži Božímu, aby nám oznámil cestu naši. 9 (Za starodávna v Izraeli tak říkával každý, kdož jítí měl raditi se s Bohem: Podte, a půjdeme až k vidoucímu. Nebo ten, kterýž nyní slove prorok, za starodávna sloul vidoucí.) 10 Řekl tedy Saul služebníku svému: Dobrá jest řeč tvá, nu, jděmež. I šli do města, v kterémž byl muž Boží. 11 A když vcházel na horu města, potkali se s děvečkami, vycházejícími vážit vody. I řekli jím: Jest-li zde vidoucí? 12 Kteréž odpověděly jim a řekly: Jest. Hle, a on před tebou, pospěš tedy; nebo dnes přišel do města, protože obětuje dnes lid na té hoře. 13 Hned jakž vejdete do města, tedy naleznete ho, prvé než vstoupí na horu k jídlu. Lid zajisté nebude jísti, dokudž on neprijde, nebo on požehná obětí, a potom pozvaní jísti budou. A protož jděte, nebo v tu chvíli naleznete ho. 14 I šli do města. A když vcházel do prostřed města, aj, Samuel vcházel proti nim, aby vstoupil na tu horu. 15 Hospodin pak zjevil Samuelovi o jeden den prvé, nežli přišel Saul, řka: 16 V tu chvíli zitra pošli k tobě muže z země Beniamin, kteréhož pomažeš, aby byl vůdce lidu mého Izraelského, a vysvobodíš lid můj z ruky Filistinských; vzhledit' jsem zajisté na lid svůj, nebo přišlo volání jeho ke mně.

17 A když Samuel uzřel Saule, řekl jemu Hospodin: Aj, teď ten muž, o kterémž pravil jsem tobě: tent' spravovati bude lid můj.
18 Tedy přistoupil Saul k Samuelovi v bráñe, a řekl: Ukaž mi, prosím, kde jest tuto dům vidoucího? **19** I odpověděl Samuel Saulovi: Já jsem vidoucí. Vstupiž přede mnou na horu, a budete dnes jísti se mnou; potom ráno propustím té, a cožkoli jest v srdci tvém, oznámím tobě. **20** O oslice pak, kteréžt' se ztratily dnes třetí den, nic se nestarej, nebo nalezeny jsou. Ale na koho žádost všechno Izraele? Zdali ne na tebe a na všeckem dům otce tvého? **21** I odpověděl Saul a řekl: Zdaliž já nejsem syn Jemini, z nejmenšího pokolení Izraelského? Ano i čeleď má jest nejchaternejší ze všech čeledí pokolení Beniaminova. Pročež jsi tedy ke mně mluvil taková slova? **22** A pojav Samuel Saule i služebníka jeho, uvedl je do pokoje, a dal jim místo nejpřednejší mezi pozvanými, jichž bylo okolo třicíti mužů. **23** I řekl Samuel kuchaři: Dej sem ten díl, kterýž jsem dal tobě, o kterémžt' jsem řekl: Schovej jej obzvláštně. **24** Když tedy přinesl kuchař plece i s tím, což se ho přídřelo, položil Samuel před Saule, a řekl: Teď, což pozůstalo, vezmi sobě, jez; až k této chvíli zajisté zachováno jest to pro tebe, jakž jsem řekl: Lidu jsem pozval. I jedl Saul s Samuelem v ten den. **25** A když sešli s hory do města, mluvil s Saulem na vrchní podlaze. **26** Potom vstali velmi ráno. I stalo se, když záře vzcházela, že zavolal Samuel Saule na hůru, řka: Vstaň, a propustím té. Vstal tedy Saul, a vyšli oba ven, on i Samuel. **27** A když přicházel na konec města, řekl Samuel Saulovi: Rci služebníku, at' jde napřed, (i šel); ty pak pozastav se málo, ažt' oznámím řec Boží.

10 Tedy vzal Samuel nádobku oleje, a vylil na hlavu jeho, a polibil ho, i řekl: Aj, teď pomazal tě Hospodin nad dědictvím svým za vůdce. **2** Když půjdeš dnes ode mne, nalezneseš dva muže u hrobu Ráchél v končinách Beniamin v Zelzachu. Kteříž řeknou tobě: Nalezeny jsou oslice, jichž jsi chodil hledati. A aj, otec tvůj nechav péče o oslice, stará se o vás, pravě: Kterak udělá o syna svého? **3** A odejda odtud dále, přijdeš až k rovině Tábor. I potkají se s tebou tam tři muži vstupující k Bohu do Bethelu, jeden nesa tří kozelce, druhý nesa tří pecníky chleba, a třetí nesa láhvici vína. **4** Kteřížto když té pozdraví, dadíť dva chleby, kteréž přijmeš z rukou jejich. **5** Potom přijdeš na pahrbek Boží, na kterémž jest stráž Filistinská. A když tam vejdeš do města, potká se s tebou zástup proroků sstupujících s hory, a před nimi loutna, buben i písťalka a harfa, a oni prorokovati budou. **6** I sstoupí na té Duch Hospodinův, a prorokovati budeš s nimi, a proměněn budeš v muže jiného. **7** Když tedy zběhnou se tato znamení při tobě, učiř, cožkoli najde ruka tvá, nebo Bůh s tebou jest. **8** Potom sstoupíš přede mnou do Galgala, a aj, já sstoupím k tobě, abych obětoval oběti zápalné, též abych obětoval oběti pokojné. Za sedm dní čekati budeš, až přijdu k tobě, a ukážit', co bys měl činiti. **9** A bylo, když se obrátil, aby šel od Samuela, že Bůh proměnil srdce jeho v jiné, a zběhla se všecka ta znamení dne toho. **10** I přišli tam ku pahrbku, a aj, zástup proroků proti němu, i sstoupil na něj Duch Boží, a prorokoval u prostřed nich. **11** Stalo se tedy, že všickni, kdož ho znali prvé, viděli, an prorokuje s proroky. Pročež mluvil každý, jeden k druhému: Což se to stalo synu Cis? Zdali

také Saul mezi proroky? **12** I odpověděl jeden odtud a řekl: A kdo jest otec jejich? Protož přišlo to v přísliví: Zdali také Saul mezi proroky? **13** A přestav prorokovati, přišel na horu. **14** Řekl pak strýc Saulův jemu a k služebníku jeho: Kam jste chodili? Odpověděl: Hledati oslic; když jsme pak poznali, že jich není, přišli jsme k Samuelovi. **15** I řekl strýc Saulův: Pověz mi medle, co vám řekl Samuel? **16** Odpověděl Saul strýci svému: Oznámil nám místřně, že by nalezeny byly oslice. Ale s strany království nic mu neoznámil, co mluvil Samuel. **17** Svolal pak Samuel lid k Hospodinu do Masfa, **18** A řekl synům Izraelským: Takto práv Hospodin Bůh Izraelský: Já jsem vyvedl Izraele z Egypta, a vysvobodil jsem vás z ruky Egyptských, nýbrž z ruky všech království ssušujících vás. **19** Ale vy dnes zavrhl jste Boha svého, kterýž sám vyproštuje vás ze všech zlých věcí vašich a z úzkostí vašich, a řekli jste jemu: Krále ustanov nad námi. Protož nyní postavtež se před Hospodinem po pokoleních svých a po tisících svých. **20** A když Samuel kázel přistupovati všechnem pokolením Izraelským, přišlo na pokolení Beniamin. **21** Potom kázel přistupovati pokolení Beniamin po čeledech jich, i přišlo na čeleď Matri, a přišlo na Saule, syna Cis. I hledali ho, a není nalezen. **22** Protož ptali se opět Hospodina: Přijde-li ještě sem ten muž? I odpověděl Hospodin: Aj, skrý se mezi nádobím. **23** Tedy běželi a vzali ho odtud. I postavil se u prostřed lidu, a převyšoval všecken lid od ramene svého vzhůru. **24** I řekl Samuel všemu lidu: Vídíte-li, koho vylvolil Hospodin, žeť mu není podobného ve všem lidu? Protož zkříkl všecken lid, a řekli: Živ bud' král! **25** I oznamoval Samuel lidu o správě království, a vepsal to do knihy, kterouž položil před Hospodinem. Potom propustil Samuel všecken lid, jednoho každého do domu jeho. **26** Také i Saul odšel do domu svého do Gabaa; a odešla s ním vojska, jichžto srdci Bůh se dotekl. **27** Ale lidé nešlechetní řekli: Tento-liž nás vysvobodí? I pohrdali jím, ani mu pocty nepřinesli. On pak činil se neslyše.

11 Tedy přitáhl Náhas Ammonitský, a položil se proti Jáběs v Gálad. I řekli všickni muži Jáběs k Náhasovi: Učiř s námi smlouvou, a budemet' sloužiti. **2** Jimž odpověděl Náhas Ammonitský: Na ten způsob učiním s vámi smlouvou, jestliže každému z vás vyloupím oko pravé, a uvedu to pohanění na všecken Izrael. **3** I řekli jemu starší Jáběs: Propůjč nám sedm dní, at' rozešleme posly po všech končinách Izraelských, a nebudě-li žádného, kdo by nás vysvobodil, tedy vyjdeme k tobě. **4** Když pak přišli ti poslové do Gabaa Saulova, a mluvili ta slova v uší lidu, pozdvihli všickni hlasu svého a plakali. **5** A aj, Saul šel za voly s pole. I řekl Saul: Co je lidu, že pláče? I vypravovali jemu slova mužů Jáběs. **6** Tedy sstoupil Duch Boží na Saule, když uslyšel slova ta, a rozhněvala se prchlivost jeho náramně. **7** A vzav pár volů, rozsekal je na kusy, a rozeslal po všech krajinách Izraelských po týchž poslích, řka: Kdo by koli nešel za Saulem a za Samuelem, tak se stane s voly jeho. I připadl strach Hospodinův na lid, a vyšli jako muž jeden. **8** I sečtl je v Bezeku; a bylo synů Izraelských tříkrát sto tisíc, a mužů Juda třídeceti tisíců. **9** I řekli těm poslům, kteříž byli přišli: Tako povíte mužům Jáběs v Galád: Zítra budete vysvobozeni, když slunce obejde. I přišli poslové, a oznámili mužům Jáběs, kteřížto

zradovali se. **10** Tedy řekli muži Jábes Ammonitským: Ráno vyjdeme k vám, abyste nám učinili, cožkoli se vám za dobré viděti bude. **11** Nazejší pak rozdělil Saul lid na tři houfy; i vskočili do prostřed vojska v čas jítřního bdění, a bili Ammonitské, až slunce dobré vzešlo; kteříž pak byli pozůstali, rozprchl se, tak že nezůstalo z nich ani dvou pospolu. **12** I řekl lid Samuelovi: Kdo jest ten, jenž pravil: Zdali Saul kralovati bude nad námi? Vydejte ty muže, at' je zbijeme. **13** Ale Saul řekl: Nebudet dnes žádný zabít, poněvadž dnes učinil Hospodin vysvobození v Izraeli. **14** I řekl Samuel lidu: Přídeť, a podme do Galgala, obnovíme tam království. **15** Šel tedy všecken lid do Galgala, a ustanovili tam Saule za krále před Hospodinem v Galgala, a obětovali také tam oběti pokojné před Hospodinem. I veselil se tam Saul a všickni muži Izraelští velmi velice.

12 Mluvil pak Samuel ke všemu Izraelovi: Aj, uposlechl jsem hlasu vašeho ve všem, což jste mluvili ke mně, a ustanovil jsem nad vámi krále. **2** A nyní aj, král jde před vámi, já pak zstaral jsem se a ošedivěl, a synové moji, aj, mezi vámi jsou. Já také chodil jsem před vámi od své mladosti až do dnešního dne. **3** A však aj, ted' jsem. Vydejte svědectví proti mně před Hospodinem a před pomazánym jeho, vzali-li jsem čího vola, aneb vzali-li jsem čího osla, utiskli-li jsem koho, ublížil-li jsem komu, aneb vzali-li jsem od koho úplatek, abych na něm přehlédl něco, a navrátil vám. **4** Odpověděli: Neutiskl jsi nás, aniž jsi ublížil nám, aniž jsi co vrazil ruky kteřího člověka. **5** Řekl ještě jim: Svědek jest Hospodin proti vámi, svědek jest i pomazánym jeho v tento den, že jste nenalezli při mně ničehož. I řekl lid: Svědek jest. **6** Tedy řekl Samuel lidu: Hospodin jest svědek, kteříž učinil Mojžíše a Arona, a kterýž vvedl otce vaše z země Egyptské. **7** Protož nyní postavte se, at' s vámi v soud vejdou před Hospodinem o všecky spravedlivé skutky Hospodinovy, kteréž učinil s vámi i s otci vašimi. **8** Když byl všel Jákob do Egypta, volali otcové vaši k Hospodinu; i poslal Hospodin Mojžíše a Arona, kteříž vvedli otce vaše z Egypta, a osadili je na tomto místě. **9** A když se zapomenuli na Hospodina Boha svého, vydal je v ruku Zizary, knížete vojska Azor, a v ruku Filistinských, též v ruku krále Moábského, kteříž bojovali proti nim. **10** Ale když volali k Hospodinu a řekli: Zhřešili jsme, nebo jsme opustili Hospodina, a sloužili jsme Bálim a Astarot, protož nyní vysvobod' nás z ruky nepřátele našich, a sloužiti budeme tobě: **11** I poslal Hospodin Jerobále a Bedana a Jefte a Samuele, a vyrhl vás z ruky nepřátele vašich okolních, a bydlili jste bezpečně. **12** Potom vidouce, že Náhas král synů Ammon přitáhl proti vámi, řekli jste mi: Nikoli, ale král bude kralovati nad námi: ješto Hospodin Bůh vás jest králem vaším. **13** Nyní tedy, aj, král, kteréhož jste zvolili, za něhož jste žádali, a aj, Hospodin ustanovil ho nad vámi králem. **14** Budete-li se báti Hospodina, a jemu sloužiti a poslouchati hlasu jeho, a nebudete-li se zpěčovatí řeči Hospodinově, tak i vy i král, kterýž kraluje nad vámi, ostojíte, jdouce za Hospodinem Bohem vaším. **15** Pakli nebudeš poslouchati hlasu Hospodinova, ale odporni budete řeči jeho, bude ruka Hospodinova proti vámi, jako i proti otcům vašim. **16** Ještě se ted' pozastavte, a vizte věc tu velikou, kterouž učiní Hospodin před očima vašima. **17**

Zdaliž není dnes žeň pšeničná? Volati budu k Hospodinu, i vydá hřímání a déšť, tak že poznati a viděti musíte, jak jest to velmi zlá věc, kteréž jste se dopustili před očima Hospodinovýma, žádavše sobě krále. **18** Protož volal Samuel k Hospodinu, a vydal Hospodin hřímání a déšť v ten den. I bál se všecken lid Hospodina velmi i Samuele. **19** A řekl všecken lid Samuelovi: Modl se za služebníky své Hospodinu Bohu svému, abychom nezemřeli; nebo jsme přidali ke všem hříchům našim i toto zlé, že jsme sobě žádali krále. **20** I řekl Samuel lidu: Nebojte se. Učinilit' jste sic všecko to zlé, však proto neodstupujte zpět od Hospodina, ale služte Hospodinu celým srdcem svým. **21** Neodstupujte, pravím, následujice marnosti, totiž cizích bohů, kteříž nic neprospívají, aniž vysvobozují, nebo jsou marnost. **22** Neopustit' zajisté Hospodin lidu svého pro jméno své veliké; nebo zalíbilo se Hospodinu, aby vás sobě vzdělal v lid. **23** Ode mne také odstup to, abych měl hřešiti proti Hospodinu, a přestávat modlit se za vás, nýbrž navoditi vás budu na cestu dobrou a přímou. **24** A však bojte se Hospodina a služte jemu v pravdě celým srdcem svým; nebo vidíte, jak veliké věci učinil s vámi. **25** Jestliže pak předce zle činiti budete, i vy i král vás zahynete.

13 Saul tedy prvního léta kralování svého, (kraloval pak dvě létě nad Izraelem), **2** Vbral sobě tři tisíce z Izraele. I bylo jich s Saulem dva tisíce v Michmas a na hoře Bethel, a tisíc bylo s Jonatou v Gabaa Beniaminově; ostatek pak lidu rozpustil jednoho každého do příbytku jeho. **3** I pobíl Jonata stráž Filistinských, kterouž měli na pahrku, a uslyšeli to Filistinští. Tedy Saul troubil v troubu po vší zemi, řka: At' to slyší Hebrejští. **4** A tak slyšel všecken Izrael, že bylo praveno: Pobil Saul stráž Filistinských, pročež také zošklichen byl Izrael mezi Filistinskými. I svolán jest lid za Saulem do Galgala. **5** Filistinští pak sebrali se k boji proti Izraelu, třicetí tisíc vozů, a šest tisíc jezdců, a lidu ve množství, jako jest písku na břehu mořském. I vytáhli a položili se v Michmas na východ Betaven. **6** A protož muži Izraelští vidouce, že jim úzko, (nebo byl ssoužen lid), skryl se lid v jeskyních a v ohradách, a v skalách a v horách, i v jamách. **7** Hebrejští také přepravili se přes Jordán do země Gád a Galád. Saul pak ještě byl v Galgala, a všecken lid zastrašil se, jda za ním. **8** I očekával tu za sedm dní vedle času uloženého od Samuele; a když nepřicházel Samuel do Galgala, rozešel se lid od něho. **9** Tedy řekl Saul: Přineste ke mně oběti zápalnou a oběti pokojné. I obětoval oběti zápalné. **10** Když pak již dokonal obětování oběti zápalné, aj, Samuel přicházel, a Saul vysel proti němu, aby ho přivítal. **11** I řekl Samuel: Co jsi učinil? Odpověděl Saul: Když jsem viděl, že se lid rozchází ode mne, a ty nepřicházejí k uloženému dni, a Filistinští byli shromážděni v Michmas: **12** I řekl jsem: Nyní připadnou Filistinští na mne v Galgala, a tváři Hospodinově nemodil jsem se. Takž jsem se opovážil a obětoval jsem oběti zápalné. **13** Tedy řekl Samuel Saulevi: Bláznivě jsi učinil, nezachovals příkázaní Hospodina Boha svého, kteréž přikázal tobě; nebo nyní byl by utvrđil Hospodin království tvé nad Izraelem až na věky. **14** Ale již nyní království tvé neostojí. Vyhledal' jest Hospodin sobě muže vedle srdce svého, jemuž rozkázal Hospodin, aby byl vůdce nad lidem jeho; nebo jsi nezachoval, což' přikázal Hospodin. **15**

Vstav pak Samuel, vstoupil z Galgala do Gabaa Benjaminova. A Saul načetl lidu, kterýž zůstával při něm, okolo šesti set mužů. **16** Saul tedy a Jonata syn jeho, i lid, kterýž zůstával s nimi, byli v Gabaa Benjaminově, Filistinští pak leželi v Michmas. **17** I vyšli zhoubcové z vojska Filistinského na tré rozdělení. Houf jeden obrátil se k cestě Ofra, k zemi Sual; **18** A houf druhý obrátil se na cestu Betoron; houf pak třetí pustil se cestou krajiny, kteráž patří k údolí Seboim na poušti. **19** Kováře pak žádného nanelázalo se ve vši zemi Izraelské; nebo byli řekli Filistinští: Aby sobě Hebrejští nenadělali meče a kopí. **20** Protož chodívali všickni Izraelští k Filistinským, aby ostříl sobě jeden každý radlici svou, a motyku svou, sekuru svou i vidly své, **21** Sic jinak byly štěrbiny na radlicích, motykách, vidlích třírohých a sekérách; také i o zaostření ostnů bývalo těžko. **22** I bylo, že v čas boje nenalázalo se meče ani kopí u žádného z lidu toho, kterýž byl s Saulem a s Jonatou, toliko u Saule a u Jonaty syna jeho. **23** Vyšla pak stráž Filistinských k cestám Michmas.

14 Stalo se pak jednoho dne, že řekl Jonata syn Saulův služebníku, kterýž nosil zbroj jeho: Pod', půjdeme k stráži Filistinských, kteráž jest na oné straně. Ale otci svému toho nepověděl. **2** Saul však zůstával na kraji pahrbku pod jabloní zrnatou, kteráž byla v Migrone; a lidu, kterýž byl s ním, bylo okolo šesti set mužů, **3** Tolikéž Achiáš syn Achitobův, bratra Ichabodova, syna Fínesova, syna Eli, kněze Hesopodinova v Sílo, kterýž nosil efod. Ale lid nevěděl, že by odšel Jonata. **4** Mezi těmi pak průchody, jimiž pokoušel se Jonata přejít k stráži Filistinských, byla skála příkrá k přecházení s této strany, též skála příkrá k přecházení s oné strany; jméno jedné Bóses, a jméno druhé Seneh. **5** Jedna skála byla na půlnoci proti Michmas, a druhá na poledne proti Gabaa. **6** I řekl Jonata služebníku, kterýž nosil zbroj jeho: Pod', přejděme k stráži těch neobřezaných, snad bude Hesopodin s námi; nebot' není nesnadné Hesopodinu zachovati ve mnoze aneb v mále. **7** Odpověděl oděnec jeho: Učiř, cožkoli jest v srdci tvém, obrat' se, kam chceš; aj, budu s tebou podlé vůle tvé. **8** I řekl Jonata: Aj, my jdeme k mužům těm, a ukážeme se jim. **9** Jestliže řeknou nám takto: Počkejte, až přijdeme k vám, stojíme na místě svém, a nechodlme k nim. **10** Pakli by řekli takto: Vstupte k nám, jděme, nebo vydal je Hesopodin v ruku naši. To zajisté nám bude za znamení. **11** Ukázali se tedy oba dva stráži Filistinských. I řekli Filistinští: Hle, Hebrejští lezou z děr, v nichž se byli skryli. **12** I mluvili někteří z stráže té k Jonatovi a k oděnci jeho, a řekli: Vstupte k nám, a povíme vám něco. Pročež řekl Jonata k oděnci svému: Podíž za mnou, nebo je vydal Hesopodin v ruku Izraele. **13** A tak lez čvermo Jonata a oděnec jeho za ním. I padali před Jonatou, a oděnec jeho mordoval je, jda za ním. **14** A to byla porážka první, v níž zbil Jonata a oděnec jeho okolo dvacítí mužů, jako v půl honech rolí dvěma volům s záprěž. **15** Protož byl strach v tom ležení a na tom poli, i na všem tom lidu; strážní i oni loupežníci děsili se též, až se země třásla, nebo byla v strachu Božím. **16** A vidouce strážní Saulovi v Gabaa Benjaminově, oznamili, jak množství to narůzno prchá, a vždy více se potírá. **17** Saul pak řekl lidu, kterýž s ním byl: Vyhledejte i hned a zvezte, kdo jest z našich

odšel. A když vyhledávali, hle, Jonaty nebylo a oděnce jeho. **18** I řekl Saul Achiášovi: Postav sem truhlu Boží. (Truhla pak Boží toho času byla s syny Izraelskými.) **19** I stalo se, když ještě mluvil Saul k knězi, že hřmot, kterýž byl v vojstě Filistinských, více se rozcházel a rozmáhal. Protož řekl Saul knězi: Spusť ruku svou. **20** Shromázdili se tedy Saul i všecken lid, kterýž s ním byl, a přišli až k té bitvě; a aj, byl meč jednoho proti druhému s hřmotem velmi velikým. **21** Hebrejští pak některí byli s Filistinskými prvé, kteříž tálí s nimi polem sem i tam; i ti také obrátili se a stáli při lidu Izraelském, kterýž byl s Saulem a s Jonatou. **22** Všickni také muži Izraelskí, kteříž se skryli na hoře Efraim, když uslyšeli, že by utíkali Filistinští, honili je i oni v té bitvě. **23** I vysvobodil Hesopodin toho dne Izraele. Boj pak protáhl se až do Betaven. **24** A ačkoli muži Izraelskí utrápili se toho dne, však Saul zavázel lid s přísahou, řka: Zlořečený muž, kterýž by jedl chléb prvé, než bude večer, a než se pomstím nad nepřátely svými. A tak neokusil všecken lid chleba. **25** Všecken pak lid té krajiny šli do lesa, kdež bylo hojnost medu po zemi. **26** A když všel lid do lesa, viděl tekoucí med; žádný však nepřičinil k ústům svým ruky své, nebo se bál lid té přísahy. **27** Ale Jonata neslyšev, že otec jeho zavazoval lid přísahou, vztáhl hůl, kterouž měl v ruce své, a omočil konec její v plástu medu, a obrátil ruku svou k ústům svým; i osvítily se oči jeho. **28** Odpovídaje pak jeden z lidu, řekl: Velikou přísahou zavázel otec tvůj lid, řka: Zlořečený muž, kterýž by jedl chléb dnes, ačkoli zemdlel lid. **29** Tedy řekl Jonata: Zkormoutil otec můj lid země. Pohledte, prosím, jak se osvítily oči mé, hněd jakž jsem okusil maličko medu toho. **30** Čím více kdyby se byl směle najedl dnes lid z loupeží nepřátel svých, kterýchž dosáhl? Nebyla-liž by se nyní stala větší porážka Filistinských? **31** A tak bili toho dne Filistinské od Michmas až do Aialon; i ustal lid náramně. **32** Protož obrátil se lid k loupeži, a nabratvše ovcí a volů i telat, zbil je na zemi; i jedl lid se krví. **33** I pověděli Saulovi, řkouce: Aj, lid hřeší proti Hesopodinu, jeda se krví. Kterýž řekl: Přestoupili jste přikázání. Přivaltež i hned ke mně kámen veliký. **34** Opět řekl Saul: Rozejděte se mezi lid a rcete jim: Přivedte ke mně jeden každý vola svého a jeden každý dobytče své, a bíte tuto a jezte, i nebudete hřešiti proti Hesopodinu, jedouce se krví. Přivedli tedy všecken lid jeden každý vola svého rukou svou té noci a zabíjeli tu. **35** Vzdělal také Saul oltář Hesopodinu; to nejprvnější oltář udělal Hesopodinu. **36** Potom řekl Saul: Pustme se po Filistinských v noci, a budeme je loupit až do jitra, aniž zůstavujme z nich koho. Kterýž řekl: Cožt' se koli vidí z dobré, učiř. Ale kněz řekl: Přistupme sem k Bohu. **37** I tázal se Saul Boha: Pustím-li se za Filistinskými? Dáš-li je v ruku Izraelu? I neodpověděl mu v ten den. **38** Protož řekl Saul: Přistupujte sem všecka knížata lidu, a vyzvězte a vyhledejte, kdo se jest dopustil dnes hřichu nějakého? **39** Nebo živ' jest Hesopodin, kterýž vysvobozuje Izraele, že byt' pak i na Jonatovi synu mém to bylo, smrtí umře. I neodpověděl jemu žádný ze všeho lidu. **40** Řekl také všemu Izraelovi: Budte vy na jedné straně, já pak a Jonata syn můj budeme na druhé straně. Odpověděl lid Saulovi: Učiř, cožt' se za dobré vidí. **41** Protož řekl Saul Hesopodinu Bohu Izraelskému: Ukaž spravedlivě. I přišlo na Jonatu a Saule, lid pak z toho vyšel. **42** I řekl Saul: Vrzte los mezi mnou a mezi

Jonatou synem mým. A postižen jest Jonata. **43** Řekl tedy Saul Jonatovi: Pověz mi, co jsi učinil? I pověděl mu Jonata a řekl: Toliko jsem okusil malíčko medu koncem holi, kterouž jsem měl v ruce své, a aj, proto-liž mám umřít? **44** Odpověděl Saul: Toto učíř mi Bůh a toto přidej, že smrtí umřeš, Jonato. **45** I řekl lid Saulovi: Což tedy umřít má Jonata, kterýž učinil vysvobození toto veliké v Izraeli? Odstup to, živť jest Hospodin, že nespadne vlas s hlavy jeho na zemi, poněvadž s pomocí Boží učinil to dnes. I vyprostil lid Jonatu, tak aby nebyl usmracen. **46** Tedy odtáhl Saul od Filistinských; Filistinští také navrátili se k místu svému. **47** Saul pak uvázav se v království nad Izraelem, bojoval vůkolem se všemi nepřáteli svými, s Moábskými a s syny Ammon, a s Edomem, i s králi Soba, a s Filistinskými; a kamž se koli obracel, ukrutnost provodil. **48** Sebrav také vojska, porazil Amalecha, a vysvobodil Izraele z ruky zhoubců jeho. **49** Byli pak synové Saulovi: Jonata a Jesui a Melchisua; a jména dvou dcer jeho, jméno prvorrozené Merob, jméno pak mladší Míkol. **50** A jméno manželky Saulovy Achinoam, dcera Achimaasova; jméno pak hejtmana vojska jeho Abner, syn Ner, strýce Saulova. **51** Nebo Cis byl otec Saulův, a Ner otec Abnerův, syn Abielův. **52** Byla pak válka veliká s Filistinskými po všecky dny Saulovy, protož kohojkoli Saul viděl muže silného, a kohokoli udatného, bral ho k sobě.

15 Řekl pak Samuel Saulovi: Hospodin poslal mne, abych té pomazal za krále nad lidem jeho, nad Izraelem, pozoruj tedy nyní hlasu slov Hospodinových. **2** Tako praví Hospodin zástupů: Rozpomenul jsem se na to, co jest činil Amalech Izraelovi, že se položil proti němu na cestě, když se bral z Egypta. **3** Protož i hned táhni a zkaz Amalecha, a zahladte jako proklaté všecko, což má. Neslitovávejž se nad ním, ale zahub od muže až do ženy, od malého až do toho, kterýž prší požívá, od vola také až do ovce, a od velblouda až do osla. **4** Sebral tedy Saul lid, a sečtl je v Telaim, dvakrát sto tisíc pěšich, a deset tisíc mužů Judských. **5** A přitáhl Saul až k městu Amalechovu, aby bojoval u údolí jeho. **6** I řekl Saul Cinejským: Jdete, oddělte se, vyjděte z prostředku Amalechitských, abych vás s nimi nezahadil; nebo vy jste učinili milosrdenství se všemi syny Izraelskými, když šli z Egypta. A tak odšel Cinejský z prostředku Amalecha. **7** I porazil Saul Amalecha od Hevilah, kudy se chodí do Sur, kteréž jest naproti Egyptu. **8** Jal také Agaga krále Amalechitského živého, lid pak všecken vyhladil ostrostí meče. **9** I zachoval Saul a lid jeho Agaga, a nejlepší bravu a skotu a krmný dobytek, a berany i všecko, což lepšího bylo, a nechťeli vyhubiti jich; což pak bylo ničemného a churavého, to zahubili. **10** A protož stalo se slovo Hospodinovo k Samuelovi, řkoucí: **11** Žel mi, že jsem Saule ustanovil za krále, nebo odvrátil se ode mne, a slov mých nevyplnil. I rozhoril se Samuel náramně a volal k Hospodinu celou noc. **12** Vstav pak Samuel, šel vstříc Saulovi ráno. I oznámili Samuelovi, řkouce: Saul přišel na Karmel, a aj, připravil sobě místo, a odtud hnul se, táhl a sstoupil do Galgala. **13** A když přišel Samuel k Saulovi, řekl jemu Saul: Požehnaný ty od Hospodina, vyplníl jsem slovo Hospodinovo. **14** Samuel pak řekl: Jaké pak jest to bečení ovci těch v uších mých, a řvání volů, kteréž já slyším? **15** Odpověděl

Saul: Od Amalechitských přihnal je; nebo zachoval lid, což nejlepšího bylo z bravů a skotů, aby to obětoval Hospodinu Bohu tvému, ostatek pak jsme zahladili jako proklaté. **16** I řekl Samuel Saulovi: Dopust, at' oznámím tobě, co jest mi mluvil Hospodin noci této. Dí jemu: Oznam. **17** Tedy řekl Samuel: Zdali jsi nebyl malíčký sám u sebe? A předce učiněn jsi hlavou pokolení Izraelských, a pomazal tě Hospodin za krále nad Izraelem. **18** A poslal tě Hospodin na cestu a řekl tobě: Jdi, zahub jako proklaté hříšníky ty Amalechitské, a bojuj proti nim, dokudž byste nevyhhladili jich. **19** Pročež jsi tedy neuposlechl hlasu Hospodinova, ale obrátil jsi se k loupeži, a učinils zlou věc před očima Hospodinovýma? **20** Odpověděl Saul Samuelovi: Však jsem uposlechl hlasu Hospodinova, a šel jsem cestou, kterouž poslal mne Hospodin, a přivedl jsem Agaga krále Amalechitského, i Amalechitské jako proklaté vyhubil jsem. **21** Ale lid vzal z loupeži bravu a skoty přední z věcí proklatých, k obětování Hospodinu Bohu tvému v Galgala. **22** I řekl Samuel: Zdaliž líbost takovou má Hospodin v zápalích a v obětech, jako když se poslušenství koná hlasu Hospodinova? Aj, poslouchati lépe jest, nežli obětovati, a kuposlušenství státi, nežli tuk skopců přinášeti. **23** Nebo zpoura jest takový hřich jako carodějnictví, a přestouputi příkázaní jako modlářství a obrazové. Poněvadž jsi pak zavrhl řeč Hospodinovu, i on také zavrhl tě, abys nebyl králem. **24** Tedy řekl Saul Samuelovi: Zhřešil jsem, že jsem přestoupil rozkaz Hospodinův a slova tvá, nebo jsem se bál lidu, a povolil jsem hlasu jejich. **25** Protož nyní odpust, prosím, hřich můj, a navrat' se se mnou, at' se pomodlí Hospodinu. **26** I řekl Samuel Saulovi: Nenavrátim se s tebou; nebo jsi zavrhl řeč Hospodinovu, tebe také zavrhl Hospodin, abys nebyl králem nad Izraelem. **27** A když se obrátil Samuel, aby odšel, Saul uchytil křídlo pláště jeho, i odtrhl se. **28** Tedy řekl jemu Samuel: Odtrhl jsi Hospodin království Izraelské dnes od tebe, a dal je blížnímu tvému, lepšímu, než jsi ty. **29** Však proto vítěz Izraelský klamati nebude, ani želeti; nebo není člověkem, aby měl čeho želeti. **30** On pak řekl: Zhřešil jsem, ale vždy mne cti, prosím, před staršími lidu mého a před Izraelem, a navrat' se se mnou, abych se pomodlil Hospodinu Bohu tvému. **31** I navrátil se Samuel, šel za Saulem, a pomodlil se Saul Hospodinu. **32** Řekl pak Samuel: Přivedte ke mně Agaga, krále Amalechitského. I šel k němu Agag nádherně; nebo řekl Agag: Jistě odešla hořkost smrti. **33** Ale Samuel řekl: Jakož uvedl sirobu na ženy meč tvůj, taktiž osíři matka tvá nad jiné ženy. I rozsekal Samuel Agaga na kusy před Hospodinem v Galgala. **34** Potom odšel Samuel do Ráma, Saul pak vstoupil do domu svého, do Gabaa Saulova. **35** A již potom více Samuel neviděl Saule až do dne smrti své; však plakal Samuel Saule. Hospodin pak želet toho, že učinil Saule králem nad Izraelem.

16 Řekl pak Hospodin Samuelovi: I dokudž ty budeš plakati Saule, poněvadž jsem já ho zavrhl, aby nekraloval nad Izraelem? Napři roh svýj olejem a pod', pošli tě k Izai Betlémskému; nebo jsem vybral sobě z synů jeho krále. **2** I řekl jemu Samuel: Kterak mám jít? Nebo Saul uslyše, zabije mne. Odpověděl Hospodin: Jalovici z stáda vezmeš s sebou, a díš: Přišel jsem, abych obětoval Hospodinu. **3** A pozveš Izai k oběti,

ját' pak ukáži, co bys měl činiti; i pomažeš mi toho, o kterémž já tobě povím. 4 A tak učinil Samuel, jakž mu byl mluvil Hospodin, a přišel do Betléma. A ulekše se starší města, vyšli proti němu a řekli: Pokojný-li jest příchod tvůj? 5 Odpověděl: Pokojný. Abych obětoval Hospodinu, přišel jsem. Posvětte se, a podte k oběti se mnou. Posvětil také Izai a synů jeho, a pozval jich k oběti. 6 Když pak přišli, vida Eliába, řekl: Jistě před Hospodinem jest pomazaný jeho. 7 Ale Hospodin řekl Samuelovi: Nehled' na tvárnost jeho a na zrůst postavy jeho, nebo jsem ho zavrhl; nebot' ne patřím, nač patří člověk. Člověk zajisté hledí na to, což jest před očima, ale Hospodin hledí k srdci. 8 I povolal Izai Abinadaba, a kázal mu jítí před Samuele. Kterýž řekl: Také ani toho nevyvolil Hospodin. 9 Rozkázal též Izai jítí Sammovi. I řekl: Ani toho nevyvolil Hospodin. 10 Takž rozkázal Izai jítí sedmi synům svým před Samuele. Ale Samuel řekl Izai: Ani těch nevyvolil Hospodin. 11 Potom řekl Samuel Izai: Jsou-li to již všickni synové? Odpověděl: Ještět' zůstává nejmladší, a aj, pase ovce. Tedy řekl Samuel Izai: Pošli a vezmi jej; nebo aniž sedneme za stůl, dokudž on sem nepřijde. 12 I poslal a přivedl ho. (Byl pak on ryšavý, krásných očí a libého vzezření.) I řekl Hospodin: Vstana, pomaž ho, nebo to jest ten. 13 Protož vzal Samuel roh s olejem, a pomazal ho u prostřed bratří jeho. I odpočinul Duch Hospodinův na Davidovi od toho dne i potom. A Samuel vstav, odšel do Ráma. 14 Takž Duch Hospodinův odšel od Saule, a nepokojil ho duch zlý od Hospodina. 15 Služebníci pak Saulovi řekli jemu: Aj, teď' duch Boží zlý nepokojí tě. 16 Necht', medle, rozkáže pán nás služebníkům svým, kteříž stojí před tebou, at' hledají muže, kterýž by uměl hrát na harfu, aby, když by přišel na tě duch Boží zlý, hral rukou svou, a tobě aby lehčejí bylo. 17 Tedy řekl Saul služebníkům svým: Medle, vyhledejte mi muže, kterýž by uměl dobrě hrátí, a přivedte ke mně. 18 I odpověděl jeden z služebníků a řekl: Aj, viděl jsem syna Izai Betlémského, kterýž umí hrátí, muže udatného a bojovného, též správného a krásného, a jest s ním Hospodin. 19 Protož poslal Saul posly k Izai, řka: Pošli mi Davida syna svého, kterýž jest při stádu. 20 Tedy Izai vrazil osla, chléb a nádobu vína a kozelce jednoho, a poslal po Davidovi synu svém Saulovi. 21 Když pak přišel David k Saulovi, stál před ním; i zamíloval ho velmi, a učiněn jest jeho oděncem. 22 Potom poslal opět Saul k Izai, řka: Medle, necht' David stojí přede mnou, nebot' jest našel milost před očima mýma. 23 I bývalo, že kdyžkoli napadal duch Boží Saule, David, bera harfu, hrával rukou svou; i mívval Saul polehčení, a lépe mu bývalo, nebo ten duch zlý odstupoval od něho.

17 I sebrali Filistinskí vojska svá k boji, a shromázdili se u Socho, kterýž jest Judovo, a položili se mezi Socho a Azeka na pomezí Dammim. 2 Ale Saul a muž Izraelští sebravše se, položili se v údolí Elah, a sšikovali se k bitvě proti Filistinským. 3 I stáli Filistinskí na hoře s strany jedné, a Izraelští stáli na hoře s strany druhé, a údolí bylo mezi nimi. 4 I vyšel muž bojovník z vojska Filistinského, Goliáš jménem, z Gát, zvýší šesti loket a dlani. 5 Lebka pak ocelivá na hlavě jeho, a v pancíř brněný byl oblečen, kterýžto pancíř vážil pět tisíc lotů oceli. 6 Též plechovice ocelivé byly na nohách jeho,

a pavéza ocelivá mezi rameny jeho. 7 A dřevo u kopí jeho jako vratidlo tkadlcovské, žezezo pak ostré kopí jeho vážilo šest set lotů žezezo; a ten, kterýž nosil braťa jeho, šel před ním. 8 I postavil se, a volal na vojska Izraelská, řka k nim: Nač jste to vyšli, vojensky se sšikovavše? Zdalej já nejsem Filistinský, a vy služebníci Saulovi? Vyberete z sebe muže, kterýž by sstoupil ke mně. 9 Jestližet' mi bude moc odolati a zabije mne, tedy budeme služebníci vaši; pakl' já přemohu jej a zabiju ho, budete vy služebníci naši, a sloužiti budete nám. 10 Pravil také ten Filistinský: Já jsem dnes zhaněl vojska Izraelská. Vydejte mi muže, abychom se bili spolu. 11 A když uslyšel Saul i všecken Izrael slova Filistinského taková, ulekli se a báli se velmi. 12 David pak ten syn muže Efratejského z Betléma Judova, (jehož jméno Izai, kterýž měl osm synů, a již se byl sstaral za dnu Saule, přiblíživ se k lidem sešlým. 13 Tři také synové Izai starší seděše, táhli na vojnu s Saulem. Jména těch tří synů jeho, kteříž byli šli k boji: Eliáb prvorovený, a druhý po něm Abinadab, třetí pak Samma. 14 Ale David byl nejmladší. A tak ti tři synové starší odešli s Saulem). 15 David tedy odšel od Saule a navrátil se, aby pásli stádo otce svého v Betléme. 16 I přicházel ten Filistinský ráno a večer, a stavěl se po čtyřidceti dní. 17 Tedy řekl Izai Davidovi synu svému: Vezmi i hned pro bratří své efi pražmy této a deset chlebů těchto, a běž do vojska k bratřím svým. 18 A deset syřečků mladých těchto doneseš hejtmanu, a navštívě bratří své, pozdravíš jich, a základ jejich vyzdvihneš. 19 Saul pak i oni, i všickni muži Izraelští byli v údolí Elah, bojujíce proti Filistinským. 20 A tak vstav David tím raněji a zanechav stáda při strážném, vzlal to a šel, jakž mu byl příkázel Izai. I přišel až k sancům, a aj, vojsko vycházelo do šiku a kříčelo k bitvě. 21 I sšikovali se Izraelští, ano i Filistinskí, vojsko proti vojsku. 22 Protož David zanechav břemene, kteréž s sebe složil u strážného při břemeních, běžel do vojska; a když přišel, tázal se bratří svých, jak se mají. 23 A když on s nimi mluvil, aj, muž bojovník jménem Goliáš, Filistinský z Gát, vycházel z vojska Filistinských a mluvil jako i prvé; což slyšel i David. 24 Všickni pak muži Izraelští, jakž uzřeli toho muže, utíkali před tváří jeho, a báli se náramně. 25 I mluvili Izraelští mezi sebou: Viděli-li jste toho muže, kterýž vyšel? Nebo aby pohanění uvedli na Izraele, vyšel. Kdož by ho zabil, zbohatí ho král bohatstvím velikým, a dceru svou dá jemu, i dům otce jeho osvobodí v Izraeli. 26 I mluvili David mužům, kterýž stáli u něho, a řekl: Co bude dáno muži tomu, kterýž by zabil toho Filistinského a odjai pohanění od Izraele? Nebo kdo jest Filistinský neobřezaný ten, že pohanění uvodí na vojsko Boha živého? 27 Odpověděl jemu lid v táz slova, řka: To bude dáno muži, kterýž by ho zabil. 28 A uslyšev Eliáb, bratr jeho nejstarší, že mluví s těmi muži, rozhněval se Eliáb velmi na Davida, a řekl: Proč jsi sem přišel? A komus nechal kolikasi těch ovcí na poušti? Známt' já pýchu tvou a zlost srdce tvého, žeš přišel dívat se bitvě. 29 I řekl David: Což jsem pak učinil? Zdaž mi nebylo poručeno? 30 Tedy šel od něho k jinému, jehož se tázal jako i prvé. I odpověděl jemu lid tak jako i prvé. 31 A tak rozesla se slova, kterýž mluvil David, a oznámili je Saulovi. Kterýžto povolal ho. 32 I řekl David Saulovi: Necht' se neleká srdce člověka pro něho; služebník tvůj půjde a bude se bítí s Filistinským tímto. 33 Ale Saul řekl Davidovi:

Nebudeš moci jít proti Filistinskému tomu, abys se potýkal s ním; nebo mládenček jsi, on pak jest muž bojovný od mladosti své. **34** Odpověděl David Saulovi: Služebník tvůj pastýřem byl stáda otce svého, a když přicházel lev aneb nedvěd, a bral dobytče z stáda, **35** Já dostihal jsem ho a bil jsem jej, a vydíral jsem je z hrdla jeho. Pakli se na mne obořil, tedy ujma ho za čelist, bil jsem jej, až jsem ho i zabil. **36** I lva i nedvěda zabil služebník tvůj; budet' tedy Filistinský neobřezanec ten jako který z nich, nebo zhaněl vojska Boha živého. **37** Řekl také David: Hospodin, kterýž vytrhl mne z moci lva a z moci nedvěda, ont mne vyrhne z ruky Filistinského tohoto. Tedy řekl Saul Davidovi: Jdi, a Hospodin budíž s tebou. **38** I dal Saul obléci Davida v šaty své, a vstavil lebku ocelivou na hlavu jeho, a oblékl ho v pancíř. **39** Připásal také David meč jeho na ty šaty jeho, a chtěl jít, ale že tomu nevykl, protož řekl David Saulovi: Nemohut v tom jít, nebo jsem neprívyl. I složil to David s sebe. **40** A vzav hůl svou do ruky své, vybral sobě pět kamenů hladkých z potoku, a vložil je do mošničky pastýřské, kterouž měl, totíž do pytlíku, a prak svůj v ruce nesl, a přiblížil se k Filistinskému. **41** Bral se také i Filistinský, jda a přibližuje se k Davidovi, a muž ten, kterýž nesl braň jeho, šel před ním. **42** A když pohleděl Filistinský a uzrel Davida, pohrál jím, protože byl mládenček, a ryšavý, a krásného vzezření. **43** I řekl Filistinský Davidovi: Což jsem pes, že jdeš proti mně s holí? A zlořečil Filistinský Davidovi skrze bohy své. **44** Řekl také Filistinský Davidovi: Pod ke mně, a dám ti této ptákům nebeským a šelmám zemským. **45** Odpověděl David Filistinskému: Ty jdeš ke mně s mečem a s kopím a s pavézou, ale já k tobě jdu ve jménu Hospodina zástupů, Boha vojsk Izraelských, kteremuž jsi ty utral. **46** Dnešního dne zavře tě Hospodin v ruku mou, a zabij tě, a setnu hlavu tvou s tebe, a vydám těla vojska Filistinského dnes ptákům nebeským a šelmám zemským, a pozná všecka země, žeť jest Bůh v Izraeli. **47** A zvíť všecko shromáždění toto, že ne mečem ani kopím vysvobozuje Hospodin; (nebo Hospodinův jest boj), protož vydát' vás v ruce naše. **48** Stalo se pak, že když vstal ten Filistinský, a šel, přibližuje se proti Davidovi, pospíšil i David a běžel proti Filistinskému, aby se s ním potýkal. **49** V tom David vztáhl ruku svou k mošničce, vyníal z ní kámen, kterýž hodil z praku, a uderil Filistinského v čelo jeho tak, že kámen uvázl v čele jeho. I padl tváří svou na zem. **50** A tak přemohl David Filistinského prakem a kamenem, a udeřil Filistinského, zabil jej, ačkoli David žádného meče v ruce neměl. **51** A příběh David, stál nad Filistinským. Potom pochytil meč jeho, dobyl ho z pošvy a zabil jej, a stál jím hlavu jeho. To vidouce Filistinští, že umřel nejsilnější jejich, utíkali. **52** A protož vstavše muž Izraelští a Judští, zkřikli a honili Filistinské, až kde se vchází do údolí, a až k branám Akaron. I padali, raněni jsou, Filistinští po cestě k Saraim, až do Gát a až do Akaron. **53** A navrátiše se synové Izraelští od honění Filistinských, vzebrali tábor jejich. **54** Potom David vzav hlavu toho Filistinského, přinesl ji do Jeruzaléma, a odění jeho složil v stanu svém. **55** Tehdáž pak, když viděl Saul Davida jdoucího proti tomu Filistinskému, řekl Abnerovi hejtmanu vojska: Abner, či jest syn ten mládenček? Odpověděl Abner: Jako jest živa duše tvá, králi, že nevím. **56** Ale král řekl: Zeptej ty se, či jest syn mládenec ten. **57** Když se pak vracoval

David od zabití Filistinského toho, pojav ho Abner, přivedl jej před Saule, an drží hlavu Filistinského v ruce své. **58** I řekl jemu Saul: Čí jsi syn, mládenče? Odpověděl David: Syn služebníka tvého Izai Betlémského.

18 I stalo se, že když přestal mluvit k Saulovi, duše Jonatova spojila se s duší Davidovou, tak že ho zamílovával Jonata jako sebe samého. **2** A tak Saul vzlal jej k sobě toho dne, a nedopustil mu navrátit se do domu otce jeho. **3** I učinil Jonata s Davidem smlouvou, protože ho miloval jako duši svou. **4** A složiv Jonata s sebe plášt', kterýž byl odín, dal jej Davidovi, i roucho své, až do meče svého, a až do lučiště svého, i do pasu svého. **5** Vycházel pak David, k čemuž ho koli posílal Saul, opatrne sobě počinaje. I ustanovil ho Saul nad vojáky, a líbil se všemu lidu, též i služebníkům Saulovým. **6** Stalo se pak, když se oni domů brali, a David též se navracoval od zabití Filistinského, že vyšly ženy z každého města Izraelského, zpívajíce a plésajíce, vstříc Saulovi králi s bubny, s veselím a s husličkami. **7** A prozpěvovaly jedny po druhých ženy ty, hrajíce, a řekly: Porazil' jest Saul svůj tisíc, ale David svých deset tisíců. **8** I rozhněval se Saul náramně, nebo nelíbila se mu ta řeč. Pročež řekl: Dali Davidovi deset tisíc, a mně dali toliko tisíc. Co mu ještě přes to přivlastní, leč království? **9** Protož Saul zlobivě hleděl na Davida od toho dne i vždycky. **10** Stalo se pak druhého dne, že duch Boží zlý napadl Saule, a prorokoval u prostřed domu svého, a David hral rukou svou jako i jindy vždycky. Saul pak měl kopí v ruce své. **11** I vyhodil Saul kopí, řka: Prohodím Davida až do stěny. Ale David uhnul se jemu po dvakrát. **12** A bál se Saul Davida, protože Hospodin byl s ním, a od Saule odstoupil. **13** Protož vybyl ho Saul od sebe, a učinil jej sobě hejtmanem nad tisíci; kterýžto vycházel i vcházel před lidem. **14** David pak ve všech cestách svých opatrne sobě počinál, nebo Hospodin byl s ním. **15** A když to viděl Saul, že sobě velmi opatrne počiná, bál se ho. **16** Ale všecken Izrael i Juda miloval Davida, nebo vycházel i vcházel před nimi. **17** Tedy řekl Saul Davidovi: Aj, dceru svou starší Merob dám' za manželku, toliko mi bud' muž silný, a ved' boje Hospodinovy. (Saul pak myslil: Necht' neschází od mé ruky, ale od ruky Filistinských.) **18** I řekl David Saulovi: Kdo jsem já, a jakýž jest rod můj a čeled otce mého v Izraeli, abych byl zetém královým? **19** I stalo se, že když již Merob dcera Saulova měla dána býti Davidovi, dána jest Adrielovi Molatitskému za manželku. **20** Milovala pak Míkol dcera Saulova Davida; což když oznámili Saulovi, líbilo se to jemu. **21** (Nebo řekl Saul: Dám' mu ji, aby mu byla osídlem, a aby proti němu byla ruka Filistinských.) A tak řekl Saul Davidovi: Po této druhé budeš mi již zetěm. **22** I rozkázel Saul služebníkům svým: Mluvte k Davidovi tajně, řkouce: Aj, libuje tě sobě král, a všickni služebníci jeho laskavi jsou na tebe; nyní tedy budíž zetěm královým. **23** A když mluvili služebníci Saulovi v uši Davidovy slova ta, odpověděl David: Zdaliž se vám malá věc zdá, být zetěm královým? A já jsem člověk chudý a opovřený. **24** Tedy služebníci Saulovi oznámili jemu, řkouce: Taková slova mluvil David. **25** I řekl Saul: Takto rcete Davidovi: Není žádostiv král věna, toliko sto obřízek Filistinských, aby byla pomsta nad nepřátely královskými. (Saul pak to obmyšlel, aby David upadl v

ruku Filistinských.) 26 Protož oznámili služebníci jeho Davidovi slova ta, a líbilo se to Davidovi, aby byl zetěm královým. Ještě se pak nebyli vyplnili dnové ti, 27 Když vstav David, odšel, on i muži jeho, a zbil z Filistinských dvě stě mužů, jejichž obřízky přinesl David, a z úphna je dali králi, aby byl zetěm královým. I dal jemu Saul Míkol dceru svou za manželku. 28 A vida Saul, nýbrž zkušené maje, že jest Hospodin s Davidem, a že Míkol dcera jeho miluje ho, 29 Ještě tím více Saul obával se Davida. I byl Saul nepřitelem Davidovým po všecky dny. 30 Vtrhovali pak do země knížata Filistinská; i bývalo, že kdyžkoli vycházeli, opatrnejí sobě počínal David proti nim nade všecky služebníky Saulovy, pročež i jméno jeho bylo velmi slavné.

19 Mluvil pak Saul k Jonatovi synu svému a ke všechném služebníkům svým, aby zamordovali Davida, ale Jonata syn Saulův liboval sobě Davida velmi. 2 I oznámil to Jonata Davidovi, řka: Usiluje Saul otec můj, aby tě zabil; protož nyní šetř se, prosím, až do jitra, a usadě se v skrytě, schovej se. 3 Ale jáť vyjdu a státi budu při boku otci svému na poli, kdež ty budeš, a budu mluvit o tobě s otcem svým, a čemuž vyrozumím, oznámím tobě. 4 I mluvil Jonata o Davidovi dobře Saulovi otci svému, a řekl: Necht' neřeší král proti služebníku svému Davidovi, nebt' jest nic tobě neprovinil, nýbrž správa jeho jest tobě velmi užitečná. 5 Nebo se opovážil života svého a zabil Filistinského, a učinil Hospodin vysvobození veliké všemu Izraeli. Viděls to a radoval jsi se. Pročež bys tedy hřešil proti krvi nevinné, chtěje zabiti Davida bez příčiny? 6 I uposlechl Saul řeči Jonatovy a přisáhl Saul, řka: Živ' jest Hospodin, žeť nebude zabít. 7 Tedy Jonata povolal Davida, a oznámil jemu Jonata všecka slova tato. A přivedl Jonata Davida k Saulovi, i byl před ním jako i prvé. 8 Vznikla pak opět válka; a vytáh David, bojoval proti Filistinským, a porazil je porázkou velikou, a utekl před ním. 9 V tom duch Hospodinův zlý napadl Saule, kterýž v domě svém seděl, maje kopí své v ruce své, a David hrál rukou před ním. 10 Ale Saul chtěl prohoditi Davida kopím až do stěny; kterýž uhnul se mu, a udeřilo kopí v stěnu. A tak David utekl a vynikl z nebezpečenství té noci. 11 Potom poslal Saul posly k domu Davidovu, aby ho střáhl a zabil jej ráno. I oznámila to Davidovi Míkol manželka jeho, řkuci: Jestliže se neopatříš nocí této, zítra zabit budeš. 12 A protož spustila Míkol Davida oknem, kterýž odšed, utekl a vynikl z nebezpečenství. 13 Vzala pak Míkol obraz a vložila na lůžko, a polštář kozí položila v hlavách jeho a přikryla šaty. 14 Tedy Saul poslal posly, aby vzali Davida. I řekla: Jest nemocen. 15 Opět poslal Saul posly, aby pohleděli na Davida, řka: Přineste ho na lůžko ke mně, at' ho zabijí. 16 A když přišli poslové, a aj, obraz ležel na lůžku a polštář kozí v hlavách jeho. 17 I řekl Saul k Míkol: Proč jsi mne tak podvedla a pustilas nepřítele mého, aby ušel? Odpověděla Míkol Saulovi: On mi řekl: Propust' mne, sic jinak zabiji tě. 18 David tedy utíkají, vynikl z nebezpečenství, a přišel k Samuelovi do Ráma, oznámil jemu všecko, co mu Saul učinil. I odšel on i Samuel, a bydlili v Náiot. 19 Oznameno pak bylo Saulovi, řka: Aj, David jest v Náiot v Ráma. 20 I poslal Saul posly, aby jali Davida. Kterýž když viděli zástup proroků prorokujících, a Samuele jím představeného, an stojí, sstoupil také na posly Saulovy Duch

Boží, a prorokovali i oni. 21 To když oznámili Saulovi, poslal jiné posly, a prorokovali také i oni; a opět poslal Saul třetí posly, a i ti prorokovali. 22 Šel tedy již sám do Ráma a přišel až k čisterni veliké, kteráž jest v Socho, a zeptal se, řka: Kde jest Samuel a David? I řekl někdo: Aj, jsou v Náiot v Ráma. 23 I šel tam do Náiot v Ráma; a sstoupil i na něj Duch Boží, a jda dále, prorokoval, až i přišel do Náiot v Ráma. 24 Kdežto svlékl také sám roucho své a prorokoval i on před Samuelem, a padna, ležel svlečený celý ten den a noc. Odkudž se říká: Zdali také Saul mezi proroky?

20 V tom utíkaje David z Náiot, kterýž jest v Ráma, přišel a mluvil před Jonatou: Což jsem učinil? Jaká jest nepravost má? A jaký jest hřich můj před otcem tvým, že hledá bezživotí mého? 2 Kterýž řekl jemu: Odstup to, neumřeš. Aj, nečiníť otec můj ničeho ani velikého ani malého, čehož by se mi nesvěřil. Jak by tedy otec můj tajil to přede mnou! Neníť toho. 3 Nadto přisáhl také David, (to promluvil: Dobrě' ví otec tvůj, že jsi laskav na mne, protož myslí: Necht' neví o tom Jonata, aby neměl zámutku). Nýbrž jistě, žív' jest Hospodin, a živat' jest duše tvá, že sotva jest krocej mezi mnou a mezi smrtí. 4 Odpověděl Jonata Davidovi: Pověz, čehokoli žádáš, a učiním tobě. 5 I řekl David Jonatovi: Aj, zítra bude novměsíce, kdyžto já mám obyčej sedati s králem k jídlu; protož propust' mne, a skryj se na poli až do třetího večera. 6 Jestliže by se zvlášně na mne ptal otec tvůj, řekneš: Prosil mne velice David, aby sběhl do Betléma města svého; nebo oběť výroční tam míti má všecka jeho rodina. 7 Řekne-lit: Dobrě, pokoj služebníku tvému; paklít' se rozlobí, věz, žeť se doplnila zlost jeho. 8 A tak učiníš milosrdenství s služebníkem svým, poněvadž jsi v smlouvě Hospodinovu uvedl služebníka svého s sebou. Paklít' jest na mně nepravost, zabí mne sám; nebo k otci svému proč bys mne vodil? 9 I řekl Jonata: Odstup to od tebe; nebo zvím-lit' to jistotně, že by se doplnila zlost otce mého, aby přišla na tě, zdaliž neoznámím tobě toho? 10 Řekl také David Jonatovi: Kdož mi oznámí, jestliže odpoví tobě otec tvůj něco tvrdě? 11 Odpověděl Jonata Davidovi: Pod', vyjděme na pole. I vyšli oba na pole. 12 Opět řekl Jonata Davidovi: Hospodin Bůh Izraelský, (hned jakž porozumí na otci svém, okolo tohoto času zítra neb pozejítří, an bude dobré s Davidem, jestliže nepošli tehdáž k tobě, a neoznámím-lit), 13 Toto učíř Hospodin Jonatovi a toto přidej. Paklít' se bude libiti otci mému uvésti zlé na tebe, takéti i to zjevím tobě a propustím tě; i půjdeš v pokoji, a Hospodin budiž s tebou, jakož byl s otcem mým. 14 A zdaliž i ty, dokud jsem živ, neučiniš se mnou milosrdenství Hospodinova, ano bychť i umřel, 15 Tak že neodvrátiš milosrdenství svého od domu mého až na věky, zvláště tehdáž, když Hospodin vypléní nepřátele Davidovy, jednoho každého se svrchku země. 16 A tak učinil Jonata smlouvou s domem Davidovým, řka: Vyhledávejž Hospodin toho z ruky nepřátele Davidových. 17 Ještě i přisahou zavázal Jonata v lásce odměně k sobě Davida; nebo jakož miloval duši svou, tak jej miloval. 18 I řekl mu Jonata: Zítra bude novměsíce, a bude se ptáti na tebe, když prázdné bude místo tvé. 19 Do třetího tedy dne skrývaje se, sstoupíš rychle a přijdeš k tomu místu, na kterémž se byl skryl, když se to

jednalo, a pobudeš u kamene pocestných. **20** A já tři střely vystřelím po straně k němu, směruje sobě k cíli. **21** Potom hned pošli pachole a díl: Jdi, shledej střely. Jestliže prostě řeknu služebníku: Hle, střely za tebou blíže sem, přines je, tedy příd; nebo jest pokoj tobě, a není žádného nebezpečenství, živt' jest Hospodin. **22** Pakli takto řeknu pacholeti: Hle, střely jsou před tebou dál, tedy odejdí, nebo propustí tě Hospodin. **23** Řeči pak této, kterouž jsme mluvili já a ty, aj, Hospodin svědek bude mezi mnou a mezi tebou až na věky. **24** A tak skryl se David na poli. Byl pak novměsíce, i sedl král za stůl k jídlu. **25** A sedl král na stolici své, jakž obyčej měl, na stolici u stěny, ale Jonata povstal. Sedl také Abner podlé Saule, a místo Davidovo zůstalo prázdné. **26** A však toho dne Saul nic neříkal, nebo myslil: Něco se mu přihodilo, bud' že čistý jest neb nečistý. **27** Stalo se pak nazejtří, druhého dne novměsíce, že opět prázdné bylo místo Davidovo. I řekl Saul Jonatovi synu svému: Proč nepřišel syn Izai ani včera ani dnes k jídlu? **28** Odpověděl Jonata Saulovi: Velice mne prosil David, aby šel do Betléma. **29** A řekl: Odpust' mne, prosím, nebo obět má mítí rodina naše v městě, a bratr můj sám rozkázel mi přijít; nyní tedy, nalezl-li jsem milost před očima tvýma, nechť se odtrhnu, prosím, abych navštívil bratří své. Tou přičinou nepřišel k stolu královskému. **30** I rozhněval se Saul náramně na Jonatu, a řekl jemu: Synu převrácený a urputný, zdaliž nevím, že jsi zvolil sobě syna Izai k hanbě své, i k hanbě a lehkosti matky své? **31** Nebo po všecky dny, v nichž bude živ syn Izai na zemi, nebudeš upevněn ty, ani království tvé. Protož hned pošli a přived' jej ke mně, nebt' jest hoden smrti. **32** Odpověděl Jonata Saulovi otci svému, a řekl jemu: Proč má umřít? Což jest učinil? **33** I hodil Saul kopím na něj, aby ho zabil. Tedy seznav Jonata, že uložil otec jeho zabiti Davida, **34** Vstal od stolu Jonata, rozpálen jsa hněvem, a nejedl toho druhého dne novuměsíce pokrmu, nebo bolestil pro Davida, a že ho tak zlehčil otec jeho. **35** Protož stalo se ráno, že vyšel Jonata na pole k času uloženému Davidovi, a pachole malé s ním. **36** Tedy řekl pacholeti svému: Běž a shledej střely, kteréž já vystřelím. I běželo pachole, a on střílel daleko před něj. **37** Když pak přišlo pachole až k cíli, k němuž střílel Jonata, volal Jonata za pacholetem a řekl: Zdalíž není střely před tebou tam dál? **38** Opět volal Jonata za pacholetem: Rychle pospěš, nestůj. A tak sebravší pachole Jonatovo střely, vrátilo se k svému pánu. **39** (Pachole pak nic nevědělo, toliko Jonata a David věděli, co se jedná.) **40** I dal Jonata braň svou pacholeti, kteréž s ním bylo, a řekl jemu: Jdi, dones do města. **41** A když odešlo pachole, vstal David s strany polední, a padna na tvář svou k zemi, poklonil se tříkrát; a políbívše jeden druhého plakali oba, až Jonata Davida pozdvíhl. **42** I řekl Jonata Davidovi: Jdiž u pokoji, a což jsme sobě oba přisáhlí ve jméně Hospodinovu, řouce: Hospodin budiž svědkem mezi mnou a tebou, i mezi semenem mým a mezi semenem tvým, nechť trvá až na věky. A tak vstav David, odšel, Jonata pak navrátil se do města.

21 Tedy přišel David do Nobe k Achimelechovi knězi. Iulek se Achimelech, vyšel vstříc Davidovi a řekl jemu: Cože to, že jsi sám, a není žádného s tebou? **2** Odpověděl David Achimelechovi knězi: Král mi poručil nějakou věc, a řekl mi: Ať žádný nezvídá toho, proč tě posílám, a coť jsem poručil.

Služebníkům pak uložil jsem jisté místo. **3** Protož nyní, co máš tu před rukama, dej v ruku mou, asi pět chlebů, aneb což na hotově máš. **4** Odpověděl kněz Davidovi a řekl: Nemámt' chleba obecného před rukama, než toliko chléb svatý, však jestliže se toliko od žen zdrželi služebníci. **5** Odpověděl David knězi a řekl: Jistě ženy vzdáleny byly od nás, jakož včera tak i před včerejškem, když jsem vyšel; protož těla služebníků svatá jsou. Ač pak toto předsevezetí jest proti slušnosti, však i to dnes posvěceno bude pro tělo. **6** A tak dal jemu kněz chleby svaté; nebo nebylo tam chleba, jediné chlebové předložení, kteříž odloženi byli od tváři Hospodinovy, aby položeni byli chlebové teplí toho dne, když ti vzati byli. **7** (Byl pak tu jeden z služebníků Saulových v týž den, kterýž se tam pozadřel před Hospodinem, jehož jméno bylo Doeg Idumejský, nejpřednější mezi pastýři Saulovými.) **8** I řekl David Achimelechovi: Nemáš-liž zde kopí aneb meče? Nebo ani meče svého ani braně své nevzal jsem v ruku svou, proto že rozkaz královský dotíral. **9** Jemuž řekl kněz: Meč Goliáše Filistinského, kteréhož jsi zabil v údolí Elah, aj, ten jest zde obvinutý v roucho za efodem. Jestliže jej chceš sobě vzít, vezmi, nebo zde jiného neníkromě toho. I řekl David: Není přes ten, dejž mi jej. **10** Tedy vstal David, a utekl toho dne před Saulem, a přišel k Achisovi králi Gát. **11** Služebníci pak Achisovi řekli jemu: Zdalíž tento není David, král země? Zdalíž neprozpěvali tomuto po houfích, řouce: Porazil Saul svůj tisíc, David pak svých deset tisíců. **12** I složil David ta slova v srdeci svém, a bál se velmi Achisa krále Gát. **13** Protož změnil způsob svůj před očima jejich, a bláznem se dělal, jsa v rukou jejich; psal také po vratech u brány, a pouštěl sliny po bradě své. **14** Tedy řekl Achis služebníkům svým: Hle, viděvše člověka blázná, pročež jste ho ke mně přivedli? **15** Nedostáváliž se mi bláznů, že jste uvedli tohoto, aby bláznil přede mnou? Ten-liž má vjítí do mého domu?

22 A tak odšel odtud David, skryl se v jeskyni Adulam. To když uslyšeli bratří jeho i všecken dům otce jeho, sešli se tam k němu. **2** A shromázdili se k němu, kteřížkoli byli v ssouzení, a kteřížkoli byli zadlužilí, a kteřížkoli byli v hořkosti ducha, a byl nad nimi knížetem, tak že jich bylo s ním okolo čtyř set mužů. **3** Potom odšel odtud David do Masfa Moábského a řekl králi Moábskému: Prosím, nechť vcházejí k vám i vycházejí otec můj a matka má, dokudž nezvím, co se mnou učiní Bůh. **4** I přivedl je před krále Moábského, a bydlili s ním po všecky dny, v nichž zůstával David na tom hradě. **5** Ale prorok Gád řekl Davidovi: Nebývejž déle na tom hradě, jdi, navrat' se do země Judské. I odšel David, a přišel do lesa Haret. **6** V tom uslyšel Saul, že by se zjevil David i muži, kteříž byli s ním. Saul pak bydlil v Gabaa pod hájem v Ráma, maje kopí své v rukou svých, a všickni služebníci jeho stáli před ním. **7** I řekl Saul služebníkům svým, kteříž stáli před ním: Slyšte medle, synové Jemini: Všechnměn-li vám dá syn Izai pole a vinice? Všecky-li vás postaví za správcé nad tisíci a sty, **8** že jste se všickni spikli proti mně, aniž jest, kdo by mi oznámil? Již i syn můj učinil smlouvou s synem Izai, a však žádný z vás nelituje mne, aniž mi kdo oznámi, že pozdvíhl syn můj služebníka mého proti mně, aby mi zálohy strojil, jakož se to již děje. **9** Odpověděl pak Doeg Idumejský, kterýž též stál s služebníky Saulovými, a řekl:

Viděl jsem syna Izai, an přišel do Nobe k Achimelechovi synu Achitobovu. **10** Kterýž radil se o něho s Hesopinem a dal jemu potravy, také i meč Goliáše Filistinského dal jemu. **11** I poslal král, aby zavolali Achimelecha syna Achitobova, kněze, i vši čeleďi otce jeho, totíž kněží, kteříž byli v Nobe. I přišli všickni před krále. **12** Tedy řekl Saul: Slyš nyní, synu Achitobův. Kterýž odpověděl: Ej, pane můj. **13** I dí k němu Saul: Proč jste se spikli proti mně, ty a syn Izai, když jsi jemu dal chléb a meč, a radil se s Bohem o něj, aby povstal proti mně k strojení mi záloh, jakož se to již děje? **14** Odpovídaje Achimelech králi, řekl: A kdo jest tak věrný ze všech služebníků tvých jako David, kterýž i zetém královým jest, kterýž kráčí v poslušenství tvém, a vzácný jest v domě tvém? **15** Zdalíž jsem se nyní počal tázati Boha o něj? Odstup to ode mne. Nesčítej král takové věci na služebníka svého, ani na kohoz čeleďi otce mého, nebot' neví služebníkův o ničemž o tom ani nejménší věci. **16** Ale král řekl: Smrti umřeš Achimelechu, ty i všecken dům otce tvého. **17** I řekl král drabantům, kteříž stáli před ním: Obratě se a zbíte kněží Hesopinovy, nebo i jejich ruka jest s Davidem; přes to vědouce, že utíká, nedali mi znáti. Služebníci však královští nechtěli vztáhnouti rukou svých, ani se obořiti na kněží Hesopinovy. **18** A protož řekl král Doegovi: Obráť ty se, a pobí ty kněží. Takž Doeg Idumejský obrátil se, obořil se na kněží, a zbil toho dne osmdesáte a pět mužů, kteříž nosili efod Iněný. **19** Nobe také město kněžské vyhubil ostrostí meče, od muže až do ženy, od malého až do požívajícího prší, voly i osly, i dobytky pobíl ostrostí meče. **20** Jediný tolíko syn Achimelechův, syna Achitobova, jehož jméno bylo Abiatar, ušel a utekl k Davidovi. **21** Tedy oznámil Abiatar Davidovi, že Saul zmordoval kněží Hesopinovy. **22** I řekl David Abiatarovi: Věděl jsem toho dne, když tam byl Doeg Idumejský, že jistotně oznámí Saulovi; jáť jsem přičinu dal k zhubení všech duší domu otce tvého. **23** Zůstaň u mne, neboj se; nebo kdož hledati bude bezživotí mého, hledati bude bezživotí tvého, ale ochráněn budeš u mne.

23 Tedy oznámili Davidovi, řkouce: Aj, Filistinskí dobývají Cejly a loupí dvory. **2** Protož tázal se David Hesopina, řka: Mám-li jítí a udeřiti na ty Filistinské? I odpověděl Hesopin Davidovi: Jdi a poražíš Filistinské, i Cejlu vysvobodíš. **3** Muži pak Davidovi řekli jemu: Aj, my zde v Judstu bojíme se, čím více, když půjdeme k Cejle proti vojskům Filistinských. **4** A tak opět David tázal se Hesopinu. Jemuž odpověděl Hesopin a řekl: Vstana, vytáhni k Cejle, neboť dám Filistinské v ruce tvé. **5** I táhl David a muži jeho k Cejle, a bojoval s Filistinskými, a zajal dobytky jejich. I porazil je ranou velikou, a tak vysvobodil David obyvatele Cejly. **6** Stalo se pak, že když utíkal Abiatar syn Achimelechův k Davidovi do Cejly, dostal se efod v ruce jeho. **7** Potom oznámeno bylo Saulovi, že přítáhl David do Cejly. I řekl Saul: Dalt' ho Bůh v ruku mou, nebo zavřel se, všed do města hrazeného a zavřitého. **8** I svolal Saul všecken lid k boji, aby táhl k Cejle, a oblehl Davida i muže jeho. **9** A zvěděv David, že Saul tajně ukládá o něm zle, řekl Abiatarovi kněží: Vezmi na se efod. **10** I řekl David: Hesopine, Bože Izraelský, za jistou věc slyšel služebník tvůj, že strojí Saul přítáhnouti k Cejle, aby zkazil město pro mne. **11** Vydali-li by mne muži Cejly v ruce jeho? A přítáhl-li by Saul, jakž slyšel služebník tvůj?

Hesopine, Bože Izraelský, oznam, prosím, služebníku svému. Odpověděl Hesopin: Přítáhl by. **12** Řekl ještě David: Vydali-li by mne obyvatelé Cejly i muže mé v ruce Saulovy? Odpověděl Hesopin: Vydali by. **13** Vstav tedy David a muži jeho, téměř šest set mužů, vytáhli z Cejly a šli ustavičně, kamž jíti mohli. Saulovi pak povědino, že ušel David z Cejly; i nechal tažení. **14** Byl pak David na poušti v místech bezpečných, a bydlil na hoře, na poušti Zif. A ačkoli hledal ho Saul po všecky ty dny, však nevydal ho Bůh v ruku jeho. **15** Vida tedy David, že Saul vytáhl hledati bezživotí jeho, byl na poušti Zif v lese. **16** Vstav pak Jonata syn Saulův, přišel k Davidovi do lesa, a posilnil ruky jeho v Bohu. **17** A řekl jemu: Neboj se, neboť nenalezne tebe ruka Saule otce mého, ale ty kralovati budeš nad Izraelem, a já budu druhý po tobě. Však i Saul otec můj zná to. **18** I učinili smouvu oba před Hesopinem; a David zůstal v lese, Jonata pak navrátil se do domu svého. **19** Tedy přišli Zifejští k Saulovi do Gabaa, řkouce: Zdalíž David nepokrývá se u nás v horách, v lese, na pahrbku Hachile, kterýž jest na pravé straně pouště. **20** Protož nyní podlé vší žádosti duše své, ó králi, přitáhni stěží, my se pak přičníme, abychom jej vydali v ruce králový. **21** I řekl Saul: Požehnaní vy od Hesopina, že mne litujete. **22** Jdětež medle, ujistěte se tím ještě lépe, převzvězte a shlédněte místo jeho, kam se obrátí, kdo ho tam viděl; nebo mi praveno, že divných chytrostí užívá. **23** Vyšpehujež tedy a vyzvězte všecky skrejše, v nichž se kryje, a navratě se ke mně s věcí jistou, i potáhnu s vámi, a jestliže v zemi jest, hledati ho budu ve všech tisících Judských. **24** Kteřížto vstavše, navrátili se do Zif před Saulem; David pak a muži jeho byli na poušti Maon, na rovinách po pravé straně pouště. **25** Nebo jakž vytáhl Saul s lidem svým hledati ho, oznámeno bylo to Davidovi, kterýž sstoupil s skály a bydlil na poušti Maon. O čemž Saul uslyšav, honil Davida po poušti Maon. **26** A tak Saul táhl s jedné strany hory, David pak a muži jeho po druhé straně hory. A pospíšil David, aby mohl utéci od tváři Saulovy; nebo Saul s lidem svým obklíčovali Davida i muže jeho, aby je zjímal. **27** V tom přišel posel k Saulovi, řka: Pospěš a příď, nebo Filistinskí vtrhli do země. **28** A protož navrátil se Saul od honění Davida, táhl proti Filistinským. Pročež nazvali to místo: Skála rozdělující. **29** Odšed pak David odtud, bydlil v místech bezpečných Engadi.

24 I stalo se, že když se navrátil Saul od honění Filistinských, oznámil jemu, řkouce: Hle, David jest na poušti Engadi. **2** Tedy vzav Saul tři tisíce mužů vybraných ze všeho Izraele, odšel hledati Davida a mužů jeho na skalách kamsíků. **3** I přišel k stájím ovcí blízko cesty, kdež byla jeskyně, do níž všel Saul na potřebu; David pak a muži jeho seděli po stranách v té jeskyni. **4** Protož řekli muži Davidovi jemu: Aj, tento jest den, o němž tobě mluvil Hesopin, řka: Aj, já dám nepřítele tvého v ruku tvou, abys mu učinil, jakž se koli líbiti bude. Tedy vstav David, uřezal tiše kus pláště Saulova. **5** Potom pak padlo to těžce na srdce Davidovi, že uřezal křídlo pláště Saulova. **6** Pročež řekl mužům svým: Uchovejž mne Hesopin, abych to učiniti měl pánu mému, pomazanému Hesopinovu, abych vztáhnouti měl ruku svou na něj, poněvadž jest pomazaný Hesopinův. **7** A tak zabránil David mužům svým těmi slovy, a nedal jim

povstati proti Saulovi. Saul také vyšed z té jeskyně, bral se cestou svou. **8** Potom vstal i David, a vyšed z jeskyně, volal za Saulem, řka: Pane můj králi! I ohlédl se Saul zpět, David pak sehnul se tváří k zemi, poklonil se jemu. **9** A řekl David Saulovi: I proč posloucháš řeči lidských, kteríž praví: Hle, David hledá tvého zlého. **10** Aj, dnešního dne viděti mohly oči tvé, že tě byl vydal Hospodin dnes v ruku mou v jeskyni. A bylot' mi řečeno, abych tě zabil, ale šanovalem jsem tě; nebo řekl jsem: Nevztáhnut' ruky své na pána svého, poněvadž jest pomazaný Hospodinův. **11** Nýbrž, otče můj, pohled'a viz kus pláště svého v ruce mé, a že' jsem nechtěl, odřezeuje křídlo pláště tvého, zabiti tebe. Poznejz tedy a viz, že' není v úmysle mém nic zlého, ani jaké převrácenosti, a že' jsem nezhřešil proti tobě; ty pak číháš na duš mou, abys mi ji odjal. **12** Sudiž Hospodin mezi mnou a mezi tebou, a pomstiž mne Hospodin nad tebou, ale ruka má nebude proti tobě. **13** Jakož vzní ono přísloví starých: Od bezbožných vychází bezbožnost; protož nebudet' ruka má proti tobě. **14** Na koho to jen vytáhl král Izraelský? Koho to honíš? Psa mrtvého, blechu jednu. **15** Ale budet' Hospodin soudce; on necht' rozsoudí mezi mnou a tebou, a necht' pohledí a vyvede při mou, a vysvobodí mne z ruky tvé. **16** Když pak přestal David mluviti slov těch Saulovi, odpověděl Saul: Není-liž to hlas tvůj, synu můj Davide? A pozdvih Saul hlasu svého, plakal. **17** A řekl Davidovi: Spravedlivější jsi nežli já; nebo ty jsi mi odplatil se dobrým, já pak zlým tobě jsem se odplatil. **18** Ty zajisté ukázal jsi dnes, že mi činiš dobrě; nebo ačkoli mne byl Hospodin zavřel v ruce tvé, však jsi mne nezabil. **19** Zdali kdo nalezna nepřitele svého, propustí ho po cestě dobré? Ale Hospodin odplatiž tobě dobrým za to, co jsi mi dnešního dne učinil. **20** Protož nyní, (vím, že jistotně kralovatí budeš, a že stálé bude v ruce tvé království Izraelské), **21** Nyní, pravím, přisáni mi skrze Hospodina, že nevyplníš semene mého po mně, a nevyhládíš jména mého z domu otce mého. **22** A tak přisáhl David Saulovi. I odšel Saul do domu svého, David pak a muži jeho vstoupili na bezpečné místo.

25 Mezi tím umřel Samuel. A shromáždil se všecken Izrael, i plakali ho, a pochovali jej v domě jeho v Ráma. Ale David vstav, šel na poušť Fáran. **2** Člověk pak nějaký byl v Maon, kterýž statek svůj měl na Karmeli. A byl člověk ten možný velmi, nebo měl tři tisíce ovec a tisíc koz, a tehdáž rovně stříhl ovce své na Karmeli. **3** Muže pak toho jméno Nábal, a jméno ženy jeho Abigail. A byla žena ta opatrňá a krásné tváří, ale muž její byl tvrdý a zlých povah, a byl z rodu Kálefova. **4** Protož uslyšav David na poušti, že by Nábal stříhl ovce své, **5** Poslal deset služebníků, a řekl David těm služebníkům: Vstupte na Karmel, a jděte k Nábalovi, a pozdravte ho slovem mým přátelsky. **6** A rcete jemu takto: Zdráv bud', a pokoj tobě, pokoj domu tvému, i všemu, což máš, pokoj. **7** Slyšel jsem, že máš stříže, a pastýři tvoji bývali s námi; neučinili jsme jim žádné křivdy, aniž jim co zhynulo po všecky dny, v nichž byli na Karmeli. **8** Ptej se služebníků svých, a povědí tobě. Nyní tedy necht' naleznou mládenci milost před očima tvýma, nebo v den veselý přišli jsme; dej, prosím, což máš před rukama, služebníkům svým a synu svému Davidovi. **9** Přišedše tedy mládenci ti Davidovi,

mluvili Nábalovi podlé všech slov těchto jménem Davidovým, a umíkl. **10** Odpověděl pak Nábal služebníkům Davidovým a řekl: Kdo jest David? A kdo syn Izai? Mnohotě nyní služebníků, kteríž se odtrhují jeden každý od pána svého. **11** Ano, vezmu já chléb svůj, a vodu svou a pokrmy své, kteríž jsem připravil stržcům svým, a dám je těm lidem, kterýchž neznám, ani vím, odkud jsou? **12** A obrátilše se služebníci Davidovi na cestu svou, navrátili se, a přišedše, oznámili jemu všecka slova ta. **13** I řekl David mužům svým: Připaš každý meč svůj. Kteríž když připásali jeden každý meč svůj, připásal také David meč svůj, a šlo za Davidem okolo čtyř set mužů, dvě stě pak pozůstalo u břemen. **14** A v tom Abigail, ženě Nábalové, oznámila mládencem jeden z služebníků, řka: Aj, poslal David posly s pouště, aby pozdravili pána našeho, ale on je ukříkal; **15** Ještě muži ti prospěší nám byli velice, ani nám neučinili křivdy, aniž nám co zhynulo, když jsme bývali s nimi na poli. **16** Místo zdi byli nám v noci i ve dne po všecky dny, dokudž jsme s nimi byli, pasouce stáda. **17** Protož nyní pomysl a viz, co bys měla činiti, neboť již zlé věci hotové jsou na pána našeho i na všecken dům jeho; on pak jest tak zlobivý, že s ním nelze ani mluvit. **18** Tedy pospíšila Abigail, a vzala dvě stě chlebů, a dvě kožené láhvice vína, a pět ovcí připravených, a pět měr pražmy, a sto sušených hroznů, a dvě stě hrud fíků sušených, a vložila to na osly. **19** I řekla služebníkům svým: Jdětež napřed, a já za vámi půjdu. Ale muži svému Nábalovi neoznámila. **20** I stalo se, že vsedě na osle, sjížděla po stráni s hory, a aj, David a muži jeho sstupovali proti ní, a potkala se s nimi. **21** (David pak byl řekl: Jistě nadarmo jsem ostríhal všechno, což on měl na poušti, tak že nic nezahynulo ze všechno, což má; nebo mi se odplatil zlým za dobré. **22** Toto učiní Bůh nepřátelům Davidovým a toto přidej, jestliže zanechám do jitra ze všechno, což má, až do toho, kterýž močí na stěnu.) **23** Tedy užřevši Abigail Davida, rychle ssesla s osla, a padla před Davidem na tvář svou, a poklonila se až k zemi. **24** A padši k nohám jeho, řekla: Na mně, pane můj, ta nepravost. Protož necht' mluví, prosím, služebnice tvá v uši tvé, a vyslyš slova děvky své. **25** Necht' se neobrací, prosím, pán můj myslí svou za mužem tím bezbožným Nábalem; nebo jakéž jest jméno jeho, takovýž jest. Nábal jméno jeho jest, a bláznovství jest při něm. Já pak služebnice tvá neviděla jsem služebníků pána mého, kteríž jsi byl poslal. **26** Protož nyní, pane můj, živt' jest Hospodin, a živat' jest duše tvá, že tě tobě zbránil Hospodin vylít krve, a abys nemstil sám sebe. A protož nyní buděž jako Nábal nepřátelé tvoji, a ti, kteríž hledají zlého pánu mému. **27** Ted' pak dar tento, kterýž přinesla děvka tvá pánu svému, necht' jest dán služebníkům, kteríž chodí za pánum mým. **28** Odpust', prosím, provinění děvce své, neboť jistě vzdělá Hospodin pánu mému dům stálý, poněvadž boje Hospodinovy páni můj vede, a nic zlého se nenalézá při tobě až posavad. **29** A byt' i povstal člověk, aby tě stihal a hledal bezhrdli tvého, budet' však duše pána mého svázána v svazku živých u Hospodina Boha tvého, duši pak nepřátel tvých jako z praku pryč zahodí. **30** A když učiní Hospodin pánu mému dobře podlé toho všechno, jakž zaslíbil tobě, a přikážeť, abys byl vůdcem nad Izraelem: **31** Tedy nebude to k zvklání ani k urážce srdce pánu mému, jako když by vylil krev bez příčiny, aneb když by se mstil pán můj. Když tedy učiní

dobře Hospodin pánu mému, rozpoměř se na děvku svou. **32** I řekl David k Abigail: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, že tě poslal dne tohoto mně v cestu; **33** A požehnaná řeč tvá, i ty požehnaná, že jsi zdržela mne dnes, abych nevyliil krve a nemstil sám sebe. **34** A jistě, jako živ jest Hospodin Bůh Izraelský, kterýž mi zbránil, atť bych zle nečinil, že kdybys nebyla pospíšila a nevyšla mi v cestu, nebyl by zůstal Nábalovi do jitra ani močící na stěnu. **35** I přijal David z ruky její, což byla přinesla jemu, a řekl jí: Jdi v pokoji do domu svého. Pohled', uslyšel jsem prosbu tvou, a vážil jsem sobě osoby tvé. **36** A tak navrátila se Abigail k Nábalovi, an měl hody v domě svém jako hody královské; a srdce Nábalovo rozveselilo se bylo v něm, a byl opilý velmi. Pročež ona neoznámila jemu nejmenšího slova až do jitra. **37** Nazejtí pak, když v vína vystřízlível Nábal, tedy oznámila jemu žena jeho ty věci. I zmrtvělo v něm srdce jeho, a učiněn jest jako kámen. **38** A když prominulo takměř deset dní, porazil Hospodin Nábale, i umřel. **39** Uslyšev pak David, že by Nábal umřel, řekl: Požehnaný Hospodin, kterýž hodně pomstil pohanění mého nad Nábalem, a služebníka svého zdržel ode zlého, zlost pak Nábalovu shrnul Hospodin na hlavu jeho. Tedy poslal David a mluvil k Abigail, aby ji sobě vzal za manželku. **40** I přišli služebníci Davidovi k Abigail na Karmel, a mluvili s ní, řkouc: David poslal nás k tobě, aby tě vzal sobě za manželku. **41** Kterážto vstavši, poklonila se na tvář až k zemi, řkuci: Aj, služebnice tvá za děvku bude, aby umývala nohy služebníkům pána svého. **42** Protož rychle vstavši Abigail a vsedě na osla svého, (pět pak déveček jejich šlo za ní), jela za posly Davidovými, a byla manželkou jeho. **43** Též i Achinoam pojala David z Jezreelu, a byly i tyto dvě manželky jeho. **44** Nebo Saul Mikol dceru svou, manželku Davidovu, dal byl Faltioví, synu Lais, kterýž byl z Gallim.

26 Opět přišli Zifejští k Saulovi do Gabaa, řkouce: Nevíš liž, že se David kryje na pahrbku Hachila proti poušti? **2** Protož povstal Saul a táhl na poušť Zif, a s ním tři tisíce mužů vybraných z Izraele, aby hledal Davida na poušti Zif. **3** I položil se Saul na pahrbku Hachila, kterýž jest proti Jesimon při cestě. David pak trvaje na poušti, srozuměl, že Saul za ním přitáhl na poušť. **4** Nebo poslav David špehéré, vyzvěděl jistotně, že Saul přitáhl. **5** Tedy vstav David, šel k místu, na němž se položil Saul s vojskem. I spatřil David místo, na kterémž ležel Saul a Abner syn Nerův, hejtman vojska jeho. Saul pak spal, jsa vozy otočen, lid také ležení svá měl vůkol něho. **6** I mluvil David a řekl Achimelechovi Hetejskému a Abizai synu Sarvie, bratru Joábovu, řka: Kdo sstoupí se mnou k Saulovi do ležení? Odpověděl Abizai: Já sstoupíms tebou. **7** A tak přišel David a Abizai k lidu v noci, a aj, Saul leže, spal, jsa vozy otočen, a kopí jeho vetrknuté bylo v zemi u hlavy jeho, Abner pak i lid spali vůkol něho. **8** Tedy řekl Abizai Davidovi: Dalt' Bůh dnes nepřítele tvého v ruku tvou. Protož nyní, medle necht' jej probodnu pojednou kopím až do země, tak že nebude potřebí podruhé. **9** Ale David řekl k Abizai: Nezabíjej ho; nebo kdo vztáhna ruku svou na pomazaného Hospodinova, byl by bez viny? **10** Řekl také David: Živ' jest Hospodin, leč Hospodin raní jej, aneb den jeho přijde, aby umřel, aneb na vojnu vytáhna,

zahyne: **11** Mně nedej Hospodin, abych vztáhnouti měl ruku svou na pomazaného Hospodinova. Ale nyní vezmi medle to kopí, kteréž jest u hlavy jeho, a tu číši vodnou, a odejděme. **12** I vzal David kopí a číši vodnou u hlavy Saulovy, a odešli, tak že žádný neviděl, ani nezvěděl, ani neprocítíl, ale všickni spali; nebo sen tvrdý Hospodinův připadl byl na ně. **13** A přešed David na druhou stranu, postavil se na vrchu hory zdaleka; nebo bylo mezi nimi nemále místo. **14** I zavolal David na lid a na Abnera syna Ner, řka: Což se neozveš, Abner? Odpovídaje pak Abner, řekl: Kdo jsi ty, kterýž voláš na krále? **15** I řekl David Abnerovi: Zdaliž ty nejsi muž? A kdo jest tobě rovný v Izraeli? Proč jsi tedy neostříhal krále, pána svého? Nebo přišel jeden z lidu, aby zabil krále, pána tvého. **16** Není' to dobré, co jsi učinil. Živ' jest Hospodin, že jste hodni smrti, proto že neostříháte pána svého, pomazaného Hospodinova. Ale nyní pohled', kde jest kopí královo a číše vodná, kteráž byla u hlavy jeho. **17** Tedy poznal Saul hlas Davidův a řekl: Není-liž to hlas tvůj, synu můj Davide? Odpověděl David: Jest můj hlas, pane můj králi. **18** Řekl také: Proč je to, že pán můj honí služebníka svého? Nebo co jsem učinil? A co jest zlého v ruce mé? **19** Protož nyní poslyš, prosím, pane můj králi, slov služebníka svého: Jestliže tě Hospodin vzbudil proti mně, necht' zachutná oběť, pakli lidé, zloričení jsou před Hospodinem; nebo mne vyhnali dnes, abych nemohl obcovati dědictví Hospodinova, jako by řekli: Jdi, služ bohům cizím. **20** Ale již aspoň necht' není vylita krev má na zemi bez rozsouzení Hospodinova; nebo vytáhl král Izraelský hledati blechy jedné, rovně jako by honil koroptvu na horách. **21** I řekl Saul: Zhřešl' jsem, navratiž se, synu můj Davide. Nebot' nebudu více zle činiti tobě, proto že jsi draze sobě vážil života mého dnešní den. Aj, blázlivě jsem dělal a bloudil přenáramně. **22** A odpovídaje David, řekl: Ted' hle kopí královo. Necht' přijde někdo z služebníků, a vezme je. **23** Hospodin pak navrátiž jednomu každému za spravedlnost jeho a věrnost jeho. Dalt' by zajisté Hospodin tebe dnes v ruku mou, ale nechtěl' jsem vztáhnouti ruky své na pomazaného Hospodinova. **24** A protož jakož jsem já dnes sobě draze vážil života tvého, tak budíž draze vážen život můj před Hospodinem, aby mne vysvobodil ze vší úzkosti. **25** Tedy řekl Saul Davidovi: Požehnaný jsi, synu můj Davide. Tak čině, dokážecknosti, a v tom se zmcouňuje, zkvetneš. V tom odšel David cestou svou, Saul také navrátil se k místu svému.

27 Řekl pak David v srdeci svém: Když tedy sejdou od ruky Saulovy, nic mi lepšího není, než abych naprostě utekl do země Filistinské. I pustí o mně Saul, a nebude mne více hledati v žádných končinách Izraelských, a tak ujdu ruky jeho. **2** Tedy vstav David, odebral se sám i těch šest set mužů, kteříž byli s ním, k Achisovi synu Maoch, králi Gát. **3** I bydlil David s Achisem v Gát, on i muži jeho, jeden každý s čeledí svou, David i dvě ženy jeho, Achinoam Jezreelská, a Abigail Karmelská někdy žena Nábalova. **4** A když bylo oznámeno Saulovi, že utekl David do Gát, přestal ho hledati více. **5** Řekl pak David Achisovi: Prosím, jestliže jsem nalezl milost před očima tvýma, at' mi dají místo v některém městě krajiny této, abych tam bydlil; nebo proč má bydliť služebník tvůj s tebou v městě královském? **6** I dal mu Achis v ten den Sicelech, odkudž Sicelech bylo králu Judských až do dne tohoto. **7** Byl pak počet dnů, v nichž bydlil

David v krajině Filistinské, den a čtyři měsíce. **8** I vycházel David s muži svými, vpády činice na Gessurské a Gerzitské a Amalechitské, (nebo ti bydlili v zemi té od starodávna), kudy se chodí přes Sur až do země Egyptské. **9** A hubil David krajinu tu, nenechávaje živého muže ani ženy; bral také ovce i voly, i osly i velbloudy, i šaty, a navracoval se a přicházel k Achisovi. **10** A když se ptal Achis: Kam jste dnes vpadli? odpověděl David: K straně polední Judové, a k straně polední Jerachmeelové, a k straně polední Cinejského. **11** Neživil pak David ani muže ani ženy, aby koho přivedit měl do Gát; nebo myslil: Aby na nás nežalovali, říkouce: Tak učinil David. A ten obyčej jeho byl po všecky dny, dokudž zůstával v krajině Filistinské. **12** I věřil Achis Davidovi, říka: Jižtě se velice zošikliv lidu svému Izraelskému, protož budet' mi za služebníka na věky.

28 I stalo se za dnů těch, že Filistinští sebrali vojska svá k boji, aby bojovali s Izraelem. I řekl Achis Davidovi: Věz nepochybň, že potáhneš se mnou na vojnu, ty i muži tvoji. **2** Odpověděl David Achisovi: Teprv ty poznáš, co učiní služebník tvůj. I řekl Achis Davidovi: Tout' příčinou strážným života svého té ustanovím po všecky dny. **3** (Samuel pak již byl umřel; pročež plakal ho všecken Izrael, a pochovali jej v Ráma, totiž v městě jeho. A Saul byl vyplněl věštce a hadače z země.) **4** Tedy shromáždil se Filistinští, přítáhli a položili se u Sunem. Shromáždil i Saul všeho Izraele, a položili se v Gelboe. **5** Vida pak Saul vojsko Filistinské, bál se, a uleklo se srdce jeho velmi. **6** I dotazoval se Saul Hesopodina, ale Hesopodin neodpovídal jemu ani skrze sny, ani skrze urim, ani skrze proroky. **7** Protož řekl Saul služebníkům svým: Pohledejte mi ženy mající ducha věštího, i půjdú k ní a poradíme se skrze ni. Jemuž odpověděli služebníci jeho: Aj, žena mající ducha věštího v Endor. **8** Tedy změniv Saul oděv, oblékl se v roucho jiné, a šel sám a dva muži s ním, a přišli k ženě té v noci. I řekl: Medle hádej mi skrze ducha věštího, a způsob to, at' ke mně vyjde ten, kohož bych jmenoval tobě. **9** Ale žena řekla jemu: Aj, ty víš, co učinil Saul, kterak vyhladil věštce a hadače země. Pročež tedy ty pokládáš osídlo duší mé, abys mne o hrdlo připravil? **10** I přišáhl jí Saul skrze Hesopodina, říka: Živ' jest Hesopodin, že nepřijde na tě trestání pro tu věc. **11** Tedy řekla žena: Kohož' mám vyvésti? Kterýž řekl: Samuele mi vyděl. **12** A když uzfela žena Samuele, zkřikla hlasem velikým, a řekla žena Saulovi takto: Pročež jsi mne oklamal! Nebo ty jsi Saul. **13** I řekl jí král: Neboj se. Což jsi pak viděla? Odpověděla žena Saulovi: Bohy jsem viděla vystupující z země. **14** Řekl jí opět: Jaký jest způsob jeho? Odpověděla jemu: Muž starý vystupuje a jest oděný pláštěm. Tedy srozuměl Saul, že by Samuel byl, a sehnuv se tváří k zemi, poklonil se jemu. **15** I řekl Samuel Saulovi: Proč mne nepokojíš, že jsi mne zavolat rozkázal? Odpověděl Saul: Úzkostmi sevrní jsem velice; nebo Filistinští bojují proti mně, a Bůh odstoupil ode mne, a neodpovídá mi více, ani skrze proroky, ani skrze sny. Protož povolal jsem tě, abys mi oznámil, co bych měl činiti. **16** I řekl Samuel: Proč tedy se mne dotazuješ, poněvadž Hesopodin odstoupil od tebe, a jest s nepřitelem tvým? **17** Učiníte zajisté jemu Hesopodin, jakož mluvil skrze mne, a odtrhl Hesopodin království od ruky tvé, a dal je bližnímu tvému,

Davidovi. **18** Nebo že jsi neuposlechl hlasu Hesopodinova, a nevykonals hněvu prchlivosti jeho nad Amalechem, protož učinil tobě to dnes Hesopodin. **19** Nado vydá Hesopodin i Izraele s tebou v ruku Filistinských, a zítra budeš ty i synové tvoji se mnou. I vojska Izraelská vydá Hesopodin v ruku Filistinských. **20** I padl Saul náhle tak, jak dlouhý byl, na zem, nebo se byl ulekli náramně slov Samuelových. K tomu ani síly v něm nebylo, nebo nic nejedl celý ten den a celou tu noc. **21** Přistoupivši pak ta žena k Saulovi a uzřevši, že jest předšen náramně, řekla jemu: Aj, uposlechl děvka tvá hlasu tvého, a opovážila jsem se života svého, že jsem uposlechla slov tvých, kteráž jsi mluvil ke mně. **22** Nyní tedy uposlechni i ty, prosím, hlasu děvky své, a položím před tebe kousek chleba, abys jedl a posilil se, a tak jíti mohl cestou svou. **23** Kterýž odopřel a řekl: Nebudut' jistí. I přinutili ho služebníci jeho, ano i ta žena, tak že uposlechl hlas jejich, a vstav s země, sedl na lůžko. **24** Měla pak ta žena tele tučné v domě, kteréž spěšně zabila, a vzavši mouky, zadělala, a napekla z ní chlebů přesných. **25** Potom přinesla před Saule a služebníky jeho, kterýž jedl, a vstavše v touž noc, odešli.

29 A tak shromáždili Filistinští všecka vojska svá u Afeku, Izrael pak položil se u studnice, kteráž byla v Jezreel. **2** I táhla knížata Filistinská po stu a po tisících, David pak a muži jeho táhli nazad s Achensem. **3** Tedy řekla knížata Filistinská: K čemu jsou Židé tito? Odpověděl Achis knížatum Filistinským: Zdaliž toto není David služebník Saule, krále Izraelského, kterýž byl při mně dnu těchto, nýbrž těchto let, a neshledal jsem na něm ničeho ode dne, jakž odpadl od Saule, až do tohoto dne? **4** I rozhněvala se na něj knížata Filistinská, a řekli jemu ta knížata Filistinská: Odešli zase muže toho, at' se navrátí k místu svému, kterýž jsi mu ukázal, a necht' netáhne s námi k boji, aby se nám nepostavil za nepřitele v bitvě. Nebo čím se zaříbiti může pánu svému tento? Zdali ne hlavami mužů těchto? **5** Zdaliž tento není ten David, o kterémž zpívali v houfích plésajících, říkajice: Porazil Saul svůj tisíc, ale David svých deset tisíců? **6** I povolal Achis Davida, a řekl jemu: Živ' jest Hesopodin, že jsi upřímný, a líbí mi se vycházení tvé i vcházení tvé se mnou do vojska. Nebo neshledal jsem na tobě nic zlého ode dne, v kterýž jsi přišel ke mně, až do dne tohoto, ale před očima knížat nejsi vzácný. **7** Protož nyní navrat' se a jdi v pokoji, a nebudeš těžký v očích knížat Filistinských. **8** I řekl David Achisovi: Co jsem pak učinil, a co jsi shledal na služebníku svém ode dne, v kterýž jsem počal být u tebe, až do tohoto dne, abych nešel a nebojoval proti nepřatelům pána svého krále? **9** A odpovídaje Achis, řekl Davidovi: Vím', že jsi vzácný před očima mýma jako anděl Boží, ale knížata Filistinská řekla: Necht' netáhne s námi k boji. **10** Nyní tedy vstal tím raněji a služebníci pána tvého, kteříž přišli s tebou, a vstanouce tím spíše ráno, hned jakž by zasvitávalo, odejděte. **11** I vstal David, on i muži jeho, aby odšel tím raněji, a navrátil se do země Filistinské. Filistinští pak táhli do Jezreelu.

30 Byl pak, když se navrátil David a muži jeho do Sicelechu, den třetí, jakž Amalechitští byli vpád učinili k straně polední i k Sicelechu, a vyhubili Sicelech, a vypálili jej. **2** A zajali ženy, kteréž byly v něm. Nezabili žadného, ani malého ani velikého, ale szajímalí a odešli cestou svou. **3** A když přišel David a

muži jeho k městu, aj, vypáleno bylo ohněm, a ženy jejich, též synové a dcery jejich zajati byli. **4** Tedy David i lid jeho, který s ním byl, pozdvihšě hlasu svého, plakali, až již více plakati nemohli. **5** Obě také manželky Davidovy zajaty jsou, Achinoam Jezreelská, a Abigail žena někdy Nábale Karmelského. **6** I ssoužen jest David náramně, nebo se smlouval lid, aby ho ukamenovali, (hořkostí zajisté naplněna byla duše všeho lidu, jednoho každého pro syny jeho a pro dcery jeho). Však posilnil se David v Hospodinu Bohu svém. **7** I řekl David Abiatarovi knězi, synu Achimelechovu: Medle, vezmi na sebe efod. I vzal Abiatar efod pro Davida. **8** Tázal se pak David Hospodina, řka: Mámlí honiti lotříky ty? A dohoním-li se jich? I řekl jemu: Hoň, nebo se jich jistě dohoníš, a své mocně vysvobodíš. **9** A tak odšed David sám i těch šest set mužů, kteríž byli s ním, přišli až ku potoku Bezor; některí pak tu pozůstali. **10** I honil je David se čtyřmi sty mužů; nebo bylo pozůstalo dvě stě mužů, kteříž ustavše, nemohli přejít potoka Bezor. **11** A nalezše muže Egyptského v poli, přivedl jej k Davidovi. I dal jemu chleba, aby pojedl; dal jemu také i vody pití. **12** Dal jemu též kus hrudy fíku a dva hrozny suché. A tak pojedl a okrál zase, (nebo byl nic nejedl ani nepil tři dni a tři noci). **13** Zatím řekl jemu David: Čí jsi ty? A odkud jsi? Kterýž odpověděl: Rodem jsem z Egypta, služebník muže Amalechitského, a opustil mne pán můj, proto že jsem stonal, dnes třetí den. **14** Byli jsme zajisté vpád učinili k straně polední Ceretejského, a v tu stranu, kteráž jest Judova, a ku poledni, kteráž jest Kálefova, a Sicelech jsme vypálili ohněm. **15** Tedy řekl jemu David: Mohl-li bys dovést mne k tému lotříkům? Kterýž řekl: Přísahni mi skrze Boha, že mne nezabiješ, a že mne nevydáš v ruku pána mého, a přivedu tě na ty lotříky. **16** I přivedl ho. (A aj, byli se rozprostřeli po vší té zemi, jedouce a pijíce a provyskujíce nade všemi kořistmi tak velikými, kteréž pobrali zzemě Filistinské a zzemě Judovy.) **17** Protož bil je David od večera až do večera druhého dne, anž kdo z nich ušel, kromě čtyř set mládenců, kteríž vsedše na velbloudy, utekli. **18** A tak odjal David všecko, což byli pobrali Amalechitští; také obě ženy své vysvobodil David. **19** A nezhynulo jím nic, ani malého anivelikého, i z synů i ze dcer, i z loupeže a ze všeho, což jim vzato bylo; všecko zase David přivedl. **20** Nadto szajímal David všecka stáda bravů i skotů, kteráž hnali před dobytkem svým, a pravili: Totoť jsou kořisti Davidovy. **21** Přišel pak David k tému dvěma stům mužů, kteríž byli ustali, tak že nemohli jítí za Davidem, jimž byli kázali zůstat při potoku Bezor; tedy vyšli vstříc Davidovi a lidu, kterýž byl s ním. A přistoupiv David k tomu lidu, pozdravil jich přátelsky. **22** Ale všickni, což jich koli bylo zlých a bezbožných mezi těmi muži, kteríž chodili s Davidem, mluvili, řkouc: Poněvadž nešli s námi, nedáme jim z kořistí, kteréž jsme odjali, tolko každému manželku jeho a syny jeho, aby vezmouce je, odešli. **23** David pak řekl: Nečiňte tak, bratří moji, s tím, což nám dal Hospodin, kterýž nás ostříhal a dal vojsko,jenž vytáhlo proti nám, v ruku naši. **24** A kdož vás uposlechne v té věci? Nebo jakýž bude díl toho, kterýž vyšel k bitvě, takovýž bude díl i toho, kterýž hlídal břemen; rovně se děliti budou. **25** A tak bývalo od toho dne i potom, nebo to za právo a obyčej uložil v Izraeli až do tohoto dne. **26** A když přišel David do Sicelechu, poslal z těch kořistí starším Juda, přátelům

svým, řka: Ted' máte dar z loupeží nepřátele Hospodinových. **27** Těm, kteříž byli v Bethel, a kteříž v Rámat ku poledni, a kteříž byli v Jeter; **28** Též kteříž v Aroer, a kteříž v Sefama, a kteříž v Estemo; **29** A kteříž v Rachal, a kteříž v městech Jerachmeelových, a kteříž v městech Cinejského; **30** I těm, kteříž v Horma, a kteříž v Korasan, a kteříž v Atach; **31** A kteříž byli v Hebronu, i po všech místech, na nichž býval David s lidem svým.

31 A tak potýkali se Filistinští s Izraelem. Muži pak Izraelští utíkali před Filistinskými a padli, zbiti jsouce na hoře Gelboe. **2** I stíhali Filistinští Saule a syny jeho, a zabili Filistinští Jonatu a Abinadaba a Melchisua, syny Saulovy. **3** Když se pak zaslila bitva proti Saulovi, trefili na něj střelci, muži s luky; i postřelen jest velmi od těch střelců. **4** I řekl Saul oděnci svému: Vytrhni meč svůj a probodni mne jím, aby přijdouce ti neobřezanci, neprobodli mne, a neučinili sobě ze mne posměchu. Ale nechtěl oděnec jeho, nebo se bál velmi. A pochytil Saul meč, nalehl na něj. **5** Tedy vida oděnec jeho, že umřel Saul, nalehl i on na meč svůj a umřel s ním. **6** A tak umřel Saul a tři synové jeho, a oděnec jeho, ano i všickni muži jeho v ten den spolu. **7** Když pak uzřeli synové Izraelští, kteříž bydlili za tím údolím, a kteříž bydlili za Jordánem, že zutíkali muži Izraelští, nadto že Saul i synové jeho zahynuli, opustivše města, také utíkali. I přišli Filistinští a bydlili v nich. **8** A když bylo nazejtří, přišli Filistinští, aby zloupili pobité; i nalezli Saule a tři syny jeho ležící na hoře Gelboe. **9** I stáli hlavu jeho a svlékli odění jeho, a poslali po zemi Filistinské vůkol, aby to ohlášeno bylo v chrámě modl jejich i lidu. **10** I složili odění jeho v chrámě Astarot, tělo pak jeho přibili na zdi Betsan. **11** Tedy uslyšavše o tom obyvatelé Jábes Galád, co učinili Filistinští Saulovi, **12** Zdvihlí se všickni muži silní, a jdouce celou noc, sňali tělo Saulovo i těla synů jeho se zdi Betsanské; a když se navrátili do Jábes, spálli je tam. **13** A vzavše kosti jejich, pochovali je pod stromem v Jábes, a postili se sedm dní.

2 Samuelova

1 Stalo se pak po smrti Saulově, když se navrátil David od porážky Amalechitských, že pobyl v Sicelechu za dva dni. **2** A aj, dne třetího přišel jeden z vojska Saulova, maje roucho roztržené a prach na hlavě své. Kterýž když přišel k Davidovi, padl na zemi a poklonil se. **3** I řekl jemu David: Odkud jdeš? Jemuž odpověděl: Z vojska Izraelského utekl jsem. **4** Opět řekl jemu David: Cože se stalo? Medle, pověz mi. Kterýž odpověděl: To, že utekl lid z boje, a množství lidu padlo a zbito jest; též i Saul i Jonata syn jeho zbiti jsou. **5** Řekl ještě David mládenci, kterýž mu to oznámil: Kterak tví, že umřel Saul i Jonata syn jeho? **6** Odpověděl mládenec, kterýž to oznamoval jemu: Náhodou přišel jsem na horu Gelboe, a aj, Saul nalehl byl na kopí své, a vozové i jezdci postihali ho. **7** Kterýž ohlédna se zpátkem, uřízl mne a zavolal na mne. I řekl jsem: Aj, ted' jsem. **8** Tedy řekl mi: Kdo jsi ty? Odpověděl jsem jemu: Amalechitský jsem. **9** I řekl mi: Přístup medle sem a zabí mne, nebo mne obklíčila úzkost, a ještě všecka duše má jest ve mně. **10** Protož stoje nad ním, zabil jsem ho, nebo jsem věděl, že nebude živ po svém pádu. A vzal jsem korunu, kteráž byla na hlavě jeho, i záponu, kteráž byla na rameni jeho, a ted' jsem to přinesl ku pánu svému. **11** Tedy David uchytiv roucho své, roztrhl jej; tolíkéž i všickni muži, kterýž s ním byli. **12** A nesouce smutek, plakali a postili se až do večera pro Saule a pro Jonatu syna jeho, i pro lid Hospodinův a pro dům Izraelský, že padli od meče. **13** Řekl pak David mládenci, kterýž mu to oznámil: Odkud jsi ty? Odpověděl: Syn muže příchozího Amalechitského jsem. **14** Opět mu řekl David: Kterak jsi směl vztáhnout ruku svou, abys zahubil pomazaného Hospodinova? **15** A zavolav David jednoho z mládenců, řekl jemu: Přistoupě, oboř se na něj. Kterýžto udeřil ho, tak že umřel. **16** I řekl jemu David: Krev tvá budiž na hlavu tvou, nebot' jsou ústa tvá svědčila na tebe, říkouce: Já jsem zabil pomazaného Hospodinova. **17** Tedy naříkal David naříkáním tímto nad Saulem a nad Jonatou synem jeho, **18** (Přikázav však, aby synové Judovi učeni byli stříleti z luku, jakož psáno v knize Upřímejho.:) **19** Ó krásó Izraelská, na výsostech tých zranění, jakť jsou padli udatní! **20** Neoznamujtež v Gát, ani toho ohlašujte na ulicích Aškalon, aby se neveselily dcery Filistinských, a neplésaly dcery neobřezaných. **21** Ó hory Gelboe, ani rosa, ani déšť nespadej na vás, ani tu bud' pole úrodné; nebo tam jest povržen štít udatných, štít Saulův, jako by nebyl pomazán olejem. **22** Od krve raněných a od tuku udatných lučiště Jonatovo nikdy zpět neodskočilo, a meč Saulův nenavracoval se prázdný. **23** Saul a Jonata milí a utěšení v životě svém, také při smrti své nejsou rozloučeni. Nad orlice bystřejší, nad lvy silnější byli. **24** Dcery Izraelské, pláče Saule, kterýž vás odíval červcem dvakrát barveným rozkošně, kterýž dával ozdoby zlaté na roucha vaše. **25** Ach, jakť jsou padli udatní u prostřed boje? Jonata na výsostech tých zabit jest. **26** Velice jsem po tobě teskliv, bratře můj Jonato. Byl jsi mi příjemný náramně; vzácnejší u mne byla milost tvá nežli milost žen. **27** Ach, jakť jsou padli udatní, a zahynula odění válečná.

2 I stalo se potom, že se David tázal Hospodina, řka: Mám-li jítí do některého města Judského? Jemuž odpověděl Hospodin: Jdi. I řekl David: Kam mám jítí? Odpověděl: Do Hebronu. **2** A protož bral se tam David, ano i obě manželky jeho, Achinoam Jezreelská, a Abigail žena někdy Nábale Karmelského. **3** Muže také své, kterýž s ním byli, pojal David, jednoho každého s čeledí jeho, a bydlili v městech Hebronských. **4** I přišli muži Judští, a pomazali tam Davida za krále nad domem Judským. Oznamili také Davidovi, říkouce: Muži Jábes Galád, oni pochovali Saule. **5** Tedy poslav David posly k mužům Jábes Galád, řekl jim: Požehnaní jste vy před Hospodinem, že jste učinili to milosrdenství pánu svému Saulovi, pochovavše ho. **6** Protož nyní učiniž s vámi Hospodin milosrdenství a pravdu; ano i jáť s vámi učiním milost, kterýž jste to učinili. **7** A tak tedy posilňtež rukou svých a budtež stateční; nebo ač umřel pán vás Saul, však již mne pomazali dům Judův za krále nad sebou. **8** Abner pak syn Nerův, hejtman vojska Saulova, vzl Izbozeta syna Saulova a uvedl ho do Mahanaim. **9** A ustavil ho králem nad Galád a nad Assur, a nad Jezreel, a nad Efraimem, a nad Beniaminem, i nade vším Izraelem. **10** Ve čtyřidceti letech byl Izbozeta syn Saulův, když počal kralovati nad Izraelem, a kraloval dvě léta. (Toliko dům Judův přídřel se Davida. **11** A byl počet dnů, v nichž byl David králem v Hebronu nad domem Judovým, sedm let a šest měsíců.) **12** Potom vytáhl Abner syn Nerův, a služebníci Izbozeta syna Saulova z Mahanaim do Gabaon. **13** Joáb také syn Sarvie a služebníci Davidovi vytáhše, potkali se s nimi právě u rybníka Gabaon. I pozůstali tito u rybníka s strany jedné, oni pak u rybníka s druhé strany. **14** Tedy řekl Abner Joábovi: Necht' vystoupí nyní mládenci a pohrají před námi. I řekl Joáb: Necht' vystoupí. **15** A tak vystoupili a vyšli v rovném počtu, dvanácte z Beniamina, z strany Izbozeta syna Saulova, a dvanácte z služebníků Davidových. **16** Kterýžto ujávě jeden každý za hlavu bližního svého, vrazil meč svůj v bok tovaryše svého, i padli spolu. Protož nazváno jest místo to Helkat Hassurim, a jest v Gabaon. **17** I byla bitva velmi veliká v ten den, a poražen jest Abner i muži Izraelští od služebníků Davidových. **18** Byli tu také tři synové Sarvie: Joáb, Abizai a Azael. Azael pak byl čerstvý na nohy své jako srna v poli. **19** I honil Azael Abnera, a neuhrul se na pravo ani na levo, běže za Abnerem. **20** Ohlédl se pak Abner zpátkem a řekl: Ty-li jsi Azael? Odpověděl: Jsem. **21** Tedy řekl mu Abner: Uchyl se na pravo aneb na levo, a jimi sobě jednoho z mládenců těch, a vezmi sobě kořisti jeho. Ale nechtěl Azael uchýlit se od něho. **22** Ještě znova Abner řekl Azaelovi: Uchyl se ode mne, sic jináč přirazím tě až k zemi, a jak bych směl pohleděti na Joába bratra tvého? **23** Když pak nechtěl ustoupiti, uhodil ho Abner kopím pod páte žebro, tak že vyniklo kopí hřbetem jeho; a padl tu na tom místě, na kterémž i umřel. A kdožkoli přicházeli k místu, na němž padl Azael a umřel, zastavovali se. **24** Ale Joáb a Abizai honili Abnera. Slunce pak již bylo zapadlo, když oni přišli ku pahrbku Amma, jenž jest naproti Giach, cestou k poušti Gabaon. **25** Tedy sešli se synové Beniamin za Abnerem, a jsouce spolu v houfu, postavili se na vrchu pahrbku jednoho. **26** Odkudž zavolal Abner na Joába, řka: Zdaliž bez přestání szíratí bude meč tvůj? Nevíš-liž, že hořkost bývá naposledy? Dokudž

tedy nerozkážeš lidu navrátit se od honění bratří svých? 27 I řekl Joáb: Živt' jest Bůh, že kdybys byl nemluvil, hned ráno by by odšel lid, jeden každý nechaje honění bratra svého. 28 Tedy zatroubil Joáb v troubu, a zastavil se všecken lid, a nehonili více Izraele, aniž více bojovali. 29 A tak Abner i lid jeho šli přes pole celou tu noc, a přepravili se přes Jordán, a prošedše všecku Betoron, přišli do Mahanaim. 30 Ale Joáb navrátil se od honění Abnera, shromáždil všecken lid, a nedostávalo se z služebníků Davidových devatenácti mužů a Azaele. 31 Služebníci pak Davidovi zbili z Beniaminských a z mužů Abnerových tři sta a šedesáte mužů, kteríž tu zahynuli. 32 A vzavše Azaele, pohřbili jej v hrobě otce jeho, kterýž byl v Betlémě. Potom šli celou tu noc Joáb a muži jeho; i rozednilo se, když přicházeli do Hebronu.

3 I trvala dlohu válka mezi domem Saulovým a domem Davidovým. David pak čím dále tím více se silil, ale dům Saulův čím dále tím se více umenšoval. 2 I zrodili se Davidovi synové v Hebronu, z nichž prvorozený jeho byl Amnon z Achinoam Jezreelské; 3 A druhý po něm Cheleab z Abigail, ženy někdy Nábale Karmelského; třetí pak Absolon, syn z Maachy dcery Tolmai krále Gessur; 4 A čtvrtý Adoniáš syn Haggit, a pátý Sefatiáš syn Abitál; 5 Šestý pak Jetram z Egly manželky Davidovy. Ti se zrodili Davidovi v Hebronu. 6 I stalo se, když byla válka mezi domem Saulovým a mezi domem Davidovým, a Abner statečně zastával domu Saulova, 7 (Měl pak byl Saul ženinu, jejíž jméno bylo Rizpa, dcera Aja), že řekl Izbozет Abnerovi: I proč jsi všel k ženině otce mého? 8 Tedy rozhněvav se Abner velmi pro slova Izbozetova, řekl: I zdali já jsem psi hlava, kterýž jsem proti Judovi dnes učinil milosrdenství s domem Saule otce tvého, s bratřimi jeho i příbuznými jeho, a nevydal jsem tě v ruku Davidovu, a však vyhledáváš na mně dnes nepravosti té ženy. 9 Toto učiní Bůh Abnerovi a toto mu přidej, jestliže nedopomohu k tomu Davidovi, jakož jemu přisáhl Hospodin, 10 Aby přeneseno bylo království od domu Saulova, a upěvněn byl trůn Davidův nad Izraelem i nad Judou, od Dan až do Bersabé. 11 A nemohl k tomu nic více odpovědít Abnerovi, protože se ho bál. 12 A tak poslal Abner posly k Davidovi na místě svém, řka: Čí jest země? A aby řekli: Učři smlouvou se mnou, a aj, ruka má bude s tebou, abych obrátil k tobě všecken Izrael. 13 Jemuž odpověděl: Dobře. Ját' učiním s tebou smlouvou, a však jedně věci od tebe žádám, totíž, abys neviděl tvář mé, leč prvé dás přivéstí Mikol dceru Saulovu, když bys chtěl přijít, abys viděl tvář mou. 14 I poslal David posly k Izbozetovi synu Saulovu, aby řekli: Dej mi ženu mou Mikol, kterouž jsem sobě zasnoubil ve stu obřízek Filistinských. 15 Poslav tedy Izbozet, vzal ji od muže Faltiele syna Lais. 16 Šel pak s ní muž její, a jda za ní až do Bahurim, plakal. Tedy řekl jemu Abner: Jdi, navrat se zase. I navrátil se. 17 Potom Abner učinil řec k starším Izraelským, řka: Předešle stáli jste o to, aby David byl králem nad vámi. 18 Protož nyní vykonejtež to; nebot' jest Hospodin mluvil o Davidovi, řka: Skrze ruku Davida služebníka svého vysvobodím lid svůj Izraelský z ruky Filistinských, a z ruky všech nepřátele jeho. 19 To též mluvil Abner i k Beniaminským. Potom odšel Abner, aby mluvil k Davidovi v Hebronu všecko, což se za dobré vidělo Izraelovi a všemu domu Beniamin. 20 Když tedy přišel Abner k Davidovi do Hebronu a s ním dvadacetí

mužů, učinil David Abnerovi i mužům, kteříž s ním byli, hody. 21 I řekl Abner Davidovi: Vstanu a půjdu, abych shromáždil ku pánu svému králi všecken lid Izraelský, kteříž vejdu s tebou v smlouvou, a budeš kralovati nade všemi, jakož toho žádá duše tvá. I propustil David Abnera, kterýž odšel v pokoji. 22 A aj, služebníci Davidovi a Joáb vraceli se z vojny, kořisti veliké s sebou nesouce. Ale Abnera již nebylo s Davidem v Hebronu, nebo byl ho propustil, a již odšel v pokoji. 23 Joáb tedy i všecko vojsko, kterýž bylo s ním, přišli tam. I oznámili Joábovi, řkouc: Byl zde Abner syn Nerův u krále, ale propustil jej, a odšel v pokoji. 24 Protož všed Joáb k králi, řekl: Co jsi učinil? Aj, přišel byl Abner k tobě; proč jsi ho pustil, aby zase odšel? 25 Znáš Abnera syna Nerova. Proto, aby podvedl tebe, přišel, a aby vyšpehoval vycházení tvé i vcházení tvé, a zvěděl všecko, co ty činíš. 26 Tedy vyšed Joáb od Davida, poslal posly za Abnerem, kterýž ho přivedli zase od cisterny Sírách, o čemž David nic nevěděl. 27 A když se navrátil Abner do Hebronu, uvedl ho Joáb do prostřed brány, aby s ním mluvil tiše. I udeřil ho v páte žebro, a umřel pro krev Azaele bratra jeho. 28 To když potom David uslyšel, řekl: Čist jsem já i království mé před Hospodinem až na věky od kreve Abnera syna Nerova. 29 Nechat' příde na hlavu Joábovu i na všecken dům otce jeho, a necht' není prázden dům Joábův toho, jenž by trpěl tok, aneb malomocného a na hůl se podpírajícího, aneb padajícího od meče a nemajícího chleba. 30 A tak Joáb a Abizai bratr jeho zamordovali Abnera, protože byl zabil Azaele bratra jejich v Gabaon v bitvě. 31 I řekl David Joábovi a ke všemu lidu, kterýž byl s ním: Roztrhněte roucha svá, a přepaše se pytli, a plačte před Abnerem. Král pak David šel za márami. 32 A když pochovávali Abnera v Hebronu, pozdvih král hlasu svého, plakal nad hrobem Abnerovým, plakal také všecken lid. 33 V tom naříkaje král pro Abnera, řekl: Tak-liž jest měl umířti Abner, jako umírá nějaký ničemný člověk? 34 Ruce tvé nebyly svázány a nohy tvé měděnými pouťat nebyly sevřány, ale padl jsi jako ten, kdož padá od lidí nešlechetných. Tedy ještě více všecken lid plakal nad ním. 35 Potom přišel všecken lid, a měli k tomu Davida, aby jedl chléb ještě záhý. Ale David přisáhl, řka: Toto at' mi učiní Bůh a toto přídá, jestliže prvé, než slunce zapadne, okusím chleba aneb čehokoli jiného. 36 Což když poznal všecken lid, líbilo se jim to; a všecko, což činil král, líbilo se všemu lidu. 37 I poznal všecken lid a všecken Izrael v ten den, že nepošlo to od krále, aby zabil Abnera syna Nerova. 38 Řekl pak král služebníkům svým: Nevíte-liž, že kníže, a veliké, padlo dnes v Izraeli? 39 A já ještě nyní mldý jsem, jakožto pomazaný král, muži pak tito, synové Sarvie, jsou mi nepovolní. Odplatiž Hospodin tomu, kdož zle činí, vedlé zlosti jeho.

4 A když uslyšel Izbozet syn Saulův, že umřel Abner v Hebronu, zemdlely ruce jeho, a všecken lid Izrael byl předšen. 2 Měl pak syn Saulův dva muže hejtmany nad dráby, jméno jednoho Baana, a jméno druhého Rechab, synové Remmona Berotského z synů Beniamin; nebo i Berot počítá se v Beniaminovi. 3 Utekli pak byli Berotští do Gittaim, a byli tam pohostini až do toho dne. 4 Měl také byl Jonata syn Saulův syna chromého na nohy, nebo když byl v pěti letech a přišla pověst o Saulovi a Jonatovi

z Jezreel, vzavši ho chůva jeho, utíkala, a když pospíchala utíkající, on upadl a okul havěl), jehož jméno Mifibozet. 5 A odšedše synové Remmona Berotského, Rechab a Baana, vešli o polední do domu Izbozeta. On pak spal na lůžku poledním. 6 A aj, když vešli až do domu, jako by bráti měli obilé, ranili ho v páté žebro, Rechab a Baana bratr jeho, a utekli. 7 Nebo když byli vešli do domu, a on spal na lůžku svém v pokojíku svém, kdež léhal, probodli jej a zabilici, a stavše hlavu jeho, vzali ji, a šli cestou po pustinách celou tu noc. 8 I přinesli hlavu Izbozetu k Davidovi do Hebronu a řekli králi: Aj, hlava Izbozeta syna Saulova, nepřítele tvého, který hledal bezživotí tvého. Hle, pomstil dnes Hospodin pána mého krále nad Saulem i semenem jeho. 9 Tedy odpovídaje David Rechabovi a Baanovi bratru jeho, synům Remmona Berotského, řekl jim: Živ' jest Hospodin, který vysvobodil duši mou ze všech úzkostí, 10 Když' jsem toho, který mi oznámil, řka: Aj, Saul zahynul, (ještě se jemu zdálo, že veselé noviny zvěstuje), vzal a zabil jsem ho v Sicelechu, jemuž se zdálo, že ho budu darovati za poselství: 11 Čím pak více lidi bezbožné, kterýž zamordovali muže spravedlivého v domě jeho na ložci jeho? A nyní, zdaliž nebudu vyhledáváti krve jeho z ruky vaší, a nevyhladím vás z země? 12 I rozkázal David služebníkům, aby je zbili. I zutíznili jim ruce i nohy jejich, a pověsili u rybníka při Hebronu. Hlavu pak Izbozetu vzavše, pochovali v hrobě Abnerově v Hebronu.

5 Tehdy přišla všecka pokolení Izraelská k Davidovi do Hebronu, a mluvili, řkouc: Aj, my kost tvá a tělo tvé jsme. 2 A předešlých časů, když byl Saul králem nad námi, ty jsi vyvodil i zase přivedl lid Izraelský. A nadto řekl Hospodin tobě: Ty pásti budeš lid můj Izraelský, a ty budeš vývoda nad Izraelem. 3 Přišli také všickni starší Izraelští k králi do Hebronu, a učinil s nimi král David smlouvu v Hebronu před Hospodinem. I pomazali Davida za krále nad Izraelem. 4 Ve třídceti letech byl David, když počal kralovati, a kraloval čtyřiceti let. 5 V Hebronu kraloval nad Judou sedm let a šest měsíců, a v Jeruzalémě kraloval třídceti a tři léta nad vším Izraelem a Judou. 6 Táhl pak král s lidem svým k Jeruzalému proti Jebujskému, obyvateli té země; kterýž mluvil Davidovi, řka: Nevejdeš sem, leč odejmeš slepě a kulhavé, pravice: Nevejdeš sem David. 7 A však vzal David hrad Sion, tot' jest město Davidovo. 8 Nebo řekl David v ten den: Kdož by koli porazil Jebuzea, a zlezl by žlaby jeho, a pobil by ty slepé i chromé, kterýž má v nenávisti duše Davidova, knížetem bude. Protož pravili: Slepý a kulhavý nevejde do toho domu. 9 I bydlil David na tom hradě, a nazval jej městem Davidovým; nebo vystavěl je David vůkol od Mello až do vnitřku. 10 A tak David čím dále tím více prospíval a rostl, Hospodin zajisté, Bůh zástupů, byl s ním. 11 Poslal také Chíram král Tyrský posly k Davidovi a dříví cedrového, i tesaře, kameníky a zedníky umělé, kterýž vystavěl dům Davidovi. 12 I poznal David, že ho potvrzel Hospodin za krále nad Izraelem, a že zvýšil království jeho pro lid svůj Izraelský. 13 Nabral pak sobě David ještě více ženin i žen z Jeruzaléma, když byl přišel z Hebronu, a naplodilo se Davidovi ještě více synů a dcer. 14 A tato jsou jména těch, kterýž se jemu zrodili v Jeruzalémě: Sammua, Sobab, Nátan a Šalomoun; 15 Též Ibchar a Elisua, a Nefeg a Jafia; 16 A Elisama a Eliada a Elifelet. 17 Uslyšavše pak Filistinští, že

pomazali Davida za krále nad Izraelem, vytáhli všickni Filistinští hledati ho. Což když zvěděl David, sstoupil na místo hrazené. 18 Protož Filistinští přitáhše, položili se v údolí Refaim. 19 Tedy tázal se David Hospodina, řka: Potáhnu-li proti Filistinským? Vydáš-li je v ruku mou? Odpověděl Hospodin Davidovi: Táhni, nebot' vydám jistotně Filistinské v ruku tvou. 20 I přitáhl David do Balperazim, a porazil je tam, a řekl: Protrhl' jest Hospodin nepřátele mé přede mnou, jako vody protrhují břehy. Protož nazval jméno místa toho Balperazim. 21 Nebo zanechali tu rytin svých, kterýž pobral David i muži jeho. 22 Opět znovu vytáhli Filistinští, a rozprostřeli se v údolí Refaim. 23 I tázal se David Hospodina. Kterýž odpověděl: Netáhni, ale obejda je po zadu, teprv dotřeš na ně naproti moruší. 24 A když uslyšíš, že šustí vrchové moruší, hneš se také; nebo tehdáž vyjde Hospodin před tebou, aby zbil vojska Filistinských. 25 I učinil David tak, jakž mu přikázal Hospodin, a porazil Filistinské od Gabaa, až kudy se jde do Gázer.

6 Tedy sebral opět David výborného lidu z Izraele třídceti tisíc. 2 A vstav, šel David i všecken lid, kterýž byl s ním, z Bála Judova, aby přinesli odtud truhlu Boží, při kterýž se vzvá jméno, jméno Hospodina zástupů, sedícího nad cherubíny. 3 I vstavili truhlu Boží na nový vůz, vzavše ji z domu Abinadabova, kterýž byl na pahrsku. Uza pak a Achio, synové Abinadabovi, spravovali ten vůz nový. 4 A tak vzali ji z domu Abinadabova, kterýž byl na pahrsku, jdouce s truhou Boží; Achio pak šel před truhlu. 5 Ale David i všecken dům Izraelský hrali před Hospodinem na všelijaké nástroje z dříví cedrového, totiž na harfy, loutny, bubny, husičky, a na cymbály. 6 A když přišli k humnu Náchonovu, vztáhl ruku svou Uza k truhle Boží a pozdržel jí, nebo uchýlili se volové. 7 Protož rozhněval se Hospodin na Uzu, a zabil ho Bůh pro neprozřetelnost; i umrel tu u truhly Boží. 8 Tedy zkormoutil se David, proto že se Hospodin tak přísně obořil na Uzu. I nazváno to místo Peres Uza až do tohoto dne. 9 A boje se David Hospodina v ten den, řekl: Kterakž má vjítí ke mně truhla Hospodinova? 10 Pročež David nechtěl přenést k sobě truhly Hospodinovy do města svého, ale způsobil to, aby se obrátila do domu Obededoma Gittejského. 11 I pobyla truhla Hospodinova v domě Obededoma Gittejského za tři měsíce, a požehnal Hospodin Obededomovi i všemu domu jeho. 12 V tom povídno jest králi Davidovi, že požehnal Hospodin domu Obededomu i všemu, což má, pro truhlu Boží. Tedy odšed David, přenesl truhlu Boží z domu Obededomova do města Davidova s veselím. 13 A když poodešli ti, kterýž nesli truhlu Hospodinovu, na šest kroků, obětoval voly a tučný dobytek. 14 David pak poskakoval ze vši sily před Hospodinem, a byl oblečen David v efod Inéný. 15 A tak David i všecken dům Izraelský provázeli truhlu Hospodinovu s plésáním a zvukem trouby. 16 Stalo se pak, když truhla Hospodinova vcházelila do města Davidova, že Míkol dcera Saulova vyhlídala z okna, a viduci krále Davida plésajícího a poskakujícího před Hospodinem, pohrdla jím v srdci svém. 17 A když přinesli truhlu Hospodinovu, postavili ji na místě jejím v prostřed stanu, kterýž byl David rozbit; a obětoval David před Hospodinem oběť zápalné i pokojné. 18 Zatím když přestal David obětovati oběť

zápalních a pokojných, dal požehnání lidu ve jménu Hospodina zástupů. **19** Dal také všemu lidu a všemu množství Izraelskému, od muže až do ženy, jednomu každému jeden pecník chleba a kus masa, a vína láhvici jednu. I odšel všecken lid, jeden každý do domu svého. **20** Potom navracoval se David, aby dal požehnání domu svému. I vyšla Míkol dcera Saulova vstříc Davidovi, a řekla: Jak slavný byl dnes král Izraelský, kterýž se odkrýval dnes před děvkami služebníků svých, tak jako se odkrývá jeden z lehkomyslných! **21** I řekl David k Míkol: Před Hospodinem, (kterýž mne vyvolil nad otce tvého a nad všeckem dům jeho, přikázav mi, abych byl vývodou lidu Hospodinova, totiž Izraele), plésal jsem a plésati budu před Hospodinem. **22** Anobrž čím se ještě více opovrho nežli tuto, a ponížím se u sebe sám, tím i u těch děvek, o nichž jsi mluvila, i u těch, pravím, slavnější budu. **23** Protož Míkol dcera Saulova neměla žádného plodu až do dne smrti své.

7 I stalo se, že když král seděl v domě svém, a Hospodin jemu dal odpočinutí vůči přede všemi nepřátely jeho, **2** Řekl král Nátanovi proroku: Pohled' medle, já bydlím v domě cedrovém, truhla pak Boží přebývá mezi koryťnami. **3** I dí Nátan králi: Cožkoli jest v srdeci tvém, jdi, učiň, nebo Hospodin s tebou jest. **4** Potom té noci stalo se slovo Hospodinovo k Nátanovi, říkoucí: **5** Jdi a pověz služebníku mému Davidovi: Tako praví Hospodin: Zdaliž ty mi stavěti budeš dům, v kterémž bych přebýval? **6** Poněvadž jsem nebydlil v domě od toho dne, jakž jsem vyvedl syny Izraelské z Egypta, až do dne tohoto, ale přecházel jsem s stánkem a přibýtkem sem i tam. **7** Nadto kudyž jsem koli chodil se všechněmi syny Izraelskými, zdali jsem jedno slovo řekl kterému z soudců Izraelských, kterémúž jsem přikázal pásti lid svůj Izraelský, řka: Proč jste mi neustavěli domu cedrového? **8** Protož nyní toto diš služebníku mému Davidovi: Tako praví Hospodin zástupů: Ját' jsem tě vrazil do ovčince od stáda, abys byl vývodou lidu mého Izraelského. **9** A býval jsem s tebou všudy, kamž jsi koli se obracel; všecky také nepřátely tvé vyhledali jsem před tváří tvou, a učinil jsem tobě jméno veliké, jako jméno vyvýšených na zemi. **10** Způsobím tolíkéž místo lidu svému Izraelskému, a vštípím jej, a bydliti bude v místě svém a nepohně se více, aniž ho budou více trápit lidé nešlechetní jako prvé, **11** Hned od toho dne, jakž jsem ustanovil soudce nad lidem svým Izraelským, až jsem ted' dal odpočinutí tobě přede všemi nepřátely tvými. Přesto oznamujet' Hospodin, že on sám tobě dům vzdělá. **12** Když se vyplní dnové tvoji, a usneš s otci svými, vzbudím símě tvé po tobě, kteréž vyjde z života tvého, a utvrďm království jeho. **13** Ont' ustaví dům jménu mému, a já utvrďm trůn království jeho až na věky. **14** Já budu jemu otcem, a on mi bude synem. Kterýž když zhřeší, trestati ho budu metlou lidskou a ranami synů lidských. **15** Ale milosrdenství mé nebude odjato od něho, tak jako jsem je odjal od Saule, kteréhož jsem zahnal od tváři tvé. **16** A tak utvrzen bude dům tvůj a království tvé až na věky před tebou, a trůn tvůj bude stálý až na věky. **17** Vedlé všech slov těchto, podlé všechno vidění tohoto, tak mluvil Nátan Davidovi. **18** Tedy všed král David, posadil se před Hospodinem a řekl: Kdo jsem já, Panovníče Hospodine, a jaký jest dům můj, že jsi mne přivedl v ta místa. **19** Nýbrž ještět' se to málo vidělo, Panovníče Hospodine, že jsi

také mluvil i o domu služebníka svého na dlouhé časy, ještě jest to povaha lidská, Panovníče Hospodine. **20** Ale což již více má mluvit David před tebou? Však ty znáš služebníka svého, Panovníče Hospodine. **21** Pro slovo své a podlé srdce svého činiš všecky tyto věci veliké, v známost je uvodě služebníku svému. **22** (Protož zveleben jsi Hospodine Bože, nebo není tobě rovného, anobrž není žádného Boha kromě tebe), podlé toho všechno, jakž jsme slyšali ušima svýma. **23** Kdo tedy jest jako lid tvůj, jako Izrael, který národ na zemi, jehož by Bůh šel, aby jej sobě vykoupil za lid, a dobyl sobě jména, a učinil tobě, ó Izraeli, tyto veliké věci a hrozné v zemi tvé, před oblíčejem lidu svého, kterýž jsi sobě vysvobodil z Egypta, z pohanstva bohů jejich? **24** A vzdělal jsi sobě lid svůj Izraelský, sobě v lid až na věky, a protož, Hospodine, jsi jejich Bohem. **25** Nyní tedy, Hospodine Bože, slovo to, jímž jsi se zamluvil služebníku svému a domu jeho, naplníž je až na věky, a učiň tak, jakž jsi mluvil, **26** Tak aby zvelebováno bylo jméno tvé až na věky, když se říkati bude: Hospodin zástupů jest Bůh nad Izraelem, a dům služebníka tvého Davida aby byl stálý před oblíčejem tvým. **27** Nebo ty, Hospodine zástupů, Bože Izraelský, zjevil jsi mně služebníku svému, řka: Dům ustavím tobě. Protož usoudil služebník tvůj v srdeci svém, aby se modlil tobě modlitbou touto. **28** A tak již, Panovníče Hospodine, ty sám jsi Bůh, a slova tvá jsou pravda, jimiž jsi zaslíbil služebníku svému dobré věci tyto. **29** Již tedy ráč požehnati domu služebníka svého, aby trval na věky před oblíčejem tvým. Nebo ty jsi, Hospodine Bože, mluvil, že požehnáním tvým požehnán bude dům služebníka tvého na věky.

8 Stalo se potom, že porazil David Filistinské, a zemdlil je; **1** i vzal David Meteg Amma z ruky Filistinských. **2** Porazil také Moábské a změřil je provazcem, na zemi je rozprostříráje; a odměřil jich dva provazce k zbití a celý provazec k živení. I učiněni jsou Moábstí Davidovi služebníci, a dávali jemu plat. **3** Porazil též David Hadadezera syna Rohobova, krále Soba, když byl vytáhl, aby rozšířil končiny své až k řece Eufraten. **4** A pobral mu David tisíc vozů a sedm set jezdců, a dvacetí tisíc mužů pěších, a zpodřezoval David žily všechném koňům vozníkům; toliko zanechal z nich ke stu vozům. **5** Přitáhl pak byli Syřtí od Damašku na pomoc Hadadezerovi králi Soba, ale David porazil z Syrských dvamecítma tisíc mužů. **6** Tedy osadil David stráži Syrii Damaškou, a byli Syřtí služebníci Davidovi, dávajíce plat; nebo zachovával Hospodin Davida, kamžkoli se obrátil. **7** Pobral také David štíty zlaté, kteréž měli služebníci Hadadezerovi, a přinesl je do Jeruzaléma. **8** Z Betach též a z Berot, měst Hadadezerových, nabral král David velmi mnoho mědi. **9** A když uslyšel Tohi král Emat, že porazil David všecko vojsko Hadadezera, **10** Poslal Tohi Joram syna svého k králi Davidovi, aby ho pozdravil přátelecky, a spolu s ním se radoval z toho, že štastně bojoval s Hadadezerem, a porazil ho; (nebo Hadadezer vedl válku proti Tohi). Kterýž přinesl s sebou nádoby stříbrné, též nádoby zlaté a nádoby měděné. **11** Ty také obětoval král David Hospodinu s stříbrem a zlatem posvěceným ze všech národů, kteréž podmanil, **12** Totíž z Syrských a Moábských, též z synů Ammon a z Filistinských, i z

Amalechitských a z kořistí Hadadezera syna Rohobova, krále Soba. **13** Zvelebil také David své jméno, když se navracoval od pobití osmnácti tisíců Syrských v údolí solnatém. **14** Protož i nad Idumejskými stráž postavil, všecku krajinu Idumejskou stráž osadiv. I učinění jsou všickni Idumejští služebníci Davidovi; nebo zachovával Hospodin Davida, kamž se koli obrátil. **15** I kraloval David nade vším Izraelem, a činil David soud a spravedlnost všemu lidu svému. **16** Joáb pak syn Sarvie byl nad vojskem, a Jozafat syn Achiludův kanclérem; **17** Sádoch také syn Achitobův a Achimelech syn Abiatarův kněžími, a Saraiáš písárem. **18** Benaiáš pak syn Joiadův byl nad Cheretejskými a Peletejskými, a synové Davidovi knížaty.

9 Tedy řekl David: Jest-li ještě kdo pozůstalý z domu Saulova, abych jemu učinil milosrdenství pro Jonatu? **2** Byl pak služebník domu Saulova, jehož jméno bylo Síba. I zavolali ho k Davidovi. I řekl král jemu: Ty-li jsi Síba? Odpověděl: Jsem služebník tvůj. **3** Řekl jemu král: Jest-liž ještě kdo z domu Saulova, abych jemu učinil milosrdenství Boží? Odpověděl Síba králi: Ještě jest syn Jonatův chromý na nohy. **4** I řekl jemu král: Kdež jest? Odpověděl Síba králi: Tam jest v domě Machiry, syna Amielova v Lodebar. **5** Protož poslav král David, vzal ho z domu Machiry, syna Amielova z Lodebar. **6** A když přišel Mifibozet syn Jonaty, syna Saulova, k Davidovi, padl na tvář svou a poklonil se. I řekl David: Mifibozete. Kterýž odpověděl: Aj, služebník tvůj. **7** Řekl jemu David: Neboj se, nebo jistě učiním s tebou milosrdenství pro Jonatu otce tvého, a navrátim tobě všecka pole Saule otce tvého, a ty jídati budeš za stolem mým vždycky. **8** Kterýž pokloniv se, řekl: Co jest služebník tvůj, že jsi se ohlédl na psa mrtvého, jakýž jsem já? **9** Zatím povolal král Síby, služebníka Saulova a řekl jemu: Cožkoli měl Saul i všecka čeleď jeho, to jsem dal synu pána tvého. **10** Budeš tedy jemu spravovati rolí, ty i synové tvoji i služebníci tvoji, a snášeti budeš, aby měl syn pána tvého pokrm, kterýž by jedl, ale Mifibozet syn pána tvého jídati bude vždycky za stolem mým. (Měl pak Síba patnácté synů a dvacetí služebníků.) **11** Odpověděl Síba králi: Vedle všeho, jakž přikázal pán můj král služebníku svému, tak učiní služebník tvůj, ačkoli i Mifibozet mohl by jídati za stolem mým jako jeden z synů královských. **12** Měl také Mifibozet syna malého, jemuž jméno bylo Mícha; a všickni, kteříž bydlili v domě Síbově, byli za služebníky Mifibozetovi. **13** A tak Mifibozet zůstával v Jeruzalémě, protože vždycky za stolem královským jídal; a byl kulhavý na obě noze.

10 Stalo se také potom, že umřel král Ammonitský, a kraloval Chanun syn jeho po něm. **2** I řekl David: Učiním milosrdenství s Chanunem synem Náhasovým, jakož otec jeho učinil milosrdenství nade mnou. Tedy poslav David, aby ho potěšil skrz služebníky své pro otce jeho. I přišli služebníci Davidovi do země Ammonitských. **3** I řekla knížata Ammonitská k Chanunovi, pánu svému: Cožt' se zdá, že David činí poctivost otci tvému, že poslav k tobě, kteříž by tě potěšili? Zdaliž neproto, aby shlédl město a vyšpehoval je, a potom je podvrátil, poslav David služebníky své k tobě? **4** A tak Chanun vzav služebníky Davidovy, oholil každému půl brady, a zustříhoval roucha jejich až do polovice, totiž až do zadků jejich, a propustil

je. **5** To když oznámili Davidovi, poslav proti nim, (nebo muži ti zohaveni byli velice), a řekl jim král: Pobudte v Jerichu, dokudž neobrostou brady vaše, potom se navráťte. **6** Vidouce pak Ammonitští, že se zošklivili Davidovi, poslavše, najali ze mzdy z Syrie z domu Rohob, a z Syrie Soba dvacet tisíců pěších, a od krále Maacha tisíc mužů, a od Istoba dvanácte tisíc mužů. **7** Což uslyšev David, poslav Joába se vším vojskem udatných. **8** A tak vytáhše Ammonitští, šíkovali se k boji u brány, Syrští také, Soba a Rohob, a Istob i Maacha zvláště byli na poli. **9** A protož vida Joáb proti sobě sšíkovaný boj s předu i s zadu, vybrav některé ze všech výborných Izraelských, sšíkoval je také proti Syrským. **10** Ostatek pak lidu dal pod správu Abizai bratra svého, a sšíkoval jej proti Ammonitským. **11** A řekl: Jestliže Syrští budou silnější mne, přispějte mi na pomoc; jestliže pak Ammonitští silnější budou tebe, také přispějte, abych pomohl tobě. **12** Posilil se, a budme udatní, bojujíce za lid nás a za města Boha našeho, Hospodin pak učiní, což se jemu dobře líbí bude. **13** I přistoupil Joáb s lidem svým k bitvě proti Syrským, a oni utekli před ním. **14** Tedy Ammonitští vidouce, že utíkají Syrští, utekli i oni před Abizai a vešli do města. I navrátil se Joáb od Ammonitských a přišel do Jeruzaléma. **15** Ale Syrští vidouce, že by poraženi byli od Izraele, sebrali se vespolek. **16** Poslal také Hadarezer a vyvedl Syrské, kteříž bydlejí za řekou, a přišli k Helam; Sobach pak, hejtman vojska Hadarezerova, vedl je. **17** I oznameno to Davidovi. Kterýžto shromáždiv všecken lid Izraelský, přepravil se přes Jordán, a přišáhl k Helam. I sšíkovali se Syrští proti Davidovi, a bojovali proti němu. **18** Tedy utekli Syrští před Izraelem, a porazil David z Syrských sedm set vozů a čtyřicet tisíc jezdíců. Sobacha také hejtmana vojska toho ranil, i umřel tu. **19** Když pak viděli všickni králové, kteříž byli při Hadarezerovi, že jsou poraženi od Izraele, vešli v pokoj s Izraelem a sloužili jemu. A nesměli již více Syrští tahnouti na pomoc Ammonitským.

11 I stalo se po roce, když králové vyjíždějí na vojnu, že poslav David Joába a služebníky své s ním, též i všecken Izrael, aby hubili Ammonitské; i oblehl Rabba. David pak zůstal v Jeruzalémě. **2** Tedy stalo se k večerou, když vstal David s ložem svým, procházejí se po paláci domu královského, že uzrel s paláce ženu, ana se myje; kterážto žena byla vzezení velmi krásného. **3** A poslav David, vyptal se o té ženě a řekl: Není-liž to Betsabé dcera Eliamova, manželka Uriáše Heteského? **4** Opět poslav David posly a vzal ji. Kterážto když vešla k němu, obýval s ní; (nebo se byla očistila od nečistoty své). Potom navrátila se do domu svého. **5** I počala žena ta. Protož poslavši, oznámila Davidovi, řkucí: Těhotná jsem. **6** Poslav pak David, vzkázal Joábovi: Pošli ke mně Uriáše Heteského. I poslav Joáb Uriáše k Davidovi. **7** A když přišel Uriáš k němu, otázal se ho, jak se má Joáb, a jak se má lid, a kterak se vede v vojstě? **8** Řekl také David Uriášovi: Jdiž do domu svého, a umyj sobě nohy. I vyšel Uriáš z domu králová, a poslan za ním dar královský. **9** Ale Uriáš spal u vrat domu královského se všemi služebníky pána svého, a nešel do domu svého. **10** Což když oznámili Davidovi, řkouc: Nešel Uriáš do domu svého, řekl David Uriášovi: Však jsi z cesty přišel. Pročež jsi nešel do domu

svého? **11** Odpověděl Uriáš Davidovi: Truhla Boží a Izrael i Juda zůstávají v staních, a pán můj Joáb i služebníci pána mého na poli zůstávají, já pak mám vjít do domu svého, abych jedl a pil, a spal s manželkou svou? Kakož jsi živ ty, a jako jest živa duše tvá, žeť toho neučiním. **12** Tedy řekl David Uriášovi: Pobud' zde ještě dnes, a zítra propustím tebe. I zůstal Uriáš v Jeruzalémě toho dne i naježtí. **13** V tom pozval ho David, aby jedl před ním a pil, a opojil ho. A však on šel večer spáti na ložce své s služebníky pána svého, a nešel do domu svého. **14** A když bylo ráno, napsal David list Joábovi, kterýž poslal po Uriášovi. **15** Psal pak v listu těmi slovy: Postavte Uriáše proti bojovníkům nejsilnějším; mezi tím odstupte nazpět od něho, aby raněn jsa, umřel. **16** I stalo se, když oblehl Joáb město, že postavil Uriáše proti místu, kdež věděl, že jsou nejsilnější muži. **17** A vyskočivše muži z města, bojovali proti Joábovi. I padli některé z lidu, z služebníků Davidových, také i Uriáš Hetejský zabito. **18** Tedy poslav Joáb, oznámil Davidovi všecko, což se zběhlo v bitvě. **19** A přikázal tomu poslu, řka: Když vypravíš králi všecky věci, které se zběhly v bitvě, **20** Při čemž jestliže se popudí prchlivost královská a řekne-lit: Proč jste přistoupili k městu, bojujice? Zdaliž jste nevěděli, že házejí se zdi? **21** Kdo zabil Abimelecha syna Jerobosetova? Zdali ne žena, svrhši na něj kus žernovu se zdi, tak že umřel v Tébes? Proč jste přistupovali ke zdi? tedy díš: Také služebník tvůj Uriáš Hetejský umřel. **22** A tak šel posel, a přišed, oznámil Davidovi všecko to, pročež ho byl poslal Joáb. **23** A řekl posel ten Davidovi: Zmocnili se nás muži ti, a vyrhli proti nám do pole, a honili jsme je až k bráné. **24** V tom stříleli střelci na služebníky tvé se zdi, a zbiti jsou některí z služebníků králových, také i služebník tvůj Uriáš Hetejský zabito. **25** Tedy řekl David poslu: Tak pověz Joábovi: Nic tě to neropakuj, že tak i jinak sehlcuje meč. Ztuž boj svůj proti městu a zkaz je, a potěš drábů. **26** Uslyševši pak manželka Uriášova, že umřel Uriáš muž její, plakala manžela svého. **27** A když pominul pláč, poslav David, vzlal ji do domu svého, a měl ji za manželku; i porodila mu syna. Ale nelíbilo se to Hospodinu, co učinil David.

12 Protož poslal Hospodin Nátana k Davidovi. Kterýž přišed k němu, řekl jemu: Dva muži byli v městě jednom, jeden bohatý a druhý chudý. **2** Bohatý měl ovec i volů velmi mnoho, **3** Chudý pak neměl nic, kromě jednu ovečku malou, kterouž byl koupil a choval, až i odrostla při něm a při dětech jeho tolíkéž. Chléb jeho jedla a z číše jeho pila, a v lůnu jeho spávala, a tak byla mu jako za dceru. **4** Když pak přišel pocestný k tomu bohatému člověku, líto mu bylo vzít z ovcí aneb z volů svých, což by připravil pocestnému, kterýž k němu přišel, ale vzav ovečku toho chudého člověka, připravil ji muži, kterýž byl přišel k němu. **5** Tedy rozhněval se David na muže toho náramně a řekl Nátanovi: Živit' jest Hospodin, že hoden jest smrti muž, kterýž to učinil. **6** Ovečku také tu zaplatí čtvternásobně, protože učinil věc tu, a nelitoval ho. **7** I řekl Nátan Davidovi: Ty jsi ten muž! Tako praví Hospodin Bůh Izraelský: Já jsem tě pomazal, abys králem byl nad Izraelem, a vyrhl jsem tebe z ruky Saulovy. **8** A dal jsem tobě dům pána tvého, i ženy pána tvého v lůnu tvé, dál' jsem také dům Izraelský a Judský, a bylo-li' by to málo, byl bych přidal mnohem více. **9** Pročež jsi sobě

zlehčil slovo Hospodinovo, čině to, což se nelíbí jemu? Uriáše Hetejského zabil jsi mečem, a manželku jeho pojals sobě za ženu, samého pak zamordoval jsi mečem Ammonitských. **10** Protož nyní neodejdet' meč z domu tvého až na věky, proto že jsi pohrdl mnou, a vzlal jsi manželku Uriáše Hetejského, aby byla žena tvá. **11** Taktó praví Hospodin: Aj, já vzbudím proti tobě zlé z domu tvého, a vezma ženy tvé před očima tvýma, dám je blížnímu tvému, kterýž spáti bude s ženami tvými, an na to každý hledí. **12** A ačkoli ty učinil jsi to tajně, já však učiním to zjevně přede vším Izraelem a všechnem známě. **13** Tedy řekl David Nátanovi: Zhřešil' jsem Hospodinu. Zase řekl Nátan Davidovi: Tentýž Hospodin přenesl hřich tvůj, neumřeš. **14** Ale však, poněvadž jsi tou věcí dal příčinu nepřátelům Hospodinovým, aby se rouhal, protož ten syn, kterýž se narodil tobě, jistotně umře. **15** Potom odšel Nátan do domu svého. V tom Hospodin ranil dítě, kteréž byla porodila manželka Uriášova Davidovi, tak že pochybili o něm. **16** I modlil se David Bohu za to dítě a postil se, a všed, ležel přes noc na zemi. **17** A ačkoli starší domu jeho přišli k němu, aby ho zdvihli z země, on však nechtěl, aniž s nimi co jedl. **18** Stalo se pak dne sedmého, že umřelo dítě. I nesměli služebníci Davidovi toho oznámiti jemu, že by umřelo dítě; nebo pravili: Aj, když ještě bylo dítě živo, mluvili jsme jemu, a nechtěl slyšeti hlasu našeho, což pak když jemu díme: Umřelo dítě. Ovšem to tíže ponese. **19** Ale vida David, an služebníci jeho k sobě šepcí, srozuměl, že by umřelo dítě. I řekl David služebníkům svým: Co již umřelo dítě? Kteríž řekl: Umřelo. **20** Tedy vstav David s země, umyl se a pomazal se, a změnil roucho své, a všed do domu Hospodinova, pomodlil se. Potom vrátil se do domu svého, rozkázel sobě dátí jisti a jedl. **21** Služebníci pak jeho řekli jemu: Co jsi to učinil? Pro dítě, když živo bylo, postil se a plakal, ale jakž dítě umřelo, vstal jsi a přijal jsi pokrm. **22** Kterýžto řekl: Pokudž ještě dítě živo bylo, postil jsem se a plakal, nebo jsem řekl: Kdo ví? Můžet' se smilovati nade mnou Hopodin, aby živo bylo dítě. **23** Nyní pak, poněvadž umřelo, proč se mám postití? Zdaliž budu moci zase je vzkřístiti? Já' půjdú k němu, ale ono se nenavrátí ke mně. **24** Potom David potěšiv Betsabé manželky své, všel k ní a spal s ní. I porodila syna, a nazval jméno jeho Šalamoun, a Hospodin miloval jej. **25** Protož poslal byl Nátana proroka, a nazval jméno jeho Jedidiah pro Hospodina. **26** Bojoval pak Joáb proti Rabba Ammonitských, a vzlal město královské. **27** A poslav posly k Davidovi, řekl: Dobýval jsem Rabba a vzlal jsem město vod. **28** Protož nyní sebera ostatek lidu, polož se proti městu a vezmi je, abych já nevzal města toho, a bylo by mně připisováno vítězství nad ním. **29** Tedy sebrav David všecken lid, vytáhl proti Rabba, kteréhož dobýval a vzlal je. **30** A sňal korunu krále jejich s hlavy jeho, kteráž vážila centněr zlata, a bylo v ní kamení drahé, a vstavena byla na hlavu Davidovu. Vyvezl též kořistí města velmi veliké. **31** Lid pak, kterýž v něm byl, vyvedl a dal jej pod pily a pod brány železné a pod sekery železné, a vehnal je do peci cihelné. A tak činil všechnem městům Ammonitským. Potom navrátil se David se vším lidem do Jeruzaléma.

13 I stalo se potom, že Absolon syn Davidův měl sestru krásnou, jménem Támar; i zamiloval ji Amnon syn Davidův.

2 A tak se o to trápil Amnon, že i v nemoc upadl pro Támar sestru svou; nebo panna byla, a viděl Amnon, že nesnadně bude jí moci co učiniti. **3** Měl pak Amnon přítele, jehož jméno bylo Jonadab, syn Semmaa bratra Davidova, kterýžto Jonadab byl muž velmi chytrý. **4** I řekl jemu: Proč tak chřadneš, synu králův, den ode dne? Neznámíš-liž mi? I řekl mu Amnon: Támar sestru Absolona bratra svého miluji. **5** Tedy řekl jemu Jonadab: Polož se na lůže své a udělej se nemocným, a když přijde otec tvůj, aby tě navštívil, díš jemu: Necht' přijde, prosím, Támar sestra má a dá mi jistí, připravíc před očima mýma pokrm, abych viděl a jedl z ruky její. **6** A tak složil se Amnon, děláje se nemocným. A když přišel král, aby ho navštívil, řekl Amnon králi: Necht' přijde, prosím, Támar sestra má a připraví před očima mýma asi dvě krmičky, abych pojedl z ruky její. **7** Protož poslal David k Támar do domu, řka: Jdi hned do domu Amnona bratra svého a připrav mu krmičku. **8** I šla Támar do domu Amnona bratra svého; on pak ležel. A vzavši mouky, zadělala ji, a připravivší krmičku před očima jeho, uvařila ji. **9** Potom vzavši pánevici, vyložila před něj, a on nechtl jísti. (I řekl Amnon: Spravte to, at' vyjdou všickni ven. I vyšli od něho všickni.) **10** Řekl pak Amnon k Támar: Přines tu krmičku do pokojíka, abych pojedl z ruky tvé. A vzavši Támar krmičku, kterouž připravila, přinesla ji před Amnona bratra svého do pokojíka.) **11** Ale když mu podávala, aby jedl, uchopil ji a řekl jí: Pod', lež se mnou, sestro má. **12** Kterážto řekla jemu: Nikoli, bratře můj, nečiř mi násilí, nebo ne tak se má dítí v Izraeli. Neprovod' nešlechetnosti této. **13** Nebo já na koho svedu pohánění své? Ty pak budeš jako jeden z nejnešlechetnějších v Izraeli. Raděj tedy mluv medle s králem, nebo neodepřet' mne tobě. **14** Ale nechtl uposlechnouti hlasu jejího, nybrž zmocniv se jí, učinil jí násilí a ležel s ní. **15** Potom vzal ji Amnon v nenávist velikou velmi, tak že větší byla nenávist, kterouž nenáviděl ji, než milost, kterouž ji miloval. I řekl jí Amnon: Vstaň a jdi pryč. **16** Kterážto odpověděla jemu: Za příčinou převělmi zlé věci té, kterouž jsi při mně spáchal, druhé horší se dopouštíš, že mne vyháníš. On pak nechtl ji slyšeti. **17** Ale zavolav mládence, kterýž mu přisluhoval, řekl: Vyved' hned touto dveře po mne ven, a zamkní dvěře po ní. **18** (Měla pak na sobě sukni proměnných barev, nebo v takových suknicích chodívaly dcery královské panny.) A tak vyvedl ji ven služebník jeho a zamkl dveře po ní. **19** Tedy posypala Támar hlavu svou popalem, a sukni proměnných barev, kterouž měla na sobě, roztrhla; a vložila ruku na hlavu svou, a jduc, křicela s náříkáním. **20** I řekl jí Absolon bratr její: Nebyl-liž Amnon bratr tvůj s tebou? Ale nyní, sestro má mlč; bratr tvůj jest, nepřipouštěj toho k srdci. A tak zůstala Támar, jscu opuštěná, v domě Absolona bratra svého. **21** A uslyšev král David o těch všech věcech, rozhněval se náramně. **22** Absolon pak nic nemluvil s Amnonem, ani dobrého ani zlého; nebo nenáviděl Absolon Amnona, proto že učinil násilí Támar sestře jeho. **23** I stalo se po celých dvou letech, když stříhlí ovce Absolonovi v Balazor, jenž jest podlé Efraim, že pozval Absolon všech synů královských. **24** Nebo přišel Absolon k králi a řekl: Aj, nyní služebník tvůj má střízce; necht', prosím, jde král a služebníci jeho s služebníkem tvým. **25** I řekl král Absolonovi: Necht', synu můj, necht' nyní nechodíme všickni, abychom tě neobtěžovali. A ačkoli nutkal

ho, však nechtěl jít, ale požehnal mu. **26** Řekl ještě Absolon: Necht' aspoň s námi jde, prosím, Amnon bratr můj. Odpověděl jemu král: Proč by s tebou šel? **27** A když vždy dotíral Absolon, poslal s ním Amnona i všecky syny královské. **28** Přikázal pak byl Absolon služebníkům svým, řka: Šetřte medle, když se rozveselí srdeč Ammonovo víinem, a řeknu vám: Bíte Amnona, tedy zabíte jej. Nebojte se nic, nebo zdaliž jsem já nerozkázel vám? Posilňte se a mějte se zmužile. **29** I učinili Amnonovi služebníci Absolonovi, jakž jim byl přikázal Absolon. Pročež vstavše všickni synové královi, vsedli jeden každý na mezka svého a utekli. **30** V tom když ještě byli na cestě, přišla taková pověst k Davidovi: Pobil Absolon všecky syny královské, tak že z nich ani jednoho nezůstalo. **31** Tedy vstav král, roztrhl roucha svá a ležel na zemi; všickni také služebníci jeho stáli, roztrhše roucha. **32** Ozval se pak Jonadab, syn Semmaa bratra Davidova, a řekl: Nepraviž toho, pane můj, jako by všecky mládence syny královy zbili, ale Amnon toliko zabít; nebo tak v úmysle Absolonově složeno bylo od toho dne, jakž on byl učinil násilí Támar sestře jeho. **33** Protož nechat' nepřipouští toho nyní pán můj král k srdci svému, myslé, že by všickni synové královi zbiti byli; nebo Amnon toliko umřel. **34** Absolon pak utekl. Tedy pozdvih služebník hlásný oči syých, uzrel, an mnoho lidu jde odtud, když se chodilo k němu cestou pod horami. **35** I řekl Jonadab králi: Aj, synové království přijíždějí. Vedlé řeči služebníka tvého tak se stalo. **36** A když přestal mluviti, aj, synové království přišli, a pozdvihše hlasu svého, plakali; těž také král i všickni služebníci jeho plakali pláčem velmi velikým. **37** Absolon pak utekl a ušel k Tolmai synu Amiudovu, králi Gessur. I plakal David syna svého po všecky ty dny. **38** Absolon tedy utíkaje, přišel do Gessur, a byl tam tří léta. **39** Potom žádal David vyjít k Absolonovi, nebo již byl ozelel smrti Ammonovy.

14 Srozměv pak Joáb syn Sarvie, že by naklonilo se srdce královo k Absolonovi, **2** Poslav do Tekoa, a povolav odtud ženy moudré, řekl jí: Medle, udělej se, jako bys zámutek měla, a oblec se, prosím, v rouchu smutku, a nepomazuj se olejem, ale bud' jako žena již za mnoho dní zámutek mající nad mrtvým. **3** I půjdeš k králi a mluviti mu budeš vedle řeči této. A naučil ji Joáb, co by měla mluviti. **4** Protož mluvila žena ta Tekoitská králi, padši na tvář svou k zemi, a poklonu učinivší, řekla: Spomoz, ó králi. **5** I řekl jí král: Což jest tobě? Odpověděla ona: Zajisté žena vdova jsem, a umřel mi muž můj. **6** Měla pak služebnice tvá dva syny, kteríž svadili se spolu na poli, a když nebyl, kdo by je rozvadil, udeřil jeden druhého a zabil ho. **7** Aj, ted' povstala všecka rodina proti služebnici tvé, a řekli: Vydej toho, jenž zabil bratra svého, at' ho zabijeme za život bratra jeho, kteréhož zamordoval, nybrž zahubíme i dědice. A tak uhásí jiskru mou, kteráž pozůstala, aby nezanechali muži jménu a ostatku na zemi. **8** Tedy řekl král ženě: Navrat' se do domu svého, a jáť poručím o tobě. **9** I odpověděla žena Tekoitská králi: Necht' jest, pane můj králi, na mne ta nepravost, a na dům otce mého, král pak a stolice jeho at' jest bez viny. **10** Řekl také král: Bude-li kdo mluviti co proti tobě, přived' ho ke mně, a nedotknět' se tebe více. **11** Tedy ona řekla: Rozpoměř se, prosím, králi, na Hospodina Boha svého, aby se nerozmnožili

mstitelé krve k houbě a nezahladili syna mého. I odpověděl: Živ' jest Hospodin, žeť nespadne vlas syna tvého na zemi. **12** K tomu řekla žena: Nechť promluví, prosím, služebnice tvá pánu svému králi slovo. Kterýžto odpověděl: Mluv. **13** I řekla žena: Proč jsi tedy myslil podobnou věc proti lidu Božímu? Nebo mluví král řec tuto jako ten, kterýž sebe vinného ční, poněvadž nechce zase povolati vyhnáneho svého. **14** Všicknit' jsme zajisté nepochyběně smrtelní a jako vody, kteréž rozlity jsouce po zemi, zase sebrány býti nemohou, aniž se Bůh na něči osobu ohlézá; ovšemť i myšlení svá vynesl, aby vyhnáneho nevyhnáněl od sebe. **15** Nyní pak, že jsem přišla ku pánu svému králi mluvitřeči tyto, příčina jest, že mne straší lid. Protož řekla služebnice tvá: Budu nyní mluvitři králi, snad naplní král žádost služebnice své. **16** Neboť vyslyší král a vysvobodí služebnici svou z ruky muže, chtějícího vyhlagitři mne i syna mého spolu z dědictví Božího. **17** Řekla také služebnice tvá: Vždyť mi bude slovo pána mého krále k odtušení; (nebo jako anděl Boží, tak jest pán můj král, když slyší dobré aneb zlé), a Hospodin Bůh tvůj bude s tebou. **18** A odpovídaje král, řekl ženě: Medle, netaj přede mnou toho, nač se já tebe vzepřám. I řekla žena: Mluv, prosím, pane můj králi. **19** Tedy řekl králi: Není-liž Joáb jednatel všeho tohoto? I odpověděla žena a řekla: Jako jest živa duše tvá, pane můj králi, žeť se nelze uchyliti na pravo aneb na levo ode všeho toho, což mluvil pán můj králi; nebo služebník tvůj Joáb, onť jest mi rozkázel, a on naučil služebnici tvou všechném slovům těmto. **20** A bych tak příkladně vedla řec tuto, způsobil to služebník tvůj Joáb. Ale pán můj moudrý jest jako anděl Boží, věda, což se koli děje na zemi. **21** A protož řekl králi Joábovi: Aj, již jsem to učinil. Jdiž tedy, přived mládence Absolona. **22** I padl Joáb na tvář svou k zemi, a pokloniv se, poděkoval králi, a řekl Joáb: Dnes jest poznal služebník tvůj, že jsem nalezl milost před očima tvýma, pane můj králi, poněvadž jest králi naplnil žádost služebníka svého. **23** Tedy vstav Joáb, odšel do Gessur, a přivedl Absolona do Jeruzaléma. **24** I řekl králi: Nechť se navráti do domu svého, ale tvář mé ať nevidí. A tak navrátil se Absolon do domu svého, ale tvář královské neviděl. **25** Nebylo pak žádného muže tak krásného jako Absolon ve všem Izraeli, aby takovou chválu měl. Od paty nohy jeho až do vrchu hlavy jeho nebylo na něm poškvryny. **26** A když stříhával vlasy hlavy své, (měl pak obyčej každého roku je stříhati, protože jej obtěžovaly, i stříhával je), tedy vážival vlasy hlavy své, a bývalo jich dvě stě lotů váhy obecné. **27** Zrodili se pak Absolonovi tři synové a jedna dcera, jejíž jméno bylo Támar, kteráž byla žena vzezření krásného. **28** I byl Absolon v Jeruzalémě dvě létě, a tvář královské neviděl. **29** A protož poslal Absolon k Joábovi, chtěje ho poslati k králi. Kterýžto nechtěl přijíti k němu. I poslal ještě podruhé, a nechtěl přijíti. **30** Tedy řekl služebníkům svým: Shlédněte dědinu Joábovu vedle pole mého, kdežto má ječmen; jděte a spalte jej. I zapálili služebníci Absolonovi dědinu tu. **31** A vstav Joáb, přišel k Absolonovi do domu jeho, a řekl jemu: Proč jsou služebníci tvoji zapálili dědinu mou? **32** Odpověděl Absolon Joábovi: Aj, poslal jsem k tobě, řka: Přid' sem, a pošli tě k králi, abys řekl jemu: I proč jsem přišel z Gessur? Lépe mi bylo ještě tam zůstati. Protož nyní nechat' uzříti tvář královu. Paklít' jest na mně nepravost, necht' mne rozkáže zabiti. **33** Tedy přišel Joáb

k králi a oznámil to jemu. I povolal Absolona. Kterýž přišed k králi, poklonil se na tvář svou až k zemi před ním. I políbil král Absolona.

15 I stalo se potom, že sobě najednal Absolon vozů a koní a padesáte mužů, kteříž by běhali před ním. **2** A vstávaje ráno Absolon, stával u cesty při bráni, a každého muže, kterýž, maje při, šel k králi pro rozsouzení, povolával Absolon, říkaje: Z kterého jsi ty města? A když mu odpověděl: Z toho a z toho pokolení Izraelského jest služebník tvůj, **3** Řekl jemu Absolon: Hle, tvá pře výborná jest a pravá, ale kdo by tě vyslyšel, není žádného u krále. **4** Říkal také Absolon: Ó kdyby mne kdo ustanovil soudcím v zemi této, aby ke mně chodil každý, kdož by měl nesnáz a při, a dopomáhal bych jemu k spravedlnosti. **5** Ano i když někdo přicházela, klaněje se jemu, vztáhl ruku svou, a uchopě ho, políbil jej. **6** Činíval pak Absolon tím způsobem všemu Izraelovi, kterýž pro rozsudek přicházela k králi; a tak obracel k sobě Absolon srdeč mužů Izraelských. **7** Stalo se také po čtyřiceti letech, že řekl Absolon k králi: Nechť' jdu, prosím, a splním slib svůj v Hebronu, který jsem učinil Hospodinu. **8** Nebo byl učinil slib služebník tvůj, když jsem bydlil v Gessur v Syrii, řka: Jestliže mne zase kdy přivede Hospodin do Jeruzaléma, tedy službu jemu učiním. **9** Jemuž řekl králi: Jdi u pokoji. Kterýžto vstav, odšel do Hebronu. **10** I poslal Absolon špehéra do všech pokolení Izraelských, aby řekli: Když uslyšíte zvuk trouby, rcete: Kralujet' Absolon v Hebronu. **11** S Absolonom pak šlo dvě stě mužů z Jeruzaléma pozvaných, ale šli v upřímnosti své, aniž co o tom věděli. **12** Poslal také Absolon pro Achitofele Gilonského, rádce Davidova, aby přišel z města svého Gilo, když měl obětovati oběti. I stalo se spiknutí veliké, nebo lidu ustavičně přibývalo Absolonusi. **13** V tom přišel posel k Davidovi, řka: Srdce Izraelských obrátilo se po Absolonusi. **14** Tedy řekl David všechném služebníkům svým, kterýž byli s ním v Jeruzalémě: Vstaňte a utecme, sic jinak nemohli bychom ujítí tváři Absolonusi. Pospěšte, at' odejdeme, aby se neuspíši, a nezastihl nás, a neuvalil na nás zlého a nepohubil města ostrostí meče. **15** I řekli služebníci království králi: Což by koli zvolil pán nás král, ted' jsme služebníci tvoji. **16** A tak vyšel král se vši svou čeledí pěšky; tolíko zanechal králi desít ženin, aby doma hlídaly. **17** Když pak vyšel král a všecken lid pěšky, postavili se na jednom místě zdaleka. **18** I šli všeckni služebníci při něm; těž všeckni Cheretejší a všeckni Peletejší, i všeckni Gittejší, šest set mužů, kterýž přišel pěšky z Gát, šli před králem. **19** Tedy řekl král k Ittai Gittejskému: Proč ty také jdeš s námi? Navrat' se a zůstaň při králi; nebo cizozemec jsi, kterýž se tudíž zase odběrš k místu svému. **20** Nedávno přišel, a již bych dnes tebou pohnouti měl, abys s námi chodil? Já' zajisté pojdu, kdež mi se nahodí. Navratíš se a zprovod' zase bratří své, a budíš s tebou milosrdenství a pravdu. **21** Odpovídaje pak Ittai králi, řekl: Živ' jest Hospodin a živ' jest pán můj král, že na kterémkoliv místě bude pán můj král, bud' mrtev aneb živ, tut' bude i služebník tvůj. **22** I řekl David k Ittai: Podíž a přejdi. I přešel Ittai Gittejský a všeckni muži jeho, i všecky dítky, kteréž byly s ním. **23** Tedy plakala všecka země hlasem velikým, i všecken lid přecházející. A tak přešel král potok Cedron; i

všecken lid přešel proti cestě vedoucí na poušt'. **24** A aj, byl také Sádoch a všickni Levítové s ním, nesouce truhlu smlouvy Boží; i postavili truhlu Boží. Šel pak i Abiatar, a stál, dokudž všecken ten lid nepřešel z města. **25** I řekl král Sádochovi: Dones zase truhlu Boží do města. Jestližeť najdu milost před očima Hospodinovýma, přivedet mne zase, a ukážet' mi ji i přibytek svůj. **26** Paklít' řekne takto: Nelíbíš mi se, aj, ted' jsem, nechť mi učiní, což se mu dobrého vidí. **27** Řekl ještě král Sádochovi knězi: Zdaliž ty nejsi vidoucí? Navratiž se do města u pokoji, Achimaas pak syn tvůj, a Jonata syn Abiatarův, dva synové vaši, budou s vámi. **28** Hle, já pobudu na rovinách pouště, dokudž nepřijde poselství od vás, skrbe něž by mi oznámeno bylo. **29** A tak donesl zase Sádoch a Abiatar truhlu Boží do Jeruzaléma, a zůstali tam. **30** Ale David šel vzhůru k vrchu hory Olivetské, vstupuje a pláče, maje přikrytu hlavu svou; šel pak bos. Všecken také lid, který byl s ním, přikryl jeden každý hlavu svou, a šli, ustavičně plácíce. **31** Tedy povědino Davidovi, že Achitofel jest s těmi, kteríž se spikli s Absolonem. I řekl David: Zruš, prosím, ó Hospodine, radu Achitofelovu. **32** I stalo se, jakž přišel David na vrch hory, aby se tam pomodlil Bohu, aj, potkal se s ním Chusai Architský, maje roztržené roucho své a hlavu prstí posypanou. **33** I řekl jemu David: Půjděš-li se mnou, budeš mi břemennem. **34** Pakli se navrátiš do města a díš k Absolonovi: Služebníkem tvým budu, ó králi, služebníkem zajistí otce tvého byl jsem již zdávna, již pak budu služebníkem tvým, tedy zrušíš radu Achitofelovu. **35** Však tam budou s tebou Sádoch a Abiatar kněží. Protož cožkoli uslyšíš z domu králova, oznámíš Sádochovi a Abaitaroví kněžím. **36** Aj, tam s nimi jsou dva synové jejich, Achimaas Sádochův a Jonata Abiatarův, po nichž mi vzkáze, což býste koli uslyšeli. **37** Šel tedy Chusai, přítel Davidův do města; Absolon také přišel do Jeruzaléma.

16 A když David sešel malíčko s vrchu, aj Síba služebník Mifibozetův vyšel proti němu se dvěma osly osedlanými, na nichž nesl dvě stě chlebů, a sto hroznů suchých, a sto hrud fíků, a nádobu vína. **2** I řekl král Síbovi: K čemu jsou tyto věci? Odpověděl Síba: Oslové pro čeleď královskou k jízdě, chléb pak a fíky, aby jedli služebníci, a víno, aby se napisl, kdož by ustal na pousti. **3** Opět král řekl: Kdež jest pak syn pána tvého? Odpověděl Síba králi: Aj, zůstal v Jeruzalémě, nebo řekl: Dnes navráti mi dům Izraelský království otce mého. **4** Řekl ještě král Síbovi: Aj, tvéť jsou všecky věci, kteréž má Mifibozet. Jemuž řekl Síba s poklonou: Nechat' vždycky tak nalézám milost před očima tvýma, pane můj králi. **5** Tedy bral se král David do Bahurim, a aj, vyšel odtud muž z čeledi domu Saulova, jehož jméno bylo Semei, syn Gerův, kterýžto vždy jda, zlořečil. **6** Ano i kamením házel na Davida, a na všecky služebníky krále Davida, ačkoli všecken lid a všickni udatní byli po pravici jeho i po levici jeho. **7** A takto mluvil Semei, když mu zlořečil: Vyjdi, vyjdi, vražedníče a nešlechetníče. **8** Obrátil' jest na tebe Hospodin všelikou krev domu Saulova, na jehož jsi místě kraloval, a dal Hospodin království v ruku Absolona syna tvého. A aj, již se vidíš v svém neštěstí, nebo jsi vražedník. **9** I řekl Abizai syn Sarvie králi: I proč zlořečí tento mrtvý pes pánu mému králi? Nechť jdu medle a setnu mu hlavu. **10** Ale král řekl: Co vám

do toho, synové Sarvie, že zlořečí? Poněvadž Hospodin jemu rozkázal: Zlořeč Davidovi, i kdož by směl říci: Proč tak činíš? **11** Řekl ještě David k Abizai i ke všechném služebníkům svým: Aj, syn můj, kterýž pošel z života mého, hledá bezživotí mého, čím více nyní tento syn Jemini? Nechte ho, at' zlořečí, nebo jemu rozkázal Hospodin. **12** Snad popatří Hospodin na ssouzení mé, a odplatí mi Hospodin dobrým za zlořečenství jeho dnes. **13** A tak šel David a muž jeho cestou. Semei také šel po stráni hory naproti němu, a jda, zlořečil a házel kamením proti němu a zmítl prachem. **14** I přišel král a všecken lid, kterýž byl s ním, ustalý, a odpočinul tu. **15** Absolon pak i všecken lid Izraelský přišel do Jeruzaléma, a Achitofel s ním. **16** A když přišel Chusai Architský, přítel Davidův k Absolonovi, řekl Chusai Absolonovi: Živ bud' král, živ bud' král. **17** Tedy řekl Absolon k Chusai: Tolíž jest vděčnost tvá k příteli tvému? Pročež jsi nešel s přítelom svým? **18** Odpověděl Chusai Absolonovi: Nikoli, ale kohož vyvolil Hospodin a lid tento i všickni muži Izraelští, toho budu a s tím zůstanu. **19** Přesto komuž bych já sloužiti měl? Zdali ne synu jeho? Jakož jsem sloužil otcí tvému, tak sloužiti budu tobě. **20** Řekl pak Absolon Achitofelovi: Radtež, co máme činiti? **21** Odpověděl Achitofel Absolonovi: Vejdí k ženinám otce svého, kterýž zanechal, aby hlídal doma. I uslyší všecken Izrael, že se zošklivil otcí svému, a zsilí se ruce všech, kteríž jsou s tebou. **22** A protož rozbili Absolonovi stan na paláci. I všel Absolon k ženinám otce svého před očima všeho Izraele. **23** Rada pak Achitofelova, kterouž dával toho času, byla, jako by se kdo doptával na řec Boží. Taková byla každá rada Achitofelova, jakož u Davida tak u Absolona.

17 Řekl ještě Achitofel Absolonovi: Nechť medle vyberu dvanácte tisíc mužů, abych vstana, honil Davida noci této. **2** A dostihna ho, dokudž jest ustalý a zemdlené má ruce, předěsim jej, a uteče všecken lid, kterýž jest s ním, i zamordují krále samého. **3** A tak obrátilm všecken lid k tobě; nebo jako bych je všecky obrátil, když zhyne ten muž, kteréhož ty hledáš. O lid ty se nic nestarej. **4** I líbila se ta řec Absolonovi i všechnem starším Izraelským. **5** A však řekl Absolon: Zavolej sem hned Chusai Architského, abychom slyšeli, co i on mluviti bude. **6** Když pak přišel Chusai k Absolonovi, mluvil k němu Absolon, řka: Takto mluvil Achitofel. Máme-li učiniti vedle řeči jeho, čili nic? Pověz ty. **7** Tedy řekl Chusai Absolonovi: Není' dobrá rada, kterouž dal Achitofel nyní. **8** Dále mluvil Chusai: Ty víš o otcí svém i mužích jeho, že jsou udatní, k tomu zjištění na myslí, jako nedvědice osírelá v poli. Nadto otec tvůj jest muž válečný, kterýž nebude nocovati s lidem. **9** Nýbrž nyní spíše v záloze stojí v nějaké jeskyni, aneb v některém jiném místě. I stalo by se, jestliže by kteří padli z těch tvých při začátku, že každý, kdož by o tom uslyšel, řekl by: Stala se porážka v lidu, kterýž postoupil po Absolonovi. **10** A tak by i silných reků srdce, kteréž jest jako srdce lva, škodlivě osláblo; nebo ví všecken Izrael, že jest zmužilý otec tvůj, a silní ti, kteříž jsou s ním. **11** Ale radím, abys, shromáždě k sobě všecken Izrael od Dan až do Bersabé, kterýž v množství jest jako písek při moři, ty sám životně vytáhl k boji. **12** A tak potáhneme proti němu, na kterém by koli místě nalezen byti mohl, a případnem

na něj, jako padá rosa na zemi; i nepozůstanet' z něho, totíž ze všech mužů, kteríž jsou při něm, ani jednoho. **13** Jestliže by se pak shrnul do města, snesou všecken lid Izraelský k tomu městu provazy, a vtrhneme je až do potoka, tak aby tam ani kaménka nebylo lze najítí. **14** I řekl Absolon a všickni muži Izraelští: Lepší' jest rada Chusai Architského, než rada Achitofelova. Hospodin zajisté to způsobil, aby zrušena byla rada Achitofelova, kteráž sic dobrá byla, aby tak uvedl Hospodin na Absolona zlé věci. **15** Oznámil pak to Chusai Sádochovi a Abiatarovi kněžím: Tak a tak radil Achitofel Absolonovi a starším Izraelským, ale já takto a takto jsem radil. **16** Nyní tedy pošlete rychle a oznamte Davidovi, řkouce: Nezůstavej přes noc na rovinách pouště, ale přeprav se bez meškání, aby snad nebyl sehlcen král i všecken lid, kteríž jest s ním. **17** Jonata pak a Achimaas stáli u studnice Rogel. I šla tam děvečka a pověděla jim, aby oni jdouce, oznámili to králi Davidovi; nebo nesměli se ukázati aneb vjít do města. **18** A však užrel je služebník, a oznámil Absolonovi. Pročež odšedše oba rychle, vešli do domu muže v Bahurim, kterýž měl studnici na dvoře svém. I spustili se do ní. **19** A žena vzavši plachtu, rozestřela ji na vrch studnice, a nasypala na ni krup. A tak nebyla ta věc spatřina. **20** Nebo když přišli služebníci Absolona k ženě do domu a řekli: Kde jest Achimaas a Jonata? odpověděla jim žena: Přešli' jsou ten potok. Hledavše tedy a nic nenalezše, navrátili se do Jeruzaléma. **21** A když oni odešli, tito vystoupivše z studnice, šli a oznámili králi Davidovi a řekli jemu: Vstaňte a přepravte se rychle přes vodu, nebo toto radil proti vám Achitofel. **22** Protož vstav David a všecken lid, kteríž byl s ním, přepravili se přes Jordán, prvé než se rozenido; a nezůstal ani jeden, ještě by se nepřepravil přes Jordán. **23** Tedy Achitofel vida, že se nestalo vedle rady jeho, osedlal osla, a vstav, odjel do domu svého, do města svého. A učiniv pořízení v čeledi své, oběsil se a umřel; i pochován jest v hrobě otce svého. **24** David pak byl již přišel do Mahanaim, když se Absolon přepravil přes Jordán, on i všecken lid Izraelský s ním. **25** A tu ustanovil Absolon Amazu místo Joába nad vojskem. (Byl pak Amaza syn muže, jehož jméno bylo Jetra Izraelský, kteríž všel k Abigail dceři Náchas, sestře Sarvie matky Joábovy.) **26** I položil se Izrael a Absolon v zemi Galád. **27** Stalo se pak, když přišel David do Mahanaim, že Sobi syn Náchas z Rabbat synů Ammon, a Machir syn Amielův z Lodebar, a Barzillai Galádský z Rogelim, **28** Lůže, číše a nádoby hliněné, též pšenice, ječmene, mouky, krup, bobu, šočovice a pražmy, **29** Ano i medu, másla a ovcí i syrů kravských přinesli Davidovi a lidu, kterýž s ním byl, aby jedli. Nebo řekli: Lid ten jest hladovitý a ustalý, i žíznívý na té poušti.

18 Sečtl pak David lid, kterýž měl s sebou, a ustanovil nad nimi hejtmany a setníky. **2** I uvedl David třetinu lidu v správu Joábova, a třetinu v správu Abizai syna Sarvie, bratra Joábova, a třetinu v správu Ittai Gittejského. A řekl král lidu: I já také potáhnu s vámi. **3** Ale lid řekl: Nikoli nepotáhneš; nebo jestliže bychom i utíkali, nebudouť na to velmi dbát, anž, by nás i polovici zbilí, budou toho velmi vážiti. Ty sám zajisté jsi jako z nás deset tisíců, protož lépe bude, abys nám byl v městě ku pomoci. **4** I řekl jim král: Což se vám za dobré vidí, učiním. Tedy stál král u brány, a všecken lid vycházel po stu a po tisící.

5 Přikázal pak král Joábovi a Abizai a Ittai, řka: Zacházejtež mi pěkně s synem Absolonom. A všecken lid slyšel, když přikazoval král všechném hejtmanům o Absolonovi. **6** A tak vytáhl lid do pole proti lidu Izraelskému, a byla bitva v lese Efraim. **7** I poražen jest tu lid Izraelský od služebníků Davidových, a stala se tu porážka veliká v ten den až do dvaceti tisíců. **8** Nebo když ta bitva rozšířila se po vši krajině, více pohubil lidu les, nežli jich požral meč toho dne. **9** Potkal se pak Absolon s služebníky Davidovými. Kterýžto Absolon jel na mezu, (i podsel mezek pod hustý dub veliký), a uvázl za hlavu vstromu tom, tak že visel mezi nebem a zemí. Ale mezek, kterýž pod ním byl, odběhl pryč. **10** To uzřev jeden, oznámil Joábovi, řka: Hle, viděl jsem Absolona, an visí na dubě. **11** I řekl Joáb muži, kterýž mu to oznámil: Aj, viděls. Pročež jsi ho tam nesrazil na zem? A já byl' bych povinen dát deset lotů stříbra a pás rytířský jeden. **12** Odpověděl muž ten Joábovi: A já, bych i odcetených měl na ruce své tisíc lotů stříbra, nevztáhl bych ruky své na syna královu; nebo jsme slyšeli, kterak přikazoval král tobě a Abizai a Ittai, řka: Šetřte všickni syna mého Absolona; **13** Leč bych se dopustil chtěl sám proti duši své nepravosti. Ale nebývát' nic tajno před králem, a ty bys sám proti mně stál. **14** I řekl Joáb: Nebudut' se tu meškat s tebou. Protož vzav tři kopí do ruky své, vrazil je do Absolona, an ještě živ byl na dubě. **15** A obskočivše Absolona deset služebníků, odenců Joábových, bili jej a zabili. **16** V tom zatroubil Joáb v troubu. I vrátil se lid od honění Izraele; nebo zdřel Joáb lid. **17** A vzavše Absolona, uvrhl jej v tom lese do jámy veliké, a nametal na něj hromadu kamení velmi velikou. Ale všecken Izrael zutíkal jeden každý do stanů svých. **18** (Absolon pak vzal byl a vyzdvihl sobě za života svého sloup v údolí královském; nebo byl řekl: Nemám syna, aby zůstala pamět jména mého. Protož nazval ten sloup jménem svým, kterýž slove místo Absolonovo až do dnešního dne.) **19** Tedy Achimaas syn Sádochův řekl: Medle, necht' běžím, abych zvěstoval králi, že ho vysvobodil Hospodin z ruky nepřítele jeho. **20** I řekl jemu Joáb: Nebyl bys dnes dobrým poslem, ale oznámíš to jiného dne; dnes však neoznamuj, protože syn králiv umřel. **21** Potom řekl Joáb k Chuzi: Jdiž, zvěstuj králi, co jsi viděl. A pokloniv se Chuzi Joábovi, běžel. **22** Mluvil pak ještě Achimaas syn Sádochův, a řekl Joábovi: Bud', jak bud', medle, necht' já také běžím za Chuzi. Odpověděl Joáb: Proč bys ty běžel, synu můj, když nemáš, co bys dobrého zvěstoval? **23** I řekl: Bud', jak bud', poběhnou. Odpověděl mu: Běž. A tak běžel Achimaas cestou přímější a předběhl Chuzi. **24** David pak seděl mezi dvěma branami. I vyšel strážný na vrch brány na zed, kterýž pozdvihl oči svých, užrel, a hle, muž běžel sám. **25** Tedy volaje strážný, oznámil králi. I řekl král: Jest-lit' sám, dobré poselství nese. A když ten šel předce a přibližoval se, **26** Uzrel ještě strážný muže druhého běžícího. I zavolal strážný na branného a řekl: Hle, opět muž běží sám. Tedy řekl král: I tent' v poselství běží. **27** Řekl ještě strážný: Vidím běh prvního, jako běh Achimaasa syna Sádochova. I řekl král: Dobrýtě to muž, protož s dobrým poselstvím jde. **28** Tedy volaje Achimaas, řekl králi: Pokoj tobě. A pokloniv se králi tváří svou k zemi, řekl: Pozechnaný Hospodin Bůh tvůj, kterýž podmanil muže ty, kteříž pozdvihli rukou svých proti pánu mému králi. **29** I řekl

král: Dobře-li se má syn můj Absolon? Odpověděl Achimaas: Viděl jsem hluk veliký, když posílal služebníka králova Joáb, a mne služebníka tvého, ale nevím nic, co bylo. 30 Jemuž řekl král: Odstup a stůj tamto. I odstoupil a stál. 31 A v tom Chuzi přišel, řekl: Zvěstuje se pánu mému králi, že vysvobodil tě dnes Hospodin z ruky všech povstávajících proti tobě. 32 Ale král řekl k Chuzi: Jest-liž živ syn můj Absolon? Odpověděl Chuzi: Necht' jsou tak, jako syn králov, nepřátelé pána mého krále, i všickni, kteříž povstávají proti tobě ke zlému. 33 I zarmoutil se král, a vstoupil do horního pokoje na bráně, plakal a jda, mluvil takto: Synu můj Absolone, synu můj, synumuj Absolone! Ó kdybych byl umřel za tebe, Absolone synu můj, synu můj!

19 I oznameno jest Joábovi: Aj, král pláče a naříká pro Absolona. 2 Pročéz obrátilo se to vysvobození toho dne v kvílení všemu lidu; nebo slyšel lid v ten den, že bylo praveno: Zámutek má král pro syna svého. 3 A tak kradl se lid toho dne, vcházeje do města, jako se krade lid, když se stydí, utíkaje z boje. 4 Král pak zakryl tvář svou, a křičel král hlasem velikým: Synu můj Absolone, Absolone synu můj, synu můj! 5 Tedy všed Joáb k králi do domu, řekl: Zahanbil jsi dnes tváří všech služebníků svých, kteříž vysvobodili život tvůj dnes, a život synů tvých i dcer tvých, a život žen tvých i život ženin tvých, 6 Miluje ty, kteříž tě mají v nenávisti, a v nenávisti maje ty, kteříž tě milují; nebos dokázal dnes, že sobě nevážíš hejtmanů a služebníků. Shledalt' jsem to zajisté dnes, že kdyby byl Absolon živ zůstal, bychom pak všickni dnes byli pobiti, tedy dobře by se tobě to líbilo. 7 Protož nyní vstana, vyjdi, a mluv ochotně k služebníkům svým; nebo přisahám't skrze Hospodina, jestliže nevyjdeš, žet nezůstane žádný s tebou této noci, a tot' bude tobě horší, nežli všecky zlé věci, kteréž na tebe přišly od mladosti tvé až dosavad. 8 A tak vstav král, posadil se v bráně. I povědino bylo všemu lidu témito slovy: Aj, král sedí v bráně. I přišel všecken lid před obličeji krále, ale lid Izraelský byl zutíkal jeden každý do svých stanů. 9 Tedy všecken lid hádal se vespolek ve všech pokoleních Izraelských, a pravili: Král vytřhl nás z ruky nepřátele našich, a tentýž vytřhl nás z ruky Filistinských, a ted' nyní utekl z země před Absolonom. 10 Absolon pak, kteréhož jsme pomazali sobě, zahynul v boji. Nyní tedy, proč zanedbáváte přivéstí zase krále? 11 Protož král David poslal k Sádochovi a Abiatarovi kněžím, s témito slovy: Mluvte k starším Judským, řkouce: Proč máte být poslední v uvedení zase krále do domu jeho? (Nebo řec všechno lidu Izraelského donesla se krále o uvedení jeho do domu jeho.) 12 Bratří moji jste, kost má a tělo mé jste; proč tedy máte být poslední v uvedení zase krále? 13 A Amazovi také rcete: Zdaliž ty nejsi kost má a tělo mé? Toto at' mi uční Bůh a toto přídá, jestliže nebudeš hejtmanem vojska přede mnou po všecky dny na místo Joáoba. 14 I naklonil srdce všech mužů Judských, jako muže jednoho, aby poslali k králi, řkouce: Navratiž se ty i všickni služebníci tvoji. 15 Tedy navrátil se král, a přišel až k Jordánu. Lid pak Judský byl přišel do Galgala, aby se bral vstří králi, a převedl jej přes Jordán. 16 Pospíšil také Semei syn Gery, syna Jemini, kterýž byl z Bahurim, a vyšel s lidem Judským vstří králi Davidovi. 17 A tisíc mužů bylo s ním z Beniamín. Síba také služebník domu Saulova, s patnácti

syny svými, a dvacetí služebníků jeho s ním, přepravili se přes Jordán před krále. 18 I přeplavili lodí, aby převezli čeleď královskou a učinili, což by se jemu líbilo. Semei pak syn Gerův padl před králem, když se přepraviti měl přes Jordán. 19 A řekl králi: Nepočítej mi pán můj nepravosti, a nezpomínej, co neprávě učinilslužebník tvůj toho dne, když vyšel pán můj král z Jeruzaléma, aby to měl skládati král v srdci svém. 20 Nebot' zná služebník tvůj, že zhřešil, a aj, přišel jsem dnes prvé, než kdo ze vší čeledi Jozefovy, abych vyšel vstří pánu svému králi. 21 I odpověděl Abizai syn Sarvie ařekl: A což nebude zabít Semei, proto že zlorečil pomazanému Hospodinovu? 22 Ale David řekl: Co vám do toho, synové Sarvie, že jste mi dnes odporní? Dnesliž mázabit být někdo v Izraeli? Nebo zdaliž nevím, že dnes jsem králem nad Izraelem. 23 Tedy řekl král k Semei: Neumřeš. I přisáhl mu králi. 24 Mifibozet také vnuk Saulův vyjel vstří králi. (Neošetroval pak byl noh svých, ani brady nespravoval, ani šatů svých nepral od toho dne, jakž byl odšel král, až do dne, když se navrátil v pokoji.) 25 A když přišel do Jeruzaléma, vyšel vstří králi. I řekl jemu králi: Proč jsi neodšel se mnou, Mifibozete? 26 Kterýž odpověděl: Pane můj králi, služebník můj oklamal mne. Řekl tě byl zajisté služebník tvůj: Osedlám sobě osla, abych vsedna na něj, bral se s králem, proto že jest kulhavý služebník tvůj. 27 I osočil služebníka tvého u pána mého krále, ale pán můj král jest jako anděl Boží, učiníž tedy, cožt' se dobrého vidí. 28 Nebo všickni z domu otce mého byli jsme hodni smrti před pánum mým králem, a však jsi zasadil služebníka svého mezi ty, kteříž jedí chléb stolu tvého. K čemuž bych více právo měl, a oč se více na krále domlouval? 29 Jemuž řekl král: Proč šíříš řec svou? Vyřklt' jsem. Ty a Síba rozdělte se statkem. 30 Ještě řekl Mifibozet králi: Třebas nechť všecko vezme, když se jen navrátil pán můj král v pokoji do domu svého. 31 Ano i Barzillai Galádský vyšel z Rogelim, a přepravil se s králem přes Jordán, aby ho zprovidol za Jordán. 32 Byl pak Barzillai velmi starý, maje osmdesáte let, kterýž opatřoval krále stravou, když obýval v Mahanaim; nebo byl člověk bohatý velmi. 33 I řekl král k Barzillai: Pod' se mnou, a chovatí tě budu při sobě v Jeruzalémě. 34 Ale Barzillai odpověděl králi: Jacíž jsou dnovené věku mého, abych šel s králem do Jeruzaléma? 35 V osmdesáti letech jsem dnes. Zdaliž mohu rozeznati mezi dobrým a zlým? Zdaliž okušením rozezná služebník tvůj, co bych jedl a co bych pil? Zdaliž poslouchati mohu již hlasu zpěváků a zpěvákyní? Proč by tedy služebník tvůj déle být měl břemennem pánu svému králi? 36 Maličko ještě příjde služebník tvůj za Jordán s králem; nebo proč by mi se takovou odplatou král odplacovati měl? 37 Necht' se navráti, prosím, služebník tvůj, at' umru v městě svém, kdež jest hrob otce mého a matky mé. Aj, služebník tvůj Chimham půjde se pánum mým králem, jemuž učiníš, cožt' se dobrého viděti bude. 38 I řekl král: Dobře, necht' jde se mnou Chimham, a učiním jemu, což se tobě za dobré viděti bude; nadto cehožkoli požádáš ode mne, tot' učiním. 39 A když se přepravil všecken lid přes Jordán, král také přepravil se. I políbil král Barzillai a požehnal ho, kterýžto navrátil se na místo své. 40 A tak bral se králi do Galgala a Chimham s ním; všecken také lid Judský provázeli krále, též i polovice lidu Izraelského. 41 A aj, všickni muži Izraelští přišedše k králi, řekli jemu: Proč jsou tě

ukradli bratří naši, muži Juda, a přivedli krále a čeled jeho přes Jordán, i všecky muže Davidovy s ním? **42** I odpověděli všickni muži Judští mužům Izraelským: Proto že král jest příbuzný náš. A proč se hněváte o to? Zdaliž nás za to král pokrmy opatroval? Zdaliž nám jaké dary dal? **43** Odpovídajíce pak muži Izraelští mužům Judským, řekli: Deset dílu máme v králi, a protož i v Davidovi máme více nežli vy. Pročež tedy málo jste nás sobě vázili? Zdaliž jsme my prvé o to nemluvili, abychom zase přivedli krále svého? Ale tvrdší byla řeč mužů Judských nad řeč mužů Izraelských.

20 Přišel pak tu náhodou člověk nešlechetný, jehož jméno bylo Seba, syn Bichri, muž Jemini. Ten zatroubil v troubu a řekl: Nemámet' my dílu v Davidovi, ani dědictví v synu Izai; obrat se jeden každý k stanům svým, ó Izraeli. **2** A tak všickni muži Izraelští odstoupili od Davida za Sebou synem Bichri, ale muži Judští přídrželi se krále svého od Jordánu až do Jeruzaléma. **3** David pak přišel do domu svého do Jeruzaléma. A vzal král deset ženin, kterýchž byl nechal, aby hlídal doma, a dal je pod stráž, a choval je, ale nevházel k nim. A zůstaly zavřené až do dne smrti své v vdomství. **4** Potom řekl král Amazovi: Svojej mi muže Judské do třetího dne, ty také se tu postav. **5** A tak odšel Amaza, aby svolał lid Judský, ale prodil mimo určitý čas, kterýž mu byl uložil. **6** Protož řekl David Abizai: Již nyní hůře nám činiti bude Seba syn Bichri, nežli Absolon. Vezmi služebníky pána svého, a hoří jej, aby sobě nenalezl měst hrazených, a tak ušel by nám s očí. **7** Tedy táhli za ním muži Joábovi, i Cheretejští, i Peletejští, a všickni udatní vytáhli z Jeruzaléma, aby honili Sebu syna Bichri. **8** A když byli u kamene toho velikého, kterýž jest v Gabaon, Amaza potkal se s nimi. Joáb pak byl opásán po sukni, v kterouž byl oblečen, na níž také měl připásaný meč k bedrám po pošvě své, kterýž snadně vytrhnouti i zase vstrčiti mohl. **9** I řekl Joáb Amazovi: Dobře-li se máš, bratře můj? A ujal Joáb pravou rukou Amazu za bradu, aby ho políbil. **10** Ale Amaza nešetřil se meče, kterýž byl v ruce Joábově. I ranil ho jím pod páté žebro, a vykydl střeva jeho na zem jednou ranou, a umřel. I honili Joáb a Abizai, bratr jeho, Sebu syna Bichri. **11** Tedy stope tu jeden podlé něho z služebníků Joábových, řekl: Kdokoli přeje Joábovi, a kdokoli drží s Davidem, jdi za Joábem. **12** Amaza pak válel se ve krvi prostřed cesty. A vida onen, že se zastavoval všecken lid, odvlékl Amazu s cesty do pole, a uvrhli na něj roucho, vida, že každý, kdož šel mimo něj, zastavoval se. **13** A když byl odvlečen z cesty, šel jeden každý za Joábem, aby honili Sebu syna Bichri. **14** (Kterýžto prošel všecka pokolení Izraelská do Abel Betmaacha se všechněmi Berejskými, kterýž se byli shromázdili a šli za ním.) **15** A přítahše, obléhlí jej v Abel Betmaacha, a udělali násyp proti městu, kterýž se bránilo z bašt; všecken pak lid, kterýž byl s Joábem, usiloval podvrátiti zed. **16** V tom zvolala jedna rozumná žena z města: Slyše, slyše! Rcte medle Joábovi: Přistup sem, a budu s tebou mluvit. **17** Kterýž když k ní přistoupil, řekla žena: Ty-li jsi Joáb? Odpověděl: Jsem. I řekla jemu: Poslyš slov služebnice své. Odpověděl: Slyším. **18** Protož mluvila, řkuci: Takt' jsou rozmlouvali hned s počátku, řkouce: Bez pochyby žet' se ptáti budou Abelských, a tak se správí. **19** Ját' jsem jedno z pokojných a věrných

Izraelských, ty pak usiluješ zkaziti město, a to ještě hlavní město v Izraeli. I pročež usiluješ sehtiti dědictví Hospodinovo? **20** Tedy odpověděl Joáb a řekl: Odstup, odstup to ode mne, abych sehtiti a zkaziti chtěl. **21** Neníť toho, ale muž z hory Efraim, jménem Seba, syn Bichri, pozdvihl ruky své proti králi Davidovi. Vydejte ho samého, a odtrhnemť od města. I řekla žena Joábovi: Hle, hlava jeho vyvržena bude tobě přes zed. **22** A tak zjednala to žena ta u všeho lidu moudrostí svou, že stávše hlavu Seby syna Bichri, vyhodili ji Joábovi. Kterýžto když zatroubil v troubu, rozešli se od města jeden každý do stanů svých. Joáb také vrátil se do Jeruzaléma k králi. **23** Byl pak Joáb představen všemu vojsku Izraelskému, a Banaiáš syn Joiadův nad Cheretejštími a Peletejštími. **24** Též Aduram byl nad platy, a Jozafat syn Achiludův byl kanclírem, **25** A Seiaš písárem, Sádoch pak a Abiatar byli kněžími. **26** Híra také Jairský byl knížetem Davidovým.

21 Byl pak hlad za dnů Davidových tři léta pořád. I hledal David tvář Hospodinovy. Jemuž řekl Hospodin: Pro Saule a pro dům jeho vražedlný, nebo zmordoval Gabaonitské. **2** Tedy povolav krále Gabaonitských, mluvil k nim. (Gabaonitští pak nebyli z synů Izraelských, ale z ostatků Amorejských, jimž ačkoli byli synové Izraelskí přísahou se zavázali, však Saul usiloval je vypléniti, v horlivosti své pro syny Izraelské a Judské.) **3** A řekl David Gabaonitským: Což vám učiním a čím vás spokojím, abyste dobročešili dědictví Hospodinovu? **4** Odpověděli jemu Gabaonitští: Není nám o stříbro ani o zlato činiti s Saulem a domem jeho, ani o bezživotí někoho z Izraele. I řekl: Cožkoli díte, učiním vám. **5** Kterýž řekl králi: Muže toho, kterýž vyhubil nás, a kterýž ukládal o nás, vyhledáme, aby nezůstal v žádných končinách Izraelských. **6** Necht' jest nám dáno sedm mužů z jeho synů, a zvěsimě je Hospodinu u Gabaa Saulova, kteréhož byl vyvolil Hospodin. I řekl králi: Já dám. **7** Odpustil pak král Mifibozetovi synu Jonaty, syna Saulova, pro přísahu Hospodinovu, kteráž byla mezi nimi, mezi Davidem a Jonatou synem Saulovým. **8** Ale vzal král dva syny Rizpy dcery Aja, kterýž porodila Saulovi, Armona a Mifibozetu, a pět synů sestry Míkol dcery Saulovy, kterýž byla porodila Adrielovi synu Barzillai Molatitského. **9** I vydal je v ruku Gabaonitských, kterýž zvěšeli na hoře před Hospodinem. A tak kleslo těch sedm spolu, a zbiti jsou při začátku zně, když počínali žítí ječmene. **10** Rizpa pak, dcera Aja, vzavši žini, prostřela ji sobě na skále při začátku zně, dokudž nepreršel na ně déšť s nebe, a nedala ptákům nebeským sedati na ně ve dne, ani přicházeti zvěř polní v noci. **11** Tedy oznameno jest Davidovi, co učinila Rizpa dcera Aja, ženina Saulova. **12** Protož odšed David, vzal kosti Saulovy a kosti Jonaty syna jeho od starších Jáběs Galád, kterýž byli je ukradli na ulici Betsan, kdežto byli je zvěšeni Filistinští v ten den, když porazili Filistinští Saula v Gelboe. **13** Vzal, pravím, odtud kosti Saulovy a kosti Jonaty syna jeho; i kosti těch, kterýž zvěšeni byli, sebrali. **14** A pochovali je s kostmi Saulovými a Jonaty syna jeho, v zemi Beniamin, v Sela, v hrobě Cis otce jeho; a učinili všecko, což byl přikázal král, a potom slitoval se Bůh nad zemí. **15** Vznikla pak opět válka Filistinských proti Izraelovi. I vytáhl David a služebníci jeho s ním, a bili se s Filistinskými, tak že ustal David. **16** Tedy Izbenob, kterýž byl

z synů jednoho obra, (jehož kopí hrot vážil tři sta lotů oceli, a měl připásaný k sobě meč nový), myslil zabiti Davida. 17 Ale retoval ho Abizai syn Sarvie, a raniv toho Filistinského, zabil jej. Protož muži Davidovi přisáhlí, řkouce jemu: Nepůjdeš více s námi do boje, abys nezhasil svíce Izraelské. 18 Opět byla válka v Gob s Filistinskými. Tehdáž Sibbechai Chusatsky zabil Sáfu, kterýž byl z synů téhož obra. 19 Byla ještě i jiná válka s Filistinskými v Gob, kdež Elchánan syn Járe Oregim Betlémský zabil bratra Goliáše Gitejského, u jehož kopí bylo dřevo jako vratidlo tkadlovské. 20 Potom byla také válka v Gát. A byl tam muž veliké postavy, kterýž měl u rukou a u noh po šesti prstech, všech čtyřmecítma, a byl také syn toho obra. 21 Ten když haněl Izraele, zabil ho Jonata, syn Semmaa bratra Davidova. 22 Ti čtyři byli synové jednoho obra v Gát, kterýž padli od ruky Davidovy a od ruky služebníků jeho.

22 Mluvil pak David Hospodinu slova písňě této v ten den, když ho vysvobodil Hospodin z ruky všech nepřátel jeho, i z ruky Saulovy. 2 A řekl: Hospodin skála má a hrad můj, i vysvoboditel můj se mnou. 3 Bůh skála má, doufati budu v něho; šít můj a roh spasení mého, vyvýšení mé a útočiště mé, spasitel můj, kterýž od násilí vysvobozuje mne. 4 Chvály hodného vzýval jsem Hospodina, a od nepřátel svých vysvobozen jsem. 5 Nebo obklíčily mne byly úzkosti smrti, a proudové bezbožných předěsili mne. 6 Bolesti smrtelné obstoupily mne, a osídla smrti zachvátila mne. (Sheol h7585) 7 V úzkosti své vzýval jsem Hospodina, a k Bohu svému volal jsem, i vyslyšel z chrámu svého hlas můj, a křik můj přišel v uši jeho. 8 Tedy pohnula se a zaťásla země, základové nebes pohnuli se, a třásli se pro rozněvání jeho. 9 Dým vycházel z chřípí jeho, a oheň zžírající z úst jeho, od něhož se uhlí roznítilo. 10 Nakloniv nebes, sstoupil, a mrákota byla pod nohami jeho. 11 I vsedl na cherubín a letěl, a spatřin jest na peří větrovém. 12 Položil temnosti vůkol sebe jako stany, shrnutí vod, oblaky husté. 13 Od blesku oblíčeje jeho rozplánilo se uhlí řeřavé. 14 Hřímal s nebes Hospodin, a Nejvyšší vydal zvuk svůj. 15 Vystřelil i střely, kterýmiž je rozptýlil, a blýskání, jímž je porazil. 16 I ukázaly se hlubiny mořské, a odkryti jsou základové okršliku, pro zůřivé kárání Hospodinovo, pro dmýchání větru chřípí jeho. 17 Poslav s výsoty, přijal mne, vytáhl mne z vod velikých. 18 Vysvobodil mne od nepřítele mého silného, od těch, kterýž mne nenáviděli, ačkoli silnější mne byli. 19 Předstihli mne v den trápení mého, ale Hospodin byl mi podpora. 20 Kterýž vyvedl mne na prostranství, vysvobodil mne, nebo sobě oblíbil mne. 21 Odplatal mi Hospodin podlé spravedlnosti mé, podlé čistoty rukou mých odplatil mi. 22 Nebo jsem ostríhal cestu Hospodinových, aniž jsem se bezbožně strhl Boha svého. 23 Všickni zajisté soudové jeho jsou před obličejem mým, aniž jsem od kterých ustanovení jeho odstoupil. 24 A tak byv dokonalý před ním, šetřil jsem, abych se nedopustil nepravosti. 25 Protož odplatal mi Hospodin podlé spravedlnosti mé, vedle čistoty mé před očima jeho. 26 Ty, Pane, s milosrdným milosrdenstvím nakládáš, a k upřímu upřímu se máš. 27 K sprostnému sprostně se ukazuješ, a s převráceným převráceně zacházíš. 28 Lid pak ssouzený vysvobozeš, ale před vysokomyslnými oči své

sklopuješ. 29 Ty zajisté jsi svíce má, ó Hospodine. Hospodin jistě osvěcuje temnosti mé. 30 Nebo v tobě proběhl jsem vojska, v Bohu svém přeskočil jsem zed. 31 Toho Boha silného cesta jest dokonalá, výmluvnosti Hospodinovy přečištěně; onť jest štíť všech, kteříž doufají v něho. 32 Nebo kdo jest Bohem kromě Hospodina? A kdo jest skalou kromě Boha našeho? 33 Bůh jest síla má i vojska mého, onť působí volnou cestu mou. 34 Činí nohy mé jako laní, a na vysokých místech mých postavuje mne. 35 Cvičí ruce mé k boji, tak že lámi lučiště oceliv rukama svýma. 36 Nebo dal mi šít spasení svého, a dobrivost jeho zvelebila mne. 37 Rozšířil kroky mé pode mnou, aby se nepodvrty nohy mé. 38 Honil jsem nepřátele své a zahladil jsem je, aniž jsem se navrátil, dokudž jsem jich nevyplénil. 39 Docela jsem je vyhubil a sprobodal jsem je, tak že nepovstanou; i padli pod nohy mé. 40 Ty zajisté, Bože, přepásals mne udatností k boji, porazils pode mne ty, kteříž povstávají proti mně. 41 Nýbrž dals mi šiji nepřátele mých, těch, kteříž v nenávisti měli mne, a vyplénil jsem je. 42 Ohlédali se, ale nebyl, kdo by vysvobodil, k Hospodinu, ale nevyslyšel jich. 43 I potřel jsem je jako prach země, jako bláto na ulicích potlačil a rozptýlil jsem je. 44 Ty jsi mne vytrhl z různic lidu mého, zachovals mne, abych byl za hlavu národům; lid neznámý mně sloužil. 45 Cizozemci lhali mi, a jakž zaslechl, uposlechl mne. 46 Cizozemci svadli, a třásli se i v ohradách svých. 47 Žív' jest Hospodin, a požehnaná skála má; protož at' jest vyvýšován Bůh, skála spasení mého, 48 Bůh silný, kterýž dává mi pomsty a podmařuje mi lidi. 49 Vyvodíš mne z prostředí nepřátele mých, a nad povstávajícími proti mně vyvýšuješ mne, člověka nepravého mne zbavuješ. 50 Protož chváliti tě budu, Hospodine, mezi národy, a jménu tvému žalmu zpívati budu. 51 Onť jest hrad jistého spasení krále svého, a ten, kterýž činí milosrdenství pomazanému svému Davidovi, i semeni jeho až na věky.

23 Tato jsou pak poslední slova Davidova: Řekl David syn Izai, řekl, pravím, muž, kterýž jest velice zvýšený, pomazaný Boha Jákobova, a libý v zpěvích Izraelských: 2 Duch Hospodinův mluvil skrze mne, a řeč jeho jazykem mým vynesena. 3 Řekl mi Bůh Izraelský, mluvila skála Izraelská: Kdo panovati bude nad lidem, budet' spravedlivý, panující v bázni Boží. 4 Rovně jako bývá světlo jitřní, když slunce vychází ráno bez oblaků, a jako mocí tepla a deště roste bylina z země: 5 Tak zajisté dům můj před Bohem; nebo smlouvou věčnou učinil se mnou, kteráž všelikaj upevněna a ostříhána bude. A tot' jest všecko mé spasení a všeliká útěcha, že nic tak vzdělávat se nebude. 6 Bezbožní pak všickni vypléněni budou jako trní, kteréž rukou bráno nebývá. 7 Ale kdož by se ho chtěl dotknouti, vezme železo a žerd', aneb ohněm docela spalí je tu, kdež zrostlo. 8 Tato jsou jména nejudatnějších Davidových: Jošeb Bašebet Tachmonský, přední z vůdců, jehož rozkoš byla s kopím pojednou udeřiti na osm set ku pobití jich. 9 A po něm Eleazar syn Dodí, syna Achochi, mezi třími silnými, kteříž byli s Davidem, když se opávali proti Filistinským shromážděným tam k boji, když již byli odtáhlí muži Izraelští. 10 Ten vstav, bil Filistinské, až ustala ruka jeho a ostála se při meči. V ten den zajisté učinil Hospodin vysvobození veliké, tak že se lid za ním navrátil, tolíko aby kořisti vzebral. 11 Po něm pak byl Samma syn Age

Hararský. Nebo když se byli shromáždili Filistinskí v hromadu tu, kdež bylo díl roli poseté šocovicí, a lid utekl před Filistinskými: **12** Tedy postavil se u prostřed dílu toho, a vysvobodil jej, a porazil Filistinské. I učinil Hospodin vysvobození veliké. **13** Sstoupili také ti tři z třídcíti předních, a přišli ve žni k Davidovi do jeskyně Adulam, když vojsko Filistinské leželo v údolí Refaim. **14** (Nebo David tehdáž byl v pevnosti své, a osazený lid Filistinských byl u Betléma.) **15** Zechtělo se pak Davidovi vody, a řekl: O by mi někdo dal pít vody z cisterny Betlémské, kteráž jest u brány! **16** A protož probivše se ti tři udatní skrze vojsko Filistinských, navázli vody z cisterny Betlémské, kteráž byla u brány, kterouž nesli a donesli k Davidovi. On pak nechtěl jí pít, ale obětoval ji Hospodinu. **17** A řekl: Nedejž mi toho, ó Hospodine, abych to učinili měl. Zdaliž to není krev mužů těch, kteríž šli, opováživše se života svého? I nechtěl jí pít. To učinili ti tři silní. **18** Potom Abizai bratr Joábův, syn Sarvie, byl přední mezi třmi, kterýž pozdvihl kopí svého proti třem stům, kteréž i pobil, a byl z těch tří nejslovoutnější. **19** Z těch tří on jsa nejslavnější, byl knížetem jejich, a však oném třem nebyl rovný. **20** Banaiáš také syn Joiadův, syn muže udatného, velikých činů, z Kabsael, ten porazil dva reky Moábské. Tentýž sstoupiv, zabil lva v jámě, když byl sníh. **21** Ten také zabil muže Egyptského, muže ku podivení, a měl Egyptský v rukou kopí. I šel k němu s holí, a vytrh kopí z ruky toho Egyptského, zabil ho kopím jeho. **22** To učinil Banaiáš syn Joiadův, kterýž také slovoutný byl mezi těmi třmi silnými. **23** A ač byl mezi třídcíti nejslavnější, však oném třem se nevrnoul. I ustanovil ho David nad drabanty svými. **24** Azael také bratr Joábův byl mezi třídcíti témito: Elchanan syn Dodův Betlémský, **25** Samma Charodský, Elika Charodský, **26** Chelez Faltický, Híra syn Ikeš Tekoitský, **27** Abiezer Anatotský, Mebunmai Chusatský, **28** Salmon Achochský, Maharai Netofatský, **29** Cheleb syn Baany Netofatský, Ittai syn Ribai z Gabaa synů Beniamin, **30** Banaiáš Faratonský, Haddai od potoku Gás, **31** Abialbon Arbatský, Azmavet Barechumský, **32** Eliachba Salbonský, z synů Jasen Jonata, **33** Samma Hararský, Achiam syn Sárar Ararský, **34** Elifelet syn Achasbai Machatského, Eliam syn Achitofelův Gilonský, **35** Chezrai Karmelský, Farai Arbitský, **36** Igal syn Nátanův z Soba, Báni Gádský, **37** Zelek Ammonský, Nacharai Berotský, oděnec Joába syna Sarvie, **38** Híra Itejský, Gareb Itejský, **39** Uriáš Hetejský. Všechn třídceti a sedm.

24 Tedy opět prchlivosť Hospodinova popudila se proti Izraelovi; nebo byl ponukl satan Davida na ně, řka: Jdi, sečti lid Izraelský a Judský. **2** Protož řekl král Joábovi, hejtmanu vojska svého: Projdi i hned všecka pokolení Izraelská od Dan až k Bersabé, a sečtěte lid, abych věděl počet jeho. **3** Ale Joáb řekl králi: Přidejž Hospodin Bůh tvůj k lidu, jakž ho kolimnoho, stokrát více, a to aby oči pána mého krále viděly. Ale proč pán můj král jest toho tak žádostiv? **4** A však přemohla řeč králova Joába i knížata vojska. Protož vyšel Joáb a knížata vojska od tváři královy, aby sečtli lid Izraelský. **5** A přepravivše se přes Jordán, položili se při Aroer po pravé straně města, kteréž jest u prostřed potoka Gád, a při Jazer. **6** Potom přišli do Galád a do země dolejší nové, odkudž šli do Dan Jáhan a do okolí Sidonského. **7** Přišli také ku pevnosti Tyru, a ke všem městům Hevejských a Kananejských; odkudž šli na poledne země Judské do Bersabé.

8 A když schodili všecku zemi, přišli po přeběhnutí devítí měsíců a dvacíti dní do Jeruzaléma. **9** I dal Joáb počet sečteného lidu králi. Bylo pak lidu Izraelského osmrkát sto tisíc mužů silných, kteříž mohli vytrhnoutmeč k bitvě. Mužů také Judských pětkrát stotisíc. **10** Potom padlo to těžce na srdce Davidovi, když již sečtli lid. I řekl David Hospodinu: Zhřešilt' jsem těžce, že jsem to učinil, ale nyní, ó Hospodine, odejmi, prosím, nepravost služebníka svého, nebť jsem velmi bláznivě učinil. **11** Když pak vstal David ráno, stalo se slovo Hospodinovo k Gádovi proroku, vidoucímu Davidovu, řkoucí: **12** Jdi a rci Davidovi: Toto praví Hospodin: Trojí' věci podávám, vyvol sobě jednu z nich, kterouž bych učinil. **13** Protož přišed Gád k Davidovi, oznámil mu to, a řekl jemu: Chceš-li, aby přišel na tebe hlad za sedm let v zemi tvé? čili abys za tři měsíče utíkal před nepřáty svými, a oni aby tě honili? čili aby za tři dny byl mor v zemi tvé? Pomyslíš spěšně, a viz, jakou mám odpověď dátí tomu, kterýž mne poslal. **14** I řekl David k Gádovi: Úzkostmi sevrín jsem náramně; nechat', prosím, upadneme v ruku Hospodinovu, neboť jsou mnohá slitování jeho, jediné ať v ruce lidské neupadám. **15** A tak uvedl Hospodin mor na Izraele od jitra až do času uloženého, a zemřelo jich z lidu od Dan až do Bersabé sedmdesáte tisíc mužů. **16** A když vztáhl anděl ruku svou na Jeruzalém, aby hubil jej, litoval Hospodin toho zlého, a řekl andělu, kterýž hubil lid: Dostit' jest, již přestaň. Anděl pak Hospodinův byl u humna Aravny Jebuzejského. **17** I mluvil David Hospodinu, když užel anděla, an bje lid, a řekl: Aj, já jsem zhřešil, a já jsem nepravě učinil, ale tito, jsouce jako ovce, co učinili? Necht' jest, prosím, ruka tvá proti mně a proti domu otce mého. **18** Potom navrátil se Gád k Davidovi v ten den, řekl jemu: Vstup a vzdělji Hospodinu oltář na humně Aravny Jebuzejského. **19** I šel David vedle řeči Gádovu, jakož byl příkázel Hospodin. **20** A vyhlédaje Aravna, užel krále s služebníky jeho, an jdou k němu; protož vyšed Aravna, poklonil se králi tváří svou až k zemi. **21** I řekl Aravna: Proč přišel pán můj král k služebníku svému? Odpověděl David: Abych koupil od tebe humno toto, na němž bych vzdělal oltář Hospodinu, aby přestala rána tato v lidu. **22** Opět řekl Aravna Davidovi: Necht' vezme a obětuje pán můj král, což se mu za dobré vidí. Aj, ted' volové k oběti zápalné, a smyky vozové i přípravy volů na drva. **23** Všecky ty věci dával králík Aravna králi. Řekl ještě Aravna králi: Hospodin Bůh tvůj zalibíž tě sobě. **24** Řekl pak král Aravnovi: Nikoli, ale raději koupím od tebe, a zaplatím, anž budu obětovati Hospodinu Bohu svému oběti zápalné darem dané. A tak koupil David humno a voly za padesáte lotů stříbra. **25** A vzdělav tu David oltář Hospodinu, obětoval oběti zápalné a pokojné. I byl milostiv Hospodin zemi, a přestala zhouba v Izraeli.

1 Královská

1 Král pak David sstaral se a sešel věkem, a ačkoli jej šaty přikrývaly, však nemohl se zahřívati. **2** I řekl jemu služebníci jeho: Necht' pohledají pánu našemu králi děvečky panny, kteráž by byla při králi a opatřovala jej, a aby spala v lůně jeho, a zahřívala pána našeho krále. **3** A protož hledajíce děvečky krásné ve všech končinách Izraelských, nalezli Abigaz Sunamitskou, a přivedli ji k králi. **4** Kterážto děvečka byla velmi krásná. I opatřovala krále a přisluhovala jemu, ale král ji nepoznal. **5** Adoniáš pak syn Haggity pozdvihoval se, říkaje: Ját' budu kralovati. I najednal sobě vozů a jezdci, a paděsáte mužů, kteríž by běhali před ním. **6** A nikdy ho nezarmoutil otec jeho, aby řekl: Proč jsi to učinil? Nebo byl i on velmi krásné postavy, kteréhož porodila po Absalonovi. **7** I mluvival s Joábem synem Sarvie a s Abiatarem knězem, kteríž napomáhal Adoniášovi. **8** Ale Sádoch kněz a Banaiáš syn Joiadův, též Nátan prorok a Simej i Rehi, a jiní přednější, kteréž měl David, nebyli s Adoniášem. **9** Tedy nabil Adoniáš ovcí a volů a krmného dobytka u kamene Zohel, kterýž byl u studnice Rogel, a pozval všechn bratří svých synů královských, i všechn mužů Judských, služebníků králových. **10** Nátana však proroka a Banaiáše a jiných přednějších mužů, ani Šalomouna bratra svého nepozval. **11** I mluvil Nátan k Betsabé matce Šalomounové, řka: Neslyšelal, že kraluje Adoniáš syn Haggity, a pán náš David nic neví o tom? **12** Protož nyní pod', prosím, a dámt' radu, kterouž vysvobodíš život svůj, i život syna svého Šalomouna. **13** Džíž, a vejda k králi Davidovi, rci jemu: Zdaliž jsi ty, pane můj králi, nepříslíš služebníci své, řka: Šalomoun syn tvůj kralovati bude po mně, a onť seděti bude na stolici mé? Pročež tedy kraluje Adoniáš? **14** A aj, když ty ještě tam mluvit budeš s králem, přijduť za tebou a doplním řeč tvou. **15** A tak vešla Betsabé k králi do pokoje. Král pak již byl velmi starý, a Abigaz Sunamitská přisluhovala králi. **16** Tedy Betsabé naklonivší hlavy, poklonila se králi. Jížto řekl králi: Což chceš? **17** I odpověděla jemu: Pane můj, ty jsi přisáhl skrze Hospodina Boha svého služebnici své, řka: Šalomoun syn tvůj kralovati bude po mně, a on seděti bude na stolici mé. **18** A nyní, hle, Adoniáš kraluje, ty pak nyní, pane můj králi, nic nevíš o tom. **19** Nebo nabiv volů a krmného dobytka a ovec množství, pozval všechn synů královských, i Abiatařa kněze a Joába hejtmana vojska, Šalomouna pak služebníka tvého nepozval. **20** Ješto ty, pane můj králi, víš, že oči všechn Izraele na tebe jsou obráceny, abys jim oznámil, kdo by seděti měl na stolici pána mého krále po tobě. **21** Sic jinak bude to, když usne pán můj král s otci svými, že já a syn můj Šalomoun budeme jako hříšníci. **22** A aj, když ještě ona mluvila s králem, přišel Nátan prorok. **23** I oznámili králi, řkouc: Aj, ted' Nátan prorok. A tak všel před krále, a poklonil se jemu tvář svou až k zemi. **24** Zatím řekl Nátan: Pane můj králi, ty-lis pověděl: Adoniáš kralovati bude po mně, a on seděti bude na stolici mé? **25** Nebo odšed dnes, nabil volů a krmného dobytka, i ovec množství, a sezval všecky syny královny a hejtmany vojska, i Abiatařa kněze. A hle, oni jedí a pijí před ním, a praví: Živ bud' král Adoniáš. **26** Mne pak služebníka tvého, a Sádochá

kněze, a Banaiáše syna Joiadova, a Šalomouna služebníka tvého nepozval. **27** Tak-liž jest ode pána mého krále nařízeno? Mně jsi zajisté neoznámil služebníku svému, kdo bude seděti na stolici pána mého krále po tobě? **28** A odpovídaje král David, řekl: Zavolejte mi Betsabé. Kteráž všedší před krále, stála před ním. **29** I přisáhl král, řka: Živ' jest Hospodin, kterýž vysvobodil duši mou ze všelikých úzkostí, **30** že jakož jsem přisáhl tobě skrze Hospodina Boha Izraelského, řka, že syn tvůj Šalomoun kralovati bude po mně, a on seděti bude na stolici mé místo mně, takt' učiním dnes. **31** A naklonivší hlavy Betsabé tváří k zemi, poklonu učinila králi a řekla: Živ bud' pán můj král David na věky. **32** Řekl ještě král David: Zavolejte ke mně Sádoch kněze a Nátana proroka, a Banaiáše syna Joiadova. Kterížto vešli před krále. **33** I řekl jim král: Vezměte s sebou služebníky pána svého, a vsadte Šalomouna syna mého na mezkyňi mou, a vedte ji k Gihonu. **34** I pomaže ho tam Sádoch kněz a Nátan prorok za krále nad Izraelem, a troubit budete troubou, a díte: Živ bud' král Šalomoun. **35** Potom vstoupíte zase, jdouce za ním. Kterýž přijda, seděti bude na stolici mé, a on kralovati bude místo mne; nebť jsem jemu přikázal, aby byl vůdcí nad Izraelem i nad Judou. **36** A odpovídaje Banaiáš syn Joiadův králi, řekl: Amen. Způsobiž to Hospodin, Bůh pána mého krále. **37** A jakož byl Hospodin se pámem mým králem, tak budí i s Šalomounem, a zvelebiž stolici jeho více, než stolici pána mého krále Davida. **38** A tak shli dolů Sádoch kněz a Nátan prorok, a Banaiáš syn Joiadův, Cheretejší také i Peletejší, a vsadili Šalomouna na mezkyňi krále Davida, a dovedli jej k Gihonu. **39** Vzal také Sádoch kněz roh oleje z stánku, a pomazal Šalomouna. Potom troubili trubou, a řekl všecken lid: Živ bud' král Šalomoun. **40** I vstoupil všecken lid za ním; kterýžto lid prozpěvoval s plésáním, a veselil se radostí velikou, tak až se všudy rozléhalo zvuky jejich. **41** Což slyše Adoniáš i všickni pozvaní, kteríž byli s ním, (byli pak již pojedli), slyše také i Joáb zvuk trouby, řekl: Jaký to zvuk v městě hlučících? **42** A když on ještě mluvil, aj, Jonata syn Abiatařa kněze přišel, jemuž řekl Adoniáš: Přistup sem, nebo jsi muž udatný a dobré poselství neseš. **43** Tedy odpovídaje Jonata, řekl Adoniášovi: Právě jížtě pán náš král David ustavil Šalomouna za krále. **44** Nebo poslal s ním král Sádoch kněze a Nátana proroka a Banaiáše syna Joiadova, ano i Cheretejské a Peletejské, a vsadili jej na mezkyňi královskou. **45** I pomazali jej Sádoch kněz a Nátan prorok za krále u Gihonu, a vstupovali odtud s radostí, tak že hlučelo město. Tot' jest zvuk ten, kterýž jste slyšeli. **46** Ano již i dosedl Šalomoun na stolici královskou. **47** Nýbrž i služebníci královští přišli, aby dobrořečili pánu našemu, králi Davidovi, řkouc: Učiní slavné Bůh tvůj jméno Šalomounovo nad jméno tvé, a zvelebiž stolici jeho nad stolici tvou. I poklonil se král na ložci svém. **48** Ano i král takto řekl: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, kterýž dal dnes sedicího na trůnu mému, a abych na to očima svýma hleděl. **49** I předěšeni jsou, a vstavše všickni ti pozvaní, kteríž byli při Adoniášovi, odešli jeden každý cestou svou. **50** Adoniáš také boje se Šalomouna, vstav, odšel a chytil se rohů oltáře. **51** I pověděli Šalomounovi, řkouc: Aj, Adoniáš bojí se krále Šalomouna, a hle, drží se rohů oltáře a praví: Nechť mi přisáhne dnes král Šalomoun, že nezabije

mne služebníka svého mečem. 52 I řekl Šalomoun: Bude-li muž statečný, nespadnet' vlas s něho na zem; pakliť co zlého na něm nalezeno bude, umřet'. 53 Poslal tedy král Šalomoun, aby jej odvedli od oltáře. Který příšed, poklonil se králi Šalomounovi. Jemuž řekl Šalomoun: Jdiž do domu svého.

2 Když se pak čas smrti Davidovy přiblížil, dával přikázání Šalomounovi synu svému, řka: 2 Ját' již odcházím podle způsobu všech lidí. Proto posilněj se a měj se zmužile, 3 A ostříhej přikázání Hospodina Boha svého, chodě po cestách jeho, a zachovávaje ustanovení jeho, rozkázání jeho, i soudy jeho i svědectví jeho, jakož psáno jest v zákoně Mojžíšově, at by se šťastně vedlo, což bys koli činil, i všecko, k čemuž bys se obrátil, 4 A aby naplnil Hospodin slovo své, kteréž mi zaslíbil, mluvě: Budou-li ostříhati synové tvoji cesty své, chodice přede mnou v pravdě z celého srdce svého a z celé duše své, tak mluvě: Že nebude vyplněn po tobě muž z stolice Izraelské. 5 Také i tom víš, co jest mi učinil Joáb syn Sarvie, totič, co učinil dvěma hejtmanům vojsk Izraelských, Abnerovi synu Ner, a Amazovi synu Jeter, že je zamordoval, dopustiv se vraždy Ištivé v čas pokoje, a zmazal krví zrádně vylitou páš svuj rytířský, kterýž měl na bedrách svých, a obuv svou, kterouž měl na nohách svých. 6 Protož zachováš se podle moudrosti své, a nedáš sstoupiti šedinám jeho v pokoji do hrobu. (*Sheol h7585*) 7 S syny pak Barzillai Galádského učiníš milosrdenství, tak aby jídali spolu s jinými při stole tvém; nebo tak podobně ke mně přišli, když jsem utíkal před Absalonem bratrem tvým. 8 Hle, máš také v moci své Semei syna Gery Beniaminského z Bahurim, kterýž mi zlořečil zlořečením velikým v ten den, když jsem šel do Mahanaim, ačkoli potom vyšel mi vstří k Jordánu, jemuž jsem přisáhl skrze Hospodina, řka: Nezabiju té mečem. 9 Nyní však neodpouštěj jemu. A poněvadž jsi muž opatrný, víš, jak bys k němu přistoupili měl, abys uvedl šediny jeho se krví do hrobu. (*Sheol h7585*) 10 A tak usnul David s otci svými, a pohřben jest v městě Davidově. 11 Dnū pak, v nichž kraloval David nad Izraelem, bylo čtyřidcti let. V Hebronu kraloval sedm let, a v Jeruzalémě kraloval třicet a tři léta. 12 I dosedl Šalomoun na stolici Davida otce svého, a utvrzeno jest království jeho velmi. 13 Tedy přišel Adoniáš syn Haggity k Betsabé matce Šalomounově. Kterážto řekla: Pokojný-li jest příchod tvůj? I odpověděl: Pokojný. 14 Řekl dále: Mám k tobě řeč. I řekla: Mluv. 15 Tedy řekl: Ty víš, že mé bylo království, a na mne obrátili všickni Izraelští tvář svou, abych kraloval, ale přeneseno jest království na bratra mého, nebo od Hospodina usouzeno mu bylo. 16 Nyní pak jediné věci žádám od tebe, necht' nejsem oslyšán. Kteráž řekla jemu: Mluv. 17 A on řekl: Rci, prosím, Šalomounovi králi, (nebot' neoslyší tebe), at' mi dá Abizag Sunamitskou za manželku. 18 Odpověděla Betsabé: Dobře, já' budu mluvit o tebe s králem. 19 Protož vešla Betsabé k králi Šalomounovi, aby mluvila s ním o Adoniáše. I povstal král proti ní, a pokloniv se jí, posadil se na stolici své; rozkázel také postavit stolici matce své. I posadila se po pravici jeho, 20 A řekla: Jediné věci neveliké já žádám od tebe, necht' nejsem oslyšána. I řekl jí král: Žádej, matko má, nebot' neoslyším tebe. 21 Kteráž řekla: Necht' jest dána Abizag Sunamitská Adoniášovi bratu tvému za manželku. 22 A odpovídaje král Šalomoun,

řekl matce své: Proč ty jen žádáš za Abizag Sunamitskou Adoniášovi? Žádej jemu království, poněvadž on jest bratr můj starší nežli já, a má po sobě Abiataru kněze a Joába syna Sarvie. 23 I přísáhl král Šalomoun skrze Hospodina, řka: Toto at' mi učiní Bůh a toto přidá, že sám proti sobě mluvil Adoniáš řeč tuto. 24 Protož nyní, živt' jest Hospodin, kterýž mne utvrdil, a posadil na stolici Davida otce mého, a kterýž mi vzdělal dům, jakož byl mluvil, že dnes umíříti musí Adoniáš. 25 A tak poslal král Šalomoun Banaiáše syna Joiadova, kterýž udeřil na něj, tak že umrel. 26 Abiatarovi knězi také řekl král: Jdi do Anatot k roli své, nebo jsi hoden smrti. Ale nyní nezabijji tebe, poněvadž jsi nosil truhlu Hospodinovu před Davidem otcem mým, a snášel jsi všecka ta ssouzení, kteráž snášel otec můj. 27 I svrhli Šalomoun Abiataru s kněžstvím Hospodinovou, aby naplnil řeč Hospodinovu, kterouž byl mluvil proti domu Elí v Sílo. 28 Donesla se pak pověst ta Joába, (nebo Joáb postoupil po Adoniášovi, ačkoli po Absolonovi byl nepostoupil). Protož utekl Joáb k stánku Hospodinovu, a chytil se rohů oltáře. 29 I oznameno králi Šalomounovi, že utekl Joáb k stánku Hospodinovu, a že jest u oltáře. Tedy poslal Šalomoun Banaiáše syna Joiadova, řka: Jdi, oboř se na něj. 30 A když přišel Banaiáš k stánku Hospodinovu a řekl jemu: Takto praví král: Výjdi, odpověděl jemu: Nikoli, ale tuto umru. V tom oznámil zase Banaiáš králi řeč tu, řka: Takto mluvil Joáb, a tak mi odpověděl. 31 Na to řekl jemu král: Učiň, jakž mluvil, a udeř na něj, a pochovej jej, a odejměš krev nevinnou, kterouž vylil Joáb, ode mne i od domu otce mého. 32 A navrátí Hospodin krev jeho na hlavu jeho; nebo oboří se na dva muže spravedlivější a lepší, než jest sám, zamordoval je mečem bez vědomí otce mého Davida, Abnera syna Ner, hejtmana vojska Izraelského, a Amazu syna Jeter, hejtmana vojska Judského. 33 A tak navrátí se krev jejich na hlavu Joábovu, a na hlavu semene jeho na věky, Davidovi pak a semeni jeho, domu jeho a stolici jeho bud' pokoj až na věky od Hospodina. 34 A protož vyšed Banaiáš syn Joiadou, obořil se na něj, a zabil jej. A pochován jest v domě svém na poušti. 35 I ustanovil král Banaiáše syna Joiadova místo něho nad vojskem, a Sádochá kněze ustanovil král místo Abiataru. 36 Zatím poslav král, povolal Semei, a řekl jemu: Ustavěj sobě dům v Jeruzalémě, a tu zůstávej a nevycházej odtud ani sem ani tam. 37 Nebo v kterýkoli den vyjdeš, a přeješ přes potok Cedron, věž jistotně, že umřeš; krev tvá bude na hlavu tvou. 38 I dí Semei k králi: Dobráť jest ta řeč. Jakož mluvil pán můj král, takt' učiní služebník tvůj. A tak bydlil Semei v Jeruzalémě po mnohé dny. 39 Stalo se pak po třech letech, že utekli dva služebníci Semei k Achisovi synu Maachy, králi Gát. I pověděli to Semei, řkouce: Hle, služebníci tvoji jsou v Gát. 40 Pročež vstav Semei, osedlal osla svého, a jel do Gát k Achisovi, aby hledal služebníků svých. I navrátil se Semei, a přivedl zase služebníky své z Gát. 41 Pověděno pak Šalomounovi, že odšel Semei z Jeruzaléma do Gát, a že se navrátil. 42 Tedy poslav král, povolal Semei a řekl jemu: Zdaliž jsem tě přísahou nezavázel skrze Hospodina, a osvědčil jsem proti tobě, řka: V kterýkoli den vyjdeš, a sem i tam chodit budeš, věž jistotně, že smrti umřeš? A řekl jsi mi: Dobrá jest ta řeč, kterouž jsem slyšel. 43 Pročež jsi tedy neostříhal přísahy Hospodinovy a přikázaní, kterýž jsem

přikázal tobě? **44** Řekl také král k Semei: Ty víc všecko zlé, kteréhož povědomo jest srdce tvé, co jsi učinil Davidovi otcí mému, ale Hospodin uvedl zase to tvé zlé na hlavu tvou. **45** Král pak Šalomoun bude požehnaný, a stolice Davidova stálá před Hospodinem až na věky. **46** I přikázal král Banaiášovi synu Joiadovu, kterýž vyšed, obořil se na něj, tak že umřel. A tak utvrzeno jest království v ruce Šalomounově.

3 Spříznil se pak Šalomoun s Faraonem králem Egyptským, nebo pojal dceru Faraonovu a uvedl ji do města Davidova, dokudž nedostavěl domu svého, a domu Hospodinova i zdi Jeruzalémské vůkol. **2** Toliko lid obětoval na výsostech, protože nebyl vystaven dům jménu Hospodinovu až do těch dnů. **3** Nebo miloval Šalomouna Hospodina, chodě v příkazaných Davida otce svého, a toliko na těch výsostech obětoval a kadil. **4** Protož šel král do Gabaon, aby tam obětoval; ta výsost zajisté byla největší. Tisíc obětí zápalných obětoval Šalomoun na tom oltáři. **5** Ukázal se pak Hospodin v Gabaon Šalomounovi ve snách noci té, a řekl Bůh: Žádej začkoli, a dám tobě. **6** I řekl Šalomoun: Ty jsi učinil s služebníkem svým Davidem, otcem mým, milosrdenství veliké, když chodil před tebou v pravdě a v spravedlnosti, a v upřímnosti srdce stál při tobě. Ovšem zachoval jsi jemu zvláště toto milosrdenství, že jsi dal jemu syna, kterýž by seděl na stolici jeho, jakž se to dnes vidí. **7** Ačkoli pak nyní, ó Hospodine Bože můj, ty jsi ustanovil služebníka svého králem místo Davida otce mého, já však jsa velmi mladý, neumím vycházet ani vcházet. **8** Služebník, pravím, tvůj jest u prostřed lidu tvého, kterýž jsi vyvolil, lidu velikého, kterýž nemůže ani sečten ani sepsán být pro množství. **9** Dejž tedy služebníku svému srdce rozumné, aby soudil lid tvůj, a aby rozeznal mezi dobrým a zlým; nebo kdo bude moci souditi tento lid tvůj tak mnohý? **10** I líbilo se to Hospodinu, že žádal Šalomoun za tu věc. **11** A řekl jemu Bůh: Protože jsi žádal věci takové, a neprosil sobě za dlouhý věk, aniž jsi žádal sobě bohatství, aniž jsi žádal bezživotí nepřátele svých, ale žádal jsi sobě rozumnosti, abys slýchati uměl rozepře, **12** Aj, učinil jsem vedle řeči tvé, aj, dalt' jsem srdce moudré a rozumné, tak že rovného tobě nebylo před tebou, ani po tobě aby nepovstal rovný tobě. **13** K tomu i to, začež jsi nežádal, dal jsem tobě, totíž bohatství a slávu, tak aby nebylo rovného tobě žádného mezi králi po všecky dny tvé. **14** Přes to jestliže chodití budeš po cestách mých, ostříhaje ustanovení mých a příkazání mých, jako chodil David otec tvůj, prodlím i dnů tvých. **15** A když procitil Šalomoun, a aj, byl sen. I přišel do Jeruzaléma a stál před truhlu smlouvy Hospodinovy, a obětoval oběti zápalné a oběti pokojné; udělal také hody všechném služebníkům svým. **16** Tedy příšly dvě ženy hokyně k králi, a stál před ním. **17** I řekla jedna z těch žen: Prosím, pane můj, já a žena tato bydlíme v jednom domě. I porodila jsem u ní v též domě. **18** Potom stalo se dne třetího po porodu mé, že porodila také žena tato, a byly jsme spolu. Nebylo žádného cizího s námi v domě, kromě nás dvou v též domě. **19** Umřel pak syn ženy této v noci, nebo spěci, udávila ho. **20** A vstavši o půl noci, vzala syna mého ode mne, když spala služebnice tvá, a položila jej v lůnu svém, a syna svého mrtvého položila do lůna mého. **21** Ale když jsem vstala ráno, abych přikojila

syna svého, a aj, mrtvý. Na kteréhož když jsem ráno pilněji pohleděla, a aj, nebyl syn můj, kteréhož jsem porodila. **22** I řekla žena druhá: Není tak, ale syn můj jest ten živý, a ten mrtvý jest syn tvůj. Ona pak řekla: Nikoli, ale syn tvůj jest ten mrtvý, a syn můj jest ten živý. A tak se hádaly před králem. **23** I řekl král: Tato zase praví: Není tak, ale syn tvůj jest ten mrtvý, a syn můj jest ten živý. **24** Protož řekl král: Přineste mi meč. I přinesli meč před krále. **25** Tedy řekl král: Rozetněte to dítě živé na dvě, a dejte jednu polovici jedné, a polovici druhou druhé. **26** Ale žena, ježíž syn byl ten, kterýž živ zůstal, mluvila králi, (nebo pohnula se střeva její nad synem jejím), a řekla: Prosím, pane můj, dejte jí nemluvnátko to živé, a nikoli nezabijejte ho. Druhá pak řekla: Necht' není ani mně ani tobě, rozetrňte. **27** K čemuž odpovídaje král, řekl: Dejtež této dítě to živé, a nikoli nezabijejte ho, onať jest matka jeho. **28** Tedy uslyšavše všickni Izraelští soud tento, kterýž vynesl král, báli se krále; nebo viděli, že moudrost Boží jest v srdci jeho k vykonávání soudu.

4 A tak král Šalomoun byl králem nade vším Izraelem. **2** Tato pak byla knížata jeho: Azariáš syn Sádochův knížetem, **3** Elichoref a Achiáš synové Sísovi byli písáři, Jozafat syn Achiludův kancléřem, **4** A Banaiáš syn Joiadův nad vojskem, Sádoch pak a Abiatar kněžími, **5** A Azariáš syn Nátanův nad úředníky, a Zábul syn Nátanův nejvyšší rada královská, **6** A Achisar vládař domu, Adoniram pak syn Abdy nad vybraným lidem. **7** Měl také Šalomoun dvanácte vládařů nade vším Izraelem, kteříž opatřovali potravou krále i dům jeho. Každého roku za měsíc jeden každý měl opatřovati krále. **8** A tato jsou jména jejich: Syn Chur na hoře Efraim; **9** Syn Deker v Makaz a v Salbim, a v Betsemes a v Elon Betchanan; **10** Syn Chesaď v Arubot, jehož bylo Socho i všecka země Chefer; **11** Syn Abinadabův, jehož byly všecky končiny Dor, a měl Tafat dceru Šalomounovu za manželku; **12** Baana syn Achiludův, jehož byl Tanach a Mageddo, i všecken Betsan, kterýž jest vedle Sartan pod Jezreelem, od Betsan až do Abelnehula a až za Jekmaam; **13** Syn Geber v Rámot Galád, jehož byly vsi Jair, syna Manassesova, kteréž jsou v Galád, jehož byla krajina Argob, kteráž jest v Bázani, šedesáte měst velikých hrazených a závřitých; **14** Achinadab syn Iddo v Mahanaim; **15** Achimaas v Neftalím, on také pojal Basemat dceru Šalomounovu za manželku; **16** Baana syn Chusai v Asseř a v Alot; **17** Jozafat syn Paruach v Izachar; **18** Semei syn Ela v Beniamin; **19** Geber syn Uri v zemi Galád, v zemi Seona, krále Amorejského, a Oga krále Bázani; ten sám vládařem jedním představen byl té zemi. **20** Tehdáž Juda a Izrael rozmnoženi jsouce jako písek při moři v množství, jedli a pili, a veselili se. **21** Nebo Šalomoun panoval nade všemi královstvími od řeky až k zemi Filistinské, a až k končinám Egyptským. I přinášeli dary a sloužili Šalomounovi po všecky dny života jeho. **22** Vycházelo pak ku potravě Šalomounovi na každý den třídceti měr běli, a šedesáte měr mouky obecné, **23** Deset volů krmených a dvacet volů pastevních, a sto ovcí, kromě jelenů, srn, bůvolů a ptactva vykrmeneho. **24** On zajisté panoval všudy s této strany řeky od Tipsach až do Gázy nade všemi králi, kteříž byli před řekou, a měl pokoj se všech stran vůkol. **25** I bydlil Juda

a Izrael bezpečně, jeden každý pod svým vinným kmenem a pod svým fíkem, od Dan až do Bersabé, po všecky dny Šalomounovy. 26 Měl také Šalomoun čtyřicet tisíc koní na stání k vozům svým, a dvanácte tisíc jízdných. 27 A tak opatřovali ti úředníci krále Šalomouna i všecky, kteří přicházeli k stolu krále Šalomouna, jeden každý za měsíc svůj, nedopouštějce, aby v čem nedostatek bytí měl. 28 Ječmene také a slámy pro koně a pro mezky dodávali k tomu místu, kdež byl král, jeden každý, jakž mu uloženo bylo. 29 Nadto dal Bůh moudrost Šalomounovi a prozřetelnost velikou náramně, a širokost myslí, jako jest písku na břehu mořském. 30 Nebo větší byla moudrost Šalomounova, než moudrost všech národů východních, a než všeliká moudrost Egyptských. 31 Nýbrž moudřejší byl nad všecky lidí, až i nad Etana Ezrachitského, též nad Hémana, a Kalkole i Darda, syny Máhol, a rozneslo se jméno jeho po všech národech vůkol. 32 Složil také tři tisíce přísloví, a písniček jeho bylo tisíc a pět. 33 Vypsal též i o stromích, počna od cedru, který jest na Libánu, až do mchu, který roste na zdi; psal i o hovadech a o ptácích, a zeměplazích a o rybách. 34 Protož přicházeli ze všech národů poslouchati moudrosti Šalomounovy, i ode všech králů země, kteří slyšeli o moudrosti jeho.

5 Poslal pak Chíram králi Tyrský služebníky své k Šalomounovi, uslyšav, že ho pomazali za krále na místo otce jeho; nebo miloval Chíram Davida po všecky dny. 2 Zase poslal Šalomoun k Chíramovi, řka: 3 Ty víš, že David otec můj nemohl vystavěti domu jménu Hospodina Boha svého pro války, který jej obkličovaly, dokudž Hospodin nepodložil nepřátel pod nohy jeho. 4 Ale nyní Hospodin Bůh můj dal mi odpočinutí všudy vůkol, není žádného protivníka, ani outoku nebezpečného. 5 Z té příčiny, aj, úmysl mám stavěti dům jménu Hospodina Boha svého, jakož mluvil Hospodin Davidovi otci mému, řka: Syn tvůj, kteréhož posadím místo tebe na stolici tvé, onť vystav dům ten jménu mému. 6 A protož nyní rozkaž, at' mi nasekají cedřu na Libánu. Budou pak služebníci moji s služebníky tvými, a mzdu služebníků tvých dám tobě, tak jakž díš. Nebo sám víš, že mezi námi není žádného, kdož by uměl sekati dříví, jako jsou Sidonští. 7 Stalo se tedy, když uslyšel Chíram ta slova Šalomounova, že se zradoval náramně, a řekl: Požehnaný Hospodin budíž nyní, kterýž dal Davidovi syna moudrého nad tím lidem tak mnohým. 8 I poslal Chíram k Šalomounovi, řka: Vyrozuměl jsem, oč jsi poslal ke mně; jáť učiním všecko vůli tvou z strany dříví cedrového i jedlového. 9 Služebníci moji svezou je s Libánu až k moři, a dám je v vořích splavit po moři až k místu tomu, kteréž mi ukážeš, a tu je složím; ty pak poběreš je a naplníš také vůli mou, dodávaje potravy čeledi mé. 10 A tak dával Chíram Šalomounovi dříví cedrového a dříví jedlového, jakkoli mnoho chtěl. 11 Šalomoun také dával Chíramovi dvacet tisíc měr pšenice ku pokrmu čeledi jeho, a dvacet tisíc měr oleje vytláčeného. To dával Šalomoun Chíramovi každého roku. 12 Když tedy dal Hospodin moudrost Šalomounovi, jakož mu byl zaslíbil, a bylpokoj mezi Chíramem a mezi Šalomounem, tak že mezi sebou učinili smlouvu: 13 Rozkázel král Šalomoun vybírat osoby ze všeho Izraele, a bylo vybraných třicet tisíc mužů. 14 Z nichž posílal na Libán deset tisíců na každý měsíc, jedny po druhých. Jeden měsíc bývali na Libánu, a dva měsíce

doma, Adoniram pak byl ustaven nad těmi vybranými. 15 Měl také Šalomoun sedmdesáte tisíc nosičů, a osmdesáte tisíc těch, kteříž tesali na hoře, 16 Kromě předních vládařů Šalomounových, kterýchž bylo nad dílem tři tisíce a tři sta. Ti představeni byli lidem, kteříž dělali. 17 I příkazal král, aby navozili kamení velikého, kamení nákladného k založení toho domu, a kamení tesaného, 18 Kteréž tesali kameníci Šalomounovi a kameníci Chíramovi a Gibltí. A tak připravovali dříví i kamení k stavení domu toho.

6 I stalo se léta čtyřstého osmdesátého po vyjítí synů Izraelských z země Egyptské, že Šalomoun měsíce Ziv, (jenž jest měsíc druhý), čtvrtého léta kralování svého nad Izraelem, počal stavěti domu Hospodinova. 2 Dům pak, který stavěl král Šalomoun Hospodinu, byl zdělý šedesáti loktů, a zšíří dvacítí, a zvyší třicetí loktu. 3 Síce také byla před chrámem dvacítí loktů zdělý vedle širokosti domu, a desíti loktů zšíří před domem. 4 Udělal také v domě okna porozšířená vnitř, ale possouzená zevnitř. 5 Vzdělal též při zdi domu pavlače všudy vůkol vedle zdi domu, okolo chrámu a svatyně svatých, a nadělal pokojíků všudy vůkol. 6 Pavlače spodní širokost byla pěti loket, prostřední širokost šesti loket, a třetí širokost sedmi loket; nebo byl zdělal ústupy ve zdi domu zevnitř všudy vůkol, aby trámové nebyli vpouštěni do zdi domu. 7 Když pak ten dům staven byl, z kamení hotového, tak přivezeného stavěli. Ani kladiva ani sekery, ani jakého nástroje žezevnáho nebylo slyšeti v domě, když byl staven. 8 Dvěře k prostředním pokojům byly po pravé straně domu, jimiž po šneku se chodilo k těm prostředním, a z prostředních k třetím. 9 A tak vystavěl dům ten, a dokonal jej, a přikryl jej krokvemi ohnutými a na to prkny cedrovými. 10 Vystavěl i pavlače ty vůkol všeho domu. Pěti loket zvyší byla každá z nich, a připojeny byly k domu trámy cedrovými. 11 Stala se pak řeč Hospodinova k Šalomounovi, řkoucí: 12 Tot' jest ten dům, kterýž ty stavíš. Jestliže budeš choditi ustanovených mých, a soudy mé vykonávat, a ostříhati všech příkazání mých, chodě v nich, tedy upevnění slovo své s tebou, kterýž jsem mluvil Davidovi otci tvému. 13 A budu bydliti u prostřed synů Izraelských, a neopustím lidu svého Izraelského. 14 A tak vystavěl Šalomoun ten dům, a dokonal jej. 15 A otafloval zdi domu vnitř prkny cedrovými, od podlahy domu až k stropu obložil dřívím vnitř; položil také podlahu domu prkny jedlovými. 16 Udělal také přehrazení na dvacet loket od jedné strany domu k druhé, z prken cedrových, od podlahy až do stropu. A tak udělal vvnitřku příbytek, aby byl svatyně svatých. 17 Pročež čtyřicetí loktů byl dům, jenž jest chrám přední. 18 A na tom cedrovém domu vnitř o taflování byly řezby, nápodobné tykvím planým a květům otevřeným. Všecko z cedru bylo, tak že ani kamene nebylo viděti. 19 Svatyni pak svatých v domě vnitř připravil, aby tam postavena byla truhla smlouvy Hospodinovy. 20 Kterážto svatyně svatých vnitř byla dvacetí loktů zdělý, a dvacetí loktů zšíří, též dvacetí loktů zvyší, a obložil ji zlatem nejčistším. Oltář také cedrový obložil. 21 Tak obložil Šalomoun příbytek ten zlatem nejčistším, a učinil rozdělující stěnu a provazy zlaté před svatyní svatých, kterouž také obložil zlatem. 22 Anobrž všecken dům obložil zlatem,

zádné strany nepomíjeje; též všecken oltář, kterýž byl před svatyní svatých, obložil zlatem. **23** Udělal také v svatyni svatých dva cherubíny z dříví olivového desíti loket zvýši. **24** A bylo na pět loket křídlo cherubína jedno, a na pět loket křídlo cherubína druhé; deset loket bylo od konce křídla jednoho až k konci křídla druhého. **25** Tak na deset loket byl i cherubí druhý; míru jednostejnou a řezbu jednostejnou měli oba cherubínové. **26** Vysokost cherubína jednoho byla desíti loket, a tolikéž cherubína druhého. **27** I postavil ty cherubíny u prostřed domu vnitřního, tak že roztáhli křídla svá, a dotýkalo se křídlo jednoho jedné stěny, též křídlo cherubína druhého dotýkalo se druhé stěny; křídla pak jejich u prostřed domu spolu se dotýkala. **28** Obložil také ty cherubíny zlatem. **29** Přesto i všecky stěny domu vůkol ozdobil řezbami cherubínů a palm a rozvítých květů, vnitř i zevnitř. **30** I podlahu domu položil zlatem vnitř i zevnitř. **31** Udělal též, kudy vcházeli do svatyně svatých, dvěře z dříví olivového, a podvoje i s veřejemi byly pětihrané. **32** Oboje pak ty dvěře byly z dříví olivového, kteréž ozdobil řezbami cherubínů a palm a rozvítých květů, a obložil zlatem; potáhl také i cherubíny a palmy zlatem. **33** Podobně udělal i u vrat chrámových dvěře z dříví olivového čtverhrané. **34** A oboje dvěře byly z dříví jedlového. Na dvě strany jedny dvěře otvíraly se, též na dvě strany druhé dvěře se otvíraly. **35** I vyrezal na nich cherubíny a palmy a rozvité květy, a obložil zlatem taženým to, což bylo vyřezáno. **36** Potom vystavěl síň prostřední ze tří řadů kamení tesaného, a jednoho řadu dříví cedrového hoblovaného. **37** Léta čtvrtého založen byl dům Hospodinův, měsice Ziv, **38** A léta jedenáctého, měsice Bul, (jenž jest měsíc osmý), dokonán jest dům se všemi připravami svými, a se vším tím, což k němu přináleželo; kterýž stavěl sedm let.

7 Potom stavěl Šalomoun dům svůj za třinácte let, až jej všeljak dostavěl. **2** Vystavěl též dům z lesu Libánského, sto loket zdélí a paděsáte loket zšíří a třidceti loket zvýši na čtyřech řadách sloupů cedrových, a trámové cedroví byli na těch sloupích. **3** A přikryt byl cedrovím na hoře na těch trámcích, kteríž byli na čtyřdcíti pěti sloupích, po patnácti v každém řadu. **4** Oken také byly tři řady, okno proti oknu třmi řady. **5** A všecky dvěře i veřaje čtverhrané byly, i okna, a zpořádaná byla okna proti oknům třmi řady. **6** Udělal i síniči na sloupích. Paděsáti loket byla dlouhost její a třidciti loket širokost její, a byla ta síničce napřed, i sloupové i trámové její před tím domem. **7** Opět vzdělal jinou síniči, v níž byl trůn, kdež soudil, totiž síniči soudhou, kteráž přikryta byla cedrovím od jedné podlahy až do druhé. **8** Potom při domu svém, v kterémž bydlil, udělal síň druhou za tou síní; dílo podobné onomu bylo. Udělal také dům dceři Faraonově, kterouž byl pojal Šalomoun, podobný té síniči. **9** Všecko to bylo z kamení nákladného, vedlé míry tesaného a pilou řezaného, vnitř i zevnitř, a to od gruntu až k stropu, i zevnitř až k síni veliké. **10** Základ také byl z kamení nákladného, z kamení velikého, z kamení na deset loket, a z kamení na osm loket. **11** Tak i výš bylo kamení nákladné, příslušně vedlé míry tesané, a cedrové dsky. **12** Síň také veliká měla všudy vůkol třmi řady kamení tesané, a jedním řadem dříví cedrové, podobně jako síň vnitřní domu Hospodinova, i síniče

téhož domu. **13** Poslav pak král Šalomoun, povolal Chírama z Týru, **14** (Ten byl syn ženy vdovy z pokolení Neftalímove, jehož otec byl obyvatel Tyrský, řemeslník díla z mědi), protože byl plný moudrosti a rozumnosti i umění k dělání všelikého díla z mědi. Kterýžto když přišel k králi Šalomounovi, dělal všeliké dílo jeho. **15** Nejprv sformoval dva sloupy měděné. Osmnácti loket byla výsot sloupu jednoho, kterýž okolek měl dvanácti loktů. Tak i sloup druhý. **16** Potom udělal dvě makovice, kteréž by vstaveny byly na vrch těch sloupů, slité z mědi. Pěti loktů byla zvýši makovice jedna, a pěti loktů zvýši makovice druhá. **17** Mřežování také dílem pleteným, a šňůry jako řetízky udělal k těm makovicím, kteréž byly na vrchu sloupů, sedm na makovici jednu a sedm na makovici druhou. **18** A udělal sloupy, přidal k mřežování jednomu dva řady jablek zrnatých vůkol, aby makovice, kteréž byly na vrchu, příkrývaly. A tak učinil makovici druhé. **19** Na těch pak makovicích na vrchu sloupů, kteréž v síni státi měli, bylo dílo květem liliovým na čtyři lokty. **20** I měly makovice ty na dvou těch sloupích, jakož svrchu tak i proti vydutí pod zamřežováním jablka zrnatá, kterýchž bylo dvě stě, dvěma řady vůkol, na jedné i na druhé makovici. **21** A tak postavil ty sloupy v síni chrámové. A postavil sloup na pravé straně, nazval jméno jeho Jachin; a když postavil sloup na levé straně, nazval jméno jeho Boaz. **22** A na vrchu sloupů těch bylo dílo liliové. I dokonáno jest dílo sloupů. **23** Udělal také moře slité, desíti loket od jednoho kraje k druhému, okrouhlé vůkol, a pět loket byla vysokost jeho, a okolek jeho třidciti loket vůkol. **24** Pod jehožto krajem pukly tykví polní podobné všudy vůkol, po desíti do lokte, obkličovaly moře vůkol; dva řady tykví litých bylo s ním slito. **25** A stálo na dvanácti volích. Tři obráceni byli na půlnoci, a tři patřili k západu, tři zase postaveni byli ku poledni, a tři obráceni byli k východu, a moře svrchu na nich stálo, ale všech jich zadkové byli pod mořem. **26** A bylo ztlouští na dlař. Kraj jeho byl, jakýž bývá u koflíku aneb květu liliového; dva tisíce tun v se bralo. **27** Udělal také deset podstavků měděných. Čtyř loket zdélí byl podstavec jeden každý, a čtyř loket zšíří, a tří loket zvýši. **28** Bylo pak takové dílo každého podstavku; lišťování bylo vůkol na nich, kteréžto lišťování bylo po krajích jeho. **29** A na tom lišťování, kteréž bylo po krajích, lvové, volové a cherubínové byli, a nad těmi kraji byl sloupec svrchu, a pod lvy a voly obruba dílem taženým. **30** Bylo také po čtyřech kolách měděných pod každým podstavkem, a dsky měděné, a na čtyřech úhlech svých měli raménka; tolikéž i pod každou medenicí byla ta raménka slitá při každé obrubě. **31** Zřídlo pak jeho mezi obrubou po vrchu bylo zhloubí lokte, a však okrouhlé, řemeslně jako i podstavec udělané, zšíří půl druhého lokte. Na kterémžto zřidle byly řezby, ale lišťování jejich bylo čtverhrané, neokrouhlé. **32** A tak po čtyřech kolách bylo pod tím lišťováním, a osy kol vycházely z podstavků; vysokost kola každého byla půl druhého lokte. **33** Dílo těch kol bylo jako dílo kol u vozů; osy jejich i písty jejich, loukoti jejich i špice jejich, všecko bylo slité. **34** Tolikéž čtyř raménka na čtyřech úhlech podstavku každého, z něhož ta raménka vynikala. **35** Na vrchu pak podstavku byl sloupek na půl lokte zvýši, okrouhlý vůkol, a na vrchu sloupu toho byli krajové vypuštění, a lišťování na nich. **36** I zdělal řezby na dskách po krajích jejich, a po lišťování jejich,

cherubíny, ivy a palmoví, jedno podlé druhého po obrubě všudy vůkol. **37** Na ten způsob udělal deset podstavků jednostranným sítím, na jednostrannou míru, a jednostranná řezba na všech byla. **38** Udělal také deset umyvadel měděných. Čtyřidceti měr bralo v se jedno umyvadlo; čtyř loket bylo to každé umyvadlo, jedno umyvadlo na jednom podstavku, a tak na desíti podstavcích. **39** I postavil podstavků pět po pravé straně domu, a pět po levé straně domu, može pak postavil na pravé straně domu, k východu na poledne. **40** Nadělav tedy Chíram umyvadel, a lopat a kotlíků, dokonal všecko dílo, kteréž dělal králi Šalomounovi k domu Hospodinovu: **41** Dva sloupy a makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu dvou sloupů, a mřežování dvoje, aby přikrývalo ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů; **42** A jablek zrnatých čtyři sta na dvojím mřežování; dva řady jablek zrnatých byly na mřežování jednom, aby přikrývaly dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů; **43** Tolikéž podstavků deset, a umyvadel deset na podstavcích; **44** A može jedno a volu dvanacte pod mořem; **45** Též hrnce a lopaty, a kotlíky. A všecko nádobí, kteréž nadělal Chíram králi Šalomounovi do domu Hospodinova, bylo z mědi pulerované. **46** Ty věci na rovinách Jordánských slíval král v jilovaté zemi, mezi Sochot a Sartan. **47** Zanechal pak Šalomoun vážení všeho nádobí, pro množství veliké není vyhledáváno váhy mědi. **48** Nadělav také Šalomoun všeho jiného nádobí do domu Hospodinova: Oltář zlatý a stůl zlatý, na němž byly chlebové předložení, **49** A svícnu pět na pravé a pět na levé straně před svatyní svatých z zlata nejčistšího, též květy a lampy i utěradla z zlata, **50** I báň a žaltáře, kotlíky, kadidlnice a nádoby k oharkům z zlata čistého, i panty zlaté ke dveřím domu vnitřního, totiž svatyně svatých, a ke dveřím chrámovým. **51** A tak dokonáno jest všecko dílo, kteréž dělal králi Šalomoun k domu Hospodinovu, a vnesl tam Šalomoun věci posvěcené od Davida otce svého, stříbro a zlato i nádobí, složiv je mezi poklady domu Hospodinova.

8 Tedy shromázdil Šalomoun k sobě do Jeruzaléma starší lidu Izraelského, a všecky přední z pokolení, totiž kněžata čeleďi otcovských s syny Izraelskými, aby přenesli truhlu smouvy Hospodinovy z města Davidova, jenž jest Sion. **2** I sešli se k králi Šalomounovi všickni muži Izraelští měsíce Etanim, v čas slavnosti; a ten měsíc jest sedmý. **3** A když přišli všickni starší Izraelští, vzali kněží truhlu. **4** I přenesli truhlu Hospodinovu a stánek úmluvy, i všecka nádobí posvátná, kteráž byla v stánku; a tak přenesli to kněží a Levítové. **5** Král pak Šalomoun i všecko shromázdění Izraelské, kteréž se k němu sešlo, obětovali s ním před truhlu ovce i voly, kteréž ani popisování ani počítání nebyli pro množství. **6** I vnesli kněží truhlu smouvy Hospodinovy na místo její, do vnitřního domu, totiž do svatyně svatých pod křídla cherubínů. **7** Nebo cherubínové měli roztažená křídla nad místem truhly, a přikrývali cherubínové truhlu i sochorý její svrchu. **8** A povytáhli sochorů, tak že vidini byli koncové jejich v svatyni k předu svatyně svatých, avšak vně nebylo jich viděti; a byli tam až do tohoto dne. **9** Nic nebylo v truhle kromě dvou tabulí kamenných, kteréž tam složil Mojžíš na Orébě, když vše Hospodin v smouvu s syny Izraelskými, a oni šli z země Egyptské. **10** I stalo se, když vycházeli kněží z svatyně, že

oblak naplnil dům Hospodinův, **11** Tak že nemohli kněží ostáti a sloužiti pro ten oblak; nebo sláva Hospodinova naplnila dům Hospodinův. **12** Tedy řekl Šalomoun: Hospodin řekl, že bude přebývati v mrácotě. **13** Jižť jsem vystavěl dům k přebývání tvému, místo, v němž bys přebýval na věky. **14** A obrátv král tvář svou, požehnání dával všemu shromázdění Izraelskému, všecko pak shromázdění Izraelské stálo. **15** A řekl: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, kterýž mluvil ústy svými Davidovi otci mému, a skutečně naplnil to, řka: **16** Od toho dne, kteréhož jsem vyvedl lid svůj Izraelský z Egypta, nevyvolil jsem města z žádného pokolení Izraelského k vystavení v něm domu, kdež by přebývalo jméno mé, ale Davida jsem vyvolil, aby spravoval lid můj Izraelský. **17** Uložil tě byl zajisté v srdci svém David otec můj stavěti dům jméně Hospodina Boha Izraelského, **18** Ale Hospodin řekl Davidovi otci mému: Ačkoli jsi uložil v srdci svém stavěti dům jméně mému, a dobré jsi učinil, žež to myslil v srdci svém: **19** A však ty nebudeš stavěti toho domu, ale syn tvůj, kterýž vyjde z bedr tvých, on vystaví dům ten jméně mému. **20** A tak splnil Hospodin slovo své, kteréž byl mluvil. Nebo jsem povstal na místo Davida otce svého, a dosedl jsem na stolici Izraelskou, jakož byl mluvil Hospodin, a ustavěl jsem dům tento jméně Hospodina Boha Izraelského. **21** A připravil jsem tu místo truhle, v níž jest smlouva Hospodinova, kterouž učinil s otci našimi, když je vyvedl z země Egyptské. **22** Postavil se pak Šalomoun před oltárem Hospodinovým, přede vším shromázděním Izraelským, a pozdvihl rukou svých k nebi, **23** A řekl: Hospodine, Bože Izraelský, neníť podobného tobě Boha na nebi svrchu, ani na zemi dole, kterýž ostríháš smlouvy a milosrdenství služebníkům svým, chodícim před tebou v celém srdci svém, **24** Kterýž jsi splnil služebníků svému, Davidovi otci mému, to, co jsi mluvil jemu; nebo jsi mluvil ústy svými, a skutečně jsi to naplnil, jakož se dnes vidí. **25** Nyní tedy, ó Hospodine, Bože Izraelský, naplníš služebníku svému, Davidovi otci mému, což jsi mluvil jemu, řka: Nebudeš vyhlazen muž z rodu tvého od tváři mé, kterýž by seděl na stolici Izraelské, jestliže tolíko ostríhati budou synové tvoji cesty své, aby chodili přede mnou, jakž jsi ty chodil přede mnou. **26** Protož nyní, ó Bože Izraelský, prosím, necht' jest upověněno slovo tvé, kteréž jsi mluvil služebníků svému, Davidovi otci mému. **27** (Ač zdali v pravdě bydliti bude Bůh na zemi? Aj, nebesa, nýbrž nebesa nebes tě neobsahují, mnohem méně dům tento, kteréž jsem vystavěl.) **28** A popatř k modlitbě služebníka svého a k úpění jeho, Hospodine, Bože můj, slyše volání a modlitbu, kterouž služebník tvůj modlí se dnes před tebou, **29** Aby oči tvé byly otevřené na dům tento v noci i ve dne, na místo toto, o němž jsi řekl: Tu' bude jméno mé, abys vyslychal modlitbu, kterouž se modlivati bude služebník tvůj na místě tomu. **30** Vyslychej tedy modlitbu služebníka svého i lidu svého Izraelského, kterouž se modlivati budou na místě tomu; ty vždy vyslychej v místě přebývání svého na nebesích, a vyslychaje, bud' milostiv. **31** Když by zhřešil člověk proti bližnímu svému, a nutil by ho k přísaze, tak že by přisahati musil, a příšla by ta přísaha před oltář tvůj do domu tohoto: **32** Ty vyslychej na nebi a rozeznej, i rozsudí služebníky své, mstě nad bezbožným a obraceje skutky jeho na hlavu jeho, a ospravedlňuje spravedlivého, odplacuje mu vedlé

spravedlnosti jeho. 33 Když by poražen byl lid tvůj Izraelský od nepřátele, protože zhřešili proti tobě, jestliže by obráťice se k tobě, vyznávali jméno tvé, a modléce se, ponížené prosili by tebe v domě tomto: 34 Ty vyslychej na nebi a odpust hřich lidu svému Izraelskému, a uved' je zase do země, kterouž jsi dal otcům jejich. 35 Když by zavříno bylo nebe, a nepršel dešť, protože zhřešili proti tobě, a modléce se na místě tomto, vyznávali by se jménu tvému, a od hřichů svých odvrátili by se po tvém trestání: 36 Ty vyslychej na nebi, a odpust hřich služebníků svých a lidu svého Izraelského, vyuče je cestě výborné, po níž by chodili, a dej dešť na zemi svou, kterouž jsi dal lidu svému za dědictví. 37 Byl-li by hlad na zemi, byl-li by mor, sucho, rez, kobyly, a brouci byli by; ssouzil-li by jev nepřítel jeho v zemi obývání jeho, aneb jakákoli rána, jakákoli nemoc: 38 Všelikou modlitbu a každé úpění, kteréž by činěno bylo od kteréhokoli člověka, aneb ode všechnu lidu tvého Izraelského, kdož by jen poznal ránu srdce svého, a pozdvihl by rukou svých v domě tomto, 39 Ty vyslychej na nebesích v místě přebývání svého, a slituj se i učiň a odplat' jednomu každému vedle všech cest jeho, kteréž ty znás v srdeci jeho, (nebo ty sám znás srdce všech lidí), 40 Aby se báli tebe po všecky dny, v nichž by žili na zemi, kterouž jsi dal otcům našim. 41 Nýbrž také cizozemec, kterýž není z lidu tvého Izraelského, přišel-li by z země daleké pro jméno tvé, 42 (Nebot' uslyší o jménu tvém velikém a ruce tvé přesilné, a rameni tvém vztaženém), přišel-li by tedy, a modlil by se v domě tomto: 43 Ty vyslychej na nebi v místě přebývání svého, a učiň všecko to, o čež volati bude k tobě cizozemec ten, atby poznali všickni národové země jméno tvé, a báli se tebe jako lid tvůj Izraelský, a aby věděli, že jméno tvé vyzýváno jest nad domem tímto, kterýž jsem vystavěl. 44 Když by vytáhl lid tvůj k boji proti nepříteli svému, cestou, kterouž bys poslal je, jestliže by se modlili Hospodinu naproti městu tomuto, kteréž jsi vyvolil, a naproti domu, kterýž jsem vystavěl jménu tvému: 45 Tolikéž vyslychej na nebi modlitbu jejich a úpění jejich, a vyved' při jejich. 46 Když by zhřešili proti tobě, (jakož není člověka, kterýž by nehřešil), a rozhněvaje se na ně, vydal bys je v moc nepříteli, tak že by je jaté vedli ti, kterýž by je zjímal, do země nepřátelské, daleké neb blízké, 47 A usmyslili by sobě v zemi té, do kteréž by zajati byli, a obráťice se, modlili by se tobě v zemi těch, kterýž je zzajímal, řícouce: Zhrešilit' jsme a nepráv jsme činili, bezbožně jsme činili, 48 A tak navrátili by se k tobě celým srdcem svým a celou duší svou v zemi nepřátel svých, kterýž je zzajímal, a modlili by se tobě naproti zemi své, kterouž jsi dal otcům jejich, naproti městu tomu, kteréž jsi vyvolil, a domu, kterýž jsem vzdělal jménu tvému: 49 Vyslychej tedy na nebesích, v místě přebývání svého, modlitbu jejich a úpění jejich, a vyved' při jejich, 50 A odpust lidu svému, cožkoli zhřešil proti tobě, i všecka přestoupení jejich, jimž přestoupili proti tobě, a nakloň k nim lítostí ty, kterýž je zjímal, aby se smilovali nad nimi. 51 Nebot' jsou lid tvůj a dědictví tvé, kteréž jsi vyvedl z Egypta, z prostřed peci železné. 52 Nechat' jsou tedy oči tvé otevřené k modlitbě služebníka tvého a k modlitbě lidu tvého Izraelského, abys je vyslychal vždycky, když by tě koli vyzývali. 53 Nebo jsi ty oddělil je sobě za dědictví ode všech národů země, jakož jsi mluvil skrze Mojžíše služebníka svého,

když jsi vyvedl otce naše z Egypta, Panovníče Hospodine. 54 Stalo se pak, když se přestal Šalomoun modlit Hospodinu vší modlitbou a prosbou touto, že vstal od oltáře Hospodinova, a přestal klečeti a pozdvívhat rukou svých k nebi. 55 A stojí, dobrořečil všemu shromáždění Izraelskému hlasem velikým, řka: 56 Požehnaný Hospodin, kterýž dal odpočinutí lidu svému Izraelskému vedle všeho, což mluvil. Nepochybilo ani jedno slovo ze všelikého slova jeho dobrého, kteréž mluvil skrze služebníka svého Mojžíše. 57 Budiž Hospodin Bůh nás s námi, jako byl s otcí našimi; nezamítej nás, ani opouštěj. 58 Ale nakloníž srdce naše k sobě, abychom chodili po všech cestách jeho, a ostříhalí příkázání jeho, i ustanovení jeho, a soudů jeho, kteréž přikázal otcům našim. 59 A at' jsou má tato slova, kterýž jsem se modlil před Hospodinem, blízko Hospodina Boha našeho dnem i nocí, tak aby vydobil při služebníku svého, a při lidu svého Izraelského každého času a dne, 60 Atby poznali všickni národové země, že Hospodin sám jest Bůh, a že není kromě něho žádný. 61 Budiž tedy srdce vaše celé k Hospodinu Bohu našemu, tak abyste chodili v ustanoveních jeho, ostříhajíce příkázání jeho, tak jako dnešního dne. 62 Král pak a s ním všecken Izrael obětovali oběti před Hospodinem. 63 A obětoval Šalomoun v obět pokojnou, kterouž obětoval Hospodinu, volů dvamecítma tisíců, a ovec sto dvacetí tisíců, a posvěcovali domu Hospodinova král i všickni synové Izraelskí. 64 Téhož dne posvětil král prostředku síně, kteréž byla před domem Hospodinovym; nebo obětoval tu oběti zápalné a oběti suché, a tuky pokojných obětí, protože oltář měděný, kterýž byl před Hospodinem, byl malý, aniž mohly se na něm směstknati oběti zápalné a oběti suché, a tukové pokojných obětí. 65 A tak držel Šalomoun toho času slavnost, a všecken Izrael s ním, shromáždění veliké odtud, kudyž se chodí do Emat, až ku potoku Egypskému, před Hospodinem Bohem naším, za sedm dní a opět za sedm dní, to jest za čtrnácté dní. 66 Dne pak osmého propustil lid. Kteříž požehnavše krále, odešli do obydí svých, radujíce se a veselíce se v srdeci ze všech dobrých věcí, kteréž učinil Hospodin Davidovi služebníku svému a Izraelovi lidu svému.

9 Stalo se pak, když dokonal Šalomoun stavení domu Hospodinova a domu královského, podlé vší lítosti své, jakž vykonatiumínil, 2 Že se ukázal Hospodin Šalomounovi podruhé, jakož se mu byl ukázal v Gabaon. 3 I řekl jemu Hospodin: Vyslyšel' jsem modlitbu tvou a prosbu tvou, kterouž se modlil přede mnou; posvětil jsem domu toho, kterýž jsi vystavěl, aby přebývalo tam jméno mé až na věky, a byly tu oči mé i srdce mé po všecky dny. 4 A ty jestliže chodit budeš přede mnou, jako chodil David otec tvůj, v dokonalosti srdce a v upřímnosti, čině všecko to, což jsem přikázal tobě, ustanovení mých i soudů mých ostříhaje: 5 Utvrďím zajisté stolici království tvého nad Izraelem na věky, jakož jsem mluvil Davidovi otcí tvému, řka: Nebudet odjet muž z rodu tvého od trůnu Izraelského. 6 Pakli se nazpět odvrátíte vy i synové vaši ode mne, a nebudete ostříhati příkázání mých a ustanovení mých, kteréž jsem vydal vám, ale odedouce, sloužiti budete bohům cizím a klaněti se jim: 7 Vypléním docela Izraele se svrchku země, kterouž jsem jim dal, a dům tento, kteréhož jsem posvětil jménu svému, zavrho

od tváři své, i budet Izrael za přísloví a za rozprávku mezi všemi národy. 8 Ano i dům tento, jakkoli bude slavný, kdokoli mimo něj půjde, užasne se a ckáti bude, i řekne: Proč tak učinil Hospodin zemi této a domu tomuto? 9 Tedy odpovídí: Proto že opustili Hospodina Boha svého, který vyvedl otce jejich z země Egyptské, a chytily se bohů cizích, a klaněli se jim i sloužili jim, protož uvedl na ně Hospodin všecky tyto zlé věci. 10 Stalo se také po přeběhnutí dvaceti let, v nichž vzdělal Šalomoun oba dva ty domy, dům Hospodinův a dům královský, 11 K čemuž byl Chíram král Tyrský daroval Šalomounovi hojně dříví cedrového a jedlového, i zlata vedle vší vůle jeho, že dal také král Šalomoun Chíramovi dvacetí měst v zemi Galilejské. 12 I vyjel Chíram z Týru, aby viděl ta města, kteráž mu daroval Šalomoun, ale nelíbila se jemu. 13 Protož řekl: Jakáž jsou ta města, kteráž mi dáváš, bratře můj? I nazval je zemí Kabul až do tohoto dne. 14 Nebo byl poslal Chíram králi sto a dvacetí centnéřů zlata. 15 Příčina pak platu, který byl uložil král Šalomoun, byla, aby stavěl dům Hospodinův a dům svůj, a Mello i zdi Jeruzalémské, též Azor a Mageddo i Gázer. 16 (Farao zajisté král Egyptský vytáh, dobyl Gázeru a vypálil je, Kananejské pak, kteříž byli v tom městě, pobil a dal město za věno dceři své, manželce Šalomounově.) 17 A tak vystavěl zase Šalomoun Gázer a Betoron dolní, 18 Též Baalat a Tadmor na poušti v též zemi, 19 I všecka města, v nichž Šalomoun měl své sklady, i města vozů, i města jezdců, vše vedle žádosti své, cožkoli chtěl stavět v Jeruzalémě, a na Libánu i po vší zemi panování svého. 20 Všecken také lid, který byl pozůstal z Amorejských, Hetejských, Ferejejských, Hevejských a Jebuzejských, kteříž nebyli z synů Izraelských, 21 Totiž syny jejich, kteříž byli pozůstali po nich v zemi, jichž nemohli synové Izraelští vyhledatí, uvedl Šalomoun pod plat a v službu až do tohoto dne. 22 Z synů pak Izraelských žádného nepodrobil v službu Šalomoun, ale byli muži váleční, a služebníci jeho, a knížata jeho, vůdcové jeho a úředníci nad vozy a jezdci jeho. 23 Bylo těch předních vládářů, kteříž byli nad dílem Šalomounovým, pět set a padesát. Ti spravovali lidi, kteříž dělali. 24 Dcera pak Faraonova přestěhovala se z města Davidova do domu svého, kterýž jí byl vystavěl Šalomoun. Tehdáž také vystavěl Mello. 25 I obětoval Šalomoun každého roku třikrát oběti zápalné a pokojné na oltáři, kterýž byl vzdělal Hospodinu, ale kadival na tom, kterýž byl před Hospodinem, když dokonal dům. 26 Nadělal také král Šalomoun lodí velikých v Azionaber, kterýž jest podél Elat, na břehu moře Rudého v zemi Idumejské. 27 A poslal Chíram na těch lodech služebníky své, plavce umělé na moři, s služebníky Šalomounovými. 28 Kterýž přeplavilše se do Ofir, nabrali tam zlata čtyři sta a dvacetí centnéřů, a přivezli králi Šalomounovi.

10 Uslyševši pak královna z Sáby pověst o Šalomounovi a jménu Hospodinovu, přijela, aby zkusila jeho v pohádkách. 2 A přijevší do Jeruzaléma s počtem velmi velikým, s velbloudy nesoucími vonné věci a zlata velmi mnoho i kamení drahého, přišla k Šalomounovi, a mluvila s ním o všecko, což měla v srdci svém. 3 Jížto odpověděl Šalomoun na všecka slova její. Nebylo nic skrytého před králem, nač by jí neodpověděl. 4 Protož uzrevši královnu z Sáby všecku moudrost Šalomounovu i dům,

kterýž byl ustavěl, 5 Též pokrmy stolu jeho, i sedání a stávání služebníků přisluhujících jemu, i roucha jejich, šeňkyře také jeho, i stupně, kterýmiž vstupoval k domu Hospodinovu, zděsila se náramně. 6 A řekla králi: Praváť jest řeč, kterouž jsem slyšela v zemi své, o věcech tých a o moudrosti tvé, 7 Ješo jsem nechtěla věřiti řečem, až jsem přijela a užrela očima svýma. Ale aj, není mi praveno ani polovice; převyšil jsi moudrostí a dobrotu pověst tu, kterouž jsem slyšela. 8 Blahoslavení muži tvoji, a blahoslavení služebníci tvoji, kteříž stojí před tebou vždycky, a slyší moudrost tvou. 9 Budíž Hospodin Bůh tvůj požehnaný, kterýž tě sobě oblíbil, aby tě posadil na stolici Izraelské, proto že miluje Hospodin Izraele na věky, a ustanovil té králem, abys činil soud a spravedlnost. 10 I dala králi sto a dvacetí centnéřů zlata, a vonných věcí velmi mnoho, i kamení drahého, aniž bylo kdy více přivezeno takových vonných věcí tak mnoho, jako darovala královna z Sáby králi Šalomounovi. 11 (Lodí také Chíramova, kteráž přinášela zlato z Ofir, přivezla z Ofir dříví almugim velmi mnoho i kamení drahého. 12 I nadělal král z toho dříví almugim zábradel k domu Hospodinovu, i k domu královu, též harf a louten zpěvákům, aniž jest kdy přivezeno takového dříví almugim, ani vidíno do dnešního dne.) 13 Král také Šalomoun dal králově z Sáby vedle vší vůle její, čehož požádala, nad to, což jí Šalomoun daroval darem královským. Potom se navrátila do země své ona i služebníci její. 14 Byla pak váha toho zlata, kterýž přicházelo Šalomounovi na každý rok, šest set šedesáte šest centnéřů zlata, 15 Kromě toho, co přicházelo od kupců a prodavačů vonných věcí, a ode všech králi Arabských i vývod země. 16 A protož nadělal král Šalomoun dvě stě štíť z zlata taženého, šest set zlatých dával na každý štít, 17 A tři sta pavéz z taženého zlata, tři libry zlata dal na každou pavézu. I složil je král v domě lesu Libánského. 18 Udělal také král stolici z kostí slonových velikou, a obložil ji zlatem ryzím. 19 Šest stupňů bylo k té stolici, a vrch okrouhlý byl na stolici od zadní strany její, a zpolehadla rukám s obou stran té stolice, a dva lvové stáli u zpolehadel. 20 A dvanácte lvů stálo tu na šesti stupních s obou stran. Nebylo nic takového učiněno v žádných královstvích. 21 Nadto všecky nádoby krále Šalomouna, jichž ku pití užívali, byly zlacené, a všecky nádoby v domě lesu Libánského byly z zlatanejčistšího. Nic nebylo od stříbra, aniž ho sobě co vázili ve dnech Šalomounových. 22 Nebo měl král lodí mořské s lodími krále Chírama. Jednou ve třech letech vraceley se ty lodí mořské, přinášejíc zlato a stříbro, kosti slonové, a opice a pávy. 23 I zveleben jest král Šalomoun nad všecky krále zemské v bohatství a v moudrosti. 24 Pročež všickni obyvatelé země žádostiví byli viděti tvář Šalomounovu, aby slyšeli moudrost jeho, kterouž složil Bůh v srdci jeho. 25 A přinášeli jeden každý dary své, nádoby stříbrné a nádoby zlaté, roucha a zbroj, i vonné věci, koně a mezky, a to každého roku, 26 Tak že nashromáždil Šalomoun vozů a jezdců, a měl tisíc a čtyři sta vozů a dvanácte tisíc jezdců, kterýž rozsadil v městech vozů, a při králi v Jeruzalémě. 27 I složil král stříbra v Jeruzalémě jako kamení, a cedrového dříví jako planého fíkoví, kterýž roste v údolí u velikém množství. 28 Přivedli také Šalomounovi koně z Egypta a koupě rozličné; nebo kupci královští brávali koupě rozličné za slušnou mzdu,

29 A vodívali spřež vozníků z Egypta za šest set lotů stříbra, koně pak jednoho za sto a padesáte, a tak všechnem králům Hetejským a králům Syrským oni dodávali.

11 V tom král Šalomoun zamíloval ženy cizozemky mnohé, i dceru Faraonovu, i Moábské, Ammonitské, Idumejské, Sidonské a Hetejské, z Z národu těch, kteréž zapověděl Hospodin synům Izraelským, řka: Nebudete se směšovati s nimi, aniž se oni budou směšovati s vámi, nebot' by naklonili srdce vaše k bohům svým. K těm přínl Šalomoun milostí, **3** Tak že měl žen královen sedm set a ženin tři sta. I odvrátily ženy jeho srdce jeho. **4** Stalo se tedy, že když se zstaral Šalomoun, ženy jeho naklonily srdce jeho k bohům cizím, tak že nebylo srdce jeho celé při Hospodinu Bohu jeho, jako bylo srdce Davida otce jeho. **5** Ale obrátil se Šalomoun k Astarot, bohyňi Sidonské, a k Moloch, ohavnosti Ammonske. **6** I činil Šalomoun to, což se nelíbilo Hospodinu, a nenásleoval cele Hospodina, jako David otec jeho. **7** Tedy vystavěl Šalomoun výsost Chámosovi, ohavnosti Moábské, na hoře, kteráž jest naproti Jeruzalému, a Molochovi, ohavnosti synů Ammon. **8** A tak vzdělal všechném ženám svým z cizího národu, kteréž kadily a obětovaly bohům svým. **9** I rozhněval se Hospodin na Šalamouna, proto že se uchýlilo srdce jeho od Hospodina Boha Izraelského, kterýž se jemu byl ukázal po dvakrát, **10** A zapověděl jemu tu věc, aby nechodil po bozích cizích. Ale neostříhal toho, což byl přikázal Hospodin. **11** Protož řekl Hospodin Šalomounovi: Poněvadž se to nalezlo při tobě, a neostříhal jsi smlouvy mé ani ustanovení mých, kterážt' jsem přikázal, věz, že odtrhnu království toto od tebe, a dám je služebníku tvému. **12** A však za dnů tvých neučiním toho pro Davida otce tvého, než z ruky syna tvého odtrhnu je. **13** Vseho pak království neodtrhnu, ale pokolení jednoho zanechám synu tvému pro Davida služebníka svého a pro Jeruzalém, kterýž jsem vyvolil. **14** A tak vzbudil Hospodin protivníka Šalomounovi, Adada Idumejského z semene královského, kterýž byl v zemi Idumejské. **15** Nebo stalo se, když bojoval David proti Idumejským, a Joáb kníže vojska vytáhl, aby pochoval zmordované, a pobil všecky pohlaví mužského v zemi Idumejské, **16** (Za šest zajisté měsíců byl tam Joáb se vším lidem Izraelským, dokudž nevyplénil všecky pohlaví mužského v zemi Idumejské), **17** Že tehdaž utekl Adad sám, a některí muži Idumejští z služebníků otce jeho s ním, aby šli do Egypta. Adad pak byl pachole neveliké. **18** Kteříž jdouce z Madian, přišli do Fáran, a vzavše s sebou některé muže z Fáran, přišli do Egypta k Faraonovi, králi Egyptskému, kterýž dal jemu dům, i stravou opatřil ho, dal jemu také i zemi. **19** A tak nalezl Adad milost velikou před Faraonem, tak že jemu dal za manželku sestru ženy své, sestru Tafnes královny. **20** I porodila jemu sestra Tafnes syna Genubata, a odchovala ho Tafnes v domu Faraonova. I byl Genubat v domě Faraonově mezi syny Faraonovými. **21** Když pak uslyšel Adad v Egyptě, že by usnul David s otcí svými, a že umřel i Joáb kníže vojska, tedy řekl Adad Faraonovi: Propust' mne, at' jdu do země své. **22** Jemuž řekl Fara: Čehožt' se nedostává u mne, že chceš odjít do země své? I řekl: Ničeho, a však vždy mne propust'. **23** Vzbudil ještě Bůh proti němu protivníka, Rázona syna Eliadova, kterýž byl

utekl od Hadarezera krále Soby, pána svého, **24** A shromáždil k sobě muže, byl knížetem roty, když je David hubil. Protož odšedše do Damašku, bydlili v něm a kralovali v Damašku. **25** I byl protivníkem Izraelovým po všecky dny Šalomounovy; a to bylo nad to zlé, kteréž mu činil Adad. I měl v ošklivosti Izraele, když kraloval v Syrii. **26** Jeroboám také syn Nebatův Efratejský z Sareda, (a jméno matky jeho ženy vdovy bylo Serua), služebník Šalomounův, pozdvíhl ruky proti králi. **27** A tato byla příčina, pro kterouž pozdvíhl ruky proti králi Šalomounovi: Že vystavěv Šalomoun Mello, zavřel mezeru města Davidova otce svého. **28** Jeroboám pak byl muž silný a udatný. Protož vida Šalomoun mládence, že by pracovitý byl, ustanovil ho nadě všemi platy z domu Jozefa. **29** I stalo se téhož času, že když vyšel Jeroboám z Jeruzaléma, našel jej prorok Achiáš Silonský na cestě, jsa odín rouchem novým. A byli sami dva na poli. **30** Tedy ujav Achiáš roucho nové, kteréž měl na sobě, roztrhal je na dvanácte kusů. **31** A řekl Jeroboámovi: Vezmi sobě deset kusů; nebo takto praví Hospodin Bůh Izraelský: Aj, já roztrhnu království z ruky Šalomounovy, a dám tobě desatero pokolení. **32** Jedno tolíko pokolení zůstane jemu pro služebníka mého Davida, a pro město Jeruzalém, kteréž jsem vyvolil ze všech pokolení Izraelských, **33** Proto že opustili mne, a klaněli se Astarot bohyňi Sidonské, a Chámos bohu Moábskému, i Moloch bohu Ammonsckému, a nechodili po cestách mých, aby činili to, což mi se líbí, totíž ustanovení má a soudy mé, jako David otec jeho. **34** A však neodejmu ničeho z království z rukou jemu; nebo vůdcím zanechám ho po všecky dny života jeho pro Davida služebníka svého, kteréhož jsem vyvolil, kterýž ostříhal příkázaní mých a ustanovení mých. **35** Ale potom vezmá království z ruky syna jeho, dám tobě z něho desatero pokolení, **36** Synu pak jeho dám jedno pokolení, aby zůstala svíce Davidovi služebníku mému po všecky dny přede mnou v městě Jeruzalémě, kteréž jsem sobě vyvolil, aby tam jméno mé přebývalo. **37** A tak tebe vezmu, abys kraloval ve všech věcech, kterýchž by žádala duše tvá, a budeš králem nad Izraelem. **38** Protož jestliže uposlechněš všeho toho, což přikáži tobě, a chodit budeš po cestách mých, a činíti to, což mi se líbí, ostříhaje ustanovení mých a příkázaní mých, jako činil David služebník můj: budu s tebou a vzdělám tobě dům stálý, jako jsem vzdělal Davidovi, a dám tobě lid Izraelský. **39** Potrápím' zajisté semene Davidova pro tu věc, a však ne po všecky dny. **40** Pro tu příčinu chtěl Šalomoun zabít Jeroboáma. Kterýž vstav, utekl do Egypta k Sesákoví králi Egyptskému, a byl v Egyptě, dokudž neumřel Šalomoun. **41** Jiné pak věci Šalomounovy, kteréž činil, i moudrost jeho vypsaný jsou v knize činů Šalomounových. **42** Dnú pak, v nichž kraloval Šalomoun v Jeruzalémě nade vším Izraelem, bylo čtyřidceti let. **43** I usnul Šalomoun s otcí svými, a pochován jest v městě Davida otce svého. Kraloval pak Roboám syn jeho místo něho.

12 Tedy přibrál se Roboám do Sichem; nebo tam sešel se byl všecken Izrael, aby ho ustanovili za krále. **2** Stalo se pak, když uslyšel Jeroboám syn Nebatův, jsa ještě v Egyptě, kamž byl utekl před Šalomounem králem, (bydlel zajisté Jeroboám v Egyptě), **3** Že poslali a povolali ho; protož přišel Jeroboám i všecko shromáždění Izraelské, mluvili k Roboámovi, řouce: **4**

Otec tvůj ztížil jho naše; protož nyní polehč služby otce svého tvrdé a břemena jeho těžkého, kteréž vzložil na nás, a budeme tobě sloužiti. 5 Kterýž řekl jim: Odejděte, a třetího dne navratte se ke mně. I odšel lid. 6 Tedy radil se král Roboám s starci, kteříž stávali před Šalomounem otcem jeho ještě za života jeho, řka: Kterak vy radíte, jakou odpověd mám dátí lidu tomuto? 7 I odpověděl jemu, řkouc: Jestliže dnes povolný budeš lidu tomuto a ochotně se jím ukážeš, a odpověd dávaje, mluvit budeš přívětivě, budouť služebníci tvoji po všecky dny. 8 Ale on opustil radu starců, kterouž dali jemu, a radil se s mládenci, kteříž s ním zrostli a stávali před ním. 9 A řekl k nim: Co vy radíte, jakou bychom dali odpověd lidu tomuto, kteříž mluvili ke mně, řkouc: Polehč břemene, kteréž vzložil otec tvůj na nás? 10 I odpověděl jemu mládenci, kteříž zrostli s ním, řkouc: Taktó odpovíš lidu tomu, kteříž mluvili k tobě a řekl: Otec tvůj ztížil jho naše, ty pak polehč nám. Taktó díš jím: Nejmenší prst můj tlustší jest nežli bedra otce mého. 11 Nyní tedy otec můj těžké břím vložil na vás, já pak přidám břemene vašeho; otec můj trestal vás bičky, ale já trestati vás budu biči uzlovatými. 12 Přišel tedy Jeroboám i všecken lid k Roboámovi dne třetího, jakž byl rozkázal král, řka: Navrátte se ke mně dne třetího. 13 I odpověděl král lidu tvrdě, opustiv radu starců, kterouž dali jemu. 14 A mluvil k nim vedle rady mládenců, řka: Otec můj ztížil jho vaše, já pak přidám břemene vašeho; otec můj trestal vás bičky, ale já trestati vás budu biči uzlovatými. 15 I neuposlechl král lidu. Nebo byla přičina od Hospodina, aby se naplnila řeč jeho, kterouž mluvil Hospodin skrze Achiaše Silonského k Jeroboámovi synu Nebatovu. 16 Protož vída všecken Izrael, že by je král oslyšel, odpověděl lid králi v tato slova: Jakýž máme díl v Davidovi? Ani dědictví nemáme v synu Izai. K stanům svým, ó Izrael! Nyní opatř dům svůj, Davide. Odšel tedy Izrael k stanům svým, 17 Tak že nad syny Izraelskými tolíko, kteříž bydlili v městech Judských, kraloval Roboám. 18 I poslal král Roboám Adurama, kteříž byl nad platy, a uhařel ho všecken Izrael kamením až do smrti, čímž král Roboám přinucen byl, aby vsedna na vůz, utekl do Jeruzaléma. 19 A tak odstoupili synové Izraelští od domu Davidova až do dnešního dne. 20 I stalo se, když uslyšeli všickni Izraelští, že by se navrátil Jeroboám, poslavše, povolali ho do shromáždění, a ustanovili ho králem nade vším Izraelem. Nezústávalo při domu Davidovu než samo pokolení Judovo. 21 Když pak přijel Roboám do Jeruzaléma, shromáždil všecken dům Judský a pokolení Benjámin, totíž sto a osmdesáte tisíců výborných bojovníků, aby bojovali proti domu Izraelskému, a aby zase přivedeno bylo království k Roboámovi synu Šalomounovu. 22 Tedy stala se řeč Boží k Semaiašovi muži Božímu, řkoucí: 23 Pověz Roboámovi synu Šalomounovu, králi Judskému a všemu domu Judovu i Benjamínovu, a ostatku lidu těmito slovy: 24 Taktó praví Hospodin: Netáhněte a nebojovujte proti bratřím svým synům Izraelským. Navratte se jeden každý do domu svého, nebo ode mne stala se věc tato. I uposlechli rozkazu Hospodinova a navrátili se, aby odešli vedle řeči Hospodinovy. 25 Potom vystavěl Jeroboám Sichem na hoře Efraim, a bydlil v něm, a vyšed odtud, vystavěl Fanuel. 26 Řekl pak Jeroboám v srdci svém: Tudíž by se navrátilo království toto k domu Davidovu, 27 Když by chodil lid tento k obětování oběti v

domě Hospodinově do Jeruzaléma; i obrátilo by se srdce lidu tohoto ku pánu jeho Roboámovi králi Judskému, a tak zabijice mne, navrátili by se k Roboámovi králi Judskému. 28 Protož poradiv se král, udělal dvé telat zlatých a řekl lidu: Dosti jste již chodili do Jeruzaléma. Aj, teď bohoté vnoji, ó Izraeli, kteříž tě vyvedli z země Egyptské. 29 I postavil jedno v Bethel, a druhé postavil v Dan. 30 Kterážto věc byla příčinou k hřešení, nebo chodil lid k jednomu z těch až do Dan. 31 Vzdělal zajisté dům výsostí, a ustanovil kněží z lidu obecného, kteříž nebyli z synů Léví. 32 Ustanovil také Jeroboám svátek měsíce osmého, v patnáctý den téhož měsíce, ku podobenství svátku, kteříž byl v Judstvu, a obětoval na oltáři. Takž učinil i v Bethel, obětuje telatum, kteříž byl udělal; také i v Bethel ustanovil kněží výsostí, kteříž byl zdělal. 33 A obětoval na oltáři, kteříž byl udělal v Bethel, v patnáctý den měsíce osmého, toho měsíce, kteříž byl sobě smyslil v srdci svém, a slavil svátek s syny Izraelskými, a přistoupil k oltáři, aby kadil.

13 A aj, muž Boží přišel z Judstva s slovem Hospodinovým do Bethel, tehdáž když Jeroboám, stojí v oltáře, kadil. 2 I zvolal proti oltáři slovem Hospodinovým, řka: Oltáři, oltáři, toto praví Hospodin: Hle, syn narodí se domu Davidovu, jménem Jožiáš, kteříž obětovati bude na tobě kněží výsostí,jenž zapalují kadidlo na tobě; i kosti lidské pálití budou na tobě. 3 I dal téhož dne znamení, řka: Totot' jest znamení, že mluvil Hospodin: Aj, oltář roztrhne se a vysype se popel, kteříž jest na něm. 4 V tom uslyšev král Jeroboám slovo muže Božího, že zvolal proti oltáři v Bethel, vztáhl ruku svou od oltáře a řekl: Jměteho. I uschla ruka jeho, kterouž vztáhl proti němu, a nemohl ji zase přitáhnouti k sobě. 5 Oltář také se roztrhl, a vysypal se popel z oltáře podlé znamení, kteříž byl předpověděl muž Boží slovem Hospodinovým. 6 Protož mluvil král a řekl tomu muži Božímu: Pomodl se medle Hospodinu Bohu svému a pros za mne, abych mohl přitáhnouti ruku svou k sobě. I modil se muž Boží Hospodinu, a přitáhl král ruku zase k sobě, a byla jako prvé. 7 Tedy řekl král muži Božímu: Pod' se mnou domů a posílň se, a dám' dar. 8 I řekl muž Boží králi: Bys mi dal polovici domu svého, nešel bych s tebou, aniž bych jedl chleba, aniž bych pil vody na místě tomto. 9 Nebo tak mi přikázel slovem svým Hospodin, řka: Nebudeš jísti chleba, ani pít vody, aniž se navrátiš tou cestou, kterouž jsi přišel. 10 A tak odšel jinou cestou, a nenavrátil se tou cestou, kterouž byl přišel do Bethel. 11 Prorok pak jeden starý bydlil v Bethel, jehož syn přišel, vypravoval mu všecky věci, kteříž učinil muž Boží toho dne v Bethel; i slova, kteříž mluvil králi, vypravovali otcí svému. 12 Tedy řekl jim otec jejich: Kterou cestou šel? I ukázali mu synové jeho cestu, kterouž sel ten muž Boží, kteříž byl z Judstva přišel. 13 Zatím řekl synům svým: Osedlejte mi osla. Kteříž osedlali mu osla, a on vseďl na něj. 14 A jel za mužem Božím a nalezl jej, an sedí pod dubem. I řekl jemu: Ty-li jsi ten muž Boží, kteříž jsi přišel z Judstva? A on odpověděl: Jsem. 15 Kterýž řekl jemu: Pod' se mnou domů, a pojíš chleba. 16 Ale on odpověděl: Nemohut' se navrátit, ani jít s tebou, aniž budu jísti chleba, ani pít vody s tebou na místě tomto. 17 Nebo stala se ke mně řeč slovem Hospodinovým: Nebudeš tam jísti chleba, ani pít

vody; nenavrátiš se, jda touž cestou, kterouž jsi šel. **18** Jemuž odpověděl: Takéť já prorok jsem jako i ty, a mluvil ke mně anděl slovem Hospodinovým, řka: Navrát ho s sebou do domu svého, atož pojí chléba a napije se vody. To pak sklamal jemu. **19** Takž se navrátil s ním, a jedl chléb v domě jeho a pil vodu. **20** Když pak oni seděli za stolem, stalo se slovo Hospodinovo k proroku tomu, kterýž onoho byl zase navrátil. **21** A zvolal na muže Božího, kterýž byl přišel z Judstva, řka: Toto praví Hospodin: Proto že jsi na odpor učinil řeči Hospodinově, a neostříhal jsi přikázání, kteréť vydal Hospodin Bůh tvůj, **22** Ale navrátils se a jedls chléb, a pils vodu na místě, o kterémž řekl: Nebudeš jísti chleba, ani pít vody: nebudeš pochováno tělo tvé v hrobě otců tvých. **23** Tedy když pojedl chléba a napil se, osedlal mu osla, totiž tomu proroku, kteréhož byl navrátil. **24** A když odšel, trefil na něj lev na cestě a udával jej. I leželo tělo jeho na cestě, a osel stál podlé něho; lev také stál vedle těla mrtvého. **25** A aj, muži některí jdouce tudy, uzřeli tělo mrtvé ležící na cestě, a lva, an stoí vedle něho. Kteríž přišedše, pověděli v městě, v kterémž ten starý prorok bydlil. **26** Což když uslyšel ten prorok, který ho byl navrátil s cesty, řekl: Muž Boží jest, kterýž na odpor učinil řeči Hospodinově; protož vydal jej Hospodin lvu, kterýž potřev ho, udával jej vedle řeči Hospodinovoy, kterouž mluvil jemu. **27** Zatím mluví k synům svým, řekl: Osedlejte mi osla. I osedlali. **28** A odjev, nalezl mrtvé tělo jeho ležící na cestě, a osla i lva, an stoí u toho těla; a nejedl lev těla toho, anž co uškodil oslu. **29** Protož vzav prorok tělo muže Božího, vložil je na osla, a přinesl je. I přišel do města svého, aby ho plakal a pochoval. **30** Položil pak tělo jeho v hrobě svém, a plakali ho: Ach, bratře můj. **31** A pochovav ho, mluvil k synům svým, řka: Když já umru, pochovejte mne v též hrobě, v němž muž Boží jest pochován, vedle kostí jeho položte kosti mé. **32** Neboť se jistě stane to, což ohlásil slovem Hospodinovým proti oltáři, kterýž jest v Bethelu, a proti všechnm domům výsostí, kteréž jsou v městech Samařských. **33** Po técho přibězích neodvrátil se Jeroboám od cesty své zlé, ale opět nadělal z lidu obecného kněží výsostí. Kdo jen chtěl, posvětil ruky jeho, a ten byl knězem výsostí. **34** I byla ta věc domu Jeroboámovu přičinou k hřešení, aby vyplnění a vyhlazen byl se svrchnku země.

14 Toho času roznemohl se Abiáš, syn Jeroboámu. **2** I řekl Jerobám ženě své: Vstař medle a změř se, aby nepoznali, že jsi žena Jeroboámove, a jdi do Sílo. Hle, tam jest Achiáš prorok, kterýž mi byl předpověděl, že mám být králem nad lidem tímto. **3** A vezma v ruce své deset chlebů a koláčů, a láhvici medu, jdi k němu; onť oznámí tobě, co se stane pacholeti tomuto. **4** I učinila tak žena Jeroboámove; nebo vstavši, šla do Sílo, a přišla do domu Achiášova. Ale Achiáš nemohl již hleděti, nebo pošly mu byly oči pro starost jeho. **5** Hospodin pak řekl Achiášovi: Aj, žena Jeroboámove jde, aby se tebe něco zeptala o synu svém, protože jest nemocen. Toto a toto budeš jí mluvit. Budet' pak, že když přijde, činiti se bude jinou. **6** Protož uslyšev Achiáš šust noh jejich, když vcházel do dveří, řekl: Pod', ženo Jeroboámove, proč se jinou činiš? Já zajisté poslán jsem k tobě s řečí tvrdou. **7** Jdi, pověz Jeroboámovi: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Poněvadž jsem tě vyvýšil z prostředu lidu, a postavil

jsem tě za vůdce nad lidem svým Izraelským, **8** A odtrhl jsem království od domu Davidova, a dal jsem je tobě, ty však nebyl jsi jako služebník můj David, kterýž ostríhal přikázání mých, a následoval mne v celém srdci svém, čině tolíko to, což jest pravého přede mnou, **9** Ale zlost jsi páchal hojněji nade všecky, kteríž byli před tebou; nebo odšed, učinil sobě bohy cizí a slité, abys mne dráždil, mne pak zavrhl jsi za hřbet svůj: **10** Protož aj, já uvedu zlé věci na dům Jeroboámu, a vyhladím z Jeroboáma, i toho,jenž moči na stěnu, i zajatého i zanechaného Izraeli, a vyvrhu ostatky domu Jeroboámove, jako hnůj vymítán bývá až dočista. **11** Toho, kdož z domu Jeroboámove umře v městě, psi žrati budou, a toho, kdož umře na poli, ptáci nebeští jisti budou; neboť jest mluvil Hospodin. **12** Ty pak vstana, jdi do domu svého, a když vcházeni budeš do města, tehdy umře pachole. **13** I budou ho plakati všecken lid Izraelský, a pochovají jej; nebo ten sám z domu Jeroboámove dostane se do hrobu, protože o něm z domu Jeroboámove jest slovo dobré u Hospodina Boha Izraelského. **14** Vyzdvihnet' však sobě Hospodin krále nad Izraelem, kterýž vyhladí dům Jeroboámu toho dne. Ale co? Nýbrž již vyzdvihl. **15** A zakláti Hospodin Izraelem tak, jako se kláti trtina u vodách, a vykorení Izraele z země výborné této, kterouž dal otcům jejich, a rozptýlí je daleko za řeku, protože sobě zdělali háje, popouzejice Hospodina. **16** A tak vydá Izraele pro hřichy Jeroboámy, kterýž i sám hřešil, i v hřich uvodil Izraele. **17** Tedy vstavši žena Jeroboámove, odešla a přišla do Tersa, a když vstupovala na prah domu, umřelo pachole. **18** I pochovali je, a plakal ho všecken lid Izraelský vedle řeči Hospodinovy, kterouž mluvil skrze služebníka svého, Achiáše proroka. **19** Jiné pak věci Jeroboámy, jaké boje vedl a kterak kraloval, aj, sepsány jsou v knize o králech Izraelských. **20** Všech dnů, v nichž kraloval Jeroboám, bylo dvacetíma let. I usnul s otci svými, a kraloval Nádab syn jeho místo něho. **21** Roboám také syn Šalomounův kraloval nad Judou. V jednom a ve čtyřiceti letech byl Roboám, když počal kralovati, a sedmnácte let kraloval v Jeruzalémě městě, kteréž vyvolil Hospodin ze všech pokolení Izraelských, aby tam přebývalo jméno jeho. Bylo pak jméno matky jeho Naama Ammonitská. **22** Činil také lid Judský to, což zlého jest před Hospodinem, a k zůřivosti ho popudili hřichy svými, kterýmiž hřešili, více nežli otcové jejich všemi věcmi, kteréž činili. **23** Nebo i oni vystavěli sobě výsostí a sloupy, i háje na každém pahrbku vysokém a pod každým stromem zeleným. **24** Přesto byli ohyzdní sodomáři v zemi té, činice vedle všech ohavností pohanských, kteréž byl vyplněl Hospodin před tváří synů Izraelských. **25** I stalo se léta pátého království Roboámove, že vytáhl Sesák král Egyptský proti Jeruzalému, **26** A pobral poklady domu Hospodinova a poklady domu královského, všecko to pobral. Vzal také všecky pavézy zlaté, kterýchž byl nadělal Šalomoun. **27** Místo kterýchž nadělal král Roboám pavéz měděných, a poručil je úředníkům nad drabanty, kterýž ostříhal brány domu královského. **28** A když král chodíval do domu Hospodinova, nosili je drabantí, a zase je přinášeli do pokoje drabantů. **29** Jiné pak věci Roboámy, a všecko, což činil, zdaliž není zapsáno v knize o králech Judských. **30** Ano i válka, kteráž byla mezi Roboámem a Jeroboámem po všecky dny. **31** I usnul Roboám s otci svými, a pochován

jest s nimi v městě Davidově. A jméno matky jeho bylo Naama Ammonitská. I kraloval Abiam syn jeho místo něho.

15 Léta pak osmnáctého království Jeroboáma syna Nebatova, kraloval Abiam nad Judou. **2** Tři léta kraloval v Jeruzalémě. A jméno matky jeho bylo Maacha, dcera Abissalomova. **3** Ten chodil ve všech hříších otce svého, kteréž páchal před obličejem jeho; a nebylo srdce jeho celé při Hospodinu Bohu jeho, jako srdce Davida otce jeho. **4** A však pro Davida dal jemu Hospodin Bůh jeho svíci v Jeruzalémě, vzbudiv syna jeho po něm, a utvrdil Jeruzalém, **5** Proto že David činil to, což bylo dobrého před Hospodinem, a neuchýlil se od žádné věci z těch, kteréž jemu byl přikázal, po všecky dny života svého, kromě skutku při Uriášovi Hetejském. **6** A byl boj mezi Roboámem a Jeroboámem po všecky dny života jeho. **7** Jiné pak věci Abiamovy, a všecko což činil, zapsáno jest v knize o králech Judských, ano i o boji mezi Abiamem a Jeroboámem. **8** A když usnul Abiam s otcí svými, pochovali ho v městě Davidově. I kraloval Aza syn jeho místo něho. **9** A tak léta dvacátého Jeroboáma, krále Izraelského, kraloval Aza nad Judou. **10** Jedno a čtyřicet let kraloval v Jeruzalémě.

A jméno matky jeho bylo Maacha, dcera Abissalomova. **11** I činil Aza, což dobrého bylo před Hospodinem, jako David otec jeho. **12** Nebo ohyzdné sodomáře vyplénil z země, a odjal všecky modly, kterýž nadělali otcové jeho. **13** Nadto i Maachu matku svou ssadil, aby nebyla královnou; nebo byla udělala hroznou modlu v háji. Protož podtlal Aza modlu tu ohyzdnou, a spálil při potoku Cedron. **14** A ačkoli výsosti nebyly zkaženy, a však srdce Azovo bylo celé při Bohu po všecky dny jeho. **15** Vnesl také ty věci, kteréž posvěceny byly od otce jeho, i ty věci, kterýž sám posvětil, do domu Hospodinova, stříbro a zlato i nádoby. **16** Pročež byla válka mezi Azou a Bázou, králem Izraelským, po všecky dny jejich. **17** Nebo Báza král Izraelský vytáhl proti Judovi, a stavěl Ráma, aby nedal žádnému vyjít ani jít k Azovi králi Judskému. **18** Ale vzav Aza všecko stříbro i zlato, kteréž pozůstalo v pokladích domu Hospodinova, a v pokladích domu královského, dal je v ruce služebníků svých, a poslal je král Aza k Benadadovi synu Tabremmon, syna Hezion, králi Syrskému, kterýž bydlil v Damašku, řka: **19** Smlouva jest mezi mnou a mezi tebou, mezi otcem mým a mezi otcem tvým. Aj, ted' posílám tobě dar, stříbro a zlato; jdi, zruš smlouvu svou s Bázou králem Izraelským, at' odtrhne ode mne. **20** I uposlechl Benadad krále Azy, a poslav knížata s vojsky svými proti městům Izraelským, dobyl Jon a Dan, též Abelbetmaachy, i všeho Ceneretu, a vši země Neftalím. **21** To když uslyšel Báza, přestal stavět Ráma, a zůstal v Tersa. **22** Tedy král Aza provolal po všem Judstvu, žádného nevyměňuje. I pobrali to kamení z Ráma, i dříví jeho, z něhož stavěl Báza, a vystavěl z toho král Aza Gabaa Beniaminovo a Masfa. **23** Jiné pak všecky věci Azovy, i všecka síla jeho a cokoli dělal, i jaká města vystavěl, zapsáno jest v knize o králech Judských. Jen že v věku starosti své byl nemocný na nohy. **24** I usnul Aza s otcí svými, a pochován jest s nimi v městě Davida otce svého. A kraloval místo něho Jozafat syn jeho. **25** Nádab pak syn Jeroboámu, počal kralovati nad Izraelem léta druhého Azy,

krále Judského, a kraloval nad Izraelem dvě létě. **26** A činil to, což zlého jest před očima Hospodinovýma, chodě po cestě otce svého, v hříších jeho, jimž k hřešení přivedl lid Izraelský. **27** I činil mu úklady Báza syn Achiášuv z domu Izchar, a porazil ho Báza u Gebbeton, kteréž bylo Filistinských. Nádab zajisté a všickni Izraelští oblehlí byli Gebbeton. **28** A tak zabil ho Báza léta třetího Azy, krále Judského, a kraloval místo něho. **29** I stalo se, když počal kralovati, že zahubil všecken dům Jeroboámu, a nepožádav žádné duše z Jeroboáma, až je i vyhledal vedle řeči Hospodinovy, kterouž byl mluvil skrze služebníka svého Achiáše Silonského, **30** Pro hříchy Jeroboámovy, jimž hřešil, a jimž k hřešení přivedl lid Izraelský, pro dráždění jeho, kterýž dráždil Hospodina Boha Izraelského. **31** Jiné pak věci Nádabovy a všecko, což činil, zapsáno jest v knize o králech Izraelských. **32** Byla tedy válka mezi Azou, a mezi Bázou králem Izraelským, po všecky dny jejich. **33** Léta třetího Azy, krále Judského, kraloval Báza syn Achiášuv nade vším Izraelem v Tersa za čtyřmecítma let. **34** A činil to, což zlého jest před Hospodinem, chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, jimž k hřešení přivedil Izraele.

16 Stala se pak řeč Hospodinova k Jéhu, synu Chanani, proti Bázovi, řkoucí: **2** Proto že jsem tě vyzdvíhl z prachu, a postavil za vůdci lidu mého Izraelského, ty jsi pak chodil po cestě Jeroboámově, a přivedls k hřešení lid můj Izraelský, aby mne popouzeli hříchy svými: **3** Aj, já vyhľadím potomky Bázovy a potomky domu jeho, a učiním domu tvému, jako domu Jeroboáma, syna Nebatova. **4** Toho, kdož z rodiny Bázovy umře v městě, psi žrátí budou, a kdož z nich umře na poli, ptáci nebeští jistí budou. **5** Jiné pak věci Bázovy a všecko, což činil, i síla jeho, o tom zapsáno jest v knize o králech Izraelských. **6** Když pak usnul Báza s otcí svými, pochován jest v Tersa, a Ela syn jeho kraloval místo něho. **7** A tak skrze Jéhu syna Chanani, proroka, stala se řeč Hospodinova proti Bázovi a proti domu jeho, i proti všemu zlému, kteréž činil před obličejem Hospodinovým, popouzeje ho dílem rukou svých, že má být podobný domu Jeroboámovu, a proto že jej zabil. **8** Léta dvacátého šestého Azy, krále Judského, kraloval Ela syn Bázův nad Izraelem v Tersa dvě létě. **9** I zprotivil se jemu služebník jeho Zamri, hejtman nad polovicí vozů, když on v Tersa kvasil a opilý byl v domě Arsy, vládaře města Tersa. **10** V tom Zamri přišed, ranil ho, a zabil jej léta dvacátého sedmého Azy krále Judského, a kraloval místo něho. **11** Když pak kraloval a seděl na stolici jeho, pobil všecken dům Bázův, i příbuzné jeho, i přátele jeho, nepožádav z něho ani močicího na stěnu. **12** A tak vyhľadil Zamri všecken dům Bázův vedle řeči Hospodinovy, kterouž byl mluvil proti Bázovi skrze Jéhu proroka, **13** Pro všecky hříchy Bázovy, i hříchy Ela syna jeho, kteréž hřešili, i v hříchy uvodili Izraele, popouzejíce Hospodina Boha Izraelského marnostmi svými. **14** Jiné pak věci Ela a všecko, což činil, vypsal jest v knize o králech Izraelských. **15** Léta dvacátého sedmého Azy, krále Judského, kraloval Zamri v Tersa sedm dní, když lid vojenský ležel proti Gebbeton Filistinských. **16** Nebo uslyšev lid, kterýž byl v ležení, takové věci, že by se Zamri zprotivil a že krále zabil, tedy všecken Izrael

ustanovili soběkrále Amri, hejtmana nad vojskem Izraelským toho času v vojstě. 17 Protož táhl Amri a s ním všecken Izrael od Gebeton, a oblehlí Tersu. 18 A když viděl Zamri, že již město jest vztato, všed na palác domu královského, zapálil nad sebou dům královský, i umřel, 19 Pro hřichy své, kterýmiž hřešil, čině, což zlého jest před obličejem Hospodinovým, a chodě po cestě Jeroboámově a v hříších jeho, kteréž páchal, přivozuje k hřešení lid Izraelský. 20 Jiné pak věci Zamri i jeho úkladové, kteréž činil, zapsání jsou v knize o králech Izraelských. 21 Tedy rozdělil se lid Izraelský na dvě. Polovice lidu postoupila po Tebni synu Ginet, aby ho učinili králem, a druhá polovice postoupila po Amri. 22 Ale přemohl lid, kterýž postoupil po Amri, lid ten, kterýž postoupil po Tebni synu Ginet. I umřel Tebni, a kraloval Amri. 23 Léta třidcátého prvního Azy, krále Judského, kraloval Amri nad Izraelem dvaceté let. V Tersa kraloval šest let. 24 I kupil horu Someron od Semera za dvě hřivny stříbra, a když vystavěl tu horu, nazval jméno města toho, kteréž vzdělal, od jména Semery, pána té hory, totiž Samaři. 25 Činil pak Amri to, což jest zlého před obličejem Hospodinovým; nýbrž horší věci činil, než kdo ze všech, kterýž před ním byli. 26 Nebo chodil po všeliké cestě Jeroboáma syna Nebatova, a ve všech hříších jeho, kterýmiž přivedl k hřešení Izraele, popouzeje Hospodina Boha Izraelského marnostmi svými. 27 Jiné pak věci Amri i všecko, což činil, i síla jeho, kterouž prokazoval, o tom zapsáno jest v knize o králech Izraelských. 28 I usnul Amri s otci svými, a pochován jest v Samaři, a kraloval místo něho Achab syn jeho. 29 Achab tedy syn Amri kraloval nad Izraelem léta třidcátého osmého Azy, krále Judského, a kraloval Achab syn Amri nad Izraelem v Samaři dvacetceřitna let. 30 I činil Achab syn Amri před obličejem Hospodinovým horší věci než kdo ze všech, kterýž před ním byli. 31 V tom stalo se, (nebo málo mu to bylo, že chodil v hříších Jeroboáma syna Nebatova), že sobě pojal ženu Jezábel dceru Etbála, krále Sidonského, a odšed, sloužil Báloví a klaněl se jemu. 32 A vzdělal oltář Báloví v chrámě Bálově, kterýž byl ustavěl v Samaři. 33 Udělal také Achab i háj, a tak přičinil toho, čím by popouzel Hospodina Boha Izraelského, nade všecky jiné krále Izraelské, kterýž byli před ním. 34 Za dnů jeho Hiel Bethelský vystavěl Jericho. V Abiramovi prvorozém svém založil je, a v Segubovi nejmladším svém postavil bránu jeho, vedle řeči Hospodinovy, kterouž byl mluvil skrze Jozue syna Nun.

17 Tedy Eliáš Tesbitský, obyvatel Galádský, mluvil k Achabovi: Živ' jest Hospodin Bůh Izraelský, před jehož obličejem stojím, že nebude técto let rosy ani deště, jediné vedle řeči mé. 2 I stalo se slovo Hospodinovo k němu, řkoucí: 3 Odejdi odsud a obrat' se k východu, a skrej se u potoka Karit, kterýž jest naproti Jordánu. 4 A budež z toho potoka pít, krkavcům pak jsem přikázal, aby tě tam krmili. 5 Kterýž odšed, učinil, jakž mu přikázal Hospodin. Nebo odšed, usadil se při potoku Karit, kterýž byl proti Jordánu. 6 A krkavci přinášeli jemu chléb a maso každého jitra, též chléb a maso každého večera, a z potoka pil. 7 Tedy po přeběhnutí dnů některých vysechl ten potok, nebo nebylo žádného deště v té zemi. 8 I stalo se slovo Hospodinovo k němu, řkoucí: 9 Vstaň a jdi do Sarepty

Sidonské, a bud' tam. Aj, přikázal jsem ženě vdově, aby těživila. 10 Kterýž vstav, šel do Sarepty, a přišel k bráně města, a aj, žena vdova sbírala tu dříví. A zavolal jí, řekl: Medle, přines mi trochu vody v nádobě, abych se napiil. 11 A když šla, aby přinesla, zavolal jí zase a řekl: Medle, přines mi také kousek chleba v ruce své. 12 I odpověděla: Živ' jest Hospodin Bůh tvůj, žeť nemám žádného chleba, ani podpopelného, kromě hrsti mouky v kbelíku a malíčko oleje v nádobce, a aj, sbírám dvě dřevě, abych šla a připravila to sobě a synu svému, abychom snídouce to, za tím zemříti musili. 13 I řekl jí Eliáš: Neboj se. Jdi a učiň, jakž jsi řekla, a však udělej mi prvé z toho malý chléb podpopelný a přines mi; potom sobě a synu svému uděláš. 14 Neboť toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Mouka z kbelíka toho nebude strávena, aniž oleje v nádobce té ubude až do toho dne, když dá Hospodin dešť na zemi. 15 I šla a učinila vedle řeči Eliášovy, a jedla ona i on i čeled její až do těch dní. 16 Z kbelíka toho mouka nebyla strávena, aniž oleje v nádobce ubyo, vedle řeči Hospodinovy, kterouž mluvil skrze Eliáše. 17 A když to přeběhlo, stalo se, že se roznemohl syn ženy, paní toho domu, a byla nemoc jeho velmi těžká, tak že nezůstalo v něm dýchání. 18 Protož řekla Eliášovi: Co mně a tobě, muž Boží? Přišel jsi ke mně, abys mi připomenul nepravost mou, a umořil syna mého? 19 Kterýž odpověděl jí: Dej sem syna svého. A vzal ho z lůna jejího, vnesl jej na síň, kdež sám přebyval, a položil ho na lůžko své. 20 Tedy volal k Hospodinu a řekl: Hospodine Bože můj, také-liž s tou vdomou, u kteréž pohostinu jsem, tak zle nakládáš, že jsi umořil syna jejího? 21 A roztáh se nad dítětem po tříkrát, zvolal k Hospodinu a řekl: Hospodine Bože můj, prosím, nechť se navrátí duše dítěte tohoto do vnitřnosti jeho. 22 I vyslyšel Hospodin hlas Eliášův, a navrátila se duše dítěte do vnitřnosti jeho, i ožilo. 23 A vzal Eliáš dítě, snesl je z síň do domu, a dal je matce jeho. I řekl Eliáš: Pohled', syn tvůj živ jest. 24 Tedy řekla žena Eliášovi: Již' jsem nyní poznala, že jsi muž Boží, a že řeč Hospodinova v ústech tých jest pravá.

18 Potom po mnohých dnech, po třetím tom létě, stalo se slovo Hospodinovo k Eliášovi, řkoucí: Jdi, ukaž se Achabovi, neboť dám dešť na zemi. 2 Odšel tedy Eliáš, aby se ukázal Achabovi. Byl pak hlad veliký v Samaři. 3 I povolal Achab Abdiáše, kterýž byl představen domu jeho. (Abdiáš pak bál se Hospodina velmi. 4 Nebo když Jezábel mordovala proroky Hospodinovy, vzal Abdiáš sto proroků a skryl je po paděsáti v jeskyni, a krmil je chlebem a vodou.) 5 A řekl Achab Abdiášovi: Jdi skrze tu zemi ke všechnm studnicím vod, a ke všechnm potokům, zdali bychom kde nalezli trávu, abychom živé zachovali koně a mezky, a nezmoriли dobytka. 6 I rozdělili sobě zemi, kterouž by prošli. Achab šel jednou cestou sám, Abdiáš také šel cestou druhou sám. 7 A když Abdiáš byl na cestě, aj, Eliáš potkal se s ním. Kterýž když ho poznal, padl na tvář svou a řekl: Nejsi-liž ty, pane můj, Eliáš? 8 Odpověděl jemu: Jsem. Jdi, pověz pánu svému: Aj, Eliáš přišel. 9 Jemuž řekl: Což jsem zhrešil, že služebníka svého vydati chceš v ruku Achabovu, aby mne zamordoval? 10 Živ' jest Hospodin Bůh tvůj, žeť není národu ani království, kamž by neposlal pán můj hledati té, a když řekli, že tebe není, přisahy požádal od království a národu, že tě nemohou nalezti. 11 A ty nyní pravíš:

Jdi, pověz pánu svému: Aj, Eliáš příšel. 12 I stalo by se, že jakž bych odšel od tebe, tedy duch Hospodinův zanesl by tě nevím kam, já pak jda, oznámil bych Achabovi, a když by tě nenalezl, zabil by mne. Služebník zajisté tvůj bojí se Hospodina od mladosti své. 13 Zdaliž není oznámeno pánu mému, co jsem učinil, když Jezábel mordovala proroky Hospodinovy, že jsem skryl z proroků Hospodinových sto mužů, po padesáti mužích v jeskyni, a krmil jsem je chlebem a vodou? 14 Ty pak nyní pravíš: Jdi, pověz pánu svému: Aj, Eliáš příšel. A zamordujet mne. 15 Odpověděl Eliáš: Živt' jest Hospodin zástupů, před jehož obličejem stojím, žeť se jemu dnes ukáži. 16 A tak šel Abdiáš vstříc Achabovi, a oznámil jemu. Pročež šel i Achab v cestu Eliášovi. 17 A když užel Achab Eliáše, řekl Achab k němu: Zdaliž ty nejsi ten, kterýž kormoutíš lid Izraelský? 18 Kterýž odpověděl: Ját' nekormoutím lidu Izraelského, ale ty a dům otce tvého, když opouštíte příkázaní Hospodinova a následujete Bálu. 19 Protož nyní pošli a shromážď ke mně všecken lid Izraelský na horu Karmel, a proroků Bálových čtyři sta a padesáte, i proroků toho háje čtyři sta, kteříž jedí z stolu Jezábel. 20 Obeslal tedy Achab všecky syny Izraelské, a shromáždil ty proroky na horu Karmel. 21 A přistoupil Eliáš ke všemu lidu, řekl: I dokudž kulhati budete na obě straně? Jestližeť jest Hospodin Bohem, následujetež ho; pakli jest Bál, jdětež za ním. A neodpověděl jemu lid žádného slova. 22 Opět řekl Eliáš lidu: Já sám tolíko pozůstal jsem prorok Hospodinův, proroků pak Bálových jest čtyři sta a padesáte mužů. 23 Necht' jsou nám dáni dva volkové, a at' vyberou sobě volka jednoho, kteréhož necht' rozsekají na kusy a vkladou na dříví, ale ohně at' nepodkládají. Ját' také připraví volka druhého, kteréhož vložím na dříví, a ohně nepodložím. 24 Tedy vzývejte jméno bohů vašich, já pak vzývati budu jméno Hospodinovo, a budeť to, že Bůh, kterýž se ohláší skrze oheň, ten jest Bůh. A odpověděl všecken lid, řka: Dobráť jest řeč tato. 25 I řekl Eliáš prorokům Bálovým: Vyberěte sobě volka jednoho a připravte ho nejprvě, poněvadž jest vás více, a vzývejte jméno bohů vašich, ale ohně nepodkládejte. 26 A tak vzali volka, kteréhož jim dal, a připravili a vzývali jméno Bálovu od jitra až do poledne, říkajíce: Ó Báli, uslyš nás. Ale nebylo hlasu, ani kdo by odpověděl. I skákali v oltáře, kterýž byli udělali. 27 Když pak bylo poledne, posmíval se jim Eliáš a řekl: Křičte vysokým hlasem, poněvadž bůh jest. Neb snad rozmlouvání má, neb jinou práci, neb jest na cestě, anebť spí, at' procíti. 28 Takž křičeli hlasem velikým, a bodli se vedle obyčeje svého nožíky a špicemi, tak až se krvi polívali. 29 I stalo se, když již bylo s poledne, že prorokovali až dotud, když se obětuje obět suchá, ale nebylo žádného se ohlášení, ani kdo by odpověděl, ani kdo by vyslyšel. 30 Zatím řekl Eliáš všemu lidu: Přistuptež ke mně. I přistoupil všecken lid k němu. Tedy opravil oltář Hospodinův, kterýž byl zbořený. 31 Nebo vzal Eliáš dvanacté kamenů, (vedle počtu pokolení synů Jákobových, k němuž se byla stala řeč Hospodinova, že Izrael bude jméno jeho), 32 A vzdělal z těch kamenů oltář ve jménu Hospodinovu; udělal také struhu vůkol oltáře zšíří, co by mohl dvě míry obilé vsítí. 33 Naroval i dříví, a rozsekav volka na kusy, vkladl na dříví. 34 A řekl: Napříte čtyři stoudve vodou, a vylíte na obět zápalnou i na dříví. Řekl opět: Učiňtež

to po druhé. I učinili po druhé. Řekl ještě: Po třetí učiňte. I učinili po třetí, 35 Tak že tekly vody okolo oltáře; také i struhu naplnila voda. 36 Stalo se pak, když se obětuje obět suchá, přistoupil Eliáš prorok a řekl: Hospodine Bože Abrahamův, Izákův a Izraelův, necht' dnes poznají, že jsi ty Bůh v Izraeli, a já služebník tvůj, a že jsem vedle slova tvého činil všecky věci tyto. 37 Vyslyš mne, Hospodine, vyslyš mne, atby poznal lid tento, že jsi ty, Hospodine, Bohem, když bys obrátil srdce jejich zase. 38 V tom spadl oheň Hospodinův, a spálil obět zápalnou, dříví i kamení i prst; též vodu, kteráž byla v struze, vypil. 39 Což když užrel všecken ten lid, padli na tváři své a řekli: Hospodint' jest Bohem, Hospodin jest Bohem. 40 I řekl jim Eliáš: Zjímejte ty proroky Bálové, žádný at' z nich neujde. I zjimali je. Kteréž svedl Eliáš ku potoku Císon, a tam je zmordoval. 41 Tedy řekl Eliáš Achabovi: Jdi, pojez a napí se, nebo aj, zvuk velikého deště. 42 I jel Achab, aby pojedl a napil se. Eliáš pak vstoupil na vrch Karmeles, a rozprostřel se na zemi a sklonil tvář svou k kolenům svým. 43 Potom řekl mládenci svému: Vystup nyní, a pohled' tam k moři. Kterýž vystoupiv, pohleděl a řekl: Nic není. Řekl opět: Vrat' se po sedmkrát. 44 I stalo se po sedmém, řekl: Aj, oblak maličký jako dlaň člověčí vystupuje z moře. Ještě řekl: Jdi, rci Achabovi: Zapřáhej a jed', aby tě nezastihl dešť. 45 Stalo se mezi tím, když se nebesa zamračila oblakem a větrem, odkudž byl dešť veliký, že jel Achab a přišel do Jezreel. 46 Ruka pak Hospodinova byla s Eliášem, tak že přepásav bedra svá, běžel před Achabem, až přišel do Jezreel.

19 Tedy oznámil Achab Jezábel všecko to, což učinil Eliáš, a že naprosto všecky proroky její pobil mečem. 2 A protož poslala Jezábel posla k Eliášovi, řkuci: Toto at' mi učiní bohové a toto přidádí, jestliže v tuto hodinu zítra neučiním tobě, jako ty kterému z nich. 3 Což když zvěděl, vstana, odšel pro zachování života svého, a přišel do Bersabé, jenž jest v Judstu, kdež nechal mládence svého. 4 Sám pak šel předce po poušti cestou dne jednoho, a přišed, usadil se pod jedním jalovcem, a žádal sobě smrti a řekl: Jižt' jest dosti, ó Hospodine, vezmi duši mou, nebt' nejsem lepší otců svých. 5 I lehl a usnul pod tím jalovcem. A aj, v touž chvíli anděl dotekl se ho a řekl jemu: Vstaň, pojez. 6 A když pohleděl vůkol, a aj, u hlavy jeho chléb na uhlí pečený a číše vody. I pojedl a napil se, a lehl zase. 7 Opět vrátil se anděl Hospodinův po druhé, dotekl se ho a řekl: Vstaň, pojez, nebo velmi dlouhou māš cestu před sebou. 8 A vstav, jedl a pil, a šel v síle pokrmu toho čtyřidceti dní a čtyřidceti nocí, až na horu Boží Oréb. 9 Kdežto všed do jakési jeskyně, nocoval tam. A aj, řeč Hospodinova k němu, a řekl jemu: Co tu děláš, Eliáš? 10 Kterýž odpověděl: Velice jsem horlil pro Hospodina Boha zástupů; nebo opustili smlouvu tvou synové Izraelští, oltáře tvé zbořili a proroky tvé zmordovali mečem. I zůstal jsem já sám, ted' pak hledají života mého, aby mi jej odjali. 11 Řekl Bůh: Vydí a stůj na hoře před Hospodinem. A aj, Hospodin šel tudy, a vítr veliký a silný, podvracující hory a rozrāzející skály před Hospodinem, ale nebyl v tom větru Hospodin. Za tím pak větrem země třesení, ale nebyl v tom třesení Hospodin. 12 A za třesením oheň, ale nebyl v ohni Hospodin. A za ohněm hlas tichý a temný. 13 Což když uslyšel Eliáš, zavinul tvář svou pláštěm svým, a vyšed, stál u dveří jeskyně, a aj, hlas k němu,

říkoucí: Co tu děláš, Eliáš? 14 Kterýž odpověděl: Náramně horliv jsem pro Hospodina Boha zástupů; nebo opustili smlouvu tvou synové Izraelští, oltáře tvé zborili, a proroky tvé pomordovali mečem. I zůstal jsem já sám, teď pak hledaj života mého, aby mi jej odjali. 15 Ale Hospodin řekl jemu: Jdi, navrát se cestou svou k Damašské poušti, kdežto příjda, pomažeš Hazaele za krále nad Syrií. 16 Jéhu také syna Namsi pomažeš za krále nad Izraelem, a Elizea syna Safatova z Abelmehula pomažeš za proroka místo sebe. 17 I stane se, že toho, kdož by ušel meče Hazaelova, zamorduje Jéhu, a toho, kdož by ušel meče Jéhu, zamorduje Elizeus. 18 Zachovalt jsem pak v Izraeli sedm tisíců, jichžto všech kolena neskláněla se Báloví, a jichžto všech ústa nelíbala ho. 19 A tak odšed odtud, nalezl Elizea syna Safatova, an oře, a dvanáctero spřežení před ním, sám také byl při dvanáctém. A jda mimo nej Eliáš, uvrh plášt' svůj na něj. 20 Kterýž zanechav volů, běžel za Eliášem a řekl: Prosím, necht políbím otce svého a matky své, i půjdú za tebou. Jemuž řekl: Jdi, vrat se zase, nebo vidíš, coť jsem učinil. 21 Navrátil se tedy od něho, a vzav pár volů, zabil je a dřívím z pluhu uvařil maso jejich, kteréž dal lidu, i jedli. A vstav, šel za Eliášem a přisluhoval jemu.

20 Tedy Benadad král Syrský, shromáždiv všecka vojska svá, a maje s sebou třídceti a dva krále, též koně i vozy, vytáhl a oblehl Samáří a dobýval ho. 2 I poslal posly k Achabovi králi Izraelskému do města, 3 A vzkázal jemu: Tako praví Benadad: Stříbro tvé a zlato tvé mé jest, též ženy tvé i synové tvoji nejdzárnější moji jsou. 4 I odpověděl král Izraelský a řekl: Vedle řeči tvé, pane můj králi, tvůj jsem i všecko, což mám. 5 Opět navrátvíše se poslové, řekli: Tako praví Benadad: Postal jsem k tobě, atby řekl: Stříbro své a zlato své, ženy své i syny své dás mi. 6 Ale však o tomto čase zítra pošli služebníky své k tobě, aby přehledali dům tvůj i domy služebníků tvých, a onit všecko, cožkoli máš nejlepšího, vezmouce v ruce své, poberou. 7 A tak povolav krále Izraelský všeck starších země té, řekl: Posudte medle, a vizte, jaký ten zlého hledá; nebo poslal ke mně pro ženy mé a pro syny mé, též pro stříbro mé i pro zlato mé, a neodepří jsem jemu. 8 I řekli jemu všickni starší a všecken lid: Nepochoubezí ho, ani mu povoluj. 9 Protož odpověděl poslům Benadadovým: Povězte pánu mému králi: Všecko to, o čemž jsi poslal k služebníkům svému prvé, učiním, ale této věci učiniti nemohu. Takž odešli poslové, a donesli mu tu odpověď. 10 Ještě poslal k němu Benadad a řekl: Toto at' mi učiní bohové a toto at' přidád, dostane-li se prachu Samářského do hrsti všeho lidu, kterýž jest se mnou. 11 Zase odpověděl král Izraelský a řekl: Povězte, at' se nechlubí ten, kterýž se strojí do zbroje, jako ten, kterýž svláčí zbroj. 12 I stalo se, když uslyšel tu řeč, (nebo pil on i králové v staních), že řekl služebníkům svým: Přítrhněte. I přítrhli k městu. 13 A hle, prorok nějaký přišel k Achabovi králi Izraelskému, řekl: Toto praví Hospodin: Zdaliž jsi neviděl všeho množství tohoto velikého? Hle, já dám je dnes v ruku tvou, abys poznal, že já jsem Hospodin. 14 A když řekl Achab: Skrze koho? odpověděl on: Tak praví Hospodin: Skrže služebníky knížat krajů. Řekl ještě: Kdo svede tu bitvu? Odpověděl: Ty. 15 A protož sečtl služebníky knížat krajů, jichž bylo dvě stě třídceti a dva; po nich sečtl i všecken lid všech synů Izraelských,

sedm tisíců. 16 I vytáhl o poledni. Benadad pak pil a ožral se v staních, on i třídceti a dva králové pomocníci jeho. 17 A tak vytáhl služebníci knížat krajů nejprv. I poslal Benadad, (když mu pověděl, říkoucí: Muži vytáhlí z Samaří), 18 A řekl: Bud'že vytáhlí o pokoj, zjímejte je živé, bud'že k bitvě vytáhlí, zjímejte je živé. 19 Tak, praví, vytáhlí z města ti služebníci knížat krajů, a vojsko za nimi táhlo. 20 A porazili jeden každý muže svého, tak že utíkali Syrští, Izraelští pak honili je. Ale Benadad král Syrský utekl na koni s jízdnými. 21 Potom vytáhl král Izraelský, a pobíl koně i vozy zkazil, a tak porazil Syrské ranou velikou. 22 Opět přišel prorok ten k králi Izraelskému, a řekl jemu: Jdiž, zmužile se měj a věz i viz, co bys měl činiti; nebo zase po roce král Syrský vytáhne proti tobě. 23 Tedy služebníci krále Syrského řekli jemu: Bohové hor jsout' bohové jejich, protož nás přemohli; ale bojujme proti nim na rovinách, zvíš, nepremůžeme-li jich. 24 Protož učiní toto: Odbud' těch králů, jednoho každého z místa jeho, a postav vývody místo nich. 25 Ty pak sečtl sobě vojsko z svých jako vojsko oněch, kterýž padli, a koně jako ony koně, a vozy jako ony vozy; i budeme bojovati proti nim na rovinách, a zvíš, nepremůžeme-li jich. I uposlechl hlasu jejich a učinil tak. 26 I stalo se po roce, že sečtl Benadad Syrské a vytáhl do Afeku, aby bojoval proti Izraelovi. 27 Izraelští také sečteni jsou, a opatřivše se stravou, vytáhlí jim v cestu. I položili se Izraelští proti nim jako dvě malá stáda koz, Syrští pak přikryli tu zemi. 28 V tom přišel týž muž Boží, a mluvil králi Izraelskému a řekl: Tako praví Hospodin: Protož že pravili Syrští: Bohem hor jest Hospodin a ne Bohem rovin, dám všecko množství toto veliké v ruce tvé, abyste věděli, že já jsem Hospodin. 29 A tak leželi oni proti nim za sedm dní; i stalo se dne sedmého, že svedli bitvu. I porazili synové Izraelští z Syrských sto tisíc předch dne jednoho. 30 Jiní pak zutíkali do města Afeku, kdež padla zed na dvadci a sedm tisíc mužů, kterýž byli pozůstali. Ale Benadad utíkaje, přišel do města, do nejtajnějšího pokoje. 31 I řekli jemu služebníci jeho: Aj, toto jsme slýchali, že králové domu Izraelského jsou králové milosrdní. Medle, necht' vezmeme pytle na bedra svá a provazy na hlavy své, a vejdemě k králi Izraelskému; snad při životu zachová tebe. 32 A protož přepásali pytle bedra svá, a provazy vzali na hlavy své, a přišli k králi Izraelskému a řekli: Služebník tvůj Benadad praví: Prosím, necht' jsem zachován při životu. Kterýž řekl: Což jest ještě živ? Bratr tě můj. 33 Muž pak ti soudíc to za dobré znamení, rychle chytily ta slova od něho a řekl: Bratr jest tvůj Benadad. I řekl: Jděte, přivedete ho sem. Takž vyšel k němu Benadad, i kázel mu vstoupiti na svůj vůz. 34 Tedy řekl jemu Benadad: Města, kteráž otec můj pobral otci tvému, navrátímt', a ulice zdělás sobě v Damašku, jako byl udělal otec můj v Samaří. I odpověděl: Já vedle smlouvy této propustím té. A tak učinil s ním smlouvou a propustil ho. 35 Muž pak nějaký z synů prorockých řekl blížnímu svému z rozkazu Božího: Ubí mne medle. Ale muž ten nechtěl ho bíti. 36 Kterýž řekl jemu: Protož jsi neuposlechl hlasu Hospodinova, aj ted', když půjdeš ode mne, udáví tě lev. A když šel od něho, trefil na něj lev a udávil ho. 37 Opět nalezl muže druhého, jemuž řekl: Medle, ubí mne. Kterýž ubil ho velice a ranił. 38 I odšed prorok ten, postavil se králi v cestě, a změnil se, zavěsil sobě oči. 39 A když král pomíjel, zvolal na něj a řekl: Služebník tvůj vyšel do

bitvy, a hle, jeden odšed, přivedl ke mně muže a řekl: Ostríhej toho muže, jestliže se pak ztratí, budeť život tvůj za život jeho, aneb centnéř stříbra položíš. 40 V tom když služebník tvůj toho i onoho hleděl, tož' se ztratil. Pročež řekl jemu král Izraelský: Takový bud'soud tvůj, jakýž jsi sám vypověděl. 41 Tedy rychle odhradil tvář svou, a poznal ho král Izraelský, že by z proroků byl. 42 I řekl jemu: Takto praví Hospodin: Poněvadž jsi z ruky pustil muže k smrti odsouzeného, budeť život tvůj za život jeho, a lid tvůj za lid jeho. 43 Protož odjel král Izraelský do domu svého, smutný jsa a hněvaje se, a přišel do Samaři.

21 Stalo se pak po těch věcech, měl Nábot Jezreelský vinici, kteráž byla v Jezreel podlé paláce Achaba krále Samařského. 2 I mluvil Achab k Nábotovi, řka: Dej mi vinici svou, at' ji mám místo zahrady k zelinám, poněvadž jest blízko podlé domu mého, a dámt' za ni vinici lepší, než ta jest, aneb jestližet' se vidí, dámt' stříbra cenu její. 3 Odpověděl Nábot Achabovi: Nedejž mi toho Hospodin, abych měl dátí dědictví otců mých tobě. 4 Tedy přišel Achab do domu svého, smutný jsa a hněvaje se pro řeč, kterouž mluvil jemu Nábot Jezreelský, řka: Nedám tobě dědictví otců svých. I lehl na lůžko své, a odvrátil tvář svou, ani chleba nejedl. 5 V tom přišedší k němu Jezábel žena jeho, řekla jemu: Proč tak smutný jest duch tvůj, že ani nejíš chleba? 6 Kterýž odpověděl jí: Proto že jsem mluvil s Nábotem Jezreelským, a řekl jsem jemu: Dej mi vinici svou za peníze, aneb jestliže raděj chceš, dámt' jinou vinici za ni. On pak odpověděl: Nedám tobě své vinice. 7 I řekla mu Jezábel žena jeho: Takliž bys ty nyní spravoval království Izraelské? Vstař, pojez chleba a bud' dobré myslí, já tobě dám vinici Nábota Jezreelského. 8 Zatím napsala list jménem Achabovým, kterýž zapečetila jeho pečetí, a poslala ten list k starším a předním města jeho, spoluobyvatelům Nábotovým. 9 Napsala pak v tom listu takto: Vyhlaste půst, a posadte Nábota mezi předními z lidu, 10 A postavte dva muže nešlechetné proti němu, kterýž by svědčili na něj, řkouce: Zlořečil jsi Bohu a králi. Potom vyvedte ho a ukamenujete jej, at' umře. 11 Učinili tedy muži města toho, starší a přední, kterýž bydlili v městě jeho, jakž rozkázala jim Jezábel, tak jakž psáno bylo v listu, kterýž jim byla poslána. 12 Vyhlásili půst, a posadili Nábota mezi předními z lidu. 13 Potom přišli ti dva muži nešlechetní, a posadivše se naproti němu, svědčili proti němu muži ti nešlechetní, proti Nábotovi před lidem, řkouce: Zlořečil Nábot Bohu a králi. I vyvedli ho za město a kamenovali jej, až umřel. 14 A poslali k Jezábel, řkouce: Ukamenován't jest Nábot a umřel. 15 I stalo se, jakž uslyšela Jezábel, že by ukamenován byl Nábot, a že by umřel, řekla Achabovi: Vstař, vládní vinicí Nábota Jezreelského, kteréžt' nechtěl dátí za peníze; neboť není živ Nábot, ale umřel. 16 A tak uslyšev Achab, že by umřel Nábot, vstal, aby šel do vinice Nábota Jezreelského, a aby ji ujal. 17 Tedy stala se řeč Hospodinova k Eliášovi Tesbitskému, řkoucí: 18 Vstana, vyjdí vstříc Achabovi králi Izraelskému, kterýž bydlí v Samaři, a hle, jest na vinici Nábotově, do níž všel, aby ji ujal. 19 A mluvit budeš k němu témito slovy: Takto praví Hospodin: Zdaliž jsi nezabil, ano sobě i nepřivlastnil? Mluv tedy k němu, řka: Takto praví Hospodin: Proto že lízali psi krev Nábotovu, i tvou krev

také lízati budou. 20 I řekl Achab Eliášovi: Což jsi mne našel, nepříteli můj? Kterýž odpověděl: Našel, nebo jsi prodal se, abys činil to, což zlého jest před oblíčejem Hospodinovým. 21 Aj, já uvedu na tebe zlé, a odejmú potomky tvé, a vypléním z domu Achabova močívho na stěnu, i zajatého i zanechaného v Izraeli. 22 A učiním s domem tvým jako s domem Jeroboáma syna Nebatova, a jako s domem Bázy syna Achiášova, pro zdrázdění, kterýmž jsi mne popudil, a že jsi k hřešení přivedil Izraele. 23 Ano i proti Jezábel mluvil Hospodin, řka: Psi žrátí budou Jezábel mezi zdmi Jezreelskými. 24 Toho, kdož umře z domu Achabova v městě, psi žrátí budou, a kdož umře na poli, ptáci nebeští jísti budou. 25 Nebo nebylo podobného Achabovi, kterýž by se prodal, aby činil to, což zlého jest před oblíčejem Hospodinovým, proto že ho ponoukala Jezábel žena jeho. 26 Dopouštěl se zajisté věcí velmi ohavných, následuje modl vedle všeho toho, čehož se dopouštěli Amorejští, kteréž vypléní Hospodin od tváři synů Izraelských. 27 I stalo se, když uslyšel Achab slova tato, že roztrhl roucho své, a vzav žini na tělo své, postil se a léhal na pytlí, a chodil krotce. 28 Tedy stala se řeč Hospodinova k Eliášovi Tesbitskému, řkoucí: 29 Viděl-lis, jak se ponížil Achab před tváří mou? Poněvadž se tak ponížil před tváří mou, neuvedu toho zlého za dnů jeho, ale za dnů syna jeho uvedu to zlé na dům jeho.

22 Nebylo pak za tři léta války mezi Syrskými a Izraelskými. 2 I stalo se léta třetího, přiřel Jozafat král Judský k králi Izraelskému. 3 Mluvil pak byl král Izraelský služebníkům svým: Víte-li, že naše bylo Rámot Galád, a my zanedbáváme vzít ho zase z moci krále Syrského? 4 Pročež řekl Jozafatovi: Potáhneš-li se mnou na vojnu proti Rámot Galád? Odpověděl Jozafat králi Izraelskému: Jako jsem já, tak jsi ty, jako lid můj, tak lid tvůj, jako koni moji, tak koni tvoji. 5 Řekl také Jozafat králi Izraelskému: Vzeptej se dnes medle na slovo Hospodinovo. 6 I shromáždil král Izraelský proroků okolo čtyř set mužů a řekl jim: Máml-i táhnouti na vojnu proti Rámot Galád, či tak nechatí? I řekli: Táhni, nebo dá je Pán v ruku krále. 7 Tedy řekl Jozafat: Což není zde již žádného proroka Hospodinova, abychom se ho zeptali? 8 Na to řekl král Izraelský Jozafatovi: Ještět' jest muž jeden, skrz něhož bychom se mohli poraditi s Hospodinem, ale já ho nenávidím, proto že mi dobrého neprorokuje, než zlé, Micheáš syn Jemilův. Ale Jozafat řekl: Necht' tak nemluví krále. 9 Protož povolav král Izraelský komorníka jednoho, řekl: Přived' sem rychle Micheáše syna Jemlova. 10 (Mezi tím král Izraelský a Jozafat král Judský, jeden každý na stolici své, odění jsouce rouchem, seděli v placu u vrat brány Samařské, a všickni proroci prorokovali před nimi. 11 Sedechiáš pak syn Kenanův udělal sobě by rohy zelezné a fekl: Takož praví Hospodin: Těmito trktati budeš Syrské, dokudž nepohubíš jich. 12 Takž podobně i jiní všickni proroci prorokovali, řkouce: Jed' do Rámot Galád, a štastnět' se povede; nebo dá je Hospodin v ruku královu.) 13 V tom posel ten, kterýž šel, aby zavolal Micheáše, mluvil jemu, řka: Aj, nyní slova proroků jedněmi ústy předpovídají dobré věci králi. Medle, bud' řeč tvá jako řeč kterého z nich, a mluv dobré věci. 14 Tedy řekl Micheáš: Živ' jest Hospodin, že což mi kolírekne Hospodin, to mluvit budu. 15 A když přišel k králi, řekl

jemu krále: Micheáši, máme-lijeti na vojnu proti Rámot Galád, či tak nechatí? Kterýž řekl jemu: Jed' a šťastnět se povede, nebo dá je Hospodin v ruku krále. 16 I řekl jemu krále: I kolikrátž tě mám přisahou zavazovati, abys mi nemluvil než pravdu ve jménu Hospodinovu? 17 Protož řekl: Viděl jsem všecken lid Izraelský rozptylený po horách jako ovce, kteréž nemají pastýře; nebo řekl Hospodin: Nemají pána tito, navrat' se jeden každý do domu svého v pokoji. 18 I řekl král Izraelský Jozafatovi: Zdalíž' jsem neřekl, že mi nebude prorokovati dobrého, ale zlé? 19 Řekl dále: Z té příčiny slyš slovo Hospodinovo: Viděl jsem Hospodina sedícího na stolici své, a všecko vojsko nebeské stojící po pravici jeho i po levici jeho. 20 I řekl Hospodin: Kdo oklamá Achaba, aby vytáhl a padl u Rámot Galád? A když pravil ten toto, a jiný pravil jiné, 21 Tožt' vyšel jakýsi duch, a postavil se před Hospodinem, řekl: Já ho oklamám. Hospodin pak řekl jemu: Jakým způsobem? 22 Odpověděl: Vyjdu a budu duchem lživým v ústech všech proroků jeho. Kterýžto řekl: Oklamás a doveďeš toho; vydiž a učíš tak. 23 Protož, aj, jižt' dal Hospodin ducha lživého v ústa všech proroků tých těchto, ještě však Hospodin mluvil zlé proti tobě. 24 Tedy přistoupiv Sedechiáš syn Kenanův, dal Micheášovi poliček a řekl: Kudýže odšel duch Hospodinův ode mne, aby mluvil tobě? 25 Odpověděl Micheáš: Aj, uzříš v ten den, když vejděš do nejtajnejšího pokoje, abys se skryl. 26 I řekl král Izraelský: Jmi Micheáše, a doved' ho k Amonovi knížeti města, a k Joasovi synu královu. 27 A řekneš: Takto praví krále: Dejte toho do žaláře, a dávejte mu jísti maličko chleba a maličko vody, dokudž se nenavrátím v pokoji. 28 Ale Micheáš řekl: Jestliže ty se navrátiš v pokoji, tedyt' nemluvil skrze mne Hospodin. Přes to řekl: Slyšež to všickni lidé! 29 A tak táhl král Izraelský, a Jozafat král Judský proti Rámot Galád. 30 I řekl král Izraelský Jozafatovi: Změním já se, když půjdu k bitvě, ale ty oblec se v roucho své. I změnil se král Izraelský a jel k bitvě. 31 Král pak Syrský přikázal třídcítí dvěma svým hejtmanům nad vozy, a řekl: Nebojujte proti malému ani proti velikému, než proti samému králi Izraelskému. 32 I stalo se, když uzřeli hejtmané nad vozy Jozafata, řekli: Jistě král Izraelský jest. I obrátili se proti němu, aby bojovali. Tedy zkříkl Jozafat. 33 V tom když uzřeli hejtmané nad vozy, že on není král Izraelský, obrátili se od něho. 34 Muž pak jeden střelil z lučiště náhodou, a postřelil krále Izraelského, kdež se pancíř spojuje. Pročež řekl vozkovi svému: Obrat' se a vyvez mne z vojska, nebo jsem nemocen. 35 I rozmoohla se bitva v ten den. Král pak stál na voze proti Syrským; potom umřel u večer, a tekla krev z rány do vozu. 36 I volal biřic po vojšťe, když již slunce zapadlo, řka: Jeden každý do města svého, a jeden každý do země své navrat' se. 37 Umřel tedy krále a dovezen jest do Samaři, i pochovali ho v Samaři. 38 A když pohřben byl vůz v rybníku Samařském, střebali psi krev jeho, též když umývali zbroj jeho, vedle řeči Hospodinové, kterouž byl mluvil. 39 Jiné pak věci Achabovy, a cožkoli čnil, i jaký dům z kostí slonových vystavěl, i všecka města, kteráž vzdělal, o tom zapsáno jest v knize o králech Izraelských. 40 A tak usnul Achab s otcí svými, a kraloval Ochoziáš syn jeho místo něho. 41 Jozafat pak syn Azy počal kralovati nad Judou léta čtvrtého Achaba, krále Izraelského. 42 A byl Jozafat ve třídcítí pěti letech, když počal kralovati, a

dvacetí pět let kraloval nad Jeruzalémem, jehož matky jméno bylo Azuba, dcera Silchi. 43 I chodil po vši cestě Azy otce svého, aniž se od ní uchýlil, čině, což dobrého bylo před oblíčejem Hospodinovým. Toliko poněvadž výsostí nezkazili, ještě lid obětoval a kadil na těch výsostech. 44 Všel také v pokoj král Jozafat s králem Izraelským. 45 Jiné pak věci Jozafatovy, i síla jeho, kterouž prokazoval a kterouž bojoval, zapsány jsou v knize o králech Judských. 46 Ten ostatky ohyzdných sodomářů, kteříž ještě pozůstali za dnú Azy otce jeho, vyplnil z země. 47 Tehdáž nebylo žádného krále v zemi Idumejské, hejtmana měli místo krále. 48 I nadělal Jozafat lodí mořských, aby jeli do Ofir pro zlato. Ale nejeli, nebo polámalýse lodí v Aziongaber. 49 Řekl byl také Ochoziáš syn Achabův Jozafatovi: Necht' jedou služebníci moji s služebníky tvými na lodech. Ale Jozafat nechtěl. 50 I usnul Jozafat s otcí svými, a pochován jest s otcí svými v městě Davida otce svého; kraloval pak Joram syn jeho místo něho. 51 Ochoziáš syn Achabův počal kralovati nad Izraelem v Samaři, léta sedmnáctého Jozafata krále Judského, a kraloval nad Izraelem dvě létě. 52 Nebo čnil zlé věci před oblíčejem Hospodinovým, a chodil po cestě otce svého a po cestě matky své, i po cestě Jeroboáma syna Nebatova, kterýž přivodil k hřešení lid Izraelský. 53 Sloužil také Báloví a klaněl se jemu, čimž popudil k hněvu Hospodina Boha Izraelského vedle toho všeho, což čnil otec jeho.

2 Královská

1 V tom zprotivil se Moáb Izraelovi po smrti Achabově. **2 A** Ochoziáš spadl skrze mříži paláce svého letního, kterýž byl v Samaři, a stonal. I poslal posly, řka jím: Jděte, pilně se přejte Belzebuba, boha Akaron, povstanu-li z nemoci této? **3 Ale** anděl Hospodinův řekl Eliášovi Tesbitskému: Vstana, jdi vstří poslům krále Samařského a mluv k nim: Zdali není Boha v Izraeli, že jdete dotazovati se Belzebuba, boha Akaron? **4 Protož** takto praví Hospodin: S ložce, na kterémž se složil, nesejdeš, ale jistotně umřeš. I odšel Eliáš. **5 A** když se navrátili poslové k němu, řekl jím: Pročež jste se zase vrátili? **6 Odpověděl** jemu: Muž nějaký vyšel nám v cestu a řekl nám: Jděte, navratte se k králi, kterýž vás poslal, a rече jemu: Tako praví Hospodin: Zdali není Boha v Izraeli, že ty posíláš tázati se Belzebuba, boha Akaron? Protož s ložce, na kterémž se složil, nesejdeš, ale jistotně umřeš. **7 I** řekl jím: Jaký jest způsob muže toho, kterýž vám vstří vyšel a mluvil vám ty řeči? **8 Kterýž** odpověděl jemu: Jest člověk chlupatý, a pasem koženým přepásán na bedrách svých. Tedy řekl: Eliáš Tesbitský jest. **9 Protož** poslal pro něj padesátníka s padesáti jeho. Kterýž šel k němu, a jí, seděl na vrchu hory. I řekl jemu: Muži Boží, král rozkázel, aby sstoupil dolů. **10 Odpovídaje** Eliáš, řekl padesátníku: Jestliže jsem muž Boží, necht' sstoupí oheň s nebe, a sžíře tě i tvých padesát. A tak sstoupil oheň s nebe, a sežral jej i padesát jeho. **11 Opět** poslal k němu král padesátníka jiného s padesáti jeho. Kterýž mluvil a řekl jemu: Muži Boží, takto rozkázel král: Rychle sstup dolů. **12 I** odpověděl Eliáš a řekl jím: Jestliže jsem muž Boží, necht' sstoupí oheň s nebe, a sžíře tě i tvých padesát. A tak sstoupil oheň Boží s nebe, a sežral jej i padesát jeho. **13 Ještě** poslal padesátníka třetího s padesáti jeho. Pročež vstoupiv, přišel ten třetí padesátník, a klekl na kolena svá před Eliášem, a prose ho pokorně, řekl jemu: Muži Boží, prosím, necht' jest drahá duše má i duše služebníků tvých padesáti těchto před očima tvýma. **14 Aj,** oheň sstoupiv s nebe, sežral dva první padesátníky s padesáti jejich, ale nyní necht' jest drahá duše má před očima tvýma. **15 Řekl** pak anděl Hospodinův Eliášovi: Sstup s ním, neboj se nic tváři jeho. Tedy vstav, šel s ním k králi. **16 A** mluvil jemu: Tako praví Hospodin: Protože jsi poslal posly tázati se Belzebuba, boha Akaron, (jako by nebylo Boha v Izraeli, abys se tázal slova jeho), protož s ložce, na kterémž se složil, nesejdeš, ale jistotně umřeš. **17 I** umřel podlé řeči Hospodinovy, kterouž mluvil Eliáš, a kraloval Joram místo něho léta druhého Jehorama syna Jozafatova, krále Judského; nebo on neměl syna. **18 O** jiných pak věcech Ochoziášových, kterýž činil, zapsáno jest v knize o králech Izraelských.

2 Stalo se potom, když měl již vzít Hospodin Eliáše u vichru do nebe, že vyšel Eliáš s Elizeem z Galgala. **2 I** řekl Eliáš Elizeovi: Medle, posed' tuto, nebo Hospodin poslal mne až do Bethelu. Jemuž řekl Elizeus: Žív' jest Hospodin, a živat' jest duše tvá, žeť se tebe nespustím. I přišli do Bethelu. **3 Tedy** vyšli synové proroctví, kterýž byli v Bethelu, k Elizeovi a řekl jemu: Víš-liž, že dnes Hospodin vezme pána tvého od tebe? Kterýž odpověděl: A já vím, mlčte. **4 Opět** řekl jemu Eliáš: Elizee, medle posed'

tuto, nebo Hospodin poslal mne do Jericha. Kterýž odpověděl: Žív' jest Hospodin, a živat' jest duše tvá, žeť se tebe nespustím. I přišli do Jericha. **5 Přistoupivše** pak synové proroctví, kterýž byli v Jerichu, k Elizeovi, řekl jemu: Víš-liž, že dnes vezme Hospodin pána tvého od tebe? I řekl: A já vím, mlčte. **6 Řekl** mu ještě Eliáš: Posed' medle tuto, nebo Hospodin poslal mne k Jordánu. Kterýž odpověděl: Žív' jest Hospodin, a živat' jest duše tvá, žeť se tebe nespustím. Šli tedy oba. **7 Padesáte** pak mužů z synů prorockých šli, a postavili se naproti zdaleka, ale oni oba zastavili se u Jordánu. **8 A** vzav Eliáš plášť svůj, svinul jej a udeřil na vodu. I rozdělila se sem i tam, tak že přešli oba po suše. **9 V** tom když přešli, řekl Eliáš Elizeovi: Žádej sobě, co chceš, prve než vzat budu od tebe. I řekl Elizeus: Necht' jest, prosím, dvojnásobní díl ducha tvého na mně. **10 Jemuž** řekl: Nesnadnés věci požádal, a však jestliže užříš mne, když budu vzat od tebe, stanet' se tak; pakli nic, nestane se. **11 Takž** stalo se, že když předce jdouce, rozmlouvali, aj, vůz ohnivý a koni ohniví rozdělili je na různo. I vstoupil Eliáš v vichru do nebe. **12 To** vida Elizeus, volal: Otče můj, otče můj! Vozové Izraelští i jezdci jeho! A neviděl ho více. Potom uchopiv roucho své, roztrhl je na dva kusy. **13 A** zvih plášť Eliášův, kterýž byl spadl s něho, navrátil se a stál na břehu Jordánském. **14 Tedy** vzav plášť Eliášův, kterýž byl spadl s něho, udeřil na vodu a řekl: Kdež jest Hospodin Bůh Eliášův i on sám? A udeřil, pravím, na vodu, kteráž rozstoupila se sem i tam. I přešel Elizeus. **15 Což** vidouce synové proroctví z Jericha, naproti stojíce, řekli: Odpočínul duch Eliášův na Elizeovi. I šli proti němu a poklonili se mu až k zemi. **16 A** řekl jemu: Aj, nyní jest s služebníky tvými padesáte mužů silných, medle necht' jdou a hledají pána tvého. Snad ho zanesl duch Hospodinův, a povrhl jej na některé hoře aneb v některém údolí. Kterýž řekl: Neposílejte. **17 Ale** když na něj vždy dotírali, tak že mu to obtížné bylo, řekl: Pošlete. I poslali padesáte mužů, a hledajíce za tři dny, nenalezli ho. **18 A** když se k němu navrátili, (on pak bydlil v Jerichu), řekl jím: Zdaliž jsem vám neřekl: Nechodte? **19 Muži** pak města toho řekli Elizeovi: Hle, nyní byt v městě tomto jest výborný, jakož, pane můj, vidíš, ale vody jsou zlé a země neúrodná. **20 Tedy** řekl: Přineste mi nádobu novou, a dejte do ní soli. I přinesli mu. **21 A** vyšed k pramenu těch vod, vsypal tam sůl a řekl: Tako praví Hospodin: Uzdravuj vody tyto; nebudeť více odtud smrti, ani nedochudůdce. **22 A** tak uzdraveny jsou ty vody až do dnešního dne, vedle řeči Elizeovy, kterouž byl mluvil. **23 Potom** šel odtud do Bethelu. A když šel cestou, pacholata malá vyšedše z města, posmívali se jemu, říkajíce: Jdi lysý, jdi lysý! **24 Kterýž** ohlédna se, užrel je a zlorečil jím ve jménu Hospodinovu. Protož vyskočivše dvě nedvědice z lesa, roztrhaly z nich čtyřidcatera a dvě děti. **25 I** šel odtud na horu Karmel, odkudž navrátil se do Samaři.

3 Joram pak syn Achabův počal kralovati nad Izraelem v Samaři léta osmnáctého Jozafata krále Judského, a kraloval dvanácté let. **2 A** činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, ač ne tak jako otec jeho a jako matka jeho; nebo odjal modly Bál, kterýž byl nadělal otec jeho. **3 A** však v hříších Jeroboáma syna Nebatova, kterýž k hřešení přivedil

Izraele, vždy vězel, a neodstoupil od nich. 4 Měsa pak král Moábský měl hojnost dobytka, a dával králi Izraelskému sto tisíc beranů, a sto tisíc skopců i s vlnou. 5 I stalo se, když umřel Achab, že se zprotivil král Moábský králi Izraelskému. 6 Tedy vytáhl v ten čas král Joram z Samaří, a sečtl všecken Izrael. 7 A když táhl, poslal k Jozafatovi králi Judskému, aby mu řekl: Král Moábský zprotil mi se. Potáhneš-li se mnou proti Moábovi na vojnu? Odpověděl: Potáhnu. Jako jsem já, tak jsi ty, jako lid můj, tak lid tvůj, jakž koni moji, tak koni tvoji. 8 Zatím řekl: Kterouž pak cestou potáhneme? Odpověděl: Cestou pouště Idumejské. 9 A tak vytáhl král Izraelský a král Judský i král Idumejský. A když objízděli cestou za sedm dní, nedostávalo se vody vojsku a hovadům jejich, kteráž měli s sebou. 10 I řekl král Izraelský: Ach, běda! Nebo povolal Hospodin tří králů těchto, aby je vydal v ruku Moábovu. 11 Ale Jozafat řekl: Nemí-liž zde proroka Hospodinova, abychom se otázali Hospodina skrze něho? Odpovídaje pak jeden z služebníků krále Izraelského, řekl: Jestiť zde Elizeus syn Safatův, kterýž líval vodu na ruce Eliášovy. 12 Tedy řekl Jozafat: U tohot' jest slovo Hospodinovo. I šli k němu, král Izraelský a Jozafat, i král Idumejský. 13 I řekl Elizeus králi Izraelskému: Co mně do tebe? Jdi k prorokům otce svého a k prorokům matky své. Řekl jemu král Izraelský: Nikoli, nebo povolal Hospodin tří králů těchto, aby je vydal v ruku Moábovu. 14 K tomu řekl Elizeus: Živ' jest Hospodin zástupů, před jehož obličejem stojím, bycht' sobě nevážil Jozafata krále Judského, nepohledí bych na té, ani popatřil. 15 Ale nyní přivedte mi toho, kterýž by uměl hrát na harfu. A když on hral, byla nad ním ruka Hospodinova. 16 I řekl: Takto praví Hospodin: Nadějte v tomto potoku množství dolů. 17 Nebo toto dí Hospodin: Neuzrite větru, aniž uzrite přívalu, však potok tento naplněn bude vodou, tak že píti budete i vy i množství vaše, i hovada vaše. 18 A i to málo jest před obličejem Hospodinovým, nebo i Moábské dá v ruku vaši. 19 A zkazíte všeliké město hrazené, i všeliké město výborné, též všecko stromoví dobré zporážíte, a všecky studnice vod zasypete, a všeliké pole dobré kamením přiházíte. 20 I stalo se ráno, když obětována bývá obět suchá, a aj, vody přicházely cestou od strany Idumejské, a naplněna jest země vodami. 21 Všecken pak Moáb uslyšev, že by vytáhli králové, aby bojovali proti nim, svolali se všickni, od toho, kterýž se pasem opásati může, a výše, a postavili se na pomezi. 22 Potom ráno vstavše, když slunce vzešlo nad těmi vodami, uželi Moábstí naproti ty vody rdějíci se jako krev. 23 A řekli: Krev jest. Jistě žet' jsou se pohubili ti králové, a zabil jeden každý blížního svého; protož nyní k loupežem, ó Moábstí! A příšli až k ležení Izraelskému. 24 Tedy povstavše Izraelští, porazili Moábské, kteříž utíkali před nimi, a oni porazili je porážkou velikou, také i v jejich krajině. 25 Nebo města jejich zbořili, a na všeliké pole výborné házejíce jeden každý kamením svým, naplnili je, i všecky studnice vod zasypali, a všecko stromoví dobré zporáželi, tak že tolíko nechali u Kirchareset zdi jeho. Protož shlukše se prakovníci, dobývali ho. 26 A vida král Moábský, že jsou mu silní bojovníci ti, vzial s sebou sedm set mužů bojovných, chtě se probití skrz vojska krále Idumejského. Ale nemohli. 27 Pročež jav syna jeho prvorrozeného, kterýž měl kralovati místo něho, obětoval jej v obět zápalnou na zdi. I stalo

se rozhněvání veliké proti Izraelovi; protož odtrhše od něho, navrátili se do země své.

4 Tedy žena jedna z manželek synů prorockých volala k Elizeovi, řeku: Služebník tvůj, muž můj, umírel, ty pak víš, že služebník tvůj bál se Hospodina. A ted' věřitel přišel, aby vzal dva syny mé sobě za služebníky. 2 Řekl jí Elizeus: Což chceš, at' učiním? Oznám mi, co máš v domě? Ona řekla: Nemáš služebnice tvá nic v domě, jediné báni oleje. 3 I řekl: Jdi, vyžádej sobě nádob vně ode všech sousedů svých, nádob prázdných tím více. 4 A vejda, zavři za sebou dvéře i za syny svými, a nalévej do všech těch nádob, a kteráž bude plná, rozkážeji odstavit. 5 A tak odešla od něho a zavřela dvéře za sebou a za syny svými. Oni podávali jí, a ona nalévala. 6 I stalo se, že když naplnila ty nádoby, řekla synu svému: Podej mi ještě nádoby. Kterýž odpověděl: Již není více nádob. I přestal olej. 7 Tedy ona příšedší, oznámila to muži Božímu. On pak řekl: Jdi, prodej ten olej, a spokoj věřitele svého, ty pak s syny svými budeš se živiti z ostatku. 8 Potom stalo se některého času, že šel Elizeus skrze Sunem, kdež byla jedna žena vzácná, kteráž ho pozdržela, aby jedl u ní. A od toho času chodívaje tudy, stavoval se tam, a jídal chléb. 9 Nebo řekla byla muži svému: Aj, nyní vím, že ten muž Boží svatý jest, kterýž často tudyto chodívá. 10 Medle, udělejme pokojík malý, a postavme tam jemu ložce, stůl, stolici a svícen, aby, když by koli k nám přišel, obrátil se tam. 11 Některého tedy času přišel tam, a všed do toho pokojíku, odpočinul tu. 12 I řekl Gézi služebníku svému: Zavolej té Sunamitské. Kterýž zavolal jí. I postavila se před ním. 13 Přitom řekl jemu: Rci jí nyní: Hle, pečejuš a staráš se o nás všelijak. Co chceš, at' učiním? Máš-li jakou potřebu před králem aneb před hejtmanem vojska? Kteráž řekla: U prostřed lidu svého bydlím. 14 Řekl on: Což tedy mám pro ni učiniti? Odpověděl Gézi: Hle, syna nemá, a muž její starý jest. 15 Protož řekl: Zavolej ji. Takž jí zavolal, a ona stála u dveří. 16 I řekl: V času jistém vedlé času života chovati budeš syna. Řekla ona: Nechtěj, pane můj, muži Boží, nechtěj se posmívat služebnici své. 17 Zatím počala žena a porodila syna v času jistém vedlé času života, kterýž předpověděl jí Elizeus. 18 I rostlo dítě. Stalo se pak některého času, že vyšedší k otci svému k žencům, 19 Řeklo otci svému: Hlava má, hlava má! I řekl služebníku: Dones jej k matce jeho. 20 Kterýž když ho vzal a přinesl k matce jeho, seděl na klíně jejím až do poledne a umřel. 21 Tedy ona vstoupivší, položila jej na ložce muže Božího, a zavřevši ho, vyšla. 22 Potom zavolala muže svého a řekla: Medle, pošli mi jednoho z služebníků a jednu oslici, at' doběhnu až k muži Božímu, a zase se navrátim. 23 Kterýž řekl: Proč chceš jít k němu? Dnes nemí novměsíce, ani sobota. Odpověděla ona: Měj o to pokoj. 24 Osedlavši tedy oslici, řekla služebníku svému: Pobádej a běž, a nemešej se pro mne v jízdě, leč bych rozkázala tobě. 25 A tak jela, až přijela k muži Božímu na horu Karmel. A když ji užrel muž Boží zdaleka, řekl Gézi služebníku svému: Hle, Sunamitská tamto. 26 Protož nyní běž jí v cestu a rci jí: Dobře-li se máš? Dobře-li se má muž tvůj? Dobře-li se má syn? Ona řekla: Dobře. 27 V tom přišla k muži Božímu na horu, a chopila se noh jeho. I přistoupil Gézi, aby ji odehnal. Ale muž Boží řekl: Nechej jí; nebo v hořkosti jest

duše její, a Hsopodin zatajil to přede mnou, aniž mi oznámil. **28** Ona pak řekla: Zdaliž jsem žádala syna od pána mého? Zdaliž jsem neřekla, abys mne nešálil? **29** Tedy řekl k Gézi: Přepás bedra svá, a vezmi hůl mou v ruku svou a jdi. Jestliže potkáš koho, nepozdravuj ho, a jestliže tě kdo pozdraví, neodpovídej jemu, a příjde, polož hůl mou na tvář dítěte. **30** I řekla matka dítěte: Žív' jest Hsopodin a živat' jest duše tvá, žet' se tebe nespustím. Protož vstav, bral se za ní. **31** Gézi pak byl předšel je, a položil hůl na tvář dítěte, ale nebylo hlasu, ani čitelnosti. Pročež vracuje se jemu vstříc, pověděl mu, řka: Nепробудило se dítě. **32** Všel tedy Elizeus do domu, a aj, dítě mrtvé leželo na ložci jeho. **33** A když všel tam, zavřel dvěře před oběma, a modil se Hsopodinu. **34** Zatím vstoupil na lož, zpolohl na dítě, vloživ ústa svá na ústa jeho, a oči své na oči jeho, a ruce své na ruce jeho, a rozprostřel se nad ním. I zahřelo se tělo dítěte. **35** A odvrátil se, procházel se po domě jednak sem jednak tam; potom vstoupil, rozprostřel se opět nad ním. I kychalo dítě až do sedmikrát, a otevřelo to dítě oči své. **36** Tedy zavolal Gézi, řekl: Zavolej Sunamitské. I zavolal jí. A když přišla k němu, řekl jí: Vezmiž syna svého. **37** Kteráž jakž vešla, padla k nohám jeho a poklonila se k zemi. I vzala syna svého a vyšla. **38** Potom Elizeus navrátil se do Galgala. Byl pak hlad v té zemi, a synové proročtí seděli před ním. I řekl mládenci svému: Přistav hrnec veliký, a navař kaše synům prorockým. **39** Protož vyšel jeden na pole, aby nasbíral zelin, a nalezl rév polní, a nasbíral z něho tykví polních plnou sukni svou, a přišed, skrájel to do hrnce, aby navařil kaše; nebo neznali toho. **40** I vylili mužům tém, aby jedli. Stalo se pak, když jedli tu kaši, že zkřikli a řekli: Smrt v hrnci, muž Boží! A nemohli jísti. **41** Kterýžto řekl: Vezměte mouky. Kteréž nasypav do hrnce, rozkázał vyliti lidu. I jedli, aniž co zlého bylo v hrnci. **42** V tom muž přišel z Balsalisa, kterýž přinesl muži Božímu chleby z proutin, totiž dvacetí chlebů ječných, a klasů nových nevymnútých. I řekl: Dej lidu, at' jedí. **43** Odpověděl služebník jeho: Což to mám předložiti sto mužům? Opět řekl: Dej lidu, at' pojedí. Nebo tak praví Hsopodin: Jísti budou, a ještě zůstane. **44** A tak předložil jim, i jedli, a zůstalo ještě vedle řeči Hsopodinovy.

5 Náman hejtman vojska krále Syrského, jsa muž veliký u pána svého, a osoba vzácná, skrze něho zajisté dal Hsopodin vysvobození zemi Syrské, ten, pravím, muž tak udatný byl malomocný. **2** Byli pak vyšli z země Syrské lotíkrové, kterýž zajali z země Izraelské děvečku malou, a ta sloužila manželce Námanově. **3** Kteráž řekla paní své: Ó by pán můj dostal se k proroku, kterýž jest v Samaři, tedy on by ho uzdravil od malomocenství jeho. **4** A on všed, oznámil pánu svému, řka: Takto a takto pravila děvečka, kteráž jest z země Izraelské. **5** Tedy řekl král Syrský: Jdi, vyprav se, a já pošli list králi Izraelskému. A odcházejte, vzal s sebou deset centnéřů stříbra a šest tisíců zlatých, nad to desatero roucho proměnné. **6** I přinesl list králi Izraelskému v tato slova: Hned, jakž tě dojde list tento, aj, poslal jsem k tobě Námana služebníku svého, abys ho uzdravil od malomocenství jeho. **7** I stalo se, že když přečetl král Izraelský ten list, roztrhl roucho své a řekl: Zdaliž jsem já Bohem, abych mohl umírtniti a obživiti, že tento poslal ke mně, abych uzdravil muže od malomocenství jeho? Nýbrž posudte,

prosím, a pohledte, že přičiny hledá proti mně. **8** A když uslyšel Elizeus muž Boží, že roztrhl král Izraelský roucho své, poslal k králi, řka: Proč jsi roztrhl roucho své? Necht' nyní přijde ke mně a zvít', že jest prorok v Izraeli. **9** A tak přibrál se Náman s jízdou svou a s vozy svými, a stál u dveří domu Elizeova. **10** Poslal pak k němu Elizeus posla, řka: Jdi a umej se sedmkrát v Jordáně, a uzdraveno bude tělo tvé, a čist budeš. **11** Tedy rozhněvav se Náman, bral se odtud a mluvil: Hle, řekl jsem u sebe, že jistotně vyjde, a stojí, vzývati bude jméno Hsopodina Boha svého, a vznášeje ruku svou nad místem neduživým, tak uzdraví malomocenství mé. **12** Zdali nejsou lepší Abana a Farfar, řeky Damašské, nad všecky vody Izraelské? Zdaliž bych se nemohl v nich zmýti, abych čist byl? A obrátil se, jel s hněvem. **13** Ale přistoupivši služebníci jeho, mluvili k němu a řekli: Otče můj, jakkoli velikou věc prorok ten rozkázał by tobě, což bys neměl učiniti toho? Čím tedy více, když řekl: Umej se, a budeš čist. **14** A protož sstoupil, pohřížil se v Jordáně sedmkrát vedle řeči muže Božího. I učiněno jest tělo jeho jako tělo dítěte malého, a očištěn jest. **15** A hned navrátil se k muži Božímu se vším komonstvem svým, a přišed, stál před ním a řekl: Aj, již jsem poznal, žeť není Boha na vši zemi, jediné v Izraeli. Protož nyní vezmi, prosím, dary tyto od služebníka svého. **16** On pak řekl: Žív' jest Hsopodin, před jehož oblíčejem stojím, žeť nic nevezmu. A ač ho nutil, aby vzal, však nikoli nechrtěl. **17** I řekl Náman: Tedy nic? Ale necht' jest dáno, prosím, mně služebníku tvému běžím země na dva mezky; nebot' nebude více obětovati služebník tvůj zápalů aneb oběti bohům cizím, ale Hsopodinu. **18** V této však věci odpust' Hsopodin služebníku tvému: Když vchází pán můj do chrámu Remmon, aby se tam modlil, a on podpírá se na mou ruku, že i já skláním se v chrámu Remmon. Toho sklánění mého v chrámu Remmon necht' neváží, prosím, Hsopodin služebníku tvému při té věci. **19** I řekl jemu: Jdi v pokoji. A když odjel od něho nedaleko, **20** V tom řekl Gézi služebník Elizea muže Božího: Hle, nedopustil pán můj Námanovi Syrskému tomuto, aby dátí měl z ruky své to, což přivezl. Žív' jest Hsopodin, žeť poběhnou za ním, a vezmu něco od něho. **21** Protož běžel Gézi za Námanem. A vida Náman běžícího za sebou, rychle skočil s vozu vstříc jemu a řekl: Dobře-li se děje? **22** A on odpověděl: Dobře. Pán můj poslal mne, atbych řekl: Aj, ted' nyní přišli ke mně dva mládenci s hory Efraim z synů prorockých; dej jim medle centnéře stříbra a dvojerouco proměnné. **23** I řekl Náman: Raději vezmí dva centnéře. I přiutil ho. A svázav dva centnéře stříbra do dvou pytlů, a dvoje roucho proměnné, vložil to na dva pacholky své, kterýž nesl před ním. **24** A když přišel na vrch, vzal to z rukou jejich, a složil v jednom domě, propustiv muže ty, kterýžto odešel. **25** Sám pak všed, stál před pánum svým. I řekl mu Elizeus: Odkudžto, Gézi? Odpověděl: Nechodil služebník tvůj nikam. **26** Kterýž řekl jemu: Zdaliž srdce mé nebylo při tom, když obrátil se muž s vozu svého vstříc tobě? Zdaliž čas byl bráti stříbro aneb roucho, aneb olivoví a vinice, aneb stáda a voly, neb služebníky aneb děvky? **27** Protož malomocenství Námanovo přichytí se tebe i semene tvého na věky. I vyšel od tváři jeho malomocný jako sníh.

6 Řekli pak synové proročtí Elizeovi: Ej, ted' místo toto, v němž bydlíme s tebou, jest nám těsné. **2** Medle, nechť jdeme až k Jordánu, abychom vzali odtud jeden každý jedno dřevo, a uděláme sobě tu místo, v němž bychom bydlili. Jimž řekl: Jděte. **3** I řekl jeden: Prosím, pod' také s služebníky svými. Kterýž odpověděl: A já půjdú. **4** Takž šel s nimi. A když přišel k Jordánu, sekali dříví. **5** I stalo se, když jeden z nich podtínał dřevo, že sekera spadla mu do vody. Tedy zkříkl a řekl: Ach, pane můj, a ta ještě byla vypůjčená. **6** Jemuž řekl muž Boží: Kamž jest upadla? I ukázal mu to místo. Kterýž utáv dřevo, uvrhl je tam, a učinil, aby zplynula sekera. **7** A řekl: Vezmi ji sobě. Kterýž vztáh ruku svou, vzal ji. **8** Když pak král Syrský bojoval proti Izraelovi, a vešel v radu s služebníky svými, řka: Na tom a na tom místě položí se vojsko mé: **9** Tedy poslal muž Boží k králi Izraelskému, řka: Viz, abys netáhl přes to místo, nebo tam Syrští jsou v zálohách. **10** Protož posílal král Izraelský na to místo, o kterémž mu byl řekl muž Boží, a vystříhal ho, aby se ho šetřil a to nejednou ani dvakrát. **11** A tak zkormoutil se v srdci svém král Syrský pro tu věc, a svolav služebníky své, řekl jim: Proč mi neoznámíte, kdo z našich králi Izraelskému donáší? **12** Jemuž řekl jeden z služebníků jeho: Nikoli, pane můj králi, ale Elizeus prorok, kterýž jest v Izraeli, oznamuje králi Izraelskému slova, kteráž ty mluvíš v nejtajnějším pokoji svém. **13** Kterýž řekl: Jděte a vizte, kde jest, abych poslal a jal jej. I oznámeno jemu těmito slovy: Hle, jest v Dotine. **14** Protož poslal tam koně a vozy a vojsko veliké. Kterýž přitáhše v noci, oblehlí město. **15** Vstav pak ráno služebník muže Božího, vyšel, a aj, vojsko obklíčilo město, koni i vozové. I řekl služebník ten jeho k němu: Ach, pane můj, což budeme dělat? **16** Kterýž odpověděl: Neboj se, nebo mnohem více jich s námi jest, než s nimi. **17** I modlil se Elizeus a řekl: Ó Hospodine, otevři, prosím, oči jeho, aby viděl. A tak otevřel Hospodin oči služebníka toho, a viděl, a aj, hora ta plná koňů, a vozové ohníví okolo Elizea. **18** A když nepřátelé táhli k němu, modlil se Elizeus Hospodinu a řekl: Poraz, prosím, národ tento slepotou. I porazil je slepotou vedle řeči Elizeovy. **19** V tom řekl jim Elizeus: Není' to ta cesta, ani to město. Podte za mnou, a doveď vás k muži, kteréhož hledáte. Takž je vedl do Samaři. **20** I stalo se, když vešli do Samaři, že řekl Elizeus: Ó Hospodine, otevři oči técto, at' vidí. Tedy otevřel Hospodin oči jejich, a viděli, že jsou v prostřed Samaři. **21** Řekl pak král Izraelský Elizeovi, když je užel: Mámlíž je zmordovati, otče můj? **22** Odpověděl on: Nemorduj. Zdalež jsi je zjímal mečem svým a lučištěm svým, abys je zmordoval? Dej jim chleba a vody, at' jedí a pijí, a navráti se ku pánu svému. **23** A tak připravil jim hojnost velikou, a když pojedli a napili se, propustil je. Oni pak navrátili se ku pánu svému, aniž kdy více potom lotíkové Syrští vskakovali do země Izraelské. **24** Stalo se potom, že shromáždil Benadad král Syrský všecka vojska svá, a přítah, oblehl Samaři. **25** Pročež byl hlad veliký v Samaři; nebo aj, tak dlouho oblézeno bylo, až hlava oslová byla za osmdesáte stříbrných, a čtvrtý díl míry káb trusu holubích za pět stříbrných. **26** I přihodilo se, když král Izraelský šel po zdi, žena jedna zvolala k němu, řkuci: Spomoz mi, pane můj králi. **27** Kterýž řekl: Jestlit' nespomůže Hospodin, odkud já mám pomoci tobě? Zdali z humna aneb z presu? **28** Řekl ji

ještě král: Cožtě pak? Kteráž odpověděla: Žena tato řekla mi: Dej syna svého, abychom ho dnes snědly, zítra také sníme syna mého. **29** I uvařily jsme syna mého, a snědly jsme jej. Potom druhého dne řekla jsem jí: Dej syna svého, abychom ho snědly. Ale ona skryla syna svého. **30** A když uslyšel král slova ženy té, roztrhl roucha svá. (Když pak on šel po zdi, viděl lid, an ptel byl na těle jeho zespod.) **31** Protož řekl král: Toto mi učíř Bůh a toto přidej, jestliže zůstane hlava Elizea syna Safatova na něm dnes. **32** (Elizeus pak seděl v domě svém, a starší s ním seděli.) I poslal jednoho z přistojících svých, a prvé než přišel posel ten k němu, již byl řekl starším: Nevíte-liž, že poslal ten syn vražedníkův, aby stál hlavu mou? Šetřež, když by vcházel ten posel, zavřete dvěře a odstrčte jej ode dveří. Zdalež i dusání noh pána jeho není za ním? **33** A když on ještě mluvil s nimi, hle, posel přicházel k němu, a řekl: Aj, toto zlé jest od Hospodina, což mám déle čekati na něj?

7 Řekl pak Elizeus: Slyšte slovo Hospodinovo. Toto praví Hospodin: O tomto času zítra míra mouky bělné bude za lot stříbra, a dvě míry ječmene za lot stříbra v bráně Samařské. **2** I odpověděl muži Božímu jeden z knížat, na jehož ruku král zpoléhal, a řekl: Kdyby otevřel Hospodin průduchy nebeské, zdali by to byti mohlo? Kterýž řekl: Aj, uzříš očima svýma, ale nebudeš jísti z toho. **3** Byli pak u vrat brány čtyři muži malomocní, kteríž řekli jeden druhému: Co tu sedíme, až bychom zemříti musili? **4** Díme-li: Podme do města, hlad jest v městě, i zemřeme tam; pakli zde zůstaneme, také zemřeme. Protož nyní podte, a utecme do vojska Syrských. Budou-li nás živiti, zůstaneme živi; pakli nás zbijí, též zemřeme. **5** Vstavše tedy v soumrak, aby slí k vojsku Syrských, přišli až k kraji ležení Syrského, a hle, nebylo tu žádného. **6** Nebo Pán učinil to, aby slyšelo vojsko Syrské hřmot vozů a zvuk koňů, a tak hluk vojska velikého. I řekli jeden druhému: Hle, ze mzdy najal proti nám král Izraelský krále Hetejské a krále Egyptské, aby připadli na nás. **7** A vstavše, utekli v soumrak a nechali tu stanů svých, a koňů svých i oslů svých, a ležení, tak jakž bylo, a utekli pro zachování života svého. **8** Když tedy přišli malomocní ti na kraj ležení, všedše do jednoho stanu, jedli a pili, a pobravše v něm stříbro a zlato i roucha, odesli a schovali. Opět navrátivše se, vešli do jiného stanu a pobrali v něm, a odšedše, schovali. **9** I řekli vespolek: Nedobře děláme. Den tento jest den dobrých novin, a my mlčíme. Budeme-li čekati až do svitání, postihne nás nepravost; protož nyní podte, vejdouce, oznamme to domu královskému. **10** A přišedše, volali na branné města, a pověděli jim, řkouce: Přišli jsme do ležení Syrského, a aj, nebylo tam žádného, ani hlasu lidského, kromě koní přivázaných a oslů přivázaných, a stanů, jakž prvé byli. **11** I volal ten na jiné branné, a ti ohlásili to po všem domě královském. **12** Vstav tedy král v noci, řekl služebníkům svým: Povím vám nyní, co jsou nám udělali Syrští. Vědí, že jsme hladovití, protož vyšliz ležení, aby se skryli v poli, řkouce: Když vydou z města, zjímáme je živé a vejdemě do města. **13** K tomu odpovídaje jeden z služebníků jeho, řekl: Necht', prosím, vezmou pět koní z těch, kteríž pozůstali v městě. (Hle, onit' jsou jako i všecko množství Izraelské,jenž zůstali v něm, hle, jsou jako všecko množství Izraelské, kteréž již hyne.) Ty pošleme a přezvíme. **14** A tak

vzali dva koně vozní, kteréž poslal král za vojskem Syrským, řka: Jděte a vizte. 15 I jeli za nimi až k Jordánu, a aj, po vši té cestě plno bylo šatů a nádob, kteréž metali od sebe Syřští, splašení jsouce. Tedy navrátiše se poslové, oznámili to králi. 16 Protož vyšed lid, vzebral ležení Syrské. A byla míra mouky bělé za lot, a dvě míry ječmene za lot vedle řeči Hospodinovy. 17 Král pak byl ustanovil to kníže, na jehož ruku zpoléhal, u brány. Kteréhož pošlapal lid v bráně, tak že umřel, vedle řeči muže Božího, kterouž mluvil, když král k němu byl sešel. 18 A stalo se tak, jakž mluvil muž Boží králi, řka: Dvě míry ječmene budou za lot stříbra, a míra mouky bělé za lot stříbra zítra o tomto času v bráně Samařské. 19 K čemuž bylo odpovědělo kníže muži Božímu, a řeklo: Kdyby otevřel Hospodin průduchy nebeské, zdali by to podlé řeči této být mohlo? Jemuž on řekl: Aj, ty uzříš očima svýma, ale z toho jistí nebudeš. 20 A tak se stalo jemu; nebo pošlapal ho lid v bráně, tak že umřel.

8 Mluvil pak Elizeus k ženě té, jejíhož byl syna vzkřísil, řka: Vstáň a jdi, ty i čeled tvá, a bud' pohostinu, kdežkoli budeš moci byt mít; nebo zavolal Hospodin hladu, a přijdeť na zemi za sedm let. 2 Vstavši tedy žena, učinila vedle řečimuze Božího, a odešla s čeledí svou, a bydlilapohostinu v zemi Filistinských sedm let. 3 I stalo se, že když pomínilo těch sedm let, navrátila se ta žena z země Filistinské, a šla, aby prosila krále za dům svůj a za pole své. 4 Mezi tím král mluvil s Gézi, služebníkem muže Božího, řka: Vypravuj mi medle o všech věcech velikých, kteréž činil Elizeus. 5 A když on vypravoval králi, kterak obživil mrtvého, aj žena, jejíhož syna vzkřísil, prosila krále za dům svůj a za pole své. I řekl Gézi: Pane můj králi, to jest ta žena, a tento syn její, kteréhož vzkřísil Elizeus. 6 Tedy tázal se král ženy, kteráž vypravovala jemu. I poručil král komorníku jednomu, řka: At' jsou navráceny všecky věci, kteréž byly její, i všecky užitky pole, ode dne, v němž opustila zemi, až po dnes. 7 Potom přišel Elizeus do Damašku, král pak Syrský Benadad stonal. I oznameno jemu těmito slovy: Přišel muž Boží sem. 8 I řekl král Hazaelovi: Vezmi v ruce své dar, a jdi vstříc muži Božímu, a zeptej se Hospodina skrze něho, řka: Povstanu-li z nemoci této? 9 A tak šel Hazael vstříc jemu, vzav s sebou dar, a všeliké věci výborné Damašské, břemena na čtyřdcíti velbloudích, a přišed, stál před ním a řekl: Syn tvůj Benadad, krále Syrský, poslal mne k tobě, řka: Povstanu-li z nemoci této? 10 Odpověděl mu Elizeus: Jdi, pověz jemu: Zajisté mohl bys živ zůstat. Ale Hospodin mi ukázal, že jistotně umře. 11 V tom proměniv muž Boží tvář svou, ukázal se k němu neochotně a plakal. 12 Jemuž řekl Hazael: Proč pán můj pláče? Odpověděl: Protože vím, co zlého ty učiníš synům Izraelským. Pevnosti jejich spálíš a mládence jejich zmorduješ mečem, a nemluvnátku jejich rozrážeti budeš, a těhotné jejich zrotzínáš. 13 I řekl Hazael: I což jest služebník tvůj pes, aby učinili mohl věc tak velikou? Odpověděl Elizeus: Ukázal tě mi Hospodin, že budeš králem Syrským. 14 A odšed od Elizea, přišel ku pánu svému. Kterýž řekl jemu: Což řekl Elizeus? Odpověděl: Pravil mi, že bys mohl živ zůstat. 15 I stalo se nazejtří, že vzal koberec, a namočiv jej v vodě, prostřel jej na tvář jeho. I umřel, a kraloval Hazael místo něho. 16 Léta pak pátého Jorama, syna Achabova krále Izraelského, a Jozafata krále Judského, počal kralovati Jehoram,

syn Jozafatův král Judský. 17 Ve dvou a třidcíti letech byl, když počal kralovati, a kraloval osm let v Jeruzalémě. 18 A chodil po cestě králu Izraelských, tak jako činil dům Achabův; nebo měl dceru Achabovu za manželku. Takž činil zlé věci před očima Hospodinovýma. 19 Hospodin však nechtěl zahladiti Judy pro Davida služebníka svého, jakž mu byl zaslíbil, že dá jemu svíci i synům jeho po všecky dny. 20 Ve dnech jeho odstoupil Edom od království Judského, a ustanovili nad sebou krále. 21 Tou příčinou táhl Jehoram do Seir, i všickni vozové s ním. A vstav v noci, porazil Idumejské, kteříž jej byli obklíčili, i hejtmany vozů, a lid utekl do stanů svých. 22 Však předce odstoupil Edom od království Judského až do tohoto dne. Takž odstoupilo i Lebno téhož času. 23 O jiných pak věcech Jehoramových, a o všem, cožkoli činil, psáno jest v knize o králech Judských. 24 I usnul Jehoram s otci svými, a pochován jest s otci svými v městě Davidově, kraloval pak Ochoziáš syn jeho místo něho. 25 Léta dvanáctého Jorama syna Achabova, krále Izraelského, počal kralovati Ochoziáš syn Jehoram, krále Judského. 26 Ve dvamecítima letech byl Ochoziáš, když počal kralovati, a kraloval jeden rok v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Atalia, dcera Amri krále Izraelského. 27 A chodil cestou domu Achabova, čině, což jest zlého před očima Hospodinovýma, jako i dům Achabův, nebo byl zetěm domu Achabova. 28 Pročež vycházel s Joramem synem Achabovým, na vojnu proti Hazaelovi králi Syrskému, do Rámot Galád; ale porazili Syřští Joramu. 29 A tak navrátil se král Joram, aby se hojil v Jezreel na rány, kterýmiž ho ranili Syřští v Rámu, když bojoval s Hazaelem králem Syrským. Ochoziáš pak syn Jehoram, krále Judského, přišel, aby navštívil Joramu syna Achabova v Jezreel; nebo tam nemocen byl.

9 Prorok pak Elizeus povolal jednoho z synů prorockých, a řekl jemu: Přepaš bedra svá, a vezmi tuto nádobu oleje do ruky své, a jdi do Rámot Galád. 2 A když tam přijdeš, uzříš tam Jéhu, syna Jozafata syna Namsi. K němuž když přijdeš, vyvoláš ho z prostředu bratří jeho, a uvedeš ho do nejtajnejšího pokojíku. 3 A vezma nádobu oleje, vyleješ na hlavu jeho a díš: Toto praví Hospodin: Pomazuji tebe za krále nad Izraelem. A hned otevře dvěře, utec a nemeškej se. 4 I odšel mládenec ten služebník proroků do Rámot Galád. 5 A když přišel, aj, knižata vojska seděli. I řekl: Mámt' něco povědít, ó kníže. I řekl Jéhu: Komu ze všech nás? Odpověděl: Tobě, ó kníže. 6 Vyvstav tedy, všel dovnitř. I vylil olej na hlavu jeho a řekl jemu: Toto praví Hospodin, Bůh Izraelský: Pomazuji tebe za krále nad lidem Hospodinovým, nad Izraelem. 7 A zmorduješ dům Achaba pána svého; nebot' pomstíš krve služebníků svých proroků, a krve všech služebníků Hospodinových z ruky Jezábel. 8 A tak zahyne všecken dům Achabův, a vypléním z domu Achabova močicího na stěnu, a zajatého i zanechaného v Izraeli. 9 Učiním zajisté domu Achabova, jako domu Jeroboámovu syna Nebatova, a jako domu Bázy syna Achiašova. 10 Jezábel pak sežerou psi na poli Jezreel, a nebude, kdo by ji pochoval. A rychle otevře dvěře, utekl. 11 A když Jéhu vyšel k služebníkům pána svého, řekl mu jeden: Dobře-li se děje? Proč přišel ten blázen k tobě? Odpověděl jím: Vy znáte člověka i řeč jeho. 12 I řekl: Klamť jest, pověz nám medle. Kterýž řekl: Takto a takto mluvil mi, řka: Toto praví Hospodin: Pomazuji tě za krále nad Izraelem.

13 Tedy rychle vzali jeden každý roucho své, a prostřeli pod něj na nejvyšším stupni, a troubice v troubu, pravili: Kralujet Jéhu. **14** Zatím spuntoval se Jéhu syn Jozafata, syna Namsi, proti Joramovi, (když Joram ostříhaje Rámot Galád spolu se vším Izraelem, před Hazaelem králem Syrským, **15** Navrátil se byl Joram král, aby se hojil v Jezreel na rány, kterýmiž ho ranili Syrští, když bojoval proti Hazaelovi králi Syrskému). A řekl Jéhu: Vidí-li se vám, nechť nevychází žádný z města, kterýž by šel a oznámil to v Jezreelu. **16** I vsedl na vůz Jéhu a jel do Jezreelu, nebo Joram ležel tam. Ochoziáš také král Judský přijel byl, aby navštívil Joramem. **17** V tom strážný, kterýž stál na věži v Jezreelu, když viděl houf Jéhu přicházející, řekl: Vidím jakýsi houf. I řekl Joram: Povolej jízdného, a pošli vstří jím, aby se otázal: Jest-li pokoj? **18** I vyjel jízdný proti nim a řekl: Takto praví král: Jest-li pokoj? Odpověděl Jéhu: Co tobě do pokoje? Jed' za mnou. Protož oznámil to strážný, řka: Přijel posel až k nim, ale nevracuje se. **19** Ještě poslal druhého jízdného. Kterýž přijel k nim a řekl: Takto praví král: Jest-li pokoj? Odpověděl Jéhu: Co tobě do pokoje? Jed' za mnou. **20** Opět oznámil to strážný, řka: Přijel až k nim, ale nevrací se. Příjezd pak jest jako příjezd Jéhu syna Namsi; nebo vztekle jede. **21** Tedy řekl Joram: Zapřáhni. I zapřáhl k vozu jeho. Takž vyjel Joram král Izraelský a Ochoziáš král Judský, každý na voze svém, a vyjevše proti Jéhu, potkali se s ním na poli Nábota Jezreelského. **22** I stalo se, když užel Joram Jéhu, že řekl: Jest-liž pokoj, Jéhu? Odpověděl: Jaký pokoj, poněvadž ještě smilostí Jezábel matky tvé a kouzelnictví její velmi mnohá trvají? **23** Pročež obrátil se Joram, utíkal a řekl Ochoziášovi: Zrada, Ochoziáš! **24** Ale Jéhu pochytil lučiště, postřelil Joramem mezi ramenem jeho, tak že střela pronikla srdce jeho. I padl na voze svém. **25** Zatím řekl Jéhu Badakerovi, hejtman svému: Vezma, povrž jej na pole Nábota Jezreelského; nebo pamatuješ, když jsme já a ty jeli spolu za Achabem otcem jeho, že Hospodin vynesl proti němu pohřízku tuto, řka: **26** Zajisté krve Nábotovy a krve synů jeho, kterouž jsem viděl včera, řekl Hospodin, pomstím na tobě na poli tomto. Hospodin to řekl, nyní tedy vezma, povrž jej na pole, vedle řeči Hospodinovy. **27** Ochoziáš pak král Judský uzřev to, utíkal cestou k domu zahrádnímu. Ale honil ho Jéhu a řekl: I toho zabíte na voze jeho. Takž ho ranili, když vyjížděl k Guru, kteréž jest podlé Jibleam. I utekl do Mageddo a tam umřel. **28** Kteréhož vloživše na vůz služebníci jeho, vezli jej do Jeruzaléma, a pochovali jej v hrobě jeho s otcí jeho v městě Davidově. **29** Léta jedenáctého Joramova syna Achabova počal kralovati Ochoziáš nad Judou. **30** Potom Jéhu přijel do Jezreelu. O čemž když uslyšela Jezábel, ulíčila tvář svou, a ozdobila hlavu svou, a vyhlédala z okna. **31** A když Jéhu jel skrze bránu, řekla: Jest-li pokoj, ó Zamří, morděři pána svého? **32** On pak pozdvíh tvář své k oknu, řekl: Kdo drží se mnou, kdo? I vyhlédli na něj dva či tři komorníci její. **33** Jimž řekl: Svrzte ji. Kteřížto svrhli ji. I pokropena jest krví její stěna i koni; a tak pošlapal ji. **34** A když přijel, jedl a pil, a řekl: Pohledte již na tu zlořečenou a pochovejte ji, nebt' jest dcera královská. **35** Protož odšedše, aby ji pochovali, nenalezl z ní než leb a nohy a dlaně rukou. **36** A navrátilivše se, pověděli jemu. Kterýž řekl: Slovo Hospodinovo jest, kteréž mluvil skrze služebníka svého, Eliáše Tesbitského,

řka: Na poli Jezreel žrátí budou psi tělo Jezábel. **37** Budiž tedy tělo Jezábel na poli Jezreel, jako hnůj na svrchku pole, tak aby žádný neřekl: Tato jest Jezábel.

10 Měl pak Achab sedmdesáte synů v Samaři. I napsal Jéhu list, a poslal jej do Samaři k knížatům Jezreelským, starším, a kteríž chovali syny Achabovy, s tímto poručením: **2** Hned jakž vás dojde list tento, poněvadž u vás jsou synové pána vašeho, jsou i vozové u vás, i koni, i město hrazené a zbroj, **3** Vyberete nejlepšího a nejpůsobnějšího z synů pána svého, a posadte na stolici otce jeho, a bojujte za dům pána svého. **4** Kteříž bojice se náramně, pravili: Aj, dva králové neostáli před ním, a kterak my ostojíme? **5** A tak poslal ten, kterýž byl ustanoven nad domem, a kterýž ustanoven byl nad městem, i starší, a kteríž chovali syny Achabovy, k Jéhu, řkouce: Služebníci tvoji jsme, a všecko, což nám rozkážeš, učiníme. Neustanovíme žádného krále; což se tobě dobré líbí, učíř. **6** I napsal k nim list po druhé, řka: Jste-li moji a hlasu mého posloucháte-li, vezmouce hlavy všech synů pána svého, přidte ke mně zítra o tomto času do Jezreelu. (Synů pak králových bylo sedmdesáte mužů v nejpřednějších v městě, kteríž chovali je.) **7** Tedy stalo se, jakž jich došel list ten, že zjimali syny královské, a zbili sedmdesáte mužů, a vkladše hlavy jejich do košů, poslali je k němu do Jezreelu. **8** A příšed posel, oznámil jemu, řka: Přinesli hlavy synů královských. A on řekl: Skladte je na dvě hromady u vrat brány až do jitra. **9** Potom ráno vyšed, postavil se a řekl všemu lidu: Spravedlivý jste vy. Aj, já spuntoval jsem se proti pánu svému a zabil jsem jej; kdo by pobil tyto všecky? **10** Věztež nyní, že' nepochybilo nižádné slovo Hospodinovo, kteréž mluvil Hospodin proti domu Achabovu, ale vykonal Hospodin to, což byl mluvil skrze služebníka svého Eliáše. **11** A tak pobil Jéhu všecky, kteríž pozůstali z domu Achabova v Jezreelu, i všecky nejpřednější jeho, i známé jeho, i kněží jeho, tak že nezůstalo z nich žádného živého. **12** Potom vstav, odebral se a jel do Samaři, a jíž byl v Betekedu pastýřů na cestě. **13** I nalezl tam Jéhu bratří Ochoziáše, krále Judského, a řekl: Kdo jste vy? Odpověděli: Jsme bratří Ochoziášovi a jdeme, abychom pozdravili synů králových a synů královny. **14** Tedy řekl: Zjímejte je živé. I zjimali je živé, a pobili je u cisterny v Betekedu, čtyřdceti a dva muže, a nezůstal z nich žádný. **15** Potom bera se odtud, nalezl Jonadabu syna Rechabova, kterýž se s ním potkal, a pozdravil ho. I řekl jemu: Jest-liž srdce tvé přímé, jako jest srdce mé s srdcem tvým? Odpověděl Jonadab: Jest, arci jest. Řekl Jéhu: Podejž mi ruky své. I podal mu ruky své. A on kázel mu vsednout k sobě na vůz, **16** A řekl: Pojed' se mnou, a viz horlivost mou pro Hospodina. A tak vezli jej na voze jeho. **17** Když pak přijel do Samaři, pobil všecky, kteríž byli pozůstali z domu Achabova v Samaři, a vyhladil jej vedle řeči Hospodinovy, kterouž byl mluvil k Eliášovi. **18** Zatím shromáždil Jéhu všecken lid, řekl jim: Achab málo sloužil Bálovi, Jéhu bude mu více sloužiti. **19** Protož nyní všecky proroky Bálovy, všecky služebníky jeho, a všecky kněží jeho svolejte ke mně, at' žádný tam nezůstává; nebo velikou oběť budu obětovati Bálovi. Kdož by koli nebyl přítomen, nezůstane živ. Ale Jéhu činil to chytře, aby vyhladil ctitele Bálovy. **20** Řekl

také Jéhu: Zasvětě svátek Báloví. I prohlásil jej. **21** Rozeslal zajisté Jéhu po vši zemi Izraelské. I sešli se všickni ctitelé Báloví, tak že nezůstalo ani jednoho, ještě by nepríšel. A když vešli do domu Bálová, naplněn jest dům Bálův, od jednoho konce až do druhého. **22** Tedy řekl tomu, kterýž vládl rouchem: Vynes roucha všechném ctiteliúm Bálovým. I přinesl jim roucha. **23** Potom všel i Jéhu a Jonadab syn Rechabův do domu Bálová, a řekl ctiteliúm Bálovým: Vyhledejte a vizte, at' není zde s vámi někdo z ctiteliú Hospodinových, kromě samých ctiteliú Bálových. **24** A tak vešli, aby obětovali oběti a zápalý. Jéhu pak postavil sobě vně osmdesáte mužů, jimž byl řekl: Jestliže kdo uuteč z lidí těch, kteréž já uvozuji vám v ruce vaše, život vás za život jeho. **25** I stalo se, když kněz dokonal obětování zápalu, řekl Jéhu drabantům a hejtmanům: Vejděte a zbité je, at' žádný neuchází. Kterížto pobili je ostrostí meče, a rozmetali tělajejich drabantí a hejtmané. Potom šli dále do každého města, kdež byl dům Bálův, **26** A vymítajíce modly z domu Bálová, pállili je. **27** Zkazili také modlu Bálová, a zborívše dům jeho, nadělali z něho záchodů až do dnešního dne. **28** A tak vyplnil Jéhu Bále z lidu Izraelského. **29** A však proto od hřichů Jeroboáma syna Nebatova, kterýž přivedl k hřešení Izraele, neodstoupil Jéhu, totiž od těch telat zlatých, kteráž byla v Bethel a v Dan. **30** Tedy řekl Hospodin Jéhu: Poněvadž jsi snažně vykonal to, což dobrého jest před očima mýma, a všecky věci, kteréž jsem měl v srdci svém, učinil jsi domu Achabovu, synové tvoji až do čtvrtého pokolení seděti budou na stolici Izraelské. **31** Ale Jéhu nebyl toho pilen, aby chodil v zákoně Hospodina, Boha Izraelského, celým srdcem svým, aniž odstoupil od hřichů Jeroboáma, kterýž byl uvedl v hřichy lid Izraelský. **32** Za těch dnů počal Hospodin zmenšovati Izraele; nebo je porazil Hazael po všech končinách Izraelských, **33** Od Jordánu, proti východu slunce, všecku zemi Galád, Gádovu a Rubenovu i Manassesovu, od Aroer, kteréž jest při potoku Arnon, tak Galád jako Bázan. **34** O jiných věcech Jéhu, a cožkoli čnil, i o vší síle jeho, sepsáno jest v knize o králech Izraelských. **35** I usnul Jéhu s otci svými, a pochovali jej v Samáři, a kraloval Joachaz syn jeho místo něho. **36** Dnů pak, v nichž kraloval Jéhu nad lidem Izraelským v Samáři, bylo let osmecítka.

11 Atalia pak matka Ochoziášova viduci, že umřel syn její, vstavši, pomordovala všecko símě královské. **2** Ale Jozaba dcera krále Jehoramá, sestra Ochoziášova, vzala Joasa syna Ochoziášova, a ukradší ho z prostředku synů královských, kteříž mordování byli, skryla jej i s chůvou jeho v pokoji, kdež lůže byla. A tak skryli ho před Atalií, a není zamordován. **3** I byl s ní v domě Hospodinově tajně za šest let, v nichž Atalia kralovala nad zemí. **4** Léta sedmého poslav Joiada, povolal setníků, hejtmanů a drabantů. I uvedl je k sobě do domu Hospodinova, a učinil s nimi smlouvu, a zavázav je přísahou v domě Hospodinově, ukázal jim syna králova. **5** A přikázal jim, řka: Tato jest věc, kterouž učinite: Třetí díl vás, kteříž přicházíte v sobotu, a držíte stráž, bude při domě králové, **6** A díl třetí bude u brány Sur, a třetí díl bude u brány za drabanty, a budete stráž držeti, ostríhajíce domu tohoto před outokem. **7** Vy pak všickni, kteríž byste odjíti měli v sobotu, po vykonání povinnosti při domě

Hospodinově, ve dvě poboční stráže rozdělení, budte při králi. **8** A tak obstoupíte krále vůkol, jeden každý majice braň svou v rukou svých. Kdož by pak šel do šíku vašeho, at' umíre; a budete při králi, když bude vycházeti i když bude vcházet. **9** Protož učinili setníci ti všecky věci tak, jakž byl rozkázal Joiada kněz, a vzavše jeden každý muže své, kteříž přicházeli v sobotu a kteříž odcházeli v sobotu, přišli k Joiadowi knězi. **10** I dal kněz setníkům kopí a pavézy, kteréž byly Davida krále, a kteréž byly v domě Hospodinově. **11** Stáli pak ti drabantí, jeden každý držíce braň svou v ruce své, od pravé strany domu až do levé strany domu, proti oltáři a proti domu při králi vůkol. **12** Tedy vyvedl syna králová, a vstavil na něj korunu a ozdobu. I ustanovili jej králem a pomazali ho, a plésajíce rukama, říkali: Živ bud' krá! **13** V tom uslyševší Atalia hluk plésajícího lidu, vešla k lidu do domu Hospodinova. **14** A když pohleděla, a aj, král stál na místě vyšším, vedle obyčeje s knížaty, a trouby byly před králem, a všecken lid země byl vesel, i troubili v trouby. Tedy roztrhla Atalia roucho své a zkřikla: Spiknutí, spiknutí! **15** Protož rozkázal Joiada kněz tém setníkům ustaveným nad vojskem, řka jim: Pustte ji prostředkem řadu, a i toho, kdož by za ní šel, zabíte mečem. Nebo byl řekl kněz: At' není zabita v domě Hospodinově. **16** I pustili ji. Ale když přišla na cestu, kudy koni vcházějí do domu královského, tu jest zabita. **17** Tedy učinil Joiada smlouvu mezi Hospodinem a mezi králem, i mezi lidem, aby byli lid Hospodinův; též mezi králem a mezi lidem. **18** Potom šel všecken lid země do domu Bálová, a zborili jej, i oltáře jeho a obrazy jeho v kusy stroškotali; Matana také kněze Bálová zabili před oltáři. Kněz pak znova nařídil přísluhující v domě Hospodinově. **19** A pojav ty setníky a hejtmany, i drabanty se vším lidem země, provázeli krále z domu Hospodinova, a příšli cestou k bráně drabantů do domu královského. Kdežto posadil se na stolici královské. **20** I veselil se všecken lid země, a město se upokojilo. Atali pak zabili mečem u domu královského. **21** A byl Joas v sedmi letech, když počal kralovati.

12 Léta sedmého Jéhu počal kralovati Joas, a kraloval čtyřidceti let v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Sebia z Bersabé. **2** I čnil Joas, což dobrého jest před očima Hospodinovýma po všecky dny své, pokudž ho vyučoval Joiada kněz. **3** A však výsosti nebyly zkaženy, ještě lid obětoval a kadil na těch výsostech. **4** Řekl pak Joas kněžím: Všecky peníze svaté, kteréž se vnášíjí do domu Hospodinova, totiž peníze těch, kteříž jdou v počet, a peníze ceny za osobu jednoho každého, a všecky peníze, kteréž by kdo dobrovolně uložil dátí do domu Hospodinova, **5** Vezmou kněží k sobě, jeden každý od známého svého, a oni opraví zbořeniny domu všudy, kdež by bylo zboření. **6** Stalo se potom léta dvacátého třetího krále Joasy, když ještě neopravili kněží zbořenin chrámových, **7** že povolal král Joas Joiady kněze i jiných kněží, a řekl jim: Proč neopravujete zbořenin chrámových? Protož nyni nepřijímejte peněz od známých svých, ale na zbořeniny domu dávejte je. **8** Jemuž povolivše kněží, nebrali peněz od lidu, ani neopravovali domu. **9** Protož Joiada kněz vzav jednu truhlici, udělal díru v víku jejím, a postavil ji vedle oltáře po pravé straně, kudy se vchází do domu Hospodinova. I postavili tu kněží ostríhající prahu i všechn peněz, kteréž vnášiny byly do domu Hospodinova.

10 A když rozuměli, že by mnoho peněz bylo v truhlici, tedy přicházel kancléř královský a kněz nejvyšší, a sčetče, schovávali ty peníze, kteréž se nalézaly v domě Hospodinově. **11** Odkudž vydávali peníze hotové v ruce řemeslníků postavených nad dílem domu Hospodinova, a ti obraceli je na tesaře a dělníky, kteříž opravovali dům Hospodinův. **12** Totiž na zedníky a kameníky, a k jednání dříví i tesaného kamení, aby opraveny byly zbořeniny domu Hospodinova, i na všecko to, což obráceno mělo být na dům k opravě jeho. **13** A však nebylo děláno do domu Hospodinova číši stříbrných, žáltářů, kotlíků, trub a žádné nádoby zlaté, ani nádoby stříbrné z peněz, kteréž přinášány byly do domu Hospodinova. **14** Ale těm, kteříž představeni byli nad dílem, dávali je, a opravovali na ně dům Hospodinův. **15** Aniž žádali počtu od mužů těch, jimž v ruce peníze dávali, aby platili dělníkům; nebo věrně dělali. **16** Peněz za vinu, a peněz za hříchy nebylo vnášeno do domu Hospodinova; kněžím se dostávaly. **17** Tedy vytáhl Hazael král Syrský, a bojoval proti Gát a dobyl ho. Potom obrátil Hazael tvář svou, aby táhl proti Jeruzalému. **18** Protož pobral Joas král Judský všecky věci svaté, kterýchž byli nadali Jozafat a Jehoram a Ochoziáš, otcové jeho, králové Judští, i to, čehož sám posvětil, i všecko zlato, kteréž se nalezlo v pokladích domu Hospodinova a domu královského, a poslal k Hazaelovi králi Syrskému. I odtáhl od Jeruzaléma. **19** O jiných pak činech Joasových, a cožkoli činil, psáno jest v knize o králech Judských. **20** Potom povstavše služebníci jeho, spikli se spolu, a zabili Joasa v Betmilo, kudy se chodí do Silla, **21** Totiž Jozachar syn Simatův, a Jozabad syn Somerův. Ti služebníci jeho zabili ho, a umřel. I pochovali jej s otcem jeho v městě Davidově, a kraloval Amaziáš syn jeho místo něho.

13 Léta třímečitného Joasa syna Ochoziáše, krále Judského, kraloval Joachaz syn Jéhu nad Izraelem v Samáři sedmnácté let. **2** A činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma; nebo násleoval hřichů Jeroboáma syna Nebatova, kterýž přivedl k hřešení Izraele, a neuchýlil se od nich. **3** I rozhněvala se prchlivost Hospodinova na Izraele, a vydal je v ruku Hazaele krále Syrského, a v ruku Benadada syna Hazaelova po všecky ty dny. **4** Ale když se modlil Joachaz Hospodinu, vyslyšel jej Hospodin. Viděl zajisté trápení Izraelské, že je ssužoval král Syrský. **5** Protož dal Hospodin Izraelovi vysvoboditele, a vyšli z ruky Syrských, i bydlili synové Izraelskí v přibýtcích svých jako kdy prvé. **6** Však proto neodstoupili od hřichů domu Jeroboámovy, kterýž přivedl k hřešení Izraele, nýbrž v nich chodili, ano i háj ještě zůstával v Samáři, **7** Ačkoli nezanechal Joachazovi lidu, kromě padesáti jízdých a desítu vozů a desíti tisíců pěších; nebo je pohubil král Syrský, a setřel je jako prach při mlácení. **8** O jiných pak činech Joachazových, a cožkoli činil, i o sile jeho zapsáno jest v knize o králech Izraelských. **9** I usnul Joachaz s otcí svými, a pochovali ho v Samáři. Kraloval pak Joas syn jeho místo něho. **10** Léta třidcátého sedmého Joasa krále Judského kraloval Joas syn Joachazův nad Izraelem v Samáři šestnácté let. **11** A činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, neuchýlil se od žádných hřichů Jeroboáma syna Nebatova, kterýž přivedl

k hřešení Izraele, ale chodil v nich. **12** O jiných pak činech Joasových, i cožkoli činil, i o sile jeho, kterouž bojoval proti Amaziášovi králi Judskému, zapsáno jest v knize o králech Izraelských. **13** I usnul Joas s otcí svými, a sedl Jeroboám na stolci jeho. I pochován jest Joas v Samáři s králi Izraelskými. **14** Elizeus pak roznemohl se nemocí téžkou, v kteréž i umřel. A přišel byl k němu Joas král Izraelský, a pláče nad ním, řekl: Otče můj, otče můj, vozové Izraelskí a jízdo jeho! **15** Ale Elizeus řekl jemu: Vezmi lučiště a střely. I vzal, přinesl k němu lučiště a střely. **16** Řekl dále králi Izraelskému: Vezmi v ruku svou lučiště. I vzal je v ruku svou. Vložil také Elizeus ruce své na ruce královy. **17** A řekl: Otevři to okno k východu. A když otevřel, řekl Elizeus: Střeliž. I střelil. Tedy řekl: Střela spasení Hospodinova a střela vysvobození proti Syrským; nebo porazíš Syrské v Afeku, až i do konce vyhlaďíš je. **18** Opět řekl: Vezmi střely. I vzal. Tedy řekl králi Izraelskému: Střílej k zemi. I střelil po tříkrát, potom tak nechal. **19** Pročež rozhněvav se na něj muž Boží, řekl: Měls pětkrát neb šestkrát střeliti, ješto bys byl porazil Syrské, ažbys je i do konce byl vyhlaďil; nyní pak jen po tříkrát porazíš Syrské. **20** Potom umřel Elizeus, a pochovali ho. Lotříkové pak Moábstí vtrhli do země nastávajícího roku. **21** I stalo se, když pochovali jednoho, že uzřevše ty lotříky, uvrhli muže toho do hrobu Elizeoeva. Kterýžto muž, jakž tam padl, a dotekl se kostí Elizeových, ožil a vstal na nohy své. **22** Hazael pak král Syrský, ssužoval Izraele po všecky dny Joachaza. **23** A milostiv jsa jím Hospodin, slitoval se nad nimi, a popatřil na ně, pro smlouvou svou s Abrahamem, s Izákem a s Jákobem, a nechtěl jich zahladiti, aniž zavrhl jich od tváři své až do tohoto času. **24** I umřel Hazael král Syrský, a kraloval Benadad syn jeho místo něho. **25** Protož Joas syn Joachazův pobral zase města z ruky Benadada syna Hazaelova, kteráž byl vzal z ruky Joachaza otce jeho válečně; nebo po tříkrát porazil ho Joas, a navrátil města Izraelská.

14 Léta druhého Joasa syna Joachaza, krále Izraelského, kraloval Amaziáš syn Joasa, krále Judského. **2** V pětmečitá letech byl, když počal kralovati, a kraloval dvacet devět let v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Joadan z Jeruzaléma. **3** Ten činil to, což dobrého jest před očima Hospodinovýma, ačkoli ne tak jako David otec jeho. Všecko, což činil Joas otec jeho, tak činil. **4** A však výsostí nezkazili, ještě lid obětoval a kadil na výsostech. **5** I stalo se, když upěvněno bylo království v ruce jeho, že pobíl služebníky své, kteříž byli zabili krále otce jeho. **6** Synů pak těch vražedníků nepobil, jakož jest psáno v knize zákona Mojžíšova, kdež přikázal Hospodin, řka: Nebudouť na hrdle trestání otcové za syny, aniž synové trestání budou na hrdle za otce, ale jeden každý za svůj hřich umře. **7** On také porazil Idumejských v údolí solnatém deset tisíců, a dobyl Selu bojem. I nazval jméno jeho Jektehel až do tohoto dne. **8** Tedy poslal Amaziáš posly k Joasovi synu Joachazu, syna Jéhu krále Izraelského, řka: Nuže, pohledme sobě v oči. **9** Zase poslal Joas král Izraelský k Amaziášovi králi Judskému a řekl: Bodlák, kterýž byl na Libánu, poslal k cedru Libánskému, řka: Dej dceru svou synu mému za manželku. V tom šlo tudy zvíře polní, kteréž bylo na Libánu, a pošlapalo ten bodlák. **10**

Že jsi mocně porazil Idumejské, protož pozdvihlo tě srdce tvé. Chlub se a sed'v domě svém. I proč se máš pléstí v neštěstí, abys padly ti i Juda s tebou? **11** Ale Amaziáš neuposlechl. Protož vytáhl Joas král Izraelský, a pohleděl sobě v oči, on s Amaziášem králem Judským u Betsemes Judova. **12** I poražen jest Juda od Izraele, a utíkali jeden každý do přibýtků svých. **13** Amaziáše pak krále Judského, syna Joasa syna Ochoziášova, jal Joas král Izraelský u Betsemes, a přítáh do Jeruzaléma, zbořil zed Jeruzalémskou, od brány Efraim až k bráně úhlu, na čtyři sta loktů. **14** A pobral všecko zlato i stříbro, a všecky nádoby, kteréž se nalézaly v domě Hospodinově a v pokladích domu královského, také i mládence zastavené, a navrátil se do Samaři. **15** O jiných pak činech Joasa, kteréž činil, i síle jeho, a kterak bojoval proti Amaziášovi králi Judskému, psáno jest v knize o králech Izraelských. **16** I usnul Joas s otcí svými, a pochován jest v Samaři s králi Izraelskými, i kraloval Jeroboám syn jeho místo něho. **17** Živ pak byl Amaziáš syn Joasův, král Judský, po smrti Joasa syna Joachaza, krále Izraelského, patnácté let. **18** O jiných pak věcech Amaziášových psáno jest v knize o králech Judských. **19** Potom spuntovali se proti němu v Jeruzalémě, a on utekl do Lachis. Protož poslali za ním do Lachis, a zamordovali ho tam. **20** Odkudž odnesli jej na koních, a pochován jest v Jeruzalémě s otcí svými v městě Davidově. **21** Tedy všecken lid Judský vzali Azariáše, kterýž byl v šestnácti letech, a ustanovili ho za krále na místě otce jeho Amaziáše. **22** Ont' jest vzděl Elat a dobyl ho Judovi, když byl již usnul král s otcí svými. **23** Léta patnáctého Amaziáše syna Joasa, krále Judského, kraloval Jeroboám syn Joasa, krále Izraelského, v Samaři čtyřdeceti a jedno léto. **24** A činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, neuchýliv se od žádných hřichů Jeroboáma syna Nebatova, kterýž k hřešení přivedl Izraele. **25** On zase dobyl končin Izraelských od toho místa, kudy se jde do Emat, až k moři pustému, vedle řeči Hospodina Boha Izraelského, kterouž byl mluvil skrze služebníka svého Jonáše syna Amaty proroka, kterýž byl z Gethfeher. **26** Nebo viděl Hospodin trápení Izraele těžké náramně, a že jakož zajatý, tak i zanechaný s nic býti nemůže, aniž jest, kdo by spomohl Izraelovi. **27** A nemluvil Hospodin, že by chtěl zahladit jméno Izraele, aby ho nebylo pod nebem; protož vysvobodil je skrze Jeroboáma syna Joasova. **28** O jiných pak věcech Jeroboámových, a cožkoli činil, i o síle jeho, a kterak bojoval, jak zase dobyl Damašku a Emat Judova Izraelovi, psáno jest v knize o králech Izraelských. **29** I usnul Jeroboám s otcí svými, s králi Izraelskými, i kraloval Zachariáš syn jeho místo něho.

15 Léta sedmmečítého Jeroboáma krále Izraelského kraloval Azariáš syn Amaziáše, krále Judského. **2** V šestnácti letech byl, když počal kralovati, a kraloval padesáte dvě létě v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Jecholia z Jeruzaléma. **3** Ten činil, což dobrého jest před očima Hospodinovýma vedle všech věcí, kteréž činil Amaziáš otec jeho. **4** A však výsostí nezkazil, ještě lid obětoval a kadil na výsostech. **5** Ranil pak Hospodin krále, tak že byl malomocný až do dne smrti své, a bydlil v domě obzvláštním. Pročež Jotam syn královský držel správu nad domem, soudě lid země. **6** O jiných pak

činech Azariášových, i cožkoli činil, psáno jest v knize o králech Judských. **7** I usnul Azariáš s otcí svými, a pochovali jej s otcí jeho v městě Davidově, a kraloval Jotam syn jeho místo něho. **8** Léta třidcátého osmého Azariáše krále Judského kraloval Zachariáš syn Jeroboamův nad Izraelem v Samaři šest měsíců. **9** A činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, jakž činil i otcové jeho, neuchýliv se od hřichů Jeroboáma syna Nebatova, kterýž přivedl k hřešení Izraele. **10** I spikl se proti němu Sallum syn Jáběs a bil ho před lidem, i zabil jej a kraloval místo něho. **11** O jiných pak věcech Zachariášových zapsáno jest v knize o králech Izraelských. **12** Tot' jest slovo Hospodinovo, kteréž mluvil k Jéhu, řka: Synové tvoji do čtvrtého kolena seděti budou na stolici Izraelské. A tak se stalo. **13** Sallum syn Jáběsův kraloval léta třidcátého devátého Uziáše krále Judského, a kraloval jeden měsíc v Samaři. **14** Nebo přitáhl Manahem syn Gádi z Tersa, a přišel do Samaři, porazil Sallum syna Jáběs v Samaři, a zabiv jej, kraloval na místě jeho. **15** O jiných pak činech Sallum i spiknutí jeho, kteréž učinil, zapsáno jest v knize o králech Izraelských. **16** Tehdy pohubil Manahem město Tipsach, a všecky, kteříž byli v něm, i všecky končiny jeho od Tersa, protože mu ho neotevřeli. I pomordoval je, a všecky těhotné jejich zroztránil. **17** Léta třidcátého devátého Azariáše krále Judského kraloval Manahem syn Gádi nad Izraelem v Samaři za deset let. **18** A činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, neodvrátil se od hřichů Jeroboáma syna Nebatova, (kterýž přivedl Izraele k hřešení), po všecky dny své. **19** Když pak vytáhl Ful král Assyrský proti zemi té, dal Manahem Fulovi deset tisíc centnéřů stříbra, aby mu byl ná pomocen k utváření království v rukou jeho. **20** I uložil Manahem daň na Izraele, na všecky bohaté, aby dávali králi Assyrskému jeden každý po padesáti lotech stříbra. Takž obrátil se králi Assyrský, nemeškal se více tu v zemi. **21** O jiných pak činech Manahemových, a cožkoli činil, zapsáno jest v knize o králech Izraelských. **22** I usnul Manahem s otcí svými, a kraloval Pekacha syn jeho místo něho. **23** Léta padesátého Azariáše, krále Judského, kraloval Pekacha syn Manahemův nad Izraelem v Samaři dvě létě. **24** A činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, neuchýliv se od hřichů Jeroboáma syna Nebatova, kterýž k hřešení přivedl Izraele. **25** Tedy spuntoval se proti němu Pekach syn Romeliův, hejtman jeho, s Argobem i s Ariášem, a zabil jej v Samaři na paláci domu královského, maje s sebou padesáte mužů Galádských. A zabil jej, kraloval místo něho. **26** Jiní pak skutkové Pekacha a všecko, což činil, zapsáno jest v knize o králech Izraelských. **27** Léta padesátého druhého Azariáše krále Judského kraloval Pekach syn Romeliův nad Izraelem v Samaři dvadacetí let. **28** A činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, aniž odstoupil od hřichů Jeroboáma syna Nebatova, kterýž k hřešení přivedl Izraele. **29** Za dnů Pekacha krále Izraelského přitáhl Tiglatfalazar král Assyrský, a vzal Jon a Abel, dům Maacha a Janoe, Kedes a Azor, i Galád a Galilei, i všecku zemi Neftalím, a přenesl obyvatele jejich do Assyrie. **30** Tedy spuntoval se Ozee syn Ela, proti Pekachovi synu Romeliovou, a raniv ho, zabil jej, a kraloval na místě jeho léta dvadcátého Jotama syna Uziášova. **31** O jiných pak činech Pekachových, a cožkoli činil, zapsáno jest v knize o králech Izraelských. **32** Léta druhého Pekacha syna

Romelia, krále Izraelského, kraloval Jotam syn Uziáše, krále Judského. **33** V pětmecíta letech byl, když počal kralovati, a šestnácte let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Jerusa, dcera Sádochova. **34** A činil to, což pravého jest před očima Hospodinovýma. Všecko, jakž činil Uziáš otec jeho, tak činil. **35** A však výsosti nebyly zkaženy, ještě lid obětoval a kadil na výsostech. On vystavěl bránu hořejší domu Hospodinova. **36** Ojiných pak činech Jotamových, a cožkoli činil, zapsáno jest v knize o králech Judských. **37** Za dnů těch počal Hospodin posílati na Judu Rezina krále Syrského a Pekacha syna Romeliova. **38** I usnul Jotam s otci svými, a pochován jest s otci svými v městě Davida otce svého. I kraloval Achas syn jeho místo něho.

16 Sedmnáctého léta Pekacha syna Romeliova kraloval Achas syn Jotama, krále Judského. **2** Ve dvacátí letech byl Achas, když kralovati počal, a šestnácte let kraloval v Jeruzalémě, ale nečinil toho, což pravého jest, před Hospodinem Bohem svým, jako David otec jeho. **3** Nýbrž chodil po cestě králů Izraelských; nadto i syna svého dal provést skrze oheň vedle ohavností pohanských, kteréž byl Hospodin vyplníl před oblíčejem synů Izraelských. **4** Obětoval také a kadil na výsostech a na pahrbcích, i pod každým stromem zeleným. **5** Tedy vytáhl Rezin král Syrský a Pekach syn Romeliášův, krále Izraelský, proti Jeruzalému k boji, a oblehl Achasu. Ale nemohli ho dobiti. **6** (Toho času Rezin král Syrský odtrhl zase město Elat k Syrii, a vyplníl Židy z Elot; Syrští pak přišedše do Elat, bydlili tam až do dnešního dne.) **7** I poslal Achas posly k Tiglatfalazarovi králi Assyrskému, řka: Služebník tvůj a syn tvůj jsem, přítáhni a vysvobod' mne z ruky krále Syrského, a z ruky krále Izraelského, kteříž povstali proti mně. **8** A pobrav Achas stříbro a zlato, kteréž se nalézti mohlo v domě Hospodinově a v pokladích domu královského, poslal králi Assyrskému dar. **9** Tedy povolil jemu král Assyrský, a přitáhl k Damašku a dobyl ho, a přenesl obyvatele jeho do Kir, Rezina pak zabil. **10** I vypravil se král Achas vstříc Tiglatfalazarovi králi Assyrskému do Damašku. A uzřev král Achas oltář v Damašku, poslal k Uriášovi knězi podobenství toho oltáře, a formu jeho vedle všelikého díla jeho. **11** I vzdělal Uriáš kněz oltář vedle všeho toho, což byl poslal král Achas z Damašku. Tak učinil kněz Uriáš, prvé než se vrátil král Achas z Damašku. **12** Když se pak navrátil král z Damašku, uzřev ten oltář přistoupil k němu a obětoval na něm. **13** A tak zapálil zápal svůj i suchou oběť svou, a obětoval oběť mokrou svou, a pokropil krví oltáře z pokojných obětí svých. **14** Oltář pak měděný, kterýž byl před Hospodinem, přenesl z přední strany domu, aby nestál mezi oltářem jeho a mezi domem Hospodinovým, a postavil jej po boku oltáře svého k půlnoci. **15** I přikázal král Achas knězi Uriášovi, řka: Na větším oltáři obětuj zápalý jiřín, a oběť suchou večerní, a oběť zápalnou královskou s obětí suchou její, i oběť zápalnou všeho lidu země, a oběti suché jejich, i oběti mokré jejich, a všelikou krví zápalu a všelikou krví oběti kropiti budeš na něj, oltář pak měděný bude mi k doptávání se Boha. **16** Tedy učinil Uriáš kněz všecko, jakž mu přikázal Achas. **17** Osekal také král Achas přepásan podstavků, a odjal od nich párvine, a more složil s volu měděných, kteréž byli pod ním, a položil je na dlážení kamenné.

18 Zastření také sobotní, kteréž byli udělali v domě, a vcházení královské z zevnitř odjal od domu Hospodinova, boje se krále Assyrského. **19** Jiní pak skutkové krále Achasa, kteréž činil, zapsáni jsou v knize o králech Judských. **20** I usnul Achas s otci svými, a pochován jest s nimi v městě Davidově, a kraloval Ezechiaš syn jeho místo něho.

17 Léta dvanáctého Achasa krále Judského kraloval Ozee syn Ela v Samaři nad Izraelem devět let. **2** A činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, ač ne tak jako jiní králové Izraelští, kteréž byli před ním. **3** Proti němuž přitáhl Salmanazar král Assyrský. I učiněn jest Ozee služebníkem jeho, a dával mu plat. **4** Shledal pak král Assyrský při Ozee puntování; nebo poslal posly k Sua králi Egyptskému, a neposílal králi Assyrskému ročního platu. Protož oblehl ho král Assyrský, a svázaného dal do žaláře. **5** I táhl král Assyrský po vši zemi; přitáhl také do Samaři, a ležel u ní tři léta. **6** Léta pak devátého Ozee vzal král Assyrský Samaři, a přenesl Izraele do Assyrie, a osadil je v Chelach a v Chabor při řece Gozan, a v městech Médských. **7** To se stalo, proto že hřešili synové Izraelští proti Hospodinu Bohu svému, kteříž je vyvedl z země Egyptské, aby nebyli pod mocí Faraona krále Egyptského, a ctili bohy cizí, **8** Chodíce v ustanovených pohanů, (kteréž byl vyvrhl Hospodin od tváří synů Izraelských), a králu Izraelských, kteráž nařídil. **9** Přesto pokrytě se měli synové Izraelští, činíce to, což není dobrého před Hospodinem Bohem svým, a vzdělali sobě výsosti ve všech městech svých, od věže strážných až do města hrazeného. **10** A nastavěli sobě obrazů i hájů na všelikém pahrbku vysokém, a pod každým stromem zeleným, **11** Zapalujíce tam vonné věci na všech výsostech, rovně jako pohané, kteréž vyhnal Hospodin od tváří jejich. A činili věci nejhorší, popouzejice Hospodina. **12** A sloužili bohům nečistým, o nichž byl Hospodin řekl jim, aby nečinili toho. **13** I osvědčoval Hospodin proti Izraelovi a proti Judovi skrze všecky proroky i všecky vidoucí, řka: Odvrat se od cest svých zlých, a ostříhejte příkázaní mých a ustanovení mých vedle všeho zákona, kterýž jsem vydal otcům vašim, a kterýž jsem poslal k vám skrze služebníky své proroky. **14** Však neposlechli, ale zatvrtili šíji svou, jako i otcové jejich šíje své, kteříž nevěřili v Hospodina Boha svého. **15** A opovrhli ustanovení jeho i smlouvou jeho, kterouž učinil s otci jejich, i osvědčování jeho, kterýmiž se jim osvědčoval, a odešli po marnosti, a marní učinění jsou, následujíce pohanů, kteréž byli vůkol nich, o nichž jim byl přikázal Hospodin, aby nečinili jako oni. **16** A opustivše všecka příkázaní Hospodina Boha svého, udělali sobě slitinu, dvé telat a háj, a klaněli se všemu vojsku nebeskému; sloužili také Báloví. **17** A vodili syny své a dcery své skrze oheň, a obírali se s hádáním a kouzly, a tak vydali se v činění toho, což jest zlé před očima Hospodinovýma, popouzejice ho. **18** Protož rozhněval se Hospodin náramně na Izraele, a zahnal je od tváří své, nezanechav z nich nic, kromě samého pokolení Judova. **19** Ano i Juda neostříhal příkázaní Hospodina Boha svého, ale chodili v ustanovených Izraelských, kteráž byli nařídili. **20** A protož opovrhli Hospodin všecko símě Izraelské a ssužoval je, a vydal je v ruku loupežníků, až je i zavrhl od tváří své. **21** Nebo odtrhl Izraele od domu Davidova, a krále ustanovili Jeroboáma

syna Nebatova, Jeroboám pak odvrátil Izraele od následování Hospodina, a přivedl je k hřešením hříchem velikým. **22** A chodili synové Izraelští ve všech hříších Jeroboámových, kteréž on činil, a neodstoupili od nich, **23** Až zavrhl Hospodin Izraele od tváři své, jakož byl mluvil skrve všecky služebníky své proroky. I vyhnán jest Izrael z země své do Assyrie až do tohoto dne. **24** Potom král Assyrský přivedl lidi z Babylona, a z Kut a z Ava, a z Emat a z Sefarvaim, a osadil je v městech Samařských místo synů Izraelských, kteréž opanoval Samaří, bydlili v městech jejich. **25** I stalo se, když tam bydliti počali, a nesloužili Hospodinu, že poslal na ně Hospodin lvy, kteréž je dávili. **26** Protož mluvili králi Assyrském, říkouce: Národotví, kteréž jsi přenesl a osadil v městech Samařských, neznají obyčeje Boha země té; protož poslal na ně lvy, kteréž je hubí, protože neznají obyčeje Boha země té. **27** I přikázal král Assyrský, říka: Dovedte tam jednoho z těch kněží, kteréž jste odtud přivedli, a odejdouce, necht' tam bydlí, a učí je obyčeji Boha země té. **28** Přišel tedy jeden z kněží, kteréž byli přivedli z Samaří, a bydlil v Bethelu, a učil je, jak by měli sloužili Hospodinu. **29** A však nadělali sobě jeden každý národ bohů svých, kteréž stavěli v domě výsostí, jichž byli nadělali Samařtí, jeden každý národ v městech svých, v nichž bydlili. **30** Muži zajisté Babylonští udělali Sukkot Benot, muži pak Kutští udělali Nergale, a muži Ematští udělali Asima. **31** Hejvejší tolíkéž udělali Nibchaz a Tartak, a Sefarvaimští páliči syny své ohněm Adramelechovi a Anamelechovi, bohům Sefarvaimským. **32** A tak sloužili Hospodinu, nadělavše sobě z počtu svého kněží výsostí, kteréž přisluhovali jím v domích výsostí. **33** Hospodina ctili, však předce bohům svým sloužili vedle obyčeje těch národů, odkudž převedeni byli. **34** A do dnes činí vedle obyčeju starých; nebojí se Hospodina, a nečiní vedle ustanovení a úsudků jeho, ani vedle zákona a přikázání, kteráž vydal Hospodin synům Jákobovým, jehož nazval Izraelem. **35** Učinil také byl Hospodin s nimi smlouvu, a přikázal jim, říka: Nebudeste cti bohů cizích, ani se jim klaněti, ani jim sloužiti, ani jim obětovati. **36** Ale Hospodina, kteréž vás vyvedl z země Egyptské v síle veliké a v rameni vztaženém, toho cti budete, a jemu se klaněti, a jemu obětovati. **37** Také ustanovení a úsudků, i zákona a přikázání, kteráž napsal vám, ostříhati budete, plně je po všecky dny, a nebudeste cti bohů cizích. **38** Nadto na smlouvu, kterouž jsem učinil s vámi, nezapomínejte, aniž ctěte bohů cizích. **39** Ale Hospodina Boha vašeho se bojte; onť vás vysvobodí z ruky všech nepřátel vašich. **40** A však neposlechli, ale vedle obyčeje svého starého činili. **41** A tak ti národnové ctili Hospodina, a však proto rytmán svým sloužili. Takž i synové jejich a synové synů jejich vedle toho, což činili otcové jejich, také činí až do dnešního dne.

18 Stalo se pak léta třetího Ozee syna Ela, krále Izraelského, kraloval Ezechiaš syn Achasa, krále Judského. **2** V pětmečíma letech byl, když počal kralovati, a dvacetí devět let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Abi, dcera Zachariášova. **3** Ten činil, což jest dobrého před očima Hospodinovýma, všecko tak, jakž činil David otec jeho. **4** On zkazil výsosti a stroškotal obrazy, a háje posekal, a ztloukl hada měděného, jehož byl udělal Mojžíš; nebo až do těch dnů synové

Izraelští kadívali jemu, a nazval jej Nechustum. **5** V Hospodinu Bohu Izraelském doufal, a nebylo po něm jemu rovného mezi všemi králi Judskými, i z těch, kteréž byli před ním. **6** Nebo se přidržel Hospodina, aniž se uchýlil od něho, a ostříhal přikázaný jeho, kteráž byl přikázel Hospodin Mojžíšovi. **7** A byl Hospodin s ním; k čemuž se koli obrátil, štastně se mu vedlo. Zprotivil se pak králi Assyrskému, a nesloužil jemu. **8** On porazil Filistinské až do Gázy a končin jeho, od věže strážných až do města hrazeného. **9** Stalo se pak léta čtvrtého krále Ezechiáše, (jenž byl sedmý rok Ozee syna Ela, krále Izraelského), vytáhl Salmanazar král Assyrský proti Samaří a oblehl ji. **10** I vzali ji při konci léta třetího; léta šestého Ezechiášova, (jenž byl rok devátý Ozee krále Izraelského), vzata jest Samaří. **11** I zavedl král Assyrský Izraele do Assyrie, a osadil jej v Chelach a v Chabor při potoku Gozan, a v městech Médkých, **12** Protože neposlouchali hlasu Hospodina Boha svého, ale přestupovali smlouvou jeho, i všecko to, což přikázal Mojžíš služebník Hospodinův, tak že ani poslechnouti ani činiti nechtěli. **13** Potom čtrnáctého léta krále Ezechiáše přitáhl Senacherib král Assyrský proti všechném městům Judským hrazeným, a zdobýval jich. **14** Tedy poslal Ezechiáš král Judský k králi Assyrskému do Lachis, říka: Zhrešill' jsem, odtáhni ode mne; cožkoliv na mne vzložíš, ponesu. I uložil král Assyrský Ezechiášovi králi Judskému tři sta centnéřů stříbra a třicet centnéřů zlata. **15** I dal Ezechiáš všecky peníze, kteréž jsou nalezeny v domě Hospodinově a v pokladích domu královského. **16** Toho času obloupal Ezechiáš dvěře chrámu Hospodinova, i sloupy, kteréž byl obložil Ezechiáš král Judský, a dal je králi Assyrskému. **17** A však poslal král Assyrský Tartana a Rabsara a Rabsace z Lachis k králi Ezechiášovi s vojskem velikým k Jeruzalému. Kteráž vytáhše, přijeli k Jeruzalému, a přitáhše, přitrhli a položili se u struhy rybníka hořejšího, kteráž jest podlé cesty dlážděné při poli valchářovu. **18** A když volali na krále, vyšel k nim Eliakim syn Helkiášuv, kteráž byl správce domu, a Sobna písář, a Joach syn Azafúv kancléř. **19** I mluvil k nim Rabsace: Povězte medle Ezechiášovi: Toto praví král veliký, král Assyrský: Jakéž jest to doufání, na kterémž se zakládáš? **20** Mluvils, (ale slova rtů svých) , že jest rady i síly k válce dosti. V kohož tedy nyní doufáš, že mi se protivíš? **21** Aj, nyní zpolehl jsi na hůl třtinovou, a to ještě nalomenou, na Egypt, na níž zpodepřel-li by se kdo, pronikne ruku jeho a probodne ji. Takovýť jest Farao král Egyptský všechném, kteráž doufájí v něho. **22** Pakli mi díte: V Hospodinu Boha svého doufáme: zdaliž on není ten, jehož Ezechiáš poboril výsostí i oltáře, a přikázal Judovi i Jeruzalému, říka: Před tímto oltářem klaněti se budete v Jeruzalémě. **23** Nyní tedy, založ se medle se pánum mým, králem Assyrským, a dámt' dva tisíce koní, budeš-li moci mít, kdo by na nich jel? **24** I jakž bys tedy odolat mohl jednomu knížeti z nejmenších služebníků pána mého, ačkoli máš doufání v Egyptu pro vozy a jezdce? **25** Přesto, zdaliž bez Hospodina přitáhl jsem proti místu tomuto, abych je zkazil? Hospodin řekl mi: Táhni proti zemi té a zkaz ji. **26** I řekl Eliakim syn Helkiášuv a Sobna a Joach Rabsacovi: Mluv medle k služebníkům svým Syrsky, však rozumíme, a nemluv k nám Židovsky před lidem tímto, kteráž jest na zdech. **27** I odpovíděl jim Rabsace: Zdaliž ku pánu tvému a k tobě poslal mne pán

můj, abych mluvil slova tato? Však k mužům těm, kteríž jsou na zdech, aby lejna svá jedli, a moč svůj spolu s vámi pili. **28** A tak stojí Rabsace, volal hlasem velikým, Židovsky mluvě a řka: Slyšte slovo krále velikého, krále Assyrského. **29** Toto praví král: Necht' vás nesvodí Ezechiáš, neboť nebude mocí vás vysvoboditi z ruky mé. **30** A necht' vám nevelí Ezechiáš doufati v Hospodina, řka: Zajisté vysvobodí nás Hospodin, a nebudet dáné město toto v ruku krále Assyrského. **31** Neposlouchejtež Ezechiáše, nebo takto praví král Assyrský: Učiřte se mnou smlouvou, a vyjděte ke mně, a jezte jeden každý z vinice své a z fíku svého, a píte jeden každý vodu z cisterny své, **32** Dokudž nepřijdu a nepřenesu vás do země podobné zemi vaší, do země úrodné, země chleba a vinic, země olivoví, oleje a medu, a budete živí a nezemřete. Neposlouchejtež Ezechiáše, neboť vás svodí, řka: Hospodin vysvobodí nás. **33** Zdaliž mohli vysvoboditi bohové národů jeden každý zemi svou z ruky krále Assyrského? **34** Kdež jsou bohové Emat a Arfad? Kde jsou bohové Sefarvaim, Ana a Ava? Zdaliž jsou vysvobodili Samaři z ruky mé? **35** Kteří jsou mezi všemi bohy těch zemí, ještě by vysvobodili zemi svou z ruky mé? Aby pak Hospodin vysvobodil mohl Jeruzalém z ruky mé? **36** Lid pak mlčel, a neodpověděl mu žádného slova; nebo takové bylo rozkázání královo, řkoucí: Neodpovídejte jemu. **37** Přišli tedy Eliakim syn Helkie, který byl správce domu, a Sobna písář, a Joach syn Azafův kancléř k Ezechiášovi, majice roucho roztržené, a oznámili jemu slova Rabsacova.

19 To když uslyšel král Ezechiáš, roztrhl roucho své, a oděv se žíní, všel do domu Hospodinova. **21** I poslal Eliakima správce domu, a Sobnu písáře, i starší z kněží, oblečené v žíně, k Izaiášovi proroku, synu Amosovu. **3** Kteříž řekli jemu: Toto praví Ezechiáš: Den úzkosti a útržek i rouhání jest den tento; přiblížil' se plod k vyjítí, ale není síly při rodiče. **4** Ó by slyšel Hospodin Bůh tvůj všecka slova Rabsacova, jehož poslal král Assyrský pán jeho, aby utráhal Bohu živému, aby pomstil Hospodin Bůh tvůj těch slov, kteráž by slyšel. Protož pozdvihni modlitby své za tento ostatek, kterýž se nalézá. **5** A tak přišli služebníci krále Ezechiáše k Izaiášovi. **6** Jimž odpověděl Izaiáš: Toto povíte pánu svému: Tako praví Hospodin: Nestrachuj se slov těch, kteráž jsi slyšel, jimiž se mi rouhali služebníci krále Assyrského. **7** Aj, já pustím nař vítr, aby uslyše pověst, navrátil se do země své, a učiním to, že padne od meče v zemi své. **8** Rabsace pak navrátil se, nalezl krále Assyrského, an dobyvá Lebna; nebo uslyšel, (pročež odtrhl od Lachis), **9** Uslyšel, pravím, o Tirhákovi králi Mouřenínském, ano pravili: Aj, ted' táhne, aby bojoval s tebou. I navrátil se, a však poslal jiné posly k Ezechiášovi s těmito slovy: **10** Tako povíte Ezechiášovi králi Judskému, řkouče: Necht' tebe nesvodí Bůh tvůj, v němž ty doufáš, říkaje: Nebudet dán Jeruzalém v ruku krále Assyrského. **11** Aj, slyšels, co jsou činili králové Assyrstí všechném zemím, pohubivše je, a ty bys měl být vysvobozen? **12** Zdaliž jsou je vysvobodili bohové těch národů, kteréž zahladili otcové moji, totíž Gozana, Charana, Resefa a syny Eden, kteříž byli v Telasar? **13** Kde jest král Emat, král Arfad, a král města Sefarvaim, Ana i Ava? **14** Protož vzav Ezechiáš list z ruky poslů, přečetl jej, a vstoupil do domu Hospodinova, rozvinul

jej Ezechiáš před Hospodinem. **15** A modlil se Ezechiáš před Hospodinem, řka: Hospodine Bože Izraelský, kterýž sedíš nad cherubíny, ty jsi sám Bůh všech království země, ty jsi učinil nebe i zemi. **16** Nakloniž, Hospodine, ucha svého a uslyš: otevři, Hospodine, oči své a pohled; slyš slova Senacheribova, kterýž poslal k činění útržek Bohu živému. **17** Takt' jest, Hospodine, že' jsou zkazili králové Assyrstí národy ty i země jejich. **18** A uvrhli bohy jejich do ohně. Nebo nebyli bohové, ale dílo rukou lidských, dřevo a kámen, protož zahladili je. **19** A nyní, Hospodine Bože náš, vysvobod' nás, prosím, z ruky jeho, atť by poznala všecka království země, že jsi ty sám, Hospodine, Bohem. **20** Tedy poslal Izaiáš syn Amosův k Ezechiášovi, řka: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Zač jsi mi se modlil strany Senacheriba krále Assyrského, vyslyšel jsem tě. **21** Totot' jest slovo, kteréž mluvil Hospodin o něm: Pohrdá tebou, a posmívá se tobě, králi, panna dcera Sionská, potřásá za tebou hlavou dcera Jeruzalémská. **22** Kohož jsi zhaněl? A komus se rouhal? Proti komu jsi povýšil hlasu a pozdvihs vzhůru oči svých? Však proti svatému Izraelskému. **23** Skrž posly své utráhal jsi Pánu, a řekl jsi: Ve množství vozů svých vytáhl jsem na hory vysoké, na stráni Libánské, a zpodním vysoké cedry jeho, i spanilé jedle jeho, a vejdou do nejdalších příbytků jeho, do lesů a výborných rolí jeho. **24** Já jsem vykopal a pil jsem vody cizí, a vysušil jsem nohama svýma všecky potoky podmaněných. **25** Zdaliž jsi neslyšel, že již dávno jsem jej učinil, a ode dnů starých jej sformoval? Což tedy nyní přivedl bych jej k zkažení a v hromady rumu, jako jiná města hrazená? **26** Jejichž obyvatelé mldí byli, předěšení a zahanbení, byvše jako bylina polní a zelina vzházející, jako tráva na střechách, a jako osení růz zkažené, prvé než by dorostlo obilí. **27** Sedání pak tvé, vycházení tvé i vcházení tvé znám, i vzteklost tvou proti mně. **28** Poněvadž jsi se rozlobil proti mně, a tvé zpouzení přisko v uší mé, protož vupstím udici svou v chřípě tvé, a udídla svá do úst tvých, a odvedu té zase tou cestou, kterouž jsi přišel. **29** Toto pak měj, Ezechiáši, za znamení: že jíte roku prvního to, což se samo rodí, též druhého roku, což samo vzhází, třetího teprvu roku sejte a žněte, a štěpujte vinice, a jezte ovoce z nich. **30** Ostatek zajisté domu Judova, kterýž pozůstal, vypustí zase kořeny své hluboce, a vydá užitek nahoru. **31** Nebo z Jeruzaléma vyjdou ostatkové, a ti, kteříž jsou zachováni, z hory Siona. Horlivost Hospodina zástupů učiní to. **32** A protož toto praví Hospodin o králi Assyrském: Nevejdět do města tohoto, aniž sem střely vstrelí, aniž se ho zmocní pavézníci, aniž udělájí u něho náspu. **33** Cestou, kterouž přitáhl, zase navráti se, a do města tohoto nevejde, praví Hospodin. **34** Nebo chráníti budu města tohoto, abych je zachoval pro sebe a pro Davida služebníka svého. **35** Tedy stalo se té noci, že vyšel anděl Hospodinův, a zbil v vojstě Assyrském sto osmdesáte pět tisíců. I vstali ráno, a aj, všickni mrtví. **36** Pročež odjel a utekl Senacherib král Assyrský, a navrátil se, bydlil v Ninive. **37** I stalo se, když se klaněl v chrámu Nizrocha boha svého, že Adramelech a Sarasar, synové jeho, zabili jej mečem, a sami utekli do země Ararat. I kraloval Esarchaddon syn jeho místo něho.

20 V těch dnech roznemohl se Ezechiáš až k smrti. I přišel k němu Izaiáš syn Amosův prorok, a řekl jemu: Toto

praví Hospodin: Zřed' dům svůj, nebo umřeš, a nebudeš živ. 2 I obrátil tvář svou k stěně, a modil se Hospodinu, řka: 3 Prosím, ó Hospodine, rozpomeň se nyní, že jsem stále chodil před tebou v pravdě a v srdci upřímem, a že jsem to činil, což dobrého jest před očima tvýma. I plakal Ezechiáš pláčem velikým. 4 Ještě pak Izaiáš nebyl vyšel do půl siné, když se k němu stalo slovo Hospodinovo, řkoucí: 5 Navrat' se a rci Ezechiášovi vůdci lidu mého: Toto praví Hospodin Bůh Davida otce tvého: Slyšel' jsem modlitbu tvou, a viděl jsem slzy tvé; aj, já uzdravím tě, třetího dne vstoupíš do domu Hospodinova. 6 A přidám ke dnům tvým patnácte let, a z ruky krále Assyrského vysvobodím tě, i město toto, a chránití budu města tohoto, pro sebe a pro Davida služebníka svého. 7 I řekl Izaiáš: Vezměte hrudu suchých fíků. Kterouž vzavše, přiložili na vřed, i uzdraven jest. 8 Řekl pak Ezechiáš Izaiášovi: Jaké bude znamení toho, že mne uzdraví Hospodin, a že přídu třetího dne do domu Hospodinova? 9 Odpověděl Izaiáš: Toto bude tobě znamení od Hospodina, že Hospodin učiní věc tuto, kterouž mluvil: Chceš-li, aby postoupil dále stín o deset stupňů, aneb navrátil se zpátkem o deset stupňů? 10 Odpověděl Ezechiáš: Snázeť může stín postoupiti dolů o deset stupňů. Nechci, ale nechť zase postoupí stín zpátkem o deset stupňů. 11 Volal tedy Izaiáš prorok k Hospodinu, a navrátil stín po stupních, po nichž sešel na hodinách slunečných Achasových, zpátkem o deset stupňů. 12 Toho času poslal Berodach Baladan syn Baladanův, král Babylonský, list a dary Ezechiášovi; nebo slyšel, že nemocen byl Ezechiáš. 13 I vyslyšel je Ezechiáš a ukázal jim všecky schrany klénotů svých, stříbra a zlata i vonných věcí, a olej nejvýbornější, tolikéž dům zbroje své, a cožkoli mohlo nalezeno být v pokladích jeho. Ničeho nebylo, čehož by jim neukázal Ezechiáš v domě svém i ve všem panství svém. 14 Protož přišel prorok Izaiáš k králi Ezechiášovi, a řekl jemu: Co pravili ti muži? A odkud přišli k tobě? Odpověděl Ezechiáš: Z země daleké přišli, z Babylonu. 15 I řekl: Co viděli v domě tvém? Odpověděl Ezechiáš: Všecko, což jest v domě mé, viděli. Ničeho není v pokladích mých, čehož bych jim neukázal. 16 Ale Izaiáš řekl Ezechiášovi: Slysíš slovo Hospodinovo. 17 Aj, dnové přijdou, v nichž odnesene bude do Babylonu, cožkoli jest v domě tvém, a cožkoli nachovali otcové tvoji až do tohoto dne; nezůstanet ničeho, praví Hospodin. 18 Syny také tvé, kteříž pojduz tebe, kteréž ty zplodíš, poberou a budou komorníci při dvoru krále Babylonského. 19 Tedy řekl Ezechiáš Izaiášovi: Dobréť jest slovo Hospodinovo, kteréž jsi mluvil. Řekl ještě: Ovšem, žeť jest dobré, jestiže pokoj a pravda bude za dnu mých. 20 O jiných pak činech Ezechiášových, i vši síle jeho, a kterak udělal rybník, a vodu po trubách uvedl do města, zapsáno jest v knize o králech Judských. 21 I usnul Ezechiáš s otcí svými, a kraloval Manasses syn jeho místo něho.

21 Ve dvanácti letech byl Manasses, když počal kralovati, a kraloval padesáte a pět let v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Chefziba. 2 I činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, vedle ohavností těch národů, kteréž Hospodin vyplníl před syny Izraelskými. 3 Nebo převrátil se, vzděl zase výsosti, kteréž byl zkazil Ezechiáš otec jeho, a vystavěl oltáře

Báloví, a vysadil háj, tak jako byl učinil Achab král Izraelský. A klaněje se všemu vojsku nebeskému, ctil je. 4 Vzděl také oltáře v domě Hospodinově, o němž byl řekl Hospodin: V Jeruzalémě položím jméno své. 5 Nadto nadělal oltářů všemu vojsku nebeskému, v obou síních domu Hospodinova. 6 Syna také svého provedl skrze oheň, a šetřil časů, s hadačtvím zacházel, zaklinače a čarodějnýků zřídil, a velmi mnoho zlého činil před očima Hospodinovýma, popouzeje ho. 7 Postavil také rytinu háje, kterouž byl udělal v domě, o kterémž byl řekl Hospodin k Davidovi a Šalomounovi synu jeho: V domě tomto a v Jeruzalémě, kterýž jsem vyvolil ze všech pokolení Izraelských, položím jméno své na věky, 8 Aniž více dopustím, aby se pohnula noha Izraele z země, kterouž jsem dal otcům jejich, jen toliko budou-li skutečně ostříhati všeho, což jsem jim přikázal, a všeho zákona, kterýž jim vydal Mojžíš služebník můj. 9 Ale neuposlechl; nebo je svedl Manasses, tak že činili horší věci, nežli ti národové, kteréž vyplníl Hospodin od tváři synů Izraelských, 10 Ačkoli mluvíval Hospodin skrze služebníky své proroky, řka: 11 Proto že činil Manasses král Judský ohavnosti tyto, a páchal horší věci nad všecko, což činili Amorejští, kteříž byli před ním, a že přivedl i Judu k hřešení skrze ukydané bohy své, 12 Protož řekl Hospodin Bůh Izraelský: Aj, já uvedu zlé věci na Jeruzalém a na Judu, aby každému slyšícímu o tom znělo v obou uších jeho. 13 Nebo vztáhnu na Jeruzalém šňůru Samařskou, a závaží domu Achabova, a vytu Jeruzalém, jako vytírá někdo misku, a vytu, poklopí ji. 14 A opustím ostatky dědictví svého, a vydám je v ruku nepřátel jejich, i budou v loupež a v rozchvátání všechném nepřátelům svým, 15 Proto že činili to, což jest zlého před očima mýma, a popouzeli mne od toho dne, jakž vyšli otcové jejich z Egypta, až do dnešního dne. 16 Ano i krvě nevinné vylil Manasses velmi mnoho, tak že naplnil Jeruzalém od jednoho konce k druhému, kromě hříchu svého, kterýž přivedl k hřešení Judu, aby činili, což zlého jest před očima Hospodinovýma. 17 O jiných pak činech Manassesových, a cožkoli činil, i hřích jeho, kterýž zhřešil, zapsáno jest v knize o králech Judských. 18 I usnul Manasses s otcí svými, a pohřben jest v zahradě domu svého, v zahradě Uzy, a kraloval Amon syn jeho místo něho. 19 Ve dvacetejmá letech byl Amon, když počal kralovati, a kraloval dvě léta v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Mesullemet, dcera Charus z Jateba. 20 I ten činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, jako činil Manasses otec jeho. 21 A chodil po vši cestě, po níž chodil otec jeho. Sloužil také ukydaným bohům, jimž sloužival otec jeho, a klaněl se jim, 22 Opustiv Hospodina Boha otců svých, aniž chodil po cestě Hospodinově. 23 Spuntovali se pak služebníci Amonovi proti němu, a zamordovali jej v domě jeho. 24 Tedy pobíl lid země všecky ty, kteříž se byli spuntovali proti králi Amonovi, a ustanovil lid země krále Joziáše syna jeho místo něho. 25 O jiných pak činech Amonových, kteréž činil, zapsáno jest v knize o králech Judských. 26 I pochoval ho lid v hrobě jeho v zahradě Uzy, a kraloval Joziáš syn jeho místo něho.

22 V osmi letech byl Joziáš, když počal kralovati, a kraloval jedno a třiceti let v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Jedida, dcera Adaiášova z Baskat. 2 Ten činil to, což

pravého jest před očima Hospodinovýma, chodě po vší cestě Davida otce svého, a neuchyluje se na pravo ani na levo. **3** Stalo se pak osmnáctého léta krále Joziaše, že poslal král Safana syna Azaliášova, syna Mesullamova, písáře, do domu Hospodinova, řka: **4** Jdi k Helkiášovi knězi nejvyššímu, at' sečtou peníze, kteréž jsou vneseny do domu Hospodinova, kteréž sebrali strážní prahu od lidu. **5** A at' je dadí v ruce řemeslníků představených nad dílem domu Hospodinova, aby je obraceli na dělníky, kteříž dělají dílo v domě Hospodinově, k opravení zbořenin domu, **6** Totiž na tesaře a stavitele a zedníky, též aby jednali dříví a tesané kamení k opravování domu. **7** A však at' počtu nečiní z peněz, kteréž se dávají v ruce jejich; nebo věrně dělati budou. **8** I řekl Helkiáš kněz nejvyšší Safanovi písáři: Knihu zákona nalezl jsem v domě Hospodinově. I dal Helkiáš knihu tu Safanovi, kterýž četl v ní. **9** Přišel pak Safan písář k králi, a oznamuje králi tu věc, řekl: Sebrali služebníci tvoji peníze, kteréž se nalezly v domě Páně, a dali je v ruce řemeslníků představených nad dílem domu Hospodinova. **10** Oznámil také Safan písář králi, řka: Knihu mi dal Helkiáš kněz. I četl ji Safan před králem. **11** A když slyšel král slova knihy zákona, roztrhl roucho své. **12** A rozkázal král Helkiášovi knězi, a Achikamovi synu Safanovi, a Achborovi synu Michaia, a Safanovi písáři, a Asaiášovi služebníku královskému, řka: **13** Jděte, poradte se s Hospodinem o mne i o lidu, a o všechno Judu z strany slov knihy této, kteráž jest nalezena; nebo veliký jest hněv Hospodinův, kterýž rozpálen jest proti nám, protože otcové naši neposlouchali slov knihy této, aby činili všecko tak, jakž jest nám zapsáno. **14** Tedy šli Helkiáš kněz a Achikam, a Achbor, a Safan a Asaiáš k Chuldě prorokyni, manželce Salluma, syna Tekue, syna Charchas, strážného nad rouchem; nebo bydlila v Jeruzalémě na druhé straně. A mluvili s ní. **15** Kteráž řekla jim: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Povězte muži, kterýž vás poslal ke mně: **16** Tako praví Hospodin: Aj, já uvedu zlé věci na místo toto a na obyvately jeho, všecka slova knihy té, kterouž četl král Judský, **17** Protože mne opustili a kadili bohům cizím, aby mne popouzeli všelikým dílem rukou svých. Z té příčiny rozpánila se prchlivost má na místo toto, aniž bude uhašena. **18** Králi pak Judskému, kterýž vás poslal, abyste se tázali Hospodina, takto povíte: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský o slovích těch, kteráž jsi slyšel: **19** Poněvadž obměkčeno jest srdce tvé, a ponížil se před tváří Hospodinovou, když jsi slyšel, které věci jsem mluvil proti místu tomuto, a proti obyvatelům jeho, že má přijít v způsobení a v zlořečení, a roztrhl jsi roucho své, a plakals přede mnou, i já také uslyšel jsem tě, praví Hospodin. **20** Protož, aj, já připojím té k otcům tvým, a pochován budeš v hrobích svých v pokoji, aby neviděly oči tvé ničeho z toho zlého, kteréž přivedu na místo toto. I oznámili králi tu řec.

23 Tedy poslav král, aby se shromáždili k němu všickni starší Judští a Jeruzalémští, **2** Vstoupil král do domu Hospodinova a všickni muži Judští, i všickni obyvatelé Jeruzalémští s ním, i kněží a proroci, a všecken lid od malého až do velikého, i četl, aby všickni slyšeli všecka slova knihy smlouvy, kteráž byla nalezena v domě Hospodinově. **3** Potom stojí králi na místě vyšším, učinil smlouvu před Hospodinem, že bude

následovati Hospodina, a ostržíti přikázaní jeho, i svědecť jeho ustanovení jeho, vším srdcem svým a vši duší svou, a plnit slova smlouvy té, kteráž jsou zapsána v knize té. K kteréžto smlouvě i všecken lid přistoupil. **4** A přikázal král Helkiášovi knězi nejvyššímu a kněžím nižším i strážným prahu, aby vymetalí z chrámu Hospodinova všecky nádobky, kteréž udělány byly Bálovi a háji, i všemu vojsku nebeskému. Kterýž popáliv je vně za Jeruzalémem na poli Cedron, vnesl prach jejich do Bethel. **5** Složil také kněží, kteréž byli ustanovili králové Judští, aby kadivali na výsostech v městech Judských a vůkol Jeruzaléma; takž podobně i ty, kteříž kadivali Bálovi, slunci, měsíci a planétám, i všemu vojsku nebeskému. **6** Vyvezl také háj z domu Hospodinova ven z Jeruzaléma ku potoku Cedron, a spálil jej u potoka Cedron a setřel na prach; ten pak prach vysypal na hroby synů toho lidu. **7** Domky také sodomářů hanebných zkazil, kteříž byli při domě Hospodinově, v nichž ženy tkaly kortýny k háji. **8** A kázel přivést všecky kněží z měst Judských, a poškvrnil výsostí, na nichž kadivali kněží, od Gabaa až do Bersabé. Zkazil také výsostí u bran, kteréž byly u vrat brány Jozue, knížete města, a byly po levé straně vcházejícímu do brány městské. **9** A však nepřistupovali ti kněží výsostí k oltáři Hospodinovu v Jeruzalémě, ale jídali chleby přesné mezi bratřími svými. **10** Poškvrnil také i Totef, jenž jest v údolí syna Hinnom, aby více žádný nevodil syna svého aneb dcery své skrze oheň Molochovi. **11** Zahladil také ty koně, kteréž byli postavili králové Judští slunci, kdež se vchází do domu Hospodinova, k domu Netanmelecha komorníka, kterýž byl v Parvarim; a vozy slunce spálil ohněm. **12** Ano i oltáře, kteréž byli na vrchním paláci Achasovu, jichž byli naděláni králové Judští, a oltáře, jichž nadělá Manasses v obou síních domu Hospodinova, poboložil král, a pospíšiv s nimi otdut, dal vysypati prach jejich do potoka Cedron. **13** Výsosti také, kteréž byly před Jeruzalémem, a kteréž byly po právě straně hory Olivetské, jichž byl nadělá Salomon král Izraelský Astarotovi, ohavnosti Sidonských, a Chámosovi, ohavnosti Moábských, a Melchomovi, ohavnosti synů Ammon, poškvrnil král, **14** A potíškal obrazy, háje posekal, a místa jejich naplnil kostmi lidskými. **15** Nadto i oltář, jenž byl v Bethel, a výsost, kterouž udělal Jeroboám syn Nebatův, kterýž přivedl k hřešení Izraela, i ten oltář i výsost zkazil, a spáliv výsost, setřel ji na prach; spálil i háj. **16** A obrátil se Joziaš, uzrel hroby, kteréž tu na hoře byli, a poslav, poboložil kosti z těch hrobů a spálil je na tom oltáři. A tak poškvrnil ho vedle řeči Hospodinovy, kterouž mluvil muž Boží ten, kterýž to předpověděl. **17** I řekl: Jaký jest onenno nápis, kterýž vidím? Odpověděli jemu muži města: Hrob muže Božího jest, kterýž přišel z Judstva, předpověděl tyto věci, kteréž jsi učinil při oltáři v Bethel. **18** Tedy řekl: Nechtež ho, aniž kdo hýbe kostmi jeho. I vysvobodili kosti jeho s kostmi proroka toho, kterýž byl přišel z Samaří. **19** Též všecky domy výsostí, kteréž byly v městech Samařských, jichž byli naděláni králové Izraelští, aby popouzeli Hospodina, zkazil Joziaš, a učinil jim rovně tak, jakž byl učinil v Bethel. **20** Zbil také všecky kněží výsostí, kteréž tu byli, na oltářích, a pállí kosti lidské na nich. Potom navrátil se do Jeruzaléma. **21** Přikázal pak král všemu lidu, řka: Slavte velikunoc Hospodinu Bohu svému, jakož psáno jest v knize

smlouvy této. 22 Nebo nebyla slavena taková velikonoč od času soudců, kteříž soudili Izraele, a po všecky dny králů Izraelských a králů Judských. 23 Osmnáctého léta krále Jozíáše slavena jest ta velikanoc Hospodinu v Jeruzalémě. 24 Ano i věštce a hadače, obrazy i ukydané bohy, a všecky ty ohavnosti, což jich byloviděti v zemi Judské a v Jeruzalémě, vyplnili Jozíáš, aby naplnil slova zákona zapsaná v knize, kterouž nalezl Helkiáš kněz v domě Hospodinově. 25 A nebylo jemu podobného krále před ním, kterýž by obrátil se k Hospodinu celým srdcem svým, a celou duší svou, i všemi mocmi svými vedle všeho zákona Mojžíšova, ani po něm nepovstal podobný jemu. 26 A však neodvrátil se Hospodin od prchlivosti hněvu svého velikého, kterouž vzbuzen byl hněv jeho proti Judovi, pro všecka popouzení, kterýmiž popouzel ho Manasses. 27 Protož řekl Hospodin: Také i Judu zavrho od tváři své, jako jsem zavrhli Izraele, a opovrho to město, kteréž jsem vyvolil, Jeruzalém, i ten dům, o němž jsem byl řekl: Jméno mé tam bude. 28 O jiných pak cínech Jozíášových, a cožkoli činil, zapsáno jest v knize o králech Judských. 29 Za dnů jeho přítáhl Farao Nécho král Egyptský proti králi Assyrskému k řece Eufraten. I vytáhl král Jozíáš proti němu, a on zabil jej v Mageddo, když ho užrel. 30 Tedy služebníci jeho vloživše jej mrtvého na vůz, přivezli ho z Mageddo do Jeruzaléma, a pochovali jej v hrobě jeho. I vzal lidzemě Joachaza syna Jozíášova, a pomazali ho, i ustanovili králem na místě otce jeho. 31 Ve třímečíma letech byl Joachaz, když počal kralovati, a kraloval tři měsíce v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Chamutal, dcera Jeremiášova z Lebna. 32 A činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, všecko tak, jakž činili otcové jeho. 33 I svázel ho Farao Nécho v Ribla, v zemi Emat, když kraloval v Jeruzalémě, a uložil dař na tu zemi, sto centnéř stříbra a centnéř zlata. 34 A ustanovil Farao Nécho za krále Eliakima syna Jozíášova, na místo Jozíáše otce jeho, a proměnil jméno jeho, aby sloul Joakim. Ale Joachaza vzal, kterýž, když se dostal do Egypta, umřel tam. 35 To pak zlato i stříbro dával Joakim Faraonovi; pročež šacoval obyvatele země, aby mohl dátí stříbro k rozkázání Faraonovi. Od jednoho každého vedle toho, jakž byl šacován, bral stříbro i zlato od lidu země, aby dal Faraonovi Néchovi. 36 V pětmečíma letech byl Joakim, když počal kralovati, a jedenácté let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Zebuda, dcera Pedaiova z Ruma. 37 I činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, podlé všeho, což činili otcové jeho.

24 Za dnů jeho přítáhl Nabuchodonozor král Babylonský, i učiněn jest Joakim služebníkem jeho za tři léta. Potom odvrátil se, zprotivil se jemu. 2 Protož poslal Hospodin na něj lotíky Kaldejské a lotíky Syrské, i lotíky Moábské a lotíky synů Ammon, poslal je, pravím, na Judu, aby ho zkazili vedle řeči Hospodinové, kterouž byl mluvil skrze služebníky své proroky. 3 A jistě podlé řeči Hospodinové to se dalo proti Judovi, aby jej zavrhli od tváři své pro hříchy Manassesovy, vedlé toho všeho, což byl činil, 4 Ano i pro krev nevinou, kterouž vylil, naplniv Jeruzalém krví nevinou, čehož nechtěl Hospodin prominouti. 5 O jiných pak vězech Joakimových, a cožkoli činil, psáno jest v knize o králech Judských. 6 A tak usnul Joakim s otcí svými, a kraloval Joachin syn jeho místo něho. 7 Král pak Egyptský

nikdy více nevytáhl z země své; nebo král Babylonský pobral od řeky Egyptské až k řece Eufraten všecko, cožkoli měl král Egyptský. 8 V osmnácti letech byl Joachin, když počal kralovati, a tři měsíce kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Nechusta, dcera Elnatanova z Jeruzaléma. 9 I činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, všecko tak, jakž byl činil otec jeho. 10 Toho času vytáhli služebníci Nabuchodonozora krále Babylonského proti Jeruzalému, a obleženo jest město. 11 Ano i Nabuchodonozor král Babylonský přitáhl proti městu, když služebníci jeho leželi vůkol něho. 12 Tedy vyšel Joachin král Judský k králi Babylonskému, i s matkou svou i s služebníky, knížaty i komorníky svými, kteréhož vzal král Babylonský léta osmého kralování svého. 13 A vynesl odtud všecky poklady domu Hospodinova, a poklady domu královského, a ztloukl všecky nádoby zlaté, jichž byl nadělal Šalomoun král Izraelský do domu Hospodinova, jakož byl mluvil Hospodin. 14 Při tom přenesl všecken Jeruzalém a všecka knížata i všecky muže udatné, deset tisíců zajatých, i všecky tesaře a kováře. Žádného nezanechal, kromě chaterných lidí země. 15 Zavedl také i Joachina do Babylona, a matku jeho i ženy královské i komorníky jeho; silně také země zavedl do vězení z Jeruzaléma do Babylona. 16 Všech také mužů udatných sedm tisíců, tesařů také a kovářů tisíc, všecky též zmužilé bojovníky zavedl jaté král Babylonský do Babylona. 17 Ustanovil pak král Babylonský Mataniáše, strýce jeho, králem místo něho, a změnil mu jméno, aby sloul Sedechiáš. 18 V jedenmečíma letech byl Sedechiáš, když počal kralovati a jedenácté let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Chamutal, dcera Jeremiášova z Lebna. 19 I činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, všecko tak, jakž byl dělal Joakim. 20 Nebo se to dalo pro rozhněvání Hospodinova proti Jeruzalému a Judovi, až i je zavrhli od tváři své. V tom opět zprotivil se Sedechiáš králi Babylonskému.

25 Stalo se pak léta devátého kralování jeho, měsíce desátého, v desátý den téhož měsíce, že přitáhl Nabuchodonozor král Babylonský se vším vojskem svým k Jeruzalému, a položil se u něho, a vzdělali proti němu hradbou vůkol. 2 A bylo město obleženo, až do jedenáctého léta krále Sedechiáše. 3 V kterémžto, devátého dne čtvrtého měsíce, rozmohl se hlad v městě, a neměl chleba lid země. 4 I protřeno jest město, a všickni muži bojovní utekli noci té skrze bránu mezi dvěma zdmi u zahrady královské; Kaldejští pak leželi okolo města. Ušel také král cestou pouště. 5 I honilo vojsko Kaldejské krále, a postihli ho na rovinách Jerišských, a všecko vojsko jeho rozprchlo se od něho. 6 A tak javše krále, přivedli jej k králi Babylonskému do Ribla, kdež učinili o něm soud. 7 Syny pak Sedechiášovy zmordovali před očima jeho. Potom Sedechiáše oslepili, a svázavše ho řetězy ocelivými, zavedli jej do Babylona. 8 Potom měsíce pátého, sedmý den téhož měsíce, léta devatenáctého kralování Nabuchodonozora krále Babylonského, přitáhl Nebuzardan hejtman nad žoldněři, služebník krále Babylonského, do Jeruzaléma. 9 A zapálil dům Hospodinův i dům královský, i všecky domy v Jeruzalémě, a tak všecky domy veliké vypálil. 10 Zdi také Jeruzalémeské vůkol pobořilo všecko vojsko Kaldejské, kteréž bylo s tím hejtmanem nad žoldněři. 11 Ostatek pak lidu, kterýž byl zůstal v městě, i

poběhlce, kteríž se byli obrátili k králi Babylonskému, a jiný obecný lid, zavedl Nebuzardan hejtman nad žoldnéři. **12** Toliko něco chaterného lidu země zanechal hejtman nad žoldnéři, aby byli vinaři a oráči. **13** Nadto sloupy měděné, kteríž byli v domě Hospodinově, i podstavky, i moře měděné, kteréž bylo v domě Hospodinově, ztloukl Kaldejští, a měď z nich odvezli do Babylonu. **14** Též hrnce, lopaty a nástroje hudebné, a kadidlnice i všecky nádoby měděné, jimiž sloužili, pobrali. **15** I nádoby k oharkům a kotlíky, a cokoli zlatého a stříbrného bylo, pobral hejtman nad žoldnéři, **16** Sloupy dva, moře jedno a podstavky, jichž byl naděláš Šalomoun do domu Hospodinova. Nebylo váhy mědi všech těch nádob. **17** Osmnácti loket byla výška sloupu jednoho, a makovice na něm měděná, kterážto makovice tří loket zvýší byla, a mřežování i jablka zrnatá na té makovici vůkol; všecko bylo měděné. Takovýž byl i druhý sloup s mřežováním. **18** Vzal také týž hejtman nad žoldnéři Saraiáše kněze předního, a Sofoniáše kněze nižšího, a tři strážné prahu. **19** A z města vzal komorníka jednoho, kterýž byl hejtmanem nad muži bojovními, a pět mužů z těch, jenž bývali při králi, kteríž nalezeni byli v městě, a předního spisovatele vojska, kterýž popisoval vojsko z lidu země, a šedesáte mužů z lidu země, kteríž se nalezli v městě. **20** Zjímař tedy je Nebuzardan hejtman nad žoldnéři, přivedl je k králi Babylonskému do Ribla. **21** I pobil je král Babylonský, a zmordoval je v Ribla, v zemi Emat, a tak zaveden jest Juda z země své. **22** Lidu pak, kterýž zůstal v zemi Judské, jehož byl zanechal Nabuchodonozor králi Babylonský, představil Godoliáše syna Achikama, syna Safanova. **23** I uslyšeli všickni hejtmané vojska, oni i lid jejich, že postavil za správce král Babylonský Godoliáše, a přišli k Godoliášovi do Masfa, totíž Izmael syn Netaniášuv, a Jochanan syn Kareachův, a Saraiáš syn Tanchumeta Netofatského, a Jazaniáš syn Machatův, oni i lid jejich. **24** Tedy přísáhl jim Godoliáš i lidu jejich, a řekl jim: Nebojte se služby Kaldejských, zůstaňte v zemi, a služte králi Babylonskému, a dobrě vám bude. **25** I stalo se měsíce sedmého, přišel Izmael syn Netaniáše, syna Elisamova, z semene královského, a deset mužů s ním. I zabili Godoliáše, a umřel; takž i Židy i Kaldejské, kteríž s ním byli v Masfa. **26** Pročež zdvih se všecken lid, od malého až do velikého, i hejtmané vojsk, ušli do Egypta; nebo se báli Kaldejských. **27** Stalo se také léta třidcátého sedmého po zajetí Joachina krále Judského, dvanáctého měsíce, dvadacátého sedmého dne téhož měsíce, povýšil Eviemerodach králi Babylonský toho léta, když počal kralovati, Joachina krále Judského, pustiv ho z žaláře. **28** A mluvil s ním dobrotvě, i stolicu jeho postavil nad stolicí jiných králů, kteríž s ním byli v Babyloně. **29** Změnil též roucho jeho, kteréž měl v žaláři. I jídal vždycky před ním po všecky dny života svého. **30** Nebo vyměřený pokrm ustavičně dáván byl jemu od krále, a to na každý den po všecky dny života jeho.

1 Kronická

1 Adam, Set, Enos, **2** Kainan, Mahalaleel, Járed, **3** Enoch, Matuzalém, Lámech, **4** Noé, Sem, Cham a Jáfet. **5** Synové Jáfetovi: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mešech a Tiras. **6** Synové pak Gomerovi: Ascenez, Difat a Togorma. **7** Synové pak Javanovi: Elisa, Tarsis, Cetim a Rodanim. **8** Synové Chamovi: Chus, Mizraim, Put a Kanán. **9** A synové Chusovi: Sába, Evila, Sabata, Regma, Sabatacha. Synové pak Regmovi: Sába a Dedan. **10** Zplodil také Chus Nimroda; ten počal mocným bytí na zemi. **11** Mizraim pak zplodil Ludim, Anamim, Laabim a Neftuim. **12** Fetruzim také a Chasluiim, (odkudž pošli Filistinští), a Kafturim. **13** Kanán pak zplodil Sidona, prvorozencem svého, a Het, **14** A Jebuzea, Amorea a Gergezea, **15** A Hevea, Aracea a Sinea, **16** A Aradia, Samarea a Amatea. **17** Synové Semovi: Elam, Assur, Arfaxad, Lud, Aram, Hus a Hul, Geter a Mas. **18** A Arfaxad zplodil Sále, Sále pak zplodil Hebera. **19** Heberovi pak narodili se dva synové, z nichž jednoho jméno Peleg, proto že za dnů jeho rozdělena byla země, jméno pak bratra jeho Jektan. **20** Kterýžto Jektan zplodil Elmodada, Salefa, Azarmota a Járe, **21** A Adoráma, Uzala a Dikla, **22** A Ebale, Abimahele a Sebai, **23** A Ofira, Evila a Jobaba. Všickni ti byli synové Jektanovi. **24** Sem, Arfaxad, Sále, **25** Heber, Peleg, Réhu, **26** Sárug, Náchor, Táre, **27** Abram, ten jest Abraham. **28** Synové Abrahamovi: Izák a Izmael. **29** Tito jsou rodové jejich: Prvorozencem Izmaelův Nabajot, Cedar, Adbeel a Mabsan, **30** Masma, Dumah, Massa, Hadad a Tema, **31** Jetur, Nafis a Cedma. Ti jsou synové Izmaelovi. **32** Synové pak Cetury, ženiny Abrahamovy: Ta porodila Zamrana, Jeksana, Madana, Madiana, Jezbocha a Suecha. Synové pak Jeksanovi: Sába a Dedan. **33** Synové pak Madianovi: Efa, Efer, Enoch, Abida a Helda. Všickni ti synové Cetury. **34** Zplodil tedy Abraham Izáka. Synové pak Izákoví: Ezau a Izrael. **35** Synové Ezau: Elifaz, Rahuel, Jehus, Jhelom a Kore. **36** Synové Elifazovi: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz a syn Tamny, totíž Amalech. **37** Synové Rahuelovi: Nahat, Zára, Samma a Méza. **38** Synové pak Seir: Lotan, Sobal, Sebeon, Ana, Dison, Eser a Dízan. **39** Synové pak Lotanovi: Hori a Homam. Sestra pak Lotanova: Tamna. **40** Synové Sobalovi: Alian, Manáhat, Ebal, Sefi a Onam. Synové pak Sebeonovi: Aia a Ana. **41** Synové Anovi: Dison. A synové Disonovi: Hamran, Eseban, Jetran a Charan. **42** Synové Eser: Balaan, Závan a Jakan. Synové Dízonovi: Hus a Aran. **43** Tito pak jsou králové, kterýž kralovali v zemi Idumejské, prvé než kraloval který král z synů Izraelských: Béla syn Beorův, jehožto město jméno mělo Denaba. **44** A když umřel Béla, kraloval na místě jeho Jobab, syn Záre z Bozra. **45** A když umřel Jobab, kraloval místo něho Husam z země Temanské. **46** A když umřel Husam, kraloval místo něho Adad syn Badadův, kterýž porazil Madianské v krajině Moábské; jehož město jméno mělo Avith. **47** A když umřel Adad, kraloval na místě jeho Semla z Masreka. **48** Akdyž umřel Semla, kraloval místo něho Saul z Rohobot řeky. **49** A když umřel Saul, kraloval místo něho Bálanan, syn Achoborův. **50** A když umřel Bálanan, kraloval místo něho Adad, jehož město řečené Pahu; jméno pak ženy jeho Mehetabel, dcera Matredy, dcery Mezábovy. **51** A když

umřel Adad, byli vývodové Idumejští: Vývoda Tamna, vývoda Alja, vývoda Jetet, **52** Vývoda Olibama, vývoda Ela, vývoda Finon, **53** Vývoda Kenaz, vývoda Teman, vývoda Mabsar, **54** Vývoda Magdiel, vývoda Híram. Ti byli vývodové Idumejští.

2 Tito jsou synové Izraelovi: Ruben, Simeon, Léví, Juda, Izchar a Zabulon, **2** Dan, Jozef, Beniamin, Neftálím, Gád a Asser. **3** Synové Judovi: Her, Onan a Séla. Ti tři narodili se jemu z dcery Suovy Kananejské. Ale Her, prvorozencem Judův, byl zlý před očima Hospodinovýma, protož zabil ho. **4** Támar pak nevěsta jeho porodila mu Fáresa a Záru. Všechn synů Judových pět. **5** Synové Fáresovi: Ezron a Hamul. **6** Synové pak Záre: Zamri, Etan, Héman, Kalkol a Dára, všechn těch pět. **7** A synové Zamri: Charmi, vnuk Achara, kterýž zkormoutil Izraele, zhřešiv při věci proklátek. **8** Synové pak Etanovi: Azariáš. **9** Synové pak Ezronovi, kterýž se mu zrodili: Jerachmeel, Ram a Chelubai. **10** Ram pak zplodil Aminadaba, a Aminadab zplodil Názona, kníže synů Juda. **11** Názón pak zplodil Salmona, a Salmon zplodil Bóza. **12** A Bóz zplodil Obéda, a Obéd zplodil Izai. **13** Izai pak zplodil prvorozencem svého Eliaba, a Abinadaba druhého, a Sammu třetího, **14** Natanaele čtvrtého, Raddaia pátého, **15** Ozema šestého, Davida sedmého, **16** A sestry jejich: Sarvii a Abigail. Synové pak Sarvie byli: Abizai, Joáb, Azael, tři. **17** Abigail pak porodila Amazu, otec pak Amazův byl Jeter Izmaelitský. **18** Kálef pak syn Ezronův zplodil s Azubou manželkou a s Jeriotou syny. Jehož tito synové byli: Jeser, Sobab a Ardon. **19** Když pak umřela Azuba, pojhal sobě Kálef Efratu, kterýž mu porodila Hura. **20** A Hur zplodil Uri, a Uri zplodil Bezaleele. **21** Potom všel Ezron k dceři Machira otce Galádova, kterouž on pojhal, když byl v šedesáti letech. I porodila jemu Seguba. **22** Segub pak zplodil Jaira, kterýž měl třímečítma měst v zemi Galád. **23** Nebo vzal Gessurejským a Assyrským vsi Jairovy, i Kanat s městečky jeho, šedesáte měst. To všecko pobrali synové Machirovi, otce Galádova. **24** Též i po smrti Ezronově, když již pojhal byl Kálef Efratu, manželka Ezronova Abia porodila jemu také Ashura, otce Tekoa. **25** Byli pak synové Jerachmeele prvorozencem Ezronova: Prvorozencem Ram, po něm Buna a Oren, a Ozem s Achia. **26** Měl také manželku druhou Jerachmeel, jménem Atara. Ta jest matka Onamova. **27** Byli pak synové Ramovi prvorozencem Jerachmeele: Maaz a Jamin a Eker. **28** Též synové Onamovi byli: Sammai a Jáda. A synové Sammai: Nádab a Abisur. **29** Jméno pak manželky Abisurovy Abichail; kterýž porodila jemu Achbana a Molida. **30** A synové Nádabovi: Seled a Appaim. Ale umřel Seled bez dětí. **31** Synové pak Appaimovi: Jesi; a synové Jesi: Sesan; a dcera Sesanova: Achlai. **32** Synové pak Jády, bratra Sammaiova: Jeter a Jonatan. Ale umřel Jeter bez dětí. **33** Synové pak Jonatanovi: Felet a Záza. Ti byli synové Jerachmeeloví. **34** Neměl pak Sesan synů, ale dceru. A měl Sesan služebníka Egypťského jménem Jarchu. **35** Protož dal Sesan dceru svou Jarchovi služebníku svému za manželku, kterýž porodila mu Attaie. **36** Attai pak zplodil Nátana, a Nátan zplodil Zabada. **37** Zabad pak zplodil Eflale, a Eflal zplodil Obéda. **38** Obéd pak zplodil Jéhu, a Jéhu zplodil Azariáše. **39** Azariáš pak zplodil Cheleza, a Chelez zplodil Elasu. **40** Elasa pak zplodil Sismaie,

a Sismai zplodil Salluma. **41** Sallum pak zplodil Jekamiáše, a Jekamiáš zplodil Elisama. **42** Synové pak Kálefa, bratra Jerachmeelova: Mésa prvorodený jeho. On byl otec Zífejských i synů Marese, otce Hebronova. **43** Synové pak Hebronovi: Chóre a Tapuach, a Rekem a Sema. **44** Sema pak zplodil Rachama otce Jorkeamova, a Rekem zplodil Sammaie. **45** Syn pak Sammai byl Maon; kterýžto Maon byl otec Betsurských. **46** Efa také, ženina Kálefova, porodila Chárana a Mozu a Gazeza. A Cháran zplodil Gazeza. **47** Synové pak Johedai: Regem, Jotam, Gesan, Felet, Efa a Saaf. **48** S ženinou Maachou Kálef zplodil Sebera a Tirchanu. **49** Porodila pak Saafa otce Madmanejských, Sévu otce Makbenejských a otce Gibejských. Též dcera Kálefova Axa. **50** Ti byli synové Kálefovi, syna Hur prvorodeného Efraty: Sobal otec Kariatjeharimských, **51** Salma otec Betlémských, Charef otec čeledi Betgaderských. **52** Měl pak syny Sobal otec Kariatjeharimských: Haroe otce obyvatel dílu Menuchotských. **53** A čeledi Kariatjeharimských, Jeterských, Putských, Sumatských a Misraiských. Z těch pošli Zaratiští a Estaolští. **54** Synové Salmy: Betlémstí, Netofatští, Atarotští z čeledi Joábovy, a Zarští, kteříž užívali dílu Menuchotských, **55** A čeledi písářů obývajících v Jábezu, Tiratských, Simatských, Suchatských. Ti jsou Cinejší příchozí z Amata, otce čeledi Rechabovy.

3 Tito jsou pak synové Davidovi, kteříž se jemu zrodili v Hebrnu: Prvorodený Amnon z Achinoam Jezreelské, druhý Daniel z Abigail Karmelské; **2** Třetí Absolon syn Maachy, dcery Tolmai, krále Gessur, čtvrtý Adoniáš, syn Haggit; **3** Pátý Sefatiáš z Abitál, šestý Jetram, z Egly manželky jeho. **4** Šest se mu jich zrodilo v Hebrnu, kdež kraloval sedm let a šest měsíců; třidceti pak a tři kraloval v Jeruzalémě. **5** Potom tito se jemu zrodili v Jeruzalémě: Sammua, Sobab, Nátan a Šalomoun, čtyři, z Betsabé, dcery Amielovy; **6** Též Ibchar, Elisama a Elifelet; **7** A Noga, Nefeg a Jafia; **8** A Elisama, Eliada a Elifelet, těch devět. **9** Všickni ti synové Davidovi krom synů ženin, a Támar sestra jejich. **10** Syn pak Šalomounův Roboám, Abiam syn jeho, Aza syn jeho, Jozafat syn jeho, **11** Joram syn jeho, Ochoziáš syn jeho, Joas syn jeho, **12** Amaziáš syn jeho, Azariáš syn jeho, Jotam syn jeho, **13** Achas syn jeho, Ezechiaš syn jeho, Manasses syn jeho, **14** Amon syn jeho, Joziáš syn jeho. **15** Synové pak Joziášovi: Prvorodený Jochanan, druhý Joakim, třetí Sedechiáš, čtvrtý Sallum. **16** Synové pak Joakimovi: Jekoniáš syn jeho, Sedechiáš syn jeho. **17** Synové pak Jekoniáše vězně: Salatiel syn jeho. **18** Toho pak Malkiram, Pedai, Senazar, Jekamia, Hosama a Nedabia. **19** Synové pak Pedaioví: Zorobábel a Semei. A syn Zorobábelův: Mesullam, Chananiáš, a Selomit sestra jejich. **20** Toho pak Chasuba, Ohel, Berechiáš, Chasadiáš a Jusabchesed, těch pět. **21** Syn pak Chananiášův: Pelatia a Izaiáš. Synové Refaie, synové Arnanovi, synové Abdíášovi, synové Sechanioví. **22** A synové Sechanioví: Semaiáš. A synové Semaiášovi: Chattus, Igal, Bariač, Neariáš a Safat, šest. **23** A syn Neariáše: Elioenai, Ezechiaš a Azrikam, ti tři. **24** Též synové Elioenai: Hodaviáš, Eliasib, Pelaiáš, Akkub, Jochanan, Delaiáš a Anani, těch sedm.

4 Synové Judovi: Fáres, Ezron, Charmi, Hur a Sobal. **2** Reaiáš pak syn Sobalův zplodil Jachata, Jachat pak zplodil Ahumai a Laad. Ti jsou rodové Zarati. **3** A tito z otce Etama: Jezreel, Isma a Idbas; a jméno sestry jejich Zelefoní. **4** Fanuel pak otec Gedor, a Ezer otec Chusúv. Ti jsou synové Hur prvorodeného Efraty, otce Betlémských. **5** Ashur pak otec Tekoe měl dvě manželky, Chélu a Naaru. **6** I porodila jemu Naara Achuzama, Hefera, Temana a Achastara. Ti jsou synové Naary. **7** Synové pak Chéle: Zeret, Jezochar a Etnan. **8** Kóz pak zplodil Anuba, Hazobeba, a rodiny Acharchele syna Harumova. **9** Byl pak Jábez slavnější nad bratří své, a matka jeho nazvala jméno jeho Jábez, říkci: Nebo jsem ho porodila s bolestí. **10** Kterýžto Jábez vzýval Boha Izraelského, řka: Jestliže stědě požehnáš mi, a rozšíříš meze mé, a bude ruka tvá se mnou, a vysvobodíš mne od zlého, abych bolesti netrpěl. I učinil Bůh, začež žádal. **11** Chelub pak, bratr Sucha, zplodil Mechiru. Ont' jest otec Estonův. **12** Eston pak zplodil Betrafa, Paseacha a Techinna, otce města Náchas. Ti jsou muži Rechy. **13** Synové pak Cenezovi: Otoniel a Saraiáš. Synové pak Otonielovi: Chatat. **14** Meonatai pak zplodil Ofru, Saraiáš pak zplodil Joába, otce bydlících v údolí řemeslníků; nebo tam řemeslníci byli. **15** Synové pak Kálefa, syna Jefonova: Iru, Ela a Naam. Syn pak Ela: Cenez. **16** Synové pak Jehalleelovi: Zif, Zifa, Tiriáš a Asarel. **17** A synové Ezry: Jeter, Mered, Efer a Jalon. Porodila také Miriama, Sammai a Jezba otce Estemo. **18** Manželka pak jeho Jehudia porodila Jereda otce Gedor, a Hebera otce Socho, a Jekutiele otce Zanoe. A ti jsou synové Betie dcery Faraonovy, kterouž pojal Mered. **19** Synové pak manželky Hodia sestry Nachamovy, otce Cejly: Garmi a Estemo Maachatský. **20** Synové pak Simonovi: Amnon, Rinna, Benchanan a Tilon. A synové Jesi: Zochet a Benzechet. **21** Synové Séla syna Judova: Her otec Lechův, a Lada otec Maresův, a čeledi domu těch, jenž dělali díla kmentová v domě Asbea, **22** A Jokim a muži Chozeby, Joas a Saraf, kteříž panovali v Moáb, a Jasubi Lechem. Ale ty věci jsou starodávní. **23** Tot' jsou ti hrnčíři obyvatelé v štěpnících a ohrádách u krále, příčinou díla jeho tam bydlíce. **24** Synové Simeonovi: Namuel, Jamin, Jarib, Zára a Saul. **25** Sallum syn jeho, Mabsam syn jeho, Masma syn jeho. **26** Synové pak Masmovi: Hamuel syn jeho, Zakur syn jeho, Semei syn jeho. **27** Ten Semei měl synů šestnácte a dcer šest. Bratří pak jejich neměli mnoho synů, tak že vší rodiny jejich nebylo tak mnoho, jako synů Judových. **28** Bydliš pak v Bersabé a Molada a v Azarsual, **29** A v Bála, v Esem a v Tolad, **30** A v Betueli, v Hormu a v Sicelechu, **31** A v Betmarchabot, a v Azarsusim, v Betberi a v Saraim. Ta byla města jejich, dokudž kraloval David. **32** Vsi také jejich při Etam, Ain, Remmon, Tochen, Asan, pěti městech. **33** A tak všecky vesnice jejich, kteréž byly vůkol těch měst až do Baal, ta byla obydlená jejich vedle rodu jejich. **34** A Mesobab, Jamlech a Josa syn Amazův; **35** A Joel, a Jéhu syn Jozabiáše, syna Saraiášova, syna Azielova; **36** A Elioenai, Jákoba, Jesochaiáš, Asaiáš, Adiel a Jesimeel a Benaiáš; **37** A Ziza syn Sifi, syna Allonova, syna Jedaiášova, syna Simri, syna Semaiášova. **38** Tito ze jména vyčtení ustaveni jsou za knížata v čeledech svých, a čeledi otcovské jejich rozmnzoily se náramně. **39** A protož brali se, kudyž se vchází k Gedor, až

k východu po údolí tom, aby hledali pastev dobytku svému. **40** I nalezli pastvu hojnou a výbornou, zemi pak prostrannou, bezpečnou a pokojnou, a že z Chama byli ti, kteříž bydlili tam před tím. **41** Protož přišedše ti napsání ze jména ve dnech Ezechiáše krále Judského, pobořili stany jejich a přibýtky, kteříž tam nalezeni byli, a zmordovali je, tak že jich do tohoto dne není, a sami osedli místo nich; nebo měli tu pastvu dobytku svému. **42** Někteří pak z těch synů Simeonových odebrali se na horu Seir, mužů pět set, jichž Pelatia, Neariáš, Refaiáš a Uziel, synové Jesi, byli vůdcové. **43** I vyplnili ostatek těch, kteříž ušli z Amalechitských, a bydlili tam až do tohoto dne.

5 Synové pak Rubenovi prvorozeneho Izraelova: (nebo on byl prvorovený, ale když poškvrnil lože otce svého, dán jest prvorozeneští jeho synům Jozefovým, syna Izraelova, však jemu není přičteno prvorozeneští. **2** Nebo Judas byl nejsilnější z bratří svých, a kníže mezi nimi, ale prvorozeneští Jozefovi náleželo). **3** Synové, pravím, Rubenovi, prvorozeneho Izraelova: Enoch, Fallu, Ezron a Charmi. **4** Synové Joelovi: Semaiáš syn jeho, Gog syn jeho, Semei syn jeho; **5** Mícha syn jeho, Reaiáš syn jeho, Bál syn jeho; **6** Béra syn jeho, jehož zavedl Tiglatfalazar král Assyrský. Ten byl knížetem pokolení Rubenova. **7** Bratří pak jeho po čeledech jejich, když vyčteni byli po rodinách svých, knížetem byl Jehiel a Zachariáš. **8** A Béla syn Azaza, syna Semy, syna Joelova. Ten bydlil v Aroer až do Nébo a Balmeon. **9** Potom i na východ bydlil, až kudy se vchází na poušť od řeky Eufrates; nebo stáda jejich rozmnožila se v zemi Galádské. **10** Pročež ve dnech Saulových bojovali s Agarenskými, kteříž poraženi jsou od ruky jejich. A tak bydlili v staních jejich po vší krajině východní země Galádské. **11** Synové pak Gádovi naproti nim bydlili v zemi Bázan, až do Sálech. **12** Joel byl kníže jejich, a Safan druhý. Ale Janai a Safat v Bázan zůstali. **13** Bratří pak jejich po domích otců svých: Michael, Mesullam, Seba, Jorai, Jachan, Zia, Heber, těch sedm. **14** (Ti byli synové Abichailovi, synové Hurovi, synové Jaroachovi, synové Galádovi, synové Michaelovi, synové Jesisovi, synové Jachdovi, synové Buzovi.) **15** Též Ahi syn Abdiele, syna Gunova, kníže v domě otců jich. **16** I bydlili v Galád, v Bázan a v vesnicech jeho, a ve všech předměstích Sáron, až do hranic jejich. **17** Všickni tito vyčteni byli ve dnech Jotama krále Judského, a ve dnech Jeroboáma krále Izraelského. **18** Synů Rubenových a Gádových a polovice pokolení Manassesova, mužů silných, nosících štít a meč, a natahujících lučiště, a umělých v bitvě, čtyřidceti a čtyři tisíce, sedm set a šedesát vycházejících k boji. **19** I bojovali s Agarenskými, Iturejskými, Nafejskými a Nodabskými. **20** A měli pomoc proti nim. I dání jsou v ruku jich Agarenové i všecko, což měli. Nebo k Bohu votali v boji, a vyslyšel je, nebo doufali v něho. **21** I zajali stáda jejich, velbloudů jejichpadesáte tisící, a dobytka dvě stě a paděsáte tisící, a oslů dva tisíce, a lidí sto tisícob. **22** Zraněných také množství padlo, nebo od Boha byla porážka ta. I bydlili na místě jejich až do přestěhování svého. **23** Synové pak polovice pokolení Manassesova bydlili v té zemi od Bázanu až do Balhermon i Sanir, totíž hory Hermon; nebo i oni rozmnoženi byli. **24** Tato pak byla knížata v domě otců jejich: Efer, Jesi, Eliel, Azriel, Jeremiáš, Hodaváš a

Jachdiel, muži udatní a silní, muži slovoutní, knížata domu otců svých. **25** Ale když přestoupili proti Bohu otců svých, a smilnili, následujíce bohů národu země té, kteréž shladil Bůh od tváři jejich: **26** Vzbudil Bůh Izraelský ducha Fule krále Assyrského, a ducha Tiglatfalazara krále Assyrského, kterýž přenesl pokolení Rubenovo a Gádovo a polovici pokolení Manassesova, a dovezdil je do Chelach a do Chabor, až do Hara a k řece Gozan až do dnešního dne.

6 Synové Léví: Gerson, Kahat a Merari. **2** Synové pak Kahat: Amram, Izar, Hebron a Uziel. **3** Synové pak Amramovi: Aron, Mojžíš, a Maria. Synové pak Aronovi: Nádab, Abiu, Eleazar a Itamar. **4** Eleazar zplodil Fínesa, Fínes zplodil Abisua. **5** Abisua pak zplodil Bukki, Bukki pak zplodil Uzi. **6** Uzi pak zplodil Zerachiaše, Zerachiaš pak zplodil Achitoba. **8** Achitob pak zplodil Sádoch, Sádoch pak zplodil Achimaasa. **9** Achimaas pak zplodil Azariáše, Azariáš pak zplodil Jochanana. **10** Jochanan pak zplodil Azariáše. Onť jest užívá kněžství v domě, jež ustavěl Šalomoun v Jeruzalémě. **11** Zplodil pak Azariáš Amariáše, Amariáš pak zplodil Achitoba. **12** Achitob zplodil Sádoch, Sádoch pak zplodil Salluma. **13** Sallum pak zplodil Helkiáše, Helkiáš pak zplodil Azariáše. **14** Azariáš pak zplodil Saraiáše, Saraiáš pak zplodil Jozadaka. **15** Jozadak pak odšel, když převedl Hospodin Judu a Jeruzalém skrze Nabuchodonozora. **16** Synové Léví: Gersom, Kahat a Merari. **17** Tato pak jsou jména synů Gersomových: Lebni a Semei. **18** Synové pak Kahat: Amram, Izar, Hebron a Uziel. **19** Synové Merari: Moholi a Musi. A tak ty jsou čeledi Levítů po otcích jejich. **20** Gersomovi: Lebni syn jeho, Jachat syn jeho, Zimma syn jeho, **21** Joach syn jeho, Iddo syn jeho, Zára syn jeho, Jetrai syn jeho. **22** Synové Kahat: Aminadab syn jeho, Chóre syn jeho, Assir syn jeho, **23** Elkána syn jeho, a Abiazaf syn jeho, Assir syn jeho, **24** Tachat syn jeho, Uriel syn jeho, Uziáš syn jeho, Saul syn jeho. **25** Synové pak Elkánovi: Amasai a Achimot. **26** Elkána: Synové Elkánovi: Zofai syn jeho, a Nachat syn jeho, **27** Eliab syn jeho, Jerocham syn jeho, Elkána syn jeho. **28** Synové pak Samuelovi: Prvorovený Vasni a Abia. **29** Synové Merari: Moholi, Lebni syn jeho, Semei syn jeho, Uza syn jeho, **30** Sima syn jeho, Aggia syn jeho, Azaiáš syn jeho. **31** Tito jsou pak, kteréž ustanovil David k zpívání v domě Hospodinově, když tam postavena truhla, **32** Kteříž přisluhovali před příbytkem stánku úmluvy zpíváním, dokudž neustavěl Šalomoun domu Hospodinova v Jeruzalémě, a stáli podlé pořádku svého v přisluhování svém. **33** Tito jsou pak, kteříž stáli, i synové jejich, z synů Kahat: Héman kantor, syn Joele, syna Samuelova, **34** Syna Elkánova, syna Jerochamova, syna Elielova, syna Tohu, **35** Syna Sufova, syna Elkánova, syna Machatova, syna Amasai, **36** Syna Elkánova, syna Joelova, syna Azariášova, syna Sofoniášova, **37** Syna Tachatova, syna Assirova, syna Abiazafova, syna Chóre, **38** Syna Izarova, syna Kahatova, syna Léví, syna Izraelova. **39** A bratr jeho Azaf, kterýž stával po pravici jeho. Azaf pak byl syn Berechiáše, syna Simova, **40** Syna Michaelova, syna Baaseiášova, syna Malkiášova, **41** Syna Etni, syna Záry, syna Adaiová, **42** Syna Etanova, syna Zimmova, syna Semeiova, **43** Syna Jachatova, syna Gersomova, syna Léví. **44** Synové pak Merari, bratří jejich,

stávali po levici: Etan, syn Kísi, syna Abdova, syna Malluchova, **45** Syna Chasabiášova, syna Amaziášova, syna Helkiášova, **46** Syna Arzova, syna Bánova, syna Semerova, **47** Syna Moholi, syna Musi, syna Merari, syna Léví. **48** Bratří pak jejich Levítové jiní oddání jsou ke všelikému přísluhování příbytku domu Božího. **49** Ale Aron a synové jeho pállili na oltáři zápalu a na oltáři kadění, při všelikém přísluhování svatyně svatých, a k očištování Izraele podlé všeho toho, jakož příkázal Mojžíš služebník Boží. **50** Tito pak jsou synové Aronovi: Eleazar syn jeho, Fínes syn jeho, Abisua syn jeho, **51** Bukki syn jeho, Uzi syn jeho, Zerachiáš syn jeho, **52** Meraiot syn jeho, Amariáš syn jeho, Achitob syn jeho, **53** Sádoch syn jeho, Achimaas syn jeho. **54** A tato obydle jejich, po příbytcích jejich, v mezech jejich, synů Aronových po čeleďi Kahatských; nebo jejich byl los. **55** A protož dali jim Hebron v zemi Judské, a předměstí jeho vůkol něho. **56** Pole však městská a vši jejich dali Kálefovi synu Jefonovu. **57** Synům pak Aronovým dali z měst Judských města útočiště: Hebron a Lebno a předměstí jeho, a Jeter i Estemo a předměstí jeho, **58** A Holon i předměstí jeho, a Dabir i předměstí jeho, **59** Též Asan a předměstí jeho, a Betsemes a předměstí jeho. **60** Z pokolení pak Beniamin: Gaba a předměstí jeho, a Allemet i předměstí jeho, i Anatot a předměstí jeho, všech měst jejich třinácté měst po čeledech jejich. **61** Synům též Kahatovým ostatním z čeledi toho pokolení dáno v polovici pokolení Manassesova losem měst deset. **62** Synům pak Gersonovým po čeledech jejich v pokolení Izachar a v pokolení Asser, a v pokolení Neftalím, a v pokolení Manassesovu v Bázan měst třináct. **63** Synům Merari po čeledech jejich v pokolení Ruben, a v pokolení Gád, a v pokolení Zabulon losem měst dvanáct. **64** Dali synové Izraelští Levítům ta města a předměstí jejich. **65** A dal je losem v pokolení synů Judových, a v pokolení synů Simeonových, a v pokolení synů Beniaminových, města ta, kteráž jmenovali ze jména. **66** A kteříž byli z čeledi synů Kahat, (byla pak města a hranice jejich v pokolení Efraimovu), **67** Tém dali města útočiště: Sichem a předměstí jeho na hoře Efraim, a Gázer a předměstí jeho, **68** A Jekmaam i předměstí jeho, a Betoron i předměstí jeho. **69** Též i Aialon a předměstí jeho, a Getremmon s předměstím jeho. **70** A v polovici pokolení Manassesova: Aner a předměstí jeho, Balám a předměstí jeho, čeledem synů Kahat ostatním. **71** Synům pak Gersonovým v čeledi polovice pokolení Manassesova dali Golán v Bázan s předměstím jeho, a Astarot i předměstí jeho. **72** V pokolení pak Izachar: Kádes s předměstím jeho, Daberet a předměstí jeho, **73** Rámot také s předměstím jeho, a Anem i předměstí jeho. **74** V pokolení pak Asser: Masal s předměstím jeho, a Abdon i předměstí jeho, **75** Též Hukok s předměstím jeho, Rohob také i předměstí jeho. **76** V pokolení pak Neftalímovu: Kádes v Galilei a předměstí jeho, Hamon a předměstí jeho, a Kariataim i předměstí jeho. **77** Synům Merari ostatním v pokolení Zabulonovu dali Remmon s předměstím jeho, Tábor a předměstí jeho. **78** A za Jordánem u Jericha, k východní straně Jordánu, v pokolení Rubenovu: Bozor na poušti s předměstím jeho, a Jasa i předměstí jeho. **79** Kedemot také s předměstím jeho, a Mefat i předměstí jeho. **80** V pokolení pak Gád: Rámot v Galád s předměstím jeho, a

Mahanaim i předměstí jeho, **81** I Ezebon s předměstím jeho, a Jazer i předměstí jeho.

7 Synové pak Izacharovi: Tola, Fua, Jasub a Simron, čtyři. **2** Synové pak Tolovi: Uzi, Refaia, Jeriel, Jachmai, Jipsam, Samuel, knížata po domích otců jejich, pošli od Toly, muži udatní v pokoleních svých. Počet jejich ve dnech Davidových byl dvacetičtyři tisíců a šest set. **3** Synové Uzovi: Izrachiáš. Synové pak Izrachiášovi: Michael, Abdiáš, Joel a Isia, všechn pět knížat. **4** A s nimi v pokoleních jejich, po čeledech jejich otcovských, mužů válečných třidci šest tisíců; nebo mnoho měli žen a synů. **5** Bratří také jejich po všech čeledech Izachar, mužů udatných osmdesáté sedm tisíců, všechn vyčtených. **6** Synové Beniaminovi: Béla, Becher, Jediael, tři. **7** Synové pak Bélovi: Ezbon, Uzi, Uziel, Jerimot a Iri, pět knížat čeleďi otcovských, muži udatní; načteno jich dvacetičtyři tisíců, třidci a čtyři. **8** Potom synové Becherovi: Zemira, Joas, Eliezer, Elioenai, Amri, Jeremot, Abiáš, Anatot a Alemet, všickni synové Becherovi. **9** Kterýž počet po pokoleních jejich, a po knížatech v domě čeleďi otcovských, mužů udatných, dvacetci tisíců a dvě stě. **10** Synové také Jediaelovi: Bilan. Synové pak Bilanovi: Jeus, Beniamin, Ahod, Kenan, Zetan, Tarsis a Achisachar. **11** Všech těch synů Jediaelových po knížatech čeleďi, mužů udatných, sedmnáct tisíc a dvě stě, vycházejících na vojnu k bitvě, **12** Kromě Suppim a Chuppim, synů doma zrozených, a Chusim, synů vně zplozených. **13** Synové Neftalímovi: Jasiel, Guni, Jezer a Sallum, synové Bály. **14** Synové Manassesovi: Asriel, kteréhož mu manželka porodila. (Ženina též jeho Syrská porodila Machira, otce Galád.) **15** Machir pak vzal manželku Chuppimovu a Suppimovu, a jméno sestry jeho Maacha.) Jméno pak druhého Salfad, a měl Salfad dcery. **16** Porodila pak Maacha manželka Machirova syna, kteréhož nazvala Fáres, a jméno bratra jeho Sáres, synové pak jeho Ulam a Rekem. **17** Synové pak Ulamovi: Bedan. Tit' jsou synové Galád syna Machirova, syna Manassesova. **18** Sestra pak jeho Molechet porodila Ishoda a Abiezera a Machla. **19** Byli pak synové Semidovi: Achian, Sechem, Likchi a Aniam. **20** Synové pak Efraimovi: Sutelach, a Bered syn jeho, Tachat syn jeho, Elada syn jeho, Tachat syn jeho, **21** Též Zabad syn jeho, Sutelach syn jeho, Ezer a Elad. I zbili je muži Gát, kteráž zrozeni byli v zemi té; nebo sstoupili byli, aby zajali dobytky jejich. **22** Protož kvílí Efraim otec jejich za mnohé dny, a přišli bratři jeho, aby ho těšili. **23** Potom všel k manželce své, kteráž počala a porodila syna, a nazval jméno jeho Beria, že byl v zámutku pro rodinu svou. **24** Dceru také Seeru, kteráž vystavěla Betoron dolní i horní, a Uzen Seera. **25** A Refacha syna jeho, Resefa, Telecha, a Tachana syna jeho, **26** Ladana syna jeho, Amiuda syna jeho, Elisama syna jeho, **27** Non syna jeho, Jozue syna jeho. **28** Vládařství pak jejich a bydlení jejich Bethel s vesnicemi svými, a k východu Náran, a k západu Gázer a vesnice jeho, Sichem s vesnicemi svými, až do Gázy a vesnic jeho. **29** A v místech naproti synům Manassesovým: Betsan s vesnicemi svými, Tanach s vesnicemi svými, Mageddo s vesnicemi svými, Dor s vesnicemi svými. V těch bydlili synové Jozefa syna Izraelova. **30** Synové Asser: Jemna, Jesua, Jesui, Beria, a Serach sestra jejich. **31** Synové

pak Beriovi: Heber, Melchiel. Ont' jest otec Birzavitův. 32 Heber pak zplodil Jafleta, Somera, Chotama, a Suu sestru jejich. 33 Synové pak Jafletovi: Pasach, Bimhal, a Asvat. Ti jsou synové Jafletovi. 34 Synové pak Somerovi: Achi, Rohaga, Jehubba a Aram. 35 Synové pak Helema, bratra jeho: Zofach, Jimna, Seles a Amal. 36 Synové Zofachovi: Suach, Charnefer, Sual, Beri a Jimra, 37 Bezer, Hod, Samma, Silsa, Jitran a Béra. 38 Synové Jeterovi: Jefunne, Fispa a Ara. 39 Synové pak Ulla: Arach, Haniel a Riziáš. 40 Všickni ti synové Asser, knížata domů otcovských, vybraní, udatní, přední z knížat, kteříž vyčteni do vojska k bitvě, v počtu šest a dvacet tisíc mužů.

8 Beniamin pak zplodil Bélu, prvorozeneho svého, Asbele druhého, Achracha třetího, 2 Nocha čtvrtého, Rafa pátého. 3 Béla pak měl syny: Addara, Geru, Abiuda, 4 Abisua, Námana, Achoacha, 5 A Geru, Sefufana a Churama. 6 Ti jsou synové Echudovi, ti jsou knížata čeleďi otcovských, bydlících v Gabaa, kteříž je uvedli do Manáhat, 7 Totíž: Náman, a Achia a Gera. On přestěhoval je; zplodil pak Uza a Achichuda. 8 Sacharaim pak zplodil v krajině Moábské, když onen byl propustil je, s Chusimou a Bárou manželkami svými. 9 Zplodil s Chodes manželkou svou Jobaba, Sebia, Mésa a Malkama, 10 Jehuza, Sachia a Mirma. Ti jsou synové jeho, knížata čeleďi otcovských. 11 S Chusimou pak byl zplodil Abitoba a Elpále. 12 Synové pak Elpálovi: Heber, Misam a Semer. Ten vystavěl Ono a Lod, i vsi jeho. 13 A Beria a Sema. Ti jsou knížata čeleďi otcovských, bydlících v Aialon; ti zahnali obyvatele Gát. 14 Achio pak, Sasák a Jeremot, 15 Zebadiáš, Arad a Ader, 16 Michael, Ispa a Jocha synové Beria. 17 A Zebadiáš, Mesullam, Chiski, Heber, 18 Ismerai, Izláš a Jobab synové Elpálovi. 19 A Jakim, Zichri a Zabdi. 20 Elenai, Ziletaí a Eliel, 21 Adaíáš, Baraiáš a Simrat synové Simei. 22 Ispan a Heber a Eliel, 23 Abdon, Zichri a Chanán, 24 Chananiáš, Elam a Anatotiáš, 25 Ifdaiáš a Fanuel synové Sasákovi. 26 Samserai, Sechariaš a Atalláš, 27 Jaresiaš, Eliáš a Zichri synové Jerochamovi. 28 Ta jsou knížata otcovských čeleďí po rodinách svých, kterážto knížata bydlila v Jeruzalémě. 29 V Gabaon pak bydlilo kníže Gabaon, a jméno manželky jeho Maacha. 30 A syn jeho prvorozený Abdon, Zur, Cis, Bál a Nádab, 31 Ale Gedor, Achio, Zecher. 32 A Miklot zplodil Simea. I ti také naproti bratřím svým bydlili v Jeruzalémě s bratřimi svými. 33 Ner pak zplodil Cisa, a Cis zplodil Saule. Saul pak zplodil Jonatou, Melchisua, Abinadaba a Ezbále. 34 Syn pak Jonatův Meribbáí, Meribbáí pak zplodil Mícha. 35 Synové pak Míchovi: Piton, Melech, Tarea a Achaz. 36 Achaz pak zplodil Jehoadu, Jehoada pak zplodil Alemeta, Azmaveta a Zimru. Zimri pak zplodil Mozu. 37 Moza pak zplodil Bina. Ráfa syn jeho, Elasa syn jeho, Azel syn jeho. 38 Azel pak měl šest synů, jichž tato jsou jména: Azrikam, Bochru, Izmael, Seariáš a Abdiáš a Chanán. Všickni ti synové Azelovi. 39 Synové pak Ezeka, bratra jeho: Ulam prvorozený jeho, Jehus druhý, a Elifelet třetí. 40 A byli synové Ulamovi muži udatní a střelci umělí, kteříž měli mnoho synů a vnuků až do sta a padesáti. Všickni ti byli z synů Beniaminových.

9 A tak všickni Izraelští sečteni byli, a aj, zapsáni jsou v knize králů Izraelských a Judských, a přeneseni jsou do Babylonu pro přestoupení své. 2 Ti pak, kteříž bydlili prvé v vládařství svém

v městech svých, totíž Izraelští, kněží, Levítové a Netinejští, 3 Bydlili v Jeruzalémě, z synů Judových, z synů Beniaminových, ano i z synů Efraimových a Manassesových: 4 Uttai syn Amiuda, syna Amri, syna Imri, syna Bani, z synů Fáresových, syna Judova. 5 A z čeledi Sílonovy: Azaiáš prvorozený a synové jeho. 6 A z synů Zerachových: Jehuel, a příbuzných jejich šest set a devadesát. 7 Z synů pak Beniaminových: Sallu syn Mesullama, syna Hodavia, syna Hasenuova, 8 A Ibneiáš syn Jerochamův, Ela syn Uzi, syna Michri, a Mesullam syn Sefatiáše, syna Rehuelova, syna Ibniášova. 9 Bratří také jejich po pokoleních jejich, devět set paděsáte a šest; všickni ti muži knížata čeleďi po domích otců svých. 10 Z kněží také Jedaiáš, Jehoiarib a Jachin, 11 Azariáš syn Helkiáše, syna Mesullamova, syna Sádochova, syna Meraiotova, syna Achitobova, kníže v domě Božím. 12 A Adaiáš syn Jerochama, syna Paschurova, syna Malchiášova, a Masai syn Adiele, syna Jachzery, syna Mesullamova, syna Mesillemítova, syna Immerova. 13 A bratří jejich knížata po domích otců svých, tisíc sedm set a šedesát mužů udatných v práci přísluhování domu Božího. 14 A z Levítů: Semaiáš syn Chasuba, syna Azrikamova, syna Chasabiášova, z synů Merari. 15 A Bakbakar Cheres, a Galal, a Mataniáš syn Míchy, syna Zichri, syna Azafova. 16 A Abdiáš syn Semaiáše, syna Galalova, syna Jedutunova, a Berechiáš syn Asy, syna Elkánova, kterýž přebýval ve vsech Netofatských. 17 Též vrátní: Sallum a Akkub, a Talmón, Achiman, i bratří jejich, z nichž byl Sallum kníže. 18 Kterýž až po dnes v bráně královské stával k východu, onino pak vrátnými byli po houfích synů Léví. 19 Ale Sallum syn Chóre, syna Abiazafova, syna Chóre, a bratří jeho z domu otce jeho, Chorejší, nad pracemi přísluhování, ostříhali prahu při stánku, tak jako otcové jejich nad vojskem Hospodinovým, kteříž ostříhali vcházení. 20 Nad kterýmiž Fínes syn Eleazarův byl někdy knížetem, a Hospodin byl s ním. 21 Zachariáš pak syn Meselemiášův vrátným byl u dveří stánku úmluvy. 22 Všickni ti voleni za vrátné k veřejním osob dvě stě a dvanáct. Ti ve vsech svých vyčteni jsou, kteréž nařídil David a Samuel vidoucí, pro jejich věrnost, 23 Aby oni i synové jejich byli při branách domu Hospodinova, v domě stánku po strážích. 24 Po čtyřech stranách byli vrátní, k východu, k západu, k půlnoci a ku poledni. 25 A bratří jejich, po vsech svých bydlící, aby každého sedmého dne časy svými přicházeli s nimi. 26 Nebo Levítové byli pod spravou těch čtyř předních vrátných, a byli nad komorami a nad poklady domu Božího, 27 A aby vůklo domu Božího ponocovali; nebo jim poručena stráž, a otvírat každý den ráno. 28 Z těch také ustaveni nad nádobami přísluhování; nebo v počtu vnášeli je, a v jistém počtu též vynášeli. 29 Z nichž opět některí postaveni byli nad nádobami jinými a nade vše mi nádobami posvátnými, a nad běl, víinem, olejem, kadidlem a vonnými věcmi. 30 Některí také synové kněžští strojili masti z těch vonných věcmi. 31 Matatiáš pak z Levítů, prvorozený Salluma Choritského, správci byl těch věcmi, kteréž se na páni smažily. 32 A z synů Kahat, z bratří jejich, byli ustanoveni nad chlebem předložení, aby jej připravovali na každou sobotu. 33 Z těch také byli zpěváci, přednější z čeledí otcovských mezi Levity bydlíce, nejsouce zaměstkaní něčím jiným; nebo ve dne i v noci k své povinnosti státi musili. 34 Ti jsou přední z

čeledí otcovských mezi Levity v čeledech svých, a tí přední jsouce, bydlili v Jeruzalémě. 35 V Gabaon pak bydlili, otec Gabaonitkých Jehiel, a jméno manželky jeho Maacha. 36 Syn pak jeho prvorzený Abdon, Zur, Cis, Bál, Ner a Nádab. 37 Ale Gedor, Achio, Zachariáš a Miklot, 38 (Miklot pak zplodil Simam), ti také naproti bratřím svým bydlili v Jeruzalémě s bratřími svými. 39 Ner pak zplodil Cisa, a Cis zplodil Saule, Saul pak zplodil Jonatu, Melchisua, Abinadaba a Ezbále. 40 Syn pak Jonatův Meribbál, a Meribbál zplodil Mícha. 41 Synové pak Míchovi: Piton, Melech, Tarea. 42 Achaz pak zplodil Járu, Jára pak zplodil Alemeta, Azmaveta a Zimri. Zimri pak zplodil Mozu. 43 Moza pak zplodil Bina. Refaiáš syn jeho, Elasa syn jeho, Azel syn jeho. 44 Azel pak měl šest synů, jichžto tato jsou jména: Azrikam, Bochru, Izmael, Seariáš, Abdiáš a Chanan. Ti jsou synové Azelovi.

10 Když pak bojovali Filistinští s Izraelem, utíkali muži Izraelští před Filistinskými, a padli, zbiti jsouce na hoře Gelboe. 2 I stihali Filistinští Saule a syny jeho, a zabili Filistinští Jonatu, Abinadaba a Melchisua, syny Saulovy. 3 A když se zaslila bitva proti Saulovi, trefili na něj střelci s luky, a postřelen jest od střelců. 4 Protož řekl Saul oděnci svému: Vytrhn meč svůj a probodni mne jím, aby přijdouce ti neobržzanci, nečinili sobě ze mne posměchu. Ale nechtěl oděnec jeho, nebo se bál velmi. A pochytil Saul meč, nalehl na něj. 5 Tedy vida oděnec jeho, že umřel Saul, nalehl i on na meč a umřel. 6 A tak umřel Saul i tři synové jeho, a všecka čeleď jeho spolu zemřeli. 7 Když pak uželi všickni muži Izraelští, kteříž bydlili za tím údolím, že utekli Izraelští, a že zemřeli Saul i synové jeho, opustivše města svá, těž utíkali. I přišli Filistinští a bydlili v nich. 8 Potom nazejtí přišli Filistinští, aby zloupili pobité. I nalezli Saule a syny jeho, ležící na hoře Gelboe. 9 A svlékše ho, vzali hlavu jeho i odění jeho, a poslali po zemi Filistinské vůkol, aby to ohlášeno bylo modlám jejich i lidu. 10 Složili také i odění jeho v chrámě boha svého, hlavu pak jeho přibili v chrámě Dágón. 11 Tedy uslyšavše všickni v Jáběs Galád všecko, což učinili Filistinští Saulovi, 12 Zdvihli se všickni muži silní a vzali tělo Saulovo, a těla synů jeho, a přinesli je do Jáběsa. A pochovavše kosti jejich pod jedním dubem v Jáběsu, postili se sedm dní. 13 A tak umřel Saul pro přestoupení své, jímž byl přestoupil proti Hospodinu, totiž proti slovu Hospodinovu, jehož neostříhal, a že se také radil s duchem věštím, doptávaje se ho, 14 A nedoptával se Hospodina. Protož zabil jej, a přenesl království na Davida syna Izai.

11 Nebo shromáždivše se všickni Izraelští k Davidovi do Hebroru, řekli: Aj, my kost tvá a tělo tvé jsme. 2 Ano předešlých časů, když byl Saul králem, ty jsi vyvodil i přivedl Izraele, a nadto řekl Hospodin Bůh tvůj tobě: Ty pásti budeš lid můj Izraelský, a ty budeš vývoda nadlidem mým Izraelským. 3 Přišli také všickni starší Izraelští k králi do Hebroru, a učinil s nimi David smlouvou v Hebroru před Hospodinem. I pomazali Davida za krále nad Izraelem, podlé slova Hospodinova skrze Samuele. 4 Táhl pak David a všecken lid Izraelský k Jeruzalému, (jenž bylo Jebus, nebo tam byli Jebuzejští obyvatelé té země). 5 I mluvili obyvatelé Jebus Davidovi: Nevejdeš sem. Ale David

vzal hrad Sion, to jest město Davidovo. 6 Nebo byl řekl David: Kdož by koli nejprv porazil Jebuzea, bude předním a knížetem. Protož vstoupil nejprv Joáb syn Sarvie, a učiněn předním. 7 Potom bydlil David na tom hradě, pročež nazvali jej městem Davidovým. 8 I vystavěl město vůkol a vůkol, od Mello až do okolku, Joáb pak opravil ostatek města. 9 A tak David čím dále tím více prospíval a rostl; nebo Hospodin zástupů byl s ním. 10 Tito pak jsou přední z udatných, kteréž měl David, ježto se zmužile přičinili s ním o království jeho se vším Izraelem, aby ho za krále vyzdvihli podlé slova Hospodinova nad Izraelem. 11 Tento jest počet silných, kteréž měl David: Jasobam syn Chachmonův, přední z vůdců. Ten pozdvihl kopí svého proti třem stům, a zbil je pojednou. 12 Po něm těž Eleazar syn Dodi Achochitského. On byl jeden z těch tří udatných. 13 Ten byl s Davidem v Pasdammim, když se Filistinští sebrali k boji. A byl tu díl poseté ječmenem, a lid byl utekl před Filistinskými. 14 I zastavili se u prostřed toho dílu, a obdrželi jej, porazivše Filistinské. A vysvobodil Hospodin lid vysvobozením velikým. 15 Ti také tři ze třídcíti předních sstoupili k skále k Davidovi do jeskyně Adulam, když vojsko Filistinských leželo v údolí Refaim. 16 (Nebo David tehdáž bydlil v pevnosti své, a osazený lid Filistinských byl tehdáž u Betléma.) 17 Pohnul se pak David žádostí, a řekl: O by mi někdo dal pítí vody z čisterny Betlémské, kteráž jest u brány. 18 A protož probívše se ti tři skrze vojsko Filistinských, navázili vody z čisterny Betlémské, kteráž jest u brány, a nabravše, přinesli k Davidovi. David pak nechtěl jí pít, ale vylil ji v obět Hospodinu, 19 A řekl: Nedej mi toho, Bože můj, abych to učiniti měl. Zdali krev mužů těch pítí budu, kteříž se opovážili života svého? Nebo s opovážením života svého přinesli ji. I nechtěl jí pít. To učinili ti tři silní. 20 Potom Abizai bratr Joábův byl přední mezi třími, a ten také pozdvihl kopí svého proti třem stům, i pobil je, a byl z těch tří nejslovoutnější. 21 Z těch tří nad druhé dva jsa nejvzácnější, byl knížetem jejich, a však oném prvním nebyl rovný. 22 Banaiáš také syn Joiadův, syn muže udatného, velikých činů, z Kabsael, ten zabil dva reky Moábské. Tentýž sstoupil, zabil lva v jámě, když byl sníh. 23 Ten také zabil muže Egyptského zvýší pěti loket. A ačkoli měl Egyptský ten v ruce kopí, jako vratidlo tkadlivcovské, však šel k němu s holí, a vyrhl kopí z ruky Egyptského, zabil jej kopím jeho. 24 To učinil Banaiáš syn Joiadův, kterýž také slovoutný byl mezi těmi třími silnými. 25 A ač byl mezi třídcíti slavný, však oném třem se nevrnovnal. I ustanovil ho David nad drabanty svými. 26 Udatní rytíř také i tito: Azael bratr Joábův, Elchanan syn Dodův Betlémský, 27 Sammot Charodský, Chelez Pelonský, 28 Híra syn Ikeš Tekoitský, Abiezer Anatotský, 29 Sibbechai Chusatský, Ilai Achochský, 30 Maharai Netofatský, Cheleb syn Baany Netofatský, 31 Ittai syn Ribai z Gabaa synů Beniaminových, Banaiáš Faratonský, 32 Churai od potoku Gás, Abiel Arbatský, 33 Azmavet Bacharomský, Eliachba Salbonský, 34 Synové Chasem Gizonského, Jonatan syn Sage Hararského, 35 Achiám syn Sacharův Hararský, Elifal syn Urův, 36 Hefer Mecheratský, Achiáš Pelonský, 37 Chezro Karmelský, Narai syn Ezbai, 38 Joel bratr Nátanův, Mibchar syn Geri, 39 Zelek Ammonský, Nacharai Berotský, oděnec Joába syna Sarvie, 40 Híra Itrejský, Gareb Itrejský, 41 Uriáš Hetejský, Zabad syn

Achlai, **42** Adina syn Sizův Rubenský, kníže nad Rubenskými, a s ním jiných třídceti, **43** Chanan syn Maachův, a Jozafat Mitnejský, **44** Uzíáš Asteratský, Sama a Johiel, synové Chotama Aroerského, **45** Jediaeł, syn Simří, a Jocha bratr jeho Tizejský, **46** Eliel Machavimský, a Jeribai a Josaviáš synové Elnámovi, a Itma Moábský, **47** Eliel, a Obéd, a Jaasiel z Mezobaia.

12 Tito pak jsou, kteříž přišli k Davidovi do Sicelechu, když se ještě kryl před Saulem synem Cis, a ti byli mezi udatnými, pomocníci boje, **2** Nosíce lučiště, a bojující pravici i levici kamením i střelami z lučiště, a byli z bratří Saulových, z pokolení Beniaminova: **3** Kníže Achiezer a Joas, synové Semmaa Gabatského, a Jeziel a Felet, synové Azmavetovi, Beracha, a Jéhu Anatotský, **4** A Ismaiáš Gabaonitský, silný mezi třídcíti, kterýž byl nad třídcíti, Jeremiáš, Jachaziel, Jochanan a Jozabad Gederatský, **5** A Eluzai, Jerimot, Bealiáš, Semariáš, a Sefatiáš Charufský, **6** Elkána, Išiáš, Azareel, Joezer a Jasobam, Chorejští, **7** A Joel a Zebadiáš synové Jerochamovi z Gedor. **8** Též i z pokolení Gádova utekli k Davidovi k pevnosti na poušť, muži udatní, muži způsobní k boji, užívajíce štítu a pavézy, jichžto tváři jako tváři lvové, a podobní smrň na horách v rychlosti: **9** Ezer první, Abdiáš druhý, Eliab třetí, **10** Mismana čtvrtý, Jeremiáš pátý, **11** Attai šestý, Eliel sedmý, **12** Jochanan osmý, Elzabad devátý, **13** Jeremiáš desátý, Machbannai jedenáctý. **14** Ti byli z synů Gádových, knížata vojska, jeden nad stem menší, a větší nad tisícem. **15** Ti jsou, kteříž přepravili se přes Jordán měsíce prvního, ačkoli se byl vylí ze všech břehů svých, a zahnali všecky z údolí na východ i na západ. **16** Přišli také někteří z synů Beniaminových a Judových k pevnosti Davidově. **17** I vyšel jim David vstříc, a mluvě, řekl jim: Jestliže z příčiny pokoje jdete ke mně, abyste mi pomáhali, i mé srdce také s vámi se sjednotí; pakli k vyzrazení mne nepráteleům mým, (ještě není nepravosti při mně), popatříž Bůh otců našich a tresci. **18** Duch pak posilnil Amazu předního mezi hejtmany, i řekl: Tobě, ó Davide, a těm, jenž s tebou jsou, synu Izai, pokoj; pokoj tobě, pokoj i pomocníkům tvým. Tobě' zajisté pomáhá Bůh tvůj. A tak příjal je David, a postavil je mezi knížaty houfů. **19** Nadto i z pokolení Manassesova odstoupili k Davidovi, když táhl s Filistinskými k boji proti Saulovi, ale nepomáhali jim. Nebo uradivše se, propustili ho zase knížata Filistinská, řkouce: S nebezpečenstvím hrdel našich odstoupil by ku pánu svému Saulovi. **20** Takž když táhl do Sicelechu, odstoupili k němu někteří z pokolení Manassesova: Adnach, Jozabad, Jediael, Michael, Jozabad, Elihu, a Zilletai, hejtmané nad tisíci v pokolení Manassesovu. **21** Ti také pomáhali Davidovi s houfy jeho; nebo udatní byli všeckni, pročež byli knížaty v jeho vojsčí. **22** Anobrž každého dne přibývalo jich Davidovi ku pomoci, až bylo vojsko veliké, jako vojsko Boží. **23** Tento pak jest počet vývod způsobních k boji, kteříž přišli k Davidovi do Hebronu, aby obrátili království Saulovo k němu podlé slova Hospodinova. **24** Z synů Judových, nosících pavézy a kopí, šest tisíc a osm set způsobních k boji. **25** Z synů Simeonových, udatných mužů k boji, sedm tisíc a sto. **26** Z synů Léví čtyři tisíce a šest set. **27** Joaida také vývoda synů Aronových, a s ním tři tisíce a sedm set. **28** A Sádoch mládenec rek udatný, a z domu otce

jeho knížat dvamecítma. **29** A z synů Beniaminových, bratří Saulových tři tisíce; nebo ještě množství jiných drželi stráž domu Saulova. **30** Z synů též Efraimových dvacetci tisíc a osm set. Ti byli rekovi udatní, muži slovoutní v čeledech otců svých. **31** Z polovice pak pokolení Manassesova osmnáct tisíc, kteříž vyčteni byli ze jména, aby přišli a ustanovili Davida za krále. **32** Z synů také Izacharových, znajících a rozumějících časům, tak že věděli, co by měl činiti lid Izraelský, knížat jejich dvě stě, a všickni bratří jejich činili podlé rčení jejich. **33** Z synů Zabulon vycházejících na vojnu, vycvičených v bitvě všelijakými nástroji válečnými, padesáte tisíc, a ku potýkání se v šiku bez choulostivosti srdce. **34** Z Neftalímova pak pokolení knížat tisíc, a s nimi pavézníků a kopidlníků třídceti a sedm tisíc. **35** Z pokolení Dan, způsobníků k boji, osm a dvacetci tisíc a šest set. **36** A z pokolení Asserova, kteříž způsobní byli k boji, a uměl v šikování se k bitvě, čtyřdceti tisíc. **37** A z Zajordání, totiž z Rubenských a Gádských, a z polovice pokolení Manassesova, přišli se všemi nástroji válečnými sto a dvacetci tisíc. **38** Všickni ti muži bojovní, uměl v šiku, úmyslem upřímlým přišli do Hebronu, aby ustanovili Davida za krále nade vším lidem Izraelským. Nýbrž i všickni ostatní Izraelští srdce jednoho byli, aby za krále ustanovili Davida. **39** I byli tu s Davidem tři dni, jedouce a pijice, nebo jim byli připravili bratří jejich. **40** Ano i ti, kteříž jim blízcí byli až k Izach a Zabulon a Neftalímu, přinášeli chleba na oslích a na velbloudích, i na mezcích a na volích, potravy, mouky, fíků a hroznů sušených, vína, oleje, volů, a ovcí v hojnosti. Nebo radost byla v lidu Izraelském.

13 David pak poradil se s hejtmany nad tisíci, s setníky a se všemi vývodami. **2** A řekl David všemu shromáždění Izraelskému: Jestliže se vám líbí, a jestli to od Hospodina Boha našeho, rozešleme posly k bratřím naším pozůstalým do všech zemí Izraelských, a též kněžím a Levitům do měst a předměstí jejich, a necht' se shromáždí k nám, **3** Abychom zase k nám přivezli truhlu Boha našeho; nebo jsme jí nehledali ve dnech Saulových. **4** I řeklo všecko množství, aby se tak stalo; nebo líbila se ta věc všemu lidu. **5** Protož shromáždil David všecken lid Izraelský od Nilu Egyptského, až kudy se vchází do Emat, aby přivezli truhlu Hospodinovu z Kariatehlerim. **6** A tak vstoupil David a všecken lid Izraelský do Bála, v Kariatehlerim, kteréž jest v Judstu, aby přenesli odtud truhlu Boha Hospodina, sedicího nad cherubíny, jehož se jméno vzývá. **7** I vstavili truhlu Boží na nový vůz, vzavše ji z domu Abinadabova, Uza pak a Achio spravovali vůz. **8** Ale David a všecken lid Izraelský hrali před Bohem ze vší síly, v zpěvách na harfy, na loutny, na bubny, na cymbály a na trouby. **9** A když přišli až k humnu Kídon, vztáhl Uza ruku svou, aby pozdržel truhly; nebo uchýlili se volové. **10** Protož rozhněval se Hospodin na Uzu a zabil jej, proto že vztáhl ruku svou k truhle; a umřel tu před Bohem. **11** Tedy zkormoutil se David, proto že se Hospodin tak přísně obořil na Uzu. I nazval to místo Perez Uza až do tohoto dne. **12** A boje se David Boha v ten den, řekl: Kterakž mám k sobě přivezti truhlu Boží? **13** Pročež nepřenesl David truhly k sobě do města Davidova, ale obrátil ji do domu Obededoma Gittejského. **14** I pozůstala truhla

Boží mezi čeledí Obededomovou, v domě jeho za tři měsíce, a požehnal Hospodin domu Obededomovu a všem věcem jeho.

14 Potom poslal Chiram král Tyrský posly k Davidovi, a dříví cedrového a zedníky i tesaře, aby stavěli jemu dům. **2** I poznal David, že ho potvrdil Hospodin za krále nad Izraelem, a že zvýšil království jeho pro lid svůj Izraelský. **3** Pojal pak David ještě ženy v Jeruzalémě, a zplodil David více synů a dcer. **4** A tato jsou jména těch, kteří se jemu zrodili v Jeruzalémě: Sammua, Sobab, Nátan a Šalomoun, **5** Též Ibchar, Elisua, Elifelet, **6** Za tím Noga, Nefeg, Jafia, **7** Elisama, Beeliada a Elifelet. **8** V tom uslyšavše Filistinští, že by pomazán byl David za krále nade vším Izraelem, vytáhli všickni Filistinští hledat Davida. O čemž uslyšav David, vytáhl proti nim. **9** Nebo když Filistinští přišli, a rozprostřeli se v údolí Refaim, **10** Radil se David s Bohem, řka: Potáhnu-li proti Filistinským, a dás-li je v ruku mou? Odpověděl jemu Hospodin: Táhni, a dám je v ruku tvou. **11** Tedy vtrhli do Balperazim. I porazil je tam David a řekl: Protrhl' jest Bůh nepřáty mé rukou mou, jako vody protrhují břehy. A protož nazváno jméno místa toho Balperazim. **12** Nebo nechali tam bohů svých. I přikázal David, aby je spálili. **13** Ale Filistinští sebravše se znova, rozprostřeli se v tom údolí. **14** Pročež David radil se opět s Bohem. I řekl jemu Bůh: Nepřistupuj k nim po zadu; odvrat' se od nich, abys na ně trefil naproti moruším. **15** A když uslyšíš, že šustí vrchové moruši, tedy vytáhneš k bitvě; nebo vyšel Bůh před tebou, aby porazil vojska Filistinská. **16** I učinil David tak, jakž mu byl přikázal Bůh, a porazili vojska Filistinská od Gabaon až do Gázera. **17** A tak rozešla se pověst o Davidovi do všech zemí, a způsobil Hospodin to, že se ho báli všickni národotvóřové.

15 Když pak sobě nastavěl domů v městě Davidově, a připravil místo pro truhlu Boží, a roztáhl jí stánek, **2** Tehdy řekl David: Nemát' nositi žádný truhly Boží kromě Levítů, ty zajistě vypovíli Hospodin, aby nosili truhlu Boží, a aby přisluhovali jemu až na věky. **3** Protož shromáždil David všecken lid Izraelský do Jeruzaléma, aby přenesl truhlu Hospodinovu na místo její, kteréž jí byl připravil. **4** Shromáždil také David syny Aronovy a Levity. **5** Z synů Kahat byli Uriel kníže, a bratří jeho sto a dvacetci. **6** Z synů Merari Asaiáš kníže, a bratří jeho dvě stě a dvacetci. **7** Z synů Gersomových Joel kníže, a bratří jeho sto a třicetci. **8** Z synů Elizafanových Semaiáš kníže, a bratří jeho dvě stě. **9** Z synů Hebronových Eliel kníže, a bratří jeho osmdesát. **10** Z synů Uzielových Aminadab kníže, a bratří jeho sto a dvanáct. **11** Tedy povolal David Sádochá a Abiatara, kněží, též i Levítů: Uriela, Asaiáše, Joele, Semaiáše, Eliele a Aminadabu, **12** A řekl jim: Vy jste přední z otcovských čeledí mezi Levity, posvěťte sebe i bratří svých, abyste vnesli truhlu Hospodina Boha Izraelského tu, kdež jsem jí připravil. **13** Nebo že spočátku ne vy jste spravovali toho, obořil se Hospodin Bůh nás na nás; nebo jsme ho nehledali naležitě. **14** I posvětili se kněží i Levítové, aby přenesli truhlu Hospodina Boha Izraelského. **15** A nesli synové Levítů truhlu Boží, jakož byl přikázal Možiš, podlé slova Hospodinova, na ramenou svých na sochořích. **16** Řekl také David předním z Levítů, aby ustanovili z bratří svých zpěváky s nástroji muzickými, loutnami, harfami a cymbály, aby

zvučeli, povyšujíce hlasu s radostí. **17** Takž ustanovili Levítové Hémana syna Joelova, a z bratří jeho Azafa syna Berechiášova, a z synů Merari bratří jejich Etana syna Kusaiova. **18** A s nimi bratří jejich z druhého pořádku: Zachariáše, Béna, Jaaziele, Semiramota, Jechiele, Unni, Eliaba, Benaiáše, Maaseiáše, Mattitiáše, Elifele, Mikneiáše, Obededoma a Jehiele, vrátné. **19** Nebo zpěváci Héman, Azaf a Etan hrali hlasitě na cymbálích měděných, **20** A Zachariáš, Aziel, Semiramot, Jechiel, Unni, Eliab, Maaseiáš a Benaiáš na louthách, při zpěvu vysokém. **21** A Mattitiáš, Elifele, Mikneiáš, Obededom, Jehiel a Azaziáš hrali na harfách při zpěvu nízkém. **22** Chenaniáš pak, přední z Levítů nesoucích truhlu, spravoval, jak by nésti měli; nebo byl umělý. **23** Berechiáš pak a Elkána byli vrátní u truhly. **24** Sebaniáš také a Jozafat, Natanael, Amazai, Zachariáš, Benaiáš a Eliezer kněží, troubili na trouby před truhlu Boží; ale Obededom a Jechiáš byli též vrátní u truhly. **25** A tak vypravil se David a starší Izraelští a hejtmané, aby přenesli truhlu smlouvy Hospodinovy z domu Obededomova s veselím. **26** I stalo se, poněvadž Bůh pomáhal Levítům nesoucím truhlu smlouvy Hospodinovy, že obětovali sedm volů a sedm beranů. **27** David pak odíny pláštěm kmentovým, tolíkéž všickni Levítové, kteří nesli truhlu, i zpěváci, i Chenaniáš, správce nesoucích, mezi zpěváky. Měl také David na sobě efod Inéný. **28** Takž všecken lid Izraelský provázeli truhlu smlouvy Hospodinovy s plésáním a zvukem trouby, a pozaunů a cymbálů, a hrali na loutny a na harfy. **29** Když pak truhla smlouvy Hospodinovy vcházela do města Davidova, Míkol dcera Saulova vyhlédla z okna, a viduci krále Davida poskakujícího a plésajícího, pohrdla jím v srdci svém.

16 A když přinesli truhlu Boží a postavili ji u prostřed stánku, kterýž ji byl rozbil David, tedy obětovali oběti zápalné a oběti pokojné před Bohem. **2** Zatím dokonav David obětování oběti zápalných a pokojných, dal požehnání lidu ve jménu Hospodinovu. **3** Rozdělil také všechném mužům Izraelským, od muže až do ženy, jednomu každému po pecnu chleba a kusu masa, a vína láhvici. **4** Potom postavil před truhlu Hospodinovou služebníky z Levítů k připomínání, k vyznávání a k chválení Hospodina Boha Izraelského. **5** Azaf byl přední, a druhý po něm Zachariáš, Jehiel, Semiramot, Jechiel, Mattitiáš, Eliab, Benaiáš, Obededom a Jehiel. Ti na nástrojích, na louthách a harfách, ale Azaf na cymbálích hral. **6** Benaiáš pak a Jachaziel kněží s trubami byli ustavičně před truhlu smlouvy Boží. **7** Teprve dne ponejprve nařídil David, aby slaven byl Hospodin zpěvem tímto od Azafa a bratří jeho: **8** Slavte Hospodina, zvěstujte jméno jeho, a oznamujte mezi národy skutky jeho. **9** Zpívejte a žalmy prozpěvujte jemu, rozmlouvejte o všech divných skutcích jeho. **10** Chlubte se v svatém jménu jeho, vesel se srdeč těch, jenž hledají Hospodinu. **11** Hledejte Hospodina i síly jeho, hledejte tvář jeho ustavičně. **12** Rozpomínejte se na divné skutky jeho, kteréž čnil, na zázraky jeho, i na soudy úst jeho. **13** Ó símě Izraele, služebníka jeho, ó synové Jákobovi, vyvolení jeho, **14** Ont' jest Hospodin Bůh nás, na vši zemi soudové jeho. **15** Rozpomínejte se ustavičně na smlouvě jeho, na slovo, kteréž přikázal až do tisíce pokolení, **16** Kterouž učinil s Abrahamem, a na přísluhu jeho Izákovi. **17** A vystavil ji

Jákobovi za ustanovení, Izraelovi za smlouvu věčnou, **18** Pravě: Tobě dám zemi Kananejskou za provazec vládařství vašeho, **19** Ačkoli vás byl malý počet, a maličko byli jste v ní pohostini. **20** A přecházeli od národu do národu, a z království k jinému lidu. **21** Nedopustil žádnemu ublížit jím, ani i krále pro ně trestal, řka: **22** Nedotýkejte se pomazaných mých, a prorokům mým nečiňte nic zlého. **23** Zpívejte Hospodinu všecka země, zvěstujte den po dni spasení jeho. **24** Vypravujte mezi pohany slávu jeho, a mezi všemi národy divy jeho. **25** Nebo veliký jest Hospodin, a chvalitebný náramně, hroznější nadě všecky bohy. **26** Všickni zajisté bohové národů jsou modly, Hospodin pak nebesa učinil. **27** Sláva a jasnost před ním, síla a veselé na místě jeho. **28** Vzdejte Hospodinu čeleďi národů, vzdejte Hospodinu slávu i moc. **29** Vzdejte Hospodinu čest jména jeho, přineste dary a přidě před oblíčeje jeho, a sklánějte se před Hospodinem v okrasesvatosti. **30** Bojte se oblíčeje jeho všickni obyvatelé země, a budete' upevněn okršlek země, aby se nepohnul. **31** Veseliti se budou nebesa, a plésati bude země, a řeknou mezi pohany: Hospodin kraluje. **32** Zvuk vydá moře, i což v něm jest, veseliti se bude pole i vše, což jest na něm. **33** Tedy prozpěvovati bude dřív lesní před Hospodinem, nebot' se běre, aby soudil zemi. **34** Oslavujte Hospodina, neb dobrý jest, nebo na věky milosrdensví jeho. **35** A rceť: Zachovej nás, Bože spasení našeho, a shromažď nás, a vytrhní nás z pohanů, abychom slavili svaté jméno tvé, a chlubili se v chvále tvé. **36** Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský od věků až na věky. I řekl všecken lid: Amen, i Halelujah. **37** I nechal tu David před truhlu smlouvy Hospodinovy Azafa a bratří jeho, aby přisluhovali před truhlu ustavičně podlé povinnosti dne každého. **38** Též i Obededoma s bratřími jejich, osob šedesáte osm, Obededomu, pravím, syna Jedutunova, a Chosi, aby vrátní byli. **39** Sádochá také kněze a bratří jeho za kněží nechal před příbytkem Hospodinovým na výsostí, kteráž byla v Gabaon, **40** Aby obětovali zápalý Hospodinu na oltáři zápalu ustavičné, ráno i večer, podlé všeho, což psáno jest v zákoně Hospodinově, jež vdal Izraelovi. **41** A s nimi nechal Hémana a Jedutuna i jiných vybraných, kteríž vyčteni byli zejména, aby vzdávali chválu Hospodinu, proto že na věky trvá milosrdensví jeho. **42** Tém také, totíž Hémanovi a Jedutunovi, nechal trub a cymbálů, aby zvucieli, i jiných nástrojů muziky Boží, syny pak Jedutunovy postavil u vrat. **43** A tak rozešel se všecken lid, jeden každý do domu svého; David též navrátil se, aby požehnání dal domu svému.

17 I stalo se, když bydlil David v domě svém, že řekl Nátanovi proroku: Aj, já přebývám v domě cedrovém, truhla pak smlouvy Hospodinovy jest pod kortýnami. **2** I řekl Nátan Davidovi: Cožkoli jest v srdeci tvém, učin; nebo Bůh s tebou jest. **3** Potom té noci stalo se slovo Boží k Nátanovi, řkoucí: **4** Jdi a rci Davidovi služebníku mému: Toto díl Hospodin: Ne ty stavěti mi budeš dům k bydlení, **5** Poněvadž jsem nebydlil v žádném domě od toho dne, jakž jsem vyvedl syny Izraelské, až do dne tohoto, ale procházel jsem se z stánku do stánku, také i vně kromě příbytku. **6** Nadto kudyž jsem koli chodil se vším Izraelem, zdali jsem slovo řekl kterému z soudců Izraelských, (jmž jsem přikázal, aby páslí lid můj), řka: Proč jste mi neustavěli domu cedrového? **7** Protož nyní toto díl služebníku mému Davidovi:

Takto praví Hospodin zástupů: Já jsem tě vzl za ovčince, když jsi chodil za stádem, abys byl vývodou lidu mého Izraelského. **8** A byval jsem s tebou všudy, kamž jsi koli se obrátil, všecky také nepřátely tvé vyhladil jsem před tváří tvou, a učinil' jsem jméno veliké, jako jméno vznešených na zemi. **9** Ano i lidu svému Izraelskému způsobil jsem místo, a vštípil jej tu. I bude bydli na místě svém, a nepohně se více, aniž na něj dotíratí budou lidé nešlechetní, jako prvé, **10** Hned od toho času, jakž jsem ustanovil soudce nad lidem svým Izraelským, až jsem ponížil všech nepřátele tvých; nýbrž oznamujíť, že Hospodin sám vystaví tobě dům. **11** Nebo když se vyplní dnové tvoji, abys šel za otci svými, vzbudím símě tvé po tobě, kteréž bude z synů tvých, a utvrďm království jeho. **12** Ont' mi ustaví dům, a já utvrďm trůn jeho až na věky. **13** Já budu jemu otcem, a on mi bude synem, a milosrdenství svého neodejmu od něho, jako jsem je odjal od toho, který byl před tebou. **14** Ale postavím jej v domě svém a v království svém až na věky, a trůn jeho bude nepohnutelný až na věky. **15** Podlé všech slov těchto, a podlé všeho vidění tohoto, tak mluvil Nátan Davidovi. **16** Tedy všed král David, posadil se před Hospodinem, a řekl: Kdož jsem já, ó Hospodine Bože, a jaký jest dům můj, že jsi mne tak zvýšil? **17** Anoří i to jsi za málo u sebe položil, ó Bože, pročež jsi zamluvil se o domu služebníka svého i na dlouhé časy, a popatřil jsi na mne, jako na osobu člověka vzácného, Hospodine Bože. **18** Což ještě více mluvit má David před tebou o zvelebení služebníka tvého? Ty zajisté znáš služebníka svého. **19** Hospodine, pro služebníka svého a podlé srdce svého činiš velikou věc tuto, abys v známost uvedl všecky převeliké věci. **20** Hospodine, neníť tobě rovného, anoří není žádného Boha kromě tebe, podlé toho všeho, jakž jsmě slýchali ušima svýma. **21** Nebo kde jest který národ na zemi, jako lid tvůj Izraelský, jehož by Bůh šel, aby vykoupil sobě lid a dobyl sobě jména, čině veliké a hrozné věci, vyháněje před tváří lidu svého, kterýž jsi vykoupil z Egypta, pohany? **22** Zvolil jsi zajisté lid svůj Izraelský sobě za lid až na věky, a ty, Hospodine, sám jsi jejich Bohem. **23** Nyní tedy, Hospodine, slovo to, jímž jsi zamluvil se služebníku svému a domu jeho, budí jisté až na věky, a učiň tak, jakž jsi mluvil. **24** Budíž, pravím, jisté, tak aby velebeno bylo jméno tvé až na věky, a říkáno: Hospodin zástupů, Bůh Izraelský, jest Bůh nad Izraelem, a dům Davida služebníka tvého at' jest nepohnutelný před oblíčejem tvým. **25** Nebo ty, Bože můj, zjevíš jsi služebníku svému, že mu ustavíš dům, a protož směl služebník tvůj modlit se před tebou. **26** A tak, ó Hospodine, ty jsi sám Bůh, a mluvil jsi o služebníku svém dobré věci tyto. **27** Nyní tedy ráčil jsi požehnat domu služebníka svého, aby trval na věky před oblíčejem tvým; nebo jsi ty, Hospodine, požehnal, i budet' požehnaný na věky.

18 Stalo se potom, že porazil David Filistinské, a zemlil je, a vzal Gát i vesnice jeho z ruky Filistinských. **2** Porazil také i Moábské, a učiněni jsou Moábstí služebníci Davidovi, a dávali jemu plat. **3** Porazil též David Hadarezera krále Soba v Emat, když byl vytáhl, aby opanoval řeku Eufrates. **4** A pobral mu David tisíc vozů, a sedm tisíc jízdných, a dvacet tisíc mužů pěších, a zpodřezoval David žily všechnem koňům vozníkům.

Toliko zanechal z nich ke stu vozům. 5 Přítahli pak byli Syrští od Damašku na pomoc Hadarezerovi králi Soba, ale David porazil z Syrských dvamecítma tisíc mužů. 6 Tedy osadil David Syrii Damaškou. U učinění jsou Syrští služebníci Davidovi, dávajíce plat; nebo zachovával Hospodin Davida, kamž se koli obrátil. 7 Pobral také David štíty zlaté, kteréž měli služebníci Hadarezerovi, a přinesl je do Jeruzaléma. 8 Z Tibchat též a z Chun, měst Hadarezerových, nabral David mědi velmi mnoho, z kteréž potom slil Šalomoun moře měděné, a sloupy i nádobí měděné. 9 A když uslyšel Tohu král Emat, že porazil David všecko vojsko Hadarezera krále Soba, 10 Poslal Adorama syna svého k králi Davidovi, aby ho pozdravil přátelsky, a spolu se s ním radoval z toho, že bojoval s Hadarezerem, a porazil ho; (nebo vátil Tohu s Hadarezerem). Kterýžto přinesl všelijaké nádoby zlaté a stříbrné i měděné. 11 Ty také obětoval králi David Hospodinu s stříbrem a zlatem, kteréhož byl nabral ze všech národů, z Idumejských, z Moábských, z synů Ammon, z Filistinských, i z Amalechitských. 12 Abizai také syn Sarvie porazil Idumejských v údolí solnatém osmnácte tisíc. 13 Protož i nad Idumejskými postavil stráž, a učinění jsou všickni Idumejští služebníci Davidovi; nebo zachovával Hospodin Davida, kamž se koli obrátil. 14 A tak kraloval David nade vším Izraelem, a činil soud a spravedlnost všemu lidu svému. 15 Joáb pak syn Sarvie byl nad vojskem, a Jozafat syn Achiludův byl knáclelem. 16 Sádoch také syn Achitobův a Abimelech syn Abiatarův byli kněžími, a Susa byl písárem. 17 Banaiáš pak syn Joiadův byl nad Cheretejskými a Peletejskými, a synové Davidovi knížaty při králi.

19 Stalo se zatím, že umřel Náhas král Ammonitský, a kraloval syn jeho místo něho. 2 I řekl David: Učiním milosrdenství s Chanunem synem Náhasovým, nebo učinil otec jeho milosrdenství nade mnou. Tedy poslal David posly, aby ho potěšili pro otce jeho. I přišli služebníci Davidovi do země synů Ammon k Chanunovi, aby ho těšili. 3 Tedy řekla knížata Ammonitská Chanunovi: Což' se zdá, že David činí pocitovost otci tvému, že poslal k tobě, kterýž by tě potěšil? Zdali ne proto, aby shlédl a vyšpehovali, i podvrátili zemi tuto, přišli služebníci jeho k tobě? 4 Pročež Chanun vzav služebníky Davidovy, oholil je a zustříhal roucha jejich polovici až do rozkroků, a propustil je. 5 Tedy odešli někteří, a oznamili Davidovi o těch mužích. I poslal proti nim, (nebo byli muži ti zlehčeni velice), a rozkázel jím králi: Pobudte v Jeríchu, dokudž neobrostou brady vaše; potom se navráťte. 6 Vidouce pak Ammonitští, že se zošklivili Davidovi, poslal Chanun a synové Ammon tisíc hřiven stříbra, aby sobě najali ze mzdy z Mezopotamie a z Syrie Maacha a z Soba vozů a jezdů. 7 A najali sobě ze mzdy třídceti a dva tisíce vozů, a krále Maachu i lid jeho. Kterýžto přítahše, položili se s vojskem naproti Medaba. Ammonitští také shromáždívše se z měst svých, přitáhli k té bitvě. 8 Což uslyšav David, poslal Joába se vším vojskem udatných. 9 A tak vytáhše Ammonitští, sšikovali se k boji u brány města toho. Králové pak, kteříž byli přitáhlí, byli zvláště na poli. 10 A protož vida Joáb proti sobě sšikovaný lid z předu i z zadu, vybrav některé ze všech výborných Izraelských, sšikoval je také proti Syrským. 11

Ostatek pak lidu dal pod správu Abiziae bratra svého, a sšikoval se proti Ammonitským. 12 I řekl Joáb: Jestliže Syrští budou mne silnější, přispěješ mi na pomoc; pakli Ammonitští silnější budou tebe, já pomohu tobě. 13 Posilíž se, a zmužile se mějme, bojujíce za lid nás a za města Boha našeho, Hospodin však, což mu se dobře líbí, necht' učiní. 14 Takž přistoupil Joáb i lid, kterýž při něm byl, k bitvě proti Syrským. Ale oni utekli před ním. 15 V tom Ammonitští vidouce, že utíkají Syrští, utekli také i oni před Abizaiem bratrem jeho, a ušli do města. Joáb též navrátil se do Jeruzaléma. 16 A tak vidouce Syrští, že jsou poraženi od Izraelských, poslali posly, a vyvedli Syrské, kteříž bydlejí za řekou, a Sofach kníže vojska Hadarezerova vedl je. 17 I oznámeno to Davidovi. Kterýžto shromáždívše všecken lid Izraelský, přepravil se přes Jordán, a přitáhl k nim, a sšikoval vojsko proti nim. A když sšikoval David vojsko proti Syrským k bitvě, bojovali s ním. 18 Tedy utekli Syrští před Izraelem. I porazil David z Syrských sedm tisíc vozů, a čtyřicet tisíc lidu předchozího, až i Sofacha hejtmana vojska toho zabil. 19 Pročež když viděli služebníci Hadarezerovi, že jsou poraženi od Izraele, vešli v pokoj s Davidem, a sloužili jemu. A nechtěli více Syrští tahnouti na pomoc Ammonitským.

20 I stalo se po roce, když králové vyjíždívali na vojnu, že vedl Joáb lid válečný, a hubil zemi synů Ammon. A když přitáhl, oblehl Rabbu; (ale David zůstal v Jeruzalémě). I dobyl Joáb Rabby, a rozbořil ji. 2 Tedy sňal David korunu krále jejich s hlavy jeho, a našel, že vážila hřívnu zlata. A bylo v ní kamení drahé, i vstavena byla na hlavu Davidovu. Vyvezl též kořisti města velmi veliké. 3 Lid pak, kterýž v něm byl, vyvedl, a dal je pod pily a brány železné i sekery. A tak učinil David všechnem městům Ammonitským. I navrátil se David se vším lidem do Jeruzaléma. 4 Potom pak když trvala válka v Gázer s Filistinskými, tehdy zabil Sibbechai Chusatský Sippaje, kterýž byl zplozený z obrů, i sníženi jsou. 5 Byla ještě i jiná válka s Filistinskými, kdežto zabil Elchanan, syn Jairův, Lachmi bratra Goliáše Gittejského, u jehož kopí bylo dřevo jako vratidlo tkadlovcovské. 6 Opět byla jiná válka v Gát, a byl tam muž veliké postavy, kterýž měl po šesti prstech, všech čtyřmecítma, a byl i on zplozený z téhož obra. 7 Ten když haněl Izraele, zabil ho Jonata syn Semmaa, bratra Davidova. 8 Ti byli synové jednoho obra v Gát, kterýž padli od ruky Davidovy a od ruky služebníků jeho.

21 Satan pak povstal proti Izraelovi, a ponukl Davida, aby sečtl lid Izraelský. 2 Protož řekl David Joábovi a knížatům lidu: Jděte, sečtěte lid Izraelský od Bersabé až do Dan, a oznamte mi, abych věděl počet jich. 3 Ale Joáb řekl: Přidejž Hospodin lidu svého, což ho koli, stokrát více. I zdaliž, pane můj králi, nejsou všickni oni pána mého služebníci? Proč toho vyhledává pán můj? Proč má být uvedena pokleska na Izraele? 4 Ale řeč královská přemohla Joába. A tak vyšed Joáb, prošel všecken lid Izraelský; potom navrátil se do Jeruzaléma. 5 I dal Joáb počet lidu sečteného Davidovi. A bylo všeho lidu Izraelského jedenáctkrát sto tisíc mužů bojovních, lidu pak Judského čtyřikrát sto tisíc, a sedmdesáte tisíc mužů bojovních. 6 Pokolení pak Léví a Benaminova nepočítal mezi ně; nebo

v ošklivosti měl Joáb rozkázan královo. 7 Ovšem nelíbila se Bohu ta věc, protož ranil Izraele. 8 I řekl David Bohu: Zhřešil jsem těžeče, že jsem to učinil, ale nyní odejmi, prosím, nepravost služebníka svého, nebo jsem velmi blázničně učinil. 9 V tom mluvil Hospodin k Gádovi, proroku Davidovu, řka: 10 Jdi a rci Davidovi: Toto praví Hospodin: Trojíť věci podávám, vypovobě jednu z nich, kteroužt' bych učinil. 11 Tedy přišel Gád k Davidovi a řekl jemu: Toto praví Hospodin: Vol sobě, 12 Budto hlad za tři léta, bud' abys za tři měsíce kažen byl od protivníků svých, když by meč nepřátele tvých dotekl se tebe, aneb aby za tři dny meč Hospodinův a mor byl v zemi, a anděl Hospodinův aby hubil po všech končinách Izraelských. Již tedy viz, co mám odpovědít tomu, kterýž mne poslal. 13 I řekl David Gádovi: Úzko mi náramně; necht' prosím, upadnu v ruce Hospodinovy, neboť jsou mnohá slitování jeho, jediné at' v ruce lidské neupadám. 14 A tak uvedl Hospodin mor na lid Izraelský, a padlo jich z Izraele sedmdesáte tisíc mužů. 15 Poslal také Bůh anděla i na Jeruzalém, aby hubil jej. A když hubil, popatřil Hospodin, a zzelelo mu se toho zlého. I řekl andělu, kterýž hubil: Dostit' jest, zdrž ruku svou. Anděl pak stál podél humna Ornana Jebuzejského. 16 Mezi tím pozdvih David oči svých, užel anděla Hospodinova, stojícího mezi zemí a nebem, a meč dobytý v ruce jeho, vztažený proti Jeruzalému. I padl David, ano i starší, odní jsource žíněmi, na tvář své. 17 A řekl David Bohu: Zdaliž jsem já nerozkázel čisti lidu? A jáť jsem sám ten, kterýž jsem zhřešil, a převleml jsem zle učinil, tyto pak ovce co učinily? Hospodine, Bože můj, necht' jest, prosím, ruka tvá proti mně, a proti domu otce mého, ale proti lidu tvému necht' není rána. 18 Zatím anděl Hospodinův mluvil k Gádovi, aby řekl Davidovi, aby vstoupě, vzděl olтар Hospodinu na humně Ornana Jebuzejského. 19 I vstoupil David podlé řeči Gádovy, kterouž byl mluvil ve jméně Hospodinovu. 20 A obrátil se Ornan, užel toho anděla, a čtyři synové jeho s ním skryli se. Ornan pak mlátil pšenici. 21 V tom přišel David k Ornanovi. A pohleděv Ornan, užel Davida, a vyšed z humna toho, klaněl se Davidovi až k zemi. 22 Tedy řekl David Ornanovi: Dej mi to místo humna, at' vzdělám na něm oltar Hospodinu; za slušné peníze dej mi je, i přestane rána v lidu. 23 I řekl Ornan Davidovi: Necht' sobě vezme, a učiní pán můj král, což se mu za dobré vidí. Hle, přidám i voly tyto k oběti zápalné, a smyky na drva, i pšenici k oběti suché, to všecko dávám. 24 Král pak David řekl Ornanovi: Nikoli, ale raději koupím je od tebe za slušné peníze; nebot' nevezmu, což tvého jest, Hospodinu, aniž budu obětovati oběti zápalné darem dané. 25 I dal David Ornanovi za to místo zlata ztříž šesti set lotů. 26 A vzdělal tu David oltar Hospodinu, a obětoval zápalý a oběti pokojné, a vzýval Hospodina. Kterýžto vyslyšel ho, spustiv oheň s nebe na oltar zápalu. 27 I řekl Hospodin andělu, aby obrátil meč svůj do pošvy jeho. 28 Toho času když užel David, že jej vyslyšel Hospodin na humně Ornana Jebuzejského, obětovával tu oběti. 29 Nebo stánek Hospodinův, kterýž byl učinil Mojžíš na poušti, a oltar k zápalu toho času byl na výsosti v Gabaon. 30 David pak nemohl tam choditi k němu, aby hledal Boha, protože se zhorozil meče anděla Hospodinova.

22 I řekl David: Totot' jest místo domu Hospodina Boha, a toto jest místo oltáři k zápalu Izraelovi. 2 Protož přikázal David, aby shromáždili cizozemce přebývající v zemi Izraelské, a ustanovil z nich kameníky, aby tesali kamení k stavení domu Božího. 3 Železa také mnoho na hřeby, a na dvěře k branám i k spojování, připravil David, i mědi mnoho bez váhy. 4 Též i dříví cedrového bez počtu; nebo přiváželi Sidonští a Tyrští dříví cedrového množství Davidovi. 5 Nebo řekl byl David: Šalomoun syn můj mládenček jest malý, dům pak vystaven býti má Hospodinu veliký, znamenitý a slovouthný po všech zemích, a protož připravím mu nyní potřeb. A tak připravil David množství toho před smrtí svou. 6 Potom povolav Šalomouna syna svého, přikázal mu, aby vystavěl dům Hospodinu Bohu Izraelskému. 7 A řekl David Šalomounovi: Synu můj, uložil jsem byl v srdci svém vystavěti dům jméně Hospodina Boha svého. 8 Ale stala se ke mně řec Hospodinova, řkoucí: Mnohou jsi krev vylil, a boje veliké jsi vedl; nebudeš stavěti domu jméně mému, protože jsi mnoho krve vylil na zem přede mnou. 9 Aj, syn narodí se tobě, tent' bude muž pokojný. Odpočinutí zajisté dám jemu vůkol přede všemi nepřátele jeho, pročež Šalomoun slouti bude; nebo pokoj a odpočinutí dám Izraelovi za dnů jeho. 10 Ont' ustaví dům jméně mému, a on bude mi za syna, a já jemu za otce, a upevní trůn království jeho nad Izraelem až na věky. 11 Protož, synu můj, Hospodin bude s tebou, a šťastnět' se povede, a vystavíš dům Hospodina Boha svého, jakož mluvil o tobě. 12 A však dejž tobě Hospodin rozum a moudrost, a ustanovíš té nad Izraelem, abys ostříhal zákona Hospodina Boha svého. 13 A tehdyt' se šťastnět' povede, když ostříhati a činiti budeš ustanovení a soudy, kterýž přikázal Hospodin skrze Mojžíše lidu Izraelskému. Posilněj se a zmocni, neboj se, ani lekej. 14 A aj, já v nevolech svých připravil jsem k domu Hospodinovu sto tisíců centnéřů zlata, a stříbra tisíců centnéřů, mědi pak a železa bez váhy; nebo toho mnoho jest. Dřív také i kamení připravil jsem, a k tomu ostatek přidáš. 15 Přes to más u sebe hojně dělníků, kameníků a zedníků, i tesařů i jiných zběhlých ve všelijakém díle. 16 Zlata, stříbra, mědi a železa nemí počtu; snažíš se a dělej, a Hospodin budiž s tebou. 17 Přikázal také David všechnm křížatům Izraelským, aby pomáhali Šalomounovi synu jeho, řka: 18 Zdaliž Hospodin Bůh váš není s vámi, kterýž vám způsobil vůkol a vůkol odpočinutí? Nebo dal v ruku mou obyvatele země této, a podmaněna jest země Hospodinu a lidu jeho. 19 Nyní tedy vydejte se srdcem svým a duší svou k hledání Hospodina Boha svého, a přičinice se, vystavějte svatyni Hospodinu Bohu, abyste tam vnesli truhlu smlouvy Hospodinovy, a nádobí Bohu posvěcená do domu vystaveného jméně Hospodinovu.

23 Sstarav se pak David, a jsa pln dnů, ustanovil králem Šalomouna syna svého nad Izraelem, 2 A shromáždil všecka křížata Izraelská, i kněží a Levity. 3 I sečteni jsou Levítové od třídcítiletých a výše, a byl počet jich, vedle jmen a osob jejich, třídceti a osm tisíců. 4 Z kterýchž postaveno bylo nad dílem domu Hospodinova čtyřmecítna tisíců, vladařů pak a soudců šest tisíců, 5 A vrátných čtyři tisíce, a čtyři tisíce chválících Hospodina na nástrojích, kterýchž nadělal k chválení

Boha. 6 I nařídil David pořádku mezi syny Léví, totíž mezi syny Gerson, Kahat a Merari. 7 Z Gersona byli Ladan a Semei. 8 Synové Ladan: Kníže Jehiel, Zetam a Joel, ti tři. 9 Synové Semei: Selomit, Oziel a Háran, ti tři. Ta jsou knížata otcovských čeleďí Ladanských. 10 Synové pak Semei: Jachat, Zina, Jehus a Beria. Ti čtyři jsou synové Semei. 11 Byl pak Jachat kníže, a Ziza druhý, ale Jehus a Beria ne mnoho měli synů, a protož v čeleďi otcovské za jedny byli počítáni. 12 Synové Kahat: Amram, Izar, Hebron a Uziel, ti čtyři. 13 Synové Amramovi: Aron a Mojžíš. Byl pak oddělen Aron, aby sloužil v svatyni svatých, on i synové jeho na věky, a aby kadili před Hospodinem, a sloužili jemu, i dobrěčili ve jménu jeho až na věky. 14 Ale synové Mojžíše, muže Božího, počteni jsou v pokolení Léví. 15 Synové Mojžíšovi: Gersom a Eliezer. 16 Synové Gersomovi: Sebuel kníže. 17 A synové Eliezerovi: Rechabiáš kníže. Neměl pak Eliezer více synů, ale synové Rechabiášovi rozmnožili se velmi. 18 Synové Izarovi: Selomit kníže. 19 Synové Hebronovi: Jeriáš kníže, Amariáš druhý, Jachziel třetí, a Jekmaař čtvrté. 20 Synové Uzielovi: Mícha kníže, a Jezia druhý. 21 Synové Merari: Moholi a Musi. Synové Moholi: Eleazar a Cis. 22 Umřel pak Eleazar, a neměl synů, než tolíko dcery, kteréž pojali synové Cis, bratři jejich. 23 Synové Musi: Moholi a Eder a Jerimot, ti tři. 24 Ti jsou synové Léví po čeledech svých, knížata čeledí, kteréž vyčteni byli vedle počtu jmen a osob, konající dílo v přísluhování domu Hospodinova od dvacítiletých a výše. 25 Nebo řekl David: Odpočinutí dal Hospodin Bůh Izraelský lidu svému, a bydliště bude v Jeruzalémě až na věky. 26 Ano i Levítové nebudou více nositi stánku, ani kterých nádob jeho k přísluhování jeho. 27 A tak podlé nařízení Davidova nejposlednějšího byvše sečteni synové Léví, počna od dvacítiletých a výše, 28 Postaveni byli, aby byli ku pomoci synů Aronových, v přísluhování domu Hospodinova v sířících, v pokojích a při očištěvání všeliké věci svaté, i při práci služebnosti domu Božího, 29 Též při chlebích posvátných, a při běli k obětem suchým, při koláčích přesných, a při párvicích a rendlících, i při všeliké mříze a mření, 30 A aby stáli každého jitra k slavení a chválení Hospodina, tolíkéž i u večer, 31 A při všeliké oběti zápalů Hospodinových ve dny sobotní, a na novměsíce a v svátky výroční v jistém počtu, vedle řádu jejich ustavivě před Hospodinem, 32 A tak aby drželi stráž stánku úmluvy, a stráž svatyně, i stráž synů Aronových, bratří svých v službě domu Hospodinova.

24 Synů pak Aronových tato jsou zpřádaní: Synové Aronovi: Nádab, Abiu, Eleazar a Itamar. 2 Ale že umřel Nádab a Abiu před otcem svým, a neměli synů, protož konali úřad kněžský Eleazar a Itamar. 3 Kteréž zpřádal David, totíž Sádochá z synů Eleazarových, a Achimelech z synů Itamarových, vedle počtu a řádu jejich v přísluhování jejich. 4 Nalezeno pak synů Eleazarových více předních mužů, než synů Itamarových, a rozdělili je. Z synů Eleazarových bylo předních po domích otcovských šestnáct, a z synů Itamarových po čeledech otcovských osm. 5 I rozděleni jsou losem jedni od druhých, ačkolik byli knížata nad věcmi svatými, a knížata Boží z synů Eleazarových a z synů Itamarových. 6 I popsal je Semaiáš syn Natanaelův, písář z pokolení Léví před králem a knížaty,

a Sádochem knězem a Achimelechem synem Abiatarovým i knížaty čeleďí otcovských mezi kněžími a Levity, tak že dům otcovský jeden zaznamenán Eleazarovi, tolíkéž druhý zaznamenán Itamarovi. 7 Padl pak los první na Johoiariba, na Jedaiáše druhý, 8 Na Charima třetí, na Seorima čtvrtý, 9 Na Malkiáše pátý, na Miamin šestý, 10 Na Hakkzoa sedmý, na Abiáše osmý, 11 Na Jesua devátý, na Sechanáše desátý, 12 Na Eliasiba jedenáctý, na Jakima dvanáctý, 13 Na Chappa třináctý, na Jesebaba čtrnáctý, 14 Na Bilu patnáctý, na Immera šestnáctý, 15 Na Chezira sedmnáctý, na Happizeza osmnáctý, 16 Na Petachiáše devatenáctý, na Ezechiele dvacátý, 17 Na Jachina jedenmecitý, na Gamule dvamecitý, 18 Na Delaiáše třímeceitý, na Maaseiáše čtyřmeceitý. 19 Ti jsou,jenž zřízeni byli v přísluhování svých, aby vcházeli do domu Hospodinova podél řádu svého, pod spravou Arona otce jejich, jakož mu byl přikázal Hospodin Bůh Izraelský. 20 Z synů Léví ostatních, z synů Amramových Subael, z synů Subael Jechdeiáš. 21 Z Rechabiáše, z synů Rechabiášových kníže Izíáš. 22 Z Izara Selomot, z synů Selomotových Jachat. 23 Synové pak Jeriášovi: Amariáš druhý, Jachziel třetí, Jekamam čtvrtý. 24 Syn Uzielův Mícha, z synů Míchy Samir. 25 Bratr Míchův Izíáš, a syn Izíášův Zachariáš. 26 Synové Merari: Moholi a Musi, synové Jaaziášovi: Beno. 27 Synové Merari z Jaaziáše: Beno, Soham, Zakur a Ibri. 28 Z Moholi Eleazar, kteréž neměl synů. 29 Z Cisa synové Cisovi: Jerachmeel. 30 Synové pak Musi: Moholi, Eder a Jerimot. Ti jsou synové Levítů po domích otců svých. 31 I ti také metali losy naproti bratřím svým, synům Aronovým, před Davidem králem, Sádochem a Achimelechem, i knížaty otcovských čeleďí z kněží a Levítů, z čeleďí otcovských, každý přednější naproti bratu svému mladšímu.

25 I oddělil David a knížata vojska k službě syny Azafovou a Hémanovy a Jedutunovy, kteříž by prorokovali při harfách, při loutnách a při cimbálích. Byl pak počet jejich, totíž mužů těch, jenž práci vedli v přísluhování svém, 2 Z synů Azafových: Zakur, Jozef, Netaniáš a Asarela, synové Azafovi, pod spravou Azafovou byli, kteréž prorokoval k rozkazu královu. 3 Z Jedutuna synů Jedutunových bylo šest: Godoliáš, Zeri, Izaiáš, Chasabiáš, Mattitiáš a Simei, pod spravou otce jejich Jedutuna, kteréž prorokoval při harfě k slavení a chválení Hospodina. 4 Z Hémana synové Hémanovi: Bukkiáš, Mataniáš, Uziel, Sebuel, Jerimot, Chananiáš, Chanani, Eliáta, Giddalti, Romantiezer, Jazbekasa, Malloti, Hotir a Machaziot. 5 Všickni ti synové Hémanovi, proroka králova v slovích Božských, k vyvyšování moci. A dal Bůh Hémanovi synů čtrnácté a dcery tři. 6 Všickni ti byli pod spravou otce svého, při zpívání v domě Hospodinově na cimbálích, loutnách a harfách, k službě v domě Božím vedle poručení králova Azafovi, Jedutunovi a Hémanovi. 7 Byl pak počet jich s bratřimi jejich, těmi, kteříž byli vycvičeni v zpěvích Hospodinových, všech mistrů dvě stě osmdesát osm. 8 Tedy metali losy, houf držících stráž naproti druhému, jakž malý, tak veliký, mistr i učedník. 9 I padl první los v čeleďi Azaf na Jozefa, na Godoliáše s bratřimi a syny jeho druhý, jichž bylo dvanácti. 10 Třetí na Zakura, synům jeho a bratřím jeho dvanácti. 11 Čtvrtý na Izara, synům jeho a bratřím jeho dvanácti. 12 Pátý

na Netaniáše, synům jeho a bratřím jeho dvanácti. **13** Šestý na Bukkiáše, synům jeho a bratřím jeho dvanácti. **14** Sedmý na Jesarele, synům jeho a bratřím jeho dvanácti. **15** Osmý na Izaiáše, synům jeho a bratřím jeho dvanácti. **16** Devátý na Mataniáše, synům a bratřím jeho dvanácti. **17** Desátý na Simei, synům a bratřím jeho dvanácti. **18** Jedenáctý na Azarele, synům a bratřím jeho dvanácti. **19** Dvanáctý na Chasabiáše, synům a bratřím jeho dvanácti. **20** Třináctý na Subaele, synům a bratřím jeho dvanácti. **21** Čtrnáctý na Mattitiáše, synům a bratřím jeho dvanácti. **22** Patnáctý na Jerimota, synům a bratřím jeho dvanácti. **23** Šestnáctý na Chananiáše, synům a bratřím jeho dvanácti. **24** Sedmnáctý na Jazbekasa, synům a bratřím jeho dvanácti. **25** Osmnáctý na Chanani, synům a bratřím jeho dvanácti. **26** Devatenáctý na Malloti, synům a bratřím jeho dvanácti. **27** Dvacátý na Eliatu, synům a bratřím jeho dvanácti. **28** Jedenmecítý na Hotira, synům a bratřím jeho dvanácti. **29** Dvamecítý na Giddalta, synům a bratřím jeho dvanácti. **30** Třímečítý na Machaziota, synům a bratřím jeho dvanácti. **31** Čtyřmečítý na Romantiezera, synům a bratřím jeho dvanácti.

26 Zpořádání pak vrátných takové bylo: Z Chorejských Meselemiáš syn Chóre, z synů Azafových. **2** A z Meselemiášových synů: Zachariáš prvorovený, Jedael druhý, Zebadiáš třetí, Jatniel čtvrtý, **3** Elam pátý, Jochanan šestý, Elioenaisedmý. **4** A z Obededomových synů: Semaiáš prvorovený, Jozabad druhý, Joach třetí, Sachar čtvrtý a Natanael pátý, **5** Amiel šestý, Izachar sedmý, Pehulletai osmý; nebo požehnal mu Bůh. **6** Semaiášovi pak synu jeho zrodili se synové, kteríž panovali v domě otce svého; nebo muži udatní byli. **7** Synové Semaiášovi: Otni a Rafael, Obéd a Elzabad, jehož bratři byli muži udatní; též Elihu a Semachiáš. **8** Všichni ti z potomků Obededomových, oni sami i synové jejich a bratři jejich, jeden každý muž udatný a způsobný k službě, šedesáte a dva všechn z Obededoma. **9** Též synů a bratří Meselemiášových, mužů silných, osmnáct. **10** Z Chosových pak, kterýž byl z synů Merari, synové byli: Simri kníže. Ačkoli nebyl prvorovený, však postavil ho otec jeho za předního. **11** Helkiáš druhý, Tebalíáš třetí, Zachariáš čtvrtý. Všech synů a bratří Chosových třinácté. **12** Tém rozděleny jsou povinnosti, aby byli vrátnými po mužích předních, držíce stráž naproti bratřím svým při službě v domě Hospodinově. **13** Nebo metali losy, jakož malý, tak veliký, po domích svých otcovských, k jedné každé bráně. **14** I padl los k východu Selemiášovi. Zachariášovi také synu jeho, rádci opatrnému, uvrhl losy, i padl los jeho na půlnoci. **15** Obededomovi pak na poledne, ale synům jeho na dům pokladů. **16** Suppimovi a Chosovi na západ s branou Salléchet, na cestě podlážené vzhůru jdoucí. Stráž byla naproti stráži. **17** K východu Levítů šest, k půlnoci na den čtyři, ku poledni na den čtyři, a při domě pokladu dva a dva, **18** V straně zevnitřní k západu, po čtyřech k příkopu, po dvou k straně zevnitřní. **19** Ta jsou zpořádání vrátných synů Chóre a synů Merari. **20** Tito také Levítové: Achiaš byl nad poklady domu Božího, totiž nad poklady věcí posvátných. **21** Z synů Ladanových synové Gersunských, z Ladana knížata otcovských čeleď, z Ladana totiž Gersunského Jechiel. **22** Synové Jechielovi, Zetam a

Joel bratr jeho, byli nad poklady domu Hospodinova. **23** Z Amramských, z Izarských z Hebronských a z Ozielských. **24** Sebuel pak syn Gersoma, syna Mojížova, přední nad poklady. **25** Ale bratří jeho z Eliezera: Rechabiáš syn jeho, a Izaiáš syn jeho, a Joram syn jeho, a Zichri syn jeho, a Selomit syn jeho. **26** Ten Selomit a bratří jeho byli nade všemi poklady věcí posvátných, kterýž byl posvětil David král a knížata čeleď otcovských, i hejtmané a setníci s vývodami vojska. **27** Nebo ze bojů a z kořistí obětovávali k opravě domu Hospodinova, **28** A čehožkoli byl posvětil Samuel prorok, a Saul syn Cis, a Abner syn Nerúv, a Joáb syn Sarvie. Kdokoli posvěcoval čeho, dával do rukou Selomita a bratří jeho. **29** Z Izarských Chenaniáš a synové jeho, nad dílem, kteréž vně děláno, byli v Izraeli za úředníky a soudce. **30** Z Hebronských Chasabiáš a bratří jeho, mužů silných tisíc a sedm set bylo v přednosti nad Izraelem, za Jordánem k západu, ve všelikém díle Hospodinově a v službě královské. **31** Mezi kterýmiž Hebronskými Jeriáš kníže byl nad Hebronskými v pokolení jejich, po čeledech otcovských; nebo léta čtyřdcátko kralování Davidova vyhledávání byli, a nalezeni jsou mezi nimi muži udatní v Jazar Galádké, **32** A bratří jeho, mužů silných, dva tisíce a sedm set, knížat otcovských čeleď. Kteréž ustanovil David král nad Rubenskými a Gádskými, a nad polovicí pokolení Manassesova, ve všech věcech Božských i věcech královských.

27 Synové pak Izraelští podlé počtu svého, knížata čeleď otcovských a hejtmané a setníci a úředníci nad těmi, kteríž přisluhovali králi ve všech věcech jedni po druhých, vcházejíce a vycházejíce na každý měsíc, přes všecky měsíce roku: V jednom každém houfě bylo jich čtyřmecítmá tisíců. **2** Nad houfem prvním první měsíc byl Jasobam, syn Zabdielův, a v houfě jeho bylo čtyřmecítmá tisíců. **3** Z synů Fáresových bylo to kníže všech knížat nad vojsky, měsíce prvního. **4** Zatím nad houfem na měsíc druhý byl Dodai Achochitský i s houfem svým, potom Miklot vývoda, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **5** Kníže vojska třetího na třetí měsíc Banaiáš syn Joiady, nejvyššího kněze, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **6** Ten Banaiáš byl silný mezi třídcíti a nad třídcíti, a v houfě jeho Amizabad syn jeho. **7** Čtvrtého houfu kníže na čtvrtý měsíc Azael, bratr Joábův, a Zebadiáš syn jeho po něm, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **8** Pátého na pátý měsíc kníže Samhut Izrachitský, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **9** Šestého na šestý měsíc Híra, syn Ikeše Tekoitského, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **10** Sedmého na sedmý měsíc Chelez Pelonský z synů Efraimových, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **11** Osmého na osmý měsíc Sibbechai Chusatský z Zarchejských, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **12** Devátého na devátý měsíc Abiezer Anatotský z Beniaminských, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **13** Desátého na měsíc desátý Maharai Netofatský z Zarchejských, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **14** Jedenáctého na jedenáctý měsíc Banaiáš Faratonský z synů Efraimových, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **15** Dvanáctého na dvanáctý měsíc Cheldai Netofatský z Otoniele, a v houfě jeho čtyřmecítmá tisíců. **16** Mimo to byli nad pokoleními Izraelskými, nad Rubenskými vývoda Eliezer syn Zichrův, nad Simeonskými Sefatiáš syn Maachův, **17** Nad pokolením Léví Chasabiáš syn Kemuelův, nad Aronovým Sádoch, **18** Nad

Judovým Elihu z bratří Davidových, nad Izacharovým Amri syn Michaelův, **19** Nad Zabulonovým Izmaiš syn Abdiášův, nad Neftalímovým Jerimot syn Azrielův, **20** Nad syny Efraimovými Ozeáš syn Azaziášův, nad polovicí pokolení Manasse Joel syn Pedaiášův, **21** Nad druhou pak polovicí Manasse v Gálad Iddo syn Zachariášův, nad Beniaminovým Jaasiel syn Abnerův, **22** Nad Danovým Azarel syn Jerochamův. Ta jsou knížata pokolení Izraelských. **23** Nesečl jich pak David všech od dvacítiletých a níže; nebo byl řekl Hospodin, že rozmnóží Izraele jako hvězdy nebeské. **24** A ačkoli Joáb syn Sarvie počal jich počítati, však nedokonal; nebo proto přišel hněv Boží na Izraele, aniž jest vložen počet ten v knihu o králi Davidovi. **25** Nad poklady pak královskými byl Azmavet syn Adielův, a nad důchody z polí, z měst a ze vsí i z zámku byl Jonatan syn Uziášův. **26** A nad dělníky na poli, při dělání rolí, Ezri syn Chelubův. **27** A nad vinicemi Semeiáš Ramatský, a nad úrodomi z vinic i nad sklepy vinnými Zabdi Sifmejský. **28** A nad olivovím a planým fíkovím, kteréž jest na polích, Baalchanan Gederský, a nad špižírnami olejními Joas. **29** A nad skoty, kteréž se pásli v Sáron, Sitrai Sáronský, a nad skoty v údolích Safat syn Adlai. **30** A nad velbloudy Obil Izmaelský, nad oslicemi Jechdeiáš Meronotský, **31** Nad bravý pak Jazim Agarejský. Všickni ti úředníci byli nad statkem krále Davida. **32** Ale Jonatan strýc Davidův byl rada, muž rozumný a kancléř. On a Jechiel syn Chachmonův býval s syny královskými. **33** Achitofel též rada králova, a Chusai Architský přítel králův. **34** Po Achitofelovi potom byl Joiada syn Banaiášův, a Abiatar, a kníže vojska králova Joáb.

28 Shromáždil pak David všecka knížata Izraelská, knížata jednoho každého pokolení, a knížata houfů sloužících králi, i hejtmany a setníky, i úředníky nade vším statkem a jméním královým i synů jeho s komorníky, i se všemi vzácnými a udatnými lidmi, do Jeruzaléma. **2** A povstav David král na nohy své, řekl: Slyšte mne, bratři moji a lide můj. Já jsem uložil v srdci svém vystavěti dům k odpočinutí truhle úmluvy Hospodinovy, a ku podnoži noh Boha našeho, a připravil jsem byl potřeby k stavení. **3** Ale Bůh mi řekl: Nebudeš stavěti domu jménu mému, protože jsi muž válkami zaměstkaný a krev jsi vyleval. **4** Vyloupli pak Hospodin Bůh Izraelský mne ze vší čeledi otce mého, abych byl králem nad Izraelem na věky; nebo z Judy vybral vývodu a z domu Judova čeleď otce mého, a z synů otce mého mne ráčil za krále ustanoviti nade vším Izraelem. **5** Tolikéž ze všech synů mých, (nebo mnoho synů dal mi Hospodin), vybral Šalomouna syna mého, aby seděl na stolici království Hospodinova nad Izraelem, **6** A řekl mi: Šalomoun syn tvůj, ten mi vzdělá dům můj a síně mé; nebo jsem jej sobě zvolil za syna, a já budu jemu za otce. **7** I utvrďím království jeho až na věky, bude-li stálý v ostříhání příkazání mých a soudů mých, jako i nynějšího času. **8** Nyní tedy při přítomnosti všeho Izraele, shromáždění Hospodinova, an slyší Bůh nás, napomínám vás: Zachovávejte a dotazujete se na všecka příkázaní Hospodina Boha svého, abyste vládli zemí dobrou, a v dědictví její uvedli i syny své po sobě až na věky. **9** Ty také, Šalomoun, synu můj, znej Boha otce svého, a služ jemu celým srdcem a myslí ochotnou. Nebo všecka srdce zpytuje Hospodin a všecká mysl tanutu zná.

Budeš-li ho hledati, nalezeňej; pakli ho opustíš, zavrže tě na věky. **10** A tak viziž, že tě Hospodin zvolil, abys vystavěl dům svatyně; posilniž se a dělej. **11** Dal pak David Šalomounovi synu svému formu sířce i pokojů jejích, a sklepů i paláců a komor jejich vnitřních, i domu pro slitovnici, **12** A formu všeho toho, což byl složil v mysl své o síních domu Hospodinova, i o všech komorách vůkol chrámu pro poklady domu Božího, i pro poklady věcí posvátných, **13** I pro houfy kněží a Levítů, a pro všecko dílo služby domu Hospodinova, a pro všecko nádobí k přísluhování v domě Hospodinově. **14** Dal též zlata v jisté váze na nádobí zlaté, na všelijaké nádobí k jedné každé službě, též stříbra na všecky nádoby stříbrné v jisté váze na všelijaké nádobí k jedné každé službě, **15** Totíž váhu na svícnu zlaté, a lampy jejich zlaté podlé váhy jednoho každého svícnu i lamp jeho, na svícnu pak stříbrné podlé váhy svícnu každého a lamp jeho, jakž potřebí bylo každému svícnu. **16** Zlata též váhu na stoly předložení na jeden každý stůl, i stříbra na stoly stříbrné, **17** I na vidličky a na kotlíky, i na přikryvadla zlata ryzího, a na medenice zlaté váhu na jednu každou medenici, tolíkéž na medenice stříbrné jistou váhu na jednu každou medenici. **18** Také na oltář k kadenci zlata ryzího váhu, zlata i k udělání vozů cherubínů, kteréž by rozařenými křídly zastírali truhlu úmluvy Hospodinovy. **19** Všecko to skrze vypsání z ruky Hospodinovy mne došlo, kterýž mi to dal, abych vyzrozměl všemu dílu formy té. **20** A tak řekl David Šalomounovi synu svému: Posilniž se a zmocni a dělej; neboj se, ani lekej. Nebo Hospodin Bůh, Bůh můj s tebou bude, nenecháť tebe samého, aniž tě opustí, až i dokonáno bude všecko dílo služby domu Hospodinova. **21** Hle, i houfové kněží a Levítů ke všecké službě domu Božího s tebou také budou při všeckém díle, jsouce všickni ochotní a prozřetelní v moudrosti při všecké práci, knížata také i všecken lid ke všechném slovům tvým.

29 Potom řekl David král všemu shromáždění: Šalomouna syna mého jediného vyvolil Bůh ještě malíčkého a mladého, dílo pak toto veliké jest; nebo ne člověku palác ten, ale Hospodinu Bohu býti má. **2** Já zajisté podlé své nejvyšší možnosti nachystal jsem potřeb k domu Boha svého, zlata k nádobám zlatým, a stříbra k stříbrným, mědi k měděným, železa k železným a dříví k dřevěným, kamení onychinového i kamení k vsazování, i karbunkulového, a rozličných barev, a všelijakého kamení drahého, i kamení mramorového hojně. **3** Nadto z veliké lásky k domu Boha svého, maje zvláštní poklad zlata a stříbra, i ten dávám k domu Boha svého mimo všecko to, což jsem připravil k domu svatyně, **4** Totíž tři tisíce centnéřů zlata, zlata z Ofir, a sedm tisíc centnéřů stříbra přečištěného k potažení stěn domů svatých, **5** Zlata k nádobám zlatým a stříbra k stříbrným i ke všeckému dílu řemeslnému. A jestliže jest kdo více, ještě by co chtěl dobrovolně obětovati dnes Hospodinu? **6** Tedy knížata čeleďi otcovských a knížata pokolení Izraelských, i hejtmané a setníci i úředníci nad dílem královským dobrovolně obětovali. **7** A dali k službě domu Božího zlata pět tisíc centnéřů, a deset tisíc zlatých, stříbra pak deset tisíc centnéřů, a mědi osmnácte tisíc centnéřů, a železa sto tisíc centnéřů. **8** Kdožkoli měli kamení drahé, dávali do pokladu domu Hospodinova do rukou Jechiele Gersunského. **9** I veselil se lid, že tak ochotně obětovali; nebo

celým srdcem dobrovolně obětovali Hospodinu. Nýbrž i král David radoval se radostí velikou. **10** A protož dobročešil David Hospodinu před oblíčejem všeho shromáždění, a řekl David: Požehnaný jsi ty Hospodine, Bože Izraele otce našeho, od věků až na věky. **11** Tvář jest, ó Hospodine, velebnost i moc i sláva, i vítězství i čest, ano i všecko, což jest v nebi i v zemi. Tvé jest, ó Hospodine, království, a ty jsi vyšší nad všelikou vrchnost. **12** I bohatství i sláva od tebe jest, a ty panuješ nade vším, a v ruce tvé jest moc a síla, a v ruce tvé také jest i to, kohož chceš zvelebiti a upevniti. **13** Nyní tedy, Bože náš, děkujeme tobě, a chválíme jméno slávy tvé. **14** Nebo kdo jsem já, a co jest lid můj, abychom mohli mít moc k tak dobrovolnému obětování tobě? Od tebet' jest zajisté všecko, a i to z ruky tvé dali jsme tobě. **15** Nebo my příchozí jsme před tebou a hosté, jako i všickni otcové naši; dnové naši jsou jako stín běžící po zemi beze vší zástavy. **16** Hospodine, Bože náš, všecka ta hojnost, kterouž jsme připravili k stavění domu tvého, jménu svatému tvému, z ruky tvé jest, a tvé jsou všecky věci. **17** Znám' pak, Bože můj, že ty zpytujes srdce, a upřímnost oblibuješ; protož já z upřímnosti srdce svého ochotně obětoval jsem toto všecko. Ano i lid tvůj, kterýž se ted' shledal, viděl jsem, jak s radostí chtivě obětuje tobě. **18** Hospodine, Bože Abrahama, Izáka a Izraele, otců našich, zachovejž to na věky, totič snažnost takovou srdce lidu svého, a nastrojuj srdce jejich sobě. **19** Šalomounovi také synu mému dej srdce upřímné, aby ostříhal příkázaní tvých, svědectví tvých a ustanovení tvých, a aby činil všecko, a vystavěl dům ten, k němuž jsem potřeby připravil. **20** Potom řekl David všemu shromáždění: Dobročeče nyní Hospodinu Bohu svému. I dobročečilo všecko shromáždění Hospodinu Bohu otců svých, a přisehnuvše hlavy, poklonili se Hospodinu i králi. **21** Zatím obětovali Hospodinu oběti, obětovali také zápalы Hospodinu nazejtří, volů tisíc, skopců tisíc, beranů tisíc, s mokrými oběťmi jejich, a jiných obětí množství za všecken lid Izraelský. **22** I jedli a pili před Hospodinem v ten den s radostí velikou. Potom za krále ustanovilipo druhé Šalomouna syna Davidova, a pomazali jej Hospodinu za vývodu, a Sádochá za kněze. **23** A tak dosedl Šalomoun na stolici Hospodinovu, aby byl králem místo Davida otce svého. I vedlo se mu šťastně, a poslouchal ho všecken Izrael. **24** Tolikéž i všecka knížata a znamení, i všickni synové krále Davida oddali se Šalomounovi králi. **25** I zvelebil Hospodin Šalomouna náramně před očima všeho Izraele, a dal mu slávu královskou, jakéž neměl před ním žádný král v Izraeli. **26** Kraloval pak byl David syn Izai nade vším Izraelem. **27** A dnů, v nichž kraloval David nad Izraelem, bylo čtyřiceti let. V Hebronu kraloval sedm let, a v Jeruzalémě kraloval třiceti a tři léta. **28** I umřel v starosti dobré, pln jsa dnů, bohatství a slávy, kraloval Šalomoun syn jeho místo něho. **29** Činové pak Davida krále první i poslední popsání jsou v knize Samuele proroka, a v knize Nátana proroka, též v knize Gáda proroka, **30** Se vším kralováním i silou jeho, i se všemi příběhy časů při něm i při lidu Izraelském, i při všech královstvích zemských.

2 Kronická

1 Když se pak zmocnil Šalomoun syn Davidův v království svém, a Hospodin Bůh jeho byl s ním, a zvelebil ho náramně: **2** Tedy rozkázal Šalomoun všemu Izraelovi i hejtmanům, setníkům i soudcům, i všechném knížatům nade vším Izraelem, i přednějším v čeledech otcovských. **3** I bral se Šalomoun a všecko to shromáždění s ním na výsost, kteráž byla v Gabaon; nebo tam byl stánek shromáždění Božího, kterýž byl udělal Mojžíš služebník Hospodinův na poušti. **4** (Truhlu pak Boží přivezl byl David z Kariatjeharim, připravil jí místo; nebo byl rozobil jí stan v Jeruzalémě.) **5** A oltář měděný, kterýž byl udělal Bezalel syn Uri, syna Hur, byl tam před stánkem Hospodinovým, kdež hledal ho Šalomoun i všecko to shromáždění. **6** I obětoval tam Šalomoun před Hospodinem na oltáři měděném, kterýž byl před stánkem úmluvy, a obětoval na něm tisíc zápalů. **7** Té noci ukázal se Bůh Šalomounovi, a řekl jemu: Žádej, zač chceš, a dám tobě. **8** I řekl Šalomoun Bohu: Ty jsi učinil otci mému Davidovi milosrdenství veliké, mne jsi též ustanovil králem místo něho. **9** Již tedy, Hospodine Bože, budíž stálé slovo tvé mluvené s Davidem otcem mým; nebo ty jsi mne ustanovil za krále nad lidem tak mnohým, jako jest prachu zemského. **10** Protož dej mi moudrost a umění, atbych vycházel mohl před lidem tímto i vcházet. Nebo kdož by mohl souditi tento lid tvůj tak mnohý? **11** Tedy odpověděl Bůh Šalomounovi: Proto že bylo to v srdci tvém, a nežádal jsi bohatství, ani zboží, ani slávy, ani bezživoti těch, jenž tebe nenávidí, aniž jsi také za dlouhý věk žádal, ale žádal jsi sobě moudrosti a umění, abys soudil lid můj, nad nímž jsem tě ustanovil za krále: **12** Moudrost a umění dáno jest tobě, k čemužt' přídám i bohatství a zboží, i slávy, tak že žádný z králů, kteříž byli před tebou, nebyl tobě rovný, aniž bude po tobě takového. **13** I navrátil se Šalomoun s výsotí, kteráž byla v Gabaon, do Jeruzaléma, od stánku úmluvy, a tak kraloval nad Izraelem. **14** Nashromáždil pak Šalomoun vozů a jezdců, a měl tisíc a čtyři sta vozů, a dvanácte tisíc jezdců, kteréž rozsadil do měst vozů, a při králi v Jeruzalémě. **15** I složil král stříbra a zlata v Jeruzalémě jako kamení, a dříví cedrového jako planého fíkoví, kteréž roste v údolí u velikém množství. **16** Přivodili také Šalomounovi koně z Egypta a koupě rozličné; nebo kupci královští brávali koupě rozličné za slušnou mzdu. **17** A vycházejíce, vodívali sprěz vozníků z Egypta za šest set lotů stříbra, koně pak za půl druhého sta. A tak všechném králům Hetejským i králům Syrským oni dodávali.

2 A umíniv Šalomoun stavěti dům jménu Hospodinova, a dům svůj královský, **2** Odečtl Šalomoun sedmdesát tisíc nosičů a osmdesát tisíc těch, kteříž tesali na hoře, a úředníků nad nimi tři tisíce a šest set. **3** Poslal také Šalomoun k Chiramovi králi Tyrskému, řka: Jakž jsi se choval k Davidovi otci mému, posílaje mu dříví cedrové, aby sobě stavěl dům k bydlení, tak čin i mně. **4** Nebo aj, já stavěti chci dům jménu Hospodina Boha svého, aby posvěcen byl jemu k tomu, aby se před ním kadilo vonnými věcmi, a k ustavičnému předkládání chlebů, i k zápalným obětem, ranním i večerním, ve dny sobotní a novoměsíčné, i na slavnosti Hospodina Boha našeho, což v

Izraeli na věky trvati má. **5** Dům pak, kterýž stavěti chci, veliký býti má; nebo Bůh náš větší jest nade všecky bohy. **6** Ač kdo jest, ješť by mohl dům jemu vystavěti, poněvadž ho nebe i nebesa nebes obsáhnouti nemohou? Ano i já kdo jsem, abych jemu dům vystavěti měl, než toliko k tomu, aby se kadilo před ním? **7** Protož nyní pošli mi muže umělého, kterýž by uměl dělati na zlatě, na stříbře, na mědi, na železe, i z latohlavu a z cervce, a z postavce modrého, a kterýž by uměl řezati řezby z jinými umělymi, kteříž jsou u mne v Judstu a v Jeruzalémě, kteréž zjednal David otec můj. **8** Přes to pošli mi také dříví cedrového a jedlového, a algumim z Libánu; nebo vím, že služebníci tvoji umějí sekati dříví Libánské. A hle, služebníci moji budou s služebníky tvými, **9** Aby mi připravili dostatek dříví; nebo dům, kterýž já stavěti chci, veliký býti má a slavný. **10** A aj, dám na dělníky, kteříž sekati mají dříví, pšenice semlené služebníkům tvým dvacet tisíc měr, a dvacet tisíc měr ječmene, a dvacet tisíc lák vína, a dvacet tisíc tun oleje. **11** I odpověděl Chiram králi Tyrský psáním, kteréž poslal k Šalomounovi: Jistě, žeť miluje Hospodin lid svůj, protož tě ustanovil nad nimi za krále. **12** Řekl dále Chiram: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, kterýž učinil nebe i zemi, a kterýž dal králi Davidovi syna moudrého, umělého, rozumného a opatrného, aby vystavěl dům Hospodinu a dům svůj královský. **13** Protož posíláme tedy muže moudrého, umělého a opatrného, kterýž byl u Chirama otce mého, **14** Syna jedné ženy ze dcer Dan, otce pak měl Tyrského, kterýž umí dělati na zlatě, na stříbře, na mědi, železe, kamení a na dříví, i z šarlatu, z postavce modrého, z kmentu a z cervce, tolíkéž řezati všelijaké řezby, a vymyslití všelijaké dílo, kteréž dáno mu bude s moudrými tvými, a s moudrými pána mého Davida otce tvého. **15** Pšenice však toliko a ječmene, oleje a vína, což řekl pán můj, necht' pošle služebníkům svým. **16** My pak nasekáme dříví z Libánu, což ho koli bude potřebí tobě, a připlavíme je tobě v vořích po moři k Joppe, a ty dás je voziti do Jeruzaléma. **17** A tak sečtl Šalomoun všecky cizozemce, kteříž byli v zemi Izraelské po sečtení tom, kterýžm sečtl je David otec jeho, a nalezeno jich sto a padesát tisíc, tři tisíce a šest set. **18** I vybral z nich sedmdesát tisíc nosičů, a osmdesát tisíc těch, kteříž sekali na hoře, tři pak tisíce a šest set úředníků, kteříž lid k dílu přidrželi.

3 I začal stavěti Šalomoun domu Hospodinova v Jeruzalémě na hoře Moria, kteráž byla ukázána Davidovi otci jeho, na místě, kteréž byl připravil David, na humně Ornana Jebuzejského. **2** A počal stavěti druhého měsíce, dne druhého, království svého léta čtvrtého. **3** A toto jest vyměření Šalomounovo při stavení domu Božího: Dlouhost loků podlé první míry bylo šedesáti loket, a šíř dvacítí loket. **4** A siř, kteráž byla v čele, jakž široký dům, byla na dvaceti loků, vysokost pak sto a dvacítí, a obložil ji vnitř zlatem čistým. **5** Dům pak veliký opažil dřívím jedlovým, kteréž obložil zlatem nejčistším, na němž po vrchu dal nadělati palm a řetízků. **6** Přikryl také dům ten kamenem drahým ozdobně; zlato pak to bylo zlato Parvaimské. **7** Obložil, pravím, dům, trámy, veřeje i stěny jeho, i dvěře jeho zlatem, a vyryl cherubíny na stěnách. **8** Udělal i dům svatyně svatých, jehož délka byla jako šířka domu, dvacítí loků, a šířka loků dvacítí,

a obložil ji zlatem výborným šesti sty centnéri. 9 Hřebíkové též vážili padesát lotů zlata, ano i síce obložil zlatem. 10 Udělal také v domě svatyně svatých dva cherubíny dílem remeselným, a obložil je zlatem. 11 Dlouhost křidel těch cherubínů byla na dvacetí loket. Křídlo jedno na pět loket, a dotýkalo se stěny domu, a druhé křídlo na pět loket dotýkalo se křídla cherubína druhého. 12 A tak křídla cherubínů jednoho na pět loket dotýkalo se stěny domu, a křídlo druhé na pět loket dosahovalo křídla cherubína druhého. 13 A tak křídla cherubínů těch roztažená byla na dvacetí loktů, a stáli na nohách svých, tváří svou obrácení do domu. 14 Udělal také i oponu z postavce modrého, z šarlatu, z červce a z kmentu, a udělal na ní cherubíny. 15 Udělal též před domem sloupy dva na třiceti a pět loktů výši, a makovice, kteréž byly na každém svrchu, na pět loket. 16 Zdělal též i řetízky jako v svatynysvatých, a otočil je okolo makovic těch sloupů, a udělal jablka zrnatých sto, dal mezi řetízky. 17 A tak postavil ty sloupy před chrámem, jeden po pravé a druhý po levé straně, a dal jméno tomu, kterýž byl po pravici Jachin, a jméno tomu, kterýž byl po levici, Boaz.

4 Udělal také i oltář měděný, zdělý dvacítí loktů, a dvacítí loktů zšíří, desíti pak loktů výši. 2 Udělal též moře slite, desíti loket od jednoho kraje k druhému, okrouhlé vůkol, výši na pět loktů, a okolek jeho třiceti loket vůkol. 3 Podobenství také volů pod ním, kterýchž všudy vůkol bylo deset do lokte, obkličujících moře vůkol; a tak byly dva řady volů slítých, spolu s mořem. 4 A stálo na dvanácti volích. Tři obráceni byli na půlnoci, a tři patřili k západu, tři zase postaveni byli ku poledni, a tři obráceni byli k východu, a moře svrchu na nich stálo, ale všech jich zadkové byly pod mořem. 5 A bylo zlouští na dlaň. Kraj jeho byl, jakýž bývá u kofíku aneb květu liliového, tři tisíce tun v se beroucí. 6 Udělal také deset umyvadel, a postavil jich pět po pravé straně, a pět po levé, k obmyvání z nich. Všecko, což se strojilo k zápalům, obmyvali z nich, ale moře, aby se z něho kněží umývali. 7 Nadto udělal i svícnů zlatých deset vedle slušnosti jejich, a postavil v chrámě, pět po pravé straně a pět po levé. 8 Udělal i stolů deset, kteréž postavil v chrámě, pět po pravé a pět po levé straně. K tomu udělal čísí zlatých sto. 9 Udělal potom síř kněžskou, též síř velikou, a dvěře u též síře okoval mědí. 10 Moře pak postavil na pravé straně k východu, naproti polední straně. 11 Nadělal také Chíram hrnců, lopat a kotlíků, a dokonal Chíram dílo, kteréž byl dělal králi Šalomounovi k domu Božímu. 12 Dva sloupy a kruhy, makovice také na vrchu těch dvou sloupů, a mřežování dvoje, aby přikrývalo ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů. 13 A jablka zrnatých čtyři sta na dvojím mřežování. Dvěma řady jablka zrnatá byla na mřežování jednom, aby přikrývala ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů. 14 Podstavky také zdělal, a umyvadla na těch podstavcích. 15 Moře jedno, a volů dvanácte pod ním. 16 Též hrnce a lopaty a vidličky třírohé, a všecko nádobí jejich zdělal Chíram s otcem svým králi Šalomounovi k domu Hšopodinovu z mědi přečisté. 17 Na rovinách Jordánských sléval to král v zemi jilovaté, mezi Sochot a Saredata. 18 A tak nadělal Šalomoun všech těch nádob velmi mnoho, tak že vahy té mědi vyhledáváno nebylo. 19 Zdělal také

Šalomoun ijiná všelijaká nádobí k domu Božímu, jako oltář zlatý a stoly, na nichž kladení byli chlebové předložení, 20 Tolikéž svíny i lampy jejich z zlata nejčistšího, aby je rozsvěcovali příslušně před svatyní svatých, 21 Květy také a lampy i utěradla z zlata, a to bylo zlato nejvýbornější. 22 I žaltáře a kotlíky, kadidlnice a nádoby k oharkům z zlata čistého, k tomu i bránu domu, dvěře vnitřní svatyně svatých, i dvěře domu, totíž v chrámě, byly z zlata.

5 A tak dokonáno jest všecko dílo, kteréž dělal Šalomoun k domu Hšopodinovu, a vnesl tam Šalomoun věci posvěcené od Davida otce svého, též stříbro a zlato, a všecko nádobí, složiv je mezi poklady domu Božího. 2 Tedy shromáždil Šalomoun starší Izraelské, a všecky přední z pokolení, totíž knížata čeleďí otcovských s syny Izraelskými do Jeruzálema, aby přenesli truhlu smlouvy Hšopodinovy z města Davidova, jenž jest Sion. 3 I shromáždili se k králi všickni muži Izraelští na slavnost, kteráž bývá měsíce sedmého. 4 Když pak přišli všickni starší Izraelští, vzali Levítové truhlu, 5 A nesli ji z hřbů, též stánek úmluvy, i všecka nádobí posvátná, kteráž byla v stánku, přenesli to kněží a Levítové. 6 Zatím král Šalomoun i všecko shromáždění Izraelské, kteréž se k němu sešlo, obětovali před truhlu ovce a voly, kteréž ani popisování, ani vycítání nebyli pro množství. 7 A tak vnesli kněží truhlu smlouvy Hšopodinovy na místo její, do vnitřního domu, do svatyně svatých, pod křídla cherubínů. 8 Nebo cherubínové měli roztažená křídla nad místem truhly, a přikrývali cherubínové truhlu i sochorý jejich z truhly, k předu svatyně svatých, vně však nebylo jich viděti. A byla tam až do tohoto dne. 10 Nic nebylo v truhle, kromě dvou tabulí, kteréž tam složil Mojžíš na Orébě tehdáž, když učinil Hšopodin smlouvu s syny Izraelskými, a oni vyšli z Egypta. 11 I stalo se, když vycházeli kněží z svatyně, (nebo všickni kněží, kteříž se koli našli, byli se posvětili, aniž šetřili pořádku. 12 Tak i Levítové zpěváci všickni, kteříž byli při Azafovi, Hémanovi a Jedutunovi, i synové jejich i bratří jejich, odní jsouce kmentem, stáli s cymbály a loutnami a harfami k východní straně oltáře, a s nimi kněží sto a dvacetí, troubících v trouby. 13 Nebo měli ti, kteříž spolu troubili v trouby, a zpěváci vydávati jeden zvuk k chválení a oslavování Hšopodina); a když povyšovali hlasu na trouby a cymbály i jiné nástroje hudebné, chválíce Hšopodina a řkouce, že dobrý jest, a že na věky trvá milosrdensví jeho: tedy oblast naplnil dům ten, dům totíž Hšopodinův. 14 Tak že nemohli kněží ostáti a sloužiti pro ten oblak; nebo sláva Hšopodinova byla naplnila dům Boží.

6 Tehdy řekl Šalomoun: Hšopodin řekl, že bude přebývati v mrákotě. 2 Aj, již' jsem vystavěl tobě, Pane, dům k přebývání, a místo, v němž bys přebýval na věky. 3 A obrátil král tvář svou, dával požehnání všemu shromáždění Izraelskému. (Všecko pak shromáždění Izraelské stálo.) 4 A řekl: Požehnány Hšopodin Bůh Izraelský, kteréž mluvil ústy svými Davidovi otci mému, a to teď skutečně naplnil, řka: 5 Od toho dne, jakž jsem vyvedl lid svůj z země Egyptské, nevyvolil jsem města z žádného pokolení Izraelského k vystavení domu, kdež by přebývalo jméno mé, aniž jsem vyvolil kterého muže, aby byl vývodou

na lidem mým Izraelským. 6 Ale vyvolil jsem Jeruzalém, aby tu přebývalo jméno mé, a vyvolil jsem Davida, aby byl nad lidem mým Izraelským. 7 Uložil tě byl zajisté David otec můj stavěti dům jménu Hospodina Boha Izraelského. 8 Ale Hospodin řekl Davidovi otcí mému: Ačkoli jsi uložil v srdci svém stavěti dům jménu mému, a dobrěs učinil, že to myslil v srdci svém, 9 A však ty nebudeš stavěti toho domu, ale syn tvůj, kterýž výjde z bedr tvých, on vystaví dům ten jménu mému. 10 A tak splnil Hospodin slovo své, kteréž byl mluvil. Nebo jsem povstal na místo Davida otce svého, a dosedl jsem na stolici Izraelskou, jakož byl mluvil Hospodin, a ustavěl jsem dům tento jménu Hospodina Boha Izraelského. 11 A postavil jsem tam truhlu, v níž jest smlouva Hospodinova, kterouž učinil s syny Izraelskými. 12 I postavil se před oltářem Hospodinovým, přede vším shromážděním Izraelským, a pozdvihl rukou svých. 13 Udělal pak byl Šalomoun výstupek měděný ku podobenství pánve, a postavil jej u prostřed síně, pěti loktů zdél, a pěti loket zšíří, a tří loket zvýší, i vstoupil na něj, a poklekl na kolena svá přede vším shromážděním Izraelským, a pozdvihl rukou svých k nebi, 14 A řekl: Hospodine Bože Izraelský, neníť podobného tobě Boha na nebi ani na zemi, kterýž by ostříhal smlouvy a milosrdenství služebníkům svým, chodícím před tebou v celém srdci svém, 15 Kterýž jsi splnil služebníku svému, Davidovi otcí mému, to, což jsi mluvil jemu. Jakž jsi mluvil ústy svými, tak jsi to skutečně naplnil, jakž se to dnes vidí. 16 Nyní tedy, ó Hospodine Bože Izraelský, naplníš služebníku svému, Davidovi otcí mému, což jsi mluvil jemu, řka: Nebudet' vyhlazen muž z rodu tvého od tváři mé, aby neměl seděti na stolici Izraelské, jestliže tolíko ostříhati budou synové tvoji cesty své, chodice v zákoně mém, tak jakož jsi ty chodil přede mnou. 17 Protož nyní, ó Hospodine Bože Izraelský, necht' jest upevněno slovo tvé, kterýž jsi mluvil služebníku svému Davidovi. 18 (Ač zdali v pravdě bydliti bude Bůh s člověkem na zemi? Aj, nebesa, nýbrž nebesa nebes neobsahuju té, mnohem méně dům tento, kterýž jsem vystavěl.) 19 A popatř k modlitbě služebníka svého a k úpění jeho, Hospodine Bože můj, slyše volání a modlitbu, kterouž služebník tvůj modlí se před tebou, 20 Aby oči tvé byly otevřené na dům tento dnem i nocí, na místo toto, o němž jsi mluvil, že tu přebývati bude jméno tvé, abys vyslychal modlitbu, kterouž se modlívati bude služebník tvůj na místě tomto. 21 Vyslychejž tedy modlitbu služebníka svého, i lidu svého Izraelského, kterouž se modlívati budou na místě tomto, ty vždy vyslychej z místa přebývání svého, s nebe, a vyslychaje, bud' milostiv. 22 Když by zhřešil člověk proti bližnímu svému, a nutil by ho k přísaze, tak že by přisahati musil, a přišla by ta přísaha před oltář do domu tohoto: 23 Ty vyslychej s nebe, a rozeznej i rozsud' služebníky své, mstě nad bezbožným, obraceje usilování jeho na hlavu jeho, a ospravedlňuje spravedlivého, odplacuje mu podlé spravedlnosti jeho. 24 Tolikéž když by poražen byl lid tvůj Izraelský od nepřátele, proto že zhřešili proti tobě, jestliže by obrátice se, vyznávali jméno tvé, a modléce se, poníženě by prosili tebe v domě tomto: 25 Ty vyslychej s nebe, a odpust hřich lidu svému Izraelskému, a přived' je zase do země, kterouž jsi jim dal i otcům jejich. 26 Podobně když by zaúrno bylo nebe, a nepršel by déšť, proto že zhřešili proti tobě, a modléce se

na místě tomto, vyznávali by jméno tvé, a od hřichu svého by se odvrátili po tvém trestání: 27 Ty vyslychej na nebi, a odpust hřich služebníků svých a lidu svého Izraelského, vyučuje je cestě výborné, po níž by chodili, a dej déšť na zemi svou, kterouž jsi dal lidu svému za dědictví. 28 Byl-li by hlad na zemi, byl-li by mor, sucho neb rez, kobylyk neb brouci jestliže by byli, ssoužil-li by jej nepřítel jeho v zemi obývání jeho, aneb jakákoli rána a jakákoli nemoc: 29 Všelikou modlitbu a každé úpění, kteréž by pocházelo od kteréhokoli člověka, aneb ode všeho lidu tvého Izraelského, když by jen poznajice jeden každý ránu svou a bolest svou, pozdvihl by rukou svých v domě tomto, 30 Ty vyslychej s nebe, z místa přebývání svého, a slituj se, a odplat' jednomu každému podlé skutků jeho, vedle toho, jakž znás srdce jeho, (ty zajisté sám znás srdce lidská), 31 Aby se báli tebe, a chodili po všech cestách tvých, po všecky dny, v nichž by žili byli na zemi, kterouž jsi dal otcům našim. 32 Nýbrž také i cizozemec, kterýž není z lidu tvého Izraelského, přišel-li by z země daleké pro jméno tvé veliké a ruku tvou silnou, a rámě tvé vztažené, když by přišli a modlili se v domě tomto: 33 Ty vyslychej s nebe, z místa přebývání svého, a učiň všecko to, o čež volati bude k tobě cizozemec ten, aby poznali všickni národnové země jméno tvé, a báli se tebe jako lid tvůj Izraelský, a aby poznali, že jméno tvé vyzýváno jest nad domem tímto, kterýž jsem vystavěl. 34 Když by vytáhl lid tvůj k boji proti nepřátelům svým cestou, kterouž bys je poslal, a modlili by se tobě naproti městu tomuto, kterýž jsi vyvolil, a domu tomuto, kterýž jsem ustavěl jménu tvému: 35 Ty vyslychej s nebe modlitbu a úpění jejich, a vyvod' při jejich. 36 Když by zhřešili proti tobě, (jakž není člověka, ještě by nehréšil), a rozhněvaje se na ně, vydal bys je v moc nepříteli, tak že by je jaté vedli ti, kterýž by je zjímal, do země daleké neb blízké: 37 A usmyslili by sobě v zemi, do níž by zajati byli, a obrátice se, modlili by se tobě v zemi zajetí svého, řkouce: Zhřešili jsme, převráceně jsme činili, a bezbožně jsme se chovali; 38 A tak navrátili by se k tobě celým srdcem svým a celou duší svou v zemi zajetí svého, do kteréž by zajati byli, a modlili by se naproti zemi své, kterouž jsi dal otcům jejich, a naproti městu, kteréž jsi vyvolil, a domu, kterýž jsem vzdělal jménu tvému: 39 Vyslychej s nebe, z místa příbytku svého, modlitbu jejich a úpění jejich, a vyvod' při jejich, a odpust' lidu svému, kterýž by zhřešil proti tobě. 40 Nyní tedy, Bože můj, necht' jsou, prosím, oči tvé otevřené, a uši tvé nakloněné k modlitbě na místě tomto. 41 Aj, nyní povstaň, ó Hospodine Bože, k odpočinutí svému, ty i truhla sily tvé; kněží tvoji, Hospodine Bože, necht' jsou oblečeni v spasení, a svatí tvoji at' se veselí v dobrých věcech. 42 Hospodine Bože, neodvracejž tvář od pomazaného svého, pamatum na milosrdenství zaslíbená Davidovi služebníku svému.

7 A když přestal Šalomoun modlit se, rychle oheň sstoupil s nebe, a sehnal zápal i jiné oběti, a sláva Hospodinova naplnila dům ten, 2 Tak že nemohli kněží vjít do domu Hospodinova, proto že naplnila sláva Hospodinova dům Hospodinův. 3 Všickni pak synové Izraelští viděli, když sstupoval oheň a sláva Hospodinova na dům, a padše tváří k zemi na dlážení, klaněli se a chválili Hospodina, že dobrý jest, a že na věky trvá milosrdenství jeho.

4 Při tom král a všecken lid obětovali oběti před Hospodinem. **5** Obětoval zajisté král Šalomoun oběť dvacítma tisíc volů, a ovec sto a dvacet tisíců, když posvěcovali domu Božího krále i všecken lid. **6** Ale kněží stáli při svých úřadích, též i Levítové s nástroji hudebnými Hospodinovými, kterýchž byl naděláš David král k oslavování Hospodina, (nebo na věky milosrdenství jeho), žalmem Davidovým, kterýž jím vydal. Jiní pak kněží troubili v trouby naproti nim, a všecken lid Izraelský stál. **7** Posvětil také Šalomoun prostředku té síň, kteráž byla před domem Hospodinovým; nebo obětoval tu oběti zápalné a tuky obětí, pokojných, proto že na oltáři měděném, kterýž byl udělen Šalomoun, nemohli se směstknati zápalové a oběti suché i tukové jejich. **8** I držel Šalomoun slavnost toho času za sedm dní, a všecken Izrael s ním, shromáždění velmi veliké odtud, kudyž se vchází do Emat, až ku potoku Egyptskému. **9** I světil dne osmého svátek; nebo posvěcení oltáře slavili za sedm dní, tolíkéž slavnost tu za sedm dní. **10** Třímečitného pak dne měsíce sedmého propustil lid k přibytíkům jejich s radostí a veselím srdce z toho, což dobrého učinil Hospodin Davidovi a Šalomounovi a Izraelovi lidu svému. **11** I dokonal Šalomoun dům Hospodinův a dům královský, a všecko, cožkoli byl uložil v srdci svém, aby učinil v domě Hospodinově a v domě svém, štěstně se mu vedlo. **12** V tom ukázal se Hospodin Šalomounovi v noci, a řekl jemu: Uslyšel jsem modlitbu tvou, a vyvolil jsem sobě to místo za dům obětí. **13** Jestliže zavru nebe, tak že by nebylo deště, a jestliže přikázi kobytkám, aby pohubily zemi, též jestliže pošli morovou ránu na lid svůj, **14** A ponužíjce se lid můj, nad nímž jest vzýváno jméno mé, modlili by se, a hledali by tvář mé, a odvrátili by se od cest svých zlých: i já také vyslyším je s nebe, a odpustím hřich jejich, a uzdravím zemi jejich. **15** Budouť již i oči mé otevřené, a uši mé nakloněné k modlitbě z místa tohoto. **16** Nebo nyní vyvolil jsem a posvětil domu tohoto, aby tu přebývalo jméno mé až na věky, a aby tu byly oči mé a srdce mé po všecky dny. **17** A ty budeš-li chodit přede mnou, jako chodil David otec tvůj, tak abys činil všecko to, což jsem přikázal tobě, ustanovení i soudů mých ostríhaje: **18** Utvrďím zajisté stolici království tvého, jakož jsem učinil smlouvou s Davidem otcem tvým, řka: Nebude vyhlazen muž z rodu tvého, aby nepanoval nad Izraelem. **19** Jestliže pak se odvrátíte a opustíte ustanovení má a přikázání má, kteráž jsem vám vydal, a odejdouce, sloužiti budete bohům cizím a klaněti se jim: **20** Vypléním takové z země své, kterouž jsem jim dal, a dům tento, kteréhož jsem posvětil jménu svému, zavrhoú od tváři své, a vydám jej v příslovi a v rozprávku mezi všeemi národy. **21** A tak dům ten, kterýž byl zvýšený každému jdoucímu mimo něj, bude k užasnutí, a dí: Proč tak učinil Hospodin zemi této a domu tomuto? **22** Tedy odpověď: Proto že opustili Hospodina Boha otců svých, kterýž je vyvedl z země Egyptské, a chopili se bohů cizích, a klanějíce se jim, sloužili jim, protož uvedl na ně všecky tyto zlé věci.

8 Stalo se potom po přeběhnutí dvaceti let, v nichž stavěl Šalomoun dům Hospodinův a dům svůj, a že vystavěl Šalomoun města, kteráž byl dal Chiram Šalomounovi, a osadil tam syny Izraelské. **3** Zatím táhli Šalomoun do Emat Soby, a zmocnil se jí. **4** I ustavěl Tadmor na poušti, a všecka města

skladů vystavěl v Emat. **5** Vystavěl i Betoron hořejší, též i Betoron dolejší, města ohrazená zdmi, branami i závorami. **6** Ano i Baalat a všecka města, v nichž měl skladы Šalomoun, a všecka města vozů, i města jízdných, všecko vedle žádosti své, cožkoli chtěl stavěti v Jeruzalémě a na Libánu, i po vši zemi panování svého. **7** Všecken také lid, kterýž byl pozůstal z Hetejských, a Amorejských a Ferezejských, a Hevejských a Jebuzejských, kteříž nebyli z Izraele, **8** Z synů jejich, kteříž byli pozůstali po nich v zemi té, jichž byli nevyhubili synové Izraelští, uvedl Šalomoun pod plat až do tohoto dne. **9** Ale z synů Izraelských, jichž nepodrobil Šalomoun v službu při díle svém, (nebo oni byli muži bojovní a přední knížata jeho, úředníci nad vozy a jezdci jeho), **10** Z těch, pravim, bylo předních vládařů, kteréž měl král Šalomoun, dvě stě a padesáte, kteríž panovali nad lidem. **11** Dceru pak Faraonovu přestěhoval Šalomoun z města Davidova do domu, kterýž jí byl vystavěl. Nebo řekl: Nemohlat' by bydliti manželka má v domě Davida krále Izraelského, nebo svatý jest, proto že vešla do něho truhla Hospodinova. **12** Tedy obětoval Šalomoun zápaly Hospodinu na oltáři Hospodinovu, kterýž byl vzdělal před síní, **13** Cokoli náležitě každého dne obětováno byti mělo podlé příkazaní Mojžíšova, ve dny sobotní, na novměsíce a na slavnosti, po tříkrát do roka, na slavnost přesnic, na slavnost těchodnů, a na slavnost stánek. **14** Ustanovil také podlé nařízení Davida otce svého pořádky kněžské k úřadům jejich, a Levíty ku povinnostem jejich, aby chváli Boha, a přisluhovali při kněžích náležitě každého dne, a vrátné v pořádcích jejich u jedné každé brány; nebo tak byl rozkaz Davida muže Božího. **15** Aniž se uchýlili od rozkázání králova kněžím a Levítům při všeliké věci i při pokladích. **16** A když dostrojeno bylo všecko dílo Šalomounovo od toho dne, v němž založen byl dům Hospodinův, až do vystavení jeho, a tak dokonán byl dům Hospodinův, **17** Tedy jel Šalomoun do Aziongabera a do Elat při břehu mořském v zemi Idumejské. **18** I poslal jemu Chiram po služebnících svých lodí, a služebníky umělé na moři, kteríž plavivše se s služebníky Šalomounovými do Ofir, nabrali odtud čtyři sta a padesáte centnéřů zlata, a přinesli je králi Šalomounovi.

9 Královna pak z Sáby uslyševši pověst o Šalomounovi, přijela do Jeruzaléma, aby zkusila Šalomouna v pohádkách, s vojskem velmi velikým a s velbloudy, na nichž přinesla vonných věcí, a zlata velmi mnoho i kamení drahého. Přišla tedy k Šalomounovi, a mluvila s ním o všecko, což měla v srdci svém. Z Jížto odpověděl Šalomoun na všecka slova její. Nebylo nic skrytého před Šalomounem, nač by jí neodpověděl. **3** Protož uževši královna z Sáby moudrost Šalomounovu, a dům, kterýž byl ustavěl, **4** I pokrmy stolu jeho, též sedání a stávání služebníků jeho přisluhujících jemu, i roucha jejich, šeňkyře také jeho a oděv jejich, i stupně, kterýmiž vstupoval k domu Hospodinovu: zděsila se náramně, **5** A řekla králi: Praváť jest řec, kterouž jsem slyšela v zemi své o věcech tvých a o moudrosti tvé. **6** Však jsem nechtěla věřiti řecem jejich, až jsem přijela a uzřela očima svýma, a aj, není mi praveno ani polovice o velikosti moudrosti tvé. Převyšil jsi pověst tu, kterouž jsem slyšela. **7** Blahoslavení muži tvoji, a blahoslavení služebníci tvoji titi, kteříž stojí před tebou vždycky, a slyší

moudrost tvou. **8** Budíž Hospodin Bůh tvůj pozehnaný, který tě sobě oblíbil, aby tě posadil na stolici své, abys byl králem na místě Hospodina Boha tvého. Protože miluje Bůh tvůj Izraele, aby jej utvrdil na věky, ustanovil tě nad nimi králem, abys činil soud a spravedlnost. **9** I dala králi sto a dvacet centnéřů zlata, a vonných věcí velmi mnoho, i kamení drahého, aniž bylo kdy přivezeno takových vonných věcí, jakéž darovala královna z Sáby Šalomounovi. **10** K tomu také i služebníci Chíramovi, a služebníci Šalomounovi, kteří byli přivezli zlata z Ofir, přivezli dříví algumim a kamení drahého. **11** I nadělal král z toho dříví algumim stupňů k domu Hospodinovu i k domu královu, též harf a louten zpěvákům, aniž kdy prvé vídány takové věci v zemi Judské. **12** Král také Šalomoun dal králově z Sáby vedle vši vůle její, cehož pozádala, kromě toho, což byla přinesla k králi. Potom se navrátila a odjela do země své, ona i služebníci její. **13** Byla pak váha toho zlata, kteréž přicházelo Šalomounovi na každý rok, šest set šedesáte a šest centnéřů zlata, **14** Kromě toho, což kupci a prodavači přinášeli, a všickni králové Arabští. A vývodové té země přiváželi zlato a stříbro Šalomounovi. **15** A protož nadělal král Šalomoun dvě stě štíťů z zlata taženého; šest set lotů zlata taženého dával na každý štíť. **16** A tři sta pavéz z zlata taženého; tři sta lotů zlata dal na každou pavézu. I složil je král v domě lesu Libánského. **17** Udělal také král stolici z kostí slonových velikou, a obložil ji zlatem čistým. **18** A bylo šest stupňů k té stolici, a podnože té stolice také byly z zlata, držící se stolice, ano i spolehadla rukám s obou stran, tu kdež se sedalo, a dva lvové stáli u spolehadel. **19** Dvanácte též lvů stálo tu na šesti stupních s obou stran. Nebylo nic uděláno takového v žádném království. **20** Nadto všecky nádoby krále Šalomouna, jichž ku pití užívali, byly zlaté, a všecky nádoby v domě lesu Libánského byly z zlata nejčistšího. Nic nebylo z stříbra, aniž ho sobě co vázili za dnů Šalomounových. **21** Nebo měl král lodí, kteréž přecházely přes moře s služebníky Chíramovými. Jednou ve třech letech vroucovaly se ty lodí mořské, přinášející zlato a stříbro, kosti slonové a opice a pávy. **22** I zveleben jest král Šalomoun nad všecky krále zemské v bohatství a v moudrosti. **23** Pročež všickni králové země žádostiví byli viděti tvář Šalomounovu, aby slyšeli moudrost jeho, kterouž složil Bůh v srdci jeho. **24** Z nichž jeden každý přinášeli také dar svůj, nádoby stříbrné a nádoby zlaté, roucha a zbroj, i vonné věci, koně a mezky, každého roku, **25** Tak že měl Šalomoun čtyři tisíce stájí koní a vozů, a dvanácte tisíc jezdců, kteréž rozsadil v městech vozů a při králi v Jeruzalémě. **26** I panoval nade všemi králi od řeky Eufrates až k zemi Filistinské, a až k konci nám Egyptským. **27** A složil král stříbra v Jeruzalémě jako kamení, a cedrového dříví jako planého fíkoví, kteréž roste v údolí u velikém množství. **28** Přivedli také Šalomounovi koně z Egypta i ze všech zemí. **29** Jiné pak věci Šalomounovy, první i poslední, vypsány jsou v knize Nátana proroka, a v prorocích Achiaše Silonského, a u viděních Jaaddy proroka o Jeroboámovi synu Nebatovu. **30** A kraloval Šalomoun v Jeruzalémě nade vším Izraelem čtyřiceti let. **31** I usnul Šalomoun s otcí svými, a pochovali jej v městě Davida otce jeho. Kraloval pak Roboám syn jeho místo něho.

10 Tedy odšel Roboám do Sichem; nebo tam sešel se byl všecken Izrael, aby ho ustanovili za krále. **2** Stalo se pak, když o tom uslyšel Jeroboám syn Nebatův, jsa v Egyptě, kamž byl utekl před králem Šalomounem, navrátil se Jeroboám z Egypta. **3** Nebo poslali a povolali ho. Tedy přišel Jeroboám i všecken Izrael, mluvili k Roboámovi, řkouce: **4** Otec tvůj stíž jho naše, protož nyní polehč služby otce svého tvrdé a břemene jeho těžkého, kteréž vložil na nás, a budeme tobě sloužiti. **5** Kterýž rekl jim: Po třech dnech navratě se ke mně. I odšel lid. **6** V tom radil se král Roboám s starci, kteříž stávali před Šalomounem otcem jeho, ještě za života jeho, řka: Kterak vy radíte, jakou odpověď mám dátí lidu tomu? **7** I odpověděli jemu, řkouce: Jestliže se dobroutě ukážeš lidu tomuto a povolíš jim, a mluvili budeš přívětivě, budou služebníci tvoji po všecky dny. **8** Ale on opustil radu starců, kterouž dali jemu, a radil se s mládenci, kteříž odrostli s ním, a stávali před ním. **9** A rekl jim: Co vy radíte, jakou máme dáti odpověď lidu tomuto, kteříž mluvili ke mně, řkouce: Polehč břemene, kteréž vložil otec tvůj na nás? **10** Jemuž odpověděli mládenci, kteříž zrostli s ním, řkouce: Tako odpovíš lidu tomu, kteříž mluvili k tobě a rekli: Otec tvůj stíž jho naše, ty pak polehč nám, takto díš jim: Nejmenší prst můj tlustší jest, nežli bedra otce mého. **11** Nyní tedy, otec můj těžké břímě vložil na vás, já pak přidám břemene vašeho; otec můj trestal vás bičíky, ale já biči uzlovatými. **12** Potom přišel Jeroboám i všecken lid k Roboámovi dne třetího, jakž byl vyříkl králi, řka: Navratě se ke mně dne třetího. **13** I odpověděl jim král tvrdě. Nebo opustil král Roboám radu starců, **14** A mluvil k nim vedle rady mládenců, řka: Otec můj stíž jho vaše, já pak k němu přidám; otec můj trestal vás bičíky, ale já biči uzlovatými. **15** A tak neuposlechl králi lidu. (Příčina zajisté byla od Boha, aby naplnil Hospodin řeč svou, kterouž mluvil skrze Achiaše Silonského k Jeroboámovi synu Nebatovu.) **16** Protož vida všecken Izrael, že by je král oslyšel, odpověděl lid králi, řkouce: Jakýž máme díl v Davidovi? Ani dědictví nemáme v synu Izai. Jeden každý k stanům svým, ó Izraeli! Nyní opatř dům svuj, Davide. Odšel tedy všecken Izrael k stanům svým, **17** Tak že nad syny Izraelskými toliko, kteréž bydlili v městech Judských, kraloval Roboám. **18** A když poslal král Roboám Adurama, kterýž byl nad platy, uházel ho synové Izraelští kamením až do smrti, čímž král Roboám přinucen byl, aby vsedna na vůz, utekl do Jeruzaléma. **19** A tak odstoupili synové Izraelští od domu Davida až do dnešního dne.

11 Když pak přijel Roboám do Jeruzaléma, shromáždil dům Judův a Beniaminův, sto a osmdesáte tisíc výborných bojovníků, aby bojovali proti Izraelovi, a aby zase obráceno bylo království k Roboámovi. **2** Tedy stala se řeč Hospodinova k Semaiášovi, muži Božímu, řkoucí: **3** Pověz Roboámovi synu Šalomounu, králi Judskému, a všemu lidu Izraelskému, kterýž jest v pokolení Judové a Beniaminové, řka: **4** Tako praví Hospodin: Netáhněte a nebojujte proti bratřím svým, navratě se jeden každý do domu svého; nebo ode mne stala se věc tato. I uposlechl rozkazu Hospodinova, a navrátili se, aby netáhl proti Jeroboámovi. **5** I bydlil Roboám v Jeruzalémě, a vzdělal města hrazená v Judstvu. **6** A vzdělal Betlém, Etam. a Tekoe, **7** Betsur, Socho a Adulam, **8** Gát, Maresa a Zif, **9** Adoraim,

Lachis a Azeka, **10** Zaraha, Aialon a Hebron, kteráž byla v pokolení Judově a Beniaminově města hrazená. **11** A když upevnil města hrazená, osadil v nich knížata, a zdělal špižírny k potravám, k oleji a vínu. **12** A v jednom každém městě složil štíty a kopí, a opatřil ta města velmi dobře, a tak kraloval nad Judou a Beniaminem. **13** Kněží také a Levítové, kteří byli ve všem Izraeli, postavili se k němu ze všech končin svých. **14** Opustili byli zřejmě Levítové předměstí svá i vládařství svá, a odebrali se do Judstva a do Jeruzaléma, (proto, že je zavrhl Jeroboám a synové jeho, aby v úřadu kněžském nesloužili Hospodinu). **15** A nařídil sobě kněží k sloužení po výsostech dáblům a telatům, kterýchž byl nadělal). **16** A za nimi ze všech pokolení Izraelských ti, kteří oddali srdce své k hledání Hospodina Boha Izraelského, přišli do Jeruzaléma, aby obětovali Hospodinu Bohu otců svých. **17** A tak utvrdili království Judské, a zsilili Roboáma syna Šalomounova za tři léta, a po ta tři léta chodili po cestě Davidově a Šalomounově. **18** Potom pojhal sobě Roboám ženu, Mahalat, dceru Jerimota syna Davidova, a Abichail, dceru Eliabu syna Izaia. **19** Kteráž mu zplodila syny: Jeusa a Semariáše a Zahama. **20** A po té pojhal Maachu dceru Absolonovu, kteráž mu porodila Abiáše, Attaie, Zizu a Selomitu. **21** Ale miloval Roboám Maachu dceru Absolonovu, nade všecky ženy i ženiny své; nebo byl pojhal žen osmnáct, a ženin šedesát, a zplodil dvacetí a osm synů a šedesáte dcer. **22** Ustanovil pak Roboám Abiáše syna Maachy za kníže a vývodu mezi bratří jeho; nebo myslil ho ustanovit králem. **23** A opatrnosti užívaje, rozsadił všecky jiné syny své po všech krajích Judových a Beniaminových, ve všech městech ohrazených, i dal jim potravy hojně, a nabral jím mnoho žen.

12 I stalo se, když utvrdil království Roboám a zmocnil je, opustil zákon Hospodinův, i všecken Izrael s ním. **2** Stalo se, pravím, léta pátého království Roboámová, že vytáhl Sesák král Egyptský proti Jeruzalému, (nebo byli zhřešili proti Hospodinu), **3** S tisícem a dvěma sty vozů, a s šedesáti tisíci jízdných, a nebylo počtu lidu, kterýž přitáhl s ním z Egypta, Lubimských, Sukkimských a Chussimských. **4** A pobral města hrazená, kteráž byla v Judstvu, a přitáhl až k Jeruzalému. **5** Tedy Semaiáš prorok přišel k Roboámovi a k knížatům Judským, kteříž se byli sebrali do Jeruzaléma, bojice se Sesáka, a řekl jim: Toto praví Hospodin: Vy jste mne opustili, i já také opouštím vás v rukou Sesákových. **6** I ponížili se knížata Izraelská i král, a řekli: Spravedlivý jest Hospodin. **7** A když viděl Hospodin, že se ponížili, stalo se slovo Hospodinovo k Semaiášovi, řkoucí: Ponížilit jsou se, neshladím jich, ale dám jim tudíž vysvobození, aniž se vyleje prchlivost má na Jeruzalém skrze Sesáka. **8** A však sloužiti jemu budou, aby zkusili, co jest to mně sloužiti, a sloužiti králům zemským. **9** A tak vstoupiv Sesák král Egytský do Jeruzaléma, pobral poklady domu Hospodinova, i poklady domu královského, všecko to pobral. Vzal i pavézy zlaté, kterýchž byl nadělal Šalomoun. **10** I nadělal král Roboám místo nich pavézy měděných, a poručil že úředníkům nad drabanty, kteříž ostříhali brány domu královského. **11** A když král chodíval do domu Hospodinova, přicházívali drabantí a nosili je; potom též zase přinášeli je do pokoje drabantů. **12** Když se pak ponížil, odvrátila se od něho prchlivost Hospodinova, a neshladil ho do cela, tak

jakož se k Judovi v dobrých věcech ohlašoval. **13** Tedy zmocnil se král Roboám v Jeruzalémě a kraloval; nebo ve čtyřicíti a v jednom léte byl Roboám, když počal kralovati, a sedmnácte let kraloval v Jeruzalémě, městě, kteréž vyvolil Hospodin ze všech pokolení Izraelských, aby tam přebývalo jméno jeho. Jméno matky jeho bylo Naama Ammonitská. **14** Kterýž činil zlé věci; nebo neustavil srdce svého, aby hledal Hospodina. **15** Věci pak Roboámovy, první i poslední, zdaž zapsány nejsou v knihách Semaiáše proroka, a Iddo proroka, kdež se vyčítá pořádek rodů, ano i války mezi Roboámem a Jeroboámem, po všecky dny? **16** I usnul Roboám s otcí svými, a pochován jest v městě Davidově, a kraloval Abiáš syn jeho místo něho.

13 Léta osmnáctého krále Jeroboáma kraloval Abiáš nad Judou.

2 Tři léta kraloval v Jeruzalémě, (a jméno matky jeho Michaiá, dcera Urielova z Gabaa), a byla válka mezi Abiášem a Jeroboámem. **3** Pročež sšikoval Abiáš vojsko udatných bojovníků, čtyřikrát sto tisíc mužů výborných, Jeroboám pak sšikoval se proti němu, maje osmkrát sto tisíc mužů výborných, velmi udatných. **4** I postavil se Abiáš na vrchu hory Semaraim, kteráž byla mezi horami Efraimskými, a řekl: Slyšte mne, Jeroboáme i všecken Izraeli. **5** Zdalíž jste neměli věděti, že Hospodin Bůh Izraelský dal království Davidovi nad Izraelem na věky, jemu i synům jeho smlouvou trvánlivou? **6** Ale povstal Jeroboám syn Nebatův, služebník Šalomouna syna Davidova, a zprotivil se pánu svému. **7** A sebrali se k němu lidé nevážní a bezbožní a zsilili se proti Roboámovi synu Šalomounovu, Roboám pak byv dítě a srdce choulostivého, neodepřel jim zmužile. **8** Tak vy nyní myslíte zsilili se proti království Hospodinovu, kteréž jest v ruce synů Davidových, a jest vás veliké množství; máte také při sobě telata zlatá, kterýchž vám nadělal Jeroboám, za bohy. **9** Zdalíž jste nezavrhlí kněží Hospodinových, synů Aronových a Levítů, a nadělali jste sobě kněží, tak jako národové jiných zemí? Kdožkoli přichází, aby posvěceny byly ruce jeho volcetem mladým a sedmi skopci, hned je knězem těch, jerž nejsou bohové. **10** Ale my jsme Hospodina Boha našeho, aniž jsme se ho spustili, kněží pak přisluhující Hospodinu jsou synové Aronovi a Levítové, kteříž konají práci svou, **11** A pálí Hospodinu zápaly každého jitru a každého večera, kadi také vonnými věcmi, zpořádaní také chlebů na stole čistém, a svícen zlatý s lampami jeho spravují, aby hořely každého večera. A tak my ostříháme nařízení Hospodina Boha svého, ale vy strhli jste se jeho. **12** Protož aj, s námi jest Bůh vůdce náš, a kněží jeho a trouby zvučné, aby zněly proti vám. Synové Izraelští, nebojujte s Hospodinem Bohem otců svých, nebo nepovede se vám štastné. **13** Mezi tím Roboám obvedl zálohy, aby po zadu na ně připadli, a tak byli Izraelští před Judskými, a zálohy ty byly jim pozadu. **14** Tedy spatřiv Juda, an válka jim s předu i s zadu, zvolali k Hospodinu, a kněží troubili v trouby. **15** Učinili také pokřik muži Judští. I stalo se v tom pokřiku mužů Judských, ranil Bůh Roboáma i všecken Izrael před Abiášem a Judou. **16** A tak utíkali synové Izraelští před Judou, ale dal je Bůh v ruku jejich. **17** Nebo porazili je Abiáš a lid jeho ranou velikou, tak že padlo zbitých z Izraele pětkrát sto tisíc mužů výborných. **18** Protož sníženi jsou synové

Izraelští v ten čas, a zmocnili se synové Judovi, nebo zpolehlí na Hospodina Boha otců svých. **19** I honil Abiáš Jeroboáma, a vzal mu města, Bethel i vsi jeho, Jesana i vsi jeho, a Efron i vsi jeho. **20** Aniž se mohl zase zsiliti více Jeroboám po všecky dny Abiášovy. I ranil jej Hospodin, tak že umřel. **21** Ale Abiáš zmocnil se, který byl sobě pojal žen čtrnáct, a zplodil dvamecítma synů a šestnácte dcer. **22** Ostatek pak činů Abiášových, a života jeho i řeči jeho, sepsáno jest v knize proroka Iddo.

14 Když pak usnul Abiáš s otcí svými, a pochovali jej v městě Davidově, kraloval Aza syn jeho místo něho. Za jeho dnu v pokoji byla země deset let. **2** I činil Aza to, což se dobře líbilo Hospodinu Bohu jeho. **3** Nebo zbořil oltáře cizí i výsosti, a stroskotal obrazy jejich, a posekal háje jejich. **4** A přikázal Judovi, aby hledali Hospodina Boha otců svých, a ostříhali zákona a přikázaní jeho. **5** Zkazil, pravím, po všech městech Judských výsosti a slunečné obrazy, a bylo v pokoji království za času jeho. **6** Zatím vzdělal města hrazená v Judstvu, protože v pokoji byla země, aniž jaká proti němu válka povstala těch let; nebo Hospodin dal jemu odpočinutí. **7** I řekl lidu Judskému: Vzdělejme ta města, a ohradíme je zdmi a věžemi, branami i závormi, dokudž země jest v moci naší. Aj, že jsme hledali Hospodina Boha svého, hledali jsme ho, a dal nám odpočinutí odevšad. A tak stavěli a šťastně se jim zvedlo. **8** Měl pak Aza vojsko těch, kteří nosili štíty a kopí, z pokolení Judova třikrát sto tisíců, a z Beniaminova pavézníků a střelců dvě stě a osmdesáte tisíců. Všickni ti byli muži udatní. **9** I vytáhl proti nim Zerach Mouření, maje v vojště desetkrát sto tisíců, a vozů tři sta, a přitáhl až k Maresa. **10** Vytáhl též i Aza proti němu. I sšíkvali vojska v údolí Sefata u Maresa. **11** Tedy volal Aza k Hospodinu Bohu svému, a řekl: Hospodine, neníť potřebí tobě velikého množství, když ty chceš pomoci mdlejším. Pomož nám, Hospodine Bože náš, nebot' v tebe doufáme, a ve jménu tvém jdeme proti množství tomuto. Hospodine, ty jsi Bůh náš; necht' nemá moc proti tobě bídny člověk. **12** I ranil Hospodin Mouření před Azou a před lidem Judským, tak že utíkali Mouření. **13** A honil je Aza i lid, který byl s ním, až do Gerar. I padli Mouření, že se nijakž otaviti nemohli; nebo potříni jsou před Hospodinem a před vojskem jeho. I odnesli onino kořistí velmi mnoho. **14** Pohubili také všecka města v úkoli Gerar; strach zajisté Hospodinův připadl na ně. I vzbrali všecka města; nebo mnoho kořistí v nich bylo. **15** Též i obyvatele v staních při dobytcích zbili, a zajavše ovec velmi mnoho a velbloudů, navrátili se do Jeruzaléma.

15 Tehdy na Azariáše syna Odedova sstoupil duch Boží. **2** Pročež vyšed vstříč Azovi, řekl jemu: Slyšte mne, Azo i všecko pokolení Judovo a Beniaminovo. Hospodin byl s vámi, dokudž jste byli s ním, a budete-li ho hledati, najdete ho; pakli ho opustíte, opustíť vás. **3** Po mnohé zajisté dny Izrael jest bez pravého Boha a bez kněží, učitelů i bez zákona, **4** Ještě, kdyby se v úzkosti své k Hospodinu Bohu Izraelskému byli obrátili a hledali ho, bylit' by ho nalezli. **5** Ale časů těchto není bezpečno vycházeti ani vcházeti; nebo nepokoj veliký jest mezi všemi obyvateli země, **6** Tak že šlapá národ po národu, a město po městu, protože Bůh kormoutí je všelijakými úzkostmi. **7**

Protož vy posilíte se, a neopouštějte rukou svých; nebo má mzdu práce vaše. **8** A když slyšel Aza slova ta a proroctví Odeda proroka, posílil se, a vyplnil ohavnosti ze vší země Judské a Beniaminské, i z měst, kteráž byl vzal na hoře Efraim, a obnovil oltář Hospodinův, který byl před síní Hospodinovou. **9** Potom shromáždil všecko pokolení Judovo i Beniaminovo, a příchozí s nimi z Efraima, Manassesa a Simeona; nebo jich bylo uteklo k němu z lidu Izraelského velmi mnoho, vidouce, že Hospodin Bůh jeho jest s ním. **10** I sebrali se do Jeruzaléma třetího měsíce, patnáctého léta kralování Azova, **11** A obětovali Hospodinu v ten den z kořisti přihraných, volů sedm set a ovcí sedm tisíc. **12** A vešli v smlouvou, aby hledali Hospodina Boha otců svých, z celého srdce svého a ze vší duše své, **13** A kdož by koli nehledal Hospodina Boha Izraelského, aby byl usmrcen, bud' malý neb veliký, bud' muž neb žena. **14** I přisáhl Hospodinu hlasem velikým, s zvukem na troubu i na pozouny. **15** Všecken zajisté lid Judský radoval se z přísahy té; nebo celým srdcem svým přisáhl, a se vší ochotností hledali ho, a nalezli jej. I dal jim odpočinutí Hospodin se všech stran. **16** Nadto i Maachu matku ssadil Aza král, aby nebyla královnou, protože byla vzdělala v háji hroznou modlu. I podtal Aza modluttu hroznou, a zdobil i spálil ji při potoku Cedron. **17** Ačkoli výsosti nebyly zkaženy v lidu Izraelském, srdce však Azova bylo celé po všecky dny jeho. **18** Vnesl také ty věci, kteréž posvěceny byly od otce jeho, i to, čehož sám posvětil, do domu Božího, stříbro, zlato i nádoby. **19** A nebylo války až do léta třidcátého pátého kralování Azova.

16 Léta třidcátého šestého kralování Azova vytáhl Báza krále Izraelský proti Judovi, a stavěl Ráma, aby nedal vyjít ani jítí k Azovi králi Judskému. **2** Tedy vzav Aza stříbro i zlato z pokladů domu Hospodinova i domu královského, poslal k Benadadovi králi Syrskému, kterýž bydlil v Damašku, řka: **3** Smlouva jest mezi mnou a mezi tebou, mezi otcem mým a mezi otcem tvým. Aj, posílám' ted' stříbro a zlato, jdi, zruš smlouvou svou s Bázou králem Izraelským, ať' odtrhne ode mne. **4** I uposlechl Benadad krále Azy, a poslal knížata s vojsky svými proti městům Izraelským. I dobyli Jon a Dan, též Abelmaim i všech měst Neftálímových, v nichž měli sklady. **5** To když uslyšel Báza, přestal stavět Ráma, a zanechal díla svého. **6** V tom Aza král pojal všecken lid Judský, a pobral kamení z Ráma i dříví, z něhož stavěl Báza, a vystavěl z něho Gabaa a Masfa. **7** V ten pak čas přišel Chanani prorok k Azovi králi Judskému, a řekl jemu: Že jsi zpolehl na krále Syrského, a nezbolehl jsi na Hospodina Boha svého, proto ušlo vojsko krále Syrského z ruky tvé. **8** Zdaliž jsou Chusimští a Lubimští neměli vojsk velmi velikých, s vozy a jezdci náramně mnohými? A když jsi zpolehl na Hospodina, vydal je v ruku tvou. **9** Oči zajisté Hospodinovy spatřují všecku zemi, aby dokazoval síly své při těch, kteříž jsou k němu srdce upřímejší. Bláznivě jsi učinil v té věci, protož od toho času budou proti tobě války. **10** Tedy rozhněváv se Aza na proroka, dal ho do vězení; nebo se byl rozhněván na něj pro tu věc. A utiskal Aza některé z lidu toho času. **11** O jiných pak vězech Azových, prvních i posledních, zapsáno jest v knize o králech Judských a Izraelských. **12** Potom léta třidcátého devátého kralování svého nemocen byl Aza na nohy své těžkou nemocí, a však v nemoci své nehledal Boha, ale

lékařů. 13 A tak usnul Aza s otcí svými, a umřel léta čtyřdcátého prvního kralování svého. 14 A pochovali jej v hrobě jeho, který byl vytessel sobě v městě Davidově, a položili ho na lůžku, kteréž byl naplnil vonnými věcmi a mastmi dílem apatykářským připravenými. I pállili to jemu ohněm velmi velikým.

17 I kraloval Jozafat syn jeho místo něho, a zmocnil se Izraele. 2 I osadil lidem válečným všecka města hrazená v Judstvu, a postavil stráž v zemi Judské a v městech Efraim, kteráž byl zdobýval Aza otec jeho. 3 A byl Hospodin s Jozafatem; nebo chodil po cestách Davida otce svého prvních, aniž hledal modl. 4 Ale Boha otce svého hledal, a v příkázaných jeho chodil, aniž následoval skutkům Izraelského. 5 I utvrdil Hospodin království v ruce jeho, a dal všecken lid Judský dary Jozafatovi, tak že měl bohatství a slávy hojně. 6 A nabyl udatného srdce k cestám Hospodinovým, zkazil přesto také i výsosti a háje v Judstvu. 7 Léta pak třetího království svého poslal knížata svá: Benchaile, Abdiáše, Zachariáše, Natanaele a Micheáše, aby učili v městech Judských. 8 A s nimi Levíty: Semaiáše, Netaniáše, Zebadiáše, Azaele, Semiramota, Jonatana, Adoniáše, Tobiáše a Tobadoniáše, Levíty, a s nimi Elisama a Jehoram, kněží, 9 Kteríž učili v Judstvu, majíce s sebou knihu zákona Hospodinova. Chodili pak vůkol po všech městech Judských, vyučujíce lid. 10 I byl strach Hospodinův na všech královstvích zemí, kteréž byly vůkol Judstva, tak že nebojovali proti Jozafatovi. 11 Nýbrž i Filistinští přinášeli Jozafatovi dary a berni uloženou. Arabští také přiháněli jemu dobytky, skopců po sedmi tisících a sedmi stech, též kozlů po sedmi tisících sedmi stech. 12 I prospíval Jozafat, a rostl až na nejvyšší, a vystavěl v Judstvu zámky a města k skladům. 13 A práci mnohou vedl při městech Judských, muže pak válečné a slovoutné měl v Jeruzalémě. 14 A tento jest počet jich po domích otců jejich: Z Judy knížata nad tisící: Adna kníže, a s ním udatných rytířů tříkrát sto tisíc. 15 A po něm Jochanan kníže, a s ním dvě stě a osmdesát tisíc. 16 Po něm Amaziáš syn Zichrův, kterýž se dobrovolně byl oddal Hospodinu, a při něm dvakrát sto tisíc mužů udatných. 17 Z Beniamina pak muž udatný Eliada, a s ním lidu zbrojného s lučišti a pavézami dvakrát sto tisíc. 18 A po něm Jozabad, a s ním sto a osmdesát tisíc způsobníků k boji. 19 Ti sloužili králi, kromě těch, kteréž byl osadil král po městech hrazených po všem Judstvu.

18 I měl Jozafat bohatství a slávu velmi velikou, a spríznil se s Achabem. 2 Příjem pak po letech k Achabovi do Samáři, a nabil Achab ovčí a volů hojně pro něj a pro lid, kterýž byl s ním, a namlouval ho, aby táhl do Rámot Galád. 3 Nebo řekl Achab král Izraelský Jozafatovi králi Judskému: Potáhneš-li se mnou do Rámot Galád? Odpověděl jemu: Jakž jsem já, tak jsi ty, jako lid tvůj, tak lid můj, a s tebou budu v tom boji. 4 Řekl také Jozafat králi Izraelskému: Vzeptej se medle dnes na slovo Hospodinovo. 5 I shromáždil král Izraelský proroků svých čtyři sta mužů, a řekl jim: Máme-lijeti do Rámot Galád na vojnu, cíli tak nechatí? I řekli: Táhni, nebo dá je Bůh v ruku královu. 6 Tedy řekl Jozafat: Což již není zde proroka Hospodinova žádného, abychom se ho zeptali? 7 Odpověděl král Izraelský Jozafatovi: Ještě jest muž jeden, skrze něhož bys se mohl poraditi s Hospodinem, ale já ho nenávidím, proto že mi nikdy nic dobrého

neprorokuje, ale vždycky zl. Ten jest Micheáš syn Jemlův. Ale Jozafat řekl: Necht' tak nemluví král. 8 Protož povolav krála Izraelský komorníka jednoho, řekl: Přived' sem rychle Micheáše syna Jemlova. 9 (Mezi tím král Izraelský a Jozafat král Judský seděli jeden každý na stolici své, odíni jsouce rouchem. Seděli pak v placu u vrat brány Samařské, a všickni proroci prorokovali před nimi. 10 Kdežto Sedechiáš syn Kenanův udělal sobě byl i rohy železné, a řekl: Takož praví Hospodin: Těmito trkati budeš Syrské, dokudž jich nepohubíš. 11 Tak podobně všickni proroci prorokovali, řekouc: Jed' do Rámot Galád, a šťastnět' se povede; nebo dá je Hospodin v ruku královu.) 12 V tom posel ten, kterýž řekl, aby zavolal Micheáše, mluvil jemu, řka: Aj, řeči proroků těch jednostejně jsou a dobré před králem. Medle, bud' řeč tvá, jako řeč kterého z nich, a mluv dobré věci. 13 Jemuž řekl Micheáš: Živ' jest Hospodin, že cožkoli vyřkne Bůh můj, to mluviti budu. 14 A když přišel k králi, řekl jemu král: Micheáši, máme-lijeti proti Rámot Galád na vojnu, cíli tak nechatí? Kterýž řekl: Táhněte a šťastnět' se vám povede, i budou dány v ruku vaši. 15 Ještě řekl jemu král: I kolikráž tě mám přisahou zavazovati, abys mi nemluvil než pravdu ve jménu Hospodinovu? 16 Protož řekl: Viděl jsem všecken lid Izraelský rozptýlený po horách jako ovce, kteréž nemají pastýře; nebo řekl Hospodin: Nemají pána tito, navrát' se jeden každý do domu svého v pokoji. 17 I řekl král Izraelský Jozafatovi: Zdaliž' jsem neřekl, že mi nebude prorokovati nic dobrého, ale zlé? 18 Řekl dále: Protož slyšte slovo Hospodinovo: Viděl jsem Hospodina sedicího na trůnu svém, a všecko vojsko nebeské stojícího pravici jeho i po levici jeho. 19 I řekl Hospodin: Kdo oklamá Achaba krále Izraelského, aby vytáhl a padl u Rámot Galád? A když pravil ten toti, a jiný pravil jiné, 20 Tož' vyšel duch, a postavil se před Hospodinem, řekl: Já ho oklamám. Hospodin pak řekl jemu: Jakým způsobem? 21 Odpověděl: Vyjdu a budu duchem živým v ústech všech proroků jeho. Kterýž řekl: Oklamáš a doveď toho; jdíž a učři tak. 22 Protož aj, jížtě dal Hospodin ducha živého v ústa proroků tých těchto, ješto však Hospodin mluvil zlé proti tobě. 23 Tedy přistoupil Sedechiáš syn Kenanův, dal políček Micheášovi a řekl: Kterouž jestcestou odšel duch Hospodinův ode mne, aby mluvil tobě? 24 Odpověděl Micheáš: Aj, uzříš v ten den, když vejdeš do nejtajnejšího pokoje, abys se skryl. 25 I řekl král Izraelský: Jměte Micheáše, a dovedte ho k Amonovi hejtmanu města, a k Joasovi synu královu. 26 A díte: Takož praví králi: Dejte tohoto do žaláře a dávejte mu jísti maličko chleba a maličko vody, dokudž se nenavrátíš v pokoji. 27 Ale Micháš řekl: Jestliže se ty navrátiš v pokoji, tedy nemluvil Hospodin skrze mne. Přesto řekl: Slyštež to všickni lidé. 28 A tak táhl král Izraelský a Jozafat král Judský proti Rámot Galád. 29 I řekl král Izraelský Jozafatovi: Změním já se, když půjdou k bitvě, ale ty oblec se v roucho své. I změnil se král Izraelský, a jelí k bitvě. 30 Král pak Syrský přikázal byl hejtmanům nad vozy svými, řka: Nebojujte proti malému ani proti velikému, než proti samému králi Izraelskému. 31 I stalo se, když hejtmané nad vozy uzřeli Jozafata, řekli: Král Izraelský jest. Takž se obrátili proti němu, aby bojovali. Tedy zkříkli Jozafat, a Hospodin spomohl jemu, a odvrátil je Bůh od něho. 32 Nebo uzřevše hejtmané nad vozy, že on není král Izraelský, obrátili se

od něho. 33 Muž pak střelil z luciště náhodou, a postřelil krále Izraelského, kdež se pancíř spojuje. Pročež řekl vozkovi: Obrat se, a vyvez mne z vojska; nebo jsem nemocen. 34 I rozmohla se bitva v ten den. Král pak Izraelský stál na voze proti Syrským až do večera, i umřel v západ slunce.

19 Když se pak navracoval Jozafat král Judský do domu svého v pokoji do Jeruzaléma, z Vyšel jemu vstříc Jéhu syn Chananův, prorok, a řekl králi Jozafatovi: Zdaliž jsi bezbožnému měl pomáhati, a ty, jenž nenávidí Hospodina, milovati? Z té příčiny proti tobě jest hněv Hospodinův. 3 Ale však nalezly se věci dobré při tobě, že jsi vysekal háje z země, a nastrojil srdce své, aby s hledal Boha. 4 I bydlil Jozafat v Jeruzalémě, a zase projel lid od Bersabé až k hoře Efraim, a navrátil je k Hospodinu Bohu otců jejich. 5 A ustanovil soudce v zemi po všech městech Judských hrázených, v jednom každém městě. 6 Tedy řekl soudcům: Vizte, jak co činíte; nebo nevedete soudu za člověka, ale za Hospodina, kterýž vám přitomen jest při vykonávání soudu. 7 A protož budíz bázerej Hospodinova při vás. Ostříhejte toho a čiňte tak, neboť není u Hospodina Boha našeho nepravosti, tak aby šetřili měl osob, aneb přijímati dary. 8 Tak i v Jeruzalémě ustanovil Jozafat některé z Levítů a z kněží, a z knížat otcovských, čeleď Izraelských, k soudu Hospodinovu a k rozeplřem těch, kteríž by se obraceli o to do Jeruzaléma. 9 A přikázal jim, řka: Takž dělejte v bázni Hospodinově, u víře a v srdci upříměm. 10 A při všeliké rozepři, kteráž by přišla před vás od bratří vašich, kteříž bydlí v městech svých, bud' mezi krví a krví, mezi zákonem a příkazáním, ustanoveními a soudy, napomenete jich, aby nehřešili proti Hospodinu, tak aby nepřišla prchlivost na vás, ani na bratří vaše. Tak čiňte, a neuběhnete v hřích. 11 A aj, Amariáš, kněz nejvyšší, mezi vámi bude ve všech věcech Hospodinových, a Zebadiáš syn Izmaelův, vývoda domu Judova, ve všeliké věci královské. Máte také Levity správce mezi sebou; posilňtež se a zmužile sobě počínejte, a budet Hospodin s tím, kdož bude dobrý.

20 I stalo se potom, že přitáhli synové Moáb a synové Ammon, a s nimi některé od Ammonitských, proti Jozafatovi na vojnu. 2 A příšedše, oznámili Jozafatovi, řkouce: Přitáhlo proti tobě množství veliké z zámoří, z země Syrské, a aj, jsou v Hasesontamar, jenž jest Engadi. 3 I ulekl se, a obrátil Jozafat tvář svou k hledání Hospodina, a vyhlásil půst všemu lidu Judskému. 4 A tak shromáždil se lid Judský, aby hledali Hospodina. Také i ze všech měst Judských sešli se hledati Hospodina. 5 Tedy stál Jozafat v shromáždění Judském a Jeruzalémském, v domě Hospodinově před síní novou, 6 A řekl: Hospodine, Bože otců našich, zdaliž ty sám nejsi Bohem na nebi? Zdaliž ty nepanuješ nade všemi královstvími národů? Zdaliž v ruce tvé není síly a moci, tak že není, kdo by se mohl postavit proti tobě? 7 Zdaliž jsi ty, Bože náš, nevyhnal obyvatel země této před tváří lidu svého Izraelského, a dal jsi ji semení Abrahama, milovníka svého na věky? 8 Kteřížto bydlili v ní, a vzdělali tobě v ní svatyni, jménu tvému, řkouce: 9 Jestliže by na nás přišly zlé věci, meč pomsty, bud' morová rána, bud' hlad, postavíme se před tímto domem a před tebou, (poněvadž jméno tvé jest v domě tomto), a budeme volati k tobě v úzkostech

svých, i vyslyší a vysvobodíš. 10 A nyní, aj, synové Ammon a Moáb, a hora Seir, skrže něž jsi nedopustil jítí Izraelovi, když se brali z země Egyptské, ale uhnuli se od nich, a nepohubili jich, 11 Aj hle, oni odpacejí se nám, přitáhše, aby nás vyhnali z dědictví tvého, kteréž jsi právem dědičným dal nám. 12 Bože náš, zdali jich souditi nebudeš? V nást zajisté není žádné síly proti množství tomuto velikému, kteréž táhne proti nám, aniž my víme, co bychom činiti měli, tolíko na tě patří oči naše. 13 Všecken také lid Judský stál před Hospodinem, těž i dítky jich, ženy i synové jejich. 14 Jachaziel pak syn Zachariáše syna Benaiášova, syna Jehielova, syna Mataniášova, Levita z synů Azafových, nadšen jsa duchem Hospodinovým, u prostřed toho shromáždění, 15 Řekl: Pozorujte všecken Judo a obyvatelé Jeruzalémští, i ty králi Jozafate. Tako vám praví Hospodin: Nebojte se vy, ani se lekejte množství tohoto velikého; nebo ne vás bude boj, ale Boží. 16 Zítra vytáhněte proti nim, aj, oni potáhnou po stráni Ziz, a naleznete je při konci údolí naproti poušti Jeruel. 17 Nebudete vy bojovati tuto. Postavte se, stújte a vizte vysvobození Hospodinovo při sobě, ó Judo a Jeruzaléme. Nebojte se, aniž se strachujte; zítra vyjděte proti nim, a Hospodin bude s vám. 18 I sklonil se Jozafat tvář k zemi, a všecken lid Judský i obyvatelé Jeruzalémští padli před Hospodinem, klanějíce se Hospodinu. 19 Vstali pak Levítové z synů Kahat a z synů Chóre, aby chválili Hospodina Boha Izraelského hlasem velikým a vysokým. 20 Potom vstavše ráno, vytáhli na poušť Tekoe. A když vycházel, stál Jozafat a řekl: Slyšte mne, Judo a obyvatelé Jeruzalémští. Věřte v Hospodina Boha svého, a stane se vám věrně; věřte prorokům jeho, a šťastně se vám povede. 21 A tak poradiv se s lidem, postavil zpěváky Hospodinu, aby chválili okrasu svatosti, a když by vycházel sšikování k boji, aby oni napřed šli a říkali: Oslavujte Hospodinu, nebo na věky milosrdenství jeho. 22 Tu chvíli pak, když oni začali zpěv a chválení, obrátil Hospodin ty, kteříž byli v zálohách, na syny Ammon, Moáb a obyvateli hory Seir, ještě však byli přitáhlí proti Judovi, a tak sami se bili. 23 Nebo povstali synové Ammon a Moábští proti obyvatelům hory Seir, aby zmordovali a shladili je. A když dokonali boj proti obyvatelům hory Seir, pomáhali sobě a hubili jedni druhí. 24 Mezi tím lid Judský přitáhl k stráži, kteráž jest na poušti, a uželi to množství, a aj, mrtví leží na zemi, aniž kdo ušel. 25 Pročež přistoupil Jozafat s lidem svým, aby rozebralou loupeže jejich, a nalezl u nich hojnóst zboží i klénouti na tělích zbitých. I rozbitovali toho mezi sebou, tak že unesti nemohli; za tři dny dělili ty loupeže, proto že jich mnoho bylo. 26 V den pak čtvrtý shromáždili se do údolí Beracha, a že tu dobrořečili Hospodinu, protož nazvali jméno místa toho údolí Beracha až do dnešního dne. 27 Zatím obrátili se všickni muži Judští a Jeruzalémští, a Jozafat před nimi, aby se navrátili do Jeruzaléma s veselím; nebo byl obveselil je Hospodin nad nepřátele jejich. 28 I vešli do Jeruzaléma s loutnami a harfami a s trubami do domu Hospodinova. 29 Tedy připadl strach Boží na všecka království zemská, když uslyšeli, že Hospodin bojoval proti nepřátele lidu Izraelského. 30 A tak v pokoji bylo království Jozafatovo; nebo odpočinutí dal jemu Bůh jeho odevšad. 31 Kraloval pak Jozafat nad Judou. Ve třidceti pěti letech byl, když kraloval začal, a pětmecítna

let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Azuba, dcera Silchi. **32** A chodil po cestě Azy otce svého, aniž se uchýlil od ní, čině to, což pravého jest před očima Hospodinovýma. **33** A však výsosti nebyly zkaženy, nebo ještě lid byl nenastrojil srdce svého k Bohu otců svých. **34** O jiných pak vécech Jozafatových, prvních i posledních, sepsáno jest v knihách Jéhu syna Chanani, kteremuž bylo poručeno, aby to vložil do knihy o králech Izraelských. **35** Potom stovaryšil se Jozafat král Judský s Ochoziášem králem Izraelským, který sobě bezbožně počinal. **36** Stovaryšil se pak s ním proto, aby nadělal lodí, kteréž by přecházely přes moře. I nadělali lodí v Aziongaber. **37** Protož prorokoval Eliezer syn Dodavahův z Maresa proti Jozafatovi, řka: Jakž jsi se stovaryšil s Ochoziášem, roztrhl Hospodin skutky tvé. I stroškotány jsou lodí, a tak nemohly se doplaviti přes moře.

21 Potom usnul Jozafat s otcí svými, a pochován jest s nimi v městě Davidově. I kraloval Jehoram syn jeho místo něho. **2** Měl pak bratří, syny Jozafatovy, Azariáše, Jechiele, Zachariáše, Azariáše, Michaela a Sefatiáše. Všickni ti byli synové Jozafata krále Izraelského. **3** Kterýž byl dal otec jejich darů mnoho, stříbra a zlata, a věcí drahých, s městy hrazenými v Judstu, království pak dal Jehoramovi, proto že on byl prvorrozený. **4** I uvázel se Jehoram v království otce svého, a zmocniv se, zmordoval všecky bratří své mečem, ano i některé z knížat Izraelských. **5** Ve dvou a třiceti letech byl Jehoram, když počal kralovati, a osm let kraloval v Jeruzalémě. **6** A chodil po cestě králů Izraelských, tak jako činil dům Achabův; nebo dceru Achabovu měl za manželku, a činil zlé věci před očima Hospodinovýma. **7** Hospodin však nechtěl zahladit domu Davidova, pro smlouvou, kterouž byl učinil s Davidem, a poněvadž byl řekl, že dá jemu svíci i synům jeho po všecky dny. **8** Ve dnech jeho odstoupili Idumejští, aby nebyli poddání Judovi, a ustanovili nad sebou krále. **9** Pročež přítáhl Jehoram s knížaty svými, i se všemi vozy svými, a vstav v noci porazil Idumejské, kteréž jej byli obklíčili, i hejtmany vozů jeho. **10** Však předce vytáhli se Idumejští z manství Judova až do tohoto dne. Téhož času zprotivilo se i Lebno, aby nebylo pod jeho mocí, proto že opustil Hospodina Boha otců svých. **11** Přesto nadělal výsostí po horách Judských, a uvedl v smilství obyvatele Jeruzalémeské, nýbrž dostrčil, jako i Judské. **12** I přišlo k němu psání od Eliáše proroka, říkoucího: Toto praví Hospodin Bůh Davida otce tvého: Proto že jsi nechodil po cestách Jozafata otce svého, a po cestách Azy krále Judského, **13** Ale chodil jsi po cestě králů Izraelských, a uvedl jsi v smilství Judu i obyvatele Jeruzalémeské, tak jako jest v smilství uvedl dům Achabův Izraele, nadto i bratří své, rodinu otce svého, lepší než jsi sám, zmordoval jsi: **14** Aj, Hospodin uvede ránu velikou na lid tvůj a na syny tvé, na ženy tvé a na všecko jméně tvé, **15** Ty pak nemocen budeš těžce nemocí střeva svých, až z tebe vyjdou střeva tvá pro nemoc rozmáhající se den ode dne. **16** A tak vzbudil Hospodin proti Jehoramovi ducha Filistinských a Arabských, kteréž jsou při končinách Chussimských. **17** Kteréž vytáhše proti zemi Judské, vtrhli do ní, a rozchvátili všecko jméně, kteréž se nalezlo v domě královském, ano i syny jeho a ženy jeho, tak že mu nezůstalo

žádného syna kromě Joachaza, nejmladšího z synů jeho. **18** Potom pak po všem ranil jej Hospodin na střevách jeho nemocí nezhojitelnou. **19** A když se to den po dni rozmáhalo, a již čas vycházel přeběhnutí dvou let, vyšla střeva jeho pro nemoc jeho, i umřel na hrozné bolesti. A nepálil mu lid jeho vonných věcí, jako pálivá otcům jeho. **20** Ve třiceti a ve dvou letech byl, když kraloval počal, a osm let kraloval v Jeruzalémě, a sešel tak, že po něm netoužili. A však jej pochovali v městě Davidově, ale ne v hrobích královských.

22 Tedy ustanovili krále obyvatelé Jeruzalémští Ochoziáše, syna jeho nejmladšího, místo něho; nebo všecky starší byl pobíl houf lotříků, kteréž přítáhli s Arabskými do ležení. A tak kraloval Ochoziáš syn Jehoramá krále Judského. **2** Ve čtyřiceti a dvou letech byl Ochoziáš, když kraloval počal, a jediný rok kraloval v Jeruzalémě. Jméno pak matky jeho Atalia dcera Amri. **3** I on také chodil po cestách domu Achabova, nebo matka jeho nabádala jej k nepobožnosti. **4** Protož činil zlé věci před očima Hospodinovýma, jako dům Achabův; ty on měl zajisté rádce po smrti otce svého, k zahynutí svému. **5** Nebo radou jejich se spravoval, a táhl s Joramem synem Achabovým, králem Izraelským, na vojnu proti Hazaelovi králi Syrskému do Rámot Galád, kdežto ranili Syrští Joramovi. **6** Kterýž navrátil se, aby se hojil v Jezreel; nebo měl rány, kteréž mu učinili v Ráma, když bojoval s Hazaelem králem Syrským. V tom Azariáš syn Jehoramá krále Judského sstoupil, aby navštívil Joramu syna Achabova v Jezreel, kterýž tam nemocen byl. **7** Bylo pak to ku pádu od Boha Ochoziášovi, že přišel k Joramovi. Nebo jakž přišel, vyjel s Joramem proti Jéhu synu Namsi, kteréhož byl pomazal Hospodin, aby vyplnil dům Achabův. **8** Tedy stalo se, když mstil Jéhu nad domem Achabovým, že našel knížata Judská, a syny bratří Ochoziášových, kteréž sloužili Ochoziášovi, i zmordoval je. **9** Potom hledajícé i Ochoziáše, jali jej, an se pokrýval v Samáři, a přivedše ho k Jéhu, zabili jej a pochovali; nebo řekli: Synt' jest Jozafatův, kterýž hledal Hospodina celým srdcem svým. A tak nebylo žádného více z domu Ochoziášova, kterýž by měl moc k obdržení království. **10** Pročež Atalia matka Ochoziášova viduci, že umřel syn její, vstavši, pomordovala všecko símě královské domu Judského. **11** Ale Jozabat dcera králova vzala Joasa syna Ochoziášova, a tajně ho uchvátivši z prostředku synů královských, kteréž mordování byli, schovala jej s chůvou jeho v pokoji, kdež lůže byla. I skryla ho Jozabat dcera krále Joramá, manželka Joiady kněze, (nebo ona byla sestra Ochoziášova), před Atalií, aby ho nezamordovala. **12** I byl s nimi v domě Božím, skryt jsa za šest let, v nichž Atalia kralovala v té zemi.

23 Léta pak sedmého posilnil se Joiada, a pojal s sebou v smlouvou setníky, Azariáše syna Jerochamova, a Izmaele syna Jochananova, a Azariáše syna Obédova, a Maaseiáše syna Adaiášova, a Elizafata syna Zichri, **2** Kteréž obcházejíce zemi Judskou, shromáždili Levity ze všech měst Judských, a přední z otcovských čeledí Izraelských, a přišli do Jeruzaléma. **3** I učinilo všecko to shromáždění smlouvou v domě Božím s králem. Byl pak jim řekl Joiada: Aj, syn králu kralovati bude, jakož mluvil Hospodin o synech Davidových. **4** Tatot' jest věc,

kterouž učinite: Třetí díl vás, kteríž přicházíte v sobotu z kněží a z Levítů, budou vrátnými. 5 Třetí pak díl bude při domě královu, a třetí díl u brány přední, ale všecken lid bude v sínich domu Hospodinova. 6 Aniž kdo vcházej do domu Hospodinova kromě kněží a těch Levítů, kteříž konají služby. Ti at' vcházejí, nebo svatí jsou, všecken pak lid at' drží stráž Hospodinovu. 7 I obstoupí Levítové krále vůkol, jeden každý maje braň svou v rukou svých, a kdož by koli všel do domu, at' umře. A budte při králi, když bude vcházení, i když bude vycházení. 8 Tedy učinili Levítové a všecken Juda všecko, cožkoli přikázal Joiada kněz, a vzali jeden každý muže své, kteříž přicházeli v sobotu, a kteříž odcházeli v sobotu; nebo byl nepropustil Joiada kněz žádné střídy. 9 I dal Joiada kněz setníkům kopí a pavézy i štíty, kteříž byli krále Davida, jenž byli v domě Božím. 10 A postavil všecken lid, (a jeden každý měl braň v ruce své), od pravé strany domu až do levé strany domu, proti oltáři a proti domu, při králi všudy vůkol. 11 A tak vyvedli syna královu, a vstavili na něj korunu královskou a ozdobu. I ustanovili jej králem, a pomazali ho Joiada a synové jeho, a říkali: Živ bud' král! 12 V tom uslyševší Atalia hřmot sbíhajícího se lidu, a chválicího krále, vešla k lidu do domu Hospodinova. 13 A když pohleděla, a aj, král stál na místě vyšším, kudyž se vchází, a knížata i trubači podlé krále, a všecken lid země veselí se, a zvučíci na trouby, a zpíváci s nástroji hudebnými, a ti, kteříž předčili v zpívání. Tedy roztrhla Atalia roucho své, a řekla: Spiknutí, spiknutí! 14 Ale Joiada kněz rozkázal vyjít setníkům, hejtmanům vojska, řka jim: Vyvedte ji prostředkem řad, a kdož by za ní šel, at' jest zabit mečem. Nebo byl řekl kněz: Nezabijejte jí v domě Hospodinově. 15 A když se jí rozstoupili s obou stran, šla, kudy se chodí k bráneně koňské k domu královskému, a tu ji zabili. 16 Tedy Joiada učinil smlouvou mezi Hospodinem a mezi vším lidem, i mezi králem, aby byli lid Hospodinův. 17 Potom šel všecken lid do domu Bálova a zbořili jej i oltáře jeho, a obrazy stroskotali. Matana pak kněze Bálova zabil před oltáři. 18 I uvedl zase Joiada úředníky domu Hospodinova pod moc kněží a Levítů, kteříž byl rozdělil David v domě Hospodinově, aby obětovali zápalý Hospodinu, (jakož psáno jest v zákoně Mojžíšově), s veselím a zpíváním podlé nařízení Davidova. 19 Postavil také vrátné u vrat domu Hospodinova, aby tam nevcházel poškvrený jakoužkoli věcí. 20 A pojem setníky a znamenitější, a ty, kteříž správu drželi nad lidem, i všecken lid země, provázel krále z domu Hospodinova. I šli branou horejší do domu královského, a posadili krále na stolici královské. 21 I veselil se všecken lid země, a město se upokojilo, jakž Atalii zabilo mečem.

24 V sedmi letech byl Joas, když počal kralovati, a čtyřidceti let kraloval v Jeruzalémě. Jméno pak matky jeho Sebia z Bersabé. 2 A činil Joas to, což pravého bylo před očima Hospodinovýma po všecky dny kněze Joiady. 3 Mezi tím vzal mu Joiada dvě ženě, i plodil syny i dcery. 4 Potom pak uložil v srdci Joas, aby opravil dům Hospodinův. 5 I shromáždil kněží a Levity, a řekl jim: Vyjděte do měst Judských, a vybírejte ode všeho Izraele peníze, na opravu domu Boha vašeho na každý rok, vy pak pospěšte s tou věcí. Ale nepospíchal Levítové. 6 Protož povolav král Joiady, předního kněze, řekl jemu: Proč nepřídříš

Levitů, aby snesli z Judstva a z Jeruzaléma sbírku Mojžíše služebníka Hospodinova a shromáždění všeho Izraele k stánku svědecví? 7 Nebo Atalia bezbožná a synové její vlámalí se do domu Božího, a všecky věci posvěcené domu Hospodinova obrátili na modly. 8 A tak poručil král, aby udělali jednu truhlu, a postavili ji u brány domu Hospodinova vně. 9 I dal provolati v Judstvu a v Jeruzalémě, aby snesli Hospodinu sbírku Mojžíše služebníka Božího, uloženou na Izraele na poušti. 10 Tedy veselila se všecka knížata i všecken lid, a přinášejice, metali do truhly, až se zpořádali. 11 Bývalo pak to, že když přinášeli truhlu k úředníkům královským skrze ruce Levítů, (nebo když viděli, že mnoho jest peněz, tedy přicházel kanclíř královský a úředník nejvyššího kněze), aby vyprázdnili truhlu, potom ji zase donášeli a postavovali na místo její. A tak činivali den po dni, a sebrali peněz velmi mnoho. 12 Kteréž vydával král a Joiada správcům nad dílem domu Hospodinova, a oni najímalí kameníky a řemeslníky k opravování domu Hospodinova, ano i kováře a kotláře k utvrzení domu Hospodinova. 13 Takž dělali dělníci, a spraveno jest dílo to skrze ruce jejich, tak že přivedli zase dům Boží k způsobu jeho, a upevnili jej. 14 A když dokonali, přinesli před krále a Joiadu ostatek peněz. I dal nadělati z nich nádob do domu Hospodinova, nádob k službě a obětování, a kadidlnic, i jiných nádob zlatých a stříbrných. A tak obětovávali oběti zápalné v domě Hospodinově ustavičně, po všecky dny Joiadovy. 15 Potom sstaral se Joiada, pln jsa dnů, a umřel. Ve stu a ve třidci letech byl, když umřel. 16 I pochovali ho v městě Davidově s králi, proto že činil, což dobrého jest Izraelovi, Bohu i domu jeho. 17 Po smrti pak Joiadově přišla knížata Judská, a padše, klaněli se králi. Tedy uposlechl jich král. 18 Pročež opustivše dům Hospodina Boha otců svých, sloužili hájům a modlám. I rozhněval se Bůh na lid Judský a na Jeruzalém pro ten hřich jejich. 19 I posílal k nim proroky, aby je zaseobrátili k Hospodinu. Kteřížto svědčili jim, oni však neuposlechli. 20 Nýbrž, když Duch Boží vzbudil Zachariáše syna Joiady kněze, (kterýž vystoupil před lid, mluvil jim: Tako praví Bůh: Proč přestupujete příkázání Hospodinova? Nepovedet se vám štastné. Proto že jste opustili Hospodina, i on také opustí vás); 21 Oni spikše se proti němu, ukamenovali jej z rozkazu králova v síni domu Hospodinova. 22 (Aniž se rozpomenu Joas král na milosrdenství, kteříž byl učinil jemu Joiada otec jeho, ale zamordoval syna jeho.) Kterýž když umíral, řekl: Necht' popatří Hospodin, a vyhleď to. 23 I stalo se po roce, vytáhlo proti němu vojsko Syrské a přítáhlo proti Judovi a Jeruzalému, a vyhladili z lidu všecka knížata jejich, a všecky loupeže jich poslali králi Damašskému. 24 Nebo ač v malém počtu lidu bylo přítáhlo vojsko Syrské, však Hospodin dal v ruku jejich vojsko velmi veliké, proto že opustili Hospodina Boha otců svých. Ano i samého Joasa trápili. 25 A jakž ti odešli od něho, (opustivše jej v těžkých nemocech), spikli se proti němu služebníci jeho pro krev synů Joiady kněze, a zamordovali jej na loži jeho. I umřel. Tedy pochovali jej v městě Davidově, ale nepochovali ho v hrobích královských. 26 A tito jsou, kteříž se spikli proti němu: Zabad syn Simaty Ammonitského, a Jozabad syn Simritý Moábského. 27 O synech pak jeho, a o veliké dani od něho

uložené, i o stavení domu Božího, to vše sepsáno jest v knize královské. Kraloval pak Amaziáš syn jeho místo něho.

25 V pětmcítima letech kraloval počal Amaziáš, a kraloval dvacet devět let v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Joadan z Jeruzaléma. **2** A čnil to, což pravého bylo před očima Hospodinovýma, ale však ne srdcem upřímým. **3** I stalo se, když bylo upevněno království jeho, že zmordoval služebníky své, kteří zabili krále otce jeho. **4** A však synů jejich nekázal mordovati, ale učinil tak, jakž psáno jest v zákoně, v knize Mojžíšově, kdež přikázal Hospodin, řka: Nebudou na hrdle trestání otcové za syny, aniž synové trestání budou na hrdle za otce, ale jeden každý za svůj hřích umře. **5** Zatím shromáždil Amaziáš lid Judský, a ustanovil po domích otcovských čeleď jejich hejtmany a setníky, po všem Judstvu a pokolení Beniaminovu, a sečti je od dvacítiletých a výše, a našel jich třikrát sto tisíc vybraných mužů bojovníků, kopidlňáků a pavézníků. **6** Najal také ze mzdy z Izraele sto tisíc mužů udatných ze sta hřiven stříbra. **7** Muž pak Boží přišel k němu, řka: Ó králi, necht netáhne s tebou vojsko Izraelské; nebo Hospodin není s Izraelem, a všechněmi syny Efraimovými. **8** Ale táhni ty. Učiniž tak, a posíl si ke boji; jinak porazí tě Bůh před nepráty, neboť může Bůh i pomoci i poraziti. **9** Tedy řekl Amaziáš muž Božímu: Jakž pak udělám s stem hřiven stříbra, kteréž jsem dal vojsku Izraelskému? Odpověděl muž Boží: Mát Hospodin mnohem více nad to, což by dal tobě. **10** A tak oddělil Amaziáš vojsko to, kteréž bylo přitáhlo k němu z Efraim, aby odešli na místo své. Pročež rozhněvali se náramně na Judské a navrátili se k místu svému s velkým hněvem. **11** Mezi tím Amaziáš posiliv se, vedl lid svůj, a táhl do údolí solnatého, a porazil synů Seir deset tisíců. **12** Deset také tisíců živých jali synové Judští, a vedli na vrch skály, a sházeli je s vrchu té skály, tak že se všickni zrozrázeli. **13** Vojsko pak to, kteréž zase odeslal Amaziáš, aby netáhlo s ním na vojnu, vtrhlo do měst Judských od Samaři až do Betoron, a pobívše z nich tři tisíce, nabrali loupeží mnoho. **14** I stalo se, když se vracej Amaziáš od porážky Idumejských, že přivezl s sebou bohy synů Seir, a vyzdvihl je sobě za bohy, a skláněl se před nimi, a kadil jim. **15** A protož rozhněval se náramně Hospodin na Amaziáše, a poslal k němu proroka, kterýž jemu řekl: Proč hledáš bohů lidu toho, kteréž nevytrhl lidu svého z ruky tvé? **16** Stalo se pak, když on k němu mluvil, řekl mu král: Co tě postavili, abys byl rádcím královským? Přestaní, nechceš-li bit býti. A tak přestal prorok, však řekl: Seznávám, že tě usoudil Bůh zahladiti, poněvadž učiniv to, neuposlechl jsi rady mé. **17** Tedy poradiv se Amaziáš král Judský, poslal k Joasovi synu Joachaza syna Jéhu, králi Izraelskému, řka: Nuže, pohledme sobě v oči. **18** I poslal Joas král Izraelský Amaziášovi králi Judskému, a řekl: Bodlák, kterýž by na Libánu, poslal ke cedru Libánskému, řka: Dej dceru svou synu mému za manželku. V tom šlo tudy zvře polní, kteréž bylo na Libánu, a pošlapalo ten bodlák. **19** Myslil jsi: Aj, porazil jsem Idumejské, protož pozdvihlo tě srdce tvé, tak že se tím honosíš. Medle, zůstaň v domě svém. Proč se máš zapletati v takové zlé, až bys padl i ty i Juda s tebou? **20** Ale neuposlechl Amaziáš; nebo od Boha to bylo, aby je vydal v ruku oněchno,

proto že hledali bohů Idumejských. **21** Takž vytáhl Joas král Izraelský, a pohleděl sobě v oči s Amaziášem králem Judským v Betsemes, kteréž jest Judovo. **22** I poražen jest Juda před Izraelem, a utíkali jeden každý do přibýtků svých. **23** Amaziáše pak krále Judského, syna Joasova, jenž byl syn Joachazův, jal Joas král Izraelský u Betsemes, a přivedl jej do Jeruzaléma, a zbořil zdi Jeruzalémské odbrány Efraim až k bráné úhlu na čtyři sta loků. **24** A pobrav všecko zlato a stříbro i všecko nádobí, kteréž se nalezlo v domě Božím u Obededoma, a v pokladích domu královského, také i ty, kteříž byli v zástavě, navrátil se do Samaři. **25** Byl pak živ Amaziáš syn Joasův, král Judský, po smrti Joasa syna Joachaza, krále Izraelského, patnácté let. **26** Ale o jiných činech Amaziášových, prvních i posledních, vypsáno jest v knize o králech Judských a Izraelských. **27** Od toho zajisté času, jakž se spustil Amaziáš Hospodina, spikli se jedovaté proti němu v Jeruzalémě. A když utekl do Lachis, poslali za ním do Lachis, a zabili jej tam. **28** A přinesše ho na koních, pochovali jej s otci jeho v městě Judově.

26 Tedy všecken lid Judský vzali Uziáše, kterýž byl v šestnácti letech, a ustanovili jej za krále na místě otce jeho Amaziáše. **2** Ont' jest vzdělal Elot, a dobyl ho zase Judovi, když již umrel král s otci svými. **3** V šestnácti letech byl Uziáš, když kraloval počal, a kraloval padesáte a dvě léta v Jeruzalémě. Jméno pak matky jeho Jecholia z Jeruzaléma. **4** Ten čnil to, což pravého bylo před očima Hospodinovýma, podlé všeho, což byl činil Amaziáš otec jeho. **5** A hledal s plnosti Boha ve dnech Zachariáše, rozumějícího vidění Božímu, a po ty dny, v nichž hledal Hospodina, šťastný prospěch dal jemu Bůh. **6** Nebo vytáhl, bojoval proti Filistinským, a proboril zed města Gát, a zed města Jabne, i zed města Azotu, a vystavěl města okolo Azotu, i v zemi Filistinské. **7** Bůh zajisté pomáhal jemu proti Filistinským a proti Arabským, kteříž bydlili v Gurbal, i proti Maonitským. **8** I dávali Ammonitští dary Uziášovi, a rozneslo se jméno jeho až do Egypta; nebo zsilil se na nejvyšší. **9** A vzdělal Uziáš vše v Jeruzalémě u brány úhlové, a u brány údolí, a u Mikzoa, i upevnil je. **10** Vystavěl také věže na poušti, a vykopal studnic mnoho, proto že měl stád mnoho, jakož při údolí tak i na rovinách, oráče tolíkéž a vinaře po horách i na místech úrodných; nebo laskav byl na rolí. **11** Měl také Uziáš vojsko bojovníků, vycházejících k boji po houfích v jistém počtu, jakž vyčteni byli od Jehiele knacliře, a Maaseiáše úředníka, uvedené pod správu Chananiášovi knížeti královskému. **12** Všecken počet knížat čeleďi otcovských, mužů udatných, dva tisíce a šest set. **13** A pod spravou jejich lidu válečného třikrát sto tisíc, sedm tisíc a pět set bojovníků udatných, aby pomáhali králi proti nepříteli. **14** Připravil pak Uziáš všemu tomu vojsku pavézy, kopí, lebky, pancíře, lučiště i kamení prakové. **15** Nadělal také v Jeruzalémě vtipně vymyšlených nástrojů válečných, aby byli na vězech a na úklech k stříleni střelami a kamením velikým. I rozneslo se jméno jeho daleko, proto že divné pomoci měl, až se i zmocnil. **16** Ale když se zmocnil, pozdvihlo se srdce jeho k zahynutí jeho, a zhřešil proti Hospodinu Bohu svému; nebo všel do chrámu Hospodinova, aby kadil na oltáři, na němž se kadívalo. **17** I všel za ním Azariáš kněz, a s ním jiných kněží Hospodinových osmdesáte, mužů udatných. **18** Kteříž postavili se proti Uziášovi

králi, a mluvili jemu: Ne tobě, Uziáši, náleží kaditi Hospodinu, ale kněžím, synům Aronovým, kteříž posvěceni jsou, aby kadili. Vyjdíž z svatyně, nebo jsi zhřešil, aniž to bude tobě ke cti před Hospodinem Bohem. **19** Pročež rozhněval se Uziáš, (v ruce pak své měl kadičníci, aby kadili). A když se spousel na kněží, ukázalo se malomocenství na čele jeho před kněžími v domě Hospodinově u oltáře, na němž se kadilo. **20** A pohleděv na něj Azariáš, nejvyšší kněz, a všickni kněží, a aj, byl malomocný na čele svém. Protož rychle jej vyvedli ven, nýbrž i sám se nutil vyjít, proto že ho ranił Hospodin. **21** A tak byl Uziáš král malomocný až do dne smrti své, a bydlil v domě obzvláštním, jsa malomocný; nebo byl vyobcován z domu Hospodinova. Mezi tím Jotam syn jeho byl nad domem královským, soudě lid země. **22** O jiných pak věcech Uziášových, prvních i posledních, psal Izaiáš prorok, syn Amosův. **23** I usnul Uziáš s otci svými, a pochovali jej s otci jeho na poli hrobů královských; nebo řekli: Malomocný jest. I kraloval Jotam syn jeho místo něho.

27 V pětmecitma letech byl Jotam, když počal kralovati, a šestnáct let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Jerusa dcera Sádochova. **2** Kteríž čnil to, což pravého bylo před očima Hospodinovýma, podlé všeho, což čnil Uziáš otec jeho, kromě že nevšel do chrámu Hospodinova, a lid ještě porušený byl. **3** On ustavěl bránu domu Hospodinova hořejší, a na zdi Ofel mnoho stavěl. **4** Nadto vystavěl i města na horách Judských, a v lesích zdělal zámky a věže. **5** On také bojoval s králem synů Ammon, a zmocnil se jich. I dali mu synové Ammon toho roku sto centnéřů stříbra, a deset tisíc měr pšenice, a ječmene deset tisíců. Tolikéž dali mu synové Ammon i léta druhého i třetího. **6** A tak zsilil se Jotam; nebo nastrojil cesty své před Hospodinem Bohem svým. **7** O jiných pak věcech Jotamových, a o všech válkách i cestách jeho, zapsáno jest v knize o králech Izraelských a Judských. **8** V pětmecitma letech byl, když kralovati začal, a šestnáct let kraloval v Jeruzalémě. **9** I usnul Jotam s otci svými, a pochovali jej v městě Davidově, a kraloval Achas syn jeho místo něho.

28 Ve dvacíti letech byl Achas, když počal kralovati, a šestnácte let kraloval v Jeruzalémě, a nečnil toho, což pravého bylo před očima Hospodinovýma, jako David otec jeho. **2** Ale chodil po cestách králů Izraelských, nýbrž nadělal také slitin modlářských. **3** Přesto i sám kadival v údolí Benhinnom, a pálil syny své ohněm podlé ohavností pohanů, kteríž vyhnal Hospodin před syny Izraelskými. **4** A obětoval i kadival na výsostech a na pahrbcích, i pod každým stromem zeleným. **5** Protož dal jej Hospodin Bůh jeho v ruku krále Syrského. Kteríž porazivše jej, zajali odtud množství veliké, a přivedli je do Damašku. Nad to i v ruku krále Izraelského dán jest, kteríž porazil jej porážkou velikou. **6** Nebo pomordoval Pekach syn Romeliášův v Judstu sto a dvacet tisíců dne jednoho, vše mužů udatných, proto že opustili Hospodina Boha otců svých. **7** Zabil také Zichri, rytíř Efraimský Maaseiáše syna králova, a Azrikama, správce domu jeho, a Elkána, druhého po králi. **8** Nadto zajali též synové Izraelští z bratří svých dvakrát sto tisíc žen, synů a dcer, ano i kořistí mnoho nabrali od nich, a vezli loupež do Samáři. **9** Byl pak tu prorok Hospodinův, jménem

Oded, kteríž vyšed proti vojsku přicházejícímu do Samáři, řekl jim: Hle, rozhněvav se Hospodin Bůh otců vašich na Judské, vydal je v ruku vaši, a vy jste je pomordovali v prchlivosti, kteráž až k nebi dosáhla. **10** A ještě Judské a Jeruzálemské myslíte sobě podrobit za pacholky a děvky. Zdaliž i vy, i vy, jste bez hřichů proti Hospodinu Bohu vašemu? **11** A protož nyní poslechněte mne, a dovedte zase zajaté, kteríž jste zajali z bratří svých; nebo jinak hněv prchlivosti Hospodinovy bude proti vám. **12** Tedy povstali někteří z předních synů Efraimových: Azariáš syn Jochananův, Berechiáš syn Mesillemotův, Ezechiáš syn Sallumův, a Amaza syn Chadlajův proti těm, kteríž se vracovali z té vojny. **13** A řekli jim: Nepřivedete sem těch zajatých; nebo vinu proti Hospodinu myslíte na nás uvesti, přivětujíce hřichů našich a provinění našich. Veliký tě zajisté hřich nás a prchlivost hněvu proti Izraelovi. **14** Takž nechali vojáci těch zajatých i kořistí svých před knížaty a vším shromážděním. **15** A přičinivše se muži někteří ze jména znamenaní, vzali ty zajaté, a všecky, kterížkoli z nich nebyli odění, přiodíli je z těch kořistí. A když je zobláceli a zoubouvali, nakrmili i napojili, ano i pomazali, a zprovodili na oslích, každého nemocného z nich, a dovedli ho do Jericha města palmového k bratřím jejich, potom navrátili se do Samáři. **16** Toho času poslal král Achas k králi Assyrským, aby mu pomoc dali. **17** Nebo ještě přítáhl i Idumejští, a zbili některé z Judských, a jiné zajali. **18** Nadto i Filistinští učinili vpád do měst, na rovinách k straně polední Judstva, a vzali Betsemes a Aialon, a Gederot a Socho i vsi jeho, a Tamna i vsi jeho, a Gimzo i vsi jeho, a bydlili v nich. **19** Tak zajisté ponížoval Hospodin Judy pro Achasa krále Izraelského, proto že odvrátil Judu, aby naprostě převráceně čnil proti Hospodinu. **20** A tak přítáhl k němu Tiglatfalazar král Assyrský, a více ho ssužoval, nežli mu pomáhal. **21** A ačkoli Achas vzl z domu Hospodinova a domu královského, i od knížat, a dal králi Assyrskému, však nedal jemu pomoc. **22** V který pak koli čas byl ssužován, tím větší převrácenosť páchal proti Hospodinu. Takový byl král Achas. **23** Nebo obětoval bohům Damašským, kteríž ho porazili, a řekl: Poněvadž bohové králů Syrských pomáhají jim, těm obětovati budu, aby mně pomáhali. Ale oni byli ku pádu jemu, ano i všemu Izraeli. **24** Pročež shromáždil Achas nádoby domu Božího, osekal je, a zamkl dvěře domu Hospodinova, a nadělal sobě oltář při každém úhlу v Jeruzalémě. **25** Ano i v každém městě Judském zdělal výsostí, aby kadil bohem cizím, a tak popouzel k hněvu Hospodina Boha otců svých. **26** O jiných pak věcech jeho, a o všech cestách jeho, prvních i posledních zapsáno jest v knize králů Judských a Izraelských. **27** I usnul Achas s otci svými, a pochovali jej v městě Jeruzalémě; nebo nevložili ho do hrobů králů Izraelských. I kraloval Ezechiáš syn jeho místo něho.

29 Ezechiáš kraloval počal, když byl v pětmecitma letech, a dvacetci devět let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Abia dcera Zachariášova. **2** A čnil to, což pravého bylo před očima Hospodinovýma, podlé všech včí, kteríž čnil David otec jeho. **3** On prvního léta kralování svého měsíce prvního otevřel dvěře domu Hospodinova, a opravil je. **4** Uvedl také kněží a Levity, shromáždil je do ulice východní, **5** A řekl

jím: Slyšte mne, Levítové. Nyní posvěťte se, posvěťte také i domu Hospodina Boha otců vašich, a vyneste nečistotu z svatyně. 6 Nebot' zhřešili otcové naši, a činili zlé věci před očima Hospodina Boha našeho, opouštějíce jej, a odvracujíce tvář svou od stánku Hospodinova, obracejíce se hřbetem k němu. 7 Zavřeli také dvěře síně, a zhasili lampy, a kadidlem nekadili, aniž zápalu obětovali v svatyni Bohu Izraelskému. 8 Protož rozhněval se Hospodin na Judu a na Jeruzalém, a vydal je v posmýkání, zpuštění a ku podivení, jakož sami očima svýma vidíte. 9 A aj, padli otcové naši od meče, a synové naši i dcery naše a manželky naše zajaty jsou pro tu přičinu. 10 Nyní tedy umínil jsem učiniti smlouvou s Hospodinem Bohem Izraelským, aby odvrátil od nás hněv prchlosti své. 11 Synové moji, nebludtež již. Vášť' jest zajisté vyvolil Hospodin, abyste stojíce před ním, sloužili jemu, a byli služebníci jeho, a kadili. 12 Tedy povstali Levítové tito: Machat syn Amazai, a Joel syn Azariášův z synů Kahat; z synů pak Merari: Cis syn Abdi, a Azariáš syn Jehalleelův; a z Gersonitských: Joach syn Zimma, a Eden syn Joachův; 13 Též z synů Elizafanových: Simri a Jehiel; z synů pak Azafových: Zachariáš a Mataniáš; 14 A z synů Hémanových: Jechiel a Simej; z synů pak Jedutunových: Semaiáš a Uziel. 15 I shromáždili bratří své, kteríž posvětivše se, přišli podlé rozkázání králova a slov Hospodinových, aby vyčistili dům Hospodinův. 16 A všedše kněží do domu Hospodinova, aby jej vyčistili, vynesli všelikou nečistotu, kterouž našli v chrámě Hospodinově, do síně domu Hospodinova. Levítové pak probravše to, vynesli ven ku potoku Cedron. 17 Začali pak prvního dne měsíce prvního posvěcovati, a dne osmého téhož měsíce vešli do síně Hospodinovy, a posvěcovali domu Hospodinova za osm dní, a dne šestnáctého měsíce prvního dokonali. 18 Tedy vešli k Ezechiášovi králi, a řekli: Vyčistili jsme všecken dům Hospodinův, i oltář zápalu, i všecky nádoby jeho, i stůl předložení a všecky nádoby jeho. 19 Všecky také nádoby, kteréž byl zavrhli král Achas za kralování svého, když převráceně činil, připravili jsme a posvětili, a aj, jsou před oltářem Hospodinovým. 20 Potom vstav ráno Ezechiáš král, shromáždil úředníky města, a vstoupil do domu Hospodinova. 21 A přivedli volků sedm, a skopců sedm, a beránků sedm, a kozlů sedm za hřich, za království, a za svatyni, a za Judu; a rozkázel synům Aronovým knězím, aby obětovali na oltáři Hospodinovu. 22 Takž zbili voly ty, a kněží berouce krev jejich, kropili na oltář. Zbili též i skopce a pokropovali krví jejich oltáře; zbili také i beránky, a krví jejich kropili na oltář. 23 Přivedli i kozy k oběti za hřich před krále i shromáždění, kterížto vložili ruce své na ně. 24 I zbili je kněží a vyčistili krví jejich oltář k očištění všeho Izraele; nebo za všecken lid Izraelský rozkázel král obětovati zápal a oběti za hřich. 25 Postavil zase i Levity v domě Hospodinově s cymbály, loutnami a harfami podlé rozkázání Davidova, a Gáda proroka královského, a Nátana proroka; nebo od Hospodina bylo to přikázáno skrze proroky jeho. 26 A tak stáli Levítové s nástroji Davidovými a kněží s trubami. 27 I rozkázel Ezechiáš, aby obětovali zápal na oltáři. A když se začala obět zápalná, začal se zpěv Hospodinův a troubení i zpěvové na nástroje Davida, krále Izraelského. 28 Všecko pak shromáždění klanělo se, když zpěváci zpívali, a trubači troubili, a to vše, až se

dokonal zápal. 29 A když dokonali obětování zápalu, sklonili se král a všickni, kteríž byli s ním, a poklonu učinili. 30 Tedy přikázal Ezechiáš král i knížata Levítům, aby chválili Hospodina slovy Davidovými a Azafa proroka. I chválili s velikým veselím, a skláňejíce se, poklonu činili. 31 Potom mluvil Ezechiáš, řka: Nyní jste posvětili rukou svých Hospodinu. Přistupte, a přivedte oběti vítězné a oběti chvály do domu Hospodinova. Protož přivodilo shromáždění to oběti vítězné a oběti chvály, ano i každý z srdce ochotného k zápalným obětem, 32 Tak že počet obětí zápalných, kteréž přivedlo shromáždění to, byl volů sedmdesáte, skopců sto, beránků dvě stě, všecko to na obět zápalnou Hospodinu. 33 Jiných pak věcí posvěcených bylo volů šest set, a ovec tři tisíce. 34 Kněží však bylo málo, tak že nemohli postačiti vytahovati z koží všech oběti zápalných. Pročež pomáhali jim bratří jejich Levítové, až i dokonali dílo to, a dokudž se neposvětili jiní kněží; nebo Levítové byli hotovější ku posvěcení se, nežli kněží. 35 K tomu k zápalům bylo množství veliké tuků z oběti pokojných a oběti mokrých, kromě jiných zápalů. A tak vykonána byla služba domu Hospodinova. 36 A veselil se Ezechiáš i všecken lid, že Bůh byl nastrojil lid, tak aby se ta věc rychle spravila.

30 Potom poslal Ezechiáš ke všemu lidu Izraelskému a Judskému, psal také listy k Efraimovi a Manassesovi, aby přišli do domu Hospodinova do Jeruzaléma, a slavili velikunoc Hospodinu Bohu Izraelskému. 2 Snesli se pak byli na tom králi i knížata jeho, i všecko shromáždění v Jeruzalémě, aby slavili velikunoc měsíce druhého. 3 Nebo nemohli slavit toho času, proto že kněží posvěcených se nedostávalo, aniž se lid byl shromáždil do Jeruzaléma. 4 I vidělo se to za dobré králi i všemu množství, 5 A usoudili, aby provolati dali po všem Izraeli, od Bersabé až do Dan, aby příslík slavení velikonoci Hospodinu Bohu Izraelskému do Jeruzaléma; nebo již byli dávno neslavili tak, jakž psáno jest. 6 Protož šli poslové s listy od krále a od knížat jeho po vši zemi Izraelské a Judské s rozkazem královským tímto: Synové Izraelští, obratě se k Hospodinu Bohu Abrahamu, Izákovi a Izraelovi, i obrátí se k ostatkům, kteríž jste koli znikli ruky králů Assyrských. 7 A nebývejte jako otcové vaši a bratří vaši, kteríž převráceně činili proti Hospodinu Bohu otců svých, pročež dal je v zpuštění, jakž sami vidíte. 8 Nyní tedy nezatvrzuješ jí svých tak, jako otcové vaši. Podejte ruky Hospodinu, a podte do svatyně jeho, kteréž posvětil na věky, a služe Hospodinu Bohu svému, a odvráti se od vás hněv prchlosti jeho. 9 Nebo obrátíte-li se k Hospodinu, bratří vaši i synové vaši milosrdenství obdrží u těch, kteríž je zjímali, tak že se navrátí do země této. Milosrdný zajisté a dobrativý jest Hospodin Bůh váš, aniž odvráti tvář od vás, jestliže se obrátíte k němu. 10 Když pak ti poslové chodili z města do města po kraji Efraim a Manasse až do Zabulon, posmívali se a utrhalí jim. 11 Ale však někteří z Asser, Manasses a Zabulon, poníživše se, přišli do Jeruzaléma. 12 V Judstvu tolíkéž byla ruka Boží, tak že jim dal srdce jedno k vykonání rozkazu králova a knížat, podlé slova Hospodinova. 13 I sešlo se do Jeruzaléma lidu mnoho, aby drželi slavnost přesnici měsíce druhého, shromáždění velmi veliké. 14 Tedy povstavše, poborili oltáře, kteríž byli v Jeruzalémě; též i všecky oltáře, na

kterýchž se kadívalo, rozborili a vmetali do potoka Cedron. **15** Potom pak obětovali beránka velikonočního, čtrnáctého dne měsíce druhého. Kněží pak a Levítové zastyděvše se, posvětili se, a přivedli oběti do domu Hospodinova. **16** A stáli v řadu svém vedle povinnosti své podlé zákona Mojžíše muže Božího, a kněží kropili krví, berouce ji z rukou Levítů. **17** Nebo mnozí byli v shromázdění, kteříž se neposvětili. Protož Levítové zabijeli beránky velikonoční za každého nečistého, k tomu, aby jich posvětili Hospodinu. **18** Veliký zajisté díl toho lidu, množství z Efraima, Manassesa, Izachara a Zabulona, neočistili se, a však jedli beránka velikonočního jinak než psáno jest. Ale modil se Ezechiáš za ně, řka: Dobrotivý Hospodin očistí toho, **19** Kdožkoli celým srdcem svým se ustavil, aby hledal Boha, Hospodina Boha otců svých, byť pak i očištěn nebyl vedle očištování svatého. **20** I vyslyšel Hospodin Ezechiáše, a uzdravil lid. **21** A tak drželi synové Izraelští, kteříž byli v Jeruzalémě, slavnost přesnic za sedm dní s veselím velikým, a chválili Hospodina každého dne Levítové a kněží na nástrojích sílu Hospodinovu. **22** Mluvil pak byl Ezechiáš přívětivě ke všechném Levítům vyučujícím známosti pravé Hospodina. I jedli oběti slavnosti té za sedm dní, obětujíce oběti pokojné, a oslavujíce Hospodina Boha otců svých. **23** Tedy sneslo se na tom všecko shromázdění, aby učinili tolíkéž za druhých sedm dní. Takž slavili jiných sedm dní s radostí. **24** Nebo Ezechiáš král Judský dal shromázdění tomu tisíc volků, a sedm tisíc ovec. Knížata také dala shromázdění volků tisíc, a ovec deset tisíců. A posvětilo se kněží velmi mnoho. **25** A tak veselilo se všecko shromázdění Judské, i kněží a Levítové a všecko shromázdění, kteréž přisko z Izraele, i příchozí, kteříž byli přišli z země Izraelské, i obyvatelé Judstí. **26** A bylo veselí veliké v Jeruzalémě; nebo ode dnu Šalomouna syna Davida, krále Izraelského, nic takového nebylo v Jeruzalémě. **27** Potom pak vstali kněží i Levítové, a dali požehnání lidu. I vyslyšán jest hlas jejich, a přišla modlitba jejich k přibytku svatosti Hospodinovy v nebe.

31 A když se to všecko dokonalo, vyšed všecken lid Izraelský, což ho koli bylo v městech Judských, stroskotali modly a posekali háje, a poborili výsoti a oltáře po vši zemi Judské a Beniamin, i v Efraim a Manasses, až vše dokonali. Potom navrátili se všickni synové Izraelští, jeden každý k vládřství svému do města svého. **2** Ezechiáš pak zase zřídil třídy kněží a Levítů podlé třídy jejich, jednoho každého podlé povinnosti přísluhování jeho, kněží a Levity k obětem zápalným a pokojným, aby přísluhovali, a oslavovali i chválili Hospodina v branách vojska jeho. **3** Též i částka z statku královského dávána k obětování zápalů, k zápalům jitřním i večerním, též k zápalům sobotním, a na novměsíce i na slavnosti výroční, jakož psáno jest v zákoně Hospodinově. **4** Přikázal také lidu přebývajícímu v Jeruzalémě, dávati díl kněžím a Levítům, aby tím ochotnější byli v zákoně Hospodinově. **5** A jakž vyšel tento rozkaz, snesli synové Izraelští mnoho prvotin obilné, mstu, oleje, ovoce palmového i všech úrod polních, a desátek ze všech včeli hojný přinesli. **6** Synové také Izraelští a Judští, kteříž bydlili v městech Judských, i oni desátky z skotů a bravů, a desátky svaté, posvěcené Hospodinu Bohu svému, snášeli a skládali po hromadách. **7** Třetího měsíce počali zakládati těch hromad, a měsíce sedmého

dokonali. **8** Přišed pak Ezechiáš s knížaty, a vidouce hromady ty, dobročešli Hospodinu a lidu jeho Izraelskému. **9** I tázal se Ezechiáš kněží a Levítů o těch hromadách. **10** Jemuž odpověděl Azariáš kněz nejvyšší z domu Sádochova, řka: Jakž počali těch obětí přinášeti do domu Hospodinova, jedli jsme a nasyceni jsme, a ještě zůstává hojně; nebo Hospodin požehnal lidu svému, že toho tak mnoho pozůstalo. **11** Tedy rozkázel Ezechiáš nadělati špižíři při domu Hospodinovu. I nadělali, **12** A snášeli tam věrně oběti a desátky, i včeli posvěcené, a nad tím byl za správce Konaniáš Levita, a Simei bratr jeho, druhý. **13** Jechiel pak a Azariáš, Nachat a Azael, a Jerimot a Jozabad, Eiel, Izmachiaš, Machat a Benaiáš, přivzati za úředníky od Konaniáše a Simei bratra jeho, podlé poručení Ezechiáše krále, a Azariáše knížete domu Božího. **14** Chóre pak syn Imny, Levita, vrátný brány východní, byl nad tím, což dobrovolně obětoval Bohu, aby rozděloval oběti Hospodinovy a včeli svatosvaté. **15** Jemuž ku pomoci byli Eden, Miniamin, Jesua, Semaiáš, Amariáš a Sechaniáš po městech kněžských, muži hodnovérni, aby rozdělovali bratřím svým díly, jakž velikému, tak malému, **16** (Mimo ty, kteříž z pokolení jejich byli pohlaví mužského, od tříletých a výše), každém ucházejícímu do domu Hospodinova ku povinnostem denním, podlé úřadů jejich, a podlé služby jich i podlé třídy jejich, **17** A těm, kteříž počteni byli v rodině kněžské po čeledech otců jejich, i Levítům, ode dvacítiletého a výše, podlé služby jich v třídách jejich, **18** Též i rodině jejich, na všecky malíčké jich, ženy jejich, syny jejich i dcery jejich, a všemu množství; nebo dovérně posvětili se v svatosti. **19** Synům také Aronovým kněžím v předměstích měst jejich po všech městech ti muži, kteříž zejména naznamenáni jsou, dávali díly každému pohlaví mužského z kněží i každému z rodiny Levítů. **20** A tak učinil Ezechiáš ve všem Judstvu, a činil, což dobrého, přímého a pravého jest před Hospodinem Bohem svým. **21** A ve všelikém díle, kteréžkoli začal při službě domu Božího, a v zákoně i v přikázaní, hledaje Boha svého, celým srdcem svým to činil, a šťastně se mu vedlo.

32 Po těch věcech a stálém nařízení jejich, přítah Senacherib král Assyrský, vtrhl do Judstva, a položil se proti městům hrazeným, a uložil jich zdobývati sobě. **2** Vida pak Ezechiáš, že přitáhl Senacherib, a že tvář jeho obrácena jest k boji proti Jeruzalému, **3** Uradil se s knížaty a rytíři svými, aby zasypali vody studnic, kteréž byly vně za městem. I pomáhali jemu. **4** Nebo shromázdilo se lidu množství, a zasypali všecky studnice i potok rozvodňující se u prostred země, řkouce: Proč přijdouce králové Assyrští, mají najít vody tak mnoho? **5** A posiliv se, vystavěl všecko zed zbořenou, a zoprával věže, a vně zed druhou. Upevnil i Mello města Davidova, k tomu také nadělal braně velmi mnoho i pavéz. **6** Zřídil též hejtmany válečné nad lidem, a shromázdil je k sobě do ulice u braný městské, a mluvil jim přívětivě, řka: **7** Posilře se a zmužile sobě počínejte, nebojte se, ani strachujte tváři krále Assyrského, ani všeho množství, kteréž jest s ním; nebo větší jest s námi, než s ním. **8** S ním' jest rámě člověka, s námi pak jest Hospodin Bůh nás, ku pomoci naší a k bojování za nás. I zpolehl lid na slova Ezechiáše krále Judského. **9** Potom poslal Senacherib král Assyrský služebníky

své do Jeruzaléma, (sám pak ležel u Lachis, a všecko království jeho bylo s ním), k Ezechiášovi králi Judskému, i ke všemu lidu Judskému, který byl v Jeruzalémě, řka: **10** Tako praví Senacherib král Assyřský: V čem vy doufáte, že zůstáváte v ohradě v Jeruzalémě? **11** Zdaliž Ezechiáš nenavodí vás, aby vás zmordil hladem a žízní, pravě: Hospodin Bůh náš vyrhne nás z ruky krále Assyřského? **12** Zdaliž jest sám Ezechiáš nepobořil výsostí jeho a oltářů jeho, a přikázal Judovi a obyvatelům Jeruzalémským, řka: Před jedním oltářem klaněti se budete, a na něm kaditi. **13** Nevíte-liž, co jsem učinil já i otcové moji všechném národům zemí? Zdaliž jak mohli bohové národů a zemí vytrhnouti země své z ruky mé? **14** Kdo byl mezi všemi bohy národů těch, kteréž jsou vyplněni otcové moji, kterýž by mohl vytrhnouti lid svůj z ruky mé? Aby pak mohl Bůh váš vytrhnouti vás z ruky mé? **15** Protož tedy nechť vás nesvodi Ezechiáš, ani vás namlouvá, aniž mu věrte. Kdyžtě nemohl žádný bůh všech národů a království vytrhnouti lidu svého z ruky mé, jako i z ruky otců mých, nadtoť ovšem bohové vaší nevytrhnou vás z ruky mé. **16** Přes to ještě mluvili služebníci jeho i proti Hospodinu Bohu, i proti Ezechiášovi služebníku jeho. **17** Psal také listy, rouhaje se Hospodinu Bohu Izraelskému, a mluvě proti němu, řka: Jakož bohové národů zemských nevytrhli lidu svého z ruky mé, tak nevytrhne Bůh Ezechiášův lidu svého z ruky mé. **18** Křičeli pak hlasem velikým Židovsky proti lidu Jeruzalémskému, kterýž byl na zdi, aby strach na ně pustili a předěsili je, aby tak vzali město. **19** A tak mluvili o Bohu Jeruzalémském, jako o jiných bozích národů země, dílu rukou lidských. **20** Tedy modlil se Ezechiáš král, a Izaiáš prorok syn Amosův z příčiny té, a volali k nebi. **21** I poslal Hospodin anděla, kterýž vyhľadil každého udatného i výrodu i kníže v vojštu krále Assyřského, tak že se s hanbou velikou navrátil do země své. A když všel do chrámu boha svého, ti, kteříž vyšli z života jeho, zamordovali ho tam mečem. **22** A tak vysvobodil Hospodin Ezechiáše a obyvatele Jeruzalémské z ruky Senacheriba krále Assyřského, a z ruky všech, a provázel je všudy vůkol. **23** Tedy mnozí přinášeli oběti Hospodinu do Jeruzaléma, ano i dary drahé Ezechiášovi králi Judskému, tak že potom vznešen jest u všech národů. **24** V těch dnech roznemohl se Ezechiáš až k smrti, i modlil se Hospodinu. Kterýž promluvil k němu, a ukázal mu zázrak. **25** Ale Ezechiáš nebyl vděčen dobrodiní sobě učiněného, nebo pozdvihlo se srdce jeho. Pročež povstala proti němu prchlivost, i proti Judovi a Jeruzalému. **26** Ale když se pokročil Ezechiáš pro to pozdvižení srdce svého i s obyvateli Jeruzalémskými, nepršla na ně prchlivost Hospodinova za dnů Ezechiášových. **27** Měl pak Ezechiáš bohatství a slávu velmi velikou; nebo nashromáždil sobě pokladů stříbra a zlata i kamení drahého a vonných věcí, i pavéz i všelijakých klénotů. **28** A měl špičíny pro úrody obilí, mstu, oleje, i stáje pro všeliká hovada a chlévy pro dobytek. **29** Města také zdělal sobě, a měl bravů a skotů množství; nebo Bůh dal jemu zboží náramně veliké. **30** Tentýž Ezechiáš zasypal tok vody Gihonu hořejší, a přímo vedl jej dolů k západní straně města Davidova, a štastně se vedlo Ezechiášovi ve všech skutcích jeho. **31** Toliko při poselství knížat Babylonských poslaných k němu, aby se vyptali na zázrak, kterýž se byl stal v zemi, opustil ho Bůh, aby ho

zkusil, aby známé bylo všecko, co bylo v srdci jeho. **32** Jiné pak věci Ezechiášovy i pobožnost jeho zapsány jsou v proroctví Izaiáše proroka syna Amosova, a v knize o králech Judských a Izraelských. **33** I usnul Ezechiáš s otcí svými, a pochovali jej výše nad hroby potomků Davidových, a učinili jemu pocitost při smrti jeho všecken Juda i obyvatelé Jeruzalémští. A kraloval Manasses syn jeho místo něho.

33 Ve dvanácti letech byl Manasses, když počal kralovati, a paděsáte pět let kraloval v Jeruzalémě. **2** Činil pak to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, vedlé ohavností těch národů, kteréž Hospodin vyhnal před syny Izraelskými. **3** Nebo vzdělal zase výsostí, kteréž byl rozbořil Ezechiáš otec jeho, a vystavěl oltáře Bálům, a vysadil háje, a klaněje se všemu vojsku nebeskému, sloužil jim. **4** Vzdělal také oltáře v domě Hospodinově, o němž byl řekl Hospodin: V Jeruzalémě bude jméno mé na věky. **5** Vzdělal, pravím, oltáře všemu vojsku nebeskému ve dvou síních domu Hospodinova. **6** Přesto dal provoditi syny své skrze oheň v údolí Benhinnom, a šetřil času, s hadačstvím a s kouzly se obíral, a nařídil zaklinače a čarodějný, a mnoho zlého páchal před očima Hospodinovýma, popouzeje ho. **7** Postavil také obraz rytí, kterýž byl udělal, v domě Božím, o kterémž byl řekl Bůh Davidovi a Salomonovi synu jeho: V domě tomto a v Jeruzalémě, kterýž jsem vyvolil ze všech pokolení Izraelských, oslavim jméno své na věky. **8** Aniž více pohnu nohou lidu Izraelského z země, kterouž jsem oddělil otcům vašim, jen toliko budou-li šetřiti, aby plnili všecko to, což jsem jim přikázal, všecken zákon, ustanovení a soudy skrze Mojžíše vydané. **9** Ale Manasses uvedl v blud Judské i obyvatele Jeruzalémské, tak že činili horší věcenežli ti národové, kteréž vyplněl Hospodin před tváří synů Izraelských. **10** A ačkoli mluvil Hospodin k Manassesovi a k lidu jeho, oni však nepozorovali. **11** Pročež přivedl na ně Hospodin hejtmany vojska krále Assyřského, kteríž jali Manassesa v trní, a svázavše ho dvěma řetězy ocelivými, doveďli jej do Babylona. **12** Tam pak jsa sevřín, modlil se Hospodinu Bohu svému, a ponížoval se velmi před oblíčejem Boha otců svých, **13** A modlil se jemu. I naklonil se k němu, a vyslyšel modlitbu jeho, a uvedl jej zase do Jeruzaléma do království jeho. Tehdy poznal Manasses, že sám Hospodin jest Bohem. **14** A potom vystavěl zed zevnitř města Davidova k západní straně Gihonu potoku, až kudy se chodí k bráňe rybné, a obehnal Ofel, a vyhnal ji velmi vysoko. Rozsadil také hejtmany vojska po všech městech hrazených v Judstvu. **15** Vymetal také bohy cizí a ritinu z domu Hospodinova, a všecky oltáře, kterýchž byl nadělal na hoře domu Hospodinova i v Jeruzalémě, a vyházel za město. **16** Opravil zase i oltář Hospodinův, a obětoval na něm oběti pokojné a dílkčinění, a přikázal Judským, aby sloužili Hospodinu Bohu Izraelskému. **17** A však vždy ještě lid obětoval na výsostech, ale toliko Hospodinu Bohu svému. **18** Jiné pak věci Manassesovy, i modlitba jeho k Bohu jeho, a slova proroků, kteříž mluvili k němu ve jménu Hospodina Boha Izraelského, to vše zapsáno v knize o králech Izraelských. **19** Modlitba pak jeho i to, že vyslyšán jest, a každý hřich jeho, i přestoupení jeho, i místa, na kterýchž byl postavil výsosti, a zdělal háje a ritiny, ještě prvé než se pokročil, to

vše zapsáno jest v knihách Chozai. 20 I usnul Manasses s otcí svými, a pochovali jej v domě jeho, a kraloval Amon syn jeho místo něho. 21 Ve dvaceti letech byl Amon, když počal kralovat, a dvě létě kraloval v Jeruzalémě. 22 I činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, tak jako byl činil Manasses otec jeho; nebo všechném rytinám, kterýchž byl nadělával Manasses otec jeho, obětoval Amon a sloužil jím. 23 Aniž se ponížil před Hospodinem, jako se ponížil Manasses otec jeho, nýbrž on Amon mnohem více hřešil. 24 Spuntovali se pak proti němu služebníci jeho, a zamordovali jej v domě jeho. 25 Tedy pobíl lid země všecky ty, kteríž se byli spuntovali proti králi Amonovi, a ustanovil lid země krále Joziáše syna jeho místo něho.

34 V osmi letech byl Joziáš, když kraloval počal, a kraloval jedno a třícti let v Jeruzalémě. 2 Ten činil to, což jest pravého před očima Hospodinovýma, chodě po cestách Davida otce svého, a neuchylil se na pravo ani na levo. 3 Léta zajisté osmého kralování svého, když ještě mládeňček byl, počal hledati Boha Davida otce svého, dvanáctého pak léta počal vyčišťovati Judy a Jeruzaléma od výsostí, hájů, rytin a slitin. 4 Nebo u přítomnosti jeho rozborili oltáře Báří, i obrazy slunečné, kteríž byli na nich, zpodnívali. Též i háje a rytiny, i slitiny zdrobili a setřel, a rozsypal po hrobích těch, kteríž jim obětovávali. 5 Kosti pak kněží popálil na oltářích jejich, a vyčistil Judu a Jeruzalém, 6 Též i města v pokolení Manasses, Efraim a Simeon, až i Neftalím i pustiny jejich vůkol. 7 A tak zkazil oltáře a háje, a rytiny stroskotal na kusy, a všecky obrazy slunečné vysekal po vší zemi Izraelské. Potom navrátil se do Jeruzaléma. 8 Léta pak osmnáctého kralování svého, když vyčistil zemi a dům Boží, poslal Safana syna Azaliášova, a Maaseiáše úředníka města, ajoacha syna Joachazova kanclíře, aby opraven byl dům Hospodina Boha jeho. 9 Kteríž přišedše k Helkiášovi knězi nejvyššímu, dalí peníze snesené do domu Božího, kteríž byli Levítové vrátní vybrali od Manassesa a Efraima, i ode všech ostatků Izraelských, i od vše豪 Judy a Beniamina, a navrátili se do Jeruzaléma. 10 Dali je pak v ruce správců toho díla, kteríž představeni byli nad domem Hospodinovým, a ti vydávali je dělníkům, jenž dělali v domě Hospodinově, opravujícíce a utvrzujíce jej. 11 I dali tesařům a stavitelům, aby najednali kamení tesaného, a dříví k vazbám i k trámům domů, kteríž byli zborili králové Judští. 12 Muži pak ti věrně se měli při té práci, nad nimiž ustanoveni Jachat a Abdiáš Levítové z synů Merari, Zachariáš a Mesullam z synů Kahat, aby s pilností přidrželi k práci. A z těch Levítů každý uměl hrát na nástroje muzické. 13 Ale nad nosiči, i kteríž přidrželi dělníky ke všeliké práci, byli z Levítů písáři, úředníci a vrátní. 14 A když vynášeli peníze, kteríž byli sneseny do domu Hospodinova, našel Helkiáš kněz knihu zákona Hospodinova vydaného skrze Mojžíše. 15 I řekl Helkiáš k Safanovi písáři: Knihu zákona nalezl jsem v domě Hospodinově. I dal Helkiáš tu knihu Safanovi. 16 Safan pak přinesl tu knihu králi, a při tom jemu oznámil, řka: Všecko, cožkoli bylo poručeno služebníkům tvým, dělaj. 17 Nebo sebravše peníze, což se jich koli nalezlo v domě Hospodinově, vydali je v ruce úředníkům a dělníkům. 18 Oznámil také Safan písář králi, řka: Knihu mi dal Helkiáš kněz. I četl v ní Safan před králem. 19 Pročež když

slyšel kráľ slova zákona, roztrhl roucho své. 20 A rozkázal kráľ Helkiášovi, též Achikamovi synu Safanovu, a Abdonovi synu Míchovu, a Safanovi písáři, a Asaiášovi služebníku královskému, řka: 21 Jdete, poradte se s Hospodinem o mne i o pozůstalý lid Izraelský a Judský, z strany slov knihy této, kteráž jest nalezena; nebo veliký jest hněv Hospodinův, kterýž jest vylit na nás, protože neostříhal otcové naši slova Hospodinova, aby činili všecko, což psáno jest v knize této. 22 Tedy šli, Helkiáš a kteříž byli při králi, k Chuldě prorokyni, manželce Salluma syna Tekue, syna Chasrova, strážného nad rouchem, nebo bydlila v Jeruzalémě na druhé straně, a mluvili k ní ty věci. 23 Kteráž řekla jím: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Povězte muži tomu, kterýž poslal vás ke mně, 24 Tako praví Hospodin: Aj, já uvedu zlé věci na toto místo a na obyvatele jeho, všecka zločeňení napsaná v knize té, kterouž čti před králem Judským, 25 Proto že opustili mne a kadili bohům cizím, aby mne popouzeli všemi skutky rukou svých. Z té příčiny vylita bude prchlivost má na toto místo, aniž bude uhašena. 26 Králi pak Judskému, kterýž poslal vás, abyste se tázali Hospodina, takto povíte: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský o slovích těch, kteráž jsi slyšel: 27 Poněvadž obměkčeno jest srdce tvé, a ponížil jsi se před tváří Boží, když slyšel slova jeho proti místu tomuto a proti obyvatelům jeho, a ponížuje se přede mnou, roztrhl jsi roucho své, a plakals přede mnou, i já vyslyšel jsem tě, praví Hospodin. 28 Aj, já připojím tě k otcům tvým, a pochován budeš v hrobích svých v pokoji, aby neviděly oči tvé ničeho z toho zlého, kteríž já uvedu na místo toto a na obyvatele jeho. I oznámili králi tu řeč. 29 Tedy poslav král, shromáždil všecky starší Judské a Jeruzalémské. 30 A vstoupil král do domu Hospodinova, a všickni muži Judští i obyvatelé Jeruzalémští, kněží, Levítové a všecken lid od velikého až do malého, i četl, aby všickni slyšeli všecka slova knihy smlouvy, kteráž byla nalezena v domě Hospodinově. 31 Potom stojí krále na místě svém, učinil smlouvu před Hospodinem, že bude následovat Hospodina, a ostříhati příkázani jeho i svědectví jeho a ustanovení jeho z celého srdce svého a ze vší duše své, a plnit slova smlouvy té, kteráž jsou v té knize zapsána. 32 I rozkázal, aby k témuž každý stál, kdož by koli nalezen byl v Jeruzalémě a v Beniaminovi. I činili obyvatelé Jeruzalémští podlí smlouvy Boží, Boha otců svých. 33 Tehdáž také vyprázdnil Joziáš všecky ohavnosti ze všech zemí synů Izraelských, a přidržel všecky, kterížkoli byli v Izraeli, k tomu, aby sloužili Hospodinu Bohu svému. Po všecky dny jeho neodstoupili od následování Hospodina Boha otců svých.

35 Slavil také Joziáš v Jeruzalémě velikunoc Hospodinu, a zabili beránka velikonočního čtrnáctého dne měsíce prvního. 2 A postavil kněží v strázech jejich, utvrdil je v přísluhování domu Hospodinova. 3 I řekl Levítům, kteríž připravovali za všecken lid Izraelský věci svaté Hospodinu: Vneste truhlu svatosti do domu, kterýž ustavěl Šalomoun syn Davidův, král Izraelský. Nebudet vám břemenem na ramenou. A tak nyní sloužte Hospodinu Bohu svému a lidu jeho Izraelskému. 4 A připravte se po čeledech otců svých, po třídách svých, tak jakž nařídil David král Izraelský, a podlé nařízení Šalomouna syna jeho. 5 A stůjte v svatyni podlé rozdílu čeledí otcovských,

bratří národu svého, a podlé rozdělení každé čeleďi otcovské Levítů. 6 A tak zabíte beránka, a posvěťte se, a připravte bratřím svým, chovajice se vedle slova Hospodinova vydaného skrze Mojžíše. 7 Daroval pak Jozíáš všemu množství z stáda beránků a kozelců, vše k obětem velikonočním, podlé toho všeho, jakž postačovalo, v počtu třídecet tisíců, a skotu tři tisíce, to vše z statku královského. 8 Knížata jeho také k lidu, kněžím i Levítům štědře se ukázali: Helkiáš, Zachariáš a Jechiel, přední v domě Božím, dali kněžím k obětem velikonočním dva tisíce a šest set bravů a skotu tři sta. 9 Konaniáš pak s Semaiášem a Natanaelem bratřimi svými, též Chasabiáš, Jehiel, Jozabád, přední z Levítů, darovali jiným Levítům k obětem velikonočním pět tisíc bravů a skotu pět set. 10 A když připraveno bylo všecko k službě, stáli kněží na místě svém, a Levítové v třídách svých, podlé rozkazu královského. 11 I zabijeli beránky velikonoční, kněží pak kropili krví, berouce z rukou jejich, a Levítové vytahovali z koží. 12 Tedy oddělili zápal, aby dali lidu podlé rozdělení domů čeleďi otcovských, tak aby obětováno bylo Hospodinu, jakž psáno jest v knize Mojžíšově. Tolikéž i s voly učinili. 13 I pekli beránky velikonoční ohněm podlé obyčeje, ale jiné věci posvěcené vařili v hrncích, v kotlících a v pánicích, a rozdávali rychle všemu lidu. 14 Potom pak připravili sobě a kněžím. Nebo kněží, synové Aronovi, zápalily a tuky až do noci obětovali, protož Levítové připravili sobě i kněžím, synům Aronovým. 15 Též i zpěváci, synové Azafovi, stáli na místě svém podlé rozkázání Davidova Azafovi, Hémanovi i Jedutunovi, proroku královskému, vydaného. Vrátní také při jedné každé bráně neměli odcházeti od své povinnosti, pročež bratří jejich Levítové jiní strojili jim. 16 A tak nastrojena byla všecka služba Hospodinova v ten den, v slavení hodu beránka a obětování oběti zápalné na oltáři Hospodinovu, podlé rozkázání krále Jozíáše. 17 I slavili synové Izraelští, což se jich našlo, hod beránka v ten čas a slavnost přesnici za sedm dní. 18 Nebyla pak slavena velikanoc té podobná v Izraeli ode dňu Samuele proroka, aniž který z králů Izraelských slavil hodu beránka podobného tomu, kterýž slavil Jozíáš s kněžími a Levity, i se vším lidem Judským a Izraelským, což se ho našlo, i s obyvateli Jeruzalémskými. 19 Osmnáctého léta kralování Jozíášova slaven byl ten hod beránka. 20 Potom po všem, když již spravil Jozíáš dům Boží, přitáhl Nécho krále Egyptský, aby bojoval proti Charkemis podlé Eufraten, Jozíáš pak vytáhl proti němu. 21 Kterýž ac poslal k němu posyl, řka: Já nic nemám s tebou činiti, králi Judský. Ne proti tobě, slyš ty, dnes táhnu, ale proti domu, kterýž se mnou bojuje, kamž mi rozkázal Bůh, abych pospíšil. Nebojuj s Bohem, kterýž se mnou jest, at' té neshladi. 22 Jozíáš však neodvrátil tváři své od něho, ale aby bojoval s ním, změnil oděv svůj, aniž uposlechl slov Néchových, pošlých z úst Božích. A tak přitáhl, aby se s ním potýkal na poli Mageddo. 23 I postřelili střelci krále Jozíáše. Tedy řekl král služebníkům svým: Odvezte mne, nebot' jsem velmi nemocen. 24 Takž přenesli jej služebníci jeho z toho vozu, a vložili ho na druhý vůz, kterýž měl, a dovezli jej do Jeruzaléma. I umrel a pochován jest v hrobích otců svých. I plakal všecken Juda a Jeruzalém nad Jozíášem. 25 Naříkal také i Jeremiáš nad Jozíášem, a zpívávali všickni zpěváci a zpěváckyně v naříkáních

svých o Jozíášovi až do dnešního dne, kteráž uvedli v obyčej Izraeli. A ta jsou zapsána v pláči Jeremiášovu. 26 Jiné pak věci Jozíášovy, i pobožnost jeho, jakž napsáno jest v zákoně Hospodinově, 27 i skutkové jeho první i poslední, to vše zapsáno jest v knize o králech Izraelských a Judských.

36 Tedy vzal lid země Joachaza syna Jozíášova, a ustanovil ho králem na místě otce jeho v Jeruzalémě. 2 Ve třimecítma letech byl Joachaz, když počal kralovati, a tři měsíce kraloval v Jeruzalémě. 3 Nebo vzal jej král Egyptský z Jeruzaléma, a uložil na zemi pokutu sto centnéří stříbra a centnéř zlata. 4 A ustanovil krále Egyptský Eliakima bratra jeho nad Judou a Jeruzalémem za krále, a proměnil mu jméno jeho, aby sloul Joakim. Joachaza pak bratra jeho vzal Nécho, a zavedl ho do Egypta. 5 V pětmecítma letech byl Joakim, když počal kralovati, a jedenáct let kraloval v Jeruzalémě. A když činil to, což jest zlého před očima Hospodina Boha svého, 6 Přitáhl proti němu Nabuchodonozor krále Babylonský, a svázel jej řetězy ocelivými, aby jej zavedl do Babylonu. 7 Nádoby také domu Hospodinova zavezl Nabuchodonozor do Babylonu, a dal je do chrámu svého v Babyloně. 8 Jiné pak věci Joakimovy i ohavnosti jeho, kteréž páchal, i což se nalézalo při něm, to vše zapsáno jest v knize o králech Izraelských a Judských. I kraloval Joachin syn jeho místo něho. 9 V osmi letech byl Joachin, když kraloval počal, a kraloval tři měsíce a deset dní v Jeruzalémě, a činil to, což bylo zlého před očima Hospodinovýma. 10 Potom pak po roce poslal krále Nabuchodonozor, a dal ho zavést do Babylonu s klénoty domu Hospodinova, a ustanovil králem Sedechiáše, přibuzného jeho, nad Judou a Jeruzalémem. 11 V jedenmcítma letech byl Sedechiáš, když počal kralovati, a jedenáct let kraloval v Jeruzalémě. 12 I činil to, což jest zlého před očima Hospodina Boha svého, aniž se pokořil před Jeremiášem prorokem mluvícím řeč Hospodinovu. 13 Nýbrž i Nabuchodonozorovi králi se zprotivil,jenž ho byl přísahou zavázal skrze Boha, a zatvrdil šíji svou, urputně uložil v srdci svém, aby se nenavracoval k Hospodinu Bohu Izraelskému. 14 Ano i všecka knížata, kněží i lid v mnohá přestoupení se vydali, podlé všech ohavností pohanských, a poškvrnili domu Hospodinova, jehož byl posvětil v Jeruzalémě. 15 A když posílal Hospodin Bůh otců jejich k nim posly své, ráno vstávaje a posíláje, proto že se přivítavě měli k lidu svému a k příbytku svému: 16 Posmívali se poslům Božím, a pohrdali slovy jeho, a za svůdce měli proroky jeho, až se rozpála prchlivost Hospodinova na lid jeho, tak aby nebylo žádného ulčení. 17 I přivedl na ně krále Kaldejského, kterýž zmordoval mládence jejich mečem v domě svatyně jejich, a neopustil mládenci ani panně, starci ani kmeti. Všecky dal v ruku jeho. 18 K tomu i všecky nádoby domu Božího, veliké i malé, i poklady domu Hospodinova, i poklady královské i knížat jeho, všecko zavezl do Babylonu. 19 A vypálili dům Boží, a zborili zed Jeruzalémskou, též i všecky paláce v něm popálili, ano i všelijaké klénoty drahé v něm zkazili. 20 A což jich pozůstalo po meči, to převedl do Babylonu, a byli služebníci jeho i synů jeho, dokudž nekraloval král Perský. 21 Aby se naplnila řeč Hospodinova skrze ústa Jeremiášova, dokudž země nevykonala sobot svých; po všecky dny, pokudž byla pustá, odpočívala, až se vyplnilo sedmdesáte

let. 22 Potom léta prvního Cýra krále Perského, aby se naplnila řeč Hospodinova skrze ústa Jeremiášova, vzbudil Hospodin ducha Cýrova krále Perského. Kterýž dal provolati po všem království svém, ano také i rozepsal, řka: 23 Toto praví Cýrus král Perský: Všecka království země dal mi Hospodin Bůh nebeský, a ten mi poručil, abych mu vystavěl dům v Jeruzalémě, kterýž jest v Judstvu. Kdo jest mezi vámi ze všeho lidu jeho, Hospodin Bůh jeho budiž s ním, a at' jde.

Ezdráš

1 Léta prvního Cýra krále Perského, aby se naplnila řeč Hospodinova skrú ústa Jeremiášova, vzbudil Hospodin ducha Cýrova krále Perského, aby dal provolati po všem království svém, ano také i rozepsal, řka: **2** Toto praví Cýrus král Perský: Všecka království země dal mi Hospodin Bůh nebeský, a on mi poručil, abych mu vystavěl dům v Jeruzalémě, který jest v Judstu. **3** Kdo jest mezi vámi ze všeho lidu jeho, budíž Bůh jeho s ním, a nechat' jde do Jeruzaléma, který jest v Judstu, a staví dům Hospodina Boha Izraelského, toho Boha, který jest v Jeruzalémě. **4** Kdož by pak zůstal na kterémkolí místě, kdež jest pohostinu, lidé místa toho at' mu pomohou stříbrně a zlatem, statkem i hovady, mimo oběti dobrovolné k domu Božímu, který jest v Jeruzalémě. **5** I povstali přední z čeleďí otců z pokolení Judova a Benaminova, kněží také a Levítové i každý, číhož ducha vzbudil Bůh, aby šli k stavení domu Hospodinova, který jest v Jeruzalémě. **6** Jimž všickni ti, kteříž bydlili okolo nich, pomáhali nádobami stříbrnými a zlatými, statkem i hovady, a věcni drahými, mimo všecko, což dobrovolně obětováno bylo. **7** Král také Cýrus vydal nádoby domu Hospodinova, kterýž byl pobral Nabuchodonozor z Jeruzaléma, a dal je byl do domu Boha svého. **8** Vdal je pak Cýrus král Perský skrze Mitridata správce nad poklady, kterýž je vyčtl Sesbazarovi knížeti Judskému. **9** A tento jest počet jejich: Medenic zlatých třídceti, medenic stříbrných tisíc, nožů devětmecíta. **10** Koflíků zlatých třídceti, koflíků stříbrných prostějších čtyři sta a deset, nádob jiných na tisíce. **11** Všech nádob zlatých i stříbrných pět tisíc a čtyři sta. Všecko to odnesl Sesbazar, když se stěhoval lid zajatý z Babylonu do Jeruzaléma.

2 Tito pak jsou lidé té krajiny, kteříž se z zajetí a přestěhování toho brali, jakž je byl přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský do Babylona, a navrátili se do Jeruzaléma a do Judstu, jeden každý do města svého, **2** Kteříž přišli s Zorobábelem, s Jesu, s Nehemiášem, Saraiášem, Reelaiášem, Mardochéem, Bilsanem, Misparem, Bigvajem, Rechumem a Baanou. Počet mužů z lidu Izraelského: **3** Synů Farosových dva tisíce, sto sedmdesáte dva. **4** Synů Sefatiášových tři sta sedmdesáte dva. **5** Synů Arachových sedm set sedmdesát pět. **6** Synů Pachat Moábových, synů Jesue a Joábových dva tisíce, osm set a dvanačte. **7** Synů Elamových tisíc, dvě stě paděsáte čtyři. **8** Synů Zattuových devět set čtyřidceti pět. **9** Synů Zakkai sedm set a šedesát. **10** Synů Báni šest set čtyřidceti dva. **11** Synů Bebai šest set třímcíta. **12** Synů Azgadových tisíc, dvě stě dvamecíta. **13** Synů Adonikamových šest set šedesáte šest. **14** Synů Bigvai dva tisíce, paděsáte šest. **15** Synů Adinových čtyři sta paděsáte čtyři. **16** Synů Aterových z Ezechiáše devadesát osm. **17** Synů Bezai tři sta třímcíta. **18** Synů Jorahových sto a dvanačte. **19** Synů Chasumových dvě stě třímcíta. **20** Synů Gibbarových devadesáte pět. **21** Synů Betlémských sto třímcíta. **22** Mužů Netofatských paděsáte šest. **23** Mužů Anatotských sto osmmecíta. **24** Synů Azmavetských čtyřidceti dva. **25** Synů Kariatarimských, Kafirských a Berotských sedm set čtyřidceti a tři. **26** Synů Ráma a Gabaa šest set jedenmecíta.

27 Mužů Michmas sto dvamecíta. **28** Mužů z Bethel a Hai dvě stě třímcíta. **29** Synů z Nébo paděsáte dva. **30** Synů Magbisových sto paděsáte šest. **31** Synů Elama druhého tisíc, dvě stě paděsáte čtyři. **32** Synů Charimových tři sta dvaceti. **33** Synů Lodových, Chadidových a Onových sedm set dvaceti pět. **34** Synů Jerecho tři sta čtyřidceti pět. **35** Synů Senaa tři tisíce, šest set a třídceti. **36** Kněží, synů Jedaiášových z domu Jesua, devět set sedmdesáte tři. **37** Synů Immerových tisíc, paděsáte dva. **38** Synů Paschurových tisíc, dvě stě čtyřidceti sedm. **39** Synů Charimových tisíc a sedmnácte. **40** Levitů, synů Jesua a Kadmeie, synů Hodaviášových, sedmdesáte čtyři. **41** Zpěváků, synů Azafových, sto dvaceti osm. **42** Synů vrátných, synů Sallumových, synů Aterových, synů Talmonových, synů Akkubových, synů Chatita, synů Sobai, všech sto třídceti devět. **43** Netinejských, synů Zicha, synů Chasufa, synů Tabbaot, **44** Synů Keros, synů Siaha, synů Fádon, **45** Synů Lebana, synů Chagaba, synů Akkub, **46** Synů Chagab, synů Samlai, synů Chanán, **47** Synů Giddel, synů Gachar, synů Reaia, **48** Synů Rezin, synů Nekoda, synů Gazam, **49** Synů Uza, synů Paseach, synů Besai, **50** Synů Asna, synů Meunim, synů Nefusim, **51** Synů Bakbuk, synů Chakufa, synů Charchur, **52** Synů Bazlut, synů Mechida, synů Charša, **53** Synů Barkos, synů Sisera, synů Tamach, **54** Synů Neziach, synů Chatifa, **55** Synů služebníků Šalomounových, synů Sotai, synů Soferet, synů Feruda, **56** Synů Jaala, synů Darkon, synů Giddel, **57** Synů Sefatiášových, synů Chatil, synů Pocheret Hazebam, synů Ami, **58** Všech Netinejských a synů služebníků Šalomounových tři sta devadesáte dva. **59** Tito také byli, kteříž šli z Telmelach, Telcharsa, Cherub, Addan a Immer, ale nemohli ukázati domu otců svých a semene svého, že by z Izraele byli: **60** Synů Delaiášových, synů Tobiašových, synů Nekodových šest set paděsáte dva. **61** A z synů kněžských synové Chabaiášovi, synové Kózovi, synové Barzillai, kterýž pojav sobě ze dcer Barzillai Galádského manželku, nazván jest jménem jejich. **62** Ti vyhledávali zapsání o sobě, chtíce prokázati rod svůj, ale nenašlo se. Protož zbaveni jsou kněžství. **63** A zapověděl jim Tirsata, aby nejedli z věci svatosvatých, dokudž by nestál kněz s urim a thuriim. **64** Všechno toho shromáždění pospolu čtyřidceti a dva tisíce, tři sta šedesáte, **65** Kromě služebníků jejich, a děvek jejich, jichž bylo sedm tisíc, tři sta třídceti sedm. A mezi nimi bylo zpěváků a zpěvakiní dvě stě. **66** Koní jejich sedm set třídceti šest, mezků jejich dvě stě čtyřidceti pět. **67** Velbloudů jejich čtyři sta třídceti pět, oslu šest tisíc, sedm set a dvaceti. **68** Z knížat pak čeleďí otcovských, někteří, když přišli k domu Hospodinovu, kterýž byl v Jeruzalémě, dobrovolně se oddavše, aby stavěli dům Boží na gruntech jeho, **69** Vedle možnosti své dali náklad k dílu: Zlata jeden a šedesáte tisíc drachem, stříbra pak pět tisíc liber, a sukní kněžských sto. **70** A tak osadili se kněží i Levítové a někteří z lidu, i zpěváci i vrátní a Netinejští v městech svých, i všecken Izrael v městech svých.

3 Když pak nastal měsíc sedmý, a byli synové Izraelští v městech, shromáždil se lid jednomyslně do Jeruzaléma. **2** Tedy vstav Jesua syn Jozadakův s bratřími svými kněžími, a Zorobábel syn Salatielův s bratřími svými, vzdělali oltář Boha Izraelského, aby obětovali na něm oběti zápalné, kajož psáno

jest v zákoně Mojžíše muže Božího. 3 A když postavili oltář ten na základích jeho, ačkoli se obávali národů jiných zemí, však obětovali na něm oběti zápalné Hospodinu, oběti zápalné ráno i večer. 4 Drželi také slavnost stánků, jakož psáno jest, obětujíce zápal na každý den, vedle počtu a vedle obyčeje každého dne, 5 A potom obět zápalnou ustavičnou, i na novéměsíce i na každou slavnost Hospodinu posvěcenou, i od každého dobrovolně obětujícího dobrovolnou oběť Hospodinu. 6 Od prvního dne toho měsíce sedmého počali obětovati zápalu Hospodinu, ačkoli chrám Hospodinův ještě nebyl založen. 7 I dali peníze kameníkům a řemeslníkům, též potravy a nápoje i oleje Sidonským a Tyrským, aby vezli dříví cedrové z Libánu k moři Joppen, podlé povolení jím Cýra krále Perského. 8 Léta pak druhého po jejich se navrácení k domu Božímu do Jeruzaléma, měsíce druhého, začali Zorobábel syn Salatielův, a Jesua syn Jozadakův, i jiní bratří jejich kněží a Levítové a všickni, kteří byli přišli z toho zajetí do Jeruzaléma, a ustanovili Levity od dvacítiletých a výše, aby přihlídalí k dílu domu Hospodinova. 9 A tak postaven jest Jesua, synové jeho i bratří jeho, Kadmiel i synové jeho, synové Judovi spolu, aby přihlídalí k dílu při domě Božím, potomci Chenadadovi, synové jejich i bratří jejich Levítové. 10 A když zakládali grunty stavitelé chrámu Hospodinova, postavili kněží zoblácené s trubami, a Levity, syny Azafovy s cymbály, aby chválili Hospodina vedle nařízení Davida krále Izraelského. 11 I prozpěvovali jedni po druhých, chválce a oslavujíce Hospodina, nebo dobrý jest, a že na věky trvá milosrdensví jeho nad Izraelem. Všecken také lid prokřikoval hlasem velikým, chválce Hospodina, proto že založen byl dům Hospodinův. 12 Mnozí pak z kněží a z Levítů i z knížat čeledí otcovských, starci, kteří byli viděli prvnější dům, když zakládali tento dům před očima jejich, plakali hlasem velikým. Mnozí nazpět prokřikovali s radostí hlasem velikým, 13 Tak že lid nemohl rozeznat hlasu prokřikování radostného od hlasu pláčícího lidu; nebo lid ten prokřikoval hlasem velikým, a hlas ten slyšán byl daleko.

4 Uslyšavše pak nepřítelé Judovi a Beniaminovi, že by ti, kteří přestěhování byli, stavěli chrám Hospodinu Bohu Izraelskému, 2 Přistoupili k Zorobábelovi a k knížatům čeledí otcovských, a řekli jim: Budeme s vámi stavěti; nebo jako i vy hledati budeme Boha vašeho, jemuž i oběti obětujeme ode dnů Esarchaddona krále Assyrského, který nás sem uvedl. 3 Tedy řekl jim Zorobábel a Jesua i jiná knížata čeledí otcovských z Izraele: Ne vám, ale nám naleží stavěti dům Bohu našemu; nebo my sami stavěti budeme Hospodinu Bohu Izraelskému, jakž příkázal nám král Cýrus, král Perský. 4 A však lid té krajiny zemdléval ruce lidu Judského, a odhrožovali je, aby nestavěli. 5 Anobrž i najímali proti nim rádce, aby rušili rady jejich, po všecky dny Cýra krále Perského, až do kralování Daria krále Perského. 6 Nebo když kraloval Asverus, při začátku kralování jeho sepsali žalobu proti obyvatelům Judským a Jeruzalémským. 7 (Tak jako za dnů Artaxerxa psal Bislam, Mitridates, Tabel a jiní tovaryši jeho k Artaxerxovi králi Perskému.) Písmo pak listu toho psáno bylo Syrsky, i vykládáno Syrsky. 8 Rechum totiž kancléř a Simsai písář napsali jeden list proti Jeruzalému

Artaxerxovi králi, takový: 9 Rechum kancléř a Simsai písář i jiní tovaryši jejich, Dinaští a Afarsatchaiští, Tarpelaiští, Afarzaští, Arkevaští, Babylonští, Susanechajští, Dehavejští a Elmajští, 10 I jiní národové, kteréž byl převedl Asnapar veliký a slavný, a rozsadil v městech Samašských, a jiní za řekou, i Cheenetští, 11 (Tento jest přípis listu, kterýž poslali k Artaxerxovi králi), služebníci tvoji, lidé za řekou a Cheenetští. 12 Známo bud' králi, že Židé, kteříž se vrátili od tebe, přišedše k nám do Jeruzaléma, město odporné a škodlivé stavějí, i zdi dělají, a základy spojují. 13 Protož nyní bud' vědomo králi, bude-li to město vystaveno, a zdi dodělány, platut', cla a úroku dávati nebudou, a tak komoře královské újma bude. 14 Nyní tedy poněvadž dobrodiní paláce užíváme, na obnážování krále neslušelo se nám dívat. Tou příčinou poslali jsme a oznámili to králi, 15 Aby dal hledati v knihách kronik otců svých, a najdeš v nich, i zvíš, že město to jest město odporné a škodlivé králům i krajinám, a že se v něm puntovávají od starodávna, pročež to město prvé zkaženo bylo. 16 Nadto známost' činíme králi, že bude-li to město vystaveno, a zdi dodělány, tedy vládářství za řekou mítí nebudeš. 17 Tedy odeslal odpověď králi Rechumovi kancléři a Simsaiovi písáři i jiným tovaryšům jejich, kteříž bydlili v Samarii, a jiným za řekou v Selam i v Cheet: 18 Psání, kterýž jste k nám poslali, zjevně čteno jest přede mnou. 19 Protož rozkázal jsem, aby hledali. I nalezli, že to město zdávna povstává proti králům, a zprotestování i puntování bývají v něm. 20 Nadto i králové mocní že bývali v Jeruzalémě, a panovali nade vším, co jest za řekou, jimž platoné, cla a úrok dáván býval. 21 Protož nyní příkazte, at' jest zastaveno mužům těm, aby to město nebylo staveno, dokudž by ode mne poručeno nebylo. 22 Hledetež pak, abyste se v té věci nemýlili, a at' skrzte to nezrosté něco zlého na škodu králům. 23 Když pak ten přípis listu Artaxerxa krále čten byl před Rechumem a Simsaiem písárem a tovaryši jejich, odešli rychle do Jeruzaléma k Židům, a zastavili jim mocí a silou. 24 A tak přetřzeno jest dílo domu Božího, kterýž byl v Jeruzalémě, a stálo tak až do druhého léta kralování Daria krále Perského.

5 Toho času prorokoval Aggeus prorok a Zachariáš syn Iddo, proroci, Židům, kteříž byli v Judstvu a v Jeruzalémě, ve jménu Boha Izraelského mluvíce k nim. 2 Tedy povstavše Zorobábel syn Salatielův, a Jesua syn Jozadakův, počali zase stavěti domu Božího, kterýž jest v Jeruzalémě, a byli s nimi proroci Boží, pomáhající jim. 3 Téhož času přišel k nim Tattnai, vývoda za řekou, a Setarbozenai, i tovaryši jejich, kteříž takto k nim řekli: Kdo vám poručil dům tento stavěti a zdi tyto dělati? 4 Tedy jsme jim řekli takto, ano i ty muže, kteříž to stavění dělali, jmenovali. 5 Nad staršími pak Židovskými byla ochrana Boha jejich, tak že nepřekazili jim, dokudž ta věc nepřišla před Daria, jehož tehdáž odpověď přinesli o té věci. 6 Přípis listu, kterýž poslal Tattnai vývoda za řekou, a Setarbozenai s tovaryši svými, i Afarsechajští, kteříž byli za řekou, k Dariovi králi. 7 List poslali jemu, a takto bylo psáno v něm: Dariovi králi pokoj všeliký. 8 Známo bud' králi, že jsme přišli do Judské krajiny k domu Boha velikého. Kterýžto stavějí kamením velikým, a dříví kladou do stěn, a dílo to spěšně se staví, a darí se v rukou jejich. 9 Tedy otázali jsme se těch starších, a takto jsme jim

řekli: Kdo vám poručil stavěti dům tento, a zdi tyto dělati? 10 Ano i na jména jejich ptali jsme se jich, abychom oznámili tobě, a napsali jména mužů těch, kteríž jsou přední mezi nimi. 11 Těmito pak slovy nám odpověděli, řkouce: My jsme služebníci Boha nebe a země, a stavíme dům, který byl ustaven prvě před mnohými lety, jež byl veliký král Izraelský stavěl i dokonal. 12 Ale potom, když popudili otcové naši Boha nebeského, vydal je v ruku Nabuchodonozora krále v Babyloně, Kaldejského, kterýž dům tento zbořil, a lid převedl do Babylona. 13 A však léta prvního Cýra krále Babylonského, Cýrus král rozkázal, aby tento Boží dům byl staven. 14 Nadto i nádoby domu Božího zlaté a stříbrné, kterýž byl Nabuchodonozor vynesl z chrámu,jenž byl v Jeruzalémě, a vnesl je do chrámu Babylonského, i ty vynesl Cýrus král z chrámu Babylonského, a dány jsou Sesbazarovi, jehož byl vývodou ustanovil. 15 A poručil mu, řka: Nádoby tyto vezma, odejdi a slož je v chrámu, kterýž jest v Jeruzalémě, a dům Boží at' stavěj na místě jeho. 16 Tedy Sesbazar ten přišed, založil grunty domu Božího, kterýž jest v Jeruzalémě, a od toho času až po dnes staví se, a ještě není dokonán. 17 Nyní tedy jestli se za dobré králi vidí, necht' se pohledá mezi poklady královskými, kteríž jsou tam v Babyloně, jest-li tak, že by Cýrus král poručil, aby staven byl dům Boží tento, kterýž jest v Jeruzalémě. Potom vůli královskou necht' nám pošle o té věci.

6 Tedy král Darius rozkázal, aby hledali v bibliotece, mezi poklady složenými v Babyloně. 2 I nalezena jest v Achmeta na hradě, kterýž jest v Médské krajině, jedna kniha, a takto zapsána byla v ní pamět: 3 Léta prvního Cýra krále Cýrus král rozkázal: Dům Boží, kterýž byl v Jeruzalémě, at' jest v městě staven na místě, kdež se obětují oběti, a grunty jeho at' vzhůru ženou, zvýší luktů šedesáti, a zšíří luktů šedesáti, 4 Třími řady z kamení velikého, a řad z dříví nového, náklad pak z domu královského bude dáván. 5 Nadto nádobí domu Božího zlaté i stříbrné, kterýž Nabuchodonozor byl pobral z chrámu,jenž byl v Jeruzalémě, a byl je přenesl do Babylonu, at' zase navrátí, aby se dostalo do chrámu Jeruzalémského na místo své, a složeno bylo v domě Božím. 6 Protož nyní, ty Tattenai, vývodo za řekou, Setarbozenai s tovaryši svými, i Afarsechajští, kteríž jste za řekou, ustupte odtud. 7 Nechte jich při díle toho domu Božího. Vůdce Židovský a starší jejich nechat' ten dům Boží stavěj na místě jeho. 8 Ode mne také poručeno jest o tom, co byste měli činiti s staršími Židovskými při stavení toho domu Božího, totiž, aby z zboží královského, z důchodů, jenž jsou za řekou, bez meškání náklad dáván byl mužům těm, aby dílo nemělo překážky. 9 A to, čehož by bylo potřebí, bud' volků aneb skopců i beránků k zápalným obětem Boha nebeského, obilí, soli, vína i oleje, jakž by rozkázali kněží Jeruzalémští, necht' se jim dává na každý den, a to beze všeho podvodu, 10 Aby měli z čeho obětovati vůni příjemnou Bohu nebeskému, a aby se modlili za život krále i za syny jeho. 11 Nadto ode mne jest rozkázáno: Kdož by koli zrušil příkázaní toto, aby vybořeno bylo z domu jeho dřevo, a zdviženo bylo, na němž by oběšen byl, a dům jeho at' jest hnojištěm pro takovou věc. 12 Bůh pak, jehož jméno tam přebývá, zkazí všelikého krále i lid, kterýž by vztáhl ruku svou k změnění toho, a zkáze toho domu Božího, jenž jest v

Jeruzalémě. Já Darius přikazují sám, bez meškání at' se stane. 13 Tedy Tattenai, vývoda za řekou, a Setarbozenai s tovaryši svými vedlé toho, jakž rozkázal Darius král, tak učinili bez meškání. 14 I stavěli starší Židovští, a šťastně se jim vedlo vedle proroctví Aggea proroka, a Zachariáše syna Iddova. Stavěli tedy a dokonali z rozkázání Boha Izraelského, a z rozkázání Cýra a Daria, a Artaxerxa krále Perského. 15 A dokonán jest ten dům k třetímu dni měsíce Adar, a ten byl rok šestý kralování Daria krále. 16 Tedy synové Izraelští, kněží a Levítové, i jiní, kteríž byli přišli z převedení, posvětili toho domu Božího s radostí. 17 A obětovali při posvěcení toho Božího domu sto telat, skopů dvě stě, beránků čtyři sta, a kozlů k oběti za hřich za všecken Izrael dvanáct, vedle počtu pokolení Izraelského. 18 I postavili kněží v třídách jejich, a Levítové v pořadích jejich při službě Boží v Jeruzalémě, jakož psáno jest v knize Mojžíšově. 19 Slavili také ti, kteríž se vrátili z přestěhování, velikunců ctnáctého dne měsíce prvního. 20 Nebo očistili se byli kněží a Levítové jednomyslně. Všickni čistí byli, a obětovali beránka velikonočního za všecky, jenž zajati byli, i za bratří své kněží, i sami za sebe. 21 A jedli synové Izraelští, kteríž se byli navrátili z přestěhování, i každý, kdož odděliv se od poškvrnění pohanů země, připojil se k nim, aby hledal Hospodina Boha Izraelského. 22 Drželi také slavnost přesnic za sedm dní s veselím, proto že je rozveselil Hospodin, a obrátil srdce krále Assyrského k nim, aby jich posilnil v díle domu Božího, Boha Izraelského.

7 Po těch pak věcech, za kralování Artaxerxa krále Perského, Ezdráš syn Saraiáše, syna Azariášova, syna Helkiášova, 2 Syna Sallumova, syna Sádochova, syna Achitobova, 3 Syna Amariášova, syna Azariášova, syna Meraiotova, 4 Syna Zerachiášova, syna Uzi, syna Bukki, 5 Syna Abisuova, syna Fínesova, syna Eleazarova, syna Aronova, kněze nejvyššího, 6 Tento Ezdráš vyšel z Babylonu, a byl člověk zrběhlý v zákoně Mojžíšově, kterýž dal Hospodin Bůh Izraelský, a dal mu král podlé toho, jakž ruka Hospodina Boha jeho byla s ním, všecko, zač ho koli žádal. 7 Vyšli také synové Izraelští a kněží, i Levítové a zpěváci, vrátní a Netinejští do Jeruzaléma, léta sedmého Artaxerxa krále. 8 A přišel do Jeruzaléma pátého měsíce. Tent' jest rok sedmý krále Daria. 9 Prvního zajisté dne měsíce prvního vyšel z Babylonu, a prvního dne měsíce pátého přišel do Jeruzaléma s pomocí Boha svého. 10 Nebo Ezdráš byl uložil v srdci svém, aby zpytoval zákon Hospodinův i plnil jej, a aby učil lid Izraelský ustanovením a soudům. 11 Tento pak jest přípis listu, kterýž dal král Artaxerxes Ezdrášovi knězi umělému v zákoně, zrbělému v těch věcech, kteréž přikázal Hospodin, a v ustanoveních jeho v Izraeli: 12 Artaxerxes, král nad krály, Ezdrášovi knězi umělému v zákoně Boha nebeského, muži zachovalému i Cheenetským. 13 Ode mne jest přikázáno, kdož by koli v království mém z lidu Izraelského, a z kněží jeho i z Levítů, dobrovolně jítí chtěl s tebou do Jeruzaléma, aby sel. 14 Poněvadž jsi od krále a sedmi rad jeho poslan, abys dohlédal k Judstvu a k Jeruzalému podlé zákona Boha svého, kterýž máš v ruce své, 15 A abys donesl stříbro a zlato, kteréž králi a rady jeho dobrovolně obětovali Bohu Izraelskému, jehož příbytek jest v Jeruzalémě, 16 A všecko stříbro a zlato, kteréhož

bys dostal ve vši krajině Babylonské u těch, kteříž by z lidu dobrovolně co obětovati chtěli, i s kněžími, kteříž by dobrovolně obětovali k domu Boha svého, kterýž jest v Jeruzalémě. **17** Abys rychle nakoupil za to stříbro telat, skopců, beránků s suchými i mokrými obětmi jejich, a obětoval je na oltáři domu Boha vašeho v Jeruzalémě. **18** A což se koli tobě a bratřím tvým za dobré viděti bude, s ostatkem stříbra a zlata učiniti, vedle vůle Boha vašeho učírite. **19** Nádoby pak, kterýžt jsou dány k službě domu Boha tvého, navrat' před Bohem v Jeruzalémě, **20** I jiné věci přináležející k domu Boha tvého. A což by bylo potřebí dátí, dáš z komory královské. **21** A já, já Artaxerxes král poručil jsem všechnm výběrčím, kteříž jste za řekou, aby všecko, čehož by koli žádal od vás Ezdráš kněz, učitel zákona Boha nebeského, rychle se stalo, **22** Až do sta centnéřů stříbra, a až do sta mér pšenice, a až do sta sudů vína, a až do sta tun oleje, a soli bez míry. **23** Což by koli bylo z rozkazu Boha nebeského, necht' rychle spraví k domu Boha nebeského. Nebo proč má být prchlivost jeho proti království královu i synům jeho? **24** Také vám oznamujeme, aby na žádného z kněží a Levítů, zpěváků, vrátných, Netinejských a služebníků v domě Boha toho, platu, cla a úroku žádný úředník nevzkládal. **25** Přesto, ty Ezdráši, podlé moudrosti Boha svého, kterouž jsi obdařen, nařídíš soudce a rádce, kteříž by soudili všecken lid,jenž jest za řekou, ze všech, kteříž povědomi jsou zákona Boha tvého. A kdo by neuměl, budete učiti. **26** Kdož by pak koli neplnil zákona Boha tvého a zákona králova, at' se i hned soud vynese o něm, bud' k smrti, budto k vypovědění jeho, neb aby na statku pokutován byl, aneb vězením trestán. **27** Požehnaný Hospodin Bůh otců našich, kterýž dal to srdce královo, aby zvelebil dům Hospodinův, kterýž jest v Jeruzalémě, **28** A naklonil ke mně milosrdenství krále i rad jeho, i všeckých knížat královských. Protož já posilněn jsa rukou Hospodina Boha svého nade mnou, shromáždil jsem z lidu Izraelského přednejší, kteříž by šli se mnou.

8 Tito jsou pak přednejší po čeledech svých otcovských, a rod těch, kteříž vyšli se mnou za kralování Artaxerxa krále z Babylonu: **2** Z synů Fínesových Gersom, z synů Itamarových Daniel, z synů Davidových Chattus. **3** Z synů Sechaniášových, jenž byl z synů Farosových, Zachariáš, a s ním počet mužů sto a padesáte. **4** Z synů Pachat Moábových Eliehoenai syn Zerachiášuv, a s ním dvě stě mužů. **5** Z synů Sechaniášových syn Jachazielův, a s ním tři sta mužů. **6** Z synů Adinových Ebed syn Jonatanův, a s ním padesát mužů. **7** Z synů pak Elamových Izaiáš syn Ataliášuv, a s ním sedmdesát mužů. **8** Z synů Sefatiášových Zebadiáš syn Michaelův, a s ním osmdesáte mužů. **9** Z synů Joábových Abdiáš syn Jechielův, a s ním dvě stě a osmnácte mužů. **10** Z synů Selomitových syn Josifášuv, a s ním sto a šedesáte mužů. **11** Z synů Bebai Zachariáš syn Bebai, a s ním osmecíma mužů. **12** Z synů Azgadových Jochanan syn Hakatanův, a s ním sto a deset mužů. **13** Z synů Adonikamových poslednejších, jichž jména jsou tato: Elifelet, Jehiel, Semaiáš, a s ním šedesáte mužů. **14** Z synů Bigvai Utai a Zabbud, a s nimi sedmdesáte mužů. **15** Shromáždil jsem je pak u potoku, kterýž vpadá do Ahavy, a leželi jsme tu tři dni. Potom přehlédal jsem lid a kněží, a z synů Léví nenašel jsem tu

žádného. **16** Protož poslal jsem Eliezera, Ariele, Semaiáše, Elnatana, Jariba, Elnatana, Nátana, Zachariáše a Mesullama, přednejší, a Jojariba a Elnatana, muže učené, **17** A rozkázal jsem jím k Iddovi, knížeti v Chasifia místě, a naučil sem je, jak by měli mluviti k Iddovi, Achivovi a Netinejským v Chasifia místě, aby nám přivedli služebníky domu Boha našeho. **18** I přivedli nám s pomocí Boží muže rozumného z synů Moholi, syna Léví, syna Izraelova, a Serebiáše s syny jeho, a bratří jeho osmnácte, **19** A Chasabiáše, a s ním Izaiáše z synů Merari, bratří jeho a synů jejich dvacetci. **20** Z Netinejských pak, kterýž byl zřídil David a knížata k službě Levítům, dvě stě a dvacetci Netinejských. A ti všickni ze jména vyčteni byli. **21** Tedy vyhlásil jsem tu půst u řeky Ahava, abychom se ponízovali před Bohem svým, a hledali od něho cesty přímé sobě a dítkám svým, i všemu jméní našemu. **22** Nebo styděl jsem se žádati od krále vojska a jízdných, aby nás bránili před nepřáty na cestě; nebo jsme byli pravili králi, řkouce: Ruka Boha našeho jest nadě všemi, kteříž ho hledají upříme, ale moc a prchlivost jeho proti všechném, kteříž ho opouštějí. **23** A když jsme se postili a hledali v tom Boha svého, tedy vyslyšel nás. **24** Oddělil jsem pak přednejších kněží dvanácte: Serebiáše, Chasabiáše, a s nimi z bratří jejich deset. **25** I odvážil jsem jim stříbro a zlato, a to nádobí, obět domu Boha našeho, kterouž obětovali král i rady jeho, i knížata jeho a všecken lid Izraelský, což se ho našlo. **26** Odvážil jsem, pravím, do rukou jejich stříbra šest set centnéřů a padesát, a nádobí stříbrného sto centnéřů, a zlata sto centnéřů, **27** A kofíků zlatých dvacetci, každý v tisí drachem, a dvě nádoby z mosazi nejlepší, tak vzácné jako zlato. **28** Potom jsem jim řekl: Vy jste posvěceni Hospodinu, i tyto nádoby posvěceny jsou, a to stříbro i zlato jest obět dobrovolná Hospodinu Bohu otců vašich. **29** Pilni toho budte a ostríhejte, až to i odvážíte před kněžími přednejšími a Levítý, i předními z čeleďi otcovských z Izraele v Jeruzalémě v pokojích domu Hospodinova. **30** A tak přijali kněží a Levítové váhu stříbra, zlata a nádobí, aby donesli do Jeruzaléma, do domu Boha našeho. **31** Zatím hnuli jsme se od řeky Ahava, dvanáctého dne měsíce prvního, abychom se brali do Jeruzaléma, a ruka Boha našeho byla s námi, a vyrhla nás z ruky nepřátele a úkladníků na cestě. **32** I přišli jsme do Jeruzaléma, a pobily jsme tu tři dny. **33** Čtvrtého pak dne odváženo jest stříbro a zlato, a nádobí to v domě Boha našeho k ruce Meremota syna Uriáše kníze, s nímž byl Eleazar syn Fínesův, a pomocníci jejich Jozabád syn Jesua, a Noadiáš syn Binui, Levítové, **34** Vše v počtu a váze, a zapsána jest všecka ta váha toho času. **35** Vrátilse se pak z zajetí ti, kteříž byli přestěhováni, obětovali zápaly Bohu Izraelskému, volků dvanáct za všecken lid Izraelský, skopců devadesát a šest, beránků sedmdesát a sedm, kozlů za hřich dvanáct, vše v obět zápalnou Hospodinu. **36** I dali výpovědi královy vládařům královským i vývodám za řekou. Kteříž pomocni byli lidu i domu Božímu.

9 A když se to vykonal, přistoupili ke mně knížata, řkouce: Neoddělil se lid Izraelský, ani kněží a Levítové od národu zemí, ale činí podlé ohavností Kananejských, Hetejských, Ferezejských, Jebuzejských, Ammonitských, Moábských, Egyptských a Amorejských. **2** Nebo nabrali sobě a synům svým

dcer jejich, a smíšili se símě svaté s národy zemí, a knížata a vrchnost první byla v tom přestoupení. 3 Kteroužto věc když jsem uslyšel, roztrhl jsem roucho své i plášt', a trhal jsem vlasy s hlavy své i z brady, a seděl jsem zděšený. 4 I shromáždili se ke mně všickni, třesoucí se před řečmi Boha Izraelského pro přestoupení lidu přestěhovaného, já pak seděl jsem zděšený, až do oběti večerní. 5 Ale v čas oběti večerní vstal jsem od trápení svého, maje na sobě roucho roztržené i plášt' svůj, a klekl jsem na kolena svá, rozprostíraje ruce své k Hospodinu Bohu svému. 6 A řekl jsem: Bože můj, stydím se a hanbím pozdvihnuti, Bože můj, tvář své k tobě; nebo nepravosti naše rozmnožily se nad hlavou, a provinění naše vzrostlo až k nebi. 7 Ode dnů otců našich u veliké jsme vině až do tohoto dne, a pro nepravosti naše vydání jsme my, králové naší i kněží naší v ruku králu zemí pod meč, v zajetí a v loupež, a v zahanbení tváří, tak jakž se to nyní děje. 8 Ted' pak rychle stala se nám milost od Hospodina Boha našeho, že zanechal nám ostatků, a dal nám obydli na místě svatém, aby osvítil oči naše Bůh nás, a dal nám malíčké povydchnutí od služby naší. 9 Nebo ač jsme byli služebníci, však nenechal nás Bůh nás v porobě naší, ale naklonil k nám milostí krále Perské, dav nám život, abychom vyzdvíhli dům Boha našeho, a zase obnovili pustiny jeho, nýbrž ohradil nás v Judstu a v Jeruzalémě. 10 Nyní tedy což díme, ó Bože nás, po těch věcech, poněvadž jsme opustili přikázání tvá, 11 Kteráž jsi vydal skrze služebníky své proroky, řka: Země ta, do kteréž jdete, abyste jí dědičně vládli, jest země nečistá, pro nečistotu národů těch zemí, pro ohavnosti jejich, kterýmiž ji naplnili všudy naskrze v nečistotě své. 12 Protož nyní dcer vašich nedávejte synům jejich, a dcer jejich nebeňte synům vašim, a nehledejte pokoj jejich a dobrého jejich, až na věky, abyste se zmocnili, a jedli dobré věci země, a k dědičnému vládařství zanechali ji synům svým až na věky. 13 Po všech pak těch věcech, kteréž na nás přišly pro zlé skutky naše, a pro veliké naše provinění, poněvadž ty, Bože nás, netrestal jsi nás podle nepravosti našich, a dal jsi nám vysvobození takové, 14 Opět-liž bychom rušiti měli tvá přikázání, a přízniti se s národy témito ohavnými? Zdalíž bys se zůřivě nehněval na nás, až bys nás do konce vyhladil, tak že by žádný nezůstal a neušel? 15 Hospodine Bože Izraelský, ty jsi spravedlivý; nebo jsme pozůstali ostatkové, jakž se to vidí dnešního dne. Aj, my jsme před tebou s proviněním svým, ač bychom neměli postavovati se před tváří tou pro věci takové.

10 Když se pak Ezdráš, padna před domem Božím, tak modlil a vyznával s pláčem, sešel se k němu z lidu Izraelského zástup veliký mužů i žen i dětí. A když plakal lid pláčem velikým, 2 Tedy mluvil Sechaniaš syn Jechielův z synů Elamových, a řekl Ezdrášovi: Myť jsme zhřešili proti Bohu svému, že jsme pojímalí ženy cizozemky z národu zemí, a však vždy Izrael může mít naději při té věci. 3 Nyní tedy vejděme v smlouvou s Bohem svým, zapudíce všecky ženy i syny jejich podlé rady Páně a těch, jenž se třesou před přikázáním Boha našeho, a tak podlé zákona at' se stane. 4 Vstaň, nebo na tobě jest ta věc, a my budeme při tobě. Posílř se a učíř tak. 5 I vstal Ezdráš a zavázel přísahou přednější kněží a Levity a všecken lid Izraelský, aby tak učinili. 6 A vstav Ezdráš od domu

Božího, odšel do pokojíka Jochananova, syna Eliasibova, i všel tam, a nejedl chleba, ani vody nepil; nebo zámutek měl pro přestoupení těch, jenž se přestěhovali. 7 Zatím dali provolati v Judstu a v Jeruzalémě všechném přestěhovaným, aby se shromáždili do Jeruzaléma, 8 Kdo by pak koli nepřišel ve třech dnech, podlé rady knížat a starých, aby všecken statek svůj propadl, a sám odloučen byl od shromáždění přestěhovaných. 9 A protož shromáždili se všickni muži Judští i Benjamin do Jeruzaléma ke dni třetímu, dvacátého dne měsíce, (a ten měsíc byl devátý). I seděl všecken lid na ulici domu Božího, třesouce se pro tu věc i pro dešť. 10 Tedy vyvstal Ezdráš kněz a řekl k nim: Vy jste zhřešili, že jste pojímalí ženy cizozemky, abyste přidali k provinění lidu Izraelského. 11 Protož již vyznejte se Hospodinu Bohu otců svých, a číňte vůli jeho, a oddělte se od národů cizích, i od žen cizozemek. 12 I odpovědělo všecko to shromáždění, a řekli hlasem velikým: Podlé slova tvého povinni jsme tak učiniti. 13 Ale lidu mnoho jest, a prška, a nemůžeme vně státi. K tomu není ta práce jednoho dne ani dvou, nebo mnoho jest nás, kteříž jsme v tom přestoupili. 14 Necht' jsou postavena, prosíme, knížata naše ze všeho shromáždění, a kdož koli jest v městech našich, kterýž pojál ženy cizozemky, at' přijde v čas uložený, a s nimi starší z jednoho každého města i soudcové jejich, až bychom tak odvrátili hněv prchlivosti Boha našeho od sebe pro tu věc. 15 Takž Jonatan syn Azahelův, a Jachziáš syn Tekue, postaveni byli nad tím, Mesullam pak a Sabbetai, Levítové, pomáhali jim. 16 Tedy učinili tak při těch, jenž přestěhováni byli. I odděleni jsou Ezdráš kněz a muži přední čeledí otcovských po domích otců svých, všickni ti ze jména, a zasedli prvního dne měsíce desátého, aby to vyhledali. 17 Což i konali při všech mužích, kteříž byli pojali ženy cizozemky, až do prvního dne prvního měsíce. 18 Našli se pak z synů kněžských, jenž zpojímalí ženy cizozemky tito: Z synů Jesua syna Jozadakova, a z bratří jeho: Maaseiáš, Eliezer, Jarib a Gedaliáš. 19 Ale povolili, aby zapudili ženy své. A ti, kteříž provinili, obětovali skopce z stáda za vinu svou. 20 A z synů Immer: Chanani a Zebadiáš. 21 Z synů Charim: Maaseiáš, Eliah, Semaiáš, Jechiel a Uziáš. 22 Z synů Paschur: Elionai, Maaseiáš, Izmael, Natanai, Jozabad a Elasa. 23 A z Levitů: Jozabad, Simei, Kelaiáš, (jenž jest Kelita), Petachiáš, Juda a Eliezer. 24 Z zpěváků pak Eliasib, a z vrátných Sallum, Telem a Uri. 25 A z lidu Izraelského, z synů Faresových: Ramiáš, Jeziáš, Malkiáš, Miamin, Eleazar, Malkiáš a Benaiáš. 26 Z synů Elamových: Matanaiáš, Zachariáš, Jechiel, Abdi, Jeremot a Eliah. 27 Z synů Zattu: Elionai, Eliasib, Matanaiáš, Jeremot, Zabad, a Aziza. 28 Též z synů Bebai: Jochanan, Chananiáš, Zabbai, Atai. 29 Z synů Báni: Mesullam, Malluch, Adaiáš, Jasub, Seal, Jeramot. 30 Z synů Pachat Moábových: Adna a Chéláš, Benaiáš, Maaseiáš, Matanaiáš, Bezalel, Binnui a Manasse. 31 Z synů Charimových: Eliezer, Isiáš, Malkiáš, Semaiáš, Simeon, 32 Beniamin, Malluch, Semariáš. 33 Z synů Chasumových: Mattenai, Mattata, Zabad, Elifelet, Jeremai, Manasses, Simei. 34 Z synů Báni: Maadai, Amram, Uel, 35 Benaiáš, Bediáš, Keluhu, 36 Vaniáš, Meremot, Eliasib, 37 Mattanaiáš, Mattenai, Jaasav, 38 Báni, Binnui, Simei, 39 Selemiáš, Nátan a Adaiáš, 40 Machnadbai, Sasai, Sarai, 41 Azarel, Selemiáš, Semariáš, 42

Sallum, Amariáš a Jozef. **43** Z synů Nébových: Jehiel, Mattitiáš, Zabad, Zebina, Jaddav, Joel a Benaiáš. **44** Ti všickni pojali byli ženy cizozemky, a byly z těch žen některé, že i děti zplodily.

Nehemiáš

1 Slova Nehemiáše syna Chachaliášova. I stalo se měsíce Kislev léta dvacátého, když jsem byl na hradě Susan, 2 že přišel Chanani, jeden z bratří mých, s některými muži z Judstva. Kterýchžto vzepal jsem se na Židy, na ostatky pozůstalé z zajetí a na Jeruzalém. 3 I řekl mi: Ostatkové ti, kteríž pozůstali z zajetí tam v té krajině, jsou u velikém nátlaku a v pohanění, nadto i zed Jeruzalémská rozbořena jest, a brány jeho ohněm zkaženy. 4 Kterážto slova když jsem uslyšel, sedna plakal jsem a kvílil za několik dní, a postil jsem se, i modlil před Bohem nebeským. 5 A řekl jsem: Prosím, Hospodine Bože nebeský, silný, veliký a hrozný, ostříhající smlouvy a milosrdenství těm, jenž tě milují, a ostříhají příkázání tvých, 6 Budíž, prosím, ucho tvé nakloněné, a oči tvé otevřené, abys slyšel modlitbu služebníka svého, kterouž já se modlím před tebou nyní dnem i nocí za syny Izraelské, služebníky tvé, a vyznávám hřichy synů Izraelských, jimiž jsme hřešili proti tobě. Já také i dům otce mého hřešili jsme. 7 Zpronevěřili jsme se tobě, a neostříhali jsme příkázání a ustanovení a soudů, kteréž jsi vydal skrz Mojžíše služebníka svého. 8 Budíž pamětiv, prosím, na slovo, kteréž jsi příkazal Mojžíšovi služebníku svému, řka: Vy přestoupíte, já pak rozptýlím vás mezi národy. 9 Ale když se obrátíte ke mně, a budete ostříhati příkázání mých, a plniti je, by pak některé z vás až na kraj světa zahnání byli, i odtud shromáždím je, a přivedu je zase na místo, kteréž jsem vyvolil, aby tam přebývalo jméno mé. 10 Však tito jsou služebníci tvoji a lid tvůj, kteréž jsi vykoupil mocí svou převělikou, a rukou svou přesilnou. 11 Prosím, ó Hospodine, necht' jest nakloněné ucho tvé k modlitbě služebníka tvého, a k modlitbě služebníků tvých, kteríž žádají báti se jména tvého, a dej šťastný prospěch, prosím, služebníků svému dnes, nakloně k němu lítostí člověka toho. Já pak byl jsem šenkérem královským.

2 Tedy stalo se měsíce Nisan léta dvacátého Artaxerxa krále, když víno stálo před ním, že vzav víno, podal jsem ho králi. Nebýval jsem pak smuten před ním. 2 Pročež mi řekl král: Proč obličej tvůj smutný jest, poněvadž nestůneš? Jiného není, než sevření srdce. Pročež ulekli jsem se velmi velice. 3 A řekl jsem králi: Král na věky bud' živ. Kterak nemá být smutný obličej můj, když město to, kdež jsou hrobové otců mých, zpuštěno jest, a brány jeho ohněm zkaženy? 4 Opět mi řekl král: Čeho žádáš? Mezi tím modlil jsem se Bohu nebeskému. 5 Potom řekl jsem králi: Zdá-lit' se za dobré králi, a jestliže má lásku služebník tvůj u tebe, žádám, abys mne poslal do Judstva, do města, kdež jsou hrobové otců mých, abych je zase vystavěl. 6 Ještě mi řekl král (královna pak seděla podlé něho): Dlouho-li budeš na té cestě, a kdy se zas navrátiš? I líbilo se to králi, a propustil mne, hned jakž jsem mu oznámil jistý čas. 7 Zatím řekl jsem králi: Vidí-li se za dobré králi, necht' mi dadí listy k vývodám za řekou, aby mne provedli, až bych přišel do Judstva, 8 Tolikéž psání k Azafovi, vládaři lesu královského, aby mi dal dříví na trámy, k branám paláce, při domě Božím, a ke zdem městským, a k domu, do něhož bych vjiti mohl. I dal mi král vedle štědré ruky Boha mého ke mně. 9 Tedy přišel k vývodám

za řekou, dal jsem jim psání královské. Poslal pak byl se mnou král hejtmany vojska a jezdce. 10 To když uslyšel Sanballat Choronský, a Tobíáš služebník Ammonitský, velmi je to mrzelo, že přišel člověk, kterýž by obmyšlel dobré synů Izraelských. 11 A tak přišel do Jeruzaléma, pobyl jsem tam za tři dny. 12 V noci pak vstal jsem, a kolikosi mužů se mnou, a neoznámil jsem žádnému, co mi dal Bůh můj v srdce, abych činil v Jeruzalémě, aniž jsem měl hovoda jakého s sebou, kromě hovádky, na němž jsem jel. 13 I vyjel jsem branou při údolí v noci k studni drakové a k bráně hnojné, a ohledoval jsem zdí Jeruzalémských, kteréž byly pobořené, a bran jeho zkažených ohněm. 14 Odtud jsem jel k bráně studničné, a k rybníku královskému, kdež nebylo brodu hovádku, na němž jsem jel, aby přejít mohlo. 15 Pročež brať jsem se zhůru podlé potoka v noci, a ohledoval jsem zdi. Odkudž vraceje se, vjel jsem branou při údolí, a tak jsem se navrátil. 16 Ale knížata nic nevěděli, kam jsem jezdil, a co jsem činil; nebo jsem Židům, ani kněžím, ani přednejším, ani knížatům, ani jiným úředníkům až do té chvíle neoznámil. 17 Protož řekl jsem jim: Vy vidíte, v jakém jsme zlém, a Jeruzalém zpuštěný, a brány jeho ohněm zkaženy. Podtež, a stavějme zed Jeruzalémskou, abychom nebyli více v pohanění. 18 A když jsem jim oznámil, že pomoc Boha mého jest se mnou, ano i slova králova, kteráž ke mně mluvil, teprv řekli: Přičiňmež se a stavějme. I posilnili rukou svých k dobrému. 19 Což když uslyšel Sanballat Choronský, a Tobíáš služebník Ammonitský, a Gesem Arabský, posmívali se, a utrhali nám, pravice: Což to děláte? Co se králi protivíte? 20 Jimž odpovidaje, řekl jsem: Bůh nebeský, tent' nám dá prospěch, a my služebníci jeho přičiníce se, stavěti budeme, vy pak nemáte žádného dílu, ani práva, ani památky v Jeruzalémě.

3 Tedy povstal Eliasib, kněz nejvyšší, a příbuzní jeho kněží, a stavěli bránu bravou, (tit' jsou ji vystavěli, a zavěsili vrata její, až k věži Mea vystavěli ji), až k věži Chananeel. 2 A podlé něho stavěli muži Jerecha, též podlé něho stavěl Zakur syn Imrův. 3 Bránu pak rybnou stavěli synové Senaa. Ti položili trámy její, a vstavili vrata její s zámky i závorami jejími. 4 Podlé těch také opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózova, a podlé nich opravoval Mesullam syn Berechiáše, syna Mesezabelova, a podlé těch opravoval Sádoch syn Baanův. 5 A podlé nich opravovali Tekoitší. Ale ti, kteríž byli znamenitější z nich, nepodklonili říše své k dílu pána svého. 6 Bránu pak starou opravovali Joiada syn Paseachův, a Mesullam syn Besodiášův. Ti položili trámy její a vstavili vrata její s zámky a závorami jejími. 7 Podlé nich opravoval Melatiáš Gabaonitský, a Jádon Meronotský, muži z Gabaon a z Masfa, až k stolici knížecí z této strany řeky. 8 Podlé nich pak opravoval Uziel syn Charhaiášův s zlatníky, a podlé něho opravoval Chananiáš, syn apatekářův. A nechal Jeruzaléma až do zdi široké. 9 Dále podlé nich opravoval Refaiáš syn Churův, hejtman nad polovicí kraje Jeruzalémského. 10 A podlé nich opravoval Jedaiáš Charumafv proti domu svému. Podlé něhož opravoval Chattus syn Chasabneiášův. 11 Druhý pak díl opravoval Malkiáš syn Charimův, a Chasub syn Pachat Moábův, a věži Tannurim. 12 Podlé něhož opravoval Sallum syn Lochesův, hejtman nad

polovici kraje Jeruzalémského, se dcerami svými. **13** Bránu pří údolí opravil Chanun s obyvateli Zanoe. Oni ji stavěli, a vstavili vrata její s zámky i závorami jejími, a zdi na tisíc loket až do brány hnojně. **14** Bránu pak hnojnou opravil Malkiáš syn Rechabův, hejtman kraje Betkarem. On ji ustavěl, a vstavil vrata s zámky i závorami jejími. **15** Bránu pak studnice opravoval Sallun syn Kolchozův, hejtman kraje Masfa. On ji vystavěl a přikryl ji, a vstavil vrata její s zámky i závorami jejími, a zed rybníka Selach, od zahrady královské až k stupňům sstoupajícím z města Davidova. **16** Za ním opravoval Nehemiáš syn Azbukův, hejtman nad polovicí kraje Betsur, až naproti hrobům Davidovým, a až k rybníku udělanému, až k domu silných. **17** Za ním opravovali Levítové, Rechum syn Báni, podlé něhož opravoval Chasabiáš, hejtman nad polovicí kraje Ceily s krajem svým. **18** Za ním opravovali bratří jejich, Bavai syn Chenadadův, hejtman nad polovicí kraje Ceily. **19** Podlé něhož pak opravoval Ezer syn Jesua, hejtman Masfa, díl druhý naproti, když se chodí k skladu zbroje Mikzoa. **20** Za ním rozhorliv se, opravoval Báruch syn Zabbai, díl druhý od Mikzoa až ke dverům domu Eliasiba, kněze nejvyššího. **21** Za ním opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózi, díl druhý ode dveří domu Eliasibova až do konce domu jeho. **22** Za ním opravovali kněží, kteříž bydlili v rovině. **23** Za ním opravoval Beniamin a Chasub proti domům svým. Za ním opravoval Azariáš syn Maaseiáše, syna Ananiášova vedle domu svého. **24** Za ním opravoval Binnui syn Chenadadův díl druhý, od domu Azariášova až do Mikzoa a až k úhlu. **25** Pálal syn Uzai proti Mikzoa a věži vysoké, kteráž vyhlédala z domu králova, jenž byla v placu u žaláře. Za ním Pedaiáš syn Farosův. **26** Netinejští pak, jenž bydlili v Ofel, až naproti bráné vodné k východu, a věži vysoké. **27** Za ním opravovali Tekoitští díl druhý, naproti věži velké a vysoké, až ke zdi při Ofel. **28** Od brány koňské opravovali kněží, jeden každý naproti domu svému. **29** Za tím opravoval Sádoch syn Immerův naproti domu svému. Za ním pak opravoval Semaiáš syn Sechaniašův, strážný brány východní. **30** Za ním opravoval Chananiáš syn Selemiášův, a Chanun syn Zalafův šestý, díl druhý. Za ním opravoval Mesullam syn Berechiášův proti pokoji svému. **31** Za ním opravoval Malkiáš syn zlatníkův až k domu Netinejských a kupců, naproti bráně Mifkad, až do paláce úhlového. **32** A mezi palácem úhlovým až do brány bravné opravovali zlatníci a kupci.

4 I stalo se, když uslyšel Sanballat, že stavíme zed, rozpáil se hněvem, a rozzlobiv se velmi, posmíval se Židům. **2** Nebo mluvil před bratřími svými a před vojskem Samařským, řka: Co ti bídni Židé berou před sebe? Tak-liž mají být zanecháni? Což budou obětovati? Za jeden-liž den to dodělati mají? Také-liž i kamení z hromad rumu křísiti budou, kteréž spáleno jest? **3** Tobiáš pak Ammonitský podlé něhož řekl: Nechat' stavějí, však liška přiběhna, prorazi zed jejich kamennou. **4** Slyš, ó Bože náš, že jsme v pohrdání, a obrat' pohanění jejich na hlavu jejich, a dej je v loupež v zemi, do níž by zajati byli. **5** A nepříkrývej nepravosti jejich, a hřich jejich od tváři tvé ať není shlazen, protože jsou tě popouzeli v stavitelech. **6** A tak stavěli jsme tu zed, a spojili všecku až do polu, a měl lid srdce k tomu dílu. **7** Což

když uslyšel Sanballat, a Tobiáš a Arabští, Ammonitští i Azotští, že by na díl přibývalo zdi Jeruzalémské, a že se již byly počaly mezery zavírat, rozpáli se hněvem velice. **8** Protož spuntovali se všickni společně, aby táhli k boji proti Jeruzalému a aby jemu překážku učinili. **9** (My pak modlili jsme se Bohu svému, a postavili jsme stráž proti nim ve dne i v noci, bojíce se jich. **10** Nebo řekli Judští: Zemdelet' jest síla nosičů, a rumu ještě mnoho jest, neodolalit' bychom jim, stavějíce zed.) **11** Anobrž i řekli nepřátelé naši: Nezvědít', ani spatřit, až vpadneme mezi ně, a pomordujeme je, aneb zastavíme to dílo. **12** Když pak přišli Židé, kteříž s nimi bydlili, a pravili nám na desetkrát: Mějte pozor na všecka místa, kudyž se chodí k nám: **13** Tedy postavil jsem na dolních místech za zdí, i na místech příkrých, a osadil jsem lidem po čeledech s meči, s kopími a lučišti jejich. **14** A když jsem to spatřil, vstana, řekl jsem k přednějším a knížatům i k jinému lidu: Nebojte se jich, ale na Pána velikého a hrozného pamatuji, a bojujte za bratří své, za syny své a dcery své, za manželky své a domy své. **15** I stalo se, když uslyšeli nepřátelé naši, že jest nám to oznámeno, tož' Bůh rozptýlil radu jejich, a my navrátili jsme se všickni ke zdem, každý k dílu svému. **16** Ale však od toho dne polovice služebníků mých dělali, a polovice jich držela kopí, pavézy a lučiště, a pancíře, a knížata stála za vší čeleďí Judskou. **17** Ti také, kteříž dělali na zdi, i nosiči břemen, i nakladači, každý jednou rukou dělal, a v druhé držel braň. **18** Z těch pak, kteříž stavěli, měl jeden každý meč svůj připásaný na bedrách svých, a tak stavěli, a trubač stál podlé mne. **19** Nebo jsem řekl k přednějším a knížatům i k jinému lidu: Dílo veliké a široké jest, a my porúznu jsme na zdi, podál jeden od druhého. **20** Na kterém byste koli místě uslyšeli hlas trouby, tu se shromaždte k nám. Bůh náš bude bojovati za nás. **21** A tak my dělali jsme dílo, a polovice jich držela kopí od svítání až do soumraku. **22** Tehdáž také řekl jsem lidu: Každý s služebníkem svým nocuji u prostřed Jeruzaléma, at' je máme k stráži v noci, a ve dne k dílu. **23** Pročež i já, i bratří moji, i služebníci moji, i strážní, kteříž chodí za mnou, nebudeme svláčeti oděvu svého. Žádný ho nesloží, leč v udy.

5 Byl pak pokřík velký lidu i žen jejich na bratří jich Židy. **2**

Nebo někteří pravili: Synů a dcer máme tak mnoho, že za ně obilé jednáme, abychom jistí a živí být mohli. **3** Jiní opět pravili: Pole svá i vinice své, a domy své zzastavovati musíme, abychom obilé jednatí mohli v hladu tomto. **4** Jiní ještě pravili: Musíme vypůjčiti peněz, abychom dali plat králi, na svá pole i vinice své, **5** Ješto aj, jakož tělo bratří našich, tak těla naše, jakož synové jejich, tak i synové naši. A však my musíme podrobovat syny své a dcery své v službu, a některé již ze dcer našich podrobeny jsou, a nemůžeme s nic být, poněvadž pole naše a vinice naše drží jiní. **6** Protož rozhněval jsem se velmi, když jsem slyšel křik jejich a slova taková. **7** I uložil jsem v srdeci svém, abych domlouval přednějším a knížatům, řka jím: Vy jste ti, jenž obtěžujete jeden každý bratra svého. I svolal jsem proti nim shromázdění veliké. **8** A řekl jsem jim: My vyplacujeme bratří své Židy, kteříž prodáni byli pohanům, podlé možnosti naší. Což vy zase prodávati máte bratří vaše, anobrž což je sobě prodávati budete? Kteříž umlkli a nenalezli odpovědi. **9**

Řekl jsem dále: Není to dobré, což děláte. Zdali v bázni Boha našeho nemáte chodit raději než v pohanění pohanů, nepřátele našich? **10** I já také s bratří svými a s služebníky svými mohl bych bráti od nich peníze aneb obilé, a však odpustme jim medle ten dluh. **11** Navratte jim, prosím, ještě dnes pole jejich, vinice jejich, zahrady olivové jejich i domy jejich, i ten stý díl peněz, obilé, vína i oleje, kterýž od nich běrete. **12** Odpověděli: Navrátíme, aniž čeho od nich vyhledávati budeme; tak učiníme, jakž ty pravíš. Tedy svolav kněží, zavázel jsem je přisahou, aby tak učinili. **13** Vytřásl jsem také podolek svůj, a řekl jsem: Tak vytřes Bůh každého muže, kdož by nenaplnil slova tohoto, z domu jeho, z úsilí jeho, a tak bud' vytřesený a prázdný. I řeklo všecko shromáždění: Amen, a chválili Hospodina. I učinil lid tak. **14** Anobrž také ode dne, v němž jsem postaven, abych byl vývodou jejich v zemi Judské, od léta dvacátého až do léta třicátého druhého Artaxerxa krále, za dvanácte let, ani já ani bratří moji pokrmu knížecího jsme nejedli, **15** Ještě vývodové prvnější, kteríž byli přede mnou, obtěžovali lid, berouce od nich chléb a víno mimo čtyřidcet lotů stříbra. Nadto i služebníci jejich ssužovali lid, cehož jsem já nečinil, boje se Boha. **16** Alebřž také i při opravování zdi pracoval jsem, aniž jsme skupovali rolí, ano i všickni služebníci moji byli tu shromážděni k dílu. **17** Přesto Židé a knížat půl druhého sta osob, a kteríž přicházeli k nám z národů okolních, jídali u stolu mého. **18** Pročež strojívalo se toho na každý den jeden vůl, šest ovec výborných, též i ptáci byli mi strojeni, a v jednom z desíti dnů všeňjakého vína dávalo se dosti. Však s tím se vším pokrmu knížecího nežádal jsem, nebo těžká poruba vzlouzena byla na lid ten. **19** Budíž pamětliv na mne, Bože můj, k dobrému, což jsem pak koli činil při lidu tomto.

6 I stalo se, když uslyšel Sanballat a Tobiáš, a Gesem Arabský i jiní nepřátele naši, že bych vystavěl zed, a že nezůstalo v ní mezery, ačkoli jsem ještě až do toho času nevstavil vrat do bran, **2** Že poslal Sanballat a Gesem ke mně, řka: Přď, a rozmluvíme spolu ve vsi na rovinách Ono. Ale oni mé zlé obmyšleli. **3** Takž jsem poslal k nim posly, řka: Dílo veliké dělám, protož nemohu odjít. Což se má meškatí dílo, když bych je opustě, k vám sjítí měl? **4** I posílali ke mně na týž způsob čtyřikrát, a odpověděl jsem jim týmiž slovy. **5** Potom poslal ke mně Sanballat na tentýž způsob po páté služebníka svého s listem otevřeným. **6** V kterémž bylo psáno: Slyší se mezi národy, jakž Gasmu praví, že ty a Židé myslíte se zprotiviti, a že ty proto stavíš zed, abys králem jejich byl, jakž se to dokoná. **7** Také žes i proroky postavil, aby hlásali o tobě v Jeruzalémě, řkouce: Král v Judstu. Nyní tedy uslyší král ty věci. Protož příd', a poradíme se spolu. **8** Tedy poslal jsem k němu, řka: Není toho nic, což ty pravíš, ale sám sobě to vymýšlíš. **9** Nebo všickni ti nás ustrašiti se snažovali, myslíce: Oslábnou ruce jejich při díle, a nedokoná se to. Ale však ty, ó Bože, posílň rukou mých. **10** A když jsem všel do domu Semaiáše syna Delaiášova, syna Mehetabelova, kterýž se byl zavrel, řekl mi: Sejděme se do domu Božího, do vnitřku chrámu, a zavřeme dveře chrámové; nebo přijdou, chíc tě zamordovati. A to v noci přijdou, aby tě zamordovali. **11** Jemuž jsem řekl: Takový-liž by

muž, jako jsem já, utíkati měl? Aneb kdo jest tak, jako jsem já, ještě by vejda do chrámu, živ byl? Nevejdut'. **12** I poznal jsem, a aj, Bůh neposlal ho, ale proroctví to mluvil proti mně, že ho Tobiáš a Sanballat byli ze mzdy najali. **13** Proto pak ze mzdy byl najat, abych já ustrašen jsa, učinil to a zhřešil, aby mi to bylo u nich k zlé pověsti, čímž by mi utrhali. **14** Budíž pamětliv, můj Bože, na Tobiáše a Sanballata, podlé těch skutků jejich, i na Noadii prorokyni, a na jiné proroky, kteříž strašili mne. **15** A tak dodělána jest zed ta pětmecítmého dne měsíce Elul v padesáti a dvou dnech. **16** To když uslyšeli všickni nepřátele naši, a viděli všickni národové, kteříž byli vůkol nás, ulekli se velmi; nebo poznali, že od Boha našeho působeno bylo dílo to. **17** Také v těch dnech i listy často posílali přednější Judští k Tobiášovi, tolíkéž od Tobiáše docházely k nim. **18** Nebo mnozí v Judstu měli s ním přísahu, proto že byl zetěm Sechaniaše syna Arachova, a Jochanan syn jeho pojhal by dceru Mesullama syna Berechiášova. **19** K tomu i dobré činy jeho vypravovali přede mnou, a řeči mé vynášeli k němu. Listy pak posílal Tobiáš, aby mne ustrašil.

7 A když byla dostavena zed, a zavěsil jsem vrata, a ustanoveni byli vrátní i zpěváci i Levítové, **2** Poručil jsem Chananovi bratra svému, a Chananiášovi hejtmanu hradu Jeruzalémského, (proto že on byl muž věrný a bohabojný nad mnohé), **3** A řekl jsem jim: Necht' nebývají otvírány brány Jeruzalémské, až obejde slunce, a když ti, jenž tu stávají, zavrou brány, vy ohledejte. A tak postavil jsem stráž z obyvatel Jeruzalémských, každého v stráži jeho, a každého naproti domu jeho. **4** Město pak to bylo široké a veliké, ale lidu málo v ohradě jeho, a domové nebylyvystaveni. **5** Protož dal mi to Bůh můj v srdce mé, že jsem shromáždil přednější, a knížata i lid, aby byli vyčteni podlé pořádku rodů. I nalezl jsem knihu o rodu těch, kteríž se byli prvé přestěhováni, a našel jsem v ní napsáno: **6** Tito jsou lidé té krajiny, kteríž šli z zajetí a přestěhování toho, jakž je byl přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský, a navrátili se do Jeruzaléma a do Judstva, jeden každý do města svého. **7** Kteříž přišli s Zorobábellem, s Jesua, s Nehemiášem, Azariášem, Raamiášem, Nachamanem, Mardocheem, Bilsanem, Misperetem, Bigvajem, Nechumem, Baanou, počet mužů z lidu Izraelského: **8** Synů Farosových dva tisíce, sto sedmdesát dva; **9** Synů Sefatiášových tři sta sedmdesát dva; **10** Synů Arachových šest set paděsát dva; **11** Synů Pachat Moábových, synů Jesua a Joábových, dva tisíce, osm set a osmnáct; **12** Synů Elamových tisíc, dvě stě paděsát čtyři; **13** Synů Zattuových osm set čtyřiceti pět; **14** Synů Zakkai sedm set a šedesát; **15** Synů Binnui šest set čtyřiceti osm; **16** Synů Bebai šest set dvaceti osm; **17** Synů Azgadových dva tisíce, tři sta dvacetečtma; **18** Synů Adonikamových šest set šedesáte sedm; **19** Synů Bigvai dva tisíce, šedesáte sedm; **20** Synů Adinových šest set paděsát pět; **21** Synů Aterových z Ezechiaše devadesát osm; **22** Synů Chasumových tři sta dvacet osm; **23** Synů Bezai tři sta dvacet čtyři; **24** Synů Charifových sto a dvanáct; **25** Synů Gabaonitských devadesát pět; **26** Mužů Betlémských a Netofatských sto osmdesát osm; **27** Mužů Anatotských sto dvacet osm; **28** Mužů Betazmavetských čtyřiceti dva; **29** Mužů Kariatjeharimských,

Kafirských a Berotských sedm set čtyřdceti a tří; **30** Mužů Ráma a Gabaa šest set dvacetí jeden; **31** Mužů Michmas sto dvacetí dva; **32** Mužů z Bethel a Hai sto dvacetí tří; **33** Mužů z Nébo druhého padesáte dva; **34** Synů Elama druhého tisíc, dvě stě padesát čtyří; **35** Synů Charimových tři sta dvacetí; **36** Synů Jerecho tři sta čtyřdceti pět; **37** Synů Lodových, Chadidových a Onových sedm set dvacetí jeden; **38** Synů Senaa tři tisíce, devět set a třicetí. **39** Kněží: Synů Jedaiášových z domu Jesua devět set sedmdesát tří; **40** Synů Immerových tisíc, padesát dva; **41** Synů Paschurových tisíc, dvě stě čtyřdceti sedm; **42** Synů Charimových tisíc a sedmnáct. **43** Levítů: Synů Jesua a Kadmeie, synů Hodevášových sedmdesát čtyři. **44** Zpěváci: Synů Azafových sto čtyřdceti osm. **45** Vrátných: Synů Sallumových, synů Aterových, synů Talmonových, synů Akkubových, synů Chatita, synů Sobai, sto třicetí osm. **46** Netinejských: Synů Zicha, synů Chasufa, synů Tabbaot, **47** Synů Keros, synů Sia, synů Fadon, **48** Synů Lebana, synů Chagaba, synů Salmaj, **49** Synů Chanana, synů Giddel, synů Gachar, **50** Synů Reaia, synů Rezin, synů Nekoda, **51** Synů Gazam, synů Uza, synů Paseach, **52** Synů Besai, synů Meunim, synů Nefisesim, **53** Synů Bakbuk, synů Chakufa, synů Charchur, **54** Synů Bazlit, synů Mechida, synů Charsa, **55** Synů Barkos, synů Sisera, synů Tamach, **56** Synů Neziach, synů Chatifa, **57** Synů služebníků Šalomounových, synů Sotai, synů Soferet, synů Ferida, **58** Synů Jaala, synů Darkon, synů Giddel, **59** Synů Sefatiášových, synů Chattil, synů Pocheret Hazebaim, synů Amon, **60** Všech Netinejských a synů služebníků Šalomounových tři sta devadesát dva. **61** Tito také byli, kteří vyšli z Telmelach a Telcharsa: Cherub, Addon a Immer. Ale nemohli prokázat rodu otců svých a semene svého, že by z Izraele byli. **62** Synů Delaiášových, synů Tobiašových, synů Nekodových šest set čtyřdceti dva. **63** A z kněží: Synové Chabaiášovi, synové Kózovi, synové Barzillai toho, kterýž pojal sobě z dcer Barzillai Galádského manželku, nazván jest jménem jejich. **64** Ti vyhledávali jeden každý zapsání sobě, chtíce prokázati rod svůj, ale nenašlo se. A protož zbaveni jsou kněžství. **65** A zapověděl jim Tirsata, aby nejedli z věcí svatosvatých, dokudž by nestál kněz urim a tumim. **66** Všeho toho shromáždění pospolu čtyřdceti a dva tisíce, tři sta a šedesát, **67** Kromě služebníků jejich a děvek jejich, jichž bylo sedm tisíc, tři sta třicetí sedm. A mezi nimi bylo zpěváků a zpěvakiní dvě stě čtyřdceti pět. **68** Koní jejich sedm set třicetí šest, mezku jejich dvě stě čtyřdceti pět, **69** Velbloudů čtyři sta třicetí pět, oslu šest tisíc, sedm set a dvacetí. **70** Tehdy někteří z knížat čeledí otcovských dávali ku potřebám. Tirsata dal na pokladnis drachem zlata, báni padesát, sukní kněžských pět set a třicetí. **71** Knížata také čeledí otcovských dali na poklad ku potřebám dvacetí tisíc drachem zlata, a stříbra liber dva tisíce a dvě stě. **72** Což pak dali jiní z lidu, bylo zlata dvacet tisíc drachem, a stříbra dva tisíce liber, a sukní kněžských šedesát sedm. **73** A tak osadili se kněží a Levítové, a vrátní i zpěváci, lid a Netinejští, i všecken Izrael v městech svých. I nastal měsíc sedmý, a synové Izraelští byli v městech svých.

8 I shromáždil se všecken lid jednomyslně do ulice, kteráž jest proti bráně vodné, a řekli Ezdrášovi učiteli, aby přinesl knihu

zákonu Mojžíšova, kteráž vydal Hospodin lidu Izraelskému. **2** Tedy přinesl Ezdráš kněz zákon před to shromáždění mužů i žen i vsech, kteříž by rozumně poslouchati mohli, prvního dne měsíce sedmého. **3** I četl v něm na té ulici, kteráž jest proti bráně vodné, od jitru až do poledne, při přítomnosti mužů i žen, i kteřížkoli rozuměti mohli. A uši všeho lidu obráceny byly k knize zákona. **4** Stál pak Ezdráš učitel na kazatelni dřevěné, kterouž byli udělali k té věci, a stál podlé něho Mattitiáš, Sema, Anaiáš, Uriáš, Helkiáš a Maaseiáš, po pravé ruce jeho, po levé pak Pedaiáš, Misael, Malkiáš, Chasum, Chasbaddana, Zachariáš a Mesullam. **5** Otevřel tedy Ezdráš knihu před očima všeho lidu, (nebo výše stál než všecken lid). Kterouž jakž otevřel, povstal všecken lid. **6** I dobrorěčil Ezdráš Hospodinu Bohu velikému, a všecken lid odpovídal: Amen, amen, pozdvihujíce rukou svých, a sklonujíce hlavy, poklonu učinili Hospodinu tvář k zemi. **7** Tak i Jesua, Báni, Serebiáš, Jamin, Akkub, Sabbetai, Hodíáš, Maaseiáš, Kelita, Azariáš, Jozabad, Chanan, Pelaiáš, a Levítové vyučovali lid zákona. Lid pak byl na místě svém. **8** Nebo čtili v té knize v zákoně Božím srozumitelně, a vykládajíce smysl, vysvětlovali to, což čtili. **9** Potom řekl Nehemíáš, jinak Tirsata, a Ezdráš kněz, učitel, a Levítové, kteříž lid vyučovali, všemu lidu: Den tento posvěcený jest Hospodinu Bohu vašemu, nekvěltež, ani plače. (Nebo plakal všecken lid, když slyšeli slova zákona.) **10** Ale jděte, řekl jim, a jezte tučné věci, a píte sladké, sdílejíce se s těmi, kteříž nemají nic připraveno. Den zajistě tento svatý jest Pánu našemu, protož nermuttež se, nybrž radost Hospodinova budí síla vaše. **11** A když tak Levítové pospokojili všeho lidu, mluvíce: Mlčte, nebo den svatý jest, a nermutte se, **12** Odšel všecken lid, aby jedli a pili, a aby se sdíleli. I veselili se velmi, protože srozuměli slovům těm, kteráž jim v známost uvedli. **13** Potom nazejší sešla se knížata čeledí otcovských ze všeho lidu, kněží i Levítové k Ezdrášovi učiteli, aby vyrozuměli slovům zákona. **14** Našli pak napsáno v zákoně, že příkázel Hospodin skrze Mojžíše, aby bydlili synové Izraelští v stáncích na slavnost měsíce sedmého, **15** A aby dali prohlásiti a provolati po všech městech svých i v Jeruzalémě, řkouce: Vyjděte na hory, a přineste ratolesti olivových a ratolesti dřív borového, a ratolesti myrtových, i ratolesti palmových, a ratolesti dřív hustého, abyste nadělali stánků, tak jakž psáno jest. **16** Protož vyšed lid, přinesli a nadělali sobě stánků, jeden každý na střeše své, i v síních svých, i v síních domu Božího, i v ulici brány vodné, i v ulici brány Efraim. **17** A tak nadělali stánků všecko shromáždění těch, jenž se vrátili z zajetí, a bydlili v nich, (ačkoli nečinili tak synové Izraelští ode dnů Jozue syna Nun, až do dne toho). I byla radost velmi veliká. **18** Četl pak v knize zákona Božího na každý den, od prvního dne až do posledního, a drželi slavnost za sedm dní. Osmého pak dne byl svátek podlé obyčeje.

9 Potom dvacátého čtvrtého dne téhož měsíce shromáždili se synové Izraelští, a postíce se v žinách, posypali se prstí, a (oddělilo se pak bylo sémě Izraelské ode všech cizozemců), a stojíce, vyznávali hříchy své i nepravosti otců svých. **3** I stáli na městech svých, a čtli v knize zákona Hospodina Boha svého čtyřkrát za den, a čtyřkrát vyznávali a klaněli se Hospodinu

Bohu svému. **4** Za tím vystoupivše na výstupek Levítský Jesua a Báni, Kadmiel, Sebaniáš, Banni, Serebiáš, Báni a Chenani, volali hlasem velikým k Hospodinu Bohu svému. **5** A řekli Levítové ti, Jesua, Kadmiel, Báni, Chasabniáš, Serebiáš, Hodíáš, Sebaniáš a Petachiáš: Vstařte, dobročeťte Hospodinu Bohu svému, od věků až na věky, a at' dobročeťíslavnému jménu jeho, a vyššímu nad každé dobročečení i chválu. **6** Ty jsi, Hospodine, sám ten jediný, ty jsi učinil nebesa, nebesa nebes i všecko vojsko jejich, zemi i všecko, což jest na ní, moře i všecko, což jest v nich, obžívuješ také všecko, ano i vojska nebeská před tebou se skláněj. **7** Ty jsi, Hospodine, Bůh ten, kterýž jsi vyzvolil Abrama, a vyvedl jej z Ur Kaldejských, a dal jsi jemu jméno Abraham. **8** A nalezl jsi srdce jeho věrné před sebou, a učinil jsi s ním smlouvou, že dás zemi Kananejského, Hetejského, Amorejského, Ferejejského, Jebuzejského a Gergejejského, že dáš ji semení jeho, a naplnils slova svá, nebo spravedlivý jsi ty. **9** Popatřil jsi zajisté na trápení otců našich v Egyptě, a křík jejich vyslyšel jsi při moři Rudém. **10** A ukazovals znamení a zázraky na Faraonovi i na všech služebnících jeho, i na všem lidu země jeho; nebo věděl jsi, že jsou pýchu provodili nad nimi. Čímž jsi dobyl sobě jména, jakž se to podnes vidí. **11** Nadto i moře jsi před nimi rozdělil, tak že přešli prostředkem moře po suše, a ty, jenž je stihali, uvrhl jsi do hlubin, jako kámen do vody veliké. **12** A slouolem oblakovým vodil jsi ve dne, a slouolem ohnivým v noci, osvěcuje jím cestu, kudy by jíti měli. **13** Potom jsi sstoupil na horu Sinai, a mluvil jsi s nimi s nebe, a vydal jsi jim soudy přímé a zákony pravé, ustanovení a přikázaní dobrá. **14** Též i sobotu svou svatou známu jsi jim učinil, a přikázaní, ustanovení i zákon vydals jím skrze Mojžíše, služebníka svého. **15** Také i chléb s nebe dal jsi jim v hladu jejich, a vodu z skály vyvedl jsi jim v žízni jejich, a rozkázel jsi jim, aby šli a dědičně vládli zemí, kterouž jsi zdvihna ruku svou, přisáhl dátim jím. **16** Oni pak a otcové naši pyšně sobě počíname, a zatvrdivše šíji svou, neposlouchali přikázaní tvých. **17** Nýbrž hned nechěli slyšeti, aniž se rozpomenuli na divné činy tvé, kteréž jsi působil při nich, a zatvrdivše šíji svou, ustavovali sobě vůdce, chtice se navrátit k porobení svémuz zarputilosti své. Ty však, Bože, snadný k odpuštění, milostivý a lítostivý, dlouho shovívající a hojný v milosrdenství, neopustil jich. **18** Ano i tehdáž, když sobě udělali tele slité a řekli: Tito jsou bohové tvoji, kteříž té vyvedli z Egypta, a dopustili se velikého rouhání. **19** Ty však pro svá mnohá slitování neopustil jsi jich na poušti. Sloup oblakový neodcházel od nich ve dne, veda je po cestě, ani sloup ohnivý v noci, osvěcuje je a cestu, po níž jíti měli. **20** Nadto Ducha svého dobrého dal jsi k vyučování jich, manny své také nejdjals od úst jejich, a vodu dal jsi jim v žízni jejich. **21** A tak za čtyřicet let krmil jsi je na poušti. V ničemž nedostatku neměli, oděv jejich nezvetšel, a nohy jejich se neodhnety. **22** Potom dal jsi jim království a národy, kteréž jsi rozehnal do koutů, tak že dědičně obdrželi zemi Seonovu, a zemi krále Ezebon, i zemi Oga krále Bázan. **23** Syň pak jejich rozmnožil jsi jako hvězdy nebeské, a uvedl jsi je do země, o kteréž jsi byl řekl otcům jejich, že do ní vejdu, aby jí vládli. **24** Nebo všedše synové, dědičně obdrželi zemi tu, když jsi snížil před nimi obyvatele té země Kananejské, a dals je v ruku jejich, i krále jejich, i národy té země, aby s nimi

nakládali podlé vůle své. **25** A tak vzali města hrazená i pole úrodná, a dědičně ujali domy plné všeho dobrého, studnice vykopané, vinice a olivoví, i stromoví ovoce nesoucí velmi mnohé. I jedli, a nasyceni jsouce, vytily, a v dobrodině tvém hojném rozkoší oplývali. **26** Když pak popouzejice tě, zprotivil se tobě, završe zákon tvůj za hřbet svůj, a proroky tvé zmordovali, kteříž jim osvědčovali, aby je obrátili k tobě, a dopouštěli se velikého rouhání, **27** Dával jsi je v ruku nepřátele jejich, kteříž je ssužovali. A když v čas ssouzení svého volali k tobě, tys je s nebe vyslychal, a podlé mnohých slitování svých dával jsi jim vysvoboďitele, kteříž je vysvobožovali z ruky nepřátele jejich. **28** Mezitím, jakž jen oddechnutí měli, zase znovu činili zlé před tebou, a protož pouštěl jsi je v ruku nepřátele jejich, aby panovali nad nimi. Když se pak opět obrátili, a křičeli k tobě, tys je s nebe vyslychal a vysvobožoval podlé slitování svých po mnohé časy. **29** A napomíналs jich, abys je obrátil k zákonu svému, ale oni pyšně sobě počíname, a neposlouchali přikázaní tvých, a proti soudům tvým hřešili, v nichžto, činili by je člověk, byl by živ. Nýbrž plece svého uchylujíce, šíji svou zatvrzovali, a neposlouchali. **30** A však shovíval jsi jim po mnohá léta, osvědčuje jim duchem svým skrze proroky své, a když neposlouchali, dal jsi je v ruku národům zemí. **31** Ale pro slitování svá mnohá nedals jim do konce zahynouti, aniž jsi jich opustil, proto že jsi Bůh milostivý a lítostivý. **32** Nyní tedy, o Bože náš, silný, veliký, mocný a hrozný, kterýž ostríháš smlouvy a milosrdenství, necht' to není u tebe za málo, že ty všecky těžkosti na nás přišly, na krále naše, knížata naše, kněží naše, proroky naše i na otce naše, a na všecken lid tvůj, hned ode dnu králů Assyrských, až do tohoto dne, **33** Ačkoli ty jsi spravedlivý ve všech těch věcech, kteréž přišly na nás. Nebo jsi spravedlivě to učinil, ale my jsme bezbožně činili. **34** I králové naši, knížata naše, kněží naši i otcové naši neplnili zákona tvého, aniž šetřili přikázaní tvých a svědectví tvých, jimiž se jim osvědčoval. **35** Nebo oni v království svém a v dobrodině tvém hojném, kteréž jsi jim ukazoval, a v zemi široké a úrodné, kterouž jsi jim dal, nesloužili tobě, aniž se odvrátili od činu svých zlých. **36** Aj, my jsme dnes manové, a to v zemi, kterouž jsi dal otcům našim, aby jedli ovoce její a dobré věci její, aj, jsme v ní manové. **37** Jižt' úrody své vydává v hojnosti králům, kteréž jsi postavil nad námi pro hřichy naše, a oniť i nad těly našimi se potřásají, i nad hovady našimi podlé vůle své, tak že jsme u veliké úzkosti. **38** Se vším však tím činíme smlouvu nepohnutelnou, i zapisujeme, kteréž potvrzuji knížata naše, Levítové naši, i kněží naši.

10 Kteříž pak potvrzovali, byli tito: Nehemiáš Tirsata, syn Chachaliášův, a Sedechiáš, **2** Saraiáš, Azariáš, Jeremiáš, **3** Paschur, Amariáš, Malkiáš, **4** Chattus, Sebaniáš, Malluch, **5** Charim, Meremot, Abdiáš, **6** Daniel, Ginneton, Báruch, **7** Mesullam, Abiáš, Miamin, **8** Maaseiáš, Bilkai, Semaiáš. To kněží. **9** Levítové pak: Jesua syn Azaniášův, Birnnui z synů Chenadad, Kadmiel. **10** Bratří pak jejich: Sebaniáš, Hodíáš, Kelita, Pelaiáš, Chanán, **11** Mícha, Rechob, Chasabiáš, **12** Zakur, Serebiáš, Sebaniáš, **13** Hodíáš, Báni, Beninu. **14** Přední z lidu: Paros, Pachat Moáb, Elam, Zattu, Báni, **15** Banni, Azgad, Bebai, **16** Adoniáš, Bigvai, Adin, **17** Ater, Ezechiaš, Azur, **18**

Hodiáš, Chasum, Bezai, **19** Charif, Anatot, Nebai, **20** Magpias, Mesullam, Chezir, **21** Mesezabel, Sádoch, Jaddua, **22** Pelatiáš, Chanán, Anaiáš, **23** Ozeáš, Chananiáš, Chasub, **24** Loches, Pilcha, Sobek, **25** Rechum, Chasabna, Maaseiáš, **26** Achíáš, Chanán, Anan, **27** Malluch, Charim, Baana. **28** Tak i jiní z lidu, kněží, Levítů, vrátných, zpěváků, Netinejských i všickni, kteříž se oddělili od národů zemí k zákonu Božímu, ženy jejich, synové jejich i dcery jejich, každý umělý a rozumný, **29** Chopivše se téhož s bratřími svými a těmi, kteříž byli přednější, přistupovali, prokletím a přísahou se zavazujíce: Že budeme choditi v zákoně Božím, který vydán jest skrze Mojíše služebníka Božího, a ostříhati i plnití všecka příkazání Hospodina Pána našeho, i soudy jeho, i ustanovení jeho; **30** Také že nebudeme dávati dcer svých národům zemí, ani dcer jejich bráti synům svým, **31** Ani od cizozemců, kteříž by nám přinášeli jaké koupě a jakékoli potravy v den sobotní na prodaj přijímati v sobotu aneb v sváteční den, a že necháme roli sedmého léta, i všelikého dobývání dluhu. **32** I to nařídili jsme mezi sebou, abychom dávali třetí díl lotu na každý rok k službě domu Boha našeho, **33** Na chleby zpořádaní, i obět ustavičnou, i na zápal ustavičný k sobotám, novměsícům a slavnostem, i na věci svaté, i oběti za hříchy k očištění Izraele, i na všecko přisluhování domu Boha našeho. **34** Metali jsme i losy s strany kněží, Levítů i lidu, přičinou dříví nošení, aby ho dodávali do domu Boha našeho, čeledem otců našich časy vyměřenými, rok po roku, aby hořelo na oltáři Hospodina Boha našeho, jakž psáno jest v zákoně. **35** Také, že chceme přinášeti prvtiny země své, i prvtiny všelikého ovoce každého stromu, rok po roku do domu Hospodinova. **36** K tomu i prvorodené syny své, i hovádku svá, (jakož psáno jest v zákoně), i prvorodené z skotů i bravů svých, že přinášeti budeme do domu Boha svého, kněžím přisluhujícím v domě Boha našeho. **37** A prvtiny tésta svého i obětí svých, i ovoce všelikého stromu, mstu i oleje nového, aby přinášeli kněžím do pokojů domu Boha našeho, a desátky země naši Levítům. A Levítové desátky ty vybíráti budou po všech městech, v nichž pracovati budeme. **38** Bude pak při tom kněz, syn Aronův, s Levítový, když Levítové ty desátky vyberou, a Levítové sami vnesou desátek z desátků do domu Boha našeho, do pokojů v domě skladu. **39** Nebo do těch pokojů donášeti budou synové Izraelští i synové Léví oběti obilé, mstu a oleje nového, (kdež jsou nádoby svatyně), i kněží přisluhující, vrátní i zpěváci, abychom neopouštěli domu Boha svého.

11 I přebývala knížata lidu v Jeruzalémě. Jiný pak lid metali losy, aby vzali desátko člověka k bydlení v Jeruzalémě městě svatém, ale devět dílů v jiných městech, **2** Ačkoli dobročeři lid všechnrn mužům těm, kteříž se sami dobrovolně podali k bydlení v Jeruzalémě. **3** A tito jsou přednější té krajiny, kteříž se osadili v Jeruzalémě. (V jiných pak městech Judských bydlili jeden každý v vládařství svém, po městech svých, lid Izraelský, kněží a Levítové, i Netinejští, též i synové služebníků Šalomounových.) **4** A tak v Jeruzalémě bydlili někteří z synů Judových i z synů Beniaminových. Z Judových: Ataiáš syn Uziáše, syna Zachariášova, syna Amariášova, syna Sefatiášova, syna Mahalaleelova z synů Fáresových. **5** Též Maaseiáš syn Bárucha, syna Kolchozy, syna Chazaiášova, syna Adaiášova,

syna Joaribova, syna Zachariášova, syna Silonského. **6** Všech synů Fáresových, bydlících v Jeruzalémě, čtyři sta šedesáte osm, mužů udatných. **7** Synové Beniaminovi tito: Sallu syn Mesullama, syna Joedova, syna Pedaiášova, syna Kolaiášova, syna Maaseiášova, syna Itielova, syna Izaiášova. **8** A po něm Gabai, Sallai. Všech devět set dvaceti osm. **9** Joel pak syn Zichri byl jím představen, a Juda syn Senua nad městem druhý po něm. **10** Z kněží: Jedaiáš syn Joaribův a Jachin. **11** Saraiáš syn Helkiáše, syna Mesullamova, syna Sádochova, syna Meraiotova, syna Achitobova, přední v domě Božím. **12** Bratří pak jejich, přisluhujících v tom domě, osm set dvaceti dva. A Adaiáš syn Jerochama, syna Pelaiášova, syna Amzi, syna Zachariášova, syna Paschurova, syna Malkiášova, **13** A bratří jeho, knížat čeledí otcovských, dvě stě čtyřiceti dva. A Amassai syn Azarele, syna Achzai, syna Mesillemotova, syna Immerova. **14** Bratří pak jejich, mužů udatných, sto dvaceti osm, jimž představen byl Zabdiel syn Gedolimův. **15** Z Levítů tito: Semaiáš syn Chasuby, syna Azrikamova, syna Chasabiášova, syna Bunni. **16** A Sabbetai s Jozabadem byli nad dílem při domě Božím vně, z předních Levítů. **17** A Mataniáš syn Míchy, syna Zabdi, syna Azafova, přední, začínal chvály a modlitbu. A Bakbukiáš druhý z bratří jeho, a Abda syn Sammua, syna Galalova, syna Jedutunova. **18** Všech Levítů v městě svatém dvě stě osmdesát a čtyři. **19** Z vrátných: Akkub, Talmón a bratří jejich, strážní u bran, sto sedmdesát a dva. **20** Ostatek pak lidu Izraelského, kněží a Levítů, bydlili ve všech městech Judských, jeden každý v dědictví svém. **21** Ale Netinejští bydlili v Ofel, Zicha pak a Gispa byli představeni Netinejským. **22** Představený pak Levítům v Jeruzalémě byl Uzi syn Báni, syna Chasabiášova, syna Mataniášova, syna Míchova z synů Azafových,jenž byli zpěváci při službě domu Božího. **23** Nebo poručení královské bylo o nich, a stálé odměření pro zpěváky na každý den. **24** A Petachiáš syn Mesezabelův, z synů Záry syna Judova, místo královské držící v každém jednání k lidu. **25** Ve vsech pak s poli jejich, z synů Judových bydlili v Kariatarbe a v vesnicích jeho, v Dibon a vesnicích jeho, v Jekabsael i ve vsech jeho, **26** A v Jesua, v Molada, v Betfelet, **27** A v Azarsual, v Bersabé i v vesnicích jeho. **28** A v Sicelechu, v Mechona, i v vesnicích jeho, **29** V Enremmon, v Zaraha, v Jarmut, **30** V Zanoe, v Adulam i ve vsech jeho, v Lachis s poli jeho, v Azeka a vesnicích jeho. A tak bydlili od Bersabé až do Gehinnom. **31** Synové pak Beniaminovi z Gabaa v Michmas, v Aia, v Bethel i v vesnicích jeho, **32** V Anatot, v Nobe, v Anania, **33** V Azor, v Ráma, v Gittaim, **34** V Chadid, v Seboim, v Neballat, **35** V Lod, v Ono a v údolí remeslníků. **36** Z Levítů pak někteří bydlili v dílech Judských a Beniaminských.

12 Tito pak jsou kněží a Levítové, kteříž se byli navrátili s Zorobábelem synem Salatielovým, a s Jesua: Saraiáš, Jeremiáš, Ezdráš, **2** Amariáš, Malluch, Chattus, **3** Sechaniáš, Rechum, Meremot, **4** Iddo, Ginnetoí, Abiáš, **5** Miamin, Maadiáš, Bilga, **6** Semaiáš, Joarib, Jedaiáš, **7** Sallu, Amok, Helkiáš, Jedaiáš. Ti byli přednější z kněží a bratří svých za času Jesua. **8** Levítové pak: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebiáš, Juda; Mattaniáš, postaven nad zpěvy chvalebnými s bratřimi

svými. **9** A Bakbukiáš a Unni, bratří jejich, byli naproti nim v pořádcích svých. **10** Jesua pak zplodil Joiakima, a Joiakim zplodil Eliasiba, Eliasib pak zplodil Joiadu. **11** A Joiada zplodil Jonatana, Jonatan pak zplodil Jaddua. **12** Za času pak Joiákima byli přední kněží z čeleď otcovských: Z Saraiášovy Meraíáš, z Jeremiášovy Chananiáš, **13** Z Ezdrášovy Mesullam, z Amariášovy Jochanan, **14** Z Melichovy Jonatan, z Sebaniášovy Jozef, **15** Z Charimovy Adna, z Meraiotovy Chelkai, **16** Z Iddovy Zachariáš, z Ginnetonovy Mesullam, **17** Z Abíášovy Zichri, z Miniaminovy a z Moadiášovy Piltai, **18** Z Bilgovy Sammua, z Semaiášovy Jonatan, **19** Z Joiribovy Mattenai, z Jedaiášovy Uzi, **20** Z Sallaiovy Kallai, z Amokovy Heber, **21** Z Helkiášovy Chasabiáš, z Jedaiášovy Natanael. **22** Levítové pak předeníjší z čeleď otcovských za dnů Eliasiba, Joiady, Jochanana a Jaddua, zapsáni jsou až do kralování Daria Perského. **23** Synové, pravím, Léví, přední v čeledech otcovských, zapsáni jsou v knize Paralipomenon, až do času Jochanana syna Eliasibova. **24** Potom přední Levítové: Chasabiáš, Serebiáš, a Jesua syn Kadmielův, a bratří jejich naproti nim k chválení a oslavování Boha, podlé nařízení Davida muže Božího, třída proti třídě. **25** Mataniáš, Bakbukiáš, Abdiáš, Mesullam, Talmon, Akkub, držící stráž vrátných při domu pokladů u bran. **26** Ti byli za času Joiakima, syna Jesua, syna Jozadakova, a za času Nehemíáše vůdce, a Ezdráše kněze a učitele. **27** Ku posvěcování pak zdí Jeruzalémských shlézávali Levíti ze všech míst jejich, aby je přivedli do Jeruzaléma, aby vykonali posvěcení a veselí, a to s oslavováním a zpěvy, cymbály, loutnami a harfami. **28** Protož shromáždění jsou synové zpěváků, i z rovin okolo Jeruzaléma, i ze vsí Netofatských, **29** Též z domu Galgal, a z polí Gaba i Azmavet; nebo vši stavěli sobě zpěváci okolo Jeruzaléma. **30** A očistivše se kněží a Levítové, očistili také lid, brány i zed. **31** Za tím rozkázal jsem vstoupiti knížatům Judským na zed, a postavil jsem dva houfy veliké oslavujících, z nichž jedni šli na pravo, od horní strany zdi k bráně hnojně. **32** A za témi šel Hosaiáš a polovice knížat Judských, **33** Též Azariáš, Ezdráš, a Mesullam, **34** Juda, Benjamin, Semaiáš a Jeremiáš. **35** Potom za syny kněžskými s trubami Zachariáš syn Jonatana, syna Semaiášova, syna Mattaniášova, syna Michaiášova, syna Zakurova, syna Azafova. **36** A bratří jeho: Semaiáš, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Natanael a Juda, Chanani s nástroji hudebnými Davida muže Božího, Ezdráš pak učitel před nimi. **37** Potom k bráně u studnice, kteráž naproti nim byla, vstupovali po stupních města Davidova, kudy se chodí na zed, a ode zdi při domě Davidově, až k bráně vodné k východu. **38** Houf pak druhý oslavujících bral se naproti oněmno, a já za nimi, a polovice lidu po zdi od věže Tannurim až ke zdi široké, **39** A od brány Efraim k bráně staré, a k bráně rybné, a věži Chananeel, a věži Mea, až k bráně bravné. I zastavili se v bráně stráže. **40** Potom zastavili se oba houfové oslavujících v domě Božím, i já, a polovice knížat se mnou. **41** Ano i kněží: Eliáš, Maaseiáš, Miniamin, Michaiáš, Elionai, Zachariáš, Chananiáš, s trubami, **42** A Maaseiáš, Semaiáš, Eleazar, Uzi, Jochanan, Malkiáš, Elam a Ezer. Zpěváci pak zvučně zpívali s Izrachiášem představeným svým. **43** Obětovali také v ten den oběti veliké, a veselili se; nebo Bůh obveselil je veselím velikým. Ano i ženy a děti veselily

se, tak že bylo slyšáno veselí Jeruzaléma opodál. **44** Mezi tím zřízeni jsou v ten den muži nad komorami k pokladům a k obětem, i k prوتinám a k desátkům, aby shromažďovali do nich s polí městských díly, zákonem vyměřené kněžím a Levítům; nebo veselil se Juda z kněží a Levítů přistojících, **45** Kteříž držeti měli stráž Boha svého, a stráž očištěvání, a zpěváků i vrátných, podlé nařízení Davidova a Šalomouna syna jeho. **46** Nebo za času Davidova a Azafova od starodávna přední zpěváci k zpívání, chválení a oslavování Boha stáli před ním. **47** Pročež všecken Izrael za dnů Zorobábele a za času Nehemíáše dávali díly pro zpěváky a vrátné, na každý den stálé odměení, a odvodili je Levítům, Levítové pak dávali synům Aronovým.

13 V ten den čteno jest v knize Mojžíšově, tak že lid slyšeti mohli. I nalezeno v něj napsáno, že nemá vjít Ammonitský a Moábský do shromáždění Božího až na věky, **2** Proto že nevyšli proti synům Izraelským s chlebem a s vodou, ale najali ze mzdy proti nim Baláma, aby jim zlořečil, ačkoli obrátil Bůh nás to zlořečení v požehnání. **3** Stalo se pak, když slyšeli zákon, že odmíslili všecky přimíšené od Izraele. **4** Ale před tím Eliasib kněz, správce komory domu Boha našeho, spříznil se s Tobiašem. **5** Kterémž udělal pokoj veliký, kdež prve skládal dary, kadidlo a nádoby, a desátky z obilé, mstu a oleje nového, nařízené Levítům a zpěvákům i vrátným, též i obět kněžím. **6** Ale když se to vše dálo, nebyl jsem v Jeruzalémě. Nebo léta třidcátého druhého Artaxerxa krále Babylonského přišel jsem k králi, a po přeběhnutí let, vyžádán jsem na králi. **7** Když jsem pak přišel do Jeruzaléma, srozuměl jsem tomu zlému, co učinil Eliasib pro Tobiaše, udělav mu pokoj v síních domu Božího. **8** Což mi se velmi nelíbilo. Protož vyházel jsem všecko nádobí domu Tobiašova ven z toho pokoje. **9** A rozkázel jsem očistit ty pokoje. I vnesl jsem tam zase nádoby domu Božího, dary a kadidlo. **10** Potom dověděv se, že dílové Levítům nebyli dáváni, a že rozbehli se jeden každý na svou roli, Levítové i zpěváci vedoucí práci, **11** Protož domluoval jsem se na starší, řka: Proč jest opuštěn dům Boží? A shromáždil je, postavil jsem je na místě jejich. **12** A všecken Juda přinášeli desátky obilé, mstu a oleje nového do skladů. **13** A ustanovil jsem úředníky nad sklady: Selemiáše kněze, a Sádochu učitele, a Pedaiáše z Levítů, přidav k nim Chanana syna Zakurova, syna Mattaniášova; nebo za věrné jmíni byli. A ti měli rozdělovati bratřím svým. **14** Budíž pamětliv na mne, Bože můj, pro to, a nevyhlazuj dobrdiní mých, kteráž jsem prokázel k domu Boha svého i k službám jeho. **15** V těch dnech viděl jsem v Judstvu, ani tlačí presem v sobotu, a přinášejí snopy, kteréž nakládali na osly, též víno, hrozny, fíky i všeliká břemena, a snášejí v den sobotní do Jeruzaléma. I domluoval jsem jim v ten den, když prodávali potravu. **16** Tyrští také, kteříž bydlili v něm, nosili ryby i všelijaké koupě, a prodávali v sobotu synům Juda, a to v Jeruzalémě. **17** Protož jsem domluoval starším Judským, a řekl jsem jim: Jaká jest to nepravost, kterouž činíte, poškvírujice dne sobotního? **18** Zdalíž jsou tak nečinili otcové vaši? Pročež Bůh nás přivedl na nás všecko toto zlé, i na toto město, a vy přidáváte hněvivosti na Izraele, poškvírujice soboty. **19** Když tedy byly v stínu brány Jeruzalémské před sobotou,

rozkázel jsem zavřít brány, a rozkázal jsem, aby jich neotvírali až po sobotě. K tomu i z služebníků svých některé postavil jsem v bráne, aby náklad nebyl vezen do města v sobotu. **20** Protož zůstali kupci a prodavači všelijakých věcí prodajných vně před Jeruzalémem, jednou i podruhé. **21** I osvědčil jsem se jim, řka jim: Proč zůstáváte přes noc naproti zdi? Učiníte-li to více, vztáhnou ruku na vás. Od té chvíle nepřicházeli v sobotu. **22** Rozkázal jsem pak Levitům, aby se očistili, a přijdouce, ostříhalí bran, a světili den sobotní. Také i v tom pamatuj na mne, Bože můj, a bud' mi milostiv podlé množství milosrdenství svého. **23** V těch dnech spatřil jsem také Židy, kteříž byli pojali ženy Azotské, Ammonitské a Moábské, **24** An synové jejich mluvili od polu Azotsky, a neuměli mluviti Židovsky, ale podlé jazyku každého toho lidu. **25** Protož domlouval jsem jim, a zlořečil jsem jim, a některé z nich bil jsem a rval, přisahou je zavazuje skrze Boha, řka: Budete-li dávati dcery své synům jejich, aneb bráti dcery jejich synům svým neb sobě, zlořečení budete. **26** Zdaliž tím nezhřešil Salomon král Izraelský? Ještě ve mnohých národech nebylo krále jemu podobného, kterýž byl milý Bohu svému, tak že ustanovil jej Bůh králem nadé vším Izraelem, však i toho k hříchu přivedly ženy cizozemky. **27** A vám zdali povolíme, abyste se dopouštěli všeho toho zlého velikého, a přestupovali proti Bohu svému, pojímajíce ženy cizozemky? **28** Z synů pak Joiady syna Eliasiba, kněze nejvyššího, jeden byl zet' Sanballata Choronského, kteréhož jsem zahnal od sebe. **29** Budiž pamětliv na to, Bože můj, proti těm, kteříž poškvŕňují kněžství, a smlouvy kněžské i Levítské. **30** Protož jsem je vyčistil od všelikého cizozemce, a ustanovil jsem zase třídy kněžím a Levítům, jednomu každému v práci jeho, **31** I nošení dříví k obětem časy uloženými, též i prvočin. Budiž pamětliv na mne, Bože můj, k mému dobrému.

Ester

1 Stalo se pak za času krále Asvera, (to jest ten Asverus, jenž kraloval od Indie až k Mouřenínské zemi nad sto dvacíti a sedmi krajinami), **2** Že toho času, když seděl král Asverus na stolci království svého, jenž byla v Susan, městě královském, **3** Léta třetího kralování svého, učinil u sebe hody všechném knížatům svým a služebníkům svým, nejznamenitějším Perským a Médským, hejtmanům a vládařům nad krajinami, **4** UKazuje bohatství, slávu království svého a čest, i ozdobu důstojnosti své za mnoho dnů, totiž za sto a osmdesáte dnů. **5** (A když se vyplnili dnové ti, učinil král všechnu lidu, což ho koli bylo v Susan městě královském, od největšího až do nejmenšího, hody za sedm dní na paláci v zahradě při domě královském.) **6** Též čalouny bílé, zelené a z postavce modrého, zavěšené na provázích kmentových a šarlatových u kroužků stříbrných, na sloupích mramorových, lůžka zlatá a stříbrná na podlaze porfyrétové a mramorové, pariové a socharcové. **7** Nápoj pak dávali v nádobách zlatých, a to v nádobách jiných a jiných, i vína královského v hojnosti, jakž slušelo na krále. **8** Ale ku pití, podlé nařízení, žádný nenutil. Nebo tak poručil král všechném správcům domu svého, aby činili podlé vůle jednoho každého. **9** Také i královna Vasti učinila hody ženám v domě královském krále Asvera. **10** Dne pak sedmého, když se podvesili král vínem, rozkázal Mehumanovi, Biztovi, Charbonovi, Bigtovi a Abagtovi, Zetarovi a Karkasovi, sedmi komorníkům, kteří sloužili před obličejem krále Asvera, **11** Aby přivedli Vasti královnu před obličeji krále v koruně královské, aby okázal národnímu i knížatům krásu její; nebo velmi krásná byla. **12** Ale odepřela královna Vasti přijít k rozkazu královskému, skrze ty komorníky vzkázanému. Pročež král rozhněval se velmi a rozpáli se hněvem sám v sobě. **13** I řekl král mudrcům znajícím časy, (nebo tak každé věci podával král na všecky zbhél v právích a soudech), **14** A nejbližšímu sebe Charsenovi, Setarovi, Admatovi, Tarsisovi, Meresovi, Marsenovi, Memuchanovi, sedmi vývodám Perským a Médským, jenž vídali tvář královskou, a sedali první po králi: **15** Co se má podlé práva státi s královou Vasti, protože nevyplnila rozkazu krále Asvera, stalého skrz komorníky? **16** Tedy řekl Memuchan před králem i knížaty: Ne proti samému králi zavinila královna Vasti, ale proti všechném knížatům, a proti všechném národnímu všech krajin Asvera krále. **17** Nebo když se donese to, co učinila královna, všech žen, zlehčí sobě muže své a řeknou: An krále Asverus rozkázal přivésti královnu Vasti před obličeji svůj, a však nepřišla. **18** Nýbrž ještě tohoto dne budou to mluvit kněžny Perské a Médské, (kteréž slyšely, co učinila královna), všechném knížatům královským, i naplodí se hojně pýchy a zpousy. **19** Jestliže se tedy králi za dobré vidí, necht' se stane výpověď královská od obličeje jeho, a necht' jest vepsána mezi práva Perská a Médská, kteráž by nemohla změněna byti, že nechtěla přijít Vasti před obličeji krále Asvera, pročež království její dá král jiné, lepší nežli ona. **20** Tak když uslyší výpověď královskou, kterouž vyhlásiti dá po všem království svém, jakkoli veliké jest, všecky ženy v pociťosti mítí budou manžely své, od největšího až do nejmenšího. **21** I líbila se ta rada králi i

knížatum, a učinil král podlé rady Memuchanovy. **22** A rozeslal listy do všech krajin královských, do jedné každé krajiny písmem jejím, a do každého národu jazykem jeho, aby každý muž byl pánem domu svého. Což oznámil každý hejtman lidu jazykem jeho.

2 Ty věci když se zběhly, a když se upokojila prchlivost krále Asvera, zmomenul na Vasti a na to, což byla učinila, též i na to, jaká se výpověď stala proti ní. **2** I řekli mládenci království, služebníci jeho: Necht' hledají králi mladice, panen krásných. **3** A necht' zřídí král úředníky ve všech krajinách království svého, kteříž by shromáždili všecky mladice, pannu krásné, do Susan města královského, do domu ženského, pod stráž Hegai komorníka královského, strážce žen, a at' jim vydává okrasy jejich. **4** A mladice, kteráž by se zalíbila králi, aby kralovala místo Vasti. I líbila se ta věc králi, a učinil tak. **5** Byl pak jeden Žid v Susan, městě královském, jménem Mardocheus syn Jairův, syna Simei, syna Cis, z pokolení Beniamin. **6** A ten byl přestěhován z Jeruzaléma s přestěhovanými, kteříž přestěhovány byli s Jekoniášem králem Judským, kteréhož přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský. **7** Ten choval Hadassu, jinak Esteru, dceru strýce svého, protože neměla otce ani matky. A děvečka ta byla pěkné postavy a krásné tváři, kterouž po smrti otce a matky její vzal sobě Mardocheus za dceru. **8** Stalo se tedy, když vyšlo slovo královské a rozkaz jeho, a když shromáždováno bylo panen mnoho do Susan, města královského, pod stráž Hegai, že i Ester vzata byla do domu královského pod stráž Hegai, strážného nad ženami. **9** I líbila se jemu ta mladice, a našla milost u něho. Pročež i hned dal jí okrasu její a díl její, a sedm panen způsobných z domu královského; k tomu opatření její i jejich panen proměnil v lepší v domě ženském. **10** Neoznámila pak Ester lidu svého, ani rodiny své; nebo přikázal jí byl Mardocheus, aby nepravila. **11** Ale Mardocheus každého dne chodíval před síní domu ženského, aby zvěděl, jak se má Ester, a co se s ní děje. **12** Když pak přišel jistý čas jedné každé panny, aby vešla před krále Asvera, když se vyplnilo při ní podlé práva žen, za dvanácté měsíců, (nebo za tolik dnů ozdobovaly se, šest měsíců olejem mirrovým, a šest měsíců věcmi vonnými a ozdobami ženskými), **13** A tak přicházela panna před krále. Cožkoli řekla, dávalo se jí, aby s tím šla z domu žen až k domu královskému. **14** U večer vcházela k králi, a ráno zase odcházela do druhého domu ženského, pod stráž Saasgazy, komorníka královského, strážce ženin. Nepřicházela více k králi, ale jestliže se líbila králi, povolána bývala ze jména. **15** Tedy když přišel čas jistý Estery, dcery Abichaile, strýce Mardocheova, kterouž byl vzal sobě za dceru, aby vešla k králi, nežzádala ničeho, než což řekl Hegai komorník královský, strážce žen. I líbila se Ester všechném, kteříž ji viděli. **16** A tak vzata jest Ester k králi Asverovi do domu jeho královského, měsíce desátého, (jenž jest měsíc Tebet), léta sedmého kralování jeho. **17** I zamíloval král Ester nade všecky jiné ženy, a nalezla milost a lásku u něho nade všecky pannu, tak že vstavil korunu královskou na hlavu její, a učinil ji královou místo Vasti. **18** K tomu také učinil král hody veliké všechném knížatům svým a služebníkům svým, totiž hody Estery, a dal odpočinutí krajinám, a daroval je tak, jakž slušelo na krále. **19** A

když podruhé shromažďovány byly panny, a Mardocheus seděl u brány královské, **20** Ester pak neoznámila byla rodiny své a národu svého, jakž jí byl přikázal Mardocheus; nebo rozkázani Mardocheovo Ester činila, jako i když chována byla u něho: **21** V těch dnech, (když Mardocheus sedal u brány královské), rozhnával se Bigtan a Teres, dva komornici královští z strážných prahu, a smýšleli o to, aby vztáhl ruce na krále Asvera. **22** Čehož dověděv se Mardocheus, oznámil to Ester králově, Ester pak oznamila králi jménem Mardocheovým. **23** A když bylo toho vyhledáváno, našlo se tak. I oběšeni jsou ti oba na šibenici, a zapsáno jest to do kronik před králem.

3 Po těch věcech zvelebil král Asverus Amana syna Hammedatova Agagského, a vyvýšil ho, tak že vyzdvíhl stolici jeho nadě všecka jiná knížata, kteříž byli při něm. **2** A všickni služebníci královští, kteříž vcházeli do brány královské, klaněli se a padali před Amanem; nebo tak přikázal o něm král. Ale Mardocheus se neklaněl, ani padal. **3** Protož řekli služebníci královští, kteříž byli v bráně královské, Mardocheovi: Proč přestupuješ přikázání královské? **4** I stalo se, když o to s ním mluvíváli každého dne, a neposlechl jich, že to oznamili Amanovi, aby viděli, bude-li stálý v svých slovích Mardocheus; nebo oznamil jim, že jest Žid. **5** Vida pak Aman, že se Mardocheus neklaní, ani padá před ním, naplněn jest Aman prchlivostí. **6** Ale za malou věc sobě položil, vztáhnouti ruku na Mardochea samého, (nebo byli oznamili jemu, z kterého by lidu byl Mardocheus). Protož smýšlel Aman, aby zahubil národ Mardocheův, totiž všecky Židy, kteříž byli ve všem království Asverovu. **7** Takž měsíce prvního, totiž měsíce Nísan, léta dvanáctého kralování Asverova, rozkázal uvrci pur, totiž los, před sebou ode dne ke dni, a od měsíce až do měsíce dvanáctého, jenž jest měsíc Adar. **8** Nebo byl řekl Aman králi Asverovi: Jest lid jakýsi rozptýlený a roztroušený mezi lidem ve všech krajinách království tvého, jejichž práva rozdílná jsou ode všech národů, práv pak královských neostříhají. Protož králi není užitečné, nechatí jich. **9** Jestliže se králi za dobré vidí, nechť se napiše, aby je zahadili, a já deset tisíc centréřů stříbra odvážím do rukou představeným té práci, aby je vnesli do komory královské. **10** Tedy král sňav prsten svůj s ruky své, dal jej Amanovi synu Hammedatovu Agagskému, nepříteli Židovskému. **11** A řekl král Amanovi: Stříbro to daruji tobě i lid ten, abys naložil s ním, jakť se koli libí. **12** Protož povoláni jsou písáři královstí téhož měsíce prvního třináctého dne, a psáno jest všecko tak, jakž přikázal Aman, k knížatům královským i vývodám, kteříž byli v jedné každé krajině, i hejtmanům jednoho každého národu, každé krajině vedle písma jejího, a každému národu vedle jazyku jeho; jménem krále Asvera psáno, a zapečetěno prstem královským. **13** I jsou posláni listové po poslích do všech krajin královských, aby hubili, mordovali a vyhladili všecky Židy, od mladého až do starce, děti i ženy, jednoho dne, totiž třináctého, měsíce dvanáctého, (jenž jest měsíc Adar), a loupeže jejich aby rozbitovali. **14** Summa toho psání byla: Aby vyhlášeno bylo v jedné každé krajině a oznameno všechném národům, aby hotovi byli ke dni tomu. **15** Tedy vyjeli poslové stěží s poručením královským, a vyhlášeno jest to v Susan, městě královském. Král

pak a Aman seděli, kvasice, ale měšťané Susan zkormouceni byli.

4 Mardocheus pak zvěděv všecko to, což se bylo stalo, roztrhl roucho své, a vzal na sebe žini a popel, a jda po městě, křičel křikem velkým a žalostným. **2** A přišel až před bránu královskou; nebo žádný neměl vcházet do brány královské v oděvu žíněném. **3** V každé také krajině i městě, kamžcoli slovo královské a výpověd jeho došla, kvílení velké bylo od Židů, a půst, pláč i úpění, a žíni s popelem podestřeli sobě mnozí. **4** Pročež přišedše děvečky Estery a komornici její, oznamili jí to. I zarmoutila se královna velmi, a poslala šaty, aby oblékli Mardochea, a aby vzali žíni jeho od něho. Ale on jich nepřijal. **5** Tedy zavolavši Ester Hatchatu, jednoho z komorníků královských, kteréhož jí byl dal za služebníka, poručila mu o Mardocheovi, aby přezvěděl, co a proč by to bylo. **6** Takž vyšel Hatchat k Mardocheovi na ulici města, kteráž jest před branou královskou. **7** I oznamil jemu Mardocheus všecko, co se mu přihodilo, i o té sumrné peněz, kterouž připověděl Aman dátí do komory královské proti Židům, k vyhlazení jich. **8** K tomu i přípis psané výpovědi, kteráž vyhlášena byla v Susan, aby zhubeňi byli, dal jemu, aby ukázel Ester a oznamil jí, a aby ji rozkázal jít k králi, a milosti hledati u něho, a prositi před tváří jeho za lid svůj. **9** Tedy přišel Hatchat, a oznamil Ester slova Mardocheova. **10** I řekla Ester Hatchatovi, a poručila mu oznamiti Mardocheovi: **11** Všickni služebníci královští i lid krajin královských vědí, že kteříž by koli muž neb žena všel před krále do síně vnitřní, nejsa povolán, jedno právo o něm jest, aby hrdo propadl, kromě toho, k komuž by král vztáhl berlu zlatou, že živ zůstane. Já pak nebyla jsem povolána, abych vešla k králi již třiceti dnů. **12** Ale když oznamili Mardocheovi slova Estery, **13** Řekl Mardocheus, aby zase oznameno bylo Esteře: Nemysl sobě, abys zachována být mohla v domě královském ze všech Židů. **14** Nebo jestliže se umlčíš v tento čas, oddechnutí a vysvobození Židům příjde odjinud, ty pak a dům otce tvého zahynete. A kdo ví, ne pro tento-lis čas přišla k tomu království? **15** I řekla Ester, aby zase oznamili Mardocheovi: **16** Jdi a shromažď všecky Židy, což jest jich v Susan, a postte se za mne, a nejezte ani píte za tři dni, v noci ani ve dne. Já podobně, i panný mé postiti se budou, a teprv vejdu k králi, což však neobyčejné jest, a jestliže' zahynu, necht' zahynu. **17** Tedy šel Mardocheus, a učinil všecko tak, jakž mu poručila Ester.

5 Stalo se potom dne třetího, oblékši se Ester v roucho královské, postavila se v síni vnitřní domu královského, naproti pokoji královskému. Král pak seděl na stolici své královské, v pokoji královském naproti dveřím domu. **2** Stalo se, pravím, když uzřel král Ester královnu, ana stojí v síni, že milostí jsa k ní nakloněn, vztáhl král k Ester berlu zlatou, kterouž držel v ruce své. Tedy přistoupivši Ester, dotkla se konce berly. **3** I řekl jí král: Co jest tobě, královno Ester? A jaká jest prosba tvá? Až do polovice království dáno bude tobě. **4** Odpověděla Ester: Jestliže se králi za dobré vidí, nechat' přišde král s Amanem dnes na hody, kteréž jsem jemu připravila. **5** I řekl král: Zavolejte rychle Amana, at' naplní žádost Estery. A tak přišel král s Amanem na hody, kteréž byla připravila Ester. **6**

Potom řekl král k Ester, napiv se vína. Jaká jest žádost tvá? A budeť dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Bys pak žádala až do polovice království, stanet' se. **7** I odpověděla Ester: Žádost má a prosba má jest: **8** Nalezla-li jsem milost u krále, a jestliže se králi za dobré vidí povolit žádosti mé, a naplniti prosbu mou, aby ještě přišel král i Aman na hody, kteréž jím připravím, a zítra učiním podlé slova královského. **9** A tak vyšel Aman dne toho, vesel jsa a dobré myslí. Ale když viděl Aman Mardochea v bráně královské, že ani nepovstal, ani se nehnul před ním, naplněn jest Amanhněvem proti Mardocheovi. **10** A však zdržel se Aman, až přišel do domu svého, a poslav, povolal přátel svých a Zeres ženy své. **11** I vypravoval jim Aman o slávě bohatství svého, i o množství synů svých, i o všem, címž ho zvelebil král, a jak ho vyvýšil nad knížata i služebníky královské. **12** A doložil Aman: Nadto nepozvala Ester královna s králem na hody, kteréž byla připravila jen mne, a ještě i k zejtí pozván jsem od ní s králem. **13** Ale všecko to nic mi neprospívá, pokudžkoli vídám Mardochea, toho Žida, sedati u brány královské. **14** Řekla jemu Zeres žena jeho, i všickni přítelé jeho: Necht' udělájí šibenici zvýší paděsáti loket, a ráno rci králi, aby na ní oběsili Mardochea, a vejdi s králem na hody vesele. I líbila se ta rada Amanovi, a rozkázal postavit šibenici.

6 Té noci král nemoha spáti, rozkázal přinésti knihy pamětné, kroniky, kteréž čteny byly před králem. **2** I našli zapsáno, že pověděl Mardocheus na Bigtana a Teresa, dva komorníky královské z těch, jenž ostříhali prahu, že ukládali vztáhnouti ruku na krále Asvera. **3** Tedy řekl král: Cím jest poctěn, neb jak zveleben Mardocheus za to? Odpověděli služebníci království, dvořané jeho: Není jemu nic dáno. **4** I řekl král: Kdo jest v síni? (Aman pak byl přišel do síně domu královského zevnitří, mluviti s králem, aby oběšen byl Mardocheus na šibenici, kterouž jemu připravil.) **5** Odpověděli králi služebníci jeho: Aj, Aman stojí v síni. Řekl král: Necht' vejde sem. **6** Takž všel Aman. Jemuž řekl král: Co sluší učiniti muži tomu, kteréhož by chtěl král ctiti? (Aman řekl sám v sobě: Kohož by jiného chtěl král více ctiti, nežli mine?) **7** Odpověděl Aman králi: Muži tomu, jehož král ctiti chce, **8** At' přinesou roucho královské, do kteréhož se král obláčí, a přivedou koně, na kterémž jezdí král, a vstaví korunu královskou na hlavu jeho. **9** A dadouce roucho to i koně toho v ruku některého z nejznamenitějších knížat královských, at' oblekou muže toho, jehož král chce ctiti, a at' jej vodí na koni po ulici města, a volají před ním: Tak se má státi muži tomu, jehož král ctiti chce. **10** Tedy řekl král Amanovi: Pospěš, vezmi to roucho a koně, jakž jsi řekl, a učiř to Mardocheovi Židu, kterýž sedí v bráně královské. Nepomíjejž ničeho ze všeho toho, což jsi mluvil. **11** Protož vzav Aman roucho i koně, oblékl Mardochea, a vedl jej na koni po ulici města, volaje před ním: Tak se má státi muži tomu, jehož král ctiti chce. **12** Potom navrátil se Mardocheus k bráňe královské. Aman pak rychle pospíšil do domu svého, smuten jsa, s zakrytou hlavou. **13** I vypravoval Aman Zeres ženě své a všechném přítelům svým všecko, což se mu přihodilo. I řekli jemu mudrci jeho i Zeres žena jeho: Poněvadž z národu Židovského jest Mardocheus, před jehož oblíčejem počal jsi klesati, neodoláš jemu, ale jistě

padneš před oblíčejem jeho. **14** A když oni ještě mluvili s ním, komorníci království přišli, a rychle vzali Amana na hody, kteréž připravila Ester.

7 A tak přišel král i Aman, aby hodovali s Ester královnou. **2**

I řekl král k Ester opět druhého dne, napiv se vína: Jaká jest žádost tvá, Ester královn? A budeť dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Až do polovice království stanet' se. **3** Tedy odpověděla Ester královn a řekla: Jestliže jsem nalezla milost před očima tvýma, ó králi, a jestliže se králi za dobré vidí, necht' mi jest darován život můj k mé žádosti, a národu mému k prosbě mé. **4** Nebo prodání jsme, já i národ můj, abychom zbiti, pomordováni a vyhlazeni byli, ješto kdybychom za služebníky a děvky prodáni byli, mlčela bych, ač by i tak ten nepřítel nijakž nemohl nahraditi králi té škody. **5** Opět odpovídaje král Asverus, řekl Ester královn: I kdož jest to ten, a kde jest ten, jehož srdce tak jest naduté, aby to činil? **6** I řekla Ester: Muž protivník a nepřítel nejhorší jest Aman tento. Takž Aman zhrozil se před oblíčejem krále a královn. **7** Tedy král vstal v prchlivosti své od pití vína, a vyšel na zahradu při paláci. Aman pak pozůstal tu, aby prosil za život svůj Estery královn; nebo viděl, že jest o něm zle uloženo od krále. **8** Potom král navrátil se z zahrady palácu do domu, kdež pil víno, a Aman padl na lůžko, na kterémž seděla Ester. I řekl král: Což ještě násilé učiniti chce královně u mne v domě? A hned jakž slovo to vyšlo z úst krále, tvář Amanovu zakryli. **9** Mezi tím řekl Charbona, jeden z komorníků, před králem: Aj, ještě šibenice, kterouž připravil Aman Mardocheovi, kteréž mluvil králi k dobrému, stojí při domě Amanově, zvýší paděsáti loket. I řekl král: Oběstež ho na ní. **10** Tedy oběsili Amana na té šibenici, kterouž byl připravil Mardocheovi. A tak prchlivost královská ukonila se.

8 Téhož dne dal král Asverus Ester královně dům Amana nepřítelé Židovského, a Mardocheus přišel před krále, (nebo oznámila Ester, co by jí on byl). **2** Kdežto král snáv prsten svůj, kterýž vzal od Amana, dal jej Mardocheovi. Ester pak ustanovila Mardochea nad domem Amanovým. **3** Potom ještě Ester mluvila před králem, padši k nohám jeho, a s pláčem pokorně ho prosila, aby zrušil nešlechetnost Amana Agagského a jeho úklady, kteréž smyslil proti Židům. **4** (Tedy vztáhl král k Esteře berlu zlatou, a Ester vstavši, postavila se před králem.) **5** A řekla: Jestliže se králi za dobré vidí, a nalezla-li jsem milost před tváří jeho, a jestliže se ta věc králi slušná býti vidí, a já jsem-li příjemná před očima jeho: necht' jest psáno, aby byli zrušeni listové ti, a tak úkladové Amana syna Hammédatova Agagského, kteréžrozepsal, aby vyhladili Židy, což jest jich ve všech krajinách královských. **6** Nebo jak bych se mohla dívat na to zlé, kteréž by potkalo lid můj? A jak bych mohla hleděti na zhoubu rodiny své? **7** I řekl král Asverus Ester královně a Mardocheovi Židu: Ej, dům Amanův dal jsem Esteře, jeho pak oběsili na šibenici, protože vztáhnouti chtěl ruku svou na Židy. **8** Vy tedy pište Židům, jakž se vám za dobré zdá, jménem královským, a zapečetěte prstenem královským. (Nebo což se píše jménem krále, a zapečetí prstenem královským, nemůže zpátkem jít.) **9** Takž svolali písáře královské v ten čas měsíce

třetího, jenž jest měsíc Siban, dvacátého třetího dne téhož měsíce, a psáno jest všecko tak, jakž přikázal Mardocheus, k Židům a knížatům, i vývodám a hejtmánům krajin, kteréž jsou od Indie až do země Mouřenínské, sto dvacetí sedm krajin, do každé krajiny písmem jejím, každému národu jazykem jeho, též i Židům písmem jejich a jazykem jejich. **10** A když napsal jménem krále Asvera a zapečetil prstenem královským, rozeslal listy po poslích, kteříž jezdívali na koních rychlých a mezcích mladých: **11** Že jest povolil král Židům, kteříž by v kterémkoliv městě byli, aby shromázdíce se, zastáváli života svého, a aby hubili, mordovali a plénili všecka vojska národu i krajiny, útok činících na ně, na děti jejich i ženy jejich, a kořisti jejich aby rozbitovali. **12** Jednoho a téhož dne ve všech krajinách krále Asvera, totíž třináctého, měsíce dvanáctého, jenž jest měsíc Adar. **13** Summa toho psání: Aby vyhlášeno bylo v jedné každé krajině, a oznámeno všechněm národům, aby Židé byli hotovi ke dni tomu ku pomstě nad nepřátely svými. **14** Tedy poslové, kteříž jezdívali na koních prudkých a na mezcích, vyjeli snažným a rychlým během s poručením královským, a vyhlášeno jest to v Susan, městě královském. **15** Mardocheus pak vycházel od oblíčeje královského v rouše královském z postavce modrého a bílého, v koruně zlaté veliké a v pláště kmentovém a šarlatovému, a město Susan plésalo a veselilo se. **16** Nebo Židům vzešlo světlo a radost, i veselé a sláva. **17** Ano i v každé krajině i v každém městě, na kteréžkoli místo poručení královské a výpověď jeho došla, veselé a radost měli Židé, hody a dobrou vůli, a mnozí z národu jiných přistupovali k Židům; nebo připadli na ně strach Židovský.

9 Potom dvanáctého měsíce, (jenž jest měsíc Adar), třináctého dne téhož měsíce, když přišel čas poručení královského a výpovědi jeho, aby se vyplnila, v ten den, v kterýž se nadáli nepřátelé Židovství, že budou panovati nad nimi, stalo se na odpor, že panovali Židé nad těmi, kteříž je v nenávisti měli. **2** Nebo se byli shromázdili Židé v městech svých, po všech krajinách krále Asvera, aby vztáhli ruku na ty, kteríž hledali jejich zlého. A žádný před nimi neostál, nebo připadl strach jejich na všecky národy. **3** A všickni hejtmáni krajin, i knížata a vývodové, i správcové díla královského v pocitosti měli Židy; nebo strach Mardocheuv na ně připadl. **4** Byl zajisté Mardocheus veliký v domě královském, a rozcházela se pověst o něm po všech krajinách; nebo muž ten Mardocheus vždy více rostl. **5** A tak zbili Židé všecky nepřátely své, mečem hubíce, mordujíce a vyhlažujíce je, a nakládajíce s těmi, kteříž je v nenávisti měli, podlé libosti své. **6** Ano i v Susan městě královském zmordovali Židé a vyhlaďili pět set mužů. **7** A Parsandata, Dalfona i Aspata, **8** A Porata, Adalia i Aridata, **9** I Parimasta, Arisai i Aridaia a Vajezata, **10** Deset synů Amana syna Hammedatova, nepřítele Židovského, zmordovali. Ale k loupeži nevztáhli ruky své. **11** Dne toho, když se donesl krále počet zmordovaných v Susan městě královském, **12** Řekl král Esteré královnu: V Susan městě královském zmordovali Židé a vyhlaďili pět set mužů, a deset synů Amanových. Co pak učinili v jiných krajinách královských? Již tedy jaká jest žádost tvá? A dánot' bude. Aneb která prosba tvá ještě? A stanet' se. **13** Odpověděla Ester: jestliže se králi za

dobré vidí, necht' jest dopuštěno ještě zítra Židům, kteříž jsou v Susan, učiniti podlé výpovědi dnešní, a deset synů Amanových zvěšeti na šibenici. **14** I přikázal král, aby se tak stalo. Tedy vyhlášena jest výpověd v Susan, a tak deset synů Amanových zvěšeli. **15** A shromázdivše se Židé, kteříž byli v Susan, také i čtrnáctého dne měsíce Adar, zmordovali v Susan tři sta mužů. Ale k loupeži nevztáhli ruky své. **16** Jiní také Židé, kteříž byli v krajinách královských, shromázdivše se, a zastávajíce života svého, tak odpočinuli od nepřátel svých. Zmordovali pak těch, jenž je v nenávisti měli, sedmdesáte pět tisíc. Ale k loupeži nevztáhli ruky své. **17** Stalo se to dne čtrnáctého měsíce Adar. I odpočinuli čtrnáctého dne téhož měsíce, a učinili sobě v ten den hody a veselé. **18** Ale Židé, kteříž byli v Susan, shromázdili se čtrnáctého dne téhož měsíce a též čtrnáctého, a odpočinuli patnáctého, a učinili sobě na ten den hody a veselé. **19** Protož Židé, kteříž bydlí v vsech a v městečkách nehrazených, světí den čtrnáctý měsíce Adar, majíce veselé, hody a dobrou vůli, a posílajíce částky pokrmů jedni druhým. **20** Nebo rozepsal Mardocheus ty věci, a rozeslal listy ke všem Židům, kteříž byli ve všech krajinách krále Asvera, blízký i daleký, **21** Ustavuje jim, aby slavili den čtrnáctý měsíce Adar, a den patnáctý téhož měsíce každého roku, **22** Podlé dnů těch, v nichž odpočinuli Židé od nepřátel svých, a měsíce toho, kterýž se jim obrátil z zámutku v radost, a k kvílení v dobrou vůli, aby ty dny slavili, hodujíce a veselice se, a posílajíce částky pokrmů jeden druhému, i dary chudým. **23** I přijali to všickni Židé, že budou činiti to, což začali, a což jim psal Mardocheus: **24** Jak Aman syn Hammedatův Agagský, protivník všech Židů, ukládal o Židech, aby je vyhubil a uvrhli pur, totíž los, k setření a zahlazení jejich. **25** Ale jak ona vešla před obličeji krále, poručil král v listech, aby obrázeni byli úkladové jeho nešlechetní, kteříž vymyslil proti Židům, na hlavu jeho, a aby ho oběsili i syny jeho na šibenici. **26** I nazvali ty dny Purim, totíž losů, od jména toho pur. A tak z příčiny všech slov listu toho, a což viděli při tom, i což přišlo k nim, **27** Ustavili a přijali Židé na sebe i na símě své, i na všecky připojené k sobě, aby to nepominulo, že budou slavit ty dva dni podlé vypsání jejich, a podlé určitého času jejich každého roku. **28** A že ti dnové budou pamětní a slavní v každém věku, rodině, krajině a městě; k tomu, že ti dnové Purim nepominou z prostředu Židů, a památka jejich neprestane u potomků jejich. **29** Psala také Ester královna, dcera Abichailova, i Mardocheus Žid pro větší upevnění psání z strany dnů Purim po druhé. **30** A on rozeslal to psání ke všem Židům, do sta dvacátí sedmi krajin království Asverova, vzkazuje jim pozdravení, **31** Aby tuze drželi dny ty Purim v určité časy jich, jakž je nařídil jim Mardocheus Žid a Ester královna, a jakž to přijali na sebe a na símě své, na paměť postů a křiku jejich. **32** A tak výpověď Esteru potvrdila ustanovení dnů Purim, což zapsáno jest v knize této.

10 Potom uložil král Asverus dař na zemi i na ostrovry mořské. **2** Všickni pak činové síly jeho a moci jeho, i vypsání důstojnosti Mardocheovy, kterouž ho zvelebil král, to vše zapsáno jest v knize o králech Médských a Perských. **3** Nebo Mardocheus Žid byl druhý po králi Asverovi, a veliký u

Židů, i vzácný u všeho množství bratří svých, pečeje o dobré lidu svého, a způsobuje pokoj všemu semení svému.

Jób

1 Byl muž v zemi Uz, jménem Job, a muž ten byl sprostný a upřímy, boje se Boha, a vystříhaje se zlého. **2** Kterémuž se narodilo sedm synů a tři dcery. **3** A měl dobytka sedm tisíc ovcí, tři tisíce velbloudů, pět set spřežení volů, a pět set oslic, a čeleď služební velmi mnoho, a byl muž ten vněšenější nade všecky lidi východní. **4** I scházivali se synové jeho, a strojívali hody po domích, každý ve dni svém. Posílávali také, a zvávali své tři sestry, aby jedly a pily s nimi. **5** A když vypořádali dny hodů, posílával Job, a posvěcoval jich, a vstávaje ráno, obětoval zápalu podlé počtu všech jich. Nebo říkával Job: Snad zhřešili synové moji, aneb zlořečili Bohu v srdci svém. Tak činíval Job po všecky ty dny. **6** Jednoho pak dne, když přišli synové Boží, aby se postavili před Hospodinem, přišel také i Satan mezi ně. **7** Tedy řekl Hospodin Satanovi: Odkud jdeš? I odpověděl Satan Hospodinu, řka: Procházel jsem zemi, a obcházel jsem ji. **8** I řekl Hospodin Satanovi: Spatřil-lis služebníka mého Joba, že není jemu rovného na zemi, a že jest muž sprostný a upřímy, bojící se Boha a varující se zlého. **9** A odpovídaje Satan Hospodinu, řekl: Zdalíž se Job darmo bojí Boha? **10** Zdaž jsi ty ho neohradil i domu jeho a všeho, což má, se všech stran? Dílu rukou jeho požehnal jsi, a dobytek jeho rozmnozil se na zemi. **11** Ale vztáhni nyní ruku svou, a dotkní se všeho, což má, nebude-lit zlořečiti v oči. **12** Tedy řekl Hospodin Satanovi: Aj, cožkoli má, v moci tvé bud', toliko na něj nevztahuj ruky své. I vyšel Satan od tváři Hospodinovy. **13** Jednoho pak dne synové a dcery jeho jedli, a pili víno v domě bratra svého prvorodeného. **14** I přišel posel k Jobovi, a řekl: Když volové orali, a oslice se pásky podlé nich, **15** Vpád učinivše Sabejští, zajali je, a služebníky zbili ostrostí meče, a utekl jsem toliko já sám, abych oznámil tobě. **16** A když on ještě mluvil, přišel druhý, řekl: Oheň Boží spadl s nebe, a rozpálil se na dobytek i na služebníky, sehltil je, já pak utekl jsem toliko sám, abych oznámil tobě. **17** A když ten ještě mluvil, jiný přišel, řekl: Kaldejští sšíkovavše tři houfy, připadli na velbloudy, a zajali je, a služebníky zbili ostrostí meče, a utekl jsem toliko já sám, abych oznámil tobě. **18** A když ten ještě mluvil, jiný přišel a řekl: Synové tvoji a dcery tvé jedli, a pili víno v domě bratra svého prvorodeného. **19** A aj, vítr veliký strhl se z té strany od pouště, a udeřil na čtyři úhly domu, tak že se obořil na děti, i zemřeli, a utekl jsem toliko já sám, abych oznámil tobě. **20** Tedy Job vstav, roztrhl roucho své, a oholil hlavu svou, a padna na zem, poklonu učinil. **21** A řekl: Nahý jsem vyšel z života matky své, nahý se také zase tam navrátim. Hospodin dal, Hospodin též odjal. Bud požehnán jméno Hospodinovo. **22** V tom ve všem nezhřešil Job, a nepřivlastnil Bohu nic nemoudrého.

2 I stalo se opět jednoho dne, že když přišli synové Boží, aby se postavili před Hospodinem, přišel také i Satan mezi ně, aby se postavil před Hospodinem. **2** Tedy řekl Hospodin Satanovi: Odkud jdeš? I odpověděl Satan Hospodinu, řka: Procházel jsem zemi, a obcházel jsem ji. **3** I řekl Hospodin Satanovi: Spatřil-lis služebníka mého Joba, že není jemu rovného na zemi, že jest muž sprostný a upřímy, bojící se Boha, a varující se zlého,

a že po dnes trvá v upřímnosti své, ačkoli jsi ty mne popudil proti němu, abych jej hubil bez příčiny. **4** A odpovídaje Satan Hospodinu, řekl: Kůži za kůži, a všecko, což má člověk, dá za sebe samého. **5** Ale vztáhni nyní ruku svou, a dotkní se kostí jeho, a masa jeho, nebudelit' v oči zlořečiti tobě. **6** Tedy řekl Hospodin Satanovi: Aj, v moci tvé bud', a však zachovej ho při životu. **7** Protož vyšed Satan od tváři Hospodinovy, ranil Joba nežitem nejhorší, od zpodku nohy jeho až do vrchu hlavy jeho, **8** Tak že vzal střepinu, aby se jí drbal, usadil se v popele. **9** I řekla jemu žena jeho: Ještě vždy trváš v své upřímnosti? Zlořeč Bohu a umři. **10** Jížto řekl: Mluvíš, jako jedna z bláznivých mluvívá. Dobré-liž jen věci bráti budeme od Boha, zlých pak nebudeme přijímati? V tom ve všem nezhřešil Job rty svými. **11** Když pak uslyšeli tři přátelé Jobovi o všem tom zlém, kteréž přisko na něj, přišli jeden každý z místa svého: Elifaz Temanský, a Bildad Suchský a Zofar Naamatský, na tom zůstavše spolu, aby přijdouce k němu, politovali ho a těšili jej. **12** Kteríž pozdvihše oči svých zdaleka, nepoznali ho. Potom pozdvihše hlasu svého, plakali, a roztrhse jeden každý roucho své, házeli prachem nad hlavy své žháru. **13** A seděl s ním na zemi sedm dní a sedm nocí, a žádný k němu nepromluvil slova; nebo viděli, že se velmi rozmohla bolest jeho.

3 Potom otevřev Job ústa svá, zlořečil dni svému. **2** Nebo mluvě Job, řekl: **3** Ó by byl zahynul ten den, v němž jsem se naroditi měl, i noc, v níž bylo řečeno: Počat jest pacholík. **4** Ten den ó by byl obrácen v temnost, aby ho byl nevyhledával Bůh shůry, a nebyl osvícen světem. **5** Ó by jej byly zachvátily tmy a stín smrti, a aby jej byla přikváčila mračna, a předěsila horkost denní. **6** Ó by noc tu mrákota byla opanovala, aby nebyla připojená ke dnům roku, a v početměsíci nepříšla. **7** Ó by noc ta byla osaměla, a zpěvu aby nebylo v ní. **8** Ó by jí byli zlořečili ti, kteříž proklínají den, hotovi jsouce vzbudit velryba. **9** Ó by se byly hvězdy zatměly v soumraku jejím, a očekávajíc světla, aby ho nebyla dočekala, ani spatřila záře jitřní. **10** Nebo nezavřela dveři života mého, ani skryla trápení od očí mých. **11** Proč jsem neumřel v matce, aneb vyšed z života, proč jsem nezahynul? **12** Proč jsem vzt byl na klín, a proč jsem prší požíval? **13** Nebo bych nyní ležel a odpočíval, spal bych a měl bych pokoj, **14** S králi a radami země, kteříž sobě vzdělávali místa pustá, **15** Aneb s knížaty, kteříž měli zlato, a domy své naplňovali stříbrem. **16** Aneb jako nedochůdčé nezřetelné proč jsem nebyl, a jako nemluvátko, kteráž světla neviděla? **17** Tamť bezbožní přestávají bouřiti, a tamť odpočívají ti, jenž v práci ustali. **18** Také i věžovné pokoj mají, a neslyší více hlasu násilníka. **19** Malý i veliký tam jsou rovní sobě, a služebník jest prost pána svého. **20** Proč Bůh dívá světlo zbzdovanému a život těm, kteříž jsou ducha truchlivého? **21** Kteríž očekávají smrti, a není jí, ačkoli jí hledají pilněji než skrytých pokladů? **22** Kteríž by se veselili s plésáním a radovali, když by nalezli hrob? **23** Člověku, jehož cesta skryta jest, a jehož Bůh přistrel? **24** Nebo před pokrmem mým vzduchání mé přichází, a rozchází se jako voda rvání mé. **25** To zajisté, čehož jsem se lekal, stalo se mi, a čehož jsem se obával, přišlo na mne. **26** Neměl jsem pokoje, aniž jsem se ubezpečil, ani odpočíval, až i přišlo pokušení toto.

4 Jemuž odpovídaje Elifaz Temanský, řekl: **2** Počneme-li mluvit s tebou, neponeseš-liž toho těže? Ale kdož by se zdříti mohl, aby neměl mluvit? **3** Aj, učívals mnohá, a rukou opuštěných jsi posiloval. **4** Padajícího pozdívahals řečmi svými, a kolena zemlená jsi zmocňoval. **5** Nyní pak, jakž toto přisko na tebe, těže to neseš, a jakž té dotklo, předěšen jsi. **6** Nebylo-liž náboženství tvé nadějí tvou, a upřímost cest tvých očekáváním tvým? **7** Rozpomeř se, prosím, kdo jest kdy nevninný zahynul? Aneb kde upřímo vyhlazení jsou? **8** Jakož jsem já vídal ty, kteříž orali nepravost, a rozsívali převrácenosť, že ji i žali. **9** Od dchnutí Božího hynou, a duchem prchlivosti jeho v nic obracíny bývají. **10** Řvání lva a hlas lvice a zubové mladých lvíčat setří bývají. **11** Hyne lev, že nemá loupeže, a lvíčata mladá rozptýlena bývají. **12** Nebo i tajně doneslo se mne slovo, a pochopilo uchu mé něco maličko toho. **13** V přemyšlováních z vidění nočních, když připadá tvrdý sen na lidi, **14** Strach připadl na mne a lekání, kteréž předěsilo všecky kosti mé. **15** Duch zajisté před tváří mou šel, tak že vlasové vstávali na těle mé. **16** Zastavil se, ale neznal jsem tváři jeho; tvárnost jen byla před očima mýma. Mezi tím mlče, slyšel jsem hlas: **17** Zdaliž může člověk spravedlivějším býti než Bůh, aneb muž čistším nad toho, kterýž ho učinil? **18** Ano mezi služebníky jeho není dokonalosti, a při andělích svých zanechal nedostatku. **19** Čím více při těch, kteříž bydlejí v domích hliněných, jejichž základ jest na prachu, a setří bývají snáze než mol. **20** Od jitra až do večera stíráni bývají, a kdož toho nerozvraží, na věky zahynou. **21** Zdaliž nepomíjí sláva jejich s nimi? Umírají, ale ne v moudrosti.

5 Zavolejž tedy, dá-lit' kdo odpověd? A k kterému se z svatých obrátiš? z Pakli k bláznu, zahubí ho rozhněvání, a nesmyslného zabije prchlivost. **3** Jáť jsem viděl blázna, an se vkoreníl, ale hned jsem zle tušil přibytku jeho, řka: **4** Vzdálenit' jsou synové jeho od spasení; nebo potříni budou v bráñě, aniž bude, kdo by je vytrhl. **5** Obilé jeho zříše hladovity, a i z prostřed trní je vychvátí; nadto sehní násilník statek takových. **6** Neboť nepochází z prachu trápení, aniž se z země pučí bída. **7** Ale člověk rodí se k bídě, tak jako jiskry z uhlí zhůru létají. **8** Jistě žet' bych já hledal Boha silného, a jemu bych předoložil při svou, **9** Kterýž činí věci veliké, nezpytatelné, divné, a jimž počtu není, **10** Kterýž dává déšť na zemi, a spouští vody na pole, **11** Kterýž sází opovřzené na místě vysokém, a žalostíci vyvýšuje spasením, **12** Kterýž v nic obraci myšlení chytráků, tak aby nemohli k skutku přivést ruce jejich ničeho, **13** Kterýž lapá moudré v chytrosti jejich; nebo rada převrácených bláznová bývá. **14** Ve dne motají se jako ve tmách, a jako v noci šámají o poledni. **15** Kterýž zachovává od meče a od úst jejich, a chudého od ruky násilníka. **16** Mát' zajisté nuzný naději, ale nepravost musí zacpati ústa svá. **17** Aj, jak blahoslavený jest člověk, kteréhož tresce Bůh! A protož káráním Všemohoucího nepohrdnej. **18** Ont' zajisté uráží, on i obvazuje; raní, ruka jeho také léčí. **19** Z šesti úzkostí vysvobodil by tebe, ano i v sedmi nedotklo by se tebe zlé. **20** V hladu vykoupil by tě od smrti, a v boji od moci meče. **21** Když utráh jazyk, byl bys skryt, aniž bys se bál zhouby, když by přišla. **22** Zhouba a hlad bud' tobě za smích, a nestrachuj se ani líte zvěři zemské. **23** Nebo s

kamením polním příměří tvé, a zvěř líta polní pokoj zachová k tobě. **24** A shledáš, žeť stánek tvůj bude bezpečný, a navrátiš se zase k přibytku svému, a nezhrěšíš. **25** Shledáš také, žeť se rozmnoží símě tvé, a potomci tvoji jako bylina zemská. **26** Vejdeš v šedinách do hrobu, tak jako odnášino bývá zralé obilí časem svým. **27** Aj, tot' jsme vyhledali, a takt' jest; poslechniž toho, a schovej sobě to.

6 Odpovídaje pak Job, řekl: **2** Ó kdyby pilně zváženo bylo hořekování mé, a bída má na váze aby spolu vyzdvížena byla. **3** Jistě že by se nad písek mořský těžší ukázala, pročež mi se i slov nedostává. **4** Nebo střely Všemohoucího vězí ve mně, jejichž jed vysušil ducha mého, a hrůzy Boží bojují proti mně. **5** Zdaliž řve divoký osel nad mladistvou travou? Rve-liž vůl nad pící svou? **6** Zdaliž jedí to, což neslaného jest, bez soli? Jest-liž chut v věci slzké? **7** Ach, kterýčž se ostýchala dotknouti duše má, ty jsou již bolesti těla mého. **8** Ó by se naplnila žádost má, a aby to, čehož očekávám, dal Bůh, **9** Totíž, aby se líbilo Bohu setříti mne, vztáhnouti ruku svou, a zahladiti mne. **10** Neboť mám ještě, čím bych se potěšoval, (ačkoli hořím bolestí, aniž mne Bůh co lituje), že jsem netajil řeči Nejsvětějšího. **11** Nebo jaká jest síla má, abych potrvati mohl? Aneb jaký konec můj, abych prodlel života svého? **12** Zdali síla má jest síla kamenná? Zdali tělo mé ocelivé? **13** Zdaliž pak obrany mé není při mně? Aneb zdravý soud vzdálen jest ode mne, **14** Proti tomu, jehož lítostivost k bližnímu mizí, a kterýž bázeň Všemohoucího opustil? **15** Bratří moji zmylili mne jako potok, pominuli jako prudcí potokové, **16** Kteříž kalní bývají od ledu, a v nichž se kryje sníh. **17** V čas horka vysychají; když sucho bývá, mizejí z místa svého. **18** Sem i tam roztekají se od toku svého obecného, v nic se obracejí a hynou. **19** To vidouce houfové jdoucí z Tema, zástupové Sabejských,jenž naději měli v nich, **20** Zastyděli se, že v nich doufali; nebo přišedše až k nim, oklamáni jsou. **21** Tak zajisté i vy byvše, ne jste; vidouce potení mé, děsite se. **22** Zdali jsem řekl: Přineste mi, aneb z zboží svého udělte darů pro mne? **23** Aneb: Vysvobodte mne z ruky nepřítele, a z ruky násilníků vykupte mne? **24** Poučte mne, a budu mlčeti, a v čem bych bloudil, poslužte mi k srozumění. **25** Ó jak jsou pronikavé řeči upřímé! Ale co vzdělá obviňování vaše? **26** Zdali jen z slov mne viniti myslíte, a převívatí řeči chouloustivého? **27** Také i na sirotka se obořujete, anobř jámu kopáte příteli svému. **28** A protož nyní chtějtež popatřiti na mne, a sudte, klamám-lit' před oblíčejem vaším. **29** Napravte se, prosím, necht' není nepravostí; napravte se, pravím, a tak poznáte, žeť jest spravedlnost v té feči mé. **30** A jest-li na jazyku mé nepravost, neměl-liž bych, čitedien byti bíd?

7 Zdaliž nemá vyměřeného času člověk na zemi? A dnové jeho jako dnové nájemníka. **2** Jako služebník, kterýž touží po stínu, a jako nájemník, jenž očekává skonání díla svého: **3** Tak jsou mi dědičně přivlastněni měsícové marní, a noci plné trápení jsou mi odcetený. **4** Jestliže ležím, říkám: Kdy vstanu? A brzo-li pomine noc? Tak pln bývám myšlení až do svítání. **5** Tělo mé odíno jest červy a strupem i prachem, kůže má puká se a rozpouští. **6** Dnové moji rychlejší byli nežli člunek tkadlice, nebo stráveni jsou bez prodlení. **7** Rozpomeř se, ó Pane, že jako

vítr jest život můj, a oko mé že více neuzří dobrých věcí, 8 Aniž mne spatří oko, jenž mne vídal. Oči tvé budou ke mně, a mne již nebude. 9 Jakož oblak hyne a mízí, tak ten, který sstupuje do hrobu, nevystoupí zase, (Sheol h7585) 10 Aniž se opět navrátí do domu svého, aniž ho již více pozná místo jeho. 11 Protož nemohut' já zdržetí úst svých, mluvím v ssouzení ducha svého, naříkám v hořkosti duše své. 12 Zdali jsem já mořem čili velrybem, že jsi mne strází osadil? 13 Když myslím: Potěší mne lůže mé, poodejme naříkání mého postel má: 14 Tedy mne straší sny, a viděními děsíš mne, 15 Tak že sobě zvoluje zaškrcení duše má, a smrt nad život. 16 Mrzí mne, nebuduť déle živ. Poodstupiž ode mne, nebo marní jsou dnové moji. 17 Co jest člověk, že ho sobě tak vázíš, a že tak o něj pečeješ? 18 A že ho navštěvuješ každého jitra, a každé chvíle jej zkušuješ? 19 Dokudž se neodvrátiš ode mne, a nedáš mi aspoň polknouti mé sliny? 20 Zhřešil jsem, což mám učiniti, ó stráze lidský! Proč jsi mne položil za cíl sobě, tak abych sám sobě byl břemenem? 21 Nýbrž proč neodejmeš přestoupení mého, a neopustíš nepravosti mé? Nebo již v zemi lehnu. Potom bys mne i pilně hledal, nebude mne.

8 Tedy odpovídaje Bildad Suchský, řekl: 2 Dokudž mluvití budeš takové věci, a slova úst tých budou jako vítr násilný? 3 Což by Bůh silný neprávě soudil, a Všemohoucí což by převrzel spravedlnost? 4 Synové zajisté tvoji že zhřešili proti němu, proto pustil je po nepravosti jejich. 5 Kdybys ty opravdově hledal Boha silného, a Všemohoucímu se modlil, 6 A byl čistý a upřímný: jistě žet' by se hned probudil k tobě, a napravil by přibytek spravedlnosti tvé. 7 A byly by první věci tvé špatné, poslední pak rozmnožily by se náramně. 8 Nebo vzepalte se, prosím, věku starého, a nastroj se k zpytování otců jejich. 9 (Myť zajisté včerejší jsme, aniž jsme čeho povědomi; k tomu dnové naši jsou jako stín na zemi.) 10 Zdaliž tě oni nenaučí, a nepověď tobě, a z srdce svého nevynesou-liž slov? 11 Zdali roste tří bez bahna? Roste-liž rákosí bez vody? 12 Nýbrž ještě za zelená, dříve než vytrháno bývá, ano prvé než jaká jiná tráva, usychá. 13 Tak stezky všech zapomínajících se na Boha silného, tak, pravím, naděje pokrytie zahyne. 14 Klesne naděje jeho, a doufání jeho jako dům pavouka. 15 Spolehne-li na dům svůj, neostojí; chytí-li se ho, nezdří. 16 Vláhu má před sluncem, tak že z zahrady jeho výstřelkové jeho vynikají. 17 Při vrchovišti kořenové jeho hustě rostou, i na místech skalnatých rozkládá se. 18 A však bývá-li zachvácen z místa svého, až by se ho i odečtlo, řka: Nevidělo jsem té: 19 Tož' ta radost života jeho, a z země jiný vykvétá. 20 Aj, Bůh silný nepohrdá upřímným, ale nešlechetným ruky nepodává: 21 Až i naplní smíchem ústa tvá, a rty tvé plésáním, 22 Když nenávidíš tebe v hanbu oblečení budou, a stánku lidí bezbožných nikdež nebude.

9 Odpověď pak Job, řekl: 2 I ovšem vím, žeť tak jest; nebo jak by mohl člověk spravedlivý být před Bohem silným? 3 A chtěl-li by se hádati s ním, nemohl by jemu odpověditi ani na jedno z tisíce slov. 4 Moudrého jest srdce a silný v moci. Kdo zatvrdir se proti němu, pokoje uží? 5 On přenáší hory, než kdo shlédne, a podvrací je v prchlivosti své. 6 On pohybuje zemí z místa jejího, tak že se třesou slouporové její. 7 On když zapovídá

slunci, nevychází, a hvězdy zapečetuje. 8 On roztahuje nebe sám, a šlapá po vlnách mořských. 9 On učinil Arktura, Oriona, Kuřátku a hvězdy skryté na poledne. 10 On činí věci veliké, a to nevystižitelné a divné, jímž není počtu. 11 Ano jde-li mimo mne, tedy nevidím; ovšem když pomíjí, neznamenám ho. 12 Tolikéž jestliže co uchvatí, kdo mu to rozkáže navrátit? Kdo dí jemu: Co činíš? 13 Nezdržel-li by Bůh hněvu svého, klesli by před ním spolu spuntovaní, jakkoli mocní. 14 Jakž bych já tedy jemu odpovídati, a jaká slova svá proti němu vyhledati mohl? 15 Kterémouž, bych i spravedliv byl, nebudu odpovídati, ale před soudcím svým pokořiti se budu. 16 Ač bych pak i volal, a on mi se ozval, neuvěřím, aby vyslyšel hlas můj, 17 Poněvadž vichřící setřel mne, rozmnožil rány mé bez příčiny. 18 Aniž mi dá oddechnouti, ale syt mne hořkostmi. 19 Obrátil-li bych se k moci, aj, onť jest nejsilnější; pakli k soudu, kdo mi rok složí? 20 Jestliže se za spravedlivého stavěti budu, ústa má potupí mne; pakli za upřímného, převráceného mne býti ukází. 21 Jsem-li upřímný, nebudu věděti toho; nenáviděti budu života svého. 22 Jediná jest věc, pročež jsem to mluvil, že upřímného jako bezbožného on zahlažuje. 23 Jestliže bičem náhle usmrcuje, zkušování nevinných se posmívá; 24 Země dána bývá v ruku bezbožného, tvář soudců jejich zakrývá; jestliže ne on, kdož jiný jest? 25 Dnové pak moji rychlejší byli nežli posel; utekli, aniž viděli dobrých věcí. 26 Pominuli jako prudké lodí, jako orlice letící na pastvu. 27 Dím-li: Zapomenu se na své naříkání, zanechám horlení svého, a poslím se: 28 Lekám se všech bolestí svých, vida, že mne jich nezprostíš. 29 Jestli jsem bezbožný, pročež bych nadarmo pracoval? 30 Ano bych se i umyl vodou sněžnou, a očistil mýdlem ruce své, 31 Tedy v jámě pohřížš mne, tak že se ode mne zprzní i to roucho mé. 32 Nebo Bůh není člověkem jako já, jemuž bych odpovídati mohl, a abychom vešli spolu v soud. 33 Aniž máme prostředníka mezi sebou, kterýž by rozhodl nás oba. 34 Kdyby odjal ode mne prut svůj, a strach jeho aby mne nekormoutil, 35 Tehdáž bych mluvil, a nebál bych se, poněvadž není toho tak při mně.

10 Stýšte se duši mé v životě mé, vypustím nad sebou naříkání své, mluvití budu v hořkosti duše své. 2 Dím Bohu: Neodsuzuj mne, oznam mi, proč se nesnadně se mnou? 3 Jaký máš na tom užitek, že mne sružuješ, že pohrdáš dílem rukou svých, a radu bezbožných osvěcuješ? 4 Zdali oči tělesné máš? Zdali tak, jako hledí člověk, ty hledíš? 5 Zdáž jsou jako dnové člověka dnové tvoji, a léta tvá podobná dnům lidským, 6 Že vyhledáváš nepravosti mé, a na hřich můj se vyptáváš? 7 Ty víš, žeť nejsem bezbožný, ačkoli není žádného, kdo by mne vytřhl z ruky tvé. 8 Ruce tvé sformovaly mne, a učinily mne, a teď pojednou všudy vůkol hubišmne. 9 Pamětliv bud', prosím, že jsi mne jako hlinu učinil, a že v prach zase obrátíš mne. 10 Zdal se mne jako mléka neslil, a jako syření neshustil! 11 Kůží a masem přioděl jsi mne, a kostmi i žilami spojil mne. 12 Životu z milordenství udělil jsi mi, přesto navštěvování tvé ostříhalo dýchání mého. 13 Ale toto skryl jsi v srdci svém; vím, žeť jest to při tobě. 14 Jakž zhřeším, hned mne šetříš, a od nepravosti mé neocíštuješ mne. 15 Jestliže jsem bezbožný, běda mně; pakli' jsem spravedlivý, ani tak nepozdvihu hlavy, nasycen

jsa hanbou, a vida trápení své, **16** Kteréhož vždy více přibývá. Honíš mne jako lev, a jedno po druhém divně se mnou zacházíš. **17** Obnovuješ svědky své proti mně, a rozmnouješ rozhněvání své na mne; vojska jedna po druhých jsou proti mně. **18** Proč jsi jen z života vyvedl mne? Ó bych byl zahynul, aby mne bylo ani oko nevidělo, **19** A abych byl, jako by mne nikdy nebylo, z života do hrobu abych byl vnesen. **20** Zdalíž jest mnoho dnů mých? Ponechej tedy a popust' mne, abych malíčko pookrál, **21** Prvé než odejdu tam, odkudž se zase nenavrátim, do krajiny tmavé, anobr stínu smrti, **22** Do krajiny, pravím, tmavé, kdež jest sama mrákota stínu smrti, a kdež není žádných proměn, ale sama pouhá mrákota.

11 A odpovídaje Zofar Naamatský, řekl: **2** Zdalíž k mnohým slovům nemá odpovědino být? Aneb zdali člověk mnohomluvný práv zůstane? **3** Žváním svým lidi zaměstknáváš, a posmíváš se, aniž jest, kdo by tě zahanbil. **4** Nebo jsi řekl: Čisté jest učení mé, a čist jsem, ó Bože, před očima tvýma. **5** Ješto, ó kdyby Bůh mluvil, a otevřel rty své proti tobě, **6** Atby oznámil tajemství moudrosti, že dvakrát většího trestání zasloužil jsi. A věz, že se Bůh zapomněl na tebe pro nepravost tvou. **7** Zdalíž ty stižitelnosti Boží dosáhneš, aneb dokonalost Všemohoucího vystihneš? **8** Vyšší jest nebes, což učiniš? Hlubší než peklo, jakž porozumíš? (*Sheol h7585*) **9** Delšíj jest míra její než země, a širší než moře. **10** Bude-li pléniti neb zavíratí aneb ssužovati, kdo se na něj bude domlouvat? **11** Poněvadž zná lidskou marnost, a vidí nepravost, což by tomu rozuměti neměl? **12** Tak aby muž nesmyslný nabyl rozumu, ačkoli člověk jest jako hřebec z divokého osla zplozený. **13** Jestliže ty nastrojíš srdce své, a ruce své k němu vztáhneš; **14** Byla-li by nepravost v ruce tvé, vzdal ji od sebe, aniž dopouštěj bydli v staních svých nešlechetnosti: **15** Tedy jistě pozdvihneš tvář své po poškrvny, a budeš nepohnutý, aniž se báti budeš. **16** Nebo se na těžkost zapomeneš, na niž jako na vody, kteréž pominuly, zpomínati budeš. **17** K tomu nad poledne jasní nastanetčas; zatmíš-li se pak, jitru podobný budeš. **18** Budeš i myslí doufanlivé, maje naději; stánek roztáhneš, i bezpečně spáti budeš. **19** A tak v pokoji budeš, aniž tě kdo předěsí, a mnozí tváři tvé kořiti se budou. **20** Oči pak bezbožných zkaženy budou, a utíkání jim zhyne; nadto naděje jejich bude jako dchnutí člověka.

12 Odpověděv pak Job, řekl: **2** V pravdě, že jste vy lidé, a že s vám umře moudrost. **3** I játmám srdce jako vy, aniž jsem zpozdilejší než vy, anobr při komž toho není? **4** Za posměch příteli svému jsem, kteréhož, když volá, vyslýchá Bůh; v posměchut' jest spravedlivý a upírý. **5** Pochodně zavržená jest (podle smýšlení člověka pokoje užívajícího) ten, kteréž jest blízký pádu. **6** Pokojné a bezpečné přibytky mají loupežníci ti, kteříž popouzejí Boha silného, jimž on uvodí dobré věci v ruku jejich. **7** Ano zeptej se třebas hovad, a naučí tě, aneb ptactva nebeského, a oznámí tobě. **8** Aneb rozmluv s zemí, a poučí tě, ano i ryby mořské vypravovati budou tobě. **9** Kdo nezná ze všeho toho, že ruka Hospodinova to učinila? **10** V jehož ruce jest duše všelikého živočicha, a duch každého těla lidského. **11** Zdalíž ucho slov rozeznávatí nebude, tak jako dásně pokrmu okoušejí? **12** Při starcích jest moudrost, a při dlouhověkých

rozumnost. **13** Nadto pak u Boha moudrost a síla, jehot' jest rada a rozumnost. **14** Jestliže on boří, nemůže zase stavíno být; zavírá-li člověka, nemůže být otevříno. **15** Hle, tak zastavuje vody, až i vysychají, a tak je vypouští, že podvracej zemi. **16** U něho jest síla a bytnost, jeho jest ten, kterýž bloudí, i kterýž v blud uvodí. **17** On uvodí rádce v nemoudrost, a z soudců blázny činí. **18** Svaté králů rozvazuje, a pasem přepasuje bedra jejich. **19** On uvodí knížata v nemoudrost, a mocné vyvrací. **20** On odjmá řeč výmluvným, a soud starcům běre. **21** On vylévá potupu na urozené, a sílu mocných zemdlívá. **22** On zjevuje hluboké věci z temnosti, a vyvodí na světlo stín smrti. **23** On rozmnouje národy i hubí je, rozšíruje národy i zavodí je. **24** On odjmá srdce předním z lidu země, a v blud je uvodí na poušti bezcestné, **25** Aby šámalí ve tmě bez světla. Summou, čím, aby bloudili jako opilý.

13 Aj, všecko to vidělo oko mé, slyšelo ucho mé, a srozumělo tomu. **2** Jakož vy znáte to, znám i já, nejsem zpozdilejší než vy. **3** Jistě žet' já s Všemohoucím mluvit, a s Bohem silným o svou při jednatí budu. **4** Nebo vy jste skladatelé lži, a lékaři marní všickni vy. **5** Ó kdybyste aspoň mlčeli, a bylo by vám to za moudrost. **6** Slyštež medle odpory mé, a důvodů rtů mých pozorujte. **7** Zdali zastávajice Boha silného, mluvit máte nepravost? Aneb za něho mluvit máte lešt? **8** Zdalíž osobu jeho přijímati budete, a o Boha silného se zasadovati? **9** Zdaž vám to k dobrému bude, když na průběu vezme vás, že jakož člověk oklamán bývá, oklamati jej chcete? **10** V pravdě žet' vám přísně domlouватi bude, budete-li povrchně osoby jeho šetřiti. **11** Což ani důstojnost jeho vás nepředěsuje, ani strach jeho nepříkvačuje vás? **12** Všecka vzácnost vaše podobná jest popelu, a hromadám bláta vyvýšení vaše. **13** Postrpež mne, nechat' já mluvím, přid' na mne cokoli. **14** Pročež bych trhati měl maso své zuby svými, a duši svou klásti v ruku svou? **15** By mne i zabil, což bych v něho nedoufal? A však cesty své před oblícej jeho předložím. **16** Ont' sám jest spasení mé; nebo před oblícej jeho pokrytec nepřijde. **17** Poslouchejte pilně řeči mé, a zprávu mou pustte v uši své. **18** Aj, již' začínám pře své vesti, vím, že zůstanu spravedliv. **19** Kdo jest, ještě by mi odpíral, tak abych nyní umílknoti a umříti musil? **20** Toliko té dvoji věci, ó Bože, nečři mi, a tehdy před tváří tvou nebudu se skrývati: **21** Ruku svou vzdal ode mne, a hrůza tvá nechť mne neděsí. **22** Zatím povolej mne, a budut' odpovídati; aneb nechat' já mluvím, a odpovídej mi. **23** Jak mnoho jest mých nepravostí a hřichů? Přestoupení mé a hřichů můj ukaž mi. **24** Proč tvář svou skrýváš, a pokládáš mne sobě za nepřítele? **25** Zdalíž list větrem se zmitajici potříti chceš, a stéble suché stihati budeš? **26** Že zapisuješ proti mně hořkostí, a dáváš mi v dědictví nepravosti mladostí mé, **27** A dáváš do klady nohy mé, a šetříš všech stezek mých, na paty noh mých našlapuješ; **28** Ješto člověk jako hnis kazí se, a jako roucho, kteréž jí mol.

14 Člověk narozený z ženy jest krátkého věku a plný loptování. **2** Jako květ vychází a podílat bývá, a utíká jako stín, a netrvá. **3** A však i na takového otvíráš oko své, a mne uvodíš k soudu s sebou. **4** Kdo toho dokáže, aby čistý z nečistého pošel? Ani jeden. **5** Poněvadž vyměřeni jsou dnové

jeho, počet měsíců jeho u tebe, a cíles jemu položil, kterýchž by nepřekračoval: 6 Odvráť se od něho, at' oddechně sobě, a zatím aby přečkal jako nájemník den svůj. 7 O stromu zajisté jest naděje, by i podtát byl, že se zase zotaví, a výstřelek jeho nevyhyne, 8 By se pak i sstaral v zemi kořen jeho, a v prachu již jako umřel peř jeho: 9 Avšak jakž počije vláhy, zase se pučí, a zahustí jako keř. 10 Ale člověk umírá, mdlobou přemožen jsa, a když vypustí duši člověk, kam se poděl? 11 Jakož ucházejí vody z jezera, a řeka opadá a vysychá: 12 Tak člověk, když lehne, nevstává zase dotud, dokudž nebes stává. Nebývajíť vzbuzeni lidé, aniž se probuzují ze sna svého. 13 Ó kdybys mne v hrobě schoval, a skryl mne, dokudž by nebyl odvrácen hněv tvůj, ulože mi cíl, abys se rozpomenul na mne. (Sheol h7585) 14 Když umře člověk, zdaliž zase ožive? Po všecky tedy dny vyměřeného času svého očekávati budu, až přijde proměna při mně. 15 Zavoláš, a já se ohlásím tobě, díla rukou svých budeš žádostiv, 16 Ačkoli nyní kroky mé počítáš, aniž shovíváš hřichům mým, 17 Ale zapečetěně maje jako v pytlíkuprestoupení mé, ještě přikládáš k nepravosti mé. 18 Jistě že jako hora padnuc, rozdrobuje se, a skála odsedá z místa svého, 19 Jako kamení stírá voda, a povodní zachvacuje, což z prachu zemského samo od sebe roste: tak i ty naději člověka v nic obraciš. 20 Přemáháš jej ustavičně, tak aby odjítí musil; proměnuješ tvár jeho, a propouštíš jej. 21 Budou-li slavní synové jeho, nic neví; pakli v potupě, nic o ně nepečeju. 22 Toliko tělo jeho, dokudž živ jest, bolesti okouší, a duše jeho v něm kvíli.

15 Tedy odpovídaje Elifaz Temanský, řekl: 2 Zdali moudrý vynášeti má umění povětrné, aneb naplňovati východním větrem bricho své, 3 Hádaje se slovy neprospěšnými, aneb řečmi neužitečnými? 4 Anobrž vyprazdnuješ i bázeň Boží, a modliteb k Bohu ciniti se zbraňuješ. 5 Osvědčujíť zajisté nepravost tvou ústa tvá, ač jsi koli sobě zvolil jazyk chytrých. 6 Potupují tě ústa tvá, a ne já, a rtové tvoji svědčí proti tobě. 7 Zdaliž ty nejprv z lidí zplozen jsi, aneb prvé než pahrbkové sformován? 8 Zdaliž jsi tajemství Boží slyšel, že u sebe zavíráš moudrost? 9 Co víš, čehož bychom nevěděli? Čemu rozumíš, aby toho při nás nebylo? 10 I šedivýť i stařec mezi námi jest, ano i starší věkem než otec tvůj. 11 Zdali malá jsou tobě potěšování Boha silného, čili něco je zastěnuje tobě? 12 Tak-liž tě jalo srdce tvé, a tak-liž blíkají oči tvé, 13 Ze smíš odpovídati Bohu silnému tak pyšně, a vypouštěti z úst svých ty řečí? 14 Nebo což jest člověk, aby se mohl očistiti, aneb spravedliv byti narozený z ženy? 15 An při svatých jeho není dokonalosti, a nebesa nejsou čistá před očima jeho, 16 Nadto ohavný a neužitečný člověk, kterýž pije nepravost jako vodu. 17 Já oznámím tobě, poslyš mne; to zajisté, což jsem viděl, vypravovati budu, 18 Což moudří vynesli a nezatajili, slychavše od předků svých. 19 Jimž samým dána byla země, aniž přejíti mohl cizí prostředkem jejich. 20 Po všecky své dny bezbožný sám se bolestí trápi, po všecka, pravím léta, skrytá před ukrutníkem. 21 Zvuk strachu jest v uších jeho, že i v čas pokoje zhoubce připadne na něj. 22 Nevěří, by se měl navrátití z temnosti, ustavičně očekávaje na sebe meče. 23 Bývá i tulákem, chleba hledaje, kde by byl, cítě, že pro něj nastrojen jest den temnosti. 24 Děsí jej nátlak a ssožení, kteréž se silí proti němu, jako král s vojskem sšikovaným. 25 Nebo

vztáhl proti Bohu silnému ruku svou, a proti Všemohoucímu postavil se. 26 Útok učinil na něj, na šíji jeho s množstvím zdvižených štíť svých. 27 Nebo přiodl tvář svou tukem svým, tak že se mu nadělalo faldů na slabinách. 28 A bydlil v městech zkažených, a v domích, v nichž žádný nebydlil, kteráž v hromady rumu obrácena byla. 29 Avšak nezbohatnet, aniž stane moc jeho, aniž se rozšíří na zemi dokonalost takových. 30 Nevyjde z temnosti, mladistvou ratolest jeho usuší plamen, a tak zahyne od ducha úst svých. 31 Ale nevěří, že v marnosti jest ten,jenž bloudí, a že marnost bude směna jeho. 32 Před časem svým vytáť bude, a ratolest jeho nebude se zelenati. 33 Zmaří, jako vinný kmen nezralý hrozen svůj, a svrže květ svůj jako oliva. 34 Nebo shromáždění pokrytc spustne, a oheň spálí stany oslepených dary. 35 Kterížto když počali sružování, a porodili nepravost, hned bricho jejich strojí jinou lest.

16 A odpovídaje Job, řekl: 2 Slyšel jsem již podobných věcí mnoho; všickni vy nepríjemní jste těšitelé. 3 Bude-liž kdy konec slovům povětrným? Aneb co tě popozí, že tak mluvíš? 4 Zdaliž bych já tak mluviti mohl, jako vy, kdybyste byli na místě mém? Shromaždoval-li bych proti vám slova, aneb potřísal na vás hlavou svou? 5 Nýbrž posiloval bych vás ústy svými, a otvíráni rtů mých krotilo by bolest. 6 Bud' že mluvím, neumeníš se bolesti mé, bud' že tak nechám, neodchází ode mne. 7 Ale ustavičně zemdlívá mne; nebo jsi mne, ó Bože, zbavil všeho shromáždění mého. 8 A vrásky jsi mi zdělal; což mám za svědka, ano patrná na mně hubenost má na tváři mé to osvědčuje. 9 Prchlivost jeho zachvátila mne, a vzal mne v nenávist, Škripě na mne zuby svými; jako nepřítel můj zaostřil oči své na mne. 10 Rozedřeli na mne ústa svá, potupně mne políčkujíce, proti mně se shromaždívše. 11 Vydal mne Bůh silný nešlechetníku, a v ruce bezbožných uvedl mne. 12 Pokoje jsem užíval, však potřel mne, a uchopiv mne za šíji mou, roztržíšil mne, a vystavil mne sobě za cíl. 13 Obklíčili mne střelci jeho, roztaž ledviny má beze vší lítosti, a vylil na zem žluč mou. 14 Ranil mne ranou na ránu, outok učinil na mne jako silný. 15 Žíni jsem ušil na zjízvenou kůži svou, a zohavil jsem v prachu sílu svou. 16 Tvář má oduravěla od pláče, a na vícíchých mých stín smrti jest. 17 Ne pro nějaké bezpraví v rukou mých; nebo i modlitba má čistá jest. 18 Ó země, nepríkryjev krve mé, a necht nemá místa volání mé. 19 Aj, nyní jestit i v nebesích svědek můj, svědek můj, pravím, jest na výsostech. 20 Ó mudráci moji, přátelé moji, k Bohu! slzí oko mé. 21 Ó by lze bylo muži v hádku s ním se vydati, jako synu člověka s přítellem svým. 22 Nebo léta mně odcítená přicházejí, a cestou, kterouž se zase nenavrátim, již se beru.

17 Dýchání mé ruší se, dnové moji hynou, hrobu blízký jsem. 2 Jistě posměvači jsou u mne, a pro jejich mne kormoucení nepřichází ani sen na oči mé. 3 Postav mi, prosím, rukojmě za sebe; kdo jest ten, necht' mi na to ruky podá. 4 Nebo srdce jejich přikryl jsi, aby nerozuměli, a protož jich nepovýšiš. 5 Kdož pochlebuje bližním, oči synů jeho zhynou. 6 Jistě vystavil mne za přísloví lidem, a za divadlo všechněm, 7 Tak že pro žalost pošly oči mé, a oudové moji všickni stínu jsou podobní. 8 Užasnout' se nad tím upřímní, a však nevinný proti pokrytc vždy

se zsilovati bude. 9 Přídržeti se bude, pravím, spravedlivý cesty své, a ten, jenž jest čistých rukou, posilní se více. 10 Tolikéž i vy všickni obratne se, a podte, prosím; nebot' nenacházím mezi vámi moudrého. 11 Dnové moji pomíjej, myšlení má mizej, přemyšlování, pravím, srdce mého. 12 Noc mi obracejí v den, a světla denního ukracují pro přítomnost temnosti. 13 Abych pak čeho i očekával, hrob bude dům můj, ve tmě usteli ložce své. (Sheol h7585) 14 Jámú nazovu otcem svým, matkou pak a sestrou svou červy. 15 Kdež jest tedy očekávání mé? A kdo to, cím bych se trošťoval, spatří? 16 Do skrytí hrabu sstoupí, poněvadž jest všechném v prachu země odpočívati. (Sheol h7585)

18 Odpovídaje pak Bildad Suchský, řekl: 2 Dokudž neučiníte konce řečem? Pomyslte na to, a potom mluviti budeme. 3 Proč jsme počteni za hovada? Oškliví jsme jemu, jakž sami vidíte. 4 Ó ty, jenž hubíš život svůj zůřením svým, zdaliž pro tebe opuštěna bude země, a odsedne skála z místa svého? 5 Anobrž světlo bezbožných uhašeno bude, aniž se blyštěti bude jiskra ohně jejich. 6 Světlo se zatmí v stánku jeho, a lucerna jeho v něm zhasne. 7 Ssouženi budou krokové síly jeho, a porazí jej rada jeho. 8 Nebo zapleten jest do sítí nohami svými, a v zamotání chodí. 9 Chytí ho za patu osídlo, a zmocní se ho násilník. 10 Skryta' jest při zemi smečka jeho, a léčka jeho na stezce. 11 Odevšad hrůzy jej děsíti budou a dotíratí na nohy jeho. 12 Hladovitá bude síla jeho, a bída pohotově při boku jeho. 13 Zžíře žily kůže jeho, zžíře oudy jeho kníže smrti. 14 Uchvácenou bude z stánku jeho doufání jeho, a to jej přivede k králi strachů. 15 V stánku jeho hrůza bydleti bude, ač nebyl jeho; posypáno bude obydí jeho sirou. 16 Od zpodku kořenové jeho uschnou, a svrchu osekány budou ratolesti jeho. 17 Památkou jeho zahyne z země, aniž jméno jeho slýcháno bude na ulicích. 18 Vyženou ho z světla do tmy, anobrž z okršku zemského vypudí jej. 19 Ne pozůstaví ani syna ani vnuka v lidu svém, ani jakého ostatku v přibýtcích svých. 20 Nade dnem jeho zdší se potomci, a přítomní strachem podjati budou. 21 Takový' jest zajisté způsob nešlechetného, a takový cíl toho, kterýž nezná Boha silného.

19 Tedy odpověděv Job, řekl: 2 Dokudž trápití budete duši mou, a dotíratí na mne řečmi svými? 3 Již na desetkrát zhaněli jste mne, aniž se stydíte, že se zatvrzujete proti mně. 4 Ale necht' jest tak, že jsem zbloudil, při mně zůstane blud můj. 5 Jestliže se pak vždy proti mně siliti chcete, a obviňujíc mne, za pomoc sobě bráti proti mně potupu mou: 6 Tedy vězte, že Bůh podvrátil mne, a sítí svou otáhl mne. 7 Nebo aj, voláli pro nátlak, nemám vyslyšení; křičím-li, není rozsouzení. 8 Cestu mou zapleti tak, abych nikoli projítí nemohl, a stezky mé temnosti zastírel. 9 Slávu mou se mne strhl, a sňal korunu s hlavy mé. 10 Zpodvracl mne všudy vůkol, abych zahynul, a vyvrátil jako strom naději mou. 11 Nadto zažel proti mně prchlivost svou, a přčti mne mezi nepřátele své. 12 Pročež přitáhše houfově jeho, učinili sobě ke mně cestu, a vojensky se položili okolo stanu mého. 13 Bratří mé ode mne vzdálil, a známí moji všešlikaj se mne cizí. 14 Opustili mne příbuzní moji, a známí moji zapomenuli se na mne. 15 Podruhové domu mého a děvky mé za cizího mne mají, cizozemec jsem před očima

jejich. 16 Na služebníka svého volám, ale neozývá se, i když ho ústy svými pěkně prosím. 17 Dýchání mého štíti se manželka má, ačkoli pokorně jí prosím, pro dítky života mého. 18 Nadto i ti nejšpatnější pohrdají mnou; i když povstanu, utrhají mi. 19 V ošklivost mne sobě vzali všickni rádcové moji, a ti, kteréž miluji, obrátili se proti mně. 20 K kůži mé jako k masu mému přilnuly kosti mé, kůže při zubích mých tolko v cele zůstala. 21 Slitujte se nad mnou, slitujte se nad mnou, vy přátelé moji; nebo ruka Boží se mne dotkla. 22 Proč mi se protívíte tak jako Bůh silný, a masem mým nemůžete se nasytiti? 23 Ó kdyby nyní sepsány byly řeči mé, ó kdyby v knihu vepsány byly, 24 Anobrž rafíj železnou a olovem na věčnost na skále aby vyryty byly. 25 Ačkoli já vím, že výkupitel můj živ jest, a že v den nejposlednější nad prachem se postaví. 26 A ač by kůži mou i tělo cervi zvtali, však vždy v těle svém uzřím Boha. 27 Kteréhož já uzřím sobě, a oči mé spatří jej, a ne jiný, jakkoli zhynula ledví má u vnitřnosti mé. 28 Ještě byste říci měli: I pročež ho trápíme? poněvadž základ dobré pře při mně se nalézá. 29 Bojte se meče, nebo pomsta za nepravosti jest meč, a vězte, žeť bude soud.

20 Odpovídaje pak Zofar Naamatský, řekl: 2 Z příčiny té myšlení má k odpovídání tobě nutí mne, a to abych rychle učinil, 3 že kárání k zahanbení svému slyším, pročež duch můj osvícený nutí mne, atťbym odpovídál. 4 Zdaž nevíš o tom, že od věků, a jakž postavil Bůh člověka na zemi, 5 Plésání bezbožných krátké jest, a veselí pokrytce jen na chvílkou? 6 Byť pak vstoupila až k nebi pýcha jeho, a hlava jeho oblaku by se dotkla, 7 Však jako lejno jeho na věky zahyne. Ti, kteříž jej vídali, řeknou: Kam se podél? 8 Jako sen pomine, aniž ho naleznou; nebo uteče jako vidění noční. 9 Oko, kteréž ho vídalо, již ho nikdy neuzří, aniž více patřiti bude na něj místo jeho. 10 Synové jeho budou přízně u nuzných hledati, a ruce jeho musejí zase vracetí loupež svou. 11 Kosti jeho naplněny jsou hřichy mladosti jeho, a s ním v prachu lehnou. 12 A ačkoli zlost sladne v ústech jeho, a chová ji pod jazykem svým; 13 Kochá se v ní, a nepouští ji, ale zdržuje ji u prostřed dásní svých: 14 Však pokrm ten ve střevách jeho promění se; bude jako žluč hadu nejjílejších u vnitřnostech jeho. 15 Zboží nahltané vyvráti, z břicha jeho Bůh silný je vyžene. 16 Jed hadů lítých ssáti bude, zabije ho jazyk ještěrčí. 17 Neuzří pramenů potoků a řek medu a másla. 18 Navrátí úsilé cizí, a nezažíve ho, vedle nátlaku svého rozličného; nebude na ně vesel. 19 Nebo utiskal a opouštěl nuzné, dům zloupil a nestavěl ho. 20 Pročež nesezná nic pokojného v životě svém, aniž kteréž nejrozkošnější své věci bude mocí zachovati. 21 Nic mu nepozůstane z pokrmu jeho, tak že nebudé mít, cím by se trošťoval. 22 Byť pak i dovršena byla hojnost jeho, ssoužení mítí bude; každá ruka trapiče oboří se na něj. 23 By měl cím naplniti břicho své, dopustí na něj Bůh prchlivost hněvu svého, kterouž na něj dštíti bude i na pokrm jeho. 24 Když utíkati bude před zbrojí železnou, prostreli ho lučiště ocelivé. 25 Střela vyřata bude z toulu a vystřelená, nadto meč pronikne žluč jeho; a když odcházeti bude, přikvačí jej hrůzy. 26 Všeliká neštěstí jsou polečena v skryších jeho, zžíře jej oheň nerozdmýchaný, zle se povede i pozůstalému v stanu jeho. 27 Odkryjí nebesa nepravost jeho, a země povstane proti

němu. **28** Rozptýlena bude úroda domu jeho, rozplyne se v den hněvu jeho. **29** Tent' jest podíl člověka bezbožného od Boha, to, pravím, dědictví vyrčené jemu od Boha silného.

21 A odpovídaje Job, řekl: **2** Poslouchejte pilně řeči mé, a bude mi to za potěšení od vás. **3** Postrpte mne, abych i já mluvil, a když odmluvím, posmívej se. **4** Zdaliž já před člověkem naříkám? A poněvadž jest proč, jakž nemá být ssoužen duch můj? **5** Pohledte na mne, a užasňte se, a položte prst na ústa. **6** Ano já sám, když rozvažuji své bídy, tedy se děsim, a spopadá tělo mé hrůza. **7** Proč bezbožní živí jsou, k věku starému přicházejí, též i bohatnou? **8** Símej jejich stálé jest před obličejem jejich s nimi, a rodina jejich před očima jejich. **9** Domov jejich bezpečni jsou před strachem, aniž metla Boží na nich. **10** Býk jejich připouští bývá, ale ne na prázdnou; kráva jejich rodí, a nepotracuje plodu. **11** Vypouštěj jako stádo malíčké své, a synové jejich poskakují. **12** Povyšuj hlasu při bubnu a harfě, a veselí se k zvuku muziky. **13** Tráví v šestí dny své, a v okamžení do hrobu sstupují. (*Sheol h7585*) **14** Kteříž říkají Bohu silnému: Odejdi od nás, nebo známosti cest tvých neoblibujeme. **15** Kdo jest Všemohoucí, abychom sloužili jemu? A jaký toho zisk, že bychom se modlili jemu? **16** Ale pohled', že není v moci jejich šestí jejich, pročež rada bezbožných vzdálena jest ode mne. **17** Často-liž svíce bezbožných hasne? Přichází-liž na ně bída jejich? Poděluje-liž je bolestmi Bůh v hněv svém? **18** Bývají-liž jako plevy před větrem, a jako drtiny, kteréž zachvacuje vicher? **19** Odkládá-liž Bůh synům bezbožníka nepravost jeho? Odplacuje-liž jemu tak, aby to znáti mohl, **20** A aby viděly oči jeho neštěstí jeho, a prchlivost Všemohoucího že by pil? **21** O dům pak jeho po něm jaká jest péče jeho, když pocet měsíců jeho bude umenšen? **22** Zdali Boha silného kdo učiti bude umění, kterýž sám vysokosti soudí? **23** Tento umírá v síle dokonalosti své, všelijak bezpečný a pokojný. **24** Prsy jeho plné jsou mléka, a mozk kostí jeho svlažován bývá. **25** Jiný pak umírá v hořkosti ducha, kterýž nikdy nejdísal s potěšením. **26** Jednostejně v prachu lehnou, a červy se rozlezou. **27** Aj, známt' myšlení vaše, a chyrosti, kteréž proti mně neprávě vymýšlíte. **28** Nebo pravíte: Kde jest dům urozeného? A kde stánek přibytí bezbožných? **29** Což jste se netázali jdoucích cestou? Zkušení-liž aspoň jejich nepovolíte, **30** Že v den neštěstí ochranu mívá bezbožný, v den, pravím, rozhněvání přistín bývá? **31** Kdo jemu oznámí zjevně cestu jeho? Aneb za to, co činil, kdo jemu odplatí? **32** A však i on k hrobu vyprozen bude, a tam zůstane. **33** Sladhou jemu hrudy údolí, nadto za sebou všecky lidi tálne, těch pak, kteréž ho předešli, není počtu. **34** Hle, jak vy mne marně trošťujete, nebo v odpovědech vašich ne zůstává než faleš.

22 A odpovídaje Elifaz Temanský, řekl: **2** Zdaliž Bohu silnému co prospěšný býti může člověk, když sobě nejmoudřejí počiná? **3** Zdaliž se kochá Všemohoucí v tom, že ty se ospravedlnuješ? Aneb má-liž zisk, když bys dokonále ukázal býti cesty své? **4** Zdali, že by se tebe bál, tresce tě, mstě nad tebou? **5** Zdali zlost tvá není mnohá? Anobrž není konce nepravostem tvým. **6** Nebo jsi brával základ od bratří svých bez příčiny, a

roucha z nahých jsi svláčel. **7** Vody ustálemu jsi nepodal, a hladovitému zbraňovals chleba. **8** Ale muži boháči přál jsi země, tak aby ten, jehož osoba vzácná, v ní seděl. **9** Vdovy pak pouštěl jsi prázdné, ačkoli ramena sirotků potřína byla. **10** A protož obklíčují tě osídla, a děsí tě strach nenadálý, **11** Aneb tma, abys neviděl, anobrž rozvodněj příkrývá tě. **12** Ríkáš: Zdaž Bůh není na výsosti nebeské? Ano shledni vrch hvězd, jak jsou vysoké. **13** Protož pravíš: Jak by věděl Bůh silný? Skrze mrákotu-liž by soudil? **14** Oblakové jsou skryše jeho, tak že nevidí; nebo okršlek nebeský obchází. **15** Šetříš-liž stezky věku předešlého, kterouž kráceli lidé marní? **16** Kteříž vyplnění jsou před časem, potok vylit jest na základ jejich. **17** Kteříž říkali Bohu silnému: Odejdi od nás. Což by tedy jim učiniti měl Všemohoucí? **18** On zajisté domy jejich naplnil dobrými věcmi, (ale rada bezbožných vzdálena jest ode mne). **19** Což vidouce spravedliví, veselí se, a nevinný posmívá se jim. **20** Zvlášť když není vyplněno jmění naše, ostatky pak jejich sežral oheň. **21** Přivýkejž medle s ním choditi, a pokojněj se mítí, skrze to přijde tobě všecko dobré. **22** Přijmi, prosím, z úst jeho zákon, a slož řeči jeho v srdeci svém. **23** Navrátíš-li se k Všemohoucímu, vzdělán budeš, a vzdálíš-li nepravost od stanu svých, **24** Tedy nakladeš na zemi zlata, a místo kamení potočního zlata z Ofir. **25** Nebo bude Všemohoucí nejčistším zlatem tvým, a stříbrem i silou tvou. **26** A tehdáž v Všemohoucím kochati se budeš, a pozdviha k Bohu tvář své, **27** Pokorně modlit se budeš jemu, a vyslyší tě; pročež sliby své plnit budeš. **28** Nebo cožkoli začneš, budet se dařiti, anobrž na cestách tvých svítiti bude světlo. **29** Když jiní sníženi budou, tedy díš: Ját' jsem povýšen. Nebo toho, kdož jest očí ponížených, Bůh spasena učini. **30** Vysvobodí i toho, kterýž není bez viny, vysvobodí, pravím, čistotou rukou tých.

23 Tedy odpověděl Job a řekl: **2** Což vždy předce naříkání mé za zpouřu jmíno bude, ješto bída má těžší jest nežli ikání mé? **3** Ó bych věděl, kde ho najíti, šel bych až k trůnu jeho. **4** Porádně bych před ním vedl při, a ústa svá naplnil bych důvody. **5** Zvěděl bych, jakými slovy by mně odpověděl, a porozuměl bych, co by mi řekl. **6** Zdaliž by podlé veliké sily své rozepři vedl se mnou? Nikoli, nýbrž on sám dal by mi sílu. **7** Tuť by upřímy hádati se mohl s ním, a byl bych osvobozen všelijak od soudce svého. **8** Ale aj, půjdu-li upřímo dále, tam ho není, pakli nazpět, nepostihnu ho. **9** By i čím zaměstknán byl na levo, předce ho nespátrím; zastře-li se na pravo, ovšem ho neuzřím. **10** Nebo on zná cestu, kteráž jest při mně; bude-li mne zkušovati, jako zlato se ukáži. **11** Šlepějž zajisté jeho přídržela se noha má, cesty jeho šetrí jsem, abych se s ní neuchyloval. **12** Aniž od příkazání růž jeho uchýlil jsem se, nýbrž ustavil se na tom, schované jsem měl řeči úst jeho. **13** On pak jestliže při čem stojí, kdo jej odvrátí? Ano duše jeho čehož jen žádá, toho hned dovodí. **14** A vykoná uložení své o mně; nebo takových příkladů mnoho jest při něm. **15** Pročež před tváří jeho děsim se; když to rozvažuji, lekám se ho. **16** Bůh zajisté zemdlil srdce mé, a Všemohoucí předěsil mne, **17** Tak že sotva jsem nezahynul v těch temnostech; nebo před tváří mou ne zakryl mrákoty.

24 Proč by od Všemohoucího neměli být skryti časové, a ti, kteříž jej znají, neměli neviděti dnů jeho? **2** Bezbožnít'

nyní mezníky přenášeji, a stádo, kteréž mocí zajali, pasou. 3 Osla sirotků zajímají, v zástavě berou vola od vdovy. 4 Strkají nuznými s cesty, musejí se vůbec skrývat chudí na světě. 5 Aj, oni jako divocí oslové na poušti, vycházejí jako ku práci své, ráno přivstávajíce k loupeži; poušť jest chléb jejich i děti jejich. 6 Na cizím poli žnou, a z vinic bezbožníci sbírají. 7 Nahé přivedí k tomu, aby nocovati musili bez roucha, nemajíce se čím přiodíti na zimě. 8 A přívalem v horách moknouce, nemajíce obydlí, k skále se přivinouti musejí. 9 Loupí sirotky, kteréž jsou při prsích, a od chudého základ berou. 10 Nahého opouštějí, že musí choditi bez oděvu, a ti, kteříž snášejí snopy, v hladu zůstávati. 11 Ti, jenž mezi zdmi jejich olej vytlačují, a presy tlačí, žíznějí. 12 Lidé v městech lkají, a duše zraněných volají, Bůh pak přítrže tomu nečini. 13 Onit' jsou ti, kteříž odporují světu, a neznají cest jeho, aniž chodí po stezkách jeho. 14 Na úsvitě povstávaje vražedník, morduje chudého a nuzného, a v noci jest jako zloděj. 15 Tolikéž oko cizoložníka šetří soumraku, říkaje: Nespatří' mne žádný, a tvář zakrývá. 16 Podkopávaji potmě i domy, kteréž sobě ve dne znamenali; nebo nenávidí světla. 17 Ale hned v jiře přichází na ně stín smrti; když jeden druhého poznati může, strachu stínu smrti okoušeji. 18 Lehci jsou na svrchku vody, zlořečené jest jméní jejich na zemi, aniž odcházejí cestou svobodnou. 19 Jako sucho a horko uchvacuje vody snežné, tak hrob ty, jenž hřešili. (Sheol h7585) 20 Zapomíná se na něj život matky, sladne červům, nebývá více připomínán, a tak polámána bývá nepravost jako strom. 21 Připojuje mu neplodnou, kteráž nerodí, a vдовě dobrě nečiní. 22 Zachvacuje silné mocí svou; ostojí-li kdo z nich, bojí se o život svůj. 23 Dává jemu, na čemž by bezpečně spolehnouti mohl, však oči jeho šetří cest jejich. 24 Bývají zvýšeni poněkud, ale hned jich není, tak jako jiní všickni sníženi, vypléněni, a jako vrškové klasů stínání bývají. 25 Zdaliž není tak? Kdo na mne dokáže klamu, a v nic obrátí řeč mou?

25 Tedy odpovídaje Bildad Suchský, řekl: 2 Panování a hrůza Boží působí pokoj na výsostech jeho. 3 Zdaliž jest počet vojskům jeho? A nad kým nevzchází světlo jeho? 4 Jakž by tedy spravedliv býtí mohl býdný člověk před Bohem silným, aneb jak čist býtí narozený z ženy? 5 Hle, ani měsíc nesvítil by, ani hvězdy nebyly by čisté před očima jeho, 6 Nadto pak smrtelný člověk, jsa jako červ, a syn člověka, jako hmyz.

26 A odpovídaje Job, řekl: 2 Komu jsi napomohl? Tomu-li, kterýž nemá síly? Toho-lis retoval, kterýž jest bez moci? 3 Komu jsi rady udělil? Nemoudrému-li? Hned jsi základu dostačně poučil? 4 Komužs ty řeči zvěstoval? A čí duch vyšel z tebe? 5 Však i mrtvé věci pod vodami a obyvateli jejich sformovány bývají. 6 Odkryta jest propast před ním, i zahynutí není zakryto. (Sheol h7585) 7 Ontě roztáhl půlnoční stranu nad prázdnem, zavěsil zemi na ničemž. 8 Zavazuje vody v oblacích svých, aniž se trhá oblak pod nimi. 9 On sám zdržuje stále trůn svůj, a roztahuje na něm oblaky své. 10 Cíl vyměřil rozlévání se vodám, až do skonání světla a tmy. 11 Sloupové nebeší třesou se a pohybují od zehrání jeho. 12 Mocí svou rozdělili moře, a rozumností svou dutí jeho. 13 Duchem svým nebesa ozdobil, a ruka jeho sformovala hada dlouhého. 14 Aj, tot' jsou jen částky

cest jeho, a jak nestižitelné jest i to maličko, což jsme slyšeli o něm. Hřímání pak moci jeho kdo srozumí?

27 Potom dále Job vedl řeč svou a řekl: 2 Živť jest Bůh silný, kterýž zavrhl při mou, a Všemohoucí, kterýž hořkostí naplnil duši mou, 3 že nikoli, dokudž duše má ve mně bude a duch Boží v chřípích mých, 4 Nebudou mluvit ritové moji nepravosti, a jazyk můj vynášeti Isti. 5 Odstup ode mne, abych vás za spravedliv vysvědčil; dokudž dýchat budu, neodložím upírosti své od sebe. 6 Spravedlnosti své držím se, aniž se jí pustím; nezahanbit mne srdce mé nikdy. 7 Bude jako bezbožník neprítel můj, a povstávající proti mně jako nešlechetník. 8 Nebo jaká jest naděje pokrytie, by pak lakoměl, když Bůh vytřne duši jeho? 9 Zdaliž volání jeho vyslyší Bůh silný, když na něj přijde ssoužení? 10 Zdaliž v Všemohoucím kochati se bude? Bude-liž vzývati Boha každého času? 11 Ale já učím vás, v kázni Boha silného jsa, a jak se mám k Všemohoucímu, netajím. 12 Aj, vy všickni to vidíte, pročež vždy tedy takovou marnost vynášíte? 13 Ten má podlì člověk bezbožní u Boha silného, a to dědictví ukrutníci od Všemohoucího přijímají: 14 Rozmnoží se synové jeho, rozmnouží se pod meč, a rodina jeho nenasytí se chlebem. 15 Pozůstalí po něm v smrti pohřbenibudou, a vdovy jeho nebudou ho plakati. 16 Nashromáždi-li jako prachu stříbra, a jako bláta najedná-li šatů: 17 Co najedná, to spravedliv obleče, a stříbro nevinný rozdělí. 18 Vystaví-li jako Arkura dům svůj, bude však jako bouda, kterouž udělá strážný. 19 Bohatý když umře, nebude pochován; pohled někdo, ant' ho není. 20 Postihnou jej hrůzy jako vody, v noci kradmo zachvátí ho vicher. 21 Pochytí jej východní vítr, a odejde, nebo vichřící uchvátí jej z místa jeho. 22 Takové věci na něj dopustí Bůh bez litosti, ačkoli před rukou jeho prudce utíkatí bude. 23 Tleskne nad ním každý rukama svýma, a ckáti bude z místa svého.

28 Mát' zajisté stříbro prameny své, a zlato místo k přehánění. 2 Železo z země vzato bývá, a kámen rozpuštěný dává měd'. 3 Cíl ukládá temnostem, a všelikou dokonalost člověk vystihá, kámen mrákoty a stínu smrti. 4 Protrhuje se řeka na obyvatele, tak že ji nemůže žádný přebresti, a svozována bývá uměním smrtelného člověka, i odchází. 5 Z země vychází chléb, ačkoli pod ní jest něco rozdílného, podobného k ohni. 6 V některé zemi jest kamení zafirové a prach zlatý, 7 K čemuž stezky nezná žádný pták, aniž ji spatřilo oko luňáka, 8 Kteréž nešlapala mladá zvěř, aniž šel po ní lev. 9 K škremeni vztahuje ruku svou, a z kořene převrácí hory. 10 Z skál vydoví potůčky, a všecko, což jest drahého, spatřuje oko jeho. 11 Vyleváti se řekám zbraňuje, a tak cožkoli skrytého jest, na světlo vynáší. 12 Ale moudrost kde nalezena bývá? A kde jest místo rozumnosti? 13 Neví smrtelný člověk ceny její, aniž bývá nalezena v zemi živých. 14 Propast praví: Není ve mně, moře také dí: Není u mne. 15 Nedává se zlata čistého za ni, aniž odváženo bývá stříbro za směnu její. 16 Nemůže být ceněna za zlato z Ofir, ani za onychin drahý a zafir. 17 Nevrovná se jí zlato ani drahý kámen, aniž směněna býti může za nádobu z ryzího zlata. 18 Korálů pak a perel se nepřipomíná; nebo nabýti moudrosti dražší jest nad klénoty. 19 Není jí rovný v ceně smaragd z Mouřenínské země, aniž za čisté zlato může ceněna býti. 20

Odkudž tedy moudrost přichází? A kde jest místo rozumnosti?

21 Poněvadž skryta jest před očima všelikého živého, i před nebeským ptactvem ukryta jest. **22** Zahynutí i smrt praví: Ušima svýma slyšely jsme pověst o ní. **23** Sám Bůh rozumí cestě její, a on ví místo její. **24** Nebo on končiny země spatřuje, a všecko, což jest pod nebem, vidí, **25** Tak že vétru váhu dává, a vody v míru odvažuje. **26** On též vyměřuje dešti právo, i cestu blýskání hromů. **27** Hned tehdáž viděl ji, a rozhlasil ji, připravil ji, a vystihl ji. **28** Člověku pak řekl: Aj, bázeň Páně jest moudrost, a odstoupit od zlého rozumnost.

29 Ještě dál Job vedl řeč svou, a řekl: **2** O bych byl jako za časů předešlých, za dnů, v nichž mne Bůh zachovával, **3** Dokudž svítil svíci svou nad hlavou mou, při jehož světle chodíval jsem v temnotech, **4** Tak jako jsem byl za dnů mladosti své, dokudž přívětivost Boží byla v stanci mé, **5** Dokudž ještě Všemohoucí byl se mnou, a všudy vůkol mne dítky mé, **6** Když šlepeje mé máslem oplývaly, a skála vylevala mi prameny oleje, **7** Když jsem vycházel k bráné skrze město, a na ulici strojíval sobě stolici svou. **8** Jakž mne spatřovali mládenci, skrývali se, starci pak povstávali a stáli. **9** Knížata choulili se v řezech, anobř ruku kladli na ústa svá. **10** Hlas vývod se trafil, a jazyk jejich lnul k dásním jejich. **11** Nebo ucho slyše, blahoslavilo mne, a oko vida, posvědčovalo mi, **12** Ze vysvobozuji chudého volajícího, a sirotka, i toho, který nemá spomocníka. **13** Požehnání hynoucího přicházelo na mne, a srdce vdovy k plésání jsem vzbuzoval. **14** V spravedlnost jsem se obláčel, a ona ozdrobovala mne; jako plášť a koruna byl soud můj. **15** Místo očí býval jsem slepému, a místo noh kulhavému. **16** Byl jsem otcem nuzných, a na pří, již jsem nebyl povědom, vyptával jsem se. **17** A tak vylamoval jsem třenovní zuby nešlechetníka, a z Zubů jeho vyrázel jsem loupež. **18** A protož jsem říkal: V hnízdě svém umru, a jako písek rozmnožím dny. **19** Kořen můj rozloží se při vodách, a rosa nocovati bude na ratolestech mých. **20** Sláva má mladnouti bude při mně, a lučiště mé v ruce mé obnovovati se. **21** Poslouchajice, čekali na mne, a přestávali na radě mé. **22** Po slovu mém nic neměnili, tak na ně děstila řeč má. **23** Nebo očekávali mne jako deště, a ústa svá otvírali jako k přivalu žádostivému. **24** Žertovali-li jsem s nimi, nevěřili; pročež u vážnosti mne mítí neoblevovali. **25** Přišel-li jsem k nim, sedal jsem na předním místě, a tak bydlil jsem jako král v vojšte, když smutných potěšuje.

30 Nyní pak posmívají se mi mladší mne, jejichž bych otců nechtěl byl postavit se psy stáda svého. **2** Ač síla rukou jejich k čemu by mi byla? Zmařena jest při nich starost jejich. **3** Nebo chudobou a hladem znuzeni, utíkali na planá, tmavá, soukromná a pustá místa. **4** Kteríž trhali zelinu po chraťinách, anio i koření, a jalovec za pokrm by jim. **5** Z prostřed lidí vyháněni byli; povolávali za nimi, jako za zlodějem, **6** Tak že musili bydliti v výmolích potoků, v děrách země a skálí. **7** V chraťinách řvali, pod trní se shromažďovali, **8** Lidé nejenešlechetnější, nýbrž lidé bez poctivosti, menší váhy i než ta země. **9** Nyní, pravím, jsem jejich písničkou, jsa jim učiněn za přísloví. **10** V ošklivosti mne mají, vzdalují se mne, a na tvář mou nestydí se plватi. **11** Nebo Bůh mou vážnost odjal, a ssoužil mne; pročež uzdu před

přítomností mou svrhl. **12** Po pravici mládež povstává, nohy mi podrážejí, tak že šlapáním protřeli ke mně stezky nešlechetnosti své. **13** Mou pak stezku zkazili, k bídě mé přidali, ač jim to nic nepomůže. **14** Jako širokou mezerou vskakují, a k vyplnění mému valí se. **15** Obrátily se na mne hrůzy, stihají jako vítr ochotnost mou, nebo jako oblak pomíjí zdraví mé. **16** A již ve mně rozlila se duše má, pochytili mne dnové trápení mého, **17** Kteréž v noci vrtá kosti mé ve mně; pročež ani nervové moji neodpočívají. **18** Oděv můj mění se pro násilnou moc bolesti, kteráž mne tak jako obojek sukně mé svírá. **19** Uvrhl mne do bláta, tak že jsem již podobný prachu a popelu. **20** Volám k tobě, ó Bože, a neslyšíš mne; postavuj se, ale nehledíš na mne. **21** Obrátils mi se v ukrutného nepřítele, silou ruky své mi odporuješ. **22** Vznášíš mne u vítr, sázíš mne na něj, a k rozplynutí mi přivodíš zdravý soud. **23** Nebo vím, že mne k smrti odkážeš, a do domu, do něhož se shromažďuje všeliký živý. **24** Jistě že' nevztáhne Bůh do hrobu ruky, by pak, když je stírá, i volali. **25** Zdaliž jsem neplakal nad tím, kdož okoušel zlých dnů? Duše má kormoutila se nad nuzným. **26** Když jsem dobrého čekal, přišlo mi zlé; nadál jsem se světla, ale přišla mrákota. **27** Vnitřnosti mé zevřely, tak že se ještě neupokojily; předstihli mne dnové trápení. **28** Chodím osmahý, ne od slunce, povstávaje, i mezi mnohými křičím. **29** Bratrem učiněn jsem draků, a tovaryšem mladých pstromů. **30** Kůže má zčernala na mně, a kosti mé vyprahlý od horkosti. **31** A protož v kvílení obrátila se harfa má, a píšťalka má v hlas plačících.

31 Smlouvu jsem učinil s očima svýma, a proč bych hleděl na pannu? **2** Nebo jaký jest díl od Boha s hůry, aneb dědictví od Všemohoucího s výsotí? **3** Zdaliž zahynutí nešlechetnému a pomsta zázračná činitelům nepravosti připravena není? **4** Zdaliž on nevidí cest mých, a všech kroků mých nepočítá? **5** Obírali-li jsem se s neupřímostí, a chvátala-li ke Isti noha má: **6** Necht' mne zváží na váze spravedlnosti, a přezví Bůh upřímost mou. **7** Uchýlil-li se krok můj s cesty, a za očima mýma odešlo-li srdce mé, a rukou mých chytily-li se jaká poškvra: **8** Tedy co nasej, necht' jiný sní, a výstřelkové moji at' jsou vykořeněni. **9** Jestliže se dalo přivábiti srdce mé k ženě, a u dveří blížního svého činil-li jsem úklady: **10** Necht' mele jinému žena má, a nad ní at' se schylují jiní. **11** Nebot' jest to nešlechetnost, a nepravost odsudku hodná. **12** Oheň ten zajisté by až do zahynutí žral, a všecku úrodu mou vykořenil. **13** Nechtěl-li jsem státi k soudu s služebníkem svým aneb děvkou svou v rozepří jejich se mnou? **14** Nebo co bych činil, kdyby povstal Bůh silný? A kdyby vyhledával, co bych odpověděl jemu? **15** Zdali ten, kterýž mne v bříše učinil, neučinil i jeho? A ne sformoval nás hned v životě jeden a týž? **16** Odepfěl-li jsem žádostí nuzných, a oči vdovy jestliže jsem kormoutil? **17** A jedl-li jsem skyvu svou sám, a nejedl-li i sirotek z ní? **18** Poněvadž od mladosti mé rostl se mnou jako u otce, a od života matky své byval jsem vdově za vůdcе. **19** Dívali-li jsem se na koho, že by hynul, nemaje šatů, a nuzný že by neměl oděv? **20** Nedobročečila-li mi bedra jeho, že rounem beranů mých se zahrel? **21** Opřáhlí-li jsem na sirotka rukou svou, když jsem v bráné viděl pomoc svou: **22** Lopatka má od svých plecí necht' odpadne, a ruka má k klubu svého at' se vylomí. **23** Nebo jsem se bál, aby mne Bůh nesetřel, jehož

bych velebnosti nikoli neznikl. **24** Skládal-li jsem v zlatě naději svou, aneb hrudě zlata říkal-li jsem: Doufání mé? **25** Veselil-li jsem se z toho, že bylo rozmnoženo zboží mé, a že ho množství nabyla ruka má? **26** Hleděl-li jsem na světlost slunce svítícího, a na měsíc spanile chodící, **27** Tak že by se tajně dalo svěsti srdce mé, a že by líbala ústa má ruku mou? **28** I tot' by byla nepravost odsudu hodná; nebot' bych tím zapíral Boha silného nejvyššího. **29** Radoval-li jsem se z neštěstí toho, kterýž mne nenáviděl, a plésal-li jsem, když se mu zle vedlo? **30** Nedopustili jsem zajisté hřešiti ani ústům svým, abych zločečení žádal duši jeho. **31** Jestliže neříkala čeládka má: Ó by nám dal někdo masa toho; nemůžeme se ani najítí? **32** Nebo vně nenocoval host, dvěře své pocestnému otvíral jsem. **33** Příkrýval-li jsem jako jiní lidé přestoupení svá, skrývaje v skrýši své nepravost svou? **34** A ač bych byl mohl škodit množství velikému, ale pohanění rodů děsilo mne; protož jsem mlíčel, nevycházeje ani ze dverí. **35** Ó bych měl toho, kterýž by mne vyslyšel. Ale aj, totot' jest znamení mé: Všemohoucí sám bude odpovídati za mne, a kniha, kterouž sepsal odpůrce můj. **36** Vít' Bůh, nenosil-li bych ji na rameni svém, neotočil-li bych ji sobě místo koruny. **37** Počet kroků svých oznámil bych jemu, jako kníže přiblížil bych se k němu. **38** Jestliže proti mně země má volala, tolíkéž i záhonové její plakali, **39** Jídal-li jsem úrody její bez peněz, a duši držitelů jejich přivedl-li jsem k vzdychání: **40** Místo pšenice necht' vzejde trní, a místo ječmene koukol. Skonávají se slova Jobova.

32 A když přestali ti tři muži odpovídati Jobovi, proto že se spravedlivý sobě zdál, **2** Tedy rozpláv se hněvem Elihu, syn Barachele Buzitského z rodu Syrského, na Joba, rozhněval se, proto že spravedlivější pravil býtì duši svou nad Boha. **3** Ano i na ty tři z přátel jeho roznítil se hněv jeho, proto že nenalézájice odpovědi, však potupovali Joba. **4** Nebo Elihu očekával na Joba a na ně s řečí, proto že starší byli věkem než on. **5** Ale vida Elihu, že nebylo žádné odpovědi v ústech těch tří mužů, zažhl se v hněvě svém. **6** I mluvil Elihu syn Barachele Buzitského, řka: Já jsem nejmladší, vy pak jste starci, pročež ostýchajte se, nesměl jsem vám oznámiti zdání svého. **7** Myslil jsem: Starí mluviti budou, a mnoho let majíci v známost uvedou moudrost. **8** Ale vidím, že Duch Boží v člověku a nadšení Všemohoucího činí lidi rozumné. **9** Slavní ne vždycky jsou moudří, aniž starci vždycky rozumejí soudu. **10** A protož právim: Poslouchejte mne, oznámím i já také zdání své. **11** Aj, očekával jsem na slova vaše, poslouchal jsem důvodů vašich dotud, dokudž jste vyhledávali řeči, **12** A bedlivě vás soudě, spatřil jsem, že žádného není, kdo by Joba přemohl, není z vás žádného, ješto by odpovídala řečem jeho. **13** Ale díte snad: Nalezli jsme moudrost, Bůh silný stihá jej, ne člověk. **14** Odpovím: Ač Job neobracel proti mně řeči, a však slovy vašimi nebudu jemu odpovídati. **15** Bojí se, neodpovídají více, zavrhlí od sebe slova. **16** Čekal jsem zajisté, však poněvadž nemluví, ale mlíč, a neodpovídají více, **17** Odpovím i já také za sebe, oznámím zdání své i já. **18** Nebo pln jsem řečí, těsno ve mně ducha života mého. **19** Aj, břicho mé jest jako mest nemající průduchu, jako sudové noví rozpuklo by se. **20** Mluviti budu, a vydchnu sobě, otevru rty své, a odpovídati budu. **21** Nebudut' pak šetřiti osoby žádného, a k

člověku bez proměnování jména mluviti budu. **22** Nebo neumím jmen proměňovati, nebo tudíž by mne zachvátil stvořitel můj.

33 Slyšiž tedy, prosím, Jobe, řeči mé, a všech slov mých ušima svýma pozoruj. **2** Aj, již' otvírám ústa svá, mluví jazyk můj v ústech mých. **3** Upřímost srdce mého a umění vynesou rtvové moji. **4** Duch Boha silného učnil mne, a dchnutí Všemohoucího dalo mi život. **5** Můžeš-li, odpovídej mi, připrav se proti mně, a postav se. **6** Aj, já podlé žádosti tvé budut' místo Boha silného; z bláta sformován jsem i já. **7** Pročež strach ze mne nepředěší tě, a ruka má nebudeť k obtížení. **8** Řekl jsi pak přede mnou, a hlas ten řečí tvých slyšel jsem: **9** Čist jsem, bez přestoupení, nevinný jsem, a nepravosti při mně není. **10** Aj, příčiny ku potření mne shledal Bůh, klade mne sobě za nepřitele, **11** Svírá putami nohy mé, střeže všecky stezek mých. **12** Aj, tím nejsi spravedliv, odpovídám tobě, nebo větší jest Bůh nežli člověk. **13** Oč se s ním nesnadniš? Žet' všecky svých věcí nezjevuje? **14** Ano jednou mluví Bůh silný, i dvakrát, a nešetří toho člověk. **15** Skrize sny u vidění nočním, když připadá hluboký sen na lidi ve spaní na ložci, **16** Tehdáž odkrývá ucho lidem, a čemu je učí, to zapečetuje, **17** Aby odtrhl člověka od skutku zlého, a pýchu od muže vzdálil, **18** A zachoval duši jeho od jámy, a život jeho aby netrefil na meč. **19** Tresce i bolestí na lůži jeho, a všecky kosti jeho násilnou nemocí, **20** Tak že sobě život jeho oškliví pokrm, a duše jeho krmi nejlahodnější. **21** Hyne tělo jeho patrně, a vyhledáj kosti jeho, jichž prvě nebylo vidiati. **22** A tak bývá blízká hrobu duše jeho, a život jeho smrtelných ran. **23** Však bude-li míti anděla vykladače jednoho z tisíce, kterýž by za člověka oznámil pokání jeho: **24** Tedy smiluje se nad ním, a dí: Vyprost' jej, ať nesstoupí do porušení, oblíbílt' jsem mzdu vyplacení. **25** I odmladne tělo jeho nad dítěcí, a navrátí se ke dnům mladosti své. **26** Koříti se bude Bohu, a zamílujte jej, a patřiti bude na něj tváří ochotnou; nadtato navráti člověku spravedlnost jeho. **27** Kterýž hledě na lidi, řekne: Zřešil' jsem byl, a to, což pravého bylo, převrátil jsem, ale nebylo mi to prospěšné. **28** Bůh však vykoupil duši mou, aby nešla do jámy, a život můj, aby světlo spátroval. **29** Aj, všeckot' to dělá Bůh silný dvakrát i třikrát při člověku, **30** Aby odvrátil duši jeho od jámy, a aby osvícen byl světlem živých. **31** Pozoruj, Jobe, poslouchej mne, mlíč, ať já mluvím. **32** Jestliže máš slova, odpovídej mi, nebo bych chtěl ospravedlniti tebe. **33** Pakli nic, ty mne poslouchej; mlíč, a poučím tě moudrosti.

34 Ještě mluvil Elihu, a řekl: **2** Poslouchejte, moudří, řeči mých, a rozumní, ušima pozorujte. **3** Nebo ucho řeči zkušuje, tak jako dásně okoušej pokrmu. **4** Soud sobě zvolme, a vyhledejme mezi sebou, co by bylo dobrého. **5** Nebo řekl Job: Spravedliv jsem, a Bůh silný zavrhl při mou. **6** Svě-liž bych pře ukryvatí měl? Přeplněna jest bolestí rána má bez provinění. **7** Který muž jest podobný Jobovi, ješto by pil posměch jako vodu? **8** A že by všeł v tovaryšství s činiteli nepravosti, a chodil by s lidmi nešlechetnými? **9** Nebo řekl: Neprosívá to člověku líbiti se Bohu. **10** A protož, muži rozumní, poslouchejte mne. Odstup od Boha silného nešlechetnost a od Všemohoucího nepravost. **11** Nebo on podlé skutků člověka odplací, a podlé toho, jaká jest čí cesta, působí, aby to nalézal. **12** A naprosto

Bůh silný nečiní nic nešlechetně, a Všemohoucí nepřevrací soudu. **13** Kdo svěřil jemu zemi? A kdo zpřádal všecken okříšek? **14** Kdyby se na něj obrátil, a ducha jeho i duší jeho k sobě vzal, **15** Umřelo by všeliké tělo pojednou, a tak by člověk do prachu se navrátil. **16** Máš-li tedy rozum, poslyš toho, pust' v uši své hlas řečí mých. **17** Ještě ten, kterýž by v nenávisti měl soud, zdaliž by panovati mohl? Čili toho,jenž jest svrchovaně spravedlivý, za nešlechetného vyhlásíš? **18** Zdaliž sluší králi říci: Ó nešlechetný, a šlechticům: Ó bezbožní? **19** Mnohem méně tomu, kterýž nepřijímá osob knížat, aniž u něho má přednost urozený před nuzným; nebo dílo rukou jeho jsou všickni. **20** V okamžení umírají, třebas o půl noci postrčeni bývají lidé, a pomíjejí, a zachvácen bývá silný ne rukou lidskou. **21** Nebo oči jeho hledí na cesty člověka, a všecky kroky jeho on spatřuje. **22** Není žádných temností, ani stínu smrti, kdež by se skryli činitelé nepravosti. **23** Aniž zajisté vzkládá na koho více, tak aby se s Bohem silným souditi mohl. **24** Pyšné stírá bez počtu, a postavuje jiné na místa jejich. **25** Nebo zná skutky jejich; pročež na ně obrací noc, a potříň bývají. **26** Jakožto bezbožné rozrází je na místě patrném, **27** Proto že odstoupili od něho, a žádných cest jeho nešetřili, **28** Aby dokázal, že připoští k sobě křík nuzného, a volání chudých že vyslychá. **29** (Nebo když on spokojí, kdo znepokojí? A když skryje tvář svou, kdo jej spatří?) Tak celý národ, jako i každého člověka jednostejně, **30** Aby nekraloval člověk pokrytý, aby nebylo lidem ourazu. **31** Jistě žet' k Bohu silnému raději toto mluveno být má: Ponesut', nezruším. **32** Mimo to, ne vidím-li čeho, ty vyuč mne; jestliže jsem nepravost páchal, neučiním toho víc. **33** Nebo zdali vedle tvého zdání odplacovati má, že bys ty toho neliboval, že bys ono zvoloval, a ne on? Pakli co víš jiného, mluv. **34** Muži rozumní se mnou řeknou, i každý moudrý poslouchaje mne, **35** Že Job hloupě mluví, a slova jeho nejsou rozumná. **36** O by zkušen byl Job dokonale, pro odmlouvání nám jako lidem nepravým, **37** Poněvadž k hříchu svému přidává i nešlechetnost, mezi námi také jen chloubu svou vynáší, a rozmnožuje řeči své proti Bohu.

35 Ještě mluvil Elihu, a řekl: **2** Domníváš-li se, že jsi to s soudem řekl: Spravedlnost má převyšuje Boží? **3** Nebo jsi řekl: Co mi prospěje, jaký užitek budu mítí, bych i nehřešil? **4** Já odpovím tobě místně, i tovaryšům tvým s tebou. **5** Pohled' na nebe a viz, anobrž spatř oblaky, vyšší, nežlis ty. **6** Jestliže bys hřešil, co svedeš proti němu? A byt' se i rozmnožily nešlechetnosti tvé, co mu uškodíš? **7** Budeš-li spravedlivý, čeho mu udělšíš? Aneb co z ruky tvé vezme? **8** Každémur' člověku bezbožnost jeho uškodí, a synu člověka spravedlnost jeho prospěje. **9** Z množství nátišk trpících, kteréž k tomu přivodí, aby úpě a kříželi pro ukrutnost povyšených, **10** Žádný neříká: Kde jest Bůh stvořitel můj? Ještě on dává zpěv i v noci. **11** On vyučuje nás nad hovadu zemská, a nad ptactvo nebeské moudřejší nás čini. **12** Tehdáž volají-li pro pýchu zlých, nebývají vyslyšáni. **13** A jistě žet' ošemetnosti nevyslychá Bůh silný, a Všemohoucí nepatří na ni. **14** Mnohem méně, jestliže díš: Nepatříš na to. Sám s sebou vejdi v soud před ním, a doufej v něho. **15** Ale nyní poněvadž nic není těch věcí, navštívil jej hněv

jeho; nebo nechce znáti hojnosti této veliké. **16** A protož marně Job otvírá ústa svá, hloupě rozmnožuje řeči své.

36 Zatím přidal Elihu, a řekl: **2** Postrp mne maličko, a oznamímt' šíře; nebot' mám ještě, co bych za Boha mluvil. **3** Vynesu smysl svůj zdaleka, a stvořiteli svému přivlastním spravedlnost. **4** V pravdě, žeť ne budou lživé řeči mé; zdravě smyšlejícího máš mne s sebou. **5** Aj, Bůh silný mocný jest, aniž svých zamítá; silný jest, a srdce udatného. **6** Neobživuje bezbožného, chudým pak soudou dopomáhá. **7** Neodvraci od spravedlivého oči svých, nýbrž s králi na stolici sází je na věky, i bývají zvýšeni. **8** Pakli by poutami sevříni byli, zapleteni jsouce provazy ssouzení: **9** Tudy jim v známost uvodí hřích jejich, a že přestoupení jejich se ssilila. **10** A tak otvírá sluch jejich, aby se napravili, anobrž mluví jim, aby se navrátili od nepravosti. **11** Uposlechnou-li a budou-li jemu sloužiti, stráví dny své v dobrém, a léta svá v potěšení. **12** Pakli neuposlechnou, od meče sejdou, a pozdychají bez umění. **13** Nebo kteříž jsou nečistého srdce, přivětšují hněvu, aniž k němu volají, když by je ssoužili. **14** Protož umírá v mladosti duše jejich, a život jejich s milníky. **15** Vytrhuje, pravím, ssouzeného z jeho ssouzení, a ty, jejichž sluch otvírá, v trápení. **16** A tak by i tebe přenesl z prostředku úzkosti na širokost, kdež není stěsnění, a byl by pokojný stůl tvůj tukem oplývající. **17** Ale ty zasloužilis, abys jako bezbožný souzen byl; soud a právo na tě dochází. **18** Jistě strach, aby tě neuvrhli Bůh u větší ránu, tak že by jakkoli veliká výplaty mzda, tebe nevyprostila. **19** Zdaliž by sobě co vážil bohatství tvého? Jistě ani nejvýbornějšího zlata, ani jakékoli síly neb moci tvé. **20** Nechvátejž tedy k noci, v kterouž odcházejí lidé na místo své. **21** Hled', abys se neohlédal na marnost, zvoluje ji raději, nežli ssouzení. **22** Aj, Bůh silný nejvyšší jest mocí svou. Kdo jemu podobný učitel? **23** Kdo jemu vyměřil cestu jeho? Kdo jemu smí říci: Činiš nepravost? **24** Pamětliv bud' raději, abys vyvýšoval dílo jeho, kteréž spatří lidé. **25** Kteréž, pravím, všickni lidé vidí, na něž člověk patří zdaleka. **26** Nebo Bůh silný tak jest veliký, že ho nemůžeme poznati, počet let jeho jest nevystížitelný. **27** On zajisté vyvodí krúpěje vod, kteréž vylévají děš' z oblaků jeho, **28** Když se rozpouštějí oblakové, a kropí na mnohé lidi. **29** (Anobrž vyrozumí-li kdo roztažení oblaků, a zvuku stánku jeho, **30** Jak rozprostírá nad ním světlo své, aneb všecko moře přikrývá? **31** Skrže ty věci zajisté tresce lidi, a též dává pokrmu hojnost. **32** Oblaky zakrývá světlo, a přikazuje mu ukryvati se za to, co je potkává.) **33** Ohlašuje o něm zvuk jeho, též dobytek, a to hned, když pára zhůru vstupuje.

37 Také' se i nad tím děší srdce mé, až se pohybuje z místa svého. **2** Poslouchejte pilně hřmotného hlasu jeho, a zvuku z úst jeho pocházejícího. **3** Pode všecka nebesa jej rozprostírá, a světlo své k krajům země. **4** Za nímž zvuci hlukem, a hřímá hlasem důstojnosti své, aniž mešká s jinými věcmi, když se slýchá hlas jeho. **5** Bůh silný hřímá hlasem svým předivně, čini veliké věci, a však nemůžeme rozuměti, jak. **6** Sněhu zajisté říká: Bud' na zemi, tolíkéž pršce dešťové, ano i přívalu násilnému. **7** Zavírá ruku všelikého člověka, aby žádný z lidí nemohl konati díla svého. **8** Tehdáž i zvěr vchází do skryše, a v peleších svých obývá. **9** Z skryše vychází vichřice, a od

půlnoční strany zima. **10** Dchnutím Bůh silný dává mráz, až se široké vody zavírají. **11** Také i při svařování země pohybuje oblakem, a rozhání mračno světem svým. **12** A tentýž sem i tam obrací se moudrostí jeho, aby činil, což by mu koli přikázal na tváři okršku zemského. **13** Bud' k trestání, neb pro zemi svou, bud' k prokazování dobratnosti, spraví to, že se postaví. **14** Pozorujž toho, Jobe, zastav se a podívej se divům Boha silného. **15** Víš-li, když Bůh ukládá co o těch věcech, aneb kdy chce osvěcovati světem oblaky své? **16** Znáš-li, jak se vznáší oblakové, a jiné divy dokonalého v uměních? **17** A že tě roucho tvé zahříváti bude, když Bůh zemi pokojnou činí větry poledními? **18** Roztahoval-li jsi s ním nebesa trválniv, k zrcadlu slitému podobná? **19** Poukaž nám, co bychom řekli jemu; nebo nemůžeme ani řeči zpřádati pro temnost. **20** Zdaž jemu kdo oznámí, co bych já mluvil? Pakli by kdo za mne mluvil, jistě že by byl sehlcen. **21** Ano nyní nemohou patřiti lidé na světlo, když jest jasné na oblacích, když je vítr prochází a vycíštuje, **22** Od půlnoční strany s jasnen jako zlato přicházeje, ale v Bohu hroznější jest sláva. **23** Všemohoucí, jehož vystihnouti nemůžeme, ač jest veliký v moci, však soudem a přísnou spravedlností netrápí. **24** Protož bojí se ho lidé; neohlédá se na žádného z těch, kdož jsou moudrého srdce.

38 Tedy odpověděl Hospodin Jobovi z vichru, a řekl: **2** Kdož jest to, jenž zatemňuje radu řečmi neumělymi? **3** Přepaš nyní jako muž bedra svá, a nač se tebe tázati budu, oznam mi. **4** Kdes byl, když jsem zakládal zemi? Pověz, jestliže máš rozum. **5** Kdo rozměřil ji, víš-li? Aneb kdo vztáhl pravidlo na ni? **6** Na čem podstavkové její upevněni jsou? Aneb kdo založil úhelný kámen její, **7** Když prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní, a plésali všickni synové Boží? **8** Aneb kdo zavřel jako dveřmi moře, když vyšlo z života, a zjivilo se? **9** Když jsem mu položil oblak za oděv, a mrákoval místo plének jeho, **10** Když jsem jemu uložil úsudek svůj, přistavil závory a dvěře, **11** I řekl jsem: Až potud vycházetí budeš, a dále nic, tu, pravím, skládati budeš dutí vlnobytí svého. **12** Zdaž jsi kdy za dnů svých rozkázel jitru? Ukázel-lis záři jitřní místo její, **13** Aby uchvacovala kraje země, a bezbožní aby z ní vymítáni byli? **14** Tak aby proměnu přijímala jako vosk pečetní, oni pak aby nedlouho stáli jako roucho, **15** A aby bezbožným zbraňováno bylo světa jejich, a rámě vyvýšené zlámáno bylo? **16** Přišel-lis až k hlubinám mořským? A uvnitřnosti propasti chodil-lis? **17** Jsou-li tobě zjeveny brány smrti? A brány stínu smrti viděl-lis? **18** Shlédl-lis širokosti země? Oznam, jestliže ji znáš všecku. **19** Která jest cesta k obydli světla, a které místo temnosti, **20** Že bys je pojal v meze jeho, poněvadž bys srozumival stezkám domu jeho? **21** Věděl-lis tehdáž, že jsi měl se naroditi, a počet dnů tvých jak veliký býtí má? **22** Přišel-lis až ku pokladům sněhu? A poklady krupobití viděl-lis, **23** Kteréž chovák času ssouzení, ke dni bitvy a boje? **24** Kterými se cestami rozděluje světo, kteréž rozhání východní vítr po zemi? **25** Kdo rozdělí povodní tok, a cestu blyskaři hromovému, **26** Tak aby přesel děš' i na tu zemi, kdež není lidí, na poušt', kdež není člověka, **27** Aby zapájel místa planá a pustá, a k zrůstu přivedl trávu mladistvou? **28** Má-li děš' otce? A kdo plodí krupéje rosy? **29** Z čího života

vychází mráz? A jiní nebeské kdo plodí? **30** Až i vody jako v kámen se proměňují, a svrcek propasti zamrzá. **31** Zdali zavázati mužeš rozkoše Kuřátek, aneb stahování Orionovo rozvázati? **32** Můžeš-li vyvoditi hvězdy polední v čas jistý, aneb Arktura s syny jeho povedeš-li? **33** Znáš-li rád nebes? Můžeš-li spravovati panování jejich na zemi? **34** Můžeš-li pozdvihnouti k oblaku hlasu svého, aby hojnost vod přikryla tebe? **35** Ty-liž vypustí blýskání, aby vycházela? Zdaliž řeknu tobě: Aj ted' jsme? **36** Kdo složil uvnitřnostech lidských moudrost? Aneb kdo dal rozumu stižitelnost? **37** Kdo vypravovati bude o nebesích moudře? A láhvice nebeské kdo nastrojuje, **38** Aby svlažená země zase stuhnouti mohla, a hrudy se v hromadě držely? **39** Honiš-liž ty lvu loupež? A hltavost lvíčat naplňuješ-liž, **40** Když se stujují v peleších svých, ustavičně z skryší čihajice? **41** Kdo připravuje krkavci pokrm jeho, když mladí jeho k Bohu silnému volají, a toulají se sem i tam pro nedostatek pokrmu?

39 Víš-li, kterého času rodí kamsíkové, a laň ku porodu pracující spatiři-lis? **2** Máš-li v počtu měsíce, kteréž vyplňují? Znáš-li, pravím, čas porodu jejich? **3** Jak se kladou, plod svůj utiskají, a s bolestí ho pozvývají? **4** Jak se zmocňují mladí jejich, i odchovávají picí polní, a vycházejice, nenavracují se k nim? **5** Kdo propustil zvěř, aby byla svobodná? A řemení divokého osla kdo rozvázal? **6** Jemuž jsem dal pustinu místo domu jeho, a místo přibytku jeho zemi slatinou. **7** Posmívá se hluku městskému, a na křikání toho, kdož by jej honil, nic nedábá. **8** To, což nachází v horách, jest pastva jeho; nebo tolík zelinu hledá. **9** Svolí-liž jednorožec, aby tobě sloužil, a u jeslí tvých aby nocoval? **10** Připřáhneš-liž provazem jednorožce k orání? Bude-liž vláčeti brázdy za tebou? **11** Zdaž se na něj ubezpečíš, protože jest veliká síla jeho, a poručíš jemu svou práci? **12** Zdaž se jemu dověříš, že sveze semeno tvé, a na humno tvé shromáždí? **13** Ty-lis dal pávům křídlo pěkné, aneb péro čápu neb psotrus? **14** A že opouští na zemi vejce svá, ačkoli je v prachu osedí, **15** Nic nemysle, že by je noha potlačení, aneb zvěř polní pošlapati mohla? **16** Tak se zatvrzuje k mladým svým, jako by jich neměl; jako by neužitečná byla práce jeho, tak jest bez starosti. **17** Nebo nedal jemu Bůh moudrosti, aniž mu udělil rozumnosti. **18** Časem svým zhůru se vznášeje, posmívá se koni i jezdci jeho. **19** Zdaž ty dáti můžeš koni sílu? Ty-li ozdobíš šíji jeho řehtáním? **20** Zdali jej zastrašíš jako kobilku? Anobrž frkání chřípí jeho strašlivé jest. **21** Kopá důl, a pléše v sile své, vycházejce vstříc i zbroji. **22** Směje se strachu, aniž se leká, aniž ustupuje zpátkem před ostrostí meče, **23** Ač i toul na něm chřestí, a blyští se dřevce a kopí. **24** S hřmotem a s hněvem kopá zemi, aniž pokojně stojí k zvuku trouby. **25** Anobrž k zvuku trouby rehce, a zdaleka cítí boj, hluk knížat a prokřikování. **26** Zdali podlé rozumu tvého léta jestřáb, roztahuje křídla svá na poledne? **27** Zdali k rozkazu tvému zhůru se vznáší orlice, a vysoko se hnázdí? **28** Na skále přebývá, přebývá na špičaté skále jako na hradě, **29** Odkudž hledá pokrmu, kterýž z daleka očima svýma spatřuje. **30** Ano i mladí její střebí krev, a kde těla mrtvá, tu i ona jest.

40 A tak odpovídaje Hospodin Jobovi, řekl: **2** Zdali hádající se s Všemohoucím obviní jej? Kdo chce viniti Boha, necht'

odpoví na to. 3 Tehdy odpověděl Job Hospodinu a řekl: 4 Aj, chaterný jsem, což bych odpovídalo tobě? Ruku svou kladu na ústa svá. 5 Jednou jsem mluvil, ale nebudu již odmlouvat, nýbrž i podruhé, ale nebudu více přidávat. 6 Ještě odpovídaje Hospodin z vichru Jobovi, i řekl: 7 Přepaš nyní jako muž bedra svá, a nač se tebe tázatí budu, oznam mi. 8 Zdaliž pak i soud můj zrušíš chceš? Což mne odsoudíš, jen abys se sám ospravedlnil? 9 Čili máš rámě jako Bůh silný, a hlasem jako on hřímáš? 10 Ozdobíš se nyní vyvýšeností a důstojností, v slávu a okrasu oblec se. 11 Rozprostří prchlivost hněvu svého, a pohled' na všelikého pyšného, a sníž ho. 12 Pohled', pravím, na všelikého pyšného, a sehní jej, anobrž setři bezbožné na místě jejich. 13 Skrej je v prachu spolu, tvář jejich zavěž v skrytě. 14 A tak i já budu tě oslavovat, že tě zachovává pravice tvá. 15 Aj, hle slon, jež jsem jako i tebe učinil, trávu jí jako vůl. 16 Aj, hle moc jeho v bedrách jeho, a síla jeho v pupku břicha jeho. 17 Jak chce, ohání ocasem svým, ačkoli jest jako cedr; žily lůna jeho jako ratolesti jsou spletené. 18 Kosti jeho jako trouby měděné, hnátové jeho jako sochor zelezny. 19 Ont' jest přední z účinků Boha silného, učinitel jeho sám na něj doložiti může meč svůj. 20 Hory zajisté přinášeji mu pastvu, a všecka zvěř polní hrá tam. 21 V stínu léhá, v soukromí mezi třímem a bahmem. 22 Dříví stín dávající stínu svým jej příkrývá, a vrbí potoční obklíčuje jej. 23 Aj, zadržuje řeku tak, že nemůže pospíchat; tuší sobě, že požre Jordán v ústa svá. 24 Zdaž kdo před očima jeho polapí jej, aneb provazy protáhne chřípě jeho?

41 Vytáhneš-liž velrybu udicí, aneb provazem pohřízeným až k jazyku jeho? 2 Zdali dás kroužek na chřípě jeho, aneb hákem probodneš čelist jeho? 3 Zdaž se obrátí k tobě s prosbami, aneb mluvit bude tobě lahodně? 4 Učníš-liž smlouvou s tebou? Přijmeš-liž jej za služebníka věčného? 5 Zdaž budeš s ním hráti jako s ptáčkem, aneb přivážeš jej dětem svým? 6 Přistrojí-liž sobě hody z něho společníci, a rozdélí-liž jej mezi kupce? 7 Zdaž naplníš háky kůži jeho, a vidlicemi rybářskými hlavu jeho? 8 Vztáhni jen na něj ruku svou, a neučiníš zmínky o boji. 9 Aj, naděje o polapení jeho mylná jest. Zdaž i k spatření jeho člověk nebývá poražen? 10 Není žádného tak smělého, kdo by jej zbudil, kdož tedy postaví se přede mnou? 11 Kdo mne cím předsel, abych se jemu odplacel? Cožkoli jest pode vším nebem, mé jest. 12 Nebudu mlčetí o údech jeho, a o síle výborného sformování jeho. 13 Kdo odkryl svrcek oděvu jeho? S dvojitými udidly svými kdo k němu přistoupí? 14 Vrata úst jeho kdo otevře? Okolo zubů jeho jest hrůza. 15 Šupiny jeho pevné jako štítové sevřené velmi tuze. 16 Jedna druhé tak blízko jest, že ani vítr nevchází mezi ně. 17 Jedna druhé se přídrží, a nedělí se. 18 Od kýchání jeho zažehá se světlo, a oči jeho jsou jako záře svítání. 19 Z úst jeho jako pochodně vycházejí, a jiskry ohnivé vyskakují. 20 Z chřípí jeho vychází dým, jako z kotla vroucího aneb hrnce. 21 Dýchání jeho uhlí rozpaluje, a plamen z úst jeho vychází. 22 V šíji jeho přebývá síla, a před ním utíká žalost. 23 Kusové masa jeho drží se spolu; celistvé jest v něm, aniž se rozdrobuje. 24 Srdce jeho tuhé jest jako kámen, tak tuhé, jako úlomek zpodního žernovu. 25 Vyskýtání jeho bojí se nejsilnejší, až se strachem i vyčišťuje. 26 Meč stihající jej neostojí, ani kopí, šíp neb i pancíř. 27 Pokládá železo za plevy,

ocel za dřevo shnilé. 28 Nezahání ho střela, v stéblo obrací se jemu kamení prakové. 29 Za stéblo počítá střelbu, a posmívá se šermování kopím. 30 Pod ním ostré střepiny, stele sobě na věci špičaté jako na blátě. 31 Působí, aby vřelo v hlubině jako v kotle, a kormoutilo se moře jako v moždíři. 32 Za sebou patrnou činí stezku, až sezdá, že propast má šediny. 33 Žádného není na zemi jemu podobného, aby tak učiněn byl bez strachu. 34 Cokoli vysokého jest, za nic pokládá, jest králem nade všemi šelmami.

42 Tedy odpovídaje Job Hospodinu, řekl: 2 Vím, že všecko můžeš, a že nemůžeš překaženo být tvému myšlení. 3 Kdo jest to ten, ptáš se, ješto zatemňuje radu Boží tak hloupě? Protož přiznávám se, že jsem tomu nerozuměl. Divnější jsou ty věci nad mou stížitelnost, aniž jich mohu poznati. 4 Vyslychejž, prosím, když bych koli mluvil; když bych se tebe tázal, oznamuj mi. 5 Tolikot' jsem slýchal o tobě, nyní pak i oko mé tě vidí. 6 Pročež mrzí mne to, a želím toho v prachu a v popele. 7 Stalo se pak, když odmluvil Hospodin slova ta k Jobovi, že řekl Hospodin Elifazovi Temanskému: Rozpálil se hněv můj proti tobě, a proti dvěma přátelům tvým, proto že jste nemluvili o mně toho, což pravého jest, tak jako služebník můj Job. 8 Protož nyní vezměte sobě sedm volků, a sedm skopců, a jděte k služebníku mému Jobovi, abyste dali obětovati oběť za sebe, a služebník můj Job, aby se modlil za vás. Nebo jistě oblíčej jeho příjmu, abych neučinil s vámi podlje bláznovství vašeho; nebo nemluvili jste toho, což pravého jest, o mně, tak jako služebník můj Job. 9 A tak od sedše Elifaz Temanský a Bildad Suchský a Zofar Naamatský, učinili, jakž jim byl příkazal Hospodin, a přijal Hospodin oblíčej Jobův. 10 Navrátil také Hospodin to, což odjato bylo Jobovi, když se modlil za přátele své, tak že což měl Job, rozmnožil to Hospodin dvěnásobně. 11 A s sedše se k němu všickni přibuzní, a všecky přibuzné jeho, a všickni známí jeho prvnější, jedli s ním chléb v domě jeho, a lístot majice nad ním, potěšovali ho nade vším tím zlým, kteréž byl uvedl Hospodin na něj. A dali jemu jeden každý peníz jeden, a jeden každý náušnici zlatou jednu. 12 A tak požehnal Hospodin Jobovi k posledku více nežli v počátku jeho. Nebo měl čtrnácté tisíc ovcí, a šest tisíc velbloudů, a tisíc spřežení volů, a tisíc oslic. 13 Měl také sedm synů a tři dcery, 14 Z nichž první dal jméno Jemima, jméno pak druhé Keciha, a jméno třetí Kerenhappuch. 15 Aniž se nacházely ženy tak krásné, jako dcery Jobovy, ve vší té krajině; kterýmž dal otec jejich dědictví mezi bratřími jejich. 16 Byl pak živ Job potom sto a čtyřicet let, a viděl syny své, a syny synů svých, až do čtvrtého pokolení. 17 I umřel Job, stár jsa a pln dnů.

Žalmy

1 Blahoslavený ten muž, kterýž nechodí po radě bezbožných, a na cestě hříšníků nestojí, a na stolici posměvačů nesedá.
2 Ale v zákoně Hospodinově jest libost jeho, a v zákoně jeho přemýší dnem i nocí. **3** Nebo bude jako strom štipený při tekutých vodách, kterýž ovoce své vydává časem svým, jehožto list nevadne, a cožkoli činiti bude, šťastně mu se povede. **4** Ne takti budou bezbožní, ale jako plevy, kteréž rozmítá vítr. **5** A protož neostojí bezbožní v soudu, ani hříšníci v shromáždění spravedlivých. **6** Nebot' zná Hospodin cestu spravedlivých, ale cesta bezbožných zahyne.

2 Proč se bouří národové, a lidé daremné věci přemyšlují?

2 Sstupují se králové zemští, a knížata se spolu radí proti Hospodinu, a proti pomazanému jeho, **3** Říkajíce: Roztrhejme svazky jejich, a zavrzme od sebe provazy jejich. **4** Ale ten, jenž přebývá v nebesích, směje se, Pán posmívá se jím. **5** Tehdáž mluviti bude k nim v hněvě svém, a v prchlosti své předěsi je, řka: **6** Ját' jsem ustanovil krále svého nad Sionem, horou svatou mou. **7** Vypravovati budu úsudek. Hospodin řekl ke mně: Syn můj ty jsi, já dnes zplodil jsem tě. **8** Požádej mne, a dámt' národy, dědictví tvé, a končiny země, vládařství tvé. **9** Roztlučeš je prutem železným, a jako nádobu hrnčířskou roztríštiš je. **10** A protož, králové, nyní srozumějte, vyučujte se, soudcové zemští. **11** Služte Hospodinu v bázni, a veselte se s třesením. **12** Líbejte syna, aby se nerozhněval, a zhynuli byste na cestě, jakž by se jen málo zapálil hněv jeho. Blahoslavení jsou všickni, kteříž doufají v něho.

3 Žalm Davidův, když utíkal před Absalonem synem svým.

Hospodine, jakť jsou mnozí nepřátelé moji! Mnozí povstávají proti mně. **2** Mnozí mluví o duši mé: Nemáť tento žádné pomocí v Bohu. **3** Ale ty, Hospodine, jsi štětem vůkol mne, slávou mou, a kterýž povyšuješ hlavy mé. **4** Hlasem svým volal jsem k Hospodinu, a vyslyšel mne s hory svaté své. (Sélah) **5** Já jsem lehl, a spal jsem, i zas procítíl; nebo mne zdřívoval Hospodin. **6** Nebuduť se báti mnoha tisíců lidí, kteříž se vůkol kladou proti mně. **7** Povstaniž, Hospodine, zachovej mne, Bože můj, kterýž jsi zbil všech nepřátel mých líce, a zuby bezbožníků zvýražel. **8** Tvéř, ó Hospodine, jest spasení, a nad lidem tvým požehnání tvé. (Sélah)

4 Přednímu zpěváku na neginot, žalm Davidův. Když volám, vyslyš mne, Bože spravedlnosti mé. Ty jsi mi v úzkosti prostranství způsoboval, smiluj se nade mnou, a vyslyš modlitbu mou. **2** Synové lidští, dokudž sláva má v potupě bude? Dlouhožil marnost milovati a lží hledati budete? (Sélah) **3** Vězte, žeť jest oddělil Hospodin sobě milého. Vyslyš' mne Hospodin, když k němu volati budu. **4** Uleknětež se a nehřešte, přemyšljuite o tom v srdci svém, na ložci svém, a umlkňte. (Sélah) **5** Obětujte oběti spravedlnosti, a doufejte v Hospodina. **6** Mnozí říkají: Ó bychom viděti mohli dobré věci. Hospodine, pozdvihni nad námi jasného oblíčeje svého, **7** I způsobiš radost v srdci mém větší, než oni mívají, když obilé a víno jejich se obrodí. **8** Ját' u

pokoji i lehnu i spáti budu; nebo ty, Hospodine, sám způsobiš mi bydlení bezpečné.

5 Přednímu zpěváku na nechilot, žalm Davidův. Slova má slyš, Hospodine, porozuměj tužebnému úpění mému. **2** Pozoruj hlas volání mého, králi můj a Bože můj; nebo se tobě modlím. **3** Hospodine, v jitře vyslyšíš hlas můj, v jitře předložím tobě žádost, a šetřit budu. **4** Nebo ty, ó Bože silný, neoblibuješ bezbožnosti, nemá místa u tebe nešlechetník. **5** Neostojí blázniví před očima tvýma, v nenávisti máš všecky činité nepravosti. **6** Zatratiš mluvíci lež. Člověka ukrutného a Istivého v ohavnosti má Hospodin. **7** Já pak ve množství milosrdenství tvého vejdu do domu tvého, klaněti se budu k svatému chrámu tvému v bázni tvé. **8** Hospodine, proved' mne v spravedlnosti své, pro ty, jenž mne střehou; spravuj přede mnou cestu svou. **9** Nebot' není v ústech jejich žádné upřímnosti, vnitřnosti jejich plné nešlechetnosti, hrob otevřený hrdlo jejich, jazykem svým lahodně mluví. **10** Zkaz je, ó Bože, nechat' padnou od rad svých; pro množství nešlechetnosti jejich rozptyl je, poněvadž odporní jsou tobě. **11** A at' se všickni v té doufající radují, na věky at' plésají, když je zastíratí budeš; at' se v tobě veselí, kteřížkoli milují jméno tvé. **12** Nebo ty, Hospodine, požehnáš spravedlivému, a jako štětem přívětivosti svou vůkol zastřeš jej.

6 Přednímu kantoru na neginot, k nízkému zpěvu, žalm Davidův. Hospodine, netresci mne v hněvě svém, ani v prchlosti své kárej mne. **2** Smiluj se nade mnou, Hospodine, nebot' jsem zemulený; uzdrav mne, Hospodine, nebo ztrnuly kosti mé. **3** Ano i duše má předěšena jest náramně, ty pak, Hospodine, až dokavad? **4** Navratiž se, Hospodine, a vyrhni duši mou; spomoz mi pro milosrdenství své. **5** Nebo mrtví nezpomínají na tebe, a v hrobě kdo tě bude oslavovat? (Sheol h7585) **6** Ustávám v úpění svém, ložce své každě noci svlažuji, slzami svými postel svou smáčím. **7** Šškvrla se zámutkem tvář má, sstarala se příčinou všech nepřátel mých. **8** Odstuptež ode mne všickni činité nepravosti; nebot' jest vyslyšel Hospodin hlas pláče mého. **9** Vyslyšel Hospodin pokornou modlitbu mou, Ho spodin modlitbu mou přijal. **10** Nechaž' se zastýd a předěší zřejmě všickni nepřátel moji, nechaž' jsou zpět obrácení a rychle zahanbeni.

7 Osvědčení neviny Davidovy, o čemž zpíval Hospodinu z příčiny slov Chusi syna Jeminova. Hospodine Bože můj, v tobě' doufám, vysvobod' mne ode všech protivníků mých, a vyrhni mne, **2** Aby neuchvátil jako lev duše mé, a neroztrhal, když by nebyl, kdo by vysvobodil. **3** Hospodine Bože můj, učinil-li jsem to, jest-li nepravost při mně, **4** Činil-li jsem zle tomu, kdož se ke mně pokojně choval, (nýbrž spomáhal jsem protivícímu se mi bez příčiny), **5** Nechat' stíhá nepřítel duši mou, i popadne, a pošlapá na zemi život můj, a slávu mou v prach uvede. (Sélah) **6** Povstaň, Hospodine, v hněvě svém, vyvys se proti vtěklostem mých nepřátel, a procít' ke mně, nebo jsi soud nařídil. **7** I shrne se k tobě shromáždění lidí; pro ně tedy u výsost navrat' se zase. **8** Hospodin souditi bude lidí. Sudiž mne, Hospodine, podlé spravedlnosti mé, a podlé nevinnosti mé, kteráž při mně jest. **9** Ó by již k skončení přišla nešlechetnost

bezbožných, spravedlivého pak abys utvrdil ty, kterýž zkušuješ srdce a ledví, Bože spravedlivý. **10** Bůh jest štíť můj, kterýž spaseny činí upříme srdcem. **11** Bůh jest soudce spravedlivý, Bůh silný hněvá se na bezbožného každý den. **12** Neobráť-li se, naostří meč svůj; lučiště své natáhl, a naměří je. **13** Připravil sobě i zbroj smrtelnou, střely své proti Škůdcům přistrojil. **14** Aj, rodí nepravost; nebo počav těžkou bolest, urodí lež. **15** Jámu kopal, i vykopal ji, ale padne do dolu, kterýž přistrojil. **16** Obrátit' se usilování jeho na hlavu jeho, a na vrch hlavy jeho nepravost jeho sstoupí. **17** Slaviti budu Hospodina podlé spravedlnosti jeho, a žalmy zpívati jménu Hospodina nejvyššího.

8 Přednímu zpěváku na gittejský nástroj, žalm Davidův. Hospodine Pane náš, jak důstojné jest jméno tvé na vší zemi! Nebo jsi vyvýšil slávu svou nad nebesa. **2** Z úst nemluvnátek a těch, jenž prší požívají, mocně dokazuješ síly z příčiny svých nepřátel, abys přítrž učinil protivníku a vymstívajícímu se. **3** Když spatruji nebesa tvá, dílo prstů tvých, měsíc a hvězdy, kteréž jsi tak upevnil, říkám: **4** Co jest člověk, že jsi nař pamětliv, a syn člověka, že jej navštěvuješ? **5** Nebo učinil jsi ho málo menšího andělů, slávou a ctí korunoval jsi jej. **6** Pánem jsi ho učinil nad dílem rukou svých, všecko jsi podložil pod nohy jeho: **7** Ovce i voly všecky, také i zvěř polní, **8** Ptactvo nebeské, i ryby mořské, a cožkoli chodí stezkami mořskými. **9** Hospodine Pane náš, jak důstojné jest jméno tvé na vší zemi!

9 Přednímu zpěváku na al mutlabben, žalm Davidův. Oslavovatí tě budu, Hospodine, celým srdcem svým, vypravovati budu všecky divné skutky tvé. **2** Radovati a veselití se budu v tobě, žalmy zpívati budu jménu tvému, ó Nejvyšší, **3** Proto že nepřátele moji jsou nazpět obráceni, že klesli, a zahynuli od tváří tvé. **4** Nebo jsi vyvedl soud můj a pří mou, posadilis se na stolici soudce spravedlivý. **5** Ohromil jsi národy, zatratilis bezbožníka, jméno jejich vyhladiil jsi na věčné věky. **6** Ó nepříteli, již-li jsou dokonány zhouby tvé na věky? Již-li jsi města podvrátil? Zahynula památná jejich s nimi. **7** Ale Hospodin na věky kraluje, připravil k soudu trůn svůj. **8** Ont' soudí sám okršlek v spravedlnosti, a výpověď činí národům v pravosti. **9** Hospodin zajistě jest útočiště chudého, útočiště v čas ssouzení. **10** I budou v tebe doufati, kteříž znají jméno tvé; nebo neopouští hledajících tě, Hospodine. **11** Žalmy zpívejte Hospodinu, přebývajícímu na Sionu, zvěstujte mezi národy skutky jeho. **12** Nebo on vyhledává krve, rozpoznává se na ni, aniž se zapomíná na křik utíšených. **13** Smiluj se nadem mnou, Hospodine, viz ssouzení mé od těch, kteříž mne nenávidí, ty, kterýž mne vyzdvihuješ z bran smrti, **14** Abych vypravoval všecky chvály tvé v branách dcery Sionské, a veselil se v spasení tvém. **15** Pohřízení jsou národové v jámě, kterouž udělali; v osidle, kterýž poléklí, uvázla noha jejich. **16** Příšel' jest v známost Hospodin, pomstu učiniv; v díle rukou svých zapleti se bezbožník. Higgaión (Sélah) **17** Obrácení budete bezbožníci do pekla, všickni národové, kterýž se zapomínají nad Bohem. (Sheol h7585) **18** Nebot' nebude dán chudý u věčné zapomenutí; očekávání ssouzených nezahyneť na věky. **19** Povstaniž, Hospodine, at' se nesilí člověk; národové budete souzeni před tebou. **20** Pust' na ně strach, ó Hospodine, at' tomu porozumějí národové, že smrtelní jsou. (Sélah)

10 Proč, ó Hospodine, stojíš zdaleka, a skrýváš se v čas ssouzení? **2** Z pychu bezbožník protivenství činí chudému. Ó by jati byli v zlých radách, kteréž vymýšlejí. **3** Nebot' se honosí bezbožník v lítostech života svého, a lakomý sobě pochlebuje, a Hospodina popouzí. **4** Bezbožník pro pýchu, kterouž na sobě prokazuje, nedbá na nic; všecka myšlení jeho jsou, že není Boha. **5** Dobře mu se daří na cestách jeho všelikého času, soudové tvoji vzdáleni jsou od něho, i na všecky nepřátele své fouká, **6** Ríkaje v srdci svém: Nepohnut' se od národu až do pronárodu, nebo ne bojím se zlého. **7** Ústa jeho plná jsou zlořečenství, i chytrosti a lsti; pod jazykem jeho trápení a starost. **8** Sedí v zálohách ve vsech a v skryších, aby zamordoval nevinného; očima svýma po chudém shpehuje. **9** Číhá v skrytě jako lev v jeskyni své, číhá, aby pochytil chudého, uchvacujej' jej, a táhne pod sítku svou. **10** Připadá a stuluje se, dokudž by nevpadlo v silné pazoury jeho shromázdění chudých. **11** Ríká v srdci svém: Zapomenut' jest Bůh silný, skryl tvář svou, nepohledí' na věky. **12** Povstaniž, Hospodine Bože silný, vznes ruku svou, nezapomínej se nad chudými. **13** Proč má bezbožník Boha popouzeti, říkaje v srdci svém, že toho vyhledávati nebudeš? **14** Díváš se do času, nebo ty nátlisk a bolest spatruješ, abys jim odplati rukou svou; na tebet' se spouští chudý, sirotku ty jsi spomocník. **15** Potří ráme bezbožného, a vyhledej nepravosti zlostného, tak aby neostál. **16** Hospodin jest králem věčných věků, národové z země své hynou. **17** Žádost ponížených vyslyšáš, Hospodine, utvrzuješ srdce jejich, ucha svého k nim nakloníješ, **18** Abys soud činil sirotku a ssouzenému, tak aby jich nessužoval více člověk bídny a zemský.

11 Přednímu zpěváku, žalm Davidův. V Hospodina doufám, kterakž tedy říkáte duši mé: Ulet' s hory své jako ptáče? **2** Nebo aj, bezbožníci napínají lučiště, příkládají šípy své na tětivo, aby stříleli skrytě na upříme srdcem. **3** Ale těmi usilovánimi zkažení budou; nebo spravedlivý co učinil? **4** Hospodin jest v chrámě svatém svém, trůn Hospodinův v nebi jest; oči jeho hledí, víčka jeho zkušují synů lidských. **5** Hospodin zkušuje spravedlivého, bezbožníka pak a milujícího nepravost nenávidí duše jeho. **6** Dštíti bude na bezbožníky uhlím řeřavým, ohněm a sirou, a duch vichřice bude částka kalicha jejich. **7** Nebo Hospodin spravedlivý jest, spravedlnost miluje, na upříme oči jeho patří.

12 Přednímu kantoru k nízkému zpěvu, žalm Davidův. Spomoz, ó Hospodine; nebo se již nenalézá milosrdného, a vyhynuli věrní z synů lidských. **2** Lež mluví jeden každý s blížním svým, rty úlisnými z srdce dvojitého řeči vynášejí. **3** O by vyplénil Hospodin všeliké rty úlisné, a jazyk velikolumvný, **4** Kteříž říkají: Jazykem svým přemůžeme, mámet' ústa svá s sebou, kdo jest pámem naším? **5** Pro zhoubu chudých, pro úpění nuzných již povstanu, praví Hospodin, v bezpečnosti postavím toho, na nějž polečeno bylo. **6** Výmluvnosti Hospodinovy jsou výmluvnosti čisté, jako stříbro v hliněné peci přehnané a sedmkrát zprubované. **7** Ty, Hospodine, jim spomáhati budeš, a ostržíti každého od národu tohoto až na věky. **8** Vůkol a vůkol

bezbožní se protulují, když takoví ničemní vyvýšeni bývají mezi syny lidskými.

13 Přednímu zpěváku, žalm Davidů. Až dokud, Hospodine?

Což se na věky zapomeneš na mne? Dokudž tvář svou skrývatí budeš přede mnou? 2 Dokud rady vyhledávatí budu v myslí své, a den ode dne svíratí se v srdci svém? Až dokud se zpínatí bude nepřítel můj nade mnou? 3 Vzhlédni, vyslyš mne, Hospodine Bože můj, osvět oči mé, abych neusnul snem smrti, 4 A aby neřekl nepřítel můj: Svitězil jsem nad ním, a nepřátelé moji aby neplésali, jestliže bych se poklesl. 5 Ját' zajisté v milosrdenství tvém doufám, plésati bude srdce mé v spasení tvém; 6 zpívati budu Hospodinu, že jest mi tak dobré učinil.

14 Přednímu zpěváku, píseň Davidova. Říká blázen v srdci svém: Není Boha. Porušení jsou, a ohavní v snažnostech; není, kdo by činil dobré. 2 Hospodin s nebe popatřil na syny lidské, aby viděl, byl-li by kdo rozumný a hledající Boha. 3 Všickni se odvrátili, napořád neužiteční učiněni jsou; není, kdo by činil dobré, není ani jednoho. 4 Zdaliž nevědí všickni činitelé nepravosti, že zžírají lid můj, jako by chléb jedli? Hospodina pak nevzývají. 5 Tehdáž se náramně strašili budou; nebo Bůh jest v rodině spravedlivého. 6 Radu chudého potupujete, ale Hospodin jest naděje jeho. 7 Ó by z Siona dáno bylo spasení Izraelovi. Když Hospodin zase přivede zajaté lidu svého, plésati bude Jakob, a veseliti se Izrael.

15 Žalm Davidů. Hospodine, kdo bude přebývati v stánku tvém? Kdo bydliti bude na hoře svaté tvé? 2 Ten, kdož chodí v upřímnosti, a ční spravedlnost, a mluví pravdu z srdce svého. 3 Kdož neutráhá jazykem svým, bližnímu svému nečini zlého, a potupy neuvodí na bližního svého. 4 Ten, před jehož očima v nevážnosti jest zavržený, v poctivosti pak bojící se Hospodina; a přísahli-li by i se škodou, však toho nemění. 5 Kdož peněz svých nedává na lichvu, a daru proti nevinnému nebeče. Kdož tyto věci činí, nepohnet' se na věky.

16 Zlatý zpěv Davidů. Ostríhej mne, Bože silný, nebot' v tebe doufám. 2 Rciž, duše má, Hospodinu: Ty jsi Pán můj, dobrota má nic tobě neprospěje. 3 Ale svatým, kteříž jsou na zemi, a znamenitým, v nichž všecka lítost má. 4 Rozmnožují bolesti své ti, kteříž k cizímu bohu chvátají; neokusí oběti jejich ze krve, aniž vezmu jména jejich ve rty své. 5 Hospodin jest částka dílu mého a kalicha mého; ty zdržuješ los můj. 6 Provazcové padli mi na místech veselých, a dědictví rozkošné dostalo se mi. 7 Dobročeští budu Hospodinu, kterýž mi radí; nebo i v noci vyučují mne ledví má. 8 Představují Hospodina před obličejem svůj vždycky, a když' jest mi po pravici, nikoli se nepohnu. 9 Z té příčiny rozveselilo se srdce mé, a zplésala sláva má, ano i tělo mé v bezpečnosti přebývati bude. 10 Nebo nenecháš duše mé v pekle, aniž dopustíš svatému svému viděti porušení. (Sheol h7585) 11 Známou učiníš mi cestu života; sytost hojného veselí jest před obličejem tvým, a dokonalé utěšení po pravici tvé až na věky.

17 Modlitba Davidova. Vyslyš, Hospodine, spravedlnost, a pozoruj volání mého; nakloň uši k modlitbě mé, kteráž jest beze vší rtů ošemetnosti. 2 Od tváři tvé vyjdí soud můj, oči tvé nechat' patří na upřímnost. 3 Zkusils srdce mého, navštívils je v noci; ohněm jsi mne zpružoval, aníž jsi co shledal; to, což myslím, nepředstihá úst mých. 4 Z strany pak skutků lidských, já podlé slova rtů tvých vystříhal jsem se stezky zhoubce. 5 Zdržuj kroky mé na cestách svých, aby se neuchylovaly nohy mé. 6 Já volám k tobě, nebo vyslycháš mne, ó Bože silný; nakloň ke mně ucha svého, a slyš řeč mou. 7 Prokaž milosrdenství svá, naději majících ochránce před těmi, kteříž povstávají proti pravici tvé. 8 Ostříhej mne jako zřítelnice oka, v stínu křídel svých skrej mne, 9 Od tváři bezbožných těch, kteříž mne hubí, od nepřátel mých úhlavních obklíčujících mne, 10 Kteříž tukem svým zarostli, mluví pyšně ústy svými. 11 Již' i kroky naše předstihají, oči své obrácené mají, aby nás porazili na zem. 12 Každý z nich podoben jest lvu žádostivému loupeže, a lvíčeti sedicímu v skryši. 13 Povstání, Hospodine, předejdí tváři jeho, sehní jej, a vyrhni duši mou od bezbožníka mečem svým, 14 Rukou svou od lidí, ó Hospodine, od lidí světských, jichžto oddíl jest v tomto životě, a jejichž břicho ty z špičky své napříruje. Čímž i synové jejich nasyceni bývají, a ostatků zanechávají maličkým svým. 15 Já pak v spravedlnosti spárovati budu tvář tvou; nasycen budu obrazem tvým, když procítím.

18 Přednímu zpěváku, služebníka Hospodinova Davida, kteříž mluvil Hospodinu slova písňě této v ten den, v němž ho vysvobodil Hospodin z ruky všech nepřátel jeho i z ruky Saulovy, a řekl: Z vnitřnosti srdce miluji tě, Hospodine, sílo má. 2 Hospodin skála má a hrad můj, i vysvoboditel můj, Bůh silný můj, skála má, v němž naději skladám, štit můj a roh spasení mého, mé útočiště. 3 Chvály hodného vzýval jsem Hospodina, a od nepřátel svých byl jsem vyproštěn. 4 Obklíčily mne byly bolesti smrti, a proudové nešlechetných předěsili mne. 5 Byly' jsou mne obklíčily bolesti hrobu, osídla smrti zachvátila mne. (Sheol h7585) 6 V úzkosti své vzýval jsem Hospodina, a k Bohu svému volal jsem, i vyslyšel z chrámu svého hlas můj, a volání mé před obličejem jeho přišlo v uši jeho. 7 Tehdy pohnula se a zatřásla země, základové hor pohnuli se, a třáslí se pro rozněvání jeho. 8 Dým vystupoval z chřípí jeho, a oheň zžírající z úst jeho, od něhož se uhlí rozpálico. 9 Nakloniv nebes, sstoupil, a mrákota byla pod nohami jeho. 10 A sedě na cherubínu, letěl, letěl na perí větrovém. 11 Udělal sobě z temností skryši, vůkol sebe stánek svůj z temných vod a hustých oblaků. 12 Od blesku před ním oblakové jeho rozehnání jsou, krupobití i uhlí řeřavé. 13 I hřímal na nebi Hospodin, a Nejvyšší vydal zvuk svůj, i krupobití a uhlí řeřavé. 14 Vyštřelil i střely své, a rozptýlil je, a blýskáním častým porazil je. 15 I ukázaly se hlubiny vod, a odkryti jsou základové okršliku pro žehráni tvé, Hospodine, pro dchnutí větru chřípí tvých. 16 Poslav s výsostí, uchopil mne, vytáhl mne z velkých vod. 17 Vytrhl mne od nepřítele mého silného, a od těch, kteříž mne nenáviděli, ačkoli silnější mne byli. 18 Předstihl' jsou mne byli v den trápení mého, ale Hospodin byl mi podpora. 19 Kterýž vyvedl mne na prostranno, vytrhl mne, nebo mne sobě oblíbil. 20 Odplatil mi Hospodin podlé spravedlnosti mé, podlé čistoty rukou mých nahradil mi. 21 Nebo

jsem ostříhal cest Hesopodinových, aniž jsem se bezbožně strhl Boha svého. 22 Všickni zajisté soudové jeho jsou přede mnou, a ustanovení jeho neodložil jsem od sebe. 23 Nýbrž upříme choval jsem se k němu, a vystříhal jsem se nepravosti své. 24 Protož odplatil mi Hesopodin podlé spravedlnosti mé, podlé čistoty rukou mých, kteráž jest před očima jeho. 25 Ty, Pane, s milosrdným milosrdně nakládáš, a k člověku upřímu upříme se máš. 26 K sprostnému sprostně se ukazuješ, a s pěvračeným pěvračeně zacházíš. 27 Lid pak ssouzený vysvobozejš, a oči vysoké snižejš. 28 Ty zajisté rozsvěcejš svíci mou; Hesopodin Bůh můj osvěceje temnosti mé. 29 Nebo v tobě proběhl jsem vojsko, a v Bohu svém přeskóčil jsem i zed. 30 Boha tohoto silného cesta jest dokonalá, výmluvnosti Hesopodinovy jsou přečítěné, ont jest štíť všech, kteříž v něho doufají. 31 Nebo kdo jest Bohem kromě Hesopodina, a kdo skalou kromě Boha našeho? 32 Ten Bůh silný přepasuje mne udatností, a činí dokonalou cestu mou. 33 Činí nohy mé jako laní, a na vysokostech mých postavuje mne. 34 Učí ruce mé boji, tak že lámi i lučiště ocelivé rukama svýma. 35 Tys mi také dodal štítu spasení svého, a pravice tvá podpírala mne, a dobrotvost tvá mne zvelebila. 36 Rozšířil jsi krokům mým místo pode mnou, a nepodvrty se nohy mé. 37 Honil jsem nepřátele své, a postihl jsem je, aniž jsem se navrátil, až jsem je vyhubil. 38 Tak jsem je zranil, že nemohli povstat, padše pod nohy mé. 39 Ty jsi zajisté mne přepásal udatností k boji, povstávající proti mně sehnul jsi pode mne. 40 Nýbrž dals mišíji nepřátele mých, abych ty, kteříž mne nenáviděl, vyplénil. 41 Volalit' jsou, ale nebylo spomocníka k Hesopodinu, ale nevyslyšel jich. 42 I potřel jsem je jako prach u povětří, jako bláto na ulicích rozšlapal jsem je. 43 Ty jsi mne vyprostil z různíc lidu, a postavilis mne v hlavu národům; lid, kteréhož jsem neznal, sloužil mi. 44 Jakž jen zaslechl, uposlechl mne, cizozemci ihali mi. 45 Cizozemci svadli a třásli se v ohradách svých. 46 Žív' jest Hesopodin, a požehnaná skála má; protož bud' vyvýšován Bůh spasení mého. 47 Bůh silný, kterýž mě pomsty poroučí, a podmaňuje mi lidí. 48 Ty jsi vysvoboditel můj z moci nepřátele mých, také i nad povstávající proti mně vyvýšils mne, a od člověka ukrutného vyprostilis mne. 49 A protož chválit' tě budu mezi národy, ó Hesopodine, a jménu tvému žalmy prozpěvovati, 50 Kterýž tak důstojně vysvobozejš krále svého, a činiš milosrdenství pomazanému svému Davidovi, i semení jeho až na věky.

19 Přednímu z kantorů, žalm Davidův. Nebesa vypravují slávu Boha silného, a dílo rukou jeho obloha zvěstuje. 2 Den po dni vynáší řeč, a noc po noci ukazuje umění. 3 Není řeč ani slov, kdež by nemohl slyšán být hlas jejich. 4 Po vši zemi rozchází se zpráva jejich, až do končin okršku slova jich, slunci pak rozbil stánek na nich. 5 Kterýž jako ženich vychází z pokoji svého, veselí se jako udatný rek, cestou běžeti maje. 6 Od končin nebes východ jeho, a obcházení jeho až zase do končin jejich, a ničeho není, což by se ukryti mohlo před horkostí jeho. 7 Zákon Hesopodinův jest dokonalý, očerstvující duši, Hesopodinovo svědectví pravé, moudrost dávající neumělým. 8 Rozkazové Hesopodinovi přímí, obveselující srdce, přikázaní Hesopodinovo čisté, osvěcující oči. 9 Bázeň Hesopodinova čistá,

zůstávající na věky, soudové Hesopodinovi praví, a k tomu i spravedliví. 10 Mnohem žádostivější jsou než zlato, a než mnoho ryzího zlata, sladší než med a stred z pláštů. 11 Služebník tvůj zajisté jimi osvěcován bývá, a kdož jich ostříhá, užitek hojný má. 12 Ale poblouzením kdo vyrozumí? Protož i od tajných očist' mne. 13 I od zúmyslných zdrží služebníka svého, aby nade mnou nepanovali, a tehdy dokonalý budu, a očištěný od přestoupení velikého. 14 Oť at' jsou slova úst mých tobě příjemná, i pěremování srdce mého před tebou, Hesopodine skálo má, a vykupitel můj.

20 Přednímu zpěváku, žalm Davidův. Vyslyšiž tě Hesopodin v den ssoužení, k zvýšení té přived' jméno Boha Jákobova. 2 Sešliž tobě pomoc z svatyně, a z Siona utvruj tě. 3 Ropzomeníž se na všecky oběti tvé, a zápalý tvé v popel obrat'. (Sélah) 4 Dejž tobě vše podlé srdce tvého, a všelikou radu tvou vyplň. 5 I budeme prozpěvovati o spasení tvém, a ve jménu Boha našeho korouhve vyzdvihneme; naplníž Hesopodin všecky prosby tvé. 6 Nyníž jsme poznali, že Hesopodin zachoval svého pomazaného, a že jej vyslyšel s nebe svatého svého; nebo v jeho přesilné pravici jest spasení. 7 Tito v vozích, jiní v koních doufají, ale my jméno Hesopodina Boha našeho sobě připomínáme. 8 A protož oni sehnuti jsou, a padli, ale my povstali jsme, a zmužile stojíme. 9 Hesopodine, zachovávejž nás, i král at' slyší nás, když k němu volati budeme.

21 Přednímu z kantorů, žalm Davidův. Hesopodine, v síle tvé raduje se král, a v spasení tvém veselí se přenáramně. 2 Žádost srdce jeho dal jsi jemu, a prosbě rtů jeho neodepřel jsi. (Sélah) 3 Předšel jsi jej zajisté hojným požehnáním, vstavil jsi na hlavu jeho korunu z ryzího zlata. 4 Života požádal od tebe, a dal jsi mu prodlení dnů na věky věků. 5 Veliká jest sláva jeho v spasení tvém, důstojnosti a krásou přioděl jsi jej. 6 Nebo jsi jej vystavil za příklad hojného požehnání až na věky, rozveselil jsi jej radostí obličeje svého. 7 A poněvadž král doufá v Hesopodinu, a v milosrdenství Nejvyššího, nepohnet' se. 8 Najdet' ruka tvá všecky nepřátele své, dosáhne pravice tvá těch, kteříž tě nenávidí. 9 Uvržeš je jako do peci ohnivé v čas rozhněvání svého; Hesopodin v prchlosti své sehní je, a oheň sžíre je. 10 Plémě jejich z země vyhlaďš, a símě jejich z synů lidských, 11 Nebo jsou proti tobě ukládali zlost, myslili na nešlechetnost, ač ji dovesti nemohli. 12 Protož je vystavíš za cíl, na tětiva svá přikládati budeš proti tváři jejich. 13 Zjeviž se, ó Hesopodine, v síle své, a budemet' zpívati a oslavovati udatnost tvou.

22 Přednímu zpěváku k času jitřnímu, žalm Davidův. Bože můj, Bože můj, pročež jsi mne opustil? Vzdálilis se od spasení mého a od slov naříkání mého. 2 Bože můj, přes celý den volám, a neslyšíš, i v noci, a nemohu se utajiti. 3 Ty zajisté jsi svatý, zůstávající vždycky k veliké chvále Izraelovi. 4 V tobě' doufali otcové naši, doufali, a vysvobozovali je. 5 K tobě volávali, a spomáhali jím; v tobě doufali, a nebyvali zahanbeni. 6 Já pak černi jsem, a ne člověk, útržka lidská a povrhel vůbec. 7 Všickni, kteříž mne vidí, posmívají se mi, ošklebují se, a hlavami potřásají, říkajíce: 8 Spustiltě se na Hesopodina, necht' ho vysvobodí; nechat' jej vyrhne, poněvadž

se mu v něm zalíbilo. **9** Ješto ty jsi, kterýž jsi mne vyvedl z života, ustavil mne v doufání při prších matky mé. **10** Na tebet' jsem uvřen od narození svého, od života matky mé Bůh můj ty jsi. **11** Nevzdaluj se ode mne, nebo ssoužení blízké jest, a nemám spomocníka. **12** Obklíčují' mne býkové množí, silní volové z Bázan obstopují mne. **13** Otvírají na mne ústa svá, jako lev rozsápavající a řvoucí. **14** Jako voda rozplynul jsem se, a rozstoupily se všecky kosti mé, a srdce mé jako vosk rozpustilo se u prostřed vnitřností mých. **15** Vyprahlala jako střepina síla má, a jazyk můj přilnul k dásním mým, anobrž v prachu smrti položil mne. **16** Nebo psi obskočili mne, rota zlostníků oblehlala mne, zprobijeli ruce mé i nohy mé. **17** Mohl bych scísti všecky kosti své, oni pak hledí na mne, a dívají se mi. **18** Dělí mezi sebou roucha má, a o můj oděv mecí los. **19** Ale ty, Hospodine, nevzdaluj se, sílo má, přispěj k spomožení mému. **20** Vychvat od meče duši mou, a z moci psů jedinkou mou. **21** Zachovej mne od úst lva, a od rohů jednorožcových vyprost' mne. **22** I budu vypravovati bratřím svým o jménu tvém, u prostřed shromáždění chvaliti té budu, řka: **23** Kteríž se bojíte Hospodina, chvalte jej, všecko símě Jákobovo čtěte jej, a boj se ho všecka rodino Izraelova. **24** Nebo nepohrdá, ani se odvrací od trápení ztrápeného, aniž skrývá tvář své od něho, nýbrž když k němu volá, vyslychá jej. **25** O tobě chvála má v shromáždění velikém, sliby své plniti budu před těmi, kteříž se bojí tebe. **26** Jistí budou tiší a nasyceni budou, chváliti budou Hospodina ti, kteříž ho hledají, živo bude srdece vaše na věky. **27** Rozpomenou a obrátí se k Hospodinu všecky končiny země, a skláněti se budou před ním všecky čeleďi národu. **28** Nebo Hospodinovo jest království, a onť panuje nad národy. **29** Jistí budou a skláněti se před ním všeckni tuční země, jemu se klaněti budou všeckni sstupující do prachu, a kteříž duše své nemohou při životu zachovati. **30** Símě jejich sloužiti mu bude, a přičteno bude ku Pánu v každém věku. **31** Přijdout', a lidu, kterýž z nich vyjde, vypravovati budou spravedlnost jeho; nebo ji skutkem vykonal.

23 Žalm Davidův. Hospodin jest můj pastýř, nebudu mít nedostatku. **2** Na pastvách zelených pase mne, k vodám tichým mne přivodí. **3** Duši mou očerstvuje, vodí mne po stezkách spravedlnosti pro jméno své. **4** Byť mi se dostało jítí přes údolí stínu smrti, nebudut' se báti zlého, nebo ty se mnou jsi; prut tvůj a hůl tvá, tot' mne potěšuje. **5** Strojíš stůl před oblíčejem mým naproti mým nepřátelům, pomazuješ olejem hlavy mé, kalich můj naléváš, až oplyvá. **6** Nadto i dobrota a milosrdenství následovati mne budou po všecky dny života mého, a přebývati budu v domě Hospodinově za dlouhé časy.

24 Žalm Davidův. Hospodinova jest země, a plnost její, okršlek země, i ti, kteříž obývají na něm. **2** Nebo on ji na moři založil, a na řekách upevnil ji. **3** Kdo vstoupí na horu Hospodinovu? A kdo stane na místě svatém jeho? **4** Ten, kdož jest rukou nevinných, a srdce čistého, kdož neobrací duše své k marnosti, a nepřisahá Istvě. **5** Ten přijme požehnání od Hospodina, a spravedlnost od Boha spasitele svého. **6** Tot' jest národ hledajících jeho, hledajících tvář tvé, ó Bože Jákobův. (Sélah) **7** Pozdvihnětež, ó brány, svrchků svých, pozdvihnětež se vrata věčná, aby vjiti mohl král slávy. **8** Kdož jest to ten král

slávy? Hospodin silný a mocný, Hospodin udatný válečník. **9** Pozdvihnětež, ó brány, svrchků svých, pozdvihněte se vrata věčná, aby vjiti mohl král slávy. **10** Kdož jest to ten král slávy? Hospodin zástupů, onť jest král slávy. (Sélah)

25 Žalm Davidův. K tobě', Hospodine, duše své pozdvihuji.

2 Bože můj, v tobě' naději skládám, nech' nejsem zahanben, aby se neradovali nepřátele moji nadě mnou. **3** A takť i všeckni, kteříž na tě očekávají, zahanbeni nebudou; zahanbeni budou, kteříž se převráceně mají bez příčiny. **4** Cesty své, Hospodine, uved' mi v známost, a stezkám svým vyuč mne. **5** Dej, at' chodím v pravdě tvé, a poučuj mne; nebo ty jsi Bůh spasitel můj, na tebet' očekávám dne každého. **6** Rozpomeř se na slitování svá, Hospodine, a na milosrdenství svá, kteráž jsou od věků. **7** Hřichů mladosti mé a přestoupení mých nezpomínej, ale podlé milosrdenství svého pamětliv bud' na mne pro dobrotu svou, Hospodine. **8** Dobrý a přímý jest Hospodin, a protož vyučuje hříšníky cestě své. **9** Působí to, aby tiší chodili v soudu, a vyučuje tiché cestě své. **10** Všecky stezky Hospodinovy jsou milosrdenství a pravda tém, kteříž ostříhají smlouvy jeho a svědecť jeho. **11** Pro jméno své, Hospodine, odpust' nepravost mou, nebot' jest veliká. **12** Který jest člověk, ještě se bojí Hospodina, jehož vyučuje, kterou by cestu vyvolití měl? **13** Duše jeho v dobrém přebývati bude, a símě jeho dědičně obdrží zemi. **14** Tajemství Hospodinovo zjevně jest tém, kteříž se jeho bojí, a v známost jím uvodí smlouvu svou. **15** Oči mé vždycky patří k Hospodinu, on zajisté z leči vyvodí nohy mé. **16** Popatříž na mne, a smiluj se nadě mnou, nebot' jsem opuštěný a strápený. **17** Ssoužení srdce mého rozmnožují se, z úzkostí mých vyved' mne. **18** Viz trápení mé a bídu mou, a odpust' všecky hříchy mé. **19** Viz nepřátele mé, jak mnozí jsou, a nenávistí nešlechetnou nenávidí mne. **20** Ostříhej duše mé, a vytřnici mne, at' nejsem zahanben, nebot' v tebe doufám. **21** Sprostrost a upřímnost nechat' mne ostříhají, nebo na tě očekávám. **22** Vykup, ó Bože, Izraele ze všelijakých úzkostí jeho.

26 Žalm Davidův. Sud' mne, Hospodine, nebo já v upřímnosti

své chodím, a v tě Hospodina doufám, nepohnut' se. **2** Zprubujž mne, Hospodine, a zkus mne, přepal ledví má i srdce mé. **3** Milosrdenství tvé zajisté před očima mýma jest, a chodím stále v pravdě tvé. **4** S lidmi marnými nesedám, a s pokrytcí v spolek nevcházím. **5** V nenávisti mám shromáždění zlostníků, a s bezbožnými se neusazuju. **6** Umývám v nevinnosti ruce své, postavuji se při oltáři tvém, Hospodine, **7** Abych tě hlasitě chválil, a vypravoval všecky divné skutky tvé. **8** Hospodine, jáť miluji obydí domu tvého, a místo příbytu slávy tvé. **9** Nezahrnujž s hříšnými duše mé, a s lidmi vražednlými života mého, **10** V jejichž rukou jest nešlechetnost, a pravice jejich vzátků plná. **11** Já pak v upřímnosti své chodím, vykupiž mne, a smiluj se nadě mnou. **12** Noha má stojí na rovině, v shromážděních svatých dobrořečiti budu Hospodinu.

27 Davidův. Hospodin světlo mé a spasení mé, kohož se

budu báti? Hospodin síla života mého, kohož se budu strašiti? **2** Útok učinivše na mne zlostníci, k sežráni těla mého,

protivníci moji a nepřátelé moji, sami se potkli a padli. 3 Protož byt' i stany své proti mně rozbili, nebude se lekatí srdce mé; byt' se pozdvihla proti mně i válka, na tot' se já spouštím. 4 Jedné věci žádal jsem od Hospodina, téť vždy hledati budu: Abych přebýval v domě Hospodinově po všecky dny života svého, a spatřoval okrasu Hospodinovu, a zpytoval v chrámě jeho. 5 Nebo tu mne ukryje v stánku svém, v den zlý schová mne v skrýši stanu svého, a na skálu vyzdívne mne. 6 A tak vyvýšena bude hlava má nad nepřátely mými, kteříž mne obklíčili; i budu obětovati v stánku jeho oběti plésání, prozpěvovati a chvály vzdávati budu Hospodinu. 7 Slyš mne, Hospodine, hlasem volajícího, a smiluj se nade mnou, i vyslyš mne. 8 O tobě přemýší srdce mé, že velíš, řka: Hledejte tváři mé, a protož tváři tvé, Hospodine, hledati budu. 9 Neskrývej tváři své přede mnou, aniž zamítej v hněvě služebníka svého; spomožení mé býval jsi, neopouštěj mne, aniž se mne zhoštuj, Bože spasení mého. 10 Ačkoli otec můj a matka má mne opustili, Hospodin však mne k sobě přivine. 11 Vyuč mne, Hospodine, cestě své, a ved' mne po stezce přímé pro ty, jenž mne střehou. 12 Nevydávej mne lítosti protivníků mých, nebot' by ostáli proti mně svědkové lživí, i ten, jenž dýše ukrutností. 13 Bycht' nevěří, že užívati budu dobraty Hospodinovy v zemi živých, nikoli bych neostál. 14 Očekávej na Hospodina, posílř se, a ont' posilní srdce tvého; protož očekávej na Hospodina.

28 Davidův. K tobě', Hospodine, volám, skálo má, neodmlčujž mi se, abych, neozval-li bys mi se, nebyl podobný učiněn těm, kteříž sstupují do hrobu. 2 Vystýchej hlas pokorných modliteb mých, kdyžkoli k tobě volám, když pozdvihuji rukou svých k svatyni svatosti tvé. 3 Nezahrnuj mne s bezbožníky, a s těmi, kteříž pásí nepravost, kteříž mluvívají pokoj s bližními svými, ale převrácenosť jest v srdcích jejich. 4 Dejž jím podlé skutků jejich, a podlé zlosti nešlechetnosť jejich; podlé práce rukou jejich dej jim, zaplat' jim zaslouženou mzdu jejich. 5 Nebo nechtí myslí přiložiti k skutkům Hospodinovým, a k dílu rukou jeho; protož podvrátí je, a nebude jich vzdělávati. 6 Požehnaný Hospodin, nebo vyslyšel hlas pokorných modliteb mých. 7 Hospodin jest síla má a štíť můj, v něm' jest složilo naději srdce mé, a dána mi pomoc; protož se veselí srdce mé, a písničkou svou oslavovati jej budu. 8 Hospodin jest síla svých, a síla hojněho spasení pomazaného svého on jest. 9 Spas lid svůj, Hospodine, a požehnej dědictví svému, a pas je, i vyvýš je až na věky.

29 Žalm Davidův. Vzdejte Hospodinu, velikomocní, vzdejte Hospodinu čest a sílu. 2 Vzdejte Hospodinu slávu jména jeho, sklánějte se Hospodinu v ozdobě svatosti. 3 Hlas Hospodinův nad vodami, Bůh silný slávy hřimání vzbuzuje, Hospodin to činí nad vodami mnohými. 4 Hlas Hospodinův přichází s mocí, hlas Hospodinův s velebností. 5 Hlas Hospodinův láme cedry, rozrážit' Hospodin cedry Libánské. 6 A činí, aby skákali jako telata, Libán a Sirion, jako mladý jednorozec. 7 Hlas Hospodinův rozkresává plamen ohně. 8 Hlas Hospodinův k bolesti přivedí poušť, k bolesti přivedí Hospodin poušť Kádes. 9 Hlas Hospodinův to činí, že laně plodu pozbývají, obnažuje i lesy, ale v chrámě svém všecku svou slávu vypravuje. 10

Hospodin nad potopou seděl, a budet' seděti Hospodin, jsa králem i na věky. 11 Hospodin silou lid svůj daří, Hospodin požehná lidu svému v pokoji.

30 Žalm písne, při posvěcení domu Davidova. Vyvyšovati tě budu, Hospodine, nebo jsi vyvýšil mne, aniž jsi obradoval nepřátel mých nade mnou. 2 Hospodine Bože můj, k tobě' jsem volal, a uzdravil jsi mne. 3 Hospodine, vyvedl jsi z pekla duši mou, obživil jsi mne, abych s jinými nesstoupil do hrobu. (*Sheol h7585*) 4 Žalmy zpívejte Hospodinu svatí jeho, a oslavujte památku svatosti jeho. 5 Nebo na kraticko trvá v hněvě svém, všecken pak život v dobré líbeznosti své; z večera potrvá pláč, ale z jitra navráti se prozpěvování. 6 I já jsem řekl, když mi se štastné vedlo: Nepohnu se na věky. 7 Nebo ty, Hospodine, podlé dobré líbezné vůle své silou upevnil jsi horu mou, ale jakž jsi skryl tvář svou, byl jsem přestrašen. 8 I volal jsem k tobě, Hospodine, Pánu pokorně jsem se modlil, řka: 9 Jaký bude užitek z mé krve, jestliže sstoupím do jámy? Zdaliž tě prach oslavovati bude? Zdaliž zvěstovati bude pravdu tvou? 10 Vyslyši, Hospodine, a smiluj se nade mnou, Hospodine, budiž můj spomocník. 11 I obrátil jsi mi pláč můj v plésání, odvázal jsi pytel můj, a přepásals mne veselím. 12 Protož tobě žalmy zpívati bude jazyk můj, a nebude mlčeti. Hospodine Bože můj, na věky tě oslavovati budu.

31 Přednímu zpěváku, žalm Davidův. V tebe, Hospodine, doufám, nedejž mi zahanbenu byti na věky, pro spravedlnost svou vsvobod' mne. 2 Nakloň ke mně ucha svého, rychle vytřnhi mne; budiž mi pevnou skalou a domem ohrazeným, abys mne zachoval. 3 Nebo skála má a hrad můj ty jsi, protož pro jméno své ved' i doved' mne. 4 Vyved' mne z leči, kterouž polékli na mne; nebo síla má ty jsi. 5 V ruce tvé poroučím ducha svého, nebo jsi mne vykoupil, Hospodine, Bože silný a věrný. 6 Nenávidím těch, kteříž následují pouhých marností, nebo já v Hospodinu naději skladám. 7 Plésati a radovati se budu v milosrdenství tvém, že jsi vzezřel na mé trápení, a poznal jsi v ssouzení duši mou. 8 Aniž jsi mne zavřel v ruce nepřitele, ale postavil jsi na širokosti nohy mé. 9 Smiluj se nade mnou, Hospodine, nebo jsem ssouzen, tak že usvadla zámutkem tvář má, duše má, i život můj. 10 Žalostí zajisté zhynulo zdraví mé, a léta má od úpění, zemdlena bídou mou síla má, a kosti mé vyprahly. 11 U všech nepřátel svých jsem v pohanění, a nejvíce u sousedů, známým pak svým jsem strašidlem; kteříž mne vídají vně, utíkají přede mnou. 12 Vyšel jsem z paměti tak, jako mrtvý, učiněn jsem jako nádoba rozražená. 13 Nebo slýchám utrhlání mnohých, strach odevšad, když se proti mně spolu puntují, Iste v přemýšlejice, jak by odjali duši mou. 14 Ale já v tobě naději skladám, Hospodine; řekl jsem: Bůh můj jsi ty. 15 V rukou tvých jsou časové moji, vytřnhi mne z ruky nepřátel mých a těch, kteříž mne stihají. 16 Osvět' tvář svou nad služebníkem svým, zachovej mne pro milosrdenství své. 17 Hospodine, at' nejsem zahanben, nebo jsem tě vzýval; nechat' jsou zahanbeni bezbožníci, a skroceni v pekle. (*Sheol h7585*) 18 Onémějte rtové lživí, kteříž mluví proti spravedlivému tvrdé, pyšné a s potupou. 19 Ó jak veliká jest dobrotvost tvá, kterouž jsi odložil těm, jenž se bojí tebe, a kterouž jsi činival doufajícím v

tebe před syny lidskými. 20 Ty je skrýváš v skrýši oblíčeje svého před vysokomyslostí člověka, skrýváš je jako v stanu před jazyky svárlivými. 21 Pozechnaný bud' Hospodin, nebo prokázel ke mně divné milosrdenství své jako v městě ohraženém. 22 Já zajisté když jsem pospíchal, řekl jsem: Zavržený jsem od očí tvých, ale ty jsi vyslyšel hlas pokorných modliteb mých, když jsem k tobě volal. 23 Milujete Hospodina všickni svatí jeho, neboť ostříhá věřících Hospodin, a též odplácí vrchovaté tomu, kdož pýchu provodí. 24 Zmužile sobě číste, (a posilný Bůh srdce vašeho), všickni, kteříž nadějí máte v Hospodinu.

32 Žalm Davidův vyučující. Blahoslavený jest ten, jemuž odpuštěno přestoupení, a jehož hřich přikryt jest. 2 Blahoslavený člověk, jemuž nepočítá Hospodin nepravosti, a v jehož duchu Istri není. 3 Já když jsem mlíčel, prahly kosti mé v úpění mé každého dne. 4 Nebo dnem i nocí obtížena byla nade mnou ruka tvá, tak že přirozená vlnkost má obrátila se v sucho letní. (Sélah) 5 Protož hřich svůj oznamil jsem tobě, a nepravosti své jsem neukryl. Řekl jsem: Vyznám na sebe Hospodinu přestoupení svá, a ty jsi odpustil nepravost hřichu mého. (Sélah) 6 Za to se tobě bude modlit každý svatý, v času příhodnému k nalezení tebe; pročež vody mnohé v rozvodnění k němu nedosáhnou. 7 Ty jsi skrýše má, od ssoužení zachováš mne, a plésáním vítězným obdaříš. (Sélah) 8 Já tobě k srozumění posloužím, a vyučím tě cestě, po niž bys choditi měl; dámt' radu, oči své na té obrátě. 9 Nebyvaje jako kůň a jako mezek, kteříž rozumu nemají, jejichž ústa uzdou a udivily sevřítí mušíš, aby tobě neškodili. 10 Mnohé bolesti jsou bezbožníka, ale toho, jenž nadějí skládá v Hospodinu, milosrdenství obklíčí. 11 Radujte se v Hospodinu, a plésejte spravedliví, a prozpívajte všickni srdce upřímejho.

33 Veselte se spravedliví v Hospodinu, na upřímět' příslušní chválení. 2 Oslavujte Hospodina na harfě, na loutně, a na nástroji o desíti strunách, žalmy zpívejte jemu. 3 Zpívejte jemu píseň novou, a hudte dobré a zvučně. 4 Nebo pravě jest slovo Hospodinovo, a všeliké dílo jeho stálé. 5 Milujet' spravedlnost a soud, milosrdenství Hospodinova plná jest země. 6 Slovem Hospodinovým nebesa učiněna jsou, a duchem úst jeho všecko vojsko jejich. 7 Ont' shrnul jako na hromadu vody mořské, a složil na poklad propasti. 8 Boj se Hospodina všecka země, děstež se před ním všickni obyvatelé okršku zemského. 9 Nebo on řekl, a stalo se, on rozkázel, a postavilo se. 10 Hospodin ruší rady národů, a v nic obrací přemyšlování lidská. 11 Rada pak Hospodinova na věky trvá, myšlení srdc jeho od národu do pronárodu. 12 Blahoslavený národ, kteréhož Hospodin jest Bohem jeho, lid ten, kterýž sobě on vyvolil za dědictví. 13 Hospodin patře s nebe, vidí všecky syny lidské. 14 Z přibytu trůnu svého dohlédá ke všechném obyvatelům země. 15 Ten, kterýž stvořil srdce jednoho každého z nich, spatřuje všecky skutky jejich. 16 Nebývá král zachován skrze mnohy zástup, ani udatný rek vysvobozen skrze velikou moc svou. 17 Oklamavatelny jest kůň k spomožení, aniž ve množství síly své vytrhuje. 18 Aj, oči Hospodinovy patří na ty, kteříž se ho bojí, a na ty, kteříž očekávají milosrdenství jeho, 19 Aby vyprostil od smrti duše jejich, a živil je v čas hladu. 20 Duše naše očekává

na Hospodina, on jest spomožení naše, a pavéza naše. 21 V něm zajisté rozeselí se srdce naše, nebo ve jménu jeho svatém nadějí skládáme. 22 Budíž milosrdenství tvé nad námi, Hospodine, jakož nadějí máme v tobě.

34 Davidův, když proměnil oblíčeju svůj před Abimelechem; pročež jsa od něho vyhnán, odšel. Dobročetí budu Hospodinu každého času, vždycky chvála jeho v ústech mých. 2 V Hospodinu chlubiti se bude duše má, což uslyšic tiší, budou se veseliti. 3 Zvelebujuž se mnou Hospodina, a jméno jeho společně vyvýsujme. 4 Hledal jsem Hospodina, a vyslyšel mne, a ze všech přístrachů mých vytrhl mne. 5 Pročež k němu patřiti budou, a sbíhati se, a nebudou zahanbeny tvář jejich, ale řkou: 6 Tento chudý volal a Hospodin vyslyšel, i ze všech úzkostí jeho vysvobodil jej. 7 Vojensky se kláde anděl Hospodinův okolo těch, kteříž se ho bojí, a zastává jich. 8 Okuste a vizte, jak dobrý jest Hospodin. Blahoslavený člověk, kterýž doufá v něho. 9 Bojež se Hospodina svatí jeho; neboť nemívají nedostatku ti, kdož se ho bojí. 10 Lvíčátka nedostatek a hlad trpívají, ale ti, kteříž hledají Hospodinu, nemívají nedostatku ve všem dobrém. 11 Podtež, dítky, poslouchejte mne, bázni Hospodinově vyučovati vás budu. 12 Který člověk žádostiv jest života, a miluje dny, aby užíval dobrých věcí? 13 Zdržuj jazyk svůj od zlého, a rty své od mluvení Istri. 14 Odstup od zlého, a číň dobré, hledej pokoj, a stíhej jej. 15 Oči Hospodinovy obrácené jsou k spravedlivým, a uši jeho k volání jejich: 16 Ale zůřivý oblíčeji Hospodinův proti těm, kteříž páší zlé věci, aby vyplénili z země památku jejich. 17 Volají-li spravedliví, Hospodin vyslychá, a ze všech jejich úzkostí je vytrhuje. 18 Nebo blízko jest Hospodin těm, kteříž jsou srdce skroušeného, a potřeným v duchu spomáhá. 19 Mnohé úzkosti jsou spravedlivého, ale Hospodin ze všech jej vytrhuje. 20 Ont' ostříhá všech kostí jeho, žádná z nich nebývá zlámána. 21 Bezbožníka zahubí zlost, a ti, kteříž nenavidí spravedlivého, zkaženi budou. 22 Služebníků pak svých duše vykoupí Hospodin, a nebudou zkaženi, kteříž doufají v něho.

35 Žalm Davidův. Sud' se, Hospodine, s těmi, kteříž se se mnou soudí; bojuj proti těm, kteříž proti mně bojují. 2 Pochyt' štíť a pavézu, a povstaň mi ku pomoci. 3 Vezmi i kopí, a vyjdí vstříc těm, kteříž táhnou proti mně. Rciž duši mé: Spasení tvé ját' jsem. 4 Nechat' se zahanbiti a zapýřití t, kteříž hledají duše mé; zpět at' jsou obráceni a zahanbeni ti, kteříž mi zlé obmyšlejí. 5 At' jsou jako plevy před větrem, a anděl Hospodinův rozptylujž je. 6 Cesta jejich budíž temná a plzká, a anděl Hospodinův stíhej je. 7 Nebo jsou bez příčiny polékli v jámě osídlo své, bez příčiny vykopali jámu duši mé. 8 Připadně na ně setření, jehož se nenadáli, a sít jejich, kterouž ukryli, at' je uloví; s hřmotem at' do ní vpadnou. 9 Duše má pak at' se veselí v Hospodinu, a at' raduje se v spasení jeho. 10 A tuť všecky kosti mé řeknou: Hospodine, kdo jest podobný tobě, ješto vytrhuješ ztrápeného z moci toho, kterýž nad něj silnější jest, tolíkéž chudého a nuzného od toho, kterýž ho násilně loupi? 11 Povstávají svědkové lživí, a na to, o čemž nevím, dotazují se mne. 12 Zlým za dobré mi se odplacují, duše mé zbabí mne chtíce, 13 Ježto já v nemoci jejich pytlem jsem se přiodíval, duši

svoj postem tránil, a sám u sebe za ně často se modlil. **14** Jako k příteli, jako k bratu vlastnímu jsem chodíval; jakožto ten, kterýž po matce kvílí, smutek nesa, tak jsem se ponižoval. **15** Ale oni z mého zlého radovali se, a rotili se; shromažďovali se proti mně i ti nejnevážnější, o čemž jsem nevěděl; utrhal mi, a nemlčeli. **16** S pokrytcí, posměvačí, fatkáři Škrípeli na mne zuby svými. **17** Pane, dlouho-liž se díváti budeš? Vytrhni duši mou od zhouby jejich, od lvů jedinkou mou. **18** I budu tě oslavovat v shromáždění velikém, ve množství lidu tebe chváliti budu. **19** Nechaž' se nade mnou neradují ti, kteříž bezprávně ke mně se nepřátelsky mají; ti, kteříž mne nenávidí bez příčiny, at' nemhourají očima. **20** Nebot' nemluví ku pokoji, ale proti pokojným na zemi slova Istivá vymýšlej. **21** Anobrž rozdíráj proti mně ústa svá, a říkají: Hahá, hahá, již vidí oko naše. **22** Vidiš ty to, Hospodine, neodmlíčej se, Pane, nevzduj se ode mne. **23** Probudíž se a procíť k soudu mému, Bože můj a Pane můj, k obhájení pře mé. **24** Sud' mne podlé spravedlnosti své, Hospodine Bože můj, at' se neraduj nade mnou. **25** At' neříkají v srdci svém: Měhoděk duši naší; at' neříkají: Sehltili jsme jej. **26** Ale at' se zahanbí a zapýří všickni radující se mému zlému, v stud a hanbu at' jsou oblečeni ti, kteříž se zpínají proti mně. **27** Ti pak, kteříž mi přejí mé spravedlnosti, at' plésají, a radují se, a at' říkají vždycky: Veleslaven budiž Hospodin, kterýž přeje pokoje služebníku svému. **28** I můj jazyk ohlašovati bude spravedlnost tvou, a na každý den chválu tvou.

36 Přednímu z kantori, služebníka Hospodinova Davida. Převrácenost bezbožníka pojíštuje u vnitřnosti srdce mého, že není žádné bázne Boží před očima jeho. **2** Nebo mu ona pochlebuje před očima jeho, aby vykonal nepravost svou až do zošklichení. **3** Slova úst jeho jsou neprává a Istivá, přestal srozumívat, aby dobře činil. **4** Nepravost smýslí i na loži svém, ustavuje se na cestě nedobré, zlého se nevaruje. **5** Hospodine, až do nebes milosrdenství tvé, pravda tvá až do nejvyšších oblaků. **6** Spravedlnost tvá jako nejvyšší hory, soudové tvoji jako hlubokost nesmírná; lidi i hovada sám zachováváš, Hospodine. **7** Jak převelmi drahé jest milosrdenství tvé, Bože, a protož synové lidští v stínu křídel tvých doufají. **8** Tučností domu tvého rozvlažování bývají, a potokem rozkoší svých napájíš je. **9** Nebo u tebe jest studnice života, a v světle tvém světlo vidíme. **10** Rozprostří milosrdenství své na ty, kteříž tebe znají, a spravedlnost tvou na upříme srdečem. **11** Nechaž' nedotírá na mne noha pyšných, a ruka bezbožníků at' mne nezavozuje. **12** Tam, kdež padají činitelé nepravosti, poraženi bývají, a nemohou povstati.

37 Žalm Davidův. Nehněvej se přičinou zlostníků, nechtej záviděti těm, kteříž páší nepravost. **2** Nebo jako tráva v náhle podtřati budou, a jako zelená bylina uvadnou. **3** Doufej v Hospodina, a čiř dobré, přebývej na zemi a živ se spravedlivě. **4** Těš se v Hospodinu, a dá tobě žádosti srdce tvého. **5** Uval na Hospodina cestu svou, a slož v něm nadějí, ont' zajisté všecko spraví. **6** A vyvedet' spravedlnost tvou jako světlo, a nevinu tvou jako poledne. **7** Mlčelivě se měj k Hospodinu, a očekávej na něj pečlivě. Nekormut' se přičinou toho, jemuž se daří na cestě jeho, přičinou člověka, kterýž provodí, cožkoli umysli. **8** Pust' mimo

sebe hněv, a zanech prchlivosti; nezpouzej se tak, abys zle činiti chtěl. **9** Nebo zlostníci vypléněni budou, ale ti, kteříž očekávají na Hospodina, dědičně zemí vládnouti budou. **10** Po malé chvíli zajisté, ant' bezbožníka nebude, a pohledíš na místo jeho, ant' ho již není. **11** Ale tiší dědičně obdrží zemi, a rozkoš míti budou ve množství pokoje. **12** Zle myslí bezbožník o spravedlivém, a Škrípí na něj zuby svými, **13** Ale Hospodin směje se jemu; nebo vidí, že se přibližuje den jeho. **14** Vytrhují bezbožníci meč, a natahují lučiště své, aby porazili chudého a nuzného, aby hubili ty, kteříž jsou ctného obovcání; **15** Ale meč jejich vejde v jejich srdce, a lučiště jejich budou polámána. **16** Lepší jest málo, což má spravedlivý, než veliká bohatství bezbožníků mnohých. **17** Nebo ramena bezbožních polámána budou, spravedlivé pak zdržuje Hospodin. **18** Znát' Hospodin dny upřímech, protož dědictví jejich na věky zůstane. **19** Nebudout' zahanbeni v čas zlý, a ve dnech hladu nasyceni budou; **20** Ale bezbožníci zahynou, a neprátele Hospodinovi, jak tuk beranů s dymem mízí, tak zmizejí. **21** Vypívají bezbožník, a nemá co oplatit, ale spravedlivý milost činí, a rozdává. **22** Nebo požehnaní ode Pána zemí vládnouti budou, ale zlorčečení od něho budou vypléněni. **23** Krokové člověka spravedlivého od Hospodina spravování bývají, a cestu jeho libuje. **24** Jestliže by upadl, neurazí se; nebo Hospodin drží jej za ruku jeho. **25** Mlad jsem byl, a sstaral jsem se, a neviděl jsem spravedlivého opuštěného, ani semene jeho žebrati chleba. **26** Každého dne milost ční, i půjčuje, a však símě jeho jest v požehnání. **27** Odstup od zlého, a čiř dobré, a bydliť budeš na věky. **28** Nebo Hospodin miluje soud, a neopouští svatých svých, na věky v stráži jeho budou; símě pak bezbožníků bude vypléněno. **29** Ale spravedlivý ujmou zemi dědičně, a na věky v ní přebývati budou. **30** Ústa spravedlivého mluví moudrost, a jazyk jeho vynáší soud. **31** Zákon Boha jeho jest v srdci jeho, pročež nepodvrnou se nohy jeho. **32** Špehujet' bezbožník po spravedlivém, a hledá ho zahubit; **33** Ale Hospodin ho nenechá v ruce jeho, aniž ho dopustí potupiti, když by souzen byl. **34** Očekávejž tedy na Hospodina, a ostříhej cesty jeho, a on tě povyší, abys dědičně obdržel zemi, z niž že vykořeněni budou bezbožníci, uhlédáš. **35** Viděl jsem bezbožníka hrozné sily, an se rozložil jako zelený samorostý strom. **36** Ale tudžiž pomínil, a aj nebylo ho; nebo hledal jsem ho, a není nalezen. **37** Pozor měj na pobožného, a viz upřímeho, žeť takového člověka poslední věci jsou potěšené, **38** Přestupníci pak že tolikéž vyhlazení budou, a bezbožníci naposledy vytáti. **39** Ale spasení spravedlivých jest od Hospodina, ont' jest síla jejich v času ssouzení. **40** Spomáhá' jim Hospodin, a je vytrhuje, vytrhuje je od bezbožníků, a zachovává je; nebo doufají v něho.

38 Žalm Davidův k připomínání. Hospodine, v prchlivosti své netresci mne, ani v hněvě svém kárej mne. **2** Nebo střely tvé uvázly ve mně, a ruka tvá na mne těžce dolehla. **3** Nic není celého v těle mému pro tvou hněvivost, nemají pokoje kosti mé pro hřich můj. **4** Nebo nepravosti mé vzešly nad hlavu mou, jako břímě těžké nemožné jsou mi k unesení. **5** Zahnojily se, a kyší rány mé pro bláznovství mé. **6** Pohrbený a sklíčený jsem náramně, každého dne v smutku chodím. **7** Nebo ledví má plná jsou mrzkosti, a nic není celého v těle mému. **8** Zemdden jsem a potřín převeleice, řvu pro úzkost srdce svého. **9** Pane,

před tebou jest všecka žádost má, a vzdychání mé není před tebou skryto. 10 Srdce mé zmítá se, opustila mne síla má, i to světlo očí mých není se mnou. 11 Ti, kteříž mne milovali, a tovaryši moji, štítí se ran mých, a přibuzní moji zdaleka stojí. 12 Ti pak, kteříž stojí o bezživotí mé, osídla lécejí, a kteříž mého zlého hledají, mluví převráceně, a přes celý den lešt a chyrost smýšlejí. 13 Ale já jako hluchý neslyším, a jako němý, kterýž neotvírá úst svých; 14 Tak jsem, jako člověk, kterýž neslyší, a v jehož ústech není žádného odporu. 15 Nebo na tě, Hospodine, očekávám, ty za mne odpovíš, Pane Bože můj. 16 Nebo jsem řekl: At' se neraduj ze mne, poklesla-li by se noha má, at' se pyšně nepozdvihují nade mnou, 17 Poněvadž k snásení bíd hotov jsem, anobrž bolest má vždycky jest přede mnou. 18 A že nepravosti své vyznávám, a pro hřich svůj tesklím. 19 Pročež nepřátelé moji veseli jsouce, silí se, a rozmnožují se ti, kteříž mne bez příčiny nenávidí. 20 A zlým za dobré mi se odplacujíce, činí mi protivenství, proto že dobrého následuji. 21 Neopouštěj mne, Hospodine Bože můj, nevdaluj se ode mne. 22 Přispěk k spomožení mému, Pane spasení mého.

39 Přednímu zpěváku Jedutunovi, žalm Davidův. Řekl jsem: Ostríhati budu cest svých, abych nezhřešil jazykem svým; pojmuv uzdu ústa svá, dokudž bude bezbožník přede mnou. 2 Mlčením byl jsem k němu podobný, umlčel jsem se i spravedlivého odporu, ale bolest má více zbouřena jest. 3 Hořelo ve mně srdce mé, roznícen jest oheň v přemyšlování mé, tak že jsem mluvil jazykem svým, řka: 4 Dej mi znáti, Hospodine, konec života mého, a odměření dnů mých jaké jest, abych věděl, jak dlouho trvati mám. 5 Aj, na dlaní odměřil jsi mi dnů, a věk můj jest jako nic před tebou, a jistě že' ten' není než pouhá marnost každý člověk, jakkoli pevně stojící. (Sélah) 6 Jistě tak pomíj člověk jako stín, nadarmo zajisté kvaltuje se; shromažďuje, a neví, kdo to pobere. 7 Načež bych tedy nyní očekával, Pane? Očekávání mé jest na tebe. 8 A protož ode všech přestoupení mých vysvobod' mne, za posměch bláznu nevystavuj mne. 9 Onéměl jsem, a neotevřel úst svých, proto že jsi ty učinil to. 10 Odejmi ode mne metlu svou, nebo od švihad ruky tvé docela zhynul jsem. 11 Ty, když zehráním pro nepravost tresceš člověka, hned jako mol k zetlení přivediš zdárnost jeho; marnost zajisté jest všeliký člověk. (Sélah) 12 Vyslyš modlitbu mou, Hospodine, a volání mé přijmi v uši své; neodmlčuj' se kvílení mému, nebo jsem příchozí a podruh u tebe, jako i všickni otcové moji. 13 Ponechej mne, at' se posílím, prvé než bych se odebral, a již zde více nebyl.

40 Přednímu zpěváku, Davidův žalm. Žádostivě očekával jsem na Hospodina, i naklonil se ke mně, a vyslyšel mé volání. 2 A vytáhl mne z cisterny hlučící, i z bláta bahnívého, a postavil na skále nohy mé, a kroky mé utvrdir. 3 A tak vložil v ústa má píseň novou, chválu Bohu našemu, což když uhlédaji mnozí, i báti se, i doufání skládati budou v Hospodinu. 4 Blahoslavený ten člověk, kterýž skládá v Hospodinu svou naději, a neohlédá se na pyšné, ani na ty, kteříž se ke lži uchylují. 5 Mnohé věci činíš ty, Hospodine Bože můj, a divní jsou skutkové tvoji i myšlení tvá o nás; není, kdo by je pořád vyčistí mohl před tebou. Já chtěl-li bych je vymluvit a vypravit, mnohem více

jich jest, nežli vypraveno býti může. 6 Oběti a daru neoblíbil, ale uši jsi mi otevřel; zápalu a oběti za hřich nežádal jsi. 7 Tehdy řekl jsem: Aj, jdut', jakož v knihách psáno jest o mně. 8 Abych činil vůli tvou, Bože můj, líbost mám; nebo zákon tvůj jest u prostřed vnitřnosti mých. 9 Ohlašoval jsem spravedlnost v shromázdění velikém; aj, rtů svých že jsem nezdržoval, ty znáš, Hospodine. 10 Spravedlnosti tvé neukryl jsem u prostřed srdce svého, pravdu tvou a spasení tvé vypravoval jsem, nezatajil jsem milosrdenství tvého a pravdy tvé v shromázdění velikém. 11 Ty pak, Hospodine, nevzdaluj slitování svých ode mne; milosrdenství tvé a pravda tvá vždycky at' mne ostříhají. 12 Neboť jsou mne obklíčily zlé věci, jimž počtu není; dostihly mne mé nepravosti, tak že prohlédhouti nemohu; rozmnožily se nad počet vlasů hlavy mé, a srdce mé opustilo mne. 13 Račí ty mne, Hospodine, vysvoboditi; Hospodine, pospěši ku pomoci mé. 14 Zahanbeni budte, a zapýřte se všickni, kteříž hledají duše mé, aby ji zahladili; zpět obracienci a v potupu dání budte, kteříž líbost mají v neštěstí méém. 15 Přijdi na ně spuštěn za to, že mne k hanbě přivést uisiluj, říkajíce: Hahá, hahá. 16 Ale at' radují a veselí se v tobě všickni hledající tebe, a milující spasení tvé at' říkají vždycky: Veleslaven budíš Hospodin. 17 Já pak ačkoli chudý a nuzný jsem, Pán však pečeje o mne. Pomoc má a vysvoboditel můj ty jsi. Bože můj, neprodlejvej.

41 Přednímu zpěváku, žalm Davidův. Blahoslavený, kdož prozřetelný soud činí o chudém; v den zlý vysvobodí jej Hospodin. 2 Hospodin ho ostřeže, a obžíví jej; blažený bude na zemi, aniž ho vydá líbosti nepřátel jeho. 3 Hospodin ho na ložci ve mdlobě posílí, všecko ležení jeho v nemoci jeho promění. 4 Já řekl jsem: Hospodine, smiluj se nade mnou, uzdrav duši mou, nebo jsem tobě zhřešil. 5 Nepřátelé moji mluvili zle o mně, říkouce: Skoro-liž umřel, a zahyne jméno jeho? 6 A jestliže kdo z nich přichází, aby mne navštívil, pochlebenství mluví; srdce jeho sbírá sobě nepravost, a výuda ven, roznáší ji. 7 S šeptávají se spolu proti mně všickni, kteříž mne nenávidí, a přičítají mi zlé věci, říkajíce: 8 Pomsta pro nešlechetnost přichytila se ho, a kdyžtě se složil nepovstanet' zase. 9 Také i ten, s nímž jsem byl v přátelství, jemuž jsem se dověřoval, a kterýž jídal chléb můj, pozdvíhl paty proti mně. 10 Ale ty, Hospodine, smiluj se nademnou, a pozdvihni mne, a odplatím jím; 11 Abych odtud poznal, že mne sobě libuješ, když by se neradoval nade mnou nepřítel můj. 12 Mne pak v upřímnosti mé zachováš, a postavíš před oblíčejem svým na věky. 13 Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, od věků až na věky, Amen i Amen.

42 Přednímu zpěváku z synů Chóre, žalm vyučující. Jakož jelen řve, dychtě po tekutých vodách, tak duše má řve k tobě, ó Bože. 2 Z žízní duše má Boha, Boha živého, a říká: Skoro-liž půjdu, a ukáži se před oblíčejem Božím? 3 Slzy mé jsou mi místo chleba dnem i nocí, když mi říkají každého dne: Kdež jest Bůh tvůj? 4 Na to když se rozpomínám, téměř duši svou sám v sobě vylévám, že jsem chodíval s mnohými, a ubírával jsem se s nimi do domu Božího s hlasitým zpíváním, a díkčiněním v zástupu plésajících. 5 Proč jsi smutná, duše má, a proč se kormoutíš? Posečkej na Boha, nebot' ještě vyznáváti jej budu, i hojně spasení tváři jeho. 6 Můj Bože, jak tesklí duše má!

Protož se na tě rozpomínám v krajině Jordánské a Hermonske, na hoře Mitsar. 7 Propast propasti se ozývá k hlučení trub tvých, všecka vlnobití tvá a rozvodnění tvá na mne se svalila. 8 Věřím však, žeť mi udělil ve dne Hospodin milosrdenství svého, a v noci písnička jeho se mnou, a modlitba má k Bohu života mého. 9 Dím k Bohu silnému, skále své: Pročež jsi zapomenul se nadě mnou? Proč pro ssouzení od nepřitele v smutku mám chodit? 10 Jako rána v kostech mých jest to, když mi utráhají nepřátelé moji, říkajíce mi každého dne: Kdež jest Bůh tvůj? 11 Proč jsi smutná, duše má, a proč se kormoutiš ve mně? Posečej na Boha, nebot' ještě vyznávati jej budu; ont' jest hojně spasení tváři mé a Bůh můj.

43 Sud' mne, ó Bože, a zasad' se o mou při; od národu nemilosrdného, a od člověka lstivého a nepravého vyrhni mne. 2 Nebo ty jsi Bůh mé síly. Proč jsi mne zapudil? Proč pro ssouzení od nepřitele v smutku mám ustavičně chodit? 3 Sešliž světo své a pravdu svou, to at' mne vodí a zprovidí na horu svatosti tvé a do přibytku tvých, 4 Abych přistoupil k oltáři Božímu, k Bohu radostného plésání mého, a budu tě oslavovati na harfě, ó Bože, Bože můj. 5 Proč jsi smutná, duše má, a proč se kormoutiš ve mně? Posečej na Boha, nebot' ještě vyznávati jej budu; ont' jest hojně spasení tváři mé a Bůh můj.

44 Přednímu zpěváku z synů Chóre, vyučující. Bože, ušima svýma slýchali jsme, a otcové naši vypravovali nám o skutích, kteréž jsi činíval za dnů jejich, za dnů starodávních. 2 Tys sám rukou svou vyhnal pohany, a vštípil jsi je; potřel jsi lidi, a je jsi rozplodil. 3 Nebot' jsou neopanovali země mečem svým, aniž jim rámě jejich spomohlo, ale pravice tvá a rámě tvé, a světlost obličeje tvého, proto že jsi je zamiloval. 4 Ty jsi sám král můj, ó Bože, udilejž hojněho spasení Jákobova. 5 V tobě' jsme protivníky naše potírali, a ve jménu tvém pošlapávali jsme povstávající proti nám. 6 Nebot' jsem v lučišti svém naděje neskládal, aniž mne kdy obránil meč můj. 7 Ale ty jsi nás vysvobozoval od nepřátele našich, a kteříž nás nenávidí, ty jsi zahanboval. 8 A protož chválíme tě Boha na každý den, a jméno tvé ustavičně oslavujeme. (Sélah) 9 Ale nyní jsi nás zahnal i zahanbil, a nevycházíš s vojsky našimi. 10 Obrátil jsi nás nazpět, a ti, kteříž nás nenávidí, rozchvátali mezi sebou jméni naše. 11 Oddal jsi nás, jako ovce k snědení, i mezi pohany rozptýlil jsi nás. 12 Prodal jsi lid svůj bez peněz, a nenadsadil mzdy jejich. 13 Vydal jsi nás k utrhlání sousedům našim, ku posměchu a ku potupě těm, kteříž jsou vůkol nás. 14 Uvedl jsi nás v příslovi mezi národy, a mezi lidmi, aby nad námi hlavou zmítáno bylo. 15 Na každý den styděti se musím, a hanba tváři mé přikrývá mne, 16 A to z příčiny řeči utrhajícího a hanějícího, z příčiny nepřítele a vymstívajícího se. 17 Všecko to přišlo na nás, a však jsme se nezapomenuli na tě, aniž jsme zrušili smlouvy tvé. 18 Neobrátilo se nazpět srdce naše, aniž se uchylil krok náš od stezky tvé, 19 Ačkoli jsi nás byl potřel na místě draků, a přikryl jsi nás stímem smrti. 20 Kdybychom se byli zapomenuli na jméno Boha svého, a pozdvihli rukou svých k bohu cizímu, 21 Zdalíž by toho Bůh byl nevyhledával? Nebo on zná skrytosti srdece. 22 Anobrž pro tebe mordování býváme každého dne, jmíni jsme jako ovce k zabité oddané. 23 Procitiž, proč spíš, ó

Pane? Probudiž se, a nezaháněj nás na věky. 24 I pročež tvář svou skrýváš, a zapomínáš se na trápení a ssoužení naše? 25 Nebot' se již sklonila až k prachu duše naše, přilnul k zemi život náš. 26 Povstaniž k našemu spomožení, a vykup nás pro své milosrdenství.

45 Přednímu kantoru z synů Chóre, na šošannim, vyučující. Píseň o lásce. Vyneslo srdce mé slovo dobré, vypravovati budu písni své o králi, jazyk můj jako péro hbitého písáře. 2 Krásnější jsi nad všecky syny lidské, rozlita jest i milost ve rtech tvých, proto že jest tobě požehnal Bůh až na věky. 3 Připaš meč svůj na bedra, ó reku udatný, prokaž důstojnost a slávu svou. 4 A v té slávě své šťastně vyjížděj s slovem pravdy, tichosti a spravedlnosti, a dokáže pravice tvá hrozných věcí. 5 Střely tvé jsou ostré, padati budou od nich před tebou národové, pronikou až k srdci nepřátele královských. 6 Trůn tvůj, ó Bože, jest věčný a stálý, berla království tvého jesti' berla nejupříjemější. 7 Miluješ spravedlnost, a nenávidíš bezbožnosti, protož pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem veselé nad účastníky tvé. 8 Mirra, aloë a kassia, všecka roucha tvá voní z paláců, z kostí slonových vzdělaných, nad ty, jenž tě obveselují. 9 Dcery králů jsou mezi vzácnými tvými, přistojí' i manželka tobě po pravici v ryzm zlatě. 10 Slyšíš, dcérko, a viz, a naklon' ucha svého, a zapomeň na lid svůj a na dům otce svého. 11 I zalíbí se králi tvá krásá; ont' jest zajisté Pán tvůj, protož skláněj se před ním. 12 Tut' i Tyršíš s dary, před obličejem tvým kořti se budou bohatí národové. 13 Všecka slavná jest dcera královská u vnitřku, roucho zlatem vytíkávané jest oděv její. 14 V rourě krumpovaném přivedena bude králi, i panny za ní, družičky její, přivedeny budou k tobě. 15 Přivedeny budou s radostí velikou a plésáním, a vejdu na palác královský. 16 Místo otců svých budeš míti syny své, kteréž postavíš za knížata po vši zemi. 17 V pamět uvoditi budu jméno tvé po všecky věky, pročež oslavovati tě budou národové na věky věků.

46 Přednímu kantoru z synů Chóre, píseň na alamot. Bůh jest naše útočiště i síla, ve všelikém ssoužení pomoc vždycky hotová. 2 A protož nebudeme se báti, byť se pak i země podvrátila, a zpřevracy se hory do prostřed moře. 3 Byť i ječely, a kormoutily se vody jeho, a hory se rozrážely od dutí jeho. (Sélah) 4 Potok a pramenové jeho obveselují město Boží, nejsvětější z přibytků Nejvyššího. 5 Bůh jest u prostřed něho, nepohnet' se; přispíjet' jemu Bůh na pomoc hned v jitře. 6 Když hlučeli národové, a pohnula se království, vydal hlas svůj, a rozplynula se země. 7 Hospodin zástupů jest s námi, hradem vysokým jest nám Bůh Jákobův. (Sélah) 8 Podte, vizte skutky Hospodinovy, jakýcht' jest pustin nadělal na zemi. 9 Přítrž činí bojům až do končin země, lučiště láme, kopí posekává, a vozy spaluje ohněm, 10 Mluvě: Upokojež se, a vězte, žeť jsem já Bůh, kterýž vyvýšen budu mezi národy, vyvýšen budu na zemi. 11 Hospodin zástupů jest s námi, hradem vysokým jest nám Bůh Jákobův. (Sélah)

47 Přednímu zpěváku z synů Chóre, žalm. Všickni národové plésejte rukama, trubte Bohu s hlasitým prozpěvováním. 2 Nebo Hospodin nejvyšší, hrozný, jest král veliký nade vši zemi.

3 Uvozuje lidi v moc naší, a národy pod nohy naše. **4** Oddělil nám za dědictví naše slávu Jákovou, kteréhož miloval. (Sélah) **5** Vstoupil Bůh s troubením, Hospodin s zvukem trouby. **6** Žalmy zpívejte Bohu, zpívejte; zpívejte žalmy králi našemu, zpívejte. **7** Nebo král vší země Bůh jest, zpívejte žalmy rozumně. **8** Kralujet Bůh nad národy, Bůh sedí na trůnu svém svatém. **9** Knížata národů připojili se k lidu Boha Abrahamova; nebo pavézy země Boží jsou, pročež on náramně vyvýšen jest.

48 Píseň žalmu synů Chóre. Veliký jest Hospodin, a převelmi chvalitebný v městě Boha našeho, na hoře svatosti své. **2** Ozdoba krajiny, útěcha vší země jestit hora Sion, k straně půlnocní, město krále velikého. **3** Bůh na palácích jeho, a znají ho býti vysokým hradem. **4** Nebo aj, králové když se shromázdili a spolu tálí, **5** Sami to uzřevše, velmi se divili, a předěšeni byvše, náhle utíkali. **6** Tut' jest je strach popadl, a bolest jako ženu rodící. **7** Větrem východním rozráží lodí Tarské. **8** Jakž jsme slychali, tak jsme spatřili, v městě Hospodina zástupů, v městě Boha našeho. Bůh upevní je až na věky. **9** Rozjímáme, ó Bože, milosrdenství tvé u prostřed chrámu tvého. **10** Jakož jméno tvé, Bože, tak i chvála tvá až do končin země; pravice tvá zajisté plná jest spravedlnosti. **11** Raduj se, horo Sione, plésejte, dcery Judské, z příčiny soudů Božích. **12** Obejděte Sion, a obstupte jej, sečtěte všež jeho. **13** Přiložte mysl svou k ohradě, popatřte na paláce jeho, abyste uměli vypravovati věku potomnímu, **14** že tento Bůh jest Bůh nás na věčné věky, a že on vůdce nás bude až do smrti.

49 Přednímu kantoru z synů Chóre, žalm. Slyšte to všickni národotvóře, pozorujte všickni obyvatelé zemští. **2** Tak z lidu obecného, jako z povyšených, tak bohatý, jako chudý. **3** Ústa má mluvit budou moudrost, a přemyšlování srdece mého rozumnost. **4** Nakloním k přísloví ucha svého, a při harfě vykládati budu připovídku svou. **5** I proč se báti mám ve dnech zlých, aby nepravost těch, kteříž mi na paty šlapají, mne obklíčiti měla? **6** Kteříž doufají v svá zboží, a množstvím bohatství svého se chlubí. **7** Žádný bratra svého nijakž vykoupiti nemůže, ani Bohu za něj dáti mzdy vyplacení, **8** (Neboť by velmi drahé musilo býti vyplacení duše jejich, protož nedovedet toho na věky), **9** Aby živ byl věčně, a neviděl porušení. **10** Nebo se vídá, že i moudří umírají, blázen a hovadný člověk zaroveň hynou, zboží svého i cizím zanechávajíce. **11** Myšlení jejich jest, že domové jejich věční jsou, a přibytkové jejich od národu do pronárodu; pročež je po krajinách nazývají jmény svými. **12** Ale člověk v slávě netrvá, jsa podobný hovadům, kteráž hynou. **13** Taková snažnost jejich jest bláznovstvím při nich, však potomci jejich ústy svými to schvalují. (Sélah) **14** Jako hovada v pekle skladeně budou, smrt je zráti bude, ale upřími panovati budou nad nimi v jiře; způsob pak oněchno aby zvětšel, z přibytku svého očtu se v hrobě. (Sheol h7585) **15** Ale Bůh vykoupí duši mou z moci pekla, když mne přijme. (Sélah) (Sheol h7585) **16** Neboj se, když by někdo zbohatl, a když by se rozmnzožila sláva domu jeho. **17** Při smrti zajisté ničeho nevezme, aniž sstoupí za ním sláva jeho. **18** Ačkoli duši své, pokudž jest živ, lahodí; k tomu chváli jej i jiní, když sobě čistě povoluje: **19** A však musí se odebrati za věkem otců svých, a na věky světla neuzří. **20** Summou: Člověk

jsa ve cti, neusrozumí-li sobě, bývá učiněn podobný hovadům, kteráž hynou.

50 Žalm Azafovi. Bůh silný, Bůh Hospodin mluvil, a přivolal zemi od východu slunce i od západu jeho. **2** Z Siona v dokonalé kráse Bůh zastkvěl se. **3** Béřet' se Bůh nás, a nebude milčeti; oheň před ním vše zízírati bude, a vúkol něho vichřice náramná. **4** Zavolal nebes s hůry i země, aby soudil lid svůj, řka: **5** Shromažďte mi svaté mé, kteříž smlouvou se mnou učinili při obětech. **6** I budou vypravovati nebesa spravedlnost jeho; nebo sám Bůh soudce jest. (Sélah) **7** Slyš, lide můj, a budut' mluvit, Izraeli, a budut' tebou osvědčovati. Já zajisté Bůh, Bůh tvůj jsem. **8** Nechci tě obviňovati z příčiny obětí tvých, ani zápalu tvých, že by výzdyky přede mnou nebyli. **9** Nevezmút' z domu tvého volka, ani z chlévů tvých kozlů. **10** Nebo má jest všecka zvěř lesní, i hovada na tisíci horách. **11** Já znám všecko ptactvo po horách, a zvěř polní před sebou mám. **12** Zlačním-li, nic tobě o to nedím; nebo můj jest okršlek zemský i plnost jeho. **13** Zdalíž jídám maso z volů, a pijím krev kozlovcou? **14** Obětuj Bohu oběť chvály, a plň Nejvyššímu své sliby; **15** A vzvýej mne v den ssoužení, vyrhnu tě, a ty mne budeš slavit. **16** Sic jinak bezbožníku praví Bůh: Což tobě do toho, že ty vypravuješ ustanovení má, a běřeš smlouvou mou v ústa svá, **17** Poněvadž jsi vzl v nenávist kázeň, a zavrhl jsi za sebe slova má. **18** Vidíš-li zloděje, hned s ním běžíš, a s cizoložníky díl svůj máš. **19** Ústa svá pouštíš ke zlému, a jazyk tvůj skládá lešt. **20** Usazuješ se, a mluvíš proti bratru svému, a na syna matky své lehkost uvodíš. **21** To jsi chinil, a já mlícel jsem. Měl-liž jsi ty se domníváti, že já tobě podobný budu? Nýbrž trestati tě budu, a představím to před oči tvé. **22** Srozumějtež tomu již aspoň vy, kteříž se zapomínáte na Boha, abych snad nepochytíl, a nebyl by, kdo by vytřhl. **23** Kdož obětuje oběť chvály, tent' mne uctí, a tomu, kdož napravuje cestu svou, ukáži spasení Boží.

51 Přednímu z kantorů, žalm Davidů, Když k němu přišel Nátan prorok, po jeho vjítí k Betsabé. Smiluj se nade mnou, Bože, podlé milosrdenství svého, podlé množství slitování svých shlad' přestoupení má. **2** Dokonale obmaj mne od nepravosti mé, a od hřachu mého očist' mne. **3** Nebo já znám přestoupení svá, a hřich můj přede mnou jest ustavičně. **4** Tobě, tobě samému, zhřešil jsem, a zlého se před očima tvýma dopustil, abys spravedlivý zůstal v řečech svých, a bez úhony v soudech svých. **5** Aj, v nepravosti zplozen jsem, a v hřachu počala mne matka má. **6** Aj, ty libuješ pravdu u vnitřnostech, nadto skrytu moudrost zjevil jsi mi. **7** Vyčist' mne yzopem, a očištěn budu, umej mne, a nad sníh bělejší budu. **8** Dej mi slyšeti radost a potěšení, tak at' zpléší kosti mé, kteréž jsi potřel. **9** Odvrat' tvář svou přísnou od hříšností mých, a vymaž všecky nepravosti mé. **10** Srdce čisté stvoř mi, ó Bože, a ducha přímého obnov u vnitřnostech mých. **11** Nezamátej mne od tváří své, a Ducha svatého svého neodjímej ode mne. **12** Navrat' mi radost spasení svého, a duchem dobrovolným utvrd' mne. **13** I budu vyučovati přestupníky cestám tvým, aby hříšníci k tobě se obraceli. **14** Vytrhni mne z pomsty pro vylití krve, ó Bože, Bože spasiteli můj, a budet' s veselím prozpěvovati jazyk můj o spravedlnosti tvé. **15** Pane, rty mé otevři, i budou ústa

má zvěstovati chválu tvou. **16** Nebo neoblíbil bys oběti, bychť ji i dal, aniž bys zápalu přijal. **17** Oběti Boží duch skroušený; srdcem skroušeným a potřebným, Bože, nezhršíš. **18** Dobrotivě nakládaj z milosti své s Sionem, vzdlej zdi Jeruzalémské. **19** A tehdáz sobě zalíbiš oběti spravedlnosti, zápaly a pálení celých obětí, tehdážt voly na oltáři tvém obětovati budou.

52 Přednímu z kantorů, vyučující žalm Davidův. Když přišel

Doeg Idumejský, a zvěstoval Saulovi, a pověděl mu, že David všel do domu Achimelechova. Proč se chlubíš nešlechetností, ty mocný? Milosrdenství Boha silného trvá každého dne. **2** Těžkosti obmýší jazyk tvůj, tak jako břitva nabroušená lešt provodí. **3** Miluješ zlé více než dobré, raději lež mluvíš než spravedlnost. (Sélah) **4** Miluješ všešliké řeči k sehlcení, a jazyk ošemetný. **5** I tebět Bůh silný zkazí na věky, pochytí tě, a vytrhne tě z stánku, a vykoření z země živých. (Sélah) **6** Což spravedliví vidouce, budou se báti a jemu posmívati: **7** Aj, tot' jest ten člověk, kterýž neskládal v Bohu síly své, ale doufaje ve množství bohatství svých, zmocňoval se v zlosti své. **8** Já pak budu jako oliva zelenající se v domě Božím; nebot' jsem naději složil v milosrdenství Božím na věky věků. **9** Oslavovati tě budu, Pane, na věky, že jsi to učinil, a poshovím na jméno tvé, nebot' jest vzácné před oblíčejem svatých tvých.

53 Přednímu z kantorů na machalať, vyučující žalm Davidův.

Říká blázen v srdeci svém: Není Boha. Porušeni jsou, a ohavnou pásí nepravost; není, kdo by činil dobré. **2** Bůh s nebe popatřil na syny lidské, aby viděl, byl-li by kdo rozumný a hledající Boha. **3** Aj, každý z nich nazpět odšel, napořád neužiteční učinění jsou; není, kdo by činil dobré, není ani jednoho. **4** Zdalíž nevědí všickni činitelé nepravosti, lid můj szírajíce, jako by chléb jedli? Boha pak nevzývají. **5** Tut' se náramně strašiti budou, kdež není strachu. Bůh zajisté rozptýli kosti těch, kteříž tě vojensky oblehli; zahanbiš je, nebo Bůh pohrdli jimi. **6** Ó by z Siona dáno bylo spasení Izraelovi. Když Bůh zase přivede zajaté lidu svého, plésati bude Jákob, a veseliti se Izrael.

54 Přednímu z kantorů na neginot, vyučující žalm Davidův.

Když přišli Zifejští, a řekli Saulovi: Nevíš-liž, že se David pokrývá u nás? Bože, spasena mne učiř pro jméno své, a v moci své ved' při mou. **2** Bože, slyš modlitbu mou, pozoruj řeči úst mých. **3** Nebot' jsou cizí povstali proti mně, a ukrutníci hledají duše mé, nepředstavujíce sobě Boha před oblíčej svůj. (Sélah) **4** Aj, Bůh' jest spomocník můj; Pán s těmi jest, kteříž jsou podpůrcové života mého. **5** Odplat' zlým nepřátelům mým, v pravdě své vylepř je, ó Pane. **6** I budu' dobrovolně oběti obětovati, slavitu budu jméno tvé, Hospodine, proto že jest dobré. **7** Nebo z ssouzení všelikého vytrhl mne Bůh, nýbrž i pomstu nad nepřátely mými vidělo oko mé.

55 Přednímu kantoru na neginot, vyučující žalm Davidův.

Slyš, ó Bože, modlitbu mou, a neskrývej se před prosbou mou. **2** Pozoruj a vyslyš mne, nebot' naříkám v úpění svém, a kormoutím se, **3** A to pro křik nepřitele, pro nátlak bezbožníka; nebot' scítají na mne lživé věci, a s vzklošti se proti mně postavují. **4** Srdce mé bolestí ve mně, a strachové smrti připadli

na mne. **5** Bázeň a strach přišel na mne, a hrůza přikvačila mne. **6** I řekl jsem: Ó bych měl křídla jako holubice, zaletěl bych a poopocinul. **7** Aj, daleko bych se vzdálil, a přebýval bych na poušti. (Sélah) **8** Pospišil bych ujíti větru prudkému a vichřici. **9** Kzak je, ó Pane, změt' jazyk jejich, nebot' jsem spatřil bezpráví a rozbroj v městě. **10** Dnem i nocí ty věci je obklíčují po zdech jeho, a v prostředku jeho jest nepravost a převrácenosť. **11** Těžkosti jsou u prostřed něho, aniž vychází chyrost a lešt z ulic jeho. **12** Nebo ne nějaký nepřítel útržky mi činil, sic jinak snesl bych to; ani ten, kdož mne nenávidí, pozdvihl se proti mně, nebo skryl bych se před ním: **13** Ale ty, člověče mně rovný, vůdce můj a domácí můj; **14** Ješto jsme spolu mile tajné rady drživali, a do domu Božího společně chodívali. **15** Ó by je smrt náhle přikvačila, tak aby za živa sstoupit musili do pekla; nebo jest nešlechetnost v přibytících jejich a u prostřed nich. (*Sheol h7585*) **16** Já pak k Bohu volati budu, a Hospodin vysvobodí mne. **17** U večer, i ráno, též o poledni modlit se, a nezbedně volati budu, až i vyslyší hlas můj. **18** Vykoupit' duši mou, tak aby v pokoji byla před válkou proti mně; nebo veliké množství bylo jich při mně. **19** Vyslyšit' Bůh silný, a je ssouzí, (nebot' sedí odvěčnosti, (Sélah) proto že nenaprávují, aniž se bojí Boha. **20** Vztáhl ruce své na ty, kteříž s ním pokoj měli, a zrušil smlouvu svou. **21** Libejší než máslo byla slova úst jeho, ale v srdeci boj; měkčejší nad olej řeči jeho, a však byly jako mečové. **22** Uvrz na Hospodina brírmě své, a ont' opatrovati tě bude, aniž dopustí, aby na věky pohnut byl spravedlivý. **23** Ale onyno, ty Bože, svedeš do jámy zatracení; lidé zajisté vražední a lštiví nedojdou polovice dnů svých, já pak v tebe doufati budu.

56 Přednímu z kantorů, o němé holubici v místech vzdálených,

zlatý žalm Davidův, když ho jali Filistiniští v Gát. Smiluj se nade mnou, ó Bože, nebo mne sehtiti chce člověk; každého dne boj veda, ssužuje mne. **2** Sehtiti mne usilují na každý den moji nepřátelé; jistě žet' jest mnoho válčících proti mně, ó Nevyjšší. **3** Kteréhokoli dne strach mne obkličeje, v tebe doufám. **4** Boha chváliti budu z slova jeho, v Boha doufati budu, aniž se budu báti, aby mi co mohlo učiniti tělo. **5** Na každý den slova má převracejí, proti mně jsou všecka myšlení jejich ke zlému. **6** Spolu se scházejí, skrývají se, a šlepějí mých šetří, čihajíce na duši mou. **7** Za nešlechetnost-liž zniknou pomsty? V prchlivosti, ó Bože, smečeš lidi ty. **8** Ty má utíkání v počtu māš, schovej slzy mé do láhvice své, a což bys jich v počtu neměl? **9** A tehdýt' obrácení budou zpět nepřátelé moji v ten den, když volati budu; tot' vím, že Bůh při mně stojí. **10** Ját' budu Boha chváliti z slova, Hospodina oslavovati budu z slova jeho. **11** V Bohu doufám, nebudu se báti, aby mi co učiniti mohl člověk. **12** Tobě jsem, Bože, učinil sliby, a protož tobě vzdám chvály. **13** Nebo jsi vytrhl z smrti duši mou, a nohy mé od poklesnutí, tak abych stále chodil před Bohem v světle živých.

57 Přednímu kantoru, jako: Nevyhlazuj, zlatý žalm Davidův,

když utekl před Saulem do jeskyně. Smiluj se nade mnou, ó Bože, smiluj se nade mnou; nebot' v tebe doufá duše má, a v stínu křídel tvých schránim se, až přejde ssouzení. **2** Volati budu k Bohu nejvyššímu, k Bohu silnému, kterýž dokonáva za mne. **3** Ont' poše s nebe, a zachová mne od potupy usilujícího

mne sehtišti. (Sélah) Pošle Bůh milosrdenství své a pravdu svou.

4 Duše má jest u prostřed lvů, bydlím mezi paličí, mezi lidmi, jejichž zubové kopí a střely, a jazyk jejich jako ostrý meč. 5 Vyvyši se nad nebesa, ó Bože, a nade všecku zemi sláva tvá. 6 Tenata roztáhl nohám mým, sklíčili duši mou, vykopali přede mnou jámu, ale sami upadli do ní. (Sélah) 7 Hotovo jest srdce mé, Bože, hotovo jest srdce mé, zpívati a oslavovati tě budu. 8 Probud' se, slávo má, probud' se, loutno a harfo, když v svítání povstávám. 9 Slaviti tě budu mezi lidmi, Pane, žalmy prozpěvovati tobě budu mezi národy. 10 Nebo veliké jest až k nebi milosrdenství tvé, a až k nejvyšším oblakům pravda tvá. 11 Vyvyši se nad nebesa, ó Bože, a nade všecku zemi sláva tvá.

58 Přednímu z kantorů, jako: Nevyhlazuj, Davidův žalm zlatý.

Práve-liž vy, ó shromázdění, spravedlnost vypořídáte? Upřímně-liž soudy činíte, vy synové lidští? 2 Anoří raději nepravosti v srdci ukládáte, a násilí rukou svých v zemi této odvažujete. 3 Uchýlili se bezbožníci hned od narození, pobloudili hned od života matky, mluvíce lež. 4 Jed v sobě mají jako jedovatý had, jako lítý had hluchý, kterýž zacpává ucho své, 5 Aby neslyšel hlasu zaklínaců, a čarodějnka v čářích vycvičeného. 6 Ó Bože, potři jim zuby v ústech jejich, střenovní zuby lvičat těch polámej, Hospodine. 7 Necht' se rozplynou jako voda, a zmizejí; at' jsou jako ten, kterýž napíná luk, jehož však střely se lámí, 8 Jako hlemejžd', kterýž tratí se a mizí, jako nedochůdče ženy, ještě nespátrilo slunce. 9 Prvé než lidé pocítí trní jejich a bodláku, hned za živa zapálením jako vichřici zachvácení budou. 10 I bude se veseliti spravedlivý, když uzří pomstu, nohy své umyje ve krvi bezbožníka. 11 Ano dí každý: V pravdě, žeť má užitek spravedlivý, jistě, žeť' jest Bůh soudce na zemi.

59 Přednímu z kantorů, jako: Nevyhlazuj, Davidův žalm zlatý,

když poslal Saul, aby střehouc domu, zabili ho. Vytřnhi mne od nepřátele mých, Bože můj; před těmi, kteříž povstávají proti mně, bezpečna mne učiň. 2 Vytřnhi mne od těch, kteříž páší nepravost, a od mužů vražedných zachovej mne. 3 Neb aj, zálohy činí duši mé, sbírají se proti mně mocní, bez mého provinění a bez hříchu mého, ó Hospodine. 4 Beze vší mé nepravosti sbíhají se, a strojí; povstaniž mně vstříc, a popatř. 5 Sám ty, Hospodine Bože zástupů, Bože Izraelský, procit', abys navštívil všecky národy, aniž se smilovávej nad kterým z těch převrátcenců nešlechetných. (Sélah) 6 Navracejí se k večerou, štěkají jako psi, a běhají okolo města. 7 Aj, cot vynášíj ústy svými! Mečové jsou ve rtech jejich, nebo říkají: Zdalej kdo slyší? 8 Ale ty, Hospodine, směješ se jím, posmíváš se všechném národům. 9 Když on moc provozuje, na tebe pozor míti budu, nebo ty, Bože, jsi hrad můj vysoký. 10 Bůh mně milosrdný předejdět' mne, Bůh dá mi viděti pomstu nad nepřáty mými. 11 Nezbijej jich, aby nezapomněl lid můj, ale zmítej jimi moc svou, a sházej je, pavézo naše, ó Pane. 12 Hřich úst svých, slova rtů svých, (postížení jsouce v pýše své, pro prokletí a chrádnutí), at' vypravují. 13 Zahlad' v prchlivosti, zahlad' je, at' jich není, at' poznají, že Bůh panuje v Jákobovi i do končin země. (Sélah) 14 I nechažt' se pak zase navracejí k večerou, štěkají jako psi, a běhají okolo města. 15 Nechat'

těkají, a potravy hledají, však hladovití jsouce, uložiti se musejí.

16 Já pak zpívat budu o síle tvé, hned z jitra hlasitě slaviti budu milosrdenství tvé, nebo jsi byl hrad můj vysoký, a útočiště v den ssouzení mého. 17 A posílen jsa, žalmy tobě zpívat budu; nebo jsi Bůh, vysoký hrad můj, Bůh mně milosrdný.

60 Přednímu z kantorů na šušan eduth, zlatý žalm Davidův,

k vyučování, Když válku vedl proti Syrii Naharaim, a proti Syrii Soba, kdyžto navrátil se Joáb, pobív Idumejských v údolí slaném dvanácte tisíců. Bože, zavrhli jsi byl nás, roztrhli nás a hněvali se, navratíž se zase k nám. 2 Zatřásl jsi byl zemí a roztrhli ji, uzdravíž rozsedliny její, nebot' se chvěje. 3 UKazoval jsi lidu svému tvrdé věci, napájeli nás vímem zkormoucení.

4 Ale nyní dal jsi těm, kteříž se tebe bojí, korouhev, aby ji vyzdvihli pro pravdu tvou. (Sélah) 5 At' jsou vysvobozeni mlíti tvoji, zachovávejž jich pravici svou, a vyslyš mne. 6 Bůh mluvil skruti svatost svou, veseliti se budu, budu děliti Sichem, a údolí Sochot rozměřím. 7 Můj jest Galád, můj i Manasses, a Efraim síla hlavy mé, Juda učitel můj. 8 Moáh medenice k umývání mému, na Edoma uvrhu obuv svou, proti mně, Palestino, trub. 9 Kdo mne uvede do města ohraženého? Kdo mne zprovidí až do Idumee? 10 Zdali ne ty, ó Bože, kterýž jsi nás byl zavrhli, a nevycházel, Bože, s vojsky našimi? 11 Udělíž nám pomocí před nepřitem, nebo marná jest pomoc lidská. 12 V Bohu udatně sobě počináti budeme, a ont' pošlapá nepřátele naše.

61 Přednímu z kantorů na neginot, Davidův. Slyš, ó Bože,

volání mé, pozoruj modlitby mé. 2 Od konce země v sevření srdce svého k tobě volám, na skálu nade mne vyšší uvediž mne. 3 Nebo jsi býval mé útočiště, a pevná věž před tváří nepřitele. 4 Buduť bydliť v stánku tvém na věky, schráním se v skryši křidel tvých. (Sélah) 5 Ty jsi zajisté, Bože, vyslyšel žádosti mé, dal jsi dědictví bojícím se jména tvého. 6 Ke dnům krále více dnů přidej, at' jsou léta jeho od národu do pronárodu, 7 At' bydli na věky před tváří Boží; milosrdenství a pravdu nastroj, at' ho ostříhají. 8 A tak žalmy zpívat budu jménu tvému na věky, a sliby své plnití budu den po dni.

62 Přednímu z kantorů Jedutunovi, žalm Davidův. Vždy

předce k Bohu má se mlčelivě duše má, od něhot' jest spasení mé. 2 Vždyť předce on jest skála má, mé spasení, vysoký hrad můj, nepohnut' se škodlivě. 3 Až dokud zlě obmyšleti budete proti člověku? Všickni vy zahubeni budete, jako zed navážená a stěna nachýlená jste. 4 Však nic méně radí se o to, jak by jej odstrčili, aby nebyl vyyvýsen; lež oblibují, ústy svými dobročeří, ale u vnitřnosti své proklínají. (Sélah) 5 Vždy předce měj se k Bohu mlčelivě, duše má, nebo od něho jest očekávání mé. 6 Ont' jest zajisté skála má, mé spasení, vysoký hrad můj, nepohnut' se. 7 V Bohu jest spasení mé a sláva má; skála síly mé, doufání mé v Bohu jest. 8 Naději v něm skládejte všelikého času, ó lidé, vylévejte před oblíčejem jeho srdce vaše, Bůh útočiště naše. (Sélah) 9 Jistě žeť' jsou marnost synové lidští, a synové mocných živí. Budou-li spolu na váhu vloženi, lehčejší budou nežli marnost. 10 Nedoufejtež v utiskování, ani v loupeži, a nebývejte marní; statku přibývalo-li by, nepřikládejte srdce. 11 Jednou mluvil Bůh, dvakrát jsem to slyšel, že Boží jest

moc, 12 A že tvé, Pane, jest milosrdenství, a že ty odplatíš jednomu každému podlé skutků jeho.

63 Žalm Davidův, když byl na poušti Judské. Bože, Bůh silný můj ty jsi, tebet hned v jitře hledám, tebe žízní duše má, po tobě touží tělo mé, v zemi žiznívě a vyprahlé, v níž není vody, 2 Abych té v svatyni tvé spatifoval, a viděl sílu tvou a slávu tvou, 3 (Nebot) jest lepší milosrdenství tvé, nežli život), aby tě chválili rtové moji, 4 A tak abych tobě dobrořečil, pokudž jsem živ, a ve jméně tvém pozdvihoval rukou svých. 5 Jako tukem a sádlem sytila by se tu duše má, a s radostrným rtů prozpěvováním chválila by tě ústa má. 6 Jistě žet' na té pamětliv jsem i na ložci svém, každého bdění nočního přemýšlím o tobě. 7 Nebo jsi mi býval ku pomoci, protož v stínu křídel tvých prozpěvovati budu. 8 Přihlula duše má k tobě, pravice tvá zdržuje mne. 9 Pročež ti, kteříž hledají pádu duše mé, sami vejdou do největší hlubokosti země. 10 Zabijí každého z nich ostrostí meče, i budou liškám za podíl. 11 Král pak veseliti se bude v Bohu, i každý, kdož skrze něho přisahá, chlubit se bude; nebo ústa mluvících lež zacpána budou.

64 Přednímu z kantorů, žalm Davidův. Slyš, ó Bože, hlas můj, když naříkám, před hrázou nepřítele oštřej životu mého. 2 Skrej mne před úklady zlostníků, před zbourením těch, kteříž páší nepravost, 3 Kteříž naostřili jako meč jazyk svůj, naměřili střelu svou, řeč přehořkou. 4 Aby stříleni z skryší na upřímejho; nenadále naři vystřeluji, anži se koho bojí. 5 Zatvrzuji se ve zlém, smlouvají se, jak by poléci mohli osídla, a říkají: Kdo je spatif? 6 Vyhledávají snažně nešlechetnosti, hyneme od ran přelstivých; takt' vnitřnost a srdeč člověka hluboké jest. 7 Ale jakž Bůh vystřelí na ně prudkou střelu, poražení budou. 8 Aku pádu je přivede vlastní jazyk jejich; vzdálí se jich každý, kdož by je viděl. 9 I budou se báti všickni lidé, a ohlašovati skutek Boží, a k srozumívání dílu jeho přičinu dadí. 10 Spravedlivý pak veseliti se bude v Hospodinu, a v něm doufati, anobřz chlubit se budou všickni, kteříž jsou upřímejho srdce.

65 Přednímu z kantorů žalm, Davidova píseň. Na tobě přestávati sluší, ó Bože, tebe na Sionu chváliti, a tu tobě slib vyplňovati. 2 Tu k tobě modlitbu vyslychajímu všeliké tělo přicházeti bude. 3 Mnohé nepravosti, kteréž se zmocnily nás, a přestoupení naše ty očistíš. 4 Blahoslavený, kohož vyvoluješ, a přivodíš, aby obýval v sířících tvých. Tuť nasyceni budeme dobrým domu tvého, v svatyni chrámu tvého. 5 Předivně věci podlé spravedlnosti nám mluvíš, Bože spasení našeho, naděje všech končin země i moře dalekého, 6 Kterýž upevňuješ hory mocí svou, silou jsa přepásán, 7 Kterýž skrocujes zvuk moře, ječení vlnobití jeho, i bouření se národnů, 8 Tak že se báti musejí obyvatelé končin zázraků tvých, kteréž nastáváním jitra a večera k plésání přivodíš. 9 Navštěvuješ zemi a svlažuješ ji, hojně ji obohacuješ. Potok Boží napřívován bývá vodami, i nastrojuješ obilé jejich, když ji tak spravuješ. 10 Záhony její svlažuješ, brázdy její snižuješ, dešti ji obměkčuješ, a zrostlinám jejím požehnání dáváš. 11 Korunuješ rok dobrrotostí svou, a šlepeje tvé kropí tučnosti; 12 Skropují pastviště po pustinách, tak že i pahrbkové plésáním přepasování bývají. 13 Přiodiny

bývají roviny dobytkem, a údolí přistřína obilím, tak že radostí prokříkují, a prozpěvují.

66 Přednímu z kantorů, píseň žalmu. Plésej Bohu všecka země. 2 Zpívejte žalmy k slávě jména jeho, ohlašujte slávu a chválu jeho. 3 Rete Bohu: Jak hrozný jsi v skutcích svých! Pro velikost sily tvé lháti budou tobě nepřátelé tvoji. 4 Všecka země skláněti se tobě a prozpěvovati bude, žalmy zpívati bude jménu tvému. (Sélah) 5 Podte a vizte skutky Boží, jak hrozný jest v správě při synech lidských. 6 Obrátil moře v suchost, řeku přešli nohou po suše, tut' jsme se veselili v něm. 7 Panuje v síle své nade vším světem, oči jeho spatrují národy, zpurní nebudou mítí zniku. (Sélah) 8 Dobrořečte národové Bohu našemu, a ohlašujte hlas chvály jeho. 9 Zachoval při životu duši naši, aniž dopustil, aby se poklesla noha naše. 10 Nebo jsi nás zpruboval, ó Bože, přečistil jsi nás, tak jako přečistěno bývá stříbro. 11 Uvedl jsi nás byl do leči, krutě jsi bedra naše ssoužil, 12 Vsadilis člověka na hlavu naši, vešli jsme byli do ohně i do vody, a však jsi nás vyvedl do rozvlažení. 13 A protož vejdú do domu tvého s zápalnými obětmi, a plniti tobě budu sliby své, 14 Kteréž vyrkli rtové moji, a vynesla ústa má, když jsem byl v ssoužení. 15 Zápalý tučných beranů obětovati budu tobě s kaděním, volu i kozlů nastrojím tobě. (Sélah) 16 Podte, slyšte, a vypravovati budu, kteříž se koli bojíte Boha, co jest učinil duši mé. 17 Ústy svými k němu jsem volal, a vyvyšoval jsem ho jazykem svým. 18 Bycht' byl patřil k nepravosti srdcem svým, nebyl by vyslyšel Pán. 19 Ale vyslyšel' Bůh, a pozoroval hlasu modlitby mé. 20 Požehnaný Bůh, kterýž neodstrčil modlitby mé, a milosrdenství svého ode mne neodjal.

67 Předníjšimu z kantorů na neginot, žalm k zpívání. Bože, smiluj se nad námi, a požehnej nám, zasvět' oblícej svůj nad námi. (Sélah) 2 Tak aby poznali na zemi cestu tvou, mezi všemi národy spasení tvé. 3 I budou tě oslavovati národové, ó Bože, oslavovati tě budou všickni lidé. 4 Veseliti se a prozpěvovati budou národové; nebo ty souditi budeš lidi v pravosti, a národy spravovati budeš na zemi. (Sélah) 5 I budou tě oslavovati národové, ó Bože, oslavovati tě budou všickni lidé. 6 Země také vydá úrodu svou. Požehnání svého udělí nám Bůh, Bůh náš; 7 Požehnej nás Bůh, a bojtež se jeho všecky končiny země.

68 Přednímu z kantorů, Davidův žalm k zpívání. Povstane Bůh, a rozprchnou se nepřátelé jeho, a utekou od tváři jeho ti, kteříž ho mají v nenávisti. 2 Jakož rozehnán bývá dým, tak je rozženeš; jakož se rozplývá vosk před ohněm, tak bezbožní zahynou před tváří Boží. 3 Spravedlivý pak veselice se, poskakovati budou před Bohem, a plésati budou radostí. 4 Prozpěvujte Bohu, žalmy zpívejte jménu jeho, vyrovnejte cestu tomu, kterýž se vznáší na oblacích. Hospodin jest jméno jeho, plésejte před ním. 5 Otec jest sirotků a ochráncé vdov, Bůh v příbytku svatém svém. 6 Bůh samotné rozmnožuje v domy, vydoví vězně z okovů, zpurní pak bydliti musejí v zemi vyprahlé. 7 Bože, když jsi předcházel lid svůj, když jsi kráčel po poušti, (Sélah) 8 Země se trásla, těž i nebesa rozplývala se před tváří Boží, i ta hora Sinai před přítomností Boží, Boha Izraelského.

9 Deštem štědrosti hojně skropoval jsi, Bože, dědictví své, a když zemdlívalo, ty jsi je zase očerstvoval. **10** Zástupové tvoji přebývají v něm, kteréž ty nastrojil dobrotvostí svou pro chudého, ó Bože. **11** Pán dal slovo své, i těch, kteréž potěšeně zvéstovaly, zástup veliký, řkoucích: **12** Králové s vojsky utíkali, utíkali, a doma hlídající dělily kořisti. **13** Ačkoli jste mezi kotly ležeti musili, však jste jako holubice, mající křídla postříbřená, a brky z ryzího zlata. **14** Když Všemohoucí rozptýl krále v této zemi, zbělší jako sníh na hoře Salmon. **15** Hoře veliké, hoře v Bázan, hoře pahrbkovaté, hoře v Bázan. **16** Pročež vyskakujete, hory pahrbkovaté? Na této hoře zalíbilo se Bohu přebývati, jistě žet' na ní Hospodin na věky přebývati bude. **17** Vozů Božích jest dvaceti tisíců, mnoho tisíců andělů, Pán pak mezi nimi jako na Sinai v svatyni přebývá. **18** Vstoupil jsi na výsost, jaté jsi vedl vězně, vzal jsi dary pro lidi. I nejzpurnější k přebývání s námi, Hospodine Bože, přivozuješ. **19** Požehnaný Pán, každého dne nás osýpá dary svými, Bůh silný spasení našeho. (Sélah) **20** Ont' jes Bůh silný nás, Bůh silný k hojnemu spasení. Hospodin Pán z smrti vyvodí. **21** Raní zajisté Bůh hlavu nepřátele svých, a vrch hlavy vlasatý chodícího v hříších svých. **22** Řeklte Pán: Zaset' vyvedu své, jako z Bázan, zase vyvedu z hlubokosti mořské. **23** A protož noha tvá zbrocena bude ve kvi, i jazyk psů tvých krví nepřátelskou. **24** Spatřili slavné jití tvé, Bože, jití silného Boha mého a krále mého v svatyni. **25** Napřed šli zpěváci, z zadu hrající na nástroje hudebné, u prostřed pak děvečky bubnující. **26** V shromážděních dobročeče Bohu Pánu, kteříž jste z národu Izraelského. **27** Tu at' jest Benjamin maličký, kterýž je opanoval, tu knížata z Judy a houfové jejich, knížata z Zabulona, i knížata z Neftalíma. **28** Obdařil tě Bůh tvůj silou. Potvrdíž, Bože, což jsi mezi námi vzdělal, **29** Z chrámu svého nad Jeruzalémem, do něhož tobě přinášeti budou králové dary. **30** Zahub zástup kopidlníků, sebrání mocných vůdců i lidu bujněho, pyšně vykračující s kusy stříbra; rozptýl lidi žádostivé válek. **31** Přijdout' nejvzácnější z Egypta, Mouřenínská země rychle vztáhne ruku svou k Bohu. **32** Království země zpívejte Bohu, žálmy zpívejte Pánu, (Sélah) **33** Tomu, kterýž se vznáší nad nebem nebes starodávných; aj, vydává hlas svůj, hlas přemocný. **34** Dejte čest sily Bohu, jehož důstojnost nad Izraelem, a velikomocnost jeho na oblacích. **35** Přehrozný jsi, ó Bože, z svatých přibytků svých. Bůh silný Izraelský, ont' dává moc a sílu lidu svému, Bůh požehnaný.

69 Přednímu z kantorů na šošannim, žalm Davidův. Vysvobod' mne, ó Bože, nebot' jsou dosáhly vody až k duši mé. **2** Pohřízen jsem v hlubokém bahně, v němž dna není; všež jsem do hlubokosti vod, jejichž proud zachvátil mne. **3** Ustal jsem, volaje, vyschllo hrdlo mé, zemdlely oči mé od ohlídání se na té Boha svého. **4** Více jest těch, kteříž mne nenávidí bez příčiny, než vlasů hlavy mé; zmocnili se ti, kteříž mne vyhlastili, a jsou nepřátele моji bez mého provinění; to, čehož jsem nevydřel, nahražovati jsem musil. **5** Bože, ty znáš sám nemoudrost mou, a výstupkové moji nejsou skryti před tebou. **6** Necht' nebývají zahanbeni přičinou mou ti, kteříž na té očekávají, Pane, Hospodine zástupů; necht' nepřicházejí skrze mne k hanbě ti, kteříž tě hledají, ó Bože Izraelský. **7** Nebot' pro

tebe snáším pohanění, a stud přikryl tvář mou. **8** Cizí učiněn jsem bratřím svým, a cizozemec synům matky své. **9** Proto že horlivost domu tvého snědla mne, a hanění hanějících tě na mne připadla. **10** Když jsem plakal, postem trápiv duši svou, bylo mi to ku putopě obráceno. **11** Když jsem bral na se pytel místo roucha, tehdy jsem jim byl za přísloví. **12** Pomlouvali mne, sedíce v bráně, a písničkou byl jsem těm, kteříž pili víno. **13** Já pak modlitbu svou k tobě odsílám, Hospodine, čast' jest dobré líbeznosti tvé. Ó Bože, vedlé množství milosrdenství svého vyslyš mne, pro pravdu svou spasitelnou. **14** Vyrhni mne z bláta, abych nebyl pohřízen; necht' jsem vytržen od těch, kteříž mne nenávidí, jako z hlubokostí vod, **15** Aby mne nezachvátili proudové vod, a nesehnila hlubina, ani se nade mnou zavřela prohlubně. **16** Vyslyš mne, Hospodine, nebot' jest dobré milosrdenství tvé; vedlé množství slitování svých vzhledně na mne. **17** A neskrývej tvář své od služebníka svého, nebot' mám úzkost; rychle vyslyš mne. **18** Přiblíž se k duši mé, a vyprost' ji; pro nepřátele mé vykup mne. **19** Ty znáš pohanění mé, a zahanbení mé, i potupu mou, před tebou' jsou všickni nepřátele moji. **20** Pohanění potřelo srdce mé, pročež jsem byl v žalosti. Očekával jsem, zdali by mnekdo politoval, ale žádného nebylo, zdali by kdo potěšit chtěli, ale nedočkal jsem. **21** Nýbrž místo pokrmu poskytl mi žluči, a v žizni mé napájeli mne octem. **22** Budíž jím stůl jejich před nimi za osídlo, a pokojný způsob jejich místo sítí. **23** At' se zatmí oči jejich, aby viděti nemohli, a bedra jejich k stálému přived' zemdlení. **24** Vylí na ně rozhněvání své, a prchlivost hněvu tvého at' je zachvátí. **25** Budíž příbytek jejich pustý, v staních jejich kdo by obýval, at' není žádného. **26** Nebo se tomu, jehož jsi ty zbil, protiví, a o bolesti zraněných tvých rozmoujaví. **27** Přilož nepravost k nepravosti jejich, a at' nepřicházejí k spravedlnosti tvé. **28** Necht' jsou vymazáni z knihy živých, a s spravedlivými at' nejsou zapsáni. **29** Já pak ztrápený jsem, a bolestí sevřený, ale spasení tvé, ó Bože, na místě bezpečném postaví mne. **30** I budu' chváliti jméno Boží s prospěvováním, a velebiti je s děkováním. **31** A bude to příjemnější Hospodinu nežli vůl, neb volek rohatý s rozdelenými kopyty. **32** To když uhlédají tiší, radovati se budou, hledajíce Boha, a ožive srdce jejich. **33** Nebot' vyslychá chudé Hospodin, a vězni svými nezhrzí. **34** Chvaltež ho nebesa a země, moře i všeliký hmyz jejich. **35** Bůh' zajisté zachová Sion, a vzdělá města Judská, i budou tu bydliť, a zemi tu dědičně obdrží. **36** Tolikéž i sime služebníku jeho dědičně jí vládnouti budou, a milující jméno jeho v ní přebývati.

70 Přednímu z kantorů, žalm Davidův, k připomínání. Bože, abys mne vytrhl, Hospodine, abys mi spomohl, pospěš. **2** Zahanbeni budte, a zapýre se, kteříž hledají duše mé; zpět obráčeni a v potupu dání budte, kteříž se kochají v neštěstí mém. **3** Zpět obráčeni budte za to, že mne k hanbě přivesti usilují ti, kteříž na mne povolávají: Hahá, hahá. **4** Ale at' se radují a veselí v tobě všickni ti, kteříž tě hledají, a ti, kteříž milují spasení tvé, at' říkají vždycky: Veleslaven budiž Bůh náš. **5** Já pak chudý a nuzný jsem, ó Bože, pospěšiž ke mně; pomoc má, a vysvoboditel můj ty jsi, neprodlevej, Hospodine.

71 V tebet', Hospodine, doufám, necht' nejsem zahanben na věky. 2 Vedlé spravedlnosti své vytrhni mne, a vyprost' mne; naklňo ke mně ucha svého, a spas mne. 3 Budíž mi skalou obydlí, na niž bych ustavičně utíkal; přikázal jsi ostříhati mne, nebo skála má i pevnost má ty jsi. 4 Bože můj, vytrhni mne z ruky bezbožníka, z ruky převráceného a násilníka. 5 Nebo ty jsi má naděje, Pane; Hospodine, v tebet' doufám od své mladosti. 6 Na tebe jsem zpolehl hned od života, z břicha matky mé ty jsi mne vyvedl, v tobě jest chvála má vždycky. 7 Jako záruk byl jsem mnohým, a však ty jsi mé silné doufání. 8 Oť at' jsou naplněna ústa má chválením tebe, přes celý den slavením tebe. 9 Nezamítěj mne v věku starosti; když zhyne síla má, neopouštěj mne. 10 Nebo mluvili nepřátelé moji proti mně, a ti, jenž střehou duše mé, radili se spolu, 11 Pravice: Bůh jej opustil, hořte a popadněte jej, nebo kdo by ho vytrhl, nemí žádného. 12 Bože, nevzdaluj se ode mne, Bože můj, přispěj mi na pomoc. 13 Necht' jsou zahanbeni, a zhynou protivníci duše mé; přikryti budete lehkostí a hanbou, kteríž hledají pádu mého. 14 Já pak ustavičně čekati, a vždy víc a víc tě chváliti budu. 15 Ústa má budou vypravovati spravedlnost tvou, každého dne spasení tvé, ačkoli mu počtu nevím. 16 Přistoupě k všelijaké moci Panovníka Hospodina, připomínati budu tvou vlastní spravedlnost. 17 Bože, učnil jsi mne od mladosti mé, a až po dnes vypravují o divných činech tvých. 18 Protož také i do starosti a šedin, Bože, neopouštěj mne, až v známost uvedu rámě tvé tomuto věku, a všechném potomkům sílu tvou. 19 Nebo spravedlnost tvá, Bože, vyvýšená jest, provodíš zajistě věci veliké. Bože, kdo jest podobný tobě? 20 Kterýž ač jsi mi dal okusiti úzkostí velikých a hrozných, však zase k životu navrátiš mne, a z propasti země zase mne vyzdvihneš. 21 Rozmnzož důstojnost mou, a zase utěšíš mne. 22 I já také budu tě slavit na nástroji hudebném, i pravdu tvou, Bože můj; žalmy tobě zpívati budu na harfě, ó svatý Izraelský. 23 Plésati budou rtové moji, když žalmy zpívati budu tobě, i duše má, kterouž jsi vykoupil. 24 Nadto i jazyk můj každý den vypravovati bude spravedlnost tvou; nebo se zastyděti a zahabiti musili ti, jenž mého pádu hledali.

72 Šalomounovi. Bože, soudy své králi dej, a spravedlnost svou synu královu, 2 Aby soudil lid tvůj v spravedlnosti a chudé tvé v pravosti. 3 Hory přinesou pokoj lidu i pahrbkové v spravedlnosti. 4 Souditi bude chudé z lidu, a vysvobodí syny nuzného, násilníka pak potře. 5 Bátí se budou tebe, dokudž slunce a měsíc trvati bude, od národu až do pronárodu. 6 Jako když sstupuje déšť na přisečenou trávu, a jako tiší déšťové skrápějící zemi: 7 Tak zkvetet ve dnech jeho spravedlivý, a bude hojnost pokoje, dokud měsíce stává. 8 Panovati bude od moře až k moři, a od řeky až do končin země. 9 Před ním skláněti se budou obyvatelé pustin vyprahlých, a nepřátelé jeho prach lízati budou. 10 Králové při moři a z ostrovů pocyt mu přinesou, králové Šebejští a Sabejští dary obětovati budou. 11 Nadto klaněti se jemu budou všickni králové, všickni národové jemu sloužiti budou. 12 Nebo vytrhne nuzného, volajícího a nátlak trpícího, kterýž nemá spomocníka. 13 Smiluje se nad bídňím a potřebným, a duše nuzných spasí. 14 Od Isti a násilí vysvobodí duši jejich; nebot' jest drahá krev jejich před očima

jeho. 15 Budet' dlouhověký, a dávati mu budou zlato Arabské, a ustavně za něj se modlit, na každý den jemu dobrořečiti budou. 16 Když se vrže hrst obilí do země na vrchu hor, kláti se budou jako Libán klasové jeho, a kvéstí budou měšťané jako byliny země. 17 Jméno jeho bude na věky; dokudž slunce trvá, děditi bude jméno jeho. A požehnání sobě dávajíce v něm všickni národové, budou ho blahoslaviti. 18 Požehnaný Hospodin Bůh, Bůh Izraelský, kterýž sám činí divné věci, 19 A požehnané jméno slávy jeho na věky. Budíž také naplněna slávou jeho všecka země, Amen i Amen. 20 Skonávaj se modlitby Davidovy, syna Izai.

73 Žalm Azafovi. Jistě žet' jest Bůh dobrý Izraelovi, těm, kteříž jsou čistého srdce. 2 Ale nohy mé téměř se byly ušinuly, o málo, že by byli sklouzli krokové moji, 3 Když jsem horil proti bláznivým, vida štěstí nešlechetných. 4 Nebo nebývají vázání až k smrti, ale zůstává v cele síla jejich. 5 V práci lidské nejsou, a s lidmi trestání nebývají. 6 Protož otočeni jsou pýchou jako halží, a ukrutností jako rouchem ozdobným přidání. 7 Vysedlo tukem oko jejich; majice hojnost nad pomyšlení srdce, 8 Rozpustil jsou, a mluví zlostně, o nátlaku velmi pyšně mluví. 9 Stavěj proti nebi ústa svá, a jazyk jejich po zemi se vozí. 10 A protož na to přichází lid jeho, když se jim vody až do vrchu nalívá, 11 Ze říkají: Jakt' má o tom věděti Bůh silný? Aneb zdaž jest to známé Nejvyššímu? 12 Nebo aj, ti bezbožní jsouce, mají pokoj v světě, a dosahují zboží. 13 Nadarmo tedy v čistotě chovám srdce své, a v nevinnosti ruce své umývám. 14 Poněvadž každý den trestání bývám, a kázeň přichází na mne každého jitra. 15 Řeknu-li: Vypravovati budu věci takové, hle, rodina synů tvých dí, že jsem jim křív. 16 Chtěl jsem to rozumem vystihnouti, ale vidělo mi se pracno. 17 Až jsem všel do svatyní Boha silného, tu jsem srozuměl poslední věci jejich. 18 Jistě že jsi je na místech plzkých postavil, a uvršeš je v spoustě. 19 Aj, jak t' přichází na spuštění jako v okamžení! Mizej a hynou hrázemi, 20 Jako snové tomu, kdož proctí; Pane, když je probudiš, obraz ten jejich za nic položíš. 21 Když zhorlkó srdece mé, a ledví má bodena byla, 22 Nesmyslný jsem byl, aniž jsem co znal, jako hovádko byl jsem před tebou. 23 A však vždycky jsem byl s tebou, nebo jsi mne ujal za mou pravici. 24 Podlé rady své ved' mne, a potom v slávu přijmeš mne. 25 Kohož bych měl na nebi? A mimo tebe v žádném líbosti nemám na zemi. 26 Ač tělo i srdce mé hyne, skála srdce mého, a díl můj Bůh jest na věky. 27 Nebo aj, ti, kteříž se vzdalují tebe, zahynou; vytínaš ty, kteříž cizoloží odcházením od tebe. 28 Ale mně nejlépe jest přídržeti se Boha; pročež skládám v Panovníku Hospodinu doufání své, abych vypravoval všecky skutky jeho.

74 Vyučující, Azafův. Proč, ó Bože, nás tak do konce zamítáš? Proč rozníčena jest prchlivost tvá proti stádci pastvy tvé? 2 Ropzomeř se na shromáždění své, jehož jsi od starodávna dobyl a vykoupil, na proutek dědictví svého, na Sion horu tuto, na níž přebýváš. 3 Přispěj k hrozným pustinám. Jak všecko pohubil nepřítel v svatyni! 4 Rvali nepřátelé tvoji u prostřed shromáždění tvých, a na znamení toho zanechali množství koruhví svých. 5 Za hrdinu jmí byl ten, kterýž co nejvýše zdvihl sekuru, roubaje vazbu dříví jeho. 6 A nyní již řezby jeho

napořád sekerami a palicemi otloukají. 7 Uvrhl oheň do svatyně tvé, na zem zřítivše, poškvrnili přibytku jména tvého. 8 Řekl v srdci svém: Vyhubme je napořád. Takž vypálili všecky stánky Boha silného v zemi. 9 Znamení svých nevidíme, jižt' není proroka, aniž jest mezi námi, kdo by věděl, dokud to stane. 10 I dokudž, ó Bože, útržky činiti bude odpůrce? A nepřítel ustavičně-liž rouhati se bude jménu tvému? 11 Proč zdržuješ ruku svou, a pravice své z lúna svého nevzneseš? 12 Však jsi ty, Bože, král můj od starodávna, působíš hojně spasení u prostřed země. 13 Ty silou svou rozdělil jsi moře, a potřels hlavy dráků u vodách. 14 Ty jsi potřel hlavu Leviatanovi, dal jsi jej za pokrm lidu na poušti. 15 Ty jsi otevřel vrchoviště a potoky, ty jsi osušil i řeky prudké. 16 Tvůjt' jest den, tvá jest také i noc, světlo i slunce ty jsi učinil. 17 Ty jsi založil všecky končiny země, léto i zimy ty jsi sformoval. 18 Rozpomeníz se na to, že útržky činil ten odpůrce Hospodinu, a lid bláznivý jak se jménu tvému rouhal. 19 Nevydávejz té zběř duše hrdičky své, na stádce chudých svých nezapomínej se na věky. 20 Ohlédni se na smlouvou; nebo plní jsou i nejmavější koutové země peleši ukrutnosti. 21 Nechaňt' bídni neodcházejí s hanbou, chudý a nuzný at' chváli jméno tvé. 22 Povstaniž, ó Bože, a ved' při svou, rozpomeř se na pohanění, kteréžt' se děje od nesmyslných na každý den. 23 Nezapomínej se na vykřikování svých nepřátel, a na hluk proti tobě povstávajících, kterýž se silí ustavičně.

75 Přednímu z kantorů, jako: Nezahlažuj, žalm Azafův, a píseň. Oslavujeme tě, Bože, oslavujeme; nebo že jest blízké jméno tvé, vypravují to přední skutkové tvoji. 2 Když přijde čas uložený, já právě souditi budu. 3 Rozplynula se země i všickni obyvatelé její, já utvrdím sloupy její. (Sélah) 4 Dím blázňům: Neblázněte, a bezbožným: Nevyzdvihujte rohů. 5 Nevyzdvihujte proti Nejvyššímu rohů svých, aniž mluvte tvrdošíjně. 6 Nebo ne od východu, ani západu, ani od pouště přichází zvýšení; 7 Ale Bůh soudce jednoho ponižuje, a druhého povyšuje. 8 Kalich zajisté jest v rukou Hospodinových, a to vína kalného plný nalitý, z něhož nalévati bude, tak že i kvasnice jeho vyvází, a vypiji všickni bezbožní země. 9 Já pak zvěstovati budu skutky Páně na věčnost, žalmy zpívati budu Bohu Jákobovu. 10 A všecky rohy bezbožníků srázím, rohové pak spravedlivého vyvýšeni budou.

76 Přednímu z kantorů na neginot, žalm Azafův a píseň. Znám jest Bůh v Judstvu, a v Izraeli veliké jméno jeho. 2 V Sálem jest stánek jeho, a obydle jeho na Sionu. 3 Tam' jest polámal ohnivé šípy lučišť, pavézu a meč, i válku. (Sélah) 4 Slavný jsi učiněn a důstojný horami loupeže. 5 V loupež dání jsou udatní srdcem, zesnuli snem svým, aniž nalezly zmužilé hrdiny síly v rukou svých. 6 Od žehrání tvého, ó Bože Jákobův, i vůz i kůň tvrdě zesnuli. 7 Ty jsi, ty velmi hrozný, a kdo jest, ještě by před tebou ostál v rozhněvání tvém? 8 Když s nebe dáváš slyšeti výpověď svou, země se bojí a tichne, 9 Když povstává k soudu Bůh, aby zachoval všecky pokorné na zemi. (Sélah) 10 Zajisté i hněv člověka chváliti té musí, a ostatek zůřivosti skrotíš. 11 Sliby čírite a plňte Hospodinu Bohu vašemu; kteřížkoli jste vůkol něho, přinášejte dary Přehroznému. 12 Ont' odjímá ducha knížatum, a k hrůze jest králem zemským.

77 Přednímu kantoru z potomků Jedutunových, s Azafem, žalm. Hlas můj k Bohu, když volám, hlas můj k Bohu, aby ucha naklonil ke mně. 2 V den ssoužení svého Pána hledal jsem, v noci ruce své rozprostíral jsem bez přestání, a nedala se potěšit duše má. 3 Na Boha zpomínal jsem a kormoutil se, přemyšloval jsem, a úzkostmi svírána byl duch můj. (Sélah) 4 Zdržoval jsi oči mé, aby bděly; potřín jsem byl, aniž jsem mluviti mohl. 5 I přicházel mi na pamět dnové předešlé, a léta dávní. 6 Rozpomínal jsem se v noci na zpěvy své, v srdci svém přemyšloval jsem, a zptyoval to duch můj, prav: 7 Zdali na věky zažene Bůh? Nikdy-liž již více lásky neukáže? 8 Zdali do konce prestane milosrdenství jeho? A konec vezme slovo od pokolení až do pokolení? 9 Zdali se zapomněl smilovávat Bůh silný? Zdaž zadržel v hněvě milosrdenství svá? (Sélah) 10 I řekl jsem: Tot' jest má smrt. Ale učiní' proměnu pravice Nejvyššího. 11 Rozpomínati se budu na skutky Hospodinovy, a připomínati sobě divné činy tvé, od starodávna. 12 A přemyšlovati o všelikém díle tvém, a o skutcích tvých mluviti. 13 Bože, svatá jest cesta tvá. Kdo jest silný, veliký, jako Bůh? 14 Ty jsi ten Bůh silný,jenž činiš divné věci; uvedl jsi v známost mezi národy sílu svou. 15 Vysvobodil jsi ramenem lid svůj, syny Jákobovy a Jozefovy. (Sélah) 16 Viděly' jsou tě vody, Bože, viděly tě vody, a zstrašily se; pohnuly se také i hlubiny. 17 Vydali povodně oblakové, vydala hřmot nebesa, ano i kameničko tvé skátko. 18 Vznělo hřímání tvé po obloze, blýskání osvěcovalo okršlek zemský, pohybovala se a třásla země. 19 Skrze moře byla cesta tvá, a stezky tvé skrze vody veliké, a však šlepěj tvých nebylo znáti. 20 Vedl jsi jako stádo lid svůj skrze Mojžíše a Arona.

78 Vyučující, Azafovi. Pozoruj, lide můj, zákona mého, nakloňte uši svých k slovům úst mých. 2 Otevru v podobenství ústa svá, vypravovati budu připovídky starobylé. 3 Co jsme slychali i poznali, a co nám otcové naši vypravovali, 4 Nezatajíme toho před syny jejich, kteříž budoucím potomkům svým vypravovati budou chvály Hospodinovy, ano i moc jeho a divné skutky jeho, kteréž činil. 5 Nebot' jest vyzdvihl svědec v Jákobovi, a zákon vydal v Izraeli, což přikázal otcům našim, aby v známost uvdili synům svým, 6 Aby to poznal věk potomní, synové, kteříž se zroditi měli, a ti povstanouce, aby vypravovali dítkám svým, 7 Aby pokládali v Bohu naději svou, a nezapomínavi se na skutky Boha silného, ale ostříhalí přikázaní jeho, 8 Aby nebývali jako otcové jejich, pokolení zpurné a protivné, národ, kterýž nenapravil srdce svého, a nebyl věrný Bohu silnému duch jeho. 9 Jako synové Efraim zbrojní, ač uměle z lučiště stříleli, však v čas boje zpět se obrátili, 10 Nebo neostříhali smlouvy Boží, a v zákoně jeho zpěčovali se choditi. 11 Zapomenuli se na činy jeho, a na divné skutky jeho, kteréž jim ukázal. 12 Před otcí jejich činil divy v zemi Egyptské, na poli Soan. 13 Rozdělil moře, a převedl je; učinil, aby stál vody jako hromada. 14 Vedl je ve dne v oblace, a každé noci v jasném ohni. 15 Protrhl skály na poušti, a napájel je jako z propastí velikých. 16 Vyvedl potoky z skály, a učinil, aby vody tekly jako řeky. 17 A však vždy přičiněli hřichů proti němu, a popouzeli Nejvyššího na poušti. 18 A pokoušeli Boha silného v srdci svém, žádajíce pokrmu podlé lítosti své. 19 A mluvili proti Bohu,

řkouce: Zdaliž bude moc Bůh silný připraviti stůl na této poušti? 20 Aj, udeříť jest v skálu, a tekly vody, a řeky se rozvodnily. Zdali také bude mocí dátí chleba? Zdali nastrojí masa lidu svému? 21 A protož uslyšav Hospodin, rozhněval se, a oheň zažžen jest proti Jakobovi, a prchlivost vstoupila na Izraele, 22 Proto že se nedověřili Bohu, a neměli naděje v spasení jeho, 23 Ačkoli rozkázal oblakům shůry, a průduchy nebeské otevřel, 24 A dštíl na ně manou ku pokamu, a obilé nebeské dával jim. 25 Chléb mocných jedl člověk, sesal jim pokrmů do sytosti. 26 Obrátil vítr východní u povětrí, a přivedl mocí svou vítr polední. 27 I dštíl na ně masem jako prachem, a ptactvem pernatým jako pískem mořským. 28 Spustil je do prostřed vojska jejich, a všudy vůkol stanů jejich. 29 I jedli, a nasyceni jsou hojně, a dal jim to, čehož žádali. 30 Ještě nevyplnili žádosti své, ještě pokrm byl v ústech jejich, 31 A v tom prchlivost Boží připadla na ně, a zbil tučné jejich, a přední Izraelské porazil. 32 S tím se všim vždy ještě hřešili, a nevěřili předivným skutkům jeho. 33 A protož dopustil na ně, že marně skonali dny své, a léta svá s chvátáním. 34 Když je hubil, jestliže ho hledali, a zase k Bohu silnému hněd na úsvitě se navraceli, 35 Rozpomínajíce se na to, že Bůh byl skála jejich, a Bůh silný nejvyšší vykupitel jejich: 36 (Ačkoli mu s pochlebenstvím mluvili ústy svými, a jazykem svým lhali jemu. 37 A srdce jejich nebylo upříme před ním, aniž se věrně měli v smlouvě jeho), 38 On jsa milosrdný, odpouštěl nepravosti jejich, a nezahladil jich; častokrát odvracel hněv svůj, a nevzbuzoval vši zůřivosti své. 39 Nebo pamatoval, že jsou tělo, vítr, kterýž odchází, a nenavracuje se zase. 40 Kolikrát jsou ho dráždili na poušti, a k bolesti přivedli na pustinách. 41 Týž i týž navracujíce se, pokoušeli Boha silného, a svatému Izraelskému cíle vyměřovali. 42 Nepamatovali na moc jeho, a na ten den, v kterémž je vysvobodil z ssouzení, 43 Když činil v Egyptě znamení svá, a zázraky své na poli Soan, 44 Když obrátil v krev řeky a potoky jejich, tak že jich pítí nemohli. 45 Dopustil na ně směsici žížal, aby je žraly, a žáby, aby je hubily. 46 A dal chroustům úrody jejich, a úsilí jejich kobylykám. 47 Stloukl krupami réví jejich, a stromy fíkové jejich ledem. 48 Vydal kropobití na hovada jejich, a na dobytek jejich uhlí řeřavé. 49 Poslal na ně prchlivost hněvu svého, rozpálení, zůřivost i ssouzení, dopustiv na ně anděly zlé. 50 Uprostřannil stezku prchlivosti své, neuchoval od smrti duše jejich, ano i na hovada jejich mor dopustil. 51 A pobíl všecko prvorrozené v Egyptě, prvotiny síly v stanicích Chamových. 52 Ale lid svůj vyvedl jako ovce, a vodil se s nimi jako s stádem po poušti. 53 Vodil je v bezpečnosti, tak že nestrašili, neprátele pak jejich přikrylo moře, 54 Až je přivedl ku pomezí svatosti své, na horu tu, kteréž dobyla pravice jeho. 55 Vyhnał před tváří jejich národy, způsobil to, aby jim na provazec dědictví jejich přišli, a aby přebývala v stanicích jejich pokolení Izraelská. 56 Však vždy předce pokoušeli a dráždili Boha nejvyššího, a svědectví jeho neostříhalí. 57 Ale zpět odšedše, převrácené činili, jako i předkové jejich; uchylili se jako mylné lučiště. 58 Nebo popouzelí ho výsostmi svými, a rytinami svými k horlení přivedli jej. 59 Slyšel Bůh, a rozhněval se, a u velikou ošklivost vzal Izraele, 60 Tak že opustiv přibytek v Sílo, stánek, kterýž postavil mezi lidmi, 61 Vydal v zajetí sílu svou, a slávu svou v ruce nepřítele. 62 Dal pod meč lid svůj, a

na dědictví své se rozhněval. 63 Mládence jeho sežral oheň, a panney jeho nebyly chváleny. 64 Kněží jejich od meče padli, a vody jejich neplakaly. 65 Potom pak procítí Pán jako ze sna, jako silný rek, kterýž po víně sobě vykřikuje. 66 A rani neprátele své po zadu, a u věčné pohanění je vydal. 67 Ačkoli pak pohrdl stánkem Jozefovým, a pokolení Efraimova nevyvolil, 68 Však vyvolil pokolení Judovo, horu Sion, kterouž zamiloval. 69 A vystavěl sobě, jako hrad vysoký, svatyni svou, jako zemi, kterouž utvrdil na věky. 70 A vyvolil Davida služebníka svého, vzav jej od chlív stáda. 71 Když chodil za ovce v březí, zavedl jej, aby pásl Jákoba, lid jeho, a Izraele, dědictví jeho. 72 Kterýž pásl je v upřímnosti srdce svého, a zvláštní opatrností rukou svých vodil je.

79 Žalm Azafovi. Bože, vtrhl pohané do dědictví tvého, poškvrnili chrámu svatosti tvé, obrátili Jeruzalém v hromady. 2 Dali těla mrtvá služebníků tvých za pokrm ptákům nebeským, těla svatých tvých šelmám zemským. 3 Vyli krev jejich jako vodu okolo Jeruzaléma, a nebyl, kdo by je pochovával. 4 Vydání jsme v pohanění sousedům našim, v posměch a žert těm, kteríž jsou vůkol nás. 5 Až dokud, ó Hospodine? Na věky-liž se hněvati budeš, a hořeti bude jako oheň horlení tvé? 6 Vylí hněv svůj na národy, kteríž té neznají, a na království, kteráž jména tvého nevzývají. 7 Nebot' jsou sezrali Jákoba, a obydli jeho v poustku obrátili. 8 Nezpomínejz nám dřevních nepravostí našich, rychle at' předejdou nás milosrdenství tvá, nebot' jsme velmi znuzeni. 9 Pomoz nám, ó Bože spasení našeho, pro slávu jména svého; vytrhni nás, a bud' milostiv hřichům našim pro jméno své. 10 Proč mají říkat pohané: Kdež jest Bůh jejich? Budíž znám mezi pohany, před očima našima, skrze pomstu krve služebníků svých, kteráž jest vylita. 11 Vstupiž před oblíječ tvůj Ikání vězňů, a podlé velikosti sily své zanechej ostatků k smrti oddaných. 12 A odplat' sousedům našim sedmernásobně do lúna jejich za pohanění, kteréž jsou tobě činili, ó Pane. 13 My pak, lid tvůj a ovce pastvy tvé, slavit tě budeme na věky; od národu do pronárodu vypravovati budeme chválu tvou.

80 Přednímu z kantoriů na šošannim, žalm svědectví, Azafovi. Ó pastýř Izraelský, pozoruj, kterýž vodiš Jozefa jako stádo, kterýž sedíš nad cherubíny, ó zastvkvějž se. 2 Před Efraimem, Beniaminem a Manasse vzbud' moc svou, a přispěj k spasení našemu. 3 Ó Bože, navrat' nás, a dej, at' nám svítí oblíječ tvůj, a spasení budeme. 4 Hospodine Bože zástupů, dokudž se přísně stavěti budeš k modlitbám lidu svého? 5 Nakrmil jsi je chlebem pláče, a dals jim vypiti slz míru velikou. 6 Postavils nás k sváru sousedům našim, a nepřátele naši aby sobě posměch z nás činili. 7 Ó Bože zástupů, navrat' nás, a dej, at' nám svítí oblíječ tvůj, a spasení budeme. 8 Ty jsi kmen vinný z Egypta přenesl, vyhnal jsi pohany, a vsadil jsi. 9 Upírázdnil jsi mu, a učinil, aby se vkořenil, i zemi naplnil. 10 Přikryty jsou hory stínem jeho, a réví jeho jako nejvyšší cedrové. 11 Vypustil ratolesti své až k moři, a až do řeky rozvody své. 12 I pročež jsi rozbořil hradbu vinice, tak aby každý, kdož by tudy šel, trhati z ní mohl? 13 Vepř divoký zryl ji, a zvěř polní spásila ji. 14 Ó Bože zástupů, obrat' se již, popatř s nebe, viz a navštěv kmen vinný tento, 15 Vinici tu, kterouž štípila pravice tvá, a mladistvé réví,

kteréž jsi zmocnil sobě. **16** Popálenat' jest ohněm a poroubána, od žehrání oblíčeje tvého hyne. **17** Budí ruka tvá nad mužem pravice tvé, nad synem člověka, kteréhož jsi zmocnil sobě, **18** A neodstoupímet' od tebe; zachovej nás při životu, at' jméno tvé vzýváme. **19** Hospodine Bože zástupů, navratiž nás zase, a dej, at' nám svítí oblíče tvůj, a spaseni budeme.

81 Přednímu z kantorů na gittit, Azafovi. Plésejte Bohu, síle naší, prokříkuje Bohu Jákobovu. **2** Vezměte žaltář, přidejte buben, harfu libou a loutnu. **3** Trubte trubou na novměsíce, v uložený čas, v den slavnosti naší. **4** Nebo tot' jest ustavení v Izraeli, řád Boha Jákobova. **5** Na svědectví v Jozefovi vyzdvíhl jej, když byl vyšel proti zemi Egyptské, kdež jsme jazyk neznámý slýchati musili. **6** Osvobodil jsem, díl Bůh, od běmene rameno jeho, a ruce jeho nádob zednických zproštěny byly. **7** V ssouzení tom, když jsi volal, vytrhl jsem tě, vyslyšel jsem tě z skryše hromu, zkušoval jsem tě při vodách sváru. (Sélah) **8** Řeklt' jsem: Slyš, lide můj, a osvědčím se tobě, ó Izraeli, budeš-li mne poslouchati, **9** A nebude-li mezi vámi Boha jiného, a nebudeš-li se klaněti bohu cizímu. **10** Já jsem Hospodin Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl z země Egyptské, otevři jen ústa svá, a naplnímt' je. **11** Ale neuposlechl lid můj hlasu mého, a Izrael nepřestal na mně, **12** A protož pustil jsem je v žádost srdce jejich, i chodili po radách svých. **13** Ó byť mne byl lid můj poslouchal, a Izrael po cestách mých chodil, **14** Tudiž bych já byl nepřátely jejich snížil, a na protivníky jejich obrátil ruku svou. **15** A ti, kteréž v nenávisti mají Hospodina, úlisně by se jim poddávali musili, i byl by čas jejich až na věky. **16** A krmil bych je byl jádrem pšenice, a medem z skály sytil bych je.

82 Žalm Azafův. Bůh stojí v shromáždění Božím, u prostředě bohů soud čině, a dí: **2** Dokudž souditi budete nespravedlivě, a osoby nešlechetných přijímat? (Sélah) **3** Zastávejte bídného a sirotka, utištěného a chudého spravedlivu vyhlašujete. **4** Vytrhněte bídného a nuzného, z ruky nešlechetných vytrhněte ho. **5** Ale nevédí nic, nerozuměj nic; ve tmách ustanově chodí, až se proto všickni základové země pohybují. **6** Řeklt' jsem já byl: Bohové jste, a synové Nejvyššího vy všickni; **7** A však jako i jiní lidé zemřete, a jako jeden z knížat padnete. **8** Povstaniž, ó Bože, sud' zemi; nebo ty dědičně vládneš všemi národy.

83 Píseň a žalm Azafův. Bože, neodmlčujž se, nečiři se neslyše, aniž se upokojuj, ó Bože silný. **2** Nebo aj, nepřátelé tvoji se bouří, a ti, kteréž tě v nenávisti mají, pozdvívají hlavy. **3** Chytře tajné rady proti lidu tvému skládají, a radí se proti těm, kteréž ty skrýváš, **4** Ríkajice: Podte, a vyhlaďme je, at' nejsou národem, tak aby ani zpomínáno nebylo více jména Izraelova. **5** Jednomyslnět' se na tom spolu snesli, i smlouvou se proti tobě zavázali, **6** Stánkové Idumejští a Izmaelitští, Moábstí a Agarenští, **7** Gebáští a Ammonitští, a Amalechitští, Filistinští s obyvateli Tyrskými. **8** Ano i Assyřtí spojili se s nimi, jsouce na ruku synům Lotovým. (Sélah) **9** Učiníž jim jako Madianským, jako Zizarovi, a jako Jabínovi při potoku Císon, **10** Kteréž jsou do konce vyhlazení v Endor, a učiněni hnůj země. **11** Nalož s nimi a s vůdcí jejich jako s Gorébem, jako s Zébem, jako s

Zebahem, a jako s Salmunou, se všemi knížaty jejich. **12** Nebot' jsou řekli: Uvažme se dědičně v příbytky Boží. **13** Můj Bože, učiň to, at' jsou jako chumelice, a jako stéble před větrem. **14** Jakož oheň spaluje les, a jako plamen zapaluje hory, **15** Tak ty vichřicí svou stihej, a bouří svou ohrom je. **16** Naplň tváře jejich zahanbením, tak aby hledali jména tvého, Hospodine. **17** Nechat' se hanbí a děsí na věčné časy, a at' potupu nesou a zahynou. **18** A tak at' pojď, že ty, kterýž sám jméno máš Hospodin, jsi nejvyšší nade vši zemí.

84 Přednímu z kantorů na gittit, synů Chóre, žalm. Jak jsou milí příbytkové tvoji, Hospodine zástupů! **2** Žádostiva jest a velice touží duše má po sířcích Hospodinových; srdce mé, i tělo mé pléše k Bohu živému. **3** Ano i ten vrabec nalezl sobě místo a vlaštovice hnízdo, v němž by schránila mladé své, při oltářích tvých, Hospodine zástupů, králi můj a Bože můj. **4** Blahoslavení, kteréž přebývají v domě tvém, tit' tebe na věky chváliti budou. (Sélah) **5** Blahoslavený člověk, jehož síla jest Hospodin, a v jejichž srdci jsou stezky kroků jejich, **6** Ti, kteréž jdouce přes údolí moruši, za studnicí jej sobě pokládají, na něž i děšť požehnání přichází. **7** Berou se houf za houfem, a ukazují se před Bohem na Sionu. **8** Hospodine Bože zástupů, vyslyš modlitbu mou, pozoruj, ó Bože Jákobův. (Sélah) **9** Pavézo naše, popatř, ó Bože, a viz tvář pomazaného svého. **10** Nebo lepší jest den v sířcích tvých, než jinde tisíc; zvolil jsem sobě raději u prahu seděti v domě Boha svého, nežli přebývati v stáncích bezbožníků. **11** Nebo Hospodin Bůh jest slunce a pavéza; tuť milosti i slávy udílí Hospodin, aniž odopře čeho dobrého chodícím v upřímnosti. **12** Hospodine zástupů, blahoslavený člověk, kteréž naději skládá v tobě.

85 Přednímu z kantorů, synů Chóre, žalm. Laskavě se, Hospodine, někdy ukazoval k zemi své, přivedl zase z vězení Jákoba. **2** Odputil jsi nepravost lidu svého, přikryl všeliký hřich jejich. (Sélah) **3** Zdržels všecken hněv svůj, odvrátils od zůřivosti prchlivost svou. **4** Navratiž se zase k nám, ó Bože spasení našeho, a učiř přítrž hněvu svému proti nám. **5** Zdalíž na věky hněvati se budeš na nás? A protáhneš zůřivost svou od národu do pronárodu? **6** Zdalíž ty obrátí se, neobžívši nás, tak aby se lid tvůj veselil v tobě? **7** Ukaž nám, Hospodine, milosrdenství své, a spasení své dej nám. **8** Ale poslechnu, co říká Bůh ten silný, Hospodin. Jistě žet' mluví pokoj k lidu svému, a k svatým svým, než aby se nenavracovali zase k bláznovství. **9** Zajistě žet' jest blízké těm, kteréž se ho bojí, spasení jeho, a přebývati bude sláva v zemi naší. **10** Milosrdenství a víra potkají se spolu, spravedlnost a pokoj dadí sobě políbení. **11** Víra z země pučiti se bude, a spravedlnost s nebe vyhlédati. **12** Dát' také Hospodin i časné dobré, tak že země naše vydá úrody své. **13** Způsobí to, aby spravedlnost před ním šla, když obrátí k cestě nohy své.

86 Modlitba Davidova. Nakloř, Hospodine, ucha svého, a vyslyš mne, nebot' jsem chudý a nuzný. **2** Ostříhej duše mé, nebot' jsem ten, jehož milujiš; zachovej služebníka svého, ty Bože můj, v tobě naději majícího. **3** Smiluj se nade mnou, Hospodine, k tobě žet' zajisté každého dne volám. **4** Potěš duše

služebníka svého, neboť k tobě, ó Pane, duše své pozdvihuji. 5 Nebo ty jsi, Pane, dobrotvý a lítostivý, a hojný v milosrdenství ke všechném, kteríž tě vyzvájí. 6 Slyš, Hospodine, modlitbu mou, a pozoruj hlasu žádostí mých. 7 V den ssouzení svého vzývám tě, nebo mne vyslycháš. 8 Neníž žádného tobě podobného mezi bohy, ó Pane, a není takových skutků, jako jsou tvoji. 9 Všickni národnové, kteríž jsi učinil, přicházejce, skláněti se budou před tebou, Pane, a ctíti jméno tvé. 10 Nebo jsi ty veliký, a činiš divné věci, ty jsi Bůh sám. 11 Vyuč mne, Hospodine, cestě své, abych chodil v pravdě tvé; ustav srdce mé v bázni jména svého. 12 I budu tě oslavovat, Pane Bože můj, z celého srdce svého a ctíti jméno tvé na věky. 13 Poněvadž milosrdenství tvé veliké jest nade mnou, a vytrhlis duši mou z jámy nejhlubší. (Sheol h7585) 14 Ó Bože, povstalit jsou pyšní proti mně, a rota násilníků hledají bezživotí mého, ti, kteríž tě sobě nepředstavují. 15 Ale ty Pane, Bože silný, lítostivý a milostivý, shovívající a hojný v milosrdenství, i pravdomluvný, 16 Vzhledni na mne, a smiluj se nade mnou, obdař silou svou služebníka svého, a zachovávej syna děvky své. 17 Prokaž ke mně znamení dobrotvosti, tak aby vidouce to ti, kteríž mne nenávidí, zahanbeni byli, že jsi ty mi, Hospodine, spomohl, a mne potěšil.

87 Synům Chóre, žalm a píseň. Základ svůj na horách svatých. 2 Miluješ' Hospodin, totiž brány Sionské, nadě všecky příbytky Jákobovy. 3 Přeslavnět' jsou to věci, kteréž se o tobě hlásají, ó město Boží. (Sélah) 4 Připomínatu budu Egypt a Babylon před svými známými, ano i Filistinské a Tyrské i Mouřeníny, že se tu každý z nich narodil. 5 An i o Sionu praveno bude: Ten i onen jest rodem z něho, sám pak Nejvyšší utvrdí jej. 6 Sečtet' Hospodin při popisu národy, a dí, že tento se tu narodil. (Sélah) 7 Tou příčinou zpívají s plésáním o tobě všecky moci života mého.

88 Píseň a žalm synů Chóre, přednímu zpěváku na machalat k zpívání, vyučující, složený od Hémana Ezrachitského. Hospodine, Bože spasení mého, ve dne i v noci k tobě volám. 2 Vstupiž před oblícej tvůj modlitba má, nakloň ucha svého k volání mému. 3 Nebot' jest naplněna trápeními duše má, a život můj až k hrobu se přiblížil. (Sheol h7585) 4 Počten jsem mezi ty, kteríž se dostávají do jámy; připodobněn jsem člověku beze vší sily. 5 Mezi mrtvé jsem odložen, jako zmordovaný ležící v hrobě, na něž nezpomínáš více, kteríž od ruky tvé vyhlazen jsem. 6 Spustils mne do jámy nejpodnější, do nejtemnějšího a nejhlubšího místa. 7 Dolehla na mne prchlivost tvá, a vším vlnobitím svým přikvačil jsi mne. (Sélah) 8 Daleko jsi vzdálil mé známé ode mne, jimž jsi mne velice zoškivil, a tak jsem sevrin, že mi nelze nijak vystříti. 9 Zrak můj hyne trápením; na každý den vzyvám tě, Hospodine, ruce své před tebou rozprostříraje. 10 Zdali před mrtvými učiniš zázrak? Aneb vstanou-liž mrtví, aby tě oslavovali? (Sélah) 11 I zdali bude ohlašováno v hrobě milosrdenství tvé, a pravda tvá v zahynutí? 12 Zdaliž v známost přichází ve tmách div tvůj, a spravedlnost tvá v zemi zapomenutí? 13 Já pak, Hospodine, k tobě volám, a každého jitru předchází tě modlitba má. 14 Pročež, ó Hospodine, zamítáš mne, a tvář svou skrýváš přede mnou? 15 Ztrápený jsem, jako hned maje umříti od násilí; snáším hrůzy tvé, a děsim se. 16 Hněv tvůj přísný na mne se

oboril, a hrůzy tvé krutě sevřely mne. 17 Obklíčují mne jako voda, na každý den obstupují mne hromadně. 18 Vzdálil jsi ode mne přítele a tovaryše, a známým svým jsem ve tmě.

89 Vyučující, složený od Etana Ezrachitského. O milosrdenstvích Hospodinových na věky zpívat budu, od národu do pronárodu zvěstovati budu pravdu tvou ústy svými. 2 Nebo jsem řekl: Na věky milosrdenství vzdělávati se bude, na nebi utvrdíš pravdu svou, o níž řekl: 3 Učinil jsem smlouvu s vyvoleným svým, přisáhl jsem Davidovi služebníku svému, 4 že až na věky utvrdím símě tvé, a vzdělám od národu do národu trůn tvůj. (Sélah) 5 Protož oslavují nebesa div tvůj, Hospodine, i pravdu tvou v shromáždění svatých. 6 Nebo kdo na nebi přirovnán býti může Hospodinu? Kdo jest podobný Hospodinu mezi syny silných? 7 Bůh i v shromáždění svatých strašliv jest náramně, a hrozný nade všecky vůkol něho. 8 Hospodine Bože zástupů, kdo jest jako ty, silný Hospodin? Nebo pravda tvá tobě přistojí všudy vůkol. 9 Ty panuješ nad dutím moře; když se zdvihají vlny jeho, ty je skrocuješ. 10 Ty jsi jako raněného potřel Egypt, a silným ramenem svým rozptýlil jsi nepřáty své. 11 Tvář' jsou nebesa, tvá také i země, okřeské i plnosti jeho ty jsi založil. 12 Půlnocní i polední strana, kteríž jsi ty stvořil, i Tábor a Hermon o tvém jménu zpívají. 13 Tvé rámeček jest přemocné, silná ruka tvá, a vyvýšená pravice tvá. 14 Spravedlnost a soud jsou základem trůnu tvého, milosrdenství a pravda předcházejí tvář tvou. 15 Blahoslavený lid, kteríž zná zvuk tvůj; tit', Hospodine, v světle obličeje tvého choditi budou. 16 Ve jménu tvém plésati budou každého dne, a v spravedlnosti tvé vyvýší se. 17 Nebo sláva síly jejich ty jsi, a z milosti tvé k zvýšení přijde roh náš. 18 Nebo štíť náš jest Hospodinův, a svatého Izraelského král náš. 19 Tehdy mluvě u vidění k svatému svému, řekl jsi: Složil jsem pomoc v reku udatném, zvýšil jsem vybraného z lidu. 20 Nalezl jsem Davida služebníka svého, olejem svým svatým pomazal jsem ho. 21 A protož budet' s ním stále ruka má, ano i ramenem svým posilovati ho budu. 22 Nebudet' ho moci nuziti nepřítel, ani člověk nešlechetný trápit. 23 Nebo potru před tváří jeho protivníky jeho, a ty, kteríž ho nenávidí, porazím. 24 Nadto pravda má a milosrdenství mé s ním bude, a ve jménu mém vyvýšen bude roh jeho. 25 A vložím na moře ruku jeho, a na řeky pravici jeho. 26 On volaje ke mně, dí: Ty jsi otec můj, Bůh silný můj a skála spasení mého. 27 Já také za prvorozeného vystavím jej, a za vyššího králu zemských. 28 Na věky zachovám jemu milosrdenství své, a smlouva s ním stálá bude. 29 Učiním i to, aby na věky trvalo símě jeho, a trůn jeho jako dnové nebes. 30 Jestliže by pak synové jeho opustili zákon můj, a v soudech mých nechodili, 31 Jestliže by ustanovení mých poškvrnili, a přikázání mých neostříhal: 32 Tedy navštívím metlou přestoupení jejich, a trestáním nepravost jejich, 33 Ale milosrdenství svého neodejmu od něho, aniž klamati budu proti pravdě své. 34 Nepoškvŕním' smlouvy své, a toho, což vyšlo z úst mých, nezměním. 35 Jednou jsem přisáhl skrze svatost svou, nesklamám' Davidovi, 36 že símě jeho na věky bude, a a trůn jeho jako slunce přede mnou, 37 Jako měsíc utvrzeno bude na věky, a jako svědkové na obloze hodnověrní. 38 Ale ty jsi jej zavrhl a potupil, rozhněvals se na pomazaného svého. 39 Zavrhl

jsi smlouvou s služebníkem svým, povrhl korunu jeho na zem. **40** Roztrhal jsi všecky ohrady jeho, a bašty jeho jsí rozválel. **41** Derou jej všickni, kteříž tudy jdou; jest ku posměchu i sousedům svým. **42** Vyvýšil jsi pravici protivníků jeho, obveselil všecky nepřátely jeho. **43** Ztupils i ostří meče jeho, aniž jsi dal jemu, aby ostatí mohl v boji. **44** Učinil přítrž okrase jeho, a trůn jeho svrhl jsi na zem. **45** Ukrátil jsi dnů mladosti jeho, a hanbous jej přiodil. (Sélah) **46** Až dokud, Hospodine? Na věky-liž se skrývatí budeš? Tak-liž hořeti bude jako oheň prchlivosť tvá? **47** Rozpomeniž se na mne, jak kratičký jest věk můj. Zdaliž jsi pak nadarmo stvořil všecky syny lidské? **48** Kdo z lidí může tak živ být, aby neokusil smrti? Kdo vytrhne život svuj z hrobu? (Sélah)

(Sheol h7585) **49** Kdež jsou milosrdenství tvá první, ó Pane? Přisahut' jsi učinil Davidovi, v pravdě své. **50** Pamatuj, Pane, na útržky činěné služebníkům tvým, a jak jsem já nosil v lúně svém potupu ode všech nejmocnějších národů, **51** Jak jsou utrhalí nepřátelé tvoji, Hospodine, jak jsou utrhlí šlepejím pomazaného tvého. **52** Budí pochválen Hospodin na věky, Amen i Amen.

90 Modlitba Mojžíše, muže Božího. Pane, ty jsi býval příbytek náš od národu do pronárodu. **2** Prvé, než hory stvořeny byly, nežlis sformoval zemi, a okršlek světa, ano hned od věků a až na věky, ty jsi Bůh silný. **3** Ty přivodíš člověka na to, aby setřín byl, říkaje: Navratěž se zase, synové lidští. **4** Nebo by tisíc let přetrval, jest to před očima tvýma jako den včerejší, a bdění noční. **5** Povodní zachvacuješ je; jsou sen, a jako bylina hned v jitře pomíjející. **6** Toho jitra, kteréhož vykvetne, mění se, u večer pak jscu podt'ata, usychá. **7** Ale my hyneme od hněvu tvého, a prochlivosť tvou jsme zděšeni. **8** Nebo jsi položil nepravosti naše před sebe, a tajnosti naše na světlo oblíčeje svého. **9** Pročež všickni dnové naši v náhle přebíhají pro tvé rozhněvání; k skončení let svých docházíme jako řeč. **10** Všech dnů let našich jest let sedmdesáte, aneb jest-li kdo silnějšího přirození, osmdesát let, a i to, což nejzdárnejšího v nich, jest práce a bída, a když to pomine, tož ihned rychle zaletíme. **11** Ale kdo jest, ješto by znal přísnost hněvu tvého, a ostýchal se zůřivosti tvé? **12** Naučiž nás počítati dnů našich, abychom uvodili moudrost v srdci. **13** Navrat' se zase, Hospodine, až dokud prodléváš? Měj lítost nad služebníky svými. **14** Nasyst' nás hned v jitře svým milosrdenstvím, tak abychom prozpěvovati, a veseliti se mohli po všecky dny naše. **15** Obveseliž nás podlé dnů, v nichž jsi nás ssužoval, a let, v nichž jsme okoušeli zlého. **16** Budí zřejmě při služebnících tvých dílo tvá, a okrasa tvá při synech jejich. **17** Budí nám přítomná i ochotnost Hospodina Boha našeho, a díla rukou našich potvrď mezi námi, díla, pravím, rukou našich potvrď!

91 Ten, kdož v skryší Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude. **2** Dím Hospodinu: Útočiště mé a hrad můj, Bůh můj, v němž naději skládati budu. **3** Onť zajistíte vysvobodit tě z osídla lovce, a od nejjedovatějšího nakažení morního. **4** Brky svými přikryje tě, a pod křídly jeho bezpečen budeš; místo štítu a pavézy budeš míti pravdu jeho. **5** Nebudeš se báti přístrachu nočního, ani střely létající ve dne. **6** Ani nakažení morního, vlekoucího se v mrákoť, ani pověří morního, v polední čas hubicího. **7** Padne jich po boku tvém

tisíc, a deset tisíců po pravici tvé, ale k tobě se to nepřiblíží. **8** Očima toliko svýma to spatříš, a odplatě bezbožných se podíváš. **9** Poněvadž jsi Hospodina, kterýž útočiště mé jest, a Nejvyššího za svůj přibytek položil, **10** Nepřihodí se tobě nic zlého, aniž se přiblíží jaká rána k stánku tvému. **11** Nebo andělům svým přikázal o tobě, aby tě ostříhalí na všech cestách tvých. **12** Na rukou ponesou tě, abys neurazil o kámen nohy své. **13** Po lvu a bazalíšku choditi budeš, a pošlapáš lvíče i draka. **14** Poněvadž mne, dí Bůh, zamíval, vysvobodím jej, a vyvýším; nebo poznal jméno mé. **15** Vzývati mne bude, a vyslyším jej; já s ním budu v ssoužení, vytrhnu a oslavím jej. **16** Dlouhostí dnů jej nasytím, a ukážíjemu spasení své.

92 Žalm a píseň, ke dni sobotnímu. Dobré jest oslavovati

Hospodina, a žalmy zpívatí jménu tvému, ó Nejvyšší, **2** Zvěstovati každé jitro milosrdenství tvé, a pravdu tvou každé noci, **3** Při nástroji o desíti strunách, při loutně, a při harfě s písničkou. **4** Nebo jsi mne rozveselil, Hospodine, skutky svými, o skutkách rukou tvých zpívatí budu. **5** Jak velicí jsou skutkové tvoji, Hospodine! Velmi hluboká jsou myšlení tvá. **6** Člověk hovadný nezná toho, aniž blázen rozumí tomu, **7** že vyrostají bezbožní jako bylina, a kvetou všickni činitelé nepravosti, aby vyhlazení byli na věky. **8** Ty pak, ó Nejvyšší, že na věky jsi Hospodin. **9** Nebo aj, nepřátelé tvoji, Hospodine, nebo aj, nepřátelé tvoji zahynou; rozptýleni budou všickni činitelé nepravosti. **10** Můj pak roh vyzdvihneš jako jednorožcův, pokropen budu olejem novým. **11** I podívá se oko mé na ty, jenž mne špehují, a o těch nešlechetnících, jenž proti mně povstávají, ušima svýma uslyším. **12** Spravedlivý jako palma kvéstí bude, a jako cedr na Libánu rozloží se. **13** Štípení v domě Hospodinově v síncích Boha našeho kvéstí budou. **14** Ještě i v sedinách ovoce ponesou, spanilí a zelení budou, **15** Aby to zvěstováno bylo, že přímý jest Hospodin, skála má, a že nepravosti žádné při něm není.

93 Hospodin kraluje, v důstojnost seoblékl, oblékl se Hospodin v sílu, a přepásal se; také okršlek země upevnil, aby se nepohnul. **2** Utvrzent' jest trůn tvůj přede všemi časy, od věčnosti ty jsi. **3** Pozdívují se řeky, ó Hospodine, pozdívují řeky zvuku svého, pozdívují řeky vlnobití svých. **4** Nad zvukem mnohých vod, nad sílu vln mořských mnohem silnější jest na výsostech Hospodin. **5** Svědectví tvá jsou velmi jistá, domu tvému ušlechtílá svatost, Hospodine, až na věky.

94 Bože silný pomst, Hospodine, Bože silný pomst, zastkvěj se. **2** Zdvihni se, ó soudce vší země, a dej odplatu pyšným. **3** Až dokud bezbožní, Hospodine, až dokud bezbožní budou plésati, **4** Žváti a hrđe mluviti, honosíce se, všickni činitelé nepravosti? **5** Lid tvůj, Hospodine, potíratí a dědictví tvé bědotati? **6** Vdovy a příchozí mordovati, a sirotky hubiti, **7** Ríkajíce: Nehledíti na to Hospodin, aniž tomu rozumí Bůh Jákobův? **8** Rozumějte, ó vy hovadní v lidu, a vy blázni, kdy srozumíte? **9** Zdali ten, jenž učinil ucho, neslyší? A kterýž stvořil oko, zdali nespátrí? **10** Zdali ten, jenž tresce národy, nebude kárat, kterýž učí lidi umění? **11** Hospodint' zná myšlení lidská, že jsou pouhá marnost. **12** Blahoslavený jest ten muž, kteréhož ty cvičíš, Hospodine, a z zákona svého jej vyučuješ. **13** Abys

mu způsobil pokoj před časy zlými, až by za tím vykopána byla bezbožníku jáma. **14** Nebot' neopustí Hospodin lidu svého, a dědictví svého nezanechá, **15** Ale až k spravedlnosti navráti se soud, a za ním všickni upřímného srdce. **16** Kdož by se byl o mne zasadil proti zlostníkům? Kdo by se byl za mne postavil proti těm, jenž páší nepravost? **17** Kdyby mi Hospodin nebyl ku pomoci, tudíž by se byla octla duše má v mlčení. **18** Již jsem byl řekl: Klesla noha má, ale milosrdenství tvé, ó Hospodine, zdrželo mne. **19** Ve množství přemýšlování mých u vnitřnosti mé, tvá potěšování obveselovala duši mou. **20** Zdálí se k tobě přitovaryší stolice převráceností těch, jenž vynášeří nátlak mimo spravedlnost, **21** Jenž se shlukují proti duši spravedlivého, a krev nevinnou odsuzují? **22** Ale Hospodin jest mým hradem vysokým, a Bůh můj skalou útočiště mého. **23** Ont' obrátí na ně nepravost jejich, a zlostí jejich zahladí je, zahladí je Hospodin Bůh nás.

95 Podte, zpívejme Hospodinu, prokříkujme skále spasení našeho. **2** Předejděme oblíčeji jeho s díkčiněním, žalm prozpěvujme jemu. **3** Nebo Hospodin jest Bůh veliký, a král veliký nade všecky bohy, **4** V jehož rukou základové země, a vrchové hor jeho jsou. **5** Jehož jest i moře, nebo on je učinil, i země, kterouž ruce jeho sformovaly. **6** Podte, skláňejme se, a padněme před ním, klejeme před Hospodinem stvořitelem naším. **7** Ont' jest zajisté Bůh nás, a my jsme lid pastvy jeho, a stádo rukou jeho. Dnes uslyšíte-li hlas jeho, **8** Nezatrvezujte srdece svého, jako při popuzení, a v den pokušení na poušti, **9** Kdežto pokoušeli mne otcové vaši, zkusili' jsou mne, a viděli skutky mé. **10** Za čtyřdicet let měl jsem nesnáz s národem tím, a řekl jsem: Lid tento bloudí srdcem, a nepoznali cest mých. **11** Jimž jsem přisáhl v hněvě svém, že nevejdou v odpočinutí mé.

96 Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu všecka země. **2** Zpívejte Hospodinu, dobročeťe jménu jeho, zvěstujte den po dni spasení jeho. **3** Vypravujte mezi národy slávu jeho, mezi všemi lidmi divy jeho. **4** Nebo veliký Hospodin, a vši chvály hodný, i hrozný jest nade všecky bohy. **5** Všickni zajistě bohové národu jsou modly, ale Hospodin nebesa učinil. **6** Sláva a důstojnost před ním, síla i okrasa v svatyni jeho. **7** Vzdejte Hospodinu čeleďi národní, vzdejte Hospodinu čest i moc. **8** Vzdejte Hospodinu čest jména jeho, přineste dary, a vejděte do síří jeho. **9** Skláňejte se Hospodinu v okrase svatotí, boj se oblíčeje jeho všecka země. **10** Rctete mezi pohany: Hospodin kraluje, a že i okršlek zemský upevněn bude, tak aby se nepohnul, a že souditi bude lid spravedliv. **11** Rozveseltež se nebesa, a plésej země, zvuč moře, i což v něm jest. **12** Plésej pole a vše, což na něm, tehdáž at' prozpěvuje všecko dříví lesní, **13** Před tváří Hospodina; nebot' se běře, běře se zajisté, aby soudil zemi. Budet' souditi okršlek světa v spravedlnosti, a národy v pravdě své.

97 Hospodin kraluje, plésej země, a vesel se ostrovů všecko množství. **2** Oblak a mrákota jest vůkol něho, spravedlnost a soud základ trůnu jeho. **3** Oheň předchází jej, a zapaluje vůkol nepřátely jeho. **4** Zasvěcují' se po okršku světa blýskání jeho; to viduc země, děsí se. **5** Hory jako vosk rozplývají se před

oblíčejem Hospodina, před oblíčejem Panovníka vši země. **6** Nebesa vypravují o jeho spravedlnosti, a slávu jeho spátrují všickni národnové. **7** Zastydte se všickni, kteříž sloužíte rytinám, kteříž se chlubíte modlami; sklánějte se před ním všickni bohové. **8** To uslyše Sion, rozveselí se, a zpléisí dcery Judské z příčiny soudů tvých, Hospodine. **9** Nebo ty, Hospodine, jsi nejvyšší na vši zemi, a velice jsi vyvýšený nade všecky bohy. **10** Vy, kteříž milujete Hospodina, mějte v nenávisti to, což zlého jest; ont' ostříhá duši svatých svých, a z ruky bezbožníků je vytrhuje. **11** Světlo vsáto jest spravedlivým, a radost těm, kteříž jsou upírného srdce. **12** Veselte se, spravedliví v Hospodinu, a oslavujte památku svatosti jeho.

98 Žalm. Zpívejte Hospodinu píseň novou, nebot' jest divné věci učinil; spomohla mu pravice jeho, a rámě svatosti jeho. **2** V známost uvedl Hospodin spasení své, před očima národní zjevil spravedlnost svou. **3** Rozpomenul se na milosrdenství své, a na pravdu svou k domu Izraelskému; všecky končiny země vidí spasení Boha našeho. **4** Prokříkuj Hospodinu všecka země; zvuk vydejte, prozpěvujte, a žalmy zpívejte. **5** Žalmy zpívejte Hospodinu na cítare, k cítare i hlasem přizpěvujte. **6** Trubami a zvučnými pozouny hlas vydejte před králem Hospodinem. **7** Zvuč moře i to, což v něm jest, okršlek světa i ti, kteříž na něm bydlí. **8** Řeky rukama plésejte, spolu i hory prozpěvujte, **9** Před Hospodinem; nebot' se běře, aby soudil zemi. Budet' souditi okršlek světa v spravedlnosti, a národy v pravosti.

99 Hospodin kraluje, užasňete se národnové; sedí nad cherubíny, pohniž se země. **2** Hospodin na Sionu veliký, a vyvýšený jest nade všecky lidi. **3** Oslavujte jméno tvé veliké a hrozné, nebo svaté jest. **4** Moc zajisté králova miluje soud; ty jsi ustanovil práva, soud a spravedlnost v Jákobovi ty konáš. **5** Vyvyšujte Hospodina Boha našeho, a skláňejte se u podnoží noh jeho, svatý' jest. **6** Mojžíš a Aron mezi kněžími jeho, a Samuel mezi vzývajícími jméno jeho; volávali k Hospodinu, a on je vyslychal. **7** V sloupu oblakovém mluvíval k nim; kteříž když ostříhali svědecť jeho, i ustanoven jím vydal. **8** Hospodine Bože nás, tys je vyslychal, Bože, býval jím milostiv, i když jsi je trestal pro výstupky jejich. **9** Vyvyšujte Hospodina Boha našeho, a skláňejte se na hoře svaté jeho; nebot' jest svatý Hospodin Bůh nás.

100 Žalm k díků činění. Prokříkuj Hospodinu všecka země. **2** Služte Hospodinu s veselím, předstupte před oblíčeji jeho s prozpěvováním. **3** Vězte, že Hospodin jest Bůh; on učinil nás, a ne my sami sebe, abychom byli lid jeho, a ovce pastvy jeho. **4** Vcházejte do bran jeho s díkčiněním, a do síří jeho s chvalami; oslavujte jej, a dobročeťe jménu jeho. **5** Nebo dobrý jest Hospodin, na věky milosrdenství jeho, a od národní až do pronárodní pravda jeho.

101 Žalm Davidův. O milosrdenství a soudu zpívati budu, tobě, ó Hospodine, žalmy budu zpívati. **2** Opatrně se míti budu na cestě přímé, až přijde ke mně; choditi budu ustavičně v upírnosti srdce svého i v domě svém. **3** Nepředstavíti sobě před oči věci nešlechetné; skutek uchylujících se v nenávisti mám, nepřichytí se mne. **4** Srdce převrácené odstoupí ode

mne, zlého nebudu oblibovati. 5 Škodícího jazykem bližnímu svému tajně, tohot' vtynu; očí vysokých a myslí naduté nikoli nebudu moci trpěti. 6 Očí mé na pravdomluvné v zemi, aby sedali se mnou; kdož chodí po cestě upříme, tent' mi sloužiti bude. 7 Nebude bydliť v domě mém činíci lešt, a mluvící lež nebude mítí místa u mne. 8 Každého jitru pleniti budu všecky nešlechetné z země, abych tak vyplénil z města Hospodinova všecky, kdož páší nepravost.

102 Modlitba chudého, když sevrín jsa, před Hospodinem vyléva žádostí své. Hospodine, slyš modlitbu mou, a volání mé přijdiž k tobě. 2 Neskrývej tvář své přede mnou, v den ssouzení mého nakloň ke mně ucha svého; když k tobě volám, rychle vyslyš mne. 3 Nebo mizej jako dým dnové moji, a kosti mé jako ohniště vypáleny jsou. 4 Poraženo jest jako bylina, a usvadlo srdeč mé, tak že jsem chleba svého jísti zapomenul. 5 Od hlasu lkání mého přilnuly kosti mé k kůži mé. 6 Podobný jsem učiněn pelikánu na poušti, jsem jako výr na pustinách. 7 Bdím, a jsem jako vrabec osamělý na střeše. 8 Každý den utrhají mi neprátele moji, a posměvači moji proklínají mnou. 9 Nebo jídám popel jako chléb, a k nápoji svému slz přiměšuju. 10 Pro rozhněvání tvé a zažázený hněv tvůj; nebo zdvihna mne, hodilis mnou. 11 Dnové moji jsou jako stín nachýlený, a já jako tráva usvadil jsem. 12 Ale ty, Hospodine, na věky zůstáváš, a památka tvá od národu až do pronároda. 13 Ty povstana, smiluješ se nad Sionem, nebo čas jest učiniti milost jemu, a čas uloženy příšel. 14 Nebo lábost mají služebníci tvoji v kamení jeho, a nad prachem jeho slíží se, 15 Aby se báli pohané jména Hospodinova, a všickni králové země slávy tvé, 16 Když by Hospodin vzdělal Sion, a ukázal se v slávě své, 17 Když by popatřil k modlitbě poníženého lidu, nepohrdaje modlitbou jejich. 18 Budet' to zapsáno pro budoucí potomky, a lid, kterýž má stvořen být, chváliti bude Hospodina, 19 Že shlédl s výsotí svatosti své. Hospodin s nebe na zemi že popatřil, 20 Aby vyslyšel vzdychání vězňů, a rozvázal ty, kterýž již k smrti oddání byli, 21 Aby vypravovali na Sionu jméno Hospodinovo, a chválu jeho v Jeruzalémě, 22 Když se spolu shromáždí národové a království, aby sloužili Hospodinu. 23 Ztrápilit' jest na cestě sílu mou, ukrátil dnu mých, 24 Až jsem řekl: Můj Bože, neber mne u prostřed dnu mých; od národu zajisté až do pronároda jsou léta tvá, 25 I prvé nežlis založil zemi, a dílo rukou svých, nebesa. 26 Onat' pominou, ty pak zůstáváš; všecky ty věci jako roucho zvetšeji, jako oděv změníš je, a změněny budou. 27 Ty pak jsi tentýž, a léta tvá nikdy nepřestanou. 28 Synové služebníků tých bydliť budou, a símě jejich zmocní se před tebou.

103 Davidův. Dobrořeč duše má Hospodinu, a všecky vnitřnosti mé jménu svatému jeho. 2 Dobrořeč duše má Hospodinu, a nezapomínej se na všecka dobrdiní jeho, 3 Kterýž odpouští tobě všecky nepravosti, kterýž uzdravuje všecky nemoci tvé, 4 Kterýž vysvobozuje od zahynutí život tvůj, kterýž té korunuje milosrdenstvím a mnohem slitováním, 5 Kterýž nasycuje dobrými věcmi ústa tvá, tak že se obnovuje jako orlice mladost tvá. 6 Činí, což spravedlivého jest, Hospodin, a soudy všechném utištěným. 7 Známé učinil Mojžíšovi cesty své, synům Izraelským skutky své. 8 Lítostivý a milostivý

jest Hospodin, dlouhoslovívající a mnohého milosrdenství. 9 Nebudet' ustavičně žehratí, ani na věky hněvu držeti. 10 Ne podlé hřichů našich nakládá s námi, ani vedle nepravosti našich odplacuje nám. 11 Nebo jakož jsou vysoko nebesa nad zemí, tak jest vyvýšené milosrdenství jeho nad těmi, kteříž se ho bojí. 12 A jak daleko jest východ od západu, tak daleko vzdáli od nás přestoupení naše. 13 Jakož se slitovavá otec nad dítkami, tak se slitovavá Hospodin nad těmi, kteříž se hobojí. 14 Ont' zajisté zná slepení naše, v paměti má, že prach jsme. 15 Dnové člověka jsou jako tráva, a jako květ polní, tak kvete. 16 Jakž vítr na něj povane, ant' ho není, aniž ho již více pozná místo jeho. 17 Milosrdenství pak Hospodinovo od věků až na věky nad těmi, kteříž se ho bojí, a spravedlnost jeho nad syny synů, 18 Kteříž ostríhají smlouvy jeho, a pamatuji na příkazání jeho, aby je činili. 19 Hospodin na nebesích utvrdil trůn svůj, a kralování jeho nad vším panuje. 20 Dobrořeče Hospodinu andělé jeho, kteříž jste mocní v síle, a činíte slovo jeho, poslušní jsou hlasu slova jeho. 21 Dobrořeče Hospodinu všickni zástupové jeho, služebníci jeho, kteříž činíte vůli jeho. 22 Dobrořeče Hospodinu všickni skutkové jeho, na všech místech panování jeho. Dobrořeč duše má Hospodinu.

104 Dobrořeč duše má Hospodinu. Hospodine Bože můj, velmi jsi veliký, velebnost a krásu jsi oblékl. 2 Přioděls se světlem jako rouchem, roztáhl nebesa jako kortýnu. 3 Kterýž sklenul na vodách palace své, kterýž užívá hustých oblaků místo vozů, a vznáší se na peří větrovém. 4 Kterýž činí posly své duchy, služebníky své oheň plápolající. 5 Založil zemi na sloupích jejich, tak že se nepohně na věky věků. 6 Propastí jako rouchem byl jsi ji přiděl, i nad horami stály vody. 7 K zehrání tvému rozběhly se, před hřmotem hromu tvého pospíšily, 8 (Vystoupily hory, snížilo se údolí), na místo, kteréž jsi jim založil. 9 Meze jsi položil, aby jich nepřestupovaly, ani se navracovaly k příkrývání země. 10 Kterýž vypouští potoky přes údolí, aby tekli mezi horami, 11 A nápoj dávali všechnem živočichům polním. Tut' uhašují oslové divocí žízeň svou. 12 Při nich hnází se ptactvo nebeské, a z prostřed ratolestí hlas svůj vydává. 13 Kterýž svlažuje hory z výsotí svých, aby ovocem činu tvých sytila se země. 14 Dáváš, aby rostla tráva dobytku, a bylina ku potřebě člověku, aby tak vyvodil chléb z země, 15 A víno, jenž obveseluje srdce člověka. Činí, aby se stkvěla tvář od oleje, ano i pokrmem zdržuje život lidský. 16 Nasyceno bývá i dříví Hospodinovo, cedrové Libánští, kteréž štípl. 17 Na nichž se ptáci hnází, i čáp přibytek svůj má na jedlí. 18 Hory vysoké jsou kamsíků, skály útočiště králíků. 19 Učinil měsíc k jistým časům, a slunce zná západ svůj. 20 Uvodíš trmu, a bývá noc, v níž vybíhají všickni živočichové lesní: 21 Lvíčata řvoucí po loupeži, aby hledali od Boha silného pokrmu svého. 22 Když slunce vychází, zase shromáždiljí se, a v doupatech svých se ukládají. 23 Člověk vychází ku práci své, a k dílu svému až do večera. 24 Jak mnozí a velici jsou skutkové tvoji, Hospodine! Všeckys je moudře učinil, plná jest země bohatství tvého. 25 V moři pak velkém a přeširokém, tam' jsou hmyzové nesčíslní, a živočichové malí i velici. 26 Tut' bárky přecházejí i velryby, kteréhož jsi stvořil, aby v něm hrál. 27 Všecko to na té očekává, aby s jím dával pokrm časem svým. 28 Když jim

dáváš, sbírají; když otvíráš ruku svou, nasyceni bývají dobrými věcmi. **29** Když skrýváš tvář svou, rmoutí se; když odjímáš ducha jejich, hynou, a v prach svůj se navracejí. **30** Vysíláš ducha svého, a zase stočení bývají, a obnovuješ tvář země. **31** Budíš slávu Hospodinova na věky, rozveselují se Hospodin v skutcích svých. **32** On když pohledí na zemi, anát' se třese; když se dotkne hor, ant' se kouří. **33** Zpíváti budu Hospodinu, dokudž jsem živ; žalmy Bohu svému zpívati budu, pokudž mne stává. **34** Libé bude přemyšlování mé o něm, jáť rozveselím se v Hospodinu. **35** Ó by hříšníci vyhynuli z země, a bezbožných aby již nebylo. Dobrořeč duše má Hospodinu. Halelujah.

105 Oslavujte Hospodina, ohlašujte jméno jeho, oznamujte mezi národy skutky jeho. **2** Zpívejte jemu, žalmy prozpěvujte jemu, rozmlouvejte o všech divných skutcích jeho. **3** Chlubte se jménem svatým jeho; vesel se srdce těch, kteříž hledají Hospodina. **4** Hledejte Hospodina a síly jeho, hledejte tvář jeho ustavičně. **5** Rozpomínejte se na divné skutky jeho, kteréž činil, na zázraky jeho a na soudy úst jeho, **6** Símě Abrahamovo, služebníka jeho, synové Jákobovi, vyvolené jeho. **7** Ont' jest Hospodin Bůh náš, na vši zemi soudové jeho. **8** Pamatuje věčně na smlouvou svou, na slovo, kteréž přikázel až do tisíce pokolení, **9** Kteréž upevnil s Abrahamem, a na přisahu svou učiněnou Izákovi. **10** Nebo ji utvrtil Jákobovi za ustanovení, Izraelovi za smlouvou věčnou, **11** Pravě: Tobě dám zemi Kananejskou za podíl dědictví vašeho, **12** Ještě jich byl malý počet, malý počet, a ještě v ní byli pohostini. **13** Přecházel zajisté z národu do národu, a z království k jinému lidu. **14** Nedopustil žádnému ublížiti jim, ano i krále pro ně trestal, řka: **15** Nedotýkejte se pomazaných mých, a prorokům mým nečiněte nic zlého. **16** Když přivolav hlad na zemi, všecku hůl chleba polámal, **17** Poslal před nimi muže znamenitého, jež za služebníka prodán byl, totiž Jozefa. **18** Jehož nohy sevřeli pouty, žezeza podniknuti musil, **19** Až do toho času, když se zmínila stala o něm; řec Hospodinova zkoušila ho. **20** Poslav král, propustiti ho rozkázel, panovník lidu svobodna ho učinil. **21** Ustanovil ho pánum domu svého, a panovníkem všeho vládářství svého, **22** Aby vládl i knížaty jeho podlé své libosti, a starce jeho vyučoval moudrosti. **23** Potom všel Izrael do Egypta, a Jákob pohostinu byl v zemi Chamově. **24** Kdež rozmnožil Bůh lid svůj náramně, a učinil, aby silnější byl nad nepřáty své. **25** Změnil mysl těchto, aby v nenávisti měli lid jeho, a aby ukládali lešt o služebnících jeho. **26** I poslal Mojžíše slouhu svého, a Arona, kteréhož vyvolil. **27** Kteříž předložili jim slova znamení jeho a zázraků v zemi Chamově. **28** Poslal tmu, a zatmělo se, anž odporná byla slovu jeho. **29** Obrátil vody jejich v krev, a zmořil ryby v nich. **30** Vydal země jejich množství žab, i v pokoleních krátl jejich. **31** Řekl, i přišla směsice žíhal, a stěnice na všecky končiny jejich. **32** Dal místo deště krupobití, oheň hořící na zemi jejich, **33** Tak že potloukl rév jejich i fíkoví jejich, a zpřerázel dříví v krajině jejich. **34** Řekl, i přišly kobylinky a chroustů nesčíslné množství. **35** I sežrali všeckou bylinu v krajině jejich, a pojedli úrody země jejich. **36** Nadto pobil všecko prvorzené v zemi jejich, počátek všeliké síly jejich. **37** Tedy vyvedl své s stříbrem a zlatem, anž byl v pokoleních jejich, ještě

by se poklesl. **38** Veselili se Egyptští, když tito vycházeli; nebo byl připadl na ně strach Izraelských. **39** Roztáhl oblak k zastíráni jich, a oheň k osvěcování noci. **40** K žádosti přivedl křepelky, a chlebem nebeským sytil je. **41** Otevřel skálu, i tekly vody, a odcházely přes vyprahlá místa jako řeka. **42** Nebo pamětliv byl na slovo svatosti své, k Abrahamovi služebníku svému mluvené. **43** Protož vyvedl lid svůj s radostí, s prozpěvováním vyvolené své. **44** A dal jim země pohanů, a tak úsilí národu dědičně obdrželi, **45** Aby zachovávali ustanovení jeho, a práv jeho ostříhali. Halelujah.

106 Halelujah. Oslavujte Hospodina, nebo dobrý jest, nebo na věky milosrdenství jeho. **2** Kdo může vymluvit nesmírnou moc Hospodinovu, a vypravit všecku chválu jeho? **3** Blahoslavení, kteříž ostříhají soudu, a ční spravedlnost každého času. **4** Pamatuj na mne, Hospodine, pro milost k lidu svému, navštěv mne spasením svým, **5** Abych užíval dobrých věcí s vyvolenými tvými, a veselil se veselím národu tvého, a chlubil se spolu s dědictvím tvým. **6** Zhřešili jsme i s otci svými, neprávě jsme činili, a bezbožnost páchali. **7** Otcové naši v Egyptě nerozuměli předivným skutkům tvým, aniž pamatovali na množství milosrdenství tvých, ale odporni byli při moři, při moři Rudém. **8** A však vysvobodil je pro jméno své, aby v známost uvedl moc svou. **9** Nebo přimluvil moři Rudému, a vyschllo; i provedl je skrze hlbiny, jako po poušti. **10** A tak zachoval je od ruky toho, jež jich nenáviděl, a vyprostil je z ruky nepřítele. **11** V tom přikryl vody ty, kteříž je ssužovali, nezůstalo ani jednoho z nich. **12** A ačkoli věřili slovům jeho, a zpívali chválu jeho, **13** Však rychle zapomenuli na skutky jeho, a nečekali na radu jeho; **14** Ale jati jsouče žádostí na poušti, pokoušeli Boha silného na pustinách. **15** I dal jim, čehož se jim chtělo, a však dopustil hubenosť na život jejich. **16** Potom, když horlili proti Mojžíšovi v vojstě, a Aronovi, svatému Hospodinovu, **17** Otevřevši se země, požrela Dátana, a přikryla zběž Abironovu. **18** A roznícen byl oheň na rotu jejich, plamen spálil bezbožníky. **19** Udělali i tele na Orébě, a skláněli se slitině. **20** A změnivše slávu svou v podobiznu vola, jež jí trávu, **21** Zapomněli na Boha silného, spasitele svého, kterýž činil veliké věci v Egyptě. **22** A předivně v zemi Chamově, přehrozně při moři Rudém. **23** Pročež řekl, že je vyplnění, kdyby se byl Mojžíš, vyvolený jeho, nepostavil v té mezeře před ním, a neodvrátil prchlivosti jeho, aby nehubil. **24** Za tím zošklovili sobě zemi žádanou, nevěřice slovu jeho. **25** A repcice v staních svých, neposlouchali hlasu Hospodinova. **26** A protož pozdvihl ruky své proti nim, aby je rozmetal po poušti, **27** A aby rozptýlil símě jejich mezi pohany, a rozehnal je do zemí. **28** Spírali se také byli s modlou Belfegor, a jedli oběti mrch. **29** A tak dráždili Boha skutky svými, až se na ně obořila rána, **30** Až se postavil Fínes, a pomstu vykonal, i přetřzena jest rána ta. **31** Což jest mu počteno za spravedlnost od národu do pronárodu, a až na věky. **32** Opět ho byli popudili při vodách sváru, až se i Mojžíšovi zle stalo pro ně. **33** Nebo k hořkosti přivedl ducha jeho, a pronesl ji rty svými. **34** K tomu nevyplnili ani národu těch, o kterýchž jim byl Hospodin poručil, **35** Ale směšujíce se s těmi národy, naučili se skutkům jejich, **36** A sloužili modlám jejich, kteréž jim byly osídlem. **37** Obětovali zajisté syny své a

dcery své dáblům. 38 A vylili krev nevinnou, krev synů svých a dcer svých, kteréž obětovali trapidlům Kananejským, tak že poškvrněna jest země těmi vraždami. 39 I zmazali se skutky svými, a smilnili činy svými. 40 Protož rozpáví se v prchlivosti Hospodin na lid svůj, v ošklivost vzal dědictví své. 41 A vydal je v ruce pohanů. I panovali nad nimi ti, jenž je v nenávistí měli, 42 A utiskali je nepřátelé jejich, tak že sníženi jsou pod ruku jejich. 43 Mnohokrát je vysvobozoval, oni však popouzeli ho radou svou, pročež potlačeni jsou pro nepravost svou. 44 A však patřil na úzkost jejich, a slyšel křik jejich. 45 Nebo se rozpomenu na smlouvou svou s nimi, a žezelel toho podlé množství milosrdenství svých, 46 Tak že naklonil k nim lítostí všecky, kteříž je u vězení drželi. 47 Zachovej nás, Hospodine Bože náš, a shromažď nás z těch pohanů, abychom slavili jméno tvé svaté, a chlubili se v chvále tvé. 48 Pozechnaný Hospodin Bůh Izraelský od věků až na věky. Na to rciž všecken lid: Amen, Halelujah.

107 Oslavujte Hospodina, nebo jest dobrý, nebo na věky milosrdenství jeho. 2 Necht' o tom vypravují ti, kteříž jsou vykoupeni skrze Hospodina, jak je on vykoupil z ruky těch, kteříž je ssužovali. 3 A shromáždil je z zemí, od východu a od západu, od půlnoci i od moře. 4 Bloudili po poušti, po cestách pustých, města k přebývání nenacházejíce. 5 Hladovití a žízniví byli, až v nich svadla duše jejich. 6 Když volali k Hospodinu v ssoužení svém, z úzkostí jejich vytrhl je, 7 A vedl je po cestě přímé, aby přišli do města k bydlení. 8 Nechat' oslavují před Hospodinem milosrdenství jeho, a divné skutky jeho před syny lidskými, 9 Poněvadž napájí duši žíznivou, a duši hladovitou naplňuje dobrými věcmi. 10 Kteříž sedí ve tmě a v stínu smrti, sevříni jsouce bídou i žezeley, 11 Protože odporni byli řečem Boha silného, a radou Nejvyššího pohrdli. 12 Pročež ponížil bídou srdce jejich, padli, a nebylo pomocníka. 13 Když volají k Hospodinu v ssoužení svém, z úzkostí je vysvobozuje. 14 Vydovi je z temností a stínu smrti, a svazky jejich trhá. 15 Nechat' oslavují před Hospodinem milosrdenství jeho, a divné skutky jeho před syny lidskými, 16 Poněvadž láme brány měděné, a závory žezelezné posekává. 17 Blázni pro cestu převrácenosti své, a pro nepravosti své v trápení bývají. 18 Oškliví se jim všecký pokrm, až se i k branám smrti přiblížují. 19 Když volají k Hospodinu v ssoužení svém, z úzkostí jejich je vysvobozuje. 20 Posílá slovo své, a uzdravuje je, a vysvobozuje je z hrobu. 21 Nechat' oslavují před Hospodinem milosrdenství jeho, a divné skutky jeho před syny lidskými, 22 A obětujíce oběti chvály, at' vypravují skutky jeho s prozpěváním. 23 Kteří se plaví po moři na lodech, pracujíce na velikých vodách, 24 Tit' vídají skutky Hospodinovy, a divy jeho v hlubokosti. 25 Jakž jen dí, hned se strhne výtr bouřlivý, a dme vlny mořské. 26 Vznásejí se k nebi, sstupují do propasti, duše jejich v nebezpečenství rozplývá se. 27 Motají se a nakloňují jako opily, a všecko umění jejich mizí. 28 Když volají k Hospodinu v ssoužení svém, z úzkostí jejich je vysvobozuje. 29 Proměňuje bouři v utišení, tak že umlkne vlnobití jejich. 30 I veselí se, že utichlo; a tak přivedi je k břehu žádostivému. 31 Nechat' oslavují před Hospodinem milosrdenství jeho, a divné skutky jeho před syny lidskými. 32 Necht' ho vyvýšují v shromáždění lidu, a v radě starců chválí jej. 33 Obrací řeky v poušť, a prameny vod v suchost, 34 Zemi

úrodnou v slatinou, pro zlost obyvatelů jejích. 35 Pustiny obrací v jezera, a zemi vyprahlou v prameny vod. 36 I osazuje na ní hladovité, aby stavěli města k bydlení. 37 Kteříž osívají pole, a dělají vinice, a shromažďují sobě užitek úrody. 38 Takt' on jim zehná, že se rozmnožují velmi, a dobytka jejich neumenšuje. 39 A někdy pak umenšeni a sníženi bývají ukrutenstvím, bídou a truchlostí, 40 Když vylévá pohrdání na knížata, dopouštěje, aby bloudili po poušti bezcestné. 41 Onť vyzdvihuje nuzného z trápení, a rozmnožuje rodinu jako stádo. 42 Necht' to spatřují upírní, a rozveselí se, ale všeliká nepravost at' zacpá ústa svá. 43 Ale kdo jest tak moudrý, aby toho šetřil, a vyrozumíval mnohemu milosrdenství Hospodinovu?

108 Píšeň a žalm Davidův. Hotovo jest srdce mé, Bože, zpívati a oslavovati tě budu, také i sláva má. 2 Probud' se loutno a harfo, když v svítání povstávám. 3 Slaviti tě budu mezi lidmi, Hospodine, a tobě žalmy prozpěvovati mezi národy. 4 Nebo nad nebesa větší jest milosrdenství tvé, a až k nejvyšším oblákům pravda tvá. 5 Vyvysíš se nad nebesa, ó Bože, a nade všecku zemi sláva tvá. 6 At' jsou vysvobození milí tvoji, zachovávej je pravici svou, a vyslyš mne. 7 Bůh mluvil skrze svatost svou; veseliti se budu, že budu děliti Sichem, a údolí Sochot že rozměřím. 8 Můj' jest Galád, můj' i Manasses, a Efraim síla hlavy mé, Juda učitel můj'. 9 Moáb medenice k umývání mému, na Edoma uvrhu obuv svou, proti Palestině troubiti budu. 10 Kdo mne uvede do města hrazeného? Kdo mne zprovidov až do Idumejské země? 11 Zdali ne ty, ó Bože, kteříž jsi nás byl zavrhli, a nevycházel, ó Bože, s vojsky našimi? 12 Uděliž nám pomoc proti nepříteli, nebo marná jest pomoc lidská. 13 V Bohu udatně sobě počinati budeme, a on pošlapá nepřátele naše.

109 Přednímu zpěváku, žalm Davidův. Ó Bože chvály mé, nečiř se neslyše. 2 Nebo ústa nešlechetného a ústa Istívá proti mně se otevřela, mluvili proti mně jazykem lživým. 3 A slovy jizlivými osočili mne, válčí proti mně bezé vší příčiny. 4 Protivili mi se za mé milování, ještě jsem se za ně modlival. 5 Odplacují se mi zlým za dobré, a nenávistí za milování mé. 6 Postav nad ním bezbožníka, a protivník at' mu stojí po pravici. 7 Když před soudem stane, at' zůstane za nešlechetného, a prosba jeho budíž jemu k hříchu. 8 Budiž dnů jeho málo, a úřad jeho vezmi jiný. 9 Budíž děti jeho sirotci, a žena jeho vdovou. 10 Budíž běhouni a tuláci synové jeho, žebřete, vyhnáni jsouce z poustek svých. 11 Přítáhni k sobě lichevník všecko, cožkoli má, a úsilé jeho rozchvátejte cizí. 12 Nebuduž, kdo by mu chtěl milosrdenství prokázati, aniž bud', kdo by se smiloval nad sirotky jeho. 13 Potomci jeho z kořen vytať budte, v druhém kolenu vyhlazeno bud' jméno jejich. 14 Přijdiž na pamět nepravost předků jeho před Hospodinem, a hřich matky jeho nebud' shlazen. 15 Budíž před Hospodinem ustavičně, až by vyhliadil z země památku jejich, 16 Proto že nepamatoval, aby činil milosrdenství, ale protivenství činil člověku chudému a nuznému a sevřenému bolestí srdce, aby jej zamordoval. 17 Poněvadž miloval zlořečení, nechat' přijde na něj; neměl líbosti v pozechnání, nechat' se vzdálí od něho. 18 A tak budíž oblečen v zlořečenství jako v svůj oděv, a at' vejde do vnitřnosti jeho jako

voda, a jako olej do kostí jeho. **19** Budíž jemu to jako plášt' k přiodívání, a jako pás k ustavičenému opasování. **20** Taková mzda přijděj mým protivníkům od Hospodina, a mluvícím zlé věci proti duši mé. **21** Ty pak, Hospodine Pane, nalož se mnou laskavě pro jméno své, nebo dobré jest milosrdenství tvé; vytrhni mne. **22** Jsem' zajisté chudý a nuzný, a srdce mé raněno jest u vnitřnostech mých. **23** Jako stín, když se nachyluje, ucházetí musím; honí se za mnou jako za kobylkou. **24** Kolena má klesají postem, a tělo mé vyschllo z tučnosti. **25** Nadto jsem jim za posměch; když mne uhlédají, potřásají hlavami svými. **26** Spomoz mi, ó Hospodine Bože můj, zachovej mne podlé milosrdenství svého, **27** Tak aby poznati mohli, že jest to ruka tvá, a že jsi ty, Hospodine, učinil to. **28** Necht' oni jakkoli zlořečí, ty dobrořeč; kteříž povstali, necht' se zastydí, aby se veselili služebník tvůj. **29** Budíž oblečeni protivníci moji v zahanbení, a necht' se odějí jako pláštěm hambou svou. **30** Slaviti budu Hospodina velice ústy svými, a u prostřed mnohých chváliti jej budu, **31** Proto že stojí po pravici nuznému, aby ho zachoval od těch, kteříž odsuzují život jeho.

110 Davidův žalm. Řekl Hospodin Pánu mému: Sed' na pravici mé, dokudž nepoložím nepřátele tvých zapodnože noh tvých. **2** Berlu moci tvé vyšle Hospodin z Siona, řka: Panuj u prostřed nepřátele svých. **3** Lid tvůj dobrovolný v den boje tvého v ozdobě svatosti, z života hned v svitání jako rosa plod tvůj bude. **4** Přísahl Hospodin, a nebude želeti toho, řka: Ty jsi kněz na věky podlé rádu Melchisedechova. **5** Pán po pravici tvé potře v den hněvu svého krále. **6** Soud činiti bude mezi národy, porážku hroznou učiní, potře i hlavu panující nad mnohými krajinami. **7** Z potoka na cestě pítí bude, a protož povyší hlavy.

111 Halelujah. Slaviti budu Hospodina z celého srdce, v radě přímých i v shromáždění; **2** Veliké skutky Hospodinovy, a patrné všechném, kteříž v nich líbost mají; **3** Slavné a překrásné dílo jeho, a spravedlnost jeho zůstávající na věky. **4** Památku způsobil předivnými skutky svými milostivý a milosrdný Hospodin. **5** Pokrm dal těm, kteříž se ho bojí, pamětliv jsa věčně na smlouvou svou. **6** Mocné skutky své oznámil lidu svému, dav jim dědictví pohanů. **7** Skutkové rukou jeho pravda a soud, a nepohnutelní všickni rozkazové jeho. **8** Upevnění na věčnou věčnost; učinění jsou v pravdě a v pravosti. **9** Vykoupení poslav lidu svému, příkázel na věky smlouvou svou; svaté a hrozné jest jméno jeho. **10** Počátek moudrosti jest bázeň Hospodina; rozumu výborného nabývají všickni, kteříž činí ty věci; chvála jeho zůstává na věky.

112 Halelujah. Blahoslavený muž, kteříž se bojí Hospodina, a v příkázaních jeho má velikou líbost. **2** Mocné na zemi bude símě jeho, rodina upřímých požehnání dojde. **3** Zboží a bohatství v domě jeho, a spravedlnost jeho zůstává na věky. **4** Vzchází ve tmách světlo upřímým, milostivý jest, milosrdný a spravedlivý. **5** Dobrý člověk slitovavá se i půjuče, a řídí své věci s soudem. **6** Nebo nepohně se na věky, v paměti věčné bude spravedlivý. **7** Slyše zlé noviny, nebojí se; stálé jest srdce jeho, a doufá v Hospodina. **8** Utvrzené srdce jeho nebojí se, až i uzří pomstu na svých nepřátelech. **9** Rozděluje štědře, a

dává nuzným; spravedlnost jeho zůstává na věky, roh jeho bude vyvýšen v slávě. **10** Bezbožný vida to, zlobiti se, zuby svými škrípěti a schnouti bude; žádost bezbožníků zahyne.

113 Halelujah. Chvalte služebníci Hospodinovi, chvalte jméno Hospodinovo. **2** Budíž jméno Hospodinovo požehnáno od tohoto času až na věky. **3** Od východu slunce až do západu jeho chváleno bud' jméno Hospodinovo. **4** Vyvýšen' jest nade všecky národy Hospodin, a nad nebesa sláva jeho. **5** Kdo jest rovný Hospodinu Bohu našemu, kterýž vysoko bydlí? **6** Kterýž snižuje se, aby všecko spatřoval, což jest na nebi i na zemi. **7** Vyzdvihuje z prachu nuzného, a z hnoje vyvýšuje chudého, **8** Aby jej posadil s knížaty, s knížaty lidu svého. **9** Kterýž vzdělává neplodnou v čele, a matku veselici se z dítěk. Halelujah.

114 Když vycházel Izrael z Egypta, a rodina Jákobova z národu jazyka cizího, **2** Byl Juda posvěcením jeho, Izrael panováním jeho. **3** To když vidělo moře, uteklo, Jordán nazpět se obrátil. **4** Hory poskakovaly jako skopci, pahrbkové jako jehňata. **5** Cot' bylo, ó moře, že jsi utíkal? Jordáne, že jsi nazpět se obrátil? **6** Ó hory, že jste poskakovaly jako skopci, pahrbkové jako jehňata? **7** Pro přítomnost Panovníka trásla jsem se já země, pro přítomnost Boha Jákobova, **8** Kterýž obrací i tu skálu v jezere vod, a škřemén v studnici vod.

115 Ne nám, Hospodine, ne nám, ale jménu svému dej čest, pro milosrdenství své a pro pravdu svou. **2** Proč mají říkat pohané: Kdež jest nyní Bůh jejich? **3** Ješto Bůh náš jest na nebi, čině všecko, což se mu líbí. **4** Modly pak jejich jsou stříbro a zlato, dílo rukou lidských. **5** Ústa mají, a nemluví, oči mají, a nevidí. **6** Uši mají, a neslyší, nos mají, a nečejí. **7** Ruce mají, a nemakají, nohy mají, a nechodí, aniž volati mohou hrdlem svým. **8** Nechat' jsou jim podobni, kteříž je dělají, a kdožkoli v nich doufají. **9** Izraeli, doufej v Hospodina, nebo spomocníkem a štítem takových on jest. **10** Dome Aronův, doufej v Hospodina, spomocníkem a štítem takových on jest. **11** Kteříž se bojíte Hospodina, dousejte v Hospodina, spomocníkem a štítem takových on jest. **12** Hospodin rozpomena se na nás, požehná; požehná domu Izraelova, požehná i domu Aronova. **13** Požehná bojícím se Hospodina, malým, i velikým. **14** Rozmnoží Hospodin vás, vás i syny vaše. **15** Požehnaní vy od Hospodina, kterýž učinil nebesa i zemi. **16** Nebesa jsou nebesa Hospodinova, zemi pak dal synům lidským. **17** Ne mrtví chváliti budou Hospodina, ani kdo ze všech těch, kteříž sstupují do místa mlčení, **18** Ale my dobrořečiti budeme Hospodinu od tohoto času až na věky. Halelujah.

116 Milujti Hospodina, proto že vyslýchá hlas můj a pokorně modlitby mé. **2** Nebo naklonil ucha svého ke mně, když jsem ho vzýval ve dnech svých. **3** Obklíčily' mne byly bolesti smrti, a úzkosti hrobu potkaly mne; sevření a truchlost přišla na mne. (*Sheol h7585*) **4** I vzýval jsem jméno Hospodinovo, řka: Prosím, ó Hospodine, vysvobod' duši mou. **5** Milostivý Hospodin a spravedlivý, Bůh nás lítostivý. **6** Ostříhá sprostných Hospodin; znuzen jsem byl, a spomohl mi. **7** Navratilž se, duše má, do

odpočinutí svého, poněvadž Hospodin jest dobrodince tvůj. 8 Nebo jsi vytrhl duši mou od smrti, oči mé od slz, nohu mou od poklesnutí. 9 Ustavičně chodití budu před Hospodinem v zemi živých. 10 Uvěřil jsem, protož i mluvil jsem, ačkoli jsem byl velmi ztrápený. 11 Já jsem byl řekl v pospíšení: Všeliký člověk jest lhář. 12 Čím se odplatím Hospodinu za všecka dobrodini jeho mně učiněná? 13 Kalich mnohého spasení vezmu, a jméno Hospodinovo vzývati budu. 14 Slaby své Hospodinu splním, ted' přede vším lidem jeho. 15 Drahá jest před očima Hospodinovýma smrt svatých jeho. 16 Ó Hospodine, že jsem služebník tvůj, služebník, pravím, tvůj, syn děvky tvé, rozvázal jsi svazky mé. 17 Tobě obětovati budu obět díků činění, a jméno Hospodinovo vzývati budu. 18 Slaby své Hospodinu splním, ted' přede vším lidem jeho, 19 V síňcích domu Hospodinova, u prostřed tebe, Jeruzalémě. Halelujah.

117 Chvalte Hospodina všickni národové, velebtež ho všickni lidé. 2 Nebot' jest rozšířeno nad námi milosrdenství jeho, a pravda Hospodinova na věky. Halelujah.

118 Oslavujte Hospodina, nebo jest dobrý, nebo na věky trvá milosrdenství jeho. 2 Rciž nyní, Izraeli, že na věky milosrdenství jeho. 3 Rciž nyní, dome Aronův, že na věky milosrdenství jeho. 4 Rceť nyní bojíci se Hospodina, že na věky milosrdenství jeho. 5 Uzkosti vzýval jsem Hospodina, a vyslyšev, uprostrannil mi Hospodin. 6 Hospodin se mnou, nebudu se báti. Co mi může učiniti člověk? 7 Hospodin se mnou jest mezi pomocníky mými, pročež já podívám se těm, kteříž mne mají v nenávisti. 8 Lépe jest doufati v Hospodina, než naději skládati v člověku. 9 Lépe jest doufati v Hospodina, nežli naději skládati v knížatech. 10 Všickni národové obklíčili mne, ale ve jméně Hospodinovu vyplénil jsem je. 11 Mnohokrát obklíčili mne, ale ve jméně Hospodinovu vyplénil jsem je. 12 Ssuli se na mne jako včely, však zhasli jako oheň z trní: nebo ve jméně Hospodinovu vyplénil jsem je. 13 Velmi jsi ztuha na mne dotíral, abych padl, ale Hospodin spomohl mi. 14 Síla má a písnička má jest Hospodin, on byl můj vysvoboditel. 15 Hlas prokřikování a spasení v stanich spravedlivých. Pravice Hospodinova dokázala síly, 16 Pravice Hospodinova vyvýšila se, pravice Hospodinova dokázala síly. 17 Neumrut', ale živ budu, abych vypravoval skutky Hospodinovy. 18 Trestaltě mne přísně Hospodin, ale smrti mne nevydal. 19 Otevřetež mi brány spravedlnosti, a vejda do nich, oslavovati budu Hospodina. 20 Tat' jest brána Hospodinova, kterouž spravedliví vcházejí. 21 Tut' já tě oslavovati budu, nebo jsi mne vyslyšel, a byls můj vysvoboditel. 22 Kámen, kterýž zavrhl stavitel, učiněn jest v hlavu úhelní. 23 Od Hospodina stalo se to, a jest divné před očima našima. 24 Tentot' jest den, kterýž učinil Hospodin, a protož radujme se a veselme se v něm. 25 Prosím, Hospodine, zachovávej již; prosím, Hospodine, dávej již šťastný prospěch. 26 Požehnaný, jerž se běre ve jméně Hospodinovu; dobročeříme vám z domu Hospodinova. 27 Bůh silný Hospodin, ont' se zasvítil nám, važte beránky až k rohům oltáře. 28 Bůh silný můj ty jsi, protož slaviti tě budu, Bože můj, vyvýšovati tě budu. 29 Oslavujtež Hospodina, nebot' jest dobrý, nebo na věky milosrdenství jeho.

119 Aleph. Blahoslavení ti, kteříž jsou ctného obcování, kteříž chodí v zákoně Hospodinově. 2 Blahoslavení, kteříž ostříhají svědecství jeho, a kteříž ho celým srdcem hledají. 3 Nečiní zajisté nepravosti, ale kráčejí po cestách jeho. 4 Ty jsi přikázal, aby pilně bylo ostříháno rozkazů tvých. 5 Ó by spraveny byly cesty mé k ostříhání ustanovení tvých. 6 Tehdáž' nebudu zahanben, když budu patřiti na všecka přikázaní tvá. 7 Oslavovati tě budu v upírnosti srdce, když se vyučovati budu právum spravedlnosti tvé. 8 Ustanovení tvých budu ostříhati s plností, toliko neopouštěj mne. 9 Beth. Jakým způsobem očistí mládenec stezku svou? Takovým, aby se choval vedle slova tvého. 10 Celým srdcem svým hledám tebe, nedopouštěj mi bloudit od přikázaní tvých. 11 V srdci svém skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě. 12 Ty chvály hodný Hospodine, vyuč mne ustanovením svým. 13 Rty svými vypravuji o všech soudech úst tvých. 14 Z cesty svědecství tvých raduji se více, než z největšího zboží. 15 O přikázaných tvých přemyšluji, a patřím na stezky tvé. 16 V ustanoveních tvých se kochám, aniž se zapomínám na slovo tvé. 17 Gimel Tu milost učiň s služebníkem svým, abych, dokudž jsem živ, ostříhal slova tvého. 18 Otevři oči mé, abych spatřoval divné věci z zákona tvého. 19 Příchozí jsem na tom světě, neukrývej přede mnou přikázaní svých. 20 Umdlévá duše má pro žádost soudů tvých všelikého času. 21 Vyhlazuješ pyšné, zlořečené, kteříž bloudí od přikázaní tvých. 22 Odejmi ode mne útržku a potupu, nebot' ostříhám svědecství tvých. 23 Také i knížata se zasazují, a mluví proti mně, služebník pak tvůj přemýšíl o ustanoveních tvých. 24 Svědecství tvá zajisté jsou mé rozkoše a moji rádcové. 25 Daileth Přílnula k prachu duše má; obžívž mne podlé slova svého. 26 Cesty své předložil' jsem, a vysýchals mne; vyuč mne ustanovením svým. 27 Cestě rozkazů tvých dej at' vyrozumívám, a at' přemýšlim o divných skutcích tvých. 28 Rozplývá se zámutkem duše má, očerstvíž mne podlé slova svého. 29 Cestu lživou odvrat' ode mne, a zákon svůj z milosti dej mi. 30 Cestu pravou jsem vyvolil, soudy tvé sobě předkládám. 31 Svědecství tvých se přídřím, Hospodine, nedejž mi zahanbenu býtí. 32 Cestou rozkazů tvých poběhnu, když ty rozšíříš srdce mé. 33 He Vyuč mne, Hospodine, cestě ustanovení svých, kteréž bych ostříhal do konce. 34 Dej mi ten rozum, at' šetřím zákona tvého, a at' ho ostříhám celým srdcem. 35 Dej, at' chodím cestou přikázaní tvých; nebo v tom svou rozkoš skládám. 36 Nakloň srdce mého k svědecství svým, a ne k lakomství. 37 Odvrat' oči mé, at' nehledí marnosti; na cestě své obžív mne. 38 Potvrď služebníkovi svému řeči své, kterýž se oddal k službě tvé. 39 Odvrat' ode mne pohanění, jehož se bojím; nebo soudové tvoji dobrí jsou. 40 Aj, toužím po rozkázaných tvých; dej, at' jsem živ v spravedlnosti tvé. 41 Vav Ó at' se přiblíží ke mně milosrdenství tvá, Hospodine, a spasení tvé vedle řeči tvé. 42 Tak abych odpovědít uměl utrači svému skutkem, že doufání skládám v slovu tvém. 43 A nevynímej z úst mých slova nejjpravějšího; nebot' na soudy tvé očekávám. 44 I budu ostříhati zákona tvého ustavičně, od věku až na věky. 45 A bez přestání choditi na širokosti, nebot' jsem se dotázel rozkazů tvých. 46 Nýbrž mluviti budu o svědecstvích tvých i před králi, a nebudu se hanbiti. 47 Nebo rozkoš svou skládám v přikázaných tvých,

kteráž jsem zamíloval. 48 Přičiním' i ruce své k přikázaním tvým, kteráž miluji, a přemýšleti budu o ustanoveních tvých. 49 Zajin Rozpomeň se na slovo k služebníku svému, kterýmž jsi mne ubezpečil. 50 Tot' jest má útěcha v ssoužení méém, že mne slovo tvé obžívuje. 51 Pyšní mi se velmi posmívají, však od zákona tvého se neuchylují. 52 Nebot' se rozopomínám na soudy tvé věčné, Hospodine, kterýmž se potěšuji. 53 Děsim se nad bezbožnými, kteří opouštějí zákon tvůj. 54 Ustanovení tvá jsou mé písničky na místě mého putování. 55 Rozpomínám se i v noci na jméno tvé, Hospodine, a ostříhám zákona tvého. 56 Tot' mám odtud, abych ostříhal rozkazů tvých. 57 Cheth Díl můj, řekl jsem, Hospodine, ostříhati výmluvnosti tvé. 58 Modlivám se milosti tvé v celém srdci: Smiluj se nade mnou podlé slova svého. 59 Rozvážil jsem na myslí cesty své, a obrátil jsem nohy své k tvým svědectvím. 60 Pospíchám' a neodkládám ostříhati rozkazů tvých. 61 Rota bezbožníků zloupila mne, na zákon tvůj se nezapomínám. 62 O půlnoci vstávám, abych tě oslavoval v soudech spravedlnosti tvé. 63 Účastník jsem všech, kteří se bojí tebe, a těch, kteří ostříhají přikázaní tvých. 64 Milosrdenství tvého, Hospodine, plná jest země, ustanovením svým vyuč mne. 65 Teth Dobrotivě jsi nakládal s služebníkem svým, Hospodine, podlé slova svého. 66 Pravému soudu a umění vyuč mne, nebo jsem přikázaním tvým uvěřil. 67 Prvé než jsem snížen byl, bloudil jsem, ale nyní výmluvnosti tvé ostříhám. 68 Dobrý jsi ty a dobrativý, vyuč mne ustanovením svým. 69 Složilit' jsou lež proti mně pyšní, ale já celým srdcem ostříhám přikázaní tvých. 70 Zbrídlo jako tuk srdce jejich, já zákonem tvým se potěšuji. 71 K dobrému' jest mi to, že jsem pobyl v trápení, abych se naučil ustanovením tvým. 72 Za lepší sobě pokládám zákon úst tvých, nežli na tisíce zlata a stříbra. 73 Jod Ruce tvé učinily a sformovaly mne, dej mi ten rozum, abych se naučil přikázaním tvým, 74 Tak aby bojící se tebe mne vidouce, radovali se, že na slovo tvé očekávám. 75 Seznávám', Hospodine, že jsou spravedliví soudové tvoji, a že jsi mne hodně potrestal. 76 Nechat' jest již zřejmé milosrdenství tvé ku potěšení mému, podlé řeči tvé mluvené služebníku tvému. 77 Přideť na mne slitování tvá, abych žív být mohl; nebo zákon tvůj rozkoš má jest. 78 Zahábeni budeť pyšní, proto že ltví chtěl mne podvrátiti, já pak přemyšluji o přikázaních tvých. 79 Obratěž se ke mně, kteří se bojí tebe, a kteří znají svědectví tvá. 80 Budíš srdce mé upříme při ustanoveních tvých, tak abych nebyl zahanben. 81 Kaph Touží duše má po spasení tvém, na slovo tvé očekávám. 82 Hynou i oči mé žádostí výmluvností tvých, když říkám: Skoro-liž mne potěšíš? 83 Ačkoli jsem jako nádoba kožená v dymu, na ustanovení tvá však jsem nezapomenu. 84 Mnoho-liž bude dní služebníka tvého? Skoro-liž soud vykonáš nad těmi, kteří mi protivenství ční? 85 Vykopali mi pyšní jámy, kterážto věc není podlé zákona tvého. 86 Všecka přikázaní tvá jsou pravda; bez přičiny mi se protiví, spomožiž mi. 87 Téměř' jsou mne již v nic obrátili na zemi, já jsem však neopustil přikázaní tvých. 88 Podlé milosrdenství svého obžív mne, abych ostříhal svědectví úst tvých. 89 Lamed Na věky, ó Hospodine, slovo tvé trvánlivé jest v nebesích. 90 Od národu do pronárodu pravda tvá, utvrdil jsi zemi, a tak stojí. 91 Vedlé úsudků tvých stojí to vše do dnešního dne, všecko to zajisté jsou služebníci

tvoji. 92 Byt' zákon tvůj nebyl mé potěšení, dávno bych byl zahynul v svém trápení. 93 Na věky se nezapomenu na rozkazy tvé; jimi zajisté obživil jsi mne. 94 Tvůj' jsem já, zachovávejž mne; nebo přikázaní tvá zptyjuji. 95 Očekávají' na mne bezbožní, aby mne zahubili, já pak svědectví tvá rozvažuji. 96 Každé věci dokonalé vidím skončení; rozkaz tvůj jest přesirok náramně. 97 Mem Ó jak miluji zákon tvůj, tak že každého dne on jest mé přemyšlování. 98 Nad nepřáty mé moudřejšího mne činíš přikázaní svými; nebo mám je ustavičně před sebou. 99 Nade všecky své učitele rozumnejší jsem učiněn; nebo svědectví tvá jsou má přemyšlování. 100 I nad starce opatrnejší jsem, nebo přikázaní tvých ostříhám. 101 Od každé cesty zlé zdržuji nohy své, abych ostříhal slova tvého. 102 Od soudů tvých se neodvracuji, proto že ty mne vyučuješ. 103 Ó jak jsou sladké dásním mým výmluvnosti tvé, nad med ústům mým. 104 Z přikázaní tvých rozumnosti jsem nabyl, a protož všeliké cesty bludné nenávidím. 105 Nun Svíce nohám mým jest slovo tvé, a světlo stezce mé. 106 Přisáhl jsem, což i splním, že chci ostříhati soudů spravedlnosti tvé. 107 Ztrápený' jsem přenáramně, Hospodine, obžívž mne vedle slova svého. 108 Dobrovolné oběti úst mých, žádám, oblíb, Hospodine, a právum svým vyuč mne. 109 Duše má jest v ustavičném nebezpečenství, a však na zákon tvůj se nezapomínám. 110 Polékli jsou mi bezbožní osídlo, ale já od rozkazů tvých se neodvracím. 111 Za dědictví věčné ujal jsem svědectví tvá, nebot' jsou radost srdce mého. 112 Naklonil jsem srdce svého k vykonávání ustanovení tvých ustavičně, až i do konce. 113 Samech Výmyslků nenávidím, zákon pak tvůj miluji. 114 Skryše má a pavéza má ty jsi, na slovo tvé očekávám. 115 Odstuptež ode mne nešlechetní, abych ostříhal přikázaní Boha svého. 116 Zdržujž mne podlé slova svého, tak abych žív byl, a nezahanbuji mne vém očekávání. 117 Posiluj mne, abych zachován byl, a patřil k ustanovením tvým ustavičně. 118 Potlačujež všecky ty, kteříž odstupují od ustanovení tvých; nebot' jest lízivá opatrnost jejich. 119 Jako trůsku odmítáš všecky bezbožníky země, a protož miluji svědectví tvá. 120 Děsi se strachem před tebou tělo mé, nebo soudů tvých bojím se. 121 Ajin Činím soud a spravedlnost, nevydávejž mne mým násilníkům. 122 Zastup sám služebníka svého k dobrému, tak aby mne pyšní nepotlačili. 123 Oči mé hynou čekáním na spasení tvé, a na výmluvnost spravedlnosti tvé. 124 Nalož s služebníkem svým vedle milosrdenství svého, a ustanovením svým vyuč mne. 125 Služebník tvůj jsem já, dejž mi rozumnost, abych uměl svědectví tvá. 126 Čast' jest, abys se přičinil, Hospodine; zrušili zákon tvůj. 127 Z té přičiny miluji přikázaní tvá vícenežli zlato, i to, kteréž jest nejlepší. 128 A proto, že všecky rozkazy tvé o všech věcech pravé býti poznavám, všeliké stezky bludné nenávidím. 129 Pe Předivnáť' jsou svědectví tvá, a protož jich ostříhá duše má. 130 Začátek učení tvého osvěcuje, a vyučuje sprostné rozumnosti. 131 Ústa svá otvírám, a dychtím, nebo přikázaní tvých jsem žádostiv. 132 Popatřiž na mne, a smiluj se nade mnou podlé práva těch, kteříž milují jméno tvé. 133 Kroky mé utvrvuj v slovu svém, a nedej, aby nade mnou panovati měla jaká nepravost. 134 Vysvobod' mne z nátlisků lidských, abych ostříhal rozkazů tvých. 135 Zasvět' tvář svou nad služebníkem svým, a ustanovením svým

vyuč mne. 136 Potůčkové vod vyplývají z očí mých přičinou těch, kteříž neostříhají zákona tvého. 137 Tsade Spravedlivý jsi, Hospodine, a upřímý v soudech svých. 138 Ty jsi vydal spravedlivá svědectví svá, a vší víry hodná. 139 Až svadnu, tak horlím, že se zapomínají na slovo tvé nepřátelé moji. 140 Zprubovanat' jest řeč tvá dokonale, tou příčinou ji miluje služebník tvůj. 141 Maličký a opvřený jsem já, však na rozkazy tvé se nezapomínám. 142 Spravedlnost tvá jest spravedlnost věčná, a zákon tvůj pravda. 143 Ssouzení a nátlak mne stihají, přikázaní tvá jsou mé rozkoše. 144 Spravedlnost svědectví tvých trvá na věky; dej mi z ní rozumnosti nabýti, tak abych živ být mohl. 145 Koph Z celého srdce volám, vyslyš mne, ó Hospodine, abych ostříhal ustanovení tvých. 146 K tobě volám, vysvobod' mne, abych šetřil svědectví tvých. 147 Předstihám svítání a volám, na tvé slovo očekávám. 148 Předstihají oči mé bdění proto, abych přemýšlel o výmluvnostech tvých. 149 Hlas můj slyš podlé svého milosrdenství, Hospodine, podlé soudů svých obžív mne. 150 Přibližují se následovníci nešlechetnosti, ti, kteříž se od zákona tvého vzdálili. 151 Ty blíže jsi, Hospodine; nebo všecka přikázaní tvá jsou pravda. 152 Již' to dávno vím o svědectvích tvých, že jsi je stvrdil až na věky. 153 Reš Popatří na mé trápení, a vysvobod' mne; nebot' se na zákon tvůj nezapomínám. 154 Zasad' se o mou při, a ochraň mne; pro řeč svou obžív mne. 155 Dalekot' jest od bezbožných spasení, nebo nedotazují se na ustanovení tvá. 156 Slitování tvá mnohá jsou, Hospodine; podlé soudů svých obžív mne. 157 Jakžkolik jsou mnozí protivníci moji a nepřátelé moji, však od svědectví tvých se neuchyluji. 158 Viděl jsem ty, kteříž se převráceně měli, velmi to těžce nesa, že řeči tvé neostříhali. 159 Popatříž, žeť rozkazy tvé miluju, Hospodine; podlé milosrdenství svého obžív mne. 160 Nejpřednější věc slova tvého jest pravda, a na věky trvá všeliký úsudek spravedlnosti tvé. 161 Šin Knížata mi se protiví bez příčiny, však slova tvého děsí se srdce mé. 162 Já raduji se z řečí tvé tak jako ten, kteříž dochází hojně kořisti. 163 Falše pak nenávidím, a jí v ohavnosti mám; zákon tvůj miluju. 164 Sedmkrát za den chválím tě z soudů tvých spravedlivých. 165 Pokoj mnohý tém, kteříž milují zákon tvůj, a nemají žádné urážky. 166 Očekávám na spasení tvé, Hospodine, a přikázaní tvá vykonávám. 167 Ostříhá duše má svědectví tvých, nebo je velice miluju. 168 Ostříhám rozkazů tvých a svědectví tvých; nebo všecky cesty mé jsou před tebou. 169 Thav Předstupiž úpění mé před obličej tvůj, Hospodine, a podlé slova svého uděl mi rozumnosti. 170 Vejdíž pokorná prosba má před tvář tvou, a vedle řeči své vytrhni mne. 171 I vynesou rty své moji chválu, když ty mne vyučíš ustanovením svým. 172 Zpívati bude i jazyk můj slovo tvé, a že všecka přikázaní tvá jsou spravedlnost. 173 Budíž mi ku pomocí ruka tvá; nebot' jsem sobě zvolil přikázaní tvá. 174 Toužím po spasení tvém, Hospodine, a zákon tvůj jest rozkoš má. 175 Živa bude duše má, a bude té chváliti, a soudové tvoji budou mi na pomoc. 176 Bloudím jako ovce ztracená, hledejž služebníka svého, nebot' se na přikázaní tvá nezapomínám.

120 Píseň stupňů. K Hospodinu v ssouzení svém volal jsem, a vyslyšel mne. 2 Hospodine, vysvobod' duši mou od rtů lživých, a od jazyka lživého. 3 Cot' prospěje, aneb

coť přidá jazyk lživý, 4 Podobný k střélám přeostrým silného, a k uhlí jalovcovému? 5 Běda mně, že pohostinu býti musímy Mešech, a přebyватi v saláších Cedarských. 6 Dlouho bydlí duše má mezi těmi, kteříž nenávidí pokoje. 7 Já ku pokoji, ale když mluvím, oni k boji.

121 Píseň stupňů. Pozdvihuji oči svých k horám, odkudž by mi přišla pomoc. 2 Pomoc má jest od Hospodina, kteříž učinil nebe i zemi. 3 Nedopustit', aby se pohnouti měla noha tvá, nedřímet' strážný tvůj. 4 Aj, nedřímet', ovšem nespí ten, kteříž ostříhá Izraela. 5 Hospodin stráže tvůj, Hospodin zastínění tvé tobě po pravici. 6 Nebudet' bítí na tě slunce ve dne, ani měsíc v noci. 7 Hospodin tě ostříhati bude ode všeho zlého, ostříhati bude duše tvé. 8 Hospodin ostříhati tě bude, když vycházeti i vcházeti budeš, od tohoto časuaž na věky.

122 Píseň stupňů, Davidova. Veselím se z toho, že mi říkáno bývá: Podle do domu Hospodinova, 2 A že se postavují nohy naše v branách tvých, ó Jeruzaléme. 3 Jižť Jeruzalém ušlechtilé vystaven, a jako v město k sobě vespolek připojen. 4 Do něhož vstupují pokolení, pokolení Hospodinova, k svědectví Izraelovu, aby oslavovali jméno Hospodinovo. 5 Nebo tam' jsou postaveny stolice soudu, stolice domu Davidova. 6 Žádejtež pokoje Jeruzalému, řouce: Dějž se pokojně těm, kteříž tě milují. 7 Budiž pokoj v předhradí tvém, a upokojení na palácích tvých. 8 Pro bratří své a přátele své žádati budu pokoje tobě. 9 Pro dům Hospodina Boha našeho budu tvého dobrého hledati.

123 Píseň stupňů. K tobě pozdvihuji oči svých, ó ty, kterýž na nebesích přebýváš. 2 Aj hle, jakož oči služebníků k rukám pánu jejich, jakož oči děvky k rukám paní její: tak oči naše k Hospodinu Bohu našemu, až by se smiloval nad námi. 3 Smiluj se nad námi, Hospodine, smiluj se nad námi, nebot' jsme již přiliš potupou nasyceni. 4 Jižť jest přiliš nasycena duše naše posmíšky bezbožných, a potupou pyšných.

124 Píseň stupňů, Davidova. Byť Hospodina s námi nebylo, rciž nyní, Izraeli, 2 Byť Hospodina s námi nebylo, když lidé povstali proti nám: 3 Tehdáž by nás byli za živa sehltili v rozpálení hněvu svého proti nám; 4 Tehdáž by nás byly přikvačily vody, proud zachvatil by byl duši naši; 5 Tehdáž zachvatily by byly duši naši ty vody zduté. 6 Požehnaný Hospodin, kterýž nás nevydal v loupež zubům jejich. 7 Duše naše jako ptáče znikla osídla ptáčníků; osídlo se ztrhalo, i vynikli jsme. 8 Pomoc naše jest ve jménu Hospodinovu, kterýž učinil nebe i zemi.

125 Píseň stupňů. Ti, kteříž doufají v Hospodinu, podobni jsou k hoře Sionu, kteráž se nepohybuje, ale na věky zůstává. 2 Okolo Jeruzaléma jsou hory, Hospodin jest vůkol lidu svého, od tohoto času až na věky. 3 Nebot' nebude státi sceptrum bezbožníků nad losem spravedlivých, aby nevztáhl spravedliví k nepravosti rukou svých. 4 Dobře učíř, Hospodine, dobrým, a těm, kteříž jsou upřímého srdce. 5 Ty pak, kteříž se uchylují k cestám svým křivým, zapudiž Hospodin s činiteli nepravosti. Pokoj přijdiž na Izraele.

126 Píseň stupňů. Když zase vedl Hospodin zajaté Sionské, zdálo se nám to jako ve snách. 2 Tehdáž' byla plná radosti ústa naše, a jazyk náš plésání; tehdáž' pravili mezi národy: Veliké věci s nimi učinil Hospodin. 3 Učinil' jest s námi veliké věci Hospodin, a protož veselili jsme se. 4 Uvediž zase, ó Hospodine, zajaté naše, tak jako potoky na vyprahlou krajину. 5 Ti, kteří se slzami rozsváli, s prozpěvováním žítí budou. 6 Sem i tam chodící lid s pláčem rozsvívá drahé símě, ale potom přijde, s plésáním snášeti bude snopy své.

127 Píseň stupňů. Šalomounova. Nebude-li Hospodin stavěti domu, nadarmo usilují ti, kteříž stavějí jej; nebude-li Hospodin ostríhati města, nadarmo bdí strážný. 2 Daremnět' jest vám ráno vstávatvi, dlouho sedati, a jísti chléb bolesti, poněvadž Bůh dává milému svému i sen. 3 Aj, dědictví od Hospodina jsou dítky, a plod života jest mzda. 4 Jako střely v ruce udatného, tak jsou dítky zdárné. 5 Blahoslavený muž, kterýž by jimi naplnil toul svůj; nebudouť zahanbeni, když v rozepři budou s nepřátely v branách.

128 Píseň stupňů. Blahoslavený každý, kdo se boji Hospodina, a chodí po cestách jeho. 2 Nebo z práce rukou svých živnost míti budeš, blahoslavený budeš, a štastnět' se povede. 3 Manželka tvá jako vinny kmen plodný po bocích domu tvého, dítky tvé jako mladistvé olivoví vůkol stolu tvého. 4 Aj, takovéti' bude míti požehnání muž bojící se Hospodina. 5 Požehnání tobě udělíš Hospodin z Siona, a ty spátruj dobré věci Jeruzaléma po všecky dny života svého; 6 A viz syny synů svých, a pokoj nad Izraelem.

129 Píseň stupňů. Velicet' jsou mne ssužovali hned od mladosti mé, rciž nyní Izraeli, 2 Velicet' jsou mne ssužovali hned od mladosti mé, a však mne nepřemohli. 3 Po hřbetě mém orali oráči, a dlouhé proháněli brázdy své. 4 Ale Hospodin jsa spravedlivý, zpřetínał prostránky bezbožních. 5 Zahanbeni a zpře obráceni budou všickni, kteříž nenávidí Siona. 6 Budou jako tráva na střechách, kteráž prvě než odrostá, usychá. 7 Z níž nemůže hrsti své naplniti žnec, ani náručí svého ten, kterýž vaze snopy. 8 Aniž řeknou tudy jdouci: Požehnání Hospodinovo budíž s vámi, aneb: Dobročeříme vám ve jménu Hospodinovu.

130 Píseň stupňů. Z hlubokosti volám k tobě, Hospodine. 2 Pane, vyslyš hlas můj, nakloň uši svých k hlasu pokorných proseb mých. 3 Budeš-li nepravosti šetřiti, Hospodine Pane, kdo ostojí? 4 Ale u tebe jest odpuštění, tak aby uctivost k tobě zachována byla. 5 Očekávám na Hospodina, očekává duše má, a ještě očekává na slovo jeho. 6 Duše má čeká Pána, víc než ponocní svitání, kteříž ponocují až do jitra. 7 Očekávej, Izraeli, na Hospodina; nebo u Hospodina jest milosrdenství, a hojně u něho vykoupení. 8 Ont' zajisté vykoupí Izraele ze všech nepravostí jeho.

131 Píseň stupňů, Davidova. Hospodine, nepozdvihotě se srdce mé, ani se povýšíly oči mé, aniž jsem se vydal v věci veliké, aneb vyšší nad to, než mi náleží. 2 Zdali jsem nepoložil a neupokojil duše své, jako dítě ostavené od matky

své? Ostavenému podobná byla ve mně duše má. 3 Doufej, ó Izraeli, v Hospodina, od tohoto času až na věky.

132 Píseň stupňů. Pamětliv bud', Hospodine, na Davida i na všecka trápení jeho, 2 Jak se přisahou zavázal Hospodinu, a slib učinil Nejmocnějšímu Jákobovu, řka: 3 Jistě že nevejdou do stánku domu svého, a nevstoupím na postel lože svého, 4 Aniž dám očím svým usnouti, ani víčkám svým zdřímati, 5 Dokudž nenajdu místa Hospodinu, k přibytkům Nejmocnějšímu Jákobovu. 6 Aj, uslyšavše o ní, že byla v kraji Efratském, našli jsme ji na polích Jaharských. 7 Vejdemeť již do přibytků jeho, a skláněti se budeme u podnoží noh jeho. 8 Povstaniž, Hospodine, a vejdí do odpočinutí svého, ty i truhla velikomocnosti tvé. 9 Kněží tvoji at' se zobláčejí v spravedlnost, a svatí tvoji at' veselé prozpěvují. 10 Pro Davida služebníka svého neodvracej tváři pomazaného svého. 11 Učinil' jest Hospodin pravdomluvnou přísluhu Davidovi, aniž se od ní uchylí, řka: Z plodu života tvého posadím na trůn tvůj. 12 Budou-li ostríhati synové tvoji smlouvy mé a svědecť mych, kterýmž je vyučovateli budu, také i synové jejich až na věky seděti budou na stolici tvé. 13 Nebot' jest vyvolil Hospodin Sion, oblíbil jej sobě za svůj příbytek, řka: 14 Tot' bude obydli mé až na věky, tut' přebývati budu, nebo jsem sobě to oblíbil. 15 Potravu jeho hojným požehnáním rozmnožím, chudé jeho chlebem nasytím, 16 A kněží jeho v spasení zobláčím, a svatí jeho veselé prozpěvovati budou. 17 Tuť způsobím, aby zkvetl roh Davidův; připravím svíci pomazanému svému. 18 Nepřátely jeho v hanbu zobláčím, nad ním pak kvéstí bude koruna jeho.

133 Píseň stupňů, Davidova. Aj, jak dobré a jak utěšené, když bratří v jednomyslnosti přebývají! 2 Jako mast výborná na hlavě, sstupující na bradu, bradu Aronovu, tekoucí až i na podolek roucha jeho. 3 A jako rosa Hermon, kteráž sstupuje na hory Sionské. Nebo tu udílí Hospodin požehnání i životu až na věky.

134 Píseň stupňů. Ej nuž dobročeřte Hospodinu všickni služebníci Hospodinovi, kteříž stáváte v domě Hospodinově každé noci. 2 Pozdvihujte rukou svých k svatyni, a dobročeřte Hospodinu, říkajice: 3 Požehnejz tobě Hospodin z Siona, kterýž učinil nebě i zemi.

135 Halelujah. Chvalte jméno Hospodinovo, chvalte služebníci Hospodinovi, 2 Kteříž stáváte v domě Hospodinově, v sících domu Boha našeho. 3 Chvalte Hospodina, nebo jest dobrý Hospodin; žalmu zpívejte jménu jeho, nebo rozkošné jest. 4 Jákoba zajisté sobě vyvolil Hospodin, a Izraele za svůj lid zvláštění. 5 Ját' jsem jistě seznal, že veliký jest Hospodin, a Pán náš nade všecky bohy. 6 Cožkoli chce Hospodin, to činí na nebi i na zemi, v moři i ve všech propastech. 7 Kterýž způsobuje to, že páry vystupují od krajů země; blýskání s deštěm přivedí, a vydoví vítr z pokladů svých. 8 Kterýž zbil prvorozéné v Egyptě, od člověka až do hovoda. 9 Poslal znamení a zázraky u prostřed tebe, Egypte, na Faraona i na všecky služebníky jeho. 10 Kterýž pobíl národy mnohé, a zbil krále mocné, 11 Seona krále Amorejského, a Oga krále Bázan, i všecka království Kananejská. 12 A dal zemi jejich v dědictví,

v dědictví Izraelovi lidu svému. 13 Hoslodine, jméno tvé na věky, Hoslodine, památka tvá od národu až do pronárodu. 14 Soudití zajisté bude Hoslodin lid svůj, a služebníkům svým bude milostiv. 15 Ale modly pohanské stříbro a zlato, dílo rukou lidských, 16 Ústa mají a nemluví, oči mají a nevidí. 17 Uši mají a neslyší, nýbrž ani ducha není v ústech jejich. 18 Budtež jím podobní, kteříž je dělájí, a kdožkoli nadějí svou v nich skládají. 19 Dome Izraelský, dobročeče Hoslodinu; dome Aronův, dobročeče Hoslodinu. 20 Dome Léví, dobročeče Hoslodinu; kteříž se bojíte Hoslodina, dobročeče Hoslodinu. 21 Požehnaný Hoslodin z Siona, kterýž přebývá v Jeruzalémě. Halelujah.

136 Oslavujte Hoslodina, nebo jest dobrý, nebo věčné jest milosrdenství jeho. 2 Oslavujte Boha bohů, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 3 Oslavujte Pána pánu, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 4 Toho, kterýž sám činí divy veliké, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 5 Kterýž učinil nebesa moudře, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 6 Kterýž roztáhl zemi na vodách, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 7 Kterýž učinil světla veliká, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 8 Slunce, aby panovalo ve dne, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 9 Měsíc a hvězdy, aby panovaly v noci, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 10 Kterýž ranil Egyptské v prvorozených jejich, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 11 A vyvedl Izraele z prostředu jejich, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 12 V ruce silné a v rameni vztaženém, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 13 Kterýž rozdělil moře Rudé na díly, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 14 A přivedl Izraele prostředkem jeho, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 15 A uvrh Faraona s vojskem jeho do moře Rudého, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 16 Kterýž vedl lid svůj přes poušť, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 17 Kterýž pobíl krále veliké, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 18 A zbil krále znamenité, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 19 Seona krále Amorejského, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 20 Též Oga krále Bázan, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 21 A dal zemi jejich v dědictví, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 22 V dědictví Izraelovi, služebníku svému, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 23 Kterýž v snížení našem pamatuje na nás, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 24 A vytrhl nás z nepřátele našich, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 25 Kterýž dává pokrm všelikému tělu, nebo jest věčné milosrdenství jeho. 26 Oslavujte Boha silného nebes, neboť jest věčné milosrdenství jeho.

137 Při řekách Babylonských tam jsme sedávali, a plakávali, rozpomínajíce se na Sion. 2 Na vrbí v té zemi zavěšovali jsme citary své. 3 A když se tam dotazovali nás ti, kteříž nás zajali, na slova písničky, (ještě jsme zavěšili byli veselí), říkajíce: Zpívejte nám některou píseň Sionskou: 4 Kterakž bychom měli zpívatí píseň Hoslodinovu v zemi cizozemců? 5 Jestliže se zapomenu na tebe, ó Jeruzaléme, zapomeniž i pravice má. 6 Přílmž i jazyk můj k dásním mým, nebudu-li se rozpomínati na tebe, jestliže v samém Jeruzalémě nebudu mít svého největšího potěšení. 7 Rozpomeň se, Hoslodine, na Idumejské, a na den Jeruzaléma, kteříž pravili: Rozbořte,

rozbořte až do základů v něm. 8 Ó dcero Babylonská, zkažena býti máš. Blahoslavený ten, kdož odplatí tobě za to, což jsi nám zlého učinila. 9 Blahoslavený, kdož pochyti dítky tvé a o skálu je rozrážeti bude.

138 Davidův. Oslavovati tě budu, Pane, celým srdcem svým, a před mocnými žálym tobě zpívati. 2 Sklářeti se budu k chrámu svatému tvému, a oslavovati jméno tvé pro milosrdenství tvé a pro pravdu tvou; nebo jsi zvelebil nade všecko jméno své a slovo své. 3 Kteréhokoli dne vzýval jsem tě, vyslyšels mne, a obdařilis silou duši mou. 4 Oslavovati tě budou, Hoslodine, i všickni králové země, když uslyší řeč úst tvých. 5 A zpívati budou o cestách Hoslodinových, a že veliká jest sláva Hoslodinova, 6 A ač vyvýšený jest Hoslodin, však že na poníženého patří, a vysokomylného zdaleka zná. 7 Bych pak chodil u prostřed ssouzení, obžívši mne; proti vtěklosti nepřátele mých vztáhneš ruku svou, a tak vysvobodí mne pravice tvá. 8 Hoslodin dokoná za mne; nebo milosrdenství tvé, Hoslodine, na věky, aniž díla rukou svých kdy opustíš.

139 Přednímu zpěváku, žalm Davidův. Hoslodine, ty jsi mne zkusal a seznal. 2 Ty znaří sednutí mé i povstání mé, rozumíš myšlení mému zdaleka. 3 Chození mé i ležení mé ty obsahuješ, a všech mých cest svědom jsi. 4 Než ještě mám na jazyku slovo, aj, Hoslodine, ty to všecko víš. 5 Z zadu i z předu obklíčilis mne, a vzložilis na mne ruku svou. 6 Divnější jest umění tvé nad můj vtip; vysoké jest, nemohu k němu. 7 Kamž bych zašel od ducha tvého? Aneb kam bych před tváří tvou utekl? 8 Jestliže bych vstoupil na nebe, tam jsi ty; pakli bych sobě ustlal v hrobě, aj, přítomen jsi. (Sheol h7585) 9 Vzal-li bych křídla záře jitřní, abych bydlil při nejdalším moři: 10 I tamť by mne ruka tvá provedla, a pravice tvá by mne popadla. 11 Dím-li pak: Aspoň tmy, jako v soumrak, přikryjí mne, ale i noc jest světlem vůkol mne. 12 Anž ty tmy před tebou ukryti mohou, anobrž noc jako den tobě svítí, rovně tma jako světlo. 13 Ty zajisté v moci máš ledvý má, přioděl jsi mne v životě matky mé. 14 Oslavuj tě, proto že se hrozným a divným skutkům tvým divím, a duše má zná je výborně. 15 Není' ukryta žádná kost má před tebou, jakž jsem učiněn v skrytě, a řemeslně složen, v nejhľubších místech země. 16 Trupel můj viděly oči tvé, v knihu tvou všickni oudové jeho zapsáni jsou, i dnové, v nichž formováni byli, když ještě žádného z nich nebylo. 17 Protož u mne ó jak drahá jsou myšlení tvá, Bože silný, a jak jest jich nesčíslná summa! 18 Chtěl-li bych je scísti, více jest jich než písku; procítím-li, a já jsem vždy s tebou. 19 Zabil-li bys, ó Bože, bezbožníka, tehdáž by muži vražední odstoupili ode mne, 20 Kteříž mluví proti tobě nešlechetně; marně vyvýšují nepřátele tvé. 21 Zdaliž těch, kteříž tě v nenávisti mají, ó Hoslodine, v nenávisti nemám? A ti, kteříž proti tobě povstávají, zdaž mne nemrzí? 22 Úhlavní nenávistí jich nenávidím, a mám je za nepřátele. 23 Vyzpytuj mne, Bože silný, a poznej srdece mé; zkus mne, a poznej myšlení má. 24 A popatř, chodím-lit' já cestou odpornou tobě, a ved' mne cestou věčnou.

140 Přednímu z kantorů, žalm Davidův. Vysvobod' mne, Hoslodine, od člověka zlého, a od muže ukrutného

ostříhej mne, 2 Kteríž myslí zlé věci v srdci, a na každý den sbírají se k válce. 3 Naostřuji jazyk svůj jako had, jed líteho hada jest ve rtech jejich. (Sélah) 4 Ostríhej mne, Hospodine, od rukou bezbožníka, od muže ukrutného zachovej mne, kteříž myslí podraziti nohy mé. 5 Poléklí pyšní na mne osídlo a provazy, roztáhl teneta u cesty, a léčky své mi položili. (Sélah) 6 Řekl jsem Hospodinu: Bůh silný můj jsi, pozoruj, Hospodine, hlasu pokorných modliteb mých. 7 Hospodine Pane, sílo spasení mého, kteríž přikrýváš hlavu mou v čas boje, 8 Nedávej, Hospodine, bezbožnému, čehož žádostiv jest, ani předsevzetí zlého vykonati jemu dopouštěj, aby se nepovýšil. (Sélah) 9 Vůdce těch, jenž obklíčují mne, nepravost rtů jejich at' přikryje. 10 Padej na ně uhlé řeřavé, a na oheň uvrz je, do jam hlubokých, aby nemohli povstati. 11 Člověk utrač nebude upevněn na zemi, a muž ukrutný, zlostí polapen jsa, padne. 12 Vím, žeť se Hospodin zasadí o při chudého, a pomstí nuzných. 13 A tak spravedliví slaviti budou jméno tvé, a upřímlí přebývati před oblíčejem tvým.

141 Žalm Davidův. Hospodine, k tobět' volám, pospěš ke mně; pozoruj hlasu mého, když tebe vzývám. 2 Budíž přijemná modlitba má, jako kadění před oblíčejem tvým, pozdvížení rukou mých, jako obět večerní. 3 Polož, Hospodine, stráž ústům mým, ostríhej dveři rtů mých. 4 Nedopouštěj srdci mému uchýlit se ke zlé věci, k činění skutků bezbožných, s muži činícími nepravost, aby nebyl přelouzen lítostmi jejich. 5 Necht' mne bije spravedlivý, přijmu to za dobriní, a necht' tresce mne, bude mi to olej nejčistší, kteríž neprorazí hlavy mé, ale ještět' modlitba má platná bude proti zlosti jejich. 6 Smetání jsou do míst skalnatých soudcové jejich, aby slyšeli slova má, nebo jsou libá. 7 Jako když někdo roubá a štípá dříví na zemi, tak se rozletíj kosti naše až k ústům hrobovým. (Sheol h7585) 8 Ale k tobět', Hospodine Pane, oči mé; v tebe doutám, nevylévej duše mé. 9 Zachovej mne od osídla, kteříž mi roztáhlí, a od sítek činících nepravost. 10 Necht' padnou hromadně do sítek svých bezbožní, a já zatím přejdu.

142 Vyučující Davidův, když byl v jeskyni, modlitba jeho. Hlasem svým k Hospodinu volám, hlasem svým Hospodinu pokorně se modlím. 2 Vylévám před oblíčejem jeho žádost svou, a ssouzení své před ním oznamuji. 3 Když se úzkostmi svírá ve mně duch můj, ty znáš stezku mou; na cestě, po kteréžkoli chodím, osídlo mi ukryli. 4 Ohlédám-li se na pravo, a patřím, není, kdo by mne znáti chtěl; zhynulo útočiště mé, není, kdo by se ujal o život můj. 5 K tobě volám, Hospodine, říkaje: Ty jsi doufání mé a díl můj v zemi živých. 6 Pozoruj volání mého, nebot' jsem zemlen přenáramně; vysvobod' mne od těch, jenž stihají mne, nebo jsou silnější nežli já. 7 Vyved' z žaláře duši mou, abych oslavoval jméno tvé; obstoupí mne spravedliví, když mi dobrinu učiníš.

143 Žalm Davidův. Hospodine, slyš modlitbu mou, pozoruj pokorné prosby mé; pro pravdu svou vyslyš mne, i pro spravedlnost svou. 2 A nevházej v soud s služebníkem svým, nebot' by nebyl spravedliv před tebou nižádný živý. 3 Nebo stihá nepřítel duši mou, potírá až k zemi život můj; na to mne

přivodí, abych bydlil v mrákotě, jako ti, kteříž již dávno zemřeli, 4 Tak že se svírá úzkostmi duch můj ve mně, u vnitřnosti mé hyne srdce mé. 5 Rozpomíjaje se na dny předešlé, a rozvažuje všecky skutky tvé, a dílo rukou tvých rozjímaje, 6 Vztahuji ruce své k tobě, duše má jako země vyprahlá žádá tebe. (Sélah) 7 Pospěšiz a vyslyš mne, Hospodine, hyne duch můj; neukryvejž tvář své přede mnou, nebot' jsem podobný těm, kteříž sstupují do hrobu. 8 Učíš to, at' v jitrě slyším milosrdenství tvé, nebot' v tobě naději mám; oznam micestu, po kteríž bych choditi měl, nebot' k tobě pozdvívají duše své. 9 Vytrhn mne z nepřátele mých, Hospodine, u tebet' se skrývám. 10 Nauč mne činiti vůle tvé, nebo ty jsi Bůh můj; duch tvůj dobrý vedíž mne jako po rovné zemi. 11 Pro jméno své, Hospodine, obžív mne, pro spravedlnost svou vyved' z úzkosti duši mou. 12 A pro milosrdenství své vyplň nepřátele mé, a vyhlaď všecky, kteříž trápí duši mou; nebo já jsem služebník tvůj.

144 Davidův. Pozechnaný Hospodin skála má, kteríž učí ruce mé boji, a prsty mé bitvě. 2 Milosrdenství mé a hrad můj, útočiště mé, vysvoboditel můj, a štit můj, protož v něhot' já doufám; ont' mi podmaňuje lidi. 3 Hospodine, co jest člověk, že se zná k němu, a syn člověka, že ho sobě tak vážíš? 4 Člověk marnosti podobný jest, dnové jeho jako stín pomíjející. 5 Hospodine, nakloň svých nebes a sstup, dotkní se hor, a kouriť se budou. 6 Sešli hromobití a rozptyl je, vypust' střely své a poraz je. 7 Vztáhni ruku svou s výsotí, vysvobod' mne, a vytrhn mne z vod mnohých, z ruky cizozemců. 8 Jejichž ústa mluví marnost, a pravice jejich jest pravice lživá. 9 Bože, píšeň novou zpíváti budu tobě na loutně, a na desíti strunách žalmy tobě prozpěvovati, 10 Dávajícímu vítězství králům, a vysvobožujícímu Davida, služebníka svého od meče vražedného. 11 Vysvobod' mne, a vytrhn mne z ruky cizozemců, jejichž ústa mluví marnost, a pravice jejich pravice lživá. 12 Aby synové naši byli jako štípkové zdárň rostoucí v mladosti své, a dcery naše jako úhelní kamenové, tesaní ku podobenství chrámu. 13 Špižírny naše plné at' vydávají všelijaké potravy; dobytek nás at' rodí na tisíce, a na deset tisíců v stájích našich. 14 Volové naši at' jsou vytýli; at' není vpádu ani zajetí, ani naříkání na ulicích našich. 15 Blahoslavený lid, jemuž se tak děje, blahoslavený ten lid, jehož Hospodin Bohem jest.

145 Chvalitebná píšeř Davidova. Vyvyšovati tě budu, Bože můj králi, a dobrořečti jménu tvému na věky věků. 2 Na každý den dobrořečti budu tobě, a chváliti jméno tvé na věky věků. 3 Hospodin veliký jest, a vši chvály hodný, a velikost jeho nemůž vystížena býti. 4 Rodina rodině vychvalovati bude skutky tvé, a předivnou moc tvou zvěstovati. 5 O slávě a kráse velebnosti tvé, i o věcech tvých předivných mluvit budu. 6 A moc přehrozných skutků tvých rozhlašovati budou; i já důstojnost tvou budu vypravovati. 7 Pamět mnohé dobroty tvé hlásati budou, a o spravedlnosti tvé zpívati, řouce: 8 Milostivý a lítostivý jest Hospodin, dlouhoshovívající a velikého milosrdenství. 9 Dobrotivý Hospodin všechném, a slitování jeho nade všecky skutky jeho. 10 Oslavujetež tebe, Hospodine, všickni skutkové tvoji, a svatí tvoji tobě dobrořeče. 11 Slávu království tvého at' vypravují, a o síle tvé mluví, 12 Aby v známost uvedli

synům lidským moc jeho, a slávu i ozdobu království jeho. **13** Království tvé jest království všech věků, a panování tvé nad jedním každým pokolením. **14** Zdržujet' Hospodin všecky padající, a pozdvihuje všechných sklčených. **15** Oči všechných v tebe doufají, a ty dáváš jim pokrm jejich v čas příhodný. **16** Otvíráš ruku svou, a nasycuješ každý živočich podlé dobré líbezné vůle své. **17** Spravedlivý jest Hospodin ve všech cestách svých, a milosrdný ve všech skutcích svých. **18** Blízký jest Hospodin všechném, kteříž ho vzývají, všechném, kteříž ho vzývají v pravdě. **19** Vúli těch, kteříž se ho bojí, ční, a křik jejich slyší, a spomáhá jim. **20** Ostříhá Hospodin všechn, kdož jej milují, ale všecky bezbožné zatrátí. **21** Chválu Hospodinovu vypravovati budou ústa má, a dobročeští bude všeliké tělo jménu svatému jeho od věků až na věky.

146 Halelujah. Chval, duše má, Hospodina. **2** Chváliti budu Hospodina, dokud jsem živ, žalmy zpívati Bohu svému, dokud mne stává. **3** Nedoufejtež v knížatech, v synech lidských, v nichž není vysvobození. **4** Vychází duch jejich, navracují se do země své, v tentýž den mizejí myšlení jejich. **5** Blahoslagený ten, jehož spomocník jest Bůh silný Jákobův, jehož naděje jest v Hospodinu Bohu jeho, **6** Kterýž učinil nebe, zemi, moře, i vše, což v nich jest, kterýž ostříhá pravdy až na věky, **7** Kterýž ční soud utištěným, dává chléb lačným. Hospodin vysvobozuje vězně. **8** Hospodin otvírá oči slepých, Hospodin pozdvihuje snížených, Hospodin miluje spravedlivé. **9** Hospodin ostříhá příchozích, sirotku a vdově pomáhá, ale cestu bezbožných podvraci. **10** Kralovati bude Hospodin na věky, Bůh tvůj, ó Sione, od národu až do pronárodu. Halelujah.

147 Chvalte Hospodina, nebo dobré jest zpívati žalmy Bohu našemu, nebo rozkošné jest, a ozdobná jest chvála. **2** Stavitel Jeruzaléma Hospodin, rozptýlený lid Izraelský shromažďuje, **3** Kterýž uzdravuje skroušené srdcem, a uvazuje bolesti jejich, **4** Kterýž scítá počet hvězd, a každé z nich ze jména povolává. **5** Veliký' jest Pán nás, a nesmírný v síle; rozumnosti jeho není počtu. **6** Pozdvihuje pokorných Hospodin, ale bezbožné snižuje až k zemi. **7** Zpívejte Hospodinu s díkčiněním, zpívejte žalmy Bohu našemu na citaře, **8** Kterýž zastírá nebesa hustými oblaky, nastrojuje zemi déšť, a vyvodí trávu na horách. **9** Kterýž dává hovadům potravu jejich, i mladým krkavcům, kteříž volají k němu. **10** Nemát' v síle koně zalíbení, aniž se kochá v lejtkách muže udatného. **11** Líbost má Hospodin v těch, kteříž se ho bojí, a kteříž doufají v milosrdenství jeho. **12** Chval, Jeruzaléme, Hospodina, chval Boha svého, Sione. **13** Nebo on utvrzuje závory bran tvých, požehnání udílí synům tvým u prostřed tebe. **14** On působí v končinách tvých pokoj, a bělí pšeničnou nasycuje tě. **15** On když vysílá na zemi rozkaz svůj, velmi rychle k vykonání běží slovo jeho. **16** Ont' dává sníh jako vlnu, jiným jako popelem posýpá. **17** Hází ledem svým jako skyvami; před zimou jeho kdo ostojí? **18** Vysílaje slovo své, rozpouští je; hned jakž povane větrem svým, ant' tekou vody. **19** Zvěstuje slovo své Jákobovi, ustanovení svá a soudy své Izraelovi. **20** Neučnilt' tak žádnému národu, a protož soudů jeho nepoznali. Halelujah.

148 Halelujah. Chvalte hospodina stvoření nebeská, chvaltež ho na výsostech. **2** Chvalte jej všickni andělé jeho, chvalte jej všickni zástupové jeho. **3** Chvalte jej slunce i měsíc, chvalte jej všecky jasné hvězdy. **4** Chvalte jej nebesa nebes, i vody, kteréž jsou nad nebem tímto. **5** Chvalte jméno Hospodinovo všecky věci, kteréž, jakž on řekl, pojednou stvořeny jsou. **6** A utvrdil je na věčné věky, uložil cíle, z nichž by nevykračovaly. **7** Chvalte Hospodina tvorové zemství, velrybové a všecky propasti, **8** Oheň a krupobití, sníh i pára, vítr bouřlivý, vykonávající rozkaz jeho, **9** I hory a všickni pahrbkové, stromoví ovoce nesoucí, i všickni cedrové, **10** Zvěř divoká i všeliká hovada, zeměplazové i ptactvo létavé, **11** Králové zemství i všickni národové, knížata i všickni soudcové země, **12** Mladenci, též i panný, starci s dítkami, **13** Chvalte jméno Hospodinovo; nebo vyvýšeno jest jméno jeho samého, a sláva jeho nade všecku zemi i nebe. **14** A vyzdvihl roh lidu svého, chválu všech svatých jeho, synů Izraelských, lidu s ním spojeného. Halelujah.

149 Halelujah. Zpívejte Hospodinu píseň novou, chválu jeho v shromáždění svatých. **2** Vesel se Izrael v tom, kterýž ho učinil, synové Sionští plésejte v králi svém. **3** Chvalte jméno jeho na píšťálu, na buben a na citaru prozpěvujte jemu. **4** Nebo zalíbilo se Hospodinu v lidu jeho; onť ozdobuje pokorné spasením. **5** Plésati budou svatí v Boží slávě, a zpívati v pokojích svých. **6** Oslavování Boha silného bude ve rtech jejich, a meč na obě straně ostrý v rukou jejich, **7** K vykonávání pomsty nad pohany, a k strestání národů, **8** K svazování králu jejich řetězy, a šlechticů jejich pouty železnými, **9** K nakládání s nimi podlé práva zapsaného, k slávě všechném svatým jeho. Halelujah.

150 Halelujah. Chvalte Boha silného pro svatost jeho, chvalte jej pro rozšíření síly jeho. **2** Chvalte jej ze všelijaké moci jeho, chvalte jej podlé veliké důstojnosti jeho. **3** Chvalte jej zvukem trouby, chvalte jej na loutnu a citaru. **4** Chvalte jej na buben a píšťálu, chvalte jej na husle a varhany. **5** Chvalte jej na cymbály hlasité, chvalte jej na cymbály zvučné. **6** Všeliký duch chval Hospodina. Halelujah.

Príslovia

1 Přísloví Šalomouna syna Davidova, krále Izraelského, **2** Ku poznání moudrosti a cvičení, k vyrozumívání řečem rozumnosti, **3** K dosažení vycvičení v opatrnosti, spravedlnosti, soudu a toho, což pravého jest, **4** Aby dána byla hloupým důmyslnost, mládenečku umění a prozřetelnost. **5** Když poslouchati bude moudrý, přibude mu umění, a rozumný bude vtipnější, **6** K srozumění podobenství, a výmluvnosti řeči moudrých a pohádkám jejich. **7** Bázén Hospodinova jest počátek umění, moudrosti a cvičením pohrdají blázni. **8** Poslouchej, synu můj, cvičení otce svého, a neopouštěj naučení matky své. **9** Neboť to přídá příjemnosti hlavě tvé, a bude zlatým řetězem hrdlu tvému. **10** Synu můj, jestliže by tě namlouvali hříšníci, nepřivoluj. **11** Jestliže by řekli: Pod' s námi, úklady číme krví, skryjeme se proti nevinnému bez ostýchání se; **12** Sehtíme jako hrob za živa, a v cele jako ty, jenž sstupují do jámy; (*Sheol h7585*) **13** Všelijakého drahého zboží dosáhneme, naplníme domy své loupeží; **14** Vrz los svůj mezi nás, měsíc jeden budeme mítí všickni: **15** Synu můj, nevycházej na cestu s nimi, zdrž nohu svou od stezky jejich; **16** Nebo nohy jejich ke zlému běží, a pospíchají k vylévání krve. **17** Jistě, že jakož nadarmo roztažena bývá síť před očima jakéhokoli ptactva, **18** Tak tito proti krvi své ukládají, skrývají se proti dušem svým. **19** Takovéť jsou cesty každého dychtícího po zisku, duši pána svého uchvacuje. **20** Moudrost vrně volá, na ulicech vydává hlas svůj. **21** V největším hluku volá, u vrat brány, v městě, a výmluvnosti své vypravuje, řka: **22** Až dokud hloupí milovati budete hloupost, a posměvači posměch sobě libovati, a blázni nenáviděti umění? **23** Obratěž se k domlouvání mému. Hle, vynáším vám ducha svého, a v známost vám uvodím slova svá. **24** Poněvadž jsem volala, a odpírali jste; vztahovala jsem ruku svou, a nebyl, kdo by pozoroval, **25** Anoř strhl jste se všeliké rady mé, a trestání mého jste neoblíbili: **26** Pročež i já v bídě vaši smáti se budu, posmívat se budu, když přijde to, čehož se bojíte, **27** Když přijde jako hrozné zpuštění to, čehož se bojíte, a bída vaše jako bouře nastane, když přijde na vás trápení a ssouzení. **28** Tehdy volati budou ke mně, a nevyslyším; ráno hledati mne budou, a nenaleznou mne. **29** Proto že nenáviděli umění, a bázni Hospodinovy nevyvolili, **30** Aňi povolili radě mé, ale pohrdali všelikým domlouváním mým. **31** Protož jistí budou ovoce skutků svých, a radami svými nasyceni budou. **32** Nebo pokoj hloupých zmorduje je, a štěstí bláznu zahubí je. **33** Ale kdož mne poslouchá, bydliti bude bezpečně, pokoj maje před strachem zlých věcí.

2 Synu můj, přimeš-li slova má, a příkazaní má schováš-li u sebe; **2** Nastavíš-li moudrosti ucha svého, a nakloníš-li srdece svého k opatrnosti; **3** Ovšem, jestliže na rozumnost zavoláš, a na opatrnost zvoláš-li; **4** Budeš-li jí hledati jako stříbra, a jako pokladů plně vyhledávati jí: **5** Tehdy porozumíš bázni Hospodinově, a známosti Boží nabudeš; **6** Nebo Hospodin dává moudrost, z úst jeho umění a opatrnost. **7** Chová upřímným dlouhověkosti, pavézou jest chodícím v sprostnosti, **8** Ostříhaje stezek soudu; on cesty svatých svých ostříhá. **9**

Tehdy porozumíš spravedlnosti a soudu, a upřímosti i všeliké cestě dobré, **10** Když vejde moudrost v srdce tvé, a umění duši tvé se zalíbí. **11** Prozřetelnost ostříhati bude tebe, a opatrnost zachová tě, **12** Vysvobozujíc tě od cesty zlé, a od lidí mluvících věci převrácené, **13** Kteříž opouštějí stezky přímé, aby chodili po cestách tmavých, **14** Kteříž se veselí ze zlého činění, plésají v převrácenostech nejhorších, **15** Jejichž stezky křivolaké jsou, anoř zmotaní jsou na cestách svých; **16** Vysvobozujíc tě i od ženy postranní, od cizí, kteráž řečmi svými lahodí, **17** Kteráž opouští vůdce mladosti své, a na smlouvu Boha svého se zapomíná; **18** K smrti se zajisté nachyluje dům její, a k mrtvým stezky její; **19** Kteřížkolи vcházejí k ní, nenavracují se zase, aniž trefují na cestu života; **20** Abys chodil po cestě dobrých, a stezek spravedlivých abys ostříhal. **21** Nebo upřími bydliti budou v zemi, a pobožní zůstanou v ní; **22** Bezbožní pak z země vytáti budou, a přestupníci vykořeněni budou z ní.

3 Synu můj, na učení mé nezapomínej, ale příkazaní mých nechat ostříhá srdce tvé. **2** Dlouhosti zajisté dnů, i let života i pokoje přidádaj tobě. **3** Milosrdenství a pravda nechť neopouštějí tě, přivaž je k hrdlu svému, napiš je na tabuli srdce svého, **4** A nalezneš milost a prospěch výborný před Bohem i lidmi. **5** Doufej v Hospodina celým srdcem svým, na rozumnost pak svou nezpolehlzej. **6** Na všechn cestách svých snažuj se jej poznávat, a onť spravovati bude stezky tvé. **7** Nebývej moudrý sám u sebe; boj se Hospodina, a odstup od zlého. **8** Tot' bude zdraví životu tvému, a rozvlážení kostem tvým. **9** Cti Hospodina z statku svého, a z nejpřednějších věcí všechn úrod svých, **10** A naplněny budou stodoly tvé hojností, a presové tvoji mstem oplývati budou. **11** Kázně Hospodinovy, synu můj, nezamítej, aniž sobě oškliv domlouvání jeho. **12** Nebo kohož miluje Hospodin, tresce, a to jako otec syna, ježí libuje. **13** Blahoslavený člověk nalézající moudrost, a člověk vynášející opatrnost. **14** Lépet' jest zajisté těžeti jí, nežli těžeti stříbrem, anoř nad výborné zlato užitek její. **15** Dražší jest než drahé kamení, a všecky nejžádostivější věci tvé nevravnají se jí. **16** Dlouhost dnů v pravici její, a v levici její bohatství a sláva. **17** Cesty její cesty utěšené, a všecky stezky její pokojné. **18** Stromem života jest těm, kteříž jí dosahují, a kteříž ji mají, blahoslavení jsou. **19** Hospodin moudrostí založil zemi, utvrdil nebesa opatrností. **20** Uměním jeho propasti protrhují se, a oblakové vydávají rosu. **21** Synu můj, nechť neodcházejí ty věci od očí tvých, ostříhej zdravého naučení a prozřetelnosti. **22** I budeť to životem duši tvé, a ozdobou hrdlu tvému. **23** Tehdy choditi budeš bezpečně cestou svou, a v nohu svou neurazíš se. **24** Když lehneš, nebudeš se strašit, ale odpočívatí budeš, a bude libý sen tvůj. **25** Nelekneš se strachu náhlého, ani způštění bezbožníků, když přijde. **26** Nebo Hospodin bude doufání tvé, a ostříhati bude nohy tvé, abys nebyl lapen. **27** Nezadržíš dobrodin potřebujícím, když s to býtì můžeš, abys je činil. **28** Neříkej bližnímu svému: Odejdí, potom navrat' se, a zítrať dám, maje to u sebe. **29** Neukládej proti bližnímu svému zlého, kterýž s tebou dovérně bydlí. **30** Nevad' se s člověkem bez příčiny, jestližeť neučinil zlého. **31** Nechť záviděti muži dráci, aniž zvoluj které cesty jeho. **32** Nebo ohavností jest Hospodinu převrácenec, ale s upřímnými tajemství jeho. **33** Zlořečení Hospodinovo jest v domě bezbožníka, ale

přibytku spravedlivých žehná: 34 Poněvadž posměvačům on se posmívá, pokorným pak dává milost. 35 Slávu moudří dědičné obdrží, ale blázny hubí pohanění.

4 Poslouchejte, synové, učení otcova, a pozorujte, abyste poznali rozumnost. 2 Nebo naučení dobré dávám vám, neopouštěj zákona mého. 3 Když jsem byl syn u otce svého mladičký, a jediný při matce své, 4 On vyučoval mne a říkal mi: At' se chopí výmluvnosti mých srdce tvé, ostříhej přikázaní mých, a živ budeš. 5 Nabud' moudrosti, nabud' rozumnosti; nezapomínej, ani se uchyluj od řečí úst mých. 6 Neopouštěj ji, a bude tě ostříhati; miluj ji, a zachová tě. 7 Předně moudrosti, moudrosti nabývej, a za všecko jméní své zjednej rozumnost. 8 Vyvysuji ji, a zvýšíš tě; pocít tě, když ji přijmeš. 9 Přídá hlavě tvé příjemnosti, korunou krásnou obdaří tě. 10 Slys, synu můj, a přijmi řeči mé, a tak rozmnoží se léta života tvého. 11 Cestě moudrosti učím tě, vedu tě stezkami přímými. 12 Když chodití budeš, nebude ssouzen krok tvůj, a poběhneš-li, neustrčíš se. 13 Chopí se učení, nepouštěj, ostříhej ho, nebo ono jest život tvůj. 14 Na stezku bezbožných nevcházej, a nekrácej cestou zlostníků. 15 Opusť ji, nechod' po ní, uchyl se od ní, a pomiř jí. 16 Neboť nespí, leč zlost provedou; anobrž zahání bývá sen jejich, dokudž ku pádu nepřivedí. 17 Proto že jedí chléb bezbožnosti, a víno loupeží pijí. 18 Ale stezka spravedlivých jako světlo jasné, kteréž rozmáhá se, a svítí až do pravého dne. 19 Cesta pak bezbožných jako mrákota; nevědí, na čem se ustrčíti mohou. 20 Synu můj, slov mých pozoruj, k řečem mým nakloň ucha svého. 21 Nechat' neodcházej od očí tvých, ostříhej jich u prostřed srdce svého. 22 Nebo životem jsou těm, kteříž je nalézájí, i všemu tělu jejich lékařstvím. 23 Přede vším, čehož se stříci sluší, ostříhej srdce svého, nebo z něho pochází život. 24 Odlož od sebe převrácenosť úst, a zlost rtů vzdal od sebe. 25 Oči tvé at' k dobrým věcem patří, a víčka tvá at' přímě hledí před tebou. 26 Zvaž stezku noh svých, a všecky cesty tvé at' jsou spraveny. 27 Neuchyluj se na pravo ani na levo, odvrát nohu svou od zlého.

5 Synu můj, pozoruj moudrosti mé, k opatrnosti mé nakloň ucha svého, 2 Abys ostříhal prozřetelností, a rtvové tvoji šetřili umění. 3 Nebo rtvové cizí ženy strídí tekou, a měkkejší nad olej ústa její. 4 Poslední pak věci její hořké jsou jako pelyněk, ostré jako meč na obě straně ostrý. 5 Nohy její sstupují k smrti, krokové její hrob uchvacují. (Sheol h7585) 6 Stezku života snad bys zvážil chtěl? Vrtkét' jsou cesty její, neseznaň. 7 Protož, synové, poslechněte mne, a neodstupujte od řečí úst mých. 8 Vzdal od ní cestu svou, a nepřibližuj se ke dveřím domu jejího, 9 Abys snad nedal jiným slávy své, a let svých ukrutnému, 10 Aby se nenasytily cizí úsilím tvým, a práce tvá nezůstala v domě cizím. 11 I řval bys naposledy, když bys zhubil tělo své a čerstvost svou, 12 A řekl bys: Jak jsem nenáviděl cvičení, a domlouváním pohrdalo srdce mé, 13 A neposlouchal jsem hlasu vyučujících mne, a k učitelům svým nenaklonil jsem ucha svého! 14 O málo, že jsem nevlezl ve všecko zlé u prostřed shromáždění a zástupu. 15 Pí vodu z čisterny své, a prameny z prostředku vrchoviště svého. 16 Nechť se rozlévaj studnice tvé ven, a potůčkové vod na ulice. 17 Měj je sám sobě, a ne cizí s

tebou. 18 Budíž požehnaný pramen tvůj, a vesel se z manželky mladosti své. 19 Laně milostné a srny utěšené; prsy její at' tě opoují všelikého času, v milování jejím kochej se ustavičně. 20 Nebo proč bys se kochal, synu můj, v cizí, a objímal život postranní, 21 Poněvadž před očima Hospodinovýma jsou cesty člověka, a on všecky stezky jeho váží? 22 Nepravosti vlastní jímají bezbožníka takového, a v provazích hřichu svého uvázne. 23 Takovýt' umře, proto že nepřijímal cvičení, a ve množství bláznovství svého bloudití bude.

6 Synu můj, slíbil-liš za přítele svého, podal-liš cizímu ruky své, 2 Zapleteň jsi slovy úst svých, jat jsi řečmi úst svých. 3 Učiniž tedy toto, synu můj, a vyprost' se, poněvadž se dostal v ruku přítele svého. Jdi, pokor' se, a probud' přítele svého. 4 Nedej usnouti očím svým, a zdřímati víčkám svým. 5 Vydří se jako srna z ruky, a jako pták z ruky čízebníka. 6 Jdi k mravenci, lenochu, shlédní cesty jeho, a nabud' moudrosti. 7 Kterýž nemaje vůdce, ani správce, ani pána, 8 Připravuje v létě pokrm svůj, shromažduje ve žni potratvu svou. 9 Dokudž lenochu ležeti budeš? Skoro-liž vstaneš ze sna svého? 10 Maličko pospíš, maličko zdřímeš, maličko složíš ruce, abys polezel, 11 V tom přijde jako pocestný chudoba tvá, a nouze tvá jako muž zbrojný. 12 Člověk nešlechetný, muž nepravý chodí v převrácenosťi úst. 13 Mhourá očima svýma, mluví nohami svýma, ukazuje prsty svými. 14 Převrácenosť všeliká jest v srdci jeho, smýšlí zlé všelikého času, sváry rozsvírá. 15 A protož v náhle přijde bída jeho, rychle seřín bude, a nebudet uléčení. 16 Těchto šesti věcí nenávidí Hospodin, a sedmá ohavností jest duši jeho: 17 Oči vysokých, jazyka lživého, a rukou vylévajících krev nevinnou, 18 Srdce, kteréž ukládá myšlení nepravá, noh kvapných běžeti ke zlému, 19 Svědka lživého, mluvícího lež, a toho, jenž rozsvírá různice mezi bratřími. 20 Ostříhej, synu můj, přikázaní otce svého, a neopouštěj naučení matky své. 21 Přivazuj je k srdci svému ustavičně, a k hrdu svému je připínej. 22 Kamžkoli půjdeš, ono tě zprovodí, když spáti budeš, bude tě ostříhati, a když procítíš, bude s tebou rozmlouvat, 23 (Nebo přikázaní jest svíce, a naučení světlo, a cesta života jsou domlouvání vyučující), 24 Aby tě ostříhalo od ženy zlé, od úlisnosti jazyka ženy cizí. 25 Nezádejž krásy její v srdci svém, a nechat' tě nejmí víčky svými. 26 Nebo přičinou ženy cizoložné zchudl bys až do kusu chleba, anobrž žena cizoložná drahou duši ulovuje. 27 Může-liž kdo skrýti oheň v klíně svém, aby roucho jeho se nepropálilo? 28 Může-liž kdo chodití po uhlí řeřavém, aby nohy jeho se neopálily? 29 Tak kdož vchází k ženě bližního svého, nebudet' bez viny, kdož by se jí koli dotkl. 30 Neuvozujuj potupy na zloděje, jestliže by ukradl, aby nasytil život svůj, když lační, 31 Ač postížen jsa, navracuje to sedmernásobně, vším statkem domu svého nahražuje: 32 Ale cizoloží s ženou blázen jest; kdož hubí duši svou, tent' to činí; 33 Trápení a lehkosti dochází, a útržka jeho nebývá shlazena. 34 Nebo zůřívý jest hněv muže, a neopouštět' v den pomsty. 35 Neohlídá se na žádnou záplatu, aniž přijímá, by i množství darů dával.

7 Synu můj, ostříhej řečí mých, a přikázaní má schovej u sebe. 2 Ostříhej přikázaní mých, a živ budeš, a naučení mého jako zřítelnice očí svých. 3 Přivaz je na prsty své, napiš

je na tabuli srdce svého. 4 Rci moudrosti: Sestra má jsi ty, a rozumnost přítelkyní jmenuj, 5 Aby tě ostříhalo od ženy cizí, od postranní, jenž řečmi svými lahodí. 6 Nebo z okna domu svého okénkem vyhlédáje, 7 Viděl jsem mezi hloupými, spatřil jsem mezi mládeží mládence bláznivého. 8 Který šel po ulici vedle úhlu jejího, a cestou k domu jejímu krácel, 9 V soumrak, u večer dne, ve tmách nočních a v mrákotě. 10 A aj, žena potkala ho v ozdobě nevěstí a chytrého srdce, 11 Štěbetná a opovážlivá, v domě jejím nezůstávají nohy její, 12 Jednak vně, jednak na ulici u každého úhlu úklady činíci. 13 I chopila jej, a polibila ho, a opovrhla stud, řekla jemu: 14 Oběti pokojné jsou u mne, dnes splnila jsem slib svůj. 15 Protož vyšla jsem vstříc tobě, abych pilně hledala tvář tvé, i nalezla jsem tě. 16 Koberci jsem obestřela lůže své, s řezbami a prostěradly Egyptskými, 17 Vykadila jsem pokojík svůj mirrou a aloe a skořicí. 18 Pod', opojujme se milostí až do jitra, obveselíme se v milosti. 19 Nebo není muže doma, odšel na cestu dalekou. 20 Pytlík peněz vzal s sebou, v jistý den vrátil se do domu svého. 21 I naklonila ho mnohými řečmi svými, a lahodností rtů svých přinutila jej. 22 Šel za ní hněd, jako vůl k zabítí chodívá, a jako blázen v pouta, jimiž by trestán byl. 23 Dokudž nepronikla střela jater jeho, pospíchal jako pták k osídlu, nevěda, že ono bezživotí jeho jest. 24 Protož nyní, synové, slyšte mne, a pozorujte řeči úst mých. 25 Neuchyluj se k cestám jejímu srdce tvé, aniž se toulej po stezkách jejích. 26 Nebo mnohé zraniši, porazila, a silní všickni zmordování jsou od ní. 27 Cesty pekelné dům její, vedoucí do skryší smrti. (Sheol h7585)

8 Zdalíž moudrost nevolá, a rozumnost nevydává hlasu svého? 2 Na vrchu vysokých míst, u cesty, na rozcestí stojí, 3 U bran, kudy se chodí do města, a kudy se chodí dveřmi, volá, řkuci: 4 Na vásť, ó muži, volám, a hlas můj jest k synům lidským. 5 Pouče se hloupí opatrnosti, a blázní srozumějte srdcem. 6 Poslouchejte, nebo znamenité věci mluvit budu, a otevření rtů mých pouhou pravdu. 7 Jistě žet' pravdu zvěstují ústa má, a ohavností jest rtům mým bezbožnost. 8 Spravedlivé jsou všecky řeči úst mých, není v nich nic křivého ani půvráceného. 9 Všecky pravé jsou rozumějicimu, a přímě tém, kteříž nalézají umění. 10 Přijmětež cvičení mé raději než stříbro, a umění raději než zlato nejvýbornější. 11 Nebo lepší jest moudrost než drahé kamení, tak že jakékoli věci žádostivé vrovnati se jí nemohou. 12 Já moudrost bydlím s opatrností, a umění práve prozretelnosti přítomné mám. 13 Bázeň Hesiodinova jest v nenávisti míti zlé, pýchy a vysokomyšlosti, i cesty zlé a úst převrácených nenávidím. 14 Má jest rada i šťastný prospeč, jáť i jsem rozumnost, a má jest síla. 15 Skrze mne králové kralují, a knížata ustanovují věci spravedlivé. 16 Skrze mne knížata panují, páni i všickni soudcové zemští. 17 Já milující mne milují, a kteříž mne pilně hledají, nalézají mne. 18 Bohatství a sláva při mně jest, zboží trválive i spravedlnost. 19 Lepší jest ovoce mé než nejlepší zlato, i než ryži, a užitek můj než stříbro výborné. 20 Stezkou spravedlnosti vodím, prostředkem stezek soudu, 21 Abych tém, kteříž mne milují, přidědila zboží věčné, a poklady jejich naplnila. 22 Hesiodin měl mne při počátku cesty své, před skutky svými, přede všemi časy. 23 Před věky ustanovena

jsem, před počátkem, prvé než byla země. 24 Když ještě nebylo propasti, zplozena jsem, když ještě nebylo studnic opýlavajících vodami. 25 Prvé než hory založeny byly, než byli pahrbkové, zplozena jsem; 26 Ještě byl neučinil země a rovin, ani začátku prachu okršku zemského. 27 Když připravoval nebesa, byla jsem tu, když vyměřoval okrouhlost nad propastí; 28 Když upěvňoval oblaky u výsosti, když utvrzoval studnice propasti; 29 Když ukládal moří cíl jeho, a vodám, aby nepřestupovaly rozkázaní jeho, když vyměřoval základy země: 30 Tehdáž byla jsem od něho pěstována, a byla jsem jeho potěšení na každý den, anobrž hrám před ním každého času; 31 Hrám i na okršku země jeho, a rozkoše mé s syny lidskými. 32 A tak tedy, synové, poslechněte mne, nebo blahoslavení jsou ostříhající cest mých. 33 Poslouchejte cvičení, a nabudete rozumu, a nerozpakujte se. 34 Blahoslavený člověk, kterýž mne slýchá, bdě u dveří mých na každý den, šetře veřejí dveří mých. 35 Nebo kdož mne nalézá, nalézá život, a dosahuje lásky od Hospodina. 36 Ale kdož hřeší proti mně, ukrutensví provodí nad duší svou; všickni, kteříž mne nenávidí, milují smrt.

9 Moudrost vystavěla dům svůj, vytěsavši sloupů svých sedm. 2 Zbila dobytek svůj, smísila víno své, stůl také svůj připravila. 3 A poslavši děvečky své, volá na vrchu nejvyšších míst v městě: 4 Kdožkoli jest hloupý, uchyl se sem. Až i bláznivým říká: 5 Podte, jezte chléb můj, a píte víno, kteréž jsem smísila. 6 Opusťte hloupost a živí budte, a chodte cestou rozumnosti. 7 Kdo tresce posměvače, dochází hanby, a kdo přimlouvá bezbožnému, pohanění. 8 Nedomlouvej posměvači, aby tě nevzal v nenávist; přimlouvej moudrému, a bude tě milovati. 9 Učiň to moudrému, a bude moudřejší; pouč spravedlivého, a bude umělejší. 10 Počátek moudrosti jest bázeň Hesiodinova, a umění svatých rozumnost. 11 Nebo skrze mne rozmnosi se dnové tvoji, a přidánot' bude let života. 12 Bude-li moudrý, sobě moudrý budeš; pakli posměvač, sám vytřpiš. 13 Žena bláznivá štěbetná, nesmyslná, a nic neumí. 14 A sedí u dveří domu svého na stolci, na místech vysokých v městě, 15 Aby volala jdoucích cestou, kteříž přímo jdou stezkami svými, řkuci: 16 Kdo jest hloupý, uchyl se sem. A bláznivému říká: 17 Voda kradená sladší jest, a chléb pokoutní chutnější. 18 Ale neví hlupec, že mrtví jsou tam, a v hlubokém hrobě ti, kterýchž pozvala. (Sheol h7585)

10 Syn moudrý obveseluje otce, ale syn bláznivý zámutkem jest matce své. 2 Neprosprávají pokladové bezbožné nabytí, ale spravedlnost vytrhuje od smrti. 3 Nedopustí lačněti Hesiodinu duši spravedlivého, statek pak bezbožných rozptýlí. 4 K nouzi přivodí ruka Istvá, ruka pak pracovitých zbohacuje. 5 Kdo shromažduje v létě, jest syn rozumný; kdož vyspává ve žni, jest syn, kterýž hanbu činí. 6 Pozechnání jest nad hlavou spravedlivého, ale ústa bezbožných příkrývají ukrutnost. 7 Památka spravedlivého pozechnaná, ale jméno bezbožných smrdí. 8 Moudré srdce přijímá přikázání, ale blázen od rtů svých padne. 9 Kdo chodí upříme, chodí doufanlivě; kdož pak převrací cesty své, vyjeven bude. 10 Kdo mhourič okem, uvodí nesnáz; a kdož jest bláznivých rtů, padne. 11 Pramen života jsou ústa spravedlivého, ale ústa bezbožných příkrývají

ukrutnost. **12** Nenávist vzbuzuje sváry, ale lásku přikrývá všecka přestoupení. **13** Ve rtech rozumného nalézá se moudrost, ale kdy na hřbetě blázna. **14** Moudří skrývají umění, úst pak blázna blízké jest setření. **15** Zboží bohatého jest město pevné jeho, ale nouze jest chudých setření. **16** Práce spravedlivého jest k životu, nábytek pak bezbožných jest k hřichu. **17** Stezkou života jde, kdož přijímá trestání; ale kdož pohrdá domlouváním, bloudí. **18** Kdož přikrývá nenávist rty lživými, i kdož uvodí v lehkost, ten blázen jest. **19** Mnohé mluvení nebývá bez hřichu, kdož pak zdržuje rty své, opatrný jest. **20** Stříbro výborné jest jazyk spravedlivého, ale srdce bezbožných za nic nestojí. **21** Rtvové spravedlivého pasou mnohé, blázni pak pro bláznovství umírají. **22** Požehnání Hospodinovo zbohacuje, a to beze všeho trápení. **23** Za žert jest bláznu činiti nešlechetnost, ale muž rozumný moudrosti se drží. **24** Čeho se bojí bezbožný, to přichází na něj; ale čehož žádají spravedliví, dává Bůh. **25** Jakož pomíjí vichřice, tak nestane bezbožníka, spravedlivý pak jest základ stálý. **26** Jako ocet Zubům, a jako dým očima, tak jest lenivý tém, kteříž jej posílají. **27** Bázeň Hospodinova přidává dnů, léta pak bezbožných ukrálena bývají. **28** Očekávání spravedlivých jest potěšení, naděje pak bezbožných zahyne. **29** Silou jest upřímemu cesta Hospodinova, a strachem tém, kteříž činí nepravost. **30** Spravedlivý na věky se nepohně, bezbožní pak nebudou bydliti v zemi. **31** Ústa spravedlivého vynášíjej moudrost, ale jazyk převrácený vytát bude. **32** Rtvové spravedlivého znají, což jest Bohu libého, ústa pak bezbožných převrácené věci.

11 Váha falešná ohavností jest Hospodinu, ale závaží pravé líbí se jemu. **2** Za pýchou přichází zahanbení, ale při pokorných jest moudrost. **3** Sprostrost upřímlých vodí je, převrácenosť pak přestupníků zatracuje je. **4** Neprospívá bohatství v den hněvu, ale spravedlnost vytrhuje z smrti. **5** Spravedlnost upřímlého spravuje cestu jeho, ale pro bezbožnost svou padá bezbožný. **6** Spravedlnost upřímlých vytrhuje je, ale přestupníci v zlosti zjímání bývají. **7** Když umírá člověk bezbožný, hyne naděje, i očekávání rekovských činů mizí. **8** Spravedlivý z úzkosti bývá vysvobozen, bezbožní pak přichází na místo jeho. **9** Pokrytec ústy kazí bližního svého, ale spravedliví uměním vytrženi bývají. **10** Z šestí spravedlivých veselí se město, když pak hynou bezbožní, bývá prozpěvování. **11** Požehnání spravedlivých zvýšeno bývá město, ústy pak bezbožných vyvráceno. **12** Pohrdá bližním svým blázen, ale muž rozumný mlčí. **13** Utrhač toulate se, pronáší tajnost, věrný pak člověk tají věc. **14** Kdež není dostatečné rady, padá lid, ale spomození jest ve množství rádců. **15** Velmi sobě škodí, kdož slibuje za cizího, ještě ten, kdož nenávídí rukojemství, bezpečen jest. **16** Žena šlechetná má čest, a ukrutní mají zboží. **17** Člověk účinný dobré čin životu svému, ale ukrutný kormoutí tělo své. **18** Bezbožní dělá dílo falešné, ale kdož rozsívá spravedlnost, má muzu jistou. **19** Tak spravedlivý rozsívá k životu, a kdož následuje zlého, k smrti své. **20** Ohavností jsou Hospodinu převrácení srdcem, ale ctného obcování líbí se jemu. **21** Zlý, by sobě i na pomoc přivzal, neujde pomsty, símě pak spravedlivých uchází toho. **22** Zápona zlatá na pysku svině jest žena pěkná

bez rozumu. **23** Žádost spravedlivých jest tolík dobrých věcí, ale očekávání bezbožných hněv. **24** Mnohý rozdává štědře, a však přibývá mu více; jiný skoupě drží nad slušnost, ale k chudobě. **25** Člověk štědřý bývá bohatší, a kdož svažuje, také sám bude zavlažen. **26** Kdo zadržuje obilí, zločečí mu lid; ale požehnání na hlavě toho, kdož je prodává. **27** Kdo pilně hledá dobrého, nalézá přízeň; kdož pak hledá zlého, potká jej. **28** Kdo doufá v bohatství své, ten spadne, ale spravedlivý jako ratolest zkvetnou. **29** Kdo kormoutí dům svůj, za dědictví bude mítí vítr, a blázen sloužiti musí moudrému. **30** Ovoce spravedlivého jest strom života, a kdož vyučuje duše, jest moudrý. **31** Aj, spravedlivému na zemi odplacováno bývá, cím více bezbožnému a hříšníku?

12 Kdo miluje cvičení, miluje umění; kdož pak nenávidí domlouvání, nemoudrý jest. **2** Dobrý nalézá lásku u Hospodina, ale muže nešlechetného potupí Bůh. **3** Nebývá trválnivý člověk v bezbožnosti, kořen pak spravedlivých nepohne se. **4** Žena statečná jest koruna muže svého, ale jako hnis v kostech jeho ta, kteráž k hanbě přivedi. **5** Myšlení spravedlivých jsou pravá, rady pak bezbožných lstimě. **6** Slova bezbožných úklady ční krvi, ústa pak spravedlivých vytrhují je. **7** Vyvrácení bývají bezbožní tak, aby jich nebylo, ale dům spravedlivých ostoří. **8** Podlé toho, jakž rozumný jest, chválen bývá muž, převráceného pak srdce bude v pohrdání. **9** Lepší jest nevzácný, kterýž má služebníka, nežli ten, kterýž sobě slavně počíná, a nemá chleba. **10** Pečeje spravedlivý o život hovádka svého, srdce pak bezbožných ukrutně jest. **11** Kdo dělá zemi svou, nasycen bývá chlebem; ale kdož následuje zahalečů, blázen jest. **12** Žádostiv jest bezbožný obrany proti zlému, ale kořen spravedlivých způsobuje ji. **13** Do přestoupení rtů zapletá se zlostník, ale spravedlivý vychází z ssouzení. **14** Z ovoce úst každý nasycen bude dobrým, a odplatu za skutky člověka dá jemu Bůh. **15** Cesta blázna přímá se zdá jemu, ale kdo poslouchá rady, moudrý jest. **16** Hněv blázna v tentýž den poznán bývá, ale opatrný hanbu skrývá. **17** Kdož mluví pravdu, ohlašuje spravedlnost, svědek pak falešný lešt. **18** Někdo vynáší řeči podobné meči probodujícímu, ale jazyk moudrých jest lékařství. **19** Rtvové pravdomluvní utvřeni budou na věky, ale na kratičko jazyk lživý. **20** V srdeci těch, kteříž zlé obmýlejí, bývá lešt, v těch pak, kteříž radí ku pokoji, veselí. **21** Nepotká spravedlivého žádná těžkost, bezbožní pak naplněni budou zlým. **22** Ohavností jsou Hospodinu rtové lživí, ale ti,jenž činí pravdu, líbí se jemu. **23** Člověk opatrný tají umění, ale srdce bláznu vylolává bláznovství. **24** Ruka pracovitých panovati bude, lstimě pak musí dávat plat. **25** Starost v srdeci člověka snižuje ji, ale věc dobrá obveseluje ji. **26** Vzácnější jest nad blížního svého spravedlivý, cesta pak bezbožných svodí je. **27** Nebude péci fortelný, což ulovil, ale člověk bedlivý statku drahého nabude. **28** Na stezce spravedlnosti jest život, a cesta stezky její nesmrtevná jest.

13 Syn moudrý přijímá cvičení otcovo, ale posměvač neposlouchá domlouvání. **2** Z ovoce úst každý jisti bude dobré, ale duše převrácených nátky. **3** Kdo ostříhá úst svých, ostříhá duše své; kdo rozdírá rty své, setření na něj přijde. **4** Žádá, a nic nemá duše lenivého, duše pak pracovitých zbohatne.

5 Slova lživého nenávidí spravedlivý, bezbožník pak v ošklivost uvodí a zahanbuje. 6 Spravedlnost ostríhá přímě chodícího po cestě, bezbožnost pak vyvračí hřšíka. 7 Někdo bohatým se děláje, nemá nic: zase někdo děláje se chudým, má však statku mnoho. 8 Výplata života člověku jest bohatství jeho, ale chudy neslyší domlouvání. 9 Světlo spravedlivých rozsvětuje se, svíce pak bezbožných zhasne. 10 Samou tolíko pýchou působí člověk svár, ale při těch, Jenž užívají rady, jest moudrost. 11 Statek zle dobytý umenšovati se bude, kdož pak shromažduje rukou, přivětší ho. 12 Očekávání dlouhé zemdlívá srdce, ale žádost splněná jest strom života. 13 Kdož pohrdá slovem Božím, sám sobě škodí; ale kdož se bojí příkazání, odplaceno mu bude. 14 Naučení moudrého jest pramen života, k vyhýbání se osídlium smrti. 15 Rozum dobrý dává milost, cesta pak převrácených jest tvrdá. 16 Každý důmyslný dělá uměle, ale blázen rozprostří bláznovství. 17 Posel bezbožný upadá v neštěstí, jednatel pak věrný jest lékařství. 18 Chudoba a lehkost potká toho, Jenž se vytahuje z kázně; ale kdož ostříhá naučení, zveleben bude. 19 Žádost naplněná sladká jest duši, ale ohavnost jest blázňům odstoupiti od zlého. 20 Kdo chodí s moudrými, bude moudrý; ale kdo tovaryší s blázny, setřín bude. 21 Hříšníky stihá neštěstí, ale spravedlivým odplatí Bůh dobrý. 22 Dobrý zanechává dědictví vnukům, ale zboží hříšného zachováno bývá spravedlivému. 23 Hojnosc jest pokrmů na rolí chudých, někdo pak hyne skrze nerozšafnost. 24 Kdo zdržuje metlu svou, nenávidí syna svého; ale kdož ho miluje, za času jej tresce. 25 Spravedlivy jí až do nasycení duše své, břicho pak bezbožných nedostatek trpí.

14 Moudrá žena vzdělává dům svůj, bláznice pak rukama svýma boří jej. 2 Kdo chodí v upřímnosti své, bojí se Hospodina, ale převrácený v cestách svých pohrdá jím. 3 V ústech blázna jest hůl pýchy, rtové pak moudrých ostríhají jich. 4 Když není volů, prázdne jsou jesle, ale hojná úroda jest v síle volů. 5 Svědek věrný neklamá, ale svědek falešný mluví lež. 6 Hledá posměvač moudrosti, a nenalézá, rozumnému pak umění snadné jest. 7 Odejdi od muže blázňivého, když neseznás při něm rtů umění. 8 Moudrost opatrného jest, aby rozuměl cestě své, bláznovství pak blázňů ke Istri. 9 Blázen přikrývá hřích, ale mezi upřímnými dobrá vůle. 10 Srdce ví o hořkosti duše své, a k veselí jeho nepřimíší se cizí. 11 Dům bezbožných vyhlazen bude, ale stánek upřímných zkvetne. 12 Cesta zdá se přímá člověku, a však dokonání její jest cesta k smrti. 13 Také i v smíchu bolí srdce, a cíl veselí jest zámutek. 14 Cestami svými nasytí se převrácený srdcem, ale muž dobrý štíti se jeho. 15 Hloupý věří každému slovu, ale opatrný šetří kroku svého. 16 Moudrý bojí se a odstupuje od zlého, ale blázen dotře a směly jest. 17 Náhly se dopouští bláznovství, a muž myšlení zlých v nenávisti bývá. 18 Dědičně vládnou hlupci bláznovstvím, ale opatrní bývají korunování uměním. 19 Sklánej se zlí před dobrými, a bezbožní u bran spravedlivého. 20 Také i příteli svému v nenávisti bývá chudý, ale milovníci bohatého množí jsou. 21 Pohrdá blížním svým hříšník, ale kdož se slitovává nad chudými, blahosladený jest. 22 Zajisté žet' bloudi, kterž ukládají zlé; ale milosrdenství a pravda těm, kterž smýšlejí dobré. 23 Všeliké práce bývá zisk, ale slovo rtů jest jen

k nouzi. 24 Koruna moudrých jest bohatství jejich, bláznovství pak blázňivých bláznovstvím. 25 Vysvobojuje duše svědek pravdomluvný, ale lstitvý mluví lež. 26 V bázní Hospodinově jestit' doufání silné, kterž synům svým útočištěm bude. 27 Bázeň Hospodinova jest pramen života, k vyhýbání se osídlium smrti. 28 Ve množství lidu jest sláva krále, ale v nedostatku lidu zahynutí vůdce. 29 Zpozdilý k hněvu hojně má rozumu, ale náhly pronáší bláznovství. 30 Život těla jest srdce zdavé, ale hnus v kostech jest závist. 31 Kdo utiská chudého, útržku činí Učiniteli jeho; ale ctí jej, kdož se slitovává nad chudým. 32 Pro zlost svou odstrčen bývá bezbožný, ale naději má i při smrti své spravedlivý. 33 V srdci rozumného odpočívá moudrost, co pak jest u vnitřnosti blázňů, nezatají se. 34 Spravedlnost zvyšuje národ, ale hřích jest ku pohanění národům. 35 Laskav bývá král na služebníka rozumného, ale hněviv na toho, kterž hanbu činí.

15 Odpověd měkká odvracuje hněv, ale řeč zpurná vzbuzuje prchlivost. 2 Jazyk moudrých ozdobuje umění, ale ústa blázňů vylevají bláznovství. 3 Na všelikém místě oči Hospodinov spatrují zlí a dobré. 4 Zdravý jazyk jest strom života, převrácenosť pak z něho ztroskotání od větru. 5 Blázen pohrdá cvičením otce svého, ale kdož ostříhá naučení, opatrnosti nabude. 6 V domě spravedlivého jest hojnosc veliká, ale v úrode bezbožného zmataek. 7 Rtotové moudrých rozsírají umění, srdce pak blázňů ne tak. 8 Oběť bezbožných ohavnosti jest Hospodinu, ale modlitba upřímných líbí se jemu. 9 Ohavností jest Hospodinu cesta bezbožného, toho pak, kdož následuje spravedlnost, miluje. 10 Trestání přísné opouštějímu cestu, a kdož nenávidí domlouvání, umře. 11 Peklo i zatracení jest před Hospodinem, cím více srdce synů lidských? (Sheol h7585) 12 Nemiluje posměvač toho, kterž ho tresce, aniž k moudrým přistoupí. 13 Srdce veselé obveseluje tvář, ale pro žalost srdce duch zkormoucen bývá. 14 Srdce rozumného hledá umění, ale ústa blázňů pasou se bláznovstvím. 15 Všickni dnové chudého zlí jsou, ale dobromyslného hody ustavičné. 16 Lepší jest malíčko s bázní Hospodinovou než poklad veliký s nepokojem. 17 Lepší jest krmě z zelí, kdež jest láska, nežli z krmného vola, kdež jest nenávist. 18 Muž hněvivý vzbuzuje sváry, ale zpozdilý k hněvu upokojuje svadu. 19 Cesta lenivého jest jako plot z trní, ale stezka upřímných jest vydláždená. 20 Syn moudrý obveseluje otce, blázňivý pak člověk pohrdá matkou svou. 21 Bláznovství jest veselím bláznu, ale člověk rozumný upřímo kráčeti směřuje. 22 Kdež není rady, zmařena bývají usilování, ale množství rádců ostojí. 23 Vesel bývá člověk z odpovědi úst svých; nebo slovo v čas příhodný ó jak jest dobré! 24 Cesta života vysoko jest rozumnému proto, aby se uchylí od pekla dole. (Sheol h7585) 25 Dům pyšných vyvračí Hospodin, meze pak vdovy upevňuje. 26 Ohavností jsou Hospodinu myšlení zlého, ale čistých řeči vzácné. 27 Kdož dychtí po lakomství, kormouti dům svůj; ale kdož nenávidí darů, živ bude. 28 Srdce spravedlivého přemyšluje, co má mluvit, ale ústa bezbožných vylevají všešlikou zlost. 29 Vzdálen jest Hospodin od bezbožných, ale modlitbu spravedlivých vyslyšchá. 30 To, což se zraku naskytá, obveseluje srdce; pověst dobrá tukem naplňuje kosti. 31 Ucho, kterž poslouchá trestání života, u

prostřed moudrých bydliti bude. 32 Kdo se vyhýbá cvičení, zanedbává duše své; ale kdož přijímá domlouvání, má rozum. 33 Bázén Hospodinova jest cvičení se moudrosti, a slávu předchází ponížení.

16 Při člověku bývá spořádání myšlení, ale od Hospodina jest řeč jazyka. 2 Všecky cesty člověka čisté se jemu zdají, ale kterýž zptytuje duchy, Hospodin jest. 3 Uval na Hospodina činy své, a budou upevněna předsevezet tvá. 4 Hospodin všecko učinil pro sebe samého, také i bezbožného ke dni zlému. 5 Ohavností jest Hospodin každý pyšného srdce; by sobě na pomoc i jiné přivzal, neujde pomsty. 6 Milosrdenství a pravdou očištěna bývá nepravost, a v bázni Hospodinově uchází se zlého. 7 Když se líbí Hospodinu cesty člověka, také i nepřátele jeho spokojuje k němu. 8 Lepší jest malíčko s spravedlností, než množství důchodů nespravedlivých. 9 Srdce člověka přemýšlí o cestě své, ale Hospodin spravuje kroky jeho. 10 Rozhodnutí jest ve rtech královských, v soudu neuchylují se ústa jeho. 11 Váha a závaží jsou úsudek Hospodinův, a všecka závaží v pytlíku jeho nařízení. 12 Ohavností jest králům činiti bezbožné; nebo spravedlností upevňován bývá trůn. 13 Rtvové spravedliví líbezní jsou králu, a ty, kterýž upříme mluví, milují. 14 Rozhněvání královo jistý posel smrti, ale muž moudrý ukrotí je. 15 V jasné tváři královské jest život, a přívětivost jeho jako oblak s deštěm jarním. 16 Mnohem lépe jest nabytí moudrosti než zlata nejčistšího, a nabytí rozumnosti lépe než stříbra. 17 Cesta upřímych jest odstoupiti od zlého; ostříhá duše své ten, kdož ostříhá cesty své. 18 Před setřením bývá pýcha, a před pádem pozdvížení ducha. 19 Lépe jest poníženého duchu být s pokornými, než děliti kořist s pyšnými. 20 Ten, kdož pozoruje slova, nalézá dobré; a kdož doufá v Hospodina, blahoslavený jest. 21 Ten, kdož jest moudrého srdce, slove rozumný, a sladkost rtů přidává naučení. 22 Rozumnost tém, kdož ji májí, jest pramen života, ale umění bláznu jest bláznovství. 23 Srdce moudrého rozumně spravuje ústa svá, tak že rty svými přidává naučení. 24 Plást medu jsou řeči utěšené, sladkost duši, a lékařství kostem. 25 Cesta zdá se přímá člověku, ale dokonání její jistá cesta smrti. 26 Člověk pracovitý pracuje sobě, nebo ponoukají ho ústa jeho. 27 Muž nešlechetný vykopává zlé, v jehož rtech jako oheň spalující. 28 Muž převrácený rozsvírá sváry, a klevetník rozlučuje přátele. 29 Muž ukrutný přeluzuje bližního svého, a uvodí je na cestu nedobrou. 30 Zamhruje oči své, smýšleje věci převrácené, a zmítaje pysky svými, vykonává zlé. 31 Koruna ozdobná jsou šediny na cestě spravedlnosti se nalézající. 32 Lepší jest zpozdilý k hněvu než silný rek, a kdož panuje nad myslí svou nežli ten, kterýž dobyl města. 33 Do klínu umítán bývá los, ale od Hospodina všecko řízení jeho.

17 Lepší jest kus chleba suchého s pokojem, nežli dům plný nabitych hovad s svárem. 2 Služebník rozumný panovati bude nad synem, kterýž jest k hanbě, a mezi bratřími děliti bude dědictví. 3 Teglík stříbra a pec zlata zkušuje, ale srdcí Hospodin. 4 Zlý člověk pozoruje řeči nepravých, a lhář poslouchá jazyka převráceného. 5 Kdo se posmívá chudému, útržku ční Učiniteli jeho; a kdo se z býdy raduje, nebude bez pomsty. 6 Koruna starců jsou vnukové, a ozdoba synů otcové jejich. 7 Nesluší na

blázna řeči znamenité, ovšem na kníže řeč lživá. 8 Jako kámen drahý, tak bývá vzácný dar před očima toho, kdož jej běře; k čemukoli směřuje, daří se jemu. 9 Kdo přikrvává přestoupení, hledá lásky; ale kdo obnovuje věc, rozlučuje přátele. 10 Více se chápá rozumného jedno domluvení, nežli by blázna stokrát ubil. 11 Zpurný toliko zlého hledá, pročež přísný posel na něj poslán bývá. 12 Lépe člověku potkatí se s nedvědicí osíralou, nežli s blázinem v bláznovství jeho. 13 Kdo odplacuje zlým za dobré, neodejdet zlé z domu jeho. 14 Začátek svady jest, jako když kdo protahuje vodu; protož prvé než by se zsilil svář, přestaň. 15 Kdož opravedlňuje nepravého, i kdož odsuzuje spravedlivého, ohavností jsou Hospodinu oba jedno stejně. 16 K čemu jest zboží v ruce blázna, když k nabytí moudrosti rozumu nemá? 17 Všelikého času miluje, kdož jest přítelem, a bratr v ssouzení ukáže se. 18 Člověk blázivý ruku dávaje, činí slab před přítelem svým. 19 Kdož miluje svadu, miluje hřích; a kdo vyvyšuje ústa svá, hledá potení. 20 Převrácené srdce nenalézá toho, což jest dobrého; a kdož má vrtký jazyk, upadá v těžkost. 21 Kdo zplodil blázna, k zámutku svému zplodil jej, aniž se bude radovati otec nemoudrého. 22 Srdce veselé očerstvuje jako lékařství, ale duch zkormoucený vysušuje kosti. 23 Bezbožný tajně běře dar, aby převrátil stezky soudu. 24 Na oblíčej rozumného vidí se moudrost, ale oči blázna těkají až na konec země. 25 K žalosti jest otci svému syn blázen, a k hořkosti rodiče své. 26 Jistě že pokutovati spravedlivého není dobré, tolíkéž, aby knížata bítí měli pro upřímost. 27 Zdržuje řeči své muž umělý; drahého ducha jest muž rozumný. 28 Také i blázen, mlče, za moudrého jmín bývá, a zacpávaje rty své, za rozumného.

18 Svěmyslný hledá toho, což se jemu líbí, a ve všelijakou věc plete se. 2 Nezalibuje sobě blázen v rozumnosti, ale v tom, což zjevuje srdce jeho. 3 Když přijde bezbožný, přichází také pohrdání, a s lehkomyšlným útržka. 4 Slova úst muže vody hluboké, potok rozvodníly pramen moudrosti. 5 Přijímati osobu bezbožného není dobré, abys převrátil spravedlivého v soudu. 6 Rtvové blázna směřují k svadě, a ústa jeho bítí se domluví. 7 Ústa blázna k setření jemu, a rtové jeho osídlem duši jeho. 8 Slova utrahače jsou jako ubitých, ale však sstupují do vnitřnosti života. 9 Také ten, kdož jest nedbalý v práci své, bratr jest mrhače. 10 Věže pevná jest jméno Hospodinovo; k němu se uteče spravedlivý, a bude povyšen. 11 Zboží bohatého jest město pevné jeho, a jako zed vysoká v myslí jeho. 12 Před setřením vyvyšuje se srdce člověka, ale před povyšením bývá ponížení. 13 Kdož odpovídá něco, prvé než vyslyší, počítá se to za bláznovství jemu a za lehkost. 14 Duch muže snásí nemoc svou, ducha pak zkormouceného kdo snese? 15 Srdce rozumného dosahuje umění, a ucho moudrých hledá umění. 16 Dar člověka uprostranuje jemu, a před oblíčej mocných přivodí jej. 17 Spravedlivý zdá se ten, kdož jest první v své pří, ale když přichází bližní jeho, tedy stihá jej. 18 Los pokój svady, a mezi silnými rozeznává. 19 Bratr křivoduuražený tvrdší jest než město nedobyté, a svárové jsou jako závora u hradu. 20 Ovocem úst jednoho každého nasyceno bývá břicho jeho, úrodou rtů svých nasycen bude. 21 Smrt i život jest v moci jazyka, a ten, kdož jej miluje, bude jísti ovoce jeho. 22

Kdo nalezl manželku, nalezl věc dobrou, a navážil lásky od Hospodina. 23 Ponízeně mluví chudý, ale bohatý odpovídá tvrdě. 24 Ten, kdož má přátely, má se mít přátelsky, poněvadž přítel bývá vlastnější než bratr.

19 Lepší jest chudý, jenž chodí v upřímnosti své, nežli převrácený ve rtech svých, kterýž jest blázen. 2 Jistě že bez umění duši není dobré, a kdož jest kvapných noh, hřeší. 3 Bláznovství člověka převrací cestu jeho, ačkoli proti Hospodinu zpouzí se srdce jeho. 4 Statek přidává přátel množství, ale chudý od příteli svého odloučen bývá. 5 Svědek falešný nebude bez pomsty, a kdož mluví lež, neutěče. 6 Mnozí pokorí se před knížetem, a každý jest přítel muži štědrému. 7 Všickni bratři chudého v nenávisti jej mají; čím více přátelé jeho vzdalují se od něho! Když volá za nimi, není jich. 8 Ten, kdož miluje duši svou, nabývá moudrosti, a ostříhá opatrnosti, aby nalezl dobré. 9 Svědek falešný nebude bez pomsty, a kdož mluví lež, zahyne. 10 Nesluší na blázna rozkoš, a ovšem, aby služebník nad knížaty panoval. 11 Rozum člověka zdržuje hněv jeho, a čest jeho jest prominouti provinění. 12 Prchlivost královská jako řvání mladého lva jest, a ochotnost jeho jako rosa na bylinu. 13 Trápení otci svému jest syn blázivý, a ustavičné kapání žena svárlivá. 14 Dům a statek jest po rodičích, ale od Hospodina manželka rozumná. 15 Lenost přívod tvrď sen, a duše vahavá lačněti bude. 16 Ten, kdož ostříhá příkazání, ostříhá duše své; ale kdož pohrdá cestami svými, zahyne. 17 Kdo uděluje chudému, půjčuje Hospodinu, a omť za dobrodruži jeho odplatí jemu. 18 Tresci syna svého, dokudž jest o něm naděje, a k zahynutí jeho neodpouštěj jemu duše tvá. 19 Veliký hněv ukazuj, odpouštěje trestání, proto že poněvadž odpouštěš, potom více trestati budeš. 20 Poslouchej rady, a přijímej kázeň, abys vždy někdy moudrý byl. 21 Mnozí úmyslové jsou v srdci člověka, ale uložení Hospodinovo tot' ostojí. 22 Žádaná věc člověku jest dobré činiti jiným, ale počestnější jest chudý než muž lživý. 23 Bázeň Hospodinova k životu. Takový jsa nasycen, bydlí, aniž neštěstím navštíven bývá. 24 Lenivý schovává ruku svou za ňadra, ani k ústům svým jí nevtzáhne. 25 Ubí posměvače, at' se hlupec dovtípi; a potresci rozumného, at' porozumí umění. 26 Syn, kterýž hanbu a lehkost ční, hubí otce, a zahání matku. 27 Přestaň, synu můj, poslouchati učení, kteréž od řečí rozumných odvozuje. 28 Svědek nešlechetný posmívá se soudu, a ústa bezbožných přikrývají nepravost. 29 Nebo na posměvače hotoví jsou nálezové, a rány na hřbet blázňů.

20 Víno činí posměvače, a nápoj opojný nepokojného; pročež každý, kdož se kochá v něm, nebývá moudrý. 2 Hrůza královská jako řvání mladého lva; kdož ho rozněvá, hřeší proti životu svému. 3 Přestati od sváru jest to každému ku poctivosti, ale kdožkoli se do nich zapletá, blázen jest. 4 Lenoch neoře pro zimu, pročež žebrati bude ve žni, ale nadarmo. 5 Rada v srdci muže voda hluboká, muž však rozumný dosáhne jí. 6 Větší díl lidí honosí se účinností svou, ale v pravdě takového kdo nalezne? 7 Spravedlivý ustavičně chodí v upřímnosti své; blažení synové jeho po něm. 8 Král sedě na soudné stolici, rozhání očima svýma všecko zlé. 9 Kdo může říci: Očistil jsem srdece své? Čist jsem od hříchu svého? 10 Závaží rozdílná a

míra rozdílná, obé to ohavností jest Hospodinu. 11 Po skutcích svých poznáno bývá také i pachole, jest-li upřímné a pravé dílo jeho. 12 Ucho, kteréž slyší, a oko, kteréž vidí, obé to učinil Hospodin. 13 Nemiluj snu, abys nezchudl, otevři oči své, a nasytíš se chlebem. 14 Zlé, zlé, říká ten, kdož kupuje, a odejda, tedy se chlubí. 15 Zlato a množství perel, a nejdražší klínot jsou rtové umělí. 16 Vezmi roucho toho, kterýž slíbil za cizího, a kdo za cizozemku, základ jeho. 17 Chutný jest někomu chléb falše, ale potom ústa jeho pískem naplněna bývají. 18 Myšlení radou upevňuj, a s opatrnou radou ved' boj. 19 Kdo vynáší tajnost, chodí neupřímně, pročež k lahodícímu rty svými nepřimějšu se. 20 Kdo zlořečí otci svému neb matce své, zhasne svíce jeho v temných mrákotách. 21 Dědictví rychle z počátku nabýtému naposledy nebývá dobroročeno, 22 Neříkej: Odplatím se zlým; očekávej na Hospodina, a vysvobodí tě. 23 Ohavností jsou Hospodinu závaží rozdílná, a váhy falešné neoblibuje. 24 Od Hospodina jsou krokové muže, ale člověk jak vyrozumívá cestě jeho? 25 Osídlo jest člověku pohltit věc posvěcenou, a po slibu zase toho vyhledávati. 26 Král moudrý rozptyluje bezbožné, a uvodí na ně pomstu. 27 Duše člověka jest svíce Hospodinova, kteráž zpytuje všecky vnitřnosti srdečné. 28 Milosrdenství a pravda ostříhají krále, a milosrdenstvím podpírá se trůn jeho. 29 Ozdoba mládenců jest síla jejich, a okrasa starců šediny. 30 Modřiny ran jsou lékařství při zlém, a bití vnitřnostem života.

21 Jako potůckové vod jest srdce královo v ruce Hospodinově; kamžkoli chce, naklonuje ho. 2 Všeliká cesta člověka přímá se zdá jemu, ale kterýž zpytuje srdce, Hospodin jest. 3 Vykonávati spravedlnost a soud více se líbí Hospodinu nežli oběť. 4 Vysokost očí, širokost srdce, a oráni bezbožných jest hříchem. 5 Myšlení bedlivého všelijak ku prospěchu přicházejí, ale každého toho, kdož kvapný jest, toliko k nouzi. 6 Pokladové jazykem lživým shromáždění jsou marnost pomíjející hledajících smrti. 7 Zhouba, kterouž činí bezbožníci, bydliti bude u nich; nebo se zpěčují činiti soudu. 8 Muž, jehož cesta převrácená jest, cizí jest, čistého pak dílo přímé jest. 9 Lépe jest bydliti v koutě na střeše, nežli s ženou svárlivou v domě společném. 10 Duše bezbožného žádá zlého, ani přítel jeho jemu přijemný nebývá. 11 Posměvač když bývá trestán, hloupý bývá moudřejší; a když se uměle nakládá s moudrým, přijímá umění. 12 Vyučuje Bůh spravedlivého na domě bezbožného, kterýž vyvrací bezbožné pro zlost. 13 Kdo zacpává ucho své k volání chudého, i on sám volati bude, a nebude vyslyšán. 14 Dar skrytý ukrocuje prchlivost, a pocta v klíně hněv prudký. 15 Radostí jest spravedlivému činiti soud, ale hrůzou činitelům nepravosti. 16 Člověk bloudící z cesty rozumnosti v shromáždění mrtvých odpočívati bude. 17 Muž milující veselost nuzníkem bývá, a kdož miluje víno a masti, nezbohatne. 18 Výplatou za spravedlivého bude bezbožný, a za upřímné ošemetný. 19 Lépe jest bydliti v zemi pusté než s ženou svárlivou a zlostnou. 20 Poklad žádostivý a olej jest v přibýtku moudrého, blázivý pak člověk zázírá jej. 21 Kdo snažně následuje spravedlnosti a milosrdenství, nalézá život, spravedlnost i slávu. 22 Do města silných vchází moudrý, a boří pevnost doufání jeho. 23 Kdo ostříhá úst svých a jazyka svého, ostříhá od úzkosti duše své. 24 Hrdého a pyšného jméno jest posměvač, kterýž vše s neochotností a pýchou dělá. 25

Žádost lenivého zabíjí jej, nebo nechtí ruce jeho dělati. 26 Každého dne žádostí hoří, spravedlivý pak dává a neskoupí se. 27 Oběť bezbožných ohavností jest, ovšem pak jestliže by ji s nešlechetností obětovali. 28 Svědek lživý zahyne, ale muž, který co slyší, stále mluvit bude. 29 Muž bezbožný zatvrzuje tvář svou, upřímý pak měří cestu svou. 30 Není žádné moudrosti, ani opatrnosti, ani rady proti Hospodinu. 31 Kůň strojen bývá ke dni boje, ale Hospodinovo jest vysvobození.

22 Vzácnější jest jméno dobré než bohatství veliké, a přízeň lepší než stříbro a zlato. 2 Bohatý a chudý potkávají se, učinitel obou jest Hospodin. 3 Opatrný vida zlé, vyhne se, ale hloupí předce jdouce, těžkosti docházejí. 4 Pokory a bázně Hospodinovy odplata jest bohatství a sláva i život. 5 Trní a osídla jsou na cestě převráceného; kdož ostříhá duše své, vzdálí se od nich. 6 Vyučuj mladého podlé způsobu cesty jeho; nebo když se i zstará, neuchýlí se od ní. 7 Bohatý nad chudými panuje, a vypůjčující bývá služebníkem toho, jenž půjčuje. 8 Kdo rozsívá nepravost, ztű bude trápen; prut zajisté prchlivosti jeho přestane. 9 Oko dobrativé, onot' požehnáno bude; nebo udílí z chleba svého chudému. 10 Vyvrz posměvače, a odejdet' svada, anobrž přestane svár a lehkost. 11 Kdo miluje čistotu srdce, a v čich rtech jest příjemnost, takového králi přítelkem bývá. 12 Oči Hospodinovy ostříhají umění, ale snažnosti ošemetného převrací. 13 Ríká lenoch: Lev jest vně, naprostřed ulic byl bych zabit. 14 Jáma hluboká ústa postranních; ten, na kohož se hněvá Hospodin, vpadne tam. 15 Bláznovství přivázáno jest k srdci mladého, ale metla kázně vzdálí je od něho. 16 Kdo utiská nuzněho, aby rozmnožil své, a dává bohatému, jistotně bude v nouzi. 17 Nakloň ucha svého, a slyš slova moudrých, a mysl svou přílož k učení mému. 18 Nebo to bude utěšenou věci, jestliže je složíš v srdci svém, budou-li spolu nastrojena ve rtech tvých. 19 Aby bylo v Hospodinu doufání tvé, oznamují' to dnes. I ty také ostříhej toho. 20 Zdaliž' jsem nenapsal znamenitých věci z strany rad a umění, 21 Atbych v známost uvedl jistotu řečí pravých, tak abys vynášeti mohl slova pravdy těm, kteříž by k tobě poslali? 22 Nelup nuzného, proto že nuzný jest, aniž potírej chudého v bráně. 23 Nebo Hospodin povede při jejich, a vydře duši těm, kteříž vydírají jim. 24 Nebývej přítelem hněvivého, a s mužem prchlivým neobcuj, 25 Abys se nenuačil stezkám jeho, a nevložil osídla na duši svou. 26 Nebývej mezi rukojmění, mezi slibujícími za dluhy. 27 Nemáš-li, čím bys zaplatil, proč má kdo bráti lžíce tvé pod tebou? 28 Nepřenášej mezníku starodávního, kterýž učinili otcové tvoji. 29 Vídáš-li, že muž snažný v díle svém před králi stává? Nestává před nepatrny.

23 Když sedneš k jídlu se pánum, pilně šetř, co jest před tebou. 2 Jinak vrazil bys nůž do hrdla svého, byli bys lakovný. 3 Nezádej lahůdek jeho, nebo jsou pokrm oklamavatelny. 4 Neusiluj, abys zbohatl; od opatrnosti své přestaň. 5 K bohatství-liž bys obrátil oči své? Poněvadž v náhle mizí; nebo sobě zdělalo křídla podobná orličím, a zaletuje k nebi. 6 Nejez chleba člověka závistivého, a nezádej lahůdek jeho. 7 Nebo jak on sobě tebe váží v mysl své, tak ty pokrnu toho. Dít': Jez a pí, ale srdce jeho není s tebou. 8 Skyvu svou, kterouž jsi snědl, vyvrátiš, a zmaříš slova svá utěšená. 9

Před blázinem nemluv, nebo pohrdne opatrností řečí tvých. 10 Nepřenášej mezníku starodávního, a na pole sirotků nevházej. 11 Silný' jest zajisté ochránce jejich; on' povede při jejich proti tobě. 12 Zaved' k učení mysl svou, a uši své k řečem umění. 13 Neodjdímej od mladého kázně; nebo umrskáš-li jej metlou, neumřet. 14 Ty metlou jej mrskávej, a tak duši jeho z pekla vytrhneš. (Sheol h7585) 15 Synu můj, bude-li moudré srdce tvé, veseliti se bude srdce mé všelijak ve mně; 16 A plésati budou ledví má, když mluvit budou rtové tvori pravé věci. 17 Necht' nezávidí srdce tvé hříšníku, ale raději chod' v bázni Hospodinově celý den. 18 Nebo poněvadž jest odpala, naděje tvá nebude podříta. 19 Slyš ty, synu můj, a bud' moudrý, a naprav na cestu srdce své. 20 Nebývej mezi pijány vína, ani mezi zráči masa. 21 Nebo opilec a zráč zchudne, a ospánlivost v hadry obláčí. 22 Poslouchej otce svého, kterýž tě zplodil, aniž pohrdnej matkou svou, když se zstará. 23 Pravdy nabud', a neprodávej ji, též moudrosti, umění a rozumnosti. 24 Náramně bývá potěšen otec spravedlivého, a ten, kdož zplodil moudrého, veselí se z něho. 25 Nechat' se tedy veselí otec tvůj a matka tvá, a at' pléše rodička tvá. 26 Dej mi, synu můj, srdce své, a oči tvé cest mých at' ostříhají. 27 Nebo nevěstka jest jáma hluboká, a studnice těsná žena cizí. 28 Onať také jako loupežník úklady činí, a zoufalce na světě rozmnožuje. 29 Komu běda? komu ouvech? komu svady? komu křik? komu rány darmo? komu červenost očí? 30 Těm, kteříž se zdržíjí na víně; těm, kteříž chodí, aby vyhledali strojené víno. 31 Nehled' na víno rdíci se, že vydává v koflíku záři svou, a přímo vyskakuje. 32 Naposledy jako had uštípne, a jako štír uštíkne. 33 Oči tvé hleděti budou na cizí, a srdce tvé mluvit bude převrácené věci, 34 A budeš jako ten, kteříž spí u prostřed moře, a jako ten, kteříž spí na vrchu sloupu bárky. 35 Díš: Zibili mne, a nestonal jsem, tloukl mne, a nečil jsem; když procítím, dám se zase v to.

24 Nenásleduj lidí zlých, aniž žádej bývati s nimi. 2 Nebo o zhoubě přemýšlí srdce jejich, a rtové jejich o trápení mluví. 3 Moudrosti vzdělán bývá dům, a rozumností upevněn. 4 Skrže umění zajisté pokojové naplnění bývají všelijakým zbožím drahým a utěšeným. 5 Muž moudrý jest silný, a muž umělý přidává síly. 6 Nebo skrže rady opatrné svedeš bitvu, a vysvobození skrže množství rádců. 7 Vysoké jsou bláznu moudrosti; v bráně neotevře úst svých. 8 Kdo myslí zle činiti, toho nešlechetným nazovou. 9 Zlé myšlení blázna jest hřich, a ohavnost lidská posměvač. 10 Budeš-li se lenovati ve dni ssouzení, špatná bude síla tvá. 11 Vyrhuj jaté k smrti; nebo od těch, ješto se chýlí k zabití, což bys se zdržel? 12 Díš-li: Aj, nevěděli jsme o tom: zdaliž ten, jenž zpytuje srdce, nerozumí, a ten, kteříž jest strážce duše tvé, nezná, a neodplatí každému podlé skutků jeho? 13 Synu můj, jez med, nebo dobrý jest, a plášt sladký dásním tvým. 14 Tak umění moudrosti duši tvé. Jestliže ji najdeš, onať bude mzda, a naděje tvá nebude vytáta. 15 Nečiniž úkladů, ó bezbožníče, příbytku spravedlivého, a nekaz odpočinutí jeho. 16 Nebo ač sedmrkrát padá spravedlivý, však zase povstává, bezbožníci pak padají ve zlém. 17 Když by padl nepřítel tvůj, neraduj se, a když by klesl, nechat' nepléše srdce tvé, 18 Aby snad nepopatřil Hospodin, a nelíbilo by se to jemu, a odvrátil by od něho hněv svůj. 19 Nehrňevej se přičinou

zlostníků, aniž následuj bezbožných. **20** Nebo zlý nebude mítí odplaty; svíce bezbožných zhasne. **21** Boj se Hospodina, synu můj, i krále, a k neustavičným se nepřiměšuj. **22** Nebo v náhle nastane bída jejich, a pomstu obou těch kdo zná? **23** Také i toto moudrým náleží: Přijímati osobu v soudu není dobré. **24** Toho, kdož říká bezbožnému: Spravedlivý jsi, klnouti budou lidé, a v ošklivost jej vezmou národové. **25** Ale kteříž kárají, budou potěšeni, a přijde na ně požehnání dobrého. **26** Bude líbati rty toho, kdož mluví slova pravá. **27** Nastroj vně dílo své, a sprav je sobě na poli; potom také vystavíš dům svůj. **28** Nebývej svědkem všeckým proti bližnímu svému, aniž lahodně namlouvej rty svými. **29** Neříkej: Jakž mi učinil, tak mu učiním; odplatím muži tomu podlé skutku jeho. **30** Přes pole muže lenivého šel jsem, a přes vinici člověka nemoudrého, **31** A aj, porostlo všudy trním, přikryly všecko kopřivy, a ohraza kamenná její byla zbořená. **32** A vida to, posoudil jsem toho; vida, vzal jsem to k výstraze. **33** Maličko pospíš, maličko zdřímeš, maličko složí ruce, abys poležel, **34** V tom přijde jako pocestný chudoba tvá, a nouze tvá jako muž zbrojný.

25 Jaké i tato jsou přísloví Šalomounova, kteráž shromáždili muži Ezechiáše, krále Judského: **2** Sláva Boží jest skrývati věc, ale sláva králů zpytovati věc. **3** Vysokosti nebes, a hlubokosti země, a srdce králů není žádného vystížení. **4** Jako když bys odjal trůnu od stříbra, ukáže se slevači nádoba čistá: **5** Tak když odejmeš bezbožného od obličeje králova, tedy utvrzen bude v spravedlnosti trůn jeho. **6** Nestavěj se za znamenitého před králem, a na místě velikých nestůj. **7** Nebo lépe jest, atby řečeno bylo: Vstup sem, nežli abys snížen byl před knížetem; což vídávají oči tvé. **8** Nevházej v svá kvapně, tak abys naposledy něčeho se nedopustil, kdyby tě zahanbil bližní tvůj. **9** Srovnej při svou s bližním svým, a tajné věci jiného nevyjevuj, **10** Atž lehkosti neučinil ten, kdož by to slyšel, až by i zlá pověst tvá nemohla jítí nazpět. **11** Jablka zlatá s řezbami stříbrnými jest slovo propověděné případně. **12** Náušnice zlatá a ozdoba z rýžiho zlata jest trestatel moudrý u toho, jenž poslouchá. **13** Jako studenost sněžná v čas žně, tak jest posel věrný tém, kteříž jej posílají; nebo duši páru svých očerstvuje. **14** Jako oblakové a vítr bez deště, tak člověk, kterýž se chlubí darem lžívým. **15** Snášelivostí nakloněn bývá vývoda, a jazyk měkký láme kosti. **16** Nalezněš-li med, jez, pokudž by dosti bylo tobě, abys snad nasycen jsa jím, nevyvrátil ho. **17** Zdržuj nohu svou od domu bližního svého, aby syt jsa tebe, neměl tě v nenávisti. **18** Kladivo a meč a střela ostrá jest každý, kdož mluví falešné svědectví proti bližnímu svému. **19** Zub vylomený a noha vytknutá jest doufnání v převráceném v den úzkosti. **20** Jako ten, kdož svláčí oděv v čas zimy, a ocet lije k sanitru, tak kdož zpívá písničky srdeci smutnému. **21** Jestliže by lačněl ten, jenž tě nenávidí, nakrm jej chlebem, a žízníli by, napoj jej vodou. **22** Nebo uhlí řeřavé shromáždíš na hlavu jeho, a Hospodin odplatí tobě. **23** Vítr půlnocní zplozuje dešť, a tvář hněvivá jazyk tajně utrhající. **24** Lépe jest bydliti v koutě na střeše, nežli s ženou svárlivou v domě společném. **25** Voda studená duši ustalé jest novina dobrá z země daleké. **26** Studnice nohami zakalená a pramen zkažený jest spravedlivý z

místa svého před bezbožným vystrčený. **27** Jísti mnoho medu není dobře; tak zpytování slávy jejich není slavné. **28** Město rozbořené beze zdi jest muž, kterýž nemá moci nad duchem svým.

26 Jako sníh v létě, a jako déšť ve žni, tak nepřipadá na blázna čest. **2** Jako vrabec přenáší se, a vlaštovice létá, tak zlořečení bez příčiny nedojde. **3** Bič na koně, uzda na osla, a kyj na hřbet blázna. **4** Neodpovídej bláznu podlé bláznovství jeho, abys i ty jemu nebyl podobný. **5** Odpověz bláznu podlé bláznovství jeho, aby sám u sebe nebyl moudrý. **6** Jako by nohy osekal, bezpráví se dopouští ten, kdož svěřuje poselství bláznu. **7** Jakož nejednostejní jsou hnátové kulhavého, tak řeč v ústech bláznu. **8** Jako vložiti kámen do praku, tak jest, když kdo ctí blázna. **9** Trn, kterýž se dostává do rukou opilého, jest přísloví v ústech bláznu. **10** Veliký pán stvořil všecko, a dává odplate bláznu, i odměnu přestupníkům. **11** Jakož pes navracuje se k vývratku svému, tak blázen opětuje bláznovství své. **12** Spatří-li bys člověka, an jest moudrý sám u sebe, naděje o bláznu lepší jest než o takovém. **13** Ríká lenoch: Lev litý jest na cestě, lev jest v ulici. **14** Dvěře se obracejí na stejších svých, a lenoch na lůži svém. **15** Schovává lenivý ruku svou za hrádou; těžko mu vztáhnouti ji k ústům svým. **16** Moudřejší jest lenivý u sebe sám, nežli sedm odpovídajících s soudem. **17** Psa za uši lapá, kdož odcházeje, hněvá se ne v své při. **18** Jako nesmyslný vypouští jiskry a šípy smrtelné, **19** Tak jest každý, kdož oklamává bližního, a říká: Zdaž jsem nežertoval? **20** Když není drev, hasne oheň; tak když nebude klevetník, utichne svá. **21** Uhel mrtvý k roznícení, a drva k ohni, tak člověk svárlivý k roznícení svady. **22** Slova utrhače jako ubitých, ale však sstupují do vnitřnosti života. **23** Stříbrná trůnska roztažená po střepě jsou rtové protivní a srdce zlé. **24** Rty svými za jiného se staví ten, jenž nenávidí, ale u vnitřnosti své skladá lešt. **25** Když se ochotný ukáže řeči svou, nevěř mu; nebo sedmera ohavnost jest v srdeci jeho. **26** Přikrývána bývá nenávist chytře, ale zlost její zjevena bývá v shromáždění. **27** Kdo jámu kopá, do ní upadá, a kdo valí kámen, na něj se obraci. **28** Člověk jazyka ošemetného v nenávisti má ponížené, a ústy úlisnými způsobuje pád.

27 Nechclub se dnem zítřejším, nebo nevíš, cot' ten den přinese. **2** Nechat' tě chválí jiní, a ne ústa tvá, cizí, a ne rtové tvoji. **3** Tiž má kamen, a váhu písek, ale hněv blázna těžší jest nad to obé. **4** Ukrutně věc hněv a prudká prchlivost, ale kdo ostojí před závistí? **5** Lepší jest domlovuvání zjevné, než milování tajné. **6** Bezpečnější rány od přítele, než lahodná líbání nenávidícího. **7** Duše sytá pohrdá i medem, ale duši lačné každá hořkost sladká. **8** Jako pták zaletuje od hnízda svého, tak muž odchází od místa svého. **9** Mast a kadéní obveseluje srdce; tak sladkost přítele víc než rada vlastní. **10** Přítele svého a přítele otce svého neopouštěj, a do domu bratra svého nechod' v čas býdy své; lepší' jest soused blízký, než bratr daleký. **11** Bud' moudrý, synu můj, a obvesel srdce mé, ať mám co odpovědít tomu, kdož mi utrhá. **12** Opatrný vidá zlé, vyhne se, ale hloup předce jdouce, těžkosti docházejí. **13** Vezmi roucho toho, kterýž slíbil za cizího, a od toho, kdo za cizozemku slíbil, základ jeho.

14 Tomu, kdož dobrořečí příteli svému hlasem velikým, ráno vstávaje, za zlořečení počteno bude. **15** Kapání ustavičné v čas přívalu, a žena svárlivá rovní jsou sobě; **16** Kdož ji schovává, schovává vítr, a jako mast v pravici voněti bude. **17** Železo žezelem se ostří; tak muž zostřuje tvář přitele svého. **18** Kdo ostříhá fíku, jídá ovoce jeho; tak kdo ostříhá pána svého, poctěn bude. **19** Jakož u vodě tvář proti tváři se ukazuje, tak srdce člověka člověku. **20** Propast a zahynutí nebývají nasyceni, tak oči člověka nasytiti se nemohou. (*Sheol h7585*) **21** Teglík stříbra a pec zlata zkušuje, tak člověka pověst chvály jeho. **22** Bys blázna i v stupň mezi krupami píchem zopíchal, neodejde od něho bláznovství jeho. **23** Pilně příhlejde k dobytku svému, pečuj o stáda svá. **24** Nebo ne na věky trvá bohatství, ani koruna do pronárodu. **25** Když zroste tráva, a ukazuje se bylina, tehdáž at' se shromažduje seno s hor. **26** Beránkové budou k oděvu tvému, a záplata pole kozelci. **27** Nadto dostatek mléka kozího ku pokrmu tvému, ku pokrmu domu tvého, a živnosti děvek tvých.

28 Utíkají bezbožní, ač jich žádný nehoní, ale spravedliví jako mladý lev smělí jsou. **2** Pro přestoupení země mnoho knížat jejich, ale pro člověka rozumného a umělého trválnivé bývá panování. **3** Muž chudý, kterýž utiská nuzné, podoben jest přívalu zachvacujícímu, za čímž nebývá chleba. **4** Kteří opouštějí zákon, chválí bezbožného, ale kteříž ostříhají zákona, velmi jsou jim na odpor. **5** Lidé zlí nesrozumívají soudu, ti pak, kteříž hledají Hospodina, rozumějí všemu. **6** Lepší jest chudý, kterýž chodí v upřímnosti své, než převrácený na kterékoli cestě, ačkoli jest bohatý. **7** Kdo ostříhá zákona, jest syn rozumný; kdož pak s žrádci tovaryši, hanbu činí otcí svému. **8** Kdo rozmožuje statek svůj lichvou a úrokem, shromažduje tomu, kdož by jej z milosti chudým rozděloval. **9** Kdo odvrací ucho své, aby neslyšel zákona, i modlitba jeho jest ohavností. **10** Kdo zavodí upřímné na cestu zlou, do jámy své sám vpadne, ale upřímně dědičně obdrží dobré. **11** Moudrý jest u sebe sám muž bohatý, ale chudý rozumný vystihá jej. **12** Když plésají spravedliví, velmi to pěkně sluší; ale když povstávají bezbožní, vyhledáván bývá člověk. **13** Kdo přikrývá přestoupení svá, nepovede se jemu štastně; ale kdož je vyznává a opouští, milosrdenství důjde. **14** Blahoslagený člověk, kterýž se strachuje vždycky; ale kdož zatvrzuje srdce své, upadne ve zlé. **15** Lev řvoucí a nedvěd hladovitý jest panovník bezbožný nad lidem nuzným. **16** Kníže bez rozumu bývá veliký dráč, ale kdož v nenávisti má mrzký zisk, prodlí dnů. **17** Člověka, kterýž násilí činí krví lidské, ani nad jamou, když utíká, žádný ho nezadrží. **18** Kdo chodí upřímně, zachován bude, převrácený pak na kterékoli cestě padne pojednou. **19** Kdo dělá zemi svou, nasycen bývá chlebem; ale kdož následuje zahalečů, nasycen bývá chudobou. **20** Muž věrný přispoří požehnání, ale kdož chvatá zbohatnouti, nebývá bez viny. **21** Přijímati osobu není dobré; nebo mnichy pro kus chleba neprávě ční. **22** Člověk závistivý chvatá k statku, nic nevěda, že nouze na něj přijde. **23** Kdo domlouvá člověku, potom spíše milost nalézá nežíten, kterýž lahotí jazykem. **24** Kdo loupí otce svého a matku svou, a říká, že to není žádný hřích, tovaryš jest vražedník. **25** Vysokomyslný vzbuzuje svář, ale kdo doufá v Hospodina, hojnost míti bude. **26** Kdo doufá v srdce své, blázen jest; ale

kdož chodí moudře, pomůže sobě. **27** Kdo dává chudému, nebude míti žádného nedostatku; kdož pak zakrývá oči své, bude míti množství zlořečení. **28** Když povstávají bezbožní, skrývá se člověk; ale když hynou, rozmnouží se spravedliví.

29 Člověk, kterýž často kárán bývaje, zatvrzuje šíji, rychle potří bude, tak že neprospeje žádné lékařství. **2** Když se množí spravedliví, veselí se lid; ale když panuje bezbožní, vzdychá lid. **3** Muž, kterýž miluje moudrost, obveseluje otce svého; ale kdož se přitovaryšuje k nevěstkám, mrhá statek. **4** Král soudem upěvňuje zemi, muž pak, kterýž běře dary, borí ji. **5** Člověk, kterýž pochlebuje příteli svému, rozprostírá síť před nohama jeho. **6** Výstupek bezbožného jest jemu osídlem, spravedlivý pak prozpívá a veselí se. **7** Spravedlivý vyrozumívá při nuzných, ale bezbožní nemá s to rozumnosti ani umění. **8** Muži posměvači zavozují město, ale moudří odvracují hněv. **9** Muž moudrý, kterýž se nesnadní s mužem bláznivým, bud'že se pohně, bud'že se směje, nemá pokoje. **10** Vražedníci v nenávisti mají upřímného, ale upřímně pečují o duši jeho. **11** Všecken duch svůj vypouští blázen, ale moudrý na potom zdržuje jej. **12** Pána toho, kterýž rád poslouchá slov lživých, všickni služebníci jsou bezbožní. **13** Chudý a dráč potkávají se, obou dvakrát oči osvěcuje Hospodin. **14** Krále toho, kterýž soudí právě nuzné, trůn na věky bývá utvrzen. **15** Metla a kárání dává moudrost, ale dítě sobě volné k hanbě přivedí matku svou. **16** Když se rozmnouží bezbožní, rozmnoužuje se převrácenosť, a však spravedliví spatřují pád jejich. **17** Tresci syna svého, a přineset' odpočinutí, a způsobí rozkoš duši tvé. **18** Když nebývá vidění, rozptýlen bývá lid; kdož pak ostříhá zákona, blahoslagený jest. **19** Slovy nebývá napraven služebník; nebo rozuměje, však neodpoví. **20** Spatřil-li bys člověka, an jest kvapný v věcech svých, lepší jest naděje o bláznu, než o takovém. **21** Kdo rozkošně chová z dětinství služebníka svého, naposledy bude syn. **22** Člověk hněvivý vzbuzuje svář, a prchlivý mnoho hřeší. **23** Pýcha člověka snižuje jej, ale chudý duchem dosahuje slávy. **24** Kdo má spolek s zlodějem, v nenávisti má duši svou; zlořečení slyší, však neoznámí. **25** Strašlivý člověk klade sobě osídlo, ale kdo doufá v Hospodina, bývá povyšen. **26** Mnozí hledají tváři pánu, ješo od Hospodina jest soud jednoho každého. **27** Ohavností spravedlivý jest muž nepravý, ohavnosti pak bezbožnému, kdož upřímně kráčí.

30 Slova Agura, syna Jáke. Sepsání řečí muže toho k Itielovi, k Itielovi a Uchalovi. **2** Jistě žet' jsem hloupější nad jiné, tak že rozumnosti člověka obecného nemám, **3** Aniž jsem se naučil moudrosti, a umění svatých neumím. **4** Kdo vstoupil v nebe, i sstoupil? Kdo sebral vítr dí hrstí svých? Kdo shrnul vody v roucho své? Kdo upěvnil všecky končiny země? Které jméno jeho, a jaké jméno syna jeho, vříš-li? **5** Všeliká výmluvnost Boží přečištěná jest; ont' jest štíť doufajících v něho. **6** Nepridávej k slovům jeho, aby tě nekáral, a byl bys ve lži postižen. **7** Dvou věcí žádám od tebe, neoslychejž mne, prvé než umru: **8** Marnost a slovo lživé vzdal ode mne, chudoby neb bohatství nedávej mi, živ mne pokrmem vedle potřeby mé, **9** Abych snad nasycen jsa, tě nezapřel, a neřekl: Kdo jest Hospodin? a abych zchudna, nekradl, a nebral naprázdno jména Hospodina Boha svého. **10**

Nesoč na služebníka před pámem jeho, atby nezlořečil, a ty abys nehřešil. **11** Jest pokolení, kteréž otcí svému zlořečí, a matce své nedobrořečí. **12** Jest pokolení čisté samo u sebe, ačkoli od nečistot svých není obmyto. **13** Jest pokolení, jehož vysoké jsou oči, a víčka jeho jsou vyzdvížená. **14** Jest pokolení, jehož zubové jsou mečové, a třenovní zubové jeho nožové, k zžírání chudých na zemi a nuzných na světě. **15** Pijavice má dvě dcery říkající: Dej, dej. Tři věci nebývají nasyceny, anobrž čtyry, kteréž nikdy neřeknou: Dostí: **16** Peklo a život neplodné, země též nebývá nasycena vodou, a oheň neříká: Dostí. (*Sheol h7585*) **17** Oko, kteréž se posmívá otci, a pohrdá poslušenstvím matky, vyklubí krkavci potoční, aneb snídí je orličata. **18** Tři tyto věci skryty jsou přede mnou, nýbrž čtyry, kterýchž neznám: **19** Cesty orlice v povětří, cesty hada na skále, cesty lodí u prostřed moře, a cesty muže při panně. **20** Takováz jest cesta ženy cizoložné: Jí, a utře ústa svá, a dí: Nepáchala jsem nepravosti. **21** Pode třími věcmi pohybuje se země, anobrž pod čtyřmi, jichž nemůž snéstí: **22** Pod služebníkem, když kraluje, a bláznem, když se nasytí chleba; **23** Pod omrzalou, když se vdá, a děvkou, když dědičkou bývá paní své. **24** Čtyry tyto věci jsou malé na zemi, a však jsou moudřejší nad mudrci: **25** Mravenci, lid nesilný, kteříž však připravují v létě pokrm svůj; **26** Králíkové, lid nesilný, kteříž však stavějí v skále dům svůj; **27** Krále nemají kobylky, a však vycházejí po houfích všecky; **28** Pavouk rukama dělá, a bývá na palácích královských. **29** Tři tyto věci udatně vykračují, anobrž čtyry, kteréž zmužile chodí: **30** Lev nejsilnější mezi zvířaty, kterýž neustupuje před žádným; **31** Přepásaný na bedrách kůň neb kozel, a král, proti němuž žádný nepovstává. **32** Jestliže jsi bláznil, vynášeje se, a myslil-lis zle, ruku na ústa polož. **33** Kdo tluče smetanu, stlouká máslo, a stiskání nosu vyvodí krev, tak popouzení k hněvu vyvodí svář.

31 Slova proroctví Lemuele krále, kterýmž vyučovala jej matka jeho. **2** Co dím, synu můj, co, synu života mého? Co, řku, dím, synu slibů mých? **3** Nedávej ženám síly své, ani cest svých těm, kteréž k zahynutí přivodí krále. **4** Ne králům, ó Lemueli, ne králům naleží pítí víno, a ne pánum žádost nápoje opojného, **5** Aby pije, nezapomněl na ustavenení, a nezměnil pře všech lidí ssouzených. **6** Dejte nápoj opojný hynoucímu, a víno těm, kteříž jsou truchlivého ducha, **7** At' se napije, a zapomene na chudobu svou, a na trápení své nezpomíná více. **8** Otevří ústa svá za němeho, v při všech oddaných k smrti, **9** Otevří, řku, ústa svá, sud' spravedlivě, a ved' při chudého a nuzného. **10** Ženu statečnou kdo nalezne? Nebo daleko nad perly cena její. **11** Dovřeřuje se jí srdce muže jejího; nebo tu kořisti nebude nedostatku. **12** Dobře činí jemu a ne zle, po všecky dny života svého. **13** Hledá pilně vlny a lnu, a dělá šťastně rukama svýma. **14** Jest podobná lodi kupecké, zdaleka přiváží pokrm svůj. **15** Kterážto velmi ráno vstávajíc, dává pokrm čeledi své, a podílí náležitý děvkám svým. **16** Rozsuzuje pole, a ujímá je; z výdělku rukou svých štěpuje i vinici. **17** Přepasuje silou bedra svá, a zsiluje ramena svá. **18** Zakouší, jak jest užitečné zaměstknání její; ani v noci nehasne svíce její. **19** Rukama svýma sahá k kuželi, a prsty svými drží vřetenou. **20** Ruku svou otvírá chudému, a ruce své vztahuje k nuznému.

21 Nebojí se za čeleď svou v čas sněhu; nebo všecka čeleď její obláčí se v roucho dvojnásobní. **22** Koberce dělá sobě z kmentu, a z zlatohlavu jest oděv její. **23** Patrný jest v branách manžel její, když sedá s staršími země. **24** Plátno drahé dělá, a prodává; též i pasy prodává kupci. **25** Síla a krásá oděv její, nestará se o časy potomní. **26** Ústa svá otvírá k moudrosti, a naučení dobrativosti v jazyku jejím. **27** Spatřuje obcování čeledi své, a chleba zahálky nejí. **28** Povstanouce synové její, blahoslaví ji; manžel její také chválí ji, **29** Říkaje: Mnohé ženy statečně sobě počínały, ty pak převyšuješ je všecky. **30** Oklamavatelná jest příjemnost a marná krásá; žena, kteráž se bojí Hospodina, tat' chválena bude. **31** Dejtež takové z ovoce rukou jejích, a nechat' ji chválí v branách skutkové její.

Kazatel

1 Slova kazatele syna Davidova, krále v Jeruzalémě. **2** Marnost nad marnostmi, řekl kazatel, marnost nad marnostmi, a všecko marnost. **3** Jaký užitek má člověk ze všelijaké práce své, kterouž vede pod sluncem? **4** Vék pomíjí, a jiný věk nastavá, ačkoli země na věky trvá. **5** Vychází slunce, i zapadá slunce, a k místu svému chvátá, kdež vychází. **6** Jde ku poledni, a obrací se na půlnoci, sem i tam se toče, chodí vítr, a okolky svými navracuje se vítr. **7** Všecky řeky jdou do moře, a však se moře nepřeplňuje; do místa, do něhož tekou řeky, navracují se, aby zase odtud vycházely. **8** Všecky věci jsou plné zaneprázdnění, aniž může člověk vymluvit; nenasýti se oko hledáním, aniž se naplní ucho slyšením. **9** Což bylo, jest to, což býtí má; a což se nyní děje, jest to, což se dítí bude; aniž jest co nového pod sluncem. **10** Jest-liž jaká věc, o níž by říci mohl: Pohled, tot' jest cosi nového? Ano již to bylo před věky, kteríž byli před námi. **11** Není paměti prvních věcí, aniž také potomních, kteréž budou, památnka zůstane u těch, jenž potom nastanou. **12** Já kazatel byl jsem králem nad Izraelem v Jeruzalémě, **13** A přiložil jsem mysl svou k tomu, jak bych vyhledati a vystihnouti mohl rozumností svou všecko to, což se děje pod nebem. (Takové bídne zaměstnání dal Bůh synům lidským, aby se jím bědovali.) **14** Viděl jsem všecky skutky, dějící se pod sluncem, a aj, všecko jest marnost a trápení ducha. **15** Což křivého jest, nemůže se zpřímiti, a nedostatkové nemohou sečteni být. **16** Protož tak jsem myslil v srdci svém, řka: Aj, já zvelebil jsem a rozšířil moudrost nade všecky, kteříž byli přede mnou v Jeruzalémě, a srdce mé dosáhlo množství moudrosti a umění. **17** I přiložil jsem mysl svou, abych poznal moudrost a umění, nemoudrost i bláznovství, ale shledal jsem, že i to jest trápení ducha. **18** Nebo kde jest mnoho moudrosti, tu mnoho hněvu; a kdož rozmnožuje umění, rozmnožuje bolest.

2 Řekl jsem opět srdci svému: Nuže nyní zkusím tě v veselí, užívejž tedy dobrých věcí. A hle, i to marnost. **3** Smíchu jsem řekl: Blázníš, a veselí: Co to děláš? **3** Přemyšloval jsem v srdci svém, abych povoloval u víně tělu svému, srdce však své spravuje moudrostí, a přídržel se bláznovství dotud, až bych zkusil, co by lepšího bylo synům lidským, aby činili pod nebem v počtu dnů života svého. **4** Veliké jsem skutky činil, vystavěl jsem sobě domy, štípl jsem sobě vinice. **5** Vzdělal jsem sobě zahrady a štěpnice, a štípl jsem v nich stromy všelijakého ovoce. **6** Nadělal jsem sobě rybníků, abych svažoval jimi les plodící dříví. **7** Najednal jsem sobě služebníků a děvěk, a měl jsem čeleď v domě svém; k tomu i stáda skotů a bravů veliká měl jsem nade všecky, kteříž byli přede mnou v Jeruzalémě. **8** Nahromáždil jsem sobě také stříbra a zlata a klínottů od králů a krajin; způsobil jsem sobě zpěváky a zpěvakyně i jiné rozkoše synů lidských a nástroje muzické rozličné. **9** A tak velikým jsem učiněn, a zrostl jsem nade všecky, kteříž přede mnou byli v Jeruzalémě; nadto moudrost má zůstávala při mně. **10** A čehožkoli žádaly oči mé, nezbránil jsem jim, aniž jsem zbraňoval srdci svému jakého veselí; srdce mé zajisté veselilo se ze vší práce mé, a to byl podíl můj ze vší práce mé. **11** Ale jakž jsem se ohlédl na všecky

skutky své, kteréž činily ruce mé, a na práci úsilně vedenou, a aj, všecko marnost a trápení ducha, a že nic není užitečného pod sluncem. **12** Pročež obrátil jsem se, abych spatřoval moudrost a nemoudrost, i bláznovství. (Nebo co by člověk spravil, chtěje následovatí krále? To, což již jiní spravili.) **13** I viděl jsem, že jest užitečnější moudrost než bláznovství, tak jako jest užitečnější světlo neží temnost. **14** Moudrý má oči v hlavě své, blázen pak ve tmách chodí; a však poznal jsem, že jednoznačně příhody všechném se přiházejí. **15** Protož jsem řekl v srdci svém: Máliť mi se tak dítí, jako se děje bláznu, pročež jsem tedy moudrostí předčil? A tak řekl jsem v srdci svém: I to jest marnost. **16** Nebo není památnka moudrého jako i blázna na věky, proto že to, což nyní jest, ve dnech budoucích všecko v zapomenutí přichází, a že jakož umírá moudrý, tak i blázen. **17** Pročež mrzí mne tento život; nebo semi nelíbí nic, což se děje pod sluncem, poněvadž všecky věci jsou marnost a trápení ducha. **18** Ano mrzí mne i všecka práce má, kterouž jsem vedl pod sluncem proto že jí zanechati musím člověku, kterýž bude po mně. **19** A kdo ví, bude-li moudrý, či blázen? A však panovati bude nadě vší prací mou, kterouž jsem vedl, a v níž jsem moudrý byl pod sluncem. A i to marnost. **20** I přišel jsem na to, abych pochybil v srdci svém o vší práci, kterouž jsem konal, a v níž jsem moudrý byl pod sluncem. **21** Mnohý zajisté člověk pracuje moudře, uměle a spravedlivě, a však jinému, kterýž nepracoval o tom, nechává toho za podíl jemu, ještě i to jest marnost a bídna věc. **22** Nebo co má člověk ze vší práce své a z kvaltování srdce svého, kteréž snáší pod sluncem, **23** Poněvadž všickni dnové jeho bolestní, a zaměstnání jeho hněv, tak že ani v noci neodpočívá srdce jeho? A i to marnost. **24** Zdalež není to chvalitebné při člověku, jistí a pítí, a učiniti životu svému pohodlí z práce své? Ač i to také viděl jsem, že z ruky Boží pochází. **25** Nebo kdož by jistí a užívati měl toho nežli já? **26** Člověku zajisté, kterýž se líbí jemu, dává moudrost, umění a veselí; hříšníku pak dává trápení, aby shromažďoval a hrnul, čehož by zanechal tomu, kterýž se líbí Bohu. I to také jest marnost a trápení ducha.

3 Všeliká věc má jistý čas, a každé předsevzetí pod nebem svou chvíli. **2** Jest čas rození i čas umírání, čas sázení a čas vykopání, což vsazeno bývá; **3** Čas mordování a čas hojení, čas boření a čas stavení; **4** Čas pláče a čas smíchu, čas smutku a čas proskakování; **5** Čas rozmitání kamení a čas shromažďování kamení, čas objímání a čas vzdálení se od objímání; **6** Čas hledání a čas ztracení, čas chování a čas zavření; **7** Čas roztrhování a čas ssívání, čas mlčení a čas mluvení; **8** Čas milování a čas nenávidění, čas boje a čas pokoji. **9** Co tedy má ten, kdo práci vede, z toho, o čemž pracuje? **10** Viděl jsem zaměstnání, kteréž dal Bůh synům lidským, aby se jím trápili. **11** Sám všecko činí ušlechtilé časem svým, nýbrž i žádost světa dal v srdce jejich, aby nestihal člověk dila toho, kteréž dělá Bůh, ani počátku ani konce. **12** Odtud seznávám, že nic lepšího nemají, než aby se veselili, a činili dobré v životě svém, **13** Ač i to, když všeliký člověk jí a piše, a užívá dobrých věcí ze všelijaké práce své, jest dar Boží. **14** Znám, že cožkoli činí Bůh, to trvá na věky; nemůže se k tomu nic přidat, ani od toho co odjít. A činí to Bůh, aby se

báli obličeje jeho. 15 To, což bylo, i nyní jest, a což bude, již bylo; nebo Bůh obnovuje to, což prominulo. 16 Přesto viděl jsem ještě pod sluncem na místě soudu bezbožnost, a na místě spravedlnosti nespravedlnost. 17 I řekl jsem v srdci svém: Budet Bůh spravedlivýho i bezbožného souditi; nebo tam bude čas každému předsevzetí i každému skutku. 18 Řekl jsem v srdci svém o způsobu synů lidských, že jim ukázal Bůh, aby viděli, že jsou podobní hovadům. 19 Případnost synů lidských a případnost hovad jest případnost jednoznačná. Jakož umírá ono, tak umírá i on, a dýchání jednoznačně všickni mají, aniž co napřed má člověk před hovadem; nebo všecko jest marnost. 20 Obé to jde k místu jednomu; obé jest z prachu, obé také zase navracuje se do prachu. 21 Kdo to zná, že duch synů lidských vstupuje zhůru, a duch hovadí že sstupuje pod zemi? 22 Protož spatřil jsem, že nic není lepšího, než veseliti se člověku v skutcích svých, poněvadž to jest podíl jeho. Nebo kdo jej k tomu přivede, aby poznati mohl to, což jest budoucího po něm?

4 Opět obrátil se, i viděl jsem všeliká ssouzení, kteráž se dějí pod sluncem, a aj, slzy krivdu trpících, ješto nemají potěšitele, ani moc k vyjítí z ruky těch, kteříž je ssužují, a nemají potěšitele. 2 Protož já chválil jsem mrtvý, kteříž již zemřeli, více nežli živé, kteříž jsou živi až po dnes. 3 Nýbrž nad oba tyto šťastnější jest ten, kterýž ještě nebyl, a neviděl skutku zlého, dějícího se pod sluncem. 4 Nebo spatřil jsem všelikou práci a každé dobré dílo, že jest k závisti jedných druhým. I to také jest marnost a trápení ducha. 5 Blázen skládá ruce své, a jí maso své, říkaje: 6 Lepší jest plná hrst s odpočinutím, nežli přehršli plné s prací a trápením ducha. 7 Opět obrátil se, viděl jsem jinou marnost pod sluncem: 8 Jest samotný někdo, nemaje žádného, ani syna, ani bratra, a však není konce všeliké práci jeho, ani oči jeho nemohou se nasytiti bohatství. Nepomyslí: Komu já pracuji, tak že i životu svému ujímám pohodlí? I to také jest marnost a bídné zaneprázdnení. 9 Lépeť jest dvěma než jednomu; mají zajisté dobrý užitek z práce své. 10 Nebo padne-li který z nich, druhý pozdvihne tovaryše svého. Běda tedy samotnému, když by padl; nebo nemá druhého, aby ho pozdvihl. 11 Také budou-li dva spolu ležeti, zahřejí se, ale jeden jak se zahřejí? 12 Ovšem, jestliže by se kdo jednoho zmocniti chtěl, dva postaví se proti němu; ano trojnásobní provázeck nesnadně se přetrhne. 13 Lepší jest dítě chudé a moudré, než král starý a blázen, kterýž neumí již ani napomenuti přijímati. 14 Ačkoli z žaláře vychází, aby kraloval, nýbrž i v království svém může na chudobu přijít. 15 Viděl jsem všecky živé, kteříž chodí pod sluncem, ani se přidrželi pacholete, potomka onoho, kterýž měl kralovati místo něho. 16 Nebývalo konce té vrtkosti všeho lidu, jakž toho, kterýž byl před nimi, takž ani potomci nebudou se těšiti z něho. Protož i to jest marnost a trápení ducha.

5 Ostříhej nohy své, když jdeš do domu Božího, a bud' hotovější k slyšení nežli k dávání obětí bláznů; nebo oni neznají toho, že zle činí. 2 Nebývej rychlý k mluvení, ani srdce tvé kvapné k vynášení slova před obličejem Božím, poněvadž Bůh jest na nebi, a ty na zemi; protož necht' jsou slova tvá nemohná. 3 Nebo jakož přichází sen z velikého pracování, tak hlas blázna z množství slov. 4 Když bys učinil slib Bohu, neprodlévej ho splnit,

nebo nemá líbosti v blázních. Cožkoli slíbíš, splň. 5 Lépe jest, abys nesliboval, než abys slibě, neplnil. 6 Nedopouštěj ústům svým, aby k hříchu přivedla tělo tvé, aniž říkej před andělem, že to jest poblouzení. Proč máš hněvati Boha řečí svou, kterýž by na zkázu přivedl dílo rukou tvých? 7 Nebo kdež jest mnoho snů, tu i marnosti a slova mnohá, ale ty Boha se boj. 8 Jestliže bys nátlák chudého a zadržení soudu a spravedlnosti spatřil v krajině, nediv se té věci; nebo vyšší vysokého šetří, a ještě vyšší nad nimi. 9 Zemský pak obchod u všech přední místo má; i král roli slouží. 10 Kdo miluje peníze, nenasytí se penězi; a kdo miluje hojnost, nebude mítí užitku. I to jest marnost. 11 Kde jest mnoho statku, mnoho bývá i těch, kteříž jedí jej. Jakýž tedy má užitek pán jeho? Jediné, že očima svýma hledí na nej. 12 Sladký jest sen pracovitému, jez on málo neb mnoho, ale sytost bohatého nedopouští mu spáti. 13 Jest přebídná věc, kterouž jsem viděl pod sluncem: Bohatství nachované tomu, kdož je má, k jeho zlému. 14 Nebo hyne bohatství takové pro zlou správu; syn, kteréhož zplodí, nebude mítí v ruce své ničeho. 15 Jakž vyšel z života matky své nahý, tak zase odchází, jakž přišel, aniž čeho odnáší z práce své, což by vzal v ruku svou. 16 A totíž jest také přebídná věc, že rovně, jakž přišel, tak odjíti musí. Protož jaký užitek mítí bude toho, že pracoval u vítr? 17 K tomu, že po všecky dny své v temnostech jídal, s mnohým zůřením, nemocí a hněvem? 18 Aj, totíž jsem já spatřil, že dobrá a čistá jest věc jísti a pítí a užívati pohodlí ze vší práce své, kterouž kdo vede pod sluncem v počtu dnů života svého, kteréž dal jemu Bůh, nebo to jest podíl jeho; 19 A že kterémukoli člověku dal Bůh bohatství a zboží, a dopustil, aby užíval jich, a bral díl svůj, a veselil se z práce své, to jest dar Boží. 20 Nebo nebude mnoho pamatovati na dny života svého, protože Bůh jemu přeje veselí srdce jeho.

6 Jest bídná věc, kterouž jsem viděl pod sluncem, a lidem obyčejná: 2 Kterému člověku dal Bůh bohatství a zboží i slávu, tak že nemá nedostatku duše jeho v ničemž, čehokoli žádá, a však nedopouští mu Bůh užívati těch věcí, ale jiný leckdoš sžíře to, a totíž jest marnost a bídná věc. 3 Zplodil-li by kdo sto synů, a byl by živ mnoho let, jakkoli rozmnoženi jsou dnové let jeho, nebyl-li život jeho nasycen dobrými věcmi, a neměl by ani pohřbu, pravím, že šťastnější jest nedochůdče nežli on. 4 Nebo ono v zmaření přicházejí, do temnosti odchází, a jméno jeho temnosti přikryto bývá. 5 Nýbrž ani slunce nevidá, aniž čeho poznává, a tak odpočinutí má lepší nežli onen. 6 A byť pak byl živ dva tisíce let, a pohodlí by neužil, zdaliž k jednomu místu všickni neodcházejí? 7 Všecka práce člověka jest pro ústa jeho, a však duše jeho nemůže se nasytiti. 8 Nebo co má více moudré nežli blázen? A co chudý, kterýž se umí chovati mezi lidmi? 9 Lépe jest viděti nežli žádati, ale i to jest marnost a trápení ducha. 10 Čímžkoli jest, dávno jest tím nazván, a známé bylo, že člověk bytí měl, a že se nebude moci souditi s silnějším, nežli jest sám. 11 A poněvadž předsevzetí mnohá rozmnožují marnost, co na tom má člověk? 12 Nebo kdo ví, co bylo dobrého člověku v tomto životě, v počtu dnů marného života jeho, kteříž pomíjejí jako stín? Aneb kdo oznamí člověku, co se dítí bude po něm pod sluncem?

7 Lepší jest jméno dobré nežli mast výborná, a den smrti než den narození člověka. **2** Lépe jest jít do domu zámutku, nežli jít do domu hodování, pro dokonání každého člověka, a kdož jest živ, složí to v srdci svém. **3** Lepší jest horlení nežli smích; nebo zůřívá tvář polepšuje srdce. **4** Srdce moudrých v domě zámutku, ale srdce blázňů v domě veselí. **5** Lépe jest slyšetí zehrání moudrého, nežli aby někdo poslouchal písni blázňů. **6** Nebo jako praštění trní pod hrncem, tak smích blázna. A i to jest marnost. **7** Ssužování zajisté k bláznovství přívodí moudrého, a dar oslepuje srdce. **8** Lepší jest skončení věci nežli počátek její; lepší jest dlouho čekající nežli vysokomyslný. **9** Nebud' kvapný v duchu svém k hněvu; nebo hněv v lůnu blázňů odpočívá. **10** Neříkej: Čím jest to, že dnové první lepší byli nežli tito? Nebo bys se nemoudře na to vytazoval. **11** Dobrá jest moudrost s statkem, a velmi užitečná těm, kteří vidí slunce; **12** Nebo v stínu moudrosti a v stínu stříbra odpočívají. A však přednejší jest umění moudrosti, přináší život těm, kdož ji mají. **13** Hled' na skutky Boží. Nebo kdo může zpřímiti to, což on zkřivil? **14** V den dobrý užívej dobrých věcí, a v den zlý bud' bedliv; nebo i to naproti onomu učinil Bůh z té příčiny, aby nenalezl člověk po něm ničeho. **15** Všecko to viděl jsem za dnů marnosti své: Bývá spravedlivý, kterýž hyne s spravedlností svou; tolíkéž bývá bezbožný, kterýž dlouho živ jest v zlosti své. **16** Nebývej příliš spravedlivý, aniž bud' příliš moudrý. Proč máš na zkázu přicházeti? **17** Nebud' příliš starostlivý, aniž bývej blázinem. Proč máš umírat dříve času svého? **18** Dobré jest, abys se onoho přídřzel, a tohoto se nespouštěl; nebo kdo se bojí Boha, ujde všeho toho. **19** Moudrost posiluje moudrého nad desatero knížat, kteříž jsou v městě. **20** Není zajisté člověka spravedlivého na zemi, kterýž by činil dobré a nehréšil. **21** Také ne ke všechném slovům, kteráž mluví lidé, přikládej myslí své, poněvadž nemáš dbát, by i služebník tvůj zlořečil tobě. **22** Nebot' ví srdce tvé, že jsi i ty častokrát zlořečil jiným. **23** Všechno toho zkusil jsem moudrosti, a řekl jsem: Budu moudrým, ale moudrost vzdálila se ode mne. **24** Což pak vzdálené a velmi hluboké jest, kdož to najíti může? **25** Všecko jsem přeběhl myslí svou, aby poznal a vyhledal, i vynalezl moudrost a rozumnost, a aby poznal bezbožnost, bláznovství a nemoudrost i nesmyslnost. **26** I našel jsem věc hořejší nad smrt, ženu, jejíž srdce tenata, a ruce její okovy. Kdož se líbí Bohu, zachován bývá od ní, ale hříšník bývá od ní jat. **27** Pohled', to jsem shledal, (praví kazatel), jedno proti druhému stavěje, aby poznal umění, **28** Čeho pak přesto hledala duše má, však jsem nenašel: Muže jednoho z tisíce našel jsem, ale ženy mezi tolíka jsem nenašel. **29** Obzvláštně pohled' na to, což jsem nalezl: Že učinil Bůh člověka dobrého, ale oni následovali smyšlénku rozličných.

8 Kdo se může vrovnati moudrému, a kdo může vykládati všelikou věc? Moudrost člověka osvěcuje oblíčeji jeho, a nestydost tvář jeho proměňuje. **2** Ját' radím: Výpovědi královské ostříhej, a však podlé přísahy Boží. **3** Nepospíchej odjít od tváři jeho, aniž trvej v zpouře; nebo coží by koli chtěl, učinil by. **4** Nebo kde slovo královské, tu i moc jeho, a kdo dí jemu: Co děláš? **5** Kdo ostříhá příkázaní, nežv o ničem zlém. I čas i příčiny zná srdce moudrého. **6** Nebo všeliké předsevzetí

má čas a příčiny. Ale i to neštětí veliké člověka se přídrží, **7** že neví, co budoucího jest. Nebo jak se stane, kdo mu oznamí? **8** Není člověka, kterýž by moci měl nad životem, aby zadržel duši, aniž má moc nadem smrti; nemá ani braně v tom boji, aniž vysvobodí bezbožnost bezbožného. **9** Ve všem tom viděl jsem, píloživ mysl svou ke všemu tomu, co se děje pod sluncem, že časem panuje člověk nad člověkem k jeho zlému. **10** A tehdáž viděl jsem bezbožné pohřbené, že se zase navrátili, ale kteříž z místa svatého odešli, v zapomenutí dání jsou v městě tom, v kterémž dobře činili. I to také jest marnost. **11** Nebo že ne i hned ortel dochází pro skutek zlé, protož vroucí jest k tomu srdce synů lidských, aby činili zlé věci. **12** A ačkoli hříšník činí zle na stokrát, a vždy se mu odkládá, já však vím, že dobré bude bojícím se Boha, kteříž se bojí oblíčeji jeho. **13** S bezbožným pak nedobře se dítí bude, aniž se prodíl dnové jeho; minou jako stín, protože jest bez bázně před oblíčejem Božím. **14** Jest marnost, kteráž se děje na zemi: že bývají spravedliví, jimž se však vede, jako by činili skutky bezbožných; zase bývají bezbožní, kterýmž se však vede, jako by činili skutky spravedlivých. Protož jsem řekl: I to také jest marnost. **15** A tak chválil jsem veselí, protože nic nemá lepšího člověka pod sluncem, jediné aby jedl a pil, a veselil se, a že to pozůstává jemu z práce jeho ve dnech života jeho, kteréž dal jemu Bůh pod sluncem. **16** A ač jsem se vydal srdcem svým na to, aby moudrost vystihnoti mohl, a vyrozuměti bídě, kteráž bývá na zemi, pro kterouž ani ve dne ani v noci nespí. **17** A však viděl jsem při každém skutku Božím, že nemůže člověk vystihnoti skutku dějícího se pod sluncem. O čež pracuje člověk, vyhledati chtěje, ale nenalézá; nýbrž byť imysil moudrý, že se doví, nebude moci nic najít.

9 Všecko to zajisté rozvažoval jsem v srdci svém, abych vysvětlil všecko to, že spravedliví a moudří, i skutkové jejich jsou v rukou Božích. Jakož milosti, tak ani nenávisti nezná člověk ze všech věcí, kterýž jsou před oblíčejem jeho. **2** Všecko se děje jedno stejně při všech; jedna a táz případnost jest spravedlivého jako bezbožného, dobrého a čistého jako nečistého, obětujícího jako toho, kterýž neobětuje, tak dobrého jako hříšníka, přisahajícího jako toho, kterýž se přísahy boji. **3** A toto jest přebídná věc mezi vším tím, což se děje pod sluncem, že případnost jedno stejná jest všechných, ovšem pak že srdce synů lidských plné jest zlého, a že bláznovství přídrží se srdce jejich, pokudž živí jsou, potom pak umírají, **4** Ačkoli ten, kterýž tovaryší se všechněmi živými, má naději, an psu živému lépe jest nežli lvu mrtvému. **5** Nebo žív vědí, že umíří mají, mrtví pak nevdí nic, aniž více mají odpлатy, protože v zapomenutí přišla památka jejich. **6** Anobrž i milování jejich, i nenávist jejich, i závist jejich zahynula, a již více nemají dílu na věky v žádné věci, kteráž se děje pod sluncem. **7** Nuže tedy jez s radostí chléb svůj, a pí s veselou myslí víno své, nebo již oblibuje Bůh skutky tvé. **8** Každého času at' jest roucho tvé bílé, a oleje na hlavě tvé necht' nemí nedostatku. **9** Živ bud's s manželkou, kterouž jsi zamiloval, po všecky dny života marnosti své, kterýž dán pod sluncem po všecky dny marnosti tvé; nebo to jest podíl tvůj v životě tomu a při práci tvé, kterouž vedeš pod sluncem. **10** Všecko, což by před se vzala ruka tvá k činění, podlé možnosti své konej; nebo není práce ani důmyslu ani

umění ani moudrosti v hrobě, do něhož se běřeš. (Sheol h7585)

11 A obrátil se, spatřil jsem pod sluncem, že ne záleží běh na rychlých, ani boj na udatných, nýbrž ani živnost na moudrých, ani bohatství na opatrních, ani přízeň na umělých, ale podlé času a příhody přihází se všechném. **12** Nebo tak nezná člověk času svého jako ryby, kteréž loveny bývají síti Škodlivou, a jako ptáci polapeni bývají osídlem; tak zlapání bývají synové lidští v čas zlý, když na ně připadá v náhle. **13** Také i tuto moudrost viděl jsem pod sluncem, kteráž za velikou byla u mne: **14** Bylo město malé, a v něm lidí málo, k němuž přitáhl král mocný, a obehnal je, zdělal proti němu násypy veliké. **15** I nalezen jest v něm muž chudý moudrý, kterýž vysvobodil to město moudrostí svou, ačkoli žádny nevpomenu na muže toho chudého. **16** Protož řekl jsem já: Lepší jest moudrost než síla, ačkoli moudrost chudého toho byla v pohrdání, a slov jeho neposlouchali. **17** Slov moudrých pokojně poslouchati sluší, raději než křiku panujícího mezi blázny. **18** Lepší jest moudrost než nástrojové váleční, ale nemoudrý jeden kazí mnoho dobrého.

10 Muchy mrtvé nasmrazují a nakažují mast apatekářskou; tak pro moudrost a slávu vzácného maličko bláznovství zohyďduje. **2** Srdce moudrého jest po pravici jeho, ale srdce blázna po levici jeho. **3** I tehdáž, když blázen cestou jde, srdce jeho nedostatek trpí; nebo všechném znáti dává, žeblázen jest. **4** Jestliže by duch toho,jenž panuje, povstal proti tobě, neopouštěj místa svého; nebo krotkost přítrž činí hřichům velikým. **5** Jest zlá věc, kterouž jsem viděl pod sluncem, totič neprozřetelnost, kteráž pochází od vrchnosti, **6** že blázen postaven bývá v důstojnosti veliké, a bohatí že v nízkosti sedávají. **7** Viděl jsem služebníky na koních, knížata pak, ana chodí pěšky jako služebníci. **8** Kdo kopá jámu, upadá do ní; a kdo boří plot, uštěkne jej had. **9** Kdo přenáší kamení, urazí se jím; a kdo štípá dříví, nebezpečenství bude mítí od něho. **10** Jestliže se ztupí žezezo, a nenabrousí-li ostří jeho, tedy síly přičiníti musí; ale mnohem lépe může to spravit moudrost. **11** Uštěkne-li had, než by zaklet byl, nic neprospějí slova zaklinače. **12** Slova úst moudrého jsou příjemná, ale rotvé blázna sehlcují jej. **13** Počátek slov úst jeho jest nemoudrost, a ostatek mluvení jeho pouhé bláznovství. **14** Nebo blázen mnoho mluví, ješto neví člověk ten, co budoucího jest. To zajisté, co bude po něm, kdo mu oznámí? **15** Práce blázňů k ustání je přívodí, nebo neumí ani do města trefiti. **16** Běda tobě, země, když král tvůj dítě jest, a knížata tvá ráno hodují. **17** Blahoslavěná jsi ty země, když král tvůj jest syn šlechetných, a knížata tvá, když čas jest, jídají pro posilnění, a ne pro opilství. **18** Ano pro lenost schází krov, a pro opuštění rukou kapává do domu. **19** Pro obveselení strojívají hody, a víno obveseluje život, peníze pak ke všemu dopomáhají. **20** Ani sám u sebe králi nezlořeč, ani v skryjích pokojé svého nezlořeč mocnějšímu; nebo pták nebeský donesl by hlas ten, a to, což křídla má, vyjivilo by řeč tvou.

11 Pouštěj chléb svůj po vodě, nebo po mnohých dnech najdeš jej. **2** Dej částku sedmi aneb i osmi, nebo nevíš, co zlého bude na zemi. **3** Když se naplňují oblakové, déšť na zem vydávají; a když padá dřevo na poledne aneb na půlnoci,

na kteréž místo padá to dřevo, tu zůstává. **4** Kdo šetří větru, nebude síti; a kdo hledí na husté oblaky, nebude žít. **5** Jakož ty nevíš, která jest cesta větru, a jak rostou kosti v životě těhotné, tak neznáš díla Božího, kterýž činí všecko. **6** Hned z jitra rozsíje símě své, a u večer nedávej odpočinutí ruce své; nebo ty nevíš, co jest lepšího, to-li či ono, čili obé jednostejně dobré jest. **7** Příjemněť jest zajisté světlo, a milá věc očima viděti slunce; **8** A však, by mnoho let žív jsa člověk, ve všech těch veselil by se, tedy rozpomenul-li by se na dny temnosti, jak jich mnoho bude, cožkoli přeběhlo, počte za marnost. **9** Radujž se tedy, mládenče, v mladosti své, a necht' té obveseluje srdce tvé ve dnech mladosti tvé, a chod' po cestách srdce svého, a podlé žádosti očí svých, než věz, že tě s tím se vším přivede Bůh na soud. **10** Anobrž odejmi hněv od srdce svého, a odvrát' zlost od těla svého; nebo dětinství a mladost jest marnost.

12 A pamatuj na stvořitele svého ve dnech mladosti své, prvě než nastanou dnové zlí, a přiblíží se léta, o nichž díš: Nemám v nich zažíbení; **2** Prvé než se zatmí slunce a světlo, a měsíc i hvězdy, a navráti se hustí oblakové po dešti; **3** V ten den, v kterémž se třísti budou strážní domu, a nakřiví se muži silní, a ustanou melící, proto že jich málo bude, a zatmí se ti, kteříž vyhledájí z oken, **4** A zavříny budou dvěře od ulice s slabým zvukem mlení, a povstanou k hlasu ptačímu, a přestanou všecky slabnosti zpěvu; **5** Ano i vysokosti báti se budou, a úrazu na cestě, a kvéstí bude mandlový strom, tak že i kobylnka těžká bude, a poruší se žádost; nebo běře se člověk do domu věčného, a chodit budou po ulici kvílící; **6** Prvé než se přetrhne provaz stříbrný, a než se rozrazí číše zlatá, a roztrží se věderce nad vrchovištěm, a roztrhne se kolo nad studnicí, **7** A navráti se prach do země, jakž prvě byl, duch pak navráti se k Bohu, kterýž jej dal. **8** Marnost nad marnostmi, řekl kazatel, a všecko marnost. **9** Čím pak byl kazatel moudřejší, tím více vyučoval lid umění, a rozvažoval, zptyoval, i složil množství přísloví. **10** Snažovaltě se kazatel vyhledati věci nejzádostivější, a napsal, což pravého jest, a slova věrná. **11** Slova moudrých podobná ostmům a hřebíkům vbitým, slova skladatelů, kteráž jsou vydána od pastýře jednoho. **12** A tak tedy jimi, synu můj, hojně dosti osvícen býti můžeš. Dělání knih mnohých žádného konce není, a čisti mnoho jest zemljení těla. **13** Summa všeho, což jsi slyšel: Boha se boj, a přikázaní jeho ostríhej, nebo na tom všecko člověku záleží. **14** Poněvadž všeliký skutek Bůh přivede na soud, i každou věc tajnou, budto dobrou, budto zlou.

Pieseò

1 Píseř nejpřednější z písni Šalomounových. **2** Ó by mne políbil políbením úst svých; nebo lepší jsou milosti tvé než víno. **3** Pro vůni masti tvé jsou výborné, mast rozitá jméno tvé; protože tě mladice milují. **4** Táhníž mne, a poběhnem za tebou. Uvedl mne král do pokojů svých, plésati a veseliti se v tobě budeme, a vychvalovat milosti tvé více než víno; upřímní milují tě. **5** Jsem černá, ale milostná, ó dcery Jeruzalémské, tak jako stanové Cedarští, jako opony Šalomounovy. **6** Nehledte na mne, žeť jsem snědá, nebo jsem obhořela od slunce. Synové matky mé rozplávě se proti mně, postavili mne, abych ostříhalu vinic, a vinice své nehlídala jsem. **7** Oznam mi ty, kteréhož miluje duše má, kde paseš? Kde dáváš odpočinutí o poledni? Nebo proč mám být tak jako pobehlá při stádích tovaryšů tých? **8** Jestliže nevíš, ó nejkrásši mezi ženami, vyjdi po šlepějších ovci, a pas kozlátku svá podlé obydli pastyrů. **9** Jízdě v vozích Faraonových připodobňuji tě, ó milostnice má. **10** Líce tvá okrášlena jsou ozdobami, a hrdlo tvé halžemi. **11** Ozdob zlatých nadéláme tobě s proměnami stíbrnými. **12** Dotud, dokudž král stolí, nardus můj vydává vůni svou. **13** Svažek mirry jest mi milý můj, na prsech mých odpočívaje. **14** Milý můj jest mirozen cyrový na vinicích v Engadi. **15** Aj, jak jsi ty krásná, přítelkyně má, aj, jak jsi krásná! Oči tvé jako holubičí mezi kadeří tvými, vlasy tvé jako stáda koz, kteréž vidíti na hoře Galád. **2** Zubové tvoji podobní stádu ovci jednostejných, když vycházejí z kupadla, z nichž každá mívá po dvém, a mezi nimiž není žádné neplodné. **3** Jako provázeck z hedbáví červeného dvakrát barveného rtvové tvoji, a řeč tvá ozdobná; jako kus jablka zrnatého židoviny tvé mezi kadeří tvými. **4** Hrdlo tvé jest jako věže Davidova, vystavená k chování zbroje, v níž na tisíce pavéz visí, vše štítu mužů udatných. **5** Oba tvé prsy jako dvé telátek bliženců smrň, jenž se pasou v kvítí. **6** Ažby zavítal ten den, a utekl by stínové, poodejdu k hoře mirrové a pahrbku kadidlovému. **7** Všecka jsi krásná, přítelkyně má, a není na tobě poškvurny. **8** Se mnou z Libánu, ó choti má, se mnou z Libánu půjdeš, a pohlediš s vrchu hory Amana, s vrchu Senir a Hermon, z peleší lvových a s hor pardových. **9** Jala jsi srdce mé, sestro má choti, jala jsi srdce mé jedním okem svým, a jedinou točenicí hrdla svého. **10** Jak utěšené jsou milosti tvé, sestro má choti! Jak vzácnější jsou milosti tvé než víno, a vůně masti tvých nade všecky vonné věci. **11** Strdí tekou rtvové tvoji, ó choti, med a mléko pod jazykem tvým, a vůně roucha tvého jako vůně Libánu. **12** Zahradu zamčená jsi, sestro má choti, vrchoviště zamčené, studnice započetěná. **13** Výstřelkové tvoji jsou zahradu stromů jablek zrnatých s ovocem rozkošným cypru a nardu, **14** Nardu s šafránem, prustvorce s skořicí, a s každým stromovím kadidlo vydávajícím, mirry a aloes, i s všelikými zvláštními věcmi vonnými. **15** Ó ty sám vrchoviště zahradní, studnice vod živých, a tekoucích z Libánu. **16** Věj, větríčku půlnocní, a příd!, větríčku polední, prověj zahradu mou, ať tekou vonné věci její, ať příjde milý můj do zahrady své, a jí rozkošné ovoce své.

2 Já jsem růže Sáronská, a lilium při dolinách. **2** Jako lilium mezi trním, tak přítelkyně má mezi pannami. **3** Jako jabloň mezi dřívím lesním, tak milý můj mezi mládenci. V stínu jeho žádostiva jsem byla seděti, a sedímt'; nebo ovoce jeho sladké jest ústům mým. **4** Uvedl mne na hody, maje za korouhev lásku ke mně. **5** Očerstvětež mne témi flašemi, posilte mne témi jablinky, nebo umlděvám milosti, **6** Levice jeho pod hlavou mou, a pravící svou objímá mne. **7** Zavazují' vás přisahou, dcery Jeruzalémské, skrze srny a laně polní, abyste nebudily a nevyrážely ze sna milého mého, dokudž by nechtěl. **8** Hlas milého mého, aj, onť se běre, skáče po těch horách, poskakuje na těch pahrbcích. **9** Podobný jest milý můj smrň aneb mladému jelenu; aj, on stoži za stěnou naší, vyhlédá z oken, patří skrze mříži. **10** Ozval se milý můj, a řekl mi: Vstaň, přítelkyně má, krásná má, a pod'. **11** Nebo aj, zima pomínila, prška přestala a odešla. **12** Kvítíčko se ukazuje po zemi, čas prozpěvování přišel, a hlas hrádky slyší se v krajině naší. **13** Fík vypustil holičky své, a réví rozkvětě vydalo vůni. Vstaní, přítelkyně má, krásná má, a pod'. **14** Holubíčko má, v rozsedlinách skalních, v skryši příkře, ukaž mi obličej svůj, nechat' slyším hlas tvůj; nebo hlas tvůj liby jest, a obličej tvůj žádostivý. **15** Zlapejte nám lišky, lišky malické, ješto škodu dělájí na vinicích, poněvadž vinice naše kvete. **16** Milý můj jest můj, a já jeho, jenž pase mezi liliem. **17** Ažby zavítal ten den, a utekl by stínové ti, navratíž se, připodobni se, milý můj, srně neb mladému jelenu na horách Beter.

3 Na ložci svém v noci hledala jsem toho, kteréhož miluje duše má. Hledala jsem ho, ale nenašla jsem ho. **2** Jíž

tedy vstanu, a zchodím město; po ryncích i po ulicech hledati budu toho, kteréhož miluje duše má. Hledala jsem ho, ale nenašla jsem ho. **3** Našla mne ponocní, kteríž chodí po městě. Viděl-liž jste toho, kteréhož miluje duše má? **4** A jakž jsem jich jen prominula, takž jsem našla toho, kteréhož miluje duše má. Chopila jsem ho, aniž ho pustím, až ho uvedu do domu matky své, a do pokojíka rodičky své. **5** Přisahou vás zavazuji, dcery Jeruzalémské, skrze srny a laně polní, abyste nebudily a nevyrážely ze sna milého mého, dokudž by sám nechtěl. **6** Která jest to, jenž vstupuje z pouště jako sloupové dymu, okouřena jsuc mirrou a kadidlem, dražším nad všeliký prach apatekářský? **7** Aj, lože Šalomounovo, okolo něhož šedesáte udatných z nejsilnějších Izraelských, **8** Vše vládnoucích mečem, vycvičených v boji, z nichž jeden každý má svůj meč při boku svém z příčiny strachu nočního. **9** Schranu vystavěl sobě král Šalomoun z dřív Libánského, **10** Při níž udělal sloupy stříbrné, dno zlaté a ponebí šarlatové, vnitřek pak jeho postlaný milostí dcer Jeruzalémských. **11** Vyjděte a pohledte, dcery Sionské, na krále Šalomouna v koruně, kterouž ho korunovala matka jeho v den oddávání jeho a v den veselí srdce jeho.

4 Aj, jak jsi ty krásná, přítelkyně má, aj, jak jsi krásná! Oči tvé jako holubičí mezi kadeří tvými, vlasy tvé jako stáda koz, kteréž vidíti na hoře Galád. **2** Zubové tvoji podobní stádu ovci jednostejných, když vycházejí z kupadla, z nichž každá mívá po dvém, a mezi nimiž není žádné neplodné. **3** Jako provázeck z hedbáví červeného dvakrát barveného rtvové tvoji, a řeč tvá ozdobná; jako kus jablka zrnatého židoviny tvé mezi kadeří tvými. **4** Hrdlo tvé jest jako věže Davidova, vystavená k chování zbroje, v níž na tisíce pavéz visí, vše štítu mužů udatných. **5** Oba tvé prsy jako dvé telátek bliženců smrň, jenž se pasou v kvítí. **6** Ažby zavítal ten den, a utekl by stínové, poodejdu k hoře mirrové a pahrbku kadidlovému. **7** Všecka jsi krásná, přítelkyně má, a není na tobě poškvurny. **8** Se mnou z Libánu, ó choti má, se mnou z Libánu půjdeš, a pohlediš s vrchu hory Amana, s vrchu Senir a Hermon, z peleší lvových a s hor pardových. **9** Jala jsi srdce mé, sestro má choti, jala jsi srdce mé jedním okem svým, a jedinou točenicí hrdla svého. **10** Jak utěšené jsou milosti tvé, sestro má choti! Jak vzácnější jsou milosti tvé než víno, a vůně masti tvých nade všecky vonné věci. **11** Strdí tekou rtvové tvoji, ó choti, med a mléko pod jazykem tvým, a vůně roucha tvého jako vůně Libánu. **12** Zahradu zamčená jsi, sestro má choti, vrchoviště zamčené, studnice započetěná. **13** Výstřelkové tvoji jsou zahradu stromů jablek zrnatých s ovocem rozkošným cypru a nardu, **14** Nardu s šafránem, prustvorce s skořicí, a s každým stromovím kadidlo vydávajícím, mirry a aloes, i s všelikými zvláštními věcmi vonnými. **15** Ó ty sám vrchoviště zahradní, studnice vod živých, a tekoucích z Libánu. **16** Věj, větríčku půlnocní, a příd!, větríčku polední, prověj zahradu mou, ať tekou vonné věci její, ať příjde milý můj do zahrady své, a jí rozkošné ovoce své.

5 Příseď' jsem do zahrady své, sestro má choti, sbírám mirru svou i vonné věci své, jím plášt svůj i med svůj, pijí víno své a mléko své. Jezte, přátelé, píte a hojně se napíte, moji milí. **2** Spávám', a však srdce mé bdí. Hlas milého mého,

tlukoucího: Otevři mi, sestro má, přítelkyně má, holubičko má, upírám má; nebo hlava má plná jest rosy, a kadeře mé krúpějí nočních. 3 Svlékla jsem sukni svou, kterakž ji obleků? Umyla jsem nohy své, což je mám káleti? 4 Milý můj sáhl rukou svou skrze dveře, a vnitřnosti mé pohnuly se ve mně. 5 I vstala jsem, abych otevřela milému svému, a aj, z rukou mých kapala mirra, i z prstů mých, mirra tekutá na rukovětech závory. 6 Otevřelat' jsem byla milému svému, ale milý můj již byl ušel, a pominul. Duše mábyla vyšla, když on promluvil. Hledala jsem ho, ale nenašla jsem ho; volala jsem ho, ale neozval se mi. 7 Nalezše mne strážní, kteří chodí po městě, zbili mne, ranili mne, vzali i rouchu mou se mne strážní zdí městských. 8 Zavazuj vás přísahou dcery Jeruzalémské, jestliže byste našly milého mého, co jemu povíte? Že jsem nemocná milostí. 9 Což má milý tvůj mimo jiné milé, ó nejkrásnější z žen? Co má milý tvůj nad jiné milé, že nás tak přísahou zavazuješ? 10 Milý můj jest bílý a červený, znamenítejší nežli deset tisíc jiných. 11 Hlava jeho jako ryži zlato, vlasy jeho kadeřavé, černé jako havran. 12 Oči jeho jako holubic nad stoky vod, jako v mléce umyté, stojící v slušnosti. 13 Líce jeho jako záhonkové vonných věcí, jako květové vonných věcí; rtové jeho jako lilium prýtičí mirru tekutou. 14 Ruce jeho prstenové zlatí, vysazení kamením drahým jako postavcem modrým; břicho jeho stkvělost slonové kosti zafiry obložené. 15 Hnátové jeho sloupové mramoroví, na podstavcích zlata nejčistšího založení; oblíče jeho jako Libán, výborný jako cedrové. 16 Ústa jeho přesladká, a všecken jest přežádostivý. Takový jest milý můj, takový jest přítel můj, ó dcery Jeruzalémské.

6 Kamže odšel milý tvůj, ó nejkrásnější z žen? Kam se obrátil milý tvůj? A hledati ho budeme s tebou. 2 Milý můj sstoupil do zahrady své, k záhonkům věci vonných, aby pásl v zahradách, a aby zbíral lilium. 3 Já jsem milého mého, a milý můj jest můj, který pase mezi lilium. 4 Krásná jsi, přítelkyně má, jako Tersa, pěkná jako Jeruzalém, hrozná jako vojsko s praporci. 5 Odvrat' oči své od patření na mne, nebo ony mne posiluj. Vlasy tvé jsou jako stáda koz, kteréž vidití v Galád. 6 Zubové tvoji jsou podobní stádu ovcí, když vycházejí z kupadla, z nichž každá mívá po dvém, a mezi nimiž není žádné neplodné. 7 Jako kus jablka zrnatého židoviny tvé mezi kadeři tvými. 8 Šedesáte jest královen, a osmdesáte ženin, a mladic bez počtu; 9 Jediná jest však má holubice, má upírám, jedinká při matce své, nepoškvrněná při své rodiče. Spatřivše ji dcery, blahoslavily ji, královny a ženiny chválily ji, řkouce: 10 Která jest to, kterouž viděti jako dennici, krásná jako měsíc, čistá jako slunce, hrozná jako vojsko s praporci? 11 Do zahrady vypravené sstoupila jsem, abych spatřila ovoce údolí, abych viděla, kvete-li vinny kmen, a pučí-li se jabloně zrnaté. 12 Nezvěděla jsem, a žádost má ponukla mne na vůz přednějších z lidu mého. 13 Navrat' se, navrat', ó Sulamitská, navrat' se, navrat', at' na té patříme. Co uzříte na Sulamitské? Jako zástup vojenský.

7 Jak jsou krásné nohy tvé v střevících, dcero knížecí! Okolek bedr tvých jako zápony, dílo ruku výborného řemeslníka. 2 Pupek tvůj koflík okrouhlý, ne bez nápoje; břicho tvé jako stoh pšenice obrostlý kvítím. 3 Oba tvé prsy jako dvé telátek bliženců

smích. 4 Hrdlo tvé jako věže z kostí slonových, oči tvé rybníci v Ezebon podlé brány Batrabbim, nos tvůj věže Libánská patřící k Damašku. 5 Hlava tvá na tobě jako Karmel, a vlasy hlavy tvé jako šarlat; i král přivázán byl na pavlačích. 6 Jak jsi ty krásná, a jak utěšená, ó milosti přerozkošná! 7 Ta postava tvá podobna jest palmě, a prsy tvé hroznům. 8 Řekl jsem: Vstoupím na palmu, dosáhnu vrchů jejich. Nechaž' tedy jsou prsy tvé jako hroznové vinného kmene, a vůně chřípí tvých jako jablek vonných. 9 Ústa tvá jako víno výborné, milá pro upírnost, působící, aby i těch, jenž spí, rtové mluvili. 10 Já jsem milého svého, a ke mně jest žádost jeho. 11 Pod', milý můj, vyjděme na pole, přenocujme ve vsech. 12 Ráno přivstaneme, na vinice pohledíme, kvete-li vinny kmen, již-li se ukázal začátek hroznů, kvetou-li jablka zrnatá, a tuť dám tobě milosti své. 13 Pěkná jablečka vydala vůni, a na dveřech našich všecky rozkoše nové i staré, milý můj, zachovala jsem tobě.

8 Ó bys byl jako bratr můj požívající prší matky mé, abych té naleznuc vrně, polibila, a nebyla zahanbena. 2 Vedla bych tě, a uvedla do domu matky své, a tu bys mne vyučoval; a jáť bych dala pítí vína strojeného, a mstu z jablek zrnatých. 3 Levice jeho pod hlavou mou, a pravící svou objímá mne. 4 Přísahou vás zavazuj, dcery Jeruzalémské, abyste nebudily a nevyrážely ze sna milého mého, dokudž by sám nechtěl. 5 Která jest to, jenž vstupuje z pouště, zpolohši na milého svého? Pod jabloní vzbudila jsem tě; tuť tebe počala matka tvá, tuť te počala rodička tvá. 6 Položíš mne jako pečet na srdece své, jako pečetní prsten na ruku svou. Nebo silně jest jako smrt milování, tvrdá jako hrob horlivost; uhlí její uhlí řeřavé, plamen nejprudší. (Sheol h7585) 7 Vody mnohé nemohly by uhasiti tohoto milování, aniž ho řeky zatopí. Kdyby někdo dáti chtěl všecken statek domu svého za takovou milost, se vším tím pohrnut by byl. 8 Sestru máme malíčkou, kteráž ještě nemá prší. Co učiníme s sestrou svou v den, v kterýž bude řeč o ní? 9 Jestliže jest zed, vzděláme na ní palác stříbrný; pakli jest dveřmi, obložíme je dskami cedrovými. 10 Já jsem zed, a prsy mé jako věže; takž jsem byla před očima jeho, jako nacházející pokoj. 11 Vinici měl Šalomoun v Balhamon, kteroužto pronajal strážným, aby jeden každý přinášel za ovoce její tisíc stříbrných. 12 Ale vinice má, kterouž mám, přede mnou jest. Mejž sobě ten tisíc, ó Šalomouna, a dvě stě ti, kteríž ostříhají ovoce jejího. 13 Ó ty, kteráž bydlíš v zahradách, přátelé pozoruj hlasu tvého, ohlašujž mi se. 14 Pospěš, milý můj, a připodobni se k srně nebo mladému jelenu, na horách vonných věcí.

Izaiáš

1 Vidění Izaiáše syna Amosova, kteréž viděl o Judovi a Jeruzalému, za dñů Uziáše, Jotama, Achasa a Ezechiáše, králů Judsckých. **2** Slyšte nebesa, a ušima pozoruj země, nebo Hospodin mluví: Syny jsem vychoval a vyyšil, oni pak strhli se mne. **3** Vůl zná hospodáře svého, a osel jesle pánů svých; Izrael nezná, lid můj nesrozumívá. **4** Ach, národe hříšný, lide obtížený nepravostí, símě zlostníků, synové nešlechetní, opustili Hospodina, pohrdli svatým Izraelským, odvrátili se zpět. **5** Proč, cím více biti býváte, tím více se odvracujete? Všecka hlava jest neduživá, a všecko srdce zemléné. **6** Od zpodku nohy až do vrchu hlavy není na něm místa celého, jen rána a zsinálost, a zbití zahnjené, aniž se vytlačuje, ani uvazuje, ani olejem zmékaje. **7** Země vaše spustla, města vaše vypálena ohněm; zemi vaši před vámi cizozemci zřírají, a v poušti' obracejí, tak jakž vše kazí cizozemci. **8** I zůstala dcera Sionská jako boudka na vinici, jako chaloupka v zahradě tykevné, a jako město zkažené. **9** Byť nám byl Hospodin zástupů jakkoli malička ostatků nezanechal, byli bychom jako Sodoma, byli bychom Gomoře podobni. **10** Slyšte slovo Hospodinovo, knížata Sodomská, ušima pozorujte zákona Boha našeho, lide Gomorský: **11** K čemu jest mi množství obětí vašich? dí Hospodin. Syt jsem zápalných obětí skopců a tuků krmných hovad, a krve volků a beránků a kozlů nejsem žádostiv. **12** Že přicházíte, abyste se ukazovali přede mnou, kdož toho z ruky vaší hledal, abyste šlapali síně mé? **13** Nepřinásejte více oběti oklamání. Kadění v ohavnosti mám, novměsíců a sobot a svolávání nemohu trpěti, (nepravost jest), ani shromáždění. **14** Novměsíců vašich a slavností vašich nenávidí duše má; jsou mi břemenem, ustal jsem, nesa je. **15** Protož, když rozprostíráte ruce vaše, skrývám oči své před vámi, a když množíte modlitbu, neslyším; ruce vaše krve plné jsou. **16** Umejte se, očistse se, odvrzte zlost skutků vašich od očí mých, přestaňte zle činiti. **17** Učte se dobré činiti, hledejte soudu, pozdvihněte potlačeného, dopomozte k spravedlnosti sirotku, zastaňte vdovy. **18** Podtež nu, a poukážme sobě, praví Hospodin: Budou-li hřichové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělej; budou-li červení jako šarlat, jako vlna budou. **19** Budete-li povolní a poslušní, dobré věci země jistí budete. **20** Pakli nebudete povolní, ale zpurní, od meče sežráni budete; nebo ústa Hospodinova mluvila. **21** Jak tě nevěstkou učiněno to město věrné, plné soudu! Spravedlnost přebývala v něm, nyní pak vražedníci. **22** Stříbro tvé obrátilo se v trůsky, víno tvé smíšeno s vodou. **23** Knížata tvá zpurná a tovaryši zlodějů, jeden každý z nich miluje dary, a dychtí po úplatcích; sirotku k spravedlnosti nedopomáhají, a pře vdovy před ně nepřichází. **24** Protož dí Pán, Hospodin zástupů, silný Izraelský: Aj, ját se potěším nad protivníky svými, a vymstím se nad nepřátele svými, **25** Když zase obrátm ruku svou na tě, až přepálím dočista trůsky tvé, a odejmu všecken cín tvůj, **26** A obnovím soudce tvé tak jako na počátku, a rádce tvé jako s prvu. A tu potom slouti budeš městem spravedlnosti, městem věrným. **27** Sion v soudu vykoupen bude, a kteříž zase uvedeni budou do něho, v spravedlnosti. **28** Setření pak

přestupníků a nešlechetných v náhle přijde, a kteříž opouštějí Hospodina, docela zahynou. **29** Nebo zahanbeni budete pro háje, ponichž jste toužili, a zastydíte se pro zahrady, kteréž jste sobě zvolili. **30** Budete zajisté jako dub, s něhož lístí prší, a jako zahrada, v níž vody nerůjí. **31** I bude nejsilnější jako koudel, a učinitel jeho jako jiskra; i bude to obé hořeti spolu, a nebude žádného, ještě by uhasit mohl.

2 Slovo, kteréž viděl Izaiáš syn Amosův o Judovi a Jeruzalému. **1** I stane se v posledních dnech, že utvrzena bude hora domu Hospodinova na vrchu hor, a vyyšena nad pahrbky, i pohnou se k ní všickni národové. **3** A půjdou lidé mnozí, říkajice: Podte, a vstupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova, a bude nás vyučovati cestám svým, i budeme choditi po stezkách jeho. Nebo z Siona vyjde zákon, a slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. **4** Ont' bude souditi mezi národy, a trestati bude lidi mnohé. I zkují meče své v motyky, a oštípy své v srpy. Nepozdvihne národ proti národu meče, a nebudou se více učiti boji. **5** Dome Jákobův, podtež, a chodime v světle Hospodinově. **6** Ale ty jsi opustil lid svůj, dům Jákobův, proto že jsou naplněni ohavnostmi národů východních, a jsou pověrní jako Filistinští, a smyšlínky cizozemců že sobě libují. **7** K tomu naplněna jest země jejich stříbrem a zlatem, tak že není konce pokladům jejich; naplněna jest země jejich i kořmi, vozům pak jejich počtu není. **8** Naplněna jest také země jejich modlami; klanějí se dílu rukou svých, kteréž učinili prstové jejich. **9** Klaní se obecný člověk, a poniže se i přední muž; protož neopouštěj jim. **10** Vejdi do skály, a skrej se v prachu před hrůzou Hospodinovou, před slávou důstojnosti jeho. **11** Tuť oči vysoké člověka sníženy budou, a skloněna bude vysokost lidská, ale Hospodin sám vyyšen bude v ten den. **12** Nebo den Hospodina zástupů se blíží na každého pyšného a zpínajícího se, i na každého vyyšeného, i bude ponížen, **13** I na všecky cedry Libánské vysoké a vyyšené, i na všecky duby Bázanské, **14** I na všecky hory vysoké, i na všecky pahrbky vyyšené, **15** I na všelikou věži vysokou, i na všelikou zed pevnou, **16** I na všecky lodí mořské, i na všecka malování slibná. **17** A sehnuta bude pýcha člověka, a snížena bude vysokost lidská, ale vyyšen bude Hospodin sám v ten den, **18** Modly pak docela vymizejí. **19** Tehdy půjdou do jeskyní skal a do roklí země, před hrůzou Hospodinovou a slávou důstojnosti jeho, když povstane, aby potřel zemi. **20** V ten den zavře člověk modly své stříbrné a modly své zlaté, kterýchž mu nadělali, aby se klaněl, totíž krtům a netopýřům. **21** I vejde do slují skal a do vysedlin jejich před hrůzou Hospodinovou, a před slávou důstojnosti jeho, když povstane, aby potřel zemi. **22** Přestaňtež doufatí v čě jehož dýchání v chřípách jeho jest. Nebo zač má jmín být!

3 Nebo aj, Pán, Hospodin zástupů, odejme od Jeruzaléma a Judy hůl a podporu, všelijakou hůl chleba a všelikou podporu vody, **2** Silného i muže válečného, soudce i proroka, mudrce i starce, **3** Padesátníka i počestného, i rádci, i vtipného řemeslníka, i výmluvného, **4** A dám jim děti za knížata; děti, praví, panovati budou nad nimi. **5** I bude ssužovati v lidu jeden druhého, a bližní bližního svého; zpurně se postaví dítě proti starci, a chaterný proti vzácnému. **6** Pročež se chopí

jeden každý bratra svého z domu otce svého, a dí: Máš oděv, knížetemnaším budeš, a pád tento zdrž rukou svou. 7 Ale on přišahne v ten den, řka: Nebudut' vázati těch ran, nebo v domě mém není chleba ani oděv; neustanovujež mne knížetem lidu. 8 Nebo se oboří Jeruzálém, a Juda padl, proto že jazyk jejich a skutkové jejich jsou proti Hospodinu, k dráždění očí slávy jeho. 9 Nestydatost tváří jejich svědčí proti nim; hřich zajisté svůj jako Sodomští ohlašují, a netají. Běda duší jejich, nebo sami na sebe uvodí zlé. 10 Rcte spravedlivému: Dobře bude; nebo ovoce skutků svých jistí bude. 11 Ale běda bezbožnému, zle bude; nebo odpalata rukou jeho dána jemu bude. 12 Lidu mého knížata jsou děti, a ženy panují nad ním. Lide můj, kteříž tě vodí, svodí tě, a cestu stezek tvých ukrývají. 13 Stojíš Hospodin k rozsudku, stojíš, pravíš, k rozsudku s lidmi. 14 Hospodin k soudu přijde proti starším lidu svého a knížatům jejich, a dí: Vy jste pohubili vinici mou, loupež chudého jest v domích vašich. 15 Proč vy nuzíte lid můj, a tváře chudých zahanbujete? praví Pán, Hospodin zástupů. 16 I dí Hospodin: Proto že se pozdvihují dcery Sionské, a chodí s vytaženým krkem, a pasou očima, protulujíce se, a zdrobna krájejíce, i nohami svýma lákají, 17 Protož okydne Pán prašivinu vrch hlavy dcer Sionských, a Hospodin hanbu jejich obnáší. 18 V ten den odejme Pán okrasu těch nástrah, totiž paučníky a halže, 19 Jablka zlatá a spinadla a čepce, 20 Biréty a zápony, tkanice, punty a náušnice, 21 Prsteny a náčelníky, 22 Proměnná roucha, i pláštky, i roušky, i vačky, 23 I zrcadla, i čechlíky, i věnce, i šlojíře. 24 A budeť místo vonných věcí hnis, a místo pasů roztržení, a místo strojení kadeří lysina, a místo širokého podolku bude přepásání pytlem, obhoření pak místo krásy. 25 Muži tvoji od meče padnou, a silní tvoji v boji. 26 I budou plakati a kvílití brány jeho, a spustlý na zemi seděti bude.

4 I chopí se sedm žen muže jednoho v ten den, a řeknou: Chléb svůj jistí budeme, a rouchem svým se odíváti, toliko at po tobě se jmennujeme; odejmi pohanění naše. 2 V ten den bude výstřelek Hospodinův ušlechtilý a slavný, a plod země výtečný a krásný, totiž ti, kteříž zachováni budou z Izraele. 3 I stane se, že kdož bude zanechán na Sionu, a pozůstaven bude v Jeruzálémě, svatý slouti bude, každý, kdož jest zapsán k životu v Jeruzálémě, 4 Když Pán smyje nečistotu dcer Sionských, a krev Jeruzálema vyplákne z něho v duchu soudu a v duchu horlivosti. 5 A stvoří Hospodin nad každým obydlim hory Sion, a nad každým shromážděním jejím oblak ve dne, a dým a blesk plápolajícího ohně v noci; nebo nad všecku slávu bude zastření. 6 A bude stánkem k zastěnování ve dne před horkem, a za útočiště a skryši před přívalem a deštěm.

5 Zpívati již budu milému svému píseř milého svého o vinici jeho: Vinici má milý můj na vrchu úrodném. 2 Kterouž ohradil, a kamení z ní vybral, a vysadil ji vinným kmenem výborným, a ustavěl věži v prostředí ní, také i pres udělal v ní, a očekával, aby nesla hrozny, ale vydala plané víno. 3 Nyní tedy, obyvatelé Jeruzálemtí a muži Judští, sudte medle mezi mnou a vinici mou. 4 Což ještě činěno být mělo vinici mé, ještě bych jí neučinil? Proč, když jsem očekával, aby nesla hrozny, plodiila plané víno? 5 A protož oznámím vám, co já učiním vinici své:

Odejmu plot její, a přijde na spuštění; rozborím hradbu její, a přijde na pošlapání. 6 Zapustím ji, nebude řezána, ani kopána, i vzroste na ní bodláči a trní; oblakům také zapovím, aby nevydávali více na ni deště. 7 Vinice zajisté Hospodina zástupů dům Izraelský jest, a muži Judští révové milí jemu. Očekával pak soudu, a aj, nátk; spravedlnost, a aj, křik. 8 Běda vám, kteříž připojujete dům k domu, a pole s polem spojujete, tak že místa jiným není, jako byste sami rozsazeni byli k přebývání u prostřed země. 9 V uší mé řekl Hospodin zástupů: Jistě žeť domové mnozí zpustnou, velicí a krásní bez obyvatele budou. 10 Nadto deset dílců viničních vydá láhvici jednu, a semena chomer vydá efi. 11 Běda tém, kteříž ráno vstávajíce, chodí po opilství, a trvají při tom do večera, až je víno i rozpaluje. 12 A harfa, loutna a buben, a písťalka, a víno bývá na hodech jejich; na skutky pak Hospodinovy nehledí, a díla rukou jeho nespátrají. 13 Protož v zajetí půjde lid můj, nebo jest bez umění, a slavní jeho budou hladovití, a množství jeho žízní usvadne. 14 Pročež rozšířilo i peklo hrdlo své, a rozedřelo nad míru ústa svá, i sstoupí do něho slavní její a množství její, i hluk její, i ti, kteříž se veselí v ní. (Sheol h7585) 15 A tak sehnut bude člověk, a ponízen muž, a oči pyšných sníženy budou, 16 Hospodin pak zástupů vyvýšen bude v soudu, a Bůh silný a svatý ukáže se svatý v spravedlnosti. 17 I pásti se budou beránkové podlé obyčeje svého, a ostatky těch tučných, navrátíce se, jistí budou. 18 Běda tém, kteříž táhoun nepravost za provazy marnosti, a jako provazem u vozu hřich; 19 Kteříž říkají: Nechat' pospiši, a nemešká dílem svým, abychom viděli, a nechat' se přiblíži, a přijde rada toho Svatého Izraelského, abychom zvěděli. 20 Běda tém, kteříž říkají zlému dobré, a dobrému zlé, kladouce tmu za světlo, a světlo za tmu, pokládajíce hořké za sladké, a sladké za hořké. 21 Běda tém, kteříž jsou moudří sami u sebe, a vedle zdání svého opatrní. 22 Běda tém, kteříž jsou silní ku pití vína, a muži udatní k smíšení nápoje opojného; 23 Kteříž spravedlňují bezbožného pro dary, spravedlnost pak spravedlivých odjmají od nich. 24 Z té příčiny, jakož plamen ohně zřírá strniště, a plevy plamen v nic obraci, tak kořen jejich bude jako shnilina, a květ jejich jako prach vzejde; nebo zavrhlí zákon Hospodina zástupů, a řečí svatého Izraelského pohrdli. 25 Pročež rozpáví se prchlivostí Hospodin na lid svůj, a vztáh ruku svou na něj, porazil jej, tak že se hory zaťáslly, a těla mrtvá jejich jako hnůj u prostřed ulic. V tom však ve všem neodvrátila se prchlivost jeho, ale předce ruka jeho jest vztázená. 26 Nebo vyzdvíhne korouhev národu dalekému, a zahvízdne nař od končin země, a aj, rychle a prudce přijde. 27 Žádného ustalého ani klesajícího nebude mezi nimi; nebude dřímati ani spáti, aniž se rozepne pás bedr jeho, aniž se strhá řemen obuví jeho. 28 Střely jeho ostré, a všecka lučiště jeho natažená; kopyta koňů jeho jako škřemen souzena budou, a kola jeho jako vichřice. 29 Řvání jeho jako řvání lva, a řváti bude jako lvíčata; a mumlati bude, a pochyť loupež a uteče, aniž bude, kdo by vyděl. 30 A zvučeti bude nad ním v ten den, jako zvučí moře. Tehdy pohledíme na zemi, a aj, mrákota a úzkost; nebo se i světlo zatmí při pohubení jejím.

6 Léta, kteréhož umřel král Uziáš, viděl jsem Pána sedícího na trůnu vysokém a vyzdviženém, a podolek jeho naplňoval

chrám. 2 Serafínové stáli nad ním. Šest křídel měl každý z nich: dvěma zakrýval tvář svou, a dvěma přikrýval nohy své, a dvěma létal. 3 A volal jeden k druhému, říkaje: Svatý, svatý, svatý Hospodin zástupů, plná jest všecka země slávy jeho. 4 A pohnuly se podvoje veřejí od hlasu volajícího, a dům plný byl dymu. 5 I řekl jsem: Běda mně, jižť zahynu, proto že jsem člověk poškvrněn rty maje, k tomu u prostřed lidu rty poškvrněné majícího bydlím, a že krále Hospodina zástupů viděly oči mé. 6 I přiletěl ke mně jeden z serafínů, maje v ruce své uhel řeřavý, kleštěmi vztáty z oltáře, 7 A dotekl se úst mých, a řekl: Aj hle, dotekl se uhel tento úst tvých; nebo odešla nepravost tvá, a hřich tvůj shlagen jest. 8 Potom slyšel jsem hlas Pána říkoucího: Koho pošli? A kdo nám půjde? I řekl jsem: Aj já, pošli mne. 9 On pak řekl: Jdi, a rci lidu tomu: Slyšte slyšice, a nerozumějte, a hledte hledíce, a nepoznávejte. 10 Zatvrď' srdce lidu toho, a uši jeho zacpej, a oči jeho zavří, aby neviděl očima svýma, a ušíma svýma neslyšel, a srdcem svým nerozuměl, a neobrátil se, a nebyl uzdraven. 11 A když jsem řekl: Až dokud, Pane? i odpověděl: Dokudž' nezpustnou města, tak aby nebylo žádného obyvatele, a domové, aby nebylo v nich žádného člověka, a země docela nezpustne, 12 A nevzdálí Hospodin všelikého člověka, a nebude dokonalého způštění u prostřed země; 13 Dokudž' ještě v ní nebude desateré zhouby, a teprv zkažena bude. Ale jakož ono jilmoví, a jako doublí onoho náspu podporou jest, tak símě svaté jest podpora její.

7 I stalo se za dnů Achasa syna Jotamova, syna Uziáše, krále Judského, že přitáhl Rezin král Syrský, a Pekach syn Romeliáše, krále Izraelského, k Jeruzalému, aby bojoval proti němu, ale nemohl ho dobyti. 2 I oznameno jest domu Davidovu v tato slova: Spikla se země Syrská s Efraimem. Pročež pohnulo se srdce jeho, i srdce lidu jeho, tak jako se pohybuje dříví v lese od větru. 3 Tedy řekl Hospodin Izaiášovi: Vyjdí nyní vstří Achasovi, ty a Sear Jašub syn tvůj, až na konec struhy rybníka hořejšího, k silnici pole valchářova, 4 A díl jemu: Šerť se, abys se nekormoutil. Neboj se, a srdce tvé nechat' se neděsí dvou ostatků hlavní těch kouřících se, před rozpáleným hněvem Rezinovým s Syrskými, a syna Romeliášova, 5 Proto že zlou radu složili proti tobě Syrský, Efraim a syn Romeliášův, říkouce: 6 Táhněme proti zemi Judské, a vyležme ji, a odtrhněme ji k sobě, a ustavme krále u prostřed ní syna Tabealova. 7 Toto praví Panovník Hospodin: Nestanet' se a nebude toho. 8 Nebo hlava Syrské země jest Damašek, a hlava Damašku Rezin, a po šedesáti pěti letech potřin bude Efraim, tak že nebude lidem. 9 Mezi tím hlava Efraimova Samaří, a hlava Samaří syn Romeliášův. Jestliže nevěříte, jistě že neostojíte. 10 I mluvil ještě Hospodin k Achasovi, řka: 11 Požádej sobě znamení od Hospodina Boha svého, bud' dole hluboko, aneb na hoře vysoko. 12 I řekl Achas: Nebudu prositi, aniž budu pokoušeti Hospodina. 13 Tedy řekl prorok: Slyšte nyní, dome Davidův, ještě-liž jest vám málo, lidem býti k obtížení, že i Bohu mému k obtížení jste? 14 Protož sám Pán dá vám znamení: Aj, panna počne, a porodí syna, a nazaví jméno jeho Immanuel. 15 Máslo a med jisti bude, až by uměl zavrci zlé, a vyvoliti dobré. 16 Nýbrž prvé než bude uměti dítě to zavrci zlé a vyvoliti dobré,

opuštěna bude země, kteréž nenavidíš pro dva krále její. 17 Na tebe pak přivede Hospodin, a na lid tvůj, i na dům otce tvého dny, jakýž nebylo ode dne, v němž odstoupil Efraim od Judy, a to skrze krále Assyrského. 18 Nebo stane se v ten den, že pošepce Hospodin muchám, kteréž jsou při nejdalších řekách Egyptských, a včelám, kteréž jsou v zemi Assyrské. 19 I přijdu, a usadí se všickni ti v údolích pustých a v děrách skalních, i na všech chraťinách i na všech stromích užitečných. 20 V ten den oholí Pán tou břitvou najatou, (skrize ty, kteříž za řekou jsou, skrze krále Assyrského), hlavu a vlasy noh, ano také i bradu do čista sholí. 21 I bude tehdáž, že sotva člověk zachová kravíčku neb dvě ovce, 22 Avšak pro množství mléka, kteréhož nadojí, jisti bude máslo. Máslo zajisté a med jisti bude, kdožkoli v zemi bude zanechán. 23 Bude také v ten čas, že každé místo, na němž jest tisíc kmenů vinných za tisíc stříbrných, trním a hložím poroste. 24 S střelami a lucištěm tudy jítí musí; hložím zajisté a trním zaroste všecka země. 25 Všecky pak hory, kteréž motykou kopány býti mohou, nebudou se báti hloží a trní; nebo budou za pastviště volům, a bravům ku pošlapání.

8 I řekl mi Hospodin: Vezmi sobě knihu velikou, a napiš na ní písmem lidským: K rychlé kořisti pospíchá loupežník. 2 I vzal jsem sobě za svědky věrné Uriáše kněze, a Zachariáše syna Jeberechiášova. 3 V tom přistoupil jsem k prorokyni, kteráž počala, a porodila syna. I řekl mi Hospodin: Dej mu jméno: K rychlé kořisti pospíchá loupežník. 4 Nebo prvé než bude uměti dítě to volati: Otče můj, matko má, odejmě zboží Damašské a loupeže Samařské lid krále Assyrského. 5 I to ještě mluvil Hospodin ke mně, řka: 6 Poněvadž pohrđl lid ten vodami Siloe tiše tekoucími, raduje se z Rezina a syna Romeliášova, 7 Protož aj, Pán uvede na ně vody, řeky násilné a mnohé, totiž krále Assyrského, a všecku slávu jeho, tak že vystoupí ze všech toků svých, a půjde nad všecky břehy své. 8 Půjde i přes Judu, rozleje se a rozejde, až k hrdu dosáhne, a roztažená křídla jeho naplní širokost země tvé, ó Immanueli. 9 Puntujtež se lidé, však potříni budete, (nýbrž pozorujte všickni v daleké zemi), přepaše se, však potříni budete, přepaše se, však potříni budete. 10 Vejděte v radu, a zrušena bude, mluvte slovo, a neostojíť; nebo s námi jest Bůh silný. 11 Tak zajisté mluvil Hospodin ke mně, ujav mne za ruku, a dav mi výstrahu, abych nechodil cestou lidu tohoto, řka: 12 Neříkejte: Sputování, když lid ten praví: Sputování; aniž se jako oni strachujte, nerci-li, abyste se děsíti měli. 13 Hospodina zástupů samého posvěcuje; on budiž bázeň vaše i strach váš. 14 A budet' vám i svatyní, kamenem pak urážky a skalou pádu oběma domům Izraelským, osídlem a léčkou i obyvatelům Jeruzalémským. 15 I urazí se o to mnozí, a padnou, a potříni budou, aneb zapletouce se, popadeni budou. 16 Zavaž osvědčení, zapečet' zákon mezi učedníky mými. 17 Pročež očekávati budu na Hospodina, kterýž skryl tvář svou od domu Jakobova; na něj, praví, čekati budu. 18 Aj, já a dítky, kteréž mi dal Hospodin, na znamení a zázraky v Izraeli od Hospodina zástupů, kterýž přebývá na hoře Sion. 19 Jestliže by vám pak řekli: Dotazujte se na hadačích a věštících, kteríž šepcí a šveholí, rcete: Nemá-liž se lid na Bohu svém dotazovati? K mrtvým-liž místo živých má se utíkatí? 20 K zákonu a svědectví

Pakli nechtí, nechat' mluví vedlé slova toho, v němž není žádné záře, 21 Až by každý toulati se musil, zbědovaný jsa a hladovitý. I stane se, že se bude, hladovitý jsa, sám v sobě zlobiti, a zločečti králi svému a Bohu svému, bud'že zhůru pohledí, 22 Bud'že na zemi popatří, a aj, všudy ssouzení a tma, mrákota, bída i nátlisk v temnostech.

9 A však ne tak obklíčí mrákota té země, kteráž ssouzena bude, jako když se ponejprv nepřítel dotkl země Zabulon a země Neftalím, ani jako potom, když více obtíží, naproti moři, při Jordánu Galilei lidhou. 2 Nebo lid tento chodě v temnostech, uzří světlo veliké, a bydlícím v zemi stínu smrti světlo zastkví se. 3 Rozmnožil jsi tento národ, ale nezveličils veselé. A však veseliti se budou před tebou, tak jako se veselí ve žni, jako se radují, když dělí kořisti, 4 Když jho břemene jeho a prut ramene jeho, hůl násilníka jeho polámeš, jako za dnů Madianských, 5 Kdyžto všickni bojovníci předěšení, a roucha ve krvi zbrocena, ano což hořeti mohlo, i ohněm spáleno. 6 Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížetství na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoji. 7 K rozmniožování pak toho knížetství a pokoje, jemuž nebude konce, sedne na stolici Davidově, a na království jeho, až je i v rád uvede, a utvrdí v soudu a v spravedlnosti, od tohoto času až na věky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní. 8 Slovo poslal Pán Jákobovi, a padlo v Izraeli. 9 A zvít všecken lid, Efraim, i obyvatelé Samařští, kteríž v pýše a vysokomyslnosti srdce říkají: 10 Padly cihly, ale my tesaným kamenem stavěti budeme; planí fíkové podřati jsou, a my to v cedry směníme. 11 Ale zvýší Hospodin protivníky Rezinovy nad něj, a nepřátely jeho svolá, 12 Syrské po předu, a Filistinské po zadu. I budou žráti Izraele celými ústy, aniž ve všem tom odvrátí se prchlivost jeho, ale ruka jeho předce bude vztázená. 13 Protože se lid ten nenavrací k tomu, kterýž jej bije, a Hospodina zástupů nehledají, 14 Protož odetne Hospodin od Izraele hlavu i ocas, ratolest i síť jednoho dne. 15 (Stařec a vzácný člověk, onť jest hlava, prorok pak, kterýž učí lži, onť jest ocas.) 16 Nebo vůdcové lídu tohoto jsou svůdcové, a kteríž se jim vésti dadí, zhynuli. 17 Protož z mládenců jeho nepotěší se Pán, a nad sirotky a vdovami jeho nesilituje se; nebo všickni jsou pokryti a zločinci, a každá ústa mluví nešlechetnost. Aniž ve všem tom odvrátí se prchlivost jeho, ale předce ruka jeho bude vztázená. 18 Nebo roznicena jsouc jako oheň bezbožnost, bodláči a trní pálí, potom zapálí i houště lesu; pročež rozptýleni budou jako dým u povětrí. 19 Pro hněv Hospodina zástupů zatmí se země, a ten lid bude jako pokrm ohně. Žádný ani bratra svého šanovati nebude, 20 Ale krájejše sobě po pravé straně, však lačněti bude, a zázírajše po levé, však nenasytí se. Jeden každý maso ramene svého žráti bude, 21 Manasses Efraima a Efraim Manessesesa, oba pak spolu proti Judovi budou. Ve všem tom však neodvrátí se prchlivost jeho, ale předce ruka jeho bude vztázená.

10 Běda těm, kteríž ustanovují práva nepráv, a spisovatelům, kteříž těžkosti spisují, 2 Aby odstrkovali nuzné od soudu, a vydírali spravedlnost chudých lidu mého, vdovy aby byly kořist jejich, a sirotky aby loupili. 3 I což učiníte v den navštívění a zpuštění, kteréž zdaleka přijde? K komu se o pomoc utečete? A

kde zanecháte slávy své, 4 By nemusila skloniti se mezi vězni, a mezi zbitými klesnouti? Ve všem tom neodvrátí se prchlivost jeho, ale předce ruka jeho bude vztázená. 5 Běda Assurovi, metle hněvu mého, ačkoli hůl rozhněvání mého jest v rukou jeho, 6 A na národ ošemetný pošli jej, a o lidu hněvu mého přikáži jemu, aby směle bral kořisti, a loupil bez milosti, a položil jej v pošlapání jako bláto na ulicích. 7 Ale on ne tak se bude domnívati, ani srdce jeho tak mysliti bude; nebo srdce jeho jest hubiti a pléniti národy mnohé. 8 Nebo řekne: Zdalíž knížata má nejsou také i králové? 9 Zdalíž jako Charkemis není Chalno? Zdalíž není jako Arfad Emat? Zdalíž není jako Damašek Samaří? 10 Jakož nalezla ruka má království bohů, ješto rytiny jejich byly nad Jeruzalémských a Samařských, 11 Zdalíž jako jsem učinil Samaří a modlám jeho, tak neučiním Jeruzalému a obrazům jeho? 12 I stanet' se, když dokoná Pán všecko dílo své na hoře Sion a v Jeruzalémě, že navštívím ovoce pyšného srdce krále Assyrského, a nádhernost vysokých očí jeho. 13 Nebo řekne: V sile ruky své to jsem vykonal, a v moudrosti své; nebo jsem rozumný byl, a odjal jsem meze národů, a poklady jejich jsem vzebral, a strhl jsem dolů, jako mocný, obyvatele. 14 Anobrž jako hnizdo nalezla ruka má zboží národů, a jako zbrána bývají vejce opuštěná, tak všecku zemi já jsem sebral, aniž byl, kdo by křídlem hnul, aneb otevřel ústa a siptěl. 15 Zdalíž se bude sekera velebiti nad toho, kdož ní seká? Zdalíž se honositi bude pila nad toho, kdož ní tře? Jako by se zpínalá metla proti tomu, kdož by ji zdvihl; jako by se chlubila hůl, že není dřevem. 16 Protož poše Pán, Hospodin zástupů, na vytýlé jeho vyzáblost, a po zpodku slávu jeho prudce zapálí, jako silný oheň. 17 Nebo světlo Izraelovo bude ohněm, a Svatý jeho plamenem, i spálí a sžíře trní i bodláči jeho jednoho dne. 18 Též spanilost lesu jeho, i úrodných polí jeho, od duše až do těla, všecko vyhubí. I stane se, že předěšený jsa, bude utíkat. 19 A pozůstalého dříví lesu jeho malý počet bude, tak že by je mohlo dítě popsat. 20 I stane se v ten den, nebudou více ostatkové Izraelští a pozůstalí z domu Jákobova zpoléhati na toho, kdož je tepe, ale zpoléhati budou na Hospodina, Svatého Izraelského v pravdě. 21 Ostatkové obrátí se, ostatkové Jákobovi k Bohu silnému, reku udatnému. 22 Nebo byť bylo lidu tvého, Izraeli, jako písku mořského, ostatkové jeho obrátí se. Pohubení uložené rozhojní spravedlnost. 23 Pohubení, pravím, a to jisté, Pán, Hospodin zástupů, učiní v prostřed vší této země. 24 Protož takto praví Pán, Hospodin zástupů: Neboj se Assyrského, lide můj, kterýž přebýváš na Sionu. Prutem umrská tě, a holí svou opřáhne na tebe na cestě Egyptské. 25 Po maličkém zajistě času dokoná se hněv a prchlivost má k vyhlazení jich. 26 Nebo vzbudí na něj Hospodin zástupů bič, jako porážku Madianských na skále Goréb, a jakož pozdvihl holi své na moře, tak jí pozdvihne na něj, na cestě Egyptské. 27 I stane se v ten den, že složeno bude břímě jeho s ramene tvého, a jho jeho s šíje tvé, nýbrž zkaženo bude jho od přítomnosti pomazaného. 28 Přítahne do Aiat, přejde přes Migron, v Michmas složí nádobí svá. 29 Projdou průchod, v Gabaa budou mítí hospodu k přenocování; ulekne se Ráma, Gabaa Saulovo uteče. 30 Naříkej hlasem svým, město Gallim, at' se slyší v Lais: Ach, ubohá Anatot. 31 Pohně se Madmena, obyvatelé Gábim schopí se. 32 Ještě

téhož dne zastavě se v Nobe, pohrozí rukou svou hoře dcery Sionské, pahrbku Jeruzalémskému. 33 Aj, Panovník Hlavnin zástupů oklestí vší silou ratolesti, ty pak, kteríž jsou vysokého zrostu, podetne; i budou vysocí sníženi. 34 Vyská též houšť lesů sekera, i Libán od velikomocného padne.

11 Ale vyjdeť proutek z pařezu Izai, a výstřelek z kořenů jeho vyroste, a ovoce ponese. 2 Na němž odpočíne Duch Hlavninův, Duch moudrosti a rozumnosti, Duch rady a síly. Duch umění a bázně Hlavninovy. 3 A bude stižitelný v bázni Hlavninově, a nebudet' podlé vidění očí svých souditi, ani podlé slyšení uší svých trestati. 4 Ale souditi bude chudé podlé spravedlnosti, a v pravosti trestati tiché v zemi. Bítí zajisté bude zemi holí úst svých, a duchem rtů svých zabije bezbožného. 5 Nebo spravedlnost bude pasem bedr jeho, a pravda přepásaním ledví jeho. 6 I bude bydliť vlk s beránkem a pardus s kozlákem ležeti; tolíkéž tele a lvíče i krmný dobytek spolu budou, a malé pacholátko je povede. 7 Také i kráva a nedvědice spolu pásti se budou, a plod jejich spolu ležeti, lev pak jako vůl plevy jistí bude. 8 A lítý nad nad děrou pohrávati bude s dítětem prsi požívajícím, a to, kteréž ostaveno jest, směle sáhne rukou svou do díry bazališkovy. 9 Neuškodí, aniž zahubí na vší mé hoře svaté; nebo země naplněna bude známostí Hlavnina, tak jako vodami moře naplněno jest. 10 A budeť v ten den, že na kořen Izai, kteríž stane za korouhev národům, pohané pilně ptati se budou; nebo odpočívání jeho bude slavné. 11 I bude v ten den, že přičiní Pán po druhé ruky své, aby shledal ostatky lidu svého, což jich zanecháno bude od Assura, a od Egypta, a od Patros, a od Chus, a od Elam, a od Sinear, a od Emat, a od ostrovů mořských. 12 A vyzdvihne korouhev mezi pohany, a sběre zahaněná Izraelské, a rozptýlené Judovy shromáždí ode čtyř stran země. 13 I přestane nenávist Efraimova, a nepřátele Judovi vyhlazení budou. Efraim nebude nenáviděti Judy, a Juda nebude ssužovati Efraima. 14 Ale vletí na rameno Filistinských k západu, a spolu loupiti budou národy východní. Na Idumejské a Moábské sáhnu rukou svou, a synové Ammon poslouchati jich budou. 15 Zkazí též Hlavnin zátoku moře Egyptského, a vztáhne ruku svou na řeku v prudkosti větru svého, a rozrazí ji na sedm potůčků, a učiní, aby je v obuví přejítí mohli. 16 I bude silnice ostatkům lidu toho, kteríž zanechán bude od Assyrských, jako byla Izraelovi v ten den, když vycházel z země Egyptské.

12 I díš v ten den: Oslavovati tě budu, Hlavnine, proto že by hněviv na mne, odvrátil jsi prchlivost svou, a utěšil jsi mne. 2 Aj, Bůh silný spasení mé, doufati budu, a nebudu se strašiti; nebo síla má a píšeň a spasení mé jest Bůh Hlavnin. 3 I budete vážiti vody s radostí z studnic toho spasení, 4 A řeknete v ten den: Oslavujte Hlavnina, vzývejte jméno jeho, známé čiňte mezi lidmi skutky jeho, připomínejte, že vyvýšené jest jméno jeho. 5 Žalmy zpívejte Hlavninu, nebo veliké věci učinil; a to známé bud' po vší zemi. 6 Prokříkní a zpívej, obyvatelkyně Sionská, nebo veliký jest u prostřed tebe Svatý Izraelský.

13 Brímě Babylonu, kteréž viděl Izaiáš syn Amosův. 2 Na hoře vysoké vyzdvihňete korouhev, povýšte hlasu k nim, dejte návěští rukou, at' vejdu do bran knížecích. 3 Já jsem

přikázel posvěceným svým, povolal jsem také i udatných reků svých k vykonání hněvu svého, veselících se z vyvýšení mého. 4 Hlas množství na horách, jakožto lidu mnohého, hlas a zvuk království a národů shromážděných: Hlavnin zástupů sbírá vojsko k válce. 5 Táhnou z země daleké od končin nebes. Hlavnin a osudí prchlivosti jeho, aby poplnil všecku zemi. 6 Kvélte, nebo blízko jest den Hlavninův, jako zpuštění od Všemohoucího přijde. 7 A protož všeliké ruce oslabnou, a všeliké srdce člověka rozplyne se. 8 I budou předěšeni, svíráni a bolesti je zachvátí, jako rodička stonati budou; každý nad blížním svým užasne se, tváře jejich k plameni podobné budou. 9 Aj, den Hlavninův přichází přísný, a zůřivost a rozpálení hněvu, aby obrátil tu zemi v poušť, a hříšníky její z ní vyhladil. 10 Nebo hvězdy nebeské a planety jejich nedopustí svítiti světu svému; zatmí se slunce při vycházení svém, a měsíc nevydá světla svého. 11 A navštívím na okršliku země zlost, a na bezbožných nepravost jejich; a káži přestati pýše pyšných, a vysokomyšlost tyranů snížím. 12 Způsobím to, že dražší bude člověk nad zlato čisté, člověk, pravý, nad zlato z Ofir. 13 Z té příčiny zatřesu nebesy, a pohně se země z místa svého, v prchlivosti Hlavnina zástupů, a ve dni rozpálení hněvu jeho. 14 I bude jako srna zplášněná, a jako stádo, když není, kdo by je shromáždil; jedenkaždý k lidu svému se obráti, a každý do země své uteče. 15 Kdožkoli nalezen bude, bude proboden, a kteríž by se koli shulkli, od meče padnou. 16 Nadto i dítky jejich rozrážiny budou před očima jejich, domové jejich zloupeni, a ženy jejich poškvrené. 17 Aj, já vzbudím proti nim Médské, kteríž sobě stříbra nebudou vážiti, a v zlatě nebudou se kochati, 18 Ale z luků dítky rozrážeti, aniž se nad plodem života slitují, aniž synům odpustí oko jejich. 19 I budeť Babylon, někdy ozdoba království a okrasa důstojnosti Kaldejské, podobný podvrácené Sodomě a Gomoře. 20 Nebudou se v něm osazovati na věky, ani bydliť od pokolení až do pokolení; aniž rozobje tam stanu svého Arab, ani pastýři tam odpočívat budou. 21 Ale líta zvěř tam odpočívati bude, a domové jejich šelmami naplněni budou; bydliť budou tam i sovy, a příšery tam skákat budou. 22 Ozývati se také budou sobě hrozné potvory na palácích jejich, a draci na hradích rozkošných. A blízkot' jest, že přijde čas jeho, a dnové jeho prodlévatí nebudou.

14 Nebo slituje se Hlavnin nad Jákobem, a vyvolí zase Izraele, a dá jím odpočinutí v zemi jejich; a připojí se k nim cizozemec, a přidržeti se budou domu Jákobova. 2 Nebo pojmu ty národy, a přivedou je k místu svému, i uvedou je v dědictví dům Izraelský v zemi Hlavninově, za služebníky a za děvky; a jímati budou ty, kteríž je zjímalí, a panovati budou nad násilníky svými. 3 I stanet' se v ten den, v němž tobě odpočinutí dá Hlavnin od těžkosti tvé a strachu tvého, a od poroby těžké, v kterouž jsi byl podroben, 4 že uživeš příslušník tohoto o králi Babylonském, a řekneš: Aj, jak přestal násilník! Přestalo dychtění po zlatě. 5 Potřískal Hlavnin hůl bezbožných, prut panujících, 6 Mrskajícího lidu v prchlivosti mrskáním ustavičným, panujícího v hněvě nad národy, kteríž ssužování bývali bez lítosti. 7 Odpovídá, jest v pokoji všecka země, zvučně prozpívají. 8 I jedloví veselí se nad tebou, i

cedroví Libánské, řouce: Jakž jsi klesl, nepovstal, kdo by nás podníhal. **9** I peklo zespod zbourilo se pro tebe, k vyjítí vstříc přicházejícímu tobě vzbudilo pro tě mrtvé, všecka knížata země; kázalo vyvstati z stolic jejich i všechném králům národů. (**Sheol h7585**) **10** Všickni tito odpovídajíce, mluví tobě: Což ty také jsi zemlen jako i my, a nám podobný učiněn? **11** Svrženat jest do pekla pýcha tvá, i zvuk hudebných nástrojů tvých; moli tobě podestláno, a červi tě přikrývají. (**Sheol h7585**) **12** Jakž to, že jsi spadl s nebe, ó lucifeře v jitře vycházející? Porážen jsi až na zem, ještěs zemdlival národy. **13** Však jsi ty říkával v srdeci svém: Vstoupím do nebe, nad hvězdy Boha silného vyvýším stolici svou, a posadím se na hoře shromáždění k straně půlnocní. **14** Vstoupím nad výsotě oblaku, budu rovný Nejvyššímu. **15** A ty pak stržen jsi až do pekla, pryč na stranu do jámy. (**Sheol h7585**) **16** Ti, kdož tě uzří, za tebou se ohlédati, a tebe spatřovati budou, říkajíce: To-líž jest ten muž, kterýž nepokojil zemi, a pohyboval království, **17** Obracel jako v pustinu okršlek země, a města jeho bořil, věžnů svých nepropouštěl domů? **18** Všickni králové národů, což jich koli bylo, pochování slavně doma jeden každý z nich; **19** Ty pak zavržen jsi od hrobu svého jako ratolest ohyzdná, a roucho zbitých, ukrutně zraněných, kteříž se dostávají do jámy mezi kamení, a jako mrcha pošlapaná. **20** Nebudeš k oněmno v pohřbu příučastněn, nebo jsi poplénil zemi svou, lid svůj jsi pomordoval; nebudeš připomínáno na věky símě zlostníků. **21** Připravte se k zmordování synů jeho pro nepravosti otců jejich, aby nepovstali, a dědičně neujali země, a nenaplňili svrchku okršleku zemského městy. **22** Nebo povstanu proti ním, praví Hospodin zástupů, a zahladím jméno Babylonu i ostatky syna i vnuka, praví Hospodin. **23** A obrátím jej v dědictví bukačů, a v jezera vod, a vymetu jej pometlem zahynutí, praví Hospodin zástupů. **24** Přísáhl Hospodin zástupů, řka: Jistě že jakž jsem myslil, tak bude, a jakž jsem uložil, stane se, **25** Že potru Assyrského v zemi své, a na horách svých pošlapám jej, a odejde z nich jeho, břímě také jeho s ramene jejich snato bude. **26** Tot' jest ta rada, kteráž zavřína jest o vší té zemi, a to jest ta ruka vtazěná proti všechném těm národům. **27** Poněvadž pak Hospodin zástupů usoudil, kdo to tedy zruší? A ruku jeho vtazěnou kdo odvrátí? **28** Léta kteréhož umřel král Achas, stalo se proroctví toto: **29** Neraduj se všecka ty země Filistinská, že zlámán jest prut toho, kterýž tě mrskal; nebo z plemene hadího vyjde bazališkus, jehož plod bude drak ohnivý létající. **30** I budou se pásti prvorození chudých, a nuzní bezpečně odpočívati budou; kořen pak tvůj umořím hladem, a ostatky tvé zmorduje. **31** Kvěl, ó bráno, kříč město, již jsi rozplynula se všecka ty země Filistinská; nebo od půlnoci oheň přijde aniž bude, kdo by stranil z obcí jeho. **32** Co pak odpovědi poslové národů? To, že Hospodin upevnil Sion, v němž útočiště mají chudí z lidu jeho.

15 Břímě Moábských. Když v noci Ar Moábské popléněno a zkaženo bude, když i Kir Moábské v noci popléněno a zkaženo bude, **2** Vstoupí do Baít, a do Dibon a do Bamot s pláčem, nad Nébo a nad Medaba Moáb kvílití bude, na všech hlavách jeho bude lysina, a každá brada oholena bude. **3** Na ulicích jeho přepáší se žíní, na střechách jeho i na ryncích

jeho každý kvílití bude, s pláčem se vraceje. **4** A kříčeti bude Ezebon a Eleale, až v Jasa slyšán bude hlas jejich, nýbrž i zbrojní Moábskí kříčeti budou. Duše každého z nich žalostí bude, a řekne: **5** Srdce mé řve nad Moábem a pevnostmi jeho, až slyšetí v Ségor, jako jalovice tříletá; nebo cestou Luchitskou s pláčem půjde, a kudyž se chodí k Choronaim, kříč hrozný vydávatibudou, **6** Proto že vody Nimrim vymizejí, že uschne bylina, usvadne tráva, aniž co zeleného bude. **7** A protož zboží nachované a statky jejich odnesou ku potoku Arabim. **8** Nebo kříč obejde vůkol meze Moábské, až do Eglaim kvílení jeho, a až do Beer Elim kvílení jeho, **9** Poněvadž i vody Dimon naplněny budou krví. Přidám zajisté Dimonu přídavků, a pošli na ty, kteříž ujdou z Moábských, Ivy, i na pozůstalé v té zemi.

16 Pošlete beránky panovníku země, počnouc od Sela až do pouště, k hoře dcery Sionské. **2** Sic jinak bude Moáb jako pták místa nemající, a s hnízda sehnáný; budou dcery Moábské při brodech Arnon. **3** Svojej radu, učíř soud, připrav stín svůj u prostřed poledne jako noc; skrej vyhnáne, místa nemajícího nevyzrazuj. **4** Nechat' u tebe pobudou vyhnání moji, ó Moábe, bud' skryši jejich před zhoubcím; nebo přestane násilník, přestane zhoubce, pošlapávající vyhlaněn bude z země. **5** A upevněn bude milosrdenstvím trůn, a seděti bude na něm stále v stánku Davidovu ten, kterýž bude soudil a vyhledával soudu a pospíchal k spravedlnosti. **6** Ale slýchalit' jsme o pyše Moábově, že velmi pyšný jest, o pyše jeho, a chloubě jeho i spouzení se jeho, ale nepřijdout' k vykonání myšlenky jeho. **7** Protož kvílití bude Moáb před Moábem, jeden každý kvílití bude; nad grunty Kirchareset úpěti budete, a říkati: Již' jsou zkaženi. **8** Nýbrž i réví Ezebon usvadlo, i vinní kmenové Sibma. Páni národů potřeli výborné réví jeho, kteréž až do Jazer dosahalo, a bylo se rozšířilo při poušti; rozvodové jeho rozložili se, a dosahali až za moře. **9** Protož pláči pro pláč Jizerských a pro vinici Sibma; svlažují tě slzami svými, ó Ezebon a Eleale, nebo provyskování nad ovocem tvým letním a nad žní tvou kleslo. **10** A přestalo veselé a plésání nad polem úrodným, na vinicích se nezpívá, ani prokřikuje, vína v presích netlačí ten, kterýž tlačívá. Takž i já provyskování přestávám. **11** Protože střeva má nad Moábem jako harfa znějí, a vnitřnosti mé pro Kircheres. **12** I stane se, když zřejmě bude, an ustává Moáb nad výsostmi, že vejde do svatyně své, aby se modlil, však nic nespráví. **13** Tot' jest to slovo, kteréž mluvil Hospodin o Moábovi již dávno. **14** Nyní pak praví Hospodin, řka: Po třech letech, jakáž jsou léta nájemníka, v potupu uvedena bude sláva Moábova se vším množstvím velikým, tak že ostatkové jeho budou skrovní, přemaličí a mdlí.

17 Břímě Damašku. Aj, Damašek přestane býti městem, a bude hromadou rumu. **2** Zpuštěná města Aroer pro stáda budou, a odpočívati tam budou, a nebude žádného, kdo by je strašil. **3** I bude odjata pevnost od Efraima, a království od Damašku i ostatků Syrských; jako i sláva synů Izraelských na nic přijdou, praví Hospodin zástupů. **4** I bude v ten den, že opadne sláva Jákobova, a tuk těla jeho vymíří. **5** Nebo bude Assur jako ten, jenž shromažďuje ve žni obilé, a rámě jeho žne klasy, anobrž bude jako ten, jenž zbírá klasy v údolí

Refaim. 6 Paběrkové však zanecháni v něm budou, jako po očesání olivy dvě neb tři olivky na vrchu větve, a čtyry neb pět na ratolestech jejich plodistvých, praví Hospodin Bůh Izraelský. 7 V ten den patřiti bude člověk k Učiniteli svému, a oči jeho k Svatému Izraelskému hleděti budou. 8 A nebude patřiti k oltářům, dílu rukou svých; ani k tomu, což učinili prstové jeho, hleděti bude, ani k hájům, ani k obrazům slunečným. 9 V ten den budou města síly jeho opuštěna jako chlastinka a růžka, kteráž opuštěna budou od synů Izraelských, i spustne, ó země. 10 Nebos se zapomněla na Boha spasení svého, a na skálu síly své nezpomenulas. Protož ačkoli štěpy rozkošné štěpuješ, a kmen vinný přespoleň sázíš, 11 V čas štěpování tvého štípí, aby rostlo, opatruješ, nýbrž téhož jitro o to, což seješ, aby se pučilo, pečeješ: v den však užitku odejde žeň, na žalost tvou přetěžkou. 12 Běda množství lidí mnohých, kteríž jako zvuk mořský ječí, a hlučícim národům, kteríž jako zvuk vod násilných hlučí, 13 Národům jako zvuk vod mnohých zvučícím; nebo je Bůh okřikne. Pročež daleko utíkat budou, a honěni budou jako plevy po vrších od větru, a jako chumel od vichřice. 14 Nebo u večer aj, předěšení, a než jitro přijde, ant' ho není. Tent' jest podíl těch, kteríž nás potlačují, a los těch, kteríž nás loupí.

18 Běda zemi zastěnující se křídly, kteráž jest při řekách země Mouřenínské, 2 Posílající po moři posly, v nástrojích z síti po vodách, řka: Jděte, poslové rychlí, k národu rozptýlenému a zloupenému, k lidu hroznému zdávna i posavad, k národu všelijak potlačenému, jehož zemi řeky roztrhaly. 3 Všickni obyvatelé světa, a přebývající na zemi, když bude korouhev vyzdvížena na horách, uzříte, a když troubiti se bude trubou, uslyšíte. 4 Nebo takto praví Hospodin ke mně: Spokojím' se, a podívám při bytku svého, a budu jako teplo vysušující po dešti, a jako oblak dešťový v čas horké žně. 5 Před vinobraním zajisté, když se vypučí pupenec, a květ vydá hrozen trpký, ještě rostoucí, tedy podřeže révičko noži, a rozvody odejme a zpodtná. 6 I budou zanecháni všickni spolu ptactvu z hor, a šelmám zemským, a bude na nich přes léto ptactvo, a všeliké šelmy zemské na nich přes zimu zůstanou. 7 V ten čas přinesen bude dar Hospodinu zástupů (od lidu rozptýleného a zloupeného, od lidu hrozného zdávna i posavad, národu všelijak potlačeného, jehožto zemi řeky rozchvátaly), k místu jména Hospodina zástupů, hoře Sion.

19 Břímě Egyptských. Aj, Hospodin běře se na oblaku lehkém, apřítahne na Egypt. I pohnou se modly Egyptské před tváří jeho, a srdce Egyptských rozplyne se u prostřed něho. 2 Nebo spustím Egyptské s Egyptskými, tak že bojovati budou jeden každý proti bratrovi svému, a přítel proti příteli svému, město proti městu, království proti království. 3 A na nic přijde duch Egyptských u prostřed něho, a radu jeho sehltím. I raditi se budou modl a kouzelníků a zaklináčů a hadačů. 4 Dám zajisté Egypt v ruku pánu ukrutních, a král přísný panovati bude nad nimi, praví Pán, Hospodin zástupů. 5 A vymizej vody z moře, i řeka oskáne a vyschně. 6 I vzdálí se řeky, opadnou a vyschnou potokové Egyptské, tří i rákosí usvadne. 7 Tráva okolo potoka a při pramenu potoka, i vše, což se seje při potoku, uschne, zmizí a ztratí se. 8 I budou žalostiti rybáři, a kvílití všickni, kteríž moci

do potoka udici; a kteríž rozstírají síti na vody, na nouzi přijdou. 9 Zahanbeni budou i ti, kteríž dělají věci lněné a hedbávné, a kteríž tkají kment. 10 Nebo síti jeho budou zkaženy, i všickni dělající rybníky pro ryby. 11 Jistě žet' jsou blázni knížata Soan, moudrých rádců Faraonových rada zhlupěla. Jakž říkati můžete Faraonovi: Syn moudrých já jsem, syn králu starožitných? 12 Kdež jsou, kde ti moudří tvoji? Nechat' oznámi nyní tobě, vědli, co uložil Hospodin zástupů o Egyptu. 13 Zbláznila se knížata Soan, podvedena jsou knížata Nof, svedli Egypt přednější v pokolení jeho. 14 Hospodin pustil mezi ně ducha závrativého, i správ to, že zbloudí Egypt při všelikém předsevzetí svém, tak jako bloudí ožralec při vývratu svém. 15 Aniž bude dílo v Egyptě, kteréž by učinila hlava neb ocas, ratolest aneb síti. 16 V ten den bude Egypt podobný ženám; nebo strašiti se a děsiti bude před zdvižením ruky Hospodina zástupů, kterouž on zdvihne proti němu. 17 A budet' země Judská Egyptu k hrůzì; každý, kdož zmopene na ni, strašiti se bude, pro radu Hospodina zástupů, kterouž zavřel o něm. 18 V ten den bude pět měst v zemi Egyptské, mluvících jazykem Kananejským, a přisahajících skrze Hospodina zástupů, jedno pak nazváno bude město zpustění. 19 V ten den bude oltář Hospodinův u prostřed země Egyptské, a sloup při pomezí jejím Hospodinu; 20 Bude, praví, na znamení a na svědectví Hospodinu zástupů v zemi Egyptské. A když volati budou k Hospodinu příčinou těch, kteríž by je ssužovali, tedy poše jím spasitele a kníže, i vysvobodí je. 21 I bude známý Hospodin Egyptský; nebo poznají Egyptští Hospodina v ten den, a cíti jej budou oběti a dary, a cíniť budou sliby Hospodinu, i plniti. 22 A tak bítí bude Hospodin Egypt, aby zbije, uzdraví jej; nebo obrátí se k Hospodinu, a on je vyslyší a uzdraví. 23 V ten den bude silnice z Egypta do Assyrie, i budou choditi Assyrští do Egypta, a Egyptští do Assyrie, a sloužiti budou Egyptští s Assyrskými Hospodinu. 24 V ten den bude Izrael Egyptským a Assyrským jako třetí z nich, i budou požehnaní u prostřed země. 25 Nebo požehná jím Hospodin zástupů, řka: Požehnany lid můj Egyptský, a dílo rukou mých Assur, i dědictví mé Izrael.

20 Léta, kteréhož přitáhl Tartan do Azotu, poslan jsa od Sargona, krále Assyrského, a když bojoval proti Azotu, a vzal jej, 2 Času toho mluvil Hospodin skrze Izaiáše syna Amosova, řka: Jdi a slož žini z bedr svých, a obuv svou zzuj s noh svých. I učinil tak, a chodil nahý a bosý. 3 I řekl Hospodin: Jakož chodí služebník můj Izaiáš nahý a bosý, na znamení a zázrak, třetího roku Egypta a Mouřenínské země, 4 Tak povede král Assyrský jaté Egyptské a jaté Mouřenínské, mladé i staré, nahé a bosé, s obnaženými zadky, k hanbě Egyptských. 5 I užasnou se a zahanbí nad Mouřeníny, útočištěm svým, a nad Egyptskými, chloubou svou. 6 Tedy řekne obyvatel ostrovu tohoto v ten den: Aj hle, tot' naše útočiště, k němuž jsme se utíkali o pomoc, abychom vysvobozeni byli z moci krále Assyrského. Jakž bychom my tedy ušli?

21 Břímě pustého moře. Jako vichřice na poledne se žene, tak přijde z pouště, z země hrozné. 2 Vidění tvrdé jest mi ukázáno. Nešlechetník nešlechetnost páše, a zhoubce hubí. Přitáhniž Elame, Médský oblehni. Všelikému úpění jeho přestati

rozkáži. 3 Z té příčiny naplněna jsou bedra má bolestí, úzkosti postihly mne jako úzkosti rodičky; sklíčen jsem, slyše to, strnul jsem, vida to. 4 Zkormoutilo se srdeč mé, hrůza předěsila mne, noc mých rozkoší obrátila se mi v strach. 5 Přstroj na stůl, necht' stráž drží strážný, jez, pí. Vstaňte knížata, maže pavézy. 6 Nebo tak řekl ke mně Pán: Jdi, postav strážného, kterýž by to, což uhlédá, oznámil. 7 I viděl vozy, a dvěma řady jízdu, vozy, kteréž oslové, a vozy, kteréž velbloudové tálí; šetří zajisté pilně s velikou bedlivostí. 8 A volal jako lev: Ját', Pane můj, stojím na stráži ustavičně ve dne, nýbrž na stráži své já stávám v každičkovu noc. 9 (A aj, v tom přijeli na vozích muži a dvěma řady jízda.) Zvolal tedy a řekl: Padl, padl Babylon, a všecky rytiny bohů jeho o zem roztrískány. 10 Mět' jest humno, a obilé humna mého. Což jsem slyšel od Hospodina zástupů, Boha Izraelského, oznámil jsem vám. 11 Břímě Dumy. Slyším hlas z Seir: Strážný, co bylo v noci? Strážný, co se stalo v noci? 12 Řekl strážný: Přišlo jitro, a tolikéž noc; chcete-li hledat, hledejte. Navratte se, přidte. 13 Břímě na Arabii. Po lesích v Arabii nocleh mívatí budete, ó pocestní Dedanských. 14 Obyvatelé země Tema nechat' vynesou vody vstříc žíznivému; s chlebem jeho nechat' vydou proti utíkajícímu. 15 Nebo před mečem utíkatí budou, před mečem vytaženým, před lučištěm nataženým, před těžkostí boje. 16 Tak zajisté řekl Pán ke mně: Že po roce, jakýž jest rok nájemníka, přestane všecka sláva Cedar, 17 A pozůstalý počet střelců udatných synů Cedar zmenšen bude; nebo Hospodin Bůh Izraelský to mluvil.

22 Břímě údolí vidění. Což' se stalo, že jsi vystoupilo všecko na střechy, 2 Město plné hřmotu a hluku, město veselíci se? Zbití tvoji nejsou zbiti mečem, ani zhynuli v boji. 3 Všecka knížata tvá rozprchlá se napořád, od střelců svázána jsou. Což jich koli nalezeno jest v tobě, napořád svázáni jsou, zdaleka utíkají. 4 Protož jsem řekl: Ponechejte mne, at' hořekují s pláčem, a neusilujte mne těšiti nad popléněním dcerky lidu mého. 5 Nebo jest den ssouzení, a pošlapání, a v myslí sevření ode Pána, Hospodina zástupů, v údolí vidění, den boření zdi, a křiku k horám. 6 Byltě zajisté Elam pochytil toul s vozy lidu vojenského, a Kir ukázal pavézu. 7 I stalo se, že nejvýbornější údolí tvá naplněna byla vozy, a pojáci silně položili se u brány, 8 A odkryto bylo zastření Judovo; však obrátilo jsi zřetel v ten den k zbrojně komoře. 9 I k zbořeninám města Davidova dohlédli jste, nebo mnohé byly, a shromáždili jste vody rybníka dolního. 10 Domy též Jeruzálemské sečtli jste, i poborli, abyste utvrdili zed. 11 Udělali jste také stav mezi dvěma zdmi pro vody rybníka starého, aniž jste popatřili k Učiniteli jeho, a toho, kdo jej vzdělal od starodávna, neviděli jste. 12 Nadtoto když volal Pán, Hospodin zástupů, v ten den k pláči a k kvílení, a k lysiňe a k přepásání se žíní. 13 A aj, radost a veselí vaše zabijeti voly, a bíti ovce, jísti maso, a pití víno, a říkat: Jezme, píme, nebo zítra zemřeme. 14 Ale známět' jest to v usích mých, praví Hospodin zástupů. Protož nikoli vám nebude odpuštěna ta nepravost, až i zemřete, praví Pán, Hospodin zástupů. 15 Takož praví Pán, Hospodin zástupů: Jdi, vejdí k Sochitskému tomu, k Sobnovi správci domu, a řekni: 16 Co ty zde máš? A koho zde máš, že jsi vytěsal sobě zde hrob? Vytěsal sobě na vysokém místě hrob svůj, a vystavěls na skále příbytek svůj. 17 Aj, Hospodin, kterýž tě přistrel, jakž

na muže znamenitého náleží, a kterýž tě výborně přioděl, 18 Prudce tě zakulí jako kuli do země všelijak prostranné. Tam umřeš, tam i vozové slávy tvé, ó ohyzdo domu Pána svého. 19 A tak seženu tě s mísťa tvého, a s úřadu tvého svrhu tě. 20 I stane se v ten den, že povolám služebníka svého Eliakima syna Helkiášova, 21 A obleku jej v sukni tvou, a pasem tvým potvrďm ho, panování tvé také dám v ruku jeho. I bude za otce obyvatelům Jeruzálemským a domu Judovu, 22 A vložím klíč domu Davidova na rameno jeho. Když otevře, žádný nezavře, a když zavře, žádný neotevře. 23 A vbjí jej jako hřebík v místě pevném, a bude stolicí slávy domu otce svého. 24 I zavésí na něm synové a dcery všecku slávu domu otce jeho, všecko nádobí, i to nejmenší, od nádobí, z něhož se pije, až do všech nádob vinných. 25 V ten den, praví Hospodin zástupů, pohně se hřebík, kterýž vbit byl v místě pevném, a vytáť bude, a spadne, odtáto bude i břímě, kterýž jest na něm; nebo Hospodin mluvil.

23 Břímě Týru. Kvělte lodí mořské; nebo popléněn jest, tak že není ani domu. Aniž kdo přichází z země Citim; známé učiněno jest jim. 2 Umlknětež obyvatelé ostrovu, kterýž kupci Sidonští, plavice se přes moře, napříhovali, 3 A jehož úrody na velikých vodách, símě Sichor, ženě jeho, užitek potoka, a kterýž byl skladem národu. 4 Zastyd' se, Sidone, nebo praví moře, pevnost mořská, řík: Nepracuj ku porodu, a nerodím, a nevychovávám mládenců, aniž odchovávám panen. 5 Jakož nad pověstí o Egyptu, tak žalostiti budou nad pověstí o Týru. 6 Přepravte se do Tarsu, kvělte obyvatelé ostrovu. 7 To-liž by se vždycky veselili? Jestit' starožitnost jeho ode dnů starodávních, ale zavedout' je daleko nohy jeho. 8 Kdo že to usoudil proti Týru, korunujícímujiné, jehož kupci jsou jako knížata, a kramáři jeho znamenití v zemi? 9 Hospodin zástupů usoudil to, aby zohavil pýchu všelikého slavného, a za nic položil všecky znamenité země. 10 Navrat' se do země své jako řeka, ó dcero Tarská, není tam více ani pasu. 11 Vztáhl ruku svou na moře, pohnul královstvími; Hospodin přikázal o tržišti, aby zkaženy byly pevnosti jeho. 12 A řekl: Nebudeš se více veseliti, trpěc nátlisk, panno, dcero Sidonská. Povstaň, beř se do Citim, ale i tam nebudeš mítí odpočinutí. 13 Aj, země Kaldejská, ten lid nebyl lidem. Assur vzdělal ji pro obyvatele pustin, vystavěl všež jejich, vzdělali paláce její, tak že i Assyrii vyvrátil. 14 Kvělte lodí mořské, nebo zpustěna jest pevnost vaše. 15 I stane se v ten den, že v zapomenutí bude Týrus za sedmdesáti let, jako za věk krále jednoho. Do skonání sedmdesáti let bude mítí Týrus jako písničku nevěstky. 16 Vezmi harfu, obcházej město, ó nevěstko v zapomenutí daná, hrej dobře, zpívej dlouho, abyš v pamět uvedena byla. 17 I bude po dokonání sedmdesáti let, že navštíví Hospodin Týr, ale on navrátí se zase k nevěstči mzdě své, a smilniti bude se všemi královstvími země na okršku světa. 18 Však kupectví jeho a mzdá jeho svatá bude Hospodinu. Nebude na poklad skládána, ani schovávána, ale pro ty, kterýž přebývají před Hospodinem, bude kupectví jeho, aby jedli do sytosti, a měli roucho dobré.

24 Aj, Hospodin vyprázdní zemi, a pustou učiní; promění zajisté způsob její, a rozptýlí obyvatele její. 2 I budet' jakož lid tak kníže, jakož služebník tak pán jeho, jakož děvka tak paní

její, jakož kupující tak prodávající, jakož půjčující tak vypůjčující, jakož lichevník tak ten, jenž lichvu dává. 3 Náramně vyprázděna bude země, a velice zloupena; nebo Hospodin mluvil slovo toto. 4 Kviliti bude a padne země, zemdlí a padne okršlek země, zemdlejí vysoč národové zemští, 5 Proto že i ta země poškvrněna jest pod obyvateli svými; nebo přestoupili zákony, změnili ustanovení, zrušili smlouvou věčnou. 6 Protož prokletí zžíře zemi, a vyplněni budou obyvatelé její; protož hořetí budou obyvatelé země, a pozůstane lidí maličko. 7 Žalostiti bude mest, usvadne vinný kmen, úpěti budou všickni veselého srdece. 8 Odpočine radost bubnů, přestane hluk veselících se, utichne veselí harfy. 9 Nebudou pítí vína s prozpovídáním, zhořkne opojný nápoj pitelům jeho. 10 Potřino bude město marnosti; zavrín bude každý dům, aby do něho nechodili. 11 Naříkání bude na ulicích pro víno, zatemněno bude všeliké veselí, odstěhuje se radost země. 12 Zůstane v městě poušť, i brány zbořeny budou. 13 Nebo tak bude u prostřed země, u prostřed národů, jako očesání olivy, jako paberkování, když se dokoná vinobraní. 14 Tit pozdvihnu hlasu svého, prozpovědati budou v důstojnosti Hospodinově, prokřikovati budou i při moři. 15 Protož v údolích oslavujte Hospodina, na ostrovích mořských jméno Hospodina Boha Izraelského. 16 Od končin země slyšíme písničky o slávě spravedlivého. Ale já řekl jsem: Zchuravěl jsem, zchuravěl jsem. Ach, na mé hoře, že nešlechetní nešlechetnost provodí, nešlechetnost, pravím, že tak nestydatě pásí. 17 Hrůza a jáma a osídlo té očekává, ó obyvateli země. 18 I stane se, že kdož uteče před pověstí strachu, upadne do jámy, a kdož vyleze z jámy, v osídle uvázne; nebo průduchové s výsotí otevříni budou, a zatřesou se základové země. 19 Velmi se rozstoupí země, velice se rozpadne země, náramně pohybují se bude země. 20 Motaje, motati se bude země jako opily, a přenešena bude jako chaloupka; nebo těžce na ni dolehne nepravost její, i padne tak, že nepovstane více. 21 I stane se v ten den, navštíví Hospodin vojsko vysoké na výsotě, těž i krále zemské na zemi. 22 Kteřížto shromážděni budou, tak jako shromažďování bývají věžňové do žaláře, a zavříni budou vězení; po mnohých, pravím, dnech navštíveni budou. 23 I zahanbí se měsíc, a zastýdí slunce, když kralovati bude Hospodin zástupů na hoře Sion, a v Jeruzalémě, a před starci svými slavně.

25 Hospodine, ty jsi Bůh můj, vyvyšovati tě budu, a oslavovati budu jméno tvé; nebo jsi učinil předivné věci. Rady tvé zdávna uložené jsou věrná pravda. 2 Nebo jsi obrátil město v hromadu, město hrazené v zříceninu, paláce cizozemců, aby nebyli městem, a na věky aby nebyli zase staveni. 3 Protož ctíti tě budou lid silný, města národů hrozných báti se tebe budou. 4 Nebo jsi byl hradem chudému, hradem nuzněmu v úzkosti jeho, útočištěm před povodní, zastíněním před horkem; (nebo vzteklost ukrutníků podvrátila by zed). 5 Hlučení cizozemců jsi přetřhl jako horkost v sucho, horkost stínem oblaku; zhouba ukrutných přetržena. 6 I učiní Hospodin zástupů všechném národům na hoře této hody z věci tučných, hody z vína vystálého, z věci tučných, mozk v sobě majících, z vína vystálého a učištěného. 7 A zkazí na hoře této zastření, kteréž zastírá všecky lidi, a přikrytí, jímž přikryti jsou všickni

národové. 8 Sehlí i smrt u vítězství, a setře Panovník Hospodin slzu s všeliké tváří, a pohanění lidu svého odejmne ze vši země; (nebo Hospodin mluvil). 9 Pročež řekne v ten den: Aj, Bůh náš tento jest, očekávali jsme na něj, a vysvobodil nás. Ont' jest Hospodin, jehož jsme očekávali; plésati a veseliti se budeme v spasení jeho. 10 Nebo odpočine ruka Hospodinova na hoře této, a mlácen bude Moáb na místě svém, jako vymiacována bývá pleva do hnoje. 11 A roztáhet' ruce své u prostřed něho, jako roztahuje ten, kterýž plyně k plování, a poníží pýchy jeho rameny rukou svých. 12 A tak pevnost i výsot zdí tvých sehne, poníží a srazí na zem až do prachu.

26 V ten den zpívána bude píseň tato v zemi Judské: Město máme pevné, sám Bůh spasením obdařil zdi a valy jeho. 2 Otevřete brány, at' vejde národ spravedlivý, ostříhající všeliké pravdy. 3 Člověka spoléhajícího na té ostříháš v pokoji; v pokoji, nebo v tebe doufá. 4 Doufejtež v Hospodina až na věky; nebo v Hospodinu, v Hospodinu jest skála věčná. 5 Ale obyvatele vysokých míst snižuje, města vyvýšeného poníže, poníže ho až k zemi, sráží je až do prachu. 6 Pošlapává je noha, nohy chudého, krokové nuzných. 7 Cesta spravedlivého jest upřímá; stezku spravedlivého vyrovnáváš. 8 Také na cestě soudů tvých, Hospodine, očekáváme na tě; ke jménu tvému a k rozpomínání se na tě patří žádost duše. 9 Duše má touží po tobě v noci, nýbrži duchem svým ve mně ráno tě hledám. Nebo když soudové tvoji dějí se na zemi, obyvatelé okršleku zemského učí se spravedlnosti. 10 Když se milost činí bezbožnému, neučí se spravedlnosti; v zemi pravosti neprávě činí, a nehledí na důstojnost Hospodinovu. 11 Hospodine, ačkoli vyvýšena jest ruka tvá, však toho nevidí. Uzříš' a zahanbeni budou, závidíce lidu tvému; nadto i ohněm ty nepráty své sehníš. 12 Nám, Hospodine, způsobiš pokoj; nebo i všecko, cožkoli se dalo při nás, dělal jsi pro dobré naše. 13 Hospodine, Bože náš, panovalit' jsou nad námi páni jiní než ty, (my však toliko v tebe doufajíce, rozpomínaní jsme se na jméno tvé). 14 Ale již zemřevše, neoživout', mrtví jsouc, nevstanout', proto že jsi je navštívil, a vyplénil, i zahladil všecku památku jejich. 15 Rozmnožil jsi národ, ó Hospodine, rozmnožil jsi národ, a oslagen jsi, ač jsi jej byl vzdálil do všech končin země. 16 Hospodine, v úzkosti hledali tebe, vylévali prosby, když jsi je trestával. 17 Jako těhotná, blíží se ku porodu, svírá se, křičí v bolestech svých, tak jsme byli před tváří tvou, Hospodine. 18 Počali jsme, svíráli jsme se, jako bychom rodili vítř: však jsme žádného vysvobození nezpůsobilí zemi, aniž padli obyvatelé okršleku zemského. 19 Oživout' mrtví tvoji, těla mrtvá má vstanou. Procíte a prozpovědovujte, obyvatelé prachu. Nebo rosa tvá jako rosa na bylinách, ale bezbožné k zemi zporážíš. 20 Ej lide můj, vejdi do pokojů svých, a zavří dvě své za sebou; schovej se na malíčkovu chvilku, dokudž nepřejde hněv. 21 Nebo aj, Hospodin běre se z místa svého, aby navštívil nepravost na obyvatelích země, a odkryje země zbité své, a nebude příkrývati více zmordovaných svých.

27 V ten den navštíví Hospodin mečem svým přísným, velikým a mocným Leviatana, hada dlouhého, a Leviatana, hada stočitého, a zabije draka, kterýž jest v moři. 2 V ten den o vinici výborné víno vydávající zpívejte. 3 Já Hospodin, kterýž

ji ostříhám, každé chvíly budu ji svaňovat, a aby jí někdo neuškodil, v noci i ve dne ji ostříhati. 4 Prchlivosti při mně žádné není. Kdožmi dá bodlák a trn, abych proti ní válčil, a spálil ji docela? 5 Zdali sváže sílu mou, aby učinil se mnou pokoj, aby pravím, učinil se mnou pokoj? 6 Vždyť na to přijde, že se vkoření Jákob, zkvetne a zroste Izrael, a naplní okršlek zemský ovocem. 7 Nebo zdaliž jej tak ubil, jako ubil nepřítele jeho? Zdali jej zamordoval, jako jsou jiní zmordováni od něho? 8 Vedle míry trestal jej i tehdáž, když jej zavesti dal, ješto nepřítele zachvátil větrem svým tuhým východním. 9 A protož tím způsobem očištěna bude nepravost Jákobova, a tot' bude veliký užitek, že odejme hřich jeho, když rozmece všecko kamení oltáře jako kamení vápenné rozsypané, neostojí hájové, ani sluneční obrazové; 10 Když město hrazené zpustne, a bude příbytkem zavrženým a opuštěným jako poušť, tam pásti se bude tele, a tam léhati, a pokazí docela výstrelky jeho. 11 Když počne zráti žeň jeho, potřína bude; ženy přidouce, zapálí ji. Nebo ten lid nemá žádného rozumu; protož neslituje se nad ním učinitel jeho, a stvořitel jeho neučiní jemu milosti. 12 I stane se v ten den, když pomstu uvoditi bude Hospodin od toku řeky až do potoka Egyptského, že vy, synové Izraelští, po jednom sebrání budete. 13 Stane se také v ten den, že troubeno bude trubou velikou, i přijdou, kteří byli zahynuli v zemi Assyrské, a zahnáni byli do země Egyptské, a klaněti se budou Hospodinu na hoře svaté v Jeruzalémě.

28 Běda koruně pýchy, ožralcům Efraimským, květu nestálému v kráse a slávě své, těm, kteříž jsou při vrchu údolí velmi úrodného, a ztupeným od vína. 2 Aj, silný a mocný Pán jako příval s krupobitím, jako povětří vyvracející, jako povodeň vod prudkých a rozvodních prudceaz k zemi porazí. 3 Nohami pošlapána bude koruna pýchy, ožralci Efraimští. 4 Tehdáž stane se, že květ ten nestálý v kráse a slávě své těch, kteříž jsou při vrchu údolí velmi úrodného, bude jako ranní ovoce, prvé než léto bývá; kteréž vida někdo, nepustil by ho z ruky, až by je snědl. 5 V ten den bude Hospodin zástupů korunou ozdoby, a korunou okrasy ostatkům lidu svého, 6 A duchem soudu sedicímu na soudu, a silou těm, kteříž zapuzují válku až k bráně. 7 Ale i ti od vína bloudí, a od opojného nápoje se potácejí. Kniže i prorok bloudí, přeplňujíce se nápojem opojným, pohlceni jsou od vína, potácejí se od nápoje opojného, bloudí u vidění, chybují v soudu. 8 Nebo všickni stolové plní jsou vývratků a lejn, tak že žádného místa čistého není. 9 Kohož by vyučoval umění? A komu by posloužil, aby vyrozuměl naučení? Zdali ostaveným od mléka, odtrženým od prsí? 10 Poněvadž měli naučení za naučením, naučení za naučením, správu za správou, správu za správou, trošku odtud, trošku od onud. 11 A však jako by neznámou řeči a cizím jazykem mluvil lidu tomuto, 12 Kdyžto jim řekl: Totot' jest odpočinutí, způsobte odpočinutí ustalému, tot' jest, pravím, odpočinutí. Ale nechtěli slyšeti. 13 I bude jim slovo Hospodinovo naučení za naučením, naučení za naučením, správa za správou, správa za správou, troška odtud, troška od onud; k tomu aby šli a padajíce nazpří, setříni byli, a zapleteni jsouce, aby polapeni byli. 14 Protož slyšte slovo Hospodinovo, muži posměvači, panující nad lidem tímto, kterýž

jest v Jeruzalémě: **15** Proto že říkáte: Učinili jsme smlouvu s smrtí, a s peklem máme srozumění, pomsta rozvodnilá, ač přecházetí bude, nepríje na nás, jakžkoli jsme položili svod za útočiště své, a pod falší jsme se ukryli: (*Sheol h7585*) **16** Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Aj, já zakládám na Sionu kámen, kámen zkušený, úhelný drahý, základ pevný, kdo věří, nebudet' kvapiti. **17** A vykonám soud podlé pravidla, a spravedlnost podlé závaží, i zamete to omylné útočiště krupobití, a skryši povodeň zatopí. **18** A tak zrušena bude smlouva vaše smrti, a srozumění vaše s peklem neostojí; a když přecházetí bude pomsta rozvodnilá, budete od ní pošlapáni. (*Sheol h7585*) **19** Jakž jen počne přecházetí, zachvátí vás; každého zajisté jitru přecházetí bude, ve dne i v noci. I stane se, že sám strach tomu, což jste slychali, k srozumění poslouží. **20** Zvlášť když bude tak krátké lůže, že se nebude lze stáhnouti, a přikrytí úzké, by se i skrčil. **21** Nebo jako na hoře Perazim povstane Hospodin, jako v údolí Gabaon hněvati se bude, aby dělal dílo své, neobyčejné dílo své, aby vykonal skutek svůj, neobyčejný skutek svůj. **22** A protož nebudetež již posměvači, aby se nezadrhla osídla vaše; nebo o zkažení, a tojistém, vši země slyšel jsem ode Pána, Hospodina zástupů. **23** Nastavte uší, a slyšte hlas můj; pozorujte, a poslechněte řeči mé. **24** Zdaliž každého dne oře oráč, aby sel, prohání brázdy, a vláčí roli svou? **25** Zdaliž když srovná svrcek její, nerozsívá viky, a nerozmítá kmínu a neseje pšenice přední a ječmene výborného, i špaldy v místě příhodném? **26** Nebo učí jej rozšafnosti, Bůh jeho vyučuje jej. **27** Nebývá' pak okovaným smykiem mlácena vika, aniž kolem vozním po kmínu se vůkol jezdí; nebo holí vytoulká se vika, a kmín prutem. **28** Pšenice mlácena bývá; však i té ne vždycky mlátití bude, aniž ji potře kolem vozu svého, ani o zuby jeho rozdrobí. **29** I to od Hospodina zástupu vyšlo, kterýž jest divný v radě, a veleslavný v skutku.

29 Běda Arieli, Arieli městu, v kterémž bydlil David. Přidejte rok po roku, nechat' zařezují beránky. **2** Však předce ssouzím Ariele. I nastane žalost a zámutek, nebo mi bude jako Ariel. **3** Položím se zajisté vůkol proti tobě vojensky, a ssouzím tě bez lítosti, a vzdělám proti tobě šance. **4** Tehdy sníženo jsuc, z země mluviti budeš, a z prachu šeptati bude řeč tvá; bude, pravím, jako hadače z země hlas tvůj, a z prachu řeč tvá siptěti. **5** Nebo jako prášku drobného bude množství nepřátele tvých, a jako plev létajících množství ukrutníků, a stane se to hned v okamžení. **6** Od Hospodina zástupů navštíveno bude hromem a země třesením, a zvukem velikým, vichřici a bouři a plamenem ohně sžírajícího. **7** I budet' jako zdání vidění nočního množství všech národů bojujících proti Arieli, a všech válčících proti němu a pevnostem jeho, a ssužujících jej. **8** Bude, pravím, jako když se lačnému ve snách zdá, an jí, ale když procítí, prázdný jest život jeho; a jako když se žíznivému ve snách zdá, an pije, a když procítí, žíznivým zůstává, a duše jeho vždy žádá: tak bude množství všech národů, bojujících proti hoře Sion. **9** Jak zpozdilí jste, ješto byste se měli užasnouti; rozkoš provodíte, ješto byste měli na pomoc volati. Zplí se, ale ne vínem; potácejí se, ale ne od nápoje opojného. **10** Nebo naplnil vás Hospodin duchem chropotu, a zavřel oči vaše; proroků i knížat vašich nejopatrnejších očí zastříl. **11** Protož jest vám

všeliké vidění podobné slovům knihy zapečetěné, kterouž dadíli tomu, kterýž zná písmo, řkouce: Čti ji medle, i řekne: Nemohu, nebo zapečetěná jest. **12** Pakli dadí knihu tomu, kterýž nezná písma, řkouce: Čti ji medle, tedy dí: Neznám písma. **13** Nebo praví Pán: Proto že lid tento přiblížuje se ústy svými, a rty svými cíti mne, srdce pak své vzdaluje a bázeň jejich, již se mne bojí, jest z příkazání lidských pošlá: **14** Z té příčiny, aj, já také divně zajdu s lidem tímto, divně, pravím, a zázračně. I zahyne moudrost moudrých jeho, a opatrnost opatrných jeho vymizí. **15** Běda tém, kteříž hluboko před Hospodinem skrývají radu, jejichž každý skutek děje se v temnostech, a říkají: Kdo nás vidí? A kdo nás šetří? **16** Převrácená myšlení vaše zdali nejsou podobná hlině hrnčířově? Zdali říká dílo o dělníku svém: Neučinil mne? A úcinek říká-liž u očiniteli svém: Nerozuměl? **17** Zdaliž po malickém a kratickém času neobratí se Libán v pole, a pole za les nebude počteno? **18** I uslyši v ten den hluší slova knihy, a z mrákoty a tmy oči slepých prohlédnou. **19** Ale tiší rozveselí se náramně v Hospodinu, a chud lidé v Svatém Izraelském plésati budou, **20** Kdyžto přestane ukrutník, a zahyne posměvač, a všickni, kteříž jsou pilni marnosti, vypléněni budou, **21** Kteříž obviňují z hříchu člověka pro slovo, a na toho, kterýž je tresce, v bráně lécejí, a pro nic utiskují spravedlivého. **22** Protož takto dí o domu Jákobovu Hospodin, kterýž vypukl Abrahama: Nebudeť již zahanben Jákob, aniž více tvář jeho zbledne. **23** Nebo když uzří syny své, dílo rukou mých u prostřed sebe, an posvěcují jména mého, tedy posvěcovati budou Svatého Jákobova, a k bázni Boha Izraelského sloužiti, **24** Aby bloudící duchem nabylí rozumnosti, a reptáci naučili se umění.

30 Běda synům zpurným, dí Hospodin, skládajícím radu, kteráž není ze mne, a příkryvajícím ji příkrytím, ale ne z ducha mého, aby hřich k hříchu přidávali; **2** Kteříž chodi a sstupují do Egypta, nedotazujíce se úst mých, aby se zmocňovali v síle Faraonově, a doufali v stínu Egyptském. **3** Nebo síla Faraonova bude vám k hanbě, a to odpočívání v stínu Egyptském k lehkosti, **4** Proto že knížata jeho byli v Soan, a poslové jeho do Chanes chodili. **5** Všecky' k zahanbení přivede skrze lid, kterýž jim nic neprospeje, aniž bude ku pomoci, ani k užitku, ale k hanbě toliko a k útržce. **6** Brímě hovad poledních v zemi nátkusu a ssouzení, odkudž lev a lvíče, ještěrka a drak ohnivý létající, odnesou na hřbetě hovádeč bohatství svá, a na hrbu velbloudů poklady své k lidu, kterýž jim nic neprospeje. **7** Nebo Egyptští nadarmo a na prázdro pomáhati budou. Pročež ohlašují to, že by síla jejich byla s pokojem seděti. **8** Nyní jdi, napiš to na tabuli před očima jejich, a na knize vyrej to, aby to zůstávalo nejposlednejšího dne, a až na věky věků, **9** Že lid tento zpurný jest, synové lháři, synové, kteříž nechti poslouchati zákona Hospodinova; **10** Kteříž říkají vidoucí: Nemívejte vidění, a prorokům: Neprorokujte nám toho, což pravého jest; mluvte nám pochlebenství, prorokujte oklamání. **11** Sejděte s cesty, svouzujte od stezky, nechat' se vzdálí od tváři naší Svatý Izraelský. **12** Protož takto praví Svatý Izraelský: Proto že pohrdáte slovem tím, a doufáte ve lsti a v převrácenosti, a spoléháte na ni: **13** Z té příčiny bude vám tato nepravost jako zed tržená padající, a vydutí na zdi vysoké, jejíž brzké

a náhlé bývá oboření. **14** A rozrazí ji, jako rozrážejí nádobu hrnčířskou rozbítou; neodpustí', tak že nebude nalezena po rozražení její ani střepina k nabráni ohně z ohniště, anebo k nabráni vody z louže. **15** Nebo tak řekl Panovník Hospodin, Svatý Izraelský: Obrátíte-li se, a spokojíte-li se, zachování budete. V utíšení se a v doufání bude síla vaše. Ale nechcete. **16** Nýbrž říkáte: Nikoli, ale na koních utečeme. Protož utíkat budete. Na rychlých ujedeme. Ale rychlejší budou stíhající vás. **17** Jeden tisíc před okříknutím jednoho, a před okříknutím pěti utíkat budete, až (jestliže však vás co pozůstane), budete zanecháni jako okleštěné dřevo na vrchu hory, a jako korouhev na pahrbku. **18** Protot' pak shovívá Hospodin, milost vám čině, a protot' se vyvýší, aby se smiloval nad vámi; nebo Hospodin jest Bůh spravedlivý. Blahoslavení všickni, kteříž očekávají na něj. **19** Lid zajisté na Sionu a v Jeruzalémě bydliti bude. Nikoli plakati nebudeš; k hlasu volání tvého bude všeljak milost činiti s tebou. Hned jakž uslyší, ohlásit' se. **20** A ačkoli Pán dá vám chleba úzkosti a vody ssouzení, však nebudou více odjati tobě učitelé tvoji, ale očima svýma vídati budeš učitele své, **21** A ušima svýma slýchati slovo tobě po zadu řkoucích: Tot' jest ta cesta, chodte po ní, bud' že byste se na pravo neb na levo uchýlili. **22** Tedy zavřete obestření rytin svých stříbrných, a oděv slitin svých zlatých; odloučiš je jako nemoc svou trpíci, řka jim: Táhněte tam. **23** Dáti' děšť na rozsívání tvé, kterýž bys osíval zemi, a chléb z úrody země, kterýž bude jadrný a zdarný; v ten den pásti se bude i dobytek tvůj na pastvišti širokém. **24** Volové také i oslové, dělající zemi, píci čistou jísti budou, kteráž opálkou a věječkou vyčištěna bývá. **25** Budou také na všeliké hoře vysoké, a na všelikém pahrbku vyvýšeném pramenové a potokové vod, v den porážky veliké, když padnou věže. **26** Bude i světlo měsíce jako světlo slunce, světlo pak slunce bude sedmernásobní, jako světlo sedmi dnů, v den, v kterýž uváže Hospodin zlámání lidu svého, a ránu zbití jeho uzdraví. **27** Aj, jméno Hospodinovo přichází z daleka, jehožto hněv hořící a těžká pomsta; rtové jeho naplněni jsou prchlivosti, a jazyk jeho jako oheň sžírající. **28** Duch pak jeho jako potok rozvodnilý, kterýž až do hrdla dosáhne, aby tříbil národy, až by v nic obráčeni byli, a uzdou svíral čelisti národů. **29** I budete zpívati, jako když se v noci zasvěcuje slavnost, a veseliti se srdečně, jako ten, kterýž jde s píšťalkou, bera se na horu Hospodinovu, k skále Izraelově, **30** Když dá slyšeti Hospodin hlas důstojnosti své, a ukáže vztázenou ruku svou s hněvem prchlivosti a plamenem ohně sžírajícího, an vše rozráží i přívalem i kamenným krupobítím. **31** Hlasem zajisté Hospodinovým potřín bude Assur, kterýž jiné kyjem bijival. **32** Ale stane se, že každé udeření holí, kterouž doloží na něj Hospodin, silně dolehne; s bubny a harfami a bitvou veselou bojovati bude proti němu. **33** Nebo připraveno jest již dávno peklo, také i samému králi připraveno jest. Hluboké a široké je učinil, hranic jeho, ohně a dříví mnoho; dmýchání Hospodinovo jako potoksíry je zapaluje. (questioned)

31 Běda tém, kteříž se utíkají do Egypta o pomoc, a v koních zpoléhají, a doufají v vozích, že jich mnoho, a v jezdích, že jich množství veliké, a nepatří k Svatému Izraelskému,

aniž Hospodina hledají, 2 Ještět i on jest moudrý. Protož uvede pomstu, a nezměnit' slov svých, ale povstane proti domu zlostníků a proti pomoci těch, kteříž páší nepravost. 3 Egyptští pak jsou lidé, a ne Bůh silný, a koni jejich tělo, a ne duch. A protož jakž jen Hospodin vztáhne ruku svou, padne i pomocník, padne i ten, jemuž byl ku pomoci; a tak jednostejně všickni ti na nic přijdou. 4 Nebo tak řekl Hospodin ke mně: Jako když lev řve aneb lvíče nad loupeží svou, proti němuž byl-li by svolán houf pastýřů, křiku jejich se neděsí, aniž se pro hluk jejich koří: tak sstoupí Hospodin zástupů, aby bojoval o horu Sion, a o pahrbek její. 5 Jako ptáci létajíce, tak hájiti bude Hospodin zástupů Jeruzaléma, anobrž obhajeje vysvobodí, pomíjeje zachová. 6 Navratěž se k tomu, od něhož hluboko zabředli synové Izraelští. 7 Nebo v ten den zavržete jeden každý modly své stříbrné a modly své zlaté, kterýchž vám nadělaly ruce vaše, abyste hřešili. 8 I padne Assur od meče ne muže, a meč ne člověka zříře jej; a utíkati bude před mečem, a nejudatnejší jeho pod plát uvedeni budou. 9 A tak skála jeho pro strach zmizí, a knížata jeho korouhvě děsiti se budou, praví Hospodin, jehož jest oheň na Sionu a pec v Jeruzalémě.

32 Aj, v spravedlnosti kralovati bude král, a knížata v soudu panovati budou. 2 Nebo bude muž ten jako skryše před větrem, a schrana před přívalem, jako potokové vod na místě suchém, jako stín skály veliké v zemi vyprahlé. 3 A oči vidoucích nebudou blíkatí, a uši slyšících pozorovati budou. 4 Pročež srdce blázňů nabude umění, a jazyk zajíkavých prostranně a světle mluviti bude. 5 Nebudeť více nazýván nešlechetný šlechetným, a skrbný nebude slouti štědrým. 6 Proto že nešlechetný o nešlechetnosti mluví, a srdce jeho skládá nepravost, jak by provodil ošemetnost, a mluvil proti Hospodinu scestné věci, jak by znuzil duši lačného, a nápoj žíznivému odjal. 7 Také i usilování skrbného jsou Škodlivá; nebo nešlechetnosti obmyšlí, jak by k záhubě přivedl ponížené slovy lživými, a mluvil proti nuznému před soudem. 8 Jesto šlechetný obmyšlí šlechetné věci, a takovýt' při tom, což šlechetného jest, státi bude. 9 Ženy lhosteně, vstaňte, slyšte hlas můj; dcery bezpečně sobě počínající, ušima pozorujte řeči mé. 10 Za mnohé dny a léta vichrovány budete, ó vy v bezpečnosti bydlíci; nebo přestane vinobraní, a klízení úrod nepřijde. 11 Třeštěž se strachem, ó lhosteně, pohnětež se, bezpečně sobě počínající; svletec se, a obnažte se, a přepaše se po bedrách. 12 Kvílice nad prsy, nad poli výbornými a nad kmeny úrodnými. 13 Na zemi lidu mého trní a hloží vzejde, anobrž na všech domních veselých a městě plésajícím. 14 Nebo rozkošný palác opuštěn bude, hluk města přestane, hrad vysoký a věže obrácený budou v jeskyně na věčnost, k radostidivokým oslům, a ku pastvišti stádům. 15 Dokudž nebude vylit na nás duch s výsosti, a nebude obrácena poušt' v pole úrodné, a pole úrodné za les počítano. 16 I bude na poušti soud bydli, a spravedlnost na poli úrodném přebývati. 17 A zjeví se skutek spravedlnosti, pokoj, ovoce, pravím, spravedlnosti, pokoj a bezpečnost až na věky. 18 Nebo bydli bude lid můj v obydli pokojném, totiž v přibytících nebezpečnějších a v odpovídání nejpokojnějším, 19 Byť pak i krupobití spadlo na les, a velmi sníženo bylo město. 20 Blaze

vám, kteříž sejete na všelikých místech úrodných, vypouštějic tam vola i osla.

33 Běda tobě, zhoubce, ješto sám nebýváš huben, a kterýž nevěrně děláš, ješto tobě nečinili nevěrně. Když přestaneš být zhoubcem, pohuben budeš; když přestaneš nevěrně činiti, nevěrně' činiti budou. 2 Hospodine, učiň nám milost, na tebet' očekáváme; budíž ramenem svých každého jitra, a vysvobozením naším v čas ssouzení. 3 Před zvukem hřmotu rozprchnou se národové, před vyvýšením tvým budou rozptýleni panohé. 4 A sebrána bude loupež vaše, tak jako sbírání bývají chroustové; jako připadají kobyly, tak připadhou na ni. 5 Vyvýšit' se Hospodin, nebo na výsoti přebývá, a naplní Sion soudem a spravedlností. 6 I bude upěvněním časů tvých, silou i hojným spasením; moudrost a umění, a bázeň Hospodinova poklad tvůj. 7 Aj, rekovejich naříkali vně, jednatelé pokoje hořce plakali. 8 Zpustly silnice, přestali choditi cestou; zrušil přímeří, nevážil sobě měst, za nic položil sobě člověka. 9 Kvíilia a zemdla ze země, styděti se musil Libán a usvadl; Sáron učiněn jako poušť, Bázan pak a Karmel oklácen. 10 Jižt' povstanu, praví Hospodin, již vyvýšen, již vyzdvižen budu. 11 Počouce slámu, porodíte strniště; oheň dýchání vašeho sžíre vás. 12 I budou národové vypálené vápno, trní podtaté, ohněm spáleni budou. 13 Slyšte dalecí, co jsem učinil, a poznejte blízci sílu mou. 14 Zděsili se na Sionu hříšníci, podjala hrůza pokrytie, řkoucí: Kdož by z nás mohl ostáti před ohněm sžírajícím? Kdož by z nás mohl ostáti před plamenem věčným? 15 Ten, kterýž chodí v spravedlnosti, a mluví pravé věci, kterýž pohrdá ziskem z útisku, kterýž otřásá ruce své, aby darů nepřijímal, kterýž zacpává uši své, aby neslyšel rady o vraždě, a zavírá oči své, aby se na zlé nedíval: 16 Ten na vysokých místech přebývati bude, hradové na skalách útočiště jeho, tomu chléb dán bude, vody jeho stálé budou. 17 Krále v okrase jeho uzří oči tvé, spatří i zemi dalekou. 18 Srdce tvé přemyšlovati bude o strachu, řka: Kdež jest písář, kde výběrő, kde spisovatel velikých domů? 19 Lidu ukrutného neuhledáš, lidu hluboké řeči, již bys neslychal, a jazyku cizího, jemuž bys nerozuměl. 20 Patř na Sion, město slavností našich, oči tvé nechat' hledí na Jeruzalém, obydli pokojně, stánek, kterýž nebude přenešen, kolíkové jeho na věky se nepohnou, a žádný provaz jeho se neztrhá; 21 Proto že velikomocný Hospodin jest nám na místě tom řekami toků širokých, po němž nepůjde lodí s vesly, aniž bárka veliká po něm přecházeti bude. 22 Nebo Hospodin jest soudce náš, Hospodin ustanovitel práv našich, Hospodin král náš, onť spasí nás. 23 Osláblit' jsou provazové tvoji, aniž budou moci utvrditi sloupu bárky své, ani roztáhnouti plachty, ant' již rozdělena bude kořist loupeže mnohé; i chromí rozchvátají kořist. 24 Aniž dí kdo z obyvatelů: Nemocen jsem. Lid osedlý v něm zproštěn bude nepravosti.

34 Přistuptež národové, abyste slyšeli, a lidé pozorujte. Nechat' slyší země i plnost její, okršlek zemský i všeliký plod jeho. 2 Proto že hněv Hospodinův jest proti všechném národům, a prchlivost proti všemu vojsku jejich: vyhubí je jako prokláte, a vydá je k zabití. 3 I budou povrženi zbití jejich, a z těl mrtvých jejich vzejde smrad, a rozplynou se hory od krve jejich. 4 Chřadnouti bude i všecko vojsko nebeské, a svinuta budou

nebesa jako kniha, a všecko vojsko jejich sprchne, jako prší list s vinného kmene, a jako nezralé ovoce s fíku. 5 Nebo opojen jest na nebi meč můj; na Idumejské sstoupí, a na lid, na nějž jsem klatbu vydal, aby trestán byl. 6 Meč Hlavninův bude plný krve, umastí se tukem a krví beranů a kozlů, tukem ledvin skopových; obět zajisté bude mítí Hlavnina v Bozra, a zabíjení veliké v zemi Idumejské. 7 Sstoupí s nimi i jednorožcové a volčata s voly, i opije se země jejich krví, a prach jejich tukem se omastí. 8 Nebo den pomsty Hlavninovy, léto odplacování se, aby mštěno bylo Siona. 9 A obrácení budou potokové její v smolu, a prach její v siru, a země její obrátí se v smolu hořící. 10 V noci ani ve dne neuhasne, na věky vystupovati bude dým její, od národu až do pronárodu pustá zůstane, na věky věků nebude, kdo by šel přes ni. 11 Ale osednou ji pelikán a výr, kalous také a krkavec budou bydliti v ní, a roztáhne po ní šňůru zahanbení a závaží marnosti. 12 Slepeticů jejich volati budou k království, ale nebude tam žádného, neboť všecka knížata její zhynou. 13 A vzroste na palácích jejich trní, kopřivy a bodláci na hradích jejich, a bude příbytkem draků a obydlim sov. 14 Tam se budou potkávat spolu zvěř s ptactvem, a příšera jedna druhé se ozývati; tam také shledají se luňáci jeden s druhým. 15 Tam se zhnázdí sup, a škřečeti bude, a když vysedí, shromázdí je pod stín svůj; tam také shledají se luňáci jeden s druhým. 16 Hledejte v knize Hlavninově, a čtěte. Ani jedno z těch nechybí, a jeden každý bez své druže nebude; nebo to ústa Páně přikázala, a duch jeho shromázdí je. 17 Ont' zajisté vrže jím losy, a ruka jeho jím rozdělí ji provazcem; až na věky dědičné ji osednou, od národu až do pronárodu v ní přebývati budou.

35 Veseliti se budou z toho poušť a pustina, plésati, pravím, bude poušť, a zkvetne jako růže. 2 Ušlechtilé zkvetne, ano i radostně plésati bude s prozpěvováním. Sláva Libánská dána jí bude, okrasa Karmelská a Sáronská. Tyt' věci uzří slávu Hlavninovu, důstojnost Boha našeho. 3 Posilňte rukou opuštěných, a kolena klesající utvrďte. 4 Rcete těm, kteří jsou bázlivého srdce: Posilňte se, nebojte se. Aj, Bůh váš s pomstou přijde, s odplatou Bůh sám přijde, a spasí vás. 5 Tehdáž otevrou se oči slepých, otevrou se též i uši hluchých. 6 Tehdáž poskočí kulhavý jako jelen, a jazyk němého prozpěvovati bude; nebo se vyprýstí vody na poušti, a potokové na pustinách. 7 A obrátí se místo vyprahlé v jezere, a žíznivé v prameny vod; v doupatech draků, v pelezech jejich tráva, tříš a síť. 8 Bude také tam silnice a cesta, kteráž cestou svatou slouti bude. Nepříde po ní nečistý, ale bude samých těchto; tou cestou jdoucí i nejhlopější nezbloudí. 9 Nebude tam lva, a litá zvěř nebude choditi po ní, aniž tam nalezena bude, ale půjdou po ní ti,jenž budou vysvobozeni. 10 Vykupení, pravím, Hlavninovi navrátí se, a přijdou na Sion s prozpěvováním, a veselé věčné bude na hlavě jejich; radosti a veselé dojdou, zámutek pak a úpění uteče od nich.

36 Stalo se pak čtrnáctého léta kralování Ezechiášova, přitáhl Senacherib král Assyrský proti všechném městům Judským hrazeným, a zdobýval jich. 2 I poslal král Assyrský Rabsaka z Lachis do Jeruzaléma k králi Ezechiášovi s vojskem velikým. Kterýž se postavil u struhy rybníka hořejšího, při silnici

pole valchářova. 3 Tedy vyšel k němu Eliakim syn Helkiášův, kterýž byl správce domu, a Sobna písář, a Joach syn Azafův, kancléř. 4 I mluvil k nim Rabsaces: Povězte medle Ezechiášovi: Toto praví král veliký, králi Assyrský: Jakéž jest to doufání, na kterémž se zakládáš? 5 Řekl jsem: Jistě žeť jest věc daremní; radyť jest a síly k válce potřebí. A protož v koho doufáš, že mi se protivíš? 6 Aj, spolehl jsi na hůl třtiny té nalomené, na Egypt, na níž zpodepřel-li by se kdo, pronikne ruku jeho, a probodne ji. Takový jest Farao král Egyptský všechněm, kteříž v něm doufají. 7 Pakli mi díš: V Hlavninu Bohu svém doufáme: zdaliž on není ten, jehož pobořil Ezechiáš výsostí i oltáře, a přikázal Judovi a Jeruzalému, řka: Před tímto oltářem klaněti se budete? 8 Ale nu, potaje se medle se pánum mým králem Assyrským. Přidámeť ještě dva tisíce koní, můžeš-li jen mítí, kdo by na nich jeli. 9 Jakž tedy odoláš jednomu knížeti z nejmenších služebníků pána mého, ačkoli máš doufání v Egyptu pro vozy a jezdce? 10 Přesto, zdali jsem bez Hlavniny přitáhl do země této, abych ji zkazil? Hlavnina řekl mi: Táhni na tu zemi, a zkaz ji. 11 I řekl Eliakim a Sobna a Joach Rabsakovi: Mluv medle k služebníkům svým Syrsky, však rozumíme, a nemluv k nám Židovsky před lidem tímto, kterýž jest na zdech. 12 I odpověděl Rabsaces: Zdaliž ku pánu tvému a k tobě poslal mne pán můj, abych mluvil slova tato? Však k mužům těm, kteří jsou na zdech, aby lejna svá jedli, a moč svůj spolu s vámi pilí. 13 A tak stoe Rabsaces, volal hlasem velikým Židovsky, a řekl: Slyšte slova krále velikého, krále Assyrského: 14 Toto praví král: Necht' vás nesvodí Ezechiáš, neboť nebude mocí vyprostiti vás. 15 A necht' vám nevelí Ezechiáš doufati v Hlavninu, řka: Zajisté vysvobodí nás Hlavnina, a nebudet' dánó město toto v ruku krále Assyrského. 16 Neposlouchejte Ezechiáše. Nebo takto praví král Assyrský: Učiřte mi to k lítosti, a vyjděte ke mně, i bude mocí jistí jeden každý z vinice své, a jeden každý z fíku svého, a pít jeden každý vodu z čisterny své. 17 Dokudž nepřídu, a nepoberu vás do země podobné zemi vaší, do země úrodné, země chleba a vinic. 18 Necht' vás nesvodí Ezechiáš, řka: Hlavnina vysvobodí nás. Zdaliž mohli vysvoboditi bohové národu jeden každý zemí svou z ruky krále Assyrského? 19 Kde jsou bohové Emat a Arfat? Kde jsou bohové Sefarvaim? Zdaliž jsou vysvobodili i Samaři z ruky mé? 20 Kteří jsou mezi všemi bohy těch zemí, ješto by vysvobodili zemi svou z ruky mé? Aby pak Hlavnina měl vysvoboditi Jeruzalém z ruky mé? 21 Oni pak mličeli, a neodpověděli jemu slova. Nebo takové bylo rozkázaní královo, řkoucí: Neodpovídejte jemu. 22 I přišel Eliakim syn Helkiášův, kterýž byl správce domu, a Sobna písář, a Joach syn Azafův, kancléř, k Ezechiášovi, majice roucha roztržená, a oznamili jemu slova Rabsakova.

37 I stalo se, když to uslyšel král Ezechiáš, že roztrhl roucho své, a oděl se žiní, a všel do domu Hlavninovu. 2 I poslal Eliakima správce domu, a Sobnu písáře, a starší z kněží, oblečené v žině k Izaiášovi proroku, synu Amosovu. 3 Kteříž řekli jemu: Toto praví Ezechiáš: Den úzkosti a útržky i rounání jest den tento, protože se přiblížil plod k výjiti, ale není síly k porodu. 4 Ó by slyšel Hlavnina Bůh tvůj slova Rabsakova, jehož poslal král Assyrský pán jeho, aby utrhal

Bohu živému, a pomstil Hospodin Bůh tvůj těch slov, kteráž slyšel. Protož pozdvihní modlitby za tento ostatek lidu, který se nalézá. **5** I příšli služebníci krále Ezechiáše k Izaiášovi. **6** Jimž odpověděl Izaiáš: Toto povíte pánu svému: Takto praví Hospodin: Nestrachuj se slov těch, kteráž jsi slyšel, jimiž se mně rouhali služebníci krále Assyrského. **7** Aj, já pustím nař vítr, aby uslyše pověst, navrátil se do země své, a učiním to, že padne od meče v zemi své. **8** Navrátiš se pak Rabsaces, nalez krále Assyrského, an dobývá Lebna. Nebo uslyšel, (pročež odtrhl od Lachis), **9** Uslyšel, praví, o Tirhákově králi Mouřenínském, ano pravili: Táhne, aby bojoval s tebou. A však uslyšev to, vždy posal posly své k Ezechiášovi s témito slovy: **10** Takto povíte Ezechiášovi králi Judskému, říkouc: Necht' tebe nesvodí Bůh tvůj, v němž ty doufáš, říkaje: Nebude dán Jeruzalém v ruku krále Assyrského. **11** Aj, slyšels, co jsou učinili králové Assyrští všechném zemím, pohubivše je, a ty bys měl být vysvobozen? **12** Zdaliž jsou je vysvobodili bohové těch národů, kteréž zahladili předkové moji, Gozana, Charana, Resefa a syny z Eden, kteráž byli v Telasar? **13** Kde jest král Emat, a král Arfad, a král města Sefarvaim, Ana i Ava? **14** Protož vzav Ezechiáš list z ruky poslu, přečti jej a vstoupiv do domu Hospodinova, rovinul jej Ezechiáš před Hospodinem. **15** A modlil se Ezechiáš Hospodinu, řka: **16** Hospodine zástupu, Bože Izraelský, kteráž sedíš nad cherubíny, ty jsi sám Bůh všech království země, ty jsi učinil nebe i zemi. **17** Nakloniž, Hospodine, ucha svého a uslyš; otevři, Hospodine, oči své a pohled; slyš, praví, všecka slova Senacheribova, kteráž posal k činění útržek Bohu živému. **18** Takt' jest, Hospodine, žeť jsou pohubili králové Assyrští všecky ty krajiny i zemi jejich, **19** A uvrhli bohy jejich do ohně; nebo nebyli bohové, ale dilo ruku lidských, dřevo a kámen, protož zahladili je. **20** A nyní, Hospodine Bože náš, vysvobod' nás z ruky jeho, atby poznala všecka království země, že jsi ty Hospodin sám. **21** Tedy poslal Izaiáš syn Amosův k Ezechiášovi, řka: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Zač jsi mi se modlil strany Senacheriba krále Assyrského, **22** Totoť jest slovo, kteráž mluvil Hospodin o něm: Pohrdá tebou, a posmívá se tobě panna, dcera Sionská, potřásá hlavou za tebou dcera Jeruzalémská. **23** Kohož jsi zhaněl? A komus se rouhal? A proti komus povýšil hlasu, a pozdvihl zhůru očí svých? Proti Svatému Izraelskému. **24** Skrže služebníky své utral jsi Pánu, a řekl jsi: Ve množství vozů svých já jsem vytáhl na hory vysoké, na stráň Libánské, a zpodním vysoké cedry jeho, i spanilé jedle jeho, a vejdou na nejvyšší kraj jeho do lesů a výborných rolí jeho. **25** Já jsem vykopal a pil vody; nebo jsem vysušil nohama svýma všecky potoky míst obležených. **26** Zdalíš neslyšel, že jsem již to dávno učinil, a ode dnů starých to sformoval? Nyní pak k tomu přivozuji, aby v poušť a v hromadu rumu města hrazená obrácena byla, **27** A jejich obyvatel ruce oslablé majíc, předěšeni a zahanbeni jsouc, byli jako bylina polní, a zelina vzházející, jako tráva na střechách, a osení rzi zkažené, prvé než by dorostlo. **28** Sedání pak tvé, a vycházení tvé i vcházení tvé znám, i vzteklost tvou proti sobě. **29** Poněvadž ty se vztékáš proti mně, a tvé zpouzení přisko v uši mé, protož vpusťm udici svou v chřípě tvé, a udidla svá v ústa tvá, a odvedu tě zase tou cestou, kterouž jsi přišel. **30** A toto měj za znamení: Budete jistí roku prvního, co samo od sebe zroste, též druhého

roku, což se samo od sebe zrodí, třetího pak roku budete sítí a žiti a štěpovati vinice, a jísti ovoce jejich. **31** Ostatek zajisté domu Judova, který pozůstal, vpusť zase kořeny své hluboce, a vydá užitek zhůru. **32** Nebo z Jeruzaléma vyjdou ostatkové, a zachovaní z hory Siona. Horlivost Hospodina zástupu učiní to. **33** A protož toto praví Hospodin o králi Assyrském: Nevejdět do města tohoto, aniž sem střely vstřelí, aniž na ně dotrou pavézníci, aniž udělají u něho náspu. **34** Cestou, kterouž přitáhl, zase navráti se, a do města tohoto nevejde, praví Hospodin. **35** Nebo chrániti budu města tohoto, abych je zachoval pro sebe a pro Davida služebníka svého. **36** Tedy vyšel anděl Hospodinův, a zbil v vojstě Assyrském sto osmdesáte a pět tisíců. I vstali velmi ráno, a aj, všickni mrtví. **37** A tak odjel, anobrž utekl, a navrátil se Senacherib král Assyrský, a bydlil v Ninive. **38** I stalo se, když se klaněl v chrámu Nizrocha boha svého, že Adramelech a Sarasar, synov jeho, zabilo jej mečem, a utekli do země Ararat. I kraloval Esarchaddon syn jeho místo něho.

38 V těch dnech roznemohl se Ezechiáš až k smrti. I přišel k němu Izaiáš syn Amosův, prorok, a řekl jemu: Toto praví Hospodin: Zřed' dům svůj, nebo umřeš, a nebudeš živ. **2** I obrátil Ezechiáš tvář svou k stěně, a modlil se Hospodinu. **3** A řekl: Prosím, ó Hospodine, rozpomeř se nyní, že jsem stále chodil před tebou v pravdě a v srdeci upřímném, a že jsem to činil, což dobrého jest před očima tvýma. I plakal Ezechiáš pláčem velikým. **4** Tedy stalo se slovo Hospodinovo k Izaiášovi, říkouc: **5** Jdi a rci Ezechiášovi: Toto praví Hospodin Bůh Davida otce tvého: Slyšel' jsem modlitbu tvou, viděl jsem slzy tvé; aj, já přidám ke dnům tvým patnácté let. **6** A z ruky krále Assyrského vysvobodím tě i město toto, a chrániti budu města tohoto. **7** A toto budeš mít znamení od Hospodina, že Hospodin učiní věc tuto, kterouž mluvil: **8** Aj, já navrátim zpátkem stín po stupních, po nichž sešel na hodinách slunečních Achasových, o deset stupňů. I navrátilo se slunce o deset stupňů, po týž stupních, po nichž bylo sešlo. **9** Zapsání Ezechiáše krále Judského, když nemocen byl, a ozdravěl po nemoci své: **10** Ját' jsem byl řekl v přestřízení dnů svých, že vejdu do bran hrobu, zbaven budu ostatku let svých. (**Sheol h7585**) **11** Řekl jsem byl, že neuzřím Hospodina, Hospodina v zemi živých, nebudu vیدati člověka více mezi přebývajícími na světě. **12** Přebývání mé pomíjí, a stěhuje se ode mne jako stánek pastýřský; přestříhl jsem jako tkadlec život svůj, od třísní odřeže mne. Dnes dříve než noc přijde, učiníš mi konec. **13** Předkládal jsem sobě v jítře, že jako lev tak potře všecky kosti mé, dnes dříve než noc přijde, že mi učiníš konec. **14** Jako řeáb a vlaštovice pištěl jsem, ikal jsem jako holubice, oči mé zhůru pozdvížené byly. Pane, násilé trpím, ó prodlíž mi života. **15** Ale cot' mám více mluvit? I předpověděl mi, i učinil, že živ pobudu mimo všecka léta svá po hořkosti duše své. **16** Pane, kdo po nich i v nich živi budou, všechném znám bude život dýchání mého, žes mi zdraví navrátil, a mne při životu zachoval. **17** Aj, v čas pokoje potkala mne byla hořkost nejhořejší, ale tobě zalíbilo se vytrhnouti duši mou z propasti zkažení, proto že jsi zavrhli za hřbet svůj všecky hřichy mé. **18** Nebo ne hrob oslavuje tebe, ani smrt tě chválí, aniž očekávají ti,jenž do jámy sstupují, pravdy tvé. (**Sheol h7585**)

19 Ale živý, živý, tent' oslavovati bude tebe, jako já dnes, a otec synům v známost uvodí pravdu tvou. **20** Hospodin vysvobodil mne, a protož písň mé zpívati budeme po všecky dny života našeho v domě Hospodinově. **21** Řekl pak byl Izaiáš: Nechat vezmou hrudu suchých fílků, a přiloží na vřed, a zdráv bude. **22** I řekl byl Ezechiáš: Jaké jest znamení, že vstoupím do domu Hospodinova?

39 Toho času poslal Merodach Baladan syn Baladanův, král Babylonský, list a dary Ezechiášovi, když uslyšel, že nemocen byv, zase ozdravěl. **2** I zradoval se z toho Ezechiáš, a ukázal jim dům klénotů svých, stříbra a zlata a vonných věcí, a olej nejvýbornější, tolikéž dům zbroje své, a cožkoli mohlo nalezeno být v pokladních jeho. Ničeho nebylo, čehož by jim neukázal Ezechiáš v domě svém i ve všem panství svém. **3** V tom přišel prorok Izaiáš k králi Ezechiášovi, a řekl jemu: Co pravili ti muži? A odkud přišli k tobě? I odpověděl Ezechiáš: Z země daleké přišli ke mně, z Babylonu. **4** Řekl ještě: Co jsou viděli v domě tvém? Odpověděl Ezechiáš: Všecko, což jest v domě mé, viděli. Ničeho není v pokladních mých, čehož bych jim neukázal. **5** Tedy řekl Izaiáš Ezechiášovi: Slyšiš slovo Hospodina zástupů: **6** Aj, dnové přijdou, že odneseno bude do Babylonu, cožkoli jest v domě tvém, a cožkoli nachovali otcové tvoji, až do tohoto dne; nezůstanet' ničeho, (praví Hospodin). **7** I syny tvé také, kteříž pojdu z tebe, kteréž zplodíš, poberou, a budou komorníci při dvoře krále Babylonského. **8** Tedy řekl Ezechiáš Izaiášovi: Dobrét' jest slovo Hospodinovo, kteréž jsi mluvil. (A doložil): Proto že pokoj a pravda bude za dnů mých.

40 Potěšujte, potěšujte lidu mého, dí Bůh vás. **2** Mluvte k srdci Jeruzaléma, a ohlašujte jemu, že se již doplnil čas uložený jeho, že jest odpuštěna nepravost jeho, a že vzal z ruky Hospodinovy dvojnásobně za všecky hřichy své. **3** Hlas volajícího: Připravtež na poušti cestu Hospodinovu, přímou učinite na pustině stezku Boha našeho. **4** Každé údolí at' jest vyvýšeno, a všeliká hora i pahrbek at' jest snížen; což jest křivého, at' jest přímé, a místa nerovná at' jsou rovinou. **5** Nebo se zjeví sláva Hospodinova, a uzří všeliké tělo spolu, že ústa Hospodinova mluvila. **6** Hlas řoucoucího: Volej. I řekl: Co mám volati? To, že všeliké tělo jest tráva, a všeliká vzhácnost jeho jako květ polní. **7** Usychá tráva, květ prší, jakž vítr Hospodinův povane na něj. V pravdět' jsou lidé ta tráva. **8** Usychá tráva, květ prší, ale slovo Boha našeho zůstává na věky. **9** Na horu vysokou vystup sobě, Sione, zvěstovateli věcí potěšených, povyš mocně hlasu svého, Jeruzaléme, zvěstovateli věcí potěšených, povyš, aniž se boj. Rci městům Judským: Aj, Bůh vás. **10** Aj, Panovník Hospodin proti silnému přijde, a rámě jeho panovati bude nad ním; aj, mzda jeho s ním, a dílo jeho před ním. **11** Jako pastýř stádo své pásti bude, do náruči svého shromáždí jehnátka, a v klíně svém je ponese, bězí pak pozněnáhlu povede. **12** Kdo změřil hrstí svou vodu, a nebesa pídi rozměřil? A kdo změřil měrou prach země, a zvážil na váze hory, a pahrbky na závazí? **13** Kdo vystihl ducha Hospodinova, a rádcím jeho byl, že by mu oznamil? **14** S kým se radil, že by mu přidal srozumění, a naučil jej stezce soudu, a vyučil jej umění, a cestu všelijaké rozumnosti jemu v známost uvedl? **15** Aj, národové jako krupě

od okova, a jako prášek na vázkách se počítají, ostrovy jako nejmenší věc zachvacuje. **16** Ani Libán nepostačil by k zanícení ohně, a živočichové jeho nepostačili by k zápalné oběti. **17** Všickni národové jsou jako nic před ním, za nic a za marnost pokládají se u něho. **18** K komu tedy připodobníte Boha silného? A jaké podobenství přirovnáte jemu? **19** Jakžkoli rytinu líčí řemeslník, a zlatník zlatem ji potahuje, a řetízky stříbrné k ní slévá; **20** A ten, kterýž pro chudobu nemá co obětovati, dřevo, kteréž by nepráchnivé, vybírá, a řemeslníka umělého sobě hledá k přistrojení rytiny, aby se nepohnula. **21** Zdalíž nevíté? Zdalíž neslycháte? Zdalíž se vám nezvěstuje od počátku? Zdalíž nesrozumíváte z základu země? **22** Ten, kterýž sedí nad okrkem země, jejižto obyvatelé jako kobylinky, kterýž rozprostřel jako kortýnu nebesa, a roztáhl je jako stánek k přebývání, **23** Ont' přivodí knížata na nic, soudce zemské jako nic rozptyluje, **24** Tak že nebývají štípení ani sáti, anižkořene pouští do země pařez jejich. Nebo jakž jen zavane na ně, hned usychají, a vicher jako plevu zanáší je. **25** K komu tedy připodobníte mne, abych podobný byl jemu, praví Svatý? **26** Pozdvihne zhůru očí svých, a vizte, kdo to stvořil? Kdo vydoví v počtu vojsko jejich, a všeho toho zejména povolává? Vedle množství síly a veliké moci ani jedno z nich nehyne. **27** Pročež tedy říkáš, Jákobe, a mluvíš, Izraeli: Skrytā jest cesta má před Hospodinem, a pře má před Boha mého nepřichází? **28** Zdalíž nevíš, zdaž jsi neslychal, že Bůh věčný Hospodin, kterýž stvořil končiny země, neustává ani zemdlívá, a že vystížena býti nemůže moudrost jeho? **29** On dává ustálému sílu, a tomu, ještě žádné síly nemá, moci hojně udílí. **30** Ustává a umdlívá mládež, a mládenci těžce klesají, **31** Ale ti, Jenž očekávají na Hospodina, nabývají nové síly. Vznášejí se perím jako orlice; běží, a však neumdlívají, chodí, a neustávají.

41 Umlknětež přede mnou ostrovové, a národové nechat' se ssílí, nechat' přistoupí, a tu at' mluví. Přistupmež spolu k soudu. **2** Kdo vzbudil od východu spravedlivého, aby ho následoval? Kdo jemu podmanilnárody, a způsobil, aby nad králi panoval, vydav je jako prach meči jeho, a jako plevy rozptylené lučišti jeho? **3** Sháněje se s nimi, prošel pokojně cestou, po níž nohama svýma nechodíval. **4** Kdo to spravil a učinil, povolávaje rodin od počátku? Já Hospodin, první i poslední, já sám. **5** Viděli ostrovové, a ulekli se, končiny země předěsily se, shromáždili se a sešli. **6** Jeden druhému pomáhal, a bratru svému říkal: Posil se. **7** A tak posiloval tesař zlatníka, vyhlažujícího kladivo tloučením na nákovadlí, říkaje: K sletování toto dobré jest. I utvrdil to hřebíky, aby se nepohnulo. **8** Ale ty, Izraeli služebníče můj, ty Jákobe, kteréhož jsem vyvolil, símě Abrahama, přítele mého, **9** Ty, kteréhož jsem vychvátil od končin země, nýbrž pomínuv přednějších jejich, povolal jsem tě, řka tobě: Služebník můj jsi, vyvolil jsem tě, aniž jsem zavrhl tebe. **10** Nebojž se, nebo jsem já s tebou; nestrahujiž se, nebo já jsem Bůh tvůj. Posilném tě, a pomáhati budu tobě, a podpíratí tě budu pravící spravedlností své. **11** Aj, zastydí se, a zahanbeni budou všickni, kteříž se zlobí proti tobě; v nic obráceni budou, a zahynou ti, kteříž tobě odporují. **12** Hledal-li bys jich, nenašezneš jich. Ti, kteříž se s tebou nesnadní, v nic obráceni budou, a na

nic přijdou ti, jenž s tebou válčí. **13** Nebo já, Hospodin Bůh tvůj, ujal jsem tě za tvou pravici, a pravím: Neboj se, já tobě pomáhati budu. **14** Neboj se, červíčku Jákobův, hrstko Izraelova, já spomáhati budu tobě, praví Hospodin, a vykupitel tvůj, Svatý Izraelský. **15** Aj, učinil jsem tě jako smyk i s zuby novými po obou stranách; pomlátiš hory, a zetřeš je, a s pahrbky jako s plevami naložíš. **16** Převěješ je, v tom je vítr zachvátí, a vicher rozptýlí, ty pak plésati budeš v Hospodinu, v Svatém Izraelském chlubiti se budeš. **17** Chudé a nuzné, kteří hledají vody, an ji není, jejichž jazyk žízní prahne, já Hospodin vyslyším, já Bůh Izraelský neopustím jich. **18** Vyvedu na vysokých místech řeky, a u prostřed rovin studnice; obrátím poušť v jezero vod, a zemi vyprahlou v prameny vod. **19** Nasadím na poušti cedrů, výborných cedrů, myrtoví, a olivoví; vysadím poušť jedlovím, jilmem, též i pušpanem. **20** Aby viděli, a poznali, a rozvážejíce, srozuměli, že to ruka Hospodinova učinila, a Svatý Izraelský že to stvořil. **21** Vedte při svou, praví Hospodin, ukažte mocné důvody své, dí král Jákobův. **22** Nechat' přistoupí, a necht' nám oznámí to, což se státi má. Věci prvé stalé oznamte, abychom povážili v srdeci svém, a poznali cíl jejich, aneb aspoň co jest budoucího, povezte nám. **23** Oznamte, co se budoucně státi má, a poznáme, že bohové jste. Pakli, učiřte něco dobrého neb zlého, abychom se děsili, když bychom to viděli spolu. **24** Aj, vy naprosto nic nejste, a dílo vaše tolíkéž nic není; protož ohavný jest, kdo vás zvoluje. **25** Vzbudím od půlnoci, ten přitáhne, od východu slunce, ten svolá ve jménu mé, a oboří se na knížata jako na bláto, a pošlapá je jako hrnčíř hlinu. **26** Kdo oznámí od počátku, abychom věděli, aneb od starodávna, abychom řekli: Práv jest? Naprosto žádného není, kdo by oznámil, aniž jest kdo, ješto by se dal slyšeti, aneb ješto by slyšel řeči vaše. **27** Já jsem první, kterýž Sionu předpovídám: Aj, aj, teď' jsou; a Jeruzalému: Zvěstovatele potěšených věci dám. **28** Nebo vidím, že není žádného, není žádného mezi nimi rozumného; ač se jich otazují, však neodpovídají slova. **29** Aj, všickni ti jsou marnost, za nic nestojí dílo jejich, vítr a daremní věc jsou slítiny jejich.

42 Aj, služebník můj, na kteréhož se zpodepru, vyvolený můj, jehož libuje duše má. Ducha svého dám jemu, ont' soud národům vynášeti bude. **2** Nebude křičeti, ani se vyvyšovati, ani slyšán bude vně hlas jeho. **3** Třtiny nalomené nedolomí, a lnu kouřícího se neuhasí, ale soud podlé pravdy vynášeti bude. **4** Nebude neochotný, ani přísný, dokudž soudu na zemi nevykoná, a učení jeho ostrovové očekávati budou. **5** Tak praví Bůh silný Hospodin, kterýž stvořil nebesa, a roztáhl je, kterýž rozšířil zemi, i to, což z ní pochází, kterýž dává dýchání lidu na ní, a ducha těm, jenž chodí po ní. **6** Já Hospodin povolal jsem tě v spravedlnosti, a ujal jsem tě za ruku tvou; protož ostříhati tě budu, a dám tě v smlouvou lidu, a za světlo národům, **7** Abys otvíral oči slepé, a vyvodil z žaláře vězně, a z vězení ty, kterýž sedí ve tmách. **8** Já jsem Hospodin, tot' jest jméno mé, a slávy své jinému nedám, ani chvály své rytinám. **9** Aj, prvnější věci příšly, a i nové předpovídaje, dříve než se začnou, dám o nich slyšeti vám. **10** Zpívejte Hospodinu písni novou, chvála jeho jest od končin země, kterýž se plavíte po moři, i všecko, což v něm jest, ostrovové i obyvatelé jejich.

11 Pozdvihňete hlasu pustiny i města její, i vsi, v nichž bydlí Cedar, prokříkujte obyvatelé skal, s vrchu hor volejte. **12** Vzdejte slávu Hospodinu, a chválu jeho na ostrovích zvěstujte. **13** Hospodin jako silný rek vyjde, jako muž válečný rozhorlí se, troubiti, anobří i prokříkovati bude, a proti nepřátelům svým zmužile sobě počinati, řka: **14** Mlčel jsem dosti dlouho, činil jsem se neslyše, zdržoval jsem se, ale již jako pracující ku porodu křičeti budu, pohubím a sehnítím vše pojednou. **15** V pustinu obrátím hory i pahrbky, a všelikou bylinu jejich usuším, a obrátím řeky v ostrovy, a jezera vysuším. **16** I povedu slepé po cestě, kteréž neznali, a po stezkách, kterýchž neuměli, provedu je; obrátím před nimi tmu v světlo, a co nerovného, v rovinu. Tot' jest, což jim učiním, a neopustím jich. **17** Obratí se zpět, zahanbeni budou ti, kterýž doufají v rytinu, kterýž říkají slitinám: Vy jste bohové naši. **18** Ó hluši, slyštež, a vy slepí, prohlédněte, abyste viděli. **19** Kdo jest to slepý, jediné služebník můj? A hluchý, než posel můj, kteréhož posílám? Kdo slepý tak jako dokonalý? Slepý, pravím, jako služebník Hospodinův? **20** Hledě na mnohé věci, však nesrozumívá; otevřené maje uši, však neslyší. **21** Mělt' jest Hospodin líbost v něm pro spravedlnost svou, zvelebil jej zákonem, a slavného učinil. **22** Že pak lid tento obloupený jest a potlačený, jehož mládence, což jich koli, jímají a do žalářu skrývají, že jsou dáni v loupež, aniž jest, kdo by je vytrhl, v rozchvátání, aniž jest, kdo by řekl: Navrat' zase, **23** Kdo z vás ušima pozoruje toho, srozumívá tomu, aby se bedlivější chtěl míti napotom? **24** Kdo vydal v potlačení Jákoba, a Izraele loupežníkům? Zdali ne Hospodin, proti němuž jsme zhřešili? Nebo nechtěli po cestách jeho choditi, aniž poslouchali zákona jeho. **25** A protož vylil na něj s prchlivostí hněv svůj, a násilé boje, a zapálil jej vůkol, a však nepoznal toho. Zapálil jej, pravím, a však nepřipustil toho k srdeci.

43 Ale nyní takto praví Hospodin stvořitel tvůj, ó Jákobe, a učinitel tvůj, ó Izraeli: Neboj se, nebo vykoupil jsem tě, a povolal jsem tě jménem tvým. Můj jsi ty. **2** Když půjdeš přes vody, s tebou budu, pakli přes řeky, nepříkvači té, půjdeš-li přes oheň, nespálíš se, aniž plamen chytí se tebe. **3** Nebo já Hospodin Bůh tvůj, Svatý Izraelský, jsem spasitel tvůj. Dal jsem na výplatu za tebe Egypt, zemi Mouřenínskou a Sábu místo tebe. **4** Hned jakž jsi drahým učiněn před očima mýma, zveleben jsi, a já jsem tě miloval; protož dal jsem lidi za tebe, a národy za život tvůj. **5** Neboj' se, nebo já s tebou jsem. Od východu zase přivedu símě tvé, a od západu shromáždím tě. **6** Dím půlnoci straně: Navrat', a polední: Nezbraňuj. Přived' zase syny mé zdaleka, a dcery mé od končin země, **7** Každého toho, jenž se nazývá jménem mým, a kteréhož jsem k slávě své stvořil, jejž jsem sformoval, a kteréhož jsem učinil. **8** Vyved' lid slepý, kterýž již má oči, a hluché, kterýž již mají uši. **9** Všickni národové nechat' se spolu shromáždí, a sberou se lidé. Kdo jest mezi nimi, ješto by to zvěstoval, a to, což se předně státi má, aby oznámil nám? Necht' vystaví svědky své, a spravedliví budou, aneb at' slyší, a řeknou: Pravdat' jest. **10** Vy svědkové moji jste, praví Hospodin, a služebník můj, kteréhož jsem vyvolil, tak že můžete věděti, a mně věřiti, i rozuměti, že já jsem, a že přede mnou nebyl sformován Bůh silný, aniž po mně bude. **11**

Já, já jsem Hospodin, a žádného není kromě mne spasitele. 12 Já oznamují, i vysvobozuji, jakž předpovídám, a ne někdo mezi vámi z cizích bohů, a vy mi toho svědkové jste, praví Hospodin, že já Bůh silný jsem. 13 Ještě prvé nežli den byl, já jsem, a není žádného, kdož by vytrhl z ruky mé. Když co dělám, kdo ji odvrátí? 14 Takož praví Hospodin vykupitel váš, Svatý Izraelský: Pro vás pošli do Babylona, a sházím závory všecky, i Kaldejské s lodimi veselými jejich. 15 Já jsem Hospodin svatý váš, stvořitel Izraele, král váš. 16 Takož praví Hospodin, kterýž způsobuje na moři cestu, a na prudkých vodách stezku, 17 Kterýž vyvodí vozy a koně, vojsko i sílu, činí, že v náhle padají, až i povstati nemohou, hasnou, jako knot hasne: 18 Nezpomínejte na první věci, a na starodávní se neohlédjte. 19 Aj, já učiním věc novou, a tudíž se zjeví. Zdaliž o tom nezvíte? Nadto způsobím na poušti cestu, a na pustinách řeky. 20 I slavit mne bude zvěř polní, drakové i sovy, že jsem vyvedl na poušti vody a řeky na pustinách, abych dal nápoj lidu svému, vyvolenému svému. 21 Lid, kterýž nastrojím sobě, chválu mou vypravovati bude, 22 Poněvadž jsi mne nevzýval, ó Jákobe, nýbrž stesklot' se se mnou, ó Izraeli. 23 Neprivedl jsi mi hovádku k zápalům svým, a obětmi svými neutivils mne; nenutil jsem tě, abys mi sloužil obětmi suchými, aniž jsem tě tím obtěžoval, abys mi kadił. 24 Nekoupil jsi mi za peníze vonných věcí, ani tukem obětí svých zavlažil jsi mne, ale zaměstkal jsi mne hřichy svými, a obtížil mne nepravostmi svými. 25 Já, já sám shlazují přestoupení tvá pro sebe, a na hřichy tvé nezpomínám. 26 Přived mi ku paměti, sudme se spolu; oznam ty, podlé čeho bys mohl spravedliv být. 27 Otec tvůj první zhřešil, a učitel tvojí přestoupili proti mně. 28 A protož smeci knížata z míst svatých, a vydám v prokletí Jákoba, a Izraele v pohanění.

44 A však nyní slyš, Jákobe, služebníče můj, a Izraeli, kteréhož jsem vyvolil. 2 Toto díl Hospodin, kterýž tě učinil, a sformoval hned od života matky, a spomáhá tobě: Neboj se, služebníče můj, Jákobe, a upřímy, kteréhož jsem vyvolil. 3 Nebo vylej vody na žiznivého, a potoky na vyprahlost; vylej Ducha svého na símě tvé, a požehnání své na potomky tvé. 4 I porostou jako mezi bylinami, jako vrbí vedlé tekutých vod. 5 Tento díl: Hospodinův já jsem, a onen nazívá se jménem Jákobovým, ajiný zapíše se rukou svou Hospodinu, a jménem Izraelským jmenovati se bude. 6 Takož praví Hospodin, král Izraelův a vykupitel jeho, Hospodin zástupů: Já jsem první, a já poslední, a kromě mne není žádného Boha. 7 Nebo kdo tak jako já ohlašuje a oznamuje to, aneb spořádá mi to hned od toho času, jakž jsem rozsadił lidi na světě? A kdo to, což přijíti má, oznámit jím mohou? 8 Nebojeť se, ani lekejte. Zdaliž hned zdávna nepověděl jsem tobě a neoznámil, čehož vy sami mně svědkové jste? Zdaliž jest Bůh kromě mne? Není' jistě žádné skály, ját' o žádné nevím. 9 Ti, kterýž formuj rytiny, všickni nic nejsou; tolíkéž ty milostné jejich nic neprosprívají. Čehož ony sobě samy svědectvím jsou; nic nevidí, aniž čeho znají, aby se styděti mohly. 10 Kdo formuje Boha silného a rytinu slévá, k ničemu se to nehodí. 11 Aj, všickni, i ti, kterýž se k němu příučastňují, zahanbeni budou, ovšem řemeslníci ti nad jiné lidí; byť se pak všickni shromázdili a postavili, strašit se musejí, a

spolu zahanbeni budou. 12 Kovář pochytl železo, dělá při uhlí, a kladivu formuje modlu. Když ji dělá vší silou svou, ještě k tomu lační až do zemlení, aniž se vody napije, až i ustává. 13 Tesař roztáhna šňůru, znamenává ji hrudkou, spravuje ji úhelnicemi, a kružidlem rozměruje ji, až ji udělá tvárnost muže mající a podobnost krásy člověka, aby seděla doma. 14 Nasekaje sobě cedrů, vezme také cypríš a dub aneb to, kteréž jest nejcelistvější mezi dřívím lesním; i javor štěpuje, a děšť jej k zrostu přivozuje. 15 I bývá člověku k topení; nebo vezma z něho, zhřívá se. Rozněcuje také oheň, aby napekl chleba. Mimo to udělá sobě boha, a klaní se jemu; udělá z něho rytinu, a kleká před ní. 16 Částku jeho pálí ohněm, při druhé částce jeho maso jí, peče pečeni, a nasycen bývá. Zhřívá se také, a říká: Aha, zhřel jsem se, viděl jsem oheň. 17 Z ostatku pak jeho udělá boha, rytinu svou, před níž kleká, a klaní se, a modlí se jí, říká: Vysvobod' mne, nebo Bůh silný můj jsi. 18 Neznají ani soudí, proto že zaslepil oči jejich, aby neviděli, a srdce jejich, aby nerozuměli. 19 Aniž považují toho v srdeci svém. Není umění, není rozumu, aby kdo řekl: Díl z něho spálil jsem ohněm, a při uhlí jeho napekl jsem chleba, pekl jsem maso, a jedl jsem, a mám z ostatku jeho ohavnost udělati, a před špalkem dřevěným klekat! 20 Popelem se pase takový, srdce svedené skloňuje jej, aby nemohl osvoboditi duše své, ani říci: Není-liž omylu v předsevzetí mé? 21 Pamatujuž na to, Jákobe a Izraeli, proto že jsi ty služebník můj. Já jsem tě sformoval, služebník můj jsi, Izraeli, nebudeš u mne v zapomenutí. 22 Zahladím jako hustý oblak přestoupení tvá, a jako mrákolu hřichy tvé; navratí se ke mně, nebo jsem tě vykoupil. 23 Prozpěvujte nebesa, nebo Hospodin to učinil; zvuče nižiny země, zvuče prozpěvujte hory, les i všeliké dříví v něm, nebo vykoupil Hospodin Jákoba, a v Izraeli sebe oslavil. 24 Takož praví Hospodin vykupitel tvůj, a ten, kterýž tě sformoval hned od života matky: Já Hospodin činím všecko, roztahuji nebesa sám, rozprostíram zemi mocí svou. 25 Rozptyluji znamení lhářů, a z hadačů blázný dělám; obracím moudré nazpět, a umění jejich v bláznovství. 26 Potvrzuji slova služebníka svého, a radu poslů svých vykonávám. Kterýž dím o Jeruzalému: Bydleno bude v něm, a o městech Judských: Vystavena budou, nebo pustiny jejich vzdělám. 27 Kterýž dím o hlubině: Vyschni, nebo potoky tvé vysuším. 28 Kterýž dím o Cýrovi: Pastýř můj, nebo všelikou vůli mou vykoná, a řekne Jeruzalému: Zase vystaven bud', a chrámu: Založen bud'.

45 Takož praví Hospodin pomazanému svému Cýrovi, jehož pravici zmocní, a národy před ním porazím, a bedra králu rozpáší, a zotvíram před ním vrata, a brány nebudou zavírány: 2 Já před tebou pojdu, a cesty křivé zpřimím, vrata měděná potru, a závory železné posekám. 3 A dám tobě poklady skryté, a klénoty schované, abys poznal, že já jsem Hospodin Bůh Izraelský, kterýž tě ze jména volám. 4 Pro služebníka svého Jákoba a Izraele vyvoleného svého jmenoval jsem té jménem tvým, i příjmím tvým, ačkoli mne neznáš. 5 Já jsem Hospodin, a nemí žádného více, kromě mne není žádného Boha. Přepásal jsem tě, ačkoli mne neznáš, 6 Abys poznali od východu slunce i od západu, že není žádného kromě mne. Ját' jsem Hospodin, a nemí, žádného více. 7 Kterýž formuj světlo,

tvořím tmu, působím pokoj, a tvořím zlé, já Hospodin činím to všecko. 8 Rosu dejte nebesa s húry, a nejvyšší oblakové dštěte spravedlnost; otevři se země, a at' vzejde spasení, a spravedlnost at' spolu vykvete. Já Hospodin způsobím to. 9 Běda tomu, kdož se v odpory dává s tím, jenž jej sfornoval, jsa střep jako jiné střepiny hliněné. Zdaliž dí hlina hrnčíř svému: Což děláš? Dílo tvé zajisté ničemné jest. 10 Běda tomu, kterýž říká otci: Co zplodíš? A ženě: Co porodíš? 11 Tako praví Hospodin, Svatý Izraelský, a kterýž jej sfornoval: Budoucíliž věci na mně vyzvídáti chcete, o synech mých a díle rukou mých mně vyměřovati? 12 Já jsem učinil zemi, a člověka na ní stvořil; já jsem, jehož ruce roztahly nebesa, a všemu vojsku jejich rozkazuji. 13 Já vzbudím jej v spravedlnosti, a všecky cesty jeho zpřímím. Ont' vzdélá město mé, a zajaté mé propustí, ne ze mzdy, ani pro dar, praví Hospodin zástupů. 14 Tako praví Hospodin: Práce Egyptská, a kupectví Mouřenínská, a Sabejší, muži veliké postavy, k tobě přijdou, a tvoji budou. Za tebou se poberou, v poutech půjdou, tobě se klaněti, a tobě se kořiti budou, říkajíce: Toliko u tebe jest Bůh silný, a není žádného více kromě toho Boha. 15 (Jistě ty jsi Bůh silný, skrývající se, Bůh Izraelský, spasitel.) 16 Všickni onino se zastydí, a zahanbeni budou, spolu odejdou s hanbou činitelé obrazů; 17 Ale Izrael spasen bude skrze Hospodina spasením věčným. Nebudete zahanbeni, ani v lehkost uvedeni na věky věků. 18 Nebo tak praví Hospodin stvořitel nebes, (ten Bůh, kterýž sfornoval zemi a učinil ji, kterýž utvrdil ji, ne na prázdno stvořil ji, k bydlení sformoval ji): Já jsem Hospodin, a není žádného více. 19 Nemluvím tajně v místě zemském tmavém, neříkám semeni Jákobovu nadarmo: Hledejte mne. Já Hospodin mluvím spravedlnost, a zvěstují věci pravé. 20 Shromažďte se a přidte, přiblížte se spolu vy, kteříž jste pozůstali mezi pohany. Nic neznají ti, kteříž se s dřevem rytiny své nosí; nebo se modlí bohu, kterýž nemůže vysvoboditi. 21 Oznamte a přivedte a jiné, a nechat spolu v radu vejdou, a ukáží, kdo to od starodávna předpověděl, a hned zdávna oznámil? Zdali ne já Hospodin? Nebot' není žádného jiného Boha kromě mne, není Boha silného, spravedlivého, a spasitele žádného kromě mne. 22 Obrat'žež zřetel ke mně, abyste spaseny byly všecky končiny země, nebo já jsem Bůh silný, a není žádného více. 23 Skrze sebe přisáhl jsem, vyšlo z úst mých slovo spravedlnosti, kteréž nepůjde na zpět: že se mně skáněti bude všeliké koleno, a přisahati každý jazyk, 24 Říkaje: Toliko v Hospodinu mám všelikou spravedlnost a sílu, a až k samému přijde; ale zahanbeni budou všickni, kteříž se koli zlobí proti němu. 25 V Hospodinu ospravedlněni budou, a chlubit se všecko símě Izraelovo.

46 Klesl Béł, padl Nébo, modly jejich octnou se na hovadech a na dobytku. Tím zajisté, což vy nosíváte, budou náramně obtížena až do ustání. 2 Klesly, padly spolu, aniž budou moci retovati břemene, nýbrž i oni sami v zajetí odejdou. 3 Slyšte mne, dome Jákobův, a všickni ostatkové domu Izraelova, kteréž pěstuj hned od života, kteréž nosím hned od narození: 4 Až i do starosti já sám, nýbrž až do šedin já ponesu; já jsem vás učinil, a já nositi budu, já, pravím, ponesu a vysvobodím. 5 K komu mne připodobníte a přirovnáte, aneb podobna učiníte, abychom sobě podobní byli? 6 Ti, kteříž marně vynakládají

zlatou a měšce, a stříbro na vážkách váží, najímají ze mzdy zlatníka, aby udělal z něho boha, před nímž padají a sklánějí se. 7 Nosí jej na rameni, pěstují se s ním, a stavějí ho na místě jeho, i stojí, z místa svého se nehýbaje. Volá-li kdo k němu, neozývá se, aniž jej z úzkosti jeho vysvobozuje. 8 Pamatujež na to, a zastydte se; připusťte to, ó zpronevěřil, k srdci. 9 Rozpomeňte se na první věci od věků stalé, nebo já jsem Bůh silný, a není žádného více Boha, aniž jest mně podobného. 10 Kterýž oznamuji při počátku dokonání, a hned zdaleka to, což se ještě nestalo; řeknu-li co, rada má se koná, a vše, což mi se líbí, činím. 11 Kterýž zavolám od východu ptáka, zzemědalekého, kterýž by vykonal uložení mé. Řekl jsem, a dovedu toho, umínil jsem, a vykonám to. 12 Slyšte mne, vy urputného srdce, kterýž jste dalec od spravedlnosti. 13 Ját' způsobím, aby se přiblížila spravedlnost má. Nebudet' prodlévati, aniž spasení mé bude meškat; nebo složím v Sionu spasení, a v Izraeli slávu svou.

47 Sstrup a sed' v prachu, panno dcero Babylonská, sed' na zemi, a ne na trůnu, dcero Kaldejská; nebo nebudou té vše nazývati milostnou a rozkošnou. 2 Chyt' se žernovu, a mel mouku; odkrej kadeře své, obnaž nohy, odkrej hnáty, břed' přes řeky. 3 Odkryta bude hanba tvá, a ukáže se mrzkost tvá. Mstíti budu, a nedám sobě žádnému překaziti, 4 Praví vypukitel náš, jehož jméno jest Hospodin zástupů, Svatý Izraelský. 5 Sediž mlče, a vejdi do tmy, dcero Kaldejská; nebo nebudou té vše nazývati paní království. 6 Rozhněval jsem se na lid svůj, v lehkost jsem uvedl dědictví své, a vydal jsem je v ruku tvou, a neprokázalas k nim milosrdenství. Starce jsi obtížila velmi jhem svým, 7 A říkalas: Na věky budu paní, a nikdy jsi nesložila těch věcí v srdeci svém, aniž jsi pamatovala na cíl jeho. 8 Protož nyní slyšíš toto, ó rozkošná, (kteráž sedíš bezpečně, a říkáš v srdeci svém: Já jsem, a není kromě mne žádné; nebudut' vdovou, aniž zvím o sirobě), 9 že obé to příde na tě pojednou dne jednoho, i siroba i vдовství. Všecko zúplna příde na tě, i na množství kouzlů tvých, a na velikou moc čáru tvých. 10 Nebo doufáš v zlost svou, a říkáš: Žádný mne nevidí. Moudrost tvá a umění tvé, to tě převrátilo, abys říkala v srdeci svém: Já jsem, a není kromě mne žádné. 11 A protož příde na tě zlé, jehož východu neznáš, a připadne na tě bída, kteréž nebudeš moci se odzehnat, a příde na tě pojednou hrozné zpuštění, než zvíš. 12 Postav se nyní s čáry svými, a s množstvím kouzlů svých, jimiž jsi se zaměstknávala od mladosti své, budeš-li moci co prospěti, aneb snad zmocnit se. 13 Ustáváš s množstvím rad svých. Nechat' se nyní postaví hvězdáři, kteříž spatřují hvězdy, a oznamují na každý měsíc, a vysvobodí tě z toho, což přijíti má na tě. 14 Aj, jako pleva jsou, oheň popálí je, nevychvátí ani sami sebe z prudkosti plamene; žádného uhlí nezůstane k zhřívání se, ani ohně, aby se mohol poseděti u něho. 15 Takt' se stane i kupcům tvým, jimiž jsi se zaměstknávala od mladosti své. Jeden každý svou stranou půjde, aniž bude, kdo by tě vysvobodil.

48 Slyštež to, dome Jákobův, kteříž se nazýváte jménem Izraelovým, a z vod Judových jste pošli, kteříž přisaháte ve jménu Hospodinovu, a Boha Izraelského připomínáte, však ne v pravdě, ani v spravedlnosti, 2 Ačkoli od města svatého se

jmenujete, a na Boha Izraelského, jehož jméno jest Hospodin zástupů, zpoléháte. 3 Předešlé věci zdávna jsem oznamoval, a což vyšlo z úst mých, i což jsem ohlašoval, brzce jsem činival, a stávalo se. 4 Věděl jsem, že jsi zatvrdlý, a houžev železná šíje tvá, a čelo tvé ocelivé. 5 A protož jsem oznamoval z dávna, prvé než přicházelo, ohlašovalt' jsem, abys neříkal: Modla má učinila ty věci, a rytna má neb slitina má přikázala to. 6 Slychals o tom, pohledí na to na všecko, vy pak, nebudeste-liž toho oznamovati? Již nyní ohlašují nové a tajné věci, o nichž jsi ty nic nevěděl. 7 Nyní stvořeny jsou, a ne předešlého času, o nichž jsi před tímto dnem nic neslyšel, abys neříkl: Aj, věděl jsem o tom. 8 Anobrž aniž jsi slyšel, ani věděl, aniž se to tehdáž doneslo ucha tvého; nebo jsem věděl, že sobě velmi nevážně počinat budeš, a že jsi převrácenec hned od života matky. 9 Pro jméno své poshovím s prchlivosť svou, a pro chválu svou poukrotím hněvu proti tobě, abyh tě nevyplníl. 10 Aj, přepálím tě, ačkoli ne jako stříbro, přeberu tě v peci ssouzení. 11 Pro sebe, pro sebe učiním to. Nebo jakž by mohlo v lehkost vydáno být? Slávy své zajistě jinému nedám. 12 Slyš mne, Jákobe a Izraeli, povolaný můj: Já jsem, já první, já jsem i poslední. 13 Má zajisté ruka založila zemi, a pravice má dlaní rozměřila nebesa; povolal jsem jich, a hned se postavily. 14 Shromažďte se vy všickni, a slyšte. Kdo z nich oznámil tyto věci: Hospodin miluje jej, onť vykoná vůli jeho proti Babylonu, a rámě jeho proti Kaldejským? 15 Já, já mluvil jsem, protož povolám ho; přivedu jej, a štastnou bude míti cestu svou. 16 Přistupte ke mně, slyšte to: Nemluvíval jsem z počátku v skryté; od toho času, v kterémž se to dálo, přítomen jsem byl. A nyní Panovník Hospodin poslal mne a duch jeho. 17 Toto praví Hospodin vykupitel tvůj, Svatý Izraelský: Já Hospodin Bůh tvůj učím tě, abys prospěch bral, a vadím tě po cestě, po kteréž bys chodil. 18 Ó kdybys byl šetřil příkázaní mých, bylt' by jako potok pokoj tvůj, a spravedlnost tvá jako vlny mořské. 19 A bylo by jako písku semene tvého, a plodu života tvého jako štěrkú jeho, aniž by vytáto, ani vyhlazeno bylo jméno jeho před oblíčejem mým. 20 Vyjděte z Babylonu, utecte od Kaldejských, hlasem zvučným zvestujte, ohlašujte to, rozneste to až do končin země. Rcete: Vykoupil Hospodin služebníka svého Jákoba. 21 Nebudouť žízniti, když je po pustinách povede, vody z skály vyvede jím; nebo rozetne skálu, aby tekly vody. 22 Nemajíť žádného pokoje, praví Hospodin, bezbožní.

49 Poslouchejte mne ostrovové, a pozorujte národové dalecí: Hospodin hned z života povolal mne, od života matky mé v paměti uvedl jméno mé, 2 A učinil ústa má podobná meči ostrému. V stínu ruky své skryl mne, a učiniv ze mne střelu vypulerovanou, v toule svém schoval mne. 3 A řekl mi: Služebník můj jsi, v Izraeli skrže tebe oslavěn budu. 4 Já pak řekl jsem: Nadarmo jsem pracoval, daremně a marně sílu svou jsem strávil. Ale však soud můj jestit' u Hospodina, a práce má u Boha mého. 5 A nyní dí Hospodin, kterýž mne sformoval hned od života za služebníka svého, abyh zase přivedl k němu Jákoba; (byt' pak i nebyl sebrán Izrael, slávu však mám před očima Hospodinovýma; nebo Bůh můj jest síla má), 6 I to řekl Hospodin: Málot' by to bylo, abys mi byl služebníkem

ku pozdvížení pokolení Jákobových, a k navrácení ostatků Izraelských; protož dal jsem tě za světlo pohanům, abys byl spasení mé až do končin země. 7 Toto praví Hospodin vykupitel Izraelův, Svatý jeho, tomu, jímž pohrdá každý, a jehož sobě oškliví národové, služebníku panujících: Králové, vidouce té, povstanou, a knížata klaněti se budou pro Hospodina, kterýž věrný jest, Svatého Izraelského,jenž tě vyvolil. 8 Toto praví Hospodin: V čas milosti vyslyším tě, a ve dni spasení spomohu tobě. Nadto ostříhati tě budu, a dám tě v smlouvou lidu, abys utvrdil zemi, a v dědictví uvedl dědictví způštěná; 9 Abys řekl věznům: Vyjděte, těm, kteříž jsou ve tmách: Zjevte se. I budou se pásti podlé cest, a na všech místech vysokých bude pastva jejich. 10 Nebudou lačněti ani žízniti, nebude na ně bítí horko ani slunce; nebo slitovník jejich zprovidí je, a podlé pramenů vod povede je. 11 Přes to způsobím na všech horách svých cesty, a silnice mé vyvýšeny budou. 12 Aj, tito zdaleka přijdu, aj, onino od půlnoci a od moře, a jiní z země Sinim. 13 Prozpěvujte nebesa, a plésej země, a zvučně prokříkujte hory; nebot' jest potěšil Hospodin lidu svého, a nad chudými svými splitoval se. 14 Ale řekl Sion: Opustitě mne Hospodin, a Pán zapomenul se na mne. 15 I zdaliž se může zapomenouti žena nad nemluvnátkem svým, aby se neslitovala nad plodem života svého? A byt' se pak ony zapomněly, já však nezapomenu se na tě. 16 Aj, na dlaních vyryl jsem tě, zdi tvé jsou vždycky přede mnou. 17 Pospíšit' k tobě synové tvoji, ti pak, kteříž tě bořili a kazili, odejdou od tebe. 18 Pozdvihní vůklo očí svých, a pohled' všickni ti shromáždice se, přijdu k tobě. Živt' jsem já, praví Hospodin, že se jimi všemi jako okrasou přiděješ, a otočíš se jimi jako halži nevěsta, 19 Proto že pustiny tvé, a pouště tvé, a zbořeniny země tvé že tehdáž těsné budou, příčinou obyvatelů, když vzdálenou budou ti, kteříž tě zžírali; 20 Tak že řeknu před tebou synové siroby tvé: Těsné mi jest toto místo, ustup mi, abyh bydliti mohl. 21 I díš v srdeci svém: Kdo mi naplodil těchto? Nebo jsem já byla osírelá a osamělá, sem i tam přecházející a odcházející. Tyto, pravím, kdo vychoval? Aj, pozůstala jsem byla sama jediná. Kdež tito byli? 22 Toto praví Panovník Hospodin: Aj, já pozdvihnou k národnům ruky své, a k lidem vyzdvihnou korouhev svou, aby přinesli syny tvé na rukou, a dcery tvé aby na plecech neseny byly. 23 I budou králové pěstounové tvoji, a královny jejich chovačky tvé. Tváří k zemi skláněti se budou před tebou, a prach noh tvých lízati budou, a poznáš, že jsem já Hospodin, a že nebývají zahanbeni, kteříž na mne očekávají. 24 Ale díš: Zdaliž odjato bude reku udatnému to, což uchvátí? A zdaž zajatý lid spravedlivého vyproštěn bude? 25 Anobrž tak praví Hospodin: I zajatý lid reku udatnému odjat bude, a to, což uchvátí násilník, vyproštěno bude; nebo s tím, kteříž se s tebou nesnadní, já se nesnadniti budu, a syny tvé já vysvobodím. 26 A nakrmím ty, kteříž tě utiskují, vlastním masem jejich, a jako mstem krví svou se zpíji. I poznáti všeliké tělo, že já Hospodin jsem spasitel tvůj, a vykupitel tvůj Bůh silný Jákobův.

50 Tako praví Hospodin: Kdež jest lístek zapuzení matky vaší, kterýmž jsem ji propustil? Aneb kdo jest z věřitelů mých, jemuž jsem vás prodal? Aj, nepravostmi svými prodali jste sebe, a pro převrácenosti vaše propuštěna jest matka vaše. 2 Proč, když přicházím, není žádného, když volám, žádný se

neozývá? Zdaliž jest naprosto ukrácena ruka má, aby nemohla vykoupiti? A žádné-liž není ve mně moci k vysvobození? Aj, žehrám svým vysušují moře, obrácím řeky v poušť, až se smrazují ryby jejich, protože nebývá vody, a mrou žízní. 3 Obláčím nebesa v smutek, a žini dávám jím za oděv. 4 Panovník Hospodin dal mi jazyk umělý, abych uměl příhodně ustálemu mluviti slova. Probuzuje každého jitra, probuzuje mi uši, abych slyšel, tak jako plně se učíci. 5 Panovník Hospodin otvírá mi uši, a já se nepostavuji zpurně, aniž se nazpět odvracím. 6 Těla svého nastavuji bijícím, a líce svého rvoucím mne, tváři své neskrývám od pohanění a plvnání. 7 Nebo Panovník Hospodin spomáhá mi, pročež nebývám zahanben. Pro touž příčinu nastavují tváři své jako škřemene; nebo vím, že nebudu zahanben. 8 Blízkot' jest ten, kterýž mne ospravedlňuje. Kdož se nesnadniti bude se mnou? Postavme se spolu; kdo jest odpůrce můj, nechť přistoupí ke mně. 9 Aj, Panovník Hospodin spomáhati mi bude. Kdož jest, ještě by mne potupil? Aj, všickni takoví jako roucho zvetšejí, mol sžíře je. 10 Kdo jest mezi vámi, ještě se bojí Hospodina, poslouchej hlasu služebníka jeho. Kdo jest, ještě chodí v temnostech, a nemá žádného světla, doufej ve jméno Hospodinovo, a zpolehni na Boha svého. 11 Aj, vy všickni, kteříž занěcujete oheň, a jiskrami se přepasujete, chodtež v blesku ohně svého, a v jiskrách, kterýž jste roznítili. Od ruky mé toto se vám stane, že v bolesti ležeti budete.

51 Poslouchejte mne, následovníci spravedlnosti, kterýž hledáte Hospodina, pohledte na skálu, odkudž vytati jste, a na hlubokost jámy, z níž vykopáni jste. 2 Pohledte na Abrahama otce vašeho, a na Sáru, kteráž vás porodila, že jsem jej jediného povolal, a požehnal jsem jemu, i rozmnožil jej. 3 Nebo potěší Hospodin Siona, potěší všech pustin jeho, a učiní poušť jeho přerozkošnou, a pustinu jeho podobnou zahradě Hospodinové. Radost a veselí bude nalezeno v něm, díkčinění, a hlas žalmů zpívání. 4 Pozorujte mne, lide můj, a rodino má, nastavte mi uši; nebo zákon ode mne vyjde, a soud svůj za světlo národům vystavím. 5 Blízko jest spravedlnost má, vyjdeť spasení mé, a ramena má národy souditi budou. Na mnet' ostrovové čekají, a po mém rameni touží. 6 Pozdvihňete k nebi oči svých, a popatřte na zem dolů. Nebesa zajisté jako dým zmizejí, a země jako roucho zvetší, a obyvatelé její též podobně zemrou: ale spasení mé na věky zůstane, a spravedlnost má nezahyne. 7 Poslouchejte mne, kteříž znáte spravedlnost, lide, v jehož srdci jest zákon můj; nebojte se útržky lidí bídňích, a hanění jejich neděste se. 8 Nebo jako roucho zžíře je mol, a jako vlnu zžíře je červ, ale spravedlnost má na věky zůstane, a spasení mé od národu do pronárodu. 9 Probul' se, probul' se, oblec se v sílu, ó rámě Hospodinovo, probul' se, jako za dnů starodávných a národů předešlých. Zdaliž ty nejsi to, kteréž poplénilo Egypt, a ranilo draka? 10 Zdaliž ty nejsi to, kteréž vysušilo moře, vody propasti veliké, kteréž obrátilo hlbiny mořské v cestu, aby přešli ti, jenž byli vysvobozeni? 11 A tak ti, kteréž vykoupil Hospodin, at' se navrátí, a přijdu na Sion s prozpověváním, a veselé věčné at' jest na hlavě jejich; radosti a veselé at' dojdou, zámutek pak a úpění at' utekou. 12 Já, já jsem utěšitel vás. Jakáž jsi ty, že se bojíš člověka smrtelného, a syna člověka trávě podobného? 13 Že se zapomínáš na Hospodina

učinitele svého, kterýž roztáhl nebesa, a založil zemi, a že se děsiš ustavičně každého dne prchlivosti ssužujícího, jakž se jen postrojí, aby hubil? Ale kdež jest pak ta prchlivost toho, kterýž ssužuje? 14 Pospíšit', aby zajatý propušten byl; neboť neumře v jámě, aniž bude míti jaký nedostatek chleba svého. 15 Jáť jsem zajisté Hospodin Bůh tvůj, kterýž rozděluje moře, jehož vlny zvuk vydávají. Hospodin zástupů jest jméno mé, 16 Kterýž jsem vložil slova svá v ústa tvá, a stínem ruky své přikryl jsem tě, abyš štípl nebesa, a založil zemi, a řekl Sionu: Lid můj jsi ty. 17 Probud' se, probud', povstař, Jeruzaléme, kterýž jsi pil z ruky Hospodinovy kalich prchlivosti jeho, kvasnice z kalicha hrůzy vypil jsi, i vyvážil. 18 Žádný jí nevedl ze všech synů, kterýchž naplodila, a žádný jí neujal za ruku její ze všech synů, kteréž vychovala. 19 Toto dvé tě potkalo, (kdo tě politoval?) zpuštění a setření, hlad a meč. Kdo tě potěšoval? 20 Synové tvoji omráčení jsouc, leží na rozcestí všech ulic, jako bůvol v leči, plni jsouce prchlivosti Hospodinovy, zehrání Boha tvého. 21 A protož slyš nyní toto, ztrápená a opilá, ale ne vínem: 22 Takto praví Pán tvůj, Hospodin a Bůh tvůj, vedoucí při lidu svého: Aj, beru z ruky tvé kalich hrůzy, i kvasnice kalicha prchlivosti mé, nebudeš ho pítí více. 23 Ale dám jej do ruky těch, jenž tě ssužují, kteříž říkali duši tvé: Sehní se, at' přes tě přejdeme, jimž jsi podkládala jako zemi hřbet svůj, a jako ulici přecházejícím.

52 Probul' se, probul' se, oblec se v sílu svou, Sione, oblec se v roucho okrasy své, ó Jeruzaléme, město svaté; neboť nebude již více na té dotíratí neobřezaný a nečistý. 2 Otřes se z prachu, povstař, posad' se, Jeruzaléme; dobud' se z okovu hrdla svého, ó jatá dcerko Sionská. 3 Takto zajisté díl Hospodin: Darmo jste sebe prodali, protož bez peněz budete vykoupeni. 4 Nebo takto praví Panovník Hospodin: Do Egypta sstoupil lid můj předešle, aby tam byl pohostinu, ale Assur bez příčiny jej ssužuje. 5 Nyní tedy což mám činiti? praví Hospodin. Poněvadž jest lid můj zajat darmo, a panovníci jeho k úpění jej přivedí, praví Hospodin. Nad to ustavičně každého dne jménu mému útržka se činí. 6 Protož poznáti lid můj jméno mé, protož poznát', pravím, v ten den, že já tentýž, kterýž mluvím, aj, přítomen budu. 7 Ó jak krásné na horách nohy toho, ještě potěšené věci vzvěstuje, a ohlašuje pokoj, toho, ještě vzvěstuje dobré, ještě káže spasení, a mluví k Sionu: Kralujet' Bůh tvůj. 8 Strážní tvoji hlasu, hlasu pozdvihnu, a spolu prokřikovati budou; neboť okem v oko uzří, že Hospodin zase přivede Sion. 9 Zvučte, prozpěvujte spolu pustiny Jeruzalémské; neboť jest potěšil Hospodin lidu svého, vykoupil Jeruzalém. 10 Ohrnul Hospodin rámě svatosti své před očima všech národů, aby viděly všecky končiny země spasení Boha našeho. 11 Odejděte, odejděte, vyjděte z Babylona, nečistého se nedotýkejte; vyjděte z prostředku jeho, očistit se vy, kteříž nosíte nádobí Hospodinovo. 12 Nebo n se chvátáním vyjdete, aniž s utíkáním půjdete; předcházetí zajisté bude vás Hospodin, a zběře vás Bůh Izraelský. 13 Aj, služebníku mému šťastně se povede, vyvýšen, vznešen a zveleben bude velmi. 14 A jakož mnozí se nad ním užasnotu, že tak zohavena jest nad jiné lidi osoba jeho, způsob jeho nad syny lidské: 15 Tak zase skropí národy mnohé, i králové před ním zacpají ústa svá,

proto že což jim nebylo vypravováno, to uzří, a tomu, o čemž neslýchali, porozumějí.

53 Kdo uvěřil kázání našemu? A rámě Hospodinovo komu jest zjeveno? **2** Nebo před ním vyrrostl jako proutek, a jako kořen z země vyprahlé, nemaje podoby ani krásy. Vídělit jsme jej, ale nic nebylo viděti toho, proč bychom ho žádostív byli. **3** Nejpohrdenější zajisté a nejopovřenější byl z lidí, muž bolestí, a kterýž zkusil nemocí, a jako ukrývající tvář svou; nejpohrdenější, pročež jsme ho za nic nevážili. **4** Ještět on nemoci naše vzal, a bolesti naše vlastní on nesl, my však domnivali jsme se, že jest raněn, a ubit od Boha, i strápen. **5** On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vzložena, a zsinalostí jeho lékařství nám způsobeno. **6** Všickni my jako ovce zbloudili jsme, jeden každý na cestu svou obrátili jsme se, a Hospodin uvalil na něj nepravosti všech nás. **7** Pokutován jest i strápen, však neotevřel úst svých. Jako beránek k zabítí veden byl, a jako ovce před těmi, kdož ji stříhou, oněmél, aniž otevřel úst svých. **8** Z úzkosti a z soudu vyňat jest, a protož rod jeho kdo vypraví, ačkoli vytáť jest z země živých, a zraněn pro přestoupení lidu mého? **9** Kterýžto vydal bezbožný hrob jeho, a bohatému, aby byl usmrcen, ješto však nepravosti neučinil, aniž jest nalezena lešt v ústech jeho. **10** Takték se líbilo Hospodinu jej stíratí, a nemocí trápití, aby polože duši svou v oběť za hřich, viděl símě své, byl dlouhověký, a to, což se líbí Hospodinu, skrze něho šťastně konáno bylo. **11** Z práce duše své uzří užitek, jímž nasycen bude. Známostí svou ospravedlní spravedlivý služebník můj mnohé; nebo nepravosti jejich on sám ponese. **12** A protož dám jemu díl pro mnohé, aby s nesčíslnými dělil se o kořist, proto že vylil na smrt duši svou, a s přestupníky počten jest. Ont sám nesl hřich mnohých, a přestupníků zástupcím byl.

54 Prozpívuj, neplodná, kteráž nerodíš, zvučně prozpívuj a prokřikni, kteráž ku porodu nepracuješ, nebo více bude synů opuštěné, nežli synů té, kteráž má muže, praví Hospodin. **2** Rozšíř místo stanu svého, a čalounů příbytků svých roztáhnouti nezbraňuj; natáhni i provazů svých, a kolíky své utvrd'. **3** Nebo na pravo i na levo se rozružěš, a símě tvé národy dědičně vládnouti bude, a města pustá osadí. **4** Nebojž se, nebo nebudeš zahanbena, aniž se zapýřuj, nebo nebudeš v potupu uvedena; nýbrž na potupu mladosti své zapomeněš, a na pohanění vдовství svého nezpomeneš více. **5** Nebo manželem tvým jest Učinitel tvůj, jehož jméno Hospodin zástupů, a výkupitel tvůj Svatý Izraelský Bohem vší země slouti bude. **6** Nebo jako ženy propuštěné a v duchu sevřené povolá tě Hospodin, a jako ženy mladice, když v pohrdnutí budeš, praví Bůh tvůj. **7** Na malíčku chvíliku poopustil jsem tě, ale v slitování převelikém shromáždím tě. **8** V malíčkém hněvě skryl jsem tvář svou na malíčko před tebou, ale v milosrdenství věčném slitují se nad tebou, praví výkupitel tvůj Hospodin. **9** Nebot jest to u mne, co při potopě Noé. Jakož jsem přísáhl, že se nebudou více rozlévat vody Noé po zemi, tak jsem přísáhl, že se nerozhněvám na tě, aniž tobě přísně domlouvat budu. **10** A byť se i hory pohybovaly, a pahrbkové ustupovali, milosrdenství mé však od tebe neodstoupí, a smlouva pokoje mého se nepohně,

praví slitovník tvůj Hospodin. **11** Ó ssouzená, vichřicí zmítaná, potěšení zbavená, aj, já položím na karbunkulích kamení tvé, a založím tě na zatířích. **12** A vzdálám z kříšťálu skla tvá, a brány tvé z kamení týptýciho se, i všecka pomezí tvá z kamení drahého. **13** Synové pak tvoji všickni vyučení budou od Hospodina, a hojnóst pokoje budou mítí synové tvoji. **14** Na spravedlnosti upevněna budeš. Vzdálíš se od ssouzení, protož se ho nebudeš báti, a od setření, nebo nepřiblíží se k tobě. **15** Aj, budou' nejedni bydliti s tebou, kteříž nejsou moji, ale kdož by bydleje s tebou, byl proti tobě, padne. **16** Aj, já stvořil jsem kováře dýmajícího při ohni na uhlí, a vynášejcího nádobí k dílu svému, já také stvořil jsem zhoubce, aby hubil. **17** Žádný nástroj proti tobě udělaný nepodaří se, a každý jazyk, povstávající proti tobě na soudu, potupíš. Toť jest dědictví služebníků Hospodinových, a spravedlnost jejich ode mne, praví Hospodin.

55 Ej, všickni žízniví, podte k vodám, i vy, kteříž nemáte žádných peněz. Podte, kupujte a jezte, podte, pravím, kupujte bez peněz a bez záplaty víno a mléko. **2** Proč vynakládáte peníze ne za chléb, a práci svou za to, což nenasycuje? Poslechněte mne raději, a jezte to, což jest dobrého, a necht' se kocháv v tuku duše vaše. **3** Nakloňte ucha svého, a podte ke mně, poslechněte, a budeť živa duše vaše; učiním zajisté s vámi smlouvu věčnou, milosrdenství Davidova přepevná. **4** Aj, za svědka národům dal jsem jej, za vůdce a učitele národům. **5** Aj, národu, k němuž se neznał, povoláš, a národové, kteříž tě neznali, k tobě se sběhnou, pro Hospodina Boha tvého, a Svatého Izraelského, nebo těoslaví. **6** Hledejte Hospodina, pokudž může nalezen být; vzývejte ho, pokudž blízko jest. **7** Opust bezbožný cestu svou, a člověk nepravý myšlení svá, a necht' se navráti k Hospodinu, i slitujet se nad ním, a k Bohu našemu, nebt' jest hojný k odpuštění. **8** Nejsout' zajisté myšlení má jako myšlení vaše, ani cesty vaše jako cesty mé, praví Hospodin. **9** Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše. **10** Nebo jakož prší děš' neb sníh s nebe, a zase se tam nenavracuje, ale napájí zemi, a činí ji plodistou a úrodnou, tak že vydává símě rozsírajícímu, a chléb jedoucímu, **11** Tak bude slovo mé, kteráž vyjde z úst mých. Nenavráti se ke mně prázdné, ale učiní to, což mi se líbí, a prospěšně to vykoná, k čemuž je posílám. **12** A protož s veselím vyjdete, a v pokoji sprovozeni budete. Hory i pahrbkové zvučně naproti vám prozpívovati budou, a všecko dríví polní rukama plésati bude. **13** Místo chrastiny vzejde jedlé, a místo hloží vyrose myrtus, a bude to Hospodinu k slávě, na znamení věčné, kteříž nebude vyhlazeno.

56 Toto praví Hospodin: Ostříhejte soudu, a čírete spravedlnost; nebo brzo spasení mé přijde, a spravedlnost má zjevena bude. **2** Blahoslavený člověk, kteráž činí to, a syn člověka, kteráž se přidří toho, ostříhaje soboty, aby jí nepoškvíroval, a ostříhaje ruky své, aby nic zlého neučinila. **3** Necht' tedy nemluví cizozemec, kteráž se připojuje k Hospodinu, říkaje: Jistě odloučil mne Hospodin od lidu svého. Též at' neříká kleštenec: Aj, já jsem dřevo suché. **4** Nebo toto praví Hospodin o kleštenecích,

kteríž by ostríhalo sobot mých, a zvolili to, což mi se líbí, a drželi smlouvu mou: 5 Že dám jim v domě svém a mezi zdmi svým místo, a jméno lepší nežli synů a dcer. Jméno věčné dám jim, kteréž nebude vyhlazeno. 6 Cizozemce pak, kteříž by se připojili k Hospodinu, aby sloužili jemu, a milovali jméno Hospodinovo, jsou u něho za služebníky, všecky ostríhalici soboty, aby jí nepoškvrňovali, a držící smlouvu mou, 7 Ty přivedu k hoře svatosti své, a obveselím je v domě svém modlitebném. Zápalové jejich a oběti jejich přjemné mi budou na oltář mé; nebo dům můj dům modlitbyslouti bude u všech národů. 8 Praví Panovník Hospodin, kterýž shromáždiluje rozehané Izraelovy: Ještět' shromáždím k němu a k shromážděným jeho. 9 Všecka zvířata polní podte žrati, i všecka zvířata lesní. 10 Strážní jeho jsou slepí, všickni napořád nic neznají, všickni jsou psi němí, aniž mohou štěkatí; jsou ospalci, leží, milujíce dřímotu. 11 Nadto jsou psi obžerní, nevědí, kdy jsou syti; pročež sami se pasou. Neuměj učiti, všickni k cestám svým patří, jeden každý k zisku svému po své straně. 12 Podte, naberu vína, a opojíme se nápojem opojným, a bude rovně zítrejší jako dnešní den, nýbrž větší a mnohem hojnější.

57 Spravedlivý hyne, a žádný nepřipouští toho k srdci, a muži pobožní odcházejí, a žádný nerozváže toho, že před příchodem zlého vychvácen bývá spravedlivý, 2 že dochází pokoje, a odpočívá na loži svém, kdožkoli chodí v upřímosti své. 3 Ale vy přistupte sem, synové kouzelnice, símě cizoložníka a smilnice. 4 Komu se to s takovou chutí posmíváte? Proti komu rozdíráte ústa, vyplazujete jazyk? Zdaliž nejste synové neřádní, símě postranní? 5 Kteříž smilníte v hájích pod každým dřevem zeleným, zabíjejíce syny své při potocích, pod vysokými skalami. 6 Mezi hladkými kameny potočními jest díl tvůj. Tit' jsou, ti los tvůj, na něž také vyléváš mokrou oběť, obětuješ suchou oběť. V těch-liž bych všezech se kochal? 7 Na hoře vysoké a vyvýšené stavíš lože své, a tam vstupuješ k obětování oběti. 8 Pamětné pak znamení své za dvěře a za veřeje stavíš, když ode mne, odkryvši se, vstupuješ, a rozšíruješ lože své, činíc je prostrannější víc než pohaně; miluješ lože jejich, kdež místo oblíbiš. 9 Chodíš i k králi s olejem, a s mnohými vonnými mastmi svými; posíláš zajisté posly své daleko, a ponízuješ se až do hrobu. (*Sheol h7585*) 10 Pro množství cest svých ustáváš, aniž říkáš: Daremnet' jest to. Nalezla jsi sobě zběř ku pomoci, protož neželíš práce. 11 A kohož jsi se děsila a bála, že jsi klamala, a na mne se nerozpomínała, ani připustila k srdci svému? Zdali proto, že jsem já mlčel, a to zdávna, nebojíš se mne? 12 Já tvou spravedlnost oznamím, a skutky tvé, kteříž' nic neprospějí. 13 Když krčeti budeš, nechat' tě vysvobodí zběř tvá. Ano pak všecky je zanese vítr, a zachvátí marnost, ale kdož doufá ve mne, vladnouti bude zemí, a dědičně obdrží horu svatou mou. 14 Nebo řečeno bude: Vyrovnalte, vyrovnalte, spravte cestu, odklidte překážky z cesty lidu mého. 15 Nebo takto dí ten důstojný a vyvýšený, kterýž u věčnosti přebývá, jehož jméno jest Svaty: Na výsosti a v místě svatém bydlím, ano i s tím, kterýž jest skroušeného a poníženého ducha přebývám, obžívuje ducha ponížených, obžívuje také srdce skroušených. 16 Nebudut' se zajisté na věky nesnadnit, aniž se budu věčně

hněvati, neboť by duch před oblíčejem mým zmizel, i dchnutí, kteréž jsem já učnil. 17 Pro nepravost lakomství jeho rozhněval jsem se, a ubil jsem jej; skryl jsem se a rozhněval proto, že odvrátil se, odšel cestou srdce svého. 18 Vidím cesty jeho, a však uzdravím jej; zprovidím jej, a jemu potěšení navrátím, i těm, kteříž kvílí s ním. 19 Stvořím ovoce rtů, hojný pokoj, dalekému jako blízkému, praví Hospodin, a tak uzdravím jej. 20 Bezbožní pak budou jako moře zbouřené, když se spokojí nemůže, a jehož vody vymítají nečistotu a bláto. 21 Nemají žádnéhoho pokoje, praví Bůh můj, bezbožní.

58 Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povýš hlasu svého, a oznam lidu mému převrácenosť jejich, a domu Jákobovu hříchy jejich. 2 Jakkoli každého dne mne hledají, a znáti cesty mé jsou chtví, jako by byli národ, kterýž spravedlnost činí, a soudu Boha svého neopouští. Dotazují se mne na soudy spravedlnosti, blízcí Boha býti chtejí, 3 A říkají: Procé se postíváme, poněvadž nepatříš? Trápiváme duše své, a nechceš věděti o tom? Aj, v den postu vašeho libost provodíte, a ke všem robotám svým přísně doháníte. 4 Aj, k sváru a různici se postíváte, a abyste bili pěsti nemilosťivé; nepostíte se tak dnú těch, aby slyšán byl na výsosti hlas váš. 5 Zdaliž to jest takový půst, jakýž oblibuju, a den, v němž by trápil člověk duši svou? Zdali, aby svěsil jako třítna hlavu svou, a podstíral žini a popel? To-liž nazůveš postem a dnem vzácným Hospodinu? 6 Není-liž toto půst, kterýž oblibuju: Rozvázati svazky bezbožnosti; roztrhnouti snopky obtěžující, a potřené propustiti svobodné, a tak všelikajé jho abyste roztrhlí? 7 Není-liž: Abys lámal lačnému chléb svůj, a chudé vypověděné abys uvedl do domu? Vidělli bys nahého, abys jej přioděl, a před tělem svým abys se neskrýval. 8 Tehdáž se vyzraji jako jitřní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle zkvetne; předcházeti té zajisté bude spravedlnost tvá, a sláva Hospodinova zbrě tě. 9 Tehdy volati budeš, a Hospodin vyslyší tě, zavoláš, a řeknet: Ted' jsem. Jestliže vyvržeš z prostřed sebe jho, a vtahování prstů, a mluvení nepravostí, 10 A vyleješ-li lačnému duši svou, a strápenou duši nasytíš li: vzejde v temnostech světlo tvé, a mrákota tvá bude jako poledne. 11 Nebo povede tě Hospodin ustavičně, a nasytí i v náramné sucho duši tvou, a kosti tvé tukem naplní. I budeš jako zahrada svažená, a jako pramen vod, jehož vody nevysychají. 12 A vzděláj od tebe zplození pustiny starodávní; základy od národu do pronárodu vyzdvihneš. I slouti budeš vzdělavatel zboženiny, a napravovatel stezek k bydlení. 13 Jestliže odvrátiš od soboty nohu svou, abys nevykonával lítosti své v den svatý můj, anobrž nazůveš-li sobotu rozkoší, a svatou Hospodinu slavnou, a budeš-li ji slavit tak, abys nečinil cest svých, ani vykonával, co by se líbilo, ani nemluvil slova: 14 Tehdy rozkoší budeš v Hospodinu, a uvedu tě na vysoká místa země, a způsobím to, abys užíval dědictví Jákoba otce svého; nebo ústa Hospodinova mluvila.

59 Aj, neníš ukrálena ruka Hospodinova, aby nemohla zachovati, aniž jest obtíženo ucho jeho, aby nemohlo slyšeti. 2 Ale nepravosti vaše rozloučily vás s Bohem vaším, a hříchové vaši to způsobili, že skryl tvář před vámi, aby neslyšel. 3 Nebo ruce vaše jsou poškvrněné krví, a prstové vaši nepravostí,

rtové vaši mluví lež, jazyk váš vynáší převrácenosť. 4 Není žádného, ještě by se zasadil o spravedlnost, aniž jest kdo, ještě by zastával pravdy. Doufají v marnost, a mluví daremné věci; počínají nátlak, a rodí nepravost. 5 Vejce bazališková vyseděl, a plátna pavoukového natkali. Kdož by jedl vejce jejich, umře; pakli je roztlačí, vynikne ještěrka. 6 Plátna jejich nehdí se na roucho, aniž se odějí dílem svým; skutkové jejich skutkové nepravosti, a dílo ukrutnosti jest v rukou jejich. 7 Nohy jejich k zlému běží, a pospíchají k vylévání krve nevinné. Myšlení jejich jsou myšlení nepravá, zpuštění a setření jest na cestách jejich. 8 Cesty pokoje neznají, a není žádné spravedlnosti v šlepjích jejich. Stezky své převracejí tajně; kdožkoli po nich chodí, nemívá pokoje. 9 Protož vzdálil se od nás soud, a nedochází nás spravedlnost. Čekáme-li na světlo, aj, tma, pakli na blesk, v mrákolátkách chodíme. 10 Makáme jako slepí stěnu, a jako bychom žádných očí neměli, šámáme. Urážíme se o poledni jako v soumraku, u veliké hojnosti podobni jsme mrtvým. 11 Mumleme všickni my jako nedvědi, a jako holubice ustavičně lkáme. Očekáváme na soud, ale není ho, na vysvobození, ale daleké jest od nás. 12 Nebo rozmnožena jsou přestoupení naše před tebou, a hřichové naši svědčí proti nám, poněvadž přestoupení naše jsou při nás, i nepravosti naše. Známet' to, 13 Že jsme se zpronevřili, a lhali Hospodinu, a odvrátili se od následování Boha svého, že jsme mluvili o nátlaku a odvrácení, že jsme ukládali a vynášeli z srdce slova lživá, 14 Tak že odvrácen jest nazpět soud, a spravedlnost zdaleka stojí; nebo klesla na ulici pravda, a pravost nemá průchodu. 15 Nýbrž zhynula pravda, a ten, kdož se uchyluje od zlého, loupež bývá vydán; což vidí Hospodin, a nelibí se to jemu, že není žádného soudu. 16 Když tedy viděl, že není žádného muže, až se užasl, že není žádného prostředníka. A protož vysvobození jemu způsobilo rámě jeho, a spravedlnost jeho sama jej zpodepřela. 17 Nebo oblékl spravedlnost jako pancíř, a lebka spasení na hlavě jeho. Oblékl se v roucho pomsty jako v sukni, a oděl se horlivostí jako pláštěm, 18 Abyste podlé skutků, aby podlé nich odpelat prchlivost protivníkům svým, odměnu nepříatelům svým, i ostrovům odplatu aby dával. 19 I budou se báti na západ jména Hospodinova, a na východu slunce slávy jeho, když se přivalí jako řeka nepřítel, jež duch Hospodinův preč zažene. 20 Nebot' přijde k Sionu vyučitel, a k těm, kteříž se odvraťují od přestoupení v Jákobovi, praví Hospodin. 21 Tatot' pak bude smlouva má s nimi, praví Hospodin: Duch můj, kterýž jest v tobě, a slova má, kteráž jsem vložil v ústa tvá, neodejdout' od úst tvých, ani od úst semene tvého, ani od úst potomků semene tvého, praví Hospodin, od tohoto času až na věky.

60 Povstání, zastkvěj se, poněvadž přisko světlo tvé, a sláva Hospodinova vzešla nad tebou. 2 Nebo aj, my příkryj zemi, a mrákota národy, ale nad tebou vzejde Hospodin, a sláva jeho nad tebou vidína bude. 3 I budou choditi národnové v světle tvém, a králové v blesku, jenž vzejde nad tebou. 4 Pozdvihni vůkl očí svých, a popař. Všickni tito shromáždíce se, k tobě se poberou, synové tvoji zdaleka přijdou, a dcery tvé při boku tvém chovány budou. 5 Tehdáž uříš to, a rozveselíš se, tehďž podliví se, a rozšíří se srdce tvé; nebo se obrátí k tobě množství mořské, síla pohanů přijde k tobě. 6 Stádo

velbloudů přikryje tě, a dromedáři Madianští a Efejští, všickni ti z Sáby přijdou, zlato a kadiľo přinesou, a chvály Hospodinovy zvěstovati budou. 7 Všecka stáda Cedarská shromáždí se k tobě, skopcové Nabajotští přisluhovati budou tobě, a obětování jsouce na mémem oltáři, příjemní budou. A takt' dům okrasys své ozdobím. 8 I díš: Kdo jsou ti, kteříž se jako hustý oblak sletují, a jako holubice k děrám svým? 9 Na mnet' zajisté ostrovové očekávají, a lodí mořské hned zdávna, aby přivedli syny tvé zdaleka, též stříbro své a zlato své s sebou, k slávě Hospodina, Boha tvého a Svatého Izraelského; nebo tě oslaví. 10 I vystavěj cizozemci zdi tvé, a králové jejich přisluhovati budou tobě, když v prchlivosti své ubijí tě, a v dobré lbeznosti své slituji se nad tebou. 11 A otevříny budou brány tvé ustavičně, ve dne ani v noci nebudou zavírány, aby přivedli k tobě sílu pohanů, i králové jejich aby přivedeni byli. 12 Národ zajisté ten a království, kteréž by nesloužilo tobě, zahyne; národové, praví, ti docela pohubeni budou. 13 Sláva Libánská přijde k tobě, jedle, jilm, též i pušpan k ozdobě místa svatyně mé, abych místo noh svých oslavil. 14 Také přijdou k tobě s ponížením synové těch, kteříž tě trápili, a klaněti se budouk zpodku noh tvých, kteřížkoli pohrdali tebou, a nazývati tě budou městem Hospodinovým, Sionem Svatého Izraelského. 15 Místo toho, že jsi byla opuštěná a v nenávisti, tak že žádný skrz tě nechodil, způsobímt' důstojnost věčnou, a veselí od národu do pronárodu. 16 Nebo ssáti budeš mléko národů, a prsy králů ssáti budeš; i poznáš, že jsem já Hospodin vysvoboditel tvůj, a vykupitel tvůj silný Jákobův. 17 Místo mědi dodávati budu zlata, a místo železa dodávati budu stříbra, a místo dříví mědi, a místo kamení železa, a představímt' správce pokojné a úředníky spravedlivé. 18 Nebude více slyšáno o bezpraví v zemi tvé, o zpuštění a zhoubě na hranicích tvých, ale hlásati budeš spasení na zdech svých, a v branách svých chválu. 19 Nebudeš mítí více slunce za světlo denní, a blesk měsíce nebude tě osvěcovati, ale budeš Hospodin světlem tvým věčným, a Bůh tvůj okrasou tvou. 20 Nezajdeš více slunce tvé, a měsíc tvůj neschová se, nebo Hospodin bude světlem tvým věčným, a tak dokonáni budou dnové smutku tvého. 21 Lid také tvůj, kteříž by koli byli spravedliví, na věky dědičně obdrží zemi, výstřelek štípení mého, dílo rukou mých, abych v něm oslavován byl. 22 Samotný rozmnoží se v tisíce, a nejšpatnější v národ nesčíslný, já Hospodin časem svým brzo způsobím to.

61 Duch Panovníka Hospodina jest nadě mnou, proto že pomazal mne Hospodin, abych kázel evangelium tichým. Poslal mne, abych uvázel rány skroušených srdcem, abych vyhlásil jatým svobodu, a vězňům otevření žaláře, 2 Abych vyhlásil léto milostivé Hospodinovo, a den pomsty Boha našeho, abych těšil všecky kvílicí, 3 Abych způsobil radost kvílicím Sionským, a dal jim okrasu místo popela, olej veselé místo smutku, oděv chvály místo ducha sevřeného. I nazvání budou stromové spravedlnosti, štípení Hospodinovo, abych oslavován byl. 4 Tedy vzdělájí pustiny starodávní, pouště staré spraví, a obnoví města zpuštěná, pustá po mnohá národy. 5 Nebo postaví se cizozemci, a pásti budou stáda vaše, a synové cizozemců oráči vaši a vinaři vaši budou. 6 Vy pak kněží Hospodinovi nazvání budete, služebníci Boha našeho slouti budete, zboží pohanů užívat budete, a v slávě jejich zvýšení budete. 7 Za

dvojnásobní zahanbení vaše a pohanění prozpěvovati budete, z podílu jejich a v zemi jejich dvojnásobní dědictví obdržíte, a tak veselé věčné mítí budete. 8 Já zajisté Hospodin miluji soud, a nenávidím loupeže při oběti, a protož způsobím, aby skutkové jejich dáli se v pravdě, a smlouvu věčnou s nimi učiním. 9 I vejdet' v známost mezi pohany simejich, a potomci jejich u prostřed národů. Všickni, kteříž je uzří, pojnazí je, že jsou simejich, jemuž požehnal Hospodin. 10 Velice se budu radovati v Hospodinu, a plésati bude duše má v Bohu mé; nebo mne oblékl v roucho spasení, a pláštěm spravedlnosti přiděl mne jako ženicha, kterýž se strojí ozdobně, a jako nevěstu okrašlující se ozdobami svými. 11 Nebo jakož země vydává zrostlinu svou, a jakož zahradu simejich své vyvodí, tak Panovník Hospodin vyvede spravedlnost a chválu přede všemi národy.

62 Pro Sion nebudu mlčeti, a pro Jeruzalém neupokojím se, dokudž nevyjde jako blesk spravedlnost jeho, a spasení jeho jako pochodně hořetí nebude. 2 I uzří národové spravedlnost tvou, a všickni králové slávu tvou, a nazovou té jménem novým, kterýž ústa Hospodinova vyřknou. 3 Nadto budeš korunou ozdobnou v ruce Hospodinově, a korunou královskou v ruce Boha svého. 4 Nebudeš více slouti opuštěná, a země tvá nebude více slouti pustinou, ale ty nazývána budeš rozkoší, a země tvá vdanou; nebo rozkoš mítí bude Hospodin v tobě, a země tvá bude vdaná. 5 Nebo jakož pojímá mládenec pannu, tak tě sobě pojmu synové tvoji, a jakou má radost ženich z nevěsty, tak radovati se bude z tebe Bůh tvůj. 6 Na zdech tvých, Jeruzaléme, postavím strážné, kteríž přes celý den i přes celou noc nikdy nebudou mlčeti. Kteríž tedy připomínáte Hospodina, nemlčtež, 7 A nedávejte jemu pokoje, dokudž neutvrďí, a dokudž nezpusobí, aby Jeruzalém byl slavný na zemi. 8 Přisáhlé Hospodin skrze pravici svou, a skrze rámě sily své, řka: Nikoli nedám obilí tvého více za pokrm nepřátelům tvým, aniž píti budou cizozemci vína tvého, o němž jsi pracoval. 9 Ale ti, kteříž je shromažďují, budou je jísti, a chváliti Hospodina, a kteříž je zbirají, budou je pítí v sířích svatosti mé. 10 Vejdětež, vejdětež branami, spravte cestu lidu, vyrovněte, vyrovněte silnici, vyberete kamení, vyzdvihňete korouhev k národům. 11 Aj, Hospodin rozkáže provolati až do končin země: Rceť dceř Sionské: Aj, Spasitel tvůj běre se, aj, mzda jeho s ním, a dílo jeho před ním. 12 I nazovou syny tvé lidem svatým, vykoupenými Hospodinovými, ty pak slouti budeš městem vzácným a neopuštěným.

63 Kdož jest to, ješto se běre z Edom, v ubroceném rouše z Bozra, ten ozdobený rouchem svým, kráčeje u velikosti sily své? Já' jsem, kteříž mluvím spravedlivě, dostatečný k vysvobození. 2 Proč jest červené roucho tvé, a oděv tvůj jako toho, kterýž tlačí v presu? 3 Pres jsem tlačil sám, aniž kdo z lidí byl se mnou. Tlačil jsem nepřátele v hněvě svém, a pošlapal jsem je v prchlivosti své, až stříkala krev i nejsilnějších jejich na roucho mé, a tak všecken oděv svůj zkálel jsem. 4 Den zajisté pomsty v srdci mé, a léto, v němž mají vykoupení býti moji, přišlo. 5 Když jsem pak viděl, že není žádného spomocníka, až jsem se užasl, že žádného nebylo, kdo by podpíral. A protož mi vysvobození způsobilo rámě mé, a prchlivost má, ta mne

podepřela. 6 I pošlapal jsem národy v hněvě svém, a oopil jsem je prchlivostí svou, a porazil jsem na zem nejsilnější reky jejich. 7 Milosrdenství Hospodinova připomínati budu, a chvály Hospodinovy ze všeho, což učinil nám Hospodin, i množství dobraty, kteréž dokazoval k domu Izraelskému v velké lítosti své, a z velikého milosrdenství svého. 8 Nebo řekl: Vždyť jsou lidem mým, jsou synové, neučinit' mi nevérně. A protož byl jejich spasitelem. 9 Ve všelikém ssoužení jejich i on měl ssoužení, a anděl přistojící jemu vysvobozval je. Z milování svého a z lítosti své on sám vykoupil je, a pěstoval je, i nosil je po všecky dny věků. 10 Ale oni zpurní byli, a zarmucovali Ducha svatého jeho; pročež obrátil se jim v nepřítele, a sám bojoval proti nim. 11 I rozpomíнал se lid jeho na dny starodávní, i na Mojžíše: Kdež jest ten, kterýž je vyvedl z moře s pastýřem stáda svého? Kde jest ten, kterýž položil u prostřed něho Ducha svatého svého? 12 Kterýž je vedl ramenem velebnosti své po pravici Mojžíšově, kterýž rozdělil vody před nimi, aby sobě způsobil jméno věčné, 13 Kterýž je provedl skrze hlubiny jako koně po poušti, ani se nepoklesli. 14 Jako když hovádko do údolí sstupuje, tak Duch Hospodinův poznenáhlu vedl z nich každého. Tak jsi vedl lid svůj, abys sobě způsobil jméno slavné. 15 Popatří s nebe, a pohled' z příbytku svatosti své a okras své. Kdež jest horlivost tvá a veliká síla tvá? Kde množství milosrdenství tvých a slitování tvých? Mně-liž se zadržovati budou? 16 Ty jsi zajisté otec nás; nebo Abraham nic neví o nás, a Izrael nezná nás. Ty jsi, Hospodine, otec nás, vykupitel nás, tot' jest od věčnosti jméno tvé. 17 Pročež jsi nám dal zblouditi, Hospodine, od cest svých, zatvrtil jsi srdece naše, abychom se nebáli tebe? Navratí se zase pro služebníky své, pokolení dědictví svého. 18 Nejšpatnější vládne lidem svatosti tvé, nepřátele naši pošlapali svatyni tvou. 19 My tvoji jsme od věků; nad nimi jsi nikdy nepanoval, aniž nad nimi jméno tvé vzýváno jest.

64 Ó bys protřhl nebesa a sstoupil, aby se od přítomnosti tvé hory rozplynouti musily, 2 (Jako od rozníceného ohně rozpouštějícího voda vře), abys v známost uvedl jméno své nepřátelům svým, a aby se před tváří tvou národové tráslí; 3 Jako když jsi činil hrozné věci, jichž jsme se nenadáli, sstoupil jsi, před obličejem tvým hory se rozplývaly; 4 Čehož se od věků neslychal, a ušima nepochopilo, oko nevidalo Boha kromě tebe, aby tak činil tomu, kterýž naří očekává. 5 Výsel jsi vstří tomu, kdož ochotně činí spravedlnost, a na cestách tvých na tě se rozpomínil. Aj, ty rozhněvals se, proto že jsme hřešili na nich ustavičně, a však zachováni budeme, 6 Ačkoli jsme jako nečistý my všickni, a jako roucho ohyzdne všecky spravedlnosti naše. Pročež pršíme jako list my všickni, a nepravosti naše jako vítr zachvacují nás. 7 Nadto není žádného, ješto by vzýval jméno tvé, a probudil se k tomu, aby se chopil tebe, aspoň když jsi skryl tvá svou před námi, a způsobil to, abychom mizeli pro nepravosti naše. 8 Ale již, ó Hospodine, ty jsi otec nás, my hlina, ty pak učinitel nás, a tak jsme všickni dílo ruky tvé. 9 Nehněvej se tak velmi, Hospodine, aniž se na věky rozpomínej na nepravost. Ó vzhlédní, prosíme, všickni my lid tvůj jsme. 10 Města svatosti tvé obrácena jsou v poušti, Sion v poušti,

Jeruzalém v pustinu obrácen. 11 Dům svatosti naší a okrasy naší, v kterémž tě chválívali otcové naši, ohněm zkažen, a cožkoli jsme měli nejvzácnějšího, jest popléneno. 12 I zdaliž pro ty věci, Hospodine, se zdržíš? Mlčeti a nás tak velmi trápití budeš?

65 Dal jsem se najítí těm, kteříž se na mne neptávali, nalezen jsem od těch, kteříž mne nehledali, a národu, kterýž se nenazýval jménem mým, řekl jsem: Ted' jsem, ted' jsem. 2 Rozprostíral jsem ruce své na každý den k lidu zpurnému, kteříž chodí cestou nedobrou za myšlenkami svými, 3 K lidu, kteříž zjevně popouzejí mne ustavičně, obětujíce v zahradách, a kadice na cihlářech, 4 Kteříž sedají při hrobích, a při svých modlách nocují, kteříž jedí maso sviňské, a polívku nečistého z nádob svých, 5 Říkajíce: Táhni preč, nepřistupuj ke mně, nebo světější jsem nežli ty. Tit' jsou dymem v chřípich mých a ohněm hořícím přes celý den. 6 Aj, zapsáno jest to přede mnou: Nebudut' mlčeti, nýbrž nahradím a odplatím do lúna jejich, 7 Za nepravosti vaše, a spolu za nepravosti otců vašich, praví Hospodin, kteříž kadívali na horách, a na pahrbcích v lehkost uvodili mne; pročež odměřím za dílo jejich předešlé do lúna jejich. 8 Takto praví Hospodin: Jako někdo nalezna víno v hroznu, i řekl by: Nekaz ho, proto že požehnání jest v něm, tak i já učiním pro služebníky své, že nevyhladím všechn těchto. 9 Nebo vyvedu z Jákoba símě, a z Judy toho, kterýž by dědičně obdržel hory mé, i budou ji dědičně držeti vyvolení moji, a služebníci moji bydliště budou tam. 10 Lid pak můj, kteříž by mne hledali, budou miti Sáron za pastviště ovcí, a údolí Achor za odpočívadlo skotům. 11 Ale vás, kteříž opouštíte Hospodina, kteříž se zapomínáte na horu svatosti mé, kteříž strojíte vojsku tomu stůl, a kteříž vykonáváte tomu počtu oběti, 12 Vás, pravím, sečtu pod meč, tak že všickni vy k zabítí na kolena padati budete, proto že, když jsem volal, neohlásili jste se, mluvil jsem, a neslyšeli jste, ale činili jste to, což zlého jest před očima mýma, a to, čehož neoblibuju, vyvolili jste. 13 A protož takto dí Panovník Hospodin: Aj, služebníci moji jistí budou, vy pak hlad trpěti budete: aj, služebníci moji píti budou, vy pak žízniti budete; aj, služebníci moji veseliti se budou, vy pak zahanbeni budete. 14 Aj, služebníci moji prozpěvovati budou pro radost srdce, vy pak křičeti budete pro bolest srdce, a pro setření ducha kviliti budete, 15 A zanecháte jména svého k proklínání vyvoleným mým, když vás pomorduje Panovník Hospodin, služebníky pak své nazůvě jménem jiným. 16 Ten, kteříž bude sobě požehnání dávati na zemi, požehnání dávati sobě bude v Bohu pravém, a kdož přisahati bude na zemi, přisahati bude skrze Boha pravého; v zapomenutí zajisté dána budou ta ssoužení první, a budou skryta od očí mých. 17 Nebo aj, já stvořím nebesa nová a zemi novou, a nebudou připomínány první věci, aniž vstoupí na srdce. 18 Anobrž radujte se a veselte se na věky věků z toho, což já stvořím; nebo aj, já stvořím Jeruzalém k plésání, a lid jeho k radosti. 19 I já plésati budu v Jeruzalémě, a radovati se v lidu svém, aniž se více bude slýchati v něm hlas pláče, aneb hlasu křiku. 20 Nebude tam více žádného v věku dětinském, ani starce, kteříž by dnu svých nevyplnil; nebo dítě ve stu letech umře, hříšníku pak, by došel i sta let, zlořečeno bude. 21 Nastavěj též domů, a bydliti budou v nich, i vinice štěpovati

budou, a jistí budou ovoce jejich. 22 Nebudou stavěti tak, aby jiný bydlil, nebudou štěpovati, aby jiný jedl; nebo jako dnové dřeva budou dnové lidu mého, a díla rukou svých do zvetšení užívati budou vyvolení moji. 23 Nebudouť pracovati nadarmo, aniž ploditi budou k strachu; nebo budou símě požehnaných od Hospodina, i potomkové jejich s nimi. 24 Nadto stane se, že prvé než volati budou, já se ohlásím; ještě mluviti budou, a já vyslyším. 25 Vlk s beránkem budou se pásti spolu, a lev jako vůl bude jisti plevy, hadu pak za pokrm bude prach. Neuškodít, aniž zahubí na vší mé hoře svaté, praví Hospodin.

66 Takto praví Hospodin: Nebe jest mi stolice, a země podnože noh mých. Kdež ten dům bude, kterýž mi vzděláte? Aneb kde bude místo odpočívání mého? 2 Nebo všecko to ruka má učinila, a jí stojí všecko, praví Hospodin. I však na toho patřím, kdož jest chudý a skroušeného ducha, a třese se před slovem mým. 3 Sic jinak ten, kdož zabijí vola, zabíl člověka; kdo zabijí hovádko, psa stál; kdo obětuje oběť suchou, krev sviňskou obětoval; kdo kadílem, dary dával modle. To oni vylvili na cestách svých, proto že, v ohavnostech svých duše jejich se kochá. 4 I ját také vyvolím za nešlechetnosti jejich, a to, čehož se strachují, na ně uvedu, proto že, když jsem volal, žádny se neohlásil, když jsem mluvil, neslyšeli, ale činili to, což zlého jest před očima mýma, a to, čehož neoblibuju, vyvolili. 5 Slyšte slovo Hospodinovo, kteříž se třesete před slovem jeho: Říkávaj bratří vaši, v nenávisti majíce vás, a vypovídajíce vás pro jméno mé: Necht' se zjeví sláva Hospodinova. Ukážet' se zajisté ku potěšení vašemu, ale oni zahanbeni budou. 6 Hlas hřmotu z města, hlas z chrámu, hlas Hospodinův, an odpaltu dává nepřátelům svým. 7 Prvě než pracovala ku porodu, porodila; prvě než přišla na ni bolest, porodila pacholátko. 8 Kdo slýchal co takového? Kdo vídal co podobného? Zdaliž může způsobeno být, aby země zplodila lid dne jednoho? Zdaliž zplozen bývá národ pojednou? Ale Sion jen počal pracovati ku porodu, a porodil syny své. 9 Což bych já, kteříž otvírám život matky, neplodil? praví Hospodin. Což bych já, kteříž činím to, aby rodily, zavřín byl? praví Bůh tvůj. 10 Veselte se s Jeruzalémem, a plésejte v něm všickni, kteříž jej milujete. Radujte se s ním velice, kteříž jste koli kvili nad ním, 11 Proto že ssáti budete, a sytíti se z prs potěšení jeho, ssáti budete, a rozkoš mítí v blesku slávy jeho. 12 Nebo takto praví Hospodin: Aj, já obráťím na něj jako řeku pokoj, a jako potok rozvodníl slávu národu. I budete ssáti, na rukou pěstováni a na klín rozkošně chováni budete. 13 Jako ten, kteréhož matka jeho těší, tak já vás těšiti budu, a tak v Jeruzalémě potěšováni budete. 14 Uzírite zajisté, a radovati se bude srdce vaše, a kosti vaše jako bylinky zkvetnou. I seznána bude ruka Hospodinova při služebnících jeho, a prchlivost proti nepřátelům jeho. 15 Nebo aj, Hospodin v ohni přijde, a jako vichřice budou vozové jeho, aby vypustil v prchlivosti hněv svůj, a žehrání své v plameni ohně. 16 Hospodin, pravím, ohněm mstítí bude, a mečem svým nad všeckým tělem, tak že mnoho bude zbitých od Hospodina. 17 I ti, kteříž se posvěcují a očišťují v zahradách, jeden po druhém zjevně, kteříž jedí maso sviňské, a věc ohavnou i myši, též konec vezmou, praví Hospodin. 18 Nebo já, když skutkové

a myšlení jejich přijdou, shromáždím všecky národy a jazyky.
I přijdou, a uzří slávu mou. **19** A položím na ně znamení, a
pošli z nich, kteříž zachování budou, k národům do Tarsu, Pula a
Ludu,jenž natahují lučiště, do Tubala a Javanského ostrova daleké,
kteříž neslychali pověsti o mně, aniž vídali slávy mé. I budou
zvéstovati slávu mou mezi národy. **20** A přivedou všecky bratří
vaše ze všech národů za dar Hospodinu, na koních a na vozích,
a na nůžích a na mezcích, a na dromedářích, na horu svatosti
mé do Jeruzaléma, praví Hospodin, tak jako přinášejí synové
Izraelští dar v nádobě čisté do domu Hospodinova. **21** A z těchto
také vezmu za kněží a za Levity, praví Hospodin. **22** Nebo jakož
ta nebesa nová, a země ta nová, kterouž já učiním, stane přede
mnou, praví Hospodin, tak stane símě vaše a jméno vaše. **23** I
stane se, že od novměsíce do novměsíce, od soboty do soboty
přicházeti bude všeliké tělo, aby se klanělo přede mnou, praví
Hospodin. **24** A vyjdouce, uzří těla mrtvá lidí těch, kteříž se mi
zpronevěřili; nebo červ jejich neumře, a oheň jejich neuhasne. I
budouť v ošklivosti všelikému tělu.

Jeremiáš

1 Slova Jeremiáše syna Helkiášova, z kněží, kteříž byli v Anatot, v zemi Beniamin, **2** K němuž se stalo slovo Hospodinovo za dnů Joziaše syna Amonova, krále Judského, třináctého léta kralování jeho. **3** Byl i za dnů Joakima syna Joziaše, krále Judského, až do vyplnění jedenáctého léta Sedechiáše syna Joziaše, krále Judského, až do zajetí Jeruzaléma měsíce páteho. **4** Stalo se, pravím, slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **5** Dříve než jsem tě sformaloval v životě, znal jsem tebe, a dříve než jsem vyšel z života, posvětil jsem tě, za proroka národům dal jsem tebe. **6** I řekl jsem: Ach, Panovniče Hospodine, aj, neumím mluvit, nebo dítě jsem. **7** Ale Hospodin řekl mi: Neříkej, dítě jsem, nýbrž k čemuž tě koli pošli, jdi, a vše, což přikází, mluv. **8** Neboj se jich, nebot' jsem s tebou, abych tě vysvobozoval, dí Hospodin. **9** A vztáhna ruku svou Hospodin, dotekl se úst mých, a řekl mi Hospodin: Aj, vložil jsem slova svá v ústa tvá. **10** Hle, ustanovují tě dnešního dne nad národy a nad královstvími, abys plénil a kazil, a hubil a bořil, abys stavěl a štěpoval. **11** Potom se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: Co vidíš, Jeremiáš? I řekl jsem: Prut mandlový vidím. **12** Tedy řekl mi Hospodin: Dobře vidíš; nebo pospíchám já s slovem svým, abych je vykonal. **13** Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně po druhé, řkoucí: Co vidíš? I řekl jsem: Vidím hrnec, an vře, a přední strana jeho k straně půlnocní. **14** Tedy řekl mi Hospodin: Od půlnoci přívalí se to zlé na všecky obyvatele této země. **15** Nebo aj, já svolám všecky rodiny království půlnocních, dí Hospodin, aby přitáhnouce, postavili jeden každý stolici svou v branách Jeruzalémských, a při všech zdech jeho vůkol, a při všech městech Judských. **16** A tak vypovím úsudky své proti nim, pro všelikou nešlechetnost těch, kteříž opustili mne, a kadili bohem cizím, a skláněli se dílu rukou svých. **17** Protož ty přepaš bedra svá, a vstana, mluv k nim, cožkoli já přikazují tobě. Nelekej se jich, abych tě nepočítal před obličejem jejich. **18** Nebo aj, já postavují tě dnes jako město hrazené, a jako sloup železný, a jako zdi měděné proti vši této zemi, proti králiům Judským, proti knížatům jejím, proti knězům jejím, a lidu země této. **19** Kteříž bojovati budou proti tobě, ale neodolají proti tobě. Nebo já jsem s tebou, praví Hospodin, abych tě vysvobozoval.

2 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **2** Jdi a volej, tak aby slyšel Jeruzalém, řka: Tako praví Hospodin: Rozpomínám se na tě pro milosrdenství mladosti tvé, a pro lásku snětí tvého, když jsi za mnou chodila po poušti v zemi, kteráž nebyvá osívána. **3** Tehdáž svatost Hospodinova byl Izrael, prvotiny úrođ jeho. Všickni, kteříž jej zřírali, obviněni byli; zlé věci na ně příšly, praví Hospodin. **4** Slyšte slovo Hospodinovo, dome Jákobův, a všecky čeledi domu Izraelského. **5** Tako praví Hospodin: Jakou shledali otcové vaši při mně nepravost, že se vzdálili ode mne, a chodice za marností, marní učinění jsou, **6** Tak že ani neřekli: Kde jest Hospodin, kterýž nás vyvedl z země Egyptské, kterýž nás vodil po poušti, po zemi pusté a strašlivé, po zemi vyprahlé a stínu smrti, po zemi, skrze niž nechodil žádný, a kdež žádný člověk nebydlil? **7** Nýbrž, když jsem vás uvedl do země úrodné, abyste jedli ovoce její i dobré věci její,

všedše tam, poškvnili jste země mé, a dědictví mé zohavili jste. **8** Kněží neřekli: Kde jest Hospodin? a ti, kteříž se obírají s zákonem, nepoznali mne, pastýři pak odstoupili ode mne, a proroci prorokovali skrze Bále, a za věcmi neužitečnými chodili. **9** Pročež vždy nesnáz mám s vámi, praví Hospodin, i s syny synů vašich nesnáz mítí musím. **10** Projděte ale ostrový Citim, a pohledte, i do Cedar pošlete, a pošetřete pilně, a pohledte, stalouli se co takového. **11** Zdali změnil který národ bohy, ačkoli nejsou bohové? Lid pak můj změnil slávu svou v věc neužitečnou. **12** Užasňete se nebesa nad tím, a děste se, chrádněte velmi, praví Hospodin. **13** Nebo dvojí zlost spáchal lid můj: Mne opustili pramen vod živých, aby sobě vykopali čisterny, čisterny děravé, kteréž nedrží vody. **14** Zdali otrok jest Izrael? Zdali man doma zplozený? Pročež vydán jest v loupež? **15** Lvíčata řou na nej, a vydávají hlas svůj, a obracejí zemi jeho v pustinu; města jeho vypálena jsou, tak že není žádného obyvatele. **16** Obyvatelé také Nof a Tachpanes pasou na vrchu hlavy tvé. **17** Zdaliž toho sobě nepůsobí, opouštějíc Hospodina Boha svého v ten čas, když tě vodí po cestě své? **18** A nyní co tobě do cesty Egyptské, že piješ vodu z Níle? Aneb co tobě do cesty Assyrské, že piješ vodu z řeky? **19** Trestati tě bude zlost tvá, a odvrácení tvá domlouватi budou tobě. Poznejž tedy a viz, že zlá a hořká věc jest, že opouštíš Hospodina Boha svého, a není bázne mé při tobě, dí Panovník Hospodin zástupů. **20** Ačkoli dávno polámal jsem jho tvé, potrhal jsem to, čím jsi svázána byla, a řekl jsem: Nebudut' sloužiti modlám, však po každém pahrbku vysokém, a pod každým dřevem zeleným touláš se, ó nevěstko. **21** Ješto jsem já tě vysadil vinným kmenem výborným, všecku napořád semenem čistotným, i kterakž jsi mi proměnila se v planě réví cizího kmene? **22** Nebo bys ty se pak umyla sanitrem, a mnoho na sebe mýdla vypotřebovala, předcet' patrná jest nepravost tvá před obličejem mým, praví Panovník Hospodin. **23** Kterakž můžeš říci: Něpoškvřovala jsem se, za Báli jsem nechodila? Pohled' na cestu svou v tomto údolí, poznej, cos činila, dromedárko rychlá, kteráž znamení necháváš na cestách svých. **24** Jsi divoká oslice, zvyklá na poušti, kteráž podlé libosti duše své hltá vítr, když se jí příčina dá. Kdo jí překážku učiní? Všickni ti, kteříž jí hledají, nepotřebí se jim kvaltovati, naleznout' ji v měsíci jejím. **25** Dílit' kdo: Zdržuj nohu svou, aby bosá nebyla, a hrdo své od žízně, tedy říkáš: To nic, nikoli; nebo jsem zamílovala cizí, a za nimi choditi budu. **26** Jakož k hanbě přichází zloděj, když postižen bývá, tak zahanben bude dům Izraelský, oni, králové jejich, knížata jejich, a kněží jejich, i proroci jejich, **27** Kteríž říkají dřevu: Otec můj jsi, a kameni: Ty jsi mne zplodil. Nebo se hřbetem ke mně obracejí a ne tváří, ale v čas trápení svého říkají: Vstaň a vysvobod nás. **28** I kdež jsou bohové tvoji, kterýchž jsi nadělal sobě? Necht' vstanou, budou-li tě moc vysvoboditi v čas trápení tvého, poněvadž podlé počtu měst svých máš bohy své, ó Judo. **29** Co se vadit budete se mnou? Vy všickni odstoupili jste ode mne, dí Hospodin. **30** Nadarmo jsem bil syny vaše, kázně nepřijali; sežral meč váš proroky vaše jako lev, kterýž dáví. **31** Ó národe, vy posudte slova Hospodinova, zdali jsem byl poušť Izraelovi, zdali zemí tmavou? Proč říká lid můj: Panujeme, nepřijdemě více k tobě? **32** Zdali se zapomíná panna na ozdoby své, a

nevěsta na tkanice své? Lid pak můj zapomněl se na mne za dny nesčíslné. **33** Proč zastáváš cesty své, hledajíc toho, což miluješ? Pročež i jiné nešlechetnice učíš cestám svým. **34** Nad to, na podolcích tvých nalézá se krev duší chudých nevinnych. Nenesnadně nalézám to, nebo viděti to na těch všech podolcích. **35** A vždy říkáš: Poněvadž nevinná jsem, jistě odvrácena jest prchlivost jeho ode mne. Aj, já v soud vejdu s tebou, proto že pravíš: Nehřešila jsem. **36** Proč tak běháš, proměňujíc cestu svou? Jakož jsi zahanbena od Assyrských, tak i od Egyptských zahanbena budeš. **37** Také odtud vyjdeš, a ruce tvé budou nad hlavou tvou; nebo zamítá Hospodin troštování tvá, a nepovedet se šťastně v nich.

3 Dí dále: Propustil-li by muž ženu svou, a ona odejduc od něho, vdala by se za jiného muže, zdaliž se navrátí k ní vice? Zdaliž by hrozně nebyla poškvrněna země ta? Ale ty, ač jsi smilnila s milovníky mnohými, a však navratiž se ke mně, dí Hospodin. **2** Pozdvíhni oči svých k vysokým místům, a pohled, kdes necizoložila? Na cestách usazovalas se jím jako Arab na poušti, a poškvrnila jsi země smilstvím svým a nešlechetností svou. **3** A ačkoli zadržání jsou podzimní deštové, a deště jarního nebyvalo, však čelo ženy nevěstky majíc, nechtělas se styděti. **4** Zdali od nynějšího času volati budeš ke mně: Otče můj, ty jsi vůdce mladosti mé? **5** Zdaliž Bůh držeti bude hněv na věčnost? Zdali chovati jej bude na věky? Aj, mluvíš i pášeš zlé věci, jakž jen můžeš. **6** Tedy řekl mi Hospodin za dnu Joziáše krále: Viděllis, co činila zpurná dcera Izraelská? Chodivala na každou horu vysokou, i pod každé dřevo zelené, a tam smilnila. **7** A ačkoli jsem řekl, když ty všecky věci ona činila: Necht' se navráti ke mně, však se nenavrátila. Načež hleděla zpronevěřilá sestra její, dcera Judská. **8** Pročež vidělo mi se pro ty všecky příčiny, poněvadž cizoložila zpurná dcera Izraelská, propustiti ji, a dáti jí lístek zapuzení jejího. Však se vždy neulekla zpronevěřilá sestra její, dcera Judská, ale šedší, smilnila také sama. **9** I stalo se, že hanebným smilstvím svým poškvrnila země; nebo cizoložila s kamenem i s dřevem. **10** A však s tím se vším neobrátila se ke mně zpronevěřilá sestra její, dcera Judská, celým srdcem svým, ale pokrytě, praví Hospodin. **11** Proto řekl Hospodin ke mně: Ospravedlnila duši svou zpurná dcera Izraelská, více nežli zpronevěřilá Judská. **12** Jdi a volej slovy témito ku půlnoci, a rci: Navrat' se, zpurná dcero Izraelská, dí Hospodin, a neobřoř se tvář má zůřivá na vás; nebo já dobrotivý jsem, dí Hospodin, aniž držím hněvu na věčnost. **13** Jen toliko poznej nepravost svou, že jsi od Hospodina Boha svého odstoupila, a sem i tam běhalo cestami svými k cizím pod každé dřevo zelené, a hlasu mého neposlouchali jste, dí Hospodin. **14** Navratíte se synové zpurní, dí Hospodin; nebo já jsem manžel váš, a příjmu vás, jednoho z města, a dva z čeledi, abych vás uvedl na Sion. **15** Kdežto dám vám pastýře podlé srdce svého, kteříž pásti vás budou uměle a rozuměně. **16** I stane se, když se rozmnožíte a rozplodíte v této zemi za dnu těch, dí Hospodin, že nebudou říkat více: Truhla smlouvy Hospodinovy, aniž jim vstoupí na srdce, aniž zpomenou na ni, ani k ní chodit, aniž bude více u vážnosti. **17** V ten čas nazýváti budou Jeruzalém stolicí Hospodinovou, a shromáždí se tam všickni národové ke jménu Hospodinu do Jeruzaléma,

a nebudou choditi více podlé zdání srdce svého zlého. **18** V těch dnech přijdu dům Judský s domem Izraelským, a přiberou se spolu z země půlnoční do země, kterouž jsem v dědictví uvedl otcům vašim; **19** Ač já pravím: Kterakž bych té počisti mohl mezi syny, a dáti tobě zemi žádostivou, dědictví slavné zástupů pohanských, leč abys mne vzýval, říkaje: Otče můj, a od následování mne abys se neodvracel? **20** Poněvadž jakož žena zpronevěřuje se manželu svému, tak jste se zpronevěřili mně, dome Izraelský, dí Hospodin. **21** Hlas po místech vysokých bud' slyšán, pláč pokorné modlitby synů Izraelských. Nebo prevrátivše cesty své, zapomněli se na Hospodina Boha svého, říkoucího: **22** Navratíte se, synové zpurní, a uzdravímo odvrácení vaše. Rcete: Aj, my jdeme k tobě, nebo ty, Hospodine, jsi Bůh nás. **23** Právě marné jest v pahrbcích a v množství hor doufání; zajisté v Hospodinu Bohu našem jest spasení Izraelovo. **24** Nebo ohavnost ta zázírala práci otců našich od dětinství našeho, bravý jejich i skoty jejich, syny jejich i dcery jejich. **25** Ležíme v hanbě své, a příkrývá nás pohanění naše, že jsme proti Hospodinu Bohu svému hřešili, my i otcové naši, od dětinství svého až do dne tohoto, a neposlouchali jsme hlasu Hospodina Boha svého.

4 Budeš-li se mítí navrátit, Izraeli, dí Hospodin, ke mně se navratí. Nebo odejmeš-li ohavnosti své od tváři mé a nebuděš-li se toulati, **2** A budeš-li přisahati právě, náležitě a spravedlivě, říkaje: Žív' jest Hospodin, tedy požehnání dávati sobě v něm budou národnové, a v něm se chlubití. **3** Nebo takto praví Hospodin mužům Judským a Jeruzalémským: Zožte sobě ouhor, a nerozsívejte do trní. **4** Obřežte se Hospodinu, a odejměte neobřízky srdce vašeho, muži Judští a obyvatelé Jeruzalémští, aby nevyšla jako oheň prchlivost má, a nehořela, tak že by nebyl kdo uhasit, pro nešlechetnost předsevzetí vašich. **5** Oznamte v Judstvu, a v Jeruzalémě ohlaste, a rcete: Trubte trubou v zemi, svolejte a sbeřete lid, a rcete: Shromažďte se, a vejděme do měst hrazených. **6** Vyzdvihněte korouhev na Sionu, zmužíte se mějte, nepostávejte; nebo já zlé věci uvedu od půlnoci, a potření veliké. **7** Vychází lev z houště své, a ten, kterýž hubí národy, vyšed z místa svého, táhne, aby obrátil zemi tvou v pustinu, a města tvá aby zbořena byla, tak aby nebylo zádného obyvatele. **8** Proto přepaše se zíněmi, květle a naříkejte; nebo není odvrácen hněv prchlivosti Hospodinovy od nás. **9** Stane se zajisté v ten den, dí Hospodin, že zhyne srdce králova a srdce knížat, užasnou se i kněží, a proroci diviti se budou. **10** I řekl jsem: Ach, Panovnici Hospodine, jistě že jsi velice podvedl lid tento, i Jeruzalém, říkaje: Pokoj mítí budete, a však pronikl meč až k duši. **11** V ten čas řečeno bude lidu tomuto i Jeruzalému: Vítr tuhý z míst vysokých na poušti jde upřímo na lid můj, ne aby převíval, ani přečíšťoval. **12** Vítr silnější než oni přijde mi, nyní já také vypovím jim úsudky. **13** Aj, jako oblakové vystupuje, a jako vicher vozové jeho, rychlejší jsou nežli orlice koni jeho. Běda nám, nebo poplenění jsme. **14** Obmej od nešlechetnosti srdce své, Jeruzaléme, abys vysvobozen byl. Dokudž zůstávati budou u prostřed tebe myšlení marnosti tvé? **15** Nebo hlas oznamujícího přichází od Dan, a toho, kterýž ohlašuje nepravost, s hory Efraim. **16** Připomínejte těmto národnům, aj, ohlašujte Jeruzalémským,

že strážní táhou z země daleké, a vydávají proti městům Judským hlas svůj. 17 Jako ti, kteříž hlídají polí, položí se proti němu vůkol; nebo jest mi odporný, dí Hosподin. 18 Cesta tvá a skutkové tvoji to způsobili tobě; tot' nešlechetnost tvá, žeť to hořké jest, a že dosahá až do srdce tvého. 19 Ó, střeva má, střeva má, bolest trpím, ó osríd mé, kormoutí se ve mně srdce mé, nemohut' mlčeti. Nebo hlas trouby slyšiš, duše má, a prokřikování vojenské. 20 Potení za potřením provolává se, popléněna zajisté bude všecka země, náhle popléněni budou stanové moji, v okamžení kortýn mé. 21 Až dokud vídati budu korouhev, slýchati hlas trouby? 22 Nebo blázivý lid můj nezná mne, synové nemoudří a nerozumní jsou. Moudří jsou k činění zlého, ale činiti dobrě neumějí. 23 Hledím-li na zemi, a aj, neslčná jest a prázdná; pakli na nebe, není na něm žádného světla. 24 Hledím-li na hory, a aj, třesou se, a všickni pahrbkové pohybují se. 25 Hledím-li, a aj, není žádného člověka, a všeliké ptactvo nebeské zaletělo. 26 Hledím-li, a aj, pole úrodné jest pouští, a všecka města jeho zbořena jsou od Hosподina a od hněvu prchlivosti jeho. 27 Nebo takto praví Hosподin: Spustne všecka země, a však konce ještě neučiním. 28 Kviliti bude nad tím země, a zasmuší se na hoře nebe, proto že jsem mluvil, co jsem myslil, a nelituji, aniž se odvrátím od toho. 29 Před hřmotem jezdců a těch, kteříž střílejí z lučiště, uteče všecko město. Vejdou do hustých oblaků, a na skálky vylezou; všecka města opuštěna budou, a žádný nebude bydliti v nich. 30 Ty pak pohubena jscu, což činiti budeš? Ačkoli obláčíš se v šarlat, ačkoli se ozdobuje ozdobou zlatou, ačkoli líčíš tvá svou líčidlem, darmo se okrašuješ. Pohrdají tebou frejří, bezživoti tvého hledají. 31 Nebo slyším hlas jako rodičky, svíráni jako té, kteráž po nejprvé ku porodu pracuje, hlas dcery Sionské, ustavičně vzdychající, a lomíc rukama svýma, říkající: Běda mně nyní, nebo ustala duše má pro vrahy.

5 Zběhejte ulice Jeruzalémské, pohledte nyní, a zvězte, a hledejte v ulicích jeho, naleznete-li muže, jest-li kdo, ješto by činil soud, a vyhledával toho, což pravého jest, a odpustím jemu. 2 Ale i když říkaji: Žív' jest Hosподin, takovým způsobem křivě přisahají. 3 O Hosподine, zdaliž oči tvé nepatří na pravdu? Biješ je, ale necítí bolesti; hubíš je, ale nechtí přijímati kázně. Tvrďší jsou tváře jejich než skála, nechtí se navráti. 4 I řekl jsem já: Snad tito prostí jsou, nerozumně sobě počínají; nebo nejsou povědomi cesty Hosподinovy, soudu Boha svého. 5 Půjdu aspoň k přednějším, a mluviti budu k nim; nebo oni povědomi jsou cesty Hosподinovy, soudu Boha svého. Ale i ti spolu polámalí jho, roztrhlí svazky. 6 Protož je podává lev z lesa, vlk večerní pohubí je, pardus číhati bude u měst jejich. Kdožkoli vyjde z nich, roztrhán bude; nebo mnohá jsou přestoupení jejich, rozmohly se převrácenosti jejich. 7 Kdež jest to, pročež bych měl odpustiti tobě? Synové tvoji opouštějí mne, a přisahají skrze ty, kteříž nejsou bohové. Jakž jsem jen nasylit je, hned cizoloží, a do domu nevěstky houfem se valí. 8 Ráno vstávajíce, jsou jako koni vytýlí; každý k ženě bližního svého řehce. 9 Zdaliž pro takové věci nemám navštívit? dí Hosподin. A zdali nad národem takovým nemá mstítí duše má? 10 Vstupte na zdi jeho, a zkazte je, a neprestávejte; svrzte štítky zdí jeho, nebo nejsou Hosподinovy. 11 Velice zajisté zpronevříli

se mi dům Izraelský a dům Judský, dí Hosподin. 12 Sčítali klam na Hosподina, a říkali: Není tak, nikoli nepřijde na nás zlé, a meče ani hladu nepocítíme. 13 Ti pak proroci pominou s větrem, a žádného slova není v nich. Takt' se stane jím. 14 Protož takto praví Hosподin Bůh zástupů: Proto že tak mluvíte, aj, já způsobím, aby slova tvá v ústech tvých byla jako oheň, a lid tento dívím, kteréž on zžíře. 15 Aj, já přivedu na vás národ zdaleka, ó dome Izraelský, dí Hosподin, národ silný, národ starodávní, národ, jehož jazyka nebudeš uměti, ani rozuměti, co mluví. 16 Jehož toul jako hrob otevřený, všickni jsou silní. 17 A vytráví obilí tvé a chléb tvůj, požerou syny tvé a dcery tvé, pojí bravy tvé i skot tvůj, pojí vinné kmeny tvé i fíkov tvé, města tvá hrazená, v nichž ty doufáš, znuzí mečem. 18 A však ani těch časů, dí Hosподin, neučiním s vámi konce. 19 Nebo stane se, když řeknete: Proč nám činí Hosподin Bůh nás všecko toto? že řekneš jím: Jakož jste opustili mne, a sloužili bohům cizozemců v zemi své, tak sloužiti budete cizozemcům v zemi ne své. 20 Oznaměte to v domě Jákovově, a rozhlaste v Judstu, řouce: 21 Slyštež nyní toto, lide blázivý a nesmyslný, kteříž oči mají a nevidí, kteříž uši mají a neslyší: 22 Což se mne nebudete báti? dí Hosподin. Což před obličejem mým nebudete se třásti? Kterýž jsem položil písek za cíl moři ustanovením věčným, jehož neprekračuje. Ačkoli zmítají se, však neodolají, ačkoli zvuci vlnobit jeho, však ho nepřecházejí. 23 Ale lid tento má srdce zarputile a zpurné, odstoupili a odešli. 24 Ani neřekli v srdeci svém: Bojme se již Hosподina Boha našeho, kterýž dává děšť jarní i podzimní časem svým, těhodnú nařízených ke žni ostříhá nám. 25 Nepravostit vaše překážku činí tém věcem, a hřichové vaši připravují vás o to dobré. 26 Nebo nalézají se v lidu mém bezbožníci; střež jako čízebníci, kteříž lécejí, stavějí osídla, lidi lapají. 27 Jako klece plná ptáků, tak domové jejich plní jsou listi. Protož zrostli a zbohatli, 28 Vytýlí jsou, lsknou se, nadto umějí se vyhýbatí bídám. Pře nesoudí, ani pře sirotka, a však šťastně se jim vede, ačkoli k spravedlnosti chudým nedopomáhají. 29 Zdaliž pro takové věci nemám navštívit jich? dí Hosподin. Zdali nad národem takovým nemá mstítí duše má? 30 Věc užasnutí hodná a hrozná děje se v zemi této. 31 Proroci prorokují lživě, a kněží panují skrze ně, a lid můj miluje to. Čeho byste pak neučinili naposledy?

6 Shromaždte se, synové Beniaminovi, z prostředku Jeruzaléma, a v Tekoa trubte trubou, a nad Betkarem vyzdvihňte korouhev; nebo viděti zlé od půlnoci, a potení veliké. 2 Panně krásné a rozkošné připodobnil jsem byl dceru Sionskou. 3 Ale přitáhnou k ní pastýři s stády svými, rozbjí proti ní stany vůkol, spase každý místo své. 4 Vyzdvihňte proti ní válku, vstaňte a přítrhněme o polední. Běda nám, že pomíjí den, že se roztáhlí stínové večerní. 5 Vstaňte a přítrhněme v noci, a zkazme paláce její. 6 Taktó zajisté praví Hosподin zástupů: Nasekejte díví, a zdělejte proti Jeruzalému násypy. Tot' jest to město, kteréž navštíveno býti musí; což ho koli, jen nátlak jest u prostřed něho. 7 Jakož studnice vyprýšťuje vodu svou, tak ono vyprýšťuje zlost svou. Nátlak a zhoubu slyšeti v něm před obličejem mým ustavičně, bolest i bití. 8 Usmysl sobě, ó Jeruzaléme, aby se neodloučila duše má od tebe,

abych tě neobrátil v pustinu, v zemi nebydlitelnou. **9** Takto praví Hospodin zástupů: Jistě paběrovati budou jako vinný kmen ostatek Izraele, říkajíce: Sahej rukou svou jako ten, kterýž víno zbírá do putny. **10** Komuž mluviti budu, a kým osvědčovati, aby slyšeli? Aj, neobřezané jsou uši jejich, tak že nemohou pozorovati; aj, slovo Hospodinovo mají v posměchu, a nemají lítosti v něm. **11** Protož plný jsem prchlivosti Hospodinovy, ustal jsem, drže ji v sobě. Vylita bude i na malické vně, spolu i na shromážděnímládenců, ovšem pak muž s ženou jat bude, stařec s kmetem. **12** A dostanou se domové jejich jiným, též pole i ženy, když vztáhnu ruku svou na obyvatele této země, dí Hospodin. **13** Od nejmenšího zajisté z nich, až do největšího z nich, všickni napořád vydali se v lakomství, anobrž od proroka až do kněze všickni napořád provodí faleš. **14** A hojí potření dcery lidu mého povrchu, říkajíce: Pokoj, pokoj, ještě není žádného pokoje. **15** Styděli-liž se pak co proto, že ohavnost páchali? Anič se lid co styděl, aniž jich proroci k zahanbení přivesti uměli. Protož padnou mezi padajícími; v čas, v němž je navštívím, klesnou, praví Hospodin. **16** Když takto říkával Hospodin: Zastav se na cestách, a pohledte, a vyptejte se na stezky staré, která jest cesta dobrá, i chodte po ní, a naleznete odpočinutí duši své, tedy říkávali: Nebudeme choditi. **17** Když jsem pak ustanovil nad vámi strážné, řka: Mějtež pozor na zvuk trouby, tedy říkávali: Nebudeme pozorovati. **18** Protož slyšte, ó národné, a poznej, ó shromáždění, co se děje mezi nimi. **19** Slyš, ó země: Aj, já uvedu zlé na lid tento, ovoce myšlení jejich, proto že nepozorují slov mých, ani zákona mého, ale jím pohrdají. **20** K čemuž mi kadidlo z Sáby přichází, a vonná třítna výborná z země daleké? Zápalu vašich nelibju sobě, aniž oběti vaše jsou mi přijemné. **21** Protož takto praví Hospodin: Aj, já nakladu lidu tomuto úrazu, a zurážejí se o ně otcové, tolíkéž i synové, soused i blízní jeho, a zahynou. **22** Takož praví Hospodin: Aj, lid přitáhne z země půlnoční, a národ veliký povstane od končin země. **23** Lučiště i kopí pochyť, každý ukruný bude, a neslituj se. Hlas jejich jako moře zvučeti bude, a na koních jezditi budou, zšíkování jako muž k boji, proti tobě, ó dcero Sionská. **24** Jakž uslyšíme pověst o něm, opadnou ruce naše; ssouzení zachvátí nás, a bolest jako rodičku. **25** Nevycházejte na pole, a na cestu nechodte; nebo meč nepřitele a strach jest vůkol. **26** Ó dcero lidu mého, přepaš se žíní, a válej se v popelu. Vydej se v kvílení, jako po synu jednorrozeném, v kvílení přehořké; nebo náhle přitáhne zhoubce na nás. **27** Dal jsem tě za věži v lidu tvém, a za baštu, abys spatřoval a zkoušoval cesty jejich. **28** Všickni jsou z zarputilých nejzarpoutilejší, chodí jako utrač, jsou ocel a železo, všickni napořád zhoubcové jsou. **29** Prahnu měchy, od ohně mizí olovo, nadarmo ustavičně přepaluje zlatník; nebo zlé věci nemohou být odděleny. **30** Stříbrem falešným nazovou je, nebo Hospodin zavrhl je.

7 Slovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina, říkoucí:

2 Postav se v braně domu Hospodinova, a ohlašuj tam slovo toto, a rci: Slyšte slovo Hospodinovo všickni Judští, kteríž vcházíte do bran téchto, abyste se klaněli Hospodinu. **3** Takož praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Polepšte cest svých i předsevezetí svých, a způsobím to, abyste bydlili na místě

tomto. **4** Neskládejte naděje své v slovích lživých, říkajíce: Chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův jest. **5** Ale jestliže všeljak polepšíte cest svých, a předsevezetí svých, jestliže spravedlivě soud konati budete mezi mužem a mezi bližním jeho; **6** Přichožího, sirotka a vdovy neutisknete, a krve nevinné nevylejete na místě tomto, a za bohy cizími nebudelete-li choditi k svému zlému: **7** Tedy způsobím, abyste bydlili na místě tomto, v zemi, kterouž jsem dal otcům vašim, od věků až na věky. **8** Aj, vy skládáte naději svou v slovích lživých, kteráž neprospívají. **9** Zdaliž kradouce, mordujice a cizoložice i křvě přisahajíce a kadíce Báloví; též chodíce za bohy cizími, jichž neznáte, **10** Předce choditi a postavovati se budete před oblíčejem mým v domě tomto, kterýž nazván jest od jména mého, a říkati: Vyproštěni jsme, abyste páchali ty všecky ohavnosti! **11** Což peleši lotrovskou jest dům tento před očima vašima, kterýž nazván jest od jména mého? Aj, takéž já vidím, dí Hospodin. **12** Ale jděte aspoň na místo mé, kteréž bylo v Sílo, kdež jsem byl způsobil příbytek jménu svému z počátku, a vizte, co jsem učinil jemu pro nešlechetnost lidu svého Izraelského. **13** Protož nyní, že činíte všecky skutky tyto, dí Hospodin, a když mluvím k vám, ráno vstávaje, a to ustavičně, tedy neposloucháte, a když volám na vás, tedy neozýváte se: **14** Protož učiním domu tomuto, kterýž nazván jest od jména mého, v němž vy doufáte, i místu tomuto, kteréž jsem dal vám a otcům vašim, jako jsem učinil Sílo; **15** A zavrhу vás od tváři své, jako jsem zavrhli bratří vaše, všecko símě Efraimovo. **16** Ty tedy nemodl se za lid tento, aniž pozdvihuj za ně hlasu a modlitby, aniž se přimlouvej ke mně; nebo tě nikoli nevyslyším. **17** Zdaliž sám nevidíš, co oni činí v městech Judských a po ulicích Jeruzalémských? **18** Synové zbrárají dříví, a otcové zaněcují oheň, ženy pak zadělávají těsto, aby pekly koláče tvor nebeskému, a obětovali oběti mokré bohům cizím, aby mne popouzeli. **19** Zdaliž to proti mně jest, že mne oni popouzejí? dí Hospodin. Zdali není proti nim k zahanbení tváři jejich? **20** Pročež takto praví Panovník Hospodin: Aj, hněv můj a prchlivost má vylita bude na místo toto, na lidi i na hovoda, i na dříví polní, i na úrody země, a hořeti bude, tak že neuhasne. **21** Takož praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Zápalý své přidejte k obětem svým, a jezte maso. **22** Nebo jsem nemluvil s otcí vašimi, aniž jsem přikázal jim v ten den, v kterýž jsem je vyvedl z země Egyptské, o zápalích a obětech. **23** Ale toto přikázal jsem jim, řka: Poslouchejte hlasu mého, a budu vaším Bohem, a vy budete mým lidem, a chodte po vši cestě, kterouž jsem vám přikázal, aby vám dobře bylo. **24** Však neposlechli, aniž naklonili ucha svého, ale chodili po radách, a podlé zdání srdce svého zlého. Obrátili se ke mně hřbetem a ne tvář svou. **25** Od toho času, jakž vyšli otcové vaši z země Egyptské, až do tohoto dne posílal jsem k vám všecky služebníky své proroky, každý den ráno vstávaje, a to ustavičně. **26** Však neposlechli mne, aniž naklonili ucha svého, ale zatvrdivše šíjí svou, hůrči činili nežli otcové jejich. **27** Když jim mluvíš všecka slova tato, ani tebe neposlouchají, a když voláš na ně, neohlašuj se tobě. **28** Protož rci jim: Tento jest národ, kteríž neposlouchají hlasu Hospodina Boha svého, aniž přijímají naučení. Zhynula pravda, a vymizela z úst jejich. **29** Ohol vlasy své a zavrz, a naříkej hlasem na

místech vysokých; nebo zavrhl Hospodin a opustil rodinu, na kterouž se velmi hněvá. 30 Činili zajisté synové Judovi, což zlého jest před očima mýma, dí Hospodin. Nastavěli ohavností svých v domě tom, kterýž nazván jest od jména mého, aby poškvnili jej. 31 Nadto vzdělali výsosti Tofet, kteréž jest v údolí syna Hinnom, aby páli syny své i dcery své ohněm, čehož jsem nepřikázal, aniž vstoupilo na srdce mé. 32 Protož aj, dnové jdou, dí Hospodin, kdyžto nebude sloutí více Tofet, ani údolí syna Hinnom, ale údolí mordu, a pochovávat budou v Tofet, nebo nebude dostávatí místa. 33 I budou mrtvá těla lidu tohoto za pokrm ptactvu nebeskému a šelmám zemským, a nebude žádného, kdo by odstrašil. 34 Způsobím také, aby přestal v městech Judských a v ulicích Jeruzalémských hlas radosti a hlas veselé, hlas ženicha a hlas nevesty; nebo pustinou učiněna bude země.

8 V ten čas, dí Hospodin, vyberou kosti králů Judských, i kosti knížat jejich, i kosti kněží, i kosti proroků, ano i kosti obyvatelů Jeruzalémských z hrobů jejich, 2 A rozmetcí je proti slunci a měsíci, i proti všemu vojsku nebeskému, kteréž milují, a kterýmž slouží, a za kterýmž chodí, a kterýmž hledají, a kterýmž se klanějí. Nebudou sebrány, ani pochovány, budou místo hnoje na svrchku země. 3 I bude žádostivější smrt nežli život všechném ostatkům těm, kteréž pozůstanou z rodiny této nešlechetné na všech místech, kdež by koli pozůstali, tam kamž je zaženu, dí Hospodin zástupů. 4 Protož díš jim: Takto praví Hospodin: Tak-liž padli, aby nemohli povstat? Tak-liž se odvrátili, aby se nemohl zase navrátit? 5 Proč se odvrátil lid tento Jeruzalemský odvrácením věčným? Chytají se Isti, a nechtí se navrátit. 6 Pozoroval jsem a poslouchal. Nemluví, což pravého jest; není, kdo by želel zlosti své, říkaje: Což jsem učinil? Každý obrácen jest k běhu svému jako kůň, kterýž prudce běží k boji. 7 Ještě čáp u povětrí zná nařízené časy své, a hradička i řeřáb i vlaštovice šetří času příletu svého, lid pak můj nezná soudu Hospodinova. 8 Jakž můžete říci: Moudří jsme a zákon Hospodinův máme? Aj, jistě nadarmo dělá písář péro, nadarmo jsou v zákoně zbhěhlí. 9 Kohož zahanbili ti moudří? Kdo jsou předěšeni a jati? Aj, slovem Hospodinovým pohrdají, jakáž tedy jest moudrost jejich? 10 A protož dám ženy jejich jiným, pole jejich těm, kteréž by je opanovali; nebo od nejmenšího až do největšího všickni napořád vydali se v lakovství, od proroka až do kněze všickni napořád provodí faleš. 11 Nebo hojí potření dcery lidu mého po vrchu, říkajíce: Pokoj, pokoj, ještě není žádného pokoje. 12 Jsou-liž zahanbování, proto že ohavnost páchali? Ba ani se co ustydli, ani zahanbiti uměli. Protož padnou, když oni padati budou; v čas, v němž je navštívím, klesnou, praví Hospodin. 13 Do konce vykořením je, dí Hospodin. Nebude žádného hroznu na vinném kmenu, ani žádných fíků na fíku, ano i list sprchne, a což dám jim, odjato bude. 14 Proč my tu sedíme? Shromažďte se, a vejděme do měst hrazených, a odpočineme tam. Ale Hospodin Bůh náš káže odpočívat nám, když vodou jedovatou napojí nás, proto že jsme hřešili proti Hospodinu. 15 Čekej pokoje, ale nic dobrého, času uzdravení, ale aj, hrůza. 16 Od Dan slyšetí frkání koní jeho, od hlasu prokřikování silných jeho všecka země se třese,

kteríž táhnou, aby zžírali zemi i všecko, což jest na ní, město i ty, kteríž bydlejí v něm. 17 Nebo aj, já pošli na vás hady nejjedovatější, proti nimž nic neprospívá zaklínání, a stípati vás budou, dí Hospodin. 18 Srdce mé ve mně, kteréž by mne mělo občerstvovati v zámrutku, mdlé jest. 19 Aj, hlas křiku dcery lidu mého z země velmi daleké: Zdali Hospodina není na Sionu? Zdali krále jeho není na něm? Proč mne popouzeli rytinami svými, marnostmi cizozemců? 20 Pominula žeň, dokonalo se léto, a my nejsme vyproštěni. 21 Pro potření dcery lidu mého potřín jsem, smutek nesu, užasnutí podjalo mne. 22 Což není žádného lékařství v Galád? Což není žádného lékaře tam? Proč tedy není zhojená dcera lidu mého?

9 Ó kdo mi to dá, aby hlava má byla vodou, a oči mé pramenem slzí, abych dnem i nocí oplakati mohl zmordovaných dcerky lidu svého. 2 Ó kdo mne postaví na poušti v hospodě pocestních, abych opustil lid svůj, a odešel od nich; nebo všickni jsou cizoložníci, zbhř zpronevěřilých, 3 A natahují jazyka svého ke lži jako lučiště své. Zmocnili se na zemi, ale ne k pravdě; nebo ze zlého ve zlém jdou, a mne neznají, praví Hospodin. 4 Každý střez se bližního svého, a nekaždému bratru se dovřej; nebo každý bratr hledí všelijak podtrhnouti, a každý bližní jako utrhač chodí. 5 A jeden každý bližního svého oklamává, a pravdy nemluví; učí jazyk svůj mluvit lež, neprávě činíce, ustávají. 6 Tvůj byt jest u prostřed lidu přelstivého; pro lest nechtějí mne poznati, dí Hospodin. 7 Z té příčiny takto praví Hospodin zástupů: Aj, já přeháněje, pruboval jsem je. Jakž tedy již naložiti mám s dcerou lidu svého? 8 Střela zabijející jest jazyk jejich, lest mluví. Ústy svými pokojně s bližním svým mluví, ale v srdeci svém skládá úklady své. 9 Zdali pro takové věci nemám jich navštíviti? dí Hospodin. Zdaliž nad národem takovým nemá mstítí duše má? 10 Pro tyto hory dám se v pláč a v naříkání, a pro pastviště, kteráž jsou na poušti, v kvílení; nebo popálena budou, tak že nebude žádného, kdo by skrze ně šel, aniž bude slyšán hlas dobytnka. Od ptactva nebeského až do hovada všecko se odběre a odejde. 11 A obrátím Jeruzalém v hromady, příbytek draků, a města Judská obrátím v pustinu, tak že nebude obyvatele. 12 Kdo jest ten muž moudrý, ještě by rozuměl tomu? A k komu mluvila ústa Hospodinova, ještě by oznamoval to, proč zahynouti má tato země, a vypálena býti jako poušt', tak aby nebylo, kdo by skrze ně šel? 13 Nebo praví Hospodin: Proto že opustili zákon můj, kterýž jsem jim předložil, a neposlouchali hlasu mého, aniž chodili za ním, 14 Ale chodili za myslénkami srdce svého a za Báli, čemuž je naučili otcové jejich: 15 Protož takto praví Hospodin zástupů: Bůh Izraelský: Aj, já nakrmím je, totíž lid tento, pelynkem, a napojím je vodou jedovatou. 16 Nebo rozptýlim je mezi národy, kterýž neznali oni, ani otcové jejich, a posílati budu za nimi meč, až je do konce vyhládím. 17 Tako praví Hospodin zástupů: Pilně považte, a svolejte ty, kteréž naříkávají, ať přijdou, a k těm, kteréž jsou vycvičené, pošlete, aby přišly. 18 Necht pospiší, a dadí se nad námi v naříkání, aby slzy tekly z očí našich, a víčka naše oplývala vodou. 19 Hlas zajisté naříkání slyšeti z Siona: Jak jsme pohubeni! Stydíme se náramně, že jsme ztratili zemi, že boří přibýtky naše. 20 Anobrž slyšte, ženy, slovo Hospodinovo, a necht' přijme ucho

vaše slovo úst jeho, abyste učily dcerky své naříkání, a jedna každá tovaryšku svou kvílení. 21 Nebo vlezla smrt okny našími, vešla na paláce naše, aby vyhubila děti z rynků a mládež z ulic. 22 (Mluv i to: Taktoto díl Hospodin:) A padla mrvá těla lidská jako hnůj po poli, a jako snopové za žencem, a není žádného, kdo by pochoval. 23 Taktoto praví Hospodin: Nechlub se moudrý v moudrosti své, ani se chlub silný v síle své, aniž se chlub bohatý v bohatství svém. 24 Ale v tom necht' se chlubí, kdo se chlubí, že rozumí a zná mne, že já jsem Hospodin, kterýž činím milosrdenství, soud i spravedlnost na zemi; nebo v těch věcech líbost mám, díl Hospodin. 25 Aj, dnové jdou, praví Hospodin, v nichž navštívím každého, obřezaného i neobřezaného, 26 Egyptské i Judské, a Idumejské i Ammonitské, a Moábské, i všecky, kteříž v nejzadnejším koutě bydlí na poušti. Nebo ti všickni národrové jsou neobřezaní, tolíkéž všecken dům Izraelský jest neobřezaného srdce.

10 Slyše slovo toto, kterýž mluví k vám Hospodin, ó dome Izraelský. 2 Taktoto praví Hospodin: Cestě pohanů neučete se, aniž se znamení nebeských děste, nebot' se jich děsi pohané. 3 Ustanovení zajisté těch národů jsou pouhá marnost. Nebo setna dřevo sekera v lese, dílo rukou řemeslníka, 4 Stříbrem a zlatem ozdobí je, hřebíky a kladivu utvrzuji je, aby se nevklalo. 5 Jsou jako palmový špalek tvrdý, ani nemluví; nošení býti musej, nebo choditi nemohou. Nebojetz se jich, nebo zle učiniti nemohou, aniž také dobře učiniti mohou. 6 Z nichž není žádného tobě podobného, ó Hospodine; veliký jsi, i jméno tvé veliké jest v moci. 7 Kdož by se nebál tebe, králi národů? Na tebet' zajisté to sluší, poněvadž mezi všemi mudrci národů, i ve všem království jejich nikdá nebylo podobného tobě. 8 A však ze spolka zhlupěli, a blázni jsou; z dřeva učiti se jest pouhá marnost. 9 Stříbro tažené z zámoří přiváženo bývá, a zlato z Ufaz, dílo řemeslníka a rukou zlatníka; z postavce modrého a šarlatový jest oděv jejich, všecko to jest dílo umělých. 10 Ale Hospodin jest Bůh pravý, jest Bůh živý a král věčný, před jehož prchlivostí země se třese, aniž mohou snéstí národrové rozhněvání jeho. 11 (Taktoto říkejte jim: Bohové ti, kteříž nebe ani země neučinili, necht' zahynou z země, a necht' jich není pod nebem.) 12 Kterýž učinil zemi mocí svou, kterýž utvrdil okrsek světa moudrostí svou, a opatrností svou roztahl nebesa. 13 Kterýžto když vydává hlas, ječení vod bývá na nebi, a kterýž působí to, aby vystupovaly páry od kraje země, blýskání s deštěm přivodí, a vydoví vítr z pokladů svých. 14 Tak zhlupěl každý člověk, že nezná toho, že zahanben bývá každý zlatník pro rytinu; nebo slitina jeho jest faleš, a není ducha v nich. 15 Marnost jsou a dílo podvodů; v čas, v němž je navštívím, zahynou. 16 Není podobný témtoto díl Jákobův, nebo on jest stvořitel všeho; Izrael tolíkéž jest pokolení dědictví toho, jehož jméno jest Hospodin zástupů. 17 Sbeř z země kopui svou, ty kterýž bydlíš v pevnosti této. 18 Nebo takto praví Hospodin: Aj, já výhodím z praku obyvatele země této pojednou, a ssoužím je, aby shledali toto: 19 Běda mně pro setření mé, přebolestná jest rána má, ješto jsem já byl řekl: Jistě tu nemoc budu moci snést. 20 Stan můj popléjen jest, a všickni provazové moji potrháni jsou. Synové moji odebrali se ode mne, a není žádného; není žádného, kdo by více rozbíjel stan můj, a roztahl kortýny

mé. 21 Nebo zhlupěli pastýři, a Hospodina se nedotazovali; protož nevede se jim šťastně, a všecko stádo pastvy jejich rozptýleno jest. 22 Aj, pověst jistá přichází, a pohnutí veliké z země půlnoční, aby obrácena byla města Judská v pustinu a v příbytek draků. 23 Vím, Hospodine, že není v moci člověka cesta jeho, aniž jest v moci muže toho, kterýž chodí, aby spravoval krok svůj. 24 Kárej mne, Hospodine, však milostivé, ne v hněv svém, abys nesetřel mne. 25 Vylí hněv svůj na ty národy, kteříž tebe neznají, a na rodiny, kterýž jména tvého nevzývají; nebo zázíraj Jákoba, a tak zázíraj jej, aby jej všeho sežrali, a obydli jeho v poustku obrátili.

11 Slovo, kterýž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina, říkoucí: 2 Slyše slova smlouvy této, kterýž byste mluvili mužům Judským, a obyvatelům Jeruzalémským, 3 A rci jim: Taktoto praví Hospodin Bůh Izraelský: Zlořečený ten člověk, kterýž by neposlechl slov smlouvy této, 4 Kterouž jsem vydal otcům vašim tehdáž, když jsem je vyvedl z země Egyptské, z peci železné, řka: Poslouchejte hlasu mého, a číňte to všecko, tak jakž přikazují vám, i budete lidem mým, a já budu Bohem vaším, 5 Abych splnil přísahu, kterouž jsem učinil otcům vašim, že jim dám zemi oplývající mlékem a strdí, jakž dnešní den jest. Jemuž odpověděv, řekl jsem: Amen, Hospodine. 6 Potom řekl mi Hospodin: Ohlašuj všecka slova tato po městech Judských, a po ulicích Jeruzalémských, řka: Slyše slova smlouvy této, a číňte je. 7 Nebo častokrát osvědčoval jsem se otcům vašim, od toho dne, jakž jsem je vyvedl z země Egyptské, až do dne tohoto; ráno přivstávaje a osvědčuje se, říkával jsem: Poslouchejte hlasu mého. 8 Ale neposlouchali, aniž naklonili ucha svého, nýbrž chodil jeden každý po zdání srdce svého zlého. Pročež uvedl jsem na ně všecka slova smlouvy této, kterouž jsem přikázal plnit, ale neplnili. 9 Tehdy řekl mi Hospodin: Nalézá se spiknutí mezi muži Judskými, a mezi obyvateli Jeruzalémskými. 10 Obrátili se k nepravostem otců svých starých, kteříž nechtili poslouchati slov mých. Tolíkéž tito chodí za bohy cizími, sloužíce jím; dům Izraelský a dům Judský zrušili smlouvou mou, kterouž jsem učinil s otcí jejich. 11 Protož takto praví Hospodin: Aj, já uvedu na ně zlé, z něhož nebudou moci vyjít. By pak volali ke mně, nevyslyším jich. 12 I půjdou města Judská i obyvatelé Jeruzalémské, a budou volati k bohům těm, kterýmž kadí, ale nikoli nevysvobodí jich v čas bídy jejich, 13 Ačkoli podlé počtu měst máš bohy své, ó Juda, a podlé počtu ulic Jeruzalémských nastavěli jste oltářů ohavnosti té, oltářů, nanichž byste kadili Bálovi. 14 Protož ty nemodl se za lid tento, aniž pozdvihuj za ně hlasu a modlitby; nebot' nikoli nevyslyším jich v ten čas, když by volali ke mně příčinou svého zlého. 15 Co jest milému mému do mého domu, poněvadž nestydatě páše nešlechetnosti s mnohými, a oběti svaté odešly od tebe, a že v zlosti své pléšeš? 16 Bylté Hospodin nazval jméno tvé olivou zelenající se, pěknou pro ovoce ušlechtilé, ale s zvukem bouře veliké zapálí ji s hůry, když polámí ratolesti její. 17 Nebo Hospodin zástupů, kterýž tě byl štípil, vyřkl zlé proti tobě, pro nešlechetnost domu Izraelského a domu Judského, kterouž mezi sebou páchali, aby mne popouzeli, kadice Bálovi. 18 Hospodin zajisté oznámil mi, i dovděl jsem se. Tehdáž jsi mi ukázal předsevzetí jejich, 19 Když

jsem já byl jako beránek a volček, kterýž veden bývá k zabití. Nebo nevěděl jsem, by proti mně rady skládali: Zkazme strom s ovocem jeho, a vyhládme jej z země živých, aby jméno jeho nebylo připomínáno více. **20** Ale ó Hospodine zástupů, soudce spravedlivý, kterýž zkušuješ ledv i srdce, necht' se podívám na pomstu tvou nad nimi; nebo jsem tobě zjevil při svou. **21** Protož takto praví Hospodin o Anatotských, kteříž hledají bezživotí tvého, říkajíce: Neprorokuj ve jménu Hospodinova, abys neumřel v ruce naší: **22** Protož takto praví Hospodin zástupů: Aj, já navštívím je. Mládenci zbiti budou mečem, synové jejich i dcery jejich zemrou hladem, **23** A nebudou mítí potomků, když uvedu zlé na Anatotské, času toho, v němž je navštívím.

12 Spravedlivý zůstaneš, Hospodine, povedu-li odpor proti tobě, a však o soudech tvých mluvit budu s tebou. Proč se cestě bezbožníků štastně vede? Mají pokoj všickni, kteříž se pyšně zpronevřili. **2** Štěpuješ je, ano i vkořenují se; rostou, ano i ovoce nesou ti, jejichžto úst blízko jsi, ale daleko od ledv jejich. **3** Ale ty, Hospodine, znáš mne, prohlédň mne, a zkusi srdce mého, že s tebou jest, onyno pak táhneš jako ovce k zabíjení, a připravej je ke dni zabití. **4** Dokudž by žalostila země, a bylina všeho pole svadla pro zlost přebývajících v ní, a hynulo každé hovado i ptactvo? Nebo říkají: Nevidit' Bůh skončení našeho. **5** Poněvadž tebe s pěšími běžícího k ustání přivodí, kterakž bys tedy stačil při koních? A poněvadž v zemi pokojné, již jsi se dověřil, ustáváš, což pak spravíš při tom zdutém Jordánu? **6** Nebo i bratří tvoji i dům otce tvého zpronevřili se tobě, a ti také povolávají za tebou plnými ústy. Nevěř jim, byť pak mluvili s tebou přátelsky. **7** Opustil jsem dům svůj, zavrhl jsem dědictví své, dal jsem to, což velice milovala duše má, v ruce nepřátele jeho. **8** Učiněno jest mi dědictví mé podobné lvu v lese, vydává proti mně hlas svůj, pročež ho nenavidím. **9** A což ptákem dravým jest mi dědictví mé? Což ptactvo vůkol bude proti němu? Jdětež nu, shromažďte se všecka zvířata polní, sejděte se k jídlu. **10** Mnozí pastýři zkazí vinici mou, pošlapají podíl můj, podíl mně velmi milý obrátí v poušť nejhorznější, **11** Obrátí jej v pustinu. Kvílití bude, spustošen jsa ode mne; spustne všecka tato země, nebo není žádného, kdo by to v srdci skládal. **12** Na všecka místa vysoká po poušti potáhnu zhoubcové, meč zajisté Hospodinův zžíře od jednoho kraje země až do druhého, nebude mítí pokoje žádné tělo. **13** Nasejí pšenice, ale trní žítí budou; bolestně to ponesou, že užitku nevezmou, a styděti se budou za úrody své pro prchlivost hněvu Hospodinova. **14** Takož praví Hospodin o všech mých sousedech zlých, jenž se dotykají dědictví, kteréž jsem uvedl v dědictví lidu svému Izraelskému: Aj, já vyplním je z země jejich, když dům Judský vyplním z prostředku jejich. **15** Stane se však, když je vyplním, že se navrátím a smiluji se nad nimi, a přivedu zase jednoho každého z nich k dědictví jeho, a jednoho každého do země jeho. **16** Stane se také, jestliže by se pilně učili cestám lidu mého, a přisahali by ve jménu mé, říkajíce: Živit' jest Hospodin, jakž oni učívali lid můj přisahati skrze Bále, že vzdělání budou u prostřed lidu mého. **17** Jestliže by pak neposlouchali, tedy pleniti budu národ ten ustavičně a hubiti, díl Hospodin.

13 Takož řekl Hospodin ke mně: Jdi a zjednej sobě pás lněný, a opaš jím bedra svá, do vody pak nedávej ho. **2** Tedy zjednal jsem ten pás podlé slova Hospodinova, a opásal jsem bedra svá. **3** Potom stalo se slovo Hospodinovo ke mně podruhé, říkoucí: **4** Vezmi ten pás, kterýž jsi zjednal, kterýž jest na bedrách tvých, a vstana, jdi k Eufrates, a skrej jej tam do díry skalní. **5** I šel jsem, a skryl jsem jej u Eufrates, jakž mi byl příkázal Hospodin. **6** Stalo se pak po přeběhnutí dnů mnohých, že řekl Hospodin ke mně: Vstana, jdi k Eufrates, a vezmi odtud ten pás, kterýž jsem přikázal skrýt tam. **7** I šel jsem k Eufrates, a vykopav, vzal jsem ten pás z místa toho, kdež jsem jej byl skryl. A aj, zkažený byl ten pás, aniž se k čemu hodil. **8** Tehdy stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **9** Takož praví Hospodin: Takt' zkazím pýchu Judských i pýchu Jeruzalémských velikou. **10** Lidu toho přenešlechetného, kteříž nechtí poslouchati slov mých, kteříž chodí podlé zdání srdce svého, a chodí za bohy cizími, sloužíce jim, a klanějíce se jim. I bude podoben pasu tomu, kterýž se nehodí k ničemu. **11** Nebo jakož se drží pás na bedrách muže, tak jsem byl připojil k sobě všecken důmlzaelský i všecken dům Judský, díl Hospodin, aby byli lidem mým, a to k slávě, a k chvále, i k ozdobě, ale nebyli poslušni. **12** Protož rci jím slovo toto: Takož praví Hospodin Bůh Izraelský: Všeliká nádoba vinná naplňována bývá víinem. Když' pak řeknou: Zdaliž nevíme dobře, že všeliká nádoba vinná naplňována bývá víinem? **13** I díš jim: Takož praví Hospodin: Aj, já naplním všecky obyvatele země této i krále, kteříž sedí místo Davida na stolici jeho, i kněží i proroky, a tolikéž všecky obyvatele Jeruzalémské opilstvím, **14** A rozrazím jednoho o druhého, jakož otce, tak také syny, díl Hospodin. Nebudu šanovati, aniž odpustím, aniž se smiluji, abych zkaziti jich neměl. **15** Poslouchejte a ušima pozorujte, nepovyšujte se, nebot' Hospodin mluví. **16** Dejte Hospodinu Bohu svému čest, dřív než by mu uvedl, a dříve nežli by se surázely nohy vaše o hory tmavé. I čekali byste světla, ale obrátil by je v stín smrti, proměnil by je v mráketu. **17** Jestliže pak toho neuposlechnete, v skrytých plakati bude duše má pro pýchu vaši, a náramně kvílití bude. Potekou, pravím, z očí mých slzy, nebo zajato bude stádce Hospodinovo. **18** Rci králi i královně: Sedte na zemi; nebo odjata bude přednost vaše, koruna ozdoby vaší. **19** Města polední uzavírána budou, tak že nebude žádného, kdo by otevříti mohl. Zastěhováno bude všecko Judstvo, zastěhováno bude docela. **20** Pozdvihnete oči svých, a vizte ty, kteříž táhnou od půlnoci. Kdež jest to stádo, kteréž dánno bylo, stádce ozdoby tvé? **21** Co díš, když tě navštíví, ještěs ty naučila je, aby byli nad tebou vůdcové přední? Zdaliž bolesti tebe nezachvátí jako ženu rodící? **22** Díš-li v srdci svém: Proč by mne to potkatí mělo? Pro množství nepravosti tvé odkryti budou podolkové tvoji, násilně odjata bude obuv tvá. **23** Může-li změnit Mouření kůži svou, aneb pardus peřestost svou, také vy budete moc dobré činiti, naučivše se zle činiti. **24** Protož rozptýlim je, jako vítr pouště rozptýluje plevy. **25** Ten bude los tvůj a díl odměněný tobě ode mne, praví Hospodin, proto žes se zapomněla nade mnou, a úfalas v lež. **26** A tak i já také odkryji podolek tvůj nad hlavu tvou, aby spatřina byla hanba tvá, **27** Cizoložství tvá, a řehtání tvá, nešlechetná smilost tvá, na pahrbcích i na poli.

Viděl' jsem ty ohavnosti tvé; běda tobě, Jeruzaléme. A což se ještě neočistíš? I až dokud pak?

14 Slovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi o suchu. **2** Kvílití bude země Judská, a brány její zemdlejí, smutek ponesou na zemi, a naříkání Jeruzaléma vzejde. **3** Také nejznamenitější z nich rozsílat budou i nejšpatnější své pro vodu. Příjdouce k čistnám, a nenaalezouce vody, navrátí se s nádobami svými prázdnými, hanbice a stydce se; protož přikryj hlavu svou. **4** I oráči stydce se, přikryj hlavu svou přičinou země vyprahlé, proto že deště nebude na zemi. **5** Anobrž i laň na poli, což porodí, opustí; nebo mladistvé trávy nebude. **6** A divocí oslové stojíce na vysokých místech, hltati budou vítr jako draci; přehledí se oči jejich, nebo nebude žádné trávy. **7** Ó Hospodine, poněvadž nepravost naše svědčí proti nám, slíjut se pro jméno své. Nebo mnohá jsou odvrácení naše, toběť jsme zhřešili. **8** Ó naděje Izraelova, vysvoboditel jeho v čas ssouzení, proč býti más jako příchozí v této zemi, a jako pocestný stavující se na nocleh? **9** Proč se ukazuješ jako muž ustalý, jako silný, který nemůže vysvoboditi? Všaks ty u prostřed nás, Hospodine, a jméno tvé nad námi vyzváno jest; neopouštěj nás. **10** Takto praví Hospodin o lidu tomto: Tak miluj toulky, noh svých nezdruží, až Hospodin nemá v nich lítost, a nyní zpomíná nepravost jejich, a navštěvuje hřichy jejich. **11** Potom řekl ke mně Hospodin: Nemodi se za lid tento k dobrému. **12** Když se postití budou, já nikoli nevyslyším volání jejich, a když obětovati budou obět zápalnou a suchou, já nikoli neoblíbím sobě těch věcí, ale mečem a hladem a morem já do konce zhubím je. **13** Tedy řekl jsem: Ach, Panovníče Hospodine, aj, tito proroci říkají jim: Neuzříte meče, a hlad nepříjde na vás, ale pokoj pravý dám vám na místě tomto. **14** I řekl Hospodin ke mně: Lež prorokuj ti proroci ve jménu mé. Neposlal' jsem jich, aniž jsem přikázal jim, anobrž aniž jsem mluvil k nim. Vidění lživé a hánání, a marné věci i lešt srdce svého oni prorokují vám. **15** Protož takto praví Hospodin o prorocích, kteríž prorokují ve jménu mé, ješto jsem já jich neposlal, a kteríž říkají: Meče ani hlad nebude v zemi této: Mečem a hladem i ti sami proroci zhubou. **16** Lid pak ten, jemuž oni prorokují, rozmetán bude po ulicích Jeruzalémských hladem a mečem, aniž bude, kdo by je pochovával, je, manželky jejich, a syny jejich, a dcery jejich. Tak vyleji na ně nešlechetnost jejich. **17** Protož rciž jim slovo toto: Z očí mých tekou slzy dnem i nocí bez přestání; nebo potřína bude velmi velice panna dcera lidu mého ranou náramně bolestnou. **18** Vyjdu-li na pole, aj, tam zbití mečem; pakli vejdu do města, aj, tam nemocní hladem. Nebo jakož prorok tak kněz obcházejice, kupčí zemí, a lidé toho neznají. **19** Zdaliž do konce zamítáš Judu? Zdaliž Sion oškliví sobě duše tvá? Proč nás biješ, tak abychom již nebyli uzdraveni? Čekáme-li pokoje, a aj, nic dobrého pakli času uzdravení, a aj, hrůza. **20** Poznávámet', Hospodine, bezbožnost svou i nepravost otčů svých, že jsme hřešili proti tobě. **21** Nezamítěj pro jméno své, nezlehčuj stolice slávy své; rozpomeř se, neruš smlouvy své s námi. **22** Zdaliž jsou mezi marnostmi pohanskými ti, kteříž by dešt dávali? A zdaliž nebesa dávají přívaly? Zdaliž ty nejsi

sám, Hospodine, Bůh náš? Protož na tebet' očekáváme, nebo ty působiš všecko to.

15 Tedy řekl Hospodin ke mně: Byť se postavil Mojžíš i Samuel před oblíčejem mým, nikoli srdce nemohu míti k lidu tomuto. Pust' je ode mne, a necht' jdou pryč. **2** A řeknou-lit: Kam bychom šli? tedy díš jím: Takto praví Hospodin: Kdo k smrti, na smrt, a kdo k meči, pod meč, a kdo k hladu, k hladu, a kdo k zajetí, do zajetí. **3** Představím zajisté jím to čtvero, dí Hospodin: Meč k zmordování, a psy, aby je rozsmýkali, a ptactvo nebeské i zvěř zemskou, aby je sežrala a zkazila. **4** A musej se smýkati po všech královstvích země přičinou Manassesa syna Ezechiašova, krále Judského, pro ty věci, kteréž páchal v Jeruzalémě. **5** Nebo kdo by se slioval nad tebou, Jeruzaléme? A kdo by tě politoval? Aneb kdo by příšel, aby se zeptal, jakť se vede? **6** Tys opustil mne, dí Hospodin, odšels napřetí; protož vztáhnu ruku svou na tebe, abych tě zkazil. Ustal jsem, že leje. **7** Protož přetříbím je vějčkovku skrze brány země této, na sirobu přivedu a zkazím lid svůj, nebo se od cest svých nenavracují. **8** Větší bude počet vdov jeho než písku mořského. Přivedu na ně, na matky, na mládence zhoubce i v poleden; způsobím to, aby náhle připadli na to město, i budou zděšeni. **9** Zemdlí i ta, kteráž rodívala po sedmerém; vypustí duši svou, zapadne jí slunce ještě ve dne, hanbiti a styděti se bude. Ostatek pak jich vydám pod meč před oblíčejem nepřátele jejich, dí Hospodin. **10** Běda mně, matko má, že jsi mne porodila, muže sváru a muže různice vší zemi. Nepůjčoval jsem jím, aniž mi oni půjčovali, a každý mi zlořečí. **11** I řekl Hospodin: Zdaliž tobě, kterýž pozůstaneš, nebude dobré? Zdaliž nebudu tvým zástupcím u nepřitele v čas trápení a v čas ssouzení? **12** Zdaliž želeso poláme půlnoční želeso a ocel? **13** Jmění tvé, ó Judo, i poklady tvé vydám v rozchvátání darmo, po všech končinách tvých, a to pro všelijaké hřichy tvé. **14** A způsobím to, že musíš jít s nepřátely svými do země cizí, když oheň zanícený v prchlivosti mé na vás pálati bude. **15** Ty znáš mne, Hospodine, rozpomeř se na mne, a navštěv mne, a pomsti mne nad temi, kteríž dotírají na mne. Shovívaje jim, nezachvacuj mne; věz, že snáším pro tebe pohanění. **16** Když se naskytly řeči tvé, snědl jsem je, a měl jsem slovo tvé za radost a potěšení srdce svého, poněvadž jsi ty mne povolal sám, ó Hospodine Bože zástupů. **17** Nesesám v radě posměvačů, aniž pléši; pro přísnost tvou samotný sedám, nebo prchlivostí naplnils mne. **18** Proč má být bolest má věčná, a rána má smrtelná, kteráž se nechce zhojití? Proč mi býti más naprosto jako oklamavatelný, jako vody nestálé? **19** Protož takto praví Hospodin: Jestliže se obrátiš, také tě zase obrátim, abys stál před oblíčejem mým; oddělíš-li věc drahou od ničemné, jako ústa má budeš. Necht' se oni obrátí k tobě, ty pak neobracej se k nim. **20** Nebo jsem tě postavil proti lidu tomuto jako zed měděnou pevnou. Kteříž bojovati budou proti tobě, ale neodolají tobě; nebo já jsem s tebou, abych tě vysvobozenoval a vytrhaval, dí Hospodin. **21** Výtrhnu tě zajisté z rukou nešlechetníků, a vykoupím tě z ruky násilníků.

16 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **2** Nepojímej sobě ženy, aniž měj synů neb dcer na místě tomto. **3** Nebo takto praví Hospodin o synech i dcerách zplozených v

místě tomtoto, a o matkách jejich, kteréž zrodily je, i o jejich otcích, kteréž zplodili je v zemi této: 4 Smrtmi přebolestrními pomrou, nebudou oplakáni, ani pochováni; místo hnoje na svrchku země budou, a mečem i hladem do konce zhubení budou. I budou mrvá těla jejich za pokrm ptactvu nebeskému a šelmám zemským. 5 Nebo takto praví Hospodin: Nevcházej do domu smutku, aniž chod' kvílitu, aniž jich lituj; odjal jsem zajisté pokoj svůj od lidu tohoto, dobrotivost i slitování, díl Hospodin. 6 Když pomrou velicí i malí v zemi této, nebudou pochováni, aniž kvílitu budou nad nimi, aniž se zreží, aniž sobě lysiny zdělájí pro ně. 7 Aniž jim dadí jistí, aby v truchlosti potěšovali jich nad mrtvým, aniž jich napojo z číše potěšení po otci jejich neb matce jejich. 8 Tolikéž do domu hodování nechod', abys sedati měl s nimi při jídle a pití. 9 Nebo takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Aj, já způsobím, aby nebyvalo na místě tomuto před očima vašima a za dnu vašich hlasu radosti, ani hlasu veselé, hlasu ženicha, ani hlasu nevěsty. 10 Když pak oznámíš lidu tomuto všecka slova tato, a řeknou-lit': Proč vyřík Hospodin proti nám všecko zlé veliké toto, a jaká jestnepravost naše, aneb jaký hřich náš, jímžsme hřešili proti Hospodinu Bohu svému? 11 Tedy rci jim: Proto že opustili mne otcové vaši, díl Hospodin, a chodice za bohy cizími, sloužili jim, a klaněli se jim, mne pak opustili, a zákona mého neostříhalí. 12 Vy pak mnohem jste hůře činili nežli otcové vaši; nebo aj, vy chodíte jeden každý podlé zdání srdce svého zlého, neposlouchajíce mne. 13 Pročež hodim vámi z země této do země, o níž nevíté vy, ani otcové vaši, a sloužiti budete tam bohům cizím dnem i nocí, dokudž neučníním vám milosti. 14 Protož aj, dnové jdou, díl Hospodin, v nichž nebude říkáno více: Živ' jest Hospodin, kteréž vyvedly syny Izraelské z země Egyptské, 15 Ale: Živ' jest Hospodin, kteréž vyvedly syny Izraelské z země půlnoční a ze všech zemí, do nichž je byl rozehnal, když je zase přivedu do země jejich, kterouž jsem dal otcům jejich. 16 Aj, já pošli k rybářům mnohým, díl Hospodin, aby je vylouli; potom pošli i k mnohým lovcům, aby je zlapali na všeliké hoře, a na všelikém pahrbku, i v děrách skalních. 17 Hledím na všecky cesty jejich, nejsout' tajné přede mnou, aniž jest skryta nepravost jejich před očima mýma. 18 I odplatím jim prvé dvojnásobně za nepravost jejich a hřich jejich, proto že zemi mnou poškvornili těly mrvými ohyzdnými, a ohavnostmi svými naplnili dědictví mé. 19 Hospodine, sílo má a hrade muž, i útočiště mé v den ssouzení, k toběť přijdou národotvůr od končin země, a řeknou: Jistěžet se falše drželi otcové naši, marnosti a právě neužitečných věcí. 20 Zdaliž udělá sobě člověk bohy, poněvadž sami nejsou bohové? 21 Protož aj, já způsobím to, aby poznali té chvíle, způsobím, aby poznali ruku mou i moc mou, a zvědít, že jméno mé jest Hospodin.

17 Hřich Judův napsán jest pérem zelezným, rafíji kamene přetvrdého, vyryt jest na tabuli srdce jejich, a na rozích oltářů vašich, 2 Tak když zpomínají synové jejich na oltáře jejich i háje jejich, pod dřívím zeleným, na pahrbcích vysokých. 3 Ó horo, s tím polem jméně tvé i všecky poklady tvé vydám v rozchvatání, pro hřich výsost tvých, ve všech končinách tvých. 4 A ty musíš lhůtu dátí z strany sebe dědictví svému, kteréž jsem byl dal tobě, a podrobím tě v službu nepřátelům tvým v

zemi, o níž nevíš; nebo jste oheň zaniliti v prchlivosti mé, kteréž až na věky hořeti bude. 5 Tako praví Hospodin: Zlorečený ten muž, kteréž doufá v člověka, a který klade tělo za rámeč své, od Hospodina pak odstupuje srdce jeho. 6 Nebo bude podobný vřesu na pustině, kteréž necítí, když co přichází dobrého, ale bývá na vyprahlých místech na poušti v zemi slatinné, a v níž se nebydlí. 7 Požehnaný ten muž, kteréž doufá v Hospodina, a jehož naděje jest Hospodin. 8 Nebo podobný bude stromu štípenému při vodách, a při potoku pouštějícímu kořeny své, kteréž necítí, když přichází vedro, ale list jeho bývá zelený, a v rok suchý nestará se, aniž přestává nésti ovoce. 9 Nejlstivější jest srdce nadě všecko, a nejpřevrácenější. Kdo vyrozumí jemu? 10 Já Hospodin, kteréž zptyju srdce, a zkušuji ledví, tak abych odplatil jednomu každému podlé cesty jeho, podlé ovoce skutků jeho. 11 Koroptva škřečí, ale nevysedí. Tak kdož dobývá statku však s křivdou, v polovici dnů svých musí opustiti jej, a naposledy budebláznem. 12 Místo svatyně naší, stolice slavná Nejvyššího, věčně trvá. 13 Ó naděje Izraelova, Hospodine, všickni, kteréž tě opouštějí, necht' jsou zahanbeni. Kárání má v zemi této necht' jsou zapsána; nebo opustili pramen vod živých, Hospodina. 14 Uzdrav mne, Hospodine, a zdráv budu; vysvobod' mne, a vysvobozen budu, ty jsi zajisté chvála má. 15 Aj, oni říkají mi: Kdež jest to, což předpovídá Hospodin? Necht' již přijde. 16 Ješto jsem já se netvěřel, abych pastýřem byl tvým, a dne bolesti nebyl' jsem žádostiv, ty vís. Cožkoli vyšlo z rtů mých, před obličejem tvým jest. 17 Nebudiž mi k strachu, útočiště mé jsi v čas trápení. 18 Necht' jsou zahanbeni, kteréž mne stihají, já pak at' nejsem zahanben; necht' se oni děsí, já pak at' se neděsim. Uved' na ně den trápení, a dvojím setřením setři je. 19 Tako řekl Hospodin ke mně: Jdi a postav se v bráne lidu tohoto, skrze kterouž chodívají králové Judští, a skrze kterouž vycházívají, anobrž ve všech branách Jeruzalémských, 20 A rci jim: Slyšte slovo Hospodinovo, králové Judští, i všecken Judo, a všickni obyvatelé Jeruzaléma, kteréž chodíváte skrze brány tyto: 21 Tako praví Hospodin: Vystříhejte se s pilností, abyste nenosili břemen v den sobotní, ani vnášeli skrze brány Jeruzalémské. 22 Ani nevynášejet břemen z domů svých v den sobotní, a žádného díla nedělejte, ale světě den sobotní, jakž jsem přikázal otcům vašim. 23 (Však neuposlechli, aniž naklonili ucha svého, ale zatvrtili šíji svou, neposlouchajíce a nepřijímajíce naučení.) 24 Stane se zajisté, jestliže s ochotností mne uposlechnete, díl Hospodin, abyste nenosili břemen skrze brány města tohoto v den sobotní, ale světili den sobotní, nedělajíce v něm žádného díla, 25 Že poberou se skrze brány města tohoto králové i knížata sedící na stolici Davidově, jezdíce na vozích i na koních, oni i knížata jejich, muži Judští a obyvatelé Jeruzalémskí, a státi bude toto město až na věčnost. 26 I budou přicházetí z měst Judských a z okolí Jeruzaléma, jakož z země Beniaminovy, tak z rovin, i z té hory, i od poledne, nesouce zápal, a oběť i dar s kadidlem, také i díků činění nesouce do domu Hospodinova. 27 Jestliže pak neuposlechnete mne, abyste světili den sobotní, a nenosili břemen, chodíce skrze brány Jeruzalémské v den sobotní, tedy zanítím oheň v branách jeho, kterýžto zžíře paláce Jeruzalémské, a neuhasne.

18

Slovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina, řkoucí:
2 Vstaň a sejdi do domu hrnčířova, a tam způsobím to,
aby slyšel slova má. 3 I sešel jsem do domu hrnčířova, a
aj, on dělal dílo na kruzích. 4 Když se pak zkazila nádoba v
ruce hrnčířově, kterouž on dělal z hliny, tehdy zase udělal z ní
nádoba jinou, jakouž se dobře líbilo hrnčíři udělati. 5 I stalo se
slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: 6 Zdaliž jako hrnčíř tento
nemohl bych nakládati s vámi, ó dome Izraelský? díl Hospodin.
Aj, jakož hлина v ruce hrnčíře, tak jste vy v ruce mé, ó dome
Izraelský. 7 Mluvil-li bych proti národu a proti království, že je v
okamžení vyplním a zkazím, i vyhubím, 8 Však odvrátil-li by se
národ ten od nešlechetnosti své, proti němuž bych mluvil: i já
litoval bych toho zlého, kteréž jsem myslil učiniti jemu. 9 Zase
mluvil-li bych o národu a o království, že je v okamžení vzdělám
a vštípím, 10 Však činil-li by, což zlého jest před očima mýma,
neposlouchaje hlasu mého: i já litoval bych dobrodiní toho,
kteréž bych řekl učiniti jemu. 11 Protož nyní rci mužům Judským
i obyvatelům Jeruzálemským, řka: Takto praví Hospodin: Aj, já
strojím na vás zlou věc, a obrátím na vás pohromu; navratěz
se již jeden každý od cesty své zlé, a polepše cest svých i
předsevzetí svých. 12 Kterížto řekli: To nic, nebo za myšlenkami
svými přijdeme, a jeden každý zdání srdce svého nešlechetného
vykonávati budeme. 13 Protož takto praví Hospodin: Vyptejte se
nyní mezi pohany, slýchal-li kdo takové věci? Mrzkosti veliké
dopustila se panna Izraelská. 14 Zdaliž kdo pohrád čerstvou
vodou Libánskou z skály? Zdaž pohrdají vodami studenými
odjinud běžícími? 15 Lid pak můj zapomenuvše se na mne, kadi
marnost. Nebo k úrazu je přívodí na cestách jejich, na stezkách
starobylych, chodice stezkami cesty neprofrené, 16 Tak abych
musil obrátili zemi jejich v poušť na odivu věčnou; každý, kdož
by šel skrze ni, aby se užasl, a pokynul hlavou svou. 17 Větrem
východním rozptylím je před nepřitelem; hřbetem a ne tváří
pohledím na ně v čas bídy jejich. 18 I řekli: Podte a vymyslime
proti Jeremiášovi nějakou chytrost; neboť nezhyne zákon od
kněze, ani rada od moudrého, ani slovo od proroka. Podte a
zarazme jej jazykem, a nemějme pozoru na žádná slova jeho.
19 Pozoruj mne, Hospodine, a slyš hlas těch, kteríž se vadí se
mnou. 20 Zdaliž má odpacováno byti za dobré zlým, že mi jámu
kopají? Rozpomeň se, že jsem se postavoval před oblíčejem
tvým, abych se přimluval k jejich dobrému, a odvrátil prchlivosť
tvou od nich. 21 Protož dopust' na syny jejich hlad, a způsob to,
at' jsou násilně zmordování mečem, a necht' jsou ženy jejich
osírelé a ovdovělé, a muži jejich at' jsou ukrutně zmordováni, a
mládenci jejich zbiti mečem v boji. 22 Necht' jest slýchati křik z
domů jejich, když přivedeš na ně vojsko náhle. Nebo vykopali
jámu, aby popadli mne, a osídla poléklí nohám mým; 23 Ještě
ty, Hospodine, povědom jsi vši rady jejich o mém usmrcení.
Nebud' milostiv nepravosti jejich, a hříchu jejich před tváří svou
neshlazuj, ale necht' jsou k úrazu dostrčeni před oblíčejem tvým,
a v čas prchlivosti své s nimi zacházej.

19

Takto řekl Hospodin: Jdi a zjednej báni záhrdlitou od
hrnčíře, hliněnou, a pojma některé z starších lidu a z
starších kněží, 2 Vejdi do údolí Benhinnom, kteréž jest u vrat
brány východní, a ohlašuj tam slova ta, kteráž mluvit budu tobě.
3 A rci: Slyste slovo Hospodinovo, králové Judští i obyvatelé

Jeruzalémští: Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Aj,
já uvedu bídu na místo toto, o kteréž kdokoli uslyší, zníti mu
bude v uších jeho, 4 Protože mne opustili, a poškvnili místa
tohoto, kadíce na něm bohům cizím, jichž neznali oni, ani otcové
jejich, ani králové Judští, a naphníli toto místo krví nevinných.
5 Vzdělali také výsosti Báloví, aby páli syny své ohněm v
zápalu Báloví, čehož jsem nepřikázal, aniž jsem o tom mluvil,
nýbrž ani nevstoupilo na mé srdce. 6 Protož aj, dnové jdou, díl
Hospodin, v nichž nebude sloutí více toto místo Tofet, ani údolí
Benhinnom, ale údolí mordu. 7 Nebo v nic obrátím radu Judovu
i Jeruzálemských v místě tomto, způsobě to, aby padli od meče
před nepřátely svými, a od ruky těch, kteříž hledají bezživotí
jejich, i dám mrtvá těla jejich za pokrm ptactvu nebeskému a
selmám zemským. 8 Obrátím také město toto v poušť na odivu.
Každý, kdožkoli půjde mimo ně, užasne se, a ckáti bude pro
všelijaké rány jeho. 9 A způsobím to, že žrati budou maso synů
svých a maso dcer svých, tolíkéž jeden každý maso blížního
svého žrati bude, v obležení a v ssouzení, kterýžm ssouží je
nepřátelé jejich, a ti, kteříž hledají bezživotí jejich. 10 Potom
roztluc tu záhrdlitou báni před očima těch lidí, kteříž půjdou s
tebou, 11 A rci jím: Takto praví Hospodin zástupů: Tak potluku
lid tento i město toto, jako ten, kdož rozráží nádoba hrnčířskou,
kteráž nemůže opravena být více, a v Tofet pochovávat budou,
protože nebude žádného místa ku pohřbu. 12 Tak učiním místo
tomuto, díl Hospodin, i obyvatelům jeho, a naložím s městem
títo tak jako s Tofet. 13 Nebo budou domové Jeruzálemských i
domové králů Judských tak jako toto místo Tofet zanečištěni se
všechněmi domy těmi, na jejichž střechách kadili všemu vojsku
nebeskému, a obětovali oběti mokré bohům cizím. 14 Tedy
navráti se Jeremiáš z Tofet, kamž jež byl poslal Hospodin, aby
prorokoval tam, postavil se v síinci domu Hospodinova, a řekl ke
všemu lidu: 15 Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský:
Aj, já uvedu na město toto i na všecka města jeho všecko to
zlé, kteréž jsem vyříkl proti němu; nebo zatvrdiliší svou, aby
neposlouchali slov mých.

20

Tedy slyšev Paschur syn Immerův, kněz, kterýž byl přední
správce v domě Hospodinově, Jeremiáše prorokujícího
o těch věcech, 2 Ubil Paschur Jeremiáše proroka, a dal jej
do vězení v bráně Benjamínově hořejší, kteráž byla při domě
Hospodinově. 3 Stalo se pak nazejří, když vyvedl Paschur
Jeremiáše z vězení, že řekl jemu Jeremiáš: Nenazval Hospodin
jména tvého Paschur, ale Magor missabib. 4 Nebo takto praví
Hospodin: Aj, já pustím na tebe strach, na tebe i na všecky
přátele tvé, kteríž padnou od meče nepřátel svých, načež oči
tvé hleděti budou, když všecken lid Judský vydám v ruku krále
Babylonského, kterýž zavede je do Babylona, a mečem je pobije.
5 Vydám i všelijaké bohatství města tohoto, a všecko úsilé jeho,
i všelijakou věc drahou jeho, i všecky poklady králu Judských
vydám v ruku nepřátel jejich, a rozchvátají je, i poberoj je, a
dovezou je do Babylona. 6 Ty pak Paschur i všickni, kteříž bydlí
v domě tvém, půjdete do zajetí, a do Babylona se dostaneš, a
tam umřeš, i tam pochován budeš ty i všickni milující tebe, jimž
jsi prorokoval ižive. 7 Namlouvals mne, Hospodine, a dali' jsem
se přemluvit; silnějšíš byl nežli já, protož zmocnils se mne. Jsem

v posměchu každý den, každý se mi posmívá. **8** Nebo jakž jsem začal mluvit, úpím, pro ukrutností a zhoubu křičím; slovo zajisté Hospodinovo jest mi ku potupě a ku posměchu každého dne. **9** I řekl jsem: Nebudouť ho připomínati, ani mluviti více ve jménu jeho. Ale jest v srdeci mé jako oheň hořící, zavřený v kostech mých, jehož snažuje se zdržeti, však nemohu, **10** Ačkoli slýchám utrhlání mnohých, i Magor missabiba, říkajících: Povězte něco na něj, a oznamíme to králi. Všickni, kteříž by měli být přátelé moji, číhají na poklesnutí mé, říkajíce: Snad někde podveden bude, a zmocníme se ho, a pomstíme se nad ním. **11** Ale Hospodin jest se mnou jakožto rek udatný, protož ti, kteříž mne stihají, zurázejí se, a neodlají; styděti se budou náramně, nebo se jim šťastně nezvede, aniž potupa věčná v zapomenutí dána bude. **12** Protož ó Hospodine zástupů, kterýž zkušuješ spravedlivého, kterýž spatruješ ledvá a srdce, nechť se podívám na pomstu tvou nad nimi, tobě zajisté zjevil jsem při svou. **13** Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, že vytrhl duši nuzného z ruky nešlechetných. **14** Zlořečený ten den, v němžto zplozen jsem, den, v němž porodila mne matka má, at' není požehnaný. **15** Zlořečený ten muž, kterýž zvestoval otci mému, chtěje zvláštěně obradovati jej, řka: Narodilost' se dítě pohlaví mužského. **16** A nechť jest ten muž podobný městům, kteráž podvrátil Hospodin, a neželel; nebo slyšel křik v jiře, a provyskování v čas polední. **17** Ó že mne neusmrtil od života, ješto by mi matka má byla hrobem mým, a život její věčně téhotný. **18** Proč jsem jen z života vyšel, abych okoušel těžkosti a zámutku, a aby stráveni byli v pohanění dnové moji?

21 Slovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina, když poslal k němu král Sedechiáš Paschura syna Malkiášova a Sofoniáše syna Maaseiášova, kněze, aby řekli: **2** Porad' se medle o nás s Hospodinem, nebo Nabuchodonozor krále Babylonský bojuje proti nám, zdali by snad naložil Hospodin s námi podlé všech divných skutků svých, aby on odtáhl od nás. **3** Tedy řekl Jeremiáš k nim: Tak rcete Sedechiášovi: **4** Taktu praví Hospodin Bůh Izraelský: Aj, já odvrátím nástroje válečné, kteréž jsou v rukou vašich, jimiž vy bojujete proti králi Babylonskému a Kaldejským, kterýž oblehlí vás vně za zdí, a shromáždím je do prostředě města tohoto. **5** Bojovati zajisté budu já proti vám rukou vztaženou a ramenem silným, a to v hněvě a v rozpálení i v prchlivosti veliké. **6** A raním obyvatele města tohoto, tak že lidé i hovada morem velikým pomrou. **7** Potom pak (dí Hospodin), dám Sedechiáše krále Judského a služebníky jeho i lid, totíž ty, kteříž pozůstanou v městě tomto po moru, po meče a po hladu, v ruku Nabuchodonozora krále Babylonského, a v ruku nepřátele jejich, a tak v ruku hledajících bezživotí jejich. Kterýžto je zbije ostrostí meče, neodpustí jim, aniž jich šanovati bude, aniž se smiluje. **8** Protož rci lidu tomuto: Taktu praví Hospodin: Aj, já kladu před vás cestu života i cestu smrti. **9** Kdokoli zůstane v městě tomto, zahyne od meče, neb hladem, neb morem, ale kdož vyjde a poddá se Kaldejským, kterýž oblehlí vás, jistotně živ zůstane, a bude mítí život svůj místo kořisti. **10** Nebo postavil jsem zůřivou tvář svou proti městu tomuto k zlému, a ne k dobrému, dí Hospodin. V ruku krále Babylonského vydáno bude, i vypálí je ohněm. **11** Domu

pak krále Judského rci: Slyšte slovo Hospodinovo, **12** Ó dome Davidův, takto praví Hospodin: Drživejte každého jitra soud, a vychvacujte oblopeného z ruky násilníka, aby nevyšla jako oheň prchlivost má, a nehořela, tak že by nebylo žádného, kdo by uhasiti mohl, pro nešlechetnost předsevzetí vašich. **13** Aj já, dí Hospodin, na tebe, kteráž přebyváš v údolí tomto, skálo roviny této, kteříž říkáte: Kdo by přitáhl na nás, aneb kdo by všel do přibýtku našich? **14** Nebo trestati vás budu podlé skutků vašich, dí Hospodin, a zanítim oheň v lese tvém, kterýž zžíře všecko vůkol něho.

22 Taktu řekl Hospodin: Sejdí do domu krále Judského, a mluv tam slovo toto, **2** A rci: Slyš slovo Hospodinovo, krále Judský, kterýž sedíš na stolici Davidově, ty i služebníci tvoji i lid tvůj, kteříž chodíte skrze brány tyto. **3** Taktu praví Hospodin: Konejte soud a spravedlnost, a vychvacujte oblopeného z ruky násilníka; příchozímu tolíkéž, sirotku, ani vdově nečiněte křivdy, aniž jich utiskujte, a krve nevinné nevylévejte na místě tomto. **4** Nebo budete-li to plně vykonávati, jistě že poberou se skrze brány domu tohoto králové, sedící místo Davida na stolici jeho, jezdíce na vozích, neb na koních, král s služebníky svými i s lidem svým. **5** Jestliže pak neuposlechnete slov těchto, skrž sebe přisahám, dí Hospodin, že poušt' bude dům tento. **6** Nebo taktu praví Hospodin o domu krále Judského: Byl jsi mi jako Galád a vrch Libánský, ale obrátilmě tě jistotně v poušt' jako města, v nichž se bydliti nemůže. **7** A přistrojím na tebe zhoubce, jednoho každého se zbrojí jeho, kteřížto zpoddírají nejvýbornější cedry tvé, a vmečí na oheň. **8** A když půjdou národnové mnozí mimo město toto, a řekne jeden druhému: Proč tak učinil Hospodin městu tomuto velikému? **9** Tedy řeknou: Proto že opustili smlouvu Hospodina Boha svého, a klaněli se bohům cizím a sloužili jim. **10** Neplačež mrtvého, aniž ho litujte, ale ustavičně plače příčinou toho, kterýž odchází; nebot' se nenavrátí více, aby pohleděl na zemi, v níž se narodil. **11** Nebo taktu praví Hospodin o Sallumovi synu Joziáše, krále Judského, kterýž kraluje místo Joziáše otce svého: Když vyjde z místa tohoto, nenavrátí se sem více. **12** Ale tam v tom místě, kamž jej zastěhují, umře, a tak země této neužíře více. **13** Běda tomu, kdož staví dům svůj s útiskem, a paláce své s křivdou, kterýž bližního svého v službu podrobuje darmo, mzdý pak jeho nedává jemu; **14** Kterýž říká: Vystavím sobě dům veliký a paláce prostranné, kterýž prolamuji sobě okna, a tafluje cedrovím, a maluje barvou. **15** Zdaliž kralovati budeš, že se pleteš v to cedrové stavení? Otec tvůj zdaliž nejídal a nepijel? Když konal soud a spravedlnost, tedy dobře bylo jemu. **16** Když soudíval při chudého a nuzného, tedy dobře bylo. Zdaliž mně to není známe? dí Hospodin. **17** Ale oči tvé i srdce tvé nehledí než lakomství tvého, a abys krev nevinnou proléval, a nátlak a křivdu činil. **18** Protož taktu praví Hospodin o Joakimovi synu Joziáše, krále Judského: Nebudouť ho kviliti: Ach, bratře můj, aneb ach, sestro. Nebudou ho kviliti: Ach, pane, aneb ach, kdež důstojnost jeho? **19** Pohřbem oslíčím pohřben bude, vyvlečen a vyvržen jsa za brány Jeruzalémské. **20** Vstup na Libán a kříč, i na hoře Bázan vydej hlas svůj; kříč také přes brody, když potří budou všickni milovníci tvoji. **21** Mluvíval jsem s tebou v největším

štěstí tvém, říkávalas: Nebudut' poslouchati. Tať' jest cesta tvá od dětinství tvého; neuposlechlas zajisté hlasu mého. 22 Všecky pastýře tvé zpase vítr, a milovníci tvoji v zajetí průjdou. Tehdáž jistě hanbiti a styděti se budeš za všelikou nešlechetnost svou. 23 Ó ty, kteráž jsi usadila se na Libánu, jenž se hnázdiš na cedroví, jak milostná budeš, když na té přijdou svíráni a bolest jako rodičky! 24 Živt' jsem já, dí Hospodin, že byt' pak byl Koniáš syn Joakima, krále Judského, prstenem pečeťním na mé ruce pravé, však tě i odtud strhnu. 25 A vydám tě v ruku těch, kteříž hledají bezživot tvého, a v ruku těch, jejichž ty se oblíčeje lekáš, totiž v ruku Nabuchodonozora krále Babylonského, a v ruku Kaldejských. 26 A hodím tebou i matkou tvou, kteráž tě porodila, do země cizí, tam, kdež jste se nezrodili, a tam zemřete. 27 Do země pak, po níž toužiti budete, abyste se navrátili tam, tam se nenavrátíte. 28 Zdalíž modlou ničemnou, kteráž roztrískána bývá, bude muž tento Koniáš? Zdali nádobou, v níž není žádné líbosti? Proč by vyházíni byli on i símě jeho, a uvrženi do země, o níž nevédí? 29 Ó země, země, země, slyš slovo Hospodinovo. 30 Taktó praví Hospodin: Zapište to, že muž tento bez dětí bude, a že se jemu nepovede štastně za dnů jeho. Anobrž nepovede se štastně i tomu muži, kterýž by z semene jeho seděl na stolici Davidově, a panoval ještě nad Judou.

23 Běda pastýřům hubícím a rozptylujícím stádce pastvy mé, dí Hospodin. 2 Protož takto praví Hospodin Bůh Izraelský o pastýřích, kteříž pasou lid můj: Vy rozptylujete ovce mé, anobrž rozháníte je, a nenavštěvujete jich; aj, já navštívím vás pro nešlechetnost předsevzetí vašich, dí Hospodin. 3 Ostatek pak ovci svých já shromázdím ze všech zemí, do nichž jsem je rozehnal, a přivedu je zase do ovčinců jejich, kdežto ploditi a množiti se budou. 4 Nadto ustanovím nad nimi pastýře, kteříž by je pásli, aby se nebály více, ani strachovaly, ani hynuly, dí Hospodin. 5 Aj, dnové jdou, dí Hospodin, v nichž vzbudím Davidovi výstřelek spravedlivy, i kralovati bude král, a štastně se jemu povede; soud zajisté a spravedlnost na zemi konati bude. 6 Za dnů jeho spasen bude Juda, a Izrael bydliti bude bezpečně, a tot' jest jméno jeho, kteříž ho nazývati bude: Hospodin spravedlnost naše. 7 Protož aj, dnové jdou, dí Hospodin, v nichž nebude říkáno více: Živt' jest Hospodin, kterýž vyvedl syny Izraelské z země Egyptské. 8 Ale: Živt' jest Hospodin, kterýž vyvedl a kterýž zprovidol símě domu Izraelského z země půlnoční i ze všech zemí, do nichž jsem byl je rozehnal, když se osadí v zemi své. 9 Přičinou proroků potírno jest srdce mé ve mně, pohnuly se všecky kosti mé; jsem jako člověk opilý, a jako muž, kteréhož rozešlo víno, pro Hospodina a pro slova svatosti jeho. 10 Nebo cizoložníků plná jest tato země, a přičinou křivých přísaž kvíl země, usvadla pastviska na poušti; jest zajisté utiskování těchto nešlechetné, a moc jejich nepravá. 11 Nebo jakož prorok, tak kněz pokrytství páchají. Také v domě svém nacházím nešlechetnost jejich, dí Hospodin. 12 Pročež budou mítí cestu svou podobnou plzkosti v mrákotě, na níž postrčení budou a padnou, když uvedu na ně bídu v čas navštívení jejich, dí Hospodin. 13 Při prorocích zajisté Samářských viděl jsem nesmyslost; prorokovali skrze Bále, a svodili lid můj Izraelský. 14 Ale při

prorocích Jeruzalémských vidím hroznou věc, že cizoložice a se líží se obcházejíce, posilňují také rukou nešlechetníků, aby se neobrátil žádný od nešlechetnosti své. Mám všecky za podobné Sodomě, a obyvatele jeho za podobné Gomoře. 15 Protož takto praví Hospodin zástupů o prorocích těchto: Aj, já nakrmím je pelynkem, a napojím je vodami jedovatými; nebo od proroků Jeruzalémských vyšla poškvra na všecku tu to zemi. 16 Taktó praví Hospodin zástupů: Neposlouchejtež slov těch proroků, jenž prorokují vám, prázdných vás zanechávajíce. Vidění srdce svého mluví, ne z úst Hospodinových. 17 Ustavičně říkají těm, kteříž mnou pohrdají: Pravil Hospodin: Pokoj mítí budete, a každému chodícímu podlé zdání srdce svého říkají: Nepřijdet' na vás nic zlého. 18 Nebo kdož jest stál v radě Hospodinově, a viděl neb slyšel slovo jeho? Kdo pozoroval slova jeho, neb vyslechl je? 19 Aj, vichřice Hospodinova s prchlivostí vyjde, a to vichřice trvající; nad hlavou nešlechetních trvatí bude. 20 Neodvrátí' se hněv Hospodinův, dokudž neučiní a nevykoná úmyslu srdce svého. A tehdáž porozumíte tomu cele, 21 Žet' jsem neposílal těch proroků, ale sami běželi, že jsem nemluvil k nim, a však oni prorokovali. 22 Nebo byt' byli stáli v radě mé, jistě že by byli ohlašovali slova má lidu mému, a bylit' by je odvraceli od cesty jejich zlé, a od nešlechetnosti předsevzetí jejich. 23 Zdalíž jsem já Bůh jen z blízka? dí Hospodin. A nejsem Bůh i z daleka? 24 Zdaž se ukryje kdo v skryších, abych já ho neshlédl? dí Hospodin. Zdalíž nebe i země já nenaplňuji? dí Hospodin. 25 Slýchávám', co říkají ti proroci, kteříž prorokují lež ve jménu mé, říkajíce: Měl jsem sen, měl jsem sen. 26 I dokudž to bude? Zdalíž v srdci těch proroků, kteříž prorokují, není lež? Anobrž jsou proroci Isti srdce svého, 27 Kteříž obmyšlejí to, jak by vyrazili z paměti lidu mému jméno mé sny svými, kteréž vypravují jeden každý bližnímu svému, jako se zapomněli otcové jejich na jméno mé za přičinou Bále. 28 Prorok, kterýž má sen, necht' vypravuje sen, ale kterýž má slovo mé, necht' mluví slovo mé právě. Co jest té plevě do pšenice? dí Hospodin. 29 Zdalíž není slovo mé takové jako oheň, dí Hospodin, a jako kladivo rozrážející skálu? 30 Protož aj já, dí Hospodin, proti těm prorokům, kteříž ukrádají slova má jeden každý před bližním svým. 31 Aj já, dí Hospodin, proti těm prorokům, kteříž chlubně mluví, říkajíce: Praví Hospodin. 32 Aj já, dí Hospodin, proti těm, kteříž prorokují sny lživé, a vypravujíce je, svodí lid můj lžmi svými a žvavostí svou, ješto jsem já jich neposlal, aniz jsem jin přikázal. Pročež naprosto nic neprosípaváj lidu tomuto, dí Hospodin. 33 Protož, když by se tázal tebe lid tento, neb některý prorok neb kněz, řka: Jaké jest břímě Hospodinovo? tedy rci jim: Jaké břímě? I to: Opustím vás, dí Hospodin. 34 Nebo proroka a kněze toho i lid ten, kterýž by řekl: Břímě Hospodinovo, jistě trestati budu muže toho i dům jeho. 35 Ale takto říkejte jeden každý bližnímu svému a jeden každý bratraru svému: Co odpověděl Hospodin? aneb: Co mluvil Hospodin? 36 Břemene pak Hospodinova nepřipomínejte více, sic by břemenem bylo jednomu každému slovo jeho, když byste převraceri slova Boha živého, Hospodina zástupů, Boha našeho. 37 Taktó říkatí budeš proroku: Coť odpověděl Hospodin? aneb: Co mluvil Hospodin? 38 Ale poněvadž říkáte: Břímě Hospodinovo, tedy takto praví Hospodin: Poněvadž říkáte

slovo to: Brímě Hospodinovo, ještě jsem posílal k vám, říkaje: Neříkejte: Brímě Hospodinovo, **39** Protož aj, já jistě zapomenu se na vás do konce, a zavrhu vás i to město, kteréž jsem byl dal vám i otcům vašim, od tváři své, **40** A uvedu na vás pohanění věčné i potupu věčnou, kteráž nepřijde v zapomenutí.

24 Ukázal mi Hospodin, a aj, dva košové fíků postaveni byly před chrámem Hospodinovým, když byl přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský Jekoniáše syna Joakimova, krále Judského, a knížata Judská, i tesaře a kováře z Jeruzaléma, a přivedl je do Babylonu. **2** Jeden koš byl fíků velmi dobrých, jaciž bývají fíkové ranní, druhý pak koš fíků velmi zlých, jakýchž nelze jísti pro trpkost. **3** Tedy řekl mi Hospodin: Co vidíš, Jeremiáši? I řekl jsem: Fíky, dobré fíky, a to velmi dobré, zlé pak, a to velmi zlé, jichž nelze jísti pro trpkost. **4** I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **5** Takto praví Hospodin, Bůh Izraelský: Jako fíkové tito dobrí, tak mně příjemní budou zajati Judští, kteréž jsem zaslal z místa tohoto do země Kaldejské k dobrému. **6** Obrátní zajisté oči své k nim k dobrému, a přivedu je zase do země této, kdežto vzdělám je, a nezkazím, štípím je, a nevyplním. **7** Nebo dám jim srdce, aby znali mne, že já jsem Hospodin. I budou mým lidem, a já budu jejich Bohem, když se obrátí ke mně celým srdcem svým. **8** Naoppor, jako fíky zlé, kterýchž nelze jísti pro trpkost, tak zavrhu (tot) zajisté praví Hospodin, Sedechiáše krále Judského s knížaty jeho, a ostatek Jeruzálemských pozůstalých v zemi této, i ty, kteríž bydlí v zemi Egyptské. **9** Vydám je, pravím, v posmýkání k zlému po všech královstvích země, v pohanění a v přísloví, v rozprávku a v proklínání po všech těch místech, kamž je rozřenou. **10** A budu posílati na ně meč, hlad a mor, dokudž by do konce vyhlazeni nebyli z země, kterouž jsem byl dal jim i otcům jejich.

25 Slovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi proti všemu lidu Judskému, léta čtvrtého Joakima syna Joziášova, krále Judského, (jenž jest první rok Nabuchodonozora krále Babylonského), **2** Kteréž mluvil Jeremiáš prorok ke všemu lidu Judskému, i ke všechném obyvatelům Jeruzálemským, řka: **3** Od třináctého léta Joziáše syna Amonova, krále Judského, až do tohoto dne, po těchto třímečitma let, bývalo slovo Hospodinovo ke mně, kteréž jsem vám mluvíval, ráno přivstávaje, a to ustavičně, ale neposlouchali jste. **4** Posílal také Hospodin k vám všecky slouhy své proroky, ráno přivstávaje, a to ustavičně, (jichžto neposlouchali jste, aniž jste naklonili ucha svého, abyste slyšeli). **5** Kteríž říkali: Navrattež se již jeden každý z cesty své zlé a od nešlechetnosti předsevzetí svých, a tak osazujte se v té zemi, kterouž dal Hospodin vám i otcům vašim od věků až na věky. **6** A nechodte za bohy cizími, abyste sloužili měli jim, aniž se jim klanějte, aniž hněvějte mne dílem rukou svých, a neučinímt' vám zle. **7** Ale neposlouchali jste mne, dí Hospodin, abyste jen hněvali mne dílem rukou svých k svému zlému. **8** Protož takto praví Hospodin zástupů: Protože jste neuposlechli slov mých, **9** Aj, já pošli, a pojmu všecky národy půlnoční, dí Hospodin, i k Nabuchodonozorovi králi Babylonskému, služebníku svému, a přivedu je na zemi tuto i na obyvatele její, i na všecky národy tyto okolní, kteréž jako proklaté vyhladím, a způsobím to, aby byli k užasnutí, na odivu,

a poustkovou věčnou. **10** Také způsobím to, aby zahynul jím hlas radosti i hlas veselé, hlas ženicha i hlas nevěsty, hluk žernovu i světlo svíce. **11** I bude všecka země tato pustinou a poušť, a sloužiti budou národové tito králi Babylonskému sedmdesáte let. **12** Potom pak po vyplnění sedmdesáti let trestati budu na králi Babylonském a na tom národu, dí Hospodin, nepravost jejich, totiž na zemi Kaldejské, tak že obrátím ji v pustiny věčné. **13** A uvedu na zemi tu všecka slova svá, kteráž jsem mluvil o ní, všecko, což psáno jest v knize této, cožkoli prorokoval Jeremiáš o všech národech. **14** Když je v službu podrobí, i jiné národy mnohé a krále veliké, tehdáž odplatím jím podlé skutků jejich a podlé činů rukou jejich. **15** Nebo takto mi řekl Hospodin, Bůh Izraelský: Vezmi kalich vína prchlivosti této z ruky mé, a napájej jím všecky ty národy, k kterýmž já pošli tebe, **16** Aby pili a potáceli se, anobrž bláznili přičinou meče, kterýž já pošli mezi ně. **17** I vzal jsem kalich z ruky Hospodinovy, a napájel jsem všecky ty národy, k nimž mne poslal Hospodin, **18** Jeruzálemské i města země Judské, a krále její i knížata její, abych je oddal v pustinu a v zpuštění, na odivu, i k proklínání tohoto dnešního dne, **19** Faraona krále Egyptského i služebníky jeho, i knížata jeho, i všecken lid jeho, **20** I všecku tu směsici, totiž všecky krále země Uz, všecky také krále země Filistinské, i Aškalon, i Gázy, i Akaron, i ostatek Azotu, **21** Idumejské, i Moábské, i syny Ammon, **22** I všecky krále Tyrské, i všecky krále Sidonské, i krále krajiny té, kteráž jest při moři, **23** Dedana a Temu, a Buzu i všecky přebývající v koutech nejzádnějších, **24** I všecky krále Arabské, i všecky krále té směsice, kteříž bydlí na poušti, **25** Všecky také krále Zamritské, i všecky krále Elamitské, též všecky krále Médské, **26** Anobrž všecky krále půlnoční, blízké i daleké, jednoho jako druhého, všecka také království země, kterážkoli jsou na svrchku země. Král pak Sesák píti bude po nich. **27** A rci jim: Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Pítež a opojte se, anobrž vyvracejte z sebe, a padejte, tak abyste nepovstali pro meč, kterýž já pošli mezi vás. **28** Jestliže by pak nechtěli vzítí kalichu z ruky té, aby pili, tedy díš jim: Takto praví Hospodin zástupů: Konečně že píti musíte. **29** Nebo poněvadž na to město, kteréž nazíváno jest od jména mého, já začínám uvozovatí zlě věci, a vy abyste bez hodné pomsty byli? Nebudete bez pomsty, nebo já zavolám meče na všecky obyvatele té země, dí Hospodin zástupů. **30** Protož ty prorokuj proti nim všecka slova tato, a rci jim: Hospodin s výsotí rváti bude, a z příbytku svatosti své vydá hlas svůj, mocně rváti bude z obydlí svého. Křik ponukajících se, jako presovníků, rozléhati se bude proti všechném obyvatelům té země, **31** I pruje hřmot až do konce země. Nebo rozepří má Hospodin s těmi národy, v soud vchází sám se všelikým tělem; bezbožníky vydá pod meč, dí Hospodin. **32** Takto praví Hospodin zástupů: Aj, bída půjde z národu na národ, a vichřice veliká strhne se od končin země. **33** I budou zbiti od Hospodina v ten čas od konce země až do konce země; nebudou oplakáni, ani sklizeni, ani pochováni, místo hnoje na svrchku země budou. **34** Kvělte pastýři a kříčte, anobrž válejte se v popele, vy nejznamenitější toho stáda; nebo naplnili se dnové vaši, abyste zbiti byli, a abyste rozptýleni byli, i budete padati jako nádoba drahá. **35** I zahyne útočiště pastýřům a utíkání nejznamenitějším toho stáda. **36** Hlas žalostný pastýřů

a kvílení nejznamenitějších toho stáda; nebo zkazí Hospodin pastvu jejich. **37** Zkažena budou i pastviska pokoj mající, pro prchlivost hněvu Hospodinova, **38** Jako lev opustí jeskyni svou; nebo přijde země jejich na spuštění, pro prchlivost zhoubce a pro prchlivost hněvu jeho.

26 Na počátku kralování Joakima syna Joziašova, krále Judského, stalo se slovo toto od Hospodina, řkoucí: **2** Tako praví Hospodin: Postav se v síři domu Hospodinova, a mluv ke všechném městům Judským, přicházejícim klaněti se v domě Hospodinově, všecka slova, kteráž tobě příkazuji mluvit k nim, neujímejž slova, **3** Zdali by aspoň uposlechli, a odvrátíli se jeden každý od cesty své zlé, abych litoval zlého kteréž myslím učiniti jim pro nešlechetnost předsevezetí jejich. **4** Rciž tedy jim: Tako praví Hospodin: Neuposlechnete-li mne, abyste chodili v zákoně méém, kterýž jsem předložil vám, **5** Poslouchajice slov služebníků mých proroků, kteréž já posílám k vám, jakž jste, když jsem je, ráno přivstávaje posílal, neposlouchali: **6** Jistě žet' naložím s domem tímtoto jako s Sílo, a město toto vydám v proklínání všechném národům země. **7** Slyšeli pak kněží a proroci, i všecken lid Jeremiáše mluvíciho slova ta v domu Hospodinovu. **8** I stalo se, že hned, jakž přestal Jeremiáš mluvit všeho, cožkoli přikázal Hospodin mluvit ke všemu lidu, jali jej ti kněží a proroci i všecken lid ten, řkouce: Smrtí umřeš. **9** Proč jsi prorokoval ve jménu Hospodinovu, řka: Stane se jako Sílo domu tomuto, a město toto tak spustne, že nebude v něm žádného obyvatele? Shromažďoval se pak všecken lid k Jeremiášovi do domu Hospodinovu. **10** Tedy uslyšavše knížata Judská ty věci, přišli z domu královského do domu Hospodinova, a posadili se u dveří brány Hospodinovy nové. **11** I řekli kněží a proroci těm knížatům a všemu lidu, řkouce: Hoden jest smrti muž tento; nebo prorokoval proti městu tomuto, jakž jste slyšeli v své uši. **12** Tedy promluvil Jeremiáš ke všechném knížatům těm i ke všemu lidu, řka: Hospodin poslal mne, abych prorokoval o domu tomto i o městě tomto všecky ty věci, kteréž jste slyšeli. **13** Protož nyní polepšte cest svých a předsevezetí svých, a poslouchejte hlasu Hospodina Boha svého, i bude litovati Hospodin toho zlého, kteréž vyřík proti vám. **14** Já pak aj, v rukou vašich jsem, učiřte mi, což se vám za dobré a spravedlivé vidí. **15** Ale však jistotně vězte, usmrťte-li mne, že krev nevinnou na sebe uvedete, i na město toto, i na obyvatele jeho; nebo v pravdě poslal mne Hospodin k vám, abych mluvil v uši vaše všecka slova tato. **16** I řekli knížata i všecken lid kněžím a těm prorokům: Nemát' nikoli muž tento odsuzován být na smrt, poněvadž ve jménu Hospodina Boha našeho mluvil nám. **17** Tedy povstali některé z starších té země, a promluvili ke všemu shromáždění lidu, řkouce: **18** Micheáš Moraštícký prorokoval za času Ezechiaše krále Judského, a pravil všemu lidu Judskému, řka: Tako praví Hospodin zástupů: Sion jako pole orán bude, a Jeruzalém jako hromady, hora pak domu tohoto jako lesové vysocí. **19** Zdalíž hned proto usmrtil jež Ezechiaš král Judský a všecken Juda? Zdalíž neulekl se Hospodina, a nemodil se Hospodinu? I litoval Hospodin toho zlého, kteréž vyřík proti nim. Protož my činíme velmi zlou věc proti dušem svým. **20** A byl také muž prorokující ve jménu Hospodinovu, Uriáš syn Semaiášův z Kariatjeharim, kteréž prorokoval o městě tomto i o zemi této v táž všecka slova

jako Jeremiáš. **21** A když uslyšel král Joakim a všickni udatní jeho, i všecka knížata slova jeho, hned usiloval král usmrtit jej. O čemž uslyšev Uriáš, bál se, a utíkaje, přišel do Egypta. **22** Ale poslal král Joakim některé do Egypta, Elnatana syna Achborova ijiné s nímdo Egypta. **23** Kteříž vyvedeše Uriáše z Egypta, přivedli jej k králi Joakimovi. I zabil jej mečem, a vhodil tělo jeho do hrobů lidu obecného. **24** A však ruka Achikamova syna Safanova byla při Jeremiášovi, aby ho nevydával v ruku lidu k usmrcení jeho.

27 Na počátku kralování Joakima syna Joziašova, krále Judského, stalo se slovo toto k Jeremiášovi od Hospodina, řkoucí: **2** Tako řekl Hospodin ke mně: Zdělej sobě oboječky a jha, a dej je na šíji svou. **3** Potom je pošli k králi Idumejskému, a k králi Moábskému, a k králi synů Ammonových, a k králi Tyrskému, a k králi Sidonskému po těch poslích, kteréž přijedou do Jeruzaléma k Sedechiášovi králi Judskému. **4** A příkaz jím, at' pánům svým řeknou: Tako praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský. Tak rcete pánum svým: **5** Já jsem učinil zemi, člověka i hovada, kterážkoli jsou na svrchku země, mocí svou velikou a ramenem svým vztaženým. Protož dávám ji, komuž se mi dobře líbí. **6** Jako nyní já dal jsem všecky země tyto v ruku Nabuchodonozora krále Babylonského, služebníka svého, ano i živočichy polní dal jsem jemu, aby sloužili jemu. **7** Protož budouť sloužiti jemu všickni ti národové, i synu jeho, i synu syna jeho, dokudž by nepřišel čas země jeho i jeho samého, když v službu podrobí jej sobě národové znamení a králové velicí. **8** Stane se pak, že národ ten i království to, kteréž by nesloužilo jemu, Nabuchodonozorovi králi Babylonskému, a kteréž by nepoddal šíje své pod jho krále Babylonského, mečem a hladem i morem navštívím národ ten, dí Hospodin, dokuž bych do konce nevyplníl jich rukou jeho. **9** Protož vy neposlouchejte proroků svých, ani hadačů svých, ani snů svých, ani planetářů svých, ani kouzleníků svých, kteréž mluvívají k vám, říkajice: Nebudete sloužiti králi Babylonskému. **10** Nebo oni vám lež prorokují, abych vzdálil vás od země vaši, a vynhal vás, abyste zahynuli. **11** Národu pak, kteréž skloní šíji svou pod jho krále Babylonského a sloužiti bude jemu, toho zajisté nechám v zemi jeho, dí Hospodin, aby dělal jí, a bydlil v ní. **12** Sedechiášovi také, králi Judskému, mluvil jsem naskrze ta všecka slova, řka: Skloňte šíje své pod jho krále Babylonského, a služte jemu i lidu jeho, a budte živi. **13** Proč máte zahynouti, ty i lid tvůj, mečem, hladem a morem, jakž mluvil Hospodin o národu, kteréž by nesloužil králi Babylonskému? **14** Neposlouchejte tedy slov proroků těch, kteréž mluvíce k vám, říkají: Nebudete sloužiti králi Babylonskému. Nebo oni vám lež prorokují. **15** Neposlal' jsem jich zajisté, dí Hospodin, a však oni prorokují ve jménu méém lživě, abych zahnal vás, kdež byste zahynuli vy i ti proroci, kteříž prorokují vám. **16** Kněžím také i všemu lidu tomu mluvil jsem, řka: Tako praví Hospodin: Neposlouchejte slov proroků svých, kteréž prorokují vám, říkajice: Aj, nádobí domu Hospodinova navrácena budou z Babylonu již brzo. Neboť lež oni prorokují vám. **17** Neposlouchejte jich, služte králi Babylonskému a živi budte. Proč má být toto město pouští? **18** Jestliže pak oni jsou proroci, a jestliže slovo Hospodinovo jest v nich, necht' se medle

přímluví k Hospodinu zástupů, at' nádobí to, pozůstávající v domě Hospodinově a v domě krále Judského a v Jeruzalémě, nedostává se do Babylonu. **19** Nebo takto praví Hospodin zástupů o těch sloupcích, a o tom moři, a o těch podstavcích, i o ostatku nádobí pozůstávajícím v městě tomto, **20** Kteréhož nepobral Nabuchodonozor král Babylonský, když přestěhoval Jekoniáše syna Joakimova, krále Judského, z Jeruzaléma do Babylonu, a všecky nejpřednější Judské i Jeruzalémské, **21** Takto zajisté díl Hospodin zástupů, Bůh Izraelský, o těch nádobách, pozůstávajících v domě Hospodinově a v domě krále Judského i v Jeruzalémě: **22** Do Babylonu zavezeny budou, a tam budou až do dne toho, v němž je navštívím, díl Hospodin, a rozkázi je přivezti, a zase navrátím je na místo toho.

28 Stalo se pak léta toho, na počátku kralování Sedechiáše krále Judského, léta totiž čtvrtého, měsíce pátého, mluvil ke mně Chananiáš syn Azurův, prorok, který byl z Gabaon, v domě Hospodinově, před očima kněží i všeho lidu, řka: **2** Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský, řka: Polámal jsem jho krále Babylonského. **3** Po dvou letech já navrátím zase na místo toto všecka nádobí domu Hospodinova, kteráž pobrał Nabuchodonozor král Babylonský z místa tohoto, a zavezl je do Babylonu. **4** Jekoniáše také syna Joakimova, krále Judského, i všecky zajaté Judské, kteríž se dostali do Babylonu, já zase přivedu na místo toto, díl Hospodin; nebo polámi jho krále Babylonského. **5** Tedy řekl Jeremiáš prorok Chananiášovi proruку tomu před očima kněží a před očima všeho lidu, kteríž stáli v domě Hospodinově, **6** Řekl, pravím, Jeremiáš prorok: Amen, učiniž tak Hospodin. Potvrďiž Hospodin slov tvých, kteráž jsi prorokoval o navrácení nádobí domu Hospodinova, a všech zajatých z Babylonu na místo toto. **7** Ale však poslechni medle slova tohoto, kterýž já mluvím při tvé přítomnosti a při přítomnosti všeho tohoto lidu. **8** Proroci, kteríž bývali přede mnou i před tebou od věků, ti prorokovali proti zemím znamenitým a proti královstvím velikým o válce a o ssouzení a o moru. **9** Prorok ten, kterýž prorokuje o pokoji, když dojde slovo toho proroka, ten prorok znám bývá, že jej poslal Hospodin v pravdě. **10** Tedy sňal Chananiáš prorok to jho z šíje Jeremiáše prnika, a polámal je. **11** A mluvil Chananiáš před očima všeho lidu, řka: Takto praví Hospodin: Tak polámi jho Nabuchodonozora krále Babylonského po dvou letech z šíje všech národů. I počal jíti Jeremiáš prorok cestou svou. **12** Ale stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi, když polámal Chananiáš prorok to jho z šíje Jeremiáše prnika, řkoucí: **13** Jdi a mluv k Chananiášovi, řka: Takto praví Hospodin: Jha dřevěná jsi polámal, protož zdělej místo nich jha železná. **14** Nebo takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Jho železné vložím na šíji všech národů téhoto, aby sloužili Naduchodonozorovi králi Babylonskému, a budouť sloužiti jemu. Také i živočichy polní dám jemu. **15** Zatím řekl Jeremiáš prorok Chananiášovi proruку: Slyšíš nyní, Chananiáši: Neposal tebe Hospodin, ale ty jsi k tomu přivedl, aby lid tento ve lži skládal doufání. **16** Protož takto praví Hospodin: Aj, já sklidím tě se svrchku země, tento rok ty umřeš; nebo jsi mluvil to, čímž bys odvrátil lid od Hospodina. **17** I umřel Chananiáš prorok roku toho měsíce sedmého.

29 Tato jsou slova listu, kterýž poslal Jeremiáš prorok z Jeruzaléma k ostatku starších zajatých a k kněžím i k prorokům i ke všemu lidu, kterýž přestěhoval Nabuchodonozor z Jeruzaléma do Babylonu, **2** Když vyšel Jekoniáš král a královna, i komorníci, knížata Judská i Jeruzalémská, tolíkéž tesaři i kováři z Jeruzaléma, **3** Po Elasovi synu Safanovu, a Gemariášovi synu Helkiášovu, (kterýž byl poslal Sedechiáš král Judský k králi Babylonskému do Babylonu), řka: **4** Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský, všechnem zajatým, kterýž jsem přestěhoval z Jeruzaléma do Babylonu: **5** Stavějte domy, a osazujte se, stěpujte také štěpnice, a jezte ovoce jejich. **6** Pojímejte ženy, a plodte syny i dcery, dávejte také synům svým ženy, dcery též své dávejte za muže, at' rodí syny a dcery; množte se tam, a nebeřete umění. **7** A hledejte pokoj města toho, do kteréhož jsem zastěhoval vás, a modlívejte se za ně Hospodinu; nebo v pokoji jeho budete míti pokoj. **8** Takto zajisté praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Necht' vás nesvodí proroci vaši, kteríž jsou mezi vámi, ani hadači vaši, a nespravujte se sny svými, jichž vy příčinou jste, aby je mívali. **9** Nebo vám oni lživě prorokují ve jménu mému; neposlali' jsem jich, díl Hospodin. **10** Takto zajisté praví Hospodin: Že jakž se jen vyplní Babylon sedmesáte let, navštívím vás, a potvrďiž vám slova svého výborného o navrácení vás na místo toto. **11** Nebo já nejlépe znám myšlení, kteráž myslím o vás, díl Hospodin, myšlení o pokoji, a ne o trápení, abych učinil vašemu očekávání konec přežádostivý. **12** Když mne vzývati budete, a půjdete, a modlit se mně budete, tedy vyslyším vás. **13** A hledajíce mne, naleznete, když mne hledati budete celým srdcem svým. **14** Dám se zajisté nalezti vám, díl Hospodin, a přivedu zase zajaté vaše, a shromáždím vás ze všech národů i ze všech míst, kamžkoli jsem zahnal vás, díl Hospodin, a uvedu vás zase na místo toto, odkudž jsem vás zastěhoval, **15** Když řeknete: Vzbuzoval' nám Hospodin proroky v Babyloně. **16** Nebo takto praví Hospodin o králi sedicím na stolici Davidové, a o všem lidu obývajícím v městě tomto, bratřích vašich, kteríž nevysíli s vámi v tom zajetí, **17** Takto díl Hospodin zástupů: Aj, já pošli na ně meč, hlad a mor, a naložím s nimi jako s fíky trpkými, kterýž nelze jísti pro trpkost. **18** Nebo stihati je budu mečem, hladem i morem, a vydám je ku posmýkání po všech královstvích země, k proklínání, a k užasnutí, anobrž na odivu, a k utrhání mezi všemi národy, tam kdež je vypudím, **19** Proto že neposlouchají slov mých, díl Hospodin, když posílám k nim služebníky své proroky, ráno přivštávaje, a to ustavičně, a neposlouchali jste, díl Hospodin. **20** Protož slyštež vy slovo Hospodinovo, všickni zajatí, kterýž jsem vyslal z Jeruzaléma do Babylonu. **21** Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský, o Achabovi synu Kolaiášovu, a o Sedechiášovi synu Maaseiášovu, kteríž prorokují vám ve jménu mému lež: Aj, já vydám je v ruku Nabuchodonozora krále Babylonského, aby je zbil před očima vašima. **22** I bude vzato na nich klnutí mezi všecky zajaté Judské, kteríž jsou v Babyloně, aby říkali: Necht' nakládá Hospodin s tebou, jako s Sedechiášem a jako s Echabem, kterýž upěkl král Babylonský na ohni, **23** Proto že páchali nešlechetnost v Izraeli, cizoložice s ženami blížních svých, a mluvíce slovo ve jménu mému lživě, čehož jsem nepřikázal jim. Já pak o tom vím, a jsem toho i svědkem, dí

Hospodin. **24** Semaiášovi Nechelamitskému mluv, řka: **25** Tako práví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský, řka: Proto že jsi poslal jménem svým listy ke všemu lidu, kterýž jest v Jeruzalémě, a Sofoniášovi synu Maaseiášovu knězi i ke všechném knězím, řka: **26** Hospodin dal tě za kněze na místo Joiady kněze, abyste pozor měli v domě Hospodinově na každého muže pošetilého a vystavujícího se za proroka, a abys dal takového do žaláře a do klady. **27** Pročež jsi pak nyní neokřikl Jeremiáše Anatotského, kterýž se vám vystavuje za proroka? **28** Nebo posílal k nám do Babylona, řka: Protáhnet' se to dlouho, stavějte domy, a osazujte se, štěpujte také štěpnice, a jezte ovoce jejich. **29** Nebo Sofoniáš kněz četl ten list před Jeremiášem prorokem. **30** I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi, řkoucí: **31** Pošli ke všechném zajatým, řka: Tako práví Hospodin o Semaiášovi Nechelamitském: Proto že prorokuje vám Semaiáš, ještě jsem já ho neposlal, a přivedí vás k tomu, abyste doufání skládalí ve lži, **32** Protož takto práví Hospodin: Aj, já trestati budu Semaiáše Nechelamitského i símě jeho. Nebude mítí žádného, kdo by bydlil u prostřed lidu tohoto, aniž uzří toho dobrého, kterýž já učiním lidu svému, dí Hospodin; nebo mluvil to, čímž by odvrátil lid od Hospodina.

30 Slovo, kterýž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina, řkoucí:
2 Tako práví Hospodin, Bůh Izraelský, řka: Spiš sobě do knihy všecka slova, kterážt' jsem mluvil. **3** Aj, dnové zajisté jdou, dí Hospodin, přivedu zase zajaté lidu svého Izraelského i Judského, práví Hospodin, a uvedu je do země, kterouž jsem byl dal otcům jejich, a dědičně ji obdrží, **4** Tatot' pak jsou slova, kteráž mluvil Hospodin o Izraelovi a Judovi: **5** Tako zajisté práví Hospodin: Hlas předěšení a hrůzy slyšíme, a že není žádného pokoje. **6** Ptejte se nyní, a vizte rodívá-li samec. Pročež tedy vidím, an každý muž rukama svýma drží se za bedra svá jako rodička, a obrácené všechněm obličeje v zsinalost? **7** Ach, nebo veliký jest den tento, tak že nebylo žádného jemu podobného. Ale jakt' koli čas jest ssouzení Jákobova, předcet' z něho vysvobozen bude. **8** Stane se zajisté v ten den, dí Hospodin zástupů, že polámi jho jeho z šíje tvé, a svazky tvé potrhlám, i nebudou ho více v službu podrobovatci cizozemci. **9** Ale sloužiti budou Hospodinu Bohu svému, a Davidovi králi svému, kteréhož jím vzbudím. **10** Protož ty neboj se, služebníče můj Jákobe, dí Hospodin, aniž se strachuj, ó Izraeli, nebo aj, já vysvobodím tě zdaleka, i símě tvé z země zajetí jejich. I navráti se Jákob, abyodpočíval, a pokoj měl, a nebudé žádného, kdo by jej předěsil. **11** Nebot' já s tebou jsem, dí Hospodin, abych tě vysvobodil, když učiním konec všechném národům, mezi kteréž tě rozptýlím. Tobě však neučiním konce, ale budu tě trestati v soudu, ačkoli tě bez trestání naprosto nenechám. **12** Tako zajisté práví Hospodin: Přetěžké bude potření tvé, přebolestná rána tvá. **13** Nebude, kdo by přisoudil při tvou k uléčení; lékařství platného žádného mítí nebuděš. **14** Všickni, kteříž tě milují, zapomenou se nad tebou, aniž tě navštíví, když tě raním ranou nepřítele, a trestáním přísným pro mnohou nepravost tvou a nesčíslné hříchy tvé. **15** Proč kříčíš nad svým potřením a těžkou bolestí svou? Pro mnohou nepravost tvou a nesčíslné hříchy tvé to činím tobě. **16** A však všickni, kteříž zázírají tebe, sezráni budou, a všickni, kteříž utiskají tebe, všickni, pravím, do zajetí

půjdou, a kteříž tě pošlapávají, pošlapání budou, a všecky, kteříž tě loupí, v loupež vydám, **17** Tehdáž když tobě navrátím zdraví, a na rány tvé zhojím tě, dí Hospodin, proto že zahnanou nazývali tebe, říkajíce: Tato jest Sion, není žádného, kdo by ji navštívil. **18** Tako práví Hospodin: Aj, já zase přivedu zajaté stánků Jákobových, a nad přibytky jeho slíju se, i budet' zase vzděláno město na prvním místě svém, a palác podlé způsobu svého vystaven. **19** A bude pocházeti od nich díků činění a hlas veselících se; nebo je rozmnožím, a nebudou umenšení bráti, zvelebím je, a nebudou sníženi. **20** A budou synové jeho tak jako i prvé, a shromáždění jeho přede mnou utvrzeno bude, trestati pak budu všecky, kteříž jej ssužují. **21** A povstane z něho nejdůstojnější jeho, a panovník jeho z prostředku jeho vyjde, kterémuž rozkáži přiblížit se, aby předstoupil přede mne. Nebo kdo jest ten, ještě by slíbil za sebe, že předstoupí přede mne? dí Hospodin. **22** I budete mým lidem, a já budu vaším Bohem. **23** Aj, vicher Hospodinův s prchlivostí vyjde, vicher trvající nad hlavou nešlechetných trvati bude. **24** Neodvrátí' se prchlivost hněvu Hospodinova, dokudž neučiní toho, a dokudž nevykoná úmyslu srdce svého. Tehdáž porozumíte tomu.

31 Toho času, dí Hospodin, budu Bohem všech čeleď Izraelových, a oni budou mým lidem. **2** Tako práví Hospodin: Lid z těch požůstalých po meči nalezl milost na poušti, když jsem chodil před ním, abych odpočinutí způsobil Izraelovi. **3** Za starodávnat' se mi ukazoval Hospodin. I však milováním věčným miluji tě, pročež ustavičně činím tobě milosrdenství. **4** Ještě vždy vzdělávatí tě budu, a vzdělána budeš, panno Izraelská; ještě se obveselovati budeš bubny svými, a vycházeti s houfem plésajících. **5** Ještě štěpovati budeš vinice v horách Samařských, štěpovati budou štěpaři i jisti. **6** Nebo nastane den, v němž volati budou strážní na hoře Efraimově: Vstaňte a vstupme na Sion k Hospodinu Bohu svému. **7** Tako zajisté práví Hospodin: Prozpívujte Jákobovi o věcech veselých, prokříkujte zjevně před těmi národy; dejte se slyšeti, chválu vzdávejte, a rcete: Vysvobod', Hospodine, ostatek lidu svého Izraelského. **8** Aj, já přivedu je z země půlnoční, a shromáždím je ze všech stran země, s nimi spolu slepého i kulhavého, těhotnou i rodící; shromáždění veliké sem se navráti. **9** Kteréžto s pláčem jdoucí a s pokornými modlitbami zase přivedu, a povedu je podlé tekutých vod cestou přímou, na niž by se nepoklesli; nebot' jsem Izraelův otec, a Efraim jest prvorzený můj. **10** Slyšte slovo Hospodinovo, ó národotváře, a zvěstujte na ostrovích dalekých, a rcete: Ten, kterýž rozptýlil Izraele, shromáždí jej, a ostříhati ho bude jako pastýř stáda svého. **11** Nebot' vykoupil Hospodin Jákoba, protož vysvobodí jej z ruky toho, kterýž silnější jest nad něj. **12** I přijdou, a prozpívovati budou na výsosti Siona, a pohrnou se k dobrotě Hospodinově s obilím, a s vínem, a s olejem, a s plodem skotů a bravů, duše pak jejich bude podobná zahradě sylažené, a nebudou' se rmouti více. **13** Tehdáž veseliti se bude panna s plésáním, a mládenci i starci spolu; obrátem zajisté kvilení jejich v radost, a potěším jich, a obveselím je po zámutku jejich. **14** Rozvlažím i duši kněží tukem, a lid můj dobroty mé nasýti se, dí Hospodin. **15** Tako práví Hospodin: Hlas v Ráma slyšán jest, naříkání a pláč přehořký.

Ráchel plačecí synů svých, nedala se potěšiti po synech svých, proto že žádného není. **16** Tako praví Hospodin: Zdrž hlas svůj od pláče, a oči své od slz, nebo budeš mít mízu za práci svou, praví Hospodin, že se navrátí z země nepřátelské. **17** Jest, pravím, čáka, žet' se potom, dí Hospodin, navráti synové do svého kraje. **18** V pravdě slyším Efraima, an sobě stýše, pravě: Trestals mne, abych strestán byl jako telátko neupřáhané; obrat mne, abych obrácen byl, ty jsi zajisté, Hospodine, Bůh můj. **19** Nebo po obrácení svém pokání činiti budu, a když mi k známosti sebe poslouženo bude, udeřím se v bedra. Stydímt se, anobrž i pýřim, že snáším útržku dětinství svého. **20** Zdali Efraim jest mým synem milým, aneb dítě velmi milostné? A však jakž jsem mluvil proti němu, ustavičně se vždy na něj rozpomínám. Pročež pohybují se vnitřnosti mé příčinou jeho; jistě žeit' se slituju nad ním, dí Hospodin. **21** Nastavěj sobě pamětných znamení, naklad' sobě hromad kamení, pamatuj na tu silnici a cestu, kterouž jsi šla; navrat' se, panno Izraelská, navrat' se k městům svým těmto. **22** Dokudž se toulati budeš, ó dcero zpurná? Nebot' uční Hospodin novou věc na zemi: Žena bude vůkol obcházeti muže. **23** Tako praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Ještět' říkati budou slovo toto v zemi Judově a v městech jeho, když zase přivedu zajaté jejich: Požehnejz tobě Hospodin, ó příbytku spravedlnosti, horo svatosti. **24** Nebo osazovati se budou v zemi Judské, ve všech městech jeho spolu oráči, a kteříž zacházejí s stádem. **25** Rozvlažím zajisté duši ustalou, a všelikou duši truchlou nasytím. **26** V tom jsem procitil, a ohlédl se, a ten můj sen byl mi vděčný. **27** Aj, dnové jdou, dí Hospodin, v nichžto oseji dům Izraelský a dům Judský semenem lidským a semenem hovad. **28** I stane se, že jakož jsem se snažoval, abych je plénil, a bořil, a kazil a hubil, a trápil, tak se snažím, abych je vzdělal a rozsazoval, dí Hospodin. **29** Těch časů nebudou říkati více: Otcové jedli hrozen trpký, pročež zubové synů laskominy mají. **30** Nýbrž raděj: Jeden každý pro nepravost svou umře. Každého člověka, kterýž by jedl hrozen trpký, laskominy mítí budou zubové jeho. **31** Aj, dnové jdou, dí Hospodin, v nichž učiním s domem Izraelským a s domem Judským smlouvu novou. **32** Ne takovou smlouvu, jakouž jsem učinil s otci jejich v ten den, v kterýž jsem je ujal za ruku jejich, abych je vyvedl z země Egyptské. Kteroužto smlouvu mou oni zrušili, a já abych zůstatí měl manželem jejich? dí Hospodin. **33** Ale tatoť jest smlouva, kterouž učiním s domem Izraelským po těchto dnech, dí Hospodin: Dám zákon svůj do vnitřnosti jejich, a na srdci jejich napiši jej; i budu Bohem jejich, a oni budou mým lidem. **34** A nebudou učiti více jeden každý bližního svého, a jeden každý bratra svého, říkajíce: Poznejte Hospodina. Všickni zajisté napořád znáti mne budou, od nejmenšího z nich až do největšího z nich, dí Hospodin; milostiv zajisté budu nepravosti jejich, a na hřich jejich nezpomenu více. **35** Tako praví Hospodin, kterýž dává slunce za světlo ve dne, zřízení měsíce a hvězd za světlo v noci, kterýž rozděluje moře, a zvučí vlnobití jeho, jehož jméno jest Hospodin zástupů: **36** Jestliže se pohnou ta nařízení před obličejem mým, dí Hospodin, takéti símě Izraelovo přestane býtí národem před obličejem mým po všecky dny. **37** Tako praví Hospodin: Budou-li moci být změřena nebesa zhůru, a vyhledánízákladové země dolů, takéti já zavrhu

docela símě Izraelovo pro všecko to, což činili, díHospodin. **38** Aj, dnové jdou, dí Hospodin, v nichž vystaveno bude město toto Hospodinu, od věže Chananeel až k bráñe úhlu. **39** A půjde ještě šňůra měřící naproti ní, ku pahrbku Gareb, a pítočí se k Gou. **40** A všecko údolí těl mrtvých a popela, i všecko to pole až ku potoku Cedron, až k úhlu brány východní kořeské posvěcené bude Hospodinu; nebudeť pléněno, ani kaženo více na věky.

32 Slovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina léta desátého Sedechiáše krále Judského, kterýž rok jest osmnáctý Nabuchodonozorův. **2** (Bylo pak tehdáž vojsko krále Babylonského oblehlo Jeruzalém, a Jeremiáš prorok byl zavřen v síni stráže, kteráž byla v domě krále Judského. **3** Nebo dal jej byl vsaditi Sedechiáš král Judský, říka: Proč ty proroukuješ, právě: Tako praví Hospodin: Aj, já dám město toto v ruku krále Babylonského, aby je vzal. **4** Sedechiáš také král Judský neznikne ruky Kaldejských, ale jistotně vydán bude v ruku krále Babylonského, a budou mluvití ústa jeho s ústy jeho, a oči jeho uží oči jeho. **5** Nýbrž do Babylona zavede Sedechiáše, aby tam byl, až ho navštívím, dí Hospodin. Poněvadž bojujete s Kaldejskými, nepovede se vám štastně.) **6** Tehdy řekl Jeremiáš: Stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **7** Aj, Chanameel syn Salluma, strýce tvého, jde k tobě, atby řekl: Kup sobě dvůr můj, kterýž jest v Anatot; nebo tobě právem příbuznosti naleží kupouti jej. **8** Když pak přišel ke mně Chanameel syn strýce mého, podlé slova Hospodinova, do síně stráže, a řekl ke mně: Kup medle dvůr můj, kterýž jest v Anatot, jenž jest v zemi Beniaminově; nebo tvůj jest právem dědičným, a právem příbuznosti, kupíž jej sobě: tedy porozuměv, že jest to slovo Hospodinovo. **9** I koupil jsem od Chanameele syna strýce svého ten dvůr, kterýž jest v Anatot, a odvážil jsem jemu peněz sedmnácté lotů stříbra. **10** A zapsav to do cedule, zapečetil jsem, a osvědčil jsem svědky, odváživ peníze na váze. **11** Potom vzlal jsem, podlé příkázaní a ustanovení, cedule té koupě zapečetěnou i otevřenou, **12** A dal jsem ceduli té koupě Báruchovi synu Neriášovu, synu Maasejášovu, před očima Chanameele strýce svého, a před očima svědků, kteříž se podepsali v ceduli té koupě, před očima všech Judských, kteříž se byli posadili v síni stráže. **13** A příkázel jsem Báruchovi před očima jejich, říka: **14** Tako praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Vezmi cedule tyto, tutto ceduli té koupě, jakož zapečetěnou, tak ceduli otevřenou tuto, a vlož je do nádoby hliněné, aby trvaly za mnohá léta. **15** Nebo takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Ještět' kupování budou domové, a rolí, i vinice v zemi této. **16** Potom modlil jsem se Hospodinu, když jsem dal ceduli té koupě Báruchovi synu Neriášovu, říka: **17** Ach, Panovníče Hospodine, aj, ty jsi učinil nebe i zemi mocí svou velikou a ramenem svým vztaženým, nemůžet' skryta být před tebou žádná věc. **18** Činiš milosrdenství nad tisíci, a odplaciš za nepravost otců do lůna synů jejich po nich, Bůh veliký, silný, mocný, jehož jméno Hospodin zástupů, **19** Veliký v radě a znamenitý v správě, poněvadž oči tvé otevřené jsou na všecky cesty synů lidských, abys odplatil jednomu každému podlé cest jeho, a podlé ovoce předsevezetí jeho. **20** Kteříž jsi činil divy a zázraky v zemi Egyptské až do tohoto dne, jakož v

Izraelovi tak mezi jinými lidmi, a dobyls sobě jména, jakéž jest po dnešní den. 21 Nebo vyvedl jsi lid svůj Izraelský z země Egyptské v divích a v zázracích, a rukou silnou, a ramenem vztaženým, a v strachu velikém, 22 A dals jim zemí tuto, kterouž jsi přisáhl dáti otcům jejich, zemi oplývající mlékem a strdí. 23 Ale že všedše do ní, a dědičně ujavše ji, neposlouchali hlasu tvého, a v zákoně tvém nechodili, všeho, což jsi koli přikázal jim činiti, nečinili, protož způsobilis to, aby je potkalo všecko toto zlé. 24 Aj, střelci přitáhli na město, aby je vzali, a město skrze meč a hlad a mor dáno jest v ruku Kaldejských, bojujících proti němu; a tak, což jsi koli promluvil, děje se, jakž to sám vidíš. 25 Ty pak pravíš mi, Panovníče Hospodine: Zjednej sobě dvůr tento za peníze, a osvědč to svědky, ano již město toto dáno jest v ruku Kaldejských. 26 I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi, řkoucí: 27 Aj, já jsem Hospodin Bůh všelikého těla, zdaliž přede mnou může být skryta která věc? 28 Protož takto praví Hospodin: Aj, já dávám toto město v ruku Kaldejských a v ruku Nabuchodonozora krále Babylonského, aby je vzal. 29 A vejdouce Kaldejští, kteríž bojují proti městu tomuto, zapálí ohněm toto město, a vypálí je, i domy ty, na jejichž střechách kadívali Báloví, a obětovali oběti mokré bohům cizím, aby mne hněvali. 30 Nebo synové Izraelští a synové Judští od dětinství svého jen toliko činí to, což jest zlého před očima mýma; synové, praví, Izraelští jen toliko hněvají mne dílem rukou svých, dí Hospodin. 31 Toto zajisté město od toho dne, jakž je vystavěli, až do tohoto dne k hněvu mému a prchlivosti mé popouzí mne, tak že je sklidím od tváři své, 32 Pro všelikou nešlechetnost synů Izraelských a synů Judských, kterouž páchali, aby mne k hněvu popouzeli, oni, králové jejich, knížata jejich, kněží jejich i proroci jejich, jakož muži Judští, tak obyvatelé Jeruzalémští, 33 Obracejíce se ke mně hřbetem, a ne tváří. A když je učím, ráno přivstávaje, a to ustavičně, však nikoli neposlouchají, aby přijímalu naučení. 34 Nadto nastavěli ohavností svých v domě tom, kteríž nazván jest od jména mého, aby jej zanečistili. 35 Nastavěli, praví, výsostí Báloví, kteréž jsou v údolí Benhinnom, aby vodili syny své a dcery své Molochovi, ješto jsem jim toho nepřikázal, aniž vstoupilo na srdce mé, aby páchatí měli tu ohavnost, a Judu k hřešení přivedli. 36 A nyní z přičiny té takto dí Hospodin. Bůh Izraelský, o městě tomto, o kterémž vy říkáte: Dánot' jest v ruku krále Babylonského skrze meč a hlad a mor: 37 Aj, já shromáždím je ze všech zemí, do nichž jsem je rozehnal v hněvu svém, a v rozpálení svém, i v prchlivosti veliké, a přivedu je zase na toto místo, a způsobím to, aby bydlili bezpečně. 38 I budou lidem mým, a já budu jejich Bohem. 39 Dám zajisté jim srdce jedno a cestu jednu, aby se mne báli po všecky dny, tak aby jim dobré bylo a synům jejich po nich. 40 A učiním s nimi smlouvou věčnou, že se neodvrátím od nich, abych jim neměl dobré činiti; nadto bázeň svou dám v srdce jejich, aby neodstupovali ode mne. 41 I veselit se budu z nich, dobré jim čině, když je štípím v zemi této pevně, celým srdcem svým a vši duší svou. 42 Nebo takto praví Hospodin: Jakоž jsem uvedl všecko toto zlé veliké na lid tento, tak uvedu na ně všecko to dobré, o němž jim miluím. 43 Tehdáž kupováno bude pole v zemi této, o níž vy říkáte: Pustá jest, tak že není v ní žádného člověka ani hovada, dánat' jest v ruku Kaldejských. 44 Pole za

peníze kupovati budou, a zapisovati do cedulí, a zpečetice, svědky osvědčovati v zemi Beniaminově a vůkol Jeruzaléma v městech Judských, jakož v městech, kteráž jsou při horách, tak v městech na rovinách, a v městech poledních, když zase přivedu zajaté jejich, dí Hospodin.

33 Potom stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi po druhé, když ještě zavírny byl v síni stráže, řkoucí: 2 Takto praví Hospodin, kterýž učiní to, Hospodin, kterýž sformuje to, potvrdí toho, Hospodin jméno jeho: 3 Volej ke mně, a ohlásmíš se, a oznamíš věci veliké a tajné, o nichž nevíš. 4 Nebo takto praví Hospodin, Bůh Izraelský, o domích města tohoto, a o domích králů Judských, kteříž zkažení býti mají berany válečnými a mečem: 5 Potáhnout' k boji proti Kaldejským, ale aby naplnili tyto domy mrtvými těly lidskými, kteréž zbijí v hněvě svém a v prchlivosti své, pro jejichž všelikou nešlechetnost skryl jsem tvář svou od města tohoto. 6 Aj, já zoprováju je a vzdělám, a uzdravím obyvatele, a zjevím jim hojnost pokoje, a to stálého. 7 Nebo přivedu zase zajaté Judské a zajaté Izraelské, a vzdělám je jako prvé, 8 A očistím je od všeliké nepravosti jejich, kterouž hřesili proti mně, a odpustím všecky nepravosti jejich, kterýmiž hřesili proti mně, a jimiž zpronevěrovali se mně. 9 A tot' mi bude k jménu, k radosti, k chvále, a k zvelebení mezi všemi národy země, kteríž uslyší o všem tom dobrém, kteréž já jim učiním, a děsice se, trásti se budou nadě vším tím dobrým a nadě vším pokojem tím, kterýž já jim způsobím. 10 Takto praví Hospodin: Na tomto místě, o kterémž vy říkáte: Popléněno jest, tak že není ani člověka ani žádného hovada v městech Judských a na ulicích Jeruzalémských zpustlých, tak že není žádného člověka, ani žádného obyvatele, ani žádného hovada, 11 Ještě bude slýchán hlas radosti a hlas veselé, hlas ženicha a hlas nevěsty, hlas řkoucích: Oslavujte Hospodina zástupů, nebo dobrý jest Hospodin, nebo na věky milosrdenství jeho, a obětujících díkčinění v domě Hospodinově, když zase přivedu zajaté země této jako na počátku, praví Hospodin. 12 Takto praví Hospodin zástupů: Na místě tomto popléněném, tak že není žádného člověka ani hovada, i ve všech městech jeho bude ještě obydle pastýřů, kdež by chovali stáda. 13 V městech při horách, v městech na rovinách a v městech v straně polední, tolíkéž v zemi Beniaminově a vůkol Jeruzaléma, i v městech Judských, ještě procházivati budou stáda skrze ruce počítajícího, praví Hospodin. 14 Aj, dnové jdou, dí Hospodin, v nichž vykonám slovo to výborné, kteréž jsem mluvil o domu Izraelovu a o domu Judovu. 15 V těch dnech a za času toho způsobím to, aby zrostl Davidovi výstřelek spravedlivý, kterýž konati bude soud a spravedlnost na zemi. 16 V těch dnech spasen bude Juda, a Jeruzalém bydliti bude bezpečně, a tot' jest, což jemu přivolá Hospodin, spravedlnost naše. 17 Nebo takto praví Hospodin: Nebudeť vypléněn muž z rodu Davidova, ješto by neseděl na stolci domu Judského. 18 Z kněží také Levitských nebude vypléněn muž od tváři mé, ješto by neobětoval zápalu, a zapaloval suchou oběť, a obětoval oběť po všecky dny. 19 Potom stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi, řkoucí: 20 Takto praví Hospodin: Jestliže budete moci zrušit smlouvou mou se dnem, a smlouvou mou s nocí, aby nebývalo dne ani noci časem svým: 21 Také smlouva má zrušena bude s Davidem

služebníkem mým, aby neměl syna, který by kraloval na stolici jeho, a s Levítskými kněžími, aby nebyli služebníky mými. **22** A jakož nemůže se čteno být vojsko nebeské, ani změřen být písek mošský, tak rozmnozím símě Davida služebníka svého, a Levítu mně přisluhujících. **23** Opět stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi, řoucí: **24** Což nesoudíš, co lid tento mluví, říkaje: Že dvojí čeleď, kterouž byl vyvolil Hospodin, již ji zavrhl, a lidem mým že pohrdají, jako by nebyl více národem před oblíčejem jejich. **25** Takto praví Hospodin: Nebude-lit' smlouva má se dnem a nocí, a ustanovení nebes i země zdržáno, **26** Také símě Jákobovo a Davida služebníka svého zavrhu, abych nebral z semene jeho těch, kteříž by panovati měli nad semenem Abrahamovým, Izákovým a Jákobovým, když zase přivedu zajaté jejich, a smiluj se nad nimi.

34 Slovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina, (když Nabuchodonozor král Babylonský, a všecko vojsko jeho, i všecka království země pod moc jeho přináležející, všickni také národní bojovali proti Jeruzalému a proti všechném městům jeho), řoucí: **2** Takto praví Hospodin Bůh Izraelský: Jdi a rci Sedechiášovi králi Judskému, rci, pravím, jemu: Takto dí Hospodin: Aj, já dám toto město v ruku krále Babylonského, aby je vypálil ohněm. **3** I ty neznikneš ruky jeho, ale jistotně jat a v ruku jeho vydán budeš, a oči tvé uzří oči krále Babylonského, i ústa jeho s ústy tvými mluviti budou, a do Babylonu se dostaneš. **4** A však slyš slovo Hospodinovo, Sedechiáši králi Judský: Takto praví Hospodin o tobě: Neumřeš od meče, **5** V pokoji umřeš. A jakož páliváli otcům tvým, králi předešlým, kteříž byli před tebou, tak pálití budou tobě, a říkajice: Ach, pane, kviliti budou nad tebou; nebo slovo toto já mluvil jsem, dí Hospodin. **6** I mluvil Jeremiáš prorok Sedechiášovi, králi Judskému, všecka slova ta v Jeruzalémě, **7** Když vojsko krále Babylonského bojovalo proti Jeruzalému a proti všechném městům Judským ostatním, proti Lachis a proti Azeku; nebo ta byla požůstala z měst Judských města hrazená. **8** Slovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina, když učinil králi Sedechiáš smlouvu se vším lidem, kterýž byl v Jeruzalémě, o vyhlášení jím svobody, **9** Aby propustil jeden každý služebníka svého a jeden každý děvku svou, Hebrejského neb Hebrejskou, svobodné, aby nepodroboval sobě v službu Žida, bratra svého, nižádný. **10** Tedy uposlechl všecka knížata a všecken lid, kterýž byl v smlouvou všel, aby propustil jeden každý služebníka svého a jeden každý děvku svou svobodné, aby nepodroboval jich v službu více; uposlechl, pravím, a propustili. **11** Potom pak rozmyslivše se, zase pobrali služebníky své a děvky své, kterýž byl propustili svobodné, a podrobili je sobě za služebníky a děvky. **12** I stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi od Hospodina, řoucí: **13** Takto praví Hospodin Bůh Izraelský: Já jsem učinil smlouvu s otci vašimi toho dne, když jsem je vyvedl z země Egyptské, z domu služebníků, řka: **14** Po vyplnění sedmi let propouštívejte jeden každý bratra svého Žida, kterýž by prodán byl tobě, a sloužil' by šest let, propust', pravím, jej svobodného od sebe. Ale neuposlechlí otcové vaši mne, aniž naklonili ucha svého. **15** Vy zajisté usmyslivše sobě dnes, učinili jste to, což jest spravedlivého před očima mýma, že jste vyhlásili

svobodu jeden každý blížnímu svému, učinivše smlouvou před oblíčejem mým v domě tom, kterýž nazván jest od jména mého. **16** Ale zase zpáčivše se, zlehčili jste jméno mé, že jste vzali zase jeden každý služebníka svého a jeden každý děvku svou, kteréž jste byli propustili svobodné podlé žádosti jejich, a podrobili jste je, aby byli vaši služebníci a děvky. **17** Protož takto práví Hospodin: Vy neuposlechlí jste mne, abyste vyhlásili svobodu jeden každý bratru svému, a jeden každý blížnímu svému, aj, já vyhlašuji proti vám svobodu, dí Hospodin, meči, moru a hladu, a vydám vás ku posmýkání po všech královstvích země. **18** Vydám zajisté ty lidi,jenž přestoupili smlouvu mou, kteříž nevykonali slov smlouvy té, kterouž učinili před oblíčejem mým, když tele roztáli na dvé, a prošli mezi díly jeho, **19** Totiž knížata Judská a knížata Jeruzalémská, komorníci, a kněží, i všecken lid té země, kteříž prošli mezi díly toho telete. **20** Vydám je, pravím, v ruku nepřátel jejich, a v ruku hledajících bezživotí jejich, i budou těla mrtvá jejich za pokrm ptactvu nebeskému, a šelmám zemským. **21** Sedechiáše také krále Judského, i knížata jeho vydám v ruku nepřátel jejich, a v ruku hledajících bezživotí jejich, v ruku, pravím, vojska krále Babylonského, kteříž odtáhli od vás. **22** Aj, já přikáži, dí Hospodin, a přivedu je zase na město toto, aby bojovali proti němu, a vezmouce je, vypálili je ohněm; města také Judská obrátím v poušť, tak že nebude žádného obyvatele.

35 Slovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina za dnů Joakima syna Joziášova, krále Judského, řoucí: **2** Jdi mezi Rechabitské, a promluvě s nimi, doveď je k domu Hospodinu do jednoho z pokojů, a dej jim pítí vína. **3** Tedy pojav Jazaniáše syna Jeremiášova, syna Chabaciniášova, a bratří jeho i všecky syny jeho se vši rodinou Rechabitských, **4** Dovedl jsem je k domu Hospodinu do pokoje synů Chanana syna Igdašova, muže Božího, kterýž byl při pokoji knížat, jenž byl nad pokojem Maaseiáše syna Sallumova, ostříhajícího prahu. **5** Potom postavě před syny domu Rechabitských koflíky plné vína a číše, i řekl jsem jim: Píte víno. **6** Kteříž řekli: Nepijíme vína. Nebo Jonadab syn Rechabův, otec náš, zapověděl nám, řka: Nepijejte vína, vy, ani synové vaši na věky. **7** A domu nestavějte, ani semene nerozsívejte, vinice také neštěpujte, ani mívejte, ale v staních přebývejte po všecky dny vaše, abyste živi byli mnoho dnů na tváři země, v níž pohostinu jste. **8** Protož uposlechlí jsme hlas Jonadaba syna Rechabova, otce našeho, ve všem, což přikázel nám, abychom nepili vína po všecky dny své, my, manželky naše, synové naši, i dcery naše, **9** Abychom nestavěli domů k bydlení svému, a vinice, ani rolí, ani nic osátného nemivali. **10** Ale abychom bydlili v staních. Uposlechlí jsme, pravím, a děláme všecko, jakž přikázel nám Jonadab otec náš. **11** Stalo se pak, když vtrhl Nabuchodonozor král Babylonský do země, že jsme řekli: Podte, a ujděme do Jeruzaléma před vojskem Kaldejským, a před vojskem Syrským. Takž bydlíme v Jeruzalémě. **12** Tedy stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi, řoucí: **13** Takto praví Hospodin zástup, Bůh Izraelský: Jdi a rci mužům Judským a obyvatelům Jeruzalémskym: Což nepřijmete naučení, abyste poslouchali slov mých? dí Hospodin. **14** K vykonání přichází všeliké slovo Jonadaba syna Rechabova, kterýž přikázel synům svým, aby

nepili vína. Nepili zajisté až do tohoto dne, nebo poslouchají přikázání otce svého. Já pak mluvím k vám, ráno přivstávaje, a to ustavičně, a však neposloucháte mne. 15 Nadtoto posílám k vám všecky služebníky své proroky, ráno přivstávaje, a to ustavičně, říkaje: Navratte se již jeden každý z cesty své zlé, a polepšte předsevzetí svých, a nechodte za bohy cizími, sloužice jim, a tak přebyvajte v zemi této, kterouž jsem dal vám i otcům vašim: však nenakloňujete uší svých, aniž mne posloucháte. 16 Ještě synové Jonadabovi syna Rechabova plní přikázání otce svého, kteréž přikázal jim, lid pak tento neposlouchají mne. 17 Protož takto praví Hospodin Bůh zástupů, Bůh Izraelský: Aj, já uvedu na Judu a na všecky obyvatele Jeruzalémské všecko to zlé, kteréž jsem vyříkl proti nim, proto že jsem mluvíval k nim, a neposlouchali, a volával jsem na ně, ale neohlášili se. 18 Rodině pak Rechabitských řekl Jeremiáš: Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Protože posloucháte přikázání Jonadabu otce vašeho, a ostříháte všechn přikázání jeho, anobrž děláte všecko, jakž přikázal vám, 19 Protož takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Nebudet' vypléněn muž z rodu Jonadabova syna Rechabova, ještě by nestál před oblíjejem mým po všecky dny.

36 Stalo se pak léta čtvrtého Joakima syna Jozíášova, krále Judského, stalo se slovo toto k Jeremiášovi od Hospodina, říkoucí: 2 Vezmi sobě knihu, a zapiš do ní všecka slova, kteráž jsem mluvil tobě proti Izraelovi, a proti Judovi, i všechném národům od toho dne, jakž jsem mluvíval s tebou, ode dnů Jozíášových, až do dne tohoto, 3 Zdali aspoň uslyšíce dům Judský o všem tom zlém, kteréž já myslím učiniti jím, navráti se jeden každý z cesty své zlé, abych odpustil nepravost jejich a hřich jejich. 4 Protož zavolal Jeremiáš Bárucha syna Neriášova, i sepsal Báruch do knihy z úst Jeremiášových všecka slova Hospodinova, kteráž mluvil jemu. 5 Potom přikázal Jeremiáš Báruchovi, řka: Já zápopěd maje, nemohu jítí do domu Hospodinova. 6 Protož jdi ty, a čti v knize této, což jsi napsal z úst mých, slova Hospodinova, při přítomnosti lidu v domě Hospodinově, v den postu, též také při přítomnosti všech Judských, kteríž by se z měst svých sešli, čti je, 7 Zda by snad poníženě a pokorně modlíce se před Hospodinem, i navrátili by se jeden každý z cesty své zlé; nebot' jest veliký hněv a prchlivost, v níž mluvil Hospodin proti lidu tomuto. 8 I učinil Báruch syn Neriášův všecko, jakž přikázal jemu Jeremiáš prorok, čta v knize té slova Hospodinova v domě Hospodinově. 9 Stalo se pak léta pátého za Joakima syna Jozíášova, krále Judského, měsíce devátého, že vyhlásili půst před Hospodinem všemu lidu v Jeruzalémě, a všemu lidu, kteríž se byli sešli z měst Judských do Jeruzaléma. 10 I četl Báruch z knihy slova Jeremiášova v domě Hospodinově, v pokoji Gemariáše syna Safanova, písáře, na síni hořejší, u dveří brány domu Hospodinova nové, při přítomnosti všeho lidu. 11 Když pak vyslyšel Micheáš syn Gemariášův, syna Safanova, všecka slova Hospodinova z té knihy, 12 Hned šel do domu královského, do pokoje kancléřova, a aj, tam všecka knížata seděla: Elisama ten kancléř, a Delaiáš syn Semaiášův, a Elnatan syn Achborův, a Gemariáš syn Safanův, a Sedechiáš syn Chananiášův, i všecka knížata. 13 A oznámil jim Micheáš všecka slova, kteráž

slyšel, když četl Báruch v knize při přítomnosti lidu. 14 Protož poslala všecka knížata k Báruchovi Judu syna Netaniášova, syna Selemiášova, syna Chuzova, aby řekl: Tu knihu, v níž jsi četl při přítomnosti lidu, vezmi do ruky své a pod! I vzal Báruch syn Neriášův tu knihu do ruky své, a přišel k nim. 15 Kteříž řekl jemu: Sed' medle a čti ji před námi. I četl Báruch před nimi. 16 Stalo se pak, když uslyšeli všecka slova ta, že předěšeni byli všickni, a řekl Báruchovi: Jistotně oznámíme králi všecka slova tato. 17 Potom otázali se Bárucha, řkouce: Oznam již nám, jak jsi všecka slova ta sepsal z úst jeho? 18 Jimž řekl Báruch: Z úst svých pravil mi všecka slova tato, a já psal jsem na knihách černidlem. 19 Tedy řekla ta knížata Báruchovi: Jdi schovej se ty i Jeremiáš, at' žádný neví, kde jste. 20 Potom vešli k králi na síň, když tu knihu schovati dali v pokoji Elisama kancléře, a oznamili králi všecka slova ta. 21 I poslal král Judu, aby vzal tu knihu. Kterýto vzal ji z pokoje Elisama kancléře, a četl ji Juda při přítomnosti krále, a při přítomnosti všech knížat stojících před králem. 22 Král pak seděl v domě, v němž v zimě býval, měsíce devátého, a na ohništi před ním hořelo. 23 Tedy stalo se, jakž jen přečtl Juda tři listy neb čtyři, že pořezal ji škriptorálem, a házel na oheň, kterýž byl na ohništi, až shořela všecka kniha ta ohněm tím, kterýž byl na ohništi. 24 Ale neulekli se, aniž roztrhl roucha svá králi a všickni služebníci jeho, kteríž slyšeli všecka slova ta. 25 Nýbrž ještě když Elnatan a Delaiáš a Gemariáš přimlouvali se k králi, aby nepálil té knihy, tedy neuposlechl jich. 26 Ale přikázal král Jerachmeelov synu královu, a Saraiášovi synu Azrielovu, a Selemiášovi synu Abdeelovu, aby jali Bárucha písáře a Jeremiáše proroka. Ale skryl je Hospodin. 27 Stalo se pak slovo Hospodinovo k Jeremiášovi, když spálil králi tu knihu a slova, kteráž byl sepsal Báruch z úst Jeremiášových, říkoucí: 28 Vezmi sobě zase knihu jinou, a napiš na ní všecka slova první, kteráž byla v té knize prvnější, kterouž spálil Joakim král Judský. 29 O Joakimovi pak králi Judském rci: Takto praví Hospodin: Ty jsi spálil knihu tuo, pravě: Proč jsi psal v ní, řka: Jistotně přitáhne král Babylonský, a zkazí zemi tuo, a vyhladí z ní lidi i hovada? 30 Protož takto praví Hospodin o Joakimovi králi Judském: Nebude mítí, kdo by seděl na stolici Davidově, a tělo jeho mrtvé bude vyvrženo na horko ve dne a na mráz v noci. 31 Nebo trestati budu na něm, a na semeni jeho, i na služebnících jeho nepravost jejich, a uvedu na ně, a na obyvatele Jeruzalémské, i na muže Judské všecko to zlé, o kterémž jsem mluvíval jím, a neposlouchali. 32 I vzal Jeremiáš knihu jinou, a dal ji Báruchovi synu Neriášovu, písáři, kterýž sepsal do ní z úst Jeremiášových všecka slova té knihy, kterouž byl spálil Joakim král Judský ohněm. A ještě přídáno jest k těm slovům mnoho těm podobných.

37 Potom kraloval král Sedechiáš syn Jozíášův místo Koniáše syna Joakimova, kteréhož ustanovil králem Nabuchodonozor král Babylonský v zemi Judské. 2 Ale neposlouchal on, ani služebníci jeho, ani lid té země slov Hospodinových, kteráž mluvil skrze Jeremiáše proroka. 3 Ač byl poslal Sedechiáš Jehuchale syna Selemiášova a Sofoniáše syna Maaseiášova, kněze, k Jeremiášovi proroku, aby řekl: Modl se medle za nás Hospodinu Bohu našemu. 4 Nebo Jeremiáš ještě

bydlil svobodně u prostřed lidu, aniž ho ještě byli dali do žaláře. 5 A vojsko Faraonovo bylo vytáhlo z Egypta; (nebo uslyšavše Kaldejší, kteríž oblehl byli Jeruzalém, pověst o nich, odtrhl od Jeruzaléma). 6 Stalo se pak slovo Hospodinovo k Jeremiášovi proroku, řkoucí: 7 Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Takto rcete králi Judskému, kterýž vás poslal ke mně, abyste se radili se mnou: Aj, vojsko Faraonovo, kteríž potáhne vám na pomoc, navrátí se zase do země své Egyptské. 8 Kaldejší pak navráti se zase, a bojovati budou proti městu tomuto, a vezmouce je, vypálí je ohněm. 9 Takto praví Hospodin: Nesvode sami sebe, říkajíce: Konečně odtrhnou od nás Kaldejší, neboť neodtrhnou. 10 Nýbrž byste pobili všecko vojsko Kaldejských bojujících s vámi, tak že by pozůstali z nich toliko ranění, tit' z stanů svých povstanou, a toto město ohněm vypálí. 11 Stalo se pak, když odtrhlo vojsko Kaldejské od Jeruzaléma před vojskem Faraonovým, 12 že vychází Jeremiáš z Jeruzaléma, jíti chtěje do země Beniaminovy, aby tak vynikl z prostředu lidu. 13 Když pak byl v bráně Beniaminské, byl tu hejtman nad stráží, jménem Jiriáš syn Selemiáše, syna Chananiášova, kterýž jal Jeremiáše proroka, řka: K Kaldejským ty ustupuješ. 14 Jemuž řekl Jeremiáš: Není pravda, neustupují já k Kaldejským. Ale nechtěl ho slyšet, nýbrž jal Jiriáš Jeremiáše, a doveď jej k knížatům. 15 Tedy rozhněvavše se knížata na Jeremiáše, ubili jej, a dali jej do vězení, do domu Jonatana písáře; nebo z něho byli udělali žalář. 16 Když pak vešel Jeremiáš do té jámy a do sklípků jejich, a seděl tam Jeremiáš mnoho dní. 17 Teprv poslav král Sedechiáš, vzal jej, a tázal se ho král v domě svém tajně, řka: Stalo-li se slovo od Hospodina? Jemuž řekl Jeremiáš: Stalo. Potom řekl: V ruku krále Babylonského vydán budeš. 18 Při tom řekl Jeremiáš králi Sedechiášovi: Cot' jsem zavinil aneb služebníkům tvým, aneb lidu tomuto, že jste mne dali do žaláře tohoto? 19 A kdež jsou proroci vaši, kteříž prorokují vám, říkajíce: Nepřítáhnet' král Babylonský na vás, ani na zemi tuto? 20 Nyní tedy slyš, žádám, pane můj králi, nech', prosím, místo má před tebou pokorná prosba má; nedopouštěj mne zase voditi do domu Jonatana písáře, abych tam neumřel. 21 I přikázal král Sedechiáš, aby vsadili Jeremiáše do síně stráže, a dávali jemu pecník chleba na den z ulice pekaři, dokudž by nebyl vytráven všecken chléb v městě. A tak seděl Jeremiáš v síně stráže.

38 Slyšel pak Sefatiáš syn Matanův, a Gedaliáš syn Paschurův, a Juchal syn Selemiášův, a Paschur syn Malkiášův slova, kteráž Jeremiáš mluvil ke všemu lidu, řka: 2 Takto praví Hospodin: Kdo by zůstal v městě tomto, zahyne mečem, hladem aneb morem, ale kdož by vyšel k Kaldejským, že bude živ, a že bude mít život svůj místo kořisti, a živ zůstane. 3 Takto praví Hospodin: Jistotně vydáno bude město toto v ruku vojska krále Babylonského, a vezme je. 4 Protož řekla ta knížata králi: Necht' jest usmrcen muž ten, poněvadž zemdlívá ruce mužů bojovních, pozůstalých v městě tomto, i ruce všeho lidu, mluvě jim slova taková; nebo muž ten nikoli neobmýšlí pokoje lidu tomuto, ale zlé. 5 Tedy řekl král Sedechiáš: Aj, v ruce vaší jest, nebot' král zhola nic nemůže proti vám. 6 I vzali Jeremiáše, kterýž byl v síně stráže, a uvrhlí jej do jámy Malkiášovy, syna králova, a spustili Jeremiáše po provazích. V

té pak jámě nebylo nic vody, ale bláto, tak že Jeremiáš tonul v tom blátě. 7 Ale jakž uslyšel Ebedmelech Mouření, dvořan, kterýž byl v domě královském, že dali Jeremiáše do té jámy, (král pak seděl v bráně Beniaminské), 8 Hned vyšel Ebedmelech z domu královského, a mluvil s králem, řka: 9 Pane můj, králi, zle učinili muži tito všecko, což učinili Jeremiášovi proroku, že jej uvrhlí do té jámy; nebot' by byl umřel i na prvním místě hladem, poněvadž již není žádného chleba v městě. 10 Protož poručil král Ebedmelechovi Mouření, řka: Vezmi s sebou odsud třicet mužů, a vytáhni Jeremiáše proroka z té jámy, prvé než by umřel. 11 Tedy vzl Ebedmelech ty muže s sebou, a všel do domu královského pod pokladnici, a nabral starých hadrů strhaných, hadrů, pravím, zkažených, kterýž spustil k Jeremiášovi do té jámy po provazích. 12 A řekl Ebedmelech Mouření Jeremiášovi: Nu, podlož ty staré, strhané hadry a zkažené pod paže rukou svých s provazy. I učinil tak Jeremiáš. 13 Takž vytáhli Jeremiáše po provazích, a dobyli jej z té jámy. I seděl Jeremiáš v síně stráže. 14 Potom poslav král Sedechiáš, vzal Jeremiáše proroka k sobě do třetího průchodu, kterýž byl při domu Hospodinovu, a řekl král Jeremiášovi: Zeptám se tebe na něco, netaj přede mnou ničehož. 15 I řekl Jeremiáš Sedechiášovi: Oznámím-lit', zdaliž mne konečně neusmrtíš? A poradím-lit', neuposlechnes mne. 16 Tedy přisáhl král Sedechiáš Jeremiášovi tajně, řka: Živ' jest Hospodin, kterýž učinil nám život tento, že té neusmrtíš, aniž tě vydám v ruku mužů těch, kteříž hledají bezživotí tvého. 17 I řekl Jeremiáš Sedechiášovi: Tako praví Hospodin Bůh zástupů, Bůh Izraelský: Jestliže dobrovolně vyjdeš k knížatům krále Babylonského, i duše tvá živa bude, i město toto nebude vypáleno ohněm, a tak živ zůstaneš ty i dům tvůj. 18 Jestliže pak nevyjdeš k knížatům krále Babylonského, jistě že vydáno bude město toto v ruku Kaldejských, a vypálí je ohněm, ano i ty neznikneš ruky jejich. 19 Tedy řekl král Sedechiáš Jeremiášovi: Velmi se bojím Židů, kteříž ustoupili k Kaldejským, aby mne snad nevydalí v ruku jejich, i učinili by sobě ze mne posměch. 20 Ale Jeremiáš řekl: Nevydadí. Upozlechni, prosím, hlasy Hospodinova, o kterémž já mluvím tobě, a bude dobré tobě, i duše tvá živa bude. 21 Jestliže pak nebudeš chtít vyjít, toto jest slovo to, kteréž mi ukázal Hospodin, 22 že aj, všecky ženy, kteréž pozůstaly v domě krále Judského, přivedeny budou knížatům krále Babylonského, a samyť říkatí budou: Nabádalit' jsou tě, a obdrželi na tobě ti, kteríž tě trošťovali pokojem; uvážly' v bahně nohy tvé, a nazpět obrázeny. 23 Všecky také manželky tvé i syny tvé dovedou k Kaldejským, i ty sám neznikneš ruky jejich, ale rukou krále Babylonského jat budeš, a město toto vypálí ohněm, 24 Tedy řekl Sedechiáš Jeremiášovi: Žádný at' neví o věcech těchto, abys neumřel. 25 Pakli uslyšíce knížata, že jsem mluvil s tebou, přišli by k tobě, a řekl by: Oznám medle nám, cos mluvil s králem, netaj před námi, a neusmrtíme tě, a co mluvil s tebou král? 26 Tedy rci jim: Předkládal jsem poníženou a pokornou prosbu svou před krále, aby mne nedal zase voditi do domu Jonatanova, abych tam neumřel. 27 I sešla se všecka knížata k Jeremiášovi, aby se ho tázali. Kterýžto oznámil jim podlé toho všeho, jakž přikázal král. Takž mlčkem odešli od něho, když nebylo slyšet o té věci. 28 Jeremiáš pak seděl v síně stráže až

do toho dne, v němž dobyt jest Jeruzalém, kdežto byl, když dobyván byl Jeruzalém.

39 Léta devátého Sedechiáše krále Judského, měsíce desátého, přitáhl Nabuchodonozor král Babylonský se vším vojskem svým k Jeruzalému, a oblehl jej. 2 Jedenáctého pak léta Sedechiášova, měsíce čtvrtého, devátého dne měsíce, prolomeno jest město. 3 I vešla tam všecka knížata krále Babylonského, a posadila se v bráni prostřední: Nergalšaretser, Samgarnebu, Sarsechim, Rabsaris, Nergalšaretser, Rabmag, a všecka jiná knížata krále Babylonského. 4 Stalo se pak, když je uzřel Sedechiáš král Judský, a že všickni muži bojovní uteklí, a vyšli v noci z města cestou zahrady královské skrze bránu mezi dvěma zdmi, ušel také cestou pouště. 5 I honilo je vojsko Kaldejské, a postihli Sedechiáše na rovinách Jerišských, a jali jej a přivedli ho k Nabuchodonozorovi králi Babylonskému do Ribla, do země Emat. Kdežto učinil soud. 6 Nebo zmordoval král Babylonský syny Sedechiášovy v Ribla před očima jeho, i všecky nejpřednější Judské zmordoval král Babylonský. 7 Oči pak Sedechiášovy oslepil, a svázav ho řetězy ocelivými, dovezl jej do Babylonu. 8 Dům také královský i domy toho lidu vypálili Kaldejští ohněm, a zdi Jeruzálemské pobořili. 9 Ostatek pak lidu, kterýž byl zůstal v městě, i poběhlce, kterýž byli ustoupili k němu, a jiný lid pozůstalý zavedl Nebuzardan, hejtman nad žoldnéři, do Babylonu. 10 Toliko nejchaternějších z lidu, kterýž nikdež neměli nic, zanechal Nebuzardan, hejtman nad žoldnéři, v zemi Judské, jimž rozdal vinice a rolí v ten den. 11 Přikázal pak Nabuchodonozor král Babylonský o Jeremiášovi Nebuzardanovi, hejtmanu nad žoldnéři, řka: 12 Vezmi jej, a pilně ho opatruj, aniž jemu číř co zlého, ale jakž tobě řekne, tak nalož s ním. 13 Protož poslav Nebuzardan, hejtman nad žoldnéři, a Nebušazban, Rabsaris, a Nergalšaretser, Rabmag, a všickni hejtmané krále Babylonského, 14 Poslavše, pravím, vzali Jeremiáše z síni stráže, a dalí jej Godoliášovi synu Achikamovu, syna Safanova, aby jej domů dovezl. Takž bydlil u prostřed lidu. 15 Stalo se pak k Jeremiášovi slovo Hospodinovo, když ještě byl zavřín v síni stráže, řkoucí: 16 Jdi a rci Ebedmelechovi Mouřenínu, řka: Taktó praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Aj, já způsobím to, aby došla slova má na město toto ke zlému a ne k dobrému, a splní se před oblíčejem tvým v ten den. 17 Ale vysvobodím tě v ten den, dí Hospodin, aniž budeš vydán v ruku mužů těch, jejichž oblíčeje se lekáš. 18 Nebo jistotně vychváím tě, abys od meče nepadl, a budeš mít život svůj místo kořisti, protože jsi naději složil ve mně, dí Hospodin.

40 Slovo to, kterýž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina, když jej propustil Nebuzardan, hejtman nad žoldnéři, z Ráma, vzav jej, když byl svázaný řetězy u prostřed všech zajatých Jeruzálemských a Judských, zajatých do Babylonu. 2 Tedyval hejtman nad žoldnéři Jeremiáše, a řekl jemu: Hospodin Bůh tvůj byl vyřkl zlé toto proti místu tomuto. 3 Protož je uvedl a učinil Hospodin, jakž mluvil; nebo jste hřešili proti Hospodinu, a neposlouchali jste hlasu jeho, pročež stala se vám věc tato. 4 Již tedy, aj, rozvazuj tě dnes z řetězů těch, kterýž jsou na rukou tvých. Vidí-lit' se za dobré jítí se mnou do Babylonu, pod', a budu tě plně opatrovati; jestližet' se pak nevidí za dobré jítí se mnou

do Babylonu, nech tak. Aj, všecka tato země jest před tebou; kamž' se za dobré a slušné vidí jítí, tam jdi. 5 Pakli, (poněvadž se nenavracuje), obrat' se k Godoliášovi synu Achikamovu, syna Safanova, kteréhož ustanovil král Babylonský nad městy Judskými, a zůstaň s ním u prostřed lidu, aneb kamž' se koli dobré líbí jítí, jdi. I dal jemu hejtman nad žoldnéři na cestu, a dar, a propustil jej. 6 Takž přišel Jeremiáš k Godoliášovi synu Achikamovu do Masfa, a bydlil s ním u prostřed lidu pozůstalého v zemi. 7 Uslyšeli pak všickni hejtmané vojsk, kteříž byli na poli, oni i všecken lid jejich, že ustanovil král Babylonský Godoliáše syna Achikamova nad tou zemí, a že jemu poručil muže a ženy i děti, a to z nejchaternějších té země, z těch kteříž nebyli zajati do Babylonu. 8 Protož přišel k Godoliášovi do Masfa, totíž Izmael syn Netaniášův, též Jochanan a Jonatan, synové Kareachovi, a Saraiáš syn Tanchumetův, a synové Efai Netofatského, a Jazaniáš syn Machatův, oni i lid jejich. 9 Tedy přišásl jim Godoliáš syn Achikamův, syna Safanova, i lidu jejich, řka: Nebojte se služby Kaldejských, zůstaňte v zemi, a služte králi Babylonskému, a dobré vám bude. 10 Nebo aj, já bydlím v Masfa, abych sloužil Kaldejským, kterýž přichází k nám, vy pak slízejte víno a letní ovoce i olej, a skládejte do nádob svých, a zůstaňte v městech svých, kteráž držíte. 11 Tak i všickni Judští, kterýž byli u Moábských a mezi Ammonitskými, a mezi Idumejskými, a kterýž byli ve všech zemích, uslyšavše, že by pozůstavil král Babylonský ostatek Judských, a že by ustanovil nad nimi Godoliáše syna Achikamova, syna Safanova, 12 Navrátili se všickni Judští ze všech míst, kamž rozehnání byli, a přišli do země Judské k Godoliášovi do Masfa. I nazbírali vína a letního ovoce velmi mnoho. 13 Jochanan pak syn Kareachův, a všecka knížata vojsk, kteráž byla v poli, přišli k Godoliášovi do Masfa, 14 A řekli jemu: Víš-li co o tom, že Baalis král Ammonitský poslal Izmaele syna Netaniášova, aby tě zabil? Ale nevěřil jim Godoliáš syn Achikamův. 15 Nadto Jochanan syn Kareachův řekl Godoliášovi tajně v Masfa, řka: Necht' jdu medle, a zabijí Izmaele syna Netaniášova, však žádný nezví. Proč má zabiti tebe, a mají rozptýleni být všickni Judští, kteříž shromážděni jsou k tobě, a zahynouti ostatek Judských? 16 Ale řekl Godoliáš syn Achikamův Jochananovi synu Kareachovi: Nečiň toho, nebo lež ty mluvíš o Izmaelovi.

41 Stalo se pak měsíce sedmého, že přišel Izmael syn Netaniášův, syna Elisamova z semene královského, a hejtmané královští, totíž deset mužů s ním, k Godoliášovi synu Achikamovu do Masfa, a jedli tam chléb spolu v Masfa. 2 Potom vstav Izmael syn Netaniášův, a deset mužů, kterýž byli s ním, zabili Godoliáše syna Achikamova, syna Safanova, mečem; zamordoval, pravím, toho, kteréhož ustanovil král Babylonský nad tou zemí. 3 Všecky také Židy, kterýž byli s ním, s Godoliášem, v Masfa, i ty Kaldejské, kterýž postiženi byli tam, muže bojovní, pobíl Izmael. 4 Stalo se pak druhého dne, jakž zamordoval Godoliáše, (o čemž žádný nezvěděl), 5 Že přišli někteří z Sichem, z Sílo a z Samáři, muž osmdesáte, oholivše bradu, a roztrhše roucha, a řežice se, kteřížto suchou oběť a kadidlo v rukou svých měli, aby je nesli do domu Hospodinova. 6 Tedy Izmael syn Netaniášův vyšel jim vstříc z Masfa, ustavičně

jda a plače. Stalo se pak, když je potkal, že řekl jím: Podte k Godoliášovi synu Achikamovu. 7 Ale stalo se, když přišli do prostřed města, že pobíval je Izmael syn Netaniášův, vmetal je do prostřed jámy, on i muži, kteříž s ním byli. 8 Deset pak mužů nalezlo se mezi nimi, kteříž fekli Izmaelovi: Nemorduj nás; nebo máme sklady skryté v poli, pšenice a ječmene, též oleje a medu. I nechal tak, a nemordoval jich u prostřed bratří jejich. 9 Jáma pak, do níž Izmael vmetal k Godoliášovi všecka těla mužů těch, kteříž pobíl, ta jest, kterouž udělal král Aza, boje se Bázy krále Izraelského. Kterouž naplnil Izmael syn Netaniášův zbitými. 10 A zajal Izmael všecken ostatek lidu, kteříž byli v Masfa, dcery královské a všecken lid, kteříž byli pozůstali v Masfa, nad nimiž byl ustanovil Nebuzardan, hejtman nad žoldněři, Godoliáše syna Achikamova. Kteréžto zajav Izmael syn Netaniášův, šel, aby se dopravil k Ammonitským. 11 V tom uslyšel Jochanan syn Kareachův, i všickni hejtmané těch vojsk, kteříž s ním byli, o všem tom zlém, kteříž učinil Izmael syn Netaniášův. 12 I vzali všecken svůj lid, a táhli k boji proti Izmaelovi synu Netaniášovu, jehož nalezli při vodách velikých, kteříž jsou v Gabaon. 13 Stalo se pak, že když užrel všecken lid, kteříž byl s Izmaelem, Jochanana syna Kareachova a všecka knížata vojsk, kteříž s ním byli, zradovali se. 14 A obrátil se všecken ten lid, kterýž byl zajal Izmael z Masfa, navrátil se zase, a přišel k Jochananovi synu Kareachovu. 15 Izmael pak syn Netaniášův ušel před Jochanarem s osmi muži, a přišel k Ammonitským. 16 Protož vzlal Jochanan syn Kareachův, a všecka knížata vojsk, kteříž s ním byli, všecken ostatek lidu, kteříž zase přivedl od Izmaele syna Netaniášova z Masfa, když zabil Godoliáše syna Achikamova, muže bojovné, též ženy a děti i komorníky, kteříž zase přivedl z Gabaon, 17 A odšedše, pobyl v hospodě Chimhamové, kteráž jest u Betléma, aby jdouce, vešli do Egypta, 18 Před Kaldejskými. Nebo báli se jich, proto že zabil Izmael syn Netaniášův Godoláše syna Achikamova, kteréhož byl ustanovil král Babylonský nad tou zemí.

42 Potom přistoupili všecka knížata vojsk, i Jochanan syn Kareachův i Jazaniáš syn Hosaiášův, i všecken lid, od nejmenšího až do největšího, 2 A řekl Jeremiášovi proroku: Uslyš medle nás v ponížené prosbě naší, a modl se za nás Hospodinu Bohu vašemu, za všecken ostatek tento, nebo nás malíčko zůstalo z mnohých, jakž oči tvé nás vidí, 3 At' nám oznamí Hospodin Bůh tvůj cestu, po níž bychom jít, a co činiti měli. 4 Jimž řekl Jeremiáš prorok: Uslyšel jsem. Aj, já modliti se budu Hospodinu Bohu vašemu podlé slov vašich, a cožkoli vám odpoví Hospodin, oznámím vám; nezatajm před vámi slova. 5 Oni zase řekli Jeremiášovi: Necht' jest Hospodin mezi námi svědkem pravým a věrným, jestliže podlé každého slova, pro něž poslal tě Hospodin Bůh tvůj k nám, tak se chovati nebudeme. 6 Bud' dobré aneb zlé, hlasu Hospodina Boha našeho, pro nejž té vysíláme k němu, uposlechneme, aby nám dobro bylo, když uposlechneme hlasu Hospodina Boha našeho. 7 Stalo se pak po přeběhnutí desíti dnů, když se stalo slovo Hospodinovo k Jeremiášovi, 8 Že povolal Jochanana syna Kareachova, a všeck knížata vojsk, kteříž s ním byli, i všechno lidu, od nejmenšího až do největšího, 9 A řekl jím: Takto praví Hospodin Bůh Izraelský, k němuž jste mne poslali, abychrozprostíral poníženou prosbu

vaši před oblíčejem jeho: 10 Jestliže navrátice se, zůstanete v zemi této, zajisté že vzdělám vás, a nezkažím, anobrž vštípím vás, a nevyplním; nebot' lituj toho zlého, kteréž jsem učinil vám. 11 Nebojež se krále Babylonského, jehož se bojíte, nebojte se ho, dí Hospodin; nebot' s vámi jsem, abych vás vysvobozoval, a vyrhal vás z ruky jeho. 12 Nadto způsobím vám milost, aby se slitoval nad vámi, a dal se vám navrátiti do země vaší. 13 Ale řeknete-li: Nezůstaneme v zemi této, neposlouchajíce hlasu Hospodina boha svého, 14 A říkajice: Nikoli, ale do země Egyptské vejďeme, kdež neuzříme boje, ani zvuku trouby neuslyšíme, a chleba lačněti nebudeme, pročež tam se osadíme: 15 Protož nyní slyšež slovo Hospodinovo, ostatkové Judští: Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Jestliže vy zarputile na tom zůstanete, abyste vešli do Egypta, a vejďete-li, abyste tam pobily, 16 Jistě stane se to, že meč, kteréhož se bojíte, tam v zemi Egyptské vás postihne, a hlad, jehož se obáváte, přijde na vás v Egyptě, a tam pomřete. 17 Tak se stane všechném tém mužům, kteříž uložili předce jít do Egypta, aby tam byli pohostinu, že zhynou mečem, hladem a morem, a nezůstane z nich žádného, aniž kdo znikne toho zlého, kteréž já uvedu na ně. 18 Nebo takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Jakož vylit jest hněv můj a prchlivost má na obyvatele Jeruzalémské, tak vylita bude prchlivost má na vás, když vejdete do Egypta, a budete k proklínání, a k užasnutí, a k zlořečení, a za útržku; nadto neuzříte více místa tohoto. 19 K vám' mluví Hospodin, ó ostatkové Judští: Nevcházejte do Egypta. Jistotně vězte, (nebot' se vám dnes osvědčuji), 20 Poněvadž jste se neupřímě ke mně měli v myšleních svých, poslavše mne k Hospodinu Bohu vašemu, řkouce: Modl se za nás Hospodinu Bohu našemu, a všecko, jakž kolí dí Hospodin Bůh náš, tak nám oznam, a učiníme, 21 Když pak oznamuji vám dnes, však neposloucháte hlasu Hospodina Boha vašeho hned v ničemž, pročež mne k vám poslal: 22 Protož pravím, vězte jistotně, že mečem, hladem a morem pomřete v tom místě, kamž se vám zachtělo jít, abyste tam byli pohostinu.

43 Stalo se pak, když přestal Jeremiáš mluvit ke všemu lidu všech slov Hospodina Boha jejich, s nimiž poslal jej Hospodin Bůh jejich k nim, všeck, pravím, slov těch, 2 Že řekl Azriáš syn Hosaiášův, a Jochanan syn Kareachův, i všickni muži ti pyšní, řkouce Jeremiášovi: Lež ty mluvíš, neposlal' tebe Hospodin Bůh náš, abys řekl: Nevcházejte do Egypta, abyste tam byli pohostinu. 3 Ale Bárich syn Neriášův ponouká té proti nám, aby vydal nás v ruku Kaldejských k usmrcení nás, aneb zajetí nás do Babylonu. 4 I neuposlechl Jochanan syn Kareachův, i všecka knížata vojsk, též i všecken lid hlasu Hospodinova, aby zůstal v zemi Judské. 5 Ale Jochanan syn Kareachův, a všecka knížata vojsk vzali všecken ostatek Judských, kteříž se byli navrátili ze všech národů, kamž byli rozehnáni, k obývání v zemi Judské, 6 Muže i ženy, též dítky a dcery královské, i všelikou duši, kterýchž Nebuzardan, hejtman nad žoldněři, s Godoliášem synem Achikamovým, syna Safanova, zanechal, i s Jeremiášem prorokem a Báruchem synem Neriášovým, 7 A šli do země Egyptské, (nebo neuposlechli hlasu Hospodinova), a přišli až do Tachpanches. 8 Stalo se pak slovo Hospodinovo k Jeremiášovi

v Tachpanches, řkoucí: **9** Naber do ruky své kamení velikého, a schovej je v hlině v cihelně, kteráž jest u brány domu Faraonova v Tachpanches, před očima mužů Judských. **10** A rci jim: Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Aj, já pošli, a vezmu Nabuchodonozora krále babylonského, služebníka svého, a postavím stolici jeho na tomto kamení, kteráž jsem schoval, i rozbije majestát svůj na něm. **11** Nebo přitáhne a popléní zemi Egyptskou: Kteráž k smrti, k smrti, a kteráž k zajetí, do zajetí, a kteráž pod meč, **12** A zanítím oheň v domích bohů Egyptských, aby je popálil, a zajal je. A přioděje se zemí Egyptskou, tak jako se odívá pastýř rouchem svým, a vyjde odtud s pokojem, **13** Když poláme sochy Betsemes, kteráž jest v zemi Egyptské, a domy bohů Egyptských popálí ohněm.

44 Slovo, kteráž se stalo k Jeremiášovi proti všechném Judským bydlícím v zemi Egyptské, kteráž bydlili v Magdol a v Tachpanches, a v Nof, a v zemi Patros, řkoucí: **2** Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Vy jste viděli všecko to zlé, kteráž jsem uvedl na Jeruzalém a na všecka města Judská, že aj, pustá jsou podnes, tak že v nich není žádného obyvatele, **3** Pro nešlechetnost jejich, kterouž páchali, aby jen popouzeli mne, chodíce kaditi a sloužit bohům cizím, jichž neznali sami, vy, ani otcové vaši, **4** Ještě posílal jsem k vám všecky služebníky své proroky, ráno přivstávaje, a to ustavičně, říkaje: Nečiňte medle této věci ohavné, kteráž nenávidím. **5** Ale neuposlechl, aniž naklonili ucha svého, aby se navrátili od nešlechetnosti své, a aby nekadili bohům cizím. **6** Protož vylita jest prchlivost má i hněv můj, a rozpálil se v městech Judských i po ulicích Jeruzalémských, tak že obrácena jsou v poušť a v pustinu, jakž viděti v dnešní den. **7** Nyní pak takto praví Hospodin Bůh zástupů, Bůh Izraelský: Proč vy činíte zlé převeliké proti dušem svým, abyste vyplnili z sebe muže i ženu, dítě i prší požívajícího z prostředu Judy, abyste nepozůstavili sobě ostatků, **8** Popouzejice mne dílem ruku svých, kadíce bohům cizím v zemi Egyptské, do níž jste vešli, abyste tam byli pohostinu, abyste vyplnili sebe, a byli k zlořečení a za útržku u všech národů země? **9** Zdali jste zapomenuli na nešlechetnosti otců svých, a na nešlechetnosti kráľů Judských, a na nešlechetnosti manželek jejich, a na nešlechetnosti své, i na nešlechetnosti manželek svých, kteráž páchali v zemi Judské a po ulicích Jeruzalémských? **10** Nekořili se až do tohoto dne, aniž se báli, aniž chodili v zákoně méém a v ustanoveních mých, kteráž předkládám vám jako i otcům vašim. **11** Protož takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Aj, já obracím tvář svou proti vám k zlému, totiž abych vyplnil všecky Judské. **12** Zhubím zajisté ostatek Judských, kteráž svévolně vešli do země Egyptské, aby tam byli pohostinu, tak že zhynou docela všickni v zemi Egyptské. Padnou od meče, hladem docela zhynou, od nejmenšího až do největšího, mečem a hladem pomrou; nadto budou k proklínání a k užasnutí, a k zlořečení a za útržku. **13** Nebo navštívím ty, kteráž bydlí v zemi Egyptské, jako jsem navštívil Jeruzalém mečem, hladem a morem, **14** Tak že nebude, kdo by ušel, neb pozůstal z ostatků Judských, kteráž přišli do země Egyptské, aby tam byli pohostinu, aby se zase navrátili mohli do země Judské. Čímž se však trošťují, že se zase navrátí, aby přebývali tam, ale nenavrátit' se, než ti,

kteríž sami ujdou. **15** Tedy odpověděli Jeremiášovi všickni ti muži, věděvše, že kadívaly manželky jejich bohům cizím, ty všecky ženy, jichž stál velký zástup, i všecken lid přebyvající v zemi Egyptské v Patros, řkouce: **16** V té věci, o kteráž jsi nám mluvil ve jménu Hospodinovu, neuposlechneme tebe. **17** Ale dosti činiti chceme každému slovu, kteráž by pošlo z úst našich, kadíce tvoru nebeskému, a obětujíce jemu oběti mokré, jakž jsme činivali my i otcové naši, králové naši i knížata naše po městech Judských a po ulicích Jeruzalémských; nebo nasyceni jsme bývali chlebem, a bývali jsme veseli, zlého pak neokoušeli jsme. **18** Ale jakž jsme přestali kaditi tvoru nebeskému, a obětovati jemu oběti mokré, nedostatek trpíme ve všem, a mečem i hladem hyneme. **19** Že pak kadíme tvoru nebeskému, a obětujeme jemu oběti mokré, zdaliž bez znamenitých mužů našich pečeme jemu koláče, službu jemu konajíce, a obětujíce jemu oběti mokré? **20** Tedy řekl Jeremiáš všemu lidu, mužům i ženám a všemu lidu, kteráž jemu to odpověděli, řka: **21** Zdaliž na kadidlo, jímž jste kadívali po městech Judských a po ulicích Jeruzalémských vy i otcové vaši, králové vaši i knížata vaše i lid země, neropomenu se Hospodin, a zdaž jím to nepohnulo, **22** Tak že nemohl Hospodin více snášeti nešlechetnosti předsevzetí vašich a ohavností, kteráž jste činili? Pročež obrácena jest země vaše v poušť a v pustinu a v zlořečenství, tak že není v ní žádného obyvatele, jakž dnešní den jest. **23** Proto že jste kadívali, a že jste hřešili proti Hospodinu, a neposlouchali jste hlasu Hospodinova, a tak v zákoně jeho a v ustanoveních jeho ani v svědecích jeho nechodili jste, protož potkalo vás zlé toto, jakž viděti dnešní den. **24** Nadto řekl Jeremiáš všemu tomu lidu i všechném tém ženám: Slyšte slovo Hospodinovo všickni Judští, kteráž jste v zemi Egyptské: **25** Takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský, řka: Vy i ženy vaše ústy svými jste mluvili, a rukami doplnili, říkajíce: Konečně budeme plnit sliby své, kteráž jsme slíbili, kadíce tvoru nebeskému, a obětujíce jemu oběti mokré, a tak vší snažností vyplňujete sliby vaše, a všelijak slibům vašim dosti činíte. **26** Protož slyše slovo Hospodinovo všickni Judští, kteráž bydlíte v zemi Egyptské: Aj, já přisahám skrze jméno své veliké, praví Hospodin, že nebude více vzyváno jméno mé ústy žádného muže Judského po vší zemi Egyptské, kterýž by řekl: Živ' jest Panovník Hospodin. **27** Aj, já bdíti budu nad nimi k zlému a ne k dobrému, i budou plněni všickni muži Judští, kteráž jsou v zemi Egyptské, mečem a hladem, dokudž by docela nezhrnuli. **28** Kteráž pak ujdou meče, navráti se z země Egyptské do země Judské, lidu malý počet. I zvédít' všickni ostatkové Judští, kteráž přišli do země Egyptské, aby tam byli pohostinu, čí slovo ostojí, mé-li čili jejich. **29** A toto mějte za znamení, dí Hospodin, že já trestati budu vás v místě tomto, abyste věděli, že jistotně ostojí slova má proti vám k zlému. **30** Takto praví Hospodin: Aj, já vydám Faraona Chofra krále Egyptského v ruku nepřátele jeho a v ruku hledajících bezživotí jeho, jako jsem vydal Sedechiáše krále Judského v ruku Nabuchodonozora krále Babylonského, nepřítele jeho, a hledajícího bezživotí jeho.

45 Slovo, kteráž promluvil Jeremiáš prorok k Báruchovi synu Neriášovu, když spisoval slova tato do knihy z úst

Jeremiášových, letá čtvrtého Joakima syna Jozíášova, krále Judského, řka: 2 Tako praví Hospodin Bůh Izraelský o tobě, ó Báruchu. 3 Reklis: Jižě m běda, nebo přiční Hospodin zámutku k bolesti mé. Ustávám v úpění svém, a odpočinut nenalézám. 4 Tako rci jemu: Tako praví Hospodin: Aj, což jsem vystavěl, já bořím, a což jsem vštípil, já plním, totiž všecku zemi tuto. 5 A ty bys hledal sobě velikých věcí? Nehledej. Nebo aj, já uvedu bídou na všeliké tělo, díl Hospodin, ale dám tobě život tvůj místo kořisti na všech místech, kamž půdeš.

46 Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi proroku proti národům těmto: 2 O Egyptských. Proti vojsku Faraona Néchy krále Egyptského, (jenž bylo při řece Eufrates u Charkemis, kteréž zbil Nabuchodonozor král Babylonský), letá čtvrtého Joakima syna Jozíášova, krále Judského: 3 Připravtež štit a pavézu, a jděte k boji. 4 Zapráhejte koně, a vseudejte jezdci, postavte se s lebkami, vytírejte kopí, zobláčeje se v pancíře. 5 Proč vidím tyto zděšené, zpět obrácené, a nejsilnější jejich potřené, anobrž prudce utíkající, tak že se ani neohlédnou? Strach jest vůkol, díl Hospodin, 6 Aby neutekl čerstvý, a neušel silný, aby na půlnoci o břeh řeky Eufrates zavadili a padli. 7 Kdo se to valí jako potok, jako řeky, jejichž vody sebou zmítají? 8 Egypt jako potok se valí a jako řeky, když se vody hýbají, tak pravě: Potáhnu, přikryji zemi, zkazím město i přebývající v něm. 9 Křepčetež, ó koni, a běžte s hřmotem, ó vozové; necht vytáhnou i silní, Mouřeníové a Putší, kteréž užívají pavézy, i Ludimští, kteréž užívají a natahují lučiště. 10 A však ten den Panovníka Hospodina zástupů bude den pomsty, aby uvedl pomstu na nepřáty své, kteréžto zžíře meč a nasýti se, anobrž opojí se krví jejich; nebo obět Panovníka Hospodina zástupů bude v zemi půlnocní u řeky Eufrates. 11 Vyprav se do Galád, a nabeř masti, panno dcero Egyptská, nadarmo však užíváš mnohého lékařství, nebo ty zhojená být nemůžeš. 12 Slyšít národotvóře zlehčení tvém, a naříkání tvého plná jest země, proto že silný na silném se ustrikuje, tak že spolu zaroveň padají. 13 Slovo, kteréž mluvil Hospodin k Jeremiášovi proroku o přitažení Nabuchodonozora krále Babylonského, aby zkazil zemi Egyptskou. 14 Oznamte v Egyptě, a ohlaste v Magdol, rozhlaste také v Nof, i v Tachpanches rcete: Postůj a příprav se, ale však zžíře meč všecko, což vůkol tebe jest. 15 Proč poražen jest každý z nejsilnějších tvých? Nemůže ostáti, proto že Hospodin pudi jej. 16 Mnohot' bude těch, kteréž klesnou a padnou jeden na druhého, a řeknou: Vstaň, a navrat'me se k lidu svému, a do země, v níž jsme se zrodili, před mečem toho zhoubce. 17 Budou křičeti tam: Faraona krále Egyptského není než sám chřest, již prominul volný jeho čas. 18 Žít' jsem já, (dí král ten, jehož jméno Hospodin zástupů), že jakž jest Tábor mezi horami, a jako Karmel při moři, tak toto přijde. 19 Připraví sobě to, co bys s sebou vystěhovat měla, ó ty, kteréž jsi usadila se, dcero Egyptská; neboť Nof v poušť obrácen a vypálen bude, tak že nebude tam žádného obyvatelce. 20 Velmi pěkná jalovice jest Egypt, ale zabít její od půlnoci jistotně přijde. 21 Ato i nájemníci jeho u prostřed něho jsou jako telata vytýlá, ale takéť i ti obrátíce se, utekou. Neostojí, když den bídou jejich přijde na ně, v čas navštívění jejich. 22 Hlas jeho

jako hadí siptě bude, když s vojskem přitáhnou, a s sekerymi přijdou na něj jako ti, kteríž sekají dříví. 23 Posekají les jeho, díl Hospodin, ačkoli mu konce není; více jest jich než kobylek, aniž mají počtu. 24 Zahabaněta' bude dcera Egyptská, vydána bude v ruku lidu půlnocního. 25 Praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Aj, já navštívím lidné město No, též Faraona i Egypt s bohy jeho a krály jeho, Faraona, pravím, a ty, kteréž v něm doufají. 26 A vydám je v ruku těch, kteréž hledají bezživotí jejich, totiž v ruku Nabuchodonozora krále Babylonského, a v ruku služebníků jeho; potom však bydleno bude v něm, jako za dnů starodávních, díl Hospodin. 27 Ale ty neboj se, služebníče můj Jákobe, aniž se strachuj, ó Izraeli; nebo aj, já vysvobodím tě zdaleka, i símě tvé z země zajetí jejich. I navráti se Jákob, aby odpočíval a pokoj měl, a aby nebylo žádného, kdo by předěsil. 28 Ty, pravím, neboj se, služebníče můj Jákobe, díl Hospodin; neboť jsem s tebou. Učiním zajisté konec všechném národům, mezi kteréž tě zaženu, tobě pak neučiním konce, ale budu tě trestati v soudu, ačkoli tě naprosto bez trestání nenechám.

47 Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi proroku proti Filistinským, prvé než dobyl Farao Gázy. 2 Tako praví Hospodin: Aj, vody vystupují od půlnoci, a obrátí se v potok rozvodnílý, tak že zatopí zemi, i cožkoli jest na ní, město i ty, kteréž bydlí v něm; pročež křičeti budou lidé, a kviliti všeliký obyvatel té země; 3 Pro zvuk dusání kopyt silných jeho, pro hřmot vozů jeho, a hrčení kol jeho, neohlédnou se otcové na syny, majíce opuštěné ruce; 4 Pro ten den, kteréž přijiti má, aby pohubil všecky Filistinské, aby zahladil Týr a Sidon, i všelikou pozůstávající pomoc, když hubiti bude Hospodin Filistinské, ostatek krajinu Kaftor. 5 Přijde lysina na Gázu, vypléněn bude Aškalon i ostatek údolí jejich. Dokudž se rezati budeš? 6 Ach, meči Hospodinův, dokudž se nespokojíš! Navrat' se do pošvy své, utiš se, a zastav se. 7 I jakž by se spokojil? Však Hospodin přikázal jemu. Proti Aškalon a proti břehu mořskému, tam postavil jej.

48 Proti Moábovi. Tako praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Běda městu Nébo, neboť popléněno bude; zahanbeno a vzato bude Kariataim, zahanbeno bude Misgab a děsiti se bude. 2 Nebudet' míti více žádné pochvaly Moáb z Ezebon, obmýšlej proti němu zlé: Podte, a vyhlaďme je z národu. I ty, ó Madmen, vypléněno budeš, půjde za tebou meč. 3 Hlas žalostrý z Choronaim: Ó poplénění a potření veliké. 4 Potrín bude Moáb, slyšán bude křik maličkých jeho. 5 Proto že na cestě Luchitské ustavičný bude pláč, a že kudyž se chodí k Choronaim, nepřátele křik hrozný slyšeti budou: 6 Utecte, vysvobodíte život svůj, a budete jako vrés na poušti. 7 Nebo proto, že doufáš v statku svém a v pokladích svých, také ty jat budeš; i půjde Chámos do zajetí, kněží jeho, též i knížata jeho. 8 Přítahne zajisté zhoubce na každé město, aniž ho které město znikne; zahyne i údolí, a zahlazena bude rovina, jakž praví Hospodin. 9 Dejte brky Moábovi, at' rychle uletí; nebo města jeho v poušť obrácena budou, tak že nebude žádného obyvatelce v nich. 10 Zlořečený ten, kdož zdržuje meč svůj od krve. 11 Mělt' jest pokoj Moáb od dětinství svého, a usadil se na kvasnicích

svých, aniž býval přelíván z nádoby do nádoby, totíž do zajetí nechodíval; pročež zůstala v něm chuť jeho, a vůně jeho není proměněna. **12** Protož aj, dnové jdou, dí Hospodin, že pošl na něj ty, kteříž vpady čímí, a zajmou jej, sudy pak jeho vyprázdní, a nádoby jeho roztrží. **13** I zahanben bude Moáb od Chámos, jako zahanbeni jsou dům Izraelský od Bethel naděje své. **14** Kterakž říkáte: Silní jsme a muži stateční k boji? **15** Pohuben bude Moáb a z měst svých vyjde, a nejvýbornější mládenci jeho půjdou k zabítí, dí král, jehož jméno Hospodin zástupů. **16** Blízkot' jest bída Moábova, aby přišla, a trápení jeho pospíchá velice. **17** Litujte ho všickni okolní jeho, a všickni, kteříž víte o jménu jeho, rcete: Jak polámána jest hůl nejpevnější, prut nejzadobnější? **18** Sejdi z slávy své, a sed' v zíni, ó ty, kteráž se usadila, dcero Dibonská; nebot zhoubce Moábův přitáhne proti tobě, zkazí ohrady tvé. **19** Postav se na cestě, a ohledni se pilně, obyvatelkyně Aroer; vyptej se toho, kdož utíká, a té, kteráž uchází, rci: Co se děje? **20** Stydí se Moáb, že jest potír. Kvělte a křičte, oznamte u Arnon, že hubí Moába. **21** Nebo soud přišel na zemi té roviny, na Holon a na Jasa a na Mefat, **22** I na Dibon a Nébo, a na Betdiblataim, **23** I na Kariataim a na Betgaml, a na Betmeon, **24** A na Kariot, a na Bozru i na všecka města země Moábské, daleká i blízká. **25** Odtát bude roh Moábův, a rámě jeho zlámáno bude, dí Hospodin. **26** Opojte jej, poněvadž se proti Hospodinu zpínal, až by se válel Moáb v vývratku svém, a byl za smích i on také. **27** Nebo zdali v posměchu nebyl u tebe Izrael? Zdali mezi zloději zastižen jest, že jakž jen promluvíš o něm, poskakuješ? **28** Zanechte měst, a přebývejte v skále, ó obyvatelé Moábští, a budte podobní holubici hnizdící se daleko v rozsedlinách. **29** Slýchal' jsme o pýše Moábově, že velmi pyšný jest, o vysokomyslnosti jeho a pýše jeho, i o nadutosti jeho, a povyšování se srdce jeho. **30** Znám't já, dí Hospodin, vzteklost jeho, ale špatná' jest ona k tomu; lží jeho nedovedout' toho. **31** Protož nad Moábskými kvlíím, a nade vším Moábem kříčím, pro obyvatela Kircheres úpí srdce. **32** Více než plakáno bylo Jizerských, plači tebe, ó vinný kmene Sibma. Rozvodové tvoji dostanou' se za moře, až k moři Jizerskému dosáhnou; na letní ovoce tvá a na vinobraní tvé zhoubce připadne. **33** I přestane veselé a plésání nad polem úrodným v zemi Moábské, a vínu z presu přítrž učiním; nebudou ho tlačívat s prokřikováním. Prokřikování nebude prokřikováním. **34** Více křičeti budou než Ezebonští, až do Eleale, až do Jasa vydávati budou hlas svůj, od Ségor až do Choronaím jako jalovice tříletá; nebo také i vody Nimrim vymizejí. **35** A tak učiním, dí Hospodin, přítrž Moábovi, obětujícímu na výsosti a kadícímu bohům jeho. **36** Protož srdce mé nad Moábem jako pištalky zníti bude, srdce mé i nad obyvateli Kircheres jako pištalky zníti bude, proto že i zboží nashromážděná se v nic obrati. **37** Nebo na každé hlavě bude lysina, a každá brada oholena, na všech rukou rezání, a na bedrách žíně. **38** Na všech střechách Moábových i po ulicích jeho všudy jen kvílení; nebo rozrazím Moáb jako nádobu neužítečnou, dí Hospodin. **39** Kvílití budou: Jakt' jest potír, jak se obrátil zpět Moáb s hanbou! A jest Moáb v posměchu a k předěšení všechném, kteříž jsou vůkol něho. **40** Nebo takto praví Hospodin: Aj, jako orlice přiletí a roztráhne křídla svá na Moábu. **41** Vzato bude Kariot, i pevnosti pobrány budou, a bude srdce

silných Moáských v ten den podobné srdci ženy svírající se. **42** I vyhlazen bude Moáb z lidu, proto že se proti Hospodinu zpínal. **43** Strach a jáma a osídlo nad tebou, ó obyvateli Moábský, praví Hospodin. **44** Kdo uteče před strachem, vpadne do jámy, a kdo vyleze z jámy, osídlem lapen bude; nebo uvedu na něj, totíž na Moába, rok navštívení jejich, dí Hospodin. **45** Stávalit' jsou v stínu Ezebon ti, kteříž utíkávali před násilím, ale oheň vyjde z Ezebon, a plamen z prostřed Seon, a zžíře kout Moábův a vrch hlavy těch, kteříž jen bouří. **46** Běda tobě, Moábe, zahyneš lid Chámosův; nebo pobrání budou synové tvoji do zajetí, i dcery tvé do zajetí. **47** A však zase přivedu zajaté Moábské v posledních dnech, dí Hospodin. Až potud soud o Moábovi.

49 Proti Ammonitským. Tako praví Hospodin: Což nemá žádných synů Izrael? Což dědice žádného nemá? Proč dědičně opanoval král jejich Gádu, a lid jeho v městech tohoto bydlí? **2** Protož aj, dnové jdou, dí Hospodin, že způsobím, aby slyšáno bylo proti Rabba Ammonitských troubení válečné, a aby bylo obráceno v hromadu rumu, a jiná města jeho ohněm vypálena. I opanuje Izrael ty, kteříž jej byli opanovali, praví Hospodin. **3** Kvěl Ezebon, když popléněno bude Hai, křičte, ó dcery Rabba, přepaše se žiněmi, pláče, a běžte přes ploty; nebo král váš do zajetí půjde, kněží jeho i knížata jeho spolu. **4** Což se chlubíš údolími, když oplývá údolí tvé, ó dcero zpurná, kteráž doufáš v pokladech svých, říkají: Kdo by táhl na mne? **5** Aj, já uvedu na tebe strach, praví Panovník Hospodin zástupů, ze všeho vůkol tvého, jímž rozehnáni budete všickni, a nebude žádného, kdo by shromáždil toulající se. **6** A však potom zase přivedu zajaté Ammonitské, dí Hospodin. **7** Proti Idumejským. Tako praví Hospodin zástupů: Což není více moudrosti v Teman? Zahynula rada od rozumných? Zmařena moudrost jejich? **8** Utíkejte, obraťte se, a hluboko se schovejte, obyvatelé Dedan; nebo bídou uvedu na Ezau v čas navštívení jeho. **9** Kdyby ti, kteříž zbrájí víno, příšli na tebe, zdaž by nepozůstavili paberků? Pakli zloději v noci, zdaž by škodili více nad potřebu svou? **10** Ale já obnažím Ezau, zodkrývám skryše jeho, tak že se nebude mocí ukryti. Pohubenot' bude símě jeho i bratří jeho i sousedě jeho, tak že nebude naprosto, kdo by řekl: **11** Zanech sirotků svých, já živiti je budu, a vdov svých mně se dověřte. **12** Tako zajisté praví Hospodin: Aj, ti, kteříž nemají žádného práva pít kalichu tohoto, předce pij, ty pak sám abys toho naprosto prázen byl! Nebudeš prázen, ale jistotně pít budeš. **13** Nebo skrze sebe přisahám, dí Hospodin, že pustinou, útržkou, pouští a prokletím bude Bozra, a všecka města jeho budou pouští věčnou. **14** Pověst slyšel jsem od Hospodina, že posel k národům poslán jest: Shromažďte se, a táhněte proti němu; nuže, vstáňte k boji. **15** Nebo aj, způsobím to, abys byl za nejšpatnějšího mezi národy, v nevážnosti mezi lidmi. **16** To, že jsi hrozný, zklamá tě, i pýcha srdce tvého, ó ty, kterýž bydlíš v rozsedlinách skalních, kterýž se drží vysokých pahrbků. Bys pak vysoko udělal hnizdo své jako orlice, i odtud tě strhnou, dí Hospodin. **17** I bude země Idumejská pustinou. Každý, kdož půjde skrze ni, užasne se, a diviti se bude nade všemi ranami jejimi; **18** Jako podvrácení Sodomy a Gomory a sousedů jejich, praví Hospodin. Neosadí se tam žádný, aniž

bydli bude v ní syn člověka. **19** Aj, jako lev vystupuje i více než zdutí Jordána proti příbytku Nejsilnějšího, a však v okamžení zaženou jej z této země, a toho, který jest vyvolený, ustanovím nad ní. Nebo kdo jest mně rovný? A kdo mi složí rok? A kdo jest ten pastýř, který by se postavil proti mně? **20** Protož slyše radu Hlásidla, kterouž zavřel o Idumejských, a to, což myslil proti obyvatelům Temanským: Zajisté že' je vyvlekou nejmenší tohoto stáda, zajisté že je poplení i příbytky jejich. **21** Od hřmotu pádu jejich trásti se bude ta země, hlas a křik jejich slyšán bude u moře Rudého. **22** Aj, jako orlice přitáhne a přiletí, a roztáhne křídla svá na Bozru, i bude srdce silných Idumejských v ten den podobné srdeč ženy svírající se. **23** Proti Damašku. Zastydí se Emat i Arfad, nebo novinu zlou uslyší, a užasnu se, tak že se i moře zkormoutí, anž se bude moci upokojiti. **24** Oslábně Damašek, obrát se k utíkání, a hrůza podejmě jej, svíráni a bolesti zachvátí jej jako rodičku. **25** Ale řkou: Jakž by nemělo ostáti město slovoutné, město radosti mé? **26** Protož padnou mládenci jeho na ulicích jeho, a všickni muži bojovní vypléněni budou v ten den, dí Hlásidlu zástupů. **27** A zanítim oheň ve zdi Damašské, kterýž do konce zkazí paláce Benadadovy. **28** Proti Cedar a království Azor, kterýž pohubit má Nabuchodonozor král Babylonský. Takož praví Hlásidlo: Vstařte, táhněte proti Cedar, a vylepte národy východní. **29** Stany jejich i stáda jejich vezmou, kortýny jejich se vším nádobím jejich, i velbloudy jejich pobrou obě, a volati budou na ně: Strach jest vůkol. **30** Utecte, rozprchňete se rychle, skrejte se hluboce, obyvatelé Azor, dí Hlásidlu, neboť Nabuchodonozor král Babylonský složil proti vám radu, a vymyslí proti vám chytrost. **31** Vstařte, táhněte proti národu upokojenému, kterýž sedí bezpečně, praví Hlásidlo. Nemá ani vrat ani závory, a samotní bydlejí. **32** Budou zajisté velbloudi jejich v loupež, a množství dobytku jejich v kořist, a rozptýlim na všeliký výtr ty, kterýž i v nejzadnějších koutech bydlej, a ze všech stran uvedu bídu na ně, dí Hlásidlu. **33** I bude Azor příbytkem draků, pustinou až na věky; neosadí se tam žádný, aniž bude bydleti v něm syn člověka. **34** Slovo Hlásidla, kterýž se stal k Jeremiášovi proroku proti Elamským, na počátku kralování Sedechiáše krále Judského, říkoucí: **35** Takož praví Hlásidlo zástupů: Aj, já polámi lučiště Elamských, největší sílu jejich. **36** Uvedu zajisté na Elamské čtyři větry ode čtyř stran světa, a rozptýlim je na všecky ty větry, tak že nebude národu, do něhož by se nedostal někdo z vyhnanych Elamských. **37** A předěsim Elamské před neprátele jejich a před těmi, kterýž hledají bezživotí jejich. Uvedu, pravím, na ně zlé, prchlivosť hněvu svého, dí Hlásidlu, a budu posílati za nimi meč, dokudž jim konce neučiním. **38** I postavím stolici svou mezi Elamskými, a vypléním odtud krále i knížata, praví Hlásidlo. **39** A však stane se v posledních dnech, že zase přivedu zajaté Elamské, dí Hlásidlu.

50 Slovo, kterýž mluvil Hlásidlo proti Babylonu a proti zemi Kaldejské skrze Jeremiáše proroka: **2** Oznamujte mezi národy a rozhlášujte, zdvihněte korouhev, rozhlášujte, netajte, řcete: Vzat bude Babylon, zahanben bude Bél, potřín bude Merodach, zahanbeny budou modly jeho, potřín budou ukydán

bohové jeho. **3** Nebo přitáhne na něj národ od půlnoci, kterýž obrátí zemi jeho v pustinu, tak že nebude obyvatele v ní. Od člověka až do hovoda vystěhuje se, odepjde. **4** V těch dnech a toho času, dí Hlásidlu, přijdou synové Izraelští, oni i synové Judští spolu; plačice, ochotně půjdou, a Hlásidlo Boha svého hledati budou. **5** Na cestu k Sionu ptáti se budou, a obráťce se tam, řeknou: Podte a připojte se k Hlásidlu smlouvou věčnou, nepřicházející v zapomenutí. **6** Ovce hynoucí jsou lid můj, pastýři jejich působí to, aby bloudily, a po horách se toulaly, s hůry na pahrbek chodily, zapomenuvše na příbytky své. **7** Všickni, kteříž je nalézájí, zázírají je, a nepřátele jejich říkají: Nebudeme nic vinni, protože hřeší proti Hlásidlu. Příbytek spravedlnosti a otců jejich naděje jest Hlásidlo. **8** Vystěhuje se z prostředu Babylona, a z země Kaldejské vyjděte, a budete jako kozlové před stádem. **9** Nebo aj, já vzbudím a přivedu na Babylon shromáždění národů velikých z země půlnocní, kteřížto šíkují se proti němu, i bude dobyt odtud. Kterýchžto střely jsou jako silného, jenž sirobu uvodí; žádnat' se nenavrátí na prázdro. **10** I bude země Kaldejských v loupež; všickni, kteříž ji loupeti budou, nasýtise, dí Hlásidlu. **11** Protože se veselíte, protože plésete, ó dráci dědictví mého, protože jste zvějněli jako jalovice vytýlá, a provyskujete jako rekove, **12** Zahanbena bude matka vaše velice, a zapýří se rodička vaše: Aj, nejzadnější z národů, poušť, země vyprahlá a pustina. **13** Pro prchlivosť Hlásidlu nebude v ní bydleno, ale velmi spustne všecko. Každý, kdož půjde mimo Babylon, užasne se, a diviti se bude nade všemi ranami jeho. **14** Síkujte se proti Babylonu vůkol všickni, kteříž natahujete lučiště, střílejte proti němu, nelitujte střely; nebo hřeší proti Hlásidlu. **15** Křičte proti němu vůkol: Poddal se, padli základové jeho, poboreny jsou zdi jeho. Nebo pomsta Hlásidlu jest, uvedte pomstu na něj; jakž činíval, učiníte jemu. **16** Vypleňte rozsevače z Babylonu, i držíčího srp v čas žně; před mečem hubicím každý nechť se k lidu svému obrátí, a každý do země své nechť uteče. **17** Hovádko zahaněné jest Izrael, kterýž lvové splašili. Nejprve zříral je král Assyrský, tento pak poslednější, Nabuchodonozor král Babylonský, kosti jeho potřel. **18** Protož toto praví Hlásidlo zástupů, Bůh Izraelský: Aj, já navštívím krále Babylonského i zemi jeho, jako jsem navštívil krále Assyrského. **19** A přivedu zase Izraele do příbytku jeho, aby se pásli na Karmeli a Bázan, a na hoře Efraim, a v Galád aby se sytila duše jeho. **20** V těch dnech a toho času, dí Hlásidlu, byla-li by vyhledávána nepravost Izraelská, nebude žádné, a hřichové Judovi, však nebudou nalezeni; nebo odpustím těm, kteříž pozůstavím. **21** Proti té zemi zpurných táhni, a proti obyvatelům pomsty; zhub je a zahlad' jako proklaté i utíkající, dí Hlásidlu. Učiniž, pravím, všecko, jakž přikazuji tobě, **22** At' jest hluk boje v té zemi a potření veliké. **23** Jakž by posekáno a polámáno být mohlo kladivo vší země? Jak by k užasnutí Babylon být mohl mezi národy? **24** Polékl jsem na té, o Babylone, pročež vzat budeš, než zvíš. Nalezen, ano i polapen budeš, protože jsi směl potýkat se s Hlásidlem. **25** Otevřel Hlásidlo poklad svůj, a vynesl nástroje hněvu svého; nebo dílo toto jest Panovníka Hlásidla zástupů v zemi Kaldejské. **26** Přitáhnete na ni od konce země, zotvírejte obilnice její, šlapejte po ní jako po stozích, a zahladte ji jako proklatou, tak aby

z ní ničeho nepozůstalo. **27** Zbíte mečem všecky volky její, nechť stoupí k zabítí; běda jim, když přijde den jejich, čas navštívení jejich. **28** Hlas utíkajících a ucházejících z země babylonské, aby oznamili na Sionu pomstu Hospodina Boha našeho, pomštění chrámu jeho. **29** Shromaždte proti babylonu nejudatnější, všickni natahující lučiště, položte se proti němu vůkol, at' nelze jemu ujít. Odplatte jemu podlé skutků jeho, všecko, jakž dělával, učiňte jemu; nebo proti Hospodinu pýchal, proti Svatému Izraelskému. **30** Protož padnou mládenci jeho na ulicích jeho, a všickni muži bojovní jeho vypléněni budou v ten den, díl Hospodin. **31** Aj, já jsem proti tobě, ó pýcho, praví Panovník Hospodin zástupů; nebot' přišel den tvůj, čas, abych tě navštívil. **32** Poklesne se zajisté ten pyšný a padne, a nebude žádného, kdo by jej zdvihl; a zanítim oheň v městech jeho, kterýžto zříje všecka vůkol jeho. **33** Tako praví Hospodin zástupů: Utištěni jsou synové Izraelští, i s syny Judskými, a všickni, kterýž je zjimali, drží je, nechť propustí jich. **34** Ale vykupitel jejich silný, jehož jméno jest Hospodin zástupů, jistotně povede při jejich, aby pokoj způsobil této zemi, a pohnul obyvateli Babylonskými. **35** Meč na Kaldejské, díl Hospodin, a na obyvatele Babylonské, i na knížata jeho i na mudrce jeho. **36** Meč na lháře, aby se zbláznil, meč na silné jeho, aby potřínil byli. **37** Meč na koně jeho a na vozy jeho, i na všecku tu směsici, kterýž jest u prostřed něho, aby byli jako ženy; meč na poklady jeho, aby rozchvátáni byli. **38** Sucho na vody jeho, aby vyschlly; nebo země plná jest rytin, a při modlách bláznívají. **39** Protož bydliště budou tam šelmy s hroznými potvorami, bydliště budou v ní i mladé sovy; a nebude tam bydleno na věky, ani přebýváno od národu až do pronárodu. **40** Podobná bude k podvrácení hroznému Sodomu a Gomory i sousedů jejich, díl Hospodin; neosadí se tam žádný, aniž bydliště bude v ní syn člověka. **41** Aj, lid přitáhne od půlnoci, a národ veliký, i králové znamení, vzbuzeni jsouce od stran země. **42** Lučiště a kopí pochyť, ukrutní budou, a neslituj se; hlas jejich jako moře zvučetí bude, a na koních pojedou, sšikovan jako muž udatný k boji proti tobě, ó dcero Babylonská. **43** Král Babylonský jakž uslyší pověst o nich, opadnou ruce jeho, úzkost zachvátí jej, bolest jako rodičku. **44** Aj, jako lev vystupuje, více než zdutí Jordána proti přibýtku Nejsilnějšího, a však v okamžení zaženu jej z této země, a toho, kterýž jest vyvolený, ustanovím nad ní. Nebo kdo jest mně rovný? A kdo mi složí rok? A kdo jest ten pastýř, kterýž by se postavil proti mně? **45** Protož slyšte radu Hospodinovu, kterouž zavřel o Babylonu, a to, což myslil proti zemi Kaldejské: Zajistě žet' je vyvlekou nejménší tohoto stáda, zajistě že je popléní i přibýtek jejich. **46** Od zvuku při dobývání Babylona trásti se bude ta země, a křik mezi národy slyšán bude.

51 Tako praví Hospodin: Aj, já vzbudím proti Babylonu a proti těm, kterýž bydlejí u prostřed povstávajících proti mně, vítr hubíci. **2** A pošli na Babylon ty, jenž vějí, kterížto převívati budou jej, a vyprázdní zemi jeho, když budou proti němu vůkol v den bídy. **3** Natahujícímu, kterýž silně natahuje lučiště své, a kráčí v pancíř svém, dím: Neslitovávejte se nad mládenci jeho, zahladte jako prokláte všecko vojsko jeho. **4** At' padnou zbití v zemi Kaldejské, a probodnutí na ulicích jeho. **5** Nebo není

opuštěn Izrael a Juda od Boha svého, od Hospodina zástupů, ačkoli země jejich plná jest provinění proti Svatému Izraelskému. **6** Utecte z prostředku babylona, a zachovějte jeden každý život svůj, abyste nebyli vypléněni v nepravosti jeho. Nebo čas bude pomsty Hospodinovy, sám odplatu dá jemu. **7** Byltě koříkem zlatým Babylon v ruce Hospodinové, opojujícím všecko zemi; víno jeho pili národové, protož se zbláznili národové. **8** Ale v náhle padne Babylon, a potřín bude. Kvělte nad ním, nabeřete masti pro bolesti jeho, snad bude moci zhojen být. **9** Hojili jsme babylon, ale není zhojen, opustme jej, a podmě jeden každý do země své; nebo až k nebi dosahá soud jeho, a vznesen jest až k nejvyšším oblakům. **10** Vyvedl Hospodin při naši; podte, a vypravujme na Sionu dílo Hospodina Boha našeho. **11** Vytřete střely, shledejte, což nejvíce můžete, pavéz, Hospodin vzbudil ducha králu Médských, proto že proti Babylonu usouzení jeho jest, aby jej zkazil; pomsta zajistě jest Hospodinova, pomštění chrámu jeho. **12** Na zdech babylonských zdvihňte korouhev, osadte stráž, postavte strážné, připravte zálohy; nebo i myslil Hospodin, i učiní, což řekl proti obyvatelům Babylonským. **13** O ty, kterýž bydlí při vodách velikých, ó kterýž máš množství pokladů, přišlo skončení tvé, cíl lakomství tvého. **14** Přisáhl' jest Hospodin zástupů skrze samého sebe: Jistotně naplním tě lidmi jako brouky, kterýž by prokřikovali nad tebou radostně: **15** Ten, kterýž učinil zemi mocí svou, kterýž utvrdil okršlek světa moudrostí svou, a opatrností svou roztáhl nebesa. **16** Kterýžto, když vydává hlas, ječí vody na nebi, a kterýž působí to, aby vystupovaly páry od kraje země, blýskání s deštěm přivedí, a vydoví vítr z pokladů svých. **17** Tak zhlepí každý člověk, že nezná toho, že zahanben bývá každý zlatník od rytiny; nebo faleš jest slitina jeho, a není ducha v nich. **18** Marnost jsou a dílo podvodů; v čas, v němž navštívení budou, zahynou. **19** Není' jim podobný díl Jákobův; nebo on jest stvořitelem všeho, a částka dědictví jeho, Hospodin zástupů jest jméno jeho. **20** Ty jsi mým kladivem rozrážejícím, nástroji válečnými, abych rozrážel skrze tebe národy, a kazil skrze tebe království, **21** Abych rozrážel skrze tebe koně s jezdcem jeho, abych rozrážel skrze tebe vůz s tím, kdož jezdí na něm. **22** Abych rozrážel skrze tebe muže i ženu, abych rozrážel skrze tebe starého i dítě, abych rozrážel skrze tebe mládence i pannu, **23** Abych rozrážel skrze tebe pastýře s stádem jeho, abych rozrážel skuze tebe oráče s spřežením jeho, abych rozrážel skuze tebe vývody a knížata. **24** Ale již odpalím Babylonu i všechněm obyvatelům Kaldejským za všecko bezpráví jejich, kterýž činili Sionu před očima vašíma, díl Hospodin. **25** Aj, já jsem proti tobě, ó horo, kterýž hubíš, díl Hospodin, kterýž hubíš všecko zemi; a vztáhna ruku svou na tebe, svalím tě z těch skal, a obrátím tě v horu spálenou. **26** A nevezmou z tebe kamene k úhlu, ani kamene k základům; nebo pustinou věčnou budeš, praví Hospodin. **27** Vyzdvihňte korouhev v zemi, trubte trubou mezi národy, připravte proti němu národy, svolejte proti němu království Ararat, Minni, Ascenez, ustanovte hejtmana proti němu, přivedte koní jako brouků počet nesčitelný. **28** Připravte proti Babylonu národy, krále země Médské, vývody její a všecka knížata její, i všecko zemi panování jejich. **29** I bude se trásti země a bolestiti, když vykonáváno bude usouzení Hospodinovo proti Babylonu,

aby obrátil zemi Babylonskou v pustinu, v níž by se žádný neosazoval. 30 Přestanou silní Babylonští bojovati, seděti budou v ohradách, zhyne síla jejich, budou jako ženy, zapálí přibytky jejich, polámány budou závory jejich. 31 Pošta jedna druhou potká, a posel posla, aby oznámeno bylo králi Babylonskému, že vzato jest město jeho na kraji, 32 A že brodové vzati, i jezera vypálena ohněm, a muži bojovní předěšeni. 33 Nebo takto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský: Dcera Babylonská jest jako humno, jehož nabíjení čas; ještě maličko, a přijde čas žně její. 34 Výjídá mne, potírá mne Nabuchodonozor král Babylonský, vystavuje mne nádobu prázdnou, požírá mne jako drak, naplňuje břich svůj rozkošemi mými, vyhání mne. 35 Násilé, kteréž se mně a mému tělu děje, přijď na Babylon, praví obyvatelkyně Sionská, a krev má na obyvatele země Kaldejské, praví Jeruzalém. 36 Protož takto praví Hospodin: Aj, já vyvedu při tvou, a pomstím tě; nebo vysuším moře jeho, vysuším i vrchoviště jeho. 37 I bude Babylon v hromady, v příbytek draků, u užasnutí a ckání, tak že nebude v něm žádného obyvatele. 38 Jako lvové spolu řváti budou, skučeti budou jako lvíčata. 39 Když se rozpálí, učiní jim hody, a tak je opojím, že zkříknouti a snem věčným zesnouti musejí, tak aby neprocítili, díl Hospodin. 40 Povedu je jako berany k zabítí, jako skopce s kozly. 41 Jakž by dobyt být mohl Sesák? Jakž by vzata být mohla chvála vši země? Jakž by přijiti mohl na spuštění Babylon mezi národy? 42 Vystoupí proti Babylonu moře, množstvím vlnobití jeho přikryt bude. 43 Města jeho budou pustinou, zemí vyprahlou a pustou, zemí, v jejíž městech neosadí se žádný, aniž projde skrbe ně syn člověka. 44 Navštívím také Béle v Babyloně, a vytrhnu, což sehltil, z úst jeho, i nepohnou se k němu více národoně; také i zdi Babylonské padnou. 45 Výjděte z prostředku jeho, lide můj, a vysvobodte jeden každý duši svou od prchlivosti hněvu Hospodinova. 46 A nebudtež choulivostího srdce, aniž se bojte pověsti, kteráž slyšána bude v té zemi, když přijde tohoto roku pověst, a potom druhého roku pověst, i ukrutensví v zemi, a pán na pána. 47 Protož aj, dnové přijdou, že navštívím rytiny Babylonské, a všecka země jeho zahanbena bude, i všickni zbití jeho padhou u prostřed něho. 48 I budou prozpěvovati nad Babylonem nebesa i země, a cožkoli v nich jest, když na něj od půlnoci přitáhnou ti zhoubcové, díl Hospodin. 49 Ano i Babylon padnouti musí, ó zbití Izraelovi, i s Babylonem padnou zbití vši země jeho. 50 Ó kdož jste znikli meče, jděte, nezastavujte se; zpomínejte, daleko jsouce, na Hospodina, a Jeruzalém nechť vstupuje na srdce vaše. 51 Rcte: Stydímet' se, že slýcháme útržku, hanbí se tváre naše, že cizozemci chodí do svatyní domu Hospodinova. 52 Protož aj, dnové přijdou, díl Hospodin, že navštívím rytiny jeho, a po vši zemi jeho stonati bude zraněný. 53 Byť pak vstoupil Babylon na nebe, a byť pak ohradil velmi vysokou pevnost svou, přitáhnou ode mne na něj zhoubcové, praví Hospodin. 54 Zvuk křiku z Babylonu, a potření veliké z země Kaldejské. 55 Nebo Hospodin poplénil Babylon, a vyhladi z něho hřmot veliký, byť pak zvučela vlnobití jejich jako vody mnohé, vydáván byl hluk hlasu jejich, 56 Když přitáhne na něj, na Babylon zhoubce. I budou jati silní jeho, potířno bude lučiště jejich; nebo Bůh silný odplatí, Hospodin vrchovatě odplatí. 57 Opojm knížata jeho i moudré jeho, vývody jeho i znamenitější

jeho i silné jeho, aby zesnuli snem věčným, a neprocítili, díl král, jehož jméno jest Hospodin zástupů. 58 Takto praví Hospodin zástupů: Oboje zed Babylonská velmi široká do gruntu zbořena bude, a brány jeho vysoké ohněm spáleny budou, a tak nadarmo pracovati budou lidé a národové při ohni, až ustanou. 59 Slovo, kteréž přikázal Jeremiáš prorok Saraiášovi synu Neriášovu, synu Maaseiášovu, když se vypravil od Sedechiáše krále Judského do Babylonu, léta čtvrtého kralování jeho, (byl pak Saraiáš kníže Menuchské), 60 Když sepsal Jeremiáš všecko zlé, kteréž přijiti mělo na Babylon, do knihy jedné, všecka ta slova, kteráž jsou psána proti Babylonu. 61 I řekl Jeremiáš Saraiášovi: Když přijde do Babylonu, a uzří jej, tedy čti všecka ta slova. 62 A rci: Ó Hospodine, ty jsi mluvil o místě tomto, že je zkazíš, tak že nebude v něm obyvatele, od člověka až do hovada, ale že hrozně zpuštěno na věky bude. 63 Když pak do konce přečteš knihu tuto, přivaž k ní kámen, a hod' ji do prostředEufrates, 64 A rci: Tak potopen bude Babylon, a nepovstane z toho zlého, kteréž já uvedu na něj, ačkoli ustavati budou. Až potud slova Jeremiášova.

52 V jedenmecíma letech byl Sedechiáš, když počal kralovati, a jedenácté let kraloval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Chamutal, dcera Jeremiášova z Lebna. 2 I činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýma, všecko tak, jakž byl dělal Joakim. 3 Nebo se to dalo pro rozhněvání Hospodinovo proti Jeruzalému a Judovi, až je i zavrhl od tváři své. V tom zprotivil se Sedechiáš králi Babylonskému. 4 Stalo se pak léta devátého kralování jeho, měsíce desátého, v desátý den téhož měsíce, že přitáhl Nabuchodonozor král Babylonský se vším vojskem svým k Jeruzalému, a položili se u něho, a vzdělali proti němu hradbu vůkol. 5 A bylo město obleženo až do jedenáctého léta krále Sedechiáše. 6 V kterémžto, měsíce čtvrtého, devátého dne téhož měsíce, rozmohl se hlad v městě, a neměl chleba lid země. 7 I prolomeny jsou zdi městské, a všickni muži bojovní utekli, a vyšli z města v noci skrze bránu mezi dvěma zdmi, u zahrady královské, (Kaldejští pak leželi okolo města), a ušli cestou pouště. 8 I honilo vojsko Kaldejské krále, a postihli Sedechiáše na rovinách Jerišských, a všecko vojsko jeho rozprchllo se od něho. 9 A tak javše krále, přivedli ho k králi Babylonskému do Ribla v zemi Emat, kdežto učinil o něm soud. 10 I zmordoval král Babylonský syny Sedechiášovy před očima jeho, ano i všecka knížata Judská zmordoval v Ribla. 11 Oči pak Sedechiášovy oslepil, a svázar ho řetězy ocelivými král Babylonský, dal jej dovésti do Babylonu, a dal jej do vězení až do dne smrti jeho. 12 Potom měsíce pátého, desátého dne téhož měsíce, léta devatenáctého kralování Nabuchodonozora krále Babylonského, přitáhl Nebuzardan, hejtman nad žoldněři, kterýž sloužival králi Babylonskému, do Jeruzaléma. 13 A zapálil dům Hospodinův, i dům královský, i všecky domy v Jeruzalémě, a tak všecky domy veliké vypálil ohněm. 14 Všecky také zdi Jeruzalémeské vůkol pohořilo všecko vojsko Kaldejské, kteréž bylo s tím hejtmanem nad žoldněři. 15 Přitom z chaterného lidu, totíž ostatek lidu, kterýž byl zůstal v městě, i poběhlce, kteříž byli ustoupili k králi Babylonskému, a jiný obecný lid zavedl Nebuzardan, hejtman nad žoldněři. 16 Toliko něco chaterného

lidu země zanechal Nebuzardan, hejtman nad žoldnéři, aby byli vinaři a oráči. 17 Nadto sloupy měděné, kteríž byli v domě Hospodinově, i podstavky i moře měděné, kteréž bylo v domě Hospodinově, ztloukli Kaldejští, a odvezli všecku měď z nich do Babylona. 18 Též hrnce, lopaty a nástroje hudebné, a kotlíky a kadidlnice, i všecky nádoby měděné, jimiž sloužili, pobrali. 19 I medenice a nádoby k oharkům, s kotlíky a hrnci, a svícný, a kadidlnice a kořítky, a cožkoli zlatého a stříbrného bylo, pobral hejtman nad žoldnéři; 20 Sloupy dva, moře jedno, a volů dvanáct měděných, kteríž byli pod podstavky, jichž byl naděláván král Šalomoun do domu Hospodinova. Nebylo váhy mědi všech těch nádob. 21 Nebo sloupů těch, osmnácti loket byla výška sloupu jednoho, kterýž okolek měl dvanácti loktů, ztlouští pak čtyř prstů byl dutý. 22 A makovice na něm měděná, a makovice jedné výška pěti loket, a mřežování i jablka zrnatá na té makovici vůkol; všecko bylo měděné. Takovýž byl i sloup druhý s zrnatými jablkami. 23 A bylo jablek zrnatých devadesát a šest po každé straně; všudy jablek zrnatých bylo po stu na mřežování vůkol. 24 Vzal také hejtman nad žoldnéři Saraiáše kněze předního, a Sofoniáše kněze nižšího, a tři strážné prahu. 25 A z města vzal komorníka jednoho, kterýž byl hejtmanem nad muži bojovními, a sedm mužů, jenž bývali při králi, kteríž nalezeni byli v městě, a předního spisovatele vojska, kterýž popisoval vojsko z lidu země, a šedesáte mužů z lidu země, kteríž nalezeni byli v městě. 26 Zjíma tedy je Nebuzardan, hejtman nad žoldnéři, přived je k králi Babylonskému do Ribla. 27 I pobil je král Babylonský, a zmordoval je v Ribla v zemi Emat, a tak zaveden jest Juda z země své. 28 Tent' jest lid, kterýž zavedl Nabuchodonozor léta sedmého, Judských tři tisíce a třímečíma. 29 Léta osmnáctého Nabuchodonozora zavedl z Jeruzaléma duši osm set třídceti a dvě. 30 Léta třímečímeho Nabuchodonozora zavedl Nebuzardan, hejtman nad žoldnéři, Judské, duši sedm set čtyřiceti a pět, všech duší čtyry tisíce a šest set. 31 Stalo se také třídcátého sedmého léta po zajetí Joachima krále Judského, dvanáctého měsíce, dvadecátého pátého dne téhož měsíce, povýšil Eviľmerodach krále Babylonský toho léta, když počal kralovati, Joachim krále Judského, pustiv ho z žaláře. 32 A mluvil s ním dobrovitě, i stolici jeho postavil nad stolicí králů, kteríž s ním byli v Babyloně. 33 Změnil též roucho jeho, kteréž měl v žaláři, a jídal chléb před ním vždycky, po všecky dny života svého. 34 Nebo vyměřený pokrm ustavičně dáván byl jemu od krále Babylonského, a to na každý den, až do dne smrti jeho, po všecky dny života jeho.

Plaè

1 Ach, město tak lidné, jakt' jest samotné zůstalo, a učiněno jako vdova! Nejznamenitější mezi národy, přední mezi krajinami pod plat uvedeno. **2** Ustavičně pláče v noci, a slzy jeho na lících jeho, ze všech milovníků svých nemá žádného potěšitele; všickni přátelé jeho nevěrně se k němu mají, obrátili se mu v nepřátele. **3** Zastěhoval se Juda, proto že byl trápen a u velké porobě, však osadiv se mezi pohany, nenalézá odpočinutí; všickni, kteří jej honí, postihají jej v těsně. **4** Cesty Siona kvílí, že žádný nepřichází k slavnosti. Všecky brány jeho zpustly, kněží jeho vzduchají, panny jeho smutné jsou, on pak sám pln jest hořkosti. **5** Nepřátelé jeho jsou hlavou, odpůrcům jeho štastně se vede; nebo jej Hospodin zarmoutil pro množství přestoupení jeho. Malicí jeho odesí do zajetí před obličejem nepřítele. **6** A tak odňata od dcery Sionské všecka okrasa její. Knížata její jsou podobná jelenům, kteríž nenalézají pastvy, a ucházejí bez moci před tím, kdož je honí. **7** Rozpomínať se dcera Jeruzalémská ve dnech trápení svého a kvílení svého na všecka svá utěšení, kteráž mívala ode dnů starodávních, když padá lid její od ruky nepřítele, nemajíc žádného, kdo by ji retoval. Protivincit se jí dívajíce, posmívají se klesnutí jejímu. **8** Těžce hřešila dcera Jeruzalémská, protož jako nečistá odloučena jest. Všickni, kteříž ji v poctivosti mívali, neváží jí sobě, proto že vidí nahotu její; ona pak vzduchá, obrácena jsuci zpět. **9** Nečistota její na podolcích jejích; nepamatovala na skončení své, protož patrně klesá, nemajíc žádného, kdo by ji potěšil. Popatříž, Hospodine, na trápení mé, nebot' se vyvýšíl nepřítel. **10** Sáhl rukou svou nepřítel na všecky drahé věci její; nebo musí se dívat pohanům, an chodí do svatyně její, o čemž jsi byl přikázel, aby tobě nevcházeli do shromáždění. **11** Všecken lid její vzduchajíce, hledají chleba, vynakládají nejdražší věci své za pokrm k ocerstvení života. Vzezříž, Hospodine, a popatříž, nebot' jsem v nevážnosti. **12** Nic-liž vám do toho, ó všickni, kteříž tudyto jdete? Pohledte a vizte, jest-li bolest podobná bolesti mé, kteráž jest mi učiněna, jak mne zámutkem naplnil Hospodin v den prchlivosti hněvu svého. **13** Seslal s výsostí oheň do kostí mých, kterýž opanoval je; roztáhl sít nohám mým, obrátil mne zpět, obrátil mne v pustinu, celý den nedužívá jsem. **14** Tuze svázáno jest rukou jeho jho přestoupení mých, tuze spletené houžve připadly na hrdlo mé, porazilo sílu mou; vydal mne Pán v ruku nepřítela, nemohut' povstati. **15** Pošlapal Pán všecky mé silné u prostřed mne, svolal proti mně zástupy, aby potřel mládence mé, tlačil Pán presem pannu dcera Judskou. **16** Pro ty' věci já pláči, z očí mých, z očí mých tekou vody, a že jest vzdálen ode mne potěšitel, kterýž by ocerstvil duši mou; synové moji jsou pohubeni, nebo ssilil se nepřítel. **17** Rozprostřírá dcera Sionská ruce své, nemá žádného, kdo by ji potěšil; vzbudilte Hospodin proti Jákobovi všudy vůkol něho nepřátele jeho, mezi nimiž jest dcera Jeruzalémská jako pro nečistotu oddělená. **18** Spravedlivý jest Hospodin, nebot' jsem na odpor činila ústům jeho. Slyšte medle všickni lidé, a vizte bolest mou; panny mé i mládenci moji odebrali se do zajetí. **19** Volala jsem na milovníky své, oni oklamali mne; kněží moji a starci moji v městě pomřeli,

hledajíce pokrmu, aby posilnili života svého. **20** Popatříž, ó Hospodine, nebot' mi úzko; vnitřnosti mé zkormouceny jsou, srdečné svedne ve mně, protože jsem na odpor velice činila. Vně meč na sirobu přivedí, v domě pouhá smrt. **21** Slýchajíž, že já vzduchám, ale není žádného, kdo by mne potěšil. Všickni nepřátelé moji slyšice o mých bídách, radují se, že jsi to učinil, a přivedl den předohlášený, ale budouť mně podobní. **22** Necht' přijde všecka nešlechetnost jejich před obličeji tvůj, a učiň jim, jakož jsi učinil mně pro všecka přestoupení má; nebot' jsou mnohá úpění má, a srdečné mé nedužívá.

2 Jak hustým oblakem prchlivosti své přikryl Pán dceru

Sionskou! Shodil s nebe na zem slávu Izraelovu, aniž se rozpomenul na podnože noh svých v den prchlivosti své. **2** Sehní Pán beze vší litosti všecky přibytky Jákobovy, zbořil v prchlivosti své ohrady dcery Judské, udeřil jimi o zem, v potupu uvedl království i knížata její. **3** Odtaž v rozpálení hněvu všecken roh Izraelův, odvrátil zpět pravici svou od nepřítele, a rozplával se proti Jákobovi jako oheň plápolající, páli do celá vůkol. **4** Natáhl lučiště své jako nepřítel, postavil pravici svou jako protivník, i zbil všecky nejzdařilejší z lidu, a vylil do stánku dcery Sionské jako oheň prchlivost svou. **5** Učiněn jest Pán podobný nepříteli, sehní Izraele, sehní všecky paláce jeho, zkazil ohrahy jeho, a rozmnožil v lidu Judském zámutek a žalost. **6** Moci zajisté odtrhl jako od zahrady plot svůj, zkazil stánek svůj, v zapomenutí uvedl Hospodin na Sionu slavnost a sobotu, a v prchlivosti hněvu svého zavrhl krále i kněze. **7** Zavrhl Pán oltář svůj, v ošklivost vzlal svatyni svou, vydal v ruku nepříteli zdi a paláce Sionské, křičeli v domě Hospodinově jako v den slavnosti. **8** Uložilité Hospodin zkazit zed dcery Sionské, roztáhl šňůru, a neodvrátil ruky své od zhouby; pročež val i zed kvílí, a spolu mdlejí. **9** Poraženy jsou na zem brány její, zkazil a polámal závory její; král její i knížata její mezi pohany. Není ani zákona, proroci také její nemívají vidění od Hospodina. **10** Starší dcery Sionské usadivše se na zemi, mlčí, posýpají prachem hlavy své, a přepasují se zíněmi panney Jeruzalémské, svěšují k zemi hlavy své. **11** Zhynuly od slz oči mé, zkormoutily se vnitřnosti mé, a vykydla se na zem játra má, pro potření dcery lidu mého, když i nemluvnátká a prší požívající na ulicích města se svírají. **12** A říkají matkám svým: Kdež jestobilé a víno? když se jako zraněný svírají po ulicích města, a vypouštějí duše své na klíně matek svých. **13** Kohož' za svědku přivedu? Koho připodobní k tobě, ó dcero Jeruzalémská? Koho tobě přirovnám, abych tě potěšil, panno dcero Sionská? Nebo velké jest jako moře potření tvé. Kdož by tě zhojiti mohl? **14** Proroci tvoji předpovídali tobě lživé a ničemné věci, a neodkrývali nepravosti tvé, aby odvrátili zajetí tvé, ale předpovídali tobě těžkosti, oklamání a vyhnání. **15** Všickni, kteříž jdou cestou, tleskají nad tebou rukama, diví se a potřásají hlavou svou za tebou, dcero Jeruzalémská, říkajíce: To-li jest to město, o němž říkávali, že jest nejkrásnější a utěšením vší země? **16** Všickni nepřátelé tvoji rozdirají na tebe ústa svá, hvízdají a škripí zuby, říkajíce: Sehníme ji. Totot' jest jistě ten den, jehož jsme očekávali; jižtě nastal, vidíme. **17** Učinil Hospodin to, což byl uložil, splnil řeč svou, kterouž přikazoval ode dnů starodávních, bořil bez látky, a obveselil nad tebou

neprítele, povýšil rohu protivníků tvých. **18** Vykřikovalo srdce jejich proti Pánu. Ó ty zdi dcery Sionské, vylévej jako potok slzy dnem i nocí, nedávej sobě odpočinut, aniž se spokojuj zřítelnice oka tvého. **19** Vstaň, křič v noci, při počátku bdění, vylévej jako vodu srdce své před oblíjejem Páně; pozdvihuj k němu rukou svých za život dítek svých svírajících se hladem, na rohu všech ulic, a rci: **20** Pohled', Hospodine, a popatř, komu jsi tak kdy učinil? Zdaliž jídaj ženy plod svůj, nemluvnátku rozkošná? Zdaliž mordován být má v svatyni Páně kněz a prorok? **21** Leží na zemi po ulicích mladý i starý, panny mé i mládenci moji padli od meče, zmordoval jsi je, a zbil v den prchlivosti své bez lítosti. **22** Svolal jsi jako ke dni slavnosti z vůkolí ty, jichž se velice straší, a nebylo v den prchlivosti Hospodinovy, kdo by ušel neb pozůstal. Kteréž jsem na rukou pěstovala a vychovala, ty nepřítel můj do konce zhubil.

3 Já jsem muž okoušející trápení od metly rozhněvání Božího.
2 Zahnal mne, a uvedl do tmy a ne k světu. **3** Toliko proti mně se postavuje, a obrací ruku svou přes celý den. **4** Uvedl sešlost na tělo mé a kůži mou, a polámal kosti mé. **5** Zastavěl mne a obklíčil přeodpornou hořkostí. **6** Postavil mne v tmavých místech jako ty, kteříž již dávno zemřeli. **7** Ohradil mne, abych nevyšel; obtížil ocelivý řetěz můj. **8** A jakžkoli volám a křičím, zacpává uši před mou modlitbou. **9** Ohradil cesty mé tesaným kamenem, a stezky mé zmátl. **10** Jest nedvěd číhající na mne, lev v skrejších. **11** Cesty mé stočil, anobrž roztrhal mne, a na to mne přivedl, aby byl pustý. **12** Natáhl lučiště své, a vystavil mne za cíl střelám. **13** Postřelil ledví má střelami toulu svého. **14** Jsem v posměchu se vším lidem svým, a písničkou jejich přes celý den. **15** Sytí mne hořkostmi, opouje mne pelynkem. **16** Nadto pořel o kameníčku zuby mé, vrazil mne do popela. **17** Tak jsi vzdálil, ó Bože, duši mou od pokoje, až zapomínám na pohodlí. **18** A říkám: Zahynulaté síla má i naděje má, kterouž jsem měl v Hospodinu. **19** A však duše má rozvažující trápení svá a plác svůj, pelynek a žluč, **20** Rozvažujíc to ustavičně, ponízuje se ve mně. **21** A přívod sobě to ku paměti, (naději mám), **22** Že veliké jest milosrdenství Hospodinovo, když jsme do konce nevyhynuli. Nepřestávají zajisté slitování jeho, **23** Ale nová jsou každého jitra; převeliká jest pravda tvá. **24** Díl můj jest Hospodin, říká duše má; protož naději mám v něm. **25** Dobrý jest Hospodin tém, jerž očekávají na něj, duši té, kteráž ho hledá. **26** Dobré jest trpělivě očekávajícímu na spasení Hospodinovo. **27** Dobré jest muži tomu, kterýž by nosil jho od dětinství svého, **28** Kterýž by pak byl opuštěn, trpělivě se má v tom, což na něj vloženo, **29** Dávaje do prachu ústa svá, až by se ukázala naděje, **30** Nastavuje líce tomu, kdož jej bije, a sytě se potupou. **31** Nebot' nezamítá Pán na věčnost; **32** Nýbrž ačkoli zarmucuje, však slitovává se podlé množství milosrdenství svého. **33** Netrápíti zajisté z srdce svého, aniž zarmucuje synů lidských. **34** Aby kdo potíral nohamu svýma všecky vězně v zemi, **35** Aby nespravedlivě soudil muže před oblíjejem Nejvyššího, **36** Aby převrachel člověka v při jeho, Pán nelibuje. **37** Kdo jest, ješto když řekl, stalo se něco, a Pán nepřikázal? **38** Z úst Nejvyššího zdali nepochází zlé i dobré? **39** Proč by tedy sobě stýkal člověk živý, muž nad kázní za hřichy

své? **40** Zptyujme raději a ohledujme cest našich, a navratme se až k Hospodinu. **41** Pozdvihujme srdc i rukou svých k Bohu silnému v nebe. **42** Myť jsme se zpronevěřili, a zpurní jsme byli, protož ty neopdpouštěš. **43** Obestřels se hněvem a stiháš nás, morduješ a nešanuješ. **44** Obestřels se oblakem, aby nemohla proniknouti k tobě modlitba. **45** Za smeti a povrhel položil jsi nás u prostřed národu těchto. **46** Rozdírají na nás ústa svá všickni nepřátelé naši. **47** Strach a jáma potkala nás, zpuštění a setření. **48** Potokové vod tekou z očí mých pro potření dcery lidu mého. **49** Oči mé slzí bez přestání, proto že není žádného odtušení, **50** Ažby popatřil a shlédl Hospodin s nebe. **51** Oči mé rmouti duši mou pro všecky dcery města mého. **52** Lovilit' jsou mne ustavičně, jako ptáče, neprátele moji bez příčiny. **53** Uvrhli do jámy život můj, a přimetal mne kamením. **54** Rozvodnily se vody nad hlavou mou, řekl jsem: Jižtě po mně. **55** Vzvýám jméno tvé, ó Hospodine, z jámy nejhlubší. **56** Hlas můj vyslýchával jsi; nezacpávej ucha svého před vzdycháním mým a voláním mým. **57** V ten den, v němž jsem tě vzýval, přicházeje, říkáváš: Neboj se. **58** Pane, zasazuje se o při duše mé, vysvobozen jsi život můj. **59** Vidíš, ó Hospodine, převrácenosť, kteráž se mně děje, dopomozi mi k spravedlnosti. **60** Vidíš všecko vymstívání se jejich, všecky úklady jejich proti mně. **61** Slýcháš utrhání jejich, ó Hospodine, i všecky obmysly jejich proti mně, **62** Řeči povstávajících proti mně, a přemyšlování jejich proti mně přes celý den. **63** Pohled', jak při sedání jejich i povstání jejich jsem písničkou jejich. **64** Dej jim odpatu, Hospodine, podlé díla rukou jejich. **65** Dej jim zatvrdirlé srdce a prokletí své na ně. **66** Stihej v prchlivosti, a vyhlaď' je, at' nejsou pod nebem tvým.

4 Jak tě zašlo zlato, změnilo se ryži zlato nejvýbornější, rozmetáno jest kamení svaté sem i tam po všech ulicích. **2** Synové Sionští nejdražší, kteříž ceněni být měli za zlato nejčistší, jakť jsou počteni za nádoby hliněné, dílo rukou hrnčíře! **3** An draci vynímajice prsy, krmí mladé své, dcera pak lidu mého příčinou ukrutníka podobná jest sovám na poušti. **4** Jazyk prší požívajícího příhul žízní k dásním jeho; děti prosí za chléb, ale není žádného, kdo by lámal jim. **5** Ti, kteříž jídali rozkošné krmě, hynou na ulicích; kteříž chováni byli v šarlatě, octli se v hnoci. **6** Větší jest trestání dcery lidu mého, než pomsta Sodomu, kteráž podvrácena jest jako v okamžení, aniž trvaly při ní rány. **7** Čistší byli Nazareové její než sníh, bělejší než mléko, rděla se těla jejich více než drahé kamení, jako by z zafiru vytěsná byli. **8** Ale již vzezření jejich temnější jest než černost, nemohou poznání být na ulicích; přischala kůže jejich k kostem jejich, prahne, jest jako dřevo. **9** Lépe se stalo tém, jerž zbiti jsou mečem, nežli kteříž mrou hladem, (oni zajisté zhynuli, probodení byvše), pro nedostatek úrod polních. **10** Ruce žen lítostivých vařily syny své, aby jim byli za pokrm v potření dcery lidu mého. **11** Všelijak vypustil Hospodin prchlivost svou, vylévá zůšívost hněvu svého, a zapálil oheň na Sionu, kterýž sežíral základy jeho. **12** Králové země i všickni obyvatelé okršku světa nikoli by neuvěřili, by měl byl vjiti protivník a nepřítel do bran Jeruzalémských, **13** Pro hřichy proroků jeho a nepravosti kněží jeho, vylévajících u prostřed něho krev spravedlivých. **14** Toulali se jako slepí po ulicích, kálejice se

ve krvi, kteréž nemohli se než dotýkat oděvy svými. **15** Volali na ně: Ustupujte nečistí, ustupujte, ustupujte, nedotýkejte se. Právěť jsou ustoupili, anobrž sem i tam se rozlezli, až mezi národy říkají: Nebudouť více mít vlastního bydlení. **16** Tvář hněvivá Hospodinova rozptýlila je, aniž na ně více popatří; nepřátele kněží nešanují, starcům milosti nečiní. **17** A vždy ještě až do ustání očí svých hledíme o pomoc sobě neprospěšnou, zření majíce k národu, nemohoucímu vysvoboditi. **18** Šlakují kroky naše, tak že ani po ulicích našich choditi nemůžeme; přiblížilo se skončení naše, dophnili se dnové naši, přišlo zajisté skončení naše. **19** Rychlejší jsou ti, kteříž nás stihají, než orlice nebeské; po horách stihají nás, na poušti zálohy nám zdělali. **20** Dýchání chřípí našich, totiž pomazaný Hospodinův, lapen jest v jamách jejich, o němž jsme říkali: V stínu jeho živi budeme mezi národy. **21** Raduj se a vesel se, dcero Idumejská, kteráž jsi se usadila v zemi Uz. Takéť k tobě přijde kalich, opijes se a obnažíš se. **22** Ó dcero Sionská, když vykonána bude kázeň nepravosti tvé, nenechá tě déle v zajetí tvém. Ale tvou nepravost, ó dcero Idumejská, trestati bude a odkryje hříchy tvé.

5 Rozpomeř se, Hospodine, co se nám děje; popatř a viz pohanění naše. **2** Dědictví naše obráceno jest k cizím, domové naši k cizozemcům. **3** Sirotci jsme a bez otce, matky naše jsou jako vdovy. **4** Vody své za peníze pijeme, dříví naše za záplatu přichází. **5** Na hrdle svém protivenství snášíme, pracujeme, nedopouští se nám odpočinouti. **6** Egyptským podáváme ruky i Assyrským, abyhom nasyceni byli chlebem. **7** Otcové naši hřešili, není jich, my pak trestání po nich neseme. **8** Služebníci panují nad námi; není žádného, kdo by vytrhl z ruky jejich. **9** S opovážením se života svého hledáme chleba svého, pro strach meče i na poušti. **10** Kůže naše jako pec zčernaly od náramného hladu. **11** Ženám na Sionu i pannám v městech Judských násilé činí. **12** Knížata rukou jejich zvěšena jsou, osoby starých nemají v poctivosti. **13** Mládence k žernovu berou, a pacholata pod dřívím klesají. **14** Starci sedatí v branách přestali a mládenci od zpěvů svých. **15** Přestala radost srdce našeho, obrátilo se v kvílení plésání naše. **16** Spadla koruna s hlavy naší; běda nám již, že jsme hřešili. **17** Protot' jest mdlé srdce naše, pro tyť věci zatměly se oči naše, **18** Pro horu Sion, že zpuštěna jest; lišky chodí po ní. **19** Ty Hospodine, na věky zůstáváš, a stolice tvá od národu do pronárodu. **20** Proč se zapomínáš na věky na nás, a opouštíš nás za tak dlouhé časy? **21** Obrat' nás, ó Hospodine, k sobě, a obrázeni budeme; obnov dny naše, jakž byly za starodávna. **22** Nebo zdali všelijak zavržeš nás, a hněvati se budeš na nás velice?

Ezechiel

1 Stalo se pak třídcátého léta, čtvrtého měsíce, dne pátého, když jsem byl mezi zajatými u řeky Chebar, že otevřína byla nebesa, a viděl jsem vidění Boží. **2** Pátého dne téhož měsíce, pátého léta zajetí krále Joachina, **3** V pravdě stalo se slovo Hospodinovo k Ezechielovi knězi, synu Buzi, v zemi Kaldejské u řeky Chebar, a byla nad ním ruka Hospodinova. **4** I viděl jsem, a aj, vítr tuhý přicházel od půlnoci, a oblak veliký, a oheň plápolající, a okolo něho byl blesk, a z prostředu jeho jako nějaká velmi prudká světlost, z prostředu toho ohně. **5** Z prostředu jeho také ukázalo se podobenství čtyř zvířat, jejichž takový byl způsob: Podobenství člověka měli. **6** A po čtyřech tvářích jedno každé, a po čtyřech křídlech jedno každé mělo. **7** Jejichž nohy nohy přímé, ale zpodek noh jejich jako zpodek nohy telecí, a blyščely se podobně jako ocel pulerovaná. **8** Ruce pak lidské pod křídly jejich, po čtyřech stranách jejich, a tváři jejich i křídla jejich na čtyřech těch stranách. **9** Spojena byla křídla jejich jednoho s druhým. Neobracela se, když šla; jedno každé přímo na svou stranu šlo. **10** Podobenství pak tváří jejich s předu tvář lidská, a tvář lvová po pravé straně každého z nich; tvář pak volovou po levé straně všech čtvero, též tvář orličí s zadu mělo všechn čtvero z nich. **11** A tváří jejich i křídla jejich pozdvížena byla zhůru. Každé zvíře dvě křídla pojilo s křídly dvěma druhého, dvěma pak přikrývala těla svá. **12** A každé přímo na svou stranu šlo. Kamkoli ukazoval duch, aby šla, tam šla, neuchylovala se, když chodila. **13** Podobnost také těch zvířat na pohledení byla jako uhlí řeřavého, na pohledení jako pochodně. Kterýžto oheň ustavičně chodil mezi zvířaty, a ten oheň měl blesk, a z téhož ohně vycházelo blýskání. **14** Také ta zvířata běhalo, a navracovala se jako prudké blýskání. **15** A když jsem hleděl na ta zvířata, a aj, kolo jedno bylo na zemi při zvířatech u čtyř tváří jednoho každého z nich. **16** Na pohledení byla kola, a udělání jich jako barva tarsis, a podobnost jednozjněná měla všecka ta kola, a byla na pohledení i udělání jejich, jako by bylo kolo u prostřed kola. **17** Na čtyři strany své jítí majice, chodila, a neuchylovala se, když šla. **18** A loukoti své, i vysokost měla, že hrůza z nich šla, a šínové jejich vůkol všech čtyř kol plní byli oči. **19** Když pak chodila zvířata, chodila kola podlé nich, a když se vznášela zvířata vzhůru od země, vznášela se i kola. **20** Kdekolik chtěl Duch, aby šla, tam šla; kde Duch chtěl jít, i kola vznášela se naproti nim, nebo duch zvířat byl v kolách. **21** Když ona šla, šla, a když ona stála, stála, a když se vznášela od země, vznášela se také kola s nimi, nebo duch zvířat byl v kolách. **22** Podobenství pak oblohy bylo nad hlavami zvířat jako podobenství kříštálu roztaženého nad hlavami jejich svrchu. **23** A pod oblohou křídla jejich pozdvížená byla, jedno připojené k druhému. Každé mělo dvě, jimiž se přikrývalo, každé, pravím, mělo dvě, jimiž přikrývalo tělo své. **24** I slyšel jsem zvuk křídel jejich jako zvuk vod mnohých, jako zvuk Všemohoucího, když chodila, zvuk hluku jako zvuk vojska. Když pak stála, spustila křídla svá. **25** Byl také zvuk svrchu nad oblohou, kteráž byla nad hlavou jejich, když stála a spustila křídla svá. **26** Svrchu pak na obloze, kteráž byla nad hlavou jejich, bylo podobenství trůnu, na

pohledění jako kámen zafirový, a nad podobenstvím trůnu na něm svrchu, na pohledění jako tvárnost člověka. **27** I viděl jsem na pohledění jako velmi prudkou světlost, a uvnitřku jejím vůkol na pohledění jako oheň, od bedr jeho vzhůru; od bedr pak jeho dolů viděl jsem na pohledění jako oheň, a blesk vůkol něho. **28** Na pohledění jako duha, kteráž bývá na oblace v čas deště, takový na pohledění byl blesk vůkol. To bylo vidění podobenství slávy Hospodinovy. Kterýžto viděv, padl jsem na tvář svou, a slyšel jsem hlas mluvícího.

2 Který žekl ke mně: Synu člověče, postav se na nohy své, at' mluvím s tebou. **2** I vstoupil do mne duch, když promluvil ke mně, a postavil mne na nohy mé, a slyšel jsem, an mluví ke mně. **3** Který žekl mi: Synu člověče, já tě posílám k synům Izraelským, k národnům zpurným, kteríž zpurně se postavovali proti mně; oni i otcové jejich zpronevěřovali se mi, až právě do tohoto dne. **4** K těch, pravím, synům nestydaté tváři a zatvrtilého srdce já posílám tě, a díš k nim: Tako praví Panovník Hospodin, **5** Již oni slyšte neb nechte: že dům zpurný jsou. At' vědí, že prorok byl u prostřed nich. **6** Ty pak synu člověče, neboj se jich, aniž se boj slov jejich, že zpurní a jako trní jsou proti tobě, a že mezi štíry bydlíš. Slov jejich neboj se, a tváři jejich se nestrachuj, protože dům zpurný jsou. **7** Ale mluv slova má k nim, již oni slyšte neb nechte: že zpurní jsou. **8** Ty pak synu člověče, slyš, co já pravím tobě: Nebud' zpurný jako ten dům zpurný. Otevři ústa svá, a sněz, co já tobě dám. **9** I viděl jsem, a aj, ruka vztažena byla ke mně, a aj, v ní svinutá kniha. **10** Kteroužto rovinul přede mnou, a byla popsaná s předu i z zadu, a bylo v ní psáno naříkání, kvílení a běda.

3 Tedy žekl mi: Synu člověče, což před tebou jest, sněz, sněz knihu tuto, a jdi, mluv k domu Izraelskému. **2** I otevřel jsem ústa svá, a dal mi snísti knihu tu, **3** Řka ke mně: Synu člověče, nakrm brácho své, a střeva svá napří knihou touto, kterouž dávám. I snědl jsem, a byla v ústech mých jako med sladká. **4** Za tím žekl mi: Synu člověče, jdiž k domu Izraelskému, a mluv k nim slovy mými. **5** Nebo nebudeš poslán k lidu hluboké řeči a nesnadného jazyka, ale k domu Izraelskému. **6** Ne k národnům mnohým hluboké řeči a nesnadného jazyka, jejichž bys slovům nerozuměl, ješto, kdybych tě k nim poslal, uposlechl by tebe. **7** Ale dům Izraelský neboudou tě chtítí poslouchati, poněvadž nechtí poslouchati mne; nebo všecken dům Izraelský jest tvrdočelný a zatvrtilého srdce. **8** Ale učinil jsem tvář tvou tvrdou proti tváři jejich, a celo tvé tvrdé proti čelu jejich. **9** Jako kámen přetvrší, pevnější než skálu učinil jsem celo tvé; neboj se jich, aniž se strachuj tváři jejich, protože dům zpurný jsou. **10** I žekl ke mně: Synu člověče, všecka slova má, kteráž mluvit budu, přijmi v srdce své, a ušima svýma slyš. **11** A jdi k zajatým, k synům lidu svého, a mluv k nim, a rci jim: Tako praví Panovník Hospodin, již oni slyše neb nechte. **12** Tehdy odnesl mne Duch, a slyšel jsem za sebou hlas hřmotu velikého: Požehnaná sláva Hospodinova z místa svého. **13** A hlas křídel těch zvířat, kteráž se vespolek dotýkala, a hlas kol naproti nim, a hlas hřmotu velikého. **14** Duch pak odnesl mne, a vzal mne, a odšel jsem truchliv, v hněvě ducha svého, ale ruka Hospodinova nade mnou silnější byla. **15** I přišel jsem k zajatým do Telabib, bydlícím při

řeče Chebar, a seděl jsem, kdež oni bydlili. Seděl jsem, pravím, sedm dní u prostřed nich s užasnutím. **16** I stalo se po dokonání sedmi dnů, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **17** Synu člověčí, strázným jsem tě postavil nad domem Izraelským, abys slyše slovo z úst mých, napomínil jich ode mne. **18** Když bych já řekl bezbožnému: Smrtí umřeš, a nenapomenul bys ho, ani nemluvil, abys ho odvedl od cesty jeho bezbožné, proto abys ho při životu zachoval: ten bezbožný pro nepravost svou umře, ale krve jeho z ruky tvé vyhledám. **19** Paklibys ty napomenul bezbožného, a neodvrátil by se od bezbožnosti své, a od cesty své bezbožné, onť pro nepravost svou umře, ale ty duší svou vysvobodíš. **20** Odvrátíl-li by se pak spravedlivý od spravedlnosti své, a činil by nepravost, a já bych položil urážku před něj, a tak by umřel, ty pak bys ho nenapomenul: pro hřicht' svůj umře, aniž na pamět přijde která spravedlnost jeho, kterouž činil, ale krve jeho z ruky tvé vyhledám. **21** Pakli bys ty napomenul spravedlivého, aby nehřešil spravedlivý, a on by nehřešil, jistě že bude živ; nebo napomenut byl. Ty také duší svou vysvobodíš. **22** I byla tam nadé mnou ruka Hospodinova, kterýžto řekl mi: Vstaň, jdi do tohoto údolí, a tam mluvit budu s tebou. **23** A tak vstav, šel jsem do toho údolí, a aj, sláva Hospodinova stála tam, jako sláva, kterouž jsem viděl u řeky Chebar. I padl jsem na tvář svou. **24** Tehdy vstoupil do mne Duch, a postaviv mne na nohy, mluvil ke mně, a řekl mi: Jdiž, zavři se v domě svém. **25** Nebo na tě, synu člověčí, aj, dadí na tě provazy, a sváží tě jimi, a nebudeš moci vyjít mezi ně. **26** A já učiním, aby jazyk tvůj přihlul k dásním tvým, a abys oněměl, a nebyl jím mužem domlouvajícím, protože dům zpurný jsou. **27** Ale když mluvit budu s tebou, otevru ústa tvá, a díš jím: Tako praví Panovník Hospodin: Kdo slyšeti chce, nechť slyší, a kdo nechce, nechť nechá, že dům zpurný jsou.

4 Ty pak synu člověčí, vezmi sobě cihlu, a polože ji před sebe, výrej na ní město Jeruzalém. **2** A postav na ní obležení, a vzdělaje na ní šance, vysyp na ní násyp, a polož na ní vojska, a postav na ní berany válečné vůkol. **3** Potom vezmi sobě pánev železnou, a polož ji místo zdi železné, mezi tebou a mezi městem, a zatvrď tvář svou proti němu, at' jest oblezeno, a oblehneš je. Tot' bude znamením domu Izraelskému. **4** Ty pak lejni na levý bok svůj, a vlož na něj nepravost domu Izraelského. Podlé počtu dnů, v němž ležeti budeš na něm, poneseš nepravost jejich. **5** A já dávám tobě léta nepravosti jejich v počtu dnů, tři sta a devadesáte dnů, v nichž poneseš nepravost domu Izraelského. **6** Když je pak vyplníš, budeš ležeti na pravém boku podruhé, a poneseš nepravost domu Judova čtyřiceti dnů. Den za rok, den za rok dávám tobě. **7** K obležení, pravím, Jeruzaléma zatvrď tvář svou, ohrna ruku svou, a proroukuj proti němu. **8** A aj, dávám na tě provazy, abys se neobrzel z boku jednoho na druhý, dokudž nevyplníš dnů obležení svého. **9** Protože ty vezmi sobě pšenice a ječmenie, též bobu, šočovice, i prosa, a špaldy, a dej to do jedné nádoby, abys sobě nastrojil z toho pokrmu podlé počtu dnů, v nichž ležeti budeš na boku svém. Za tři sta a devadesáte dnů jistí jej budeš. **10** Pokrmu pak tvého, kterýž jistí budeš, váha bude dvadci lotů na den. Od času až do času jistí jej budeš. **11**

Vodu také na míru píti budeš, šestý díl hin; od času do času píti budeš. **12** Podpopelný pak chléb ječný, kterýž jistí budeš, ten lejný nečistoty lidské pec před očima jejich. **13** I řekl Hospodin: Tak budou jistí synové Izraelští chléb svůj nečistý pro pohany, kteréž tam shromáždí. **14** Tedy řekl jsem: Ach, Panovníče Hospodine, aj, duše má není poškrvněna mrchami, a udávaného nejedl jsem od dětinství svého až podnes, aniž vešlo v ústa má maso ohavné. **15** Kterýž řekl mi: Aj, dávám' kravince místo lejn lidských, abys sobě jimi napekl chleba. **16** Za tím řekl mi: Synu člověčí, aj, já zlámi hůl chleba v Jeruzalémě, tak že jistí budou chléb na váhu, a to s zámutkem, a vodu na míru píti, a to s předěšením, **17** Aby nedostatek majíce v chlebě a v vodě, děsili se jeden každý z nich, a svadli pro nepravost svou.

5 Potom ty synu člověčí, vezmi sobě nůž ostrý, totíž břitvu holičů, vezmi jej sobě, a ohol ním hlavu i bradu svou. Potom vezma sobě váhu, rozděl to. **2** Třetinu ohněm spal u prostřed města, když se vyplní dnové obležení; zatím vezma druhou třetinu, posek mečem okolo něho; ostatní pak třetinu rozptyl u výtr. Nebo mečem dobytým budu je stihati. **3** A však odejmi odtud něco málo, a zavaž do křídel svých. **4** A i z těch ještě vezma, uvrz je do prostřed ohně, a spal je ohněm, odkudž vyde oheň na všecken dům Izraelský. **5** Tako praví Panovník Hospodin: Tento Jeruzalém, kterýž jsem postavil u prostřed pohanů, a vůkol otočil krajinami, **6** Změnil soudy mé v bezbožnost více než pohané, a ustanovení má více než jiné země, kteréž jsou vůkol něho; nebo soudy mými pohrdli, a v ustanoveních mých nechodili. **7** Protož takto praví Panovník Hospodin: Proto že mnohem více než pohané, kteréž jsou vůkol vás, v ustanoveních mých nechodili jste, a soudů mých nečinili jste, nýbrž ani tak jako pohané, kteréž jsou vůkol vás, soudů nekonali jste: **8** Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já na tebe, aj já, a vykonám u prostřed tebe soudy před očima pohanů. **9** Nebo učiním při tobě to, čehož jsem prv neučinil, a čehož podobně neučiním více pro všecky ohavnosti tvé, **10** Tak že otcové jistí budou syny u prostřed tebe, a synové jistí budou otce své, a vykonám proti tobě soudy, a rozptýlim všecky ostatky tvé na všecky strany. **11** Protož žív' jsem já, praví Panovník Hospodin, že poněvadž jsi ty svatyně mé poškrvníl všelikými mrzkostmi svými, a všelikými ohavnostmi svými, i já také zlehčím tebe, a neopustit' oko mé, a nikoli se neslituj. **12** Třetina tebe morem zemře a hladem zhyne u prostřed tebe, a třetina druhá mečem padne vůkol tebe, ostatní pak třetinu na všecky stany rozptýlim, a mečem dobýtm stihati je budu. **13** A tak do konce vylit bude hněv můj, a dotru prchlivosti svou na ně, i potěším se. I zvědít', že já Hospodin mluvil jsem v horlivosti své, když vykonám prchlivost svou na nich, **14** A obrátm té v poušť, a dám té v útržku mezi národy, kteréž jsou vůkol tebe, před očima každého tudy jdoucího. **15** A tak budeš k útržce, posměchu, k hroznému příkladu a k užasnutí národnům, kteréž jsou vůkol tebe, tehdáž když vykonám proti tobě soudy v hněvě a v prchlivosti a v zehrání zuřivém. Já Hospodin mluvil jsem. **16** Tehdáš když vystřelím jízlivé střely hladu k záhubě vaší, kteréž vystřelím, abych vás vyhubil, a hlad shromáždě proti vám, zlámi vám hůl chleba. **17** Pošli zajisté na vás hlad a zvěř litou, kteráž tě na sirobu přivede; i mor a krev přijde na tebe, když uvedu na tě meč. Já Hospodin mluvil jsem.

6 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo, řekoucí: **2** Synu člověčí, obrať tvář svou proti horám Izraelským, a proruk proti nim, **3** A rci: Hory Izraelské, slyšte slovo Panovníka Hospodina: Tako praví Panovník Hospodin horám a pahrbkům, prudkým potokům a údolím: Aj, já, já uvedu na vás meč, a zkazím výsost vaše. **4** A tak zpustnou oltářové vaši, a ztroskotání budou sluneční obrazové vaši, a rozmoci zbité vaše před ukydanými bohy vašimi. **5** Povrhu také mrtvá těla synů Izraelských před ukydanými bohy jejich, a rozptýlím kosti vaše okolo oltářů vašich. **6** Kdekoliv bydliti budete, města zpustošena budou, a výsosti zpustnou. Pročež popléněni budou a zpustnou i oltářové vaši, potroskotání budou a přestanou ukydaní bohové vaši, a sluneční obrazové vaši zpoddínání, a tak vyhlazena budou díla vaše. **7** I padnou zbití u prostřed vás, a zvíte, že já jsem Hospodin. **8** A pozůstavím některé z vás, kteríž by ušli meče, mezi pohany, když rozptýleni budete do zemí. **9** I budou se rozpomínati na mne, kteríž z vás zachováni budou mezi národy, mezi něž budou zajati, že jsem kormoucen byl srdcem jejich smilným, kteríž odstoupilo ode mne, a očima jejich, kteríž smilnice, chodily za ukydanými bohy svými, a tak sami se býti hodně ošklivosti seznaří pro nešlechetnosti, kteríž páchali ve všech ohavnostech svých. **10** A zvědí, že já jsem Hospodin, a že jsem ne nadarmo mluvil, že na ně uvedu zlé toto. **11** Tako praví Panovník Hospodin: Tleskní rukou svou, a dupni nohou svou, a rci: Nastojte na dům Izraelský, že pro všecky ohavnosti nejhorší mečem, hladem a morem padnouti mají. **12** Ten, kdož daleko bude, morem umře, a kdo blízko, mečem padne, ostatní pak a obležený hladem umře, a tak docela vyleji prchlivost svou na ně. **13** A zvíte, že já jsem Hospodin, když budou zbití jejich u prostřed ukydaných bohů jejich vůkol oltářů jejich, na všelikém pahrbku vysokém, na všech vrších hor, a pod všelikým dřevem zeleným, i pod všelikým dubem hustým, na kterémkoli místě obětovávali vůní libou všelikým ukydaným bohům svým. **14** Nebo vztáhnu ruku svou na ně, a učiním zemi tuto zpustlou, zpustlejší než poušť Diblat, po všech obydlicích jejich. I zvědí, že já jsem Hospodin.

7 Potom stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řekoucí: **2** Slys, synu člověčí: Tako praví Panovník Hospodin o zemi Izraelské: Ach, skončení, příšlo skončení její na čtyři strany země. **3** Jižtě skončení nastalo tobě; nebo vypustím hněv svůj na tě, a budu tě souditi podlé cest tvých, a uvrhu na tě všecky ohavnosti tvé. **4** Neodpustí zajisté oko mé tobě, aniž se slituj, ale cesty tvé na tebe uvrhu, a ohavnosti tvé u prostřed tebe budou. I zvíte, že já jsem Hospodin. **5** Tako praví Panovník Hospodin: Bída jedna, aj hle, přichází bída. **6** Skončení přichází, přichází skončení, procítíl na tě, aj, přichází. **7** Přichází to jitro na tebe, obyvateli země, přichází ten čas, přiblížuje se ten den hřmotu, a ne hlas rozléhající se po horách. **8** Již tudíž vylíji prchlivost svou na tě, a docela vypustím hněv svůj na tebe, a budu tě souditi podlé cest tvých, a uvrhu na tě všecky ohavnosti tvé. **9** Neodpustí zajisté oko mé, aniž se slituj, ale podlé cest tvých zaplatím tobě, a budou ohavnosti tvé u prostřed tebe. A tak zvíte, že já jsem Hospodin, ten, kterýž biji. **10** Aj, ted' jest ten den, aj, přicházeje, příšlo to jitro, zkvetl prut, vypučila se z něho

pýcha, **11** Ukrutnost vzrostla v prut bezbožnosti. Nezůstanet' z nich nic, ani z množství jejich, ani z hluku jejich, aniž bude naříkáno nad nimi. **12** Přichází ten čas, blízko jest ten den. Kdo kupí, nebude se veseliti, a kdo prodá, nic toho nebude litovati; nebo prchlivost přijde na všecko množství její. **13** Ten zajisté, kdož prodal, k věci prodané nepůjde nazpět, by pak ještě byl mezi živými život jejich, poněvadž vidění na všecko množství její nenavrátí se, a žádný v nepravosti života svého nezmocní se. **14** Troubiti budou v troubu, a připraví všecko, ale nebude žádného, kdo by šel k boji; nebo prchlivost má oboři se na všecko množství její. **15** Meč bude vně, mor pak a hlad doma; kdo bude na poli, mečem zabít bude, toho pak, kdož bude v městě, hlad a mor zahubí. **16** Kteríž pak z nich utekou, ti na horách, jako holubice v údolí, všickni lkáti budou, jeden každý pro nepravost svou. **17** Všeliké ruce klesnou, a všeliká kolena rozplynou se jako voda. **18** I přepáší se zíněmi, a hrůza je přikryje, a na všeliké tváři bude stud, a na všech hlavách jejich lysina. **19** Stríbro své po ulicích rozházejí, a zlato jejich bude jako nečistota; stríbro jejich a zlato jejich nebude jich moc vysvoboditi v den prchlivosti Hospodinovy. Nenasytí se, a střev svých nenaplní, protože nepravost jejich jest jim k urázce, **20** A že v slávě okras své, v té, kterouž k důstojnosti postavil Bůh, obrazu ohavnosti svých a mrzkostí svých nadělali. Protož obrátil jsem jim ji v nečistotu. **21** Nebo vydám ji v ruku cizozemců k rozchvátání, a bezbožným na zemi za loupež, kteríž poškvární jí. **22** Odvrátm též tvář svou od nich, i poškvární svatyně mé, a vejdu do ní, boříce a poškvárujíce jí. **23** Udělej řetěz, nebo země plná jest soudů ukrutných, a město plné jest nátisku. **24** Protož přivedu nejhorší z pohanů, aby dědičně vládli domy jejich; i učiním přítrž pýše silných, a poškvárený budou, kteríž jich posvěcují. **25** Zkažení příšlo, protož hledati budou pokoje, ale žádného nebude. **26** Bída za bídu přijde, a novina bude za novinou, i budou hledati vidění od proroka, ale zákon zahyne od kněze, a rada od starců. **27** Král ustavičně kviliti bude, a kniže obleče se v smutek, a ruce lidu v zemi předěšeny budou. Podlé cesty jejich učiním jim, a podlé soudů jejich souditi je budu. I zvědí, že já jsem Hospodin.

8 I stalo se léta šestého, v páty den šestého měsíce, že jsem seděl v domě svém, a starší Judští seděli přede mnou. I připadla na mne tu ruka Panovníka Hospodina. **2** A viděl jsem, a aj, podobenství na pohledění jako oheň. Od bedr jeho dolů oheň, od bedr pak jeho vzhůru na pohledění jako blesk, na pohledění jako nějaká velmi prudká světlost. **3** Tedy vztáh podobenství ruky, vzal mne za kštici hlavy mé, a vyzdvíhl mne Duch mezi nebe a mezi zemi, a uvedl mne do Jeruzaléma u viděních Božích, k vratům brány vnitřní, kteráž patří na půlnoci, kdež byla stolice modly k horlivosti a k zůřivosti popouzející. **4** Aj, sláva Boha Izraelského byla tam na pohledění jako ta, kterouž jsem viděl v údolí. **5** I řekl mi: Synu člověčí, pozdvihni nyní oči svých k cestě na půlnoci. Tedy pozdvíhl jsem oči svých k cestě na půlnoci, a aj, na půlnoci u brány oltářové ta modla horlení, právě kudyž se vchází. **6** V tom řekl mi: Synu člověčí, vidíš-liž ty, co tito činí, ohavnosti tak veliké, kteréžčin dům Izraelský tuto, tak že se vzdáli mu sám od svatyně své? Ale obrátě se, uzříš ještě větší ohavnosti. **7** I přivedl mne ke dveřům

síně, kdež jsem uzřel, a aj, díra jedna byla v stěně. 8 A řekl mi: Synu člověčí, kopej medle tu stěnu. I kopal jsem stěnu, a aj, dvěře jedny. 9 Tedy řekl mi: Vejdí, a viz ohavnosti tyto nejhorší, kteréž oni činí zde. 10 Protož všed, uzřel jsem, a aj, všeliké podobenství zeměplazů a hovad ohyzdných, i všech ukydanych bohů domu Izraelského vyryto bylo na stěně vůkol a vůkol. 11 A sedmdesáte mužů z starších domu Izraelského, s Jazaniášem synem Safanovým, stojícím u prostřed nich, stáli před nimi, maje každý kadidlnici svou v ruce své, tak že hustý oblak kadění vzhůru vstupoval. 12 I řekl mi: Viděl-lis, synu člověčí, co starší domu Izraelského činí ve tmě, jeden každý v pokojích svých malovaných? Nebo říkají: Nikoli na nás nepatří Hospodin, opustil Hospodin zemi. 13 Dále mi řekl: Obrátě se, uzříš ještě větší ohavnosti, kteréž oni činí. 14 I přivedl mne k vratům brány domu Hospodinova, kteráž jest na půlnoci, a aj, ženy seděly tam, plácice Tammuze. 15 I řekl mi: Viděl-lis, synu člověčí? Obrátě se, uzříš ještě větší ohavnosti nad tyto. 16 Tedy uvedl mne do síně domu Hospodinova vnitřní, a aj, u vrat chrámu Hospodinova, mezi síncí a oltářem bylo okolo pětmcítma mužů, jejichž záda byla k chrámu Hospodinovu, tvář pak jejich k východu, kteríž klaněli se proti východu slunce. 17 I řekl mi: Viděl-lis, synu člověčí? Zdali lehká věc jest domu Judovu, aby činili ohavnosti tyto, kteréž činí zde? Nebo naplnivše zemi nátkiskem, obrátili se, aby mne popouzeli, a aj, přičinění ratolest vinnou k nosům svým. 18 Protož i já také učiním podlé prchlivosti; nesluit' se oko mé, aniž se smiluj. I budou volati v uši mé hlasem velikým, a nevyslyším jich.

9 Potom zavolal hlasem velikým, tak že jsem slyšel, řka: Přistupte hejtmané k tomuto městu, a jeden každý s zbrojí svou hubíci v ruce své. 2 A aj, šest mužů přisko cestou k bráne hořejší, kteráž patří na půlnoci, maje každý zbroj svou rozrážející v ruce své. Muž pak jeden byl u prostřed nich, oděný rouchem Inénym, a kalamář písářský při bedrách jeho; a přišedše, stáli u oltáře měděného. 3 Sláva pak Boha Izraelského sstoupila byla s cherubína, na kterémž byla, k prahu domu, a zvolala na muže toho oděného rouchem Inénym, při jehož bedrách byl kalamář písářský. 4 I řekl jemu Hospodin: Přejdi prostředkem města, prostředkem Jeruzaléma, a znamenej znamením na čelích muže ty, kteríž vzdychají a naříkají nade všemi ohavnostmi dějícími se u prostřed něho. 5 Onémno pak řekl tak, že jsem slyšel: Projděte skrze město za ním, a bíte; neodpouštěj' oko vaše, aniž se slitovávejte. 6 Starce, mládence i pannu, malíčké i ženy mordujte do vyhubení, ale ke všelikému muži, na němž by bylo znamení, nepřistupujte, a od svatyně mé počněte. Takž začali od mužů těch starších, kteríž byli před chrámem. 7 (Nebo jim byl řekl: Poškvírte domu, a naplňte síně zbitými. Jdětež.) A vyšedše, bili v městě. 8 I stalo se, když je bili, a já pozůstal, že jsem padl na tvář svou, a zvolal jsem, řka: Ach, Panovníče Hospodine, zdaliž zahubíš všecken ostatek Izraelský, vylévaje prchlivost svou na Jeruzalém? 9 I řekl mi: Nepravost domu Izraelského a Judského veliká jest velmi velice, a naplněna jest země mordy, a město plné jest převrácenců. Nebo říkali: Opustil Hospodin zemi tuo, a Hospodin nikoli nevidí nás. 10 Protož já také cestu jejich na hlavu jejich obrátilm; neodpustí oko mé, aniž

se slituji. 11 A aj, muž oděný rouchem Inénym, při jehož bedrách byl kalamář, oznámil to, řka: Učinil jsem, jakž jsi mi rozkázal.

10 I viděl jsem, a aj, na obloze, kteráž byla nad hlavou cherubínů, jako kámen zafirový na pohledění, jako podobenství trůnu se ukázalo nad nimi. 2 Tedy promluvil k muži tomu oděnému rouchem Inénym, řekl: Vejdí do prostřed kol pod cherubíny, a napři hrsti své uhlím řeřavým z prostředku cherubínů, a roztrus po městě. Kterýžto všel před očima mýma. 3 (Cherubínové pak stáli po pravé straně domu, když vcházel muž ten, a oblak hustý naplnil síně vnitřní. 4 Nebo když se byla zdvihla sláva Hospodinova s cherubínů k prahu domu, tedy naplněn byl dům tím hustým oblakem, a síně naplněna byla bleskem slávy Hospodinov. 5 Zvuk také křídel cherubínů slyšán byl až k té síně zevnitřní jako hlas Boha silného, všechnoucího, když mluví.) 6 I stalo se, když příkázel muži tomu oděnému rouchem Inénym, řka: Vezmi ohně z prostředku kol, z prostředku cherubínů, že všel a postavil se podlé kol. 7 Tedy vztáhl cherubín jeden ruku svou z prostředku cherubínů k ohni tomu, kterýž byl u prostřed cherubínů, a vzav, dal do hrsti toho oděného rouchem Inénym. Kterýžto vzal a vysel. 8 Nebo ukazovalo se na cherubíních podobenství ruky lidské pod křídly jejich. 9 I viděl jsem, a aj, čtyři kola podlé cherubínů, jedno kolo podlé jednoho každého cherubína, podobenství pak kol jako barva kamene tarsis. 10 A na pohledění měla podobnost jednoznejnou ta kola, jako by bylo kolo u prostřed kola. 11 Když chodili, na čtyři strany jejich chodili. Neuchylovali se, když šli, ale k tomu místu, kamž se obracel vůdce, za ním šli. Neuchylovali se, když šli. 12 Všecko také tělo jejich i hřbetové jejich, i ruce jejich, i křídla jejich, též i kola plná byla očí vůkol jich samých čtyř i kol jejich. 13 Kola pak ta nazval okrškem, jakž slyšely uši mé. 14 Čtyři tváři mělo každé. Tvář první tvář cherubínová, tvář pak druhá tvář člověčí, a třetí tvář lvová, čtvrtá pak tvář orličí. 15 I zdvihli se cherubínové. To jsou tazvřata, kteráž jsem viděl u řeky Chebar. 16 Když pak šli cherubínové, šla i kola podlé nich, a když vznášeli cherubínové křídla svá, aby se pozdvihli od země, neuchylovala se také kola od nich. 17 Když stáli oni, stála, a když se vyzdvihovali, vyzdvihovala se s nimi; nebo duch zvřat byl v nich. 18 I odešla sláva Hospodinova od prahu domu, a stála nad cherubíny, 19 Hned jakž pozdvihli cherubínové křídel svých a vznesli se od země, před očima mýma odcházejice, a kola naproti nim, a stála u vrat brány domu Hospodinova východní, a sláva Boha Izraelského svrchu nad nimi. 20 To jsou ta zvřata, kteráž jsem viděl pod Bohem Izraelským u řeky Chebar, a poznal jsem, že cherubínové byli. 21 Po čtyřech tvářích měl jeden každý, a po čtyřech křídlech jeden každý; podobenství také rukou lidských pod křídly jejich. 22 Podobenství pak tváří jejich bylo jako tváří, kteréž jsem byl viděl u řeky Chebar, obličej jejich i oni sami. Jeden každý přímo k své straně chodil.

11 I vznesl mne Duch, a přivedl mne k bráně východní domu Hospodinova, kteráž patří na východ, a aj, ve vrates brány té pětmcítma mužů, mezi kterýmiž jsem viděl Jazaniáše syna Azurova, a Pelatiáše syna Banaiášova, knížata lidu. 2 Tedy řekl mi: Synu člověčí, to jsou ti muži, kteríž smýšlejí nepravost, a

skládají radu zlou v městě tomto, **3** Říkájíce: Nestavějme domů blízko, sic město bude hrnec a my maso. **4** Protož prorokuj proti nim, prorokuj, synu člověčí. **5** I sstoupil na mne Duch Hospodinův, a řekl mi: Rci: Takto díl Hospodin: Tak říkáte, dome Izraelský. Nebo což vám koli vstupuje na mysl, o tom já vím. **6** Veliké množství zmordovali jste v městě tomto, a naphníli jste ulice jeho zbitými. **7** Protož takto praví Panovník Hospodin: Ti, kteříž jsou zbiti od vás, kteréž jste skladli u prostředě něho, oníť jsou maso, město pak hrnec, ale vás vyvedu z prostředku jeho. **8** Báli jste se meče, ale meč uvedu na vás, praví Panovník Hospodin. **9** A vyvedu vás z prostředku jeho, a dám vás v ruku cizích, a vykonám nad vámi soudy. **10** Mečem padnete, na pomezí Izraelském souditi vás budu, a zvíte, že já jsem Hospodin. **11** Město nebude vám hrnec, aniž vy budete u prostředě něho maso, na pomezí Izraelském souditi vás budu. **12** I zvíte, že já jsem Hospodin, poněvadž jste v ustanovených mých nechodili, a soudū mých nečinili, a podlé soudū těch národů, kteříž jsou vůči vás, činili jste. **13** Stalo se pak, když jsem prorokoval, že Pelatiáš syn Banaiášův umřel. Pročež padl jsem na tvář svou, a zvolal jsem hlasem velikým, řka: Ach, Panovniče Hospodine, skonání, činiš ostatkům Izraelským. **14** Tedy stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **15** Synu člověčí, bratří tvoji, bratří tvoji, příbuzní tvoji, a všecken dům Izraelský, všecken dům, kterýmž říkali obyvatelé Jeruzalémští: Daleko zajděte od Hospodina, nám jest dána země tato v dědictví. **16** Protož rci: Takto praví Panovník Hospodin: Ačkoli daleko zahnal jsem je mezi národy, a ačkoli rozptýlil jsem je do zemí, však budu jím svatyní i za ten malý čas v zemích těch, do kterýchž přijdu. **17** Protož rci: Takto praví Panovník Hospodin: Shromáždim vás z národů a zberu vás z zemí, do kterýchž rozptýleni jste, a dám vám zemi Izraelskou. **18** I vejdou tam, a vyvrhou všecky mrzkosti její, i všecky ohavnosti její z ní. **19** Nebo dám jim srdce jedno, a Ducha nového dám do vnitřnosti vašich, a odejmu srdce kamenné z těla jejich, a dám jim srdce masité. **20** Aby v ustanovených mých chodili, a soudū mých ostříhalí, a činili je. I budou lidem mým, a já budu jejich Bohem. **21** Kterýchž pak srdce chodilo by po žádostech mrzkostí svých a ohavností svých, těch cestu na hlavu jejich obrátím, praví Panovník Hospodin. **22** Tedy vznesli cherubínové křídla svá i kola s nimi, sláva pak Boha Izraelského nad nimi svrchu. **23** I odešla sláva Hospodinova z prostředku města, a stála na hoře, kteráž jest na východ městu. **24** Duch pak vznesl mne, a zase mne přivedl do země Kaldejské k zajatým, u vidění skrze Ducha Božího. I odešlo ode mne vidění, kteréž jsem viděl. **25** A mluvil jsem k zajatým všecky ty věci Hospodinovy, kteréž mi ukázal.

12 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **2** Synu člověčí, u prostřed domu zpurného ty bydlíš, kteréž mají oči, aby viděli, však nevidí; uši mají, aby slyšeli, však neslyší, protože dům zpurný jsou. **3** Protož ty, synu člověčí, připrav sobě to, s čím bys se stěhoval, a stěhuj se ve dne před očima jejich. Přestěhuješ se pak z místa svého na místo jiné před očima jejich, zdaby aspoň viděli; nebo dům zpurný jsou. **4** Výnesa pak své věci, jakožto ty, s nimiž se stěhovati máš ve dne před očima jejich, vyjdí u večer před očima jejich, jako ti, kteříž se stěhují. **5** Před očima jejich prokopej sobě zed, a vynes

skrze ni. **6** Před očima jejich na rameni nes, po tmě vynes, tvář svou přikrej, a nehled' na zemi; nebo za zázrak dal jsem tě domu Izraelskému. **7** I učinil jsem tak, jakž rozkázáno bylo. Věci své vynesl jsem, jakožto ty, s nimiž bych se stěhoval ve dne, u večer pak prokopal jsem sobě zed rukou; po tmě jsem je vynesl, na rameni nesa před očima jejich. **8** Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně ráno, řkoucí: **9** Synu člověčí, zdaliž' řekli dům Izraelský, dům ten zpurný: Co ty děláš? **10** Rci jím: Takto praví Panovník Hospodin: Na kníže v Jeruzalémě vztahuje se břímě toto a na všecken dům Izraelský, kteříž jsou u prostřed něho. **11** Rci jím: Já jsem zázrakem vaším. Jakož jsem činil, tak se stane jím, postěhuji se a v zajetí půjdou. **12** A kníže, kteréž jest u prostřed nich, na rameni poneše po tmě a vyjde. Zed prokopaj, aby jej vyvedli skrze ni; tvář svou zakryje, tak že nebude viděti okem svým země. **13** Nebo roztáhnu síť svou na něj, a polapen bude do vrše mé, a zavedu jej do Babylona, země Kaldejské, kteréž neuzří, a tam umře. **14** Všecky také, kteříž jsou vůči něho na pomoc jemu, i všecky houfy jeho rozptýlím na všecky strany, a mečem dobytým budu je stihati. **15** I zvědí, že já jsem Hospodin, když je rozptýlím mezi národy, a rozřenu je po krajinách. **16** Pozůstavím pak z nich muže nemohné po meči, po hladu a po moru, aby vypravovali všecky ohavnosti své mezi národy, kamž se dostanou, i zvědí, že já jsem Hospodin. **17** Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **18** Synu člověčí, chléb svůj s strachem jez, a vodu svou s třesením a s zámutkem pí, **19** A rci lidu země této: Takto praví Panovník Hospodin o obyvatelích Jeruzalémských, o zemi Izraelské: Chléb svůj s zámutkem jísti budou, a vodu svou s předěšením pít, aby obloupena byla země jeho z hojnosti své, pro nátlák všech přebývajících v ní. **20** Města také, v nichž bydlejí, zpustnou, a země pustá bude, a tak zvíte, že já jsem Hospodin. **21** Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **22** Synu člověčí, jaké to máte přísloví o zemi Izraelské, říkajíce: Prodíl se dnové, a neb Zahyne všecké vidění? **23** Protož rci jím: Takto praví Panovník Hospodin: Učiním, aby přestalo přísloví toto, aniž užívati budou přísloví toho více v Izraeli. Rci jím: Nýbrž přiblížíši se dnové ti a splnění všeckého vidění. **24** Nebo nebude více žádného vidění marného, a hádání pochlebníka u prostřed domu Izraelského, **25** Protože já Hospodin mluvit budu, a kterékoliv slovo promluvím, stane se. Neprodliš' se dlouho, ale za dnů vašich, dome zpurný, mluvit budu slovo, a naplním je, praví Panovník Hospodin. **26** I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **27** Synu člověčí, aj, dům Izraelský říkají: Vidění to, kteréž vidí tento, ke dnům mnohým patří, a na dlouhé časy tento prorokuje. **28** Protož rci jím: Takto praví Panovník Hospodin: Neprodliš' se dlouho všecké slovo mé, ale slovo, kteréž mluvit budu, stane se, praví Panovník Hospodin.

13 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **2** Synu člověčí, prorokuj proti prorokům Izraelským, kteříž prorokují, a rci prorokujícím z srdce svého: Slyšte slovo Hospodinovo: **3** Takto praví Panovník Hospodin: Běda prorokům bláznivým, kteříž následují ducha svého, ješto však nic neviděli. **4** Podobní jsou liškám na pustinách proroci tvoji, Izraeli. **5** Nevstupujete k mezerám, aniž děláte hradby okolo domu

Izraelského, aby ostáti mohl v boji v den Hospodinův. **6** Vídají marnost a hádání lživé. Říkají: Praví Hospodin, ještě jich neposlal Hospodin, a trošťuj lidí, aby jen utvrdili slovo své. **7** Zdaliž vidění marného nevídáte, a hádání lživého nevypravujete? A říkáte: Praví Hospodin, ještě jsem já nemluvil. **8** Pročež takto praví Panovník Hospodin: Protože mluvíte marnost, a vídáte lež, protož aj, já jsem proti vám, praví Panovník Hospodin. **9** Nebo bude ruka má proti prorokům, kteří vídají marnost a hádají lež. V losu lidu mého nebudou, a v popisu domu Izraelského nebudou zapsáni, aniž do země Izraelské vejdou. I zvíte, že já jsem Panovník Hospodin, **10** Proto, protože v blud uvedli lid můj, říkajíce: Pokoj, ještě nebylo žádného pokoje. Jeden zajisté ustavěl stěnu hliněnou, a jiní obmítali ji vápnem ničemným. **11** Rciž těm, kteří obmítají vápnem ničemným: I však to padne. Přijde příval rozvodnily, a vy, kamenové krupobití velikého, spadnete, a vítr bouřlivý roztrhne ji. **12** A aj, když padne ta stěna, zdaliž vám nebude řečeno: Kdež jest to obmítání, jímž jste obmítali? **13** Protož takto praví Panovník Hospodin: Roztrhnu ji, pravím, větrem bouřlivým v prchlivosti své, a příval rozvodnily v hněvě mé přijde, a kamení krupobití velikého v prchlivosti mé k vyhlazení jí. **14** Nebo rozbořím stěnu tu, kterouž jste obmetali vápnem ničemným, a porazím ji na zem, tak že odkryt bude grunt její. I padne, a zkažení budete u prostřed ní, a zvíte, že já jsem Hospodin. **15** A tak vykonaje prchlivost svou na té stěně, a na těch, kteříž ji obmítají vápnem ničemným, dím vám: Není více té stěny, není ani těch, kteříž ji obmítali, **16** Totíž prorok Izraelských, kteříž prorokují Jeruzalém, a ohlašují jemu vidění pokoje, ještě není žádného pokoje, praví Panovník Hospodin. **17** Ty pak, synu člověče, obrat' tvář svou k dcerám lidu svého, kteréž prorokují z srdce svého, a prorokuj i proti nim. **18** A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Běda těm, kteréž šijí polštářky pod všeliké lokty rukou lidu mého, a dělají kukly na hlavu všeliké postavy, aby lovily duše. Zdaliž loviti máte duše lidu mého, abyste se živiti mohly? **19** Nebo zlehčujete mne u lidu mého pro hrst ječmene a pro kus chleba, umrvujice duše, kteréž neumrou, a obžívujice duše, kteréž živy nebudou, lhouce lidu mému, kteréž poslouchají lži. **20** Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dám se v polštářky vaše, jimiž vy lovíte tam duše, abyste je oklamaly. Nebo strhnu je s ramenou vašich, a propustím duše, duše, kteréž vy lovíte, abyste je oklamaly. **21** I strhnu kukly vaše, a vyrtrhnu lid svůj z ruky vaší, tak abyste jich nemohly více loviti, i zvíte, že já jsem Hospodin; **22** Protože kormoutíte srdce spravedlivého lžmi, ještě jsem já ho nekormoutil, a posilujete rukou bezbožného, aby se neodvrátil od zlé cesty své, obžívujice jej. **23** Protož nebudete vídati marnosti, a s hádáním nebudete se obíratí více; nebo vyrtrhnu lid svůj z ruky vaší, i zvíte, že já jsem Hospodin.

14 Potom přišedše ke mně muž z starších Izraelských, seděl přede mnou. **2** I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **3** Synu člověče, muži tito složili ukydané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž jim k urážce jest, položili před tvář své. Zdaliž se upřímně radí se mnou? **4** Protož mluv jim a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Kdo by koli z domu Izraelského složil ukydané bohy své v srdci svém, a nepravost,

kteráž mu k urážce jest, položil před tvář svou, a přišel by k proroku: já Hospodin odpovídati budu tomu, kterýž přišel, o množství ukydaných bohů jeho, **5** Abych polapil dům Izraelský v srdci jejich, že se odvrátili ode mne k ukydaným bohům svým všickni napořád. **6** Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Obratě se a odvratre od ukydaných bohů vašich, a ode všech ohavností vašich odvratre tvář svou. **7** Nebo kdož by koli z domu Izraelského i z pohostinných, kteříž jsou pohostinu v Izraeli, odvrátil se od následování mne, a složil by ukydané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž mu k urážce jest, položil by před tvář svou a přišel by k proroku, aby se mne tázal skrize něho: já Hospodin odpovím jemu o sobě, **8** A obratím tvář svou hněvivou proti muži tomu, a dám jej za znamení a za přísloví, a vytuň jej z prostřed lidu svého, i zvíte, že já jsem Hospodin. **9** Prorok pak, dal-li by se přivábiti, aby mluvil slovo, já Hospodin přivábil jsem proroka toho. Než vztáhnut' ruku svou na něj, a vyhladím jej z prostřed lidu svého Izraelského. **10** A tak ponesou nepravost svou. Jakáž pokuta na toho, kdož by se tázal, takováž pokuta na proroka bude, **11** Aby nebloudili více dům Izraelský ode mne, a nepoškroňovali se více žádnými převrácenostmi svými, aby byli lidem mým, a já abych byl jejich Bohem, praví Panovník Hospodin. **12** Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **13** Synu člověče, když by země zhřešila proti mně, dopouštějíc se přestoupení, tehdy vztáhl-li bych ruku svou na ni, a zlámal jí hůl chleba, a poslal bych na ni hlad, a vyhubil z ní lidi i hovada: **14** By pak byli u prostřed ní tři muži, Noé, Daniel a Job, oni v spravedlnosti své vysvobodili by sami sebe, praví Panovník Hospodin. **15** Pakli bych zvěř litou uvedl na zemi, tak že by ji na sirobu přivedla, a byla by pustá, aniž by kdo přes ni jíti mohl pro zvěř: **16** Živ' jsem já, praví Panovník Hospodin, že byt' tři muži tito u prostřed ní byli, nikoli by nevysvobodili synů ani dcer. Oni by sami vysvobozeni byli, země pak byla by pustá. **17** Aneb meč uvedl-li bych na zemi tu, a řekl bych meči: Projdi skrz zemi tu, abych vyhubil z ní lidi i hovada: **18** Živ' jsem já, praví Panovník Hospodin, že byt' pak tři muži tito byli u prostřed ní, nikoli by nevysvobodili synů ani dcer, ale oni sami by vysvobozeni byli. **19** Aneb mor postal-li bych na zemi tu, a vylil prchlivost svou na ni k zhoubě, aby vyhlazeni byli z ní lidé i hovada: **20** Živ' jsem já, praví Panovník Hospodin, že byt' pak Noé, Daniel a Job u prostřed ní byli, nikoli by ani syna ani dcery nevysvobodili. Oni v spravedlnosti své vysvobodili by sami sebe. **21** Nybrž takto praví Panovník Hospodin: Bych pak čtyři pokuty své zlé, meč a hlad, zvěř litou a mor poslal na Jeruzalém, abych vyhubil z něho lidi i hovada, **22** A aj, pozůstali-li by v něm, kteréž by toho ušli, a vyvedeni byli, synové neb dcery: aj, i oni musejí jítí k vám, a uzříte cestu jejich a skutky jejich, i potěšíte se nad tím zlým, kteréž uvedu na Jeruzalém, nade vším, což uvedu na něj. **23** A tak potěší vás, když uzříte cestu jejich a skutky jejich. I zvíte, že jsem ne nadarmo učinil všecko to, což jsem učinil při něm, praví Panovník Hospodin.

15 Tedy stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **2** Synu člověče, co jest dřevo révové proti všeljakému dřevu, aneb proti ratolestem dřív lesního? **3** Zdaliž vzato bude z něho dřevo

k udělání něčeho? Zdaliž udělají z něho hřebík k zavěšování na něm všelijaké nádoby? 4 Aj, na oheň dává se ke sežrání. Když oba konce jeho sežere oheň, a prostředek jeho obhoří, zdaž se k čemu hodit může? 5 Aj, když byl celý, nic nemohlo být z něho uděláno, ovšem když jej oheň sežral, a shořel, k ničemu se více hodit nebude. 6 Protož takto praví Panovník Hospodin: Jakož jest dřevo révové mezi dřívím lesním, kteréž jsem oddal ohni k sežrání, tak jsem oddal obyvatele Jeruzalémské. 7 Nebo postavím tvář svou hněvivou proti nim. Z ohně jednoho vyjdou, a oheň druhý zžíře je. I zvíte, že já jsem Hospodin, když obrátilm tvář svou hněvivou proti nim. 8 A obrátilm zemi tuto v poušť, protože se přestoupení dopouštěli, praví Panovník Hospodin.

16 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: 2 Synu člověče, oznam Jeruzalému ohavnosti jeho, 3 A rci: Takto praví Panovník Hospodin dceři Jeruzalémské: Obcování tvé a rod tvůj jest z země Kananejské, otec tvůj jest Amorejský, a matka tvá Hetejská. 4 Narození pak tvé: V den, v němž jsi se narodila, nebyl přízeán pupek tvůj, a vodou nebyla obmyta, abys ošetřena byla, aniž jsi byla solí posolena, ani plénkami obvinuta. 5 Neslitovalo se nad tebou oko, atby v jednom z těch věcí posloužilo, maje lítost nad tebou, ale byla povržena na svrchku pole, protože jsi ošklivá byla v den, v kterémž jsi narodila se. 6 A jda mimo tebe, a vida tě ku potlačení vydanou ve krvi tvé, řekl jsem tobě: Ve krvi své živa bud'. Řekl jsem, pravím, tobě: Ve krvi své živa bud'. 7 Rozmnožil jsem tě jako z rostliny polní, i rozmnožena jsi a zvěličena, a přišla k největší ozdobě. Prsy tvé oduly se, a vlasy tvé zrostly, ač jsi byla nahá a odkrytá. 8 Protož jda mimo tě, a vida tě, an aj, čas tvůj čas milování, vztáhl jsem křídlo své na tě, a přikryl jsem nahotu tvou, a přisahou zavázav se tobě, vše jsem v smlovou s tebou, praví Panovník Hospodin, a tak jsi má učiněna. 9 I umyl jsem tě vodou, a splákl jsem krev tvou s tebe, a pomazal jsem tě olejem. 10 Nadto přioděl jsem tě rouchem krumpovaným, a obul jsem tě v drahé střevíce, a opásal jsem tě kmentem, a přioděl jsem tě rouchem hedbávným. 11 Ozdobil jsem tě také ozdobou, a dal jsem náramky na ruce tvé, a točenici na hrdlo tvé. 12 Dalt' jsem ozdobu i na celo tvé, a náušnice na uši tvé, a korunu krásnou na hlavu tvou. 13 A byla ozdobena zlatem a stříbrem, a oděv tvůj byl kment a roucho hedbávné, a proměnných barev roucho. Běl a med a olej jídala jsi, a krásná jsi učiněna velmi velice, a šťastně' se vedlo v království, 14 Tak že se rozešla pověst o tobě mezi národy pro krásu tvou; nebo dokonalá byla, pro slávu mou, kterouž jsem byl vložil na tebe, praví Panovník Hospodin. 15 Ale úfalas v krásu svou, a smilnilas přičinou pověsti své; nebo jsi páchala smilství s každým mimo tebe jdoucím. Každý snadně užil krásy tvé. 16 A vzavši z roucha svého, nadělalas sobě výsostí rozličných barev, a páchala smilství při nich, jemuž podobné nikdy nepřijde, aniž kdy potom bude. 17 Nad to, vzavši přípravy ozdoby své z zlata mého a stříbra mého, kteréžt' jsem byl dal, nadělalas sobě obrazů pohlaví mužského, a smilnilas s nimi. 18 Vzala také roucha svá krumpovaná, a přiodlás je, olej můj i kadidlo mé kladlas před nimi. 19 Ano i chléb můj, kterýžt' jsem byl dal, běl a olej i med, jímž jsem té krmil, kladlas před nimi u vůni přijemnou, a bylo tak, praví

Panovník Hospodin. 20 Bralas i syny své a dcery své, kteréž jsi mně zplodila, a obětovalas jim k spálení. Cožt' se ještě zdálo málo, taková smilství tvá, 21 Žes i syny mé zabíjela a dávalas je, aby je provodili jim? 22 K tomu ve všech ohavnostech svých a smilstvích svých neropomenulas se na dny mladosti své, když jsi byla nahá a odkrytá, ku potlačení vydaná v krvi své. 23 Ale stalo se přes všecku tuto nešlechetnost tvou, (běda, běda tobě), praví Panovník Hospodin, 24 Že jsi vystavěla sobě i vysoké místo, a vzdělalas sobě výsost v každé ulici. 25 Při všelikém rozcestí udělalas výsost svou, a zohavilas krásu svou, roztahujíc nohy své každému tudy jdoucímu, a příliš jsi smilnila. 26 Nebo smilnila jsi s syny Egyptskými, sousedy svými velikého těla, a příliš jsi smilnila, abys mne k hněvu popouzela. 27 Protož aj, vztáhl jsem ruku svou na tebe, a ujal jsem vyměřeného pokrmu tvého, a vydal jsem tě k líbosti nenávidících tě dcer Filistinských, kteréžto styděly se za cestu tvou nešlechetnou. 28 Smilnilas též s syny Assyrskými, protože jsi nemohla nasytit se, a smilnivši s nimi, aniž jsi tak se nasytila. 29 A tak příliš jsi smilnila v zemi Kananejské s Kaldejskými, a aniž jsi tak se nasytila. 30 Jakt' jest zmámeno srdce tvé, praví Panovník Hospodin, poněvadž se dopouštíš všech těchto skutků ženy nevěstky přenestydaté, 31 Stavěje sobě vysoké místo na rozcestí všeliké silnice, a výsost sobě stroje i v každé ulici. Nýbrž pohrdaje darem, nejsi ani jako nevěstka, 32 A žena cizoložná, kteráž místo muže svého povoluje cizímu. 33 Všechně nevěstkám dávají mzdu, ale ty dávalas mzdu svou všechněm frejřířům svým, a darovalas je, aby vcházel i tobě odevšad pro smilství tvá. 34 A tak jest při tobě naproti obyčeji těch žen při smilstvích tvých, poněvadž tě k smilství nehledají, nýbrž ty dáváš dary, a ne tobě dar dáván bývá. A tot' jest naopak. 35 Protož ó nevěstko, slyš slovo Hospodinovo: 36 Takto praví Panovník Hospodin: Protože vylita jest mrzkost tvá, a odkrývána byla nahota tvá při smilstvích tvých s frejří tvými, a se všeemi ukydanými bohy ohavností tvých, též pro krev synů tvých, kteréž jsi dala jim: 37 Proto aj, já shromáždím všecky frejříře tvé, s nimiž jsi obcovala, a všecky, kteréž jsi milovala, se všechněmi, jichž jsi nenáviděla, a shromáždě je proti tobě odevšad, odkryj nahotu tvou před nimi, aby viděli všecku nahotu tvou. 38 A budu tě souditi soudem cizoložnic, a těch, kteríž krev vylévají, a oddám tě k smrti, kteráž přijde na tě z prchlivosti a horlení. 39 Nebo vydám tě v ruku jejich. I rozborí vysoké místo tvé, a rozválejí výsostí tvé, a svělkouče tě z roucha tvého, poberou přípravy ozdoby tvé, a nechají tě nahé a odkryté. 40 I přivedou proti tobě shromáždění, a uházejí tě kamením, a probodnou tě meči svými. 41 Popálí také domy tvé ohněm, a vykonají na tobě pomstu před očima žen mnohých, a tak přítrž učiním tvému smilství, a aniž budeš dávati daru více. 42 A tak odpočinet' sobě hněv můj na tobě, a horlení mé odejde od tebe, abych upokojil se a nehněval se více, 43 Proto žes se neropomenula na dny mladosti své, ale postavovalas se proti mně ve všem tom. Aj hle, já také cestu tvou na hlavu tvou obrátil jsem, praví Panovník Hospodin, takže nebudeš páchat nešlechetnosti, ani kterých ohavností svých. 44 Aj, kdožkoli užívá přísloví, o tobě užíve přísloví, řka: Jakáž matka, takáž dcera její. 45 Dcera matky své jsi, té, kteráž sobě zoškivila muže svého a dítky své, a sestra obou

sestr svých jsi, kteréž zošklivily sobě muže své a dítky své. Matka vaše jest Hetejská, a otec váš Amorejský. **46** Sestra pak tvá starší, kteráž sedí po levici tvé, jest Samář a dcery její, a sestra tvá mladší, kteráž sedí po pravici tvé, jest Sodoma a dcery její. **47** Nýbrž aniž jsi po cestách jejich chodila, ani podlé ohavností jejich činila, zošklivivši sobě jako věc špatnou, pročež pokazilas se více než ony na všech cestách svých. **48** Živt' jsem já, praví Panovník Hospodin, že Sodoma sestra tvá i dcery její nečinily, jako jsi ty činila s dcerami svými. **49** Aj, tatot' byla nepravost Sodomy sestry tvé: Pýcha, sytost chleba a hojnost pokoje. To ona majíc i dcery její, ruky však chudého a nuzného neposilňovala. **50** Ale pozdvihše se, páchaly ohavnost přede mnou; protož sklidil jsem je, jakž mi se vidělo. **51** Samář také ani polovice hřichů tvých nenahřešila. Nebo jsi rozhojnila ohavnosti své nad ně, a tak jsi spravedlivější býtí ukázala sestry své všemi ohavnostmi svými, kteréž jsi páchala. **52** Nesiž i ty také potupu svou, kterouž jsi přisoudila sestrám svým, pro hřichy své, kteréž jsi ohavně páchala více než ony. Spravedlivější byly než ty. I ty, pravím, styd' se, a nes potupu svou, poněvadž spravedlivější býtí ukazujes sestry své. **53** Přivedu-li zase zajaté jejich, totiž zajaté Sodomy a dcer jejich, též zajaté Samář a dcer jejich, takéž zajetí zajatých tvých u prostřed nich, **54** Proto, abys miusila nésti potupu svou a hanbiti se za všecko, což jsi páchala, jscu jejich potěšením. **55** Jestližet' sestry tvé, Sodoma a dcery její, navráti se k prvnímu způsobu svému, též Samář a dcery její navráti-li se k prvnímu způsobu svému: i ty také s dcerami svými navrátíte se k prvnímu způsobu svému. **56** Poněvadž nebyla Sodoma sestra tvá pověstí v ústech tvých v den zvýšení tvého, **57** Prvé než zjevena byla zlost tvá, jako za času útržky od dcer Syrských a všech, kteříž jsou vúkol nich, dcer Filistinských, kteréž tě hubily se všeck stran: **58** Nešlechetnost svou a ohavnosti své ponešeš, praví Hospodin. **59** Nebo takto praví Panovník Hospodin: Tak učiním tobě, jakž jsi učinila, když jsi pohrdla přísahou, a zrušila smlouvu. **60** A však rozpomenu se na smlouvu svou s tebou ve dnech mladosti tvé, potvrďim, pravím, tobě smlouvy věčné. **61** I rozpomeneš se na cesty své, a hanbiti se budeš, když přijmeš sestry své starší, nežli jsi ty, i mladší, nežli jsi ty, a dám je tobě za dcery, ale ne podlé smlouvy tvé. **62** A tak utvrďím smlouvu svou s tebou, i zvíš, že já jsem Hospodin, **63** Abys se rozpomenu a styděla, a nemohla více úst otevřít pro hanbu svou, když tě očistím ode všeho, což jsi činila, praví Panovník Hospodin.

17 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **2** Synu člověčí, vydej pohádku, a předlož podobenství o domu Izraelském, **3** A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Orlice veliká, velikých křídel a dlouhých brků, plná peří, strakatá, přiletěvši na Libán, vzala vrch cedru. **4** Vrch mladistvých ratolestí jeho ulomila, a přenesla jej do země kupecké; v městě kupeckém položila jej. **5** Potom vzavši z semene té země, vsadila je v poli úrodném, a vsadila je velmi opatrne při vodách mnohých. **6** Kteréžto bylo by vzešlo, a bylo by révem bujným, jakžkoli nízké postavy, a byly by patřily ratolesti jeho k ní, a kořenové jeho odděleni byli by ji, a tak bylo by kmenem vinným, kterýž by vydal by ratolesti, a vypustil rozvody. **7** Ale byla orlice jedna veliká velikých křídel a vypeřená, a aj, ten kmen vinný připjal kořeny

své k ní, a ratolesti své vztáhl k ní, aby svažovala jej z brázd štípení svého, **8** Ješto v poli dobrém, při vodách mnohých štípen byl, aby vypustil ratolesti, a nesl ovoce, a byl kmenem slavným. **9** Rci: Taktó praví Panovník Hospodin: Zdaliž se podaří? Zdaliž kořenů jeho nevytrhá, a ovoce jeho neotrhná a neusuší? Zdaž všech ratolestí vyrostlých z něho neusuší? Zdaliž s velikou silou a s mnohým lidem nevyhladí ho z kořenů jeho? **10** Aj, jakžkoli štípen, zdaliž se podaří? Zdaliž, jakž se ho dotkne východní, do konce neuschne? Při brázdách, při nichž se ujal, zdaž neuschne? **11** Za tím stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **12** Rci nyní domu zpurnému: Nevíte-liž, co je toto? Rci: Aj, přitáhl král Babylonský do Jeruzaléma, a vzal krále jeho i knížata jeho, a zavedl je s sebou do Babylonu. **13** Vzal také z semene královského, a učiniv s ním smlouvu, přisahou jej zavázal, a silné země té pobral, **14** Aby bylo království snížené, proto aby se nepozdvihovalo, aby ostříhaje smlouvy jeho, tak stálo. **15** Ale zprotivil se jemu, poslav posly své do Egypta, aby jemu podal koní a lidu mnohého. Zdaž se mu to podaří? Zdaž pomsty ujde ten, kdož tak činí? Ten kdož ruší smlouvu, zdaliž pomsty ujde? **16** Živt' jsem já, praví Panovník Hospodin, že v místě krále toho, kterýž jej králem učinil, jehož přisahou pohrdl, a jehož smlouvu zrušil, u něho v Babyloně umře. **17** Aňi mu Farao s vojskem velikým a s zástupem mnohým co napomůže v boji, když vysype násyp, a vzdélá šance, aby zahubil množství lidí, **18** Poněvadž pohrdl přisahou, zrušiv smlouvu. Neb aj, podal ruky své, a však všecko toto činí. Neujdet' pomsty. **19** Protož takto praví Panovník Hospodin: Živt' jsem já, že přisahu svou, kterouž pohrdl, a smlouvu svou, kterouž zrušil, jistotně obrátím na hlavu jeho. **20** Nebo roztáhnu na něj síť svou, a polapen bude do vrše mé, i zavedu jej do Babylonu, a souditi se s ním budu tam pro přestoupení jeho, kteréhož se dopustil proti mně. **21** Všickni též, kteříž utekli od něho se všemi houfy jeho, od meče padnou, ostatní pak na všecky strany rozprostříni budou. I zvíte, že já Hospodin mluvil jsem. **22** Takto praví Panovník Hospodin: A však vezmu z vrchu cedru toho vysokého a vsadím, z vrchu mladistvých ratolestí jeho mladou větvíčku ulomím, a štípím na hoře vysoké a vyvýšené. **23** Na hoře vysoké Izraelské štípím ji, i vypustí ratolesti, a ponese ovoce, a tak učiněna bude cedrem slavným, a bude bydliti pod ním všecké ptactvo; všecko, což křídla má, v stínu ratolestí jeho bydliti bude. **24** A tak zvědí všecka dříví polní, že já Hospodin snížil jsem dřevo vysoké, a povýšil jsem dřeva nízkého; usušil jsem strom zelený, a způsobil to, aby zkvetl strom suchý. Já Hospodin mluvil jsem to i učiním.

18 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **2** Což jest vám, že užíváte přísloví tohoto o zemi Izraelské, říkajíce: Otcové jedli hrzen trpký, a zubové synů laskominy mají? **3** Živt' jsem já, praví Panovník Hospodin, že nebudete moci více užívatí přísloví tohoto v Izraeli. **4** Aj, všecky duše mé jsou, jakož duše otcova, tak i duše synova mé jsou. Duše, kteráž hřeší, ta umře. **5** Nebo byl-li by někdo spravedlivý, a činil by soud a spravedlnost; **6** Na horách by nejdál, a očí svých nepozdvihoval k ukydaným bohům domu Izraelského, a manželky blížního svého by nepoškvnil, a k ženě pro nečistotu oddělené nepřistoupil; **7** Kterýž by žádného neutiskal, základ

dlužníku svému by navracoval, cizího mocí nebral, chleba svého by lačnému udílel, a nahého přiodíval rouchem; **8** Na lichvu by nedával, a úroku nebral, od nepravosti ruku svou by odvracoval, soud pravý mezi jedním i druhým by činil; **9** V ustanovených mých by chodil, a soudů mých ostříhal, čině, což pravého jest: spravedlivý ten jistě žet' živ bude, praví Panovník Hospodin. **10** Zplodil-li by pak syna lotra, prolevače krve, kterýž by čímkoli z těch věcí škodil bratru, **11** Onoho pak všechno nečinil by, anobrž i na horách by jídal, a ženy bližního svého by poškvornil; **12** Chudého a nuzného by utiskl, cizí věci mocí vzal, základu by nenavrátil, a k ukydaným bohům oči svých by pozdvihoval, ohavnost provodil, **13** Na lichvu by dával, a úrok bral: zdaž bude živ? Nebude živ. Poněvadž všecky ohavnosti tyto činil, jistotně umře, krev jeho přijde na něj. **14** A aj, zplodil-li by syna, kterýž by spatřil všecky hříchy otce svého, kterýž činil, a vida, nečinil by tak; **15** Na horách by nejídal, a oči svých nepozdívahoval k ukydaným bohům domu Izraelského, manželky bližního svého by nepoškvornil, **16** A aniž by koho utiskal, základu by nezadržoval, cizího mocí nebral, chleba svého lačnému by udílel, a nahého rouchem by přiodíl; **17** Od chudého by zdržel ruku svou, lichvy a úroku by nebral, soudy mé činil, v ustanoveních mých by chodil: tent' neumře pro nepravost otce svého, jistě živ bude. **18** Otec pak jeho, proto že se bezpráví dopouštěl, cizí věci bratru mocí bral, a to, což není dobré, činil u prostřed lidu svého: protož aj, umře pro nepravost svou. **19** Ale říkáte: Jak by to bylo? Zdaž nenesе syn nepravosti otcovy? Když syn činí soud a spravedlnost, všech ustanovení mých ostříhá a činí je, jistě žet' živ bude. **20** Duše, kteráž hřeší, ta umře. Syn neponese nepravosti otcovy, aniž otec ponesе nepravosti synov; spravedlnost spravedlivého při něm zůstane, též bezbožnost bezbožného na něj připadne. **21** Pakli byse bezbožný odvrátil ode všech hříchu svých, kterýž činil, a ostříhal by všech ustanovení mých, a činil by soud a spravedlnost, jistě živ bude a neumře. **22** Žádná přestoupení jeho, jichž se dopustil, nebudou jemu připomínána; v spravedlnosti své, kterouž by činil, živ bude. **23** Zdaliž jakou líbost mám, když umírá bezbožný? dí Panovník Hospodin. Zdali ne raděj když se odvrací od cest svých, aby živ byl? **24** Pakli by se odvrátil spravedlivý od spravedlnosti své, a činil by nepravost, čině podlé všech ohavností, kterýž činí bezbožný, takový-liž by živ byl? Na žádné spravedlnosti jeho, kterýž činil, nebude pamatovalo. Pro přestoupení své, jehož se dopouštěl, a pro hřich svůj, kterýž páchal, pro tyť věci umře. **25** Ze pak říkáte: Není prává cesta Páně, poslyštež nyní, ó dome Izraelský: Zdali má cesta není prává? Zdali nejsou cesty vaše nepravé? **26** Když by se odvrátil spravedlivý od spravedlnosti své, a čině nepravost, v tom by umřel, pro nepravost svou, kterouž činil, umře. **27** A když by se odvrátil bezbožný od bezbožnosti své, kterouž činil, a činil by soud a spravedlnost, tent' duši svou zachová při životu. **28** Nebo prohlédl, a odvrátil, se ode všech přestoupení svých, jichž se dopouštěl; jistě žet' živ bude a neumře. **29** A však vždy říká dům Izraelský: Není prává cesta Páně. Zdali mé cesty nepravé jsou, ó dome Izraelský? Zdaliž nejsou cesty vaše nepravé? **30** A protož každého z vás podlé cest jeho souditi budu, ó dome Izraelský, dí Panovník Hospodin. Navrattež se a odvrátte ode

všech přestoupení svých, aby vám nebyla k úrazu nepravost. **31** Odvrzte od sebe všecka přestoupení vaše, jichž jste se dopouštěli, a učíte sobě srdce nové a ducha nového. I pročež mřete, ó dome Izraelský? **32** Však nemám líbostí v smrti toho, jenž umírá, dí Panovník Hospodin. Obratte se tedy, a živi budte.

19 Ty pak vydej se v naříkání nad knížaty Izraelskými. **2** A rci: Co byla matka tvá? Lvice mezi lvy odpočívající, a u prostřed dravých lvů vychovávala lvíčatka svá. **3** A když odchovala jedno z lvíčat svých, udělal se z něho dravý lev, tak že naučiv se bráti loupeže, žrával lidí. **4** To když uslyšeli národové, v jámě jejich polapen jest, a doveden v řetězích do země Egyptské. **5** To viduc lvice, že očekávaná zhynula jí naděje její, vzavši jedno z lvíčat svých, učinila z něho silného lva; **6** Kterýž ustavičně chodě mezi lvy, udělal se dravým lvem, a naučiv se bráti loupeže, žrával lidí. **7** Pobořil i pestře paláce jejich, a města jejich v poušti uvedl, tak že spustla země, i což v ní bylo, od hlasu rvání jeho. **8** I polékli na něj národové z okolních krajin, a rozestřeli na něj tenata svá, a do jámy jejich lapen jest. **9** I dalí jej do klece v řetězích, a dopravili ho k králi Babylonskému, a uvedli jej do vězení nejtěžšího, aby nebyl slýchán hlas jeho více po horách Izraelských. **10** Matka tvá v čas pokoje tvého jako vinný kmen při vodách štípeny; plodistvý a rozkladitý byl pro hojnost vod. **11** A měl pruty mocné k berlám panovníků, zrůst pak jeho vyvýšil se nad prostředek hustého větvoví, tak že patrný byl pro svou vysokost a pro množství ratolestí svých. **12** Ale vytržen jsa v prchlivosti, na zemi povržen jest, a vítr východní usušil ovoce jeho; vylomily se a uschly ratolesti silné jeho, oheň sežral je. **13** A nyní štípen jest na poušti, v zemi vyprahlé a žíznivé. **14** Nadto vyšed oheň z prutu ratolestí jeho, sežral ovoce jeho, tak že není na něm prutu mocného k berle panovníka. Toť jest naříkání, a budeť v naříkání.

20 Tedy stalo se léta sedmého, a dne desátého, pátého měsíce, přišli některí z starších Izraelských raditi se s Hospodinem, a posadili se přede mnou. **2** Tehdy stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **3** Synu člověčí, mluv k starším Izraelským a rci jim: Tako praví Panovník Hospodin: Zdali, abyste se se mnou radili, vy přicházíte? Živ jsem já, že vy se neradíte se mnou, dí Panovník Hospodin. **4** Zdali jich zastávati budeš? Zdali zastávati budeš, synu člověčí? Oznam jim ohavnosti otců jejich, **5** A rci jim: Tako praví Panovník Hospodin: V ten den, v kterýž jsem zvolil Izraele, zdvihl jsem ruku svou semeni domu Jákobova, a v známost jsem se uvedl jim v zemi Egyptské; zdvihl jsem jim ruku svou, řka: Já jsem Hospodin Bůh váš. **6** V ten den zdvihl jsem jim ruku svou, že je vyvedu z země Egyptské do země, kterouž jsem jim obhlédl, tekoucí mlékem a strdí, jenž jest okrasa všech jiných zemí. **7** A řekl jsem jim: Jeden každý ohavnosti oči svých zavrzte, a ukydanými bohy Egyptskými se nepoškvrujte, nebo já jsem Hospodin Bůh váš. **8** Ale zpurně se postavovali proti mně, aniž mne chtěli slyšeti, aniž kdo ohavnosti očí svých zavrhl, a ukydaných bohů Egyptských nezanechali. Protož jsem řekl: Vyleji prchlivost svou na ně, a vyplním hněv svůj na nich u prostřed země Egyptské. **9** A však učinil jsem pro jméno své,

aby nebylo zlehčeno před očima těch národů, mezi nimiž byli, před jejichž očima jsem se jim v známost uvedl, že je chci vyvesti z země Egyptské. **10** Takž jsem je vyvedl z země Egyptské, a přivedl jsem je na poušť, **11** A dal jsem jim ustanovení svá, a soudy své v známost jsem jim uvedl, ještě činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrre ně. **12** Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvětitel jejich. **13** Ale dům Izraelský zpurně se postavovali proti mně na poušti, v ustanoveních mých nechodili, a soudy mými pohrdli, ještě činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrre ně; též soboty mé poškvrnili náramně. Pročež jsem řekl: Že vyleji prchlivosť svou na ně na poušti, abych je docela vyhladil. **14** Ale učinil jsem pro jméno své, aby nebylo zlehčeno před očima těch národů, před jejichž očima jsem je vyvedl. **15** A však i já také přisáhl jsem jim na té poušti, že jich neuvedu do země, kterouž jsem byl dal, tekoucí mlékem a strdí, jenž jest okrasa všech jiných zemí, **16** Protože soudy mými pohrdli, a v ustanoveních mých nechodili, a soboty mé poškvrnili, a že za ukydanými bohy jejich srdce jejich chodí. **17** Však odpustilo jim oko mé, tak že jsem jich nezahadil, a neučinil jim konce na poušti. **18** A řekl jsem synům jejich na též poušti: V ustanoveních otců svých nechodte, a soudů jejich neostříhejte, a ukydanými bohy jejich se nepoškvŕňujte. **19** Já jsem Hospodin Bůh váš, v ustanoveních mých chodte, a soudů mých ostříhejte, a čiňte je. **20** Též soboty mé světě, i budou na znamení mezi mnou a vámi, aby známé bylo, že já jsem Hospodin Bůh váš. **21** Ale zpurně se měli ke mně ti synové, v ustanoveních mých nechodili, a soudů mých nešetřili, aby je činili, (ještě činil-li by je kdo, jistě že by živ byl skrre ně), i soboty mé poškvrnili. I řekl jsem: Že vyleji prchlivosť svou na ně, abych vyplnil hněv svůj na nich na té poušti. **22** Ale odvrátil jsem zase ruku svou; což jsem učinil pro jméno své, aby nebylo zlehčeno před očima těch národů, před jejichž očima jsem je vyvedl. **23** Také i těm přisáhl jsem na poušti, že je rozptýlim mezi pohany, a že je rozřazen po krajinách, **24** Protože soudů mých nečinili, a ustanovení mými pohrdli, a soboty mé poškvrnili, a že k ukydaným bohům otců svých zření měli. **25** Pročež já také dal jsem jim ustanovení nedobrá, a soudy, skrze něž nebudou živi. **26** A poškvrnil jsem jich s jejich dary, (protože provodili všecko, což otvírá život), abych je zkazil, aby poznali, že já jsem Hospodin. **27** Protož mluv k domu Izraelskému, synu člověče, a rci jim: Tako praví Panovník Hospodin: Ještě i tímto rouchali se mi otcové vaši, dopouštějice se proti mně přestoupení, **28** Že, když jsem je uvedl do země, o kteréž jsem přisáhl, že jim ji dáme, kdež spatřili který pahrbek vysoký, aneb které dřevo husté, hned tu obětovali oběti své, a tu dávali popouzející dary své, tu kladli i vůni svou příjemnou, a tu obětovali mokré oběti své. **29** A ačkoli jsem říkal jim: Což jest ta výsost, kamž vy chodíváte? ale ona slove výsostí až do tohoto dne. **30** Protož rci domu Izraelskému: Tako praví Panovník Hospodin: Cestou-liž otců vašich vy se máte poškvŕňovati, a s ohavnostmi jejich máte smilnit? **31** Též přinásejice dary své, vodíce syny své skrze oheň, máte-liž se poškvŕňovati při všech ukydaných bozích vašich až do tohoto dne, a ode mne vždy rady hledati, ó dome Izraelský! Živit jsem já, dí Panovník Hospodin, že vy se nebudete mne více raditi. **32**

To pak, což jste sobě v myslí uložili, nikoli se nestane, že říkáte: Budeme jako jiní národnové, jako čeleďi jiných zemí, sloužice dřevu a kameni. **33** Živ jsem já, praví Panovník Hospodin, že rukou silnou a ramenem vztaženým, a prchlivosť vylitou kralovati budu nad vámi. **34** Vyvedu vás zajisté z národů, a shromáždim vás z zemí, do nichž jste rozptýleni, rukou silnou a ramenem vztaženým, i prchlivosť vylitou. **35** A vodě vás po poušti těch národů, souditi se budu s vámi tam tváří v tvář. **36** Tak jako jsem se soudil s otcí vašimi na poušti země Egyptské, tak se budu souditi s vámi, praví Panovník Hospodin. **37** A proženu vás pod hůl, abych vás uvedl do závazku smlouvy. **38** Ale ty, jenž se mi zprostříli a zpronevěřili, vymísí vás; z země, v níž pohostinu jsou, vyvedu je, do země však Izraelské nevejdou. I zvíte, že já jsem Hospodin. **39** Vy tedy, ó dome Izraelský, takto praví Panovník Hospodin: Jdětež, služte každý ukydaným bohům svým i napotom, poněvadž neposloucháte mne, a jména mého svatého nepoškvŕňujte více dary svými, a ukydanými bohy svými. **40** Nebo na hoře mé svaté, na hoře vysoké Izraelské, dí Panovník Hospodin, tam mi sloužiti budou všecken dům Izraelský, což jich koli bude v té zemi. Tam je laskavé příjmu, a tam vyhledávati budu od vás oběti vzhůru pozdvížení i prvotin darů vašich, se všemi svatými věcmi vašimi. **41** S vůní libou laskavě vás příjmu, když vás vyvedu z národů, a shromáždim vás z těch zemí, do nichž jste rozptýleni byli, a tak posvěcen budu vás před očima těch národů. **42** I poznáte, že já jsem Hospodin, když vás uvedu do země Izraelské, do země té, o kteréž jsem přisáhl, že ji dám otcům vašim. **43** A tu se rozpomenete na cesty své a na všecky činy své, jimiž jste se poškvŕňovali, tak že sami se býti hodné ošklivosti uznáte, pro všecky nešlechetnosti vaše, kteréž jste činivali. **44** Tu poznáte, že já jsem Hospodin, když vámo učiním pro jméno své, ne podlé cestvačích zlých, ani podlé činů vašich porušených, dome Izraelský, praví Panovník Hospodin. **45** I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **46** Synu člověče, obrát tvář svou k straně polední, a vypust' jako rosu na poledne, a prorokuj proti lesu toho pole, kteréž jest na poledne. **47** A rci lesu polednímu: Slyš slovo Hospodinovo: Tako praví Panovník Hospodin: Aj, já zanítím v tobě oheň, kterýž sežere v tobě každé dřevo zelené i každé dřevo suché; nezhasnet' plamen přeprudký, a budou jím opáleny všecky tváře od poledne až na půlnoci. **48** I uzří všeliké tělo, že jsem já Hospodin zapálil jej; nezhasnet'. **49** I řekl jsem: Ach, Panovníče Hospodine, oni mi říkají: Však tento v přísluši nám toliko mluví.

21 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **2** Synu člověče, obrát tvář svou k Jeruzalému, a vypust' jako rosu proti místům svatým, a prorokuj proti zemi Izraelské. **3** A rci zemi Izraelské: Tako praví Hospodin: Aj, já jsem proti tobě, a vytáhnou meč svůj z pošvy jeho, a vypléním z tebe spravedlivého i bezbožného. **4** Proto, abych vyplénli z tebe spravedlivého i bezbožného, proto vyjde meč můj z pošvy své proti všelikému tělu, od poledne až na půlnoci. **5** I zvíří všeliké tělo, že jsem já Hospodin vytáhl meč svůj z pošvy jeho; nenavrátit' se zase více. **6** Ty pak synu člověče, vzdychej, jako bys zlámaná měl bedra, a to s hořkováním vzdychej před očima jejich. **7** I stane se, žeť

řeknou: Nad čím ty vzdycháš? Tedy řekneš: Nad pověstí, kteráž přichází, k níž rozplyne se každé srdce, a každé ruce klesnou, a všecký duch skormoutí se, a každá kolena rozplynou se jako voda. Aj, přicházíť a děje se, praví Panovník Hospodin. 8 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: 9 Synu člověče, prorokuj a rci: Tako praví Hospodin: Rci: Meč, meč nabroušen, také i vyčištěn jest. 10 Aby zabíjel k zabítí oddané, nabroušen jest; aby se blyštěl, vyčištěn jest. Radovatí-liž se budeme, když prut syna mého pohrdá každým dřevem? 11 Dalt' jej vyčistit, aby v ruku vzat byl; jestit' nabroušený meč, jest i vyčištěný, aby dán byl do ruky mordujícího. 12 Kříč a kvél, synu člověče, proto že ten bude proti lidu mému, tentýž proti všechném knížatům Izraelským; uvrženi budou na meč s lidem mým, protož bí se v bedra. 13 Když jsem je trestával, co bylo? Nemám-liž metly hubící již přincipiti? dí Hospodin zástupů. 14 Ty tedy synu člověče, prorokuj a tleskej rukama; nebo po druhé i po třetí přijde meč, meč mordujících, ten meč mordujících bez lítosti, pronikajících i do pokojů jejich. 15 Tak aby se rozplynulo srdce, a rozmnožení byli úrazové, v každé bráné jejich postavím ostří meče. Ach, vyčištěn' jest, aby se blyštěl, zaostřen, aby zabíjel. 16 Shlukni se a pust' se na pravo i na levo, kamžkoli a načkoli se tobě nahodí. 17 I ját' také tleskatí budu rukama svýma, a doložím prchlivost svou. Já Hospodin mluvil jsem. 18 V tom stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: 19 Ty pak synu člověče, předlož sobě dvě cesty, kudy by jítí měl meč krále Babylonského. Z země jedné at' vycházejí obě dvě, a na rozcestí vyberu tuk městu, tu vyber. 20 Ukaž cestu, kudy by jítí měl meč, k Rabbati synů Ammon, čili k Judstvu, na Jeruzalémské pevnosti, 21 Protože stane král Babylonský na rozcestí, na počátku dvou cest, obíráje se s hádáním, vyčistí střely, doptávati se bude modl, hleděti bude do jater. 22 Po pravé ruce jeho hádání ukáže Jeruzalém, aby sšíkoval hejtmany, kteříž by ponoukali k mordování, a pozdvihovali hlasu s prokřikováním, aby přivstavili berany válečné proti branám, aby vysypán byl násyp, a vzdělání byli šancové. 23 I budou tu mítí za hádání marné před očima svýma ti, jenž se zavázali přísahami; a tot' přivede na pamět nepravost, kterouž by popadeni byli. 24 Protož takto praví Panovník Hospodin: Protože ku paměti přivodíte nepravost svou, a odkrývá se nevěra vaše, tak že jsou patrní hřichové vaši ve všech činech vašich, protože na pamět přicházíte, rukou tou popadeni budete. 25 Ty pak nečistý bezbožníče, kníže Izraelské, jehož den přichází, a čas skonání nepravosti, 26 Taktakto praví Panovník Hospodin: Sejmi tu čepici, a svrz tu korunu, kteráž nikdy již taková nebude; toho, kterýž na snížení přišel, povys, a vyvýšeného poníž. 27 Zmotanou, zmotanou, zmotanou učiním ji, (čehož prvé nebývalo), až příjde ten, jenž má právo, kteréž jsem jemu dal. 28 Ty pak synu člověče, prorokuj a rci: Tako praví Panovník Hospodin o synech Ammon, i o pohanění jejich, rci, pravím: Meč, meč dobyt jest, k zabíjení vyčištěn jest, aby hubil všecko, a aby se blyštěl. 29 A ačkoli předpovídají tobě marné věci, a hádají tobě lež, aby tě přiložili k hrdlům zbitých bezbožníků, jejichž den přichází a čas skonání nepravosti: 30 Schovej meč do pošvy jeho. Na místě, na kterémž jsi zplozena, v zemi přebývání tvého, budu tě souditi. 31 A vyleji na tě rozhněvání své, ohněm prchlivosti své na tě dmychatí budu, a

dám tě v ruku lidí vztekých, řemeslníků všecko kazících. 32 Budeš ohni k sežrání, krev tvá bude u prostřed země, nebudeš připomínaná; nebot' jsem já Hospodin mluvil.

22 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: 2 Ty pak synu člověče, zastával-li bys, zastával-liž bys toho města vražedlného? Raději mu oznam všecky ohavnosti jeho, 3 A rci: Tako praví Panovník Hospodin: Přicházíť čas města toho, jenž prolévá krev u prostřed sebe, a dělá ukydané bohy proti sobě, aby se poškvírovalo. 4 Ty krví svou, kterouž jsi prolilo, zavinivší, a ukydanými bohy svými, jichž jsi nadělalo, sebe poškvírniš, to jsi způsobil, že se přiblížili dnové tvoji, a přišlo jsi k letům svým. Protož vydám tě v pohanění národům, a ku posměchu všechném zemím. 5 Blízké i daleké od tebe budou se tobě posmívati, ó zlopověstné a různice plné. 6 Aj, knížata Izraelská jeden každý vši silou na to se vydali, aby krev v tobě prolévali. 7 Otce i matku zlehčují v tobě, pohostinnému činí nátlak u prostřed tebe, sirotka a vdovu utiskují v tobě. 8 Svatými věcmi mými zhrdáš, a sobot mých poškvíruješ. 9 Utrhači jsou v tobě, aby prolévali krev, a na horách jídají v tobě; nešlechetnost pásí u prostřed tebe. 10 Nahotu otce syn odkrývá v tobě, a nečisté v oddělení ponížují v tobě. 11 Jiný pak s ženou bližního svého páše ohavnost, a jiný s nevěstou svou poškvíruje se nešlechetností, a jiný sestry své, dcery otce svého, ponížuje v tobě. 12 Dar berou v tobě, aby krev prolili; lichvu a úrok běreš, a zisku hledáš s útiskem bližního svého, na mne se pak zapomínáš, dí Panovník Hospodin. 13 Protož aj, já tleskl jsem rukama svýma nad ziskem tvým, jehož dobýváš, i nad tou krví, kteráž byla u prostřed tebe. 14 Zdali ostojí srdeč tvé? Zdaž odolají ruce tvé dnům, v nichž já budu zacházeti s tebou? Já Hospodin mluvil jsem i učiním. 15 Nebo rozptýlim tě mezi pohany, a rozřenu tě po krajinách, a do konce vyprázdním nečistotu tvou z tebe. 16 A zavrženo jsuc před očima pohanů, poznáš, že já jsem Hospodin. 17 Potom stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: 18 Synu člověče, obrátili se mi dům Izraelský v trůsku, všickni napořád jsou měď, cín, železo a olovo u prostřed peci, trůsky stříbra jsou. 19 Pročež takto praví Panovník Hospodin: Protože jste vy všickni obrátili se v trůsky, protož aj, já shromáždím vás do Jeruzaléma. 20 Jakž se shromažďuje stříbro a měď, železo, olovo a cín do prostřed peci, k rozdmýchání ohně vůkol něho a k rozpouštění: tak shromáždím v hněvě a v prchlivosti své, a slože, rozpouštěti vás budu. 21 Sberu vás, pravím, a rozdmýchám okolo vás oheň prchlivosti své, i rozpustíte se u prostřed města. 22 Jakž se stříbro rozpouští v peci, tak se rozpustíte u prostřed něho, i zvíte, že já Hospodin vylil jsem prchlivost svou na vás. 23 Ještě stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: 24 Synu člověče, rci: Ty země jsi nečistá, nebudeš deštěm svažena v den rozhněvání. 25 Spiknutí proroků jejich u prostřed ní, jsou podobni lvu řvoucímu, uchvacujícímu loupež, duše žerou, bohatství a věci drahé berou, a činí mnoho vdov u prostřed ní. 26 Kněží její natahuji zákona mého, a svaté věci mé poškvírují, mezi svatým a poškvírněm rozdílu nečiní, a mezi nečistým a čistým nerozeznávají. Nadto od sobot mých skrývají oči své, tak že zlehčován bývám mezi nimi. 27 Knížata její u prostřed ní jsou

jako vlcí uchvacující loupež, vylévajíce krev, hubíce duše, aby sháněli mrzký zisk. **28** Proroci pak jejich obmítají jim vápnem ničemným, předpovídají marné věci, a hádají jim lež, říkajíce: Tako praví Panovník Hospodin, ještě Hospodin nemluvil. **29** Lid této země činí nátlak, a cizí věci mocí běře, chudému a nuznému ubližuje, a pohostinného utiskují nespravedlivě. **30** Hledaje pak někoho z nich, kterýž by udělal hradbu, a postavil se v mezeře před tváří mou za tuto zemi, abych jí nezkazil, žádného nenacházím. **31** Protož vyleji na ně rozhněvání své, ohněm prchlivosti své konec jim učiním, cestu jejich jim na hlavu obrátím, praví Panovník Hospodin.

23 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **2**

Synu člověčí, dvě ženy, dcery jedné mateře byly. **3** Ty smilnily v Egyptě, v mladosti své smilnily. Tam jsou mačkány prsy jejich, tam opiplány prsy panenství jejich. **4** Jména pak jejich: větší Ahola, sestry pak její Aholiba. Tyť jsou byly mé, a rozplodily syny a dcery. Jména, pravím, jejich jsou: Samaři Ahola, Jeruzaléma pak Aholiba. **5** Ale Ahola maje mne, smilnila a frejů hleděla s milovníky svými, s Assyrskými blízkými, **6** Oděnými postavcem modrým, s vývodami a knížaty, i všemi napořád mládenci krásnými, a s jezdci jezdícími na koních. **7** Vydala se, pravím, v smilství svá s nimi, se všemi nejpřednějšími syny Assyrskými, a se všemi, jimž frejovala, a poškvrnila se všemi ukydanými bohy jejich. **8** A tak smilství svých Egyptských nenechala; nebo ji zléláhali v mladosti její, a oni mačkali prsy panenství jejího, a vyllí smilství svá na ni. **9** Protož dal jsem ji v ruku frejů jejich, v ruku Assyrských, jimž frejovala. **10** Oni jsou odkryli nahotu její, syny i dcery její pobrali, ji pak samu mečem zamordovali. Takž vzata jest na slovo od jiných žen, když soudy vykonali při ní. **11** To viděla sestra její Aholiba, však mnohem více než onano frejovala, a smilství její větší byla než smilství sestry její. **12** S Assyrskými frejů hleděla, s vývodami a knížaty blízkými, oděnými nádherně, s jezdci jezdícími na koních, a všemi mládenci krásnými. **13** I viděl jsem, že se poškvrnila, a že cesta jednostejná jest obou dvou. **14** Ale tato ještě to přičinila k smilství svým, že viduc muže vyryté na stěně, obrazy Kaldejských vymalované barvou, **15** Přepásané pasem po bedrách jejich, a klobouky barevné na hlavách jejich, a že jsou všickni na pohledení jako hejtmané, podobní synům Babylonským v Kaldejské zemi, jejichž ona vlast jest, **16** I zahořela k nim z pohlední očima svýma, a vyslala posly k nim do země Kaldejské. **17** Tedy vešli k ní Babylonští na lůže nepočitivé, a poškvrnili ji smilstvím svým. A když se poškvrnila s nimi, odloučila se duše její od nich. **18** A odkryla smilství svá, odkryla též nahotu svou, i odloučila se duše má od ní, tak jako se odloučila duše má od sestry její. **19** Nebo rozmnožila smilství svá, rozpomínajíc se na dny mladosti své, v nichž smilnila v zemi Egyptské, **20** A frejovala s kubénáři jejich, jejichž tělo jest jako tělo oslí, a tok jejich jako tok koňský. **21** A tak jsi zase navrátila se k nešlechetnosti mladosti své, když mačkali Egyptští prsy tvé z příčiny prsu mladosti tvé. **22** Protož ó Aholiba, takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vzbudím frejře tvé proti tobě, ty, od nichž se odloučila duše tvá, a přivedu je na té odevšad, **23** Babylonské a všecky Kaldejské, Pekodské, a

Šohejské, i Kohejské, všecky syny Assyrské s nimi, mládence krásné, vývody a knížata všecka, hejtmány a slovoutné, všecky jezdící na koních. **24** A přitáhnou na té na vozích železnych a píkrytých, i kárach, a to s zběří národů, s pavézami a štíty i lebkami, položí se proti tobě vůkol, i předloží jim právo, aby tě soudili soudy svými. **25** Vylej zajisté horlení své na tebe, tak že naloží s tebou prchlivé, nos tvůj i uši tvé odejmou, a ostatek tebe mečem padne. Ti syny tvé i dcery tvé poberou, a ostatek tebe spáleno bude ohněm. **26** A vyvlekou té z roucha tvého, a rozberou šperky okrasy tvé. **27** A tak přítrž učiním při tobě nešlechetnosti tvé, i smilství tvému z země Egyptské vzatému, a nepozdívneš očí svých k nim, a na Egypt nezpomeneš více. **28** Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dám tebe v ruku těch, kterýchž nenávidíš, v ruku těch, od nichž se odloučila duše tvá, **29** I budou nakládati s tebou podlé nenávisti, a poberou všecko úsilé tvé, a nechají tě nahé a obnažené. A tak bude zřejmá nahota smilství tvého a nešlechetnosti tvé, smilství, pravím, tvého. **30** Což vše učiní tobě proto, že jsi smilnila, následujíc pohanů, proto že jsi poškvrnila se ukydanými bohy jejich. **31** Cestou sestry své chodila jsi, protož dám kalich její v ruku tvou. **32** Takto praví Panovník Hospodin: Kalich sestry své pítí budeš hluboký a široký; budet' sporý, tak že smích a žert budou mítí z tebe. **33** Opilstvím a zámutkem naplněna budeš, kalichem pustiny a zpuštění, kalichem sestry své Samaři. **34** I vypiješ jej a vyvážíš, a než jej polámeš, snáze prsy své roztrháš; neboť jsem já mluvil, praví Panovník Hospodin. **35** Protož takto praví Panovník Hospodin: Z té příčiny, že jsi zapomenula na mne, a zavrhlas mne za hřbet svůj, i ty také vezmi za svou nešlechetnost, a za smilství svá. **36** I řekl Hospodin ke mně: Synu člověčí, budeš-li zastávat Ahole neb Aholiby? Nýbrž oznam jim ohavnosti jejich, **37** že cizoložily, a krev jest na rukou jejich, a s ukydanými bohy svými cizoložily. Také i syny své, kteréž mně zplodily, vodily jim, aby sezráni byli. **38** Ještě i toto činily mi, že zanečišťovaly svatyni mou v tentýž den, a sobot mých poškvŕňovaly. **39** Nebo obětovavše syny své ukydaným bohům svým, vcházel y do svatyně mé v tentýž den, aby ji poškvrnily. Aj hle, takt' jsou činivály u prostřed mého domu. **40** Nadto, že vysíaly k mužům, jenž by přišli zdaleka, kteříž, jakž posel vyslan k nim, aj, hned přicházívali. Jimž jsi se umývala, a tvář svou líšila, a okrašlovalas se okrasou. **41** A usazovalas se na loži slavném, před nímž stál připravený byl, na něž jsi i kadidlo mé i masti mé vynakládala. **42** Když pak hlas toho množství poutich, tedy i k mužům z obecného lidu vysíaly, jenž bývali přívozování ožralí z pouště. I dávali náramky na ruce jejich, i koruny ozdobné na hlavy jejich. **43** A ačkoli jsem se domlouval na cizoložství té lotryně, a že oni jednak s jednou, jednak s druhou smilství provodí, **44** A že každý z nich vchází k ní, tak jako někdo vchází k ženě nevěstce: však vždy vcházeli k Ahole a Aholibě, ženám přenešlechetným. **45** Protož muži spravedliví, tit' je souditi budou soudem cizoložných a soudem těch, jenž vylévaly krev, proto že cizoložily, a krev jest na rukou jejich. **46** Nebo takto praví Panovník Hospodin: Přivedu na ně vojsko, a dám je v posmykání i v loupež. **47** I uhází je to shromáždění kamením, a poseká je meči svými; syny jejich i dcery jejich pomordují, a domy jejich ohněm popálí. **48** A tak

přítrž učiním nešlechetnosti v zemi této, i budou se tím káti všecky ženy, a nedopustí se nešlechetnosti podobné vaši. **49** Nebo vložena bude na vás nešlechetnost vaše, a ponesete hřichy ukydaných bohů svých. I zvíte, že já jsem Panovník Hospodin.

24 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně léta devátého, měsíce desátého, desátého dne téhož měsíce, řkoucí: **2** Synu člověče, napiš sobě jméno tohoto dne, vlastně dnešního dne tohoto: nebo obléhl král Babylonský Jeruzalém právě tohoto dnešního dne. **3** A předlož tomu domu zpurnému podobenství, řka k nim: Taktoto praví Panovník Hospodin: Přistav tento hrnec, přistav a nalej také do něho vody. **4** A sebera kusy náležité do něho, každý kus dobrý, stehno i plece, a nejlepšími kostmi napln jej. **5** Přivezmi i nejlepších bravů, a udělej oheň k kostí pod ním, způsob, at' to vře, ažby kypělo, at' se i kosti jeho rozvaří v něm. **6** Protož takto praví Panovník Hospodin: Běda městu tomu vražedlnému, hrnci, v němž zůstává přípálenina jeho, z něhož, pravím, přípálenina jeho nevychází. Po kusích, po kusích vytahuj z něho, nepadnet' na něj los. **7** Nebo krev jest u prostřed něho. Na vysedlou skálu vystavilo ji; nevylilo jí na zemi, aby ji prach přikryl. **8** I já zanítě prchlivosť k vykonání pomsty, vystavím krev na vysedlou skálu, aby nebyla příkryta. **9** Protož takto praví Panovník Hospodin: Běda městu vražedlnému, i já udělám veliký oheň, **10** Přikládaje dříví, rozněcuje oheň, v nic obraceje maso, a kořeně kořením, tak že i kosti spáleny budou. **11** A postavím ten hrnec na uhlí jeho prázdný, aby se zhřela i rozpila měď jeho, ažby se vyvařila u prostřed něho nečistota jeho, a vyprázdnila přípálenina jeho. **12** Klamy svými bylo mi těžké, protož nevyjde z něho množství šumu jeho; do ohně musí šum jeho. **13** V tvé nečistotě jest nešlechetnost, protože jsem tě očištoval, však nejsi očištěno. Nebudeš více očištováno od nečistoty své, až i doložím prchlivosť svou na tebe. **14** Já Hospodin mluvil jsem, dojdeť, a učiním to; neustoupím!, aniž se slituji, ani želeti budu. Podlé cest tvých a činů tvých budou tě souditi, praví Panovník Hospodin. **15** Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **16** Synu člověče, aj, já odejmu od tebe žádost očí tvých v náhle, však nekvěl ani pláč, a necht nevycházejí slzy tvé. **17** Stonati přestaň, smutku, jakž bývá nad mrtvým, nenes, klobouk svůj vstav na sebe, a střevíce své obuj na nohy své, a nezastírej brady své, aniž pokrmu čího jez. **18** Což když jsem pověřil lidu ráno, tedy umřela žena má u večer. I učinil jsem na ráno, jakž mi rozkázáno bylo. **19** I řekl ke mně lid: Což nám neoznámíš, co tyto věci nám znamenají, kteréž činíš? **20** Tedy řekl jsem jim: Slovo Hospodinovo stalo se ke mně, řkoucí: **21** Rci domu Izraelskému: Taktoto praví Panovník Hospodin: Aj, já poškvrním svatyně své, vyvýšenosti síly vaši, žádosti očí vašich a toho, čehož šanuje duše vaše. Též synové vaši i dcery vaše, kterýchž jste zanechali, mečem padnou. **22** I budete tak činiti, jakž já činím. Brady nezastírete, aniž čího pokrmu jistí budete. **23** A majíce klobouky své na hlavách svých a střevíce na nohách svých, nebudeste kvílití ani plakati, ale svadouce pro nepravosti své, úpěti budete jeden s druhým. **24** Nebo jest vám Ezechiel zázáram. Všecko, což on činí, budete činiti, a když to přijde, tedy zvíte, že já jsem Panovník Hospodin. **25** Ty pak synu člověče, zdali v ten den, když já odejmu od nich

sílu jejich, veselé okrasy jejich, žádost očí jejich, a to, po čemž touží duše jejich, syny jejich i dcery jejich, **26** Zdali v ten den přijde k tobě ten, kdož uteče, vypravuje tu novinu? **27** V ten den otevrou se ústa tvá připřtomnosti toho, kterýž ušel, i budeš mluvit, a nebudeš více němým. Takž jim budešázarakem, i zvědí, že já jsem Hospodin.

25 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **2** Synu člověče, obrat' tvář svou proti synům Ammon, a prorokuj proti nim. **3** A rci synům Ammon: Slyšte slovo Panovníka Hospodina: Taktoto praví Panovník Hospodin: Protože jsi nad svatyní mou, když poškvrněna byla, říkal: To dobré to, a nad zemí Izraelskou, když způštěna byla, a nad domem Judským, když šel v zajetí, **4** Protož aj, já dám tě národům východním za dědictví, i vzdělájí sobě hrady v tobě, a vystavějí v tobě přibytky své. Tit' budou jistí ovoce tvé, a ti budou pít mléko tvé. **5** A dám Rabbu za obydle velbloudům, a města synů Ammon za odpočívadlo stádům, i zvíte, že já jsem Hospodin. **6** Nebo takto praví Panovník Hospodin: Protože jsi tleskal rukou, a dupal nohou, a veselil se srdečně, že jsi všeljak loupil zemi Izraelskou, **7** Protož aj, já vztáhnu ruku svou na tebe, a vydám tě v loupež národům, a vypléním tě z lidí, a vyhubím tě z zemí, i zahladím tě. Tu zvíš, že já jsem Hospodin. **8** Takto praví Panovník Hospodin: Z té příčiny, že říkal Moáb a Seir: Hle, podobný jest všechnem jiným národům dům Judský, **9** Protož aj, já otevru bok Moábských, (hned od Arim, od měst jejich na pomezí jejich, rozkošnou zemi Betjesimotských, Balmeonských i Kariataimských), **10** Národům východním s zemí synů Ammon; nebo jsem ji dal v dědictví, tak aby nebylo zpomínáno na syny Ammon mezi národy. **11** A tak i nad Moábem soudy vykonám, i zvědí, že já jsem Hospodin. **12** Taktoto praví Panovník Hospodin: Protože Idumejští nenáležitě se vymstívajíce, ukrutně se měli k domu Judskému, a tak uvodili na se vinu velikou, vymstívajíce se na nich, **13** Protož takto dí Panovník Hospodin: I na Idumea vztáhnu ruku svou, a vypléním z něho lidí i hovada, a obrátím jej v pustinu. Hned od Teman až do Dedan mečem padati budou. **14** A tak uvedu pomstu svou na Idumejské skrze ruku lidu mého Izraelského, a naloží s Idumejskými podlé hněvu mého a podlé prchlivosti mé, i poznejí pomstu mou, praví Panovník Hospodin. **15** Taktoto praví Panovník Hospodin: Protože se Filistinští ukrutně měli z příčiny pomsty, nenáležitě se vymstívajíce, loupice zlostně, a zhoubu uvodíce z nenávisti starodávní, **16** Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vztáhnu ruku svou na Filistinské, a vypléním Ceretejské, a zkazím ostatek přístavu mořského. **17** A tak vykonám při nich pomsty veliké káraními zůřivými, a zvědí, že já jsem Hospodin, když uvedu pomstu svou na ně.

26 Bylo pak jedenáctého léta, prvního dne měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **2** Synu člověče, protože Týrus o Jeruzalému říká: Dobře se stalo, že jest potříno město bran velmi lidních, obrací se ke mně, naplněn budu, když způštěno, **3** Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já proti tobě, ó Týre, a přivedu na tě národy mnohé, tak jako bych přivedl moře s vlnami jeho. **4** I zkazí zdi Týru, a zborí vše jeho; vymetu také z něho prach jeho, a obrátím jej v skálu

vysedlou, 5 Tak že budou vysušovati síti u prostřed moře. Nebo jsem já mluvil, praví Panovník Hospodin, protož bude v loupež národům. 6 Dcery pak jeho, kteréž na poli budou, mečem zmordovány budou, i zvědě, že já jsem Hospodin. 7 Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj, já přivedu na Týr Nabuchodonozora krále Babylonského od půlnoci, krále nad králi, s koňmi a s vozy, i s jezdci i s vojskem a s lidem mnohým. 8 Dcery tvé na poli mečem zmorduje, a vzdělá proti tobě šance, a vysype proti tobě násyp, a postaví proti tobě pavézníky. 9 I střelbu zasadí proti zdem tvým, a věže tvé poboří nosatci svými. 10 Od množství koní jeho přikryje tě prach jejich; od hřmotu jezdců a kár i vozů zatřesou se zdi tvé, když on vcházeti bude do bran tvých, jako do průchodů města proboreného. 11 Kopyty koní svých pošlapá všecky ulice tvé, lid tvůj mečem pomorduje, a slouporové pamětní síly tvé na zem padnou. 12 I rozberou zboží tvá, a rozchvátají kupectví tvá, a rozválejí zdi tvé, i domy tvé rozkošné poboří, a kamení tvé i dříví tvé, i prach tvůj do vody vmeč. 13 A tak přítrž učiním hluku zpěvů tvých, a zvuku citar tvých aby nebylo slýcháno více. 14 A obrátím tě v skálu vysedlou, budeš k vysušování síti, nebudeš vystaven více; nebo já Hospodin mluvil jsem, praví Panovník Hospodin. 15 Takto praví Panovník Hospodin Týru: Zdalíž od hřmotu padání tvého, když stonati budou zranení, když ukrutný mord bude u prostřed tebe, nepohnou se ostrovové? 16 A vyvstanou z stolic svých všecka knížata pomořská, a složí z sebe pláště své, i roucha svá krumpovaná svylekou; v hrízu se oblekou, na zemi seděti budou, a třesouce se každé chvíle, trnouti budou nad tebou. 17 I vydadí se nad tebou na naříkání, a řeknou tobě: Jak jsi zahynulo, ó město, v němž bydleno bylo pro moře, město slovouthné, ještě bylo pevné na moři, ono i s obyvateli svými, kteříž pouštěli strach svůj na všecky obyvatele jeho! 18 Tehdáž třásti se budou ostrovové v den pádu tvého; předšeni, praví, budou ostrovové, kteříž jsou na moři, nad zahynutím tvým. 19 Nebo tak praví Panovník Hospodin: Když tě učiním městem zpuštěným jako města, v nichž se nebydlí, když uvedu na té hlubinu, tak že tě přikryjí vody mnohé, 20 Když učiním, že sstoupíš s sstupujícími do jámy k lidu dávnímu, a posadím tě v nejnižších stranách země, na pustinách starodávných s těmi, jenž sstupují do jámy, aby nebylo bydleno v tobě: prokáži slávu v zemi živých. 21 Nebo učiním to, že budeš k náramné hrůze, když tě nestane, a bys pak bylo hledáno, abys nebylo na věky nalezeno, praví Panovník Hospodin.

27 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: 2 Ty pak synu člověčí, vydej se nad Týrem na naříkání, 3 A rci Týru, jenž sedě tu, kdež se na moře pouštějí, kupectví provodí s národy na ostrovích mnohých: Tako praví Panovník Hospodin: Ó Týre, ty jsi říkal: Já jsem nejkrásnější. 4 U prostřed moře byly hranice tvé, stavitelé tvoji dokonale té ozdobovali. 5 Z jedloví z Sanir dělávali všecka taflování tvá, cedry z Libánu brávali k dělání sloupů tvých. 6 Z dubů Bázanských dělávali vesla tvá, a lavičky tvé dělávali z kostí slonových, a z pušpanu z ostrovů Citejských. 7 Kment s krumpováním Egyptským býval plátno tvé, z něhož jsi plachty míval; modrý postavec a šarlat z ostrovů Elisa příkrýval tě. 8 Obyvatelé Sidonští i Arvadští bývali plavci tvoji, moudří tvoji v tobě, ó Týre, ti bývali správcové tvoji. 9 Starší

Gebalští a moudří jejich opravovali tobě zbořeniny tvé; všecky lodí mořské i plavci jejich bývali v tobě, směřujíce s tebou kupectví. 10 Perští a Ludští i Putští bývali v vojšte tvém bojovníci tvoji, pavézu a lebku zavéšovali v tobě. Tit' jsou přidávali tobě ozdoby. 11 Arvadští s vojskem tvým na zdech tvých vůkol, též Gamadští na vězech tvých bývali, štíty své zavéšovali na zdech tvých vůkol. Tit' jsou tě zvláštně ozdobovali. 12 Zámořští kupci tvoji v množství všelijakého zboží, v stříbře, železe, cínu i olově kupčili na jarmarcích tvých. 13 Javan, Tubal a Mešech, kupci tvoji, lidi a nádobí měděné dávali za směnu tobě. 14 Z domu Togarma v koních a jezdci i mezcích kupčili na jarmarcích tvých. 15 Synové Dedanovi kupci tvoji, a ostrovové mnozí překupníci byli koupí tvých, tobě k ruce; rohy, kosti slonové i dříví hebénové směňovali za mzdu tvou. 16 Syrští kupci tvoji pro množství věcí tvých řemeslně udělaných, v karbunkulích, šarlatu, krumpování i kmentu, a korálích a křišťálech kupčivali na jarmarcích tvých. 17 Judští i země Izraelská kupci tvoji, pšenici Mennitskou i Fenickou, a med, olej i kadidlo dávali za směnu tobě. 18 Damaští kupci tvoji, pro množství věcí tvých řemeslně udělaných, kupčili ve množství všelijakého zboží, ve víně Chelbonském a vně bělostkovoucí. 19 Též Dan i Javan chodíce na jarmarky tvé, kupčili, a železo pulerované, kassii i třtinu vonnou tobě směňovali. 20 Dedan kupčival v tobě v suknech drahých k vozům. 21 Arabští i všecka knížata Cedarská kupčivali tobě k ruce v beranech a skopcích i kozlích, tím kupčivali v tobě. 22 Kupci Sabejští i Ragmejští bývali kupci tvoji ve všelijakých nejpřednějších vonných věcech, i ve všelijakém kamení drahém i zlatě, kupčivali na jarmarcích tvých. 23 Cháran a Kanne i Eden, kupci Sabejští, Assur i Kilmad kupčival v tobě. 24 Ti bývali kupci tvoji na jarmarcích tvých s nejvýbornějšími věcmi, s štoučkami postavce modrého, a s krumpováním i s klénoty drahých věcí, kteréž se provazy svazují a zavírají do cedru. 25 Lodí mořské předek měly v kupectví tvém. Summou, naplněno jsi i zvelebeno náramně u prostřed moře. 26 Na vodu velikou zavezli tě ti, kteříž tě vesly táhli; větr východní potříská tě u prostřed moře. 27 Zboží tvá i jarmarkové tvoji, kupectví tvá, plavci tvoji a správcové tvoji, i ti, kteříž opravovali zbořeniny tvé, a směňovali s tebou kupectví, a všeckni muži váleční tvoji, kteříž byli v tobě, i všecko shromáždění tvé, kteréž bylo u prostřed tebe, padnou do hlubokosti mořské v den pádu tvého. 28 Od hřmotu křiku správců tvých zbourí se i vlnobití. 29 I vystoupí z lodí svých všeckni ti, kteříž táhnou veslem, plavci i všeckni správcové lodí mořských na zemi stanou, 30 A hlasem velikým nad tebou naříkati a žalostně křičetí budou, a sypouce prach na hlavy své, v popelu se váleti. 31 Nadto zdělajice příčinou tvou lysiny, přepaši se žíněmi, a kvílením hořkým nad tebou s žalostí srdečnou plakati budou. 32 Vydadí se, praví, nad tebou s hořekováním svým na naříkání, a budou naříkati nad tebou: Které město podobné Týru, zahlazenému u prostřed moře? 33 Když vycházely koupě tvé z moře, nasycovalo jsi národy mnohé; množstvím zboží svého i kupectví svých zbohacovalos krále zemské. 34 Ale když ztruskotáno budeš od moře v hlubokých vodách, kupectví tvé i všecko shromáždění tvé u prostřed tebe klesne. 35 Všeckni obyvatelé ostrovů ztrnou nad tebou, a králové jejich ohromeni jsouce, zhrozí se náramně. 36 Kupci mezi

národy ckáti budou nad tebou; k hrůze veliké budeš, a nebude tě na věky.

28 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **2** Synu člověčí, rci vývodovi Tyrskému: Takto praví Panovník Hospodin: Proto že se vyvýšuje srdce tvé, a říkáš: Bůh silný jsem, na stolici Boží sedím u prostřed moře, ještě jsi člověk a ne Bůh silný, ačkoli sobě přivlastňuješ srdce podobné srdci Božímu, **3** Aj hle, moudřejší jsi nad Daniele, žádná věc tajná není před tebou ukrytá; **4** Moudrosti svou a rozumností svou nashromázdilis sobě zboží, a nahrnulis zlata a stříbra do pokladů svých; **5** Velikou moudrosti svou v kupectví svém rozmnožil jsi zboží svá, a tak pozdvihlo se srdce tvé zbožím tvým; **6** Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Proto že sobě přivlastňuješ srdce podobné srdci Božímu, **7** Protož aj, já přivedu na tě cizozemce, nejukrutnejší národy, kteríž vytrhouce meče své na krásu moudrosti tvé, zabijí jasnost tvou. **8** Do jámy spustí tě, a umřeš smrtí hroznou u prostřed moře. **9** Budeš-li tu ještě říkat před oblíčejem morděre svého: Bohem jsem, poněvadž jsi člověk a ne Bůh silný, jsa v ruce toho, jenž tě mordovati bude? **10** Smrtí neobřezanců umřeš od ruky cizozemců; nebo já mluvil jsem, praví Panovník Hospodin. **11** I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **12** Synu člověčí, vdej se v naříkání nad králem Tyrským, a rci jemu: Takto praví Panovník Hospodin: Ty, jenž zapečetuješ summy, plný moudrosti a nejkrásnejší, **13** V Eden, zahradě Boží, byl jsi, všelijaké drahé kamení příkrývalo tě, sardius, topazius, jaspis, tarsis, onychin, beryl, zafir, karbunkulus a smaragd i zlato; nástrojové bubnů tvých a příšťal tvých v tobě, hned jakž se narodil, připraveni jsou. **14** Ty jsi cherubem od pomazání. Jakž jsem tě za ochránce představil, na hoře svaté Boží jsi byl, u prostřed kamení ohnívého ustavičně jsi chodil. **15** Byl jsi dokonalý na cestách svých, hned jakž se narodil, až se našla nepravost při tobě. **16** Pro množství kupectví tvého u prostřed tebe plno jest bezpráví, a velmi jsi prohřešil. Pročež zahubím tě, a vyhladím z hory Boží, ó cherube ochránce, z prostřed kamenů ohnívých. **17** Pozdvihlo se srdce tvé slávou tvou, k zlému jsi užíval moudrosti své příčinou jasnosti své. Porazím tě na zemi, před oblíčeji králů povahu tě, aby se dívali na tebe. **18** Pro množství nepravostí tvých, a pro nespravedlnosti kupectví tvého poškvnil jsi svatyně své. Protož vyvedu oheň z prostřed tebe, kterýž tě sžíre, a obrátí tě v popel na zemi před očima všech na tě hledících. **19** Všickni, kdož tě znali mezi národy, ztrnou nad tebou; k hrůze veliké budeš, a nebude tě na věky. **20** I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **21** Synu člověčí, obrat' tvář svou proti Sidonu, a prorokuj proti němu, **22** A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já proti tobě jsem, ó Sidone, a budu oslagen u prostřed tebe. I zvědí, že já jsem Hospodin, když vykonám při něm soudy, a posvěcen budu v něm. **23** Pošli zajisté na něj mor, a krev na ulice jeho, a padati budou zranění u prostřed něho od meče na všecky strany, i zvědí, že já jsem Hospodin. **24** A tak nebude více míti dům Izraelský trnu urázejícího a bodláku bodoucího ze všech okolních pohrdajících jimi, a zvědí, že já jsem Panovník Hospodin. **25** Takto praví Panovník Hospodin: Když shromázdím dům Izraelský z národů, mezi než rozptýleni jsou, a posvěcen

budu v nich před očima pohanů, a bydliti budou v zemi své, kterouž jsem byl dal služebníku svému Jákovovi: **26** Tehdy bydliti budou u ní bezpečně, a nastavěj domů, a štíp vinice. Bydliti, pravím, budou bezpečně, když vykonám soudy, při všech zhoubcích jejich vůkol nich, i zvědí, že já jsem Hospodin Bůh jejich.

29 Léta desátého, desátého měsíce, dvanáctého dne téhož měsíce, stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **2** Synu člověčí, obrat' tvář svou proti Faraonovi králi Egyptskému, a prorokuj proti němu i proti všemu Egyptu. **3** Mluv a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já proti tobě jsem, ó Faraone králi Egyptský, draku veliký, kterýž ležíš u prostřed řek svých, ještě říkáš: Já mám řeku svou, já zajisté jsem ji přivedl sobě. **4** Protož dám udici do čelistí tvých, a učiním, že zváznou ryby řek tvých na tvých šupinách; i vyvleku tě z prostředku řek tvých, i všecky ryby řek tvých na šupinách tvých zvázly. **5** A nechám tě na poušti, tebe i všech ryb řek tvých. Na svrchnku pole padneš, nebudeš sebrán ani shromázděn; šelmám zemským i ptactvu nebeskému dám tě k sezrání. **6** I zvědí všickni obyvatelé Egyptstí, že já jsem Hospodin, proto že jste holí i třtinovou domu Izraelskému. **7** Když se chytají tebe rukou, lámeš se, a roztrínáš jím všecko rameno; a když se na tě zpodpírají, ztroskotána býváš, ačkoli nastavuješ jím všech bedr. **8** Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já přivedu na tě meč, a vyplním z tebe lidi i hovada. **9** I bude země Egyptská pustinou a pouští, i zvědí, že já jsem Hospodin, proto že říkal: Řeka má jest, já zajisté jsem ji přivedl. **10** Protož aj, já budu proti tobě i proti řece tvé, a obrátím zemi Egyptskou v pustinu, v poušť přehroznou od věže Sevéne až do pomezí Mouréninského. **11** Nepujďet přes ni noha člověka, ani noha dobytce půjde přes ni, a nebude v ní bydleno za čtyřidceti let. **12** A tak uvedu zemi Egyptskou v pustinu nad jiné země pusté, a města její nad jiná města zpuštěná pustá budou za čtyřidceti let, když rozptýlím Egyptské mezi národy, a rozřenu je do rozličných zemí. **13** A však takto praví Panovník Hospodin: Po skonání čtyřidceti let shromázdím Egyptské z národů, kamž rozptýleni budou. **14** A přivedu zase zajaté Egyptské, a uvedu je zase do země Patros, do země přebývání jejich, i budou tam královstvím sníženým. **15** Mimo jiná království bude sníženější, aniž se bude vynášeti více nad jiné národy; zmenším je zajisté, aby nepanovali nad národy. **16** I nebude více domu Izraelskému doufáním, kterýž by na pamět přivedilo nepravost, když by se obraceli za nimi; nebo zvědí, že já jsem Panovník Hospodin. **17** Potom bylo dvacátého sedmého léta, prvního měsíce, prvního dne, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **18** Synu člověčí, Nabuchodonozor králi Babylonský podrobil vojsko své v službu velikou proti Týru. Každá hlava oblezla, a každé rameno odříno jest, mzdy pak nemá, on ani vojsko jeho, z Týru za tu službu, kterouž sloužili proti němu. **19** Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dávám Nabuchodonozorovi králi Babylonskému zemi Egyptskou, aby pobral zboží její, a rozebral loupeže její, i rozchvátal kořisti její, aby mělo mzdu vojsko jeho. **20** Za práci jejich, kterouž mi sloužili, dám jim zemi Egyptskou, proto že mně pracovali, praví Panovník Hospodin. **21** V ten den

rozkáži vypučit se rohu domu Izraelského. Tobě též způsobím, že otevřeš ústa u prostřed nich, i zvědí, že já jsem Hospodin.

30 Opět se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řekoucí: **2** Synu člověče, prorokuj a rci: Tako praví Panovník Hospodin: Kvělte: Ach, nastojte na tento den. **3** Nebo blízko jest den, blízko jest, pravím, den Hospodinův, den mrákoty, čas národu bude. **4** A přijde meč do Egypta, a bude přetěžká bolest v Mouřenínské zemi, když padati budou zbití v Egyptě, a poberou zboží jeho, a zboženi budou základové jeho. **5** Mouřenínové a Putští i Ludští i všeňjaká směsice, též Kubští i obyvatelé země smlouvý s nimi mečem padnou. **6** Taktó praví Hospodin, že padnou podpůrce Egypta, a snížena bude vyvýšenost síly jeho; od věže Sevéne mečem padati budou v ní, praví Panovník Hospodin. **7** I budou v pustinu obrácení nadjiné země pusté, a města jejich nadjiná města pustá budou. **8** I zvědí, že já jsem Hospodin, když zapálím oheň v Egyptě, a potíni budou všeckni pomocníci jeho. **9** V ten den vyjdou poslové od tváři mé na lodech, aby přešrašili Mouřenínskou zemi ubezpečenou, i budou mítí bolest přetěžkou, jakáž byla ve dne Egypta; nebo aj, přichází. **10** Taktó praví panovník Hospodin: Učiním zajisté konec množství Egyptskému skrze ruku Nabuchodonozora krále Babylonského. **11** On i lid jeho s ním, nejukrtnější národnové přivedení budou, aby zkazili tu zemi; nebo vytrhnou meče své na Egypt, a naplní tu zemi zbitími. **12** A obrátě řeky v sucho, prodám tu zemi v ruku nešlechetných, a tak v pustinu uvedu zemi, i což v ní jest, skrze ruku cizozemců. Já Hospodin mluvil jsem. **13** Taktó praví Panovník Hospodin: Zkazím i ukydané bohy, a konec učiním modlám v Nof, a knížete z země Egyptské nebude více, když pustím strach na zemi Egyptskou. **14** Nebo pohubím Patros, a zapálím oheň v Soan, a vykonám soudy v No. **15** Vyleji prchlivosť svou i na Sin, pevnost Egyptskou, a vyplním množství No. **16** Když zapálím oheň v Egyptě, velikou bolest bude mítí Sin, a No bude roztrháno, Nof pak neprátele bude mítí ve dne. **17** Mladenci On a Bubastí mečem padnou, panny pak v zajetí půjdou. **18** A v Tachpanches zatmí se den, když tam polámi závory Egypta, a přítrž se stane v něm vyvýšenosti síly jeho. Mrákota jej přikryje, dcery pak jeho v zajetí půjdou. **19** A tak vykonám soudy při Egyptu, i zvědí, že já jsem Hospodin. **20** Opět bylo jedenáctého léta, prvního měsíce, sedmého dne, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řekoucí: **21** Synu člověče, rámě Faraona krále Egyptskéhozlámal jsem, a aj, nebudet' uvázano, ani přičiněno lékařství, aniž přiložen bude šat pro obvázání jeho a posilnění jeho k držení meče. **22** Protož takto praví panovník Hospodin: Aj, já jsem proti Faraonovi králi Egyptskému, a polámi ramena jeho, i sílu jeho, i budeť zlámané, a vyrazím meč z ruky jeho. **23** A rozptýlim Egyptské mezi národy, a rozženu je do zemí. **24** Posilním zajisté ramen krále Babylonského, a dám meč svůj v ruku jeho, i polámi ramena Faraonova, tak že stonati bude před ním, jakž stonává smrtelně raněný. **25** Posilním, pravím, ramen krále Babylonského, ramena pak Faraonova klesnou. I zvědí, že já jsem Hospodin, když dám meč svůj v ruku krále Babylonského, aby jej vztáhl na zemi Egyptskou. **26** A tak rozptýlim Egyptské mezi národy, a rozženu je do zemí, i zvědí, že já jsem Hospodin.

31 Bylo pak jedenáctého léta, třetího měsíce, prvního dne téhož měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řekoucí: **2** Synu člověče, rci Faraonovi králi Egyptskému i množství jeho: K komu jsi podoben v své velikosti? **3** Aj, Assur byl jako cedr na Libánu, pěkných ratolestí, a větvovím zastěňující, a vysokého zrůstu, jehož vrchové byli mezi hustými větvemi. **4** Vody k zrůstu přivedly jej, propast jej vyvýšila, potoky jejimi opuštěn byl vůdkem kmen jeho, ještě jen praménky své vypouštěla na všecka dříví polní. **5** Takž se vyvýšil zrůst jeho nade všecka dříví polní, a rozmnozili se výstřelkové jeho, a pro hojnost vod roztáhly se ratolesti jeho, kteréž vypustil. **6** Na ratolestech jeho hnázdilo se všeňjaké ptactvo nebeské, a pod větvemi jeho rodili se všeňjací živočichové polní, a v stínu jeho sedali všeckni národnové velcí. **7** I byl ušlechtilý pro svou velikost, a pro dlouhosť větví svých; nebo kořen jeho byl při vodách mnohých. **8** Cedrové v zahradě Boží nepřikryli ho, jedle nevornaly se ratolestem jeho, a stromové kaštanové nebyly podobní větvem jeho. Žádné dřevo v zahradě Boží nebylo rovné jemu v kráse své. **9** Ozdobil jsem jej množstvím větvoví jeho, tak že mu záviděla všecka dříví Eden, kteráž byla v zahradě Boží. **10** Protož takto praví Panovník Hospodin: Protože vysoce vyrostl, a vypustil vrch svůj mezi husté větvoví, a pozdvihlo se srdce jeho příčinou vysokosti jeho: **11** Protož vydal jsem jej v ruku nejsilnějšího z národů, aby s ním přísně nakládal; pro bezbožnost jeho vyhnal jsem jej. **12** A tak vytáli jej cizozemci, nejukrtnější národnové, a nechali ho tu. Po horách i po všech údolích opadly větvě jeho, a slomeny jsou ratolesti jeho na všecky prudké potoky té země. Pročež vystoupili z stínu jeho všeckni národnové země, a opustili jej. **13** Na němž padlém bydlí všeňjaké ptactvo nebeské, a na ratolestech jeho jsou všeňjací živočichové polní. **14** Proto aby se nevyvýšovalo v zrostu svém žádné dříví při vodách, a aby nevypouštělo vrchů svých mezi hustými větvemi, a nevypínalo se nadjiné vysokostí svou žádné dřevo zapojené vodami, protože všeckni ti oddáni jsou k smrti, dolů do země mezi syny lidské s těmi, kteréž sstupují do jámy. **15** Taktó praví Panovník Hospodin: Toho dne, v kterýž on sstoupil do hrobu, přivedl jsem k kvílení, a přikryl jsem příčinou jeho propast, a zadržel jsem potoky její, aby se zastavily vody mnohé, a učinil jsem, aby smutek nesl příčinou jeho Libán, a všecko dříví polní příčinou jeho aby umdlelo. (*Sheol h7585*) **16** Od hřmotu pádu jeho učinil jsem, že se tráslí národnové, když jsem jej svedl do hrobu s těmi, kteréž sstupují do jámy. Nad címkou se potěšila na zemi dole všecka dříví Eden, což výborného a dobrého jest na Libánu, vše což zapojeného jest vodou. (*Sheol h7585*) **17** I ti s ním sstoupili do hrobu k těm, kteréž jsou zbiti mečem, i rámě jeho, i kteréž sedali v stínu jeho u prostřed národů. (*Sheol h7585*) **18** Kterému z stromů Eden podoben jsi tak v slávě a velikosti? Však svržen budeš s dřívím Eden dolů na zem, mezi neobřezanci s zbitými mečem lehneš. Tot jest Farao i všecko množství jeho, praví Panovník Hospodin.

32 Opět bylo dvanáctého léta, dvanáctého měsíce, prvního dne téhož měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řekoucí: **2** Synu člověče, vydej se naříkání nad Faraonem králem Egyptským, a rci jemu: Lvu mladému mezi národy podoben jsi, a jsi jako velryba v moři, když procházejí se v potocích svých,

kalíš vodu nohama svýma, a kormoutíš potoky její. 3 Takto praví Panovník Hospodin: Rozestrut' na tě síť svou skrze shromáždění národů mnohých, kteríž tě vytáhnou nevodem mým. 4 I nechám tě na zemi, povrhu tě na svrchku pole, a učiním, že na tobě přebývati bude všelijaké ptactvo nebeské, a nasytím tebou živočichy vší země. 5 A rozmeci maso tvé po horách, a naplním údolí vysokostí tvou. 6 A napojím zemi, v níž ploveš, krvi tvou až do hor, tak že i potokové naplnění budou tebou. 7 V tom, když tě zhasím, zakryj nebesa, a zasmušilé učiním hvězdy jejich; slunce mrákotou zastru, a měsíc nebude svítiti světlem svým. 8 Všecka světla jasná na nebesích zasmušíla učiním příčinou tvou, a uvedu tmu na zemi tvou, praví Panovník Hospodin. 9 Nadto zkormoutím srdce národů mnohých, když způsobím, aby došla pověst o potření tvém mezi národy, do zemí, jichž jsi neznal. 10 Učiním, pravím, že trnouti budou nad tebou národové množí, a králové jejich hrozití se příčinou tvou velice, když šermovati budu mečem svým před tváří jejich. Budou se zajisté lekat každé chvílky, každý sám za sebe v den pádu tvého. 11 Nebo takto praví Panovník Hospodin: Meč krále Babylonského příjde na tě. 12 Meči udatných porazím množství tvé, neukrutnějších ze všech národů; tit' zkazí pýchu Egypta, a zahlazeno bude všecko množství jeho. 13 Zahladím i všecka hovada jeho, kteráž jsou při vodách mnohých, tak že jich nezakalí noha člověčí více, aniž jich kaliti budou kopyta hovad. 14 Tuť učiním, že se usadí vody jejich, a potokové jejich že jako olej půjdou, praví Panovník Hospodin, 15 Když obrátim zemi Egyptskou v poušť přehroznou, v zemi prázdnou toho, což prvé v ní bylo, a když zbijí v ní všecky obyvatele. I zvédí, že já jsem Hospodin. 16 Tot' jest naříkání, jímž naříkati budou. Tak dcery národů naříkati budou, tak nad Egyptem i nade vším jeho množstvím naříkati budou, dí Panovník Hospodin. 17 Potom bylo dvanáctého léta, patnáctého dne téhož měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: 18 Synu člověče, naříkej nad množstvím Egypta, a snes jej i dcery národů těch slavných do zpodních míst země k těm, kteríž sstupují do jámy. 19 A rci: Nad kohož bys utěšenější byl? Sstupiž a lež s neobřezanci. 20 Mezi zbitými mečem padnou, meči vydán jest, vletezej jej i všecko množství jeho. 21 Budouť k němu mluvit hrdiny s jeho pomocníky z prostředí hrobu, kdež neobřezanci mečem zbiti sstoupivše, leží. (Sheol h7585) 22 Tam jest Assur i všecka zběr jeho, jehož hrobové jsou vůkol tohoto. Všeckni ti byvše zbiti, padli od meče. 23 Jehož hrobové jsou po stranách jámy, aby byla zběr jeho vůkol hrobu tohoto. Všeckni ti byvše zbiti, padli od meče, kteríž pouštívali strach v zemi živých. 24 Tam Elam i všecko množství jeho vůkol hrobu tohoto. Všeckni ti neobřezanci byvše zbiti, padli od meče, a sstoupili do zpodních míst země, kteríž pouštívali strach svůj v zemi živých. Již' nesou potupu svou s těmi, kteríž sstupují do jámy. 25 Mezi zbitými postavili jemu lože, i všemu množství jeho, vůkol něhož jsou hrobové tohoto. Všeckni ti neobřezanci zbiti mečem, nebo pouštín býval strach jejich v zemi živých. Již' nesou potupu svou s těmi, jenž sstupují do jámy, mezi zbitými položeni jsouce. 26 Tam Mešech, Tubal i všecko množství jeho, a vůkol něho hrobové tohoto. Všeckni ti neobřezanci zbiti mečem, nebo pouštívali strach svůj v zemi živých. 27 Ačkoli ti ještě nelehli s hrdinami,

kteríž padli z neobřezanců, kteříž sstoupili do hrobu s zbrojí svou vojenskou, a podložili meče své pod hlavy své, a však důjdět' nepravost jejich na kosti jejich; nebo strach hrdin byl v zemi živých. (Sheol h7585) 28 I ty mezi neobřezanci potřín budeš, a lehneš s zbitými mečem. 29 Tam Edom, králové jeho, i všecka knížata jeho, kteříž položeni jsou i s svou mocí s zbitými mečem. I ti s neobřezanci lehnou a s těmi, kteříž sstupují do jámy. 30 Tam knížata půlnoční strany všickni napořád, i všeckni Sidonští, kteříž sstoupí k zbitým, s strachem svým, za svou moc stydíce se, a ležeti budou ti neobřezanci s zbitými mečem, a ponesou potupu svou s těmi, kteříž sstupují do jámy. 31 Ty uhládaje Farao, potěší se nade vším množstvím svým, Farao i všecko vojsko jeho, zbiti jsouce mečem, dí Panovník Hospodin. 32 Nebo pustím strach svůj v zemi živých, a položen bude mezi neobřezanci s zbitými mečem Farao i všecko množství jeho, praví Panovník Hospodin.

33 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: 2 Synu člověče, mluv k synům lidu svého a rci jim: Když uvedu na zemi některou meč, jestliže vezme lid té země muže jednoho od končin svých, a ustanoví jej sobě za strážného, 3 A ten vida meč přicházející na tu zemi, troubil-li by na troubu a napomínal lidu, 4 A slyše někdo zvuk trouby, však by se nedal napomenouti, a v tom příjda meč, shladil by jej; krev jeho na hlavu jeho bude. 5 Nebo slyšel hlas trouby, však nedal se napomenouti; krev jeho na něm zůstane. Byť se byl napomenouti dal, duši svou byl by vysvobodil. 6 Pakli strážný vida, an meč přichází, však by nezatroutil na troubu, a lid by nebyl napomenut, a příjda meč, zachvátil by někoho z nich: ten pro nepravost svou zachvácen bude, ale krve jeho z ruky strážného toho vyhledávat budu. 7 Tebe pak synu člověče, tebe jsem strážným ustanovil nad domem Izraelským, abys slyše z úst mých slovo, napomínal jich ode mne. 8 Když bych já řekl bezbožnému: Bezbožnice, smrtí umřeš, a nemluvil bys, vystříhaje bezbožného od cesty jeho: ten bezbožný pro nepravost svou umře, ale krve jeho z ruky tvé vyhledávat budu. 9 Pakli bys ty vystříhal bezbožného od cesty jeho, tak aby se od ní odvrátil, a však neodvrátil by se od cesty své: onť pro nepravost svou umře, ale ty duši svou vysvobodíš. 10 Protož ty synu člověče, rci domu Izraelskému: Tako mluvite, říkajíce: Protože přestoupení naše a hřichové naši jsou na nás, a my v nich svadneme, i jakž bychom živí byli? 11 Rci jim: Živ' jsem já, dí Panovník Hospodin, žeť nemám lítosti v smrti bezbožného, ale aby se odvrátil bezbožný od cesty své a živ byl. Odvrátěž se, odvratre od cest svých zlých. I proč mříti máte, ó dome Izraelský? 12 Ty tedy synu člověče, rci synům lidu svého: Spravedlnost spravedlivého nevytrhne ho v den přestoupení jeho, aniž bezbožný v své bezbožnosti padne, v kterýž by se den odvrátil od bezbožnosti své; tolíkéž spravedlivý nebude mocí živ být v ní, v kterýž by den zhřešil. 13 Jestliže dím spravedlivému: Jistě živ budeš, a on doufaje v spravedlnost svou, čnil by nepravost: žádná spravedlnost jeho nepřijde na pamět, ale pro tu nepravost svou, kterouž čnil, umře. 14 Zase řeknu-li bezbožnému: Smrtí umřeš, však odvrátili se od hřichu svého, a činiti bude soud a spravedlnost, 15 Což v zá stavě jest, navráti-li bezbožný, což vydřel, nahradí-li, v ustanovených životu bude-li choditi, nečině nepravosti: jistě že

bude živ, neumře. **16** Žádní hřichové jeho, jimiž hřešil, nebudou mu zpomínáni; soud a spravedlnost činil, jistě že bude živ. **17** A vždy říkají synové lidu tvého: Není pravá cesta Páně, ještě jejich cesta není pravá. **18** Když by se odvrátil spravedlivý od spravedlnosti své, a činil by nepravost, umířet pro ty věci. **19** Ale když by se odvrátil bezbožný od bezbožnosti své, a činil by soud a spravedlnost, podlé těch věcí živ bude. **20** A předce říkáte: Není pravá cesta Páně. Každého z vás podlé cest jeho souditi budu, ó dome Izraelský. **21** Stalo se pak dvanactého léta, desátého měsíce, pátého dne téhož měsíce od zajetí našeho, že přišel ke mně jeden, kterýž ušel z Jeruzaléma, řka: Dobyo jest město. **22** Ruka pak Hospodinova byla při mně u večer před tím, než přišel ten, kterýž utekl, a otevřela ústa má, až i ke mně přišel ráno; otevřela, pravím, ústa má, abych nebyl němým déle. **23** I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **24** Synu člověčí, obyvatelé pustin těchto v zemi Izraelské mluví, řkouce: Jedinký byl Abraham, a dědičně držel zemi tuto, nás pak mnoho jest; nám' dána jest země tato v dědictví. **25** Protož rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Se krví jídáte, a očí svých pozdvihujete k ukydaným modlám svým, i krev vyléváte, a chtěli byste zemí touto dědičně vládnouti? **26** Stojíte na meči svém, pášete ohavnost, a každý ženy bližního svého poškvŕnujete, a chtěli byste zemí touto dědičně vládnouti? **27** Takto mluv k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Žít' jsem já, že ti, kteříž jsou na pustinách, mečem padnou, a kdo na poli, toho zvěři dám k sežráni, kdo pak na hradích neb v jeskyních, morem zemrou. **28** I obrátm zemi tu v hroznou poušť a přestane vyvýšenost moci její, a zpustnou hory Izraelské, tak že nebude žádného, kdo by šel přes ně. **29** I zvědí, že já jsem Hospodin, když obrátm zemi tu v hroznou poušť pro všecky ohavnosti jejich, kteréž páchali. **30** Ty pak synu člověčí, slyš, synové lidu tvého často mluvívají o tobě, za stěnami i ve dveřích domů, a říkají jeden druhému a každý bratru svému, řka: Podte medle a poslechněte, jaké slovo vyšlo od Hospodina. **31** I scházejí se k tobě, tak jako se schází lid, a sedají před tebou lid můj, a poslouchají slov tvých, ale nečiní jich. A ačkoli je sobě ústy svými libují, však za mrzkým ziskem svým srdce jejich odchází. **32** A aj, ty jsi jim jako zpěv liby pěkného zvuku a dobrě vznějící. Slyšít zajisté slova tvá, ale žádný jich nečiní. **33** Než když to přijde, (aj, přicházít), tedy zvědí, že prorok byl u prostřed nich.

34 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **2** Synu člověčí, prorokuj proti pastýřům Izraelským. Prorokuj a rci jim, těm pastýřům: Takto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům Izraelským, kteříž pasou sami sebe. Zdalíž pastýř nemají stáda pásti? **3** Tuk jídáte, a vlnou se odíváte, což tučného, zabijíte, stáda však nepasete. **4** Nedužívých neposilujete, a nemocné nehojíte, a zlámané neuvazujete, a zaplašené zase nepřivedíte, a zahynulé nehledáte, ale přísně a tvrdě panujete nad nimi, **5** Tak že rozptýleny jsou, nemajíce pastýře, a rozptýleny jsouce, jsou za pokrm všelijaké zvěř polní. **6** Bloudí stádo mé po všech horách, a na každém pahrku vysokém, nýbrž po vší země širokosti rozptýleny jsou ovce stáda mého, a není žádného, kdo by se po nich ptal, ani žádného, kdo by jich hledal. **7** Protož o pastýři, slyšte slovo Hospodinovo: **8** Žít' jsem já, praví Panovník Hospodin, zajisté proto že stádo mé

bývá v loupež, a ovce stáda mého bývají k sežráni všelijaké zvěři polní, nemajíce žádného pastýře, aniž se ptají pastýř moji po stádu mé, ale pasou pastýř sami sebe, stáda pak mého nepasou: **9** Protož vy pastýři, slyšte slovo Hospodinovo: **10** Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já jsem proti pastýřům těm, a budu vyhledávati stáda mého z ruky jejich, a zastavím jim pasení stáda, aby nepáslí více ti pastýři samých sebe. Vytrhnu zajisté ovce své z úst jejich, aby jim nebyly za pokrm. **11** Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj já, já ptáti se budu po ovcích svých a shledávati je. **12** Jakož shledává pastýř stádo své tehdáž, když bývá u prostřed ovcí svých rozptýlených: tak shledávati budu stádo své, a vytrhnu je ze všech míst, kamž v den oblaku a mrákoty rozptýleny byly. **13** A vyvedu je z národů, a shromázdím je z zemí, a uvedu je do země jejich, a pásti je budu na horách Izraelských, při potocích i na všech místech k bydlení příhodných v zemi té. **14** Na pastvě dobré pásti je budu, a na horách vysokých Izraelských bude ovčinec jejich. Tamt' lehati budou v ovčinci veselém, a pastvou tučnou pásti se budou na horách Izraelských. **15** Já pásti budu stádo své, a já způsobím to, že odpočívativi budou, praví Panovník Hospodin. **16** Zahynulé hledati budu, a zaplašenou zase přivedu, a polámanou uvíži, a nemocné posílím, tučnou pak a silnou zahladím; nebo je pásti budu v soudu. **17** Vy pak, stádo mé, slyšte: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já soudím mezi dobytčetem a dobytčetem, mezi skopci a kozly. **18** Což jest vám málo pastvou dobrou se pásti, že ještě ostatek pastvy vaší pošlapáváte nohami svýma? a učištěnou vodu píti, že ostatek nohami svýma kalíte, **19** Tak aby ovce mé tím, což vy nohami pošlapáte, se pásti, a kal noh vašich píti musily? **20** Protož takto praví Panovník Hospodin k nim: Aj já, já souditi budu mezi dobytčetem tučným a mezi dobytčetem hubeným, **21** Protože boky i plecemi strkáte, a rohy svými trkáte všecky neduživé, tak že je vyháníte i ven. **22** Protož vysvobodím stádo své, aby nebylo více v loupež, a souditi budu mezi dobytčetem a dobytčetem. **23** A vzbudím nad nimi pastýře jednoho, kterýž je pásti bude, služebníka svého Davida. Tent' je pásti bude, a ten bude jejich pastýřem. **24** Já pak Hospodin budu jejich Bohem, a služebník můj David knížetem u prostřed nich. Já Hospodin mluvil jsem. **25** A učině s nimi smlouvu pokoje, způsobím, že přestane zvěř zlá na zemi; i budou bydleti na poušti bezpečně, a spáti i po lesích. **26** K tomu obdařím je i okolí pahrku svého požehnáním, a ssílati budu děšť časem svým; dešťové požehnání budou bývat; **27** Tak že vydá dřevo polní ovoce své a země vydá úrodu svou; i budou v zemi své bezpeční, a zvěď, že já jsem Hospodin, když polámi závory jha jejich, a vytrhnu je z ruky těch, jenž je v službu podrobuji. **28** I nebudou více loupež národům, a zvěř zemská nebude jich žrát, ale bydliť budou bezpečně, aniž jich kdo přestraší. **29** Nadto vzbudím jím výstřelek k slávě, a nebudou více mřít hladem v té zemi, aniž ponesou více potupy od pohanů. **30** I zvěď, že já Hospodin Bůh jejich jsem s nimi, a oni lid můj, dům Izraelský, praví Panovník Hospodin. **31** Vy pak ovce mé, ovce pastvy mé, jste vy lidé, a já Bůh váš, praví Panovník Hospodin.

35 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: **2** Synu člověčí, obrat' tvář svou proti hoře Seir, a prorokuj proti ní.

3 A rci jí: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já jsem proti tobě, horo Seir, a vztáhnu ruku svou na tebe, a obrátím tě v hroznou poušť. **4** Města tvá v poušť obrátím, a ty budeš pustinou, i zvíš, že já jsem Hospodin, **5** Protože máš nepřátelství věčné, a rozptyluješ syny Izraelské mečem v čas býdy jejich, v čas dokonání nepravosti. **6** Protož žít' jsem já, praví Panovník Hospodin, že k zabítí připravím tě, a krev tě stihati bude. Poněvadž krev vylévání v nenávisti nemáš, také té krev stihati bude. **7** Obrátím, pravím, horu Seir v hroznou poušť, a vyplněním z ní jdoucího přes ni i vracujícího se. **8** A naplním hory její zbitými jejími; na pahrbcích tvých i v údolích tvých, i při všech potocích tvých zbití mečem padatí budou. **9** V pustiny věčné obrátím tě, tak že města tvá nebudou zase vzdělána, i zvíte, že já jsem Hospodin. **10** Protože říkám: Tito dva národové a tyto dvě země mé budou, a budeme dědičně vládnouti tou, v niž Hospodin přebýval, **11** Protož žít' jsem já, praví Panovník Hospodin, žeť učiním podlé hněvu tvého a podlé závisti tvé, kterouž jsi prokázala z nenávisti své proti nim. I budu poznán od nich, když tě budu souditi. **12** A zvíš, že já Hospodin slyšel jsem všecka hanění tvá, kterouž jsi mluvila o horách Izraelských, říkuci: Zpuštěny jsou, nám' jsou dány k sezráni. **13** Nebo jste se honosili proti mně ústy svými, a množili proti mně slova svá, což jsem sám slyšel. **14** Takto praví Panovník Hospodin: Jakž se veselí všecka ta země, tak pustinu učiním z tebe. **15** Jakž se veselíš nad dědictvím domu Izraelského, protože župustl, tak učiním i tobě. Pustinou budeš, ó horo Seir, i všecka země Idumejská naskrze, i zvědít', že já jsem Hospodin.

36 Ty synu člověče, prorokuj i o horách Izraelských a rci: Hory Izraelské, slyšte slovo Hospodinovo. **2** Takto praví Panovník Hospodin: Protože říkám ten nepřítel o vás: Aj, to dobré, také i výsostí věčné v dědictví se nám dostanou, **3** Protož prorokuj a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Proto, protože poplňeli a sehltili vás vůkol, abyste byli za dědictví ostatku národů, a vydání jste v pomluvě a v zlou pověsti lidem, **4** Protož hory Izraelské, slyšte slovo Panovníka Hospodina: Takto praví Panovník Hospodin horám i pahrbkům, potokům i údolím, pustinám hrozným i městům opuštěným, jenž jsoú za loupež a posměch ostatku národů okolních, **5** Protož takto dí Panovník Hospodin: jistě že v ohni horlivosti své mluviti budu proti ostatku těch národů, i proti vší zemi Idumejské, kteříž sobě osobili zemi mou za dědictví, veselíce se z celého srdce, a plénice s chutí, aby sídlo vyhnanych z něho bylo v loupež. **6** Protož prorokuj o zemi Izraelské, a mluv k horám i pahrbkům, potokům i k údolím: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já v horlivosti své a v prchlosti své mluvím, protože pohanění od národů snášíte. **7** Protož takto praví Panovník Hospodin: já zdvihna ruku svou, přisahám, že ti národové, kteříž jsoú vůkol vás, pohanění své nésti musejí. **8** Vy pak hory Izraelské, ratolesti své vypouštěti, a ovoce své přináseti budete lidu mému Izraelskému, když se přiblíží a přijdou. **9** Nebo aj, já jsem s vámi, a patřím na vás, abyste dělány a osívány byly. **10** A rozmnožím vás lidí, všecken dům Izraelský, jakýžkoli jest, i budou se osazovati města, a pustiny vzdělávat. **11** Rozmnožím, pravím, vás lidí i hovada, a budou se množiti a ploditi, i učiním, že bydliti

budete jako za předešlých let vašich, čině vám dobrě, více než v prvotinách vašich. A zvíte, že já jsem Hospodin. **12** Nebo uvedu do vás lidi, lid svůj Izraelský, a budou tebou dědičně vládnouti; a budeš jím za dědictví, aniž kdy více siroby na ně uvedeš. **13** Takto praví Panovník Hospodin: Protože říkám vám, že jsi ty ta země, kterouž zžíráš lidi, a sirotky činíš z národu svých, **14** Protož nebudeš více zžírat lidi, a národu svých více k sirobě přivodit, praví panovník Hospodin. **15** Aniž dopustím, aby více slýcháno bylo v tobě potupy národů, aniž útržky lidské snášeti budeš více, ani ku pádu přivodit více národů svých, praví Panovník Hospodin. **16** I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **17** Synu člověče, dům Izraelský, bydlíce v zemi své, poškvrnili jí cestou svou a skutky svými; podobná nečistotě ženy pro nečistotu oddělené byla cesta jejich před očima mýma. **18** Pročež vylil jsem prchlivost svou naně, protože krev vylévali na zemi, a ukydanými bohy svými poškvrnili ji. **19** I rozptýlil jsem je po národech, takže rozplašeni jsou po zemích; podlé cesty jejich a podlé skutků jejich soudil jsem je. **20** Nýbrž odšedše mezi národy, kamž přišli, poškvrnili jména svatosti mé, když říkáno o nich: že jsou lid Hospodinův, a že z jeho země vyšli. **21** Ale slitoval jsem se pro jméno svatosti své, kteréhož poškvrnili dům Izraelský mezi národy, kamž přišli. **22** Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Ne pro vás já to učiním, ó dome Izraelský, ale pro jméno svatosti své, kteréhož jste poškvrnili mezi národy, kamž jste přišli, **23** Abych posvětil jména svého velikého, kteréž bylo poškvrněno mezi národy, kteréhož jste poškvrnili u prostřed nich, aby poznali národové, že já jsem Hospodin, praví Panovník Hospodin, když posvěcen budu vás před očima jejich. **24** Nebo poberu vás z národů, a shromáždim vás ze všech zemí, a uvedu vás do země vaší. **25** A pokropím vás vodou čistou, a čisti budete; ode všech poškvrn vašich, i ode všech ukydaných bohů vašich očistím vás. **26** A dám vám srdce nové, a ducha nového dám do vnitřnosti vašich, a odejmá srdce kamenné z těla vašeho, dám vám srdce masité. **27** Ducha svého, pravím, dám do vnitřnosti vašich, a učiním, abyste v ustanoveních mých chodili, a soudů mých ostržili a činili je. **28** I budete bydliti v zemi, kterouž jsem byl dal otcům vašim, a budete lidem mým, a já budu vaším Bohem. **29** Nebo vysvobodím vás ze všelijakých poškvrn vašich, a přivolám obilé, a rozmnožím je, a nedopustím na vás hladu. **30** Rozmnožím i ovoce stromů a úrody polní, takže neponesete více potupy hladu mezi národy. **31** I rozpomenete se na zlé cesty vaše a na skutky vaše nedobré, takže sami se býti hodně ošklivosti uznáte pro nepravosti vaše a pro ohavnosti vaše. **32** Ne pro vás já to učiním, praví Panovník Hospodin, známo vám bud'. Zahabětež se a zastydte za cesty své, dome Izraelský. **33** Takto praví Panovník Hospodin: V ten den, v kterémž vás očistím ode všech nepravostí vašich, osadím města, a vzdělány budou pustiny. **34** A tak země pustá bude dělána, kterouž prvě byla pouštěna před očima každého tudy jdoucího. **35** I řeknou: Země tato zpustěná jest jako zahrada Eden, ano i města pustá, zkažená a zbořená jsou ohrazena a osazena. **36** I zvědí národové, kteříž pozůstalou vůkol vás, že já Hospodin vystavěl jsem zboženiny, a vysadil pustiny. Já Hospodin mluvil jsem i učiním. **37** Takto praví Panovník Hospodin: Ještě toho hledati bude při mně dům

Izraelský, abych je rozmnožil. Rozmnožím je lidmi jako stády. **38** Jako stádo k obětem, jako stádo Jeruzálemské při slavnostech jeho, tak města pustá budou plná stát lidí, i zvědí, že já jsem Hospodin.

37 Byla nade mnou ruka Hospodinova, a vyvedl mne Hospodin v duchu, a postavil mne u prostřed údolí, kteréž bylo plné kostí. **2** I provedl mne skrze ně vůkol a vůkol, a aj, bylo jich velmi mnoho v tom údolí, a aj, byly velmi suché. **3** I řekl mi: Synu člověčí, mohly-li by ožítí kosti tyto? I řekl jsem: Panovníče Hospodine, ty víš. **4** V tom řekl mi: Prorokuj o těch kostech a rci jim: Kosti suché, slyšte slovo Hospodinovo. **5** Toto praví Panovník Hospodin kostem těmto: Aj, já uvedu do vás ducha, abyste ožily. **6** A dám na vás žily, a učiním, že zrostete na vás maso, a otáhnu vás koží; dám, pravím, do vás ducha, abyste ožily, i zvíte, že já jsem Hospodin. **7** Tedy prorokoval jsem tak, jakž mi rozkázáno bylo. I stal se zvuk, když jsem já prorokoval, a aj, hřmot, když se přibližovaly kosti jedna k druhé. **8** I viděl jsem, a aj, žily a maso na nich se ukázalo, i koži potaženy byly po vrchu, ale ducha žádného nebylo v nich. **9** I řekl mi: Prorokuj k duchu, prorokuj, synu člověčí, a rci duchu: Taktak praví Panovník Hospodin: Ode čtyř větrů příd', duchu, a věj na tyto zmordované, at' oživou. **10** Tedy prorokoval jsem, jakž mi rozkázal. I všel do nich duch, a ožili, a postavili se na nohách svých, zástup velmi veliký. **11** I řekl mi: Synu člověčí, kosti tyto jsou všecken dům Izraelský. Aj, říkaj: Uschlý kosti naše, a zhynula čáka naše, jižt' jest po nás. **12** Protož prorokuj a rci jim: Taktak praví Panovník Hospodin: Aj, já otevru hroby vaše, a vyvedu vás z hrobů vašich, lide můj, a uvedu vás do země Izraelské. **13** I zvíte, že já jsem Hospodin, když otevru hroby vaše, a vyvedu vás z hrobů vašich, lide můj. **14** A dám Ducha svého do vás, abyste ožili, a osadím vás v zemi vaší, i zvíte, že já Hospodin mluvím i činím, dí Hospodin. **15** Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **16** Ty pak synu člověčí, vezmi sobě dřevo jedno, a napiš na něm: Judovi, a synům Izraelským, tovaryšům jeho. Zatím vezma dřevo druhé, napiš na něm: Jozefovi dřevo Efraimovo, a všechném synům Izraelským, tovaryšům jeho. **17** I spojž je sobě jedno k druhému v jedno dřevo, aby byla jako jedno v ruce tvé. **18** A když mluvit budou k tobě synové lidu tvého, říkouce: Což nám neoznámíš, co ty věci znamenají: **19** Mluv k nim: Taktak praví panovník Hospodin: Aj, já vezmu dřevo Jozefovo, kteréž jest v ruce Efraimově, a pokolení Izraelských, tovaryšů jeho, a přiložím je s ním k dřevu Judovu, a učiním je dřevem jedním, i budou jedno v ruce mé. **20** A když budou ta dřeva, na kterýchž jsi psal, v ruce tvé před očima jejich, **21** Tedy mluv k nim: Taktak praví Panovník Hospodin: Aj, já vezmu syny Izraelské z prostřed národů těch, kamž odešli, a shromázděj je odevšad, uvedu je do země jejich. **22** A učiním je, aby byli národem jedním v té zemi na horách Izraelských, a král jeden bude nad nimi nade všemi králem. A nebudou více dva národnové, aniž se již více dělit budou na dvoje království. **23** Aniž se budou poškvírovati více ukydanými bohy svými, a ohavnostmi svými, ani jakými přestoupeními svými, i vysvobodím je ze všech obydí jejich, v nichž hřesili, a očistím je. I budou mým lidem, a já budu jejich Bohem. **24** A

služebník můj David bude králem nad nimi, a pastýře jednoho všickni míti budou, aby v soudech mých chodili, a ustanovení mých ostříhalí, i činili je. **25** I budou bydliti v té zemi, kterouž jsem byl dal služebníku svému Jáacobovi, v níž bydlili otcové vaši. Budou, pravím, v ní bydliti oni i synové jejich, i synové synů jejich až na věky, a David služebník můj knížetem jejich bude na věky. **26** Nadto učiním s nimi smlouvou pokoje; smlouva věčná bude s nimi. A rozsadím je, i rozmnožím je, a postavím svatyni svou u prostřed nich na věky. **27** Bude i přibytek můj mezi nimi, a budu jejich Bohem, a oni budou lidem mým. **28** I zvědí národnové, že jsem já Hospodin, jenž posvěcuji Izraele, když bude svatyně má u prostřed nich na věky.

38 Opět stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkoucí: **2** Synu člověčí, obrat' tvář svou proti Gogovi, země Magog, knížeti a hlavě v Mešech a Tubal, a prorokuj proti němu, **3** a rci: Taktak praví Panovník Hospodin: Aj, já budu proti tobě, Gogu, kníže a hlavo v Mešech a Tubal. **4** A odvedu tě zpět, dada udice do čelistí tvých, když tě vyvedu i všecko vojsko tvé, koně i jezdce, všecky oblečené v celou zbroj, zástup veliký s pavézami a štíty, všecky ty, kteříž užívají meče: **5** Perské, Mouřeníny i Putské s nimi, všecky ty s štíty a lebkami, **6** Gomera i všecky houfy jeho, dům Togarmy od stran půlnocních, i všecky houfy jeho, národy mnohé s tebou. **7** Budíž hotov, a připrav se, ty i všecko shromázdění tvé, těch, kteříž se k tobě sebralí, a bud' strážcím jejich. **8** Po mnohých dnech navštíven budeš, v potomních letech přitáhneš na lid vysvobozený od meče, a shromázděný z národů mnohých na hory Izraelské, kteréž byly pustinou ustavičně, když oni z národů jsouce vyvedeni, budou bydliti bezpečně všickni. **9** V tom přitáhneš a přijedeš jako bouře, budeš jako oblak příkrývající zemi, ty i všickni houfově tvoji, i národové mnozí s tebou. **10** Taktak praví Panovník Hospodin: I stane se v ten den, že vstoupí mnohé věci na srdce tvé, a budeš mysliti myšlení zlé. **11** A díš: Potáhnu na zemi, v níž jsou vši, přitáhnu na ty, jenž pokoji užívají, bydlíce bezpečně, na všecky, kteříž bydlejí beze všech zdí, a nemají žádné závory ani bran, **12** Abych vzebrał koristi, a rozchvátl loupeže, obracej ruku svou proti pouštiem již osazeným, a proti lidu zase shromázděnému z národů, zacházejícímu s dobytkem a jméním, bydlejícím u prostřed země. **13** Sába a Dedan, a kupci mořští, i všecka lvíčata jeho řeknou tobě: K rozebrání liž koristi ty se běreš? K rozchvátání-li loupeže shromázdil jsi množství své, abys bral stříbro a zlato, abys nabral dobytka i zboží, a nashromázdil loupeže veliké? **14** Protož synu člověčí, prorokuj a rci Gogovi: Taktak praví Panovník Hospodin: Zdaliž toho dne, když bude lid můj Izraelský bydliti bezpečně, nezvíš, **15** Kdyžto přitáhnuce z místa svého od stran půlnocních, ty i národové mnozí s tebou, sedíce na koních všickni, shromázdění veliké a vojsko znamenité, **16** Potáhneš na lid můj Izraelský jako oblak, abys přikryl tu zemi? V potomních dnech stane se, že tě přivedu na zemi svou, aby mne poznali národnové, když posvěcen budu v tobě před očima jejich, ó Gogu. **17** Taktak praví Panovník Hospodin: Zdaliž ty nejsi ten, o kterémž jsem mluvil za dnů starodávných skrze služebníky své, proroky Izraelské, kteříž prorokovali za těch dnů a let, že tě přivedu na ně? **18** A

však stane se v ten den, v den, v kterýž přitáhne Gog na zemi Izraelskou, praví Panovník Hospodin, že povstane prchlivost má s hřevem mým, **19** A v rozhorení svém, v ohni prchlivosti své mluviti budu. Jistě že v ten den bude pohnutí veliké v zemi Izraelské, **20** Tak že se pohnou před tváří mou ryby mořské i ptactvo nebeské, a zvěř polní i všeliký zeměplaz plazící se po zemi, i všickni lidé, kteříž jsou na svrchku země. I rozválejí se hory, a padnou výsoty, i každá zed na zem upadne. **21** Nebo zavolám proti němu po všech horách mých meče, praví Panovník Hospodin; meč každého proti bratru jeho bude. **22** A vykonám při něm soud morem a krve prolítím a přivalem rozvodnýlým, a kamením krupobití velikého, ohněm a sirou dštítí budu na něj i na houfy jeho, a na národy mnohé, kteříž jsou s ním. **23** A tak zveleben, a posvěcen, a v známost uveden budu před očima národů mnohých, a zvědí, že já jsem Hospodin.

39 Ty synu člověčí, prorokuj ještě proti Gogovi a rci: Tako praví Panovník Hospodin: Aj, já povstanu proti tobě, ó Gogu, kníže a hlavo v Mešech a Tubal. **2** A odvedu tě zpět, navštívě tě šesti ranami, když tě vzbudím, abys přitáhl od stran půlnočních, a přivedu tě na hory Izraelské. **3** Nebo vyrazím lučiště tvé z ruky tvé levé, a střely z ruky tvé právě vyvrhu. **4** Na horách Izraelských padně ty i všickni houfové tvoji i národnové, kteříž budou s tebou; ptákům a všemu ptactvu křídla majícímu i zvěři polní dám tě k sežrání. **5** Na svrchku pole padně; nebot já jsem já mluvil, praví Panovník Hospodin. **6** Vypustím také oheň na Magoga i na ty, kteříž přebývají na ostrovích bezpečně, i zvědít', že já jsem Hospodin. **7** A jméno svatosti své uvedu v známost u prostřed lidu svého Izraelského. Nedopustím, pravím, více poškvírovati jména svatosti své, i zvědít' národnové, že já jsem Hospodin Svatý v Izraeli. **8** Aj, přijdet' a stane se to, praví Panovník Hospodin, téhož dne, o kterémž jsem mluvil. **9** Tehdy vyjdou obyvatelé měst Izraelských, a zapálíce, popálí zbroj a šíty i pavézy, lučiště i střely, dřevce i kopí, a budou je pálit ohněm sedm let. **10** Aniž nositi budou dříví s pole, ani sekati v lesích, proto že zbrojí zaněcovati budou oheň, když zloupí ty, kteříž je loupivali, a mocí poberou těm, kteříž jim mocí brávali, praví Panovník Hospodin. **11** I stane se v ten den, že dám Gogovi místo ku pohřbu tam v Izraeli, údolí, kudyž se jde k východní straně k moři, kteréžto zacpá ústa tudy jdoucích. I pohřbí tam Goga i všecko množství jeho, a nazovou je údolí množství Gogova. **12** Nebo pochovávatí je budou dům Izraelský za sem měsíců proto, aby vyčistili zemi. **13** A tak pohřbí je všecken lid té země, a bude jím to ku pociťovosti v den, v kterýž oslaven budu, praví Panovník Hospodin. **14** Oddělít pak muže statečné, kteříž by procházel tu zemi, proto aby pochovávali ty, kteříž by pozůstali na svrchku země, aby ji vyčistili. Po vyjít sedmi měsíců přehledávati začnou. **15** A ti procházejíce, choditi budou po zemi, a když uzří kosti člověčí, vzdělají při nich znamení pamětné, aby je pohřbili hrobaři v údolí množství Gogova. **16** Nýbrž to množství jeho bude k slávě i městu, když vyčistí tu zemi. **17** Ty pak synu člověčí, takto praví Panovník Hospodin: Rci ke všeljakým ptákům křídla majícím i ke všeljaké zvěři polní: Shromažďte se a přidě, zberete se odevšad k obětem mým, kterýchž já nabíji vám, oběti velikých

na horách Izraelských, a budete jísti maso a pítí krev. **18** Maso silných reků jísti budete, a krev knížat zemských pítí, skopců, beranů a kozlů, volků, všecko tučných Bázanských. **19** A budete jísti tuk do sytosti, a pít krev do opít z obětí mých, kterýchž vám nabíji. **20** A nasytíte se z stolu mého koříni i jezdci, silnými reky i všemi muži válečnými, díl Panovník Hospodin. **21** A tak zjevím slávu svou mezi národy, aby viděli všickni národnové soud můj, kterýž jsem vykonal, i ruku mou, kterouž jsem doložil na ně. **22** I zvít' dům Izraelský, že já jsem Hospodin Bůh jejich, od tohoto dne i potom. **23** Zvědí také i národnové, že pro svou nepravost zajat jest dům Izraelský, proto že se dopouštěl přestoupení proti mně; pročež jsem skryl tvář svou před nimi, a vydal jsem je v ruku protivníků jejich, aby padli mečem všickni napořád. **24** Podlé nečistoty jejich a podlé zpronevěření se jejich učinil jsem jim, a skryl jsem tvář svou před nimi. **25** Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Již' zase přivedu zajaté Jákobovy, a smilují se nade vším domem Izraelským a horliti budu příčinou jména svatosti své, **26** Ač ponesou potupu svou a všecko přestoupení své, kteréhož se dopustili proti mně, když bydlili v zemi své bezpečně, aniž byl, kdo by je přestrašil. **27** A však je zase přivedu z národu, a shromáždím je z zemí neprátele jejich, a posvěcen budu v nich před očima národů mnohých. **28** A tak poznají, že já jsem Hospodin Bůh jejich, když zaveda je do národu, shromáždím je do země jejich, a nepozůstavím tam žádného z nich. **29** Aniž skryjí více tvář své před nimi, když vylejí Ducha svého na dům Izraelský, praví Panovník Hospodin.

40 Dvacátého pátého léta od zajetí našeho, na počátku roku, desátého dne měsíce, čtrnáctého léta po dobytí města, právě v tentýž den byla nad mnou ruka Hospodinova, a uvedl mne tam. **2** U viděních Božích přivedl mne do země Izraelské, a postavil mne na hoře velmi vysoké, při níž bylo jako stavení města, ku poledni. **3** I uvedl mne tam, a aj, muž, kteříž na pohledení byl jako měď', maje šňůru lhěnou v ruce své, a prut k rozmeřování, a ten stál v bráně. **4** I mluvil ke mně ten muž: Synu člověčí, viz očima svýma, a ušima svýma slyš, a přilož srdce své ke všemu, což já ukáži tobě; nebo proto atých ukazoval, přiveden jsi sem. Ty pak oznámiš všecko domu Izraelskému, což vidíš. **5** A aj, zed zevnitř při domu vůkol a vůkol, a v ruce muže toho prut míry, šesti loket, (loket o dlaně delší než obecní). Změřil šířku toho stavení jednoho prutu, a výšku jednoho prutu. **6** A všed do brány, kteráž byla naproti východu, šel na horu po stupních jejich, i změřil prah brány jednoho prutu zšíří, a prah druhý jednoho prutu zšíří. **7** A pokojíky jednoho prutu zdélí, a jednoho prutu zšíří, mezi pokojíky pak pět loket, a prah brány podlé sířce brány vnitř prutu jednoho. **8** I změřil sířci brány vnitř na jeden prut. **9** Změřil také sířci brány osmi loket, a veřejce její dvou loket, totič sířice brány vnitř. **10** I pokojíky brány východní, tři s jednou a tři s druhé strany. Jedné míry byly všecky tři, a míra jednostojná veřejí po obou stranách. **11** Změřil též i šířkost dveří té brány desíti loket, a dlouhost též brány třinácti loket, **12** A příštěší před pokojíky jednoho lokte, a na jeden loket příštěší s této strany, pokojíky pak šesti loket s jednou, a šesti loket s druhé strany. **13** A tak změřil bránu od střechy pokojíka do střechy druhého, šírokost pětmecíta loket, dvěře naproti dveřím. **14** A

udělal veřeje šedesáti loket, a každé veřeje síně i brány vůkol a vůkol jedna míra. **15** Od předu pak brány, kudyž se vchází do předu sířce brány vnitřní, bylo padesáte loket. **16** A byla okna possouzená v pokojících i nad veřejemi jejich, do vnitřku brány vůkol a vůkol, takž i při klenutí, a na okních vůkol a vůkol do vnitřku, a na veřejích byly palmy. **17** Potom mne uvedl do síně zevnitřní, a aj, komůrky a půda udělaná při síní vůkol a vůkol. Třidceti komůrek na té půdě bylo. **18** Ta pak půda po straně těch bran, naproti dlouhosti bran, půda nižší byla. **19** Změřil také šířku od předu brány dolejší až k předu síně vnitřní, zevnitř na sto loket k východu a půlnoci. **20** Těž bránu, kteráž byla na půlnoci při síní zevnitřní, změřil na dél i na šíř. **21** (Jejíž pokojíkové tři s jedné a tři s druhé strany, i veřeje její i sířce její byly podlé míry brány prvnější.) Padesáti loket dlouhost její, širokost pak pětmecíma loket. **22** Okna také její i sířce její i palmy její byly podlé míry brány té, kteráž byla k východu, a vstupovalo se k ní po sedmi stupních, před nimiž sířce její byly. **23** A byla ta brána u síně vnitřní naproti bráně půlniční a východní; i odměřil od brány k bráně sto loket. **24** Potom mne vedl ku poledni, a aj, brána ku poledni; i změřil veřeje její, i sířce její podlé těch měr, **25** (A okna v ní i sířce její vůkol a vůkol podobná oknům oném), padesáti loket zdělá pětmecíma loket zšíří. **26** A k vstupování k ní stupňů sedm, a sířce její před nimi; též palmy při ní, jedna s jedné a druhá s druhé strany při veřejích jejích. **27** Těž bránu síně vnitřní ku poledni změřil od brány k bráně, na poledne, sto loket. **28** I uvedl mne do síně vnitřní branou polední, a změřil tu bránu polední podlé týchž měr, **29** I pokojíky její i veřeje její, i sířce její podlé týchž měr, i okna její i sířce její vůkol a vůkol, padesáti loket na dél, a na šíř pětmecíma loket. **30** A sířce vůkol a vůkol zšíří pětmecíma loket, a zděl padesáti loket. **31** A sířce její jako siř zevnitřní, i palmy při veřejích jejích, též stupňů osm k vstupování k ní. **32** Uvedl mne také do síně vnitřní k východu, i změřil bránu tu podlé týchž měr, **33** Těž pokojíky její i veřeje její, i sířce její, podlé týchž měr, i okna její i sířce její vůkol a vůkol, zděl padesáti loket, zšíří pak pětmecíma loket. **34** Těž sířce její při síní zevnitřní, a palmy při veřejích s obou stran, a osm stupňů k vstupování k ní. **35** Přivedl mne též k bráně půlniční, a změřil ji podlé týchž měr, **36** Pokojíky její, veřeje její i sířce její i okna její vůkol a vůkol, zděl padesáti loket, a zšíří pětmecíma loket. **37** I veřeje její při síní zevnitřní a palmy při veřejích s obou stran, též osm stupňů k vstupování k ní, **38** I komůrky a dveře její při veřejích bran, kdež obrmývali oběti zápalné. **39** A v sířci brány byli dva štokové s jedné strany, a dva štokové s druhé strany, aby na nich zabijeli oběti zápalné, a za hřich i vinu. **40** A po boku, kudyž se tam vstupuje při dveřích brány půlniční, dva štokové; tolíkéž po boku druhém sířce též brány dva štokové. **41** Čtyři štokové s jedné, a čtyři štokové s druhé strany po boku brány, osm štoků, na nichž zabijeli. **42** Čtyři pak štokové k zápalu byli z kamení tesaného, zděl půldruhého lokte, a zšíří půldruhého lokte, a zvýší lokte jednoho, na nichž nechávali nádobí, kterýmž zabijeli k zápalům a obětem. **43** A kotliska ztluštěl na jednu dlaž připravená v domě vůkol a vůkol, na štocích pak maso věcí obětovaných. **44** Potom zevnitř, při bráně vnitřní, komůrky zpěváků v síně vnitřní, kteráž byla po

boku brány půlniční, a ty byly na poledne; jedna při boku brány východní byla na půlnoci. **45** I mluvil ke mně: Ty komůrky na poledne jsou kněží stráž držících nad domem; **46** Ty pak komůrky na půlnoci jsou kněží stráž držících nad oltárem, totiž synů Sádochových, kteříž přistupují z synů Léví k Hospodinu, aby sloužili jemu. **47** I změřil tu siř čtverhranou zděl sto loket, a zšíří sto loket, i oltář před domem. **48** I přivedl mne k sířci domu, a změřil veřeje té sířce, pěti loket s jedné a pěti loket s druhé strany, širokost pak brány byla tří loket s jedné a tří loket s druhé strany. **49** Dlouhost sířce dvacítí loket, širokost pak jedenácti loket i s stupni, po nichž se vstupovalo k ní; sloupové pak byli při veřejích, jeden s jedné, a druhý s druhé strany.

41 Opět přivedl mne k chrámu, a změřil veřeje, šesti loket zšíří s jedné strany, a šesti loket zšíří s druhé strany, podlé širokosti stánku. **2** A širokost dveří desíti loket, boky pak dveří pěti loket s jedné a pěti loket s druhé strany. Změřil také i dlouhost jejich čtyřidceti loket, širokost pak dvacítí loket. **3** Přišel také do vnitřku, a změřil veřeje dveří dvou loket, a dveře šesti loket, širokost pak dveří sedmi loket. **4** Změřil také dlouhost svatyně dvacítí loket, a širokost dvacítí loket v chrámě, a řekl mi: Tato jest svatyně svatých. **5** Změřil též zed domu šesti loket, a širokost pavlače čtyř loket, vůkol a vůkol okolo domu. **6** Ty pak pavlače, pavlač nad pavlačí, byly tři, a třidceti noh zděl, a scházely se při zdi domu vespolek, tak že se pavlače vůkol a vůkol držely, a nedržely se na zdi domu. **7** Nebo se rozšířovala vůkol více a více, svrchu pro pavlače, kteréž byly okolo domu, od vrchu až dolů, vůkol a vůkol domu, poněvadž nejjižší dům byl na hoře, a tak nejnižší porozšířovala se k vrchu pro prostřední. **8** Tak podobně spatřil jsem při domu pavlače, i nejvyšší vůkol a vůkol, jejichž pudy zouplna odměreny byly šesti loket k výstupkům. **9** Širokost zdi, kteráž byla při pavlačích zevnitř, pěti loket byla, i plac pavlačí, kteréž byly při domu. **10** Mezi nimiž a komůrkami byla širokost dvacítí loket okolo domu vůkol a vůkol. **11** A dveře pavlačí byly k placu, dveře jedny na půlnoci, a druhé dveře na poledne, a širokost placu byla pěti loket vůkol a vůkol. **12** Stavení pak, kteréž bylo před příhradkem v úhlí k západu, širokost byla sedmdesáti loket, a zed téhož stavení pěti loket zšíří vůkol a vůkol, a zděl devadesáti loket. **13** Potom změřil dům, zděl sto loket, totiž příhradek i stavení, a zdi jeho zděl sto loket. **14** Těž širokost předu domu i příhradku k východu sto loket. **15** Změřil i dlouhost stavení před příhradkem, kteréž bylo za ním, též i paláce jeho s jedné i s druhé strany, a bylo sto loket; též chrám vnitř i sířce s síní, **16** Prahy i okna possouzená, i paláce vůkol po třech stranách jejich, naproti prahu tafování dřevěné vůkol a vůkol, i od země až do oken, též i okna otaflována, **17** Od svrchku dveří až do vnitřní i zevnitřní strany domu, i všecku zed vůkol a vůkol vnitř i zevnitř změřené. **18** Kteréž tafování bylo uděláno s cherubímem a cherubímem. A cherubín měl dvě tváře. **19** Totiž tvář lidskou naproti palmě s jedné strany, a tvář lvíče naproti palmě s druhé strany. Tak uděláno bylo ve všem domu vůkol a vůkol. **20** Od země až do vrchu dveří cherubímové a palmy zdělány byly i na zdi chrámu. **21** Chrámu veřeje byly čtverhrané, a předek svatyně podobný jemu. **22**

Oltář dřevěný tři loket zvýší, zdélí pak dvou loket s úhly svými, jehož dlouhost i pobočnice jeho dřevěné byly. I mluvil ke mně: Tento jest stůl, který stojí před Hospodinem. 23 A dvojnásobní dvěře byly u chrámu i u svatyně, 24 A dvojnásobní dvěře ve vratach, totiž dvojnásobní dvěře obrazující se, dvojnásobní ve vratach jedných, a dvojnásobní dvěře v druhých. 25 Byli pak uděláni na nich, na těch dveřích chrámu, cherubínové a palmy, tak jakž uděláni byli na stěnách, trámové také dřevění byly před síní vnitřní. 26 Též na oknech possouzených byly palmy s obou stran po bocích sířce, i na pavlačích domu toho i trámkách.

42 Potom mne vyvedl k síni zevnitřní, kteráž byla na půlnoci, a přivedl mne k těm komůrkám, kteréž byly před příhradkem, a kteréž byly naproti stavení na půlnoci, 2 Jehož délka při dveřích půlničních na pohledání byla sto loket, a šířka padesát loket. 3 Naproti síni vnitřní, kteráž měla dvacetí loket, a naproti dlážení, kteréž bylo v síni zevnitřní, byl palác naproti paláci tří řady. 4 Před komůrkami pak byli pláckové desítí loket zšíří vnitř, cesta k nim lokte jednoho, a dvěře jejich na půlnoci. 5 Komůrky pak nejvyšší byly užší, proto že palácové byli širší než ony, nežli nejzpodnější a prostřední stavení. 6 Nebo o trojmí ponebí bylo, ale nemělo žádných sloupů, jaciž byly sloupové síni; proto užší bylo nežli dolejší i než prostřední od země. 7 Ohrahy pak, kteráž byla vně naproti komůrkám k síni zevnitřní, před komůrkami, dlouhost byla padesáti loket. 8 Nebo dlouhost komůrek, kteréž byly v síni zevnitřní, byla padesáti loket, před chrámem pak sto loket. 9 Pod těmito pak komůrkami bylo vcházení od východu, skrze kteréž by se vcházel do nich z síně té zevnitřní. 10 Na Šíři ohrahy té síně k východu před příhradkem i před stavením byly komůrky. 11 Cesta pak před nimi byla podobná cestě komůrek, kteréž byly na půlnoci. Jakáž byla dlouhost jejich, tak širokost jejich, a všecka vycházení jejich i dvěře jejich podobná onémno. 12 A dvěře těch komůrek, kteréž byly na poledne, podobně byly dveřím při začátku cesty, cesty před ohradou přímou k východu, kudyž se vchází do nich. 13 I řekl mi: Komůrky na půlnoci a komůrky na poledne, kteréž jsou před příhradkem, jsou komůrky svaté, kdežto jídají kněží, kteříž přistupují k Hospodinu, věci nejsvětější. Tam nechávat budou věci nejsvětějších a oběti suchých, též za hřich a za vinu; nebo to místo svaté jest. 14 Když tam vejdu kněží, tedy nevyjdou z svatyně do síně zevnitřní, leč tam nechají roucha svého, v němž přisluhovali; nebo svaté jest. A oblekou roucha jiná, když budou mítí přistupovati k tomu, což se dotýče lidu. 15 A dokonav rozměrování domu vnitřního, i vedl mne k bráně, kteráž byla na východ, a změřil jej vůkol a vůkol. 16 Změřil stranu východní prutem, pět set loket protových tím prutem vůkol. 17 Změřil stranu půlniční tím prutem, pět set prutů vůkol. 18 Změřil stranu polední tím prutem, pět set prutů. 19 A obrátil se k straně západní, naměřil tím prutem pět set prutů. 20 Na čtyři strany změřil to, totiž zed vůkol a vůkol, zdélí pěti set, a zšíří pěti set, aby dělila svaté místo od obecného.

43 Potom vedl mne k bráně, kterážto brána patřila k východu. 2 A aj, sláva Boha Izraelského přicházela od východu, jejíž zvuk byl jako zvuk vod mnohých, a země svítila se od slávy jeho. 3 A podobné bylo to vidění, kteréž jsem viděl, právě tomu vidění, kteréž jsem byl viděl, když jsem šel, abych kazil město,

vidění, pravím, podobná vidění onomu, kteréž jsem viděl při reče Chebar. I padl jsem na tvář svou. 4 A když sláva Boží vcházela do domu, cestou brány patřící k východu, 5 Tedy pojal mne Duch, a uvedl mne do síně vnitřní, a aj, dům plný byl slávy Hospodinovy. 6 I slyšel jsem, an mluví ke mně z domu, a muž stál podlé mne. 7 I řekl mi: Synu člověčí, místo stolice mé a místo šlepší noh mých, kdežto bydliti budu u prostřed synů Izraelských na věky, a nebudou poškvírňovati více dům Izraelský jména svatosti mé, oni ani králové jejich smilstvím svým a mrtvými těly králů svých, ani výsostmi svými, 8 Když kladli prah svůj podlé prahu mého, a veřejí svou podlé veřeje mé, a stěnu mezi mnou a mezi sebou, a tak poškvírovali jména svatosti mé ohavnostmi svými, kteréž páchali, pročež jsem je sehnal v hněvě svém. 9 Ale nyní vzdálí smilství svá i mrtvá těla králů svých, ode mne, a budu bydliti u prostřed nich na věky. 10 Ty synu člověčí, oznam domu Izraelskému o tomto domu, a necht' se zahanbí pro nepravosti své, a at' změří všecko naskrze. 11 A když se hanbiti budou za všecko, což páchali, způsob domu i formu jeho, i vycházení jeho, též vcházení jeho, i všecky způsoby jeho, všecka ustanovení jeho, všecky, pravím, způsoby jeho i všecky zákony jeho v známost jim uved', a napiš před očima jejich, at' ostříhají všechno způsobu jeho i všech ustanovení jeho a ční je. 12 Tento jest zákon toho domu: Na vrchu hory všecko obmezení jeho vůkol a vůkol, nejsvětější' jest. Aj, ten jest zákon toho domu. 13 Tyto pak jsou míry oltáře na též lokty, o dlaň delší: Předně zpodek lokte zvýší a lokte zšíří, obruba pak jeho při kraji jeho vůkol pídi jedné. Takový jest výstupek oltáře, 14 Totiž od zpodku při zemi až do přepásání dolejšího dva lokty, širokost pak lokte jednoho, a od přepásání menšího až do přepásání většího čtyř lokty, širokost též na loket. 15 Ale sám oltář ať jest čtyř loket, a z oltáře zhůru čtyři rohové. 16 Oltář pak dvanácti loket zdélí a dvanácti zšíří, čtyřhranaty po čtyřech stranach svých. 17 Přepásání pak čtrnácti loket zdélí a čtrnácti zšíří po čtyřech stranach jeho, a obruba vůkol něho na půl lokte, a zpodek při něm na loket vůkol, a stupňové jeho naproti východu. 18 I řekl ke mně: Synu člověčí, takto praví Panovník Hospodin: Ta jsou ustanovení oltáře v den, v kterýž bude udělán, k obětování na něm zápalů a kropení na něj krví. 19 Nebo dás kněžím Levítským, kteréž jsou z semene Sádochova, kteréž přistupují ke mně, dí Panovník Hospodin, aby mi sloužili, volka mladého za hřich. 20 A nabera krve jeho, dás na čtyři rohy jeho, i na čtyři úhly toho přepásání, i na obrubu vůkol, a tak jej očistí i vyčistíš. 21 A vezmeš toho volka za hřich, i spálí jej na místě uloženém v tom domě, vně před svatyní. 22 V den pak druhý obětovati budeš kozla bez poškvíry za hřich, a očistí oltář, tak jakž vyčistili volkem. 23 A když dokonáš očištění, obětuj volka mladého bez vady, a skopce z stáda bez poškvíry. 24 Kteréž když obětovati budeš před Hospodinem, uvrhou kněží na ně soli, a budou je obětovati v zápal Hospodinu. 25 Po sedm dní obětuj kozla za hřich, na každý den; též i volka mladého a skopce z stáda bez poškvíry obětovati budou. 26 Sedm dní očištění budou oltář, a vyčistí jej, a posvětí ruky své. 27 A když vyplní ty dny, osmého dne i potom obětovati budou kněží na oltáři zápaly vaše, a pokojné oběti vaše, i přijmu vás laskavě, praví Panovník Hospodin.

44

Tedy přivedl mne zase cestou k bráně svatyně zevnitřní, kteráž patří k východu, a ta byla zavřená. **2** I řekl ke mně Hospodin: Brána tato zavřená bude, nebudet' otvírána, aniž kdo bude vcházetí skrze ni. Nebo Hospodin Bůh Izraelský všel skrze ni; protož budet' zavřená. **3** Knížecí jest, kníže samo v ní sedati bude, aby jídalo chléb před Hospodinem. Cestou síně této brány vejde, a cestou její vyjde. **4** I vedl mne cestou k bráně půlnocní, k přední straně domu, i viděl jsem, a aj, naplnila sláva Hospodinova dům Hospodinův. I padl jsem na tvář svou. **5** I řekl ke mně Hospodin: Synu člověče, přilož srdece své, a viz očima svýma, i ušima svýma slyš, cožkoli já mluvím tobě o všech ustanoveních domu Hospodinova, i o všech zákonech jeho. Přilož, pravím, srdce své k vcházení do domu, i ke všemu vycházení z svatyně, **6** A rci zpurnému domu Izraelskému: Tako praví Panovník Hospodin: Dostí méjte na všech ohavnostech svých, ó dome Izraelský, **7** že jste uvodili cizozemce neobřezaného srdce a neobřezaného těla, aby bývali v svatyni mé, a poškvŕňovali i domu mého, když jste obětovali chléb můj, tuk i krev, ješto oni sic rušili smlouvou mou, mimo všecky ohavnosti vaše, **8** A nedrželi jste stráže nad svatými věcmi mými, ale postavili jste strážné na stráži mé, v svatyni mé místo sebe. **9** Tako praví Panovník Hospodin: Žádný cizozemec neobřezaného srdce a neobřezaného těla nevejdě do svatyně mé, ze všech cizozemců, kteríž mezi syny Izraelskými jsou. **10** Nýbrž i Levítové, kteríž se vzdalovali ode mne, když bloudil Izrael, kteríž zbloudili ode mne za ukydanými bohy svými, ponesou nepravost svou. **11** Nebo budou v svatyni mé za služebníky, v povinnostech při branách domu, a za slouhy při domu. Oni budou zabijeti oběti zápalné i oběti lidu, a oni stávatí budou před nimi k sloužení jím, **12** Proto že přísluhovali jím před ukydanými bohy jejich, a byli domu Izraelskému příčinou pádu v nepravost. Pročež přísahl jsem jim, praví Panovník Hospodin, že ponesou nepravost svou. **13** Aniž přistoupí ke mně, aby mi kněžský úřad konali, ovšem aby přistupovati měli k kterým svatým věcem mým, neb k nejsvětějším, ale ponesou pohanění své i ohavnosti své, kteréž páchali. **14** Protož postavím je za strážné u domu, ke vší službě jeho i ke všemu, což čineno býti má v něm. **15** Kněží pak Levítští, synové Sádochovi, kteríž drželi stráž nad svatyní mou, když zbloudili synové Izraelskí ode mne, ti budou přistupovati ke mně, aby mi přísluhovali, a státi před tváří mou, obětuje mi tuk i krev, praví Panovník Hospodin. **16** Ti přichážetí budou k svatyni mé, a ti přistupovati k stolu mému, aby mi sloužili a drželi stráž mou. **17** I stane se, když budou mítí vcházetí do bran síně vnitřní, že roucha lněná oblekou, aniž na se vezmou vlněného, když by služby konati měli v branách síně vnitřní i v vnitřku. **18** Klobouky lněné mítí budou na hlavě své, a košílky lněné at' mají na bedrách svých, a nepřepasují se ničímž, což by pot vyvodilo. **19** A majíce vyjít do síně zevnitřní, do síně zevnitřní k lidu, svlekovou roucha svá, v kterýchž služby konali, a nechají jich v komůrkách svatyně, a oblekou roucha jiná, a nebudou posvěcovati lidu rouchem svým. **20** Aniž hlavy své holiti budou, ani vlasů nositi, ale slušně ostříhají vlasy své. **21** Vína též nebude pítí žádný z kněží, když budou mítí vcházetí do síně vnitřní. **22** Vdovy také aneb zahnáne nebudou sobě pojímati za manželky, ale panny z semene domu Izraelského,

aneb vdovu, kteráž by ovdověla po knězi, pojíti mohou. **23** A lid můj budou rozdílu učiti mezi svatým a nesvatým, též mezi nečistým a čistým at' je učí rozeznávati. **24** V rozepří pak at' se postavují k souzení, a podlé soudu mého soudí ji. Zákonů mých i ustanovení mých při všech slavnostech mých at' ostříhají, a soboty mé světí. **25** K mrtvému pak člověku nepůjde, aby se poškvŕnil měl, leč při otci neb při mateři, též při synu a při dceři, při bratu a sestře, kteráž nebyla za mužem, může se poškvŕnit. **26** Po očistění pak jeho (sedm dní odcetou jemu), **27** V ten den, v kterýž vejde do svatyně, do síně vnitřní, aby služby konal v svatyni, obětovati bude za hřich svůj, praví Panovník Hospodin. **28** Dědictví pak jejich toto: Já jsem dědictví jejich, protož vládařství nedávejte jim v Izraeli; já jsem vládařství jejich. **29** Oběti suché a za hřich i vinu, to oni jísti budou, i všelijaká věc, oddána Bohu v Izraeli, jejich bude. **30** I přední věci všech prvotin ze všeho, i každá oběť zhůru pozdvižení všecké věci, ze všech obětí zhůru pozdvižení vašich, kněžské bude. I prvotiny těsta vašeho dávati budete knězi, aby odpocinulo pozehnání v domě tvém. **31** Žádné mrchy a udávaného, ani z ptactva ani z hovad nebudou jídati kněží.

45

Když pak ujmete zemi v dědictví, obětovati budete oběť Hospodinu, díl svatý té země, zdélí pětmecítna tisíc loket, zšíří pak deset tisíc, a budet' svatý po všem pomezí svém vůkol. **2** Z něhož bude místo svaté pět set zdélí, a pět set zšíří, čtyřhrané vůkol, a at' má padesáte loket prostranství vůkol. **3** Z toho pak odměření odměří dílku pětmecítna tisíc loket, a šířku deset tisíc, aby na něm byla svatyně, i svatyně svatých. **4** Díl ten země svatý jest. Kněží služebníků při svatyni býti má, těch, kteříž přistupují, aby přísluhovali Hospodinu, aby měli místo pro domy i místo svaté pro svatyni. **5** Těch pak pětmecítna tisíc loket dílka a deset tisíc šířka at' jest také Levítum, služebníkům domu, jím k držení dvacetí komůrek. **6** Místo pak k vystavení na něm města oddělíte pět tisíc loket na šíř, a na díl pětmecítna tisíc, naproti oběti místa svatého; bude pro všecken dům Izraelský. **7** Knížeti pak s obou stran té oběti místa svatého, i položení města před oběti místa svatého, a před položením města od strany západní díl k západu, a po straně východní díl k východu, dlouhost pak naproti každému z těch dílů od pomezí západního ku pomezí východnímu. **8** To bude míti za vládařství v Izraeli, a nebudou více utiskati knížata má lidu mého, ale rozdadí zemi domu Izraelskému po pokoleních jejich. **9** Tako praví Panovník Hospodin: Dostitě již, ó knížata Izraelská, nátlak a zhoubu odložte, a soud a spravedlnost konejte, sejměte těžké roboty vaše s lidu mého, praví Panovník Hospodin. **10** Váhu spravedlivou a efi spravedlivou i bát spravedlivý míti budete. **11** Efi i bát v jednu míru at' jest, aby chomer bral v se deset báť, efi pak desátý díl chomera; podlé chomera at' jest míra. **12** Lot dvacetí peněz; dvacetí lotů, pětmecítna lotů, a patnácté lotů libra bude vám. **13** Tato pak oběť pozdvižení bude, kterouž obětovati budete: Šestý díl efi z chomera pšenice, též šestý díl efi dáte z chomera ječmene. **14** Nařízení pak o oleji (bát jest míra oleje): Desátý díl bátu z míry chomera, deseti báť; nebo deset báť jest chomer. **15** A dobytče jedno ze dvou set bravů z dobrých pastvů Izraelských, k oběti suché a zápalné a k

obětem pokojným, k očištění vás, praví Panovník Hospodin. 16 Všecken lid té země, i s knížetem Izraelským zavázán bude k té oběti zhůru pozdvížení. 17 Nebo kníže povinen bude zápalý, a suché i mokré oběti, v svátky a na novéměsíce, i v soboty, na všecky slavnosti domu Izraelského; on obětovati bude za hřich, i obět suchou i zápalhou, i oběti pokojné, aby se očištění dalo za dům Izraelský. 18 Taktoto praví Panovník Hospodin: Prvního měsíce, prvního dne vezmeš volka mladého bez poškvurny, kterýmž očistíš svatyni. 19 I naběre kněz krve té oběti za hřich, a pomaže veřejí domu, a čtyř rohů toho přepásání na oltáři, i veřeje brány síně vnitřní. 20 Takž také učiní sedmého dne téhož měsíce, za každého pobloudilého i za hloupého. Tak očistíte dům. 21 Prvního měsíce, čtrnáctého dne, budete mítí Fáze, svátek sedmi dnů, chlebové přesní jísti se budou. 22 A bude obětovati kníže v ten den za sebe i za všecken lid té země volka za hřich. 23 A po sedm dní svátku obětovati bude zápal Hospodinu, sedm volků a sedm skopců bez poškvurny na den, po těch sedm dní, a za hřich kozla na den. 24 A obět suchou, efi na volka a efi na skopce, připraví též oleje hin na efi. 25 Sedmého měsíce, patnáctého dne, v svátek tolíkéž obětovati bude po sedm dní, jakož za hřich, tak zápal, tak obět suchou i olej.

46 Taktoto praví Panovník Hospodin: Brána síně vnitřní, kteráž patří k východu, bude zavřená po šest dní všedních, v den pak sobotní otevřína bude; též v den novéměsíce otvírána bude. 2 I přijde kníže cestou síně brány zevnitř, a postaví se u veřeje té brány, a budou obětovati kněží obět zápalhou jeho, i oběti pokojné jeho, a pokloně se na prahu brány, potom vyjde. Brána pak nebude zavírána do večera, 3 Aby se klaněl lid země té u dveří brány té ve dny sobotní, i na novéměsíce před Hospodinem. 4 Obět pak zápalná, kterouž obětovati má kníže Hospodinu v den sobotní, šest beránků bez vady a skopec bez poškvurny, 5 A obět suchá, efi na skopce, i na beránky obět suchá, podlé toho, jakž naděleno, a oleje hin na efi. 6 Ke dni pak novéměsíce at' jest volek mladý bez poškvurny, a šest beránků i skopec bez poškvurny. 7 Též at' obětuje efi oběti suché při volku, a efi při skopci i při beráncích, seč bude moc býti, a oleje hin na efi. 8 Kníže pak vcházejí, cestou siřice též brány půjde, a cestou její odejde. 9 Ale když vcházel bude lid země té před Hospodina na slavnosti, ten kdož vejde cestou brány půlnoční, aby se klaněl, vyjde cestou brány polední; a ten kdož vejde cestou brány polední, vyjde cestou brány půlnoční. Nenavrátí se cestou té brány, kterouž všel, ale naproti ní vyjde. 10 A když oni vcházel budou, kníže mezi nimi vcházel bude, a když odcházel budou, odejde. 11 Též na svátky i na slavnosti at' jest suchá obět, efi na volka a efi na skopce, a na beránky, což naděleno, a oleje hin na efi. 12 Bude-li pak obětovati kníže obět dobrovolnou, zápal aneb oběti pokojné dobrovolně Hospodinu, tedy at' jest mu otevřína brána, kteráž k východu patří, a at' obětuje zápal svůj aneb pokojné oběti své, tak jakž obětuje v den sobotní. Potom odejde, a brána bude zavřína po odchodu jeho. 13 K tomu beránka ročního bez poškvurny obětovati bude v zápal každý den Hospodinu; každého jitra beránka obětovati bude. 14 Též suchou obět přiční k němu, každého jitra šestý díl efi, též oleje třetinu hin k skropení mouky bělné, suchou obět Hospodinu, nařízením věčným ustavičně. 15 A tak budou

obětovati beránka i obět suchou, i olej každého jitru, zápal ustavičný. 16 Taktoto praví Panovník Hospodin: Dá-li kníže dar někomu z synů svých, dědictví' jeho jest, synů jeho bud', k vládařství jejich dědičnému. 17 Jestliže pak dá dar z dědictví svého některému z služebníků svých, také bude jeho až do léta svobodného, kdyžto navrátí se knížeti tomu; však dědictví jeho budou mítí synové jeho. 18 Aniž bude bráti kníže z dědictví lidu, z vládařství jejich je vytiskuje; z svého vládařství dědictví dá synům svým, aby nebyl rozptylován lid můj žádný z vládařství svého. 19 Potom vedl mne průchodem, který jest po straně brány, k kněžím do komůrek svatých, kteráž patřily na půlnoci, a aj, tu bylo místo po dvou bocích k západu. 20 I řekl mi: Toto jest místo, kdež vaří kněží oběti za vinu a za hřich, kdež smaží oběti suché, aby nevynášeli do síně zevnitřní ku posvěcování lidu. 21 Vyvedl mne též do síně zevnitřní, a vodil mne po čtyřech koutech síně, a aj, siř byla v každém rohu té síně. 22 Ve čtyřech úhlech té síně byly síně s komínky, čtyřdcíti loket zdělí a třídcíti zšíří; míra jednostejná těch čtyř síní nárožních. 23 A v těch čtyřech byly kuchyňky vůkol, též ohniště zdělána v těch kuchyňkách vůkol. 24 I řekl mi: Ta jsou místa těch, kteříž vaří, kdežto vaří služebníci domu oběti lidu.

47 Potom přivedl mne zase ke dverím domu, a aj, vody vycházel od spodku prahu domu na východ; nebo přední strana domu k východu byla, a vody scházely pozpodu po pravé straně domu, po straně polední oltáře. 2 Odtud mne vyvedl cestou brány půlnoční, a obvedl mne cestou zevnitřní k bráne zevnitřní, cestou, kteráž patří k východu, a aj, vody vyplývaly po pravé straně. 3 Když pak vycházel ten muž k východu, v jehož rukou míra, i naměřil tisíc loket, a provedl mne skrze vodu, vodu do kůtků. 4 Potom naměřiv tisíc, provedl mne skrze vodu, vodu do kolenou; ještě naměřiv tisíc, provedl mne vodou do pasu. 5 Opět když naměřil tisíc, byl potok, kteréhož jsem nemohl přebřísti; nebo vyzdvihly se vody, vody, přes něž by se musilo plynouti, potok, kterýž by nemohl přebředen být. 6 Tedy řekl mi: Viděl-lis, synu člověče? I vedl mne, a posadil mne na břeh toho potoka. 7 Když jsem se pak obrátil, aj, na břehu toho potoka bylo dříví velmi veliké po obou stranách. 8 I řekl mi: Vody tyto vycházejí od Galilee první, a sstupujíce po rovině, vejdou do moře, a když do moře vpadnou, opraví se vody. 9 I stane se, že každý živočich, kterýž se plazí, všudy, kamžkoli přijdou potokové, ožive, a bude ryb velmi mnoho, proto že když přijdou tam tyto vody, očerstvějí, a živy budou všudy, kdežkoli dojde tento potok. 10 Stane se i to, že se postaví podlé něho rybáři od Engadi až do studnice Eglaim; budou tu rozstírány sítí. Podlé rozličnosti své bude ryb jejich, jako ryb moře velikého, velmi mnoho. 11 Bahna a louže jeho, kteráž se neopraví, soli oddány budou. 12 Při potoku pak poroste na břehu jeho po obou stranách všelijaké dříví ovoce nesoucí, jehož list neprší, aniž ovoce jeho přestává, v měsících svých nese prvotiny; nebo vody jeho z svatyně vycházejí, protož ovoce jeho jest ku pokrmu, a lístí jeho k lékařství. 13 Taktoto praví Panovník Hospodin: Tototo jest obmezení, v němž sobě dědičně přivlastníte zemi po pokoleních Izraelských dvanácti; Jozefovi dva provazcové. 14 Dědičně, pravím, jí vládnouti budete, jeden rovně jako druhý, o níž přisáhl jsem, že ji dám otcům vašim. I případne vám země

tato v dědictví. **15** Toto jest tedy pomezí té země: K straně půlnoční od moře velikého cestou Chetlonu, kudyž se vchází do Sedad, **16** Emat, Berota, Sibraim, kteríž jsou mezi pomezím Damašským, a mezi pomezím Emat, vši prostřední, kteréž jsou při pomezí Chavrón. **17** A tak bude pomezí od moře Azar Enon, pomezí Damašek, a půlnoční strana na půlnoci, a pomezí Emat. A to jest strana půlnoční. **18** Strana pak východní mezi Chavrón a mezi Damaškem, a mezi Galád, a mezi zemí Izraelskou při Jordánu; od toho pomezí při moři východním měřiti budete. A tot' jest strana východní. **19** Strana pak polední na poledne, od Támar až k vodám sváru v Kádes, od potoka až k moři velikému. A to jest strana polední na poledne. **20** Strana pak západní moře veliké, od pomezí až naproti, kudyž se vchází do Emat. Ta jest strana západní. **21** A tak rozdělíte zemi tuto sobě po pokoleních Izraelských. **22** I stane se, že když ji rozměříte, bude vám v dědictví i příchozím, kteríž by pohostinu byli mezi vámi, kteríž by zplodili syny mezi vámi; nebo budou vám jako tu zrodili mezi syny Izraelskými, s vámit' ujmou dědictví mezi pokoleními Izraelskými. **23** Protož necht' jest v tom pokolení příchozí, u něhož pohostinu jest. Tu dědictví dáte jemu, praví Panovník Hospodin.

48 Tato jsou pak jména pokolení: V končinách na půlnoční stranu podlé cesty Chetlon, kudyž se vchází do Emat, Azar Enan, ku pomezí Damašskému na půlnoční stranu, podlé Emat, od východní strany až do západní, osadí se pokolení jedno, totiž Dan, **2** A při pomezí Dan, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Asser, **3** A při pomezí Asser, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Neftalím, **4** A při pomezí Neftalím, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Manasses, **5** A při pomezí Manasses, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Efraim, **6** A při pomezí Efraim, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Ruben, **7** A při pomezí Ruben, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Juda. **8** A při pomezí Juda, od strany východní až k straně západní bude obět, kterouž obětovati budete, pětmecíma tisíc loket zšíří, zdélí pak zaroše s jedním z jiných dílů, od strany východní až k straně západní, a bude svatyně u prostřed něho. **9** Ta obět, kterouž obětovati máte Hospodinu, bude zdélí pětmecíma tisíc loket, zšíří pak deset tisíc. **10** Témto pak se dostane ta obět svatá, totiž kněžím, na půlnoci pětmecíma tisíc loket, k západu pak zšíří desít tisíc, a na východ zšíří desít tisíc, na poledne též zdélí pětmecíma tisíc, a bude svatyně Hospodinova u prostřed něho, **11** Kněžím, posvěcenému každému z synů Sádochových, kteríž drží stráž mou, kteríž nebloudili, když bloudili synové Izraelští, jako bloudili Levítové. **12** I bude díl jejich obětovaný z oběti té země, věc nejsvětější při pomezí Levítů. **13** Levítů pak díl bude naproti pomezí kněžskému, pětmecíma tisíc loket zdélí, a zšíří deset tisíc; každá dlouhost pětmecíma tisíc, a šírokost deset tisíc. **14** A nebudou ho uprodávati, ani směňovati, ani přenášeti prvotin země, proto že jest posvěcená Hospodinu. **15** Pět pak tisíc loket pozůstalých na šíř, proti tém pětmecíma tisícům, bude místo obecné, pro město k bydlení a k předměstí, i bude město u prostřed něho. **16** Tyto pak jsou míry jeho: Strana půlnoční na čtyři tisíce a pět set loket, též strana polední na čtyři tisíce

a pět set, od strany též východní čtyři tisíce a pět set, takž strana západní na čtyři tisíce a pět set. **17** Bude i předměstí při městě k půlnoci na dvě stě a padesáte loket, a ku poledni na dvě stě a padesáte, takž na východ na dvě stě a padesáte, též k západu na dvě stě a padesáte. **18** Ostatek pak na dél, naproti oběti svaté, deset tisíc loket k východu, a deset tisíc k západu; a z toho, což bude naproti té oběti svaté, budou mítí důchody ku pokrmu služebníci města. **19** A ti služebníci města sloužiti budou Izraelovi ze všech pokolení Izraelských. **20** Všecku tuto oběť, pětmecíma tisíc loket, podlé těch pětmecíma tisíc, čtverhranou obětovati budete v obět svatou k vládařství městu. **21** Což pak pozůstane, knížeti, s obou stran oběti svaté a vládařství města, před těmi pětmecíma tisíc loket oběti, až ku pomezí východnímu, a od západu proti týmž pětmecíma tisíc loket, podlé pomezí západního naproti těm dílům, knížeti bude. A to bude obět svatá, a svatyně domu u prostřed něho. **22** Od vládařství pak Levítů a od vládařství města, u prostřed toho, což jest knížecího, mezi pomezím Judovým a mezi pomezím Benaminovým, knížecí bude. **23** Ostatní pak pokolení, od strany východní až k straně západní, osadí se pokolení jedno, totiž Benamin. **24** A při pomezí Benamin, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Simeon, **25** A při pomezí Simeon, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Izachar, **26** A při pomezí Izachar, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Zabulon, **27** A při pomezí Zabulon, od strany východní až k straně západní jedno, totiž Gád. **28** A při pomezí Gád, k straně polední na poledne, tu bude pomezí od Támar až k vodám sváru v Kádes, ku potoku při moři velikém. **29** Tot' jest ta země, kterouž ujměte hned od potoka, po pokoleních Izraelských, a ti dílové jejich, praví Panovník Hospodin. **30** Tato pak jsou vymezení města: Od strany půlnoční čtyři tisíc a pět set loket míra. **31** Brány pak města podlé jmen pokolení Izraelských, brány tři na půlnoci, brána Rubenova jedna, brána Judova jedna, brána Léví jedna. **32** A od strany východní čtyři tisíc a pět set, a brány tři, totiž brána Jozefova jedna, brána Benaminova jedna, brána Danova jedna. **33** Též od strany polední čtyři tisíc a pět set loket míra, a brány tři, brána Simeonova jedna, brána Izcharova jedna, brána Zabulonova jedna. **34** Od strany západní čtyři tisíc a pět set, brány jejich tři, brána Gádova jedna, brána Asserova jedna, brána Neftalímová jedna. **35** Okolek osmnácti tisíc loket, jméno pak města od dnešního dne bude: Hospodin tam přebývá.

Daniel

1 Léta třetího kralování Joakima krále Judského, přitáhl Nabuchodonozor král Babylonský k Jeruzalému, a oblehl jej. **2** I vydal Pán v ruku jeho Joakima krále Judského, a něco nádobí domu Božího. Kterýž zavezl je do země Sinear, do domu boha svého, a nádobí to dal vněti do domu pokladu boha svého. **3** Rozkázal také král Ašpenazovi, správci dvořanů svých, aby přivedl z synů Izraelských, z semene královského a z knížat, **4** Mládence, na nichž by nebylo žádné poškrvny, a krásného oblíčeje, a vtipné ke vší moudrosti, a schopné k umění i k nabývání jeho, a v kterýchž by byla síla, aby stávali na palácu královském, a učili se liternímu umění a jazyku Kaldejskému. **5** I nařídil jím král odměněný pokrm na každý den z stolu královského, i vína, kteréž on sám pil, a aby je tak choval za tři léta, a po dokonání jich aby stávali před králem. **6** Byli pak mezi nimi z synů Juda: Daniel, Chananiáš, Mizael a Azariáš. **7** I dal jim správce dvořanů jména. Nazval Daniele Baltazarem, Chananiáše pak Sidrachem, a Mizealem Mizachem, a Azariáše Abdenágem. **8** Ale Daniel uložil v srdci svém, aby se nepoškrvňoval pokremem z stolu královského, a vínem, kteréž král pil. Pročež hledal toho u správce nad dvořany, aby se nemusil poškrvňovat. **9** I způsobil Bůh Danielovi milost a lásku u správce nad dvořany. **10** A řekl správce nad dvořany Danielovi: Já se bojím pána svého krále, kterýž vyměřil pokrm váš a nápoj váš, tak že uzrel-li by, že tváře vaše opadlejší jsou, nežli mládenců těch, kteříž podobně jako i vy chování býti mají, způsobíte mi to u krále, že přijdu o hrdlo. **11** I řekl Daniel služebníku, kteréhož ustanovil správce dvořanů nad Danielem, Chananiášem, Mizealem a Azariášem: **12** Zkus, prosím, služebníků svých za deset dní, a necht' se nám vaření dává, kteréž bychom jedli, a voda, kterouž bychom pili. **13** A potom necht' se spatří před tebou tváře naše a tváře mládenců, kteříž jídají pokrm z stolu královského, a jakž uhlédáš, učíři s služebníky svými. **14** I uposlechl jich v té věci, a zkusil jich za deset dní. **15** Po skonání pak desíti dnů spatříno jest, že tváře jejich byly krásnější, a byly tlustší na těle než všickni mládenci, kteříž jídali pokrm z stolu královského. **16** Protož služebník brával ten vyměřený pokrm jejich, a víno nápoje jejich, a dával jim vaření. **17** Mládence pak ty čtyři obdařil Bůh povědomostí a rozumností ve všelikém literním umění a moudrostí; nadto Danielovi dal, aby rozuměl všelikému vidění a snům. **18** A když se dokonali dnové, po kterýchž rozkázal král, aby je přivedli, přivedli je správce dvořanů před Nabuchodonozora. **19** I mluvil s nimi král. Ale není nalezen mezi všemi těmi, jako Daniel, Chananiáš, Mizael a Azariáš. I stávali před králem. **20** A ve všelikém slovu moudrosti a rozumnosti, na kteréž se jich doptával král, nalezl je desetkrát zběhlejší nade všecky mudrcé a hvězdáře, kteříž byli ve všem království jeho. **21** I zůstával tu Daniel až do léta prvního Cýra krále.

2 Léta pak druhého kralování Nabuchodonozora měl Nabuchodonozor sen, a děsil se duch jeho, až se tudy i ze sna protrhl. **2** I rozkázal král svolati mudrce, a hvězdáře i kouzelníky a Kaldejské, aby oznámili králi sen jeho. Kteříž to

příšli, a postavili se před králem. **3** Tedy řekl jim král: Měl jsem sen, a předěsil se duch můj, tak že nevím, jaký to byl sen. **4** I mluvili Kaldejští králi Syrsky: Králi, na věky bud' živ. Pověz sen služebníkům svým, a oznámímet výklad. **5** Odpověděl král a řekl Kaldejským: Ten sen mi již z paměti vyšel. Neoznámíte-li mi snu v výkladu jeho, na kusy rozsekání budete, a domové vaši v záchody obrácení budou. **6** Pakli mi sen i výklad jeho oznámíte, daru, odplaty a slávy velké důjdete ode mne. A protož sen i výklad jeho mi oznámíte. **7** Odpověděli po druhé a řekli: Nechat' král sen poví služebníkům svým, a výklad jeho oznámíme. **8** Odpověděl král a řekl: Jistotně rozumím tomu, že naschvál odtahujete, vidouce, že mi vyšel z paměti ten sen. **9** Neoznámíte-li mi toho snu, jistý jest ten úsudek o vás. Nebo řeč iživou a chytroou smyslili jste sobě, abyste mluvili přede mnou, ažby se čas proměnil. A protož sen mi povězte, a zvím, budete-li mi moci i výklad jeho oznámít. **10** Odpověděli Kaldejští králi a řekli: Není člověka na zemi, kterýž by tu věc králi oznámít mohl. Nadto žádný král, kníže neb potentát takové věci se nedoptával na žádném mudrci a hvězdáři aneb Kaldeovi. **11** Nebo ta věc, na niž se král ptá, nesnadná jest, a není jiného, kdo by ji oznámít mohl králi, kromě bohů, kteríž bydlení s lidmi nemají. **12** Z té příčiny rozlítil se král a rozhněval velmi, a přikázal, aby zhobili všecky mudrce Babylonské. **13** A když vyšel ortel, a mudrci mordování byli, hledali i Daniele a tovaryšů jeho, aby zmordování byli. **14** Tedy Daniel odpověděl moudře a opatrně Ariochovi, hejtmanu nad žoldněři královskými, kterýž vyšel, aby mordoval mudrce Babylonské. **15** A odpovídaje, řekl Ariochovi, hejtmanu královskému: Proč ta výpověd náhle vyšla od krále? I oznámil tu věc Arioch Danielovi. **16** Pročež Daniel všed, prosil krále, aby jemu prodlel času k oznámení výkladu toho králi. **17** A odšed Daniel do domu svého, oznánil tu věc Chananiášovi, Mizealovi a Azariášovi, tovaryšům svým, **18** Aby se za milosrdenství modlili Bohu nebeskému příčinou té věci tajné, a nebyli zahubeni Daniel a tovaryši jeho s pozůstalými mudrci Babylonskými. **19** I zjevena jest Danielovi u vidění nočním ta věc tajná. Pročež Daniel dobrořečil Bohu nebeskému. **20** Mluvil pak Daniel a řekl: Bud'jméno Boží požehnáno od věků až na věky, nebo moudrost a síla jeho jest. **21** A on proměňuje časy i chvíle; ssazuje krále, i ustanovuje krále; dává moudrost moudrým a umění majícím rozum. **22** On zjevuje věci hluboké a skryté; zná to, což jest v temnostech, a světlo s ním přebývá. **23** Ó Bože otců mých, těť oslavuj a chválím, že jsi mne moudrostí a silou obdaril, ovšem nyní, že jsi mi oznáml to, čehož jsme žádali od tebe; nebo věc královu oznáml jsi nám. **24** A protož Daniel všel k Ariochovi, kteréhož ustanovil král, aby zhobil mudrce Babylonské. A příšed, takto řekl jemu: Mudrců Babylonských nezahlažuj; uved' mne před krále a výklad ten oznámí. **25** Tedy Arioch s chvátáním uvedl Daniele před krále, a takto řekl jemu: Našel jsem muže z zajatých synů Judských, kterýž výklad ten králi oznámí. **26** Odpověděl král a řekl Danielovi, jehož jméno bylo Baltazar: Budeš-liž ty mi moci oznámiti sen, kterýž jsem viděl, i výklad jeho? **27** Odpověděl Daniel králi a řekl: Té věci tajné, na niž se král doptává, nikoli nemohou mudrci, hvězdáři, věštiči a hadači králi oznámiti. **28** Ale však jest Bůh na nebi, kterýž zjevuje tajné věci, a on ukázal králi Nabuchodonozorovi, co se dítí bude v

potomních dnech. Sen tvůj, a což jsi ty viděl na ložci svém, toto jest: **29** Tobě, ó králi, na mysl přicházelo na ložci tvém, co bude potom, a ten, který zjevuje tajné věci, ukázať to, což budoucího jest. **30** Strany pak mne, ne skrze moudrost, kteráž by při mně byla nadě všecky lidi, ta věc tajná mně zjevena jest, ale skrze modlitbu, aby ten výklad králi oznámen byl, a ty myšlení srdce svého abys zvěděl. **31** Ty králi, viděl jsi, a aj, obraz nějaký veliký, (obraz ten byl znamenitý a blesk jeho náramný), stál naproti tobě, kterýž na pohledení byl hrozný. **32** Toho obrazu hlava byla z zlata výborného, prsy jeho a ramena jeho z stříbra, a břicho jeho i bedra jeho z mědi, **33** Hnátové jeho z železa, nohy jeho z částky z železa a z částky z hliny. **34** Hleděls na to, až se utrhl kámen, kterýž nebýval v rukou, a udeřil obraz ten v nohy jeho železné a hliněné, a potřel je. **35** A tak potřino jest spolu železo, hлина, měď, stříbro i zlato, a bylo to všecko jako plevy z placu letního, a zanesl to vítr, tak že místa jejich není nalezeno. Kámen pak ten, kterýž udeřil v obraz, učiněn jest horou velikou, a naplnil všecku zemi. **36** Tot' jest ten sen. Výklad jeho také povíme králi: **37** Ty králi, jsi král králu; nebo Bůh nebeský dal tobě království, moc a sílu i slávu. **38** A všeliké místo, na němž přebývají synové lidští, zvěř polní i ptactvo nebeské dal v ruku tvou, a pánum tě ustavil nadé všemi těmi věcmi. Ty jsi ta hlava zlatá. **39** Ale po tobě povstane království jiné, nižší než tvé, a jiné království třetí měděné, kteréž panovat bude po vší zemi. **40** Království pak čtvrté bude tvrdé jako železo. Nebo jakož železo drobí a zemdlívá všecko, tak, pravím, jako železo, kteréž potírá všecko, i ono potíře a potíská všecko. **41** Ze jsi pak viděl nohy a prsty z částky z hliny hrncířské a z částky z železa, království rozdílné znamená, v němž bude něco mocnosti železa, tak jakž jsi viděl železo smíšené s hlinou ničemnou. **42** Ale prstové noh z částky z železa a z částky z hliny znamenají království z částky mocné a z částky ku potřeni snadné. **43** A že jsi viděl železo smíšené s hlinou ničemnou, ukazuje, že se přízniti budou vespolek lidé, a však nebude se přídřeti jeden druhého, tak jakož železo nedříz se z hlinou. **44** Za dnů pak těch králu vzbudí Bůh nebeský království, kteréž na věky nebude zkaženo, a království to na žádného jiného nespadne, ale ono potíře a konec učiní všechném těm královstvím, samo pak státi bude na věky, **45** Tak jakž jsi viděl, že se s hory utrhl kámen, kterýž nebýval v rukou, a potřel železo, měď, hlinu, stříbro a zlato. Bůh veliký oznámil králi, co býti má potom, a pravý jest sen ten i věrný výklad jeho. **46** Tedy král Nabuchodonozor padl na tvář svou, a poklonil se Danielovi, a rozkázal, aby oběti a vůně libé obětovali jemu. **47** A odpovídaje král Danielovi, řekl: V pravdě že Bůh váš jest Bůh bohů a Pán králů, kterýž zjevuje skryté věci, poněvadž jsi mohl vyjevit tajnou věc tuto. **48** Tedy král zvelebil Daniele, a dary veliké a mnohé dal jemu, a pánum ho učinil nadé vší krajinou Babylonskou, a knížetem nad vývodami, a nadé všemi mudrci Babylonskými. **49** Daniel pak vyžádal na králi, aby představil krajinę Babylonské Sidracha, Mizacha a Abdenágo. Ale Daniel býval v bráně královské.

3 Potom Nabuchodonozor král udělav obraz zlatý, jehož výška byla šedesáti loket, šířka pak šesti loket, postavil jej na poli

Dura v krajině Babylonské. **2** I poslal Nabuchodonozor král, aby shromázdili knížata, vývody a vůdce, starší, správce nad poklady, v právích zběhlé, úředníky a všecky, kteříž panovali nad krajinami, aby přišli ku posvěcování obrazu, kterýž postavil Nabuchodonozor král. **3** Tedy shromázdili se knížata, vývodové a vůdcové, starší, správcové nad poklady, v právích zběhlí, úředníci a všeckni, kteříž panovali nad krajinami ku posvěcování obrazu toho, kterýž postavil Nabuchodonozor král, a stáli před obrazem, kterýž postavil Nabuchodonozor. **4** Biřic pak volal ze vší síly: Vám se to praví lidem, národům a jazykům, **5** Jakž uslyšíte zvuk trouby, píšťalky, citary, huslí, loutny, zpívání a všelijaké muziky, padněte a klanějte se obrazu zlatému, kterýž postavil Nabuchodonozor král. **6** Kdož by pak nepadl a neklaňel se, té hodiny uvržen bude do prostřed peci ohnivé rozpálené. **7** A protož hned, jakž uslyšeli všeckni lidé zvuk trouby, píšťalky, citary, huslí, loutny a všelijaké muziky, padli a všeckni lidé, národové a jazykové, klanějíce se obrazu zlatému, kterýž postavil Nabuchodonozor král. **8** A hned téhož času přistoupili muži Kaldejští, a s křikem žalovali na Židy, **9** A mluvíce, řekli Nabuchodonozorovi králi: Králi, na věky bud' živ. **10** Ty králi, vynesl výpověd, aby každý člověk, kterýž by slyšel zvuk trouby, píšťalky, citary, huslí, loutny, zpívání a všelijaké muziky, padl a klaněl se obrazu zlatému, **11** A kdož by nepadl a neklaňel se, aby uvržen byl do prostřed peci ohnivé rozpálené. **12** Našli se pak někteří Židé, kteréž jsi představil krajinę Babylonské, totiž Sidrach, Mizach a Abdenágo, kterížto muži nedbalí na tvé, ó králi, nařízení. Bohú tvých nechtí, a obrazu zlatému, kterýž jsi postavil, se neklaňejí. **13** Tedy Naduchodonozor v hněvě a v prchlivosti rozkázal přivésti Sidracha, Mizacha a Abdenágo. I přivedeni jsou muži ti před krále. **14** I mluvil Nabuchodonozor a řekl jim: Zoumyslně-li, Sidrachu, Mizachu a Abdenágo, bohů mých nechtí, a obrazu zlatému, kterýž jsem postavil, se neklaňte? **15** Protož nyní, jste-liž hotovi, abyste hned, jakž uslyšíte zvuk trouby, píšťalky, citary, huslí, loutny, zpívání a všelijaké muziky, padli a klaněli se obrazu tomu, kterýž jsem učinil? Pakli se klaněti nebude, té hodiny uvrženi budete do prostřed peci ohnivé rozpálené, a který jest ten Bůh, ještě by vás vytřhl z ruky mé? **16** Odpověděli Sidrach, Mizach a Abdenágo, a řekli králi: My se nestaráme o to, ó Nabuchodonozoře, co bychom měli odpovědít tobě. **17** Nebo aj, budto že Bůh, jehož my ctíme, (kterýž mocen jest vytřhnouti nás z peci ohnivé rozpálené, a tak z ruky tvé, ó králi), vytřhne nás. **18** Bud' že nevytřhne, známo bud' tobě, ó králi, žeť bohů tvých ctíti a obrazu zlatému, kterýž jsi postavil, klaněti se nebudeme. **19** Tedy Nabuchodonozor naplněn jsa prchlivostí, tak že obličeji tváři jeho se proměnil proti Sidrachovi, Mizachovi a Abdenágovi, a odpovídaje, rozkázal rozpálit pec sedmkrát více, než obyčej měli ji rozpalovati. **20** A mužům silným, kteríž byli mezi rytíři jeho, rozkázal, aby svížice Sidracha, Mizacha a Abdenágo, uvrhli do peci ohnivé rozpálené. **21** Tedy svázali muže ty v pláštích jejich, v košílkách jejich, i v kloboucích jejich a v oděvu jejich, a uvrhli je do prostřed peci ohnivé rozpálené. **22** Ze pak rozkaz královský náhlý byl, a pec velmi rozpálená, z té příčiny muže ty, kteříž uvrhli Sidracha, Mizacha a Abdenágo, zadusil plamen ohně. **23** Ale ti tři muži, Sidrach, Mizach a Abdenágo, padli do prostřed peci ohnivé

rozpálené svázaní. **24** Tedy Nabuchodonozor král zděsil se, a vstal s chvátáním, a promluviv, řekl hejtmanům svým: Zdaliž jsme neuvrhli tří mužů do prostřed peci svázaných? Odpověděli a řekli králi: Pravda jest, králi. **25** On pak odpovídaje, řekl: Aj, vidím čtyři muže rozvázané, procházející se u prostřed ohně, a není žádného porušení při nich, a čtvrtý na pohleděn podobný jest synu Božímu. **26** A přistoupil Nabuchodonozor k čelisti peci ohnívé rozpálené, mluvil a řekl: Sidrachu, Mizachu a Abdenágo, služebníci Boha nejvyššího, vyjděte a podte sem. I vyšli Sidrach, Mizach a Abdenágo z prostředku ohně. **27** Shromáždívše se pak knížata, vývodové a vůdcové a hejtmané království, hleděli na ty muže, an žádné moci neměl oheň při tělích jejich, ani vlas hlavy jejich nepříšvrl, ani pláštové jejich se nezměnili, aniž co ohněm páchlí. **28** I mluvil Nabuchodonozor a řekl: Požehnaný Bůh jejich, totiž Sidrachův, Mizachův a Abdenágův, který poslal anděla svého, a vytrhl služebníky své, kteříž doufali v něho, až i rozkazu královského neuposlechli, ale těla svá vydali, aby nesloužili a neklaněli se žádnému bohu, kromě Bohu svému. **29** A protož toto já přikazuj, aby každý ze všelikého lidu, národu a jazyku, kdož by koli co rouhavého řekl proti Bohu Sidrachovu, Mizachovu a Abdenágovu, na kusy rozsekán byl, a dům jeho v záchod obrácen, proto že není Boha jiného, kterýž by mohl vytrhovati, jako tento. **30** Tedy zvelebil zase král Sidracha, Mizacha a Abdenága v krajině Babylonské.

4 Nabuchodonozor král všechném lidem, národům i jazykům, kterýž bydlí na vši zemi: Pokoj vás rozmnožen bud'. **2** Znamení a divy, kterýž učinil při mně Bůh nejvyšší, vidělo mi se za slušné, abych vypravoval. **3** Znamení jeho jak veliká jsou, a divové jeho jak mocní jsou, království jeho království věčné, a panování jeho od národu do pronárodu. **4** Já Nabuchodonozor, užívaje pokoje v domě svém, a kveta na palácu svém, **5** Měl jsem sen, kterýž mne zhrozil, a myšlení na ložci svém, a to, což jsem viděl, znepokojilo mne. **6** A protož vyšla ode mne ta výpověd, aby uvedeni byli přede mne mudrci Babylonští, kteříž by mi výklad toho snu oznámili. **7** Tedy předstoupili mudrci, hvězdáři, Kaldejští a hadači. I pověděl jsem jim sen, a však výkladu jeho nemohli mi oznámiti. **8** Až naposedy předstoupil přede mne Daniel, jehož jméno Baltazar, podlé jména boha mého, a v němž jest duch bohů svatých. Jemuž jsem oznámil sen: **9** Baltazaře, kníže mudrců, já vím, že duch bohů svatých jest v tobě, a nic tajného není tobě nesnadného. Vidění snu mého, kterýž jsem měl, i výklad jeho oznám. **10** U vidění pak, kterýž jsem viděl na ložci svém, viděl jsem, a aj, strom u prostřed země, jehož vysokost byla veliká. **11** Veliký byl strom ten a mocný, a výsost jeho dosahovala až k nebi, a patrný byl až do končin vši země. **12** Lístí jeho bylo pěkné, a ovoce jeho hojně, všechněm za pokrm, pod stínem pak jeho byla zvěř polní, a na ratolestech jeho bydlili ptáci nebeští, a z něho potravu měl všeliký živočich. **13** Viděl jsem také u viděních svých na ložci svém, a aj, hlásný a svatý s nebe sstoupív, **14** Volal ze vši sily, a tak pravil: Podětněte strom ten, a osekejte ratolesti jeho, a otlucete lístí jeho, a rozmete ovoce jeho; nechat' se vzdáli zvěř od něho, a ptáci z ratolesti jeho. **15** A však kmene kořenů jeho v zemi zanechejte, a v poutech železných a ocelivých na trávě polní, aby rosou nebeskou smáčin byl, a díl jeho s zvěří v

bylině zemské. **16** Srdce jeho od lidského at' jest rozdílné, a srdce zvěřec' necht' jest dáno jemu, ažby sedm let vyplnilo se při něm. **17** Usouzení hlásných a řeč žádosti svatých stane se, ažby k tomu přišlo, aby poznali lidé, že Nejvyšší panuje nad královstvím lidským, a že komuž chce, dává je, a toho, kterýž jest ponížený mezi lidmi, ustanovuje nad ním. **18** Tento sen viděl jsem já Nabuchodonozor král, ty pak, Baltazaře, oznam výklad jeho. Nebo všickni mudrci v království mém nemohli mi výkladu oznámiti, ale ty můžeš, proto že duch bohů svatých jest v tobě. **19** Tedy Daniel, jemuž jméno Baltazar, předěšený stál za jednu hodinu, a myšlení jeho strašila ho. A odpověděv králi, řekl: Baltazaře, sen ani výklad jeho necht' nestraší tebe. Odpověděl Baltazar a řekl: Pane můj, sen tento přid' na ty, kteříž tě v nenávisti mají, a výklad jeho na tvé nepřátele. **20** Strom ten, kterýž jsi viděl, veliký a mocný, jehož výsost dosahovala až k nebi, a kterýž patrný byl po vši zemi. **21** A lístí jeho pěkné, a ovoce jeho hojně, a z něhož všickni pokrm měli, pod nímž byla zvěř polní, a na ratolestech jeho bydlili ptáci nebeští, **22** Ty jsi ten, ó králi, kterýž jsi rozšířil se a zmocnil, a velikost tvá vzrostla a vzneseš se až k nebi, a panování tvé až do konce země. **23** Že pak viděl král hlásného a svatého sstupujícího s nebe, kterýž řekl: Podětně strom ten a zkazte jej, a však kmene kořenů jeho v zemi zanechejte, a v okovách železných a ocelivých at' jest na trávě polní, aby rosou nebeskou smáčin byl, a s zvěří polní díl jeho, ažby sedm let vyplnilo se při něm: **24** Tent' jest výklad, ó králi, a ortel Nejvyššího, kterýž vyšel na pána mého krále. **25** Nebo zaženou tě lidé od sebe, a s zvěří polní bude bydlení tvé, a bylinu jako volům tobě jistí dávati budou, a rosou nebeskou smáčin budeš, až se vyplní sedm let při tobě, dokudž bys nepoznal, že panuje Nejvyšší nad královstvím lidským, a že komuž chce, dává je. **26** Že pak řekli, aby zanechán byl kmen kořenů toho stromu, království tvé tobě zůstane, jakž jen poznáš, že nebesa panují. **27** Protož ó králi, přijmi radu mou, a hřichy své spravedlností přetrhuj, a nepravosti své milostivostí k ssouzeným, zdaby prodloužen byl pokoj tvůj. **28** Všecko to přišlo na krále Nabuchodonozora. **29** Nebo po dokonání dvanácti měsíců, procházeje se po palácu královském v Babyloně, **30** Mluvil král a řekl: Zdaliž totiž není ten Babylon veliký, kterýž jsem já vystavěl moc síly své, aby byl stolicí království k ozdobě slávy mé? **31** Ještě ta řeč byla v ústech krále, a aj, hlas s nebe přišel: Tobě' se praví, Nabuchodonozoře králi, že království odeslo od tebe, **32** Nýbrž tě lidé i z sebe vyvrhou, a s zvěří polní bydliti budeš. Bylinu jako volům tobě jistí dávati budou, ažby sedm let vyplnilo se při tobě, dokudž bys nepoznal, že panuje Nejvyšší nad královstvím lidským, a že komuž chce, dává je. **33** V touž hodinu řeč ta naplnila se při Nabuchodonozorovi. Nebo z spolku lidí vyvržen byl, a bylinu jako vůl jedl, a rosou nebeskou tělo jeho smáčino bylo, až na něm vlasy zrostly jako peří orličí, a nehty jeho jako pazoury ptačí. **34** Při skonání pak těch dnů já Nabuchodonozor pozdvihl jsem oči svých k nebi, a rozum můj ke mně se zase navrátil. I dobrářečil jsem Nejvyššímu, a živého na věky chválil jsem a oslavoval; nebo panování jeho jest panování věčné, a království jeho od národu do pronárodu. **35** A všickni obyvatelé země jako za nic počteni jsou, a podlé vůle své činí mezi vojskem nebeským i obyvateli

země, aniž jest kdo, ješto by mu přes ruku dátí mohl, a říci jemu: Co to děláš? **36** Téhož času rozum můj navrátil se ke mně, a k slávě království mého ozdoba má, i důstojnost má navrátila se ke mně; nadto i hejtmané moji a knížata má hledali mne, a zmocněn jsem v království svém, a velebnost větší jest mi přidána. **37** Nyní tedy já Nabuchodonozor chválím, vyvýšuji a oslavují krále nebeského, jehož všickni skutkové jsou pravda, a stezky jeho soud, a kterýž chodící v pyše může snižovat.

5 Balsazar král učinil hody veliké tisíci knížatům svým, a před nimi víno pil. **2** A když pil víno Balsazar, rozkázal přinéstí nádobí zlaté a stříbrné, kteréž vynesl Nabuchodonozor otec jeho z chrámu Jeruzálemského, aby z něho pili král i knížata jeho, ženy jeho i ženiny jeho. **3** I přineseno jest nádobí zlaté, kteréž vynesli z chrámu domu Božího, kterýž byl v Jeruzáleme, a pili z něho král i knížata jeho, ženy jeho i ženiny jeho. **4** Pili víno, a chválili bohy zlaté a stříbrné, měděné, železné, dřevěné a kamenné. **5** V touž hodinu vyšli prstové ruky lidské, a psali naproti svícnu na stěně paláce královského, a král hleděl na částky ruky, kteráž psala. **6** Tedy jasnost královská změnila se, a myšlení jeho zkormoutila ho, a pasové bedr jeho rozpásali se, i kolena jeho jedno o druhé se tlouklo. **7** A zkříkl král ze vší sil, aby přivedeni byli hvězdáři, Kaldejští a hadači. I mluvil král a řekl mudrcům Babylonským: Kdokoli přečte psání toto, a výklad jeho mi oznámí, šarlatem odín bude, a řetěz zlatý na hrdlo jeho, a třetím v království po mně bude. **8** I předstoupili všickni mudrci královští, ale nemohli písma toho čísti, ani výkladu oznámiti králi. **9** Pročež král Balsazar velmi předěšen byl, a jasnost jeho změnila se na něm, ano i knížata jeho zkormouceni byli. **10** Královna pak, přičinou té věci královské a knížat jeho, do domu těch hodů vešla, a promluvivši královnu, řekla: Králi, na věky živ bud'. Necht' tě neděsí myšlení tvá, a jasnost tvá necht' se nemění. **11** Jest muž v království tvém, v němž jest duch bohů svatých, v kterémž za dnů otce tvého osvícení, rozumnost a moudrost, jako moudrost bohů, nalezena, jehož král Nabuchodonozor otec tvůj knížetem mudrců, hvězdářů, Kaldejských a hadačů ustanovil, otec tvůj, ó králi, **12** Proto že duch znamenitý, i umění a rozumnost vykládání smů a oznámení pohádek, i rozwázání věcí nesnadných nalezeno při Danielovi, jemuž král jméno dal Baltazar. Nechať nyní zavolán jest Daniel, a oznámit' výklad ten. **13** Tedy přiveden jest Daniel před krále. I mluvil král a řekl Danielovi: Ty-li jsi ten Daniel, jeden z synů zajatých Judských, kteréhož přivedl král otec můj z Judstva? **14** Slyšel jsem zajisté o tobě, že duch bohů svatých jest v tobě, a osvícení i rozumnost a moudrost znamenitá nalezena jest v tobě. **15** A nyní přivedeni jsou přede mne mudrci a hvězdáři, aby mi písмо toto přečtli, a výklad jeho oznámili, a však nemohli výkladu věci té oznámiti. **16** Já pak slyšel jsem o tobě, že můžeš to, což jest nesrozumitelného, vykládati, a což nesnadného, rozwázati. Protož nyní, budeš-li moci písma to přečísti, a výklad jeho mně oznámiti, v šarlat obléčen budeš, a řetěz zlatý na hrdlo tvé, a třetím v království po mně budeš. **17** Tedy odpověděl Daniel a řekl před králem: Darové tvoji necht' zůstávají tobě, a odplatu svou dej jinému, a však písma přečtu králi, a výklad oznámím jemu. **18** Ty králi, slyš: Bůh nejvyšší královstvím a důstojností i slávou a okrasou obdařil Nabuchodonozora otce

tvého, **19** A pro důstojnost, kterouž ho obdařil, všickni lidé, národnové a jazykové třásli a báli se před ním. Kohokoli chtěl, zabil, a kterékoliv chtěl, bil, kteréž chtěl, povyšoval, a kteréž chtěl, ponížoval. **20** Když se pak bylo pozdívilo srdce jeho, a duch jeho zmocnil se v pýše, ssazen byl z stolice království svého, a slávu odjali od něho. **21** Ano i z spolku synů lidských vyvržen byl, a srdce jeho zvřecímu podobné učiněno bylo, a s divokými osly bylo bydlení jeho. Bylinu jako volům dávali jemu jísti, a rosou nebeskou tělo jeho smáčino bylo, dokudž nepoznal, že panuje Bůh nejvyšší nad královstvím lidským, a že kohož chce, ustanovuje nad ním. **22** Ty také, synu jeho Balsazaře, neponížil jsi srdce svého, ačkolis o tom o všem věděl. **23** Ale pozdívhs se proti Pánu nebes; nebo nádobí domu jeho přinesli před tebe, a ty i knížata tvá, ženy tvé i ženiny tvé pili jste víno z něho. Nadto bohy stříbrné a zlaté, měděné, železné, dřevěné a kamenné, kteréž nevidí, ani slyší, aniž co vědí, chválil jsi, Boha pak, v jehož ruce jest dýchání tvé i všecky cesty tvé, neoslavoval jsi. **24** Protož nyní od něho poslána jest částka ruky této, a písma to napsáno jest. **25** A totó' jest písma napsané: Mene, mene, tekel, ufarsin, totíž: Zčetl jsem, zčetl, zvážil a rozděluji. **26** Tento pak jest výklad slov: Mene, zčetl Bůh království tvé, a k konci je přivedl. **27** Tekel, zvážen jsi na váze, a nalezen jsi lehký. **28** Peres, rozděleno jest království tvé, a dáno jest Médským a Perským. **29** Tedy z rozkazu Balsazarova oblékli Daniele v šarlat, a řetěz zlatý dali na hrdlo jeho, a rozhlášovali o něm, že má být pánum třetím v království. **30** V touž noc zabít jest Balsazar král Kaldejský. **31** Darius pak Médský ujal království v letech okolo šedesáti a dvou.

6 Líbilo se pak Dariovi, aby ustanovil nad královstvím úředníků sto a dvacetí, kteréž by byli po všem království. **2** Nad těmi pak hejtmany tři, z nichžto Daniel přední byl, kterýmž by úředníci onino vydávali počet, aby se králi škoda nedála. **3** Tedy Daniel převyšoval ty hejtmany a úředníky, proto že duch znamenitější v něm byl. Pročež král myslil ustanoviti jej nade vším královstvím. **4** Tedy hejtmané a úředníci hledali příčiny proti Danielovi s strany království, a však žádné příčiny ani vady nemohli najít; nebo věrný byl, aniž jaký omyl neb vada nalézala se při něm. **5** Protož muži ti řekli: Nenajdeme proti Danielovi tomuto žádné příčiny, jediné leč bychom našli něco proti němu s strany zákona Boha jeho. **6** Tedy hejtmané a úředníci ti shromáždivše se k králi, takto mluvili k němu: Darie králi, na věky bud' živ. **7** Uradili se všickni hejtmané království, vývodové, úředníci, správcové a vůdcové, abys ustanovil nařízení královské, a utvrdil záporověd: Kdož by koli vložil žádost na kteréhokoli boha neb člověka do tříduší dnů, kromě na tebe, králi, aby uvržen byl do jámy lvové. **8** Nyní tedy, ó králi, potvrď záporověd této, a vydej mandát, kterýž by nemohl změněn být podle práva Médského a Perského, kteréž jest neproměnitelné. **9** Pročež král Darius vydal mandát a záporověd. **10** Daniel pak, když se doveděl, že jest vydán mandát, všel do domu svého, kdež otevřená byla okna v pokoji jeho proti Jeruzálemu, a tříkrát za den klekal na kolena svá, a modlil se a vyznával se Bohu svému, tak jakož prvé to činival. **11** Tedy muži ti shromáždivše se a nalezše Daniele, an se modlí a pokorně prosí Boha svého, **12** Tedy přistoupili a mluvili k

králi o zá povědi královské: Zdaliž jsi nevydal mandátu, aby každý člověk, kdož by koli něčeho žádal od kterého boha neb člověka až do třiceti dnů, kromě od tebe, králi, uvržen byl do jámy lvové? Odpověděv král, řekl: Pravět' jest slovo to, podlé práva Médského a Perského, kteréž jest neproměnitelné. **13** Tedy odpovídajice, řekli králi: Daniel ten, kterýž jest z zajatých synů Judských, nechtěl dbát na tvé, ó králi, nařízení, ani na mandát tvůj, kterýž jsi vydal, ale třikrát za den modlivá se modlitbou svou. **14** Tedy králi, jakž uslyšel tu řeč, velmi se zarmoutil nad tím, a uložil král v mysli své vysvoboditi Daniele, a až do západu slunce usiloval ho vytrhnouti. **15** Ale muži ti shromáždivše se k králi, mluvili jemu: Věz, králi, že jest takové právo u Médských a Perských, aby každá výpověd a nařízení, kteréž by král ustanovil, neproměnitelné bylo. **16** I řekl králi, aby přivedli Daniele, a uvrhl jej do jámy lvové. Mluvil pak král a řekl Danielovi: Bůh tvůj, kterémuz sloužíš ustavičně, on vysvobodí tebe. **17** A přinesen jest kámen jeden, a položen na díru té jámy, a zapečetil ji král prstenem svým a prsteny knížat svých, aby nebyl změněn ortel při Danielovi. **18** I odšel král na palác svůj, a šel ležeti, nic nejeda, a ničímž se obveseliti nedal, tak že i sen jeho vzdálen byl od něho. **19** Tedy král hned ráno vstav na úsvitě, s chvatáním šel k jámě lvové. **20** A jakž se přiblížil k jámě, hlasem žalostrým zavolal na Daniele, a promluviv král, řekl Danielovi: Danieli, služebníče Boha živého, Bůh tvůj, kterémuz ty sloužíš ustavičně, mohl-liž tě vysvoboditi od lvů? **21** Tedy Daniel mluvil s králem, řka: Králi, na věky bud' živ. **22** Bůh můj poslal anděla svého, kterýž zavřel ústa lvů, aby mi neuškodili; nebo před ním nevina nalezena jest při mně, nýbrž ani proti tobě, králi, nic zlého jsem neučinil. **23** Tedy král velmi se z toho zradoval, a rozkázal Daniele vytáhnouti z jámy. I vytázen byl Daniel z jámy, a žádného úrazu není nalezeno na něm; nebo věřil v Boha svého. **24** I rozkázal král, aby přivedeni byli muži ti, kteříž osočili Daniele, a uvrženi jsou do jámy lvové, oni i synové jejich i ženy jejich, a prvé než dopadli dna té jámy, zmocnili se jich lvové, a všecky kosti jejich zetřeli. **25** Tedy Darius král napsal všechnm lidem, národům a jazykům, kteříž bydlili po vši zemi: Pokoj vás rozmnožen bud'. **26** Ode mne vyšlo nařízení toto, aby na všem panství království mého třásl a bálise před Bohem Danielovým; nebo on jest Bůh živý a zůstávající na věky, a království jeho nebude zrušeno, ani panování jeho až do konce. **27** Vysvobozuje a vytrhuje, a činí znamení a divy na nebi i na zemi, kterýž vysvobodil Daniele z moci lvů. **28** Danielovi pak šťastně se vedlo v království Dariovu, a v království Cýra Perského.

7 Léta prvního Balsazara krále Babylonského Daniel měl sen a vidění svá na ložci svém, i napsal ten sen krátkými slovy. **2** Mluvil Daniel a řekl? Viděl jsem u vidění svém v noci, a aj, čtyři větrové nebeští bojovali na moři velikém. **3** A čtyři šelmy veliké vystupovaly z moře, jedna od druhé rozdílná. **4** První podobná lvu, a křídla orličí měla. Hleděl jsem, až vytrhána byla křídla její, jimiž se vznášela od země, tak že na nohách jako člověk státi musila, a srdce lidské dáno jest jí. **5** A aj, šelma druhá podobná nedvědu, kteráž panství jedno vyzdvihla, a tři žebra v ústech jejích, mezi zuby jejími, a tak mluveno bylo k

ní: Vstan, nažer se hojně masa. **6** Potom jsem viděl, a aj, jiná podobná pardovi, kteráž měla čtyři křídla ptáči na hřbetě svém, a čtyřhlavá byla šelma ta, již moc dána byla. **7** Potom viděl jsem u viděních nočních, a aj, šelma čtvrtá strašlivá a hrozná a velmi silná, mající zuby železné veliké, kteráž zžírala a potírala, ostatek pak nohama svýma pošlapávala; a ta byla rozdílná ode všech šelm, kteréž byly před ní, a měla rohů deset. **8** Pilně jsem šetřil těch rohů, a hle, roh poslední malý vyrostal mezi nimi, a tři z těch rohů prvních vyvráceni jsou před ním; a aj, oči podobné očím lidským v rohu tom, a ústa mluvící pyšně. **9** Hleděl jsem, až trůnové ti svrženi byli, a Starý dnů posadil se, jehož roucho jako sníh bílé, a vlasové hlavy jeho jako vlna čistá, trůn jako jiskry ohně, kola jeho jako oheň hořící. **10** Potok ohnivý tekly a vycházel od něho, tisícové tisíců sloužili jemu, a desetkrát tisícové sto tisíců stálo před ním; soud zasedl, a knihy otevřány byly. **11** Patřil jsem tehdy, hned jakž se začal zvuk té řeči pyšné, kterouž roh mluvil; patřil jsem, dokudž ta šelma nebyla zabita, a vyhlazeno tělo její, a dáno k spálení ohni. **12** A i ostatkům šelmu odjali panství; nebo dlouhost života jim odměřena byla až do času, a to uloženého času. **13** Viděl jsem u vidění nočním, a aj, s oblaky nebeskými podobný Synu člověka přicházel; potom až k Starému dnů přišel, a před něj postaven byl. **14** I dáno jest jemu panství a sláva i království, aby všickni lidé, národové a jazykové sloužili jemu; jehož panství jest panství věčné, kteréž nepomíjí, a království jeho, kteréž se neruší. **15** I zhorozil se duch můj ve mně Danielovi u prostřed těla, a vidění má předěsila mne. **16** Tedy přistoupil jsem k jednomu z přistojících, a ptal jsem se ho na jistotu vší té věci. I povíděl mi, a výklad řeči mi oznámil: **17** Ty šelmy veliké, kteréž jsou čtyry, jsou čtyři králové, kteříž povstanou z země, **18** A ujmou království svatých výsostí, kteříž obdržeti mají království až na věky, a až na věky věků. **19** Tedy žádostiv jsem byl zprávy o šelme čtvrté, kteráž rozdílná byla ode všech jiných, hrozná velmi; Zubové její železné, a pazourky její ocelivé, kteráž zžírala, potírala, ostatek pak nohama svýma pošlapávala. **20** Tolikéž o rozích desít, kteříž byly na hlavě její, a o posledním, kterýž vyrostl, a před ním spadli tři; o tom rohu, pravím, kterýž měl oči a ústa mluvící pyšně, a byl na pohledění větší než jiní. **21** Viděl jsem, an roh ten válku vedl s svatými, a přemáhal je, **22** Až přišel Starý dnů, a oddán jest soud svatým výsostí, a čas přišel, aby to království svatí obdrželi. **23** Řekl takto: Šelma čtvrtá znamená království čtvrté na zemi, kteréž rozdílné bude ode všech království, a zžíře všecko zemi, a zmlátí ji a potře ji. **24** Rohů pak deset znamená, že z království toho deset králů povstane, a poslední povstane po nich, kterýž bude rozdílný od prvních, a poníží tři krály. **25** A slova proti Nejvyššímu mluviti bude, a svaté výsosti potře; nadto pomýšleti bude, aby proměnil časy i práva, když vydání budou v ruku jeho, až do času a časů, i do částky časů. **26** V tom bude soud osazen, a panství jeho odejmou, vypléní a vyhladí je docela. **27** Království pak i panství, a důstojnost královská pode vším nebem dána bude lidu svatých výsostí; jehož království bude království věčné, a všickni páni jemu sloužiti a jeho poslouchati budou. **28** Až potud konec té řeči. Mne pak Daniele myšlení má velice zkormoutila, a

krása má proměnila se při mně, slovo však toto v srdci svém zachoval jsem.

8 Léta třetího kralování Balsazara krále ukázalo mi se vidění, mně Danielovi po onom, kteréž se mi ukázalo na počátku. **2** I viděl jsem u vidění, (tehdáž pak, když jsem viděl, byl jsem v Susan, na hradě, kterýž jest v krajině Elam), viděl jsem, pravím, byv u potoka Ulai. **3** A pozdív očí svých, viděl jsem, a aj, u toho potoka stál skopce jeden, kterýž měl dva rohy. A ti dva rohové byli vysocí, a však jeden vyšší než druhý, ale ten vyšší zrostl posléze. **4** Viděl jsem skopce toho, an trkal k západu, půlnoci a poledni, jemuž žádná šelma odolat nemohla, aniž kdo co mohl vyrhnouti z moci jeho; pročež činil podlé vůle své, a to věci veliké. **5** A když jsem to rozvažoval, aj, kozel přicházel od západu na svrchek vší země, a žádný se ho nedotýkal na zemi, a ten kozel měl roh známenitý mezi očima svýma. **6** A přišel až k tomu skopci majícímu dva rohy, kteréhož jsem byl viděl stojícího u potoka, a přiběhl k němu v prchlivosti sily své. **7** Viděl jsem také, an dotřel na toho skopce, a rozlítiv se proti němu, udeřil jej, tak žezlámal oba rohy jeho, a nebylo síly v skopci k odpírání jemu. A poraziv ho na zemi, pošlapal jej, aniž byl, kdo by vytřhl skopce z moci jeho. **8** Kozel pak velikým učiněn jest velmi. A když se ssilil, zlámal se roh ten veliký, i zrostli známenit čtyři místo něho, na čtyři strany světa. **9** Z těch pak jednoho vyšel roh jeden malíčky, a zrostl velmi ku poledni a východu, a k zemi Judské. **10** A zpjal se až k vojsku nebeskému, a svrhl na zemi některé z vojska toho i z hvězd, a pošlapal je. **11** Anobrž až k vojsku toho knížeti zpjal se, nebo od něho zastavena byla ustavičná oběť, a zavržen příbytek svatyně Boží, **12** Tak že vojsko to vydáno v převrácenost proti ustavičné oběti, a povrhlo pravdu na zemi, a což činilo, štastně mu se dařilo. **13** Tedy slyšel jsem jednoho svatého mluvícího, a řekl ten svatý tomu, kterýž tajně věci v počtu maje, mluví: Dokudž toto vidění o oběti ustavičné, a převrácenost na zpuštění přivedí trvatí bude, a svaté služby vydávány budou i vojsko v pošlapání? **14** A řekli mi: Až do dvou tisíc a tří set večerů a jiter, a přijdou k obnovení svému svaté služby. **15** Stalo se pak, že když jsem já Daniel hleděl na to vidění, a ptal jsem se na rozum jeho, aj, postavil se podlé mne na pohledení jako muž. **16** Slyšel jsem také hlas lidský mezi Ulaiem, kterýžto zavolav, řekl: Gabrieli, vylož tomuto vidění to. **17** I přišel ke mně, kdež jsem stál, a když přišel, zhrozil jsem se, a padl jsem na tvář svou. I řekl ke mně: Pozoruj, synu člověčí; nebo v času uloženém vidění toto se naplní. **18** Když pak on mluvil se mnou, usnul jsem tvrdě, leže tváří svou na zemi. I dotekl se mne, a postavil mne tu, kdež jsem byl stál. **19** A řekl: Aj, já oznámím tobě to, což se díti bude až do vykonání hněvu toho; nebo v uloženém času konec bude. **20** Skopce ten, kteréhož jsi viděl, an měl dva rohy, jsou králové Médský a Perský. **21** Kozel pak ten chlupatý jest král Řecký, a roh ten veliký, kterýž jest mezi očima jeho, jest král první. **22** Že pak zlámán jest, a povstali čtyři místo něho, čtvero království z svého národu povstane, ale ne s takovou silou. **23** Při dokonání pak království jejich, když na vrch vzejdou nešlechetníci, povstane králi nestydatý a chytrý. **24** Jehož síla zmocní se, ačkoli ne jeho silou, tak že ku podivení hubiti bude,

a štastně se mu povede, až i vše vykoná; nebo hubiti bude silné i lid svatý. **25** A obmyslností svou štastně svede lest v předsevzetí svém, a v srdci svém zvelebí sebe, a v čas pokoje zhubí mnohé; nadto i proti knížeti knížat se postaví, a však bez rukou potřín bude. **26** Vidění pak to večerní a jitřní, o němž povídino, jest jistá pravda; pročež ty zavři to vidění, nebo jest mnohých dnů. **27** Tedy já Daniel zchuravěl jsem, a nemocen jsem byl několik dnů. Potom povstav, konal jsem povinnost od krále poručenou, byv předšen nad tím viděním, čehož však žádný na mně neseznał.

9 Léta prvního Daria syna Asverova z semene Médského, kteréhož učiněn jest králem v království Kaldejském, **2** Léta prvního kralování jeho já Daniel porozuměl jsem z knih počtu let, o nichž se stalo slovo Hospodinovo k Jeremiášovi proroku, že se vyplní zpuštění Jeruzaléma sedmdesátého léta. **3** A obrátil jsem tvář svou ku Pánu Bohu, hledaje ho modlitbou a pokornými prosbami, v postu, v žíní a popole. **4** I modlil jsem se Hospodinu Bohu svému, a vyznáváje se, řekl jsem: Prosím, Pane Bože silný, veliký a všeliké cti hodný, ostříhající smlouvy a dobrotvosti k těm, kteréž tě milují, a ostříhají příkazání tvých. **5** Zhřesilit jsmé a převráceně jsme činili, bezbožnost jsme páchali, a protivili jsme se, a odvrátili od příkazání tvých a soudů tvých. **6** Aniž jsme poslouchali služebníků tvých proroků, kteréž mluvivali ve jménu tvém králi našim, knížatům našim a otcům našim, i všemu lidu země. **7** Tobě, ó Pane, přísluší spravedlnost, nám pak zahanbení tváři, jakž se to děje nyní mužům Judským a obyvatelům Jeruzalémským, a všechněm Izraelským, blízkým i dalekým, ve všech zemích, kamž jsi je zahnal pro přestoupení jejich, jímž přestupovali proti tobě. **8** Námt', ó Hospodine, sluší zahanbení tváři, králi našim, knížatům našim a otcům našim, nebot' jsme zhřešili proti tobě, **9** Pánu Bohu pak našemu milosrdenství a slitování, poněvadž jsme se protivili jemu, **10** A neposlouchali jsme hlasu Hospodina Boha našeho, abychom chodili v naučeních jeho, kteréž předkládal před oči naše skrze služebníky své proroky. **11** Nýbrž všickni Izraelští přestoupili zákon tvůj a odvrátili se, aby neposlouchali hlasu tvého; protož vylito jest na nás to prokletí a klatba, kteréž jest zapsána v zákoně Mojžíše služebníka Božího, nebo jsme zhřešili proti němu. **12** Pročež splnil slovo své, kteréž mluvil proti nám a proti soudcům našim, kteréž nás soudili, a uvedl na nás toto zlé veliké, jehož se nestalo pode vším nebem, jakéž se stalo v Jeruzalémě. **13** Tak jakž zapsáno jest v zákoně Mojžíšově, všecko to zlé přisko na nás, a však ani tak jsme se nekořili před tváří hněvou Hospodina Boha našeho, abychom se odvrátili od nepravosti svých, a šetřili pravdy jeho. **14** Protož neobmeškal Hospodin s tím zlým, ale uvedl je na nás; nebo spravedlivý jest Hospodin Bůh náš ve všech skutících svých, kteréž činí, jehož hlasu poslušní jsme nebyli. **15** Nyní však, ó Pane Bože náš, kteréž jsi vyvedl lid svůj z země Egyptské rukou silnou, a způsobil sobě jméno, jakéž jest dnešního dne, zhřešili jsme, bezbožně jsme činili. **16** Ó Pane, podlé vší tvé dobrotvosti nech' se, prosím, odvráti hněv tvůj a prchlivost tvá od města tvého Jeruzaléma, hory svatosti tvé; nebo pro hřichy naše a pro nepravosti otců našich Jeruzalém a lid tvůj v pohanění jest u

všech, kteríž jsou vůkol nás. 17 Nyní tedy, ó Bože náš, vyslyš modlitbu služebníka svého, a pokorné prosby jeho, a zasvěť tvář svou nad svatyní svou spuštěnou, pro Pána. 18 Nakloň, Bože můj, ucha svého a slyš, otevř oči své a viz způštění naše i města, kteréž jest nazváno od jména tvého; nebo ne pro nějaké naše spravedlnosti padajice, pokorně prosíme tebe, ale pro milosrdenství tvá mnohá. 19 Vyslyš, ó Pane, Pane, odpust', Pane, pozoruj a učiř; neprodlévejž pro sebe samého, můj Bože, nebo od jména tvého nazváno jest město toto i lid tvůj. 20 Ještě jsem mluvil a modil se, a vyznával hřich svůj i hřich lidu svého Izraelského, a padna, pokorně jsem se modlil před tváří Hospodina Boha svého, za horu svatosti Boha svého, 21 Ještě, pravím, mluvil jsem při modlitbě, a muž ten Gabriel, kteréhož jsem viděl v tom vidění na počátku, rychle přiletěv, dotekl se mne v čas oběti večerní. 22 A slouže mi k srozumění, mluvil se mnou a řekl: Danieli, nyní jsem vyšel, abych tě naučil vyrozumívat tajemstvím. 23 Při počátku pokorných proseb tvých vyšlo slovo, a já jsem přišel, atbych je oznámil, nebo jsi velmi milý; pročež pozoruj slova toho, a rozumej vidění tomu. 24 Sedmdesáte téhodnů odečteno jest lidu tvému a městu svatému tvému k zabránení převrácenosti a k zapečetění hřichů, i vyčištění nepravosti a k přivedení spravedlnosti věčné, a k zapečetění vidění i proroctví, a ku pomazání Svatého svatých. 25 Věžíž tedy a rozuměj, že od vyjítí výpovědi o navrácení a o vystavení Jeruzaléma až do Mesiáše vývody bude téhodnů sedm, potom téhodnů šedesáte dva, když již zase vzdělána bude ulice a příkopa, a tí časové budou přenesenadní. 26 Po téhodnech pak těch šedesáti a dvou zabit bude Mesiáš, však jemu to nic neuškodí; nýbrž to město i tu svatyni zkazí, i lid ten svůj budoucí, tak že skončení jeho bude hrozné, ano i do vykonání boje bude boj stálý všelijak do vyplnění. 27 Utvrď však smlouvou mnohým v téhodni posledním, u prostřed pak toho téhodne učiní konec oběti zápalné i oběti suché; a skrze vojsko ohavné, až do posledního a uloženého poplénění hubicí, na popléněně vylito bude způštění.

10 Léta třetího Cýra krále Perského, zjeveno bylo slovo Danielovi, kterýž sloul jménem Baltazar, a pravé bylo slovo to, i uložený čas dlouhý, a rozum toho slova i smysl zjeven jemu u vidění. 2 V těch dnech já Daniel kvílil jsem za tři téhodny dnů. 3 Pokrnu pochotného jsem nejedl, ani maso ani víno nevešlo do úst mých, aniž jsem se mastí mazal, až se vyplnili dnové tři téhodnů. 4 Dne pak dvacátého čtvrtého měsíce prvního, když jsem byl na břehu řeky veliké, to jest Hiddekel. 5 Pozdvih očí svých, viděl jsem, a aj, muž jeden oděný v roucho lněné, a bedra jeho přepásaná byla zlatem ryzím z Ufaz. 6 Tělo pak jeho jako tarsis, a oblíčej jeho na pohledení jako blesk, a oči jeho podobné pochodním hořícím, a ramena jeho i nohy jeho na pohledení jako měd' vypulerovaná, a zvuk slov jeho podobný zvuku množství. 7 Viděl jsem pak já Daniel sám vidění to, ale muž ti, kteríž se mnou byli, neviděli toho vidění, než hrůza veliká připadla na ně, až i utekli, aby se skryli. 8 Pročež já zůstal jsem sám, a viděl jsem vidění to veliké, ale nezůstalo i ve mně síly, a krása má změnila se, a porušila na mně, aniž jsem mohl zadržeti síly. 9 Tedy slyšel jsem zvuk slov jeho, a uslyšav

zvuk slov jeho, usnul jsem tvrdě na tváři své, na tváři své na zemi. 10 V tom aj, ruka dotkla se mne, a pozdvihla mne na kolena má a na dlaně rukou mých. 11 I řekl mi: Danieli, muž velmi milý, pozoruj slov, kteráž já mluvit budu tobě, a stůj na místě svém, nebo nyní poslán jsem k tobě. A když promluvil ke mně slovo to, stál jsem, třesa se. 12 Pročež řekl mi: Nebojž se, Danieli; nebo od prvního dne, jakž jsi přiložil srdce své, abys rozuměl, a trápil se před Bohem svým, vyslyšána jsou slova tvá, a já přišel jsem přičinou slov tvých. 13 Ale kníže království Perského postavovalo se proti mně za jedenmecitma dnů, až aj, Michal, jeden přední z knížat, přišel mi na pomoc; protož jsem já zůstával tam při králech Perských. 14 Již pak přišel jsem, atbych oznámil, co potkatí má lid tvůj v potomních dnech; nebo ještě vidění bude o těch dnech. 15 A když mluvil ke mně ta slova, sklopiv tvář svou k zemi, oněměl jsem. 16 A aj, jako podobnost člověka dotkla se rtů mých, a otevřev ústa svá, mluvil jsem a řekl tomu, kterýž stál naproti mně: Pane můj, přičinou toho vidění obrátili se bolesti mé na mne, a aníž jsem síly zadržeti mohl. 17 Jakž tedy bude mocí služebník Pána mého takový mluvit se Pánem mým takovým, poněvadž ve mně od toho času, ve mně, pravím, nezůstalo síly, ani dchnutí nepozůstalo ve mně? 18 Pročež opět dotekl se mne na pohlední jako člověk, a posilil mne. 19 A řekl: Neboj se, muž velmi milý, pokoj tobě, posilil se, posilil se, pravím. Když pak on mluvil se mnou, posilněn jsa, řekl jsem: Necht' mluví Pán můj, nebo jsi mne posilil. 20 I řekl: Víš-liž, proč jsem přišel k tobě? Nebo již navrátim se, abych bojoval s knížetem Perským. A já odcházím, a aj, kníže Řecké přítáhne. 21 Ale oznámit' to, což jest zapsáno v psání pravdomluvném; nebo ani jednoho není, ještě by sobě zmužile počínal se mnou v těch věcech, kromě Michala knížete vašeho.

11 A tak já léta prvního Daria Médského postavil jsem se, abych ho zmocňoval a posiloval. 2 Již pak oznámit' pravdu: Aj, ještě tři králové kralovali budou v Perské zemi; potom čtvrtý zbohatne bohatstvím velikým nad všecky, a když se zmocní v bohatství svém, vzbudí všecky proti království Řeckému. 3 I povstane král mocný, kterýž bude mítí panství široké, a bude činiti podlé vůle své. 4 Když se pak zmocní, potřímo bude království jeho, a rozděleno bude na čtyři strany světa, však ne mezi potomky jeho, aniž bude panství jeho takové, jakéž bylo; nebo vykořeněno bude království jeho, a jiným mimo ně se dostane. 5 Pročež posilí se králi polední, ano i jedno z knížat jeho, a mocnější bude nad něho, a panovati bude; panství široké bude panství jeho. 6 Po některých pak letech spřízní se; nebo dcera krále poledního dostane se za krále půlnocního, aby učinila příměří. Ale neobdrží síly ramene, aniž on ostoží s ramenem svým, ale vydána bude ona i ti, kteříž ji přivedou, i syn její, i ten, kterýž ji posilňoval v ty časy. 7 Potom povstane z výstřelu kořenů jejich na místě jeho, kterýž přítáhne s vojskem svým, a udeří na pevnost krále půlnocního, a přičiní se, aby se jich zmocnil. 8 Nadto i bohy jejich s knížaty jejich, s nádobami drahými jejich, stříbrem a zlatem v zajetí zavede do Egypta, a bude bezpečen za mnoho let před králem půlnocním. 9 A tak příde do království král polední, a navrátí se do země své. 10 Ale synové onoho válčiti budou, a seberou množství

vojsk velikých. A nenadále příjda, jako povodeň procházeti bude, a navracuje se, válkou dotírat bude až k jeho pevnostem. **11** Pročež rozdrážděn jsa král polední, vytáhne, a bojovati bude s ním, s králem půlnočním, a sšíkuje množství veliké, i bude vydáno množství to v ruku jeho. **12** I pozdvihne se množství to, a povýší se srdce jeho, a ačkoli porazí na tisíce, a však se nezmocní. **13** Potom navrátě se král půlnoční, sšíkuje množství větší než prvé, a po dokonání času některých let, nenadále příjde s vojskem velikým a s dostatkem hojným. **14** V těch časích mnozí se postaví proti králi polednímu, ale synové nešlechetní z lidu tvého zhubeni budou, a pro stvrzení vidění tohoto padnou. **15** Nebo přitáhne král půlnoční, a vzdělaje náspy, dobude měst hrazených, tak že ramena poledního neostojí, ani lid vybraný jeho, aniž budou mítí síly k odpíráni. **16** A přitáhna proti němu, bude činiti podlé vůle své, a nebude žádného, ještě by se postavil proti němu. Postaví se také v zemi Judské, kterouž docela zkazí rukou svou. **17** Potom obrátí tvář svou, aby přitáhna s mocí všeho království svého, a ukazuje se jako by vše upříme jednal, doveze nečeho. Nebo dá jemu krásnou pannu, aby ho zahubil skrze ni, ale ona nedostojí aniž bude držeti s ním. **18** Zatím obrátí tvář svou k ostrovům, a dobude mnohých, ale vůdce přítrž učiní pohanění jeho, anobrž to hanění jeho na něj obrátí. **19** Pročež obrátí tvář svou k pevnostem země své, ale klesne a padne, i zahyne. **20** I povstane na místo jeho v slávě královské ten, který rozešle výběrčí, ale ten po nemnohých dnech potíř bude, a to ne v hněvě, ani v boji. **21** Na místě tohoto postaví se nevzácný, ačkoli nevloží na něj ozdoby královské, a však příjde pokojně, ujmě království skrze úlisnost. **22** A rameny jako povodní zachvácení budou před oblíčejem jeho mnozí, a potíři budou jako i ten vůdce, kterýž s ním smlouvou učinil. **23** Nebo v tovaryštví s ním vejda, prokáže nad ním lest, a přijeda, zmocní se království s malým počtem lidu. **24** Bezpečně také i do nejúrodnějších míst té krajiny vpadne, a činiti bude to, čehož nečinili otcové jeho, ani otcové otců jeho; loupež a kořisti a zboží jím rozdělí, ano i proti pevnostem chytrosti své vymýšleti bude, a to do času. **25** Potom vzbudí sílu svou a srdce své proti králi polednímu s vojskem velikým, s nímž král polední vojensky se potýkati bude, s vojskem velikým a velmi silným, ale neostojí, proto že vymysl proti němu chyrost. **26** Nebo kteříž jídají pokrm, potrou jej, když vojsko onoho se rozvodní; i padnou, zbiti jsouce mnozí. **27** Tehdáž obou těch králů srdce bude činiti zlé, a za jedním a týmž stolem lež mluviti budou, ale nepodaří se, proto že cíl uložený na jiný ještě čas odložen. **28** A protož navrátí se do země své s zbožím velikým, a srdce jeho bude proti smlouvě svaté. Což učině, navrátí se do země své. **29** V uložený čas navrátě se, potáhne na poledne, ale to nebude podobné prvnímu ani poslednímu. **30** Nebo přijdou proti němu lodí Citejské, pročež bude jej to boleti, tak že opět zlobiti se bude proti smlouvě svaté. Což učině, navrátí se, a srozumění mítí bude s těmi, kteříž opustili smlouvou svatou. **31** A vojska veliká podlé něho státi budou, a poškvrní svatyně a pevnost; odejmou také obět ustavičnou, a postaví ohavnost zpuštění. **32** Tak aby ty, kteříž se bezbožně proti smlouvě chovati budou, v pokryství posiloval úlisnostmi, lid pak, kterýž zná Boha svého, aby jímal. Což i učiní. **33** Pročež vyučující lid, vyučující mnohé,

padati budou od meče a ohně, zajetí a loupeže za mnohé dny. **34** A když padati budou, malou pomoc mítí budou; nebo připojí se k nim mnozí pochlebně. **35** Z těch pak, kteříž jiné vyučují, padati budou, aby prubování a čištění a břleni byli až do času jistého; nebot' to ještě potrvá až do času uloženého. **36** Král zajisté ten bude činiti podlé vůle své, a pozdvihne se a zvelebí nad každého boha, i proti Bohu nade všemi bohy nejsilnějšímu mluviti bude divné věci; a šťastně se mu povede až do vykonání prchlivosti, ažby se to, což uloženo jest, vykonalo. **37** Ani k bohům otců svých se nenakloní, ani k milování žen, aniž k komu z bohů se nakloní, proto že se nade všecko velebiti bude. **38** A na místě Boha nejsilnějšího ctíti bude boha, kteréhož neznali otcové jeho; ctíti bude zlatem a stříbrem, a kamením drahým a klénoty. **39** A tak doveze toho, že pevnosti Nejsilnějšího budou boha cizího, a kterýž se mu viděti bude, poctí slávou, a způsobí, aby panovali nad mnohými, a zemi rozdělí místo mzdy. **40** Při dokonání pak toho času trkatí se s ním bude král polední, ale král půlnoční oboří se na něj s vozy a s jezdci a lodími mnohými, a přitáhna do zemí, jako povodeň projde. **41** Potom přitáhne do země Judské, a mnohé země padnou. Tito pak ujdou ruky jeho, Idumejští a Moábstí, a prvotiny synů Ammon. **42** A když ruku svou vztáhne na země, ani země Egyptská nebude moci jeho zniknouti. **43** Nebo opanuje poklady zlata a stříbra, a všecky klénoty Egyptské; Lubimští také a Mouřenínové za ním půjdou. **44** V tom noviny od východu a od půlnoci přestraší jej; pročež vytáhne s prchlivostí velikou, aby hubil a mordoval mnohé. **45** I rozbije stany paláce svého mezi mořemi, na hoře okrasy svatosti; a když příjde k skonání svému, nebude mítí žádného spomocníka.

12 Toho času postaví se Michal, kníže veliké, kterýž zastává synů lidu tvého, a bude čas ssoužení, jakéhož nebylo, jakž jest národ, až do toho času; toho, pravím, času vysvobozen bude lid tvůj, kdožkoli nalezen bude zapsaný v knize. **2** Tu mnozí z těch, kteříž spí v prachu země, procítí, jedni k životu věčnému, druzí pak ku pohanění a ku potupě věčné. **3** Ale ti, kteříž jiné vyučují, stkvíti se budou jako blesk oblony, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky. **4** Ty pak Danieli, zavří slova tato, a zapečet' knihu tuto až do času jistého. Mnozí budou pilně zptytovati, a rozmoženo bude umění. **5** Zatím viděl jsem já Daniel, a aj, jiní dva stáli, jeden z této strany břehu řeky, a druhý z druhé strany břehu též řeky. **6** A řekl muži tomu oblečenému v roucho Inéne, kterýž stál nad vodou té řeky: Když bude konec těm divným věcem? **7** I slyšel jsem muže toho oblečeného v roucho Inéne, kterýž stál nad vodou té řeky, an zdvíhl pravici svou i levici svou k nebi, a přisáhl skrbe Živého na věky, že po uloženém času, a uložených časích, i půl času, a když do cela rozptýlí násilí lidu svatého, dokonají se všecky tyto věci. **8** A když jsem já slyše, nerozuměl, řekl jsem: Pane můj, jaký konec bude těch věci? **9** Tedy řekl: Odejdi, Danieli, nebo zavírána jsou a zapečetěna slova ta až do času jistého. **10** Přečítováni a břleni a prubování budou mnozí; bezbožní zajisté bezbožnost páchatí budou, aniž co porozumějí kteříž s nich, alemoudří porozumějí. **11** Od toho pak času, v němž odjata bude obět ustavičná, a postavena ohavnost hubící, bude dnů tisíc, dvě stě a devadesát. **12** Blahoslavený, kdož

dočeká a příjde ke dnům tisíci, třem stům, třidcítí a pěti. **13** Ty pak odejdi k místu svému, a odpočívat budeš, a zůstaneš v losu svém na skonání dnů.

Hozeáš

1 Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Ozeášovi synu Bérovu za dnů Uziáše, Jotama, Achasa, Ezechiaše, králu Judských, a za dnů Jeroboáma syna Joasova, krále Izraelského. **2** Když Hospodin začal mluvit k Ozeášovi, řekl Hospodin Ozeášovi: Jdi, pojmi sobě ženu smilnou, a děti z smilstva; nebo nestydatě smilněti tato země, odvrátila se od Hospodina. **3** A tak šel a pojal Gomeru, dceru Diblaismkou, kterážto počala a porodila jemu syna. **4** Tedy řekl jemu Hospodin: Nazovíž jméno jeho Jezreel; nebo po malém času já vyhledávati budu krve Jezreel na domu Jéhu, a přestati káži království domu toho. **5** I stane se v ten den, že polámi lučiště Izraelovo v údolí Jezreel. **6** Opět počala znova a porodila dceru. I řekl jemu: Nazov jméno její Lorucháma; nebo již více neslituj se nad domem Izraelským, abych jím co prominouti měl. **7** Ale nad domem Judským se slituji, a vysvobodím je skrze Hospodina Boha jejich; nebo nevysvobodím jich lučištěm a mečem, ani bojem, koňmi neb jezdci. **8** Potom ostavivši Loruchámu, opět počala a porodila syna. **9** I řekl: Nazov jméno jeho Loammi; nebo vy nejste lid můj, a já také nebudu váš. **10** A však bude počet synů Izraelských jako písku mořského, kterýž ani zmřen, ani sečten bytí nemůže. A stane se, že místo toho, kdež řečeno jím bylo: Nejste vy lid můj, řečeno jím bude: Synové Boha silného a živého jste. **11** I budou shromážděni synové Judští a synové Izraelští spolu, a ustanovíce nad sebou hlavu jednu, vyjdou z této země, ačkoli veliký bude den Jezreel.

2 Rcete bratřím vašim: Ó lide můj, a sestrám vašim: Ó milosrdenství došlá. **2** Odpor vede proti matce vaší, dokazte, že ona není manželka má, a že já nejsem muž její, leč odvaruje smilství svých od tváří své, a cizoložství svých z prostřed pří svých, **3** Abych jí nesvlékl do naha, a nepostavil jí tak, jakž byla v den narození svého, a učině jí podobnou poušť, a obrátí ji jako v zemi vyprahlou, umořil bych ji žízní. **4** Neslitoval bych se ani nad syny jejími, proto že jsou synové z smilstva. **5** Nebo smilní matka jejich, hanebnost páše rodička jejich; říká zajisté: Půjdu za frejří svými, kteréž mi dodávají chleba mého, vody mé, vlny mé, lnu mého, oleje mého i nápojů mých. **6** A protož aj, já opletu cestu její trním, a ohradím hradbou, aby stezek svých nalezti nemohla. **7** Tehdy běhati bude za frejří svými, a však nedostihne jich, hledati jich bude, ale nenalezne. I dí: Ej nu, již se navrátim k manželu svému prvnímu, proto že mi lépe tehdáž bylo než nyní. **8** Nebo ona nezná toho, že jsem já dával jí obilé, a mest a olej, anobrž rozmnzožoval stříbro i zlato, kteréž vynakládají na Bále. **9** Protož poberu zase obilé své v čas jeho, i mest svůj v jistý čas jeho, a odejmu jí vlnu svou i len svůj k přiodívání nahoty její, **10** A tak v brzce odkryji mrzkost její před očima frejří jejích, a žádný jí nevytrhne z ruky mé. **11** A učiním přítrž vší radosti její, svátkům jejím, novoměscům jejím i sobotám jejím, a všechném slavnostem jejím. **12** Pohubím také révoví její a fíkoví její, proto že říká: Ty věci jsou mzda má, kterouž mi dali frejří moji; a obrátím je v les, a sžerou je živočichové polní. **13** A budu na ní vyhledávati dnů Bálů, v nichž jim kadí, a ozdoběci se náušnicemi svými a záponami

svými, chodí za frejří svými, na mne se pak zapomíná, praví Hospodin. **14** Protož aj, já namluvím ji, když ji uvedu na poušť; nebo mluvit budu k srdci jejímu. **15** A dám jí vinice její od téhož místa, i údolé Achor místo dveří naděje, i bude tam zpívati jako za dnů mladosti své, totíž jako tehdáž, když vycházela z země Egyptské. **16** I stane se v ten den, dí Hospodin, že volati budeš: Muži můj, a nebudeš mne volati více: Báli můj. **17** Nebo vyprázdní jména Bálů z úst tvých, aniž připomínáni budou více v jméně svém. **18** A učiním pro tebe smlouvou v ten den s živočichy polními, a s ptactvem nebeským i s zeměplazy, lučiště pak a meč polámi, i válku odejmu z země, a způsobím to, aby bydleli bezpečně. **19** I zasnoubím tě sobě na věčnost, zasnoubím tě sobě, pravím, v spravedlnosti a v soudu a v dobrivosti a v hojném milosrdenství. **20** Zasnoubím tě sobě také u víře, abys poznala Hospodina. **21** I stane se v ten den, že vyslychati budu, dí Hospodin, vyslychati budu nebesa, a ona vyslyší zemi. **22** Země pak vyslyší obilé, i mest, i olej, a ty věci vyslyší Jezreele. **23** Nebo ji rozsej sobě na zemi, a smiluj se nad Loruchámovou, Loammi pak řeknu: Lid můj jsi ty, a on dí: Bože můj.

3 Opět řekl mi Hospodin: Ještě jdi, a zamíluj ženu, milou frejří a cizoložnou, tak jako miluje Hospodin syny Izraelské, ačkoli oni hledí k bohům cizím, a milují kádě vína. **2** Tedy zjednal jsem ji sobě z patnácti stříbrných a z půldruhého chomeru ječmene. **3** A řekl jsem jí: Za mnoho dnů sed' mi, nesmilni, aniž se vdávej za muže, a já také příčinou tvou. **4** Nebo za mnohé dny budou synové Izraelští bez krále, bez knížete, bez oběti, bez modly, bez efodu a terafim. **5** Potom pak obrátí se synové Izraelští, a hledati budou Hospodina Boha svého i Davida krále svého; a předěšeni jsouce, poběhnou k Hospodinu a k dobrötě jeho v posledních časích.

4 Slyšte slovo Hospodinovo, ó synové Izraelští, nebot' má rozepři Hospodin s obyvateli země této, proto že není žádné věrnosti, ani žádného milosrdenství, ani žádné známosti Boží v této zemi. **2** Proklínání a lži a vraždy, a zlodějství a cizoložství na vrch zrostlo, a vražda vraždu postihá. **3** Protož kvílití bude tato země, a umdlí všecko, což v ní přebývá, živočichové polní i ptactvo nebeské, ano i ryby mořské zhynou. **4** A však žádný jím nedomlouvej, aniž jich kdo tresci; nebo lid tvůj podobni jsou těm, kteréž se vadí s knězem. **5** Protož ve dne padneš, padne také i prorok s tebou v noci, zahladím i matku tvou. **6** Vyhlassen bude lid můj pro neumění. Poněvadž jsi ty pohrdl uměním, i tebou pohrdnu, abys mi kněžství nekonala; a že jsi zapomněl na zákon Boha svého, já také zapomenu se na syny tvé. **7** Cím se více rozmohli, tím více hřešili proti mně; slávu jejich v pohanění směním. **8** Oběti za hřich lidu mého jedí, protož k nepravosti jejich duše své pozdvívají. **9** Pročež stane se jakž lidu tak knězi. Nebo vyhledávati budu na něm cest jeho, a skutky jeho jemu vrátím. **10** I budou jísti, a však se nenasystí, smilnití budou, ale nerozmnoží se; nebo nechtejí pozoru míti na Hospodina. **11** Smilství a víno a mest odjmá srdce. **12** Lid můj dřeva svého se dotazuje, a hůl jeho oznamuje jemu; nebo je duch smilství v blud uvodí, aby smilnili, odcházejíce od Boha svého. **13** Na vrších hor obětují, a na pahrbcích kadí, pod doublím a topolím

a jilmovím, nebo jest příhodný stín jejich; protož smilní dcery vaše, a nevěsty vaše cizoloží. **14** Nevyhledával-liž bych na dcerách vašich, že smilní, a na nevěstách vašich, že cizoloží, že tito s nevěstkami se oddělují, a s ženkami obětují? Anobrž lid, který sobě nesrozumívá, padne. **15** Jestliže smilníš ty Izraeli, nechaťt nehréší Juda. Protož nechotdež do Galgala, aniž vstupujte do Betaven, aniž přisahejte: Živ' jest Hospodin. **16** Nebo jako jalovice tvrdosíjná tvrdosíjný jest Izrael, již je pásti bude Hospodin jako beránka na prostranné. **17** Efraim stovaryšíl se s modlami, nechej ho. **18** Zpurné je činí nápoj jejich, velice smilní, milují: Dejte. Ochráncové jeho jsou ohyzda. **19** Zachvátí je vítr křídly svými, i budou zahanbeni pro své oběti.

5 Slyštež to, ó kněži, a pozorujte, dome Izraelský, i dome královský, poslouchejte, nebo proti vám soud tento jest, protože jste osídlo v Masfa, a sítna rozestřená na vrchu Tábor. **2** Nýbrž k zabíjení uchylujíce se, připadají k zemi, ale já ztresci každého z nich. **3** Známt' já Efraima, a Izrael není ukryt přede mnou; nebo nyní smilníš, Efraime, poškvŕňuje se Izrael. **4** Nemají se k tomu, aby se obrátili k Bohu svému, protože duch smilství mezi nimi jest, Hospodina pak znáti nechtějí, **5** Tak že hrđost Izraelova svědčí vůči proti němu; protož Izrael i Efraim padnou pro nepravost svou, padne také i Juda s nimi. **6** S stády bravů a skotů svých půjdou hledati Hospodina, však nenaleznou; vzdálilé se od nich. **7** Hospodinu se zpronevěřili, nebo syny cizí zplodili; již' je zžíře měsíc i s jméním jejich. **8** Trubte trubou v Gabaa, a na pozoun v Ráma; křičte v Betaven: Po tobě, ó Beniamine. **9** Efraim zpuštěn bude v den kázně, v němž po pokoleních Izraelských uvedu v známost pravdu. **10** Knížata Judská jsou podobná těm, kteříž přenášejí mezník; vylej na ně jako vodu prchlivost svou. **11** Utíšten jest Efraim, potřín soudem, však sobě libuje choditi za rozkazem. **12** Protož i já byl jsem jako mol Efraimovi, a jako hnus domu Judovu. **13** Pročež vida Efraim neduh svůj, a Juda nežit svůj, utekl se Efraim k Assurovi, a poslal k králi, kterýž by se o něj zasadil. Ale on nebude moci zhojiti vás, ani uzdravit vás od nežitů. **14** Nebo já jsem jako lítý lev Efraimovi, a jako lvíce domu Judovu; já, já uchvátím a ujdu, vezmu, a žádný nevytrhne. **15** Odejda, navrátní se na místo své, až se vinni dadí, a hledati budou tváři mé.

6 V úzkosti své ráno hledati mne budou: Podte, a navratme se k Hospodinu; nebo on uchvátíl a zhojí nás, ubil a uvíze rány naše. **2** Obzíví nás po dvou dnech, dne třetího vzkříší nás, a budeme žíti před obličejem jeho, **3** Tak abychom znajíce Hospodina, více poznávati se snažovali; nebo jako jitřní svítání jest vycházení jeho, a přijde nám jako děšť jarní a podzimní na zemi. **4** Což mám činiti s tebou, ó Efraime? Což mám činiti s tebou, ó Judo, ano vaše dobrota jest jako oblak ranní, a jako rosa jitřní pomíjející? **5** Protož otесával jsem skrze proroky, zbil jsem je řečmi úst svých, aby soudū tvých světlo vzešlo. **6** Nebo milosrdenství oblibuji a ne obět, a známost Boha více než zápalý. **7** Ale oni smlouvou mou jako lidskou přestoupili, a tu se mi zpronevěřili. **8** Galád město činitelů nepravosti, plné šlepějí krvavých. **9** Rota pak kněžstva jsou jako lotři, kteříž na někoho čekají na cestě, kudyž se jde do Sichern; nebo zůmyslnou nešlechetnost pásí. **10** V domě Izraelském vidím hroznou věc:

Tam smilstvím Efraimovým poškvŕňuje se Izrael. **11** Ano i u tebe, ó Judo, vsadil rouby, když jsem já zase vedl zajatý lid svůj.

7 Když lěcím Izraele, tedy zjevuje se nepravost Efraimova a zlosti Samařské; nebo provodí faleš. Vnitř zlodějství, a vně provozují loupežnictví. **2** A níž na to pomyšlejí v srdeci svém, že na všecku nešlechetnost jejich pamatuji; již je obklíčují skutkové jejich, a před mým obličejem jsou. **3** Nešlechetnost svou obveselují krále, a klamy svými knížata. **4** Všickni napořád cizoloží, podobní jsouce peci zanícené od pekaře, kterýž přestává bdít, jen ažby zadělané těsto zkynulo. **5** V den krále našeho k nemoci jej přivedí knížata láhvící vína; vtahuje ruku svou s posměvači. **6** Nebo přiložili k úkladům svým srdce své podobně peci; celou noc spí pekař jejich, v jitře hoří jako plamen ohně. **7** Všickni napořád rozpáleni jsou jako pec, a zžírají soudce své; všickni králové jejich padají, až kdo z nich volá ke mně. **8** Efraim s národy smíšil se, Efraim bude chléb podpopelný neobracený. **9** Cizozemci zžírají sílu jeho, ačkoli on toho nezná; i šedinami prokvítaje, však vždy toho nezná. **10** A ačkoli pýcha Izraelova svědčí vůči proti němu, však se nenavracují k Hospodinu Bohu svému, až když ho hledají s tím se vším. **11** A Efraim jest jako holubice hloupá bez srdce; k Egyptskému králi volají, k Assyrskému se utíkají. **12** Když odejdou, roztáhnu na ně sítku svou, a jako ptactvo nebeské přítrhnu je; káratí je budu tak, jakž slýcháno bylo o tom v shromáždění jejich. **13** Běda jim, že jsou poběhlí mne. Zpuštění na ně, protože se mi zpronevěřili, ješto jsem já je vykoupil, ale oni mluvili proti mně lži. **14** A níž volají ke mně z srdce svého, když kvílí na ložících svých, a když pro obilé a mest shromažďujíce se, obracejí se ke mně, **15** Ješto já potrestav, posiloval jsem ramen jejich, ale oni proti mně zlé vymýšlejí. **16** Navracují se, ale ne k Nejvyššímu, jsou jako lučiště omylné, padají od meče knížata jejich, od rozhněvání jazyka jejich, což jim ku posměchu jest v zemi Egyptské.

8 Přičině k ústům svým troubu, rci: Aj, letí jako orlice na dům Hospodinův, protože přestoupili smlouvou mou, a proti zákonu mému převráceně činili. **2** Budout' sic volati: Bože můj, znát' tebe Izrael, **3** Ale opustil' jest Izrael dobré, neprítel jej stihati bude. **4** Onit' ustanovují krále, ale beze mne; knížata vyzdvihují, k nimž já se neznám; z stříbra i z zlata svého činí sobě modly k svému zkažení. **5** Opustí' je tele tvé, ó Samaři, když se zažne prchlivost má na ně. Až dokudž nebudou moci ostríhati nevinností? **6** Však i ono jest od Izraele, řemeslník je udělal, a není Bohem; nebo dritiny budou z toho telete Samařského. **7** Poněvadž větru rozsívají, takéť vichřici žítí budou; ani stébla žádného míti nebudou; úroda nevydá mouky, a by pak i vydala, cizozemci to sehltí. **8** Sehlcen bude Izrael, tudíž budou mezi pohany jako nádoba, v níž není žádné líbosti. **9** Protože se oni utíkají k Assurovi, oslu divokému, kterýž jest tolíko sám svůj, a že Efraim sobě najímá milovníky, **10** A že posílali dary mezi pohany: protož tudíž je zberu i já, anobrž již' jsou okusili něčeho pro brítmě krále knížat. **11** Nebo vzdělal Efraim mnoho oltářů k hřešení, mat' oltáře k hřešení. **12** Vypsal jsem jemu znamenité věci v zákoně svém, ale nevází sobě rovně jako cizí věci. **13** Z obětí darů mých obětují maso a jedí, Hospodin neoblibuje jich.

Již' zpomene na nepravost jejich, a vyhledávati bude hřichy jejich, že se oni do Egypta navracují. **14** A že se zapomenul Izrael na Učinitele svého, a nastavěl chrámů, a Juda vzdělal mnoho měst hrazených. Protož pošli oheň na města jeho, a zžíře paláce jeho.

9 Neraduj se, Izraeli, s plésáním jako jiní národové, že smilněš, odcházeje od Boha svého, a miluješ mdzu po všechn obilnicích. **2** Obilnice ani pres nebude jich pásti, a mest pochybi jím. **3** Aniž budou bydliti v zemi Hospodinově, ale navráti se Efraim do Egypta, a v Assyrii věci nečisté jistí budou. **4** Nebudou obětovati Hospodinu vína, aniž přijemně jemu bude. Oběti jejich budou jako chléb kvílicích, z něhož kdož by koli jedli, poškvrnili by se, protože chléb jejich pro mrtvé jejich nemá přicházeti do domu Hospodinova. **5** Co pak činiti budete v den slavnosti, a v den svátku Hospodinova? **6** Nebo aj, zahynou skrze poplénění, Egypt zbere je, a pohřbí je Memfis; nejrozkošnějšími schranami stříbra jejich kopřivaděčně vládnouti bude, a bodláči v domích jejich. **7** Příjdou dnoven navštívení, příjdou dnoven odpalení, poznají Izraelští, že ten prorok jest blázen šílený a člověk ničemný, pro množství nepravosti tvé a velikou nenávist tvou. **8** Prorok, který stráž drží nad Efraimem spolu s Bohem mým, jest osídlem činárským na všech cestách svých, nenávist jest v domě Boha jeho. **9** Hlubokot' jsou zabředli a porušili se, tak jako za dnu Gabaa; zpomenet' na nepravost jejich, a vyhledávati bude hřichy jejich. **10** Jako hrozny na poušti nalezl jsem byl Izraele, jako ranní říky v prvotinách jejich popatřil jsem na otce vaše; oni odešli za Belfegor, a oddali se té ohavnosti, protož budouť ohavní, tak jakž se jim líbilo. **11** Efraim jako pták zaletí, i sláva jejich od narození a od života, nýbrž od početí. **12** A byť pak i odchovali syny své, však je zbabív věku zmužilého; nýbrž i jim běda, když já se od nich odvrátím. **13** Efraim, jakýž vidím Týr, vštípen jest v obydli, a však Efraim vyvede k morděři syny své. **14** Dej jim, Hospodine; co bys dal? Dej jim život neplodný a prsy vyschlé. **15** Vrch zlosti jejich jest v Galgala, protož i tam jich nenávidím. Pro zlost skutků jejich vyženu je z domu svého, aniž jich více budu milovati; všecka knížata jejich jsou zpurná. **16** Bit bude Efraim, kořen jejich uschne, ovoce neprinesou, a byť pak zplodili, tedy zmořím nejmilejší životu jejich. **17** Pohrdne jimi Bůh můj, nebo nechtí ho poslouchati, i budou tuláči mezi pohany.

10 Izrael jest vinný kmen prázdný, ovoce skládá sobě. Čím více mírá ovoce svého, tím více rozmnožuje oltáře, a čím lepší jest země jeho, tím více vzdělává obrazy. **2** Klade díly srdce jejich, pročež vinni jsou. Ont' poboří oltáře jejich, popléní obrazy jejich, **3** Poněvadž i říkají: Nemáme žádného krále, nýbrž aniž se bojíme Hospodina, a král co by nám učinil? **4** Mluví slova, klnouce se i lživě, když činí smlouvou, a soud podobný jedu roste na záhonech polí mých. **5** Z příčiny jalovic Betavenských děsiti se budou obyvatelé Samařtí, když kvílití bude nad nimi lid jejich i kněží jejich, (kteříž příčinou jejich nyní pléši), protože sláva jejich zastěhuje se od nich. **6** Ano i sám lid do Assyrie zaveden bude v dar králi, kterýž obhájce býti měl; Efraim hanbu poneše, a Izrael styděti se bude za své předsevzetí. **7** Vyhlazen bude král Samařský jako pěna na svrchnku vody. **8** Vypléněny budou také výsosti Avenu, hřich

Izraelských, trní a hloži zrosti na oltářích jejich. I děj horám: Přikrejte nás, a pahrbkům: Padněte na nás. **9** Ode dnu Gabaa hřesil jsi, Izraeli. Tam' jsou ostáli, nepostihla jich v Gabaa válka proti nešlechetným. **10** A protož podlé lítosti své svíži je; nebo sberou se na ně národnové k svázání jich, pro dvojí nepravost jejich. **11** Nebo Efraim jest jalovička, kteráž byla vyučována; mlatbu miluje, ačkoli jsem já nastupoval na tučný krk její, abych k jízdě užíval Efraima, Juda aby oral, a Jakob vláčil. A říkal jsem: **12** Rozsívejte sobě k spravedlnosti, žněte k milosrdenství, oře sobě ouhor, poněvadž čas jest k hledání Hospodina, ažby přišel a dštil vám spravedlnost. **13** Ale orali jste bezbožnost, žali jste nepravost, jedli jste ovoce lži; nebo doufáš v cestu svou a ve množství reku svých. **14** Protož povstane rozbroj mezi lidem tvým, i každá pevnost tvá zpuštěna bude, tak jako zpustil Salman Bet Arbel v den boje; matky s syny rozrážiny budou. **15** Aj, tot' vám způsobí Bethel pro přílišnou nešlechetnost vaši; na svitání docela vyhlazen bude král Izraelský.

11 Když dítětem byl Izrael, miloval jsem jej, a z Egypta povolal jsem syna svého. **2** Volali jich, oni tím více ucházeli před nimi, Bálum obětovali, a rytnám kadili, **3** Ješto jsem já na nohy stavěl Efraima, on pak bral je na lokty své; aniž znáti chtěl, že jsem já je uzdravoval. **4** Potahoval jsem jich provázky lidskými, provazy milování, a činil jsem jim tak jako ti, kteříž pozdvívají jha na čelistech hovádka, podávaje potravy jemu. **5** Nenavrátit' se do země Egyptské, ale Assur bude králem jeho, protože se necháeli obrátiti. **6** Nadto bude trvati meč v městech jeho, a zkazí závory jeho, a sžíře je pro rady jejich. **7** Nebo lid můj ustrnul na odvrácení se ode mne, a ač ho k Nevyššímu volají, však žádný ho neoslavuje. **8** Jakž bych tě vydal, ó Efraime! Jakž bych tě vydal, ó Izraeli? Kterak bych tě položil jako Adamu, podvrátil jako Seboim? Zkormoucenou jest ve mně srdce mé, ano i střeva slitování mých pohnula se. **9** Nevykonám' prchlivosti hněvu svého, nezkazím více Efraima; nebo jsem já Bůh silný, a ne člověk, u prostřed tebe svatý, aniž přitáhnu na město. **10** I půjdou za Hospodinem řvoucí jako lev; on zajisté řváti bude, tak že s strachem přiběhnou synové od moře. **11** S strachem poběhnou jako ptactvo z Egypta, a jako holubice z země Assyrské, i osadím je v domích jejich, díl Hospodin. **12** Obklíčili mne Efraimští lží, a dům Izraelský lží, když ještě Juda panoval s Bohem silným, a s svatými věrný byl.

12 Efraim se větrem pase, a vítr východní honí, každého dne lež a zhoubu množí; nebo smluvu s Assurem činí, a masti do Egypta donášeji se. **2** I s Judou má soud Hospodin; pročež navštívě Jákoba podlé cest jeho, podlé snažnosti jeho odplatí jemu. **3** V životě za patu držel bratra svého, a silou svou knížetsky se potýkal s Bohem. **4** Knížetsky, pravím, potýkal se s andělem, a přemohl; plakal a pokorně ho prosil; v Bethel jej nalezl, a tam s námi mluvil. **5** Tot' jest Hospodin Bůh zástupů, pamětné jeho jest Hospodin. **6** Protož ty k Bohu svému se obrát, milosrdenství a soudu ostříhej, a očekávej na Boha svého ustavičně. **7** Kramářem jest, v jehož ruce jsou vážky falešné, rád utiskuje, **8** A říká Efraim: Však jsem zbohatl, dobyl jsem sobě zboží; ve všech mých pracech nenajdou mi nepravosti,jenž by hřichem byla. **9** Já pak Hospodin jsa Bohem tvým od vyjítí z

země Egyptské, ještě-liž bych tě seděti nechal v stáncích jako ve dnech svátečních? 10 A mluvě skrze proroky, já abych vidění mnoho ukazoval, a skrze proroky podobenství předkládal? 11 Zdali tolíko v Gálád byla nepravost a marnost? I v Galgala voly obětují, přes to i oltář jejich jest jako kopců na záhonech polí mých. 12 Tamto utekl byl Jákob z krajiny Syrské, kdež sloužil Izrael pro ženu, a pro ženu byl pastýřem; 13 Sem pak skrze proroka přivedl Hospodin Izraele z Egypta, též skrze proroka ostříhán jest. 14 Vzбудilt' Efraim hněv přehořký, a protož krev jeho na něj se vztáhne, a potupu svou vrátí jemu Pán jeho.

13 Když mluvíval Efraim, býval strach; vznesený byl v Izraeli, ale prohřešiv při Bálově, tožt' umřel. 2 A i nyní ještě předce hřeší. Nebo dělají sobě a slévají z stříbra svého podlé rozumu svého strašidla, ješto všecko to není než dílo řemeslníků, o čemž říkají: Lidé, kteříž obětují, telata at' líbjají. 3 Protož budou jako oblak ranní a jako rosa jitřní, kteráž odchází, jako plevy vichřící zachvácené z humna, a jako dým z komínu, 4 Ještě já jsem Hospodin Bůh tvůj od vyjítí z země Egyptské, a Boha kromě mne nepoznal jsi, aniž jest jiný vysvoboditel kromě mne. 5 Ját' jsem tě poznal na poušti v zemi velmi vyprahlé. 6 Dobré pastvy měvše, nasyceni jsou, ale když se nasylili, pozdvihlo se srdce jejich, protož zapomenuli na mne. 7 Pročež budu jim jako lítý lev, jako pardus vedle cesty číhati budu. 8 Potkám se s nimi jako nedvěd osírelý, a roztrhám všecko srdce jejich, a sežeru je tam jako lev, jako zvěř divoká roztrhující je. 9 Z tebet' jest zhoubá tvá, ó Izraeli, ještě ve mně všecka pomoc tvá. 10 Kdež jest král tvůj? Kdež jest? Necht' tě zachová ve všech městech tvých. Aneb soudcové tvoji, o nichž jsi řekl: Dej mi krále a knížata? 11 Dal jsem tobě krále v hněv svém, a odjal jsem v prchlivosti své. 12 Svázánať jest nepravost Efraimova, schován jest hřich jeho. 13 Bolesti rodičky přijdou na něj; jest syn nemoudrý, sic jinak nezůstával by tak dlouho v životě matky. 14 Z ruky hrobu vyplatím je, od smrti vykoupím je; budu zhoubcím tvým, ó smrti, budu zkažením tvým, ó hrobe, želení skryto bude od očí mých. (Sheol h7585) 15 Nebo on mezi bratřími ovoce ponese, ač prv přijde vítr východní, vítr Hospodinův od pouště vstupující, a vysuší studnice jeho, osuší i vrchoviště jeho; onenno rozchvatá poklad všech nejdražších klénotů. 16 Zpuštěna bude Samaří, proto že se protivila Bohu svému; od meče padnou, dítky jejich zrozrážny budou, a těhotné ženy jejich zrotznány.

14 Obratiž se, ó Izraeli, cele k Hospodinu Bohu svému, nebo jsi padl příčinou nepravostisvé. 2 Vezměte s sebou slova, a obrat se k Hospodinu, a rcete jemu: Sejmi všelikou nepravost, a dej to, což dobrého jest, a budemet' se odplaceti volky rtů našich. 3 Assurt' nemůže zachovati nás, na koních nepojedeme, aniž díme více dílu rukou našich: Bůh náš; nebo v tobě smilování nalézá sirotek. 4 Uzdravím odvrácení jejich, budu je milovati dobrovolně; nebo odvrácen bude hněv můj od nich. 5 Budu jako rosa Izraelovi, zkvetne jako lilium, a hluboce vpustí kořeny své jako Libán. 6 Rozloží se ratolestky jeho, a bude jako oliva okrasa jeho, a vůně jeho jako Libánská. 7 Ti, kteříž by seděli pod stínem jeho, navrátí se, oživou jako obilé, a pučiti se budou jako kmen vinný, jehož památnka bude jako vína Libánského. 8 Efraime, což jest mi již do modl? Já vyslýchati, a

patřiti budu na tě; já jsem jako jedle zelenající se, ze mnet' ovoce tvé jest. 9 Kdo jest moudrý, porozuměj těmto věcem, a rozumný poznej je; nebo přímé jsou cesty Hospodinovy, a spravedliví choditi budou po nich, přestupníci pak na nich padnou.

Joel

1 Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Joelovi synu Petuelovu: **2** Slyšte to starší, a pozorujte všickni obyvatelé této země, stalo-li se to za dnů vašich, aneb za dnů otců vašich? **3** Vypravujte o tom synům svým, a synové vaši synům svým, synové pak jejich rodině potomní. **4** Co pozůstalo po housenkách, snědly kobylky, a co pozůstalo po kobylkách, snědli brouci, co pak pozůstalo po broucích, dojedli chroustové. **5** Procítete opilci, a pláče a květle všickni, kteríž pijíte víno, proto že odtržen jest mest od úst vašich. **6** Nebo přitáhl do země mé národ silný a nesčíslný, jehož Zubové Zubové lva, a střenovní Zubové jeho lvoví. **7** Přivedl vinné kmeny mé v pustinu, a fíkoví mé na zkázu; docela obnažil je a zporázel, zbělely ratolesti jejich. **8** Kvél jako mladice přepásaná žíní pro muže mladosti své. **9** Odjata jest suchá i mokrá obět z domu Hospodinova, kvílí kněží, služebníci Hospodinovi. **10** Zpustlo pole, kvílí země, proto že pohubeno obilé, vyschl mest, olej zhyznul. **11** Stydí se oráči, kvílí vinaři z příčiny pšenice a ječmene; nebo zahynula ženě polní. **12** Vinný kmen usechl, a fík usvadl, strom zrnatých jablek, též i palma i jabloň, všecko dříví polní poschlo, a že odhato potěšení od synů lidských. **13** Přepašeť se a kvělte, ó kněží, úpějte přisluhujici oltáři, vejděte a léhejte i v noci v žíních, služebníci Boha mého. Nebo nevnáší se do domu Boha vašeho suché ani mokré oběti. **14** Uložte půst, svolejte shromáždění, shromažďte starší i všecky obyvatele země do domu Hospodina Boha vašeho, a volejte k Hospodinu: **15** Ach, nastojte na tento den; nebo blízký jest den Hospodinův, a jako poplénění od Všemohoucího přichází. **16** Ano před očima našima pokrm odjat jest, z domu Boha našeho veselé a plésání. **17** Vyhynulo símě pod hrudami svými, zpustly stodoly, zbořeny jsou obilnice; nebo vyschllo obilé. **18** Aj, jak vzdychá dobytek, svírají se stáda skotů, proto že nemají žádné pastvy, ano i stáda bravů hynou. **19** K toběť, ó Hospodine, volám; nebo oheň sežral pastviska pouště; a plamen popálil všecka dříví polní. **20** Také i zvěř polní všecka lká k tobě, proto že vyschlí potokové vod, a oheň sežral pastviska na poušti.

2 Trubte trubou na Sionu, a křičte na hoře svaté mé, necht' se třesou všickni obyvatelé této země, nebo přichází den Hospodinův, nebo blízký jest, **2** Den temnosti a mračna, den oblaku a mrákoty, jako záře jiřní rozprostřená po horách: Lid mnohý a silný, jemuž rovného nebylo od věků, aniž po něm kdy bude až do let národů i pronárodů. **3** Před tváří jeho oheň zžíratí bude, a za ním plamen plápolati; před ním země tato jako zahrada Eden, ale po něm bude poušt přehrozná, a aniž bude, což by ušlo před ním. **4** Způsob jeho bude jako způsob koní, a jako jízdni, tak poběhnou. **5** Jako s hřímotem vozů po vrších hor skákat budou, jako hluk plamene ohně zžírajícího strniště, jako lid silný zšíkovaný k bitvě. **6** Tvář jeho děsiti se budou lidé, všecky tváře zčernají jako hrnec. **7** Jako rekové poběhnou, jako muži váleční vstoupí na zed, a jeden každý cestou svou půjde, aniž se uchýlí z stezek svých. **8** Jeden druhého nebude tlačiti, každý silnicí svou půjde, a byť i na meč upadli, nebudou raněni. **9** Po městě těkatí budou, po zdech běhati, na domy vstupovati, a okny polezou jako zloděj. **10** Před tváří jeho třásti se bude země,

pohnou se nebesa, slunce i měsíc se zatmí, a hvězdy potratí blesk svůj. **11** Hospodin pak sám vydá hlas svůj před vojskem svým, proto že velmi velký bude tábor jeho, proto že silný ten, kdož vykoná slovo jeho. (Nebo veliký bude den Hospodinův a hrozný náramně), i kdož jej bude moci snést? **12** A proto ještě nyní dí Hospodin: Obratě se ke mně samému celým srdcem svým, a to s postem a s pláčem i s kvílením. **13** A roztrhněte srdce vaše, a ne roucha vaše, a navratre se k Hospodinu Bohu vašemu; nebot' jest on milostivý a lítostivý, dluhočekající a hojný v milosrdenství, a kterýž lituje zlého. **14** Kdo ví, neobrátí-li se a nebude-li želeti, a nezůstaví-li po něm požehnání, oběti suché a mokré Hospodinu Bohu vašemu. **15** Trubte trubou na Sionu, uložte půst, svolejte shromáždění. **16** Shromažďte lid, posvěťte shromáždění, shromažďte starce, shromažďte malíčké i ty,jenž prší požívají; necht' vyjde ženich z pokojka svého a nevěsta z schrany své. **17** Kněží, služebníci Hospodinovi, at' plačí mezi siříci a oltářem, a řeknou: Odpust', ó Hospodine, lidu svému, a nevydávej dědictví svého v pohanění, tak aby nad nimi panovati měli pohané. Proč mají říkat mezi národy: Kde jest Bůh jejich? **18** I bude horlivou milostí zažen Hospodin k zemi své, a slituje se nad lidem svým. **19** A ohlási se Hospodin, a řekne lidu svému: Aj, já pošli vám obilé, mest a olej, i budete jím nasyceni, aniž vás vydám více v pohanění mezi pohany. **20** Nebo půlnocní vojsko vzdálím od vás, a zaženu je do země vyprahlé a pusté, přední houf jeho k moři východnímu, konec pak jeho k moři nejdalšímu; i vzejde z něho smrad a puch, jakžkoli sobě mocně počíná. **21** Neboj se země, plésej a vesel se; nebot' mocně dělati bude Hospodin dílo své. **22** Nebojeť se zvířátka polí mých; nebot' se zotaví pastviska na poušti, a stromoví přinese ovoce své, fík i vinný kmen vydadí moc svou. **23** I vy, synové Sionští, plésejte a veselte se v Hospodinu Bohu vašem; nebo vám dá déšť příhodný, a seše vám déšť hojný, podzimní i jarní, v čas. **24** I budou naplněny stodoly obilím, a opýlati budou presové mestem a olejem. **25** A tak nahradím vám léta, kteráž sežraly kobylky, brouci, chroustové a housenky, vojsko mé veliké, kterýž jsem posílal na vás. **26** Budete zajisté mítí co jísti, a nasyceni jsouče, chváliti budete jméno Hospodina Boha svého, kterýž učinil s vámi dívne věci, aniž zahanben bude lid můj na věky. **27** A poznáte, že já jsem u prostřed Izraele, a že já Hospodin jsem Bohem vaším, a že není žádného jiného; nebot' nebude zahanben lid můj na věky. **28** I stane se potom, že vyleji Ducha svého na všecké tělo, a budouprorokovati synové vaši i dcery vaše; starci vaši sny mítaví budou, mládenci vaši vidění vídati budou. **29** Nýbrž i na služebníky a na služebnice v těch dnech vyleji Ducha svého, **30** A ukáži zázraky na nebi i na zemi, krev a oheň a sloupy dymové. **31** Slunce obratí se v tmu a měsíc v krev, prvé než přijde den Hospodinův veliký a hrozný, **32** A však stane se, že kdož by koli vzýval jméno Hospodinovo, vysvobozen bude; nebo na hoře Sion a v Jeruzalémě bude vysvobození, jakož povíděl Hospodin, totiž v ostatcích, kterýchž povolá Hospodin.

3 Nebo aj, v těch dnech a v ten čas, když zase přivedu zajatý lid Judský a Jeruzálemský, z Shromáždím také všecky národy, a svedu je do údolí Jozafat, abych se tam soudil s nimi

o lid svůj a dědictví své, Izraele, jejž rozptýlili mezi pohany a zemi mou rozdělili. **3** Také o lid můj metali los, a dávali mládence za nevěstku, mladice pak prodávali za víno, aby pilí. **4** Anobřz, co vy máte proti mně, ó Tyrští a Sidonští, i všecky končiny Filistinské? Zdaliž se mi odplacujete? Jestliže mi se odplacujete, snadně' a vnáhlet' i já obrátím odplatu vaši na hlavu vaši, **5** Kteříž stříbro mé i zlato mé běřete, a klénoty mé výborné vnášíte do chrámů svých, **6** A syny Judské i syny Jeruzalémské prodáváte synům Javanovým, aby je pryč zavodili od pomezí jejich. **7** Aj, já vzbudím je z toho místa, kamž jste je prodali, a obrátím odplatu vaši na hlavu vaši. **8** Prodám zajisté syny i dcery vaše v moc synů Judských, i prodadí je Sabejským, do národu dalekého; nebot' jest Hospodin mluvil. **9** Provolejte to mezi národy, vyhlaste boj, probudte reků, necht' přítáhnou, a dadí se najítí všickni muži váleční. **10** Skujte motyky své v meče, a srpy své v oštípy; ten, kterýž jest mdlý, necht' řekne: Udatný jsem. **11** Shromažďte se a přitáhněte všickni národové okolní, a shlukněte se; způsobíž to, at' tam sstoupí, ó Hospodine, rekové tvoji. **12** Probudit' se a přitáhnou národové ti do údolé Jozafat; nebo tam se posadím, abych soudil všecky ty národy okolní. **13** Přičiněte srp, nebo uzralo obilé; podle, sstupte, nebo plný jest pres, oplývají kádě; mnohá zajisté jest zlost jejich. **14** Ale více hromad, hromad v údolí posekání; nebo blízký jest den Hospodinův, v údolí posekání. **15** Slunce a měsíc zatmí se, a hvězdy potratí blesk svůj. **16** A Hospodin řváti bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, tak že se třásti budou nebesa i země; nebo Hospodin jest útočiště lidu svého, a síla synů Izraelských. **17** I zvíte, že já Hospodin jsem Bohem vaším, kterýž bydlím na Sionu, hoře svatosti své, a tak Jeruzalém bude svatý, a cizí nepůjdou přes něj více. **18** I stane se v ten čas, že hory dřítí budou mstem, a pahrbkové oplývati mlékem, a všickni potokové Judští budou plní vody, a studnice z domu Hospodinova vyjde, kteráž zapojí údolé Setim. **19** Egypt na zpuštění přijde, a země Idumejská hrozně zpuštěna bude pro násilí synům Judským činěné; nebo vylévali krev nevinnou v zemi jejich. **20** Juda pak na věky trvatí bude, a Jeruzalém od národu do pronárodu. **21** A očistím ty, jejichž jsem krve neočistil; nebo Hospodin přebývá na Sionu.

Ámos

1 Slova Amosova, (kterýž byl mezi pastýří) z Tekoa, kteráž viděl o Izraelovi za dnů Uzíáše krále Judského, a za dnů Jeroboáma syna Joasova, krále Izraelského, dvé léty před země třesením. **2** I řekl: Hospodin řváti bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, i budou kvílití salášové pastýřů, a vyschnou pole nejvýbornější. **3** Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechetnost Damašku, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že mlátili Galáda cepami okovanými. **4** Ale pošli oheň na dům Hazaelův, kterýžto zříše paláce Benadadovy. **5** I polámi závoru Damašku, a vypléním obyvatele z údolí Aven, a toho, kterýž drží berlu, z domu Eden, i půjde v zajetí lid Syrský do Kir, dí Hospodin. **6** Tako praví Hospodin: Pro troji nešlechetnost Gázy, ovšem pro čtveru neslituj se nad ním, proto že je zajímajice, v zajetí věčné podrobovali Idumejským. **7** Ale pošli oheň na zed Gázy, kterýžto zříše paláce její, **8** A vypléním obyvatele z Azotu, i toho, kterýž drží berlu, z Aškalon, a obrátní ruku svou proti Akaron, i zahyne ostatek Filistinských, praví Panovník Hospodin. **9** Tako praví Hospodin: Pro troji nešlechetnost Týru, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že je v zajetí věčné podrobili Idumejským, a nepamatovali na smlouvou bratrskou. **10** Ale pošli oheň na zed Tyrskou, kterýžto zříše paláce jeho. **11** Tako praví Hospodin: Pro troji nešlechetnost Edoma, ovšem pro čtveru neslituj se nad ním, proto že udusiv v sobě všecku lítostivost, stíhá mečem bratra svého, a hněv jeho ustavičně rozsapává, anobrž vzteklost jeho špehuje bez přestání. **12** Ale pošli oheň na Teman, kterýžto zříše paláce v Bozra. **13** Toto praví Hospodin: Pro troji nešlechetnost synů Ammon, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že roztírali těhotné Galádké, jen aby rozšírovali pomezí své. **14** Ale zanítim oheň na zdi Rabba, kterýžto zříše paláce její, s troubením v den boje a s bouří v den vichřice. **15** I půjde král jejich v zajetí, on i knížata jeho s ním, praví Hospodin.

2 Tako praví Hospodin: Pro troji nešlechetnost Moábovu, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že spálil kosti krále Idumejského na výpno. **2** Ale pošli oheň na Moábu, kterýžto zříše paláce Kariot, i umře s hlukem Moáb, s křikem a s hlasem trouby. **3** A vypléním soudce jeho, i všecka knížata jeho zmorduj s ním, praví Hospodin. **4** Tako praví Hospodin: Pro troji nešlechetnost Judovu, ovšem pro čtveru neslituj se nad ním, proto že oni pohrdají zákonem Hospodinovým, a ustanovení jeho neostříhají, a svodí se lžmi svými, jichž následovali otcové jejich. **5** Ale pošli oheň na Judu, kterýžto zříše paláce Jeruzalémské. **6** Tako praví Hospodin: Pro troji nešlechetnost Izraelovu, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že prodávají spravedlivého za peníze, a nuzného za pár střevic. **7** Kteríž dychtí, aby chudé s prstí smíšili, a cestu tichých převracejí; nadto syn i otec vcházejí k jedné a též mladici, aby poškvrnili jména svatosti mé. **8** A na oděvu zastaveném klanějí se při každém oltáři, a víno pokutovaných pijí v domě bohů svých, **9** Jesto jsem já vyhladil Amorejského od tváří jejich, jehož vysokost byla jako vysokost cedrů. Ačkoli pevně stál jako dub, však jsem zkazil svrchu ovoce jeho, pospodu pak kořeny jeho. **10** A vás já jsem

vyvedl z země Egyptské, a vyvedl jsem vás po poušti čtyřidceti let, abyste dědičně vládli zemí Amorejského. **11** A vzbuzoval jsem z synů vašich proroky, a z mládenců vašich Nazarejské. Zdaliž není tak, ó synové Izraelští? praví Hospodin. **12** Ale vy jste napájeli Nazarejské vímem, a prorokům jste zapovídali, řouce: Neprorokujte. **13** Aj, já tlačti budu zemi vaši tak, jako vůz těžký tlačí snopy. **14** I zahyne utíkání od rychlého, silný též neužive síly své, a udatný nevysvobodí života svého. **15** A ten, kterýž se chápá lučiště, neostojí, a čerstvý na nohy své neuteče, a ten, kterýž jezdí na koni, nevysvobodí života svého. **16** Ale i zmužilého srdce mezi nejudatnějšími nahý utíkatí bude v ten den, praví Hospodin.

3 Slyše slovo to, kteréž mluví Hospodin proti vám, synové Izraelští, proti vši té rodině, kterouž jsem vyvedl z země Egyptské, řka: **2** Toliko vás samy poznal jsem ze všeliké rodiny země, protož trestati vás budu ze všech nepravostí vašich. **3** Zdaliž půjdou dva spolu, leč by se snesli? **4** Zdaliž zařeve lev v lese, když by nebylo žádné loupeže? Vydá-liž Ivíček hlas svůj z peleše své, kdyby lapiti neměl? **5** Padne-liž ptáče do osídla na zem, když by žádné léčky nebylo? Bude-liž zdviženo osídlo z země, když by nic neuvázlo? **6** Zdaliž když se troubí trubou v městě, lid s strachem se nezbíhá? Zdaž když se má státi v městě co zlého, Hospodin toho známa nečiní? **7** Nečiní zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům. **8** Lev řve, kdož by se nebál? Panovník Hospodin velí, kdož by neprorokoval? **9** Rozhlase po palácích v Azotu, a po palácích v zemi Egyptské, a rcete: Sbeřte se na hory Samaří, a vizte znepokojení veliká u prostředě něho a nátki trpící v něm, **10** A že neumějí dělati upříme, dí Hospodin. Poklady skládají z nátkusu a loupeže na palácích svých. **11** Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, nepřítel, a to na zemi tuto vůkol, a tent' odejme od tebe sílu tvou, i budou rozchvatáni palácové tvoji. **12** Tako praví Hospodin: Jako když vytrhne pastýř z úst lva dva hnáty aneb kus ucha, tak vytrženi budou synové Izraelští, sedící v Samaří lhostejně na postelích, a na ložících rozkošných. **13** Slyše a osvědčte v domě Jákobově, dí Panovník Hospodin, Bůh zástupů. **14** Že v ten den, když Izraele trestati budu pro přestoupení jeho, navštívím také oltáře v Bethelu, a odňati budou rohové oltáře, tak že spadnou na zem. **15** A udeřím domem zimním o dům letní, i zahynou domové z kostí slonových, a konec vezmou domové velcí, praví Hospodin.

4 Slyše slovo toto, ó krávy Bázanské, kteréž jste na horách Samařských, kteréž nátki činíte chudým, a potíráte nuzné, kteréž říkáte pánum jejich: Přineste, at' pijeme. **2** Přisáhl Panovník Hospodin skrze svatost svou, že aj, dnové jdou na vás, v nichž vezme vás na háky, a potomky vaše na udice rybářské. **3** I vyjdete mezerami, každá tak, jakž stojí, a budete rozchazovati, což na palácích, dí Hospodin. **4** Jdětež do Bethelu, a budtež poběhlci Galgala, rozmnožujte převrácenosť, a přinášejet každého jitru oběti své, třetího roku desátky své. **5** A pálice obět chvály z kvašených věcí, provolejte i oběti dobrovolné, a rozhlase, poněvadž se vám tak líbí, ó synové Izraelští, dí Panovník Hospodin. **6** A ačkoli já dal jsem vám čistotu zubů po všech městech vašich, totiž nedostatek chleba na všech

místech vašich, a však jste se ke mně neobrátili, dí Hospodin. 7 Já také zadřzel jsem vám déšť, když ještě tři měsícové byli do žně, a dříš jsem na jedno město, a na druhé město jsem nedšít; jeden díl deštěm svažen byl, a ten díl, na který nepršelo, uschl. 8 A toulali se dvě i tři města k jednomu městu, aby se napili vody, aniž se napiti mohli, a však jste se neobrátili ke mně, dí Hospodin. 9 Bál jsem vás suchem a rzí; hojnost, kterouž přinášely zahrady vaše a vinice vaše, i fíkoví vaše, i olivoví vaše, pojedly housenky, a však jste se neobrátili ke mně, dí Hospodin. 10 Poslal jsem na vás mor tak jako na Egypt, zbil jsem mečem mládence vaše, v zajetí jsem vydal koně vaše, a učinil jsem, že vstupoval smrad vojsk vašich i v chřípě vaše, a však jste se neobrátili ke mně, dí Hospodin. 11 Podvrátil jsem vás, jako podvrátil Bůh Sodomu a Gomoru, tak že jste byli jako hlavně vychávacená z ohně, vždy však neobrátili jste se ke mně, dí Hospodin. 12 A protož takť učiním, ó Izraeli, a poněvadž takť učiniti míním, připravíš se vstříc Bohu svému, ó Izraeli. 13 Nebo aj, on jest sformovatel hor a stvořitel větrů, a oznamuje člověku, jaké by bylo jeho myšlení; činí z záře jitřní tmu, a šlapá povysokostech země. Hospodin Bůh zástupů jest jméno jeho.

5 Slyšte slovo toto, kteréž já vynáším proti vám, totiž naříkání nad domem Izraelským. 2 Padnet, aniž více povstane panna Izraelská; opuštěna bude v zemi své, nebude žádného, kdo by ji pozdvihl. 3 Nebo takto praví Panovník Hospodin: V městě, z kteréhož vycházelo tisíc, zůstane sto, v tom pak, z kteréhož vycházelo sto, zůstane deset domu Izraelskému. 4 Nebo takto praví Hospodin domu Izraelskému: Hledejte mne a živi budte. 5 A nehledejte Bethel, aniž chodte do Galgala, a do Bersabé se nesmýkejte; nebo Galgal jistotně se přestěhuje, a Bethel přijde na nic. 6 Hledejte Hospodina, (a živi budte, aby nepronikl jako oheň domu Jozefova, a nesehltil, a nebylo by žádného, kdo by uhasil Bethelské, 7 Kteříž proměňují v pelynek soud, a spravedlnosti na zemi zanechávají), 8 Toho, kterýž učinil Kuátku i Oriona, kterýž proměňuje stín smrti v jitro, a den v temnosti noční, kterýž přivolává vody mořské, a vylévá je na svrcek země, jehož jméno jest Hospodin, 9 Kteříž ocerstvuje zemdeného proti silnému, tak že zemdený do pevnosti vchází. 10 Nenávidí trescícího v bráně, a toho, kdož mluví věci pravé, v ohavnosti mají. 11 A protož, proto že loupíte chudého, a břímě obilé běfete od něho, domů z tesaného kamení nastavěli jste, ale nebudeste bydliti v nich; vinic výborných naštěpovali jste, ale nebudeste pítí vína z nich. 12 Nebo já vím o mnohých nešlechetnostech vašich a velikých hříších vašich, že trápite spravedlivého, berouce poctu, a nuzných při v bráně převracíte. 13 Protož rozumný v ten čas mlčeti musí, nebo čas ten zlý jest. 14 Hledejte dobrého a ne zlého, abyste živi byli, a budet tak Hospodin Bůh zástupů s vámi, jakž pravíte. 15 Mějte v nenávisti zlé, a milujte dobré, a ustanovte v bráně soud; snad Hospodin Bůh zástupů milost uční ostatkům Jozefovým. 16 Protož takto praví Panovník Hospodin, Bůh zástupů: Po všech ulicích bude kvílení, a na všecky strany zkříknou: Ouvech, ouvech, a povolají oráče k pláči a kvílení s těmi, kteříž umějí naříkat. 17 Nýbrž i po všech vinicích bude kvílení, když projdu prostředkem tebe, dí Hospodin. 18 Běda těm, kteříž žádají dne Hospodinova. K

čemuž jest vám ten den Hospodinův, poněvadž jest tmy a ne světla? 19 Jako když by někdo utíkal před lvem, potkal by se s ním nedvěd; aneb když by všel do domu, a zpolohna rukou svou na stěnu, uštkl by ho had. 20 Zdali není tmy a ne světla den Hospodinův, v němž není blesku, ale mrákota? 21 Nenávidím, zavrhli jsem svátky vaše, aniž sobě chutnám slavností vašich. 22 Nebo budete-li mi obětovati zápalý a suché oběti vaše, neoblíbím jich, a na pokojné oběti krmného dobytka vašeho nepopatřím. 23 Odejmi ode mne hluk písni svých, ani hudby louten vašich nechci poslouchati. 24 Ale povalí se jako voda soud, a spravedlnost jako potok silný. 25 Zdali jste mně oběti a dary obětovali na poušti za čtyřidcet let, dome Izraelský? 26 Nýbrž nosili jste stánek Melecha vašeho a Kijuna, obrazy vaše, hvězdu boha vašeho, kteréžto věci sami jste sobě zdělali. 27 Protož přestěhuji vás dále než Damašské, praví Hospodin, jehož jméno jest Bůh zástupů.

6 Běda pokoj majícím na Sionu, a doufajícím v horu Samařskou, kteréžto hory jsou slovouně mimo jiné u těch národů, k nimž se scházejí dům Izraelský. 2 Projděte až do Chalne, a odtud jděte do Emat veliké, a sstupte do Gát Filistinských, a shlédněte, jsou-li která království lepší nežli tato? Jest-li větší jejich kraj nežli kraj vás? 3 Kteříž smyslite, že jest daleko den býdy, a přistavujete stolici nátsiku. 4 Kteříž lehají na ložích slonových, a rozkošně sobě počínají na postelích svých, kteříž jídají berany z stáda a telata nejtěžnější, 5 Přizpívajíce k loutně jako David, vymýšlejíce sobě nástroje muzické. 6 Kteříž pijí z bání vinných, a drahy mastmi se maží, aniž jsou čitelní bolesti pro potření Jozefovo. 7 Pročež jižt půjdou v zajetí v prvním houfu stěhujících se, a tak nastane žalost těm, kteříž sobě rozkošně počínají. 8 Přisáhl Panovník Hospodin skrze sebe samého, dí Hospodin Bůh zástupů: V ohavnosti mám pýchu Jákobovu, i paláců jeho nenávidím, pročež vydám město i vše, což v něm jest. 9 I stane se, že pozůstane-li deset osob v domě jednom, i ti zemrou. 10 A vezme někoho strýc jeho, aneb ten, kteříž mu strojí pohřeb, aby vynesl kosti z domu, a dí tomu, kdož jest v pokoji domu: Jest-liž ještě s tebou kdo? I dí: Není žádného. I řekne: Mlč, proto že nepřipomínil jmena Hospodinova. 11 Nebo aj, Hospodin přikáže, a bítí bude na dům veliký přívaly, a na dům menší rozsedlinami. 12 Zdaliž koni běžeti mohou po skále? Zdaliž ji kdo orati může voly? Nebo jste proměnili soud v jed, a ovoce spravedlnosti v pelynek, 13 Vy, kteříž se veselíte, ano není z čeho, říkajíce: Zdaliž jsme svou silou nevzali sobě rohů? 14 Ale aj, já vzbudím proti vám, ó dome Izraelský, praví Hospodin Bůh zástupů, národ, kterýž vás ssouží, odtud, kudy se jede do Emat, až do potoka rovin.

7 Toto mi ukázal Panovník Hospodin, že aj, formoval kobylky, když nejprv počala růsti otava, když aj, otava byla po královském posečení. 2 I stalo se, když snědly byliny zemské, že jsem řekl: Panovníče Hospodine, odpustiž, prosím. Kdož zústane Jákobovi? Neboť ho maličko jest. 3 I žezelel Hospodin toho. Nestanet' se, řekl Hospodin. 4 Tedy ukázal mi Panovník Hospodin, a aj, Panovník Hospodin volal, že při svou povede ohněm. A spáliv propast velikou, spálil i díl. 5 Já pak řekl jsem: Panovníče Hospodine, přestaniž, prosím. Kdož zůstane

Jákobovi? Nebot' ho maličko jest. **6** I želet Hospodin toho. A ani toho se nestane, řekl Panovník Hospodin. **7** Potom ukázal mi, a aj. Pán stál na zdi podlé pravidla vzdělané, v jehož ruce bylo pravidlo. **8** I řekl mi Hospodin: Co vidiš, Amose? Řekl jsem: Pravidlo. I řekl Pán: Aj, já položím pravidlo u prostřed lidu svého Izraelského, nebudut již více promijeti jemu. **9** Nebo zpuštěny budou výsostí Izákovy, a svatyně Izraelovy zpustnou, tehdyž, když povstanu proti domu Jeroboámovu s mečem. **10** Tedy poslal Amaziáš kněz Bethelský k Jeroboámovi králi Izraelskému, řka: Spuntoval se proti tobě Amos u prostřed domu Izraelského, ta země nemohla by snéstí všechn slov jeho. **11** Nebo takto praví Amos: Od meče umře Jeroboám, a Izrael jistotně přestěhován bude z země své. **12** Potom řekl Amaziáš Amosovi: Ó vidoucí, uždi, radím', utec do země Judské, a jez tam chléb, a tam prorokuj. **13** Ale v Bethel již více neprorokuj, nebo ono svatyně králova i dům královský jest. **14** Tedy odpovídaje Amos, řekl Amaziášovi: Nebyl' jsem já prorokem, ano ani synem prorockým, ale byl jsem skotákem, a česával jsem plané fíky. **15** Ale Hospodin mne vzal, když jsem chodil za stádem, a řekl mi Hospodin: Jdi, prorokuj lidu mému Izraelskému. **16** Nyní tedy slyšíš slovo Hospodinovo. Ty pravíš: Neprorokuj v Izraeli, a nekaž v domě Izákově. **17** Protož takto praví Hospodin: Žena tvá cizoložiti bude v městě, synové pak tvoji i dcery tvé od meče padnou; a země tvá provazcem dělena bude, a ty v zemi nečisté umřeš, Izrael pak jistotně přestěhován bude z země své.

8 Také mi ukázal Panovník Hospodin, a aj, byl koš ovoce letního. **2** A řekl: Co ty vidiš, Amose? I řekl jsem: Koš ovoce letního. Opět mi řekl Hospodin: Příšelt konec lidu mému Izraelskému, nebudut již více promijeti jemu. **3** Pročež kvílití budou zpěvové chrámoví v ten den, praví Panovník Hospodin. Množství mrtvých, mlče, namece na všelijaké místo. **4** Slyštež to vy, kteříž sehlcujete chudého, abyste vyhledili nuzně z země, **5** Ríkajíce: Skoro-liž pomine novmésice, abychom prodávali obilé, a sobota, abychom otevřeli obilnice, abychom ujmíali efi, a přivětšovali váhy, a faleš provodili vážkami falešnými, **6** Kupujíce za peníze nuzné, a chudého za pár střevíčů, nadto abychom plevy obilné prodávali? **7** Přisáhl Hospodin skrze důstojnost Jákobova: Žet' se nezapomenu na věky na všecky skutky jejich. **8** Nad tím-liž by se netřásla i země, a nekvílí by každý, kdož přebývá na ní? Proto-liž by neměla vystoupiti všecka jako potok, a zachvácena i zatopena býti jako potokem Egyptským? **9** Anobrž stane se v ten den, praví Panovník Hospodin, učiním, že slunce zajde o poledni, a uvedu tmy na zemi v jasní den. **10** A proměním svátky vaše v kvílení, a všecky zpěvy vaše v naříkání, a způsobím to, že bude na každých bedrách žíně, a na každě hlavě lysina, a bude v zemi této kvílení jako nad jednorozénym, a poslední věci její jako den hořkosti. **11** Aj, dnové jdou, dí Panovník Hospodin, že pošli hlad na zemi, ne hlad chleba, ani žízeň vody, ale slyšení slov Hospodinových, **12** Tak že toulati se budou od moře až k moři, a od půlnoci až na východ běhati, hledajíce slova Hospodinova, však nenajdou. **13** V ten čas umdlévatí budou panny krásné, ano i mládenci tou žízní, **14** Kteříž přisahají skrze ohavnost Samářskou, a říkají:

Žív' jest Bůh tvůj, ó Dan, a živa jest cesta Bersabé. I padnou, a nepovstanou více.

9 Viděl jsem Pána, an se postavil na oltáři a řekl: Udeř v makovici, až se zatřesou ty veřeje, a rozetni je všecky od vrchu jejich, ostatek pak mečem zmorduji. Neutečet' žádný z nich, aniž kdo z nich bude, ješto by toho znikl. **2** Byť se pak do země zakopali, i odtud by je ruka má vzala; pakli by vstoupili do nebe, i odtud bych je strhl. (*Sheol h7585*) **3** A jestliže by se schovali na vrchu Karmelete, vyhledám a vezmu je odtud; pakli by se skryli před očima mýma na dně moře, příkáži hadu, aby je i odtud vyhryzl. **4** Paklít' by šli v zajetí před nepřátely svými, i tam příkáži meči, aby je zmordoval; obrátem zajisté oko své proti nim k zlému, a ne k dobrému. **5** Nebo Panovník Hospodin zástupů když se jen dotkne země, rozplývá se, a kvílí všickni přebývající na ní, a vystupuje všecka jako potok, a zatopena bývá jako potokem Egyptským, **6** Kterýž vzdělával na nebesích paláce své, a zástup svůj na zemi sšikoval, kterýž může zavolati vody mořské, a vylit ji na svrcek země, jehož jméno jest Hospodin. **7** Zdaliž nejste podobni synům Mouřenínu přede mnou, ó synové Izraelovi? dí Hospodin. Zdaliž jsem Izraele nevyvedl z země Egyptské, tak jako Filistinské z Kaftor, a Syrské z Kir? **8** Aj, oči Panovníka Hospodina proti království tomuto hřešícímu, abych je vyhlaďil se svrchku země, a však nevyhlaďím docela domu Jákobova, dí Hospodin. **9** Nebo aj, já příkázel jsem, a budu zmítnati domem Izraelským mezi všemi národy, tak jako zmítnáno bývá na říčici, tak že ani kameníčko nepropadne na zem. **10** Mečem zbiti budou všickni hříšníci z lidu mého, kteříž říkají: Nepřiblížit' se, aniž potká nás to zlé. **11** V ten den zdvihu stánek Davidův, kterýž klesá, a zahradím mezery jeho, a zbořeniny jeho opravím, a vzdělám jej jako za dnů starodávných, **12** Aby dědili s ostatky Idumejských a se všechněmi národy, nad kterýmiž jest vzýváno jméno mé, dí Hospodin, kterýž to učiní. **13** Aj, dnové jdou, dí Hospodin, že postihati bude oráč žence, a ten, kdož tlačí hrozny, rozsevače, hory pak dšítí budou mstem, a všickni pařrbkové oplyvati. **14** Přivedu také zase zajatý lid svůj Izraelský, a vystavěj města zpustěná, aby v nich bydlili; a budou štěpovati vinice, a pítí víno jejich, nadělají a zahrad, a jísti budou ovoce jejich. **15** A tak je žtípím v zemi jejich, že nebudou vykoreněni více z země své, kterouž jsem dal jim, praví Hospodin Bůh tvůj.

Obadiáš

1 Vidění Abdiášovo. Takto praví Panovník Hospodin o zemi Idumejské: Pověst jsme slyšeli od Hospodina, a legáta k národům vyslaného: Nuže, povstaňmež k boji proti ní. **2** Aj, způsobím to, abys byl nejšpatnější mezi národy, a abys byl v náramném pohrdání. **3** Pýcha srdce tvého zklamá tě, ó ty, kterýž bydlíš v rozsedlinách skalních, v převysokém obydli svém, řikaje v srdci svém: Kdož by mne strhl na zem? **4** Bys pak vysoko udělal jako orlice, nýbrž bys mezi hvězdami položil hnízdo své, i odtud strhnu tě, praví Hospodin. **5** Kterak jsi popléněn? Zdali zloději přišli na tebe? Zdali loupežníci noční? Zdaliž by kradli přes spotřebu svou? Kdyby ti, kteříž zbírají víno, přišli na tebe, zdaž by nepozůstavili aspoň paběrků? **6** Jakt' jsou vystíženy věci Ezau, vyhledání pokladové jeho! **7** Až ku pomezí vystrčí tě všickni, s kterýmiž smlouvou máš; podvedou tě, zmocní se tebe ti, s nimiž pokoj máš; náchlebníci tvoji udělají ránu zrádně, již nebude lze vyrozuměti. **8** Zdaliž v ten den, praví Hospodin, nevyhladím moudrých z země Idumejské, a rozumných s hory Ezau? **9** I budou se děsiti udatní tvoji, ó Temane, proto, že poraženi jsouce, vyplněni budou všickni s hory Ezau. **10** Pro nátlak bratru tvému Jákobovi činěný přikryje tě hanba, a vyplněn budeš na věčnost. **11** Stál jsi v ten den naproti, a když zajímali cizí vojsko jeho, a když cizozemci vcházeli do bran jeho, a o Jeruzalém metali losy, ty jsi také byl jako jeden z nich. **12** Nedívejž se tedy na den bratra svého, na den zajetí jeho, aniž se vesel nad syny Judskými v den zahynutí jejich, aniž pyšně mluv ústy svými v den uzkosti. **13** Nevcházej do brány lidu mého v den bídy jejich, aniž se dívej trápení jeho v den bídy jeho, a nechtěj sahati na statek jeho v den bídy jeho. **14** Aniž stůj při mezeře, abys hubil ty, kteříž z nich ucházejí, aniž vydávej nepříteli v moc těch, kteříž z nich pozůstali v den úzkosti. **15** Nebo blízko jest den Hospodinův proti všechnm těm národům. Jakž jsi činil, tak se stane tobě, odplata tvá navráti se na hlavu tvou. **16** Nebo poněvadž vy na mé hoře svaté píti bedete, nadtot' píti budou všickni národové ustavičně. Píti, pravím, a požíratí budou, až budou, jako by jich nebylo. **17** Na hoře pak Sion bude vysvobození, a bude svatá, a tak dědičně držeti bude dům Jákobův dědictví svá. **18** I bude dům Jákobův oheň, a dům Jozefův plamen, dům pak Ezau plevy, i rozpálí se na ně a sehní je, aniž kdo pozůstane z domu Ezau; nebo Hospodin mluvil. **19** A tak děditi budou v krajině polední s horou Ezau, i v rovině s Filistinskými; vládnouti také budou krajinou Efraimovou i krajinou Samaškou, a Benaminovou i Galádskou. **20** I zajaté vojsko toto synů Izraelských v tom, což bylo Kananejských až do Sarepty, zajatí pak Jeruzalémští v tom, což jest na konci panství, děditi budou s městy na poledne. **21** I vstoupí vysvoboditelé na horu Sion, aby soudili horu Ezau, a tak bude Hospodinovo království.

Jonáš

1 I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi synu Amaty, řkoucí:
2 Vstaň, jdi do Ninive města toho velikého, a volej proti němu; neboť jest vstoupila nešlechetnost jejich před obřícej můj. 3 Ale Jonáš vstal, aby utekl do Tarsu od tváři Hospodinovy. A přišel do Joppe, našel lodí, ana jde do Tarsu, a zaplatil od ní, vstoupil na ni, aby se plavil s nimi do Tarsu od tváři Hospodinovy. 4 Ale Hospodin vzbudil vítr veliký na moři. I stala se bouře veliká na moři, až se domnívali, že se lodí ztroskoce. 5 A bojice se plavci, volali jeden každý k bohu svému, a vyhazovali to, což měli na lodí, do moře, aby sobě tím polehčili. Jonáš pak byl sešel k bokům lodí, a položiv se, spal tvrdě. 6 Tedy přišel k němu správce lodí, řekl jemu: Což ty děláš, ospalče? Vstaň, volej k Bohu svému. Snad ten Bůh rozpomene se na nás, abychom nezahynuli. 7 I řekli jeden druhému: Podte, vrzme losy, abychom zvěděli, pro koho to zlé přišlo na nás. Tedy metali losy, a padl los na Jonáše. 8 I řekli jemu: Pověz nám medle, pro koho toto zlé na nás? Jaký jest obchod tvůj, a odkud jdeš? Z které jsi země a z kterého národu? 9 I řekl jím: Hebrejský jsem, a Hospodina Boha nebes, který učinil moře i zemi, já cím. 10 Pročež báli se ti muži bázni velikou, a dověděvše se muži ti, že od tváři Hospodinovy utíká, (nebo jim byl oznáml), řekli jemu: Což jsi to učinil? 11 Řekli ještě k němu: Což máme učiniti s tebou, aby se moře spokojilo? (Nebo moře vždy více a více bouřilo se.) 12 Jimžto řekl: Vezměte mne, a uvrzte mne do moře, a utichne moře před vám; nebo já vím, že přičinou mou bouře tato veliká jest proti vám. 13 Ale muži ti statečně táhli, chtice k břehu přistati, však nemohli; nebo moře vždy více a více se bouřilo proti nim. 14 I zvolali k Hospodinu, řkouce: Prosímet', ó Hospodine, abychom nezahynuli pro smrt člověka tohoto, aniž na nás vyhledávej krve nevinné; nebo ty, ó Hospodine, jakž chceš, tak činiš. 15 Tedy vzavše Jonáše, uvrhl ho do moře. I přestalo moře bouřiti se. 16 Pročež báli se muži ti bázni velikou Hospodina, a obětovali obět Hospodinu, a sliby činili. 17 Nastrojil pak byl Hospodin rybu velikou, aby požرela Jonáše. I byl Jonáš v střevách té ryby tři dni a tři noci.

2 I modlil se Jonáš Hospodinu Bohu svému v střevách té ryby,
2 A řekl: Z ssouzení svého volal jsem k Hospodinu, a ozval se mi; z břicha hrobu kříčel jsem, a vyslyšel jsi hlas můj. (**Sheol h7585**) 3 Nebo jsi mne uvrhli do hlubiny, do prostřed moře, a řeka obklíčila mne; všecka vlnobití tvá i rozvodnění tvá na mne se svalila. 4 Byl' jsem již řekl: Vyhánám jsem od očí tvých, ale ještět pohledím na tvůj svatý chrám. 5 Obklíčily mne vody až k duši, propast obklíčila mne, lekno otočilo se okolo hlavy mé. 6 Až k spodkům hor dostal jsem se, země závorami svými zalehla mi na věčnost, ty jsi však vysvobodil od porušení život můj, ó Hospodine Bože můj. 7 Když se svírala ve mně duše má, na Hospodina jsem se rozpomínal, i přišla k tobě modlitba má do chrámu svatého tvého. 8 Kteríž ostříhají marností pouhých, dobroty Boží se zbavují. 9 Já pak s hlasem díkčinění obětovati budu tobě; což jsem slíbil, splním. Hojně vysvobození jest u Hospodina. 10 Rozkázel pak byl Hospodin rybě té, i vyvrátila Jonáše na břeh.

3 I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi podruhé, řkoucí:
2 Vstaň, jdi do Ninive města toho velikého, a kaž proti němu to, což já poroučím tobě. 3 Tedy vstav Jonáš, šel do Ninive podlé slova Hospodinova. (Bylo pak Ninive město velmi veliké, cesty tří dnů.) 4 A jakž počal byl Jonáš jít po městě cestou dne jednoho a volati, pravě: Po čtyřidceti dnech Ninive vyvráceno bude, 5 Tedy uvěřili Ninivští Bohu, a vyhlásivše půst, oblékli se v žíně, od největšího z nich až do nejmenšího z nich. 6 Nebo jakž došla ta řeč krále Ninivitského, vstav s trůnu svého, složil s sebe oděv svůj, a přioděv se žíní, seděl v popele. 7 A dal provolati a oznámiti v Ninive z usouzení královského i knížat svých, takto řka: Lidé i hovada, volové i ovce, neokoušejte ničeho, nepaste se, ani vody nepíte. 8 Ale přiodějte se žíněmi lidé i hovada, a volejte k Bohu horlivě, a odvrát' se jeden každý od cesty své zlé, i loupeže, kteráž jest v rukou jeho. 9 Kdo ví, neobráti-li se a nebude-li želeti toho Bůh; neodvrátí-li se, pravím, od prchlivosti hněvu svého, abychom nezahynuli. 10 I viděl Bůh skutky jejich, že se odvrátili od cesty své zlé, a lítost měl Bůh nad tím zlým, kteréž řekl učiniti jim. A neučinil.

4 I mrzelo to Jonáše velmi, a rozpálen byl hněv jeho. 2 Pročež modlil se Hospodinu a řekl: Prosíme, Hospodine, zdaliž jsem toho neřekl, když jsem ještě byl v zemi své? Protož jsem pospíšil uteci do Tarsu; nebo jsem věděl, že jsi ty Bůh milostivý a lítostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství, a kterýž lituje zlého. 3 Nyní tedy, ó Hospodine, vezmi, prosím, duši mou ode mne; nebo lépe jest mi umříti nežli živu být. 4 I řekl Hospodin: Jest-liž to dobré, že tak horlivě? 5 Nebo vyšel byl Jonáš z města, a seděl na východ proti městu, a udělav sobě tu boudu, seděl pod ní v stínu, ažby viděl, co se bude dítí s tím městem. 6 Přistrojil pak byl Hospodin Bůh břečtan, kterýž vyrostl nad Jonáše, aby zastěňoval hlavu jeho, a chránil ho před horkem. I radoval se Jonáš z toho břečtanu radostí velikou. 7 V tom nazejtí v svítání nastrojil Bůh červa, kterýž ranil ten břečtan, tak že uschl. 8 I stalo se, že když vzešlo slunce, nastrojil Bůh vítr východní žhoucí, a bilo slunce na hlavu Jonášovu, tak že umdleval, a žádal sobě, aby umřel, řka: Lépet' mi jest umříti nežli živu být. 9 I řekl Bůh Jonášovi: Jest-liž to dobré, že se tak hněváš pro ten břečtan? Kterýžto řekl: An dobré jest, že se hněvám až na smrt. 10 Jemuž řekl Hospodin: Ty lituješ toho břečtanu, o němž jsi nepracoval, aniž jsi ho k zrostu přivedl, kterýž za jednu noc zrostl, a jedné noci zahynul, 11 A já abych nelitoval Ninive města tak velikého, v němž jest více nežli sto a dvacet tisíc lidí, kterýž neznají rozdílu mezi pravicí svou a levicí svou, a dobytka mnoho?

Micheáš

1 Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Micheášovi Morašickému za dnú Jotama, Achasa a Ezechiáše králů Judských, kteréž u vidění slyšel o Samaři a Jeruzalému. **2** Slyšte všickni lidé napořád, pozoruj země, i což na ní jest, a necht' jest Panovník Hospodin proti vám svědkem, Panovník z chrámu svatosti své. **3** Nebo aj, Hospodin vyjde z místa svého, a sstoupě, šlapati bude po vysokostech země. **4** I budou se rozplývat hory pod ním, a údolí se roztrhovati, tak jako vosk od ohně, a jako vody mající spád dolů. **5** A to všecko pro Jákobovo zpronevěření, a pro hřichy domu Izraelského. Kdo jestpříčina zpronevěření Jákobova? Zdali ne Samaři? A kdo výsostí Judských: Zdali ne Jeruzalém? **6** Protož obrátm Samaři v hromadu rumu, k štípení vinic, a svalím do údolí kamení její, i základy její odkryji. **7** A všecky rytiny její ztlučeny budou, i všickni darové její ohněm spáleni, a všecky modly její obrátim v pustinu. Nebo ze mzdy nevěstci toho nashromázdila, protož se zase ke mzdě nevěstci to navráti. **8** Nad čímž kviliti a naříkatí budu, chodě svlečený a nahý, vydám se v naříkání jako drakové, a v kvílení jako mladé sovy, **9** Proto že zneudužíváte od ran svých, a že přišlo to až k Judovi, dosáhlo až k bráñe lidu mého, až do Jeruzálema. **10** Neoznamujtež v Gát, aniž hned pláchte; v domě Ofra v prachu se válej. **11** Ty, kteráž bydlíš v Safir, zajdi, obnaženou majíc hanbu. Nevyjdeť ta, kteráž bydlí v Zaanan pro kvílení v Betzel, od vás maje živnost svou. **12** Bude, pravím, bolestiti pro dobré věci obyvatelkyně Marót, proto že sstoupí zlé od Hospodina až do brány Jeruzálemské. **13** Zapřáhni do vozu rychlé koně, obyvatelkyně Lachis, kteráž jsi původ hřicha dceří Sionské; nebo v tobě nalezena jsou přestoupení Izraelova. **14** Protož pošeš dary své s Morešet v Gát; domové Achzib zklamají krále Izraelské. **15** Ó obyvatelkyně Maresa, i toběť tudiž přivedu dědice; až do Adulam přijde, k slávě Izraelské. **16** Učiniž sobě lysinu, a ohol se pro syny rozkoší svých; rozšíř lysinu svou jako orlice, nebo stěhuji se od tebe.

2 Běda těm, kteríž vymýšlejí nepravost a ukládají zlé na ložích svých, a na úsvítě ráno vykonávají je, když jest v moci rukou jejich. **3** Požádají polí, i vydírají, takž i domů, a odjmají; a tak provozují moc nad mužem i domem jeho, nad jedním každým i dědictvím jeho. **3** Protož takto praví Hospodin: Aj, já myslím proti čeleďi té věc zlou, odkudž nevyřímete hrdel vašich, aniž budete choditi vysokomyslně; nebo čas zlý bude. **4** V ten den užívatí budou o vás přisloví, a naříkatí budou naříkáním žalostným, řkouce: Do cela zpuštěni jsme, podíl lidu mého proměnil. Jaktě mi jej odjal, a vzav pole naše, rozdělil! **5** Protož nebudeš míti, kdož' by vztáhl provazec na los v shromáždění Hospodinovu. **6** Neprorokujte. Budou prorokovati, ale nebude těmto prorokovati, a neponesou pohanění. **7** O kteráž sloveš domem Jákobovým, zdali do těsná věhnán býti má duch Hospodinův? To-liž by skutkové jeho byli? Zdaliž slova má nejsou dobrá tomu, kdož upříme chodí? **8** Včera byl lidem mým, již jako nepřítel povstává. Majíce oděv, plášt' strhujete s těch, kteříž chodí bezpečně, vyhýbajíce se bitvě. **9** Manželky lidu mého vyháníte z domu rozkoší jejich, od dítěk

jejich odjmáte slávu mou na věky. **10** Vstaňte a odejděte, neboť tato není sídlem pro nečistotu. Ztratí vás, a to ztracením jistým. **11** Jestliže za proroka se vydávaje a lež mluví, řká: Budu tobě prorokovati o víně aneb o nápoji opoujíci, takový bývá prorokem lidu tohoto. **12** Jistotně zberu tě, Jákobe, docela, jistotně shromáždím ostatky Izraele, a seženu je v hromadu jako ovce v Bozra, jako stádo do prostřed' ovčince jeho, i vzejde hluk od lidu. **13** Vstoupí ten, kterýž prolamovati bude před nimi. Prolomí, a projdou bránu, a vyjdu skrze ni; ano i král jejich půjde před nimi, a Hospodin na špici jejich.

3 Protož praví: Slyštež již přední v Jákobovi, a vůdcové domu Izraeského: Zdaliž vy nemáte povědomí býti soudu? **2** Nenávidí dobrého a milují zlé, sdírají s lidu kůži jejich, a maso jejich s kostí jejich. **3** A jedí maso lidu mého, a kůži jejich s nich svláčeji, i kosti jejich rozlamují, a rozdělují jako do hrnce, a jako maso do kotliku. **4** Tehdy volati budou k Hospodinu, a nevyslyší jich, ale skryje tvář svou před nimi v ten čas, tak jakž oni vykonávali zlá předsevzetí svá. **5** Takto praví Hospodin o těch prorocích, kteríž v blud uvodí lid můj, a hryzouce zuby svými, vyhlašují pokoj, a proti tomu, kdož by jim nic do úst nedal, válku vyzdvihují. **6** A protož obráti se vám vidění v noc, a předpovídání vaše v tmu; nebo zajde slunce těm prorokům, a zatmí se jim den. **7** I budou se hanbiti ti vidoucí, a styděti ti věštní, a zastrou bradu svou všickni napořád, proto že nebude žádné odpovědi Boží. **8** Ale já naplněn jsem silou Ducha Hospodinova, a soudem i udatností, abych oznámil Jákobovi zpronevěření jeho, a Izraelovi hřich jeho. **9** Slyštež již toto přední v domě Jákobově, a vůdcové domu Izraelského, kteříž v ošklivosti mají soud, a cožkoli jest pravého, převracejí: **10** Každý vzdělava Sion vraždami, a Jeruzalém nepravostí. **11** Jehož přední podlé darů soudí, a kněží jeho ze mzdy učí, a proroci jeho z peněz hádají, a však na Hospodina zpoléhají, řikajice: Zdaliž Hospodina není u prostřed nás? Nepřijdeť na nás nic zlého. **12** A protož vaší příčinou Sion jako pole orán bude, a Jeruzalém v hromady obrácen bude, a hora domu toho vysoké lesy.

4 Ale stane se v posledních dnech, že utvrzena bude hora domu Hospodinova na vrchu hor, a vyvýšena nad pahrbky, i pohrnou se k ní národotv. **2** A půjdou lidé množi, řkajice: Podte, a vstupme na horu Hospodinovu, totiž do domu Boha Jákobova, a bude nás vyučovati cestám svým, i budeme choditi po stezkách jeho. Nebo z Siona vyjde zákon, a slovo Hospodinovo z Jeruzálema. **3** Ont' bude souditi mezi národy mnohými, a trestati bude národy silné za dlouhé časy. I skují meče své v motyky, a oštípy své v srpy. Nepozdvihne národ proti národu meče, a nebudou se více učiti boji. **4** Ale seděti bude každý pod vinným kmenem svým, a pod líkovím svým, a nebude žádného, kdo by přestrašil; nebo ústa Hospodina zástupu mluvila. **5** Všickni zajisté národotv choditi budou jeden každý ve jménu boha svého, ale my choditi budeme ve jménu Hospodina Boha našeho na věky věků. **6** V ten den, díl Hospodin, zberu zase kulhavou, a zahnau shromáždím, i tu, kteráž jsem zle činil. **7** I dám té kulhavé potomky, a prýz zahnane národ silný, a bude kralovati Hospodin nad nimi na

hoře Sion od tohoto času až na věky. 8 A tak ty věže bravná, bašto dcery Sionské, až k tobě příjde, příjde, pravím, panování první, a království k dceři Jeruzálemské. 9 Pročež nyní tak velice kříčíš? Zdaliž není žádného krále v tobě? Zdali rádce tvůj zahynul, že tě zachvátila bolest jako rodičku? 10 Pracuj ku porodu a úpěj, dcero Sionská, jako rodička; nebo již vyjdeš z města, a budeš bydlit na poli, a přijdeš až do Babylona. Tam vytržena budeš, tam tě vykoupí Hospodin z ruky nepřátele tvých. 11 Sbíráj' se nyní sic proti tobě národové mnozí, říkající: Necht' jest poškvrněn Sion, a necht' se podívají na to oči naše. 12 Však oni neznají myšlení Hospodinových, aniž rozumějí radě jeho, že je shromažďuje jako snopy na humno. 13 Vstaní a mlat', dcero Sionská; nebo rok tvůj učiním zelezny, a kopyta tvá učiním ocelivá. I zetřeš národy mnohé, a posvětím Hospodinu jméně jejich, a zboží jejich Pánu vší země.

5 Sberž se nyní po houfích, ó záškodnice, oblehni nás, nechat bijí holí v líce soudce Izraelského. 2 A ty Betléme Efrata, jakžkoli jsi nejmenší mezi tišicí Judskými, z tebe mi vyjde ten, kterýž má být Panovníkem v Izraeli, a jehož východové jsou od starodávna, ode dnů věčných. 3 Protož, ač je vydává v rozptýlení, ažby ta, kteráž rodí, porodila, však ostatek bratří jeho navráti se s syny Izraelskými. 4 I stane a pásti bude v sile Hospodinově, a u velebnosti jména Hospodina Boha svého. I budou bydliti, nebo již velikomocný bude až do končin země. 5 I budet' takový pokoj, že když Assur přítáhne do země naší, a šlapati bude po palácích našich, tedy postavíme proti němu sedm pastýřů, a osmero knížat z lidu, 6 Kteříž spasou zemi Assyrskou mečem, a zemi Nimrodotu v pomezích jejich. A tak vytrhne od Assura, když přítáhne do země naší, a šlapati bude po našem pomezí. 7 A protož ostatkové Jákobovi v prostředí národů mnohých budou jako rosa od Hospodina, jako tiší deštové skrápějící bylinu, jichž neočekává od žádného, aniž čeká od synů lidských. 8 Budou též ostatkové Jákobovi mezi pohany, a u prostředí národů mnohých, jako lev mezi zvěří divokou, jako mladý lev mezi stády ovcí. Kterýžto když jde, a pošlapává, i lapá, není žádného, kdo by vytrhl. 9 Vyvýšit' se ruka tvá nad tvými nepřátele, a všickni protivníci tvoji vyplnění budou. 10 I stane se v ten den, díl Hospodin, že vyplněním koně tvé z prostředku tvého, a zkazím vozy tvé. 11 A vyplněním města země tvé, a rozborím všecky pevnosti tvé. 12 Vyplněním též kouzly z tebe, a planetářů nebude v tobě. 13 Zahladím i rytny tvé, i obrazy tvé z prostředku tvého, a nebudeš se klaněti více dílu rukou svých. 14 Vyrokořením i háje tvé z prostředku tvého, a zkazím nepřátele tvé. 15 A tak v hněvu a v prchlivosti vykonám pomstu nad těmi národy, kteříž nebyli poslušni.

6 Slyštež nyní, co praví Hospodin: Vstaň, sud' se s těmito horami, a necht' slyší pahrbkové hlas tvůj. 2 Slyštež hory rozepři Hospodinovu, i nejpevnější základové země; nebo má rozepři Hospodin s lidem svým, a proti Izraelovi odpor povede. 3 Lide můj, cožt' jsem učinil? A cím jsem tě obtěžoval? Vydej svědectví proti mně. 4 Ješto jsem tě vyvedl z země Egyptské, a z domu služebníků vykoupil jsem tě, a poslal jsem před tváří tvou Mojžíše, Arona a Marii. 5 Lide můj, rozpomeř se nyní, jakou radu skládal Balák král Moábský, a co jemu odpovídával

Balam syn Beorův, od Setim až do Galgala, abys poznal hojnou spravedlnost Hospodinovu. 6 Čímž předejdou Hospodin? Skloniti-liž se mám před Bohem nejvyšším? Předejdou-liž ho zápalý, volky ročními? 7 Zalíbí-liž sobě Hospodin v tisících skopců, v mnohokrát desíti tisících potoků oleje? Dám-liž prvorozzeného svého za přestoupení své, plod života svého za hřich duše své? 8 Oznamiltě tobě, ó člověče, co jest dobrého, i čehož Hospodin vyhledává od tebe, jediné, abys činil soud, a miloval milosrdenství, a pokorně chodil s Bohem svým. 9 Hlas Hospodinův na město volá (ale sám rozumný spatřuje jméno tvé,): Slyštež o metle, a kdo ji uložil. 10 Ještě-liž jsou v domě bezbožného pokladové nespravedliví, a míra nespravedlivá a ohavná? 11 Zdaliž ospravedlnití mám vážky nepravé, a v pytlíku kamení falešné? 12 Bohatí jeho plní jsou nátkusu, a obyvatelé jeho mluví lež, a jazyk jejich lsty jest v ústech jejich. 13 Pročež i já také nemoc dopustím, bítí a pleníti tě budu pro hřichy tvé. 14 Ty budeš jísti, a nenasystíš se, a snížení tvé bude u prostřed tebe. Vyneseš zajisté, ale neodneseš, a co vyneseš, vydám pod meč. 15 Ty budeš sítí, ale nebudeš žít; ty tlačti budeš olivky, ale nebudeš se pomazovati olejem, i mest, ale nebudeš pítí vína. 16 Nebo snažně ostříhá ustanovení Amri, i každého skutku domu Achabova, a spravujete se radami jejich, tak abych tě vydal v zpuštění, a obyvatele jeho v posměch. A protož pohanění lidu mého ponesete.

7 Běda mně, že jsem jako paběrek úrod letních, jako paběkové po vinobraní. Není žádného hroznu k jídlu, prvotiny z ovoce žádá duše má. 2 Zahynul pobožný z země této, a upřímlého mezi lidmi není žádného; všickni napořád o vylití krve úklady činí, jeden každý bratra svého loví sítí. 3 Co zlého oběma rukama páčhají, to aby za dobré počteno bylo. Kniže žádá, a soudce z úplatku soudí, a kdož veliký jest, ten mluví převrácenosť duše své, a v hromadu ji pletou. 4 Nejlepší z nich jest jako bodlák, nejupřímlější převyšuje trní. Přichází' den strážných tvých, navštívení tvé přichází; jižt' nastane zpletení jejich. 5 Nedověřuje se příteli, nedoufejte v vůdce; před tou,jenž leží v lůnu tvém, ostříhej dveří úst svých. 6 Nebo syn v lehkost uvodí otce, dcera povstává proti mateři své, nevěsta proti svegru své, a nepřátele jednoho každého jsou vlastní jeho. 7 Protož já na Hospodina vyhlédáti budu, očekávati budu na Boha spasení svého, vyslyšit' mne Bůh můj. 8 Neraduj se ze mne, nepřítelkyně má. Upadla-lit' jsem, povstávam; sedím-lit' v temnostech, svítí mi Hospodin. 9 Zůřivost Hospodinovu ponesu, nebo jsem proti němu zhřešila, až se vždy zasadí o mou pří, a mne zastane. Vyvedet' mne na světlo, budu viděti spravedlnost jeho. 10 Uzřít' to nepřítelkyně má, a přikryje ji hanba, ješto mi říká: Kdež jest Hospodin Bůh tvůj? Oči mé podívají se na ni; jižt' bude rozšlapána jako bláto na ulicích. 11 Toho dne, v němž vystaveny budou hradby tvé, toho dne daleko se rozejde výpověď. 12 Toho dne k tobě přicházeti budou i z Assyrské země až do pevnosti, a od pevnosti až k řece, a od moře k moři, a od hory k hoře. 13 A však země tato zpuštěna bude pro obyvatele své, pro ovoce činů jejich. 14 Pasiž lid svůj berlou svou, stádce dědictví svého, kteréž přebývá osamělé v lese u prostřed polí, at' spasou Bázan a Galád jako za dnů starodávných, 15 Jako za dnů v nichž jsi vyšel z země Egyptské. Ukáži jemu divné

věci. **16** Což vidouce národové, styděti se budou za všecku sílu svou; vloží ruku na ústa, a uši jejich ohlechnou. **17** Lízati budou prach jako had, a jako hadové zemší s třesením polezou z děr svých; k Hospodinu Bohu našemu, předěšeni jsouce, poběhnou, a báti se tebe budou. **18** Kdo jest Bůh silný podobný tobě, kterýž by snímal nepravost a promíjal přestoupení ostatkům dědictví svého, kterýž by nedržel na věky hněvu svého, proto že líbost má v slitování se? **19** Navráť se, slituje se nad námi, podmaní nepravosti naše; nýbrž uvržeš do hlubin mořských všecky hříchy naše. **20** Pravdomluvným se ukážeš Jakobovi, milosrdným Abrahamovi, jakož jsi přisáhl otcům našim ode dnů starodávních.

Náhum

1 Břím Ninive: Kniha vidění Nahuma Elkošského. **2** Hspodin jest Bůh horlivý a mstitel, mstitel jestit' Hspodin, a zůřivý. Hspodin uvodí pomstu na protivníky své, a drží hněv proti nepřátelům svým. **3** Hspodin dloučekající jest a velikomocný, však nikoli neospravedlňuje vinného. U vichru a bouři jest cesta Hspodinova, a oblak jest prach noh jeho. **4** Když domlouvá moři, vysušuje je, i všecky řeky vysušuje; chrádne Bázán i Karmel, i květ Libánský chrádne. **5** Hory se třesou před ním, a pahrbkové se rozplývají, země pak hoří před tváří jeho, i okršlek zemský a všickni, kteříž přebývají na něm. **6** Před rozhněváním jeho kdo ostojí? A kdo se postaví proti prchlivosti hněvu jeho? Prchlivost jeho vylévá se jako oheň, a skály vyvracejí se před ním. **7** Dobrý jest Hspodin, silou jest v den ssouzení, a zná ty, kdož v něho doufají. **8** Protož povodní prudkou konec učiní místu jeho, a nepráty Boží stihati budou temnosti. **9** Co myslíte proti Hspodinu? Onť konec učiní, nezdvihne druhé rány. **10** Nebo rovně jako trní spletení jsouce, a jako vínum opojeni, jako strniště suché docela sehlceni budou. **11** Z tebet' vyšel ten, kteříž myslí proti Hspodinu zlé, rádce nešlechetný. **12** Taktodí Hspodin: Byť se byli pokojně měli, bylit' by tak v rozšíření zůstali aneb by toliko přemrštěni byli; i bylo by to pominulo, a netrápil bych jich více, tak jako jsem trápil. **13** Nyní pak polámí jho jeho, aby neleželo na tobě, a to, címž jsi svázán, roztrhám. **14** Nebo příkazání vydal proti tobě Hspodin, nebudet' rozsíváno ze jména tvého více; z domu Boha tvého vyhladím rytinu i slitinu, a když zlehčen budeš, způsobím' hrob. **15** Aj hle na horách těchto nohy potěšené věci zvěstujícího, ohlašujícího pokoj. Slaviž, o Judo, slavnosti své, plň sliby své. Nebot' nepokusí se více ani mimo tebe choditi nešlechetný, docelat' jest vyhlazen.

2 Táhnet' zhoubce na tebe, ostříhejž pevnosti, vyhlídej na cestu, posíl' bedr, dobře se silou opatř. **3** Nebot' jest odjal Hspodin pýchu Jákobovu jako pýchu Izraelovu, protože vyprázdnil je zhoubcové, a réví jejich pokazili. **3** Pavéza udatných jeho červená, bojovníci červcem odění, vozové jako pochodně hořící jiskřiti budou v den mustruňku jeho, a jedle hrozně trásti se budou. **4** Po ulicích jezditi budou vozové, a hráči po ryncích; na pohledení budou jako pochodně, a jako blesk pronikati budou. **5** Sšikuje nejznamenitější své, klesnou v šíku svém, pospíší ke zdem jeho, a skyře připravována bude. **6** Brány při řekách se otevrou, chrám se rozplyne. **7** A Hutsab zajata jsc, zavedena bude, a děvečky její pobereu se, lkajice jako holubice, a tepouce prsy své. **8** A ačkoli jako rybník vod bylo Ninive od začátku svého, však již sami utíkají. Stůjte, stůjte a však žádný se neohlédne. **9** Rozchvátejež stříbro, rozchvácejte zlato a nesčísnlá zboží, a cožkoli nejvzácnějšího na všelikých klénotích drahých. **10** Prázdné a vyprázdněné, nýbrž docela zpuštěné bude, a srdce se rozplyne, a tlučení kolen vespolek i bolest na všech bedrách bude, a tváře všech zčernají jako hrnec. **11** Kdež jest peleš lvů a to pastviště lvičat, kamž chodíval lev, lev i lvíče, a nebylo žádného, kdo by přestrašil. **12** Lev, kteříž hojně lovíval mladým svým, a dávival lvcím svým, kteříž naplňoval loupeží jeskyně své, a peleše své tím, což

nahonil? **13** Aj, já proti tobě, praví Hspodin zástupů, a popálím na prach vozy tvé, a lvíčata tvá sžíre meč; i vypléním z země loupež tvou, a nebude slyšán více hlas poslů tvých.

3 Běda městu vražednému, kteréž všecko lži a ukrutensví plné jest, neodchází z něho loupež. **2** Praskání bičů a hřmot kol, a dusání koní, a vozů skákaní bude. **3** Jezdec vyzdvihne třptytí se meč, a blýskající se kopí, i bude množství zbitých, a veliké hromady těl mrtvých, tak že nebude žádného počtu těl mrtvých, až i padati budou přes těla jejich, **4** Pro množství smilství smilnice, velmi milé, mistryně kouzlů, kteréž prodávála národy smilstvými svými, a lidí kouzly svými. **5** Aj, já proti tobě, dí Hspodin zástupů, a odkryji podolek tvůj nad hlavu tvou, a ukáži národům nahotu tvou, a království hanbu tvou. **6** A ukydaje té ohavnými věcmi, uvedu té v lehkost, a vystavím té za divadlo. **7** I stane se, že kdožkoli uzří té, vzdálí se od tebe, a dí: Vyplundrováno jest Ninive. Kdož by ho litovati měl? Kdež bych shledal ty, kteříž by té těšiti měl? **8** Což by se tobě lépe dítí mělo, nežli No lidnému, kteréž sedělo mezi řekami, vodami byvši opuštěno, jehož val bylo moře, zed mělo od moře? **9** Mouřenínská země i Egypt silou jeho byla, a nesčísnlí, Putští a Lubimští, byli jemu na pomoc. **10** A však i to v přestěhování přisko a v zajetí, tak že i maličí jeho rozrážní byli na úhlech všech ulic, a o nejslavnější jeho metalu los, a všickni znamení jeho sevříni byli pouty. **11** Takž i ty opiješ se, a pokrývati se musíš, i ty hledati budeš pomocí proti nepříteli. **12** Všecky tvé pevnosti jsou jako fíkové s ovocem ranním, jinž jakž se zatíše, prší do úst toho, kdož by jedl. **13** Aj, lid tvůj jsou ženy u prostřed tebe, nepřátelům tvým dokořen otevříny budou brány země tvé, a oheň sžíre závory tvé. **14** Navaž sobě vody k oblézení, upevní ohradu své, vejdi do bláta a šlapej hlinu, oprav cihelu. **15** Tam té sžíre oheň, vytne té meč, sžíre té jako brouky, nechť jest vás veliký počet jako brouků, nechť jest vás veliký počet jako kobylek. **16** Rozmnzožilo jsi kupce své nad hvězdy nebeské, brouci připadnou i zaletují. **17** Znamení tvoji jako kobylinky, a hejtmané tvoji jako velcí chroustové, kteříž se kladou vojensky po plotích v čas studena. Slunce vzešlo, tož letí, aniž znáti místa jejich, kde byli. **18** Zdřímají pastýři tvoji, ó králi Assyrský, ležeti budou znamení tvoji, hojnost lidu tvého bude po horách, ale nebude žádného, kdo by shromáždil. **19** K potření tvému není žádného léku, bolest rány tvé rozmohla se. Kteřížkoli uslyší pověst o tobě, rukama plésati budou nad tebou. Nebo na koho ustavičně nedocházelo ukrutensví tvé?

Habakuk

1 Břímě, kteríž u vidění viděl Abakuk prorok. **2** Až dokud, ó Hospodine, křičeti budu, a nevyslyšíš? Volati budu k tobě pro nátlisk, a nespomůžeš? **3** Proč dopouštíš, abych hleděti musil na nepravost, a na bezpráví se dívali, též na zhoubu a na nátlisk proti mně? A vždy jest, kdož svář a různici vzbuzuje. **4** Odkudž se děje opuštění zákona, a nedochází nikdá soud. Nebo bezbožný obklíčuje spravedlivého, pročež vychází soud převrácený. **5** Pohledte na národy a popatříte, nýbrž s velikým podivením se užasnete, proto že dělám dílo ve dnech vašich, o němž když vypravováno bude, neuveríte. **6** Nebo aij, já vzbudím Kaldejské, národ litý a rychlý, kteríž zjezdí všecku širokost země, aby dědičně opanoval příbytky jiných, **7** Strašlivý a hrozný, od něhož soud jeho i vyvýšenost jeho vyjde. **8** Koní jeho rychlejší budou než rysové, a lítější nad vlky večerní; veliké množství bude jezdci jeho, kterížto jezdci jeho zdaleka přivedou, a přiletí jako orlice, kteríž chvátá na pastvu. **9** Každý z nich k utiskování přijde, obrátice tvář své k východu, když seberou jako písek zajaté. **10** Tentýž i králům se posmívati bude, a knížata smích jemu budou; tentýž každě pevnosti smáti se bude, a zděláje násypy, dobude jí. **11** Tehdy promění se duch jeho, a přestoupí i zaviní, myslé, že ta moc jeho boha jeho jest. **12** Hospodine Bože můj, Svatý můj, zdaliž ty nejsi od věčnosti? Myť nezemřeme. Hospodine, k soudu postavil jsi jej, ty, ó skálo, k trestání nastrojil jsi ho. **13** Čistět' jsou tvé oči, tak že na zlé věci hleděti, a na bezpráví se dívali nemůžeš. Pročež přehlídati máš nešlechetníkům a mlčetí, poněvadž bezbožník sehlíčuje spravedlivějšího, než sám jest. **14** A zanechávati lidí jako ryb mořských, jako zeměplazu, kteríž nemá pána? **15** Všecky napořád udící vytahuje, zatahuje je sítí svou, a zahrnuje je nevodem svým, protož veselí se a pléše. **16** Protož síti své obětuje, a kadí nevodou svému; nebo skrze ně ztucňel díl jeho, a strava jeho zlepšena. **17** S tím-liž se vším předce zatahovati má sít svou, a ustavičně národy mordovati bez lílosti?

2 Na stráži své státi budu, a postavím se na baště, vyhlédaje, abych viděti mohl, co mluvití bude ke mně Bůh, a co bych odpovídati měl po svém trestání. **2** I odpověděl mi Hospodin, a řekl: Napiš vidění, a to zřetelně na dskách, aby je přeběhl čtenář, **3** Proto že ještě do jistého času bude vidění, a smíle mluvití bude až do konce, a nesklamáť. Jestliže by pak poprodilo, posečej na ně; nebot' jistotně dojde, aniž bude meškatí. **4** Aj ten, kdož se zpírá, tohot' duše není upříma v něm, ale spravedlivý z víry své živ bude. **5** Ovšem pak více opilec, nešlechetnost a pýchu provodě, neostojí v příbytku; kteríž rozšíruje jako peklo duši svou, jest jako smrt, kteríž se nemůže nasytiti, byť pak shromáždíl k sobě všecky národy, a shrnul k sobě všecky lidí. (*Sheol h7585*) **6** Zdaliž všickni ti proti němu přísloví nevynesou, a světlých slov i pohádek o něm? A neřeknou-liž: Běda tomu, kteríž rozmnožuje věci ne své, (až dokud pak?) a obtěžuje se hustým blátem? **7** Zdaliž nepovstanou rychle, kteříž by té hryzli, a neprocítí, kteříž by tebou smýkali? A budeš u nich v ustavičném potlačení. **8** Proto že jsi ty zloupil národy mnohé, zloupí té všickni ostatkové národy, pro krev lidskou, a nátlisk

země a města, i všech, kteříž přebývají v něm. **9** Běda tomu, kdož lakomě hledá mrzkého zisku domu svému, aby postavil na místě vysokém hnázidlo své, a tak zník nebezpečenství. **10** Uradil se k hanbě domu svému, aby plénil národy mnohé, a zhřešil sobě samému. **11** Nebo kamení ze zdi křičeti bude, a suk z dřeva posvědčovati bude toho. **12** Běda tomu, kteríž staví město krví, a utvrzuje město nepravostí. **13** Aj, zdaliž to není od Hospodina zástupů, že, o čemž pracují lidé a národové až do ustání nadarmo, oheň zkazí. **14** Nebo naplněna bude země známostí slávy Hospodinovy, jako vody naplňují moře. **15** Běda tomu, kteríž napájí bližního svého, přičiněje nádoby své, tak aby jej opojil, a díval se na jeho nahotu. **16** Sytíš se potupou, proto že jsi slavný. Pítí budeš i ty, a obnažen budeš; obejet' k tobě kalich pravice Hospodinovy, a vývratek mrzutý na slávu tvou. **17** Nebo nátlisk Libánu a zhoubu zvěři, kteríž ji děsila, přikryje tě, pro krev lidskou, a nátlisk země a města, i všech, kteříž přebývají v něm. **18** Co prospívá rytina, že ji vyryl řemeslník její? Slitina i učitel lží, že doufá učinitel v úcinek svůj, děláje modly němě? **19** Běda tomu, kteríž říká dřevu: Procít', a kameni něměmu: Probud' se. On-liž by učiti mohl? Pohled' na něj. Obložent' jest zlatem a stříbrem, ale není v něm žádného ducha. **20** Hospodin pak v chrámě svatosti své jest, umlkniž před oblíčejem jeho všecka země.

3 Modlitba Abakuka proroka podlé Šigejonót: **2** Ó Hospodine, uslyšev pohrůžku tvou,ulekl jsem se. Hospodine, dílo své u prostřed let při životu zachovej, u prostřed let známé učiní, v hněvě na milosrdenství se rozpomeř. **3** Když se Bůh bral od poledne, a Svatý s hory Fáran, (Sélah) slávu jeho přikryla nebesa, a země byla plná chvály jeho. **4** Blesk byl jako světlo, rohy po bocích svých měl, a tu skryta byla síla jeho. **5** Před tváří jeho šlo morní nakažení, a uhlí řeřavé šlo před nohama jeho. **6** Zastavil se, a zmířil zemi; pohleděl, a rozptýlil národy. Zrozrážiny jsou hory věčné, sklonili se pahrbkové věční, cesty jeho jsou věčné. **7** Viděl jsem, že stanové Chusan jsou pouhá marnost, a tráslí se kobercové země Madianské. **8** Zdaliž se na řeky, ó Hospodine, zdaliž se na řeky rozpáli hněv tvůj? Zdaliž proti moři rozhněvání tvé, když jsi jel na koních svých a na vozích svých spasitelých? **9** Patrně jest zjeveno lučiště tvé pro přisahy pokolení lidu tvého stalé, (Sélah) Řeky země jsi rozdělil, **10** Viděly tě hory, tráslý se, povodeň vod ustoupila; vydala propast hlas svůj, hlubina rukou svých pozdvihla. **11** Slunce a měsíc v obydí svém zastavil se, při světle střely tvé léty, při blesku stkvoucí kopí tvé. **12** V hněvě šlapal jsi zemi, v prchlivosti mlátil jsi pohany. **13** Vyšel jsi k vysvobození lidu svého, k vysvobození s pomazaným svým; srazil jsi hlavu s domu bezbožníka až do hrdla, obnáživ základ. (Sélah) **14** Holemi jeho probodl jsi hlavu vsí jeho, když se bouřili jako vichřice k rozptýlení mému, plésali, jako by sežratí měli chudého v skrytě. **15** Bral jsi se po moři na koních svých, skrze hromadu vod mnohých. **16** Slyšel jsem, a zatrásló se břicho mé, k hlasu tomu drkotali rtové moji, kosti mé práchnivély, a všecken jsem se trásl, že se mám upokojiti v den ssoužení, když přítáhne na lid, aby jej válečně hubil. **17** Byť pak fík nekvetl, a nebylo úrody na vinicích; byť i ovoce olivy pochybilo, a rolí nepřinesla užitky;

a od ovčince odrezován byl brav, a nebylo žádného skotu v chlévích: **18** Já však v Hospodinu veseliti se budu, plésati budu v Bohu spasení svého. **19** Hospodin Panovník jest síla má, kterýž činí nohy mé jako laní, a na vysokých místech mých cestu mi způsobuje. Přednímu zpěváku na můj neginot.

Sofoniáš

1 Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Sofoniášovi synu Chusi, syna Godoliášova, syna Amariášova, syna Ezechiášova, za dnú Joziáše syna Amonova, krále Judského. **2** Zajisté že sklidím všecko se svrchku té země, praví Hospodin. **3** Sklidím lidi i hovada, sklidím ptactvo nebeské i ryby mořské, i pohoršení s bezbožnými; vypléním, pravím, lidi se svrchku této země, praví Hospodin. **4** Nebo vztáhna ruku svou na Judu a na všecky obyvatele Jeruzalémské, zahladím z místa tohoto ostatek Bále, i kněží jeho s jich pomocníky. **5** I ty, kteríž se klanějí na střechách vojsku nebeskému, i ty, kteríž klanějíce se, přisahají skrže Hospodina, i ty, kteríž přisahají skrze Melecha svého. **6** I ty, kteríž zpět odcházejí, aby nenásledovali Hospodinu, a kteríž nehledají Hospodina, aniž se ho dotazují. **7** Umlkní před oblíčejem Panovníka Hospodina, nebo blízký jest den Hospodinův; přistrojil zajisté Hospodin oběť, povolal pozvaných svých. **8** I stane se v den oběti Hospodinovy, že navštívím knížata a syny králov i všecky, kteríž se oblácejí v roucho cizozemců. **9** Navštívím v ten den i každého, kteríž vskakuje na prah, kteríž napříjí dům pánu svých nátiskem a Istí. **10** I stane se v ten den, praví Hospodin, hlas křiku od brány rybné, a kvílení od druhé strany a třeskot veliký od pahrbků. **11** Kvělte vy, kteríž bydlíte uvnitřku; nebo vyhlazen bude všecken obor kupců, vypléněni budou všickni snášející stříbro. **12** I stane se v ten čas, že přehledávati budu Jeruzálém s lucernami, a navštívím muže, kteríž ulnuli v kvasnicích svých, kteríž říkají v srdci svém: Nečinit dobré Hospodin, aniž zle činí. **13** Nebo přijde statek jejich na rozchvatání, a domové jejich na zpuštění. Stavěj zajisté domy, ale nebudou v nich bydliť; a štěpují vinice, ale nebudou pít vína z nich. **14** Blízký jest den Hospodinův veliký, blízký jest a rychlý velmi zvuk dne Hospodinova, tut' hořce křičeti bude udatný. **15** Den rozhněvání bude ten den, den úzkosti a trápení, den zpuštění a to hrozného, den temnosti a mračna, den oblaku a mrákoty, **16** Den trouby a troubení proti městům hrazeným, a proti úhlíkum vysokým, **17** V němž úzkostmi sevru lidi, aby chodili jako slepí, nebo proti Hospodinu zhřesili. I vylita bude krev jejich jako prach, a těla jejich jako lejna. **18** Ani stříbro jejich, ani zlato jejich nebude jich moci vytřhnouti v den rozhněvání Hospodinova; nebo ohněm horlivosti jeho sehl cena bude tato všecka země, proto že konec jistě rychlý učiní všechněm obyvatelům země.

2 Ohledejte sebe, ohledejte, pravím, ó národe nemilý, **2** Prvě než uložení přijde, a den jako plevy pomine, prvé než přijde na vás prchlivost hněvu Hospodinova, prvé než přijde na vás den hněvu Hospodinova. **3** Hledejte Hospodina všickni tiší země, kteríž soud jeho činíte; hledejte spravedlnosti, hledejte tichosti. Snad se ukryjete v den hněvu Hospodinova. **4** Nebo Gáza bude opuštěno, a Aškalon zpustne; Azot o polednách zaženou, a Akaron vykořeněn bude. **5** Běda tém, kteríž bydlí v krajině pomořské, národu Ceretejských. Slovo Hospodinovo proti vám jest, ó země Kananejská Filistinských, že tě tak zahladím, aby nebylo žádného obyvatele. **6** I bude krajina pomořská místo ovčinců, jam pastýřských a stájí dobytka. **7** Bude také i ostatku

domu Judského krajinou, kdež by pásl. V domích Aškalonu u večer léhati budou, když je navštíví Hospodin Bůh jejich, a přivede zase zajaté jejich. **8** Slyšel' jsem hanění Moábských a utrhlí synů Ammonitských, kterýmiž haněli můj lid, a honosili se na pomezí jejich. **9** Protož živ jsem já, praví Hospodin zástupů, Bůh Izraelský, že Moáb jako Sodoma bude, a synové Ammoniti jako Gomora, místem kopřiv a domem solným a pustinou až na věky. Ostatkové lidu mého rozchvatájí je, a pozůstalí z lidu mého dědičně je obdrží. **10** To jim pro pýchu jejich, že zhaněli a zpínali se nad lid Hospodina zástupů. **11** Hrozný jim bude Hospodin; nebo způsobí, aby zhubeněli všickni bohové země. I bude se jemu klaněti každý z místa svého, všickni ostrovové národu. **12** Také i vy, Mouřeninové, mečem mým zbiti budete. **13** Nebo vztáhne ruku svou na půlnoci, a zhubí Assyrii, a obrátí Ninive v pustinu, a v suchost jako poušť. **14** I budou u prostřed něho léhati stáda, všecky šelmy národu, pelikán i výr na makovicích jeho nocovati budou; hlas zníti bude na okně, pustina na veřejí, když cedroví jeho obnáží. **15** Takové bude to město plésající, kteréž sedí bezpečně, říkaje v srdci svém: Já jsem, a kromě mne není žádného více. Jakt' jest učiněno pusté, peleši šelmám! Kdožkoli půjde skrze ně, ckáti bude a zmítati rukou svou.

3 Běda městu tomuto hltavému a poškvrněnému a utiskujícímu.

2 Neposlouchá hlasu, aniž přijímá kázně; v Hospodina nedoufá, k Bohu svému nepřibližuje se. **3** Knížata jeho jsou u prostřed něho lvové řvoucí, soudcové jeho vlcí večerní, nehryzou kostí až do rána. **4** Proroci jeho kvapní, muži velmi nešlechetní; kněží jeho poškvírují věci svaté, natahují zákona. **5** Hospodin spravedlivý u prostřed něho jest, nelibuje nepravosti, každého dne soud svůj vynáší na světlo bez přestání, a však nešlechetník neumí se styděti. **6** Vyplénil jsem národy, zpustli zámkové jejich, v pustinu obrátil jsem ulice jejich, tak že žádný přes ně nechodí; zpustla města jejich, tak že není člověka, není žádného obyvatele. **7** Řekl jsem: Jistotně báti se mne budeš, přijměs kázeň, aby nebyl vypléněn příbytek tvůj tím, čím jsem te navštíviti chtíl. Ale ráno vstanouce, porušují všecky snažnosti své. **8** Protož očekávejte na mne, praví Hospodin, do dne toho, v kterémž povstanu k loupeži. Nebo soud můj jest, abych sebral národy, shromáždil království, abych vylil na ně rozhněvání své a všecku prchlivost hněvu svého; ohněm zajisté horlivosti mé sehl cena bude všecka tato země. **9** Tehdáž zajisté způsobím národnům rty čisté, jimiž by vzývali všickni jméno Hospodinovo, a sloužili jemu jedním ramenem. **10** Ti, kteríž jsou za řekami Mouřeninské země, koříce se mi, se dcerou rozptýlených mých dary mi přinesou. **11** V ten den nebudeš se hanbiti za žádné skutky své, jichž jsi se dopustil proti mně; nebo tehdáž odejmu z prostředku tvého ty, kteríž pléší v důstojnosti tvé, a nebudeš se více vyvyšovati na hoře svatosti mé. **12** A pozůstavím u prostřed tebe lid chudý a nuzný, i budou doufatí ve jménu Hospodinovu. **13** Ostatkové Izraele neučiní nepravosti, aniž mluvit budou lži, aniž se nalezne v ústech jejich jazyk Istív, ale pásti se budou a odpočívati, a nebude žádného, kdo by je přešrašil. **14** Prozpěvuj, dcero Sionská, prokřikuje, Izraelští, vesel se a plésej vším srdcem, dcero Jeruzalémská, **15** že odjal Hospodin

soudy tvé, odklidil nepřítele tvého. Král Izraelský Hospodin jest u prostřed tebe, nebuděš se báti více zlého. **16** V ten den bude řečeno Jeruzalému: Neboj se, a Sionu: Necht' nemdlejí ruce tvé. **17** Hospodin Bůh tvůj u prostřed tebe mocný zachová tě, radovatí se bude z tebe velice, přestane na milování svém tebe, plésatí bude nad tebou s prozpěváním, řka: **18** Toužící po Jeruzalému zase sberu, z tebet' jsou, bolestící pro břímě pohanění vzložené na tebe. **19** Aj, já konec učiním všechném, kteříž tě trápití budou v ten čas, a zachovám kulhavou, a zahnanou shromáždím; nýbrž způsobím jim chválu a jméno po vší zemi, v níž pohanění nesli. **20** V ten čas přivedu vás, v ten čas, pravím, shromáždím vás; nebo dám vám jméno a chválu mezi všemi národy země, když zase přivedu zajaté vaše před očima vašima, dí Hospodin.

Haggeus

1 Léta druhého Daria krále, měsíce šestého, prvního dne téhož měsíce, stalo se slovo Hospodinovo skrze Aggea proroka k Zorobábelovi synu Salatielovu, knížeti Judskému, a k Jozue synu Jozadakovu, knězi nejvyššímu, řkoucí: **2** Takto dí Hospodin zástupů, řka: Lid tento praví, že nepřišel čas, čas, v němž by dům Hospodinův staven byl. **3** Pročež stalo se slovo Hospodinovo skrze Aggea proroka, řkoucí: **4** Jest-liž vám čas, abyste vy seděli v domích svých taflavoných, a dům tento pustý stál? **5** Protož nyní takto praví Hospodin zástupů: Přiložte srdce své k cestám svým. **6** Sejte mnoho, a shromažďujete málo; jíte, ale nebýváte nasyceni; pijete, ale neuhašujete žízně; obláčíte se, ale žádný nemůže se zahřít; a ten, kdož sobě mzdu shromažďuje, shromažďuje ji do pytlíka děravého. **7** Takto praví Hospodin zástupů: Přiložte srdce své k cestám svým. **8** Vstupte na tuto horu, a svezouce dříví, stavějte dům tento, i oblíbím sobě to, a budu oslaněn, praví Hospodin. **9** Patříte na mnoho, a aj, maličko jest, a což vnášíte do domu, já to rozdmýchuj. Proč se to děje? dí Hospodin zástupů. I pro dům můj, že pustý jest, ještě vy jeden každý pečlivě jste o dům svůj. **10** Protož zavřelo se nebe nad vámi, aby nedávalo rosy, země také zavřela se, aby nevydávala úrody své. **11** A tak zavolal jsem sucha na zemi tuto, a na tyto hory, i na obilé, i na víno, a na olej, i na to, což by měla vydávat země, i na lidi, i na dobytek, i na všecku práci rukou. **12** I uposlechl Zorobábel syn Salatielův, a Jozue syn Jozadakovův, kněz nejvyšší, i všickni ostatkové lidu hlasu Hospodina Boha svého, a slov Aggea proroka, poněvadž jej poslal Hospodin Bůh jejich; nebo se bál lid tváři Hospodinovy. **13** Tedy Aggeus posel Hospodinův mluvil lidu v poselství Hospodinovu, řka: Já s vámi jsem, praví Hospodin. **14** V tom vzbudil Hospodin ducha Zorobábele syna Salatielova, knížete Judského, a ducha Jozue syna Jozadakova, kněze nejvyššího, a ducha ostatků všeho lidu, a příšedše, dělali dílo v domě Hospodina zástupů, Boha svého. **15** Dne dvadcétního čtvrtého, měsíce šestého, léta druhého Daria krále.

2 Měsíce sedmého, dvadcétního prvního dne téhož měsíce, stalo se slovo Hospodinovo skrze Aggea proroka, řkoucí: **2** Mluv nyní k Zorobábelovi synu Salatielovu, knížeti Judskému, a Jozue synu Jozadakovu, knězi nejvyššímu, i k ostatkům lidu, řka: **3** Kdo jest mezi vámi pozůstalý, ještě viděl dům ten v slávě jeho první? A jaký vy jej nyní vidíte? Zdalíž není proti onomu jako nic před očima vašima? **4** A však nyní posílř se Zorobábeli, praví Hospodin, posílř se i Jozue synu Jozadakovu, kněže nejvyšší, a posílř se všecken lide země této, praví Hospodin, a dodělejte; nebo já s vámi jsem, praví Hospodin zástupů. **5** Podlé slova, jímž jsem smlouvou učinil s vámi, když jste vycházeli z Egypta. Důch také můj stane u prostřed vás, neboť se. **6** Nebo takto praví Hospodin zástupů: Po malém času, aj, já ještě jednou pohnu nebem i zemí, a mořem i suchostí. **7** Pohnu, pravím, všemi národy, a přjdou k Žádoucímu všechném národům, i naplním dům tento slávou, praví Hospodin zástupů. **8** Měť jest stříbro a mé jest zlato, praví Hospodin zástupů. **9** Větší bude sláva domu tohoto posledního, než onoho prvního, praví Hospodin zástupů;

nebo na tomto místě způsobím pokoj, praví Hospodin zástupů. **10** Dvadcétního čtvrtého dne, devátého měsíce, léta druhého Daria, stalo se slovo Hospodinovo skrze Aggea proroka, řkoucí: **11** Tako praví Hospodin zástupů: Vzeptej se nyní kněží na zákon, řka: **12** Ej, kdyby někdo nesl maso svaté v křídle sukně své, aneb dotkl by se křídlem svým chleba, neb vaření, neb vína, neb oleje, neb jakéžkoli krmě, zdali bude posvěcen? I odpověděli kněží a řekli: Nikoli. **13** Tedy řekl Aggeus: Jestliže někdo jsa nečistý od těla mrtvého, dotkl by se něčeho z těch věcí, bude-li nečisté? I odpověděli kněží a řekli: Nečisté bude. **14** Tedy odpovídaje Aggeus, řekl: Tak lid tento a tak národ tento před tváří mou, praví Hospodin, a tak všecko dílo rukou jejich, i cožkoli obětovali tam, nečisté bylo. **15** Nyní tedy přiložte medle srdce své od tohoto dne až do onoho, jakž přestal kladen být kámen na kameni v domě Hospodinově, **16** Od toho času, když přišel někdo k hromadě dvadci, bylo jen deset; když přišel k kádi, aby nabral paděsáte z presu, bylo jen dvacet. **17** Bil jsem vás suchem a rzí, i krupobitím všecko dílo rukou vašich, však žádný z vás neobrátil se ke mně, praví Hospodin. **18** Přiložte již srdce své od tohoto dne až do onoho, odkud dne dvadcétního čtvrtého, měsíce devátého, až do dne, v kterém založen byl chrám Hospodinův, (přiložte srdce své). **19** Zdali již jest semeno v obilnici? Anoří ani vinný kmen, ani fík, ani strom jablko zrnatých, ani strom olivový nevydal ovoce. Od tohoto dne požehnám. **20** Potom stalo se slovo Hospodinovo po druhé k Aggeovi, dvadcétního čtvrtého dne téhož měsíce, řkoucí: **21** Mluv k Zorobábelovi knížeti Judskému, řka: Já pohnu nebem i zemí, **22** A podvrátím stolci království, a zkazím sílu království pohanských; podvrátím, pravím, vůz i ty, kteříž na něm jezdí, a sejdu koni i jezdci jejich jeden každý od meče bratra svého. **23** V ten den, praví Hospodin zástupů, vezmu tebe, Zorobábeli synu Salatielův, služebníče můj, praví Hospodin, a učiním tě jako pečetní prsten; nebo jsem tě vyvolil, praví Hospodin zástupů.

Zachariáš

1 Měsíce osmého, léta druhého Dariova, stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi synu Barachiáše, syna Iddova, proroku, řkoucí: **2** Rozhněval se Hospodin na otce vaše velice. **3** Protož rci těmto: Takto praví Hospodin zástupů: Navratte se ke mně, praví Hospodin zástupů, a navrátím se k vám, praví Hospodin zástupů. **4** Nebudte jako otcové vaši, na něž volávali proroci onino předešlí, řkajíce: Takto praví Hospodin zástupů: Navratte se nyní od cest svých zlých, i od skutků vašich zlých, ale neuposlechli, ani pozorovali mne, praví Hospodin. **5** Otcové vaši kde jsou? A proroci ti zdali na věky živí jsou? **6** Ale však slova má a soudové moji, kteréž jsem přikázal služebníkům svým prorokům, zdali nepostihli otců vašich? tak že obrátiše se, řekli: Jakž uložil Hospodin zástupů učiniti nám podlé cest našich, a podlé skutků našich, tak učinil nám. **7** Dne čtyřmecítmého, jedenáctého měsíce, kterýž jest měsíc Šebat, léta druhého Dariova, stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi synu Barachiáše, syna Iddova, proroku, řkoucí: **8** Viděl jsem v noci, a aj, muž sedí na koni ryzím, kterýž stál mezi myrtovím, kteréž bylo v dolině, za ním pak koně ryzí, strakaté a bílé. **9** I řekl jsem: Kdo jsou tito, Pane můj? Řekl mi anděl ten, kteréž mluvil se mnou: Já ukáži tobě, kdo jsou tito. **10** Tedy odpovídá muž ten, kteréž stál mezi myrtovím, řekl: Tito jsou, kteréž posal Hospodin, aby zchodili zemí. **11** I odpověděl andělu Hospodinovu tomu, kteréž stál mezi myrtovím, a řekli: Zchodili jsme zemi, a aj, všecka země bezpečně bydlí, a pokoje užívá. **12** Tedy odpověděl anděl Hospodinův a řekl: Ó Hospodine zástupů, až dokudž ty se nesmiluješ nad Jeruzalémem a nad městy Judskými, na kteréž jsi hněval se již sedmdesáte let? **13** I odpověděl Hospodin andělu tomu, kteréž mluvil se mnou, slovy dobrými, slovy potěšitelnými. **14** Tedy řekl mi anděl, kteréž mluvil ke mně: Volej a rci: Takto praví Hospodin zástupů: Horlím pro Jeruzalém a Sion horlením velikým. **15** A hněvám se náramně na ty národy, kteréž mají pokoj; nebo když jsem já se málo rozhněval, oni pomáhali k zlému. **16** Protož takto praví Hospodin: Navrátil jsem se k Jeruzalému milosrdenstvím, dům můj staven bude v něm, praví Hospodin zástupů, a pravidlo vztaženo bude na Jeruzalém. **17** Ještě volej a rci: Takto praví Hospodin zástupů: Ještět' se rozsadí města má pro hojnost dobrého; neboť utěší ještě Hospodin Sion, a vyvolí ještě Jeruzalém. **18** Tedy pozdvíhl jsem oči svých, a uzrel jsem, a aj, čtyři rohové. **19** I řekl jsem andělu, kteréž mluvil se mnou: Co jest toto? I řekl mi: To jsou ti rohové, kteréž zmítlí Judou, Izraelem a Jeruzalémem. **20** Ukázal mi také Hospodin čtyři kováře. **21** I řekl jsem: Co jdou dělati tito? I mluvil, řka: Tito jsou rohové, kteréž zmítlí Judou, tak že žádný nemohl pozdvihnouti hlavy své. Protož přišli tito, aby je přestrašili, a srazili rohy těch národů, kteréž pozdvíhli rohu proti zemi Judské, aby ni zmítili.

2 Opět pozdvíhl jsem oči svých, a uzrel jsem, a aj muž, v jehož ruce byla šnůra míry. **2** I řekl jsem: Kam jdeš? I řekl mi: Měřiti Jeruzaléma, abych viděl, jak veliká širokost jeho, a jak veliká dlouhost jeho. **3** A aj, když anděl ten, kteréž mluvil se mnou, vycházel, jiný anděl vycházel jemu vstříc. **4** A řekl

jemu: Běž, mluv k mládenci tomu, řka: Po vsech bydliti budou Jeruzalémští, pro množství lidu a dobytka u prostřed něho. **5** A já budu, praví Hospodin, jeho zdí ohnivou vůkol, a slávou budu u prostřed něho. **6** Nuže, nuže, utecť již z země půlnocní, praví Hospodin, poněvadž se čtyř stran světa volný průchod učinil jsem vám, praví Hospodin. **7** Nuže, Sione, kterýž přebýváš u dcery Babylonské, vylobud' se. **8** Nebo takto praví Hospodin zástupů: Po slávě poslal mne proti národům těm, kteříž zloupili vás; nebo kdož se dotýká vás, dotýká se zřítelnice oka mého. **9** Nebo aj, já zdvihu ruku svou proti nim, a budou loupež služebníkům svým, i zvíte, že Hospodin zástupů poslal mne. **10** Prozpěvuj a vesel se, dcero Sionská; nebo aj, já přijdu a budu bydliti u prostřed tebe, praví Hospodin. **11** I připoji se národové mnozí k Hospodinu v ten den, a budou mým lidem, a budu bydliti u prostřed tebe, i zvíš, že Hospodin zástupů poslal mne k tobě. **12** Tehdy dědičně ujmě Hospodin Judu, díl svůj, v zemi svaté, a vyvolí zase Jeruzalém. **13** Umlkně všeliké tělo před obličejem Hospodinovým, neboť procítí z přibytku svatosti své.

3 Potom mi ukázal Jozue kněze nejvyššího, stojícího před andělem Hospodinovým, a satana stojícího po pravici jeho, aby se mu protivil. **2** Ale Hospodin řekl satanu: Potresciž té Hospodin, satane, potresciž tě, pravím, Hospodin, kteréž vyvoluje Jeruzalém. Zdaří tento není jako hlavně vychvácená z ohně? **3** Jozue pak oblečen byl v roucha zmazaná, a stál před andělem. **4** I odpověděl a řekl těm, kteříž stáli před ním, řka: Vezměte roucho to zmazané s něho. A řekl jemu: Pohled', přenesl jsem s tebe nepravost tvou, a oblékl jsem tě v roucha proměnná. **5** Opět řekl: Necht' vstaví čepici pěknou na hlavu jeho. I vstavili čepici pěknou na hlavu jeho, a oblékl ho v roucha. Anděl pak Hospodinův tu stál. **6** A osvědčil anděl Hospodinův Jozue, řka: **7** Takto praví Hospodin zástupů: Jestliže po cestách mých choditi budeš, a jestliže stráž mou držeti budeš, budeš-li také souditi dům můj, a budeš-li ostříhati síní mých: dámit' zajisté to, abys chodil mezi těmito přistojícími. **8** Slyš nyní, Jozue, kněze nejvyšší, ty i tovaryši tvoji, kteříž sedí před tebou: Ačkoli muži ti jsou za zázrak, aj, já však přivedu služebníka svého, Výstřelek. **9** Nebo aj, totoť jest ten kámen, kteréž kladu před Jozue, na kámen jeden sedm očí; aj, já vyřeži na něm řezbu, praví Hospodin zástupů, a odejmu nepravost té země jednoho dne. **10** V ten den, praví Hospodin zástupů, povoláte jeden každý bližního svého pod vinný kmen a pod fík.

4 Potom navrátil se anděl, kteréž mluvil se mnou, a zbudil mne jako muže, kteréž zбуzen bývá ze sna svého. **2** I řekl mi: Co vidíš? Jemuž jsem řekl: Vidím, že aj, svícen zlatý všecken, a olejný dčbán na vrchu jeho, a sedm lamp jeho na něm, a sedm nálevek k těm sedmi lampám, kteréž jsou na vrchu jeho. **3** A dvě olivy při něm, jedna po pravé straně dčbánu olejněho, a druhá po levé straně jeho. **4** Tehdy odpověděl jsem a řekl jsem andělu tomu, kteréž mluvil ke mně, řka: Co ty věci jsou, pane můj? **5** A odpovídaje anděl, kteréž mluvil se mnou, řekl mi: Což nevíš, co ty věci jsou? I řekl jsem: Nevím, pane můj. **6** Tedy odpovídaje, mluvil ke mně, řka: Toto jest slovo Hospodinovo k Zorobábelovi, řkoucí: Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů. **7** Co jsi ty, ó horo

veliká, před Zorobábelem? Rovina. Nebo doloží nejvyšší kámen s hlučným prokřikováním: Milost, milost jemu. 8 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: 9 Ruce Zorobábelovy založily dům tento, a ruce jeho dokonají. I zvíše, že Hospodin zástupů poslal mne k vám. 10 Nebo kdož by pohrdal dnem malých začátků, poněvadž se veselí, hledíce na ten kámen, totiž na závaží v ruce Zorobábelové, těch sedm očí Hospodinových, procházejících všecku zemi? 11 Tedy odpovídaje jemu, řekl jsem? Co ty dvě olivy po pravé straně toho svícu, i po levé straně jeho? 12 Opět odpovídaje jemu, řekl jsem: Co ty dvě olivy, kteréž jsou mezi dvěma trubicemi zlatými, kteréž vylévají z sebe zlato? 13 I mluvil ke mně, řka: Víš-liž, co ty věci jsou? I řekl jsem: Nevím, pane můj. 14 Tedy řekl: To jsou ty dvě olivy, kteréž jsou u Panovníka vší země.

5 Potom opět pozdvihna očí svých, uzřel jsem, a aj, kniha letěla. 2 I řekl mi: Co vidíš? Jemuž jsem řekl: Vidím knihu letící, jejíž dlouhost byla dvacítí loktů a širokost desítí loktů. 3 Tedy řekl mi: Toto prokletí vyjde na širokost vší země. Nebo každý zloděj podlé něho jako i ona vyhlazen, a každý přisahající podlé něho jako i ona vyhlazen bude. 4 Vynesu je, praví Hospodin zástupů, aby došlo na dům zloděje, a na dům přisahajícího skrze jméno mé falešně; anobrž bude bydliti u prostřed domu jeho, a docela zkazí jej, i dříví jeho i kamení jeho. 5 Tedy vyšel anděl ten, kterýž mluvil se mnou, a řekl mi: Pozdvihni nyní očí svých a viz, co jest to, což pochází. 6 I řekl jsem: Co jest? Kterýž odpověděl: Toto jest efi pocházející. Řekl také: Toto jest oko její prohlédající všecku zemi. 7 A aj, plech tlustý olověný nesen byl, a přitom žena jedna, kteráž seděla u prostřed té efi. 8 I řekl: Toto jest ta bezbožnost. I uvrhl ji do prostřed té efi, uvrhl i ten plech olověný na vrch její. 9 A pozdvihna očí svých, uzřel jsem, a aj, dvě ženy vycházely, mající větr křídla podobná křídům čapím, a vyzdvihly tu efi mezi zemi a mezi nebe. 10 I řekl jsem andělu tomu, kterýž mluvil se mnou: Kam ony nesou tu efi? 11 Kterýž řekl mi: Aby sobě vystavěla dům v zemi Sinear, kdež by utvrzena byla a postavena na podstavku svém.

6 Potom opět pozdvihna očí svých, viděl jsem, a aj, čtyři vozové vycházeli z prostředku dvou hor, hory pak ty byly hory ocelivé. 2 V prvním voze byli koni ryzí, a v druhém voze byli koni vraní, 3 V voze pak třetím koni bílí, a v voze čtvrtém koni strakatí a hnědí. 4 Tedy odpovídaje, řekl jsem andělu, kterýž mluvil se mnou: Co tyto věci, pane můj? 5 I odpověděl anděl ten a řekl mi: To jsou čtyři větrové nebeští, vycházející odtud, kdež stáli před Panovníkem vší země. 6 Koně vraní zapřezení vycházejí do země půlnocní, a bílí vycházejí za nimi, strakatí pak vycházejí do země polední. 7 Hnědí také vyšedše, chtěli jít, aby schodili zemi. Protož řekl: Jděte, schodte zemi. I schodili zemi. 8 A povolav mne, mluvil ke mně, řka: Aj ti, kterýž vyšli do země půlnocní, spokojili ducha mého v zemi půlnocní. 9 I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: 10 Vezmi od zajatých, od Cheldaje a od Tobiáše a od Jedaiáše, (a přijdeš ty téhož dne, a vejdeš do domu Joziaše syna Sofoniášova), kterýž jdou z Babylonu, 11 Vezmi, pravím, stříbro a zlato, a udělej koruny, a vstav na hlavu Jozue syna Jozadakova, kněze nejvyššího. 12

A mluviti budeš k němu, řka: Takto praví Hospodin zástupů, řka: Aj muž, jehož jméno jest Výstřelek, kterýž z místa svého pučiti se bude, ten vystaví chrám Hospodinův. 13 Nebo ten má vystavěti chrám Hospodinův, a tentýž zase přinese slávu, a seděti a panovati bude na trůnu svém, a bude knězem na trůnu svém, a rada pokoji bude mezi nimi oběma. 14 Budou pak ty koruny Chelemovi, a Tobiášovi, a Jedaiášovi, a Chenovi synu Sofoniášovu na památku v chrámu Hospodinově. 15 Nebo dalec přijdou, a budou stavěti chrám Hospodinův, i zvíte, že Hospodin zástupů poslal mne k vám. A to se stane, jestliže skutečně poslouchati budete hlasu Hospodina Boha svého.

7 Potom stalo se léta čtvrtého Daria krále, stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi, čtvrtého dne měsíce devátého, kterýž jest Kislef, 2 Když poslal do domu Božího Sarezer a Regemmelech, i muži jeho, aby se kořili tváři Hospodinově, 3 A aby mluvili k knězím, kteříž byli v domě Hospodina zástupů, i k prorokům, řkouce: Budeme-li plakati měsíce páteho, oddělujíce se, jako jsme činili již po mnoho let? 4 I stalo se slovo Hospodina zástupů ke mně, řkoucí: 5 Rci všemu lidu této země i knězím takto: Když jste se postívali a kvílili, páteho a sedmého měsíce, a to po sedmdesáte let, zdaliž jste se opravdu mně, mně, pravím, postili? 6 A když jíte aneb pijete, zdaliž ne pro sebe jíte a ne pro sebe pijete? 7 Zdaliž tato nejsou slova, kteráž prohlásil Hospodin skrze proroky předešlé, když ještě Jeruzalém seděl bezpečně a užíval pokoj, i města jeho vůkol něho, a lid v straně polední i na rovinách bydlil? 8 I stalo se slovo Hospodinovo k Zachariášovi, řkoucí: 9 Takto mluvíval Hospodin zástupů, řka: Soud pravý vynásejte, a milosrdenství a lítosti dokazujte jeden každý k blíznímu svému. 10 A vdovy ani sirotka, příchozího ani chudého neutiskejte, a zlého žádný bližnímu svému neobmyšlejte v srdci svém. 11 Ale nechtěli pozorovati, a nastavili ramene urputného, a uši své obtížili, aby neslyšeli. 12 A srdce své učníli kámen přetvrdý, aby neslyšeli zákona toho a slov těch, kteráž posílal Hospodin zástupů Duchem svým skrze proroky předešlé. Pročež přišel hněv veliký od Hospodina zástupů. 13 Nebo stalo se, že jakož volajícího neslyšeli, tak když volali, neslyšel jsem, praví Hospodin zástupů. 14 A vichřicí rozptýlil jsem je mezi všecky ty národy, kterýchž neznali, a země také spustila po nich, tak že nebylo žádného, kdo by tudy chodil, a tak přivedli zemi žádoucí na spuštění.

8 Opět stalo se slovo Hospodina zástupů, řkoucí: 2 Takto praví Hospodin zástupů: Horlil jsem pro Sion horlením velikým, nýbrž rozhněváním velikým horlil jsem pro něj. 3 Takto praví Hospodin: Navrátil jsem se k Sionu, a bydlím u prostřed Jeruzaléma, aby sloul Jeruzalém městem věrným, a hora Hospodina zástupů horou svatosti. 4 Takto praví Hospodin zástupů: Ještě sedati budou starci i baby na ulicích Jeruzalémských, maje každý z nich hůl v ruce své pro sešlost věku. 5 Ulice také města plné budou pacholat a děvčat, hrajících na ulicích jeho. 6 Takto praví Hospodin zástupů: Zdaliž, že se to nepodobné zdá před očima ostatků lidu tohoto dnu této, také před očima mýma nepodobné bude? praví Hospodin zástupů. 7 Takto praví Hospodin zástupů: Aj, já vysvobozuji lid svůj z země východní, a z země na západ slunce, 8 A přivedu je zase.

I budou bydli u prostřed Jeruzaléma, a budou lidem mým, a já budu jejich Bohem v pravdě a v spravedlnosti. **9** Tako praví Hospodin zástupů: Posilňtež se ruce vaše, kterž jste slyšeli téhoto dnú slova tato z úst proroků, od toho dne, v némž založen jest dům Hospodina zástupů, že má chrám dostaven býti. **10** Nebo před těmito dny práce lidská, ani práce hovádek se nenahražovala, nýbrž ani vycházejícímu ani vcházejícímu nebylo pokoje pro nepřitele, nebo já spustil jsem všecky lidi jedny s druhými. **11** Nyní pak, ne jako ve dnech těch předešlých, činím ostatkům lidu tohoto, praví Hospodin zástupů. **12** Ale rozsívání máte pokojné, vinný kmen vydává ovoce své, a země vydává úrodu svou, nebesa také dávají rosu svou, a to všecko dávám v dědictví ostatkům lidu tohoto. **13** A tak stane se, že jakož jste byli zlořečením mezi pohany, ó dome Judský a dome Izraelský, tak zase vás chrániti budu, a budete požehnáním. Nebojtež se, posilňte se ruce vaše. **14** Nebo takto praví Hospodin zástupů: Jakož jsem byl myslil zle učiniti vám, když mne hněvali otcové vaši, praví Hospodin zástupů, aniž jsem litoval: **15** Tak obrátě se, myslím v těchto dnech dobře činiti Jeruzalému a domu Judskému. Nebojtež se. **16** Tyto pak věci jsou, kteréž ciniti budete: Mluvte pravdu každý s blížním svým, pravý a pokojný soud vynášejte v branách svých. **17** Aniž kdo bližnímu svému zlého obmýšlej v srdci svém, též přisahy falešné nemilujte; nebo všecko to jest, čehož nenavidím, praví Hospodin. **18** I stalo se slovo Hospodina zástupů ke mně, řkoucí: **19** Tako praví Hospodin zástupů: Půst čtvrtého měsíce, a půst pátého, a půst sedmého, a půst desátého obráť se domu Judskému v radost a veselí, i v slavnosti rozkošné, ale pravdu a pokoj milujte. **20** Tako praví Hospodin zástupů: Ještěť budou přicházeti národnové a obyvatelé měst mnohých, **21** Přicházetí budou, pravím, obyvatelé jednoho k druhému, řkouce: Podmež s ochotností kořtí se tváři Hospodinové, a hledati Hospodina zástupů. Půjdu i já. **22** A tak přijdou lidé mnozí a národnové nesčíslní, aby hledali Hospodina zástupů v Jeruzalémě, a kořtí se tváři Hospodinové. **23** Tako praví Hospodin zástupů: V těch dnech chopí se deset mužů ze všech jazyků těch národů, chopí se, pravím, podolka jednoho Žida, řkouce: Půjdeme s vámi; nebo slyšíme, že jest Bůh s vámi.

9 Brímě slova Hospodinova proti zemi, kteráž jest v vůkolí tvém, a Damašek bude odpočinutí jeho. Nebo k Hospodinu zřetel člověka i všech pokolení Izraelských. **2** Ano i do Emat dosáhne, do Týru i Sidonu, ačkoli jest moudrý velmi. **3** Vystavětě sobě Týrus pevnost, a nashromáždil stříbra jako prachu, a ryzího zlata jako bláta na ulicích. **4** Aj, Pán vyžene jej, a vrazí do moře sílu jeho, i on od ohně sežrán bude. **5** Vida to Aškalon, báti se bude, i Gáza velikou bolest míti bude, též i Akaron, protože jej zahanbilo očekávání jeho. I zahyne král z Gázy, a Aškalon neosedí. **6** A bude bydli pankhart v Azotu, a tak vypléním pýchu Filistinských. **7** Když pak odejmu vraždu jednoho každého od úst jeho, a ohavnosti jeho od zubů jeho, připojen bude také i on Bohu našemu, aby byl jako vývoda v Judstu, a Akaron jako Jebuzejský. **8** A položím se vojensky u domu svého pro vojsko a pro ty, kterž tam i zase jdou; aniž půjde skrze ně více násilník, protože se tak nyní vidí očím mým. **9** Plésej velice, dcerko

Sionská, prokříkuj, dcerko Jeruzalémská. Aj, král tvůj přijde tobě spravedlivý a spasení plný, chudý a sedící na oslu, totíž na oslátku mladém. **10** Nebo vypléním vozy z Efraima a koně z Jeruzaléma, a vypléněna budou lučiště válečná; nadto rozhláší pokoj národům, a panování jeho od moře až k moři, a od řeky až do končin země. **11** Anobrž ty, pro krev smlouvy své vypustil jsem vězně tvé z jámy, v níž není žádné vody. **12** Navrátež se k ohradě, ó věžňové v naději postavení. A tak v ten den, jakž oznamuji, dvojnásobně nahradím tobě, **13** Když sobě napnu Judu a lučiště naplním Efraimem, a vzbudím syny tvé, ó Sione, proti synům tvým, ó Javane, a nastrojím tě jako meč udatného. **14** Nebo Hospodin proti nim se ukáže, a vynikne jako blesk střela jeho. Panovník, pravím, Hospodin trubou troubit bude, a poběre se s vichřicemi poledními. **15** Hospodin zástupů chrániti bude lidu svého, aby zmocnice se kamením z praku, jedli a pili, prokříkujíce jako od vína, a naplní jakož číši tak i rohy oltáře. **16** A tak je vysvobodí v ten den Hospodin Bůh jejich, jakožto stádce lid svůj, a vystaveno bude kamení pěkně tesané místo korouhví v zemi jeho. **17** Nebo aj, jaké blahoslavenství jeho, a jak veliká okrasa jeho! Obilí mládence a mest panny učiní mluvné.

10 Žádejte od Hospodina deště v čas příhodný, i způsobí Hospodin pršku, a dá vám děšť hojný, a každému bylinu na poli. **2** Nebo obrazové mluví marnost, a věšti prorokují faleš, a sny marné mluví, marností potěšují. Protož šli jako stádo, ztrestáni jsou, protože žádného nebylo pastýře. **3** Proti pastýřům takovým zaženěj jest hněv můj, a kozly ty trestati budu, ale stádo své, dům Judský, navštíví Hospodin zástupů, a učiní je jako koně ozdobného k boji. **4** Od něho úhel, od něho hřeb, od něho lučiště válečné, od něho též pojde všeliký úředník. **5** A budou podobní rekům, pošlapávajíce do bláta na ulicích v boji, když bojovati budou; nebo Hospodin s nimi, a zahanbí ty, kterž jedou na koních. **6** Posilním zajisté domu Judova, a dům Jozefův vysvobodím, a bezpečně je osadím. Nebo lítost mám nad nimi, i budou, jako bych jich nezahnal; nebo já jsem Hospodin Bůh jejich, a vyslyším je. **7** I budou Efraimští jako silný rek, a veseliti se bude srdce jejich jako od vína. I jejich synové vidouce to, rozveselí se, a zplíše srdce jejich v Hospodinu. **8** Šeptati jim budu, a tak je shromáždím; nebo je vykoupím, a rozmnoveni budou, jakož rozmnoveni byli. **9** Nadto rozsejji je mezi národy, aby na místech dalekých rozpomírali se na mne, a živi jsouce s syny svými, navrátili se. **10** A tak je zase přivedu z země Egyptské, i z Assyrské shromáždím je, a do země Galád a k Libánu přivedu je, ale nepostačí jím. **11** Protož pro těsnost přejde přes moře, a prorazí na moři vlnobití, i vyschnou všecky hlubiny řeky, budet snížena i pýcha Assyrie, a berla Egypta odjata bude. **12** A posilním jich v Hospodinu, aby ve jménu jeho ustavičně chodili, praví Hospodin.

11 Otevři, Libáne, vrata svá, at' zříře oheň cedry tvé. **2** Kvěl jedle, nebo padl cedr, nebo znamení vypléněni jsou; kvělte dubové Bázanští, nebo klesl les ohrazený. **3** Hlas kvílení pastýřů, protože popléne důstojenství jejich; hlas řvání lvů, protože popléne pýcha Jordánu. **4** Tako praví Hospodin Bůh můj: Pas ovce tyto k zbití oddané, **5** Kteříž držitelé jejich mordují, aniž bývají obviňováni, a kdož je prodávají, říkají:

Požehnaný Hospodin, že jsme zbohatli, a kteríž je pasou, nemají lítosti nad nimi. **6** Protož nebudu mít lítosti více nad obyvateli této země, praví Hospodin, ale aj, já uvedu ty lidi jednoho druhému v ruku, a v ruku krále jejich. **7** Nebo jsem pásl ovce k zbití oddané, totíž vás chudé toho stáda, a vzav sobě dvě hole, nazval jsem jednu utěšením, a druhou jsem nazval svazujících. A pásl jsem, pravím, ty ovce, **8** A zahladil jsem tři pastýře měsíce jednoho, ale duše má stýskala sobě s nimi, proto že duše jejich nenáviděla mne. **9** Pročež řekl jsem: Nebudu vás pásti. Kteráž umříti má, nechť umře, a kteráž má vyhlazena býti, nechť jest vyhlazena, a jiné nechažť jedí maso jedna druhé. **10** Protož vzav hůl svou utěšení, posekal jsem ji, zrušiv smlouvu svou, kterouž jsem učinil se vším tím lidem. **11** A v ten den, když zrušena byla, právě poznali chudí toho stáda, kteríž na mne pozor měli, že řec Hospodinova jest. **12** Nebo jsem řekl jim: Jestliže se vám vidí, dejte mzdu mou; pakli nic, nechte tak. I odvážili mzdu mou třídceti stříbrných. **13** I řekl mi Hospodin: Povrž je před hrnčíře. Znamenitá mzda, kterouž jsem tak draze šacován od nich. A tak vzav třídceti stříbrných, uvrhl jsem je v domě Hospodinově před hrnčíře. **14** Potom posekal jsem hůl svou druhou svazujících, zrušiv bratrství mezi Judou a mezi Izraelem. **15** I řekl mi Hospodin: Vezmi sobě ještě oruží pastýře blázivného. **16** Nebo aj, já vzbudím pastýře v této zemi. Pobloudilých nebude navštěvovati, ani jehňátká hledati, ani což polámaného jest, léčiti, ani toho, což se zastavuje, nositi, ale maso toho, což tučnějšího jest, jistí bude, a kopyta jejich poláme. **17** Běda pastýři tomu ničemnému, kteríž opouští stádo. Meč na rameno jeho a na oko pravé jeho, rámě jeho docela uschne, a oko pravé jeho naprosto zatmí se.

12 Brízmě slova Hospodinova přičinou Izraele. Praví Hospodin, kterýž roztáhl nebesa, a založil zemi, a sformoval ducha člověka, kterýž jest v něm: **2** Aj, já postavím Jeruzalém jako číši, kteráž ku potácení přivede všecky národy vůkol, kteríž budou proti Judovi v obležení, i proti Jeruzalému. **3** Nýbrž stane se v ten den, že položím Jeruzalém jako kámen přetěžký všechném národům, jež kdožkoli zdvihati budou, velmi se urazí, byť se pak shromáždili proti němu všickni národotvě země. **4** V ten den, praví Hospodin, raním všelikého koně strnutím, a jezdce jeho zblázněním, ale na dům Judský otevru oči své, a všecky koně národů raním slepotou. **5** I dějí vůdcové Judští v srdeci svém: Mámet' sílu, i obyvatelé Jeruzalémští, v Hospodinu zástupů, Bohu svém. **6** V ten den učiním vůdce Judské podobné ohni zanícenému mezi dřívím, a pochodni hořící mezi snopy, i zříje na pravo i na levo všecky národy vůkol, a ostojí Jeruzalém ještě na místě svém v Jeruzalémě. **7** Zachová Hospodin i stánky Judské prvé, aby se nevelebila ozdoba domu Davidova a ozdoba, přebývajících v Jeruzalémě nad Judu. **8** V ten den chrániti bude Hospodin obyvatelů Jeruzalémských, a bude nejnестatečnejší z nich v ten den podobný Davidovi, a dům Davidův podobný bohům, podobný andělu Hospodinovu před nimi. **9** Nebo stane se v ten den, že shledám všecky národy, kteríž přitáhnou proti Jeruzalému, abych je zahladil. **10** A vylej na dům Davidův a na obyvatele Jeruzalémské Ducha milosti

a pokorných proseb. I obrátí zřetel ke mně, kteréhož jsou bodli, a kvíli budou nad ním jako kvílením nad jednorozencem; hořce, pravím, plakati budou nad ním, jako hořce pláči nad prvorozencem. **11** V ten den bude veliké kvílení v Jeruzalémě, jako kvílení v Adadremmon na poli Mageddo. **12** Nebo kvíli bude země, každá čeleď obzvláštně, čeleď domu Davidova obzvláštně, a ženy jejich obzvláštně, čeleď domu Nátanova obzvláštně, a ženy jejich obzvláštně, **13** Čeleď domu Léví obzvláštně, a ženy jejich obzvláštně, čeleď Semei obzvláštně, a ženy jejich obzvláštně, **14** I všecky čeleďi jiné, každá čeleď obzvláštně, a ženy jejich obzvláštně.

13 V ten den bude studnice otevřená domu Davidovu a obyvatelům Jeruzalémským, k obmytí hřicha i nečistoty. **2** Stane se také v ten den, praví Hospodin zástupů, že vyhladím jména modl z země, tak že nebudou připomínány více, nýbrž také i ty proroky a ducha nečistoty vyprázdním z země. **3** I stane se, prorokoval-li by někdo více, že jemu řeknou otec jeho a matka jeho, kteríž jej zplodili: Nebudeš živ, proto že jsi lež mluvil ve jméně Hospodinovu. I probodnou jej otec jeho a matka jeho, kteríž jej zplodili, že prorokoval. **4** A tak stane se v ten den, že se budoustydiť proroci ti, každý za vidění své, když by prorokovali, aniž oblekou sukň z srsti, aby klamali. **5** Ale dí každý: Nejsem já prorok. Muž, kterýž zemi dělá, jsem já; nebo mne učil tomu člověk od dětinství mého. **6** A dí-li kdo jemu: Jaké to máš rány na rukou svých? I odpoví: Jimž jsem zbit v domě těch, kteríž mne milují. **7** Ó meči, procit' na pastýře mého, a na muže bližního mého, praví Hospodin zástupů. Bí pastýře, a rozprchnou se ovce, ale zase obrátím ruku svou k malickým. **8** Nebo stane se po vší zemi této, praví Hospodin, že dvě částky vyhlazeny budou v ní a zemrou, a třetí v ní zanechána bude. **9** A i tu třetí uvedu do ohně, a přeženu je, jako se přehání stříbro, a zprubuju je, jako prubováno bývá zlato. Každý vzývati bude jméno mé, a já vyslyším jej. Řeknu: Lid můj jest: a on dí: Hospodin jest Bůh můj.

14 Aj, den Hospodinův přichází, a rozděleny budou kořisti tvé u prostřed tebe. **2** Nebo shromáždím všecky národy proti Jeruzalému k boji, i bude dobyto město, a domové zloupeni, a ženy zhanobeny budou. A když vyjde díl města v zajetí, ostatek lidu nebude vyhlazeno z města. **3** Nebo Hospodin vytáhna, bude bojovati proti těm národům, jakž bojuje v den potýkání. **4** I stanou nohy jeho v ten den na hoře Olivetské, kteráž jest naproti Jeruzalému od východu, a rozdvojí se hora Olivetská napoly k východu a k západu údolím velmi velikým, a odstoupí díl té hory na půlnoci, a díl její na poledne. **5** I budete utíkat před údolím hor; nebo dosáhne údolí hor až k Azal. Budete, pravím, utíkat, jako jste utíkali před země třesením za dnú Uziáše krále Judského, když přijde Hospodin Bůh můj, a všickni svatí s ním. **6** I stane se v ten den, že nebude světla drahého, ani trny husté. **7** A tak bude den jeden, kteríž jest znám Hospodinu, aniž bude den, ani noc; a však stane se, že v čas večera bude světlo. **8** Stane se také v ten den, že vycházeti budou vody živé z Jeruzaléma, díl jich k moři východnímu, a díl jich k moři nejdalšímu. V létě i v zimě bude. **9** A bude Hospodin králem nade vší zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno jeho

jedno. **10** A učiněna bude všecka tato země jako rovina od Gaba k Remmon na polední straně Jeruzalému, kterýž vyvýšen jsa, státi bude na místě svém, od brány Beniaminovy až k místu brány první, a až k bráně úhlové, a od věže Chananeel až k presu královskému. **11** A budou bydlići v něm, a nebude více v prokletí; město Jeruzalém zajisté bezpečně seděti bude. **12** Tato pak bude rána, kterouž raní Hospodin všecky národy, kteříž by bojovali proti Jeruzalému: Usuší tělo jednoho každého, stojícího na nohách svých, a oči jednoho každého usvadhou v děrách svých, a jazyk jednoho každého usvadne v ústech jejich. **13** I stane se v ten den, že bude znepokojení Hospodinovo veliké mezi nimi, tak že uchopí jeden druhého ruku, a vztažena bude ruka jednoho na ruku druhého. **14** Také i ty, Judo, bojovati budeš v Jeruzalémě, a shromážděno bude zboží všech národů vůkol, zlato a stříbro, i roucha velmi mnoho. **15** A podobná bude rána koní, mezků, velbloudů a oslů i všech hovad, kteráž budou v tom ležení, podobná ráně té. **16** I stane se, že kdožkoli pozůstane ze všech národů, kteříž by přitáhli proti Jeruzalému, přicházeti budou z rok do roka klaněti se králi Hospodinu zástupů a slaviti slavnost stánků. **17** I stane se, kdo z čeleďí země nebude přicházeti do Jeruzaléma klaněti se králi Hospodinu zástupů, že nebude na ně pršeti déšť. **18** A jestliže čeleď Egyptská nevstoupí, ani přijde, jakkoli na ně nepršívá, přijde však táz rána, kterouž raní Hospodin národy, kteříž by nepřicházeli k slavení slavnosti stánků. **19** Tat' bude pokuta pro hřich Egyptských a pokuta pro hřich všech národů, kteříž by nechodili k slavení slavnosti stánků. **20** V ten den bude na zvoncích koňských: Svatost Hospodinu; a bude hrnců v domě Hospodinově jako číši před oltářem. **21** Nýbrž bude všeliký hrnec v Jeruzalémě a v Judstvu svatost Hospodinu zástupů; a přicházejice všickni, kteříž obětovati mají, budou je bráti a vařiti v nich. Aniž bude Kananejský více v domě Hospodina zástupů v ten den.

Malachiáš

1 Brímě slova Hospodinova proti Izraelovi skrze Malachiáše. **2** Milují vás, praví Hospodin, vy pak říkáte: V čem nás miluješ? Zdaliž Ezau nebyl bratr Jákobův? praví Hospodin. A však jsem miloval Jákoba. **3** Ezau pak měl jsem v nenávisti; protož zanechal jsem hor jeho pustých, a dědictví jeho drakům pouště. **4** Řekne-li Idumejská země: Ochuzenit' jsme, ale navrátíme se zase, a vystavíme místa pustá, takto praví Hospodin zástupů: Oni nechtí stavějí, a já budu bořiti. I budou je nazývat pomezím bezbožnosti a lidem, na něž hněviv bude Hospodin až na věky. **5** Což oči vaše užíří, a vy díte: Veleben bud' Hospodin po pomezích Izraelských. **6** Syn ctí otce, a služebník pána svého. Protož jestliže jsem já otec, kdež jest čest má? A jestliže jsem pán, kde jest bázeň má? Vám to mluví Hospodin zástupů, ó kněži, kteříž sobě zlehčujete jméno mé. A však říkáte: V čem zlehčujeme jméno tvé? **7** Kteříž přinášejíce na oltář můj oběť poškvárenou, říkáte: Čímž jsme tě poškvárnili? Tím, když říkáte: Stůl Hospodinův v pohrdání jest. **8** Nebo když přivedíte slepé k obětování, což to není nic zlého? A když přivedíte chromé aneb nemocné, což to není nic zlého? Daruj je medle knížeti svému, zaříbíš-li mu se tím, a přijme-li tvář tvou, praví Hospodin zástupů. **9** A protož nyní kořež se tváři Boha silného, aby nám milost učinil. Ale když to z rukou vašich jest, přijme-liž kterého z vás oblíbí? praví Hospodin zástupů. **10** Anožr kdo jest mezi vámi, aby zavřel dvěře, aneb zapálil na oltář mém darmo? Nemámt' vás žádné líbosti, praví Hospodin zástupů, a oběti nepřijmu z ruky vaší. **11** Nebo od východu slunce až na západ jeho velké bude jméno mé mezi národy, a na všelikém místě kadění přinášino bude jméno mému, a oběť čistá. Velké zajisté jméno mé bude mezi národy, praví Hospodin zástupů, **12** Ačkoli vy ho poškvárujete, když říkáte: Stůl Hospodinův v pohrdání jest, a což kladeno bývá na něj, že jest chaterný pokrm. **13** Říkáte také: Ach, větší práce, ješto byste to zdmýchnouti mohli, praví Hospodin zástupů. Nebo přinášáte to, což jest vydřeno, a chromé i nemocné, přinášejíce dar. To-liž mám přijímati z ruky vaší? praví Hospodin. **14** Anožr zlořečený jest fortelný, kterýž maje v svém stádě samce, činí slab, a obětuje Pánu to, což jest churavého. Nebo král veliký já jsem, praví Hospodin zástupů, a jméno mé jest hrozné mezi národy.

2 A tak nyní k vám přikázání to, ó kněži. **2** Neuposlechnete-li a nesložíte-li v srdci, abyste dali slávu jménu mému, praví Hospodin zástupů, zajisté že pošli na vás zlořečenství, a zlořečiti budu požehnáním vaším. Anožr již jsem zlořečil každému z nich, nebo jste nikoli nesložili toho v srdci. **3** Aj, já pokazím vám to, což nasejete, a vkydnu lejno na tváře vaše, lejno oběti vašich, tak že vás zachvátí k sobě. **4** Nebo víte, že jsem poslal k vám přikázání to, aby byla stálá smlouva s Lévi, praví Hospodin zástupů. **5** Smlouva má byla s ním života a pokoje, a dal jsem jemu to pro bázeň; nebo se bál mne, a pro jméno mé potřín byl. **6** Zákon pravdy byl v ústech jeho, a nepravost nebyla nalezena ve rtech jeho, v pokoji a upřímosti chodil se mnou, a mnohé odvrátil od nepravosti. **7** Nebo rtové kněze mají ostříhati umění, a na zákon doptávat se z úst jeho;

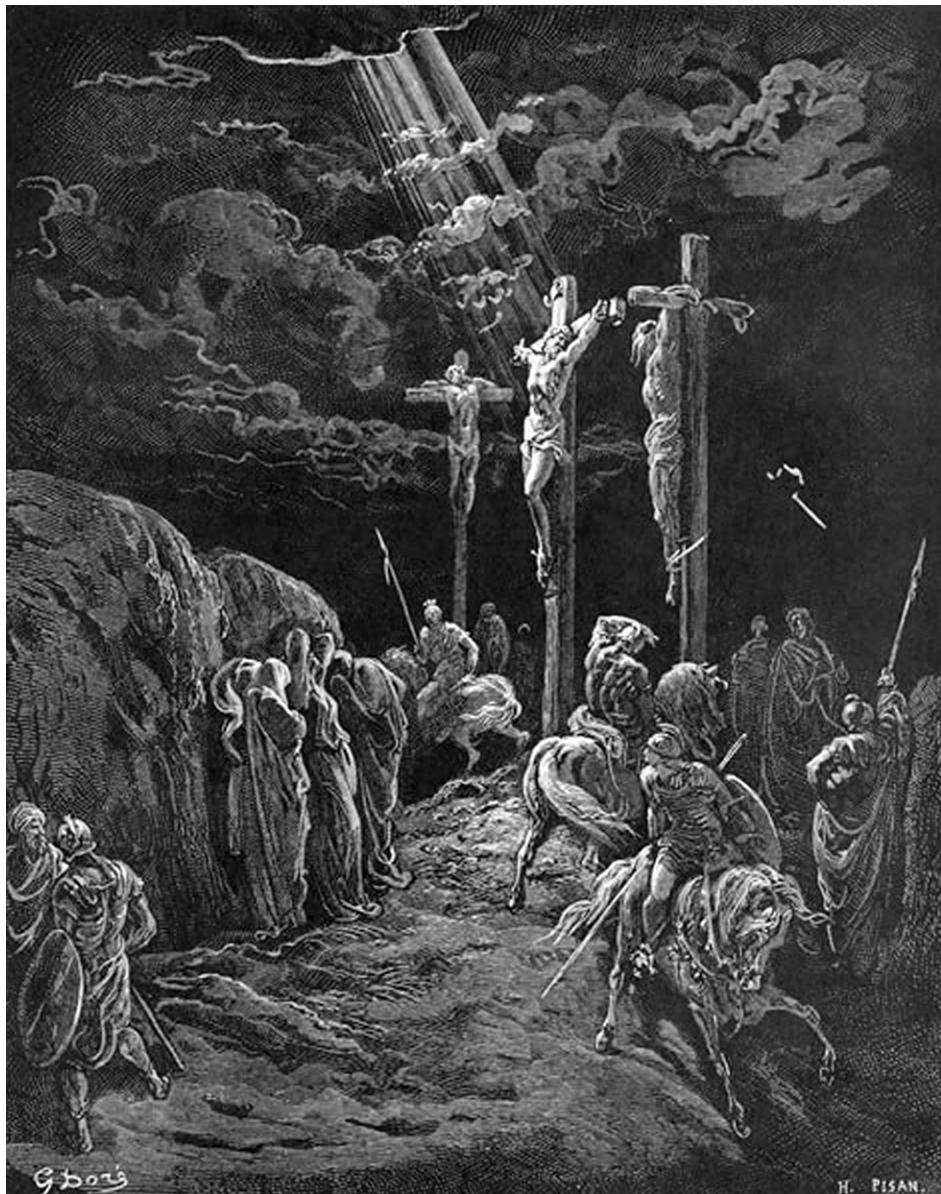
posel zajisté Hospodina zástupů jest. **8** Vy pak sešli jste s cesty, byli jste příčinou mnohým, aby činili proti zákonu; zrušili jste smlouvu Levítskou, praví Hospodin zástupů. **9** Pročež i já také vydal jsem vás v potupu a v Nevážnost všemu lidu, jakož vy v ničemž neostříháte cest mých, a přijímáte osoby v zákoně. **10** Zdaliž není jeden otec všech nás? Zdaliž Bůh jeden nestvořil nás? Proč nevěrně činiti máme jeden druhému a zlehčovati smlouvu otců našich? **11** Nevěrně činí Juda, a ohavnost se děje v Izraeli a v Jeruzalémě; nebo poškváruje Juda svatosti Hospodinovy, kterouž by milovali měl, pojímaje za manželku dceru boha jiného. **12** Vypléní Hospodin muže, kterýž to činí, z stánků Jákobových, bdícího i odpovídajícího, i obětujícího dar Hospodinu zástupů. **13** Již to podruhé činite, že přikrýváte slzami oltář Hospodinův, pláčem a kříkem, pročež nikoli nepatří již více k daru, aniž přijímá oběti vzácné z ruky vaší. **14** A však říkáte? Pro kterou příčinu? Protože Hospodin jest svědkem mezi tebou a manželkou mladosti tvé, kteréž ty nevěrně činíš, ješto ona jest tovaryška tvá, a manželka smlouvy tvé. **15** Zdaliž neučinil jedno, ačkoli ještě více ducha měl? Proč pak jedno? Aby hledali semene Božího. Protož ostříhejte ducha svého, a manželce mladosti své nečiníte nevěrně. **16** Protože v nenávisti má propouštění, praví Hospodin Bůh Izraelský, protože takový přikrývá ukrutnost pláštěm jeho, praví Hospodin zástupů, protož ostříhejte ducha svého, abyste nečinili nevěrně. **17** Těžci jste Hospodinu slovy svými, a však říkáte: V čem jsme těžci? Když říkáte: Každý, kdož činí zlé, líbí se Hospodinu, a v těch on líbost má, aneb: Kde jest Bůh soudu?

3 Aj, já posílám anděla svého, kterýž připraví cestu před tváří mou. V tom hned přijde do chrámu svého Panovník, kteréhož vy hledáte, a anděl smlouvy, v němž vy líbost máte. Aj, přijdeť, praví Hospodin zástupů. **2** Ale kdo bude moc snést den příchodu jeho? A kdo ostojí, když se on Ukáže? Nebo on jest jako oheň rozpouštějící a jako mýdlo bělčící. **3** I sedna, přeháněti bude a přečištovati stříbro, a přečistí syny Lévi, a vyčistí je jako zlato a jako stříbro. I budou Hospodinovi, obětujíce oběti v spravedlnosti. **4** I zachutná sobě Hospodin oběť Judovu a Jeruzalémských, jako za dnů prvních, a jako za let starodávních. **5** K vám pak přikročím s pomstou, a budu rychlým svědkem proti kouzleníkům, a proti cizoložníkům, a proti křivopřísežníkům, i proti těm, kteréž s útiskem zadříží mzdu nájemníka, vdově a sirotku, a příchozímu křivdu činice, nebojí se mne, praví Hospodin zástupů. **6** Nebo já Hospodin neměním se, protož vy, synové Jákobovi, nevzali jste skončení. **7** Hned ode dnů otců vašich odesli jste od ustanovení mých, a neostříhal jste jich. Navrattež se ke mně, a navrátim se k vám, praví Hospodin zástupů. Ale říkáte: V čem bychom se navrátit měli? **8** Loupitiliž má člověk Boha, že vy loupíte mne? A však říkáte: V čem tě loupíme? V desátcích a obětech. **9** Naprosto zlořečení jste, protože mne loupíte, vy pokolení všecko. **10** Sneste všecky desátky do obilnice, aby byla potrava v domě méém, a zkuste mne nyní v tom, praví Hospodin zástupů, nezotvíram-lit' vám průduchů nebeských, a nevyleji-li na vás požehnání, tak že neodoláte. **11** A přimluvím pro vás tomu, což zžírá, a nebude vám kaziti úrod zemských, aniž vám pochybí vinný kmen na poli,

praví Hospodin zástupů. **12** I budou vás blažiti všickni národové; nebo vy budete zemí rozkošnou, praví Hospodin zástupů. **13** Rozmohlat' se proti mně slova vaše, praví Hospodin, a však říkáte: Což jsme mluvili proti tobě? **14** Říkáte: Daremná jest věc sloužiti Bohu, a jaký zisk, budeme-li ostříhati nařízení jeho, a budeme-li choditi zasmušile, bojice se Hospodina zástupů? **15** Nýbrž nyní blahoslavíme pyšné. Ti, kteříž páší bezbožnost, vzdělávají se, a pokouzející Boha vysvobozeni bývají. **16** Tehdy ti, kteříž se bojí Hospodina, tytýž mluvili jeden k druhému. I pozoroval Hospodin a slyšel, a psána jest kniha pamětná před ním pro ty, kteříž se bojí Hospodina, a myslí na jméno jeho. **17** Tit' budou, praví Hospodin zástupů, v den, kterýž já učiním, mým klínотем, a slituj se nad nimi, jako se slitovává otec nad synem svým, kterýž mu slouží. **18** Tehdy obrátíte se, a uzříte rozdíl mezi spravedlivým a bezbožným, mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo jemu neslouží.

4 Nebo aj, den ten přichází hořící jako pec, v němž budou všickni pyšní, a všickni pášící bezbožnost jako strniště. I zažne je ten den, kterýž přijít má, praví Hospodin zástupů, tak že neostaví jim ani kořene ani ratolesti. **2** Vám pak, kteříž se bojíte jména mého, vzejde slunce spravedlnosti, a zdraví budena paprscích jeho. Tedy vycházeti budete, a porostete jako telata vykrmená. **3** A pošlapáte bezbožné, tak že budou jako popel pod nohami vašimi v den, kterýž já učiním, praví Hospodin zástupů. **4** Pamatujtež na zákon Mojžíše služebníka mého, jemuž jsem přikázal na Orébě přednesti všemu Izraeli ustanovení a soudy. **5** Aj, já pošli vám Eliáše proroka, prvénežli příde den Hospodinův veliký a hrozný, **6** Aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich, abych přijda, neranil země prokletím.

NOVÝ ZÁKON

G. DORÉ

H. PISAN.

Tedy Ježíš řekl: Otče, odpust' jim, nebot' nevědí, co činí.

A rozdělivše roucho jeho, metali los.

Lukáš 23:34

Matouš

1 Kniha rodu Ježíše Krista syna Davidova, syna Abrahamova. **2** z Abraham zplodil Izáka. Izák pak zplodil Jákoba. Jákob zplodil Judu a bratří jeho. **3** Judas pak zplodil Fáresa a Záru z Támar. Fáres pak zplodil Ezroma. Ezrom zplodil Arama. **4** Aram pak zplodil Aminadaba. Aminadab pak zplodil Názona. Názon zplodil Salmona. **5** Salmon zplodil Bóza z Raab. A Bóz zplodil Obéda z Rut. Obéd pak zplodil Jesse. **6** Jesse zplodil Davida krále. David pak král zplodil Šalomouna, z té, kteráž byla Uriášova. **7** Šalomoun zplodil Roboáma. Roboám zplodil Abiáše. Abiáš zplodil Azu. **8** Aza zplodil Jozafata. Jozafat zplodil Joráma. Jorám zplodil Oziáše. **9** Oziáš pak zplodil Joátam. Joátam pak zplodil Achasa. Achas zplodil Ezechiaše. **10** Ezechiaš pak zplodil Manassesa. A Manasses zplodil Amona. Amon pak zplodil Joziaše. **11** Joziaš pak zplodil Jekoniáše a bratří jeho v zajetí Babylonském. **12** A po zajetí Babylonském Jekoniáš zplodil Salatièle. Salatiél pak zplodil Zorobábele. **13** A Zorobábel zplodil Abiuda. Abiud pak zplodil Eliakima. Eliakim zplodil Azora. **14** Azor potom zplodil Sádochá. Sádoch zplodil Achima. Achim pak zplodil Eliuda. **15** Eliud zplodil Eleazar. Eleazar zplodil Mátana. Mátan zplodil Jákoba. **16** Jákob pak zplodil Jozefa, muže Marie, z nížto narodil se JEŽÍŠ, kterýž slove Kristus. **17** A tak všech rodů od Abrahama až do Davida bylo rodů čtrnácté, a od Davida až do zajetí Babylonského rodů čtrnácté, a od zajetí Babylonského až do Krista rodů čtrnácté. **18** Jezukristovo pak narození takto se stalo: Když matka jeho Maria zasnoubena byla Jozefovi, prvé než se sešli, nalezena jest těhotná z Ducha svatého. **19** Ale Jozef muž její spravedlivý jsa, a nechtěv jí v lehkost uvěsti, chtěl ji tajně propustiti. **20** Když pak on o tom přemyšloval, aj, anděl Páně ve snách ukázal se jemu, řka: Jozefe synu Davidův, neboj se přijíti Marie manželky své; nebo což v ní jest počato, z Ducha svatého jest. **21** Porodít pak syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš; ont' zajisté vysvobodí lid svůj od hříchů jejich. **22** Toto pak všecko stalo se, aby se naplnilo, což povědínno bylo ode Pána skrze proroka, řkoucího: **23** Aj, panna těhotná bude, a porodí syna, a nazůveš jméno jeho Emmanuel, kteréž se vykládá: S námi Bůh. **24** Procítiv pak Jozef že sna, učinil, jakož mu přikázal anděl Páně, a přijal manželku svou. **25** Ale nepoznal jí, až i porodila Syna svého prvorrozeného, a nazvala jméno jeho Ježíš.

2 Když se pak narodil Ježíš v Betléme Judově za dnů Heródesa krále, aj, mudrci od východu slunce vypravili se do Jeruzaléma, **2** Řkouce: Kde jest ten narozený král židovský? Nebo viděli jsme hvězdu jeho na východu slunce, a vypravili jsme se, abychom se klaněli jemu. **3** To uslyšev Heródes král, zarmoutil se i všecken Jeruzalém s ním. **4** A protož svolav všecky přední kněží a učitele lidu, tázal se jich, kde by se Kristus měl naroditi. **5** Oni pak řekli jemu: V Betléme Judově. Nebo tak jest psáno skrze proroka: **6** A ty Betléme, země Judská, nikoli nejsi nejmenší mezi knížaty Judskými; nebot' z tebe vyjde vývoda, kterýž pásti bude lid můj Izraelský. **7** Tehdy Heródes tajně povolav mudrců, pilně se jich vyptával, kterého by se jim času hvězda ukázala. **8** A když je propouštěl do

Betléma, řekl: Jdouce, vyptejte se pilně na to děťátko, a když naleznete, zvěstujtež mi, at' i já přijdu, pokloním se jemu. **9** Oni pak vyslyševše krále, jeli. A aj, hvězda, kterouž byli viděli na východu slunce, předcházela je, až i přišedší, stála nad místem, kdež bylo děťátko. **10** A uzřevše hvězdu, zradovali se radostí velmi velikou. **11** I všedše do domu, nalezli děťátko s Marií matkou jeho, a padše, klaněli se jemu; a otevřevše poklady své, obětovali jemu dary, zlato a kadidlo a mirru. **12** A od Boha napomenuti jsouce ve snách, aby se nenavraceli k Heródesovi, jinou cestou navrátili se do krajiny své. **13** Když pak oni odjeli, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách, řka: Vstana, vezmi děťátko i matku jeho, a utec do Egypta, a bud' tam, dokudž nepovím tobě; nebot' bude Heródes hledati děťátko, aby je zahubil. **14** Kterýž vstav v noci, vzal děťátko i matku jeho, a odšel do Egypta. **15** A byl tam až do smrti Heródesovy, aby se naplnilo povědění Páně skrze proroka, řkoucího: Z Egypta povolal jsem Syna svého. **16** Tehdy Heródes uzřev, že by oklamán byl od mudrců, rozhněval se náramně, a poslav, zmordoval všecky dítky, kteréž byly v Betléme i ve všech končinách jeho, od dvouletých a níže, podlé času, na kterýž se byl pilně vyptal od mudrců. **17** Tehdy naplněno jest to povědění Jeromiáše proroka, řkoucího: **18** Hlas v Ráma slyšán jest, naříkání a pláč a kvílení minohé; Ráchel plácící synů svých, a nedala se potěšiti, proto že jich není. **19** Když pak umřel Heródes, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách v Egyptě, **20** Řka: Vstana, vezmi dítě i matku jeho, a jdíž do země Izraelské; nebot' jsou zemřeli ti, kteříž hledali bezživotí dítěte. **21** Kterýžto vstav, vzal dítě i matku jeho, a přišel do země Izraelské. **22** Ale uslyšev, že by Archelaus kraloval v Judstvu místo Heródesa otce svého, obával se tam jít; avšak napomenut byv od Boha ve snách, obrátil se do krajin Galilejských. **23** A přišed, bydlil v městě, kteréž slove Nazarét, aby se naplnilo, což povědínno bylo skrze proroky, že Nazaretský slouti bude.

3 V těch pak dnech přišel Jan Křtitel, káže na poušti v zemi Judské, **2** A řka: Pokání čírite, nebo přiblížilo se království nebeské. **3** Totož jest zajisté ten předpověděný od Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícíhona pouště: Připravujte cestu Páně, přímě čírite stezky jeho. **4** Ten pak Jan měl roucho z srstí velbloudových, a pás kožený okolo bedr svých, a pokrm jeho byl kobylinky a med lesní. **5** Tedy vycházel k němu Jeruzalém a všecko Judstvo, i všecka okolní krajina Jordánská, **6** A křtěni byli od něho v Jordánu, vyznávající hřichy své. **7** Uzřev pak mnohé z fariezů a z saduceů, že jdou k jeho křtu, řekl jim: Pokolení ještěrčí, i kdo vám ukázal, kterak byste utéci měli budoucího hněvu? **8** Protož neste ovoce hodné pokání. **9** A nemyslte, že můžete říkat sami u sebe: Otce máme Abrahama. Nebot' pravím vám, že muže Bůh z kamení tohoto vzbuditi synyAbrahamovi. **10** A již' jest i sekera k kořenu stromů přiložena. Každý tedy strom, kterýž nenesе ovoce dobrého, vytáť a na oheň uvržen bývá. **11** Ját' křtím vás vodou ku pokání, ten pak, kterýž po mně přichází, jestí mocnější nežli já, jehožto nejsem hoden obuv nositi. Ont' vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm. **12** Jehožto vječka v ruce jeho, a vycistíti humno své, a shromázdí pšenici svou do obilnice, ale plevy pálití bude ohněm neuhasitelným. **13**

Tehdy příšel Ježíš od Galilee k Jordánu k Janovi, aby pokřtěn byl od něho. **14** Ale Jan velmi zbraňoval jemu, řka: Já mám od tebe křtěn být, a ty pak jdeš ke mně? **15** A odpovídaje Ježíš, dí jemu: Nechej nyní; nebot' tak sluší na nás, abychom plnili všelikou spravedlnost. Tedy nechal ho. **16** A pokřtěn jsa Ježíš, vystoupil i hned z vody; a aj, otevřina jsou mu nebesa, a viděl Ducha Božího, sstupujícího jako holubici, a přicházejícího na něj. **17** A aj, hlas s nebe řkoucí: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře začíbilo.

4 Tehdy Ježíš veden jest na poušť od Ducha, aby pokoušín byl od dábla. **2** A postiv se čtyřdci dnů a čtyřdci nocí, potom zlačněl. **3** A přistoupil k němu pokušitel, řekl: Jsi-li Syn Boží, rci, at' kamení toto chlebové jsou. **4** On pak odpovídaje, řekl: Psánōt' jest: Ne samým chlebem žív bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží. **5** Tedy pojal jej dábel do svatého města, a postavil ho na vrchu chrámu. **6** A řekl mu: Jsi-li Syn Boží, spustí se dolů; nebo psánōt' jest, že andělům svým příkázel o tobě, a na ruce uchopí tebe, abys někde o kámen nohy své neurazil. **7** I řekl mu Ježíš: Zase psánōt' jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého. **8** Opět pojal ho dábel na horu vysokou velmi, a ukázal mu všecka království světa i slávu jejich, **9** A řekl jemu: Toto všecko tobě dám, jestliže padna, budeš mi se klaněti. **10** Tedy řekl mu Ježíš: Odejdíž, satane; nebot' psánōt' jest: Pánu Bohu svému klaněti se budeš, a jemu samému sloužiti budeš. **11** Tedy opustil ho dábel, a aj, andělé přistoupili a sloužili jemu. **12** A když uslyšel Ježíš, že by Jan byl vsazen, navrátil se do Galilee. **13** A opustiv Nazarét, přišed, bydlil v Kafarnaum při moři, v krajinách Zabulon a Neftalím, **14** Aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího: **15** Země Zabulon a Neftalím při moři za Jordánem, Galilea pohanská, **16** Lid, který bydlil v temnostech, viděl světlo veliké, a sedícím v krajině a stínu smrti, světlo vzešlo jim. **17** Od toho času počal Ježíš kázati a praviti: Pokání čírite; nebot' se přiblížilo království nebeské. **18** A chodě Ježíš podél moře Galilejského, užrel dva bratry, Šimona, kterýz slove Petr, a Ondřeje bratra jeho, ani pouštěj sít do moře, (nebo byli rybáři). **19** I dí jim: Podte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. **20** A oni hned opustivše sítí, šli za ním. **21** A poodšed odtud, užrel jiné dva bratry, Jakuba syna Zebedeova, a Jana bratra jeho, na lodí s Zebedeem otcem jejich, ani tvrdí sítí své. I povolal jich. **22** A oni hned opustivše lodí a otce svého, šli za ním. **23** I procházel Ježíš všecko Galilei, uče v shromážděních jejich a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu. **24** A rozešla se o něm pověst po vši Syrii. I vodili k němu všecky nemocné, rozličními neduhy a trápeními obklíčené, i dábelníky, i náměšičníky, i šlakem poražené a uzdravoval je. **25** I šli za ním zástupové mnozí z Galilee a z Desíti měst, i z Jeruzaléma i z Judstva i z Zajordání.

5 Vida pak Ježíš zástupy, vstoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho. **2** I otevřev ústa svá, učil je, řka: **3** Blahoslavení chudí duchem, nebo jejich jest království nebeské. **4** Blahoslavení lkající, nebo oni potěšeni budou. **5** Blahoslavení tiší, nebo oni dědictví obdrží na zemi. **6** Blahoslavení, kteříž lačnějí a žíznějí spravedlnosti, nebo oni

nasyceni budou. **7** Blahoslavení milosrdní, nebo oni milosrdenství důjdou. **8** Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou. **9** Blahoslavení pokojní, nebo oni synové Boží slouti budou. **10** Blahoslavení, kteříž protivenství trpí pro spravedlnost, nebo jejich jest království nebeské. **11** Blahoslavení budete, když vám zlořečení budou a protivenství činiti, a mluviti všecko zlé o vás, lhouce, pro mne. **12** Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích. Takt' zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi. **13** Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena? K ničemuž se nehodí více, než aby byla ven vyvržena a od lidí pošlapána. **14** Vy jste světlo světa. Nemůžet' město na hoře ležící skryto být. **15** Ani rozsvěcují svíce a stavěj ji pod kbelec, ale na svícen; i svítí všechném, kteříž jsou v domě. **16** Tak svět' světlo vaše před lidmi, at' vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kteříž jest v nebesích. **17** Nedomnívejte se, že bych přišel rušiti zákona aneb proroků. Nepřišel' jsem rušiti, ale naplniti. **18** Amen zajisté pravím vám: Dokudž nepomine nebe i země, jediná literka aneb jeden pušťkí nepomine z zákona, až se všecky věci stanou. **19** Protož zrušil-li by kdo jedno z přikázaní těchto nejmenších, a učil by tak lidi, nejmenší slouti bude v království nebeském. Kdož by pak koli činil i učil, ten veliký slouti bude v království nebeském. **20** Nebo pravím vám: Nebudeš-li hojnější spravedlivost vaše nežli zákoníků a farizeů, nikoli nevezdete do království nebeského. **21** Slyšeli jste, že říkáno jest starým: Nezabiješ. Pakli by kdo zabil, povinen trpěti soud. **22** Ale já! pravím vám: Že každý, kdož se hněvá na bratra svého bez příčiny, musí trpěti soud. Kdož by pak řekl bratru svému: Rácha, povinen bude přede radou státi; a kdož by řekl: Blázne, musí pekelný oheň trpěti. (**Geenna g1067**) **23** Protož obětoval-li bys dar svůj na oltář, a tu bys se rozpomenul, že bratr tvůj má něco proti tobě: **24** Nechejž tu daru svého před oltářem a odejdí; prvé smíř se s bratrem svým, a potom přijda, obětuje dar svůj. **25** Vejdí v dobrou vůli s protivníkem svým rychle, dokudž jsi s ním na cestě, atby snad nedal tebe protivník tvůj soudci, a soudce dal by tě služebníku, a byl bys uvřen do žaláře. **26** Amen pravím tobě: Nevyjdeš odtud, dokudž i z posledního haléře nenavrátiš. **27** Slyšeli jste, že říkáno bylo starým: Nezcižoložíš. **28** Ale já! pravím vám: Že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcižoložil s ní v srdeci svém. **29** Jestliže pak oko tvé pravé horší tě, vylup je a vrz od sebe; nebot' jest užitečněji tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by celé tělo tvé uvřeno bylo do ohně pekelného. (**Geenna g1067**) **30** A pakli ruka tvá pravá horší tě, utni ji a vrz od sebe; nebo užitečněji jest tobě, aby zahynul jeden oud tvůj, než by všecko tělo tvé uvřeno bylo do pekelného ohně. (**Geenna g1067**) **31** Tež řečeno jest: Kdož by koli propustil manželku svou, aby jí dal lístek rozloučení. **32** Ját' pak pravím vám: Že kdožkoli propustil by manželku svou, kromě příčiny cizoložstva, uvoď ji v cizoložstvo, a kdož propuštěnou pojme, cizoloží. **33** Opět slyšeli jste, že říkáno bylo starým: Nebudeš křivě přisahati, ale splníš Pánu přísahy své. **34** Ale já! pravím vám: Abyste nepřisahali všelijak, ani skrze nebe, nebo trůn Boží jest; **35** Ani skrze zemi, nebo podnož jeho jest; ani skrze Jeruzalém, nebo město velikého toho Krále jest. **36** Ani skrze hlavu svou budeš přisahati, nebo nemůžeš jednoho

vlasu učiniti bílého aneb černého. **37** Ale bud' řeč vaše: Jistě, jistě; nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, to od zlého jest. **38** Slyšeli jste, že říkáno bylo: Oko za oko, a zub za zub. **39** Jáť pak pravím vám: Abyste neodpírali zlému. Ale udeří-li tě kdo v pravé líce tvé, nasad' jemu i druhého. **40** A tomu, kdož se s tebou chce souditi a sukní tvou vzítí, nech mu i pláště. **41** A nutil-li by tě kdo mílí jednu, jdi s ním dvě. **42** A prosíciú tebe dej, a od toho, kdo by chtěl vypůjčiti od tebe, neodvracuj se. **43** Slyšeli jste, že říkáno bylo: Milovati budeš bližního svého, a nenáviděti budeš nepřítele svého. **44** Ale jáť vám pravím: Milujte nepřáty své, dobročeť těm, kteříž vás proklínají, dobrě čříte nenávidícím vás, a modlte se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protiví. **45** Abyste byli synové Otce svého, kterýž jest v nebesích; nebo slunci svému velí vzchodit na dobré i na zlé, a děst' dává na spravedlivé i na nespravedlivé. **46** Nebo milujete-li ty, kdož vás milují, jakou odplatu máte? Zdaliž i publikáni téhož nečiní? **47** A budete-li pozdravovati toliko bratří svých, což více činíte? Však i publikáni to činí. **48** Budtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest.

6 Pilně se varujte, abyste almužny své nedávali před lidmi, proto abyste vidíni byli od nich, jinak nebudeste mítí odplaty u Otce svého, kterýž jest v nebesích. **2** Protož když dáváš almužnu, netrub před sebou, jako pokrytci činí v školách a na ryncích, aby chváleni byli od lidí. Amen pravím vám, majít' odplatu svou. **3** Ale ty když almužnu dáváš, necht' neví levice tvá, co činí pravice tvá, **4** Aby almužna tvá byla v skrytě, Otec pak tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně. **5** A když bys se modil, nebývej jako pokrytci. Obyčeji zajisté mají, v školách a na úhlech ulic stojíce, modlit se, aby byli vidíni od lidí. Amen pravím vám, žeť mají odplatu svou. **6** Ale ty když bys se modil, vejdi do pokojíka svého, a zavra dvěře své, modliž se Otcí svému, kterýž jest v skrytě, a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně. **7** Modléce se pak, nebudtež marnomluvní jako pohané; nebo se domnívají, že pro tu svou mnohomluvnost vyslyšáni budou. **8** Nepřirovnávejtež se tedy jim, nebot' ví Otec váš, čeho jest vám potřebí, prvé než byste vy ho prosili. **9** A protož vy takto se modlite: Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. **10** Přid' království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. **11** Chléb náš vezdejší dej nám dnes. **12** A odpust' nám viny naše, jakož i my odpouštíme vinníkům našim. **13** I neuvod' nás v pokušení, ale zbab nás od zlého. Nebo tvé jest království, i moc, i sláva, na věky, Amen. **14** Nebo jestliže odpustíte lidem poklesky jejich, odpustí i vám nebeský Otec váš. **15** Jestliže pak neodpustíte lidem pádu jejich, anži Otec váš odpustí vám pádu vašich. **16** Když byste se pak postili, nebývejtež jako pokrytci zasmušili; nebot' pošmouří tvář svých, aby vědomě bylo lidem, že se postí. Amen pravím vám, vzalit' jsou odplatu svou. **17** Ty pak, když se postíš, pomaž hlavy své a tvář svou umej, **18** Aby nebylo zjevné lidem, že se postíš, ale Otcí tvému, kterýž jest v skrytě. A Otec tvůj, kterýž vidí v skrytosti, odplatí tobě zjevně. **19** Neskládejte sobě pokladů na zemi, kdež mol a rez kazí, a kdež zloději vykopávají a kradou. **20** Ale skládejte sobě poklady v nebi, kdež ani mol ani rez nekazí, a kdež zloději nevykopávají ani nekradou. **21** Nebo kdež

jest poklad váš, tut' jest i srdce vaše. **22** Svíce těla jestí' oko; protož jestliže by oko tvé sprostné bylo, všecko tělo tvé světlé bude. **23** Paklít' by oko tvé bylo nešlechetné, všecko tělo tvé tmavé bude. Jestliže tedy světlo, kteréž jest v tobě, jest tma, sama tma jaká bude? **24** Žádný nemůže dvěma pánum sloužiti. Neb zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přídržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti i mammoně. **25** Protož pravím vám: Nepečujte o život svůj, co byste jedli a co pili, ani o tělo své, čím byste se odivali. Zdaliž není život více nežli pokrm, a tělo nežli oděv? **26** Hledete na ptactvo nebeské, žeť nesejí ani žnou, ani shromažďují do stodol, ale Otec vás nebeský žíví je. I zdaliž vy jich mnohem neprevyšujete? **27** A kdo z vás pečlivě myslé, může přidati ku postavě své loket jeden? **28** A o oděv proč se staráte? Považte kvíť polního, kterak roste, nepracuje ani přede. **29** Pravímt' pak vám, že ani Šalomoun ve vši slávě své tak odín nebyl, jako jedno z nich. **30** Poněvadž tedy trávu polní, ještě dnes jest, a ztráta do peci bývá vložena, Bůh tak odívá, i zdaliž mnohem více vás neodívá, ó malé víry! **31** Nepečujtež tedy, říkajíce: Co budeme jísti? aneb co budeme pití? aneb čím se budeme odívati? **32** Nebo toho všeho pohané hledají. Vít' zajisté Otec vás nebeský, že toho všeho potřebujete. **33** Ale hledejte nejprv království Božího a spravedlnosti jeho, a toto vše bude vám přidáno. **34** Protož nepečujte o zítřejší den, nebo zítřejší den pečovati bude o své věci. Dostit' má den na svém trápení.

7 Nesudtež, abyste nebyli souzeni. **2** Nebo kterýž soudem soudíte, týmž budete souzeni, a kterou měrou měříte, bude vám zase odměreno. **3** Kterakž pak vidíš mrvu v oku bratra svého, a v oku svém břevna neznamenáš? **4** Aneb kterak diš bratra svému: Nech at' výjmu mrvu z oka tvého? A aj, břevno v oku tvém. **5** Pokrytče, výjmi nejprv břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyňal mrvu z oka bratra svého. **6** Nedávejte svatého psům, anži mecte perel svých před svině, atby snad nepotlačily jich nohama svýma, a obrátice se, neroztrhaly vás. **7** Proste, a dánor' bude vám; hledejte, a naleznete; tlucete, a bude vám otevříno. **8** Nebo každý, kdož prosí, běře; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tluc, bude otevříno. **9** An který z vás jest člověk, jehož kdyby prosil syn jeho za chléb, dal by jemu kámen? **10** A prosil-li by za rybu, zdali dá jemu hada? **11** Poněvadž tedy vy, jsouc zlí, umíte dobré dary dávati dětem svým, čím více Otec váš, kterýž jest v nebesích, dá dobré věci těm, kteříž ho, prosí? **12** A protož všecko, jakž byste chtěli, aby vám lidé činili, tak i vy čříte jim; tot' zajisté jest zákon i proroci. **13** Vcházejte těsnou branou; nebo prostranná brána a široká cesta jest, kteráž vede k zahynutí, a mnoho jest těch, kteříž vcházejí skrze ni. **14** Nebo těsná jest brána a úzká cesta, kteráž vede k životu, a málo jest nalézajících ji. **15** Pilně se pak varujte falešných proroků, kteříž přicházejí k vám v rouše ovčím, ale vnitř jsou vlcí hltaví. **16** Po ovocích jejich poznáte je. Zdaliž zbírají z trní hrozný, aneb z bodláčí fíky? **17** Takt' každý strom dobrý ovoce dobré nese, zlý pak strom zlé ovoce nese. **18** Nemůžete dobrý strom zlého ovoce néstí, ani strom zlý ovoce dobrého vydávati. **19** Všeliký strom, kterýž nenesе ovoce dobrého, vytáť a na oheň uvržen bývá. **20** A tak tedy po ovocích

jejich poznáte je. **21** Ne každý, kdož mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale ten, kdož činí vůli Otce mého, kterýž v nebesích jest. **22** Mnozíš mi dějí v onen den: Pane, Pane, zdaliž jsme ve jménu tvém neprorokovali, a ve jménu tvém dáblů nevymítali, a v tvém jménu divů mnohých nečinili? **23** A tehdy' jim vyznám, že jsem vás nikdy neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti. **24** A protož každého, kdož slyší slova má tato a plní je, připodobným muži moudrému, kterýž ustavěl dům svůj na skále. **25** I spadl přival, a přišly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, ale nepadl; nebo založen byl na skále. **26** Každý pak, kdož slyší slova má tato, a neplní jich, připodobněn bude muži bláznu, kterýž ustavěl dům svůj na písku. **27** I spadl přival, a přišly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, i padl, a byl pád jeho veliký. **28** Stalo se pak, když dokonal Ježíš řeči tyto, že se převleml divili zástupové učení jeho. **29** Nebo učil je jako moc maje, a ne jako zákonníci.

8 A když sstupoval s hory, šli za ním zástupové mnozí. **2** A aj, malomocný příšed, klaněl se jemu, řka: Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mne očistiti. **3** I vztáh Ježíš ruku, dotekl se ho, řka: Chci, bud' čist. A hned očistěno jest malomocenství jeho. **4** I dí jemu Ježíš: Viziž, abys žádnému nepravil. Ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj dar ten, kterýž přikázal Mojžíš, na svědecitví jím. **5** A když vcházel Ježíš do Kafarnaum, přistoupil k němu setník, prose ho, **6** A řka: Pane, služebník můj leží doma šlakem poražený, velmi se trápě. **7** I dí jemu Ježíš: Já přídu a uzdravím ho. **8** A odpovídaje setník, řekl: Pane, nejsem' hoden, abyš vše pod střechu mou, ale tolíko rci slovo, a uzdraven bude služebník můj. **9** Nebo i já jsem člověk pod mocí, maje pod sebou žoldnéře, a dím-li tomuto: Jdi, tedy jde, a jinému: Přď, a příde, a služebníku svému: Učiň toto, a učini. **10** To uslyšev Ježíš, podivil se, a jdoucim za sebou řekl: Amen pravím vám, ani v Izraeli tak veliké víry jsem nenalezl. **11** Pravím pak vám, žeť přídu mnozí od východu i od západu, a stoliti budou s Abrahamem, s Izákem a s Jakobem v království nebeském, **12** Ale synové království vyvrženi budou do temnosti zevnitřních. Tamt' bude plác a škřípení zubů. **13** I řekl Ježíš setníkovi: Jdiž, a jakžs uvříš, staň se tobě. I uzdraven jest služebník jeho v tu hodinu. **14** A příšed Ježíš do domu Petrova, uzrel svegruši jeho, ana leží, a má zimnici. **15** I dotekl se ruky její, a přestala ji zimnice. I vstala a posluhovaala jím. **16** A když byl večer, přivedli k němu mnohé, kterýž dábelství měli, a on vymítal duchy slovem, a všecky, kterýž se zle měli, uzdravil, **17** Aby se naplnilo povědění skrize Izaiáše proroka, řkoucího: On' vzal na se mdloby naše, a neduhy nesl. **18** Vida pak Ježíš zástupy mnohé okolo sebe, kázal přeplavit se na druhou stranu. **19** A přistoupiv jeden zákonník, řekl jemu: Mistře, půjdú za tebou, kamžkoli půjdeš. **20** I dí jemu Ježíš: Lišky doupata mají, a ptactvo nebeské hnizda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil. **21** Jiný pak z učedníků jeho řekl jemu: Pane, dopust' mi prvé odjíti a pochovatí otce mého. **22** Ale Ježíš řekl jemu: Pod' za mnou, a nech at' mrtvý pochovávají mrtvé své. **23** A když vstoupil na lodí, vstoupili za ním i učedníci jeho. **24** A aj, bouře veliká stala se na moři, tak že vlny přikrývaly lodí. On pak spal. **25** A přistoupivše učedníci jeho, zbudili jej, řkouce: Pane, zachovej nás, hynemet'. **26** I dí jim: Proč se bojíte, ó malé víry?

Tehdy vstav, přimluvil větrům a moři, i stalo se utíšení veliké. **27** Lidé pak divili se, řkouce: Kteraký jest tento, že ho i větrové i moře poslouchají? **28** A když se přeplavil na druhou stranu do krajiny Gergezenských, potkali se s ním dva dábelníci z hrobů vyšší, ukrutní náramně, tak že žádný nemohl tou cestou choditi. **29** A aj, volali, řkouce: Co je nám po tobě, Ježíši, Synu Boží? Přišel jsi sem před časem trápití nás. **30** A bylo opodál od nich stádo veliké vepřů, pasoucích se. **31** Ďablové pak prosili ho, řkouce: Jestliže nás vymítáš, dopustíž nám vjiti do toho stáda vepřů. **32** I řekl jim: Jděte. A oni vyšedše, vešli do stáda těch vepřů. A aj, hnalo se prudce všecko stádo těch vepřů s vrchu dolů do moře, i ztonuli v vodách. **33** Pastýři pak utekli. A příšedše do města, vypravovali to všecko, i o těch dábelnících. **34** A aj, všecko město vyšlo v cestu Ježíšovi, a uzrevše ho, prosili, aby šel z končin jejich.

9 A vstoupiv na lodí, přeplavil se, a přišel do města svého.

2 A aj, přinesli mu šlakem poraženého, ležícího na loži. A viděv Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Doufej, synu, odpusťtení' jsou tobě hřichové tvoji. **3** A aj, některí z zákonníků řekli sami v sobě: Tento se rouhá. **4** A viděv Ježíš myšlení jejich, řekl: Proč vy myslíte zlé věci v srdcích svých? **5** Nebo co jest snáze říci: Odpuštění' jsou tobě hřichové, čili říci: Vstaň a chod? **6** Ale abyste věděli, žeť má moc Syn člověka na zemi odpusťti hřichy, tehdy dí šlakem poraženému: Vstana, vezmi na sebe lože své, a jdi do domu svého. **7** Tedy vstav, odšel do domu svého. **8** A vidouce to zástupové, divili se a velebili Boha, kterýž dal takovou moc lidem. **9** A jda otdut Ježíš, uzřel člověka sedícího na cle, jménem Matouše. I dí mu: Pod' za mnou. I vstav, šel za ním. **10** Stalo se pak, když seděl Ježíš za stolem v domě, a aj, mnozí celní a hříšníci příšedše, stolili s Ježíšem a s učedníky jeho. **11** A vidouce to farizeové, řekli učedníkům jeho: Proč s celnými a hříšníky jí mistr váš? **12** Ježíš pak uslyšev to, řekl jim: Nepotřebují zdrav lékaře, ale nemocní. **13** Jdouce pak, uče se, co jest to: Milosrdenství chci a ne oběti. Nebo nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání. **14** Tehdy přistoupili k němu učedníci Janovi, řkouce: Proč my a farizeové postíme se často, učedníci pak tvoji se nepostí? **15** I řekl jim Ježíš: Zdaliž mohou synové ženichovi rmouti se, dokudž s nimi jest ženich? Ale příjdou dnové, když bude od nich odjet ženich, a tehdy' se budou postiti. **16** Žádný zajisté nepříšívá záplaty sukna nového k rouchu vetchému; nebo ta záplata jeho odtrhla by díl od roucha, a větší by díra byla. **17** Aniž lej vína nového do nádob starých; sic jinak rozpuknou se sudová, a víno se vyleje, a sudové se zkazí. Ale víno nové lej do nových nádob, a bývá obé zachováno. **18** A když on to k nim mluvil, aj, kníže přistoupivší, klanělo se jemu, řkuc: Dcera má nyní umřela. Ale pod', vlož na ni ruku svou, a budet' živa. **19** A vstav Ježíš, šel za ním, i učedníci jeho. **20** (A aj žena, kteráž nemoc svou trápala byla ode dvanácti let, přistoupivší po zadu, dotkla se podolka roucha jeho. **21** Nebo řekla sama v sobě: Dotknu-li se jen tolíko roucha jeho, uzdravena budu. **22** Ježíš pak obrátil se, a uzrev ji, řekl: Doufej, dcero, víra tvá tě uzdravila. I ozdravěla ta žena té chvíle.) **23** Příšed pak Ježíš do domu knížete, a uzrev trubače i zástup hlučící, **24** Řekl jim:

Odejděte; nebo neumřela děvčka, ale spí. I posmívali se jemu. **25** A když byl vyhnán zástup, všed tam, ujal ji za ruku její. I vstala ta děvčka. **26** A rozesla se pověst ta po vší té zemi. **27** A když šel odtud Ježíš, šli za ním dva slepí, volajíce a říkoucí: Smiluj se nad námi, Synu Davidův. **28** A když všel do domu, přistoupili k němu ti slepí. I díl jim Ježíš: Věříte-li, že to mohu učiniti? Řekli jemu: Ovšem, Pane. **29** Tedy dotekl se očí jejich, říká: Podlé víry vaší stař se vám. **30** I otevřeny jsou oči jejich. Zapověděl jim pak tuze Ježíš, říká: Viztež, at' nižádný nezví. **31** Ale oni vyšedše, rozhlásali jej po vší té zemi. **32** A když oni vycházeli, aj, přivedli mu člověka němého, majícího dábelství. **33** A když vyvrženo bylo dábelství, mluvil němý. I divili se zástupové, říkoucí: že nikdy nic nebylo vídáno takového v Izraeli. **34** Farizeové pak pravili: Mocí knížete dábelského vymítá dábly. **35** I obcházel Ježíš všecka města i městečka, uče v školách jejich a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu. **36** A když hleděl na zástupy, slitovalo se mu jich, že byli opuštěni a rozptýleni jako ovce, nemajíce pastýře. **37** Tehdy řekl učedníkům svým: Žen zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. **38** Protož proste Pána žně, at' vypudí dělníky na žen svou.

10 A svolal dvanácte učedníků svých, dal jim moc nad duchy nečistými, aby je vymítili, a aby uzdravovali všelikou nemoc, i všeliký neduh. **2** Dvanácti pak apoštoli jména jsou tato: První Šimon, kterýž slove Petr, a Ondřej bratr jeho, Jakub Zebedeův a Jan bratr jeho, **3** Filip a Bartoloměj, Tomáš a Matouš, kterýž býval celný, Jakub Alfejův a Lebbeus, přijímím Taddeus, **4** Šimon Kananitský, a Jidáš Iškariotský, kterýž i zradil ho. **5** Těchto dvanácte poslal Ježíš, přikazuje jim, říká: Na cestu pohanů nechodte, a do města Samaritánských nevcházejte. **6** Ale raději jděte k ovciem zahynulým z domu Izraelského. **7** Jdouce pak, kažte, říkoucí: že se přiblížilo království nebeské. **8** Nemocné uzdravujte, malomocné čistě, mrtvé kreste, dábelství vymítejte; darmo jste vzali, darmo dejte. **9** Neberete s sebou zlata, ani stříbra, ani peněz do opasků svých, **10** Ani mošny na cestu, ani dvou sukňí, ani obuví, ani hůlek; hodent' jest zajisté dělník pokrmu svého. **11** A do kteréhožkoli města neb městečka vešli byste, vzeptejte se, kdo by v něm hodný byl, a tu pobudte, až i vyjdete. **12** A vcházejice do domu, pozdravte ho. **13** A jestliže bude dům ten hodný, pokoj vás přijdi nař; pakli by nebyl hodný, pokoj vás navratí se k vám. **14** A kdožkoli nepřijal by vás, a neuposlechl by řecí vašich, vyjdouce ven z domu neb z města toho, vyrazte prach z noh svých. **15** Amen pravím vám: Lehčejí bude zemi Sodomských a Gomorských v den soudný nežli městu tomu. **16** Aj, já posílám vás jako ovce mezi vlky; protož budete opatrní jako hadové, a sprostní jako holubice. **17** Vystříhejte se pak lidí; nebot' vás vydávat budou do sněmů, a v shromážděních svých budou vás bičovati. **18** Ano i před vládaře i před krále vedeni budete pro mne, na svědecství proti nim, i národům. **19** Když pak vás vydadí, nebudtež pečliví, kterak aneb co byste mluvili; dánont' bude zajisté vám v tu hodinu, co budete mít mluvit. **20** Nebo ne vy jste, kteříž mluvite, ale Duch Otce vašeho, kterýž mluví v vás. **21** Vydat' pak bratr bratra na smrt, i otec syna, a povstanout' dítky proti rodičům, a zmordují je. **22** A budete v nenávisti všechném pro jméno mé, ale kdož

setrvá až do konce, tent' spasen bude. **23** Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utecte do jiného. Amen zajisté pravím vám, nezchodíte měst Izraelských, až příjde Syn člověka. **24** Neníť učedník nad mistra, ani služebník nad pána svého. **25** Dostit' jest učedníku, aby byl jako mistr jeho, a služebník jako pán jeho. Poněvadž hospodáře Belzebubem nazývali, cím pak více domácí jeho? **26** Protož nebojte se jich; nebo není nic skrytého, což by nemělo být zjeveno, ani tajného, ještě by nemělo zvěděno být. **27** Což vám pravím ve tmách, pravte na světle, a co v uši slyšíte, hlásejte na domích. **28** A nebojte se těch, kteříž mordují tělo, ale duše nemohou zamordovat; než raději se bojte toho, kterýž může i duši i tělo zatratiti v pekelném ohni. (**Geenna g1067**) **29** Zdalež nebývají prodávání dva vrabečkové za penízek? A však jeden z nich nepadá na zem bez Otce vašeho. **30** Vaši pak i vlasové na hlavě všickni sečteni jsou. **31** Protož nebojte se, dražší jste vy nežli mnoho vrabčů. **32** Kdožkoli tedy vyzná mne před lidmi, vyznám' i já jej před Otcem svým, kterýž jest v nebesích. **33** Kdož by pak mne zapřel před lidmi, zapřím' ho i já před Otcem svým, kterýž jest v nebesích. **34** Nedomnívejte se, že bych přišel pokoj dátí na zemi. Nepřišel' jsem, abych pokoj uvedl, ale meč. **35** Přišel jsem zajisté, abych rozdělil člověka proti otci jeho, a dceru proti materi její, a nevěstu proti svegru její. **36** A neprátele člověka domácí jeho. **37** Kdo miluje otce neb matku více nežli mne, není' mne hoden; a kdož miluje syna neb dceru více nežli mne, není' mne hoden. **38** A kdož neběre kříže svého a nenásleduje mne, není' mne hoden. **39** Kdo nalezne duši svou, ztratí ji; a kdo by ztratil duši svou pro mne, nalezen' ji. **40** Kdo vás přijímá, mne přijímá; a kdo mne přijímá, přijímá toho, kterýž mne poslal. **41** Kdo přijímá proroka ve jménu proroka, odplatu proroka vezme; a kdož přijímá spravedlivého ve jménu spravedlivého, odplatu spravedlivého vezme. **42** A kdož by koli dal jednomu z těchto maličkých toliko čiši vody studené k nápoji ve jménu učedníka, zajisté pravím vám, neztratit' odplaty své.

11 I stalo se, když přestal Ježíš těch přikázaní dávati dvanácti učedníkům svým, bral se odtud, aby učil a kázal v městech jejich. **2** Jan pak uslyšev v vězení o skutcích Kristových, poslav dva z učedníků svých, **3** Řekl jemu: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? **4** I odpovídaje Ježíš, řekl jim: Jdouce, zvěstujtež Janovi, co slyšíte a vidíte. **5** Slepí vidí, a kulhaví chodí, malomocní se čistí, a hluší slyší, mrtví z mrtvých vstávají, a chudým evangelium se zvěstuje. **6** A blahoslavený jest, kdož se nehorší na mně. **7** A když oni odešli, počal Ježíš praviti zástupům o Janovi: Co jste vysíli na poušť viděti? Třtinu-li větrem se klátkíci? **8** Aneb co jste vysíli viděti? Člověka-li měkkým rouchem oděněho? Aj, kteříž se měkkým rouchem odívají, v domích královských jsou. **9** Aneb co jste vysíli viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i vice nežli proroka. **10** Tento jest zajisté, o němž psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou. **11** Amen pravím vám, mezi syny ženskými nepovstal větší nad Jana Křtitele; ale kdo jest nejmenší v království nebeském, jestit' větší nežli on. **12** Ode dnů pak Jana Křtitele až dosavad království nebeské násilí trpí, a ti, kteříž násilí činí, uchvacují' je. **13** Nebo všickni proroci i ten zákon až do Jana prorokovali. **14** A chcete-li přijíti, ont' jest

Eliáš, kterýž přijíti měl. **15** Kdo má uši k slyšení, slyš. **16** Ale k komu připodobním pokolení toto? Podobné jest dětem, sedícím na ryncích a na tovaryše své volajícím, **17** A říkajícím: Pískali jsme vám, a neskákal jste; žalostrň jsme naříkali, a neplakali jste. **18** Přišel zajisté Jan, nejeda ani nepije, a říkou: Ďábelství má. **19** Přišel Syn člověka, jeda a pije, a říkou: Aj, člověk zráč a piján vína, přítel publikánů a hříšníků. Ale ospravedlněna jest moudrost od synů svých. **20** Tehdy počal přimluovati městům, v nichž bylo činěno nejvíce divů jeho, že pokání nečinili: **21** Běda tobě Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v Týru a Sidonu byli činěni divové ti, kteříž jsou činěni v vás, dávno by byli v žíní a v popele pokání činili. **22** Nýbrž pravím vám: Týru a Sidonu lehčejí bude v den soudný nežli vám. **23** A ty Kafarnaum, kteréž jsi až k nebi vyvýšeno, až do pekla sstrčeno budeš. Nebo kdyby v Sodomě činěni byli divové ti, kteříž jsou činěni v tobě, byly by zůstali až do dnes. (**Hadēs g86**) **24** Ano více pravím vám, že zemi Sodomských lehčejí bude v den soudný nežli tobě. **25** V ten čas odpověděv Ježíš, řekl: Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrými, a zjevil jsi je nemluvnátkům. **26** Jistě, Otče, žet' se tak líbilo před tebou. **27** Všecky věci dány jsou mi od Otce mého, a žádnýt' nezná Syna, jediné Otec, aniž Otce kdo zná, jediné Syn, a komuž by chtěl Syn zjevit. **28** Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. **29** Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, nebot' jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. **30** Jho mé zajisté jestit' rozkošné, a břímé mé lehké.

12 V ten čas šel Ježíš v sobotu skrze obilí, učedníci pak jeho lační jsouče, počali vymínati klasy a jistí. **2** Farizeové pak spatřivše to, řekli jemu: Hle, učedníci tvoji činí, čehož nesluší činiti v sobotu. **3** On pak řekl jim: Co jste nečtli, co učinil David, když lačnél, on i ti, kteříž s ním byli? **4** Kterak všel do domu Božího a chleby posvátné jedl, kterýchž jemu neslušelo jistí, ani těm, kteříž s ním byli, než toliko samým kněžím? **5** Aneb zdali jste nečtli v zákoně, že kněží v sobotu v chrámě sobotu ruší, a jsou bez hříchu? **6** Ale pravím' vám, že větší jest tuto nežli chrám. **7** Než kdybyste věděli, co jest to: Milosrdenství chci a ne oběti, nepotupovali byste nevinných. **8** Syn zajisté člověka jest pánum i soboty. **9** A odšed odtud, přišel do školy jejich. **10** A aj, byl tu člověk, maje ruku uschlou. I tázali se ho, říkouce: Slušili v sobotu uzdravovati? aby jej obžalovali. **11** On pak dí jim: Který z vás bude člověk, ješto by měl ovcí jednu, a kdyby ta upadla do jámy v sobotu, i zdaliž nedosahne jí a nevytáhne? **12** A cím lepší jest člověk než orce? A proto sluší' v sobotu dobré činiti. **13** Tedy řekl člověku tomu: Vztáhni tu ruku svou. I vztáhl, a přivedena jest k zdraví jako druhá. **14** Farizeové pak vyšedše, drželi radu proti němu, kterak by jej zahladili. **15** A věděv to Ježíš, šel odtud. I šli za ním zástupové mnozí, a uzdravil je všecky. **16** A s pohřízkou přikázal jim, aby ho nezjevovali, **17** Aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, říkajícího: **18** Aj, služebník ten můj, kteréhož jsem vyvolil, ten milý můj, v němž se dobře zalíbilo duši mé. Položím Ducha svého na něj, a soud národům zvěstovati bude. **19** Nebude se vaditi, ani křičeti, aniž kdo na ulicích uslyší hlas jeho. **20**

Třtiny nalomené nedolomí, a lnu kourícího se neuhasí, až i vypoví soud k vítězství. **21** A ve jménu jeho národnové doufati budou. **22** Tehdy přiveden k němu dábelstvím posedlý, slepý a němý. I uzdravil jej, tak že ten slepý a němý i mluvil i viděl. **23** I děsili se všickni zástupové a pravili: Není-liž tento ten Syn Davidův? **24** Ale farizeové to uslyševše, řekli: Tento nevymítá dábly než skrze Belzebuba, kníže dábelské. **25** Ježíš pak znaje myšlení jejich, díl jím: Každé království rozdělené samo proti sobě spustne, a každé město neb dům proti sobě rozdělený nestane. **26** A jestliže satan satana vymítá, proti sobě rozdělen jest. Kterak tedy stane království jeho? **27** A vymítám-lit' já dábly skrze Belzebuba, synové vaši skrze koho vymítaj? Protož oni soudcové vaši budou. **28** Pakli' já Duchem Božím dábly vymítám, přišloť jest jistě mezi vás království Boží. **29** Aneb kterak kdo může do domu silného vjít a jeho nádobí pobrat, leč by prvě svázel toho silného, a teprv by dům jeho obloupiti mohl? **30** Kdož není se mnou, proti mně jest; a kdo neshromažduje se mnou, rozptylujet'. **31** Protož pravím vám: Všecky hřich i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu nebude odpuštěno lidem. **32** A kdyby kdo řekl slovo proti Synu člověka, bude jemu odpuštěno, ale kdož by mluvil proti Duchu svatému, nebude jemu odpuštěno, ani v tomto věku, ani v budoucím. (**aiōn g165**) **33** Číreťž aneb strom dobrý, i ovoce jeho dobré; aneb číreť strom zlý, i ovoce jeho zlé. Nebot' po ovoci strom bývá poznán. **34** Pokolení ještěří, kterakž byste mohli dobré věci mluviti, jsouce zlí? Nebo z hojnosti srdece ústa mluví. **35** Dobrý člověk z dobrého pokladu srdece vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé. **36** Ale pravím vám, že za každého slova prázdného, kteréž mluviti budou lidé, vydadí počet v den soudný. **37** Nebo z slov svých spravedliv budeš, a z řečí svých budeš odsouzen. **38** Tehdy odpověděli někteří z zákonníků a farizeů, říkouce: Mistře, chceme od tebe znamení viděti. **39** On pak odpovídaje, díl jím: Pokolení zlé a cizoložné znamení hledá, ale znamení jemu neubude dárno, jediné to znamení Jonáše proroka. **40** Nebo jakož byl Jonáš v bříše velryba tři dni a tři noci, tak' bude Syn člověka v srdci země tři dni a tři noci. **41** Muži Ninivitští stanou na soudu s pokolením tímto, a potupí je, proto že pokání činili k Jonášovu kázaní, a aj, vícet' nežli Jonáš tuto. **42** Královna od polede povstane k soudu s pokolením tímto, a potupí je; nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, vícet' tuto nežli Šalomoun. **43** Když pak necistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí, ale nenalézá. **44** Tedy říká: Navrátím se do domu svého, odkudž jsem vyšel. A přijda, naleze prázdný, vycíštený a ozdobený. **45** Tedy jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, nežli jest sám, a vejouce, přebývají tam, i bývají poslední věci člověka toho horší nežli první. Takt' se stane i tomuto zlému pokolení. **46** A když on ještě mluví k zástupům, aj, matka a bratří jeho stáli vně, žádajíce s ním promluviti. **47** I řekl jemu jeden: Aj, matka tvá i bratří tvoji stojí vně, chtice s tebou mluviti. **48** On pak odpovídaje, řekl tomu, kterýž jemu pověděl: Kdo jest matka má? A kdo jsou bratří moji? **49** A vztáhna ruku svou na učedníky své, řekl: Aj, matka má i bratří moji. **50** Nebo kdož by koli činil vůli Otce mého nebeského, ten jest bratr můj, i sestra má, i matka má.

13

A v ten den vyšed Ježíš z domu, sedl podlé moře. **2** I sešli se k němu zástupové mnozí, tak že vstoupiv na lodí, seděl, všecken pak zástup stál na břehu. **3** I mluvil jim mnoho v podobenstvích, řka: Aj, vyšel rozsevač, aby rozsíval. **4** A když on rozsíval, některá padla podlé cesty, a přiletěli ptáci, i szobali je. **5** Jiná pak padla na místa skalnatá, kdež neměla mnoho země; a rychle vzešla, protože neměla hlubokosti země. **6** Ale když slunce vzešlo, vyhořela, a protože neměla kořene, uschlala. **7** Jiná pak padla do trní; i zrostlo trní, a udusilo je. **8** A jiná padla v zemi dobrou; i vydalo užitek, některé stý, jiné šedesátý a jiné třicet. **9** Kdo má uši k slyšení, slyš. **10** Tedy přistoupivše učedníci, řekli jemu: Proč jím v podobenstvích mluvíš? **11** On pak odpověděl, řekl jim: Protože vám dáno jest znáti tajemství království nebeského, ale jim není dáno. **12** Nebo kdož má, dáno bude jemu, a rozhojnít se; ale kdož nemá, i to, což má, bude od něho odjato. **13** Protoť v podobenstvích mluvím jím, že vidouce, nevidí, a slyšice, neslyší, ani rozumí. **14** A plní se na nich proroctví Izaiáše, řkoucí: Slyšením slyšeti budete, ale nesrozumíte; a hledíce, hleděti budete, a nepoznáte. **15** Nebo ztučnělo srdce lidu tohoto, a ušima těžce slyšeli, a oči své zamhouřili, aby někdy neviděli očima, a ušima neslyšeli, a srdcem nesrozuměli, a neobrátili se, abych jich neuzdravil. **16** Ale oči vaše blahoslavěné, že vidí, i uši vaše, že slyší. **17** Amen zajisté pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví žádali viděti to, co vidíte, ale neviděli, a slyšeli to, což slyšíte, ale neslyšeli. **18** Vy tedy slyšte podobenství rozsevače. **19** Každý, kdož slyší slovo o tom království a nerozumí, přichází ten zlý a uchvacuje to, což jest vsáto v srdce jeho. To jest ten, kterýž podlé cesty vsát jest. **20** V skalnatou pak zemi vsátý jest ten, kterýž slyší slovo, a hned je s radostí přijímá. **21** Než nemá v sobě kořene, ale jest časný, a když přichází ssouzení neb protivenství pro slovo, hned se horší. **22** Mezi trní pak vsátý jest ten, kterýž slyší slovo, ale pečování tohoto světa a oklamání zboží udušuje slovo, i bývá bez užitku. (aiōn g165) **23** V dobrou pak zemi vsátý ten jest, kterýž slyší slovo a rozumí, totiž kterýž užitek nese. Neseť pak někdo stý, a jiný šedesátý, jiný pak třicet. **24** Jiné podobenství předložil jim, řka: Podobno jest království nebeské člověku, rozsvívajícímu dobré semeno na poli svém. **25** Když pak lidé zensuli, přišel nepřítel jeho, a nasál koukole mezi pšenici, a odšel. **26** A když zrostla bylina a užitek přinesla, tedy ukázal se i koukol. **27** I přistoupivše služebníci hospodáře toho, řekli jemu: Pane, zdaliž dobrého semene nenasáli na poli svém? Kdeže se pak vzal koukol? **28** A on řekl jim: Nepřítel člověk to učinil. Služebníci pak řekli mu: Chceš-liž tedy, at' jdeme a vytrháme jej? **29** On pak odpověděl: Nikoli, abyste trhajíce koukol, spolu s ním nevytrhali pšenice. **30** Nechte at' obé spolu roste až do žně. A v čas žně dím žencům: Vytrhajte nejprv koukol a svažte jej v snopky k spálení, ale pšenici shromažďte do stodoly mé. **31** Jiné podobenství předložil jim, řka: Podobno jest království nebeské zrnu horčičnému, kteréž vzav člověk, vsál na poli svém. **32** Kteréžto zajisté nejmenší jest mezi všemi semeny, když pak zrosté, větší jest nežli jiné bylinky, a bývá strom, takže ptáci nebeští přiletíce, hnizda sobě dělají na ratolestech jeho. **33** Jiné podobenství mluvil jim: Podobno jest království nebeské kvasu, kterýž vzavši žena, zadělala ve třech měřících mouky, až by

zkyсало všecko. **34** Toto všecko mluvil Ježíš v podobenstvích k zástupům, a bez podobenství nemluvil jim, **35** Aby se naplnilo povědění skrze proroka, řkoucího: Otevru v podobenstvích ústa svá, vypravovati budu skrytě věci od založení světa. **36** Tedy propustiv zástupy, šel domů Ježíš. I přistoupili k němu učedníci jeho, řkoucí: Vylož nám podobenství o koukoli toho pole. **37** On pak odpovídaje, řekl jim: Rozsevač dobrého semene jest Syn člověka. **38** A pole jest tento svět, dobré pak símě jsou synové království, ale koukol jsou synové toho zlostníka. **39** A nepřítel, kterýž jej rozsívá, jestit' dábel, žeř pak jest skonání světa, a ženci jsou andělé. (aiōn g165) **40** Protož jakož vybrán bývá koukol a ohněm spálen, takt' bude při skonání tohoto světa. (aiōn g165) **41** Poše Syn člověka anděly své, i vyberouť z království jeho všecka pohoršení, i ty, kterýž činí nepravost, **42** A uvrhout' je do peci ohnivé. Tam' bude pláč a škrípení zubů. **43** A tehdáž spravedliví stkví se budou jako slunce v království Otce svého. Kdo má uši k slyšení, slyš. **44** Opět podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, kterýž nalezna člověk, skrývá, a radostí naplněn jsa pro něj, odchází a prodává všecko, což má, a koupí pole to. **45** Opět podobno jest království nebeské člověku kupci, hledajícímu pěkných perel. **46** Kterýž když nalezl jednu velmi drahou perlu, odšed, prodal všecko, což měl, a koupil ji. **47** Opět podobno jest království nebeské vrši puštěné do moře, a ze všelikého plodu shromažďujíci. **48** Kteroužto, když naplněna byla, vytáhše na břeh a sedíce, vybírali, což dobrého bylo, do nádob, a což bylo zlého, preč zamírali. **49** Takt' bude při skonání světa. Vydou andělé, a oddělí zlí z prostředku spravedlivých, (aiōn g165) **50** A uvrhou je do peci ohnivé. Tam' bude pláč a škrípení zubů. **51** Dí jím Ježíš: Srozuměli-li jste tomuto všemu? Řekli jemu: I ovšem, Pane. **52** On pak řekl jim: Protož každý učitel umělý v království nebeském podobný jest člověku hospodáři, kterýž vynáší z pokladu svého nové i staré věci. **53** I stalo se, když dokonal Ježíš podobenství ta, bral se odtud. **54** A přišed do vlasti své, učil je v škole jejich, takže se velmi divili, a říkali: Odkud má tento moudrost tuto a moc? **55** Zdaliž tento není syn tesářův? Zdaliž matka jeho neslove Maria, a bratři jeho Jakub a Jozes a Šimon a Judas? **56** A sestry jeho zdaliž všecky u nás nejsou? Odkudž tedy má tyto všecky věci? **57** I zhoršili se na něm. Ježíš pak řekl jim: Neníť prorok beze cti, než v své vlasti a v domě svém. **58** I neučinil tu mnoho divů pro nevěru jejich.

14

V tom čase uslyšel Heródes čtvrták pověst o Ježíšovi. **2** I řekl služebníkům svým: To jest Jan Křtitel. Ont' jest vstal z mrtvých, a protož se divové dějí skrze něho. **3** Nebo jav Heródes Jana, svázel jej byl a dal do žaláře, pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého. **4** Nebo byl řekl jemu Jan: Nesluť tobě mítí jí. **5** A chtěv zabiti jej, bál se lidu; nebo za proroka jej měli. **6** Když pak slaven byl den narození Heródesova, tancovala dcera Herodiady u prostřed, i zalíbila se Heródesovi. **7** Pročež s přisahou zaslíbil jí dátí, začby ho jen požádala. **8** A ona jscui prvě navedena od mateře své, řekla: Dej mi zde na mise hlavu Jana Křtitele. **9** I zarmoutil se král, ale pro přísahu a pro ty, kterýž spolu s ním stolili, rozkázal dátí. **10** A poslav kata, stál Jana v žaláři. **11** I přinesena jest hlava jeho na mise, a

dána té děvečce. I nesla mateř své. 12 A přišedše učedníci jeho, vzali tělo a pochovali je; a šedše, pověděli Ježíšovi. 13 To uslyšev Ježíš, plavil se odtud na lodičce na místo pusté soukromí. Což uslyševše zástupové, šli za ním pěšky z měst. 14 A vyšed Ježíš, uzřel zástup mnohý. I sliutoval mu se jich, a uzdravoval nemocné jejich. 15 A když bylo k večerou, přistoupili k němu učedníci jeho, řouce: Pusté jest místo toto, a čas již pominul. Propust' zástupy, at' jdouce do městeček, nakoupí sobě pokrmů. 16 Ježíš pak řekl jim: Nemíň jim potřebí odcházeti, dejte vy jim jisti. 17 A oni řkou jemu: Nemáme zde, než pět chlebů a dvě rybě. 18 On pak dí jim: Přineste mi je sem. 19 A rozkázav zástupu posaditi se na trávě, a vzav těch pět chlebů a dvě rybě, vzhled v nebe, požehnal, a lámaje, dával učedníkům ty chleby, a učedníci zástupům. 20 I jedli všickni a nasyceni jsou. I sebrali, což zbylo drobtů, dvanácte košů plných. 21 Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo pěti tisíců mužů, kromě žen a dětí. 22 A i hned přinutil Ježíš učedníky své, aby vstoupili na lodí a předešli jej na druhou stranu, dokudž by nepropustil zástupů. 23 A propustiv zástupy, vstoupil na horu soukromí, aby se modlil. A když byl večer, sám byl tam. 24 Lodí pak již byla u prostřed moře, zmítající se vlnami, nebo byl vítr odporný. 25 Při čtvrtém pak bdění nočním bral se k nim Ježíš, jda po moři. 26 A vidouce jej učedníci po moři jdoucího, zlekali se, řouce: Obluda jest. A strachem křičeli. 27 Ale i hned Ježíš promluvil k nim, řka: Doufejtež, jáť jsem, nebojte se. 28 I odpověděv jemu Petr, řekl: Pane, jestliže jsi ty, rozkaž mi k sobě přijíti po vodě. 29 On pak řekl: Pod'. A vystoupiv Petr z lodí, šel po vodě, aby přišel k Ježíšovi. 30 Ale vida vítr tuhý, bál se. A počav tonouti, zkříkl, řka: Pane, pomoz mi. 31 A i hned Ježíš vztáh ruku, ujal jej a řekl jemu, Ó malé víry, pročež pochyboval? 32 A jakž oni vstoupili na lodí, utíšil se vítr. 33 Ti pak, kteříž na lodí byli, vystoupivše, klaněli se jemu, řouce: Jistě Syn Boží jsi. 34 A přeplavivše se, přišli do země Genezaretské. 35 A poznavše jej muži místa toho, rozeslali po vší té krajině vůkol, a shromáždili k němu všecky neduživé. 36 A prosili ho, aby se aspoň podolka roucha jeho dotkli. A kteřížkoli dotkli se, uzdraveni jsou.

15 A v tom přistoupí k Ježíšovi Jeruzalémští zákonníci a farizeové, řouce: 2 Proč učedníci tvoji přestupují ustanovení starších? Nebo neumývají rukou svých, když mají jisti chléb. 3 A on odpovídaje, řekl jim: Proč i vy přestupujete přikázání Boží pro ustanovení svá? 4 Nebo přikázal Bůh, řka: Cti otce svého i matku, a kdož by zlořečil otci neb mateři, smrtí at' umře. 5 Ale vy pravíte: Kdož by koli řekl otci neb mateři: Dar jest to, címkž by tobě ode mne pomoženo bytì mohlo. A neutil by otce svého neb mateře své. 6 I zlehčili jste přikázání Boží pro své ustanovení. 7 Pokrytci, dobré prorokoval o vás Iziaš, řka: 8 Přiblížuje se ke mně lid tento ústy svými, a rty mne cítí, ale srdce jejich daleko jest ode mne. 9 Ale nadarmot mne cítí, učíce učení přikázání lidských. 10 A svolav zástup, řekl jim: Slyšte a rozumějte. 11 Ne to, což vchází v ústa, poškvŕnuje člověka, ale což z úst pochází, tot' poškvŕnuje člověka. 12 Tehdy přistoupivše učedníci jeho, řekli mu: Víš-li, že farizeové, slyševše tu řec, zhoršili se? 13 A on odpovídaje, řekl: Všeliké štípení, jehož neštípil Otec můj ten nebeský, vykořeněno bude.

14 Nechte jich, vúdcové! jsou slepí slepých. Povede-lit' pak slepý slepého, oba v jámu upadnou. 15 I odpověděv Petr, řekl jemu: Vylož nám to podobenství. 16 Ježíš pak řekl: Ještě i vy bez rozumu jste? 17 Nerozumíte-liž, že všecko, což v ústa vchází, do břicha jde, a vypouští se ven? 18 Ale které věci z úst pocházejí, z srdce jdou, a tyt' poškvŕnují člověka. 19 Z srdce zajisté vychází zlá myšlení, vraždy, cizoložstva, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání. 20 Tyt' jsou věci poškvŕnují člověka. Ale neumytáma rukama jisti, tot' nepoškvŕnuje člověka. 21 A vyšed odtud Ježíš, bral se do krajin Tyrských a Sidonských. 22 A aj, žena Kananejská z končin těch vyšedší, volala, řkuci jemu: Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův. Dceru mou hrozně trápí dábelství. 23 On pak neodpověděl jí slova. I přistoupivše učedníci jeho, prosili ho, řkuci: Odbud' ji, neboť volá za námi. 24 On pak odpověděv, řekl: Nejsem poslán než k ovcem zahynulým z domu Izraelského. 25 Ale ona přistoupivši, klaněla se jemu, řkuci: Pane, pomoz mi. 26 On pak odpověděv, řekl: Není slušné vzít chléb dětem a vrci štěňatům. 27 A ona řekla: Takt' jest, Pane. A však štěňátka jedí drobty, kteříž padají z stolů pánu jejich. 28 Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jí: Ó ženo, veliká jest víra tvá. Staniž se tobě, jakž chceš. I uzdravena jest dcera její v tu hodinu. 29 A odšed odtud Ježíš, šel k moři Galilejskému, a vstoupiv na horu, posadil se tam. 30 I přišli k němu zástupové mnozí, majice s sebou kulhavé, slepé, němé, polámané a jiné mnohé. I kladli je k nohám Ježíšovým, a on je uzdravoval, 31 Tak že se zástupové divili, vidouce, ano němí mluví, polámaní zdraví jsou, kulhaví chodí, slepí vidi. I velelibi Boha Izraelského. 32 Ježíš pak svolav učedníky své, řekl: Lito mi zástupu. Nebo již tři dni trvají se mnou, a nemají, co by jedli; a propustit jich lačných nechci, aby nezhybnuli na cestě. 33 I řkou mu učedníci jeho: Kde bychom vzali tolik chleba na této poušti, abychom takový zástup nasytili? 34 I řekl jim Ježíš: Kolik chlebů máte? A oni řkou: Sedm, a málo rybiček. 35 I rozkázal zástupům, aby se posadili na zemi. 36 A vzav těch sedm chlebů a ty ryby, učiniv díky, lámal a dal učedníkům svým, učedníci pak zástupu. 37 I jedli všickni a nasyceni jsou. A sebrali, což zbylo drobtů, sedm košů plných. 38 Bylo pak těch, kteříž jedli, čtyři tisíce mužů, kromě žen a dětí. 39 A rozpustiv zástupy, vstoupil na lodí. I přišel do krajiny Magdala.

16 I přistoupivše farizeové a saduceové, pokoušejíce, prosili ho, aby jim znamení s nebe ukázal. 2 On pak odpovídaje, řekl jim: Když bývá večer, říkáte: Jasno bude, nebo se červená nebe. 3 A ráno: Dnes bude nečas, nebo se červená zasmušilé nebe. Pokrytci, způsob zajisté nebe rozsouditi umíte, znamení pak časů těchto nemůžete? 4 Národ zlý a cizoložný znamení hledá, ale znamení jemu nebude dáno, než toliko znamení ono Jonáše proroka. A opustiv je, odšel. 5 A plavivše se učedníci jeho přes moře, zapomenuli vzít chleba. 6 Ježíš pak řekl jim: Hledte a varujte se kvasu farizejského a saducejského. 7 Oni pak rozjímali mezi sebou, řouce: Nevezali jsme chleba. 8 A znaje to Ježíš, řekl jim: Co to rozjímáte mezi sebou, ó malé víry, že jste chlebu nevezali? 9 Ještě-liž nerozumíte, ani nepamatujete na těch pět chlebů a na pět tisíců, a kolik jste košů nazbírali? 10 Ani na těch sedm chlebů, a na čtyři tisíce, a

kolik jste košů nazbírali? 11 I kterakž nerozumíte, že ne o chlebu mluvil jsem vám, pravě, abyste se varovali kvasu farizejského a saducejského? 12 Tedy srozuměli, že nerěkl, aby se varovali od kvasu chleba, ale od učení farizeů a saduceů. 13 Příšed pak Ježíš do krajín Cesaree Filipovy, otázel se učedníků svých, řka: Kým praví lidé býtí mne, Syna člověka? 14 A oni řekli: Někteří Janem Křitem, jiní pak Eliášem, jiní pak Jeremiášem, aneb jedním z proroků. 15 I díjim: Vy pak kým mne býtí pravíte? 16 I odpověděv Šimon Petr, řekl: Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého. 17 A odpovídaje Ježíš, řekl mu: Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášovi; nebo tělo a krev nezjivilo tobě, ale Otec můj, kterýž jest v nebesích. 18 I ját' pravím tobě, že jsi ty Petr, a na té skále vzdělám církev svou, a brány pekelné nepřemohou ji. (Hadés g86) 19 A tobě dám klíče království nebeského. A což bys koli svázel na zemi, budeť svázáno i na nebi; a což bys koli rozvázel na zemi, budeť rozvázáno i na nebi. 20 Tedy příkázel učedníkům svým, aby žádnemu nepravili, že by on byl ten Ježíš Kristus. 21 A od té chvíle počal Ježíš oznamovat učedníkům svým, že musí jít do Jeruzaléma, a mnoho trpěti od starších a předních kněží a od zákonníků, a zabit být, a třetího dne z mrtvých vstati. 22 I odved ho Petr, počal mu přimlouvat, řka: Odstup to od tebe, Pane, nikoli nestanese tobě toho. 23 Kterýžto obrátil se, řekl Petrovi: Jdi za mnou, satane, ku pohoršení jsi mi; nebo nechápáš těch věcí, kteréž jsou Boží, ale kteréž jsou lidské. 24 Tedy řekl Ježíš učedníkům svým: Chceš-li kdo za mnou přijít, zapříž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne. 25 Nebo kdož by chtěl duši svou zachovati, ztratí ji; kdož by pak ztratil duši svou pro mne, nalezneti ji. 26 Nebo co jest platno člověku, by všecken svět získal, své pak duši uškodil? Aneb kterou dá člověk odměnu za duši svou? 27 Syn zajisté člověka přijde v slávě Otce svého s anděly svými, a tehdáž odplatí jednomu každému podlé skutků jeho. 28 Amen pravím vám: Jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří Syna člověka, přicházejícího v království svém.

17 A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana bratra jeho, i uvedl je na horu vysokou soukromí, 2 A proměnil se před nimi. I zastvkěla se tvář jeho jako slunce, roucho pak jeho učiněno bílé jako světlo. 3 A aj, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš, rozmlouvající s ním. 4 A odpověděv Petr, řekl Ježíšovi: Pane, dobré jest nám tuto býtí. Chceš-li, uděláme tuto tři stánky, tobě jeden a Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden. 5 Když pak on ještě mluvil, aj, oblak světlý zastínil je. A aj, hlas z toho oblaku řekoucí: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo, toho poslouchejte. 6 To uslyšavše učedníci, padli na tvář své a báli se velmi. 7 A přistoupiv Ježíš, dotekl se jich, řka: Vstaňte a nebojte se. 8 Pozdvívše pak očí svých, žádného neviděli, než samého Ježíše. 9 Když pak sstupovali s té hory, příkázel jim Ježíš, řka: Žádnému nepravte tohoto vidění, dokudž by Syn člověka nevstal z mrtvých. 10 I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Což to pak zákonníci praví, že má Eliáš prvé přijítí? 11 Ježíš pak odpovídaje, řekl jim: Eliáš zajisté přijde prvé, a napraví všecky věci. 12 Ale pravím vám, že Eliáš již příšel, a však nepoznali ho, ale učinili mu, což chtěli. Taktiž Syn člověka trpěti bude od nich. 13 Tedy srozuměli učedníci, že jim to pravil o Janovi Křiteli. 14 A když příšel k zástupu, přistoupil k němu

člověk, a poklekl před ním na kolena, 15 A řekl: Pane, smiluj se nad synem mým, nebo náměsičník jest, a těže se trápí. Často zajisté padá do ohně a častokrát do vody. 16 I přivedl jsem ho učedníkům tvým, ale nemohli ho uzdravit. 17 Odpovídaje pak Ježíš, řekl: O národe nevěrný a převrácený, dokud budu s vámi? Dokudž vás snášeti budu? Přivedte mi jej sem. 18 I přimluvil tomu dábelství Ježíš. I vyšlo od něho; a uzdraven jest ten mládenec v tu hodinu. 19 Tedy přistoupivše učedníci k Ježíšovi soukromí, řekli: Proč jsme my ho nemohli vyvrcti? 20 Ježíš pak řekl jim: Pro nevěru svou. Amen zajisté pravím vám: Budete-li míti víru jako zrno horčicné, díte hoře této: Přejdi odsud tam, i přejde, a nebudet' vám nic nemožného. 21 Toto pak pokolení nevychází, jediné skrze modlitbu a půst. 22 A když byli v Galilei, řekl jim Ježíš: Syn člověka bude vydán v ruce lidské, 23 A zamordují' jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. I zarmoutili se náramně. 24 A když příšli do Kafarnaum, přistoupili ku Petrovi ti, kteříž plat vybírali, a řekli: Což mistr vás nedává platu? 25 A on řekl: Dává. A když příšel domů, předšel jej Ježíš, řka: Co se tobě zdá, Šimone? Králové zeměti od kterých berou daň aneb plat? Od synů-li svých, čili od cizích? 26 Díjemu Petr: Od cizích. I řekl mu Ježíš: Tedy synové jsou svobodní. 27 Ale abychom jich nepohoršili, jda k moři, vrz udici, a tu rybu, kteráž nejprve uvázne, vezmi, a otevra ústa její, nalezneš groš. Ten vezma, dej jim za mne i za sebe.

18 V ten čas přistoupili učedníci k Ježíšovi, řkouce: Kdo pak jest největší v království nebeském? 2 A zavolav Ježíš pacholátku, postavil je u prostřed nich, 3 A řekl: Amen pravím vám: Neobráťte-li se a nebudete-li jako pacholátku, nikoli nevezdete do království nebeského. 4 Protož kdož by se koli ponížil jako pacholátko toto, tent' jest největší v království nebeském. 5 A kdož by koli přijal pacholátko takové ve jménu mém, mnet' přijímá. 6 Kdo by pak pohoršil jednoho z malíčkých těchto věřících ve mne, lépe by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov osliči na hrdlo jeho, a pohřben byl do hlubokosti mořské. 7 Běda světu pro pohoršení. Ačkoli musí býtí, aby přicházela pohoršení, ale však běda člověku, skrze něhož přichází pohoršení. 8 Protož jestliže ruka tvá aneb noha tvá pohoršuje tě, utniž ji a vrz od sebe. Lépe jest tobě do života vjítí kulhavému aneb bezrukému, nežli dvě ruce aneb dvě noze majícímu uvrženu býtí do ohně věčného. (aiōnios g166) 9 A pakli oko tvé pohoršuje tebe, vylup je a vrz od sebe. Lépe jest tobě jednookému do života vjítí, nežli obě oči majícímu uvrženu býtí do pekelného ohně. (Geenna g1067) 10 Viztež, abyste nepotupovali žádného z malíčkých těchto. Nebot' pravím vám, že andělé jejich v nebesích vždycky hledí na tvář Otce mého, kterýž v nebesích jest. 11 Příšel zajisté Syn člověka, aby spasil to, což bylo zahynulo. 12 Co se vám zdá? Kdyby některý člověk měl sto ovcí, a zbloudila by jedna z nich, zdaliž nenechá těch devadesáti devítí, a jda na hory, nehledá té pobloudilé? 13 A nahodí-li' mu se nalezti ji, amen pravím vám, že se raduje nad ní více, než nad těmi devadesáti devítí nepobloudilými. 14 Takt' není vůle Otce vašeho, kterýž jest v nebesích, aby zhybnul jeden z malíčkých těchto. 15 Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, jdi a potresci ho mezi sebou a jím samým. Uposlechl-li by tebe, získal jsi bratra svého. 16 Jestliže by pak neuposlechl, přijmi k

sobě ještě jednoho aneb dva, aby v ústech dvou neb tří svědků stálo každé slovo. **17** Paklít' by jich neuposlechl, pověz církví. Jestliže pak i církve neuposlechne, budiž tobě jako pohan a publikán. **18** Amen pravím vám: Cožkoli svížete na zemi, budet' svázáno i na nebi; a cožkoli rozvížete na zemi, budet' rozvázáno i na nebi. **19** Opět pravím vám: Jestliže by dva z vás svolili se na zemi o všelikou věc, za kterouž by koli prosili, stanet' se jim od Otce mého nebeského. **20** Nebo kdežkoli shromáždí se dva neb tři ve jménu mému, tuť jsem já u prostřed nich. **21** Tedy přistoupiv k němu Petr, řekl: Pane, kolikrát zhřeší proti mně bratr můj, a odpustím jemu? Do sedmi-líkrát? **22** I dí mu Ježíš: Nepravím tobě až do sedmíkrát, ale až do sedmdesátkrát sedmíkrát. **23** A protož podobně jest království nebeské člověku králi, kterýž chtěl počet klásti s služebníky svými. **24** A když počal klásti, podán mu jeden, kterýž byl dlužen deset tisíců hřiven. **25** A když neměl čím zaplatiti, kázel jej pán jeho prodati, i ženu jeho i děti i všecko, což měl, a zaplatiti. **26** Tedy padna služebník ten, klaněl se jemu, řka: Pane, poshověj mi, a všecko zaplatím tobě. **27** I slitovav se pán nad služebníkem tím, propustil ho a dluh jemu odpustil. **28** Vyšed pak služebník ten, nalezl jednoho z spoluслužebníků svých, kterýž mu byl dlužen sto peněz, a chopiv se ho, hrdloval se s ním, řka: Zaplat' mi, cos dlužen. **29** Tedy padna spoluслužebník ten k nohám jeho, prosil ho, řka: Poshověj mi, a všecko zaplatím tobě. **30** On pak nechtěl, ale odšed, dal jej do žaláře, dokudž by nezaplatal dluhu. **31** Vídouce pak spoluслužebníci jeho, co se dálo, zarmoutili se velmi; a šedše, pověděli pánu svému všecko, co se bylo stalo. **32** Tehdy povolav ho pán jeho, dí mu: Služebníče zlý, všecken ten dluh odpustil jsem tobě, nebs mne prosil. **33** Zdaliž i ty neměl se smilovati nad spoluслužebníkem svým, jako i já smiloval jsem se nad tebou? **34** I rozhněvav se pán jeho, dal jej kattům, dokudž by nezaplatal všeho, což mu byl dlužen. **35** Takt' i Otec můj nebeský učiní vám, jestliže neodpustíte jeden každý bratru svému z srdci svých provinění jejich.

19 I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto, bral se z Galilee, a přišel do končin Judských za Jordán. **2** I šli za ním zástupové mnozí, a uzdravil je tam. **3** I přistoupili k němu farizeové, pokoušejíce ho a řkoucí jemu: Sluší-li člověku propustiti manželku svou z kterékoli příčiny? **4** On pak odpovídaje, řekl jím: Což jste nečtli, že ten, kterýž stvořil s počátku, muže a ženu učinil je? **5** A řekl: Protož opustí člověk otce i matku, a připojí se k manželce své, i budou dva jedno tělo. **6** A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. A protož, což Bůh spojil, člověk nerozlučuj. **7** Řekli jemu: Pročež tedy Mojžíš rozkázal dáti lístek rozloučení, a propustiti ji? **8** Dí jím: Mojžíš pro tvrdost srdce vašeho dopustil vám propouštěti manželky vaše, ale s počátku nebylo tak. **9** Protož pravím vám: že kdožkoli propustil by manželku svou, (leč pro smiloství), a jinou pojme, cizoloží, i kdož propuštěnou pojme, cizoloží. **10** Řekli jemu učedníci jeho: Poněvadž jest taková pře s manželkou, není dobré ženit se. **11** On pak řekl jím: Ne všicknit' chápají slova toho, ale ti, jimž jest dáno. **12** Jsout' zajisté panicové, kteříž se tak z života matky zrodili; a jsout' panicové, kteříž učiněni jsou od lidí; a jsout' panicové, kteříž se sami v panictví oddali pro království nebeské. Kdo může pochopiti, pochop. **13**

Tehdy přineseny jsou k němu dítky, aby na ně ruce vzkládal a modlil se. Učedníci pak přimlouvali jim. **14** Ale Ježíš řekl: Nechte dítěk a nebraňte jim jítí ke mně; nebo takových' jest království nebeské. **15** A po vzkládání na ně rukou odebral se odtud. **16** A aj, jeden přistoupiv, řekl jemu: Mistře dobrý, co dobrého budu činiti, abych měl život věčný? (aiōnios g166) **17** Ale on řekl jemu: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný, totíž Bůh. Chceš-li pak vjítí do života, ostříhej příkázaní. **18** Dí jemu: Kterých? Ježíš pak řekl: Nezabiješ, nezczizoložíš, nepokraď, nepromluvíš křivého svědectví. **19** Cti otce svého i matku, a milovati budeš bližního svého jako sebe samého. **20** Dí jemu mládenec: Všeho toho ostříhal jsem od své mladosti. Čehož mi se ještě nedostává? **21** Řekl mu Ježíš: Chceš-li dokonalým býtí, idž a prodej statek svůj, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi, a pod', následuj mne. **22** Uslyšev pak mládenec tu řeč, odšel, smuten jsa; nebo měl statku mnoho. **23** Ježíš pak řekl učedníkům svým: Amen pravím vám, že bohatý nesnadně vejde do království nebeského. **24** A opět pravím vám: Snázeť' jest velbloudu skrze uši jehly projítí, nežli bohatému vjítí do království Božího. **25** A uslyšavše to učedníci jeho, užasli se velmi, řkouce: I kdož tedy může spasen býtí? **26** Pohleděv pak Ježíš, řekl jim: U lidí' jest to nemožné, ale u Boha všecko jest možné. **27** Tehdy odpověděv Petr, řekl mu: Aj, my opustili jsme všecky věci, a šli jsme za tebou. Což pak nám bude? **28** Ježíš pak řekl jim: Amen pravím vám, že vy, kteříž jste následovali mne, v druhém narození, když se posadí Syn člověka na trůnu velebnosti své, sednete i vy na dvanácti trůních, soudice dvanáctero pokolení Izraelské. **29** A každý, kdož opustil by domy, nebo bratry, nebo sestry, nebo otce, nebo matku, nebo manželku, nebo dítky, nebo pole pro jméno mé, stokrát více vezme, a život věčný dědičně obdrží. (aiōnios g166) **30** Mnozí pak první budou poslední, a poslední první.

20 Nebo podobně jest království nebeské člověku hospodáři, kterýž vyšel na úsvitě, aby najal dělníky na vinici svou. **2** Smluvil pak s dělníky z peníze denního, odeslal je na vinici svou. **3** A vyšed okolo hodiny třetí, uzrel jiné, ani stojí na trhu zahálejice. **4** I těm řekl: Jdětež i vy na vinici, a co bude spravedlivého, dám vám. **5** A oni šli. Opět vyšed při šesté a deváté hodině, učinil též. **6** Při jedenácté pak hodině vyšed, nalezl jiné, ani stojí zahálejice. I řekl jim: Pročež tu stojíte, celý den zahálejice? **7** Řkou jemu: Nebo nižádný nás nenajal. Dí jim: Jdětež i vy na vinici, a což by bylo spravedlivého, vezmete. **8** Večer pak řekl pán vinice šafáři svému: Zavolej dělníků a zaplat' jim, počna od posledních až do prvních. **9** A přišedše ti při jedenácté hodině najatí, vzali jeden každý po penízi. **10** Přišedše pak první, domnivali se, že více vezmou, ale vzali i oni jeden každý po penízi. **11** A vzavše, reptali proti hospodáři, **12** Řkouce: Tito poslední jednu hodinu dělali, a rovně jsi je nám učinil, kteříž jsme nesli břím dne i horko. **13** On pak odpovídaje, řekl jednomu z nich: Příteli, nečiním tobě křivdy. Zdaliž jsi z peníze nesmluvil se mnou? **14** Vezmíž, což tvého jest, a jdi předce, já pak chci tomuto poslednímu dátí jako i tobě. **15** Zdaliž mi nesluší v mém učiniti, což chci? Čili oko tvé nešlechetné jest, že já dobrý jsem? **16** Takt' budou poslední první, a první poslední; nebo mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených.

17 A vstupuje Ježíš do Jeruzaléma, pojď dvanácte učedníků soukromí na cestě. I řekl jim: **18** Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákonníkům, a odsoudí ho na smrt. **19** A vydadíť jej pohanům ku posmívání a k zbičování a ukřížování, ale třetího dne z mrtvých vstane. **20** Tehdy přistoupila k němu matka synů Zebedeových s syny svými, klanějící se a prosesi něco od něho. **21** Který řekl jí: Co chcete? Řekla jemu: Rci, atť tito dva synové moji sedají, jeden po pravici tvé a druhý po levici, v království tvém. **22** Odpovídaje pak Ježíš, řekl: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li pít kalich, kterýž já pít budu, a křtem, jímž já se křtím, křtění být? Řekl jemu: Můžeme. **23** Dí jim: Kalich zajisté můj pít budete, a křtem, jímž já se křtím, pokřtěni budete, ale seděti po pravici mé a po levici mé, není mé dáti, ale těm, kterýmž připraveno jest od Otce mého. **24** A uslyšavše to deset jiných, rozhněvali se na ty dva bratry. **25** Ale Ježíš svolal je, řekl: Víte, že kněžata národů panují nad nimi, a kterýž velicí jsou, moci užívají nad nimi. **26** Ale ne tak bude mezi vámi. Nýbrž kdožkoli chtěl by mezi vámi být velikým, budíž služebník váš. **27** A kdož by koli mezi vámi chtěl být přední, budíž váš služebník; **28** Jako i Syn člověka nepršel, aby jemu slouženo bylo, ale aby on sloužil, a aby dal život svůj mzdu na vykoupení za mnohé. **29** A když vycházeli z Jericho, šel za ním zástup veliký. **30** A aj, dva slepí sedící u cesty, uslyšavše, že by Ježíš tudy šel, zvolali, řkouc: Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův. **31** Zástup pak přimluval jim, aby mlčeli. Oni pak více volali, řkouc: Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův. **32** I zastavil se Ježíš, zavolal jich, a řekl: Co chcete, abych vám učinil? **33** Rkou jemu: Pane, atť se otevrou oči naše. **34** I slitovav se nad nimi Ježíš, dotekl se očí jejich, a hned prohlédl oči jejich. I šli za ním.

21 A když se přiblížili k Jeruzalému, a přišli do Betfage k hoře Olivetské, tedy Ježíš poslal dva učedníky své, **2** Rka jemu: Jděte do městečka, kteréž proti vám jest, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvěžtež je a přivedte ke mně. **3** A řekl-lit' by kdo co vám, rceť, že Pán jich potřebuje, a hnedt' propustí je. **4** Toto se pak všecko stalo, aby se naphilo povídění skrze proroka, řkoucího: **5** Povězte dceři Sionské: Aj, král tvůj běže se tobě tichý, a sedě na oslici, a na oslátku té jhu podrobené. **6** I jdouce učedníci, a učinivše tak, jakž jim byl příkázal Ježíš, **7** Přivedli oslici i oslátko, a vložili na ně roucha svá, a jej na vrchu na ně posadili. **8** Mnohý pak zástup stlali roucha svá na cestě, jiní pak ratolesti zstromů sekali, a metalí na cestu. **9** A zástupové, kterýž s předu i s zadu šli, volali, řkouc: Hosanna synu Davidovu. Požehnaný, kterýž se běže ve jménu Páně. Hosanna na výsostech. **10** A když vjel do Jeruzaléma, zbourálo se všecko město, řkouc: I kdo jest tento? **11** Zástupové pak pravili: Toto jest ten Ježíš, prorok z Nazáreta Galilejského. **12** I všel Ježíš do chrámu Božího, a vymítl všecky prodávající a kupující v chráme, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holubice převracel, **13** A řekl jemu: Psánot' jest: Dům můj dům modlitby slouti bude, ale vy učinili jste jej peleší lotrovskou. **14** I přistoupili k němu slepí a kulhaví v chráme, a uzdravil je. **15** Vidouce pak přední kněží a zákonníci divy, kterýž činil, a dítky, any volají v chráme a

praví: Hosanna synu Davidovu, rozhněvali se. **16** A řekli jemu: Slyšiš-liž, co tito praví? Ježíš pak řekl jim: I ovšem. Nikdá-liž jste nečtili, že z úst nemluvňátek a těch, kterýž prsi požívají, dokonal jsi chválu? **17** A opustiv je, šel ven z města do Betany, a tu zůstal. **18** Ráno pak navracuje se do města, zlačněl. **19** A vida jeden líkový strom podlé cesty, šel k němu, a nic na něm nenalezl, než lístí tolíko. I dí jemu: Nikdy více nerod' se z tebe ovoce na věky. I uschl lík ten pojedou. (aiōn g165) **20** A vidouce to učedníci, divili se, řkouc: Kterak hned usechl lík ten! **21** I odpověděl Ježíš, řekl jim: Amen pravím vám: Budete-li míti víru a nebudez-li pochybovat, netoliko to líkovému stromu učiníte, ale kdybyste i této hoře řekli: Zdvihni se a vrz sebou do moře, stanet' se. **22** A všecko, zač byste koli prosili na modlitbě, věřice, vezmete. **23** A když přišel do chrámu, přistoupili k němu přední kněží a starší lidu, když učil, řkouc: Jakou mocí tyto věci činiš? A kdo tobě tu moc dal? **24** Odpovídaje pak Ježíš, řekl jim: Otíži' se i já vás na jednu věc, kterouž povíte-li mi, i já vám povím, jakou mocí tyto věci činím? **25** Křest Janův odkud byl? S nebe-li, cíli z lidí? A oni rozvažovali mezi sebou, řkouc: Díme-li s nebe, dít' nám: Proč jste pak nevěřili jemu? **26** Pakli díme: Z lidí, bojíme se zástupu. Nebo všickni mají Jana za proroka. **27** I odpovídající Ježíšovi, řekli: Nevíme. Řekl jim i on: Aniž já vám povím, jakou mocí tyto věci činím. **28** Ale co se vám zdá? Člověk jeden měl dva syny. A přistoupiv k prvnímu, řekl: Synu, jdi na vinici mou dnes, a dělej. **29** Ale on odpověděl, řekl: Nechci. A potom usmysliv sobě, šel. **30** I přistoupiv k druhému, řekl též. A on odpověděl, řekl: Jdu, pane. Ale nešel. **31** Který z těch dvou naplnil vůli otcovu? Řekli jemu: Ten první. Dí jim Ježíš: Amen pravím vám, že publikáni a nevěstky předcházejí vás do království Božího. **32** Nebo přišel k vám Jan cestou spravedlnosti, a nevěřili jste mu, ale publikáni a nevěstky uvěřili jemu. Vy pak viděvše to, aniž jste potom usmyslili sobě, abyste věřili jemu. **33** Jiné podobenství slyše: Byl jeden hospodář, kterýž vzdělal vinici, a opletli ji plotem, a vkopal v ní pres, a ustavěl věži, i pronajal ji vinařům, a odšel pryč přes pole. **34** A když se přiblížil čas ovoce, poslal služebníky své k vinařům, aby vzali užitky její. **35** Vinař pak zjímavše služebníky jeho, jiného zmrskali, jiného zabilii, a jiného ukamenovali. **36** Opět poslal jiných služebníků více než prvě. I učinili jim též. **37** Naposledy pak poslal k nim syna svého, řka: Ustýdnout' se syna mého. **38** Vinař pak uzřevše toho syna, řekli mezi sebou: Tentot' jest dědic; podte, zabíme jej, a uvažme se v dědictví jeho. **39** I chytivše ho, vyvrhl jej ven z vinice, a zabilii. **40** Protož když přijde pán vinice, co učiní vinařům těm? **41** Řekli jemu: Zlé ty zle zatratí, a vinici svou pronajme jiným vinařům, kterýž budou vydávati jemu užitek časy svými. **42** Řekl jim Ježíš: Nikdy-li jste nečtili v písmích: Kámen, kterýž zavrhl dělníci, ten učiněn jest v hlavu úhlovou? Ode Pána stalo se toto, a jest divné před očima našima. **43** Protož pravím vám, že bude odjato od vás království Boží, a bude dáno lidu činícímu užitky jeho. **44** A kdož by padl na ten kámen, rozrazí' se; a na kohož upadne, setřeť jej. **45** A když uslyšavše přední kněží ta podobenství jeho, porozuměli, že by o nich mluvil. **46** I hledající ho jít, báli se zástupů; nebo ho měli za proroka.

22

I odpovídaje Ježíš, mluvil jim opět v podobenstvích, řka: **2** Podobno jest království nebeské člověku králi, kterýž učinil svadbu synu svému. **3** I poslal služebníky své, aby povolali pozvaných na svadbu, ale nechtěli přijít. **4** Opět poslal jiné služebníky, řka: Povězte pozványm: Aj, oběd svůj připravil jsem, volové moji a krmný dobytek zbit jest, a všecko hotovo. Podtež na svadbu. **5** Ale oni nedbavše, odešli, jiný do vsi své, a jiný po kupectví svém. **6** Jiní pak zjímavše služebníky jeho, a posměch jim učinivše, zmordovali. **7** A uslyšav to král, rozhněval se; a poslav vojska svá, zhubil vražedníky ty, a město jejich zapáliil. **8** Tedy řekl služebníkům svým: Svadba zajisté hotova jest, ale ti, kteríž pozvání byli, nebyli hodni. **9** Protož jděte na rozcestí, a kteréžkoli naleznete, zovtež na svadbu. **10** I vyšedše služebníci ti na cesty, shromázdili všecky, kteréžkoli nalezli, zlé i dobré. A naplněna jest svadba hodovníky. **11** Tehdy všed král, aby pohleděl na hodovníky, užrel tam člověka neoděného rouchem svadebním. **12** I řekl jemu: Příteli, kterakrs ty sem všel, nemaje roucha svadebního? A on oněměl. **13** Tedy řekl král služebníkům: Svížice nohy jeho i ruce, vezměte ho, a uvrztež jej do temností těch zevnitřních. Tamť bude plác a škrípení zubů. **14** Nebo mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených. **15** Tehdy odšedše farizeové, radili se, jak by polapili jej v řeči. **16** I poslali k němu učedníky své s Herodiány, řkouce: Mistře, víme, že pravdomluvný jsi, a cestě Boží v pravdě učíš, a nedbáš na žádného; nebo nepatříš na osobu lidskou. **17** Protož pověz nám, co se tobě zdá: Sluší-li dař dátí císaři, čili nic? **18** Znaje pak Ježíš zlost jejich, řekl: Co mne pokoušíte, pokrytí? **19** Ukažte mi peníz daně. A oni podali mu peníze. **20** I řekl jim: Či jest tento obraz a nápis? **21** Řekli mu: Císařův. Tedy dí jim: Dávejtež tedy, co jest císařova, císaři, a co Božího, Bohu. **22** To uslyšavše, divili se, a opustivše jej, odešli. **23** V ten den přišli k němu saduceové, kteříž praví, že není z mrtvých vstání. I otázali se ho, **24** Řkouce: Mistře, Mojžíš pověděl: Umřel-li by kdo, nemaje děti, aby bratr jeho právem švagrovství pojal ženu jeho, a vzbudil símě bratru svému. **25** I bylo u nás sedm bratrů. První pojav ženu, umřel, a nemaje semene, zůstavil ženu svou bratru svému. **26** Takž podobně i druhý, i třetí, až do sedmého. **27** Nejposléze pak po všech umřela i žena. **28** Protož při vzkříšení kterého z těch sedmi bude žena? Nebo všickni ji měli. **29** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Bloudíte, neznajíce písem ani moc Boží. **30** Však při vzkříšení nebudou se ani ženit ani vdávati, ale budou jako andělé Boží v nebi. **31** O vzkříšení pak mrtvých zdaliž jste nečtili, co jest vám povědino od Boha, kterýž dí: **32** Já jsem Bůh Abrahamův, a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův? Bůht není Bůh mrtvých, ale živých. **33** A slyševše to zástupové, divili se učení jeho. **34** Farizeové pak uslyšavše, že by k mlčení přivedl saducejské, sešli se v jedno. **35** I otázal se jeden z nich zákonník, pokoušeje ho, a řka: **36** Mistře, které jest přikázani veliké v zákoně? **37** I řekl mu Ježíš: Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší myslí své. **38** To jest přední a veliké přikázání. **39** Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. **40** Na těch dvou přikázaních všecken zákon záleží i proroci. **41** A když se sešli farizeové, otázal se jich Ježíš, **42** Řka: Co se vám zdá o Kristu? Čí jest syn? Řkou jemu: Davidův. **43** Dí jim:

Kterakž pak David v Duchu nazývá ho Pánem, řka: **44** Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, dokudž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tých? **45** Poněvadž tedy David Pánem ho nazývá, i kterakž syn jeho jest? **46** A nižšídný nemohl jemu odpověditi slova, aniž směl kdo více od toho dne jeho se tázati.

23 Tehdy Ježíš mluvil zástupům a učedníkům svým, **2** Řka:

Na stolici Mojžíšově posadili se zákonníci a farizeové. **3** Protož všecko, což by koli rozkázali vám zachovávat, zachovávejte a činěte, ale podlé skutků jejich nečiněte; nebot' praví, ale nečiní. **4** Svazujíti zajisté břemena těžká a nesnesitelná, a vzládají na ramena lidská, ale prstem svým nechtí jimi ani pohnouti. **5** Všecky pak své skutky činí, aby byli vidíni od lidí. Rozšíříj zajisté nápisy své, a veliké dělají podolky pláštů svých, **6** A milují přední místa na večeřích, a přední stolice v shromázděních, **7** A pozdravování na trhu, a aby byli nazýváni od lidí: Mistři, mistři. **8** Ale vy nebývejte nazýváni mistři; nebo jeden jest Mistr vás, Kristus, vy pak všickni bratři jste. **9** A otce nenažývejte sobě na zemi; nebo jeden jest Otec vaš, kterýž jest v nebesích. **10** Ani se nazývejte vůdcové; nebo jeden jest vůdce vás, Kristus. **11** Ale kdo z vás největší jest, bud' služebníkem vaším. **12** Kdož by pak sám se povyšoval, bude ponízen; a kdož by se ponížil, bude povyšen. **13** Ale běda vám, zákonníci a farizeové pokrytcí, že zavíráte království nebeské před lidmi; nebo sami tam nevházíte, a těm, kteříž by vjíti chtěli, vcházeti nedopouštíte. **14** Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytcí, že zříráte domy vdovské, a to pod zámyslem dlouhého modlení; protož těžší soud ponesete. **15** Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytcí, že obházíte moře i zemi, abyste učinili jednoho novovérce, a když bude učiněn, učiníte jej syna zatracení, dvakrát více, nežli jste sami. (*Geenna g1067*) **16** Běda vám, vůdcové slepí, kteříž říkáte: Přisáhl-li by kdo skrze chrám, to nic není; ale kdo by přisáhl skrze zlato chrámové, povinen jest. **17** Blázni a slepcí, což jest většího, zlato-li, či chrám, kterýž posvěcuje zlata? **18** A přisáhl-li by kdo skrze oltář, nic není; ale kdo by přisáhl skrze ten dar, kterýž jest na něm, povinen jest. **19** Blázni a slepcí, i co jest většího, dar-li, či oltář, kterýž posvěcuje daru? **20** A protož kdožkoli přisahá skrze oltář, přisahá skrze něj, i skrze to všecko, což na něm jest. **21** A kdož přisahá skrze chrám, přisahá skrze něj, i skrze toho, kterýž přebývá v něm. **22** A kdož přisahá skrze nebe, přisahá skrze trůn Boží, i skrze toho, kterýž na něm sedí. **23** Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytcí, že dáváte desátky z maty a z kopru a z kmínu, a opouštíte to, což těžšího jest v zákoně, soud a milosrdenství a věrnost. Tyto věci měli jste činiti a oněch neopouštěti. **24** Vůdcové slepí, kteříž cedíte komára, velbouda pak požíráte. **25** Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytcí, že čistíte po vrchu konvice a misy, a vnitř plné jsou loupeže a nestředmosti. **26** Farizei slepče, vyčist' prvé to, což vnitř jest v konvi a v mise, aby i to, což jest zevnitř, bylo čisto. **27** Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytcí, že jste se připodobnili hrobům zblíženým, kteříž sic zdadí se zevnitř krásní, ale vnitř jsou plní kostí umrlčích i vší nečistoty. **28** Tak i vy zevnitř zajisté zdáte se lidem spravedliví, ale vnitř plní jste pokrytství a nepravosti. **29** Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytcí, nebo vzděláváte hroby proroků, a ozdobujete hroby spravedlivých, **30** A říkáte: kdybychom byli za dnů otců našich, nebyli bychom

účastníci jejich ve krvi proroků. **31** Protož osvědčujete sami proti sobě, že jste synové těch, kteříž proroky zmordovali. **32** I vy také naplňte míru otců svých. **33** Hadové, plémě ještěrčí, i jakž byste ušli odsudku do pekelného ohně? (**Geenna g1067**) **34** Protož aj, já posílám k vám proroky a moudré a učitele, a vy z těch některé zmordujete a ukřižujete, a některé z nich bičovati budete v školách svých, a budete je honiti z města do města, **35** Aby přišla na vás všecká krev spravedlivá, vylitá na zemi, od krve Abele spravedlivého, až do krve Zachariáše syna Barachiašova, kteréhož jste zabili mezi chrámem a oltárem. **36** Amen pravím vám: Přijdou tyto všecky věci na pokolení toto. **37** Jeruzaléme, Jeruzaléme, morděři proroků, a kterýž kamenuješ ty, kteříž byli k tobě posíláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit dítky tvé, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla, a nechtěli jste. **38** Aj, zanechávát' se vám dům váš pustý. **39** Nebot' pravím vám, že mne již více nikoli neužírite od této chvíle, až i díte: Požehnaný, kterýž se běrá ve jménu Páně.

24 A vyšed Ježiš, bral se z chrámu. I přistoupili učedníci jeho, aby ukázali jemu stavení chrámové. **2** Ježiš pak řekl jim: Vidíte-liž tyto všecky věci? Amen pravím vám: Nebude zůstaven tuto kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. **3** A když se posadil na hoře Olivetské, přistoupili k němu učedníci soukromí, řkouce: Pověz nám, kdy to bude, a které znamení příchodu tvého a skonání světa? (**aión g165**) **4** I odpověděv Ježiš, řekl jim: Vizte, aby vás někdo nesvedl. **5** Nebo mnozí přijdu pod jménem mým, řkouce: Ját' jsem Kristus, a svedout mnohé. **6** Budete slýchati zajisté boje a pověsti bojů. Hledetež, abyste se nekormoutili; nebo musí to všecko být; ale ne i hned bude konec. **7** Nebo povstane národ proti národu a království proti království, a budou hladové a morové a země třesení po místech. **8** Ale tyto všecky věci jsou počátkové bolesti. **9** A tehdy vydadí vás v ssouzení, a budou vás mordovati, a budete v nenávisti u všech národní pro jméno mé. **10** A tehdy' se zhorší mnozí, a vespolek se budou zrazovati, a jedni druhých nenáviděti. **11** A mnozí falešní proroci povstanou, a svedou mnohé. **12** A že rozmnožena bude nepravost, ustydne láska mnohých. **13** Ale kdož by setrval až do konce, ten spasen bude. **14** A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědecktví všechném národům, a tehdáž přijde skonání. **15** Protož když uzříte ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na místě svatém, (kdo čte, rozuměj), **16** Tehdáž ti, kteříž by byli v Judstu, nech' utekou na hory. **17** A kdo na střeše, nesstupuj, aby něco vzal z domu svého. **18** A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucha svá. **19** Běda pak těhotným a těm, kteréž kojí v těch dnech. **20** Protož modlte se, aby utíkání vaše nebylo v zimě aneb v svátek. **21** Nebo bude tehdáž ssouzení veliké, jakéhož nebylo od počátku světa až do té chvíle, aniž kdy potom bude. **22** A byť' nebyli ukráčeni dnové ti, nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené ukráčeni budou ti dnové. **23** Tehdy řekl-ly by vám kdo: Aj, tutot' jest Kristus, aneb támto, nevěrte. **24** Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak že by svedli, (by možné bylo), také i vyvolené. **25** Aj, předpověděl jsem vám. **26** Protož řeknou-lit' vám: Aj, na

poušti jest, nevycházejte. Aj, v skryších, nevěrte. **27** Nebo jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, tak bude i příchod Syna člověka. **28** Nebo kdežkoli bude tělo, tuť' se shromáždí i orlice. **29** A hned po ssouzení těch dnů slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého, a hvězdy budou padati s nebe, a mocí nebeské budou se pohybovat. **30** Tehdáž' se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdy' budou kvílití všecka pokolení země, a uzříš Syna člověka přicházejího na oblácích nebeských s mocí a slávou velikou. **31** Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, i shromáždit' vyvolené jeho ode čtyř větrů, a od končin nebes až do končin jejich. **32** Od stromu pak fíkového naučte se podobenství tomuto: Když již ratolest jeho odmladne, a lístí se pučí, porozumíváte, že blízko jest léto. **33** Takéž i vy, když byste uzřeli toto všecko, vězte, žež blízko jest a ve dveřích. **34** Amen pravím vám, že nepomine věk tento, až se tyto všecky věci stanou. **35** Nebe a země prominou, ale slova má nikoli nepominou. **36** O tom pak dni a hodiné té žádný neví, ani anděl nebeští, jediné sám Otec můj. **37** Ale jakož bylo za dnů Noé, tak' bude i příchod Syna člověka. **38** Nebo jakož za dnů těch před potopou žrali a pili, ženili se a vdávaly se, až do toho dne, když Noé všel do korábu, **39** A nezvěděli, až přišla potopa, a zachvátila všecko: tak' bude i příští Syna člověka. **40** Tehdy' dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán. **41** Dvě budou mleti ve mlýně; jedna bude vzata, a druhá zanechána. **42** Bdětež tedy, poněvadž nevíte, v kterou hodinu Pán vás přijíti má. **43** Toto pak vězte, že byť' věděl hospodář, v které by bdění zloděj měl přijít, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. **44** Protož i vy budete hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde. **45** Kdož tedy jest ten služebník věrný a opatrný, kteréhož ustanovil pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm v čas? **46** Blahoslavený služebník ten, kteréhož přijda pán jeho, nalezl by, an tak činí. **47** Amen pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej. **48** Jestliže by pak řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlívá pán můj přijíti, **49** I počal by býtí spoluслužebníky, jísti pak a pítí s opilci: **50** Přijdeť pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, v kterouž neví. **51** I oddělíť jej, a díl jeho položí s pokrytcí. Tamt' bude pláč a škripení zubů.

25 Tehdy podobně bude království nebeské desíti pannám, kteréžto vzavše lampy své, vyšly proti ženichovi. **2** Pět pak z nich bylo opatrných, a pět bláznivých. **3** Ty bláznivé vzavše lampy své, nevzaly s sebou oleje. **4** Opatrné pak vzaly olej v nádobkách svých s lampami svými. **5** A když prodlíval ženich, zdíraly všecky a zesnuly. **6** O půlnoci pak stal se křik: Aj, ženich jde, vyjděte proti němu. **7** Tedy vstaly všecky ty panny, a ozdobily lampy své. **8** Bláznivé pak opatrným řekly: Udělte nám oleje svého, nebo lampy naše hasnou. **9** I odpověděly ty opatrné, řkouce: Aby se snad nám i vám nenedostalo. Jděte raději k prodavačům, a kupte sobě. **10** A když odesly kupovati, přišel ženich, a které hotovy byly, vešly s ním na svadbu. I zavírny jsou dvěře. **11** Potom pak přišly i ty druhé panny, řkouce: Pane, pane, otevři nám. **12** A on odpověděv, řekl: Amen, pravím vám, neznámt' vás. **13** Bdětež tedy; nevíte zajisté dne ani hodiny,

v kterou Syn člověka příde. **14** Nebo jako člověk vycházeje na cestu, povolal služebníků svých, a poručil jim statek svůj. **15** I dal jednomu pět hřiven, jinému pak dvě, a jinému jednu, každému podlé možnosti jeho, i odšel hned na cestu. **16** Odšed pak ten, kterýž vzal pět hřiven, těžel jimi, i vydělal jiných pět hřiven. **17** Též i ten, kterýž dvě, získal i on jiné dvě. **18** Ale ten, kterýž vzal jednu, odšed, zakopal ji v zemi, a skryl peníze pána svého. **19** Po mnohém pak času přišel pán těch služebníků, i činil s nimi počet. **20** A přistoupiv ten, kterýž byl pět hřiven vzal, podal jiných pět hřiven, řka: Pane, pět hřiven dal jsi mi, aj, jiných pět hřiven získal jsem jimi. **21** I řekl mu pán jeho: To dobré, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdí v radost pána svého. **22** Přistoupiv pak ten, kterýž byl dvě hřivně vzal, dí: Pane, dvě hřivně jsi mi dal, aj, jiné dvě hřivně získal jsem jimi. **23** Řekl mu pán jeho: To dobré, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdí v radost pána svého. **24** Přistoupiv pak i ten, kterýž vzal jednu hřivnu, řekl: Pane, věděl jsem, že jsi ty člověk přísný, žna, kde jsi nerozvíval, a zbíráje, kde jsi nerozsvýpal. **25** I boje se, odšel jsem a skryl hřivnu touv v zemi. Aj, ted' máš, což tvého jest. **26** A odpovídaje pán jeho, řekl mu: Služebníče zlý a lenivý, věděl jsi, že žnu, kdež jsem nerozvíval, a zbírám, kdež jsem nerozsvýpal. **27** Protož měl jsi ty peníze mé dáti penězoměncům, a já přijda, byl bych vzal, což jest mého, s požitkem. **28** Nu vezmětež od něho tu hřivnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven. **29** (Nebo každému majícímu bude dáno, a bude více mít, od nemajícího pak i to, což má, bude odjato.) **30** A toho neužitečného služebníka uvrzte do těch temností zevnitřních. Tamť bude pláč a škrípení Zubů. **31** Když pak příde Syn člověka v slávě své, a všickni svatí andělé s ním, tedy se posadí na trůnu velebnosti své, **32** A shromážděni budou před něj všickni národové. I rozdělí je na různo, jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů. **33** A postaví ovce zajisté na pravici své, a kozy pak na levici. **34** Tedy dí Král těm, kterýž na pravici jeho budou: Podtež požehnaní Otce mého, dědičné vládně království, vám připraveným od ustanovení světa. **35** Nebo jsem lačněl, a dal jste mi jísti, žíznil jsem, a dal jste mi pití; hostem jsem byl, a přijímali jste mne; **36** Nah, a přioděli jste mne; nemocen jsem byl, a navštívili jste mne; v žaláři jsem seděl, a přicházeli jste ke mně. **37** Tedy odpovědí jemu spravedliví, řkouce: Pane, kdy jsme tě vídali lačného, a krmili jsme, neb žíznivého, a dávali jsme pití? **38** Aneb kdy jsme tě víděli hostě, a přijali jsme, neb nahého, a přioděli jsme? **39** Aneb kdy jsme tě víděli nemocného neb v žaláři, a přicházeli jsme k tobě? **40** A odpovídaje Král, dí jím: Amen pravím vám: Cožkolí jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili. **41** Potom i těm na levici dí: Jděte ode mne zlořečení do ohně věčného, kterýž jest připraven dáblu i andělům jeho. (aiōnios g166) **42** Nebot jsem lačněl, a nedali jste mi jísti; žíznil jsem, a nedali jste mi pití; **43** Hostem jsem byl, a nepřijali jste mne; nah, a neodívali jste mne; nemocen a v žaláři, a nenavštívili jste mne. **44** Tedy odpovědí jemu i oni, řkouce: Pane, kdy jsme tebe vídali lačného, neb žíznivého, neb hostě, neb nahého, neb nemocného, aneb v žaláři, a neposloužili jsme tobě? **45** Tedy odpoví jim, řka: Amen

pravím vám: Čehož jste koli nečinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste nečinili. **46** I půjdou tito do trápení věčného, ale spravedliví do života věčného. (aiōnios g166)

26 I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto všecky, řekl učedlníkům svým: **2** Víte, že po dvou dnech velikanoc bude, a Syn člověka zrazen bude, aby byl ukřížován. **3** Tehdy sešli se přední kněží a zákonníci, i starší lidu na siň nejvyššího kněze, kterýž sloul Kaifáš. **4** A radili se spolu, jak by Ježíše Istivě jali a zamordovali. **5** Ale pravili: Ne v den sváteční, aby nebyl rozbroj v lidu. **6** Když pak byl Ježíš v Betany, v domu Šimona malomocného, **7** Přistoupila k němu žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, i vylila ji na hlavu jeho, když seděl za stolem. **8** A vidouce to učedníci jeho, rozhněvali se, řkouce: I k čemu jest ztráta tato? **9** Nebo mohla tato mast prodána být za mnoho, a dáno být chudým. **10** A znaje to Ježíš, dí jím: Proč za zlé máte této ženě? Dobrý zajisté skutek učinila nade mnou. **11** Nebo chudé vždycky máte s sebou, ale mne ne vždycky mít budete. **12** Vylíši zajisté tato mast tuto na mé tělo, ku pohřebu mému to učinila. **13** Amen pravím vám: Kdežkolí kázáno bude evangelium toto po všem světě, takéť ito bude praveno, co učinila tato, na památku její. **14** Tedy odšed k předním kněžím jeden ze dvanácti, kterýž sloul Jidáš Iškariotský, **15** Řekl: Co mi chcete dáti, a já vám ho zradím? A oni odvážili jemu třídceti stříbrných. **16** A od té chvíle hledal příhodného času, aby ho zradil. **17** Prvního pak dne přesníc, přistoupili k Ježíšovi učedlníci, řkouce jemu: Kde chceš, at' připravíme tobě, abys jedl beránka? **18** On pak řekl: Jděte do města k jednomu, a rcete jemu: Vzkázal' Mistr: Čas můj blízko jest, u tebet' jísti budu beránka s učedlníky svými. **19** I učinili učedlníci tak, jakž jim poručil Ježíš, a připravili beránka. **20** A když byl večeř, posadil se za stůl se dvanácti. **21** A když jedli, řekl: Amen pravím vám, že jeden z vás mne zradí. **22** I zarmoutivše se velmi, počali každý z nich říci jemu: Zdalí já jsem, Pane? **23** On pak odpovídaje, řekl: Kdo omáčívá se mnou rukou v misce, ten mne zradí. **24** Syn zajisté člověka jde, jakož psáno o ném, ale běda člověku tomu, skrže něhož Syn člověka zrazen bude. Dobré by bylo jemu, by se byl nenařodil člověk ten. **25** Odpovídaje pak Jidáš, kterýž ho zrazoval, dí: Zdalí já jsem, Mistře? Řekl jemu: Ty jsi řekl. **26** A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a dobročeřiv, lámal, a dal učedlníkům, a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé. **27** A vzav kalich, a díky činiv, dal jim, řka: Pite z toho všickni. **28** Nebo to jest krev má nové smlouvy, kteráž za mnohé vylévá se na odpuštění hříchů. **29** Ale pravímt' vám, žeť nebudu pít od této chvíle z tohoto plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej pít budu s vám nový v království Otce svého. **30** A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou. **31** Tedy dí jím Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nade mnou této noci. Nebo psáno jest: Btí budu pastýře, a rozprchnout' se ovce stáda. **32** Ale když z mrtvých vstanu, předejdou vás do Galilee. **33** Odpovídaje pak Petr, řekl jemu: Byť se pak všickni zhoršili nad tebou, ját' se nikdy nezhorší. **34** Řekl mu Ježíš: Amen pravím tobě, že této noci, prvé než kohout zapzpívá, třikrát mne zapříš. **35** Dí jemu Petr: Bych' pak měl s tebou i umřiti, nikoli nezapříš tebe. Takž podobně i všickni učedlníci pravili. **36** Tedy přišel s nimi Ježíš na

místo, kteréž sloulo Getsemany. I dí učedníkům: Posedtež tuto, až' odejda, pomodlí se tamto. 37 A pojov s sebou Petra a dva syny Zebedeovy, počal se rmutiti a teskliv býti. 38 Tedy dí jim: Smutná' jest duše má až k smrti. Pozůstaňtež tuto, a bděte se mnou. 39 A poodšed maličko, padl na tvář svou, modle se a řka: Otče můj, jest-li možné, nech' odejde ode mne kalich tento. A však ne jakž já chci, ale jakž ty. 40 I přišel k učedníkům a nalezl je, a oni spí. I řekl Petrovi: Tak-liž jste nemohli jediné hodiny bdítí se mnou? 41 Bdětež a modlite se, abyste nevešli v pokušení. Ducht' zajisté hotov jest, ale tělo nemocno. 42 Opět podruhé odšed, modlil se, řka: Otče můj, nemůže-lit tento kalich minouti mne, než abych jej pil, staniž se vůle tvá. 43 I přišel, nalezl je, a oni zase spí; nebo byly oči jejich obtíženy. 44 A nechav jich, opět odšel, a modlil se potřetí, touž řec říkaje. 45 Tedy přišel k učedníkům svým, a řekl jim: Spětež již a odpočívejte. Aj, přiblížila se hodina, a Syna člověka zrazuji v ruce hříšných. 46 Vstaňtež, podme. Aj, přiblížil se ten, kterýž mne zrazuje. 47 A když on ještě mluvil, aj, Jidáš, jeden ze dvanácti, přišel, a s ním zástup mnohý s meči a s kyjmi, od předních kněží a starších lidu. 48 Ten pak, kterýž jej zrazoval, dal jim znamení, řka: Kteréhokoli políbím, ten jest; držtež jej. 49 A hned přistoupili k Ježíšovi, řekli: Zdráv bud', Mistře, a políbil jej. 50 Ale Ježíš řekl jemu: Příteli, nač jsi přišel? Tedy přistoupili, a ruce vztáhli na Ježíše, a jali ho. 51 A aj, jeden z těch, kterýž byli s Ježíšem, vztáh ruku, vytřhl meč svůj; a udeřiv služebníka nejvyššího kněze, utál ucho jeho. 52 Tedy dí jemu Ježíš: Obrat' meč svůj v místo jeho; nebo všickni, kterýž meč berou, od meče zahynou. 53 Zdaliž mníš, že bych nyní nemohl prosliti Otce svého, a vydal by mi více nežli dvanácte houfů andělů. 54 Kterakž by se pak naplnila písma, svědčíci, že tak musí být? 55 V tu hodinu řekl Ježíš zástupům: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi jímati mne. Na každý den sedával jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. 56 Ale toto se všecko stalo, aby se naplnila písma prorocká. Tedy učedníci všickni opustivše ho, utekli. 57 A oni javše Ježíše, vedli ho k Kaifášovi nejvyššímu knězi, kdež zákonníci a starší byli se sešli. 58 Ale Petr sel za ním zdaleka, až do síně nejvyššího kněze. A všed vnitř, seděl s služebníky, aby viděl konec. 59 Přední pak kněží a starší i všecka ta rada hledali falešného svědectví proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali, 60 Ale nenalezli. Ani, když mnozí falešní svědkové předstupovali, nic nenalezli. Naposledy pak přišedše dva falešní svědkové, 61 řekli: Tento pověděl: Mohu zborotí chrám Boží, a ve třech dnech jej ustavěti. 62 A povstav nejvyšší kněz, řekl jemu: Nic neopovídáš, co tito proti tobě svědčí? 63 Ale Ježíš mlčel. I odpovídaje nejvyšší kněz, řekl jemu: Zaklínám té skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus Syn Boží? 64 Dí mu Ježíš: Ty jsi řekl. Ale však pravím vám: Od toho času uzrite Syna člověka sedícího na pravici moci Boží, a přicházejícího na oblácích nebeských. 65 Tedy nejvyšší kněz roztrhl roucho své, řka: Rouhal se. Což ještě potřebujeme svědků? Aj, nyní jste slyšeli rounání jeho. 66 Co se vám zdá? A oni odpovídajíce, řekli: Hodent' jest smrti. 67 Tedy plíli na tvář jeho, a pohlavkovali jej; jiní pak hůlkami jej bili, 68 Říkajíce: Hádej nám, Kriste, kdo jest ten, kterýž tebe udeřil? 69 Ale Petr seděl vně v síni. I přistoupila k němu jedna

děvečka, řukci: I ty jsi byl s Ježíšem tím Galilejským. 70 On pak zapřel přede všemi, řka: Nevim, co pravíš. 71 A když vycházel ze dveří, uzřela jej jiná. I řekla tém, kterýž tu byli: I tento byl s Ježíšem tím Nazaretským. 72 I zapřel opět s přisahou: Neznám toho člověka. 73 A po malé chvíli přistoupivše ti, kterýž tu stál, řekli Petrovi: Jistě i ty z nich jsi, nebo i řec tvá známa tebe činí. 74 Tedy počal se proklínati a přisahati, řka: Neznám toho člověka. A hned kohout zapzpíval. 75 I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kterýž jemu byl řekl: Prvé než kohout zapzpívá, třikrát mne zapříš. A vyšed ven, plakal hořce.

27 A když bylo ráno, vešli v radu všickni přední kněží a starší lidu proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali. 2 I svázavše jej, vedli, a vydali ho Pontskému Pilátovi hejtmanu. 3 Tedy vida Jidáš zrádce jeho, že by odsouzen byl, že leje toho, navrátil zase třiceti stříbrných předním kněžím a starším, 4 řka: Zhrešil jsem, zradil krev nevinnou. Oni pak řekli: Co nám do toho? Ty viz. 5 A povrty stříbrné v chrámě, odšel pryč, a odšed, oběsil se. 6 Přední kněží pak vzavše ty stříbrné, řekli: Neslušít jich vložiti do pokladnice, nebo mzda krve jest. 7 A poradivše se, koupili za ně pole to hrnčířovo, ku pohřbu poutníků. 8 Protož nazváno jest pole to pole krve, až do dnešního dne. 9 A tehdy naplnilo se povědění proroka řekoucího: A vzali třiceti stříbrných, mzdu ceněného, kterýž šacován byl od synů Izraelských, 10 A dali je za pole hrnčířovo, jakož mi ustanovil Pán. 11 Ježíš pak stál před vládařem. I otákal se ho vládař, řka: Ty-li jsi ten král Židovský? Ježíš pak řekl jemu: Ty pravíš. 12 A když na něj přední kněží a starší žalovali, nic neopovíděl. 13 Tedy dí mu Pilát: Neslyšíš-li, kteraké věci proti tobě svědčí? 14 Ale neopovíděl jemu ani k jednomu slovu, tak že se vládař velmi divil. 15 Měl pak obyčej vládař v svátek propouštěti lidu vězně jednoho, kteréhož by chtěli. 16 I měli v ten čas vězně znamenitého, kterýž sloul Barabáš. 17 Protož když se lidé sešli, řekli jim Pilát: Kterého chcete, at' vám propustím? Barabáše-li, čili Ježíše, kterýž slove Kristus? 18 Nebo věděl, že jej z závisti vydali. 19 A když seděl na soudné stolici, poslala k němu žena jeho, řukci: Nic neměj činiti s spravedlivým tímto, nebo jsem mnoho trpěla dnes ve snách pro něho. 20 Ale přední kněží a starší navedli lid, aby prosili za Barabáše, Ježíše pak aby zahubili. 21 I odpověděv vládař, řekl jim: Kterého chcete z těch dvou, at' vám propustím? A oni řekli: Barabáše. 22 Dí jim Pilát: Co pak učiním s Ježíšem, kterýž slove Kristus? Řekli mu všickni: Ukřižován bud'. 23 Vládař pak řekl: I což jest zlého učinil? Oni pak více křičeli, řukouče: Ukřižován bud'. 24 A vida Pilát, že by nic neprospěl, ale že by větší rozbroy byl, vzav vodu, umyl ruce před lidem, řka: Čist jsem od krve spravedlivého tohoto. Vy vizte. 25 A odpověděv všecken lid, řekl: Krev jeho na nás i na naše dítky. 26 Tedy propustil jím Barabáše, ale Ježíše zbičovav, vydal, aby byl ukřižován. 27 Tedy žoldnéři hejtmanovi, vzavše Ježíše do rathouzu, shromáždili k němu všecku rotu. 28 A svlkše jej, přioděli ho pláštěm brunátným. 29 A spletše korunu z tmí, vstavili na hlavu jeho, a dali třtinu v pravou ruku jeho, a klekajíce před ním, posmívali se jemu, řukouce: Zdráv bud', ó králi Židovský. 30 A plijice na něho, brali tu třtinu a bili jej v hlavu. 31 A když se mu naposmívali, svlékli s něho plášt', a oblékli jej v

roucho jeho. I vedli ho, aby byl ukřížován. **32** A vyšedše, nalezli člověka Cyrenského, jménem Šimona. Toho přinutili, aby nesl kříž jeho. **33** I přišedše na místo, kteréž slove Golgota, to jest popravné místo, **34** Dali mu pít octa, smíšeného se žlučí. A okusiv, nechtěl pít. **35** Ukřížovavše pak jej, rozdělili roucha jeho, mécíce los, aby se naplnilo povědění proroka: Rozdělili sobě roucho mé, a o můj oděv metali los. **36** A sedíce, ostríhali ho tu. **37** I vstavili nad hlavu jeho vinu jeho napsanou: Totot' jest Ježíš, ten král Židovský. **38** I ukřížování jsou s ním dva lotři, jeden na pravici a druhý na levici. **39** Ti pak, kteří chodili tudy, rouhali se jemu, ukřívujíce hlav svých. **40** A říkajíce: Hej, ty jako rušíš chrám a ve třech dnech vzděláváš, pomozí sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sstupiž s kříže. **41** Tak podobně i přední kněží posmívajíce se s zákoníky a staršími, pravili: **42** Jiným pomáhal, sám sobě nemůž pomoci. Jestliže jest král Izraelský, nech at' nyní sstoupí s kříže, a uvěříme jemu. **43** Doufalt' v Bohu, nech at' ho nyní vysvobodí, chce-lit' mu; nebo pravil: Syn Boží jsem. **44** Takž také i lotři, kteří byli s ním ukřížováni, utrhali jemu. **45** Od šesté pak hodiny tma se stala po vší zemi až do hodiny deváté. **46** A při hodině deváté zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Eli, Eli, lama zabachtani? To jest: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? **47** A některí z těch, kteří tu stáli, slyšíce, pravili: Eliáše volá tento. **48** A hned jeden z nich běžev, a vzav hubu, naplnil ji octem, a vloživ na trest', napájel ho. **49** Ale jiní pravili: Nech tak, pohledíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil. **50** Ježíš pak opět zvolal hlasem velikým, vypustil duši. **51** A aj, opona chrámová roztrhla se na dvě, od vrchu až dolů, a země se třásala, a skále se pukalo, **52** A hrobové se otvírali, a mnohá těla zesnulých svatých vstala. **53** A vyšedše z hrobů po vzkříšení jeho, přišli do svatého města, a ukázali se mnohým. **54** Tedy centurio a ti, kteří s ním ostríhali Ježíše, vidouce země třesení a to, co se dálo, báli se velmi, řkouc: Jistě Syn Boží byl tento. **55** Byly také tu ženy mnohé, zdaleka se dívajíce, kteří byly přišly za Ježíšem od Galilee, posluhujíce jemu. **56** Mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria, matka Jakubova a Jozesova, a matka synů Zebedeových. **57** A když byl večer, přišel člověk bohatý z Arimatie, jménem Jozef, kterýž také byl učedník Ježíšův. **58** Ten předstoupil před Piláta, a prosil za tělo Ježíšovo. Tedy Pilát rozkázal dátí tělo. **59** A vzav tělo Jozef, obvinul je v plátno čisté. **60** A vložil do svého nového hrobu, kterýž byl vytessel v skále; a přivaliv kámen veliký ke dverům hrobovým, odšel. **61** A byla tu Maria Magdaléna, a druhá Maria, sedíce naproti hrobu. **62** Druhého pak dne, kterýž byl po velikém pátku, sešli se přední kněží a farizeové ku Pilátovi, **63** Řkouc: Pane, rozpomenuli jsme se, že ten svůdce řekl, ještě živ jsa: Po třech dnech vstanu. **64** Rozkaž řekl, aby ho vysvobodil, a řekli, že ten svůdce řekl, ještě živ jsa: Po třech dnech vstanu. **65** Řekli jim Pilát: Máte stráž; jděte, ostříhejte, jakž víte. **66** A oni sedše, osadili hrob strážnými, zapečetivše kámen.

28 Na skonání pak soboty, když již svitalo na první den toho těhotné, přšla Maria Magdaléna, a druhá Maria, aby pohledely na hrob. **2** A aj, země třesení stalo se veliké. Nebo anděl Páně sstoupiv s nebe a přistoupiv, odvalil kámen ode dveří, a posadil se na něm. **3** A byl oblíčej jeho jako blesk, a

roucho jeho bílé jako sníh. **4** A pro strach jeho zděsili se strážní, a učiněni jsou jako mrtví. **5** I odpověděv anděl, řekl ženám: Nebojte se vy, nebot' vím, že Ježíše ukřížovaného hledáte. **6** Neníť ho tu; nebo vstal' jest, jakož předpověděl. Podte, vizte místo, kdež ležel Pán. **7** A rychle jdouce, povězte učedníkům jeho, že vstal z mrtvých. A aj, předchází vás do Galilee, tam jej uzříte. Aj, pověděl jsem vám. **8** I vyšedše rychle z hrobu s bázni a s radostí velikou, běžely, aby učedníkům jeho zvěstovaly. **9** Když pak šly zvěstovati učedníkům jeho, aj, Ježíš potkal se s nimi, řka: Zdrávy budte. A ony přistoupivše, chopily se noh jeho, a klaněly se jemu. **10** Tedy dí jim Ježíš: Nebojte se. Jděte, zvěstujte bratřím mým, at' jdou do Galilee, a tamt' mne uzří. **11** Když pak ony odešly, aj, některí z stráže přišedše do města, oznámili předním kněžím všecko, co se stalo. **12** Kteříž shromáždivše se s staršími, a uradivše se, mnoho peněz dali zoldnérům, **13** Řkouce: pravte, že učedníci jeho nočně přišedše, ukradli jej, když jsme my spali. **14** A uslyší-lit' o tom hejtman, myt' ho spokojíme, a vás bezpečny učiníme. **15** A oni vzavše peníze, učinili, jakž naučeni byli. I rozhlášeno jest slovo to u Židů až do dnešního dne. **16** Jedenácte pak učedníků šli do Galilee na horu, kdež jim byl uložil Ježíš. **17** A uzřevše ho, klaněly se jemu. Ale některí pochybovali. **18** A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. **19** Protož jdouce, učte všecky národy, kříte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, **20** Učice je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vám i jsem po všecky dny, až do skonání světa. Amen. (aiōn g165)

Marek

1 Počátek evangelium Ježíše Krista, Syna Božího; **2** Jakož psáno jest v prorocích: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, který připraví cestu tvou před tebou. **3** Hlas volajícího na poušť: Připravujte cestu Páně, přímé čírte stezky jeho. **4** Kříž Jan na poušti, a kázal křest pokání na odpusťení hřichů. **5** I vycházela k němu všecka krajina Judská i Jeruzalémští, a křtěni byli od něho všickni v Jordánu řece, vyznávajíce hřichy své. **6** Byl pak Jan odin srstmi velbloudovými, a pás kožený na bedrách jeho, a jídlo kobylyk a med lesní. **7** A kázal, řka: Jde za mnou silnější nežli já, kteremuž nejsem hoden, sehná se, rozvázat řeménka u obuvi jeho. **8** Já zajisté kříž jsem vás vodou, ale onť vás kříž bude Duchem svatým. **9** I stalo se v těch dnech, přišel Ježíš z Nazáretu Galilejského, a pokřtěn jest od Jana v Jordánu. **10** A hned vystoupiv z vody, uzřel nebesa otevřená a Ducha jako holubici sstupujícího na něj. **11** A hlas stal se s nebe: Ty jsi ten můj milý Syn, v němž mi se dobrě zalíbilo. **12** A i hned ho Duch vypudil na poušť. **13** I byl tam na poušti čtyřidceti dnů, a pokoušín byl od satana; a byl s zvěří, a andělem přísluhovali jemu. **14** Když pak byl vsazen Jan, přišel Ježíš do Galilee, káže evangelium království Božího, **15** A pravě: Že se naplnil čas, a přiblížilo se království Boží. Čírte pokání, a věřte evangelium. **16** A chodě podlé moře Galilejského, uzřel Šimona a Ondřeje bratra jeho, ani pouštěj sítí do moře, (nebo rybáři byli). **17** I řekl jim Ježíš: Podte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. **18** A hned opustivše sítí své, šli za ním. **19** A poodšed odtud maličko, uzřel Jakuba syna Zebedeova, a Jana bratra jeho, ani na lodí tvrdí sítí. **20** A hned povolal jich. A oni opustivše otce svého Zebedea na lodí s pacholky, šli za ním. **21** I vešli do Kafarnaum. A hned v sobotu šed do školy, učil. **22** I divili se náramně učení jeho; nebo učil je, jako moc maje, a ne jako zákonníci. **23** I byl v škole jejich člověk, maje ducha nečistého. Kterýž zvolal. **24** Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatratit nás. Znám tě, kdo jsi, že ten Svatý Boží. **25** I přimluvil mu Ježíš, řka: Umlknij a vyjdí z něho. **26** I polomcovav jím duch nečistý a křiče hlasem velikým, vyšel z něho. **27** I lekli se všickni, tak že se tázali mezi sebou, řkouce: I co jest toto? Jakéž toto nové učení, že mocně i těm duchům nečistým rozkazuje, a poslouchají ho? **28** I roznesla se pověst o něm hned po vši krajině Galilejské. **29** A hned vyšedše ze školy, přišli do domu Šimonova a Ondřejova s Jakubem a s Janem. **30** Šimonova pak svegruše ležela, majíc zimnici. A hned jemu pověděli o ní. **31** A přistoupiv, pozdvihl jí, ujav ji za ruku její, a hned přestala jí zimnice. I poslouhovala jím. **32** Večer pak při západu slunce, nosili k němu všecky nemocné i dábelníky. **33** A bylo se všecko město zběhlo ke dveřím. **34** I uzdravoval mnohé ztrápené rozličnými neduhy, a dábelství mnohá vymítal, a nedopouštěl mluvit dáblům; nebo znali ho. **35** A přede dnem velmi ráno vstav, vyšel a odšel na pusté místo, a tam se modlil. **36** I šli za ním Šimon i ti, kteříž s ním byli. **37** A nalezše jej, řekli jemu: Všickni tě hledají. **38** I díj jim: Podmeň do okolních městeček, abych i tam kázal. Nebo na to jsem přišel. **39** I kázal v školách jejich ve vši Galilei, a dábelství vymítal. **40** Tedy přišel k němu malomocný, prose ho, a klekna před ním,

řekl jemu: Chceš-li, můžeš mne očistiti. **41** Ježíš pak sliarov se, vztáhl ruku, dotekl se ho a řekl jemu: Chci, bud' čist. **42** A když to řekl, hned odstoupilo od něho malomocenství, a očistěn jest. **43** I zapověděl mu přísně, hned ho odbyl, **44** A řekl mu: Viziž, abys žádnému nic nepravil. Ale jdi, ukaž se knězi, a oběť za očistění své to, což přikázal Mojžíš, na svědectví proti nim. **45** On pak vyšed, počal vypravovati mnoho a ohlašovati tu věc, tak že již nemohl Ježíš do města zjevně víjí, ale vně na místech pustých byl. I scházeli se k němu odevšad.

2 A opět všel do Kafarnaum po kolikas dnech. I uslyšáno jest, že by doma byl. **2** A hned sešlo se jich množství, tak že již nemohli se směstknati ani přede dveřmi. I mluvil jim slovo. **3** Tedy přišli k němu, nesouce šlakem poraženého, kterýž ode čtyř nesen byl. **4** A když k němu nemohli přistoupiti pro zástupy, loupali střechu, kdež byl, a proborívše ji, spustili po provazích dolů ložce, na němž ležel šlakem poražený. **5** A vida Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Synu, odpouštěj se tobě hřichové twoji. **6** A byli tu někteří z zákonníků, sedice a myslíce v srdečích svých: **7** Co tento tak mluví rouhavě? Kdo můž odpustiti hřichy, jediné sám Bůh? **8** I poznav Ježíš hned duchem svým, že by tak přemyšlovali sami v sobě, řekl jim: Proč o tom přemyšlujete v srdečích svých? **9** Co jest snáze, říci šlakem poraženému: Odpouštěj se tobě hřichové, čili říci: Vstaň, vezmi ložé své a chod? **10** Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštěti hřichy, dí šlakem poraženému: **11** Toběť pravím: Vstaň, a vezmi ložé své, a jdi do domu svého. **12** I vstal hned, a vzav ložé své přede všemi, odšel, tak že se děsili všickni, a chválili Boha, řkouce: Nikdy jsme toho neviděli. **13** I vyšel opět k mori, a všecken zástup přicházel k němu, i učil je. **14** A pomíjeje, uzřel Léví Alfeova, sedícího na cle. I dí jemu: Pod' za mnou. A on vstav, šel za ním. **15** I stalo se, když seděl Ježíš za stolem v domě jeho, že i publikáni mnozí a hříšníci seděli spolu s Ježíšem a s učedníky jeho; nebo mnoho jich bylo, a šlo za ním. **16** Zákonníci pak a farizeové viděvše, že jedl s publikány a s hříšníky, řekli učedníkům jeho: Což to, že s publikány a hříšníky jí a pije? **17** To uslyšav Ježíš, dí jim: Nepotřebuji zdraví lékaře, ale nemocní. Nepřišel' jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání. **18** Učedníci pak Janovi a farizejší postívali se. I přišli a řekli jemu: Proč učedníci Janovi a farizejší postí se, a tvoji učedníci se nepostí? **19** I řekl jim Ježíš: Kterakž mohou synové ženichovi postiti se, když jest s nimi ženich? Dokudž mají s sebou ženicha, nemohouť se postiti. **20** Ale přijdout' dnové, když od nich odjat bude ženich, a tehdáž se budou postiti v těch dnech. **21** Ano žádný záplaty sukna nového nepřišívá k rouchu starému; jinak odtrhne ta záplata nová od starého, i bývá větší dira. **22** A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; jinak rozpučí nové víno nádoby, a víno se vyleje, a nádoby se pokazí. Ale víno nové má litu být do nádob nových. **23** I stalo se, že šel Ježíš v sobotu skrze obilí, i počali učedníci jeho, cestou jdouce, vymínat klasy. **24** Tedy farizeové řekli jemu: Pohled', coť dělají v sobotu, čehož nenáleží. **25** I řekl jim: Nikdy-liž jste nečtili, co učinil David, když nouze byla, a lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? **26** Kterak všel do domu Božího za Abiatara nejvyššího kněze, a jedl chleby posvátné, (jichž

neslušelo jistí než samým kněžím), a dal i těm, kteříž s ním byli?

27 I pravil jim: Sobota pro člověka učiněna jest, a ne člověk pro sobotu. **28** Protož Syn člověka jest pánem také i sotoby.

3 I všel opět do školy, a byl tu člověk, maje ruku uschlou. **2**

I šetřili ho, uzdraví-li jej v sobotu, aby ho obžalovali. **3** I řekl tomu člověku, kterýž měl uschlou ruku: Povstaň u prostřed. **4** I díjim: Sluší-li v sobotu dobré činiti, čili zle, život zachovati, čili zamordovati? Oni pak mlčeli. **5** A když pohleděl na ně vůkol s hněvem, zarmoutiv se nad tvrdostí srdce jejich, řekl člověku: Vztáhní tu ruku svou. I vztáhl, a učiněna jest ta ruka jeho zdravá jako druhá. **6** A vyšedše farizeové, hned s Herodiány drželi radu proti němu, kterak by ho zahubili. **7** Ježíš pak odšel s učedníky svými k moři, a veliké množství od Galilee Šlo za ním, i z Judstva, **8** I od Jeruzaléma, i od Idumee, i z Zajordání; i ti, kteříž byli okolo Týru a Sidonu, množství veliké, slyšice, kteraké věci činí, přišli k němu. **9** I rozkázel učedníkům svým, aby lodičku ustavičně nahotově měli pro zástup, aby ho netiskli. **10** Nebo mnohé uzdravoval, tak že nař padali, aby se ho dotýkali, kteřížkoli měli neduhy. **11** A duchové nečistí, jakž ho zazreli, padali před ním a křičeli, řkouce: Ty jsi ten Syn Boží. **12** Ale on velmi jim přimluval, aby ho nezjevovali. **13** I vstoupil na horu, a povolal k sobě těch, kterýchž se jemu vidělo; i přišli k němu. **14** I ustanovil jich dvanácte, aby s ním byli, a aby je poslal kázati. **15** A aby měli moc uzdravovati nemoci a vymítati dábelství: **16** Šimona, jemuž dal jméno Petr, **17** A Jakuba Zebedeova, a Jana bratra Jakubova, (a dal jim jméno Boanerges, to jest synové hromoví), **18** A Ondřeje, a Filipa, a Bartoloměje, a Matouše, a Tomáše, a Jakuba Alfeova, a Taddea, a Šimona Kananitského, **19** A Jídáše Iškariotského, kterýž i zradil jej. I šli s ním domů. **20** A opět sšel se zástup, tak že nemohli ani chleba pojísti. **21** A slyšavše o tom přibuzní jeho, přišli, aby jej vzali; nebo pravili, že by se smyslem prominul. **22** Zákonníci pak, kteříž byli přišli z Jeruzaléma, pravili, že Belzebuba má, a že v knížeti dábelském vymítá dáby. **23** A povolav jich, mluvil k nim v podobenstvích: Kterak může satan satana vymítiť? **24** A jestližne království v sobě se rozdvojí, nemůže státi království to. **25** A rozdvojí-li se dům proti sobě, nebude moci dům ten státi. **26** Tak jestližne povstal satan sám proti sobě, a rozdvojen jest, nemůže státi, ale konec běre. **27** Žádný nemůže nádobí silného, vejda do domu jeho, rozebrati, leč by prvé silného toho svázal; a tehdy dům jeho zloupí. **28** Amen pravím vám, že všickni hřichové odpuštěni budou synům lidským, i rouhání, jímž by se rouhali, **29** Ale kdo by se rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale hoden jest včerného odsouzení. (**aion g165, aionios g166**) **30** Nebo pravili: Ducha nečistého má. **31** Tehdy přišli bratři a matka jeho, a stojíce vně, poslali k němu, aby ho vyvolali. **32** A seděl okolo něho zástup. I řekli jemu: Aj, matka tvá a bratři tvoji vně hledají tebe. **33** Ale on odpověděl jim, řka: Kdo jest matka má a bratří moji? **34** A obezrev učedníky vůkol sebe sedící, řekl: Aj, matka má a bratří moji. **35** Nebo kdož by koli činil vůli Boží, ten jest bratr můj, i sestra má, i matka.

4 A opět počal učiti u moře. I shromáždil se k němu zástup mnohý, tak že vstoupiv na lodí, seděl na moři, a všecken

zástup byl na zemi podlé moře. **2** I učil je mnohým věcem v podobenstvích, a pravil jim v učení svém: **3** Slyšte. Aj, vyšel rozsevač, aby rozsíval. **4** I stalo se v tom rozsívání, že jedno padlo podlé cesty, a přletělo ptactvo nebeské, i zzobalo je. **5** A jiné padlo na místo skalnaté, kdež nemělo mnoho země, a hned vzešlo, proto že nemělo hlubokosti země. **6** A když vyšlo slunce, vyhořelo, a proto, že nemělo kořene, uschlou. **7** A jiné padlo mezi trní, i zrostlo trní, a udusilo je. I nevydalо užitku. **8** Jiné pak padlo v zemi dobrou, a dalo užitek zhřbu vstupující a rostoucí; přineslo zajisté jedno třidcátý, a jiné šedesátý, a jiné pak stý. **9** I pravil jim: Kdo má uši k slyšení, slyš. **10** Když pak byl sám, tázali se ho ti, kteříž při něm byli, se dvanácti, na to podobenství. **11** I řekl jim: Vámt' jest dáno, znáti tajemství království Božího, ale těm, kteříž jsou vně, v podobenství to všecko se děje, **12** Aby hledice, hleděli, ale neuzrěli a slyšice, slyšeli, ale nesrozuměli, aby se snad neobrátili, a byli by jim odpuštěni hřichové. **13** I díjim: Neznáte podobenství tohoto? A kterakž pak všecka podobenství poznáte? **14** Rozsevač ten slovo rozsívá. **15** Tito pak jsou, ješto podlé cesty, jimž se rozsívá slovo, ale když oni slyší, i hned přichází satan, a vynímá slovo, kteréž vsáto jest v srdcích jejich. **16** A tak podobně ti, kteříž jako skalnatá země posáti jsou, kteříž jakž uslyší slovo, hned s radostí přijímají je. **17** Než nemají kořene v sobě, ale jsou časní; potom když vznikne ssouzení a protivenství pro slovo, hned se horší. **18** Tito pak jsou, kteříž mezi trní posáti jsou, ti jsou, kteříž slovo slyší. **19** Však pečování tohoto světa a oklamání zboží, a jiné žádosti přistupující, udušují slovo, tak že bez užitku bývá. (**aion g165**) **20** Tito pak jsou, kteříž v zemi dobrou símě přijali, kteříž slyší slovo, a přijímají, a užitek přinášejí, jiné třidcátý, a jiné šedesátý, a jiné stý. **21** Dále pravil jim: Zdali rozsvícena bývá svíce, aby postavena byla pod nádobu neb pod postel? Však aby na svícen vstavena byla. **22** Nebo nic není skrytého, co by nebylo zjeveno; aniž jest co tak ukrytého, aby na jevo nevyšlo. **23** Jestližne kdo má uši k slyšení, slyš. **24** I mluvil k nim: Vizte, co slyšíte. Kterou měrou budete měřiti, bude vám odměno, a přidáno bude vám poslouchajícím. **25** Nebo kdož' má, tomu bude dáno; a kdo nemá, i to, což má, bude od něho odjato. **26** I pravil: Tak jest království Boží, jako kdyby člověk uvrh símě do země. **27** A spal by, a vstával by ve dne i v noci a semeno by vzešlo a zrostlo, jakž on neví. **28** Nebo sama od sebe země užitek plodí, nejprv bylinu, potom klas, potom plné obilé v klasu. **29** A když sezrá úroda, i hned přičíní srp; nebo nastala žeř. **30** I řekl: K čemu připodobnime království Boží? Aneb kterým podobenstvím je ukážeme? **31** Jest jako zrno horčicné, kteréž, když vsáto bývá do země, nejmenší jest ze všech semen, kteráž jsou na zemi. **32** Ale když vsáto bývá, roste, a bývá větší než všecky byliny, a činí ratolesti veliké, tak že pod stímem jeho mohou sobě ptáci nebeší hnízda dělati. **33** A takovými mnohými podobenstvími mluvil jim slovo, jakž mohli slyšeti. **34** Bez podobenství pak nemluvil jim, ale učedníkům svým soukromí vykládal všecko. **35** I řekl jim v ten den, když již byl večer: Plavme se na druhou stranu. **36** A nechavše zástupu, pojali jej, tak jakž byl na lodičce. Ale i jiné lodičky byly s ním. **37** Tedy stala se bouře veliká od větru, až se vlny na lodí valily, tak že se již naplnovala lodí. **38** A on z zadu na lodí spal na

podušce. I zbudili jej, a řekli jemu: Mistře, nedbáš, že hyneme? 39 I probudiv se, přimluvil větru, a řekl moři: Umlkn, a upokoj se. I přestal vítr, a stalo se utíšení veliké. 40 I řekl jim: Proč se tak bojíte? Jakž to, že nemáte víry? 41 I báli se bázni velikou, a pravili jeden k druhému: I kdo jest medle tento, že i vítr i moře poslouchají jeho?

5 Tedy přeplavili se přes moře do krajiny Gadarenských. 2

A jakž vyšel z lodí, hned se s ním potkal člověk z hrobů, maje ducha nečistého. 3 Který bydlil v hrobích, a anž ho kdo mohl řetězy svázati, 4 Proto že často byv pouty a řetězy okován, polámal řetězy, a pouta roztrhal, a žádný nemohl ho skrotiti. 5 A vždycky ve dne i v noci na horách a v hrobích byl, křiče a tepa se kamením. 6 Uzřev pak Ježíše zdaleka, běžel a poklonil se jemu, 7 A křiče hlasem velikým, řekl: Co jest tobě do mne, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Zaklínám té skrze Boha, abys mne netrápil. 8 (Nebo pravil jemu: Vyjdíž, duchu nečistý, z člověka tohoto.) 9 I otázel se ho: Jakt říkaji? A on odpovídaje, řekl: Množství jméno mé jest, nebo jest nás mnoho. 10 I prosil ho velmi, aby jich nevyháněl z té krajiny. 11 Bylo pak tu při horách stádo vepřů veliké pasoucích se. 12 I prosili ho všickni ti d'áblové, řkouce: Pust' nás do vepřů, at' do nich vejdem. 13 I povolil jim hned Ježíš. A vyšedše duchové nečistí, vešli do těch vepřů. I běželo to stádo s vrchu dolů do moře, (a bylo jich ke dvěma tisícům), i ztonuli v moři. 14 Ti pak, kteří ty vepře páslí, utekli, a oznámili to v městě i ve vsech. I vyšli, aby viděli, co by to bylo, což se stalo. 15 I přišli k Ježísovi, a uzřeli toho, který býval trápen od d'ábelství, ani sedí, odín jsa, a maje zdravý rozum, toho, který mívá množství. I báli se. 16 A kteří to viděli, vypravovali jím, kterak se stalo tomu, který měl d'ábelství i o vepřích. 17 Tedy počali ho prospiti, aby odšel z krajin jejich. 18 A když vstoupil na lodí, prosil ho ten, který trápen býval od d'ábelství, aby s ním byl. 19 Ježíš pak nedopustil mu, ale řekl jemu: Jdi k svým do domu svého, a zvěstuj jim, kterak veliké věci učinil tobě Pán, a že slitoval se nad tebou. 20 I odšel, a počal ohlašovati v krajině Desíti měst, kterak veliké věci učinil mu Ježíš. I divili se všickni. 21 A když se přeplavil Ježíš na lodí zase na druhou stranu, sšel se k němu zástup mnohý. A byl u moře. 22 A aj, přišel jeden z knížat školy, jménem Jairus, a uzřev jej, padl k nohám jeho. 23 A velmi ho prosil, řka: Dcerka má skonává. Pod', vlož na ni ruce, aby uzdravena byla, a budet živa. 24 I šel s ním, a zástup mnohý šel za ním, i tiskl jej. 25 (Tedy žena jedna, kteráž tok krve měla dvanácte let, 26 A mnoho byla trápena od mnohých lékařů, a vynaložila všecken statek svůj, a nic jí bylo neprosrolo, ale vždy se hůře měla, 27 Uslyšavši o Ježísovi, přišla v zástupu po zadu, a dotkla se roucha jeho. 28 Nebo řekla byla: Dotknu-li se jen roucha jeho, uzdravena budu. 29 A hned přestal krvotok její, a pocítila na těle, že by uzdravena byla od neduhu svého. 30 A hned Ježíš poznav sám v sobě, že z něho moc vysla, obrátil se v zástupu, řekl: Kdo se dotekl roucha mého? 31 I řekli mu učedníci jeho: Vidíš, že tě zástup tiskne, a pravíš: Kdo se mne dotekl? 32 I hleděl vůkol, aby ji uzřel, která to učinila. 33 Ta pak žena s bázni a s třesením, věduci, co se stalo při ní, přistoupila a padla před ním, a pověděla mu všecku pravdu. 34 On pak řekl

jí: Dcero, víra tvá tě uzdravila, jdi u pokoji, a bud' zproštěna od trápení svého.) 35 A když on ještě mluvil, přišli z domu knížete školy, řkouce: Dcera tvá umřela, proč již zaměstknáváš Mistra? 36 Ježíš pak, hned jakž uslyšel to, což oni mluvili, řekl knížeti školy: Neboj se, tolíko věř. 37 I nedal žádnému za sebou jít, jediné Petrovi, Jakubovi a Janovi, bratru Jakubovu. 38 I přišel do domu knížete školy, a viděl tam hluk, ano pláč a kvíl velmi. 39 I všed tam, řekl jim: Co se bouříte a plačete? Neumělat' děvečka, ale spí. 40 I posmívali se jemu. On pak vyhnal všecky, pojal otce a matku děvečky, a ty, kteříž s ním byli, i všel tam, kdež děvečka ležela. 41 A vzav ruku děvečky, řekl jí: Talitha kumi. Což se vykládá: Děvečko, (tobě' pravím), vstaň. 42 A hned vstala děvečka, a chodila; nebo byla ve dvanácti letech. I zděsili se divením převelikým. 43 A přikázal jim pilně, aby žádný o tom nezvěděl. I rozkázel jí dátí jistí.

6 I vyšel odtud a přišel do vlasti své, a šli za ním učedníci jeho. 2 A když bylo v sobotu, počal učiti v škole, a mnozí slyšice, děsili se, řkouce: Odkud tento má tyto věci? A jaká jest to moudrost, kteráž jest dána jemu, že i takové moci dějí se skrže ruce jeho? 3 Zdalíž tento není ten tesař, syn Marie, bratr pak Jakubův a Jozesův a Judův a Šimonův? A zdálž nejsou i sestry jeho zde u nás? I horšili se na něm. 4 I řekl jim Ježíš: Není prorok beze cti, jediné v vlasti své a v rodině své a v domě svém. 5 I nemohl tu divu žádného učiniti, jediné málo nemocných, vzkládaje na ně ruce, uzdravil. 6 I podivil se jejich nevěře, a obcházel vůkol po městečkách, uče. 7 A svolal k sobě těch dvanácte, počal je posílati po dvou a dvou, a dal jim moc nad duchy nečistými. 8 A přikázal jim, aby ničeho nebrali na cestu, jediné tolíko hůl, ani mošny, ani chleba, ani do opasku peněz, 9 Ale aby obuté měli nohy v střevíce, a neobláceli dvou sukní. 10 A pravil jim: Kdežkoli vešli byste do domu, tu ostaňte, dokudž nevyšli byste odtud. 11 A kdož by koli vás nepřijali, ani vás neposlouchali, vyjdouce odtud, vyrazte prach z noh svých na svědectví jím. Amen pravím vám: Lehčejí bude Sodomským a Gomorským v den soudný než městu tomu. 12 Tedy vyšedše, kázali, aby pokání činili. 13 A d'ábelství mnohá vymítali, a mazali olejem mnohé nemocné, i uzdravovali. 14 A uslyšev o tom Heródes král, (nebo zjevně učiněno bylo jméno jeho), pravil, že Jan Křtitel vstal z mrtvých, a protož divové dějí se skrže něho. 15 Jiní pak pravili, že jest Eliáš; a jiní pravili, že jest prorok, aneb jako jeden z těch proroků. 16 To uslyšev Heródes, řekl: Totot' jest ten Jan, kteréhož jsem já stal. Ontě z mrtvých vstal. 17 Ten zajisté Heródes poslav, jal Jana, a vsadil jej do žaláře pro Herodiadi manželku Filipa bratra svého, že ji byl za manželku pojal. 18 Nebo pravil Jan Heródesovi: Nesluší' tobě mít manželky bratra svého. 19 Herodias pak lešt skladala proti němu, a chtěla jej o hrdlo připravit, ale nemohla. 20 Nebo Heródes ostýchal se Jana, věda jej býti muže spravedlivého a svatého. I šetřil ho, a slýchaje jej, mnoho i činil, a rád ho poslouchal. 21 Když pak přišel den příhodný, v němž Heródes, pamatuje den svého narození, učinil večeři knížatům svým a hejtmanům a předním mužům z Galilee, 22 A když dcera té Herodiady tam vešla a tancovala, a zalíbila se Heródesovi i spoluhozvědovníkům, řekl král děvečce: Pros mne, zač chceš, a

dámt'. **23** I přísahl jí: Že začkoli prosiť budeš, dám tobě, by pak bylo až do polovice království mého. **24** Ona pak vyšedší, řekla materi své: Zač budu prosiť? A ona řekla: Za hlavu Jana Křtitele. **25** A všedší hněd s chvátáním k králi, prosila, říkala: Chci, abys mi dal hněd na mise hlavu Jana Křtitele. **26** Král pak zarmoutil se velmi, pro přísluhu a pro spoluhozprávce nechtěl ji oslyšet. **27** Protož král ten poslav hněd kata, rozkázal přinést hlavu Janovu. **28** A on odšed, stal jej v žaláři, a přinesl hlavu jeho na mise, a dal ji děvečce, a děvečka dala ji mateři své. **29** Tedy uslyševše to učedníci jeho, přišli, a vzali tělo jeho, a pochovali je v hrobě. **30** Tehdy sšedše se apoštolé k Ježíšovi, zvěstovali jemu všecko, i to, co činili, i co učili. **31** I řekl jim: Podteď vy sami obzvláštně na pusté místo, a odpocíňte maličko. Nebo bylo množství těch, kteříž přicházeli a odcházeli, tak že ani k jídlu chvíle neměli. **32** I plavili se na lodí na pusté místo soukromí. **33** A vidouce je zástupové, že jdou pryč, poznali jej mnozí. I zběhli se tam ze všech měst pěšky, a předešli je, a shromázdili se k němu. **34** Tedy vyšed Ježíš, uzrel zástup mnohý, a slitovalo mu se jich, že byli jako ovce, nemajíce pastýře. I počal je učiti mnohým věcem. **35** A když se již prodlilo, přistoupivše k němu učedníci jeho, řekli: Pustěj jest toto místo, a již se prodlilo. **36** Propust' je, at' jdouce do okolních vesnic a městeček, nakupí sobě chleba; nebo nemají, co by jedli. **37** On pak odpověděv, řekl jim: Dejte vy jim jísti. I říkou jemu: Jdouce, koupíme za dvě stě grošů chleba, a dáme jim jísti? **38** I díj jim: Kolik chlebů máte? Jděte a zvězte. A když zvěděli, řekli: Pět, a dvě ryb. **39** I rozkázal jim, aby se kázali posaditi všechném po houfích na zelené trávě. **40** I usadili se rozdílně, po stu a po padesáti. **41** A vzav těch pět chlebů a ty dvě rybě, popatřiv do nebe, dobrořečil, i lámal chleby, a dal učedníkům svým, aby kladli před ně. A dvě rybě rozdělil mezi všecky. **42** I jedli všeckni, a nasyceni jsou. **43** Potom sebrali drobtů dvanácte košů plných, i z ryb. **44** A bylo těch, kteříž jedli ty chleby, okolo pěti tisíců mužů. **45** A hněd přinutil učedníky své, aby vstoupili na lodí, a předešli jej přes moře k Betsaidě, až by on propustil zástup. **46** A propustiv je, šel na horu, aby se modlil. **47** A když byl večer, byla lodí u prostřed moře, a on sám na zemi. **48** A viděl je, a oni se s těžkostí plavili; (nebo byl výt odporný jim). A při čtvrtém bdění nočním přišel k nim, chodě po moři, a chtěl jich pominouti. **49** Oni pak uzrevše jej, an chodí po moři, domnívali se, že by obluda byla. I zkřikli. **50** (Nebo jej všeckni viděli, a zstrašili se.) Ale hněd promluvil k nim a řekl jim: Doufejtež, jáť jsem, nebojte se. **51** I vstoupil k nim na lodí, a utíšil se vítr; a oni mnohem více sami v sobě se děsili a divili. **52** Nebo nerozuměli z strany chlebů; bylo zajisté srdce jejich zhrublo. **53** A přeplavivše se, přišli do země Genezaretské, a tu lodí přistavili. **54** A když vyšli z lodí, hněd jej poznali. **55** A běhajíce po vši krajině té, počali na ložcích nosití nemocné, kdežkoli uslyšeli o něm, že by byl.

56 A kamžkoli vcházel do městeček neb do měst neb do vsí, na ulicech kladli neduživé, a prosili ho, aby se aspoň podolka roucha jeho dotkl. A kolikož jich koli se jeho dotklo, uzdraveni byli.

7 I sešli se k němu farizeové a některí z zákonníků, kteříž byli přišli z Jeruzaléma. **2** A uzrevše některé z učedníků jeho

obecnýma rukama, (to jest neumytýma), jísti chleby, reptali o tom. **3** Nebo farizeové i všeckni Židé nejedí, leč by ruce umyli, držíce ustanovení starých. **4** A po trhu nejedí, leč se umyjí. A jiné mnohé věci jsou, kteréž přijali, aby je zachovávali, jako umývání koflíků, žejdlíků a medenic i stolů. **5** Potom otázal se ho farizeové a zákonníci: Proč učedníci tvoji nezachovávají ustanovení starých, ale neumytýma rukama jedí chléb? **6** On pak odpověděv, řekl jim: Dobrě prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jakož psáno jest: Lid tento rty mne ctí, srdce pak jejich daleko jest ode mne. **7** Ale nadarmot' mne ctí, učíce učení a ustanovení lidská. **8** Nebo opustivše příkazaní Boží, držíte ustanovení lidská, umývání žejdlíků a koflíků, a jiné věci mnohé těm podobné činíte. **9** I pravil jim: Čistě vy rušíte příkazaní Boží, abyste ustanovení svá zachovali. **10** Nebo Mojžíš povíděl: Cti otce svého i matku svou, a kdož by zlořečil otci neb mateři, at' smrtí umře. **11** Ale vy pravíte: Řekl-li by člověk otci neb mateři: Korban, (totíž, dar jest to), čímž by tobě ode mne pomoženo býti mohlo. **12** A nedopustíte mu nic více učiniti otci svému neb mateři své. **13** Rušíce slovo Boží ustanovením svým, kteréž jste ustanovili. A mnohé těm podobné věci činíte. **14** I svolav všecken zástup, pravil jim: Slyšte mne všeckni a rozumějte. **15** Nic není z zevnitřku vcházejícího do člověka, což by jej poškvrtit mohlo; ale to, což pochází z něho, tot' jest, což poškvrtuje člověka. **16** Má-li kdo uši k slyšení, slyš. **17** A když všel do domu od zástupu, tázali se ho učedníci jeho o tom podobenství. **18** I řekl jim: Tak jste i vy nerozumní? Což nerozumíte, že všecko, což z zevnitřku do člověka vchází, nemůže ho poškvrtit? **19** Nebo nevhází v srdce jeho, ale v břicho, a potom ven vychází, čistěci všecké pokrmy. **20** Pravil pak, že to, což pochází z člověka, to poškvrtuje člověka. **21** Nebo z vnitřku z srdce lidského zlá myšlení pocházejí, cizoložstva, smilstva, vraždy, **22** Krádeže, lakovství, nešlechetnosti,lest, nestydlost, oko zlé, routhání, pýcha, bláznovství. **23** Všecky tyto zlé věci pocházejí z vnitřku, a poškvrtují člověka. **24** A vstav odtud, odšel do končin Tyrů a Sidonu, a všed do domu, nechtěl, aby kdo věděl, ale nemohl se tajiti. **25** Nebo uslyševší o něm žena, jejíž dcerka měla ducha nečistého, přišla a padla k nohám jeho. **26** (Byla pak ta žena pohanka, Syrofenitská rodem.) I prosila ho, aby dábelství vyvrhl z její dcery. **27** Ale Ježíš řekl jí: Nechat' se prvé nasýti dítky; neb' tení slušné vzít chléb dětem a vrci štěňatům. **28** A ona odpověděla a řekla mu: Ovšem, Pane, nebo štěňátku jedí pod stolem drobt synů. **29** I řekl jí: Pro tu řec jdi, výšlo' jest dábelství z tvé dcery. **30** I odšedší do domu svého, nalezla děvečku, ana leží na loži, a dábelství z ní vyšlo. **31** Tedy vyšed zase z končin Tyrských a Sidonských, přišel k moři Galilejskému, prostředkem krajin Desíti měst. **32** I přivedli jemu hluchého a zajíkavého, a prosili ho, aby na něj ruku vzložil. **33** A pojav jej soukromí ven z zástupu, vložil prsty své v uši jeho, a plinuv, dotekl se jazyka jeho. **34** A vzezřev k nebi, vzdechl a řekl jemu: Efata, to jest, otevři se. **35** A hněd otevříny jsou uši jeho, a rozvázán jest svazek jazyka jeho, i mluvil právě. **36** I přikázal jim, aby žádnému nepravili. Ale jakžkoli on jim přikazoval, oni mnohem více ohlašovali. **37** A převelmi se divili, říkouc: Dobrě všecky věci učinil. I hluchým rozkázal slyšeti, i němým mluvit.

8 V těch dnech když velmi veliký zástup byl, a neměli, co by jedli, svolav **2** Lítost mám nad zástupy; nebo již tři dny trvají se mnou, a nemají, co by jedli. **3** A rozpuštím-li je lačné do domů jejich, zhynou na cestě; nebo někteří z nich zdaleka přišli. **4** Odpověděl mu učedníci jeho: I odkud bude moci kdo tyto nakrmiti chleby zde na poušti? **5** I otázal se jich: Kolik máte chlebů? A oni řekli: Sedm. **6** I kázel zástupu posadit se na zemi. A vzav těch sedm chlebů, díky učiniv, lámal a dával učedníkům svým, aby předkládali. I kladl před zástup. **7** A měli rybiček maličko. Jichž požehnav, kázel i ty před ně klásti. **8** I jedli a nasyceni jsou; a sebrali, což pozůstalo drobtů, sedm košů. **9** Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo čtyř tisíců. I propustil je. **10** Potom hned vstoupil na lodí s učedníky svými, přeplavil se do krajin Dalmanutských. **11** I vyšli farizeové, a počali se s ním hádati, hledajíce od něho znamení s nebe, pokoušejice ho. **12** A on vzdech duchem svým, dí: Co pokolení toto znamení hledá? Amen pravím vám: Nebude dáno znamení pokolení tomuto. **13** A opustiv je, vstoupil zase na lodí, i plavil se dále. **14** I zapomenuli s sebou vzít chlebů, a neměli než jeden chléb s sebou na lodí. **15** Tedy přikazoval jim, řka: Vizte a pilně se šetřte kvasu farizejského a kvasu Heródesova. **16** I přemyšlovali, řkouce jeden k druhému: Chleba nemáme. **17** A znaje to Ježíš, řekl jim: Co přemyšljujete o tom, že chleba nemáte? Ještě neznáte, ani nerozumíte? Ještě máte oslepené své srdce? **18** Oči majíce, nevidíte? A uši majíce, neslyšíte? A nepomníté, **19** že jsem pět chlebů lámal mezi pět tisíců? Kolik jste plných košů drobtů sebrali? Rekli jemu: Dvanácte. **20** A když také sedm chlebů mezi čtyři tisíce, kolik jste plných košů drobtů vzali? I řkou jemu: Sedm. **21** I řekl jim: Kterakž nerozumíte? **22** I přišel do Betzaidy, a přivedli k němu slepého, prosíce ho, aby se ho dotekl. **23** I ujav toho slepého za ruku, vyvedl jej ven z městečka, a plinuv na oči jeho, a vloživ na něj ruce, otázal se ho, viděl-li by co. **24** A on pohleděv žhůru, řekl: Znamenám lidi; nebo vidím, že chodí jako stromové. **25** Potom opět vložil ruce na oči jeho, a kázel mu hleděti žhůru. I uzdraven jest, tak že i zdaleka jasně viděl všecky. **26** I odesal jej do domu jeho, řka: Aniž do toho městečka chod', aniž komu z městečka prav. **27** Tedy vyšel Ježíš a učedníci jeho do městečka Cesaree Filipovy. A na cestě tázal se učedníků svých, řka jim: Kým mne praví býtí lidé? **28** Kteříž odpověděli: Janem Křtitellem, a jiní Eliášem, jiní pak jedním z proroků. **29** Tedy on řekl jim: Vy pak kým mne býtí pravíte? Odpověděv Petr, řekl jemu: Ty jsi Kristus. **30** I přikázal jim s pohružkou, aby o něm žádnému nepravili. **31** Počal učiti je, že Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen být od starších a předních kněží a zákonníků, a zabit být, a ve třech dnech z mrtvých vstati. **32** A zjevně to slovo mluvil. Protož chytiv jej Petr, počal mu domlouватi. **33** Kterýžto obrátil se, a pohleděv na učedníky své, přimluvil Petrovi, řka: Jdiž za mnou, satane; nebo nechápáš, co jest Božího, ale co lidského. **34** A svolav zástup s učedníky svými, řekl jim: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapří sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne. **35** Nebo chtěl-li by kdo duši svou zachovati, ztratí ji; pakli by kdo ztratil duši svou pro mne a pro evangelium, tent' ji zachová. **36** Nebo co prospěje člověku, by všecken svět získal, a své duši škodu učinil? **37** Aneb jakou dá člověk odměnu za duši svou?

38 Nebo kdož by se koli za mne styděl a za má slova v tomto pokolení cizoložném a hříšném, i Syn člověka styděti se bude za něj, když přijde v slávě Otce svého s anděly svatými.

9 I pravil jim: Amen pravím vám, žeť jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří království Boží přicházející v mocí. **2** A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana, i uvedl je na horu vysokou soukromí samy, a proměnil se před nimi. **3** A učiněno jest roucho jeho stkvoucí a bílé velmi jako sníh, ještě tak bílého bělič na zemi učiniti nemůže. **4** I uzřeli Eliáše s Mojžíšem, ani s Ježíšem mluví. **5** A odpověděv Petr, řekl Ježíšovi: Mistře, dobré jest nám tu to být. Protož udělejme tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden. **6** Nebo nevěděl, co mluví; byli zajisté přestrašeni. **7** I stal se oblak zastěnující je, a přišel hlas z oblaku, řkoucí: Tentot' jest ten Syn můj milý, jeho poslouchejte. **8** A hned obezřevše se, žádného víc neviděli než samého Ježíše s sebou. **9** A když sstupovali s hory, přikázal jim, aby toho žádnému nevypravovali, co viděli, než až Syn člověka z mrtvých vstane. **10** I zachovali tu věc u sebe, tázice mezi sebou, co by to bylo z mrtvých vstati. **11** I otázali se ho, řkouce: Což to pak zákonníci praví, že Eliáš musí přijít prv? **12** On pak odpověděv, řekl jim: Eliáš přijde nejprve, napraví všecky věci, a jakož psáno jest o Synu člověka, že musí mnoho trpěti, a za nic položen být. **13** Ale pravím vám, že i Eliáš přišel, i učinili mu, což chtěli, jakož psáno jest o něm. **14** Tedy přišel k učedníkům, uzrel zástup veliký okolo nich, a zákonníky, an se hádají s nimi. **15** A hned všecken zástup uzřev jej, ulekli se; a zběhše se, přivítali ho. **16** I otázal se zákonníků: Co se hádáte spolu? **17** A odpovídaje jeden z zástupu, řekl: Mistře, přivedl jsem syna svého k tobě, kterýž má ducha němého. **18** Ten kdyžkoli jej pochopí, lomcuje jím, a on se slní, a škrípí zubami svými, a svadne. I řekl jsem učedníkům tvým, aby jej vyvrhlí, ale nemohli. **19** A on odpovídaje jemu, řekl: Ó národe nevěrný. Ale dokudž s vámi budu? A dokudž vás trpěti budu? Přivedte jej ke mně. **20** I přivedli ho k němu. A jakž jej uzřel, hned ním duch lomcoval; a padna na zemi, válel se a slníl. **21** I otázal se otce jeho: Dávno-li se jemu to stalo? A on řekl: Od dětinství. **22** A často jím metal i na oheň i do vody, aby jej zahubil. Ale můžeš-li co, spomoz nám, slituje se nad námi. **23** A Ježíš řekl jemu: Můžeš-li tomu věřiti; všeckot' jest možné věřicimu. **24** A i hned zvolav otec mládence toho s slzami, řekl: Věřím, Pane, spomoz nedověře mé. **25** Uzřev pak Ježíš, že se zblíhá zástup, přimluvil duchu tomu nečistému, řka jemu: Ducha němý a hluchý, já tobě přikazuji, vyjdi z něho, a nevházej více do něho. **26** Tedy kříče a veřejně jím lomcuje, vyšel. I učiněn jest jako mrtvý, tak že mnozí pravili, že umřel. **27** Ale Ježíš ujav jej za ruku, pozdvihl ho. I vstal. **28** A když všel do domu, učedníci jeho otázali se ho soukromí: Proč jsme my ho nemohli vyvrci? **29** I řekl jim: Toto pokolení nijakž nemůž vyjít, jediné skrze modlitbu a půst. **30** A jdouce odtud, šli spolu skrze Galilei, ale nechtěl, aby kdo věděl. **31** Nebo učil učedníky své a pravil jim: že Syn člověka dán bude v ruce lidské, a zamordují jej, ale zamordován jsa, třetího dne z mrtvých vstane. **32** Oni pak nesrozuměli tomu pověření, a však ostýchali se ho otázati. **33** I přišel do Kafarnaum, a v domě byv, otázal se jich: Co jste na

cestě mezi sebou rozjímal? **34** Ale oni mlčeli. Nebo hádali se byli na cestě mezi sebou, kdo by z nich byl větší. **35** A posadiv se, zavolal dvanácti, a díl jím: Chce-li kdo první být, budeť ze všech nejposlednější a všechn služebník. **36** A vzav pacholátko, postavil je u prostřed nich, a vzav je na lokty, řekl jím: **37** Kdož by koli jedno z takových pacholátek přijal ve jménu mém, mnet přijímá; a kdož by mne koli přijal, ne mnet' přijímá, ale toho, kterýž mne poslal. **38** I odpověděl mu Jan, řka: Mistře, viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém dáblu vymítá, kterýž nechodí s námi; i bránili jsme mu, proto že s námi nechodí. **39** Ježíš pak řekl: Nebraňtež mu. Nebot' není žádného, kterýž by divy činil ve jménu mém, aby mohl snadně zle mluviti o mně. **40** Nebo kdož není proti nám, s námit' jest. **41** Kdož by koli zajisté dal vám pít číši vody ve jménu mém, proto že jste Kristovi, amen pravím vám, neztratit' nikoli odpлатy své. **42** A kdož by koli pohoršil jednoho z těchto maličkých, věřících ve mne, mnohem by mu lépe bylo, aby byl zavěšen na hrdlo jeho žernov mlýnský a vržen byl do moře. **43** A horšala-li by tě ruka tvá, utni ji. Lépet' jest tobě bezrukému vjít do života, nežli obě ruce majícímu jít do pekla v ten oheň neuhasitelný, (Geenna g1067) **44** Kdež červ jejich neumírá, a oheň nehasne. **45** A pakli noha tvá horšila by tě, utni ji. Lépet' jest tobě kulhavému vjít do života, nežli obě noze majícímu uvrženu být do pekla, v ten oheň neuhasitelný, (Geenna g1067) **46** Kdež červ jejich neumírá, a oheň nehasne. **47** Pakli by tě oko tvé horšilo, vylup je. Lépet' jest tobě jednookému vjít do království Božího, nežli obě oči majícímu uvrženu být do ohně pekelného, (Geenna g1067) **48** Kdež červ jejich neumírá, a oheň nehasne. **49** Nebo každý ohněm bude solen, a všeliká obět solí bude osolena. **50** Dobrát' jest sůl. Pakli sůl bude neslaná, čím ji osolíte? Mějte sůl sami v sobě, a pokoj mějte mezi sebou.

10 A vstav odtud, přišel do končin Judských skrze krajinu za Jordánem ležící. I sešli se k němu zase zástupové, a jakž obyčej měl, opět je učil. **2** Tedy přistoupivše farizeové, otázali se ho: sluší-li muži propustiti ženu? pokoušejice ho. **3** On pak odpovídaje, řekl jím: Co vám přikázal Mojžíš? **4** Kteríž řekli: Mojžíš dopustil lístek rozlučení napsati a propustiti. **5** I odpověděl Ježíš, řekl jím: Pro tvrdost srdece vašeho napsal vám to přikázání. **6** Ale od počátku stvoření muže a ženu učinil je Bůh. **7** Protož opustí člověk otce svého i matku, a přidřížeti se bude ženy své. **8** I budou ti dva jedno tělo. A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. **9** Protož což Bůh spojil, člověk nerozlučuj. **10** A v domě opět učedníci jeho otázali se ho o též věci. **11** I díl jím: Kdož by koli propustil manželku svou a jinou pojal, cizoloží proti ní. **12** A jestliže by žena propustila muže svého a za jiného se vdala, cizoloží. **13** Tedy přinášeli k němu dítky, aby se jich dotýkal. Ale učedníci přimluvali těm, kteříž je nesli. **14** To viděv Ježíš, nelibě to nesl, a řekl jím: Nechte dítěk jítí ke mně, a nebraňte jim, nebo takových' jest království Boží. **15** Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nikolit' do něho neveje. **16** A bera je na lokty své, a vzkládaje na ně ruce, požehnání jím dával. **17** Potom když vyšel na cestu, přiběhl jeden, a pokleknal před ním, otázal se ho: Mistře dobrý, co učíš, abych živila věčného dědičně došel? (aiónios g166) **18** I řekl mu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý,

než jediný Bůh. **19** Přikázaní umíš: Nezcizoloží, nezabiješ, neukradneš, nevydáš falešného svědectví, neoklamáš, cti otce svého i matku. **20** A on odpověděv, řekl jemu: Mistře, toho všeho jsem ostříhal od své mladosti. **21** Tedy Ježíš pohleděv na něj, zamíval ho, a řekl jemu: Jednohot' se nedostává. Jdi, a cožkoli máš, prodej, a dej chudým, a budeš mít poklad v nebi; a pod', následuj mne, vezma kříž. **22** On pak zarmoutiv se pro to slovo, odšel, truchliv jsa; nebo měl mnohá zboží. **23** A pohleděv vůkol Ježíš, dí učedníkům svým: Jak nesnadně ti, kteříž statky mají, vejdou do království Božího. **24** Tedy učedníci užasli se nad těmi řečmi jeho. Ježíš pak zase odpověděv, dí jím: Synáčkové, kterak nesnadné jest doufajícím v statek do království Božího vjít. **25** Snáze jest velbloudu skrje jehelní ucho projítí, nežli bohatému vjít do království Božího. **26** Oni pak více se děsili, řkouce mezi sebou: I kdož může spasen být? **27** A pohleděv na ně Ježíš, dí: U lidí' jest nemožné, ale ne u Boha; nebo u Boha všecko možné jest. **28** I počal Petr mluviti k němu: Aj, my opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou. **29** Odpověděv pak Ježíš, řekl: Amen pravím vám, žádného není, ješto by opustil dům, neb bratří, neb sestry, neb otce, neb matku, neb manželku, neb dítky, neb rolí pro mne a pro evangelium, **30** Aby nevzal stokrát tolík nyní v času tomto domů a bratrů a sester a matek a dítěk a rolí s protivenstvím, a v budoucím věku život věčný. (aión g165, aiónios g166) **31** Mnozí' pak první budou poslední, a poslední první. **32** Byli pak na cestě, jdouce do Jeruzaléma, a Ježíš šel napřed. I byli předěšeni, a jdouce za ním, báli se. Tedy pojav opět dvanácte, počal jim praviti, co se jemu má státi, **33** Řka: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákonníkům i odsoudí jej na smrt, a vydadí jej pohanům. **34** Kteřížto posmívati se budou jemu, a ubíčíj ho, a uplijí i zabijí jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. **35** Tedy přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, řkouce: Mistře, chceme, zač bychom koli prosili tebe, abys učinil nám. **36** On pak řekl jím: Co chcete, abych vám učinil? **37** I řekli jemu: Dej nám, abychom jeden na pravici tvé a druhý na levici tvé sedli v slávě tvé. **38** Ježíš pak řekl jím: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li pití kalich, kterýž já pijí, a křtíti se křtem, kterýmž já se křím? **39** A oni řekli jemu: Můžeme. Ježíš pak řekl jím: Kalich zajisté, kterýž já pijí, pití budete, a křtem, kterýmž já se křím, křtíti budete, **40** Ale seděti na pravici mé neb na levici mé, není' má věc dátí, ale kterýmž připraveno jest. **41** A uslyšavše to deset, počali se hněvatí na Jakuba a na Jana. **42** Ale Ježíš povolav jich, řekl jím: Víte, že ti, kteříž sobě zalibujívládnouti nad národy, panují' nad nimi; a kteříž velicí u nich jsou, moc provozují nad nimi. **43** Ne tak' bude mezi vámi. Ale kdožkoli chtěl by mezi vámi být veliký, budíž vás služebník. **44** A kdožkoli z vás chtěl by být přední, budíž služebník všech. **45** Nebo i Syn člověka nepríšel, aby mu sloužili, ale aby sloužil, a aby dal duši svou na vykoupení za mnohé. **46** Tedy přišli do Jericho, a když vycházel on z Jericha, i učedníci jeho a zástup mnohý, Timev syn, Bartimeus slepý, seděl podlé cesty, žebře. **47** A když uslyšel, že by byl Ježíš Nazaretský, počal volati a říci: Ježíši, synu Davida, smiluj se nade mnou. **48** I přimluvali mu mnozí, aby mlčel. Ale on mnohem více volal: Synu Davida, smiluj se nade mnou. **49** Tedy zastaviv se Ježíš, kázel ho

zavolati. I zavolali toho slepého, řkouce jemu: Dobré myslí bud', vstaň, volá tě. **50** On pak povrhl plášť svůj, a zchopiv se, šel k Ježíšovi. **51** I odpověděv Ježíš, díl jemu: Co chceš, at' učiním? A slepý řekl jemu: Mistře, at' vidím. **52** Tedy Ježíš řekl jemu: Jdi, víra tvá té uzdravila. A hned prohlédl, a šel cestou za Ježíšem.

11 A když se přiblížili k Jeruzalému a Betfagi i Betany při hoře Olivetské, poslal dva z učedníků svých. **2** A řekl jim: Jděte do městečka, které proti vám jest, a hned vejdouce tam, naleznete oslátko přivázанé, na kterémž nižádný z lidí neseděl. Odvížíce, přivedte. **3** A řekl-lit' by vám kdo: Co to činíte? rcete: Že ho Pán potřebuje. A hned je poše sem. **4** I odešli, a nalezli oslátko přivázанé vně u dveří na rozcestí. I odvázali je. **5** Tedy někteří z těch, kteří tu stáli, řekl jim: Co činíte, odvazující oslátko? **6** Oni pak řekli jim, jakož byl přikázel Ježíš. I nechali jich. **7** Protož přivedli oslátko k Ježíšovi, a vložili na ně roucha svá. I vsedl na ně. **8** Mnozí pak stali roucha svá na cestě, a jiní ratolesti sekali zstromu, a metali na cestu. **9** A kteří napřed šli, i ti, kteří za ním šli, volali, řkouce: Hosanna. Požehnaný, kterýž se běre ve jménu Páně. **10** Požehnané království otce našeho Davida, kteréž přiskoje ve jménu Páně. Hosanna na výsostech. **11** I všel do Jeruzaléma Ježíš, i do chrámu. A spatřiv tu všecko, když již byla večerní hodina, vyšel do Betany se dvanácti. **12** A druhého dne, když vycházel z Betany, zlčněl. **13** A užřev zdaleka fík, an má lístí, šel, zda by co nalezl na něm. A když přišel k němu, nic nenalezl kromě listů; nebo nebyl čas fíků. **14** Tedy odpověděv Ježíš, řekl jemu: Již více na věky nižádný z tebe ovoce nejeze. A slyšeli to učedníci jeho. (*aión g165*) **15** I přišli do Jeruzaléma. A všed Ježíš do chrámu, počal vymítati ty, kteříž prodávali a kupovali v chrámu, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holuby převracel. **16** A nedopustil, aby kdo nádobu nesl skrze chrám. **17** I učil je, řka jím: Zdalíž není psáno, že dům můj dům modlitby slouti bude u všech národů? Vy pak učinili jste jej peleší lotrů. **18** Slyšeli pak to zákonnici i přední kněží, a hledali, kterak by jej zahubili; nebo se ho báli, proto že všecken zástup divil se učením jeho. **19** A když byl večer, vyšel z města. **20** A jdouce ráno, uželi ten fík, an usechl z kořene. **21** Tedy zpomenuv Petr, řekl jemu: Mistře, aj, ten fík, kterémuz jsi zlorečil, usechl. **22** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Mějte víru Boží. **23** Nebo amen pravím vám, že kdož bykoli řekl hoře této: Zdvihni se a vrz seboudo moře, a nepochyboval by v srdeci svém, ale věřil by, že se stane, cožkoli dí, stanet'se jemu tak, což by koli řekl. **24** Protož pravím vám: Zač byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a stanet'se vám. **25** A když se postavíte k modlení, odpouštějte, máte-li co proti komu, aby i Otec váš nebeský odpustil vám hřichy vaše. **26** Nebo jestliže vy neodpustíte, ani Otec váš, kterýž v nebesích jest, odpustí vám hřichů vašich. **27** I přišli zase do Jeruzaléma. A když on procházel se v chrámu, přistoupili k němu přední kněží a zákonnici a starší. **28** I řekl jemu: Jakou mocí to činiš? A kdo tobě dal tu takovou moc, abys tyto věci činil? **29** Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jim: Otížit' se i já vás na jednu věc. Odpovězte mi, a povím vám, jakou mocí to činím. **30** Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí? Odpovězte mi. **31** I rozjímal sami mezi sebou, řkouce: Díme-li: S nebe, dít': Proč jste tedy neuvěřili jemu? **32** Pakli díme: Z lidí, bojíme se

lidu. Nebo všickni o Janovi smyslili, že právě byl prorok. **33** I odpověděše, řekli Ježíšovi: Nevíme. A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Aniž já vám povím, jakou mocí to činím.

12 Tedy počal jim mluviti v podobenstvích: Vinici stípl člověk, a opletli ji plotem, a vkopal pres, a ustavěl věži, a pronajal ji vinařům, i odšel na cestu. **2** A když toho čas byl, poslal k vinařům služebníka, aby od vinařů vzal ovoce z vinice. **3** Oni pak javše jej, zmrskali ho, a odeslali prázdného. **4** I poslal k nim zase jiného služebníka. I toho též kamenovavše, ranili v hlavu, a odeslali zohaveného. **5** I poslal opět jiného. I toho zabili, a mnoho jiných, z nichž některé zmrskali, a jiné zmordovali. **6** Ještě pak maje jediného syna milého, i toho poslal k nim naposledy, řka: Ustýdnout' se syna mého. **7** Ale vinař řekli jedni k druhým: Tentot' jest dědic; podte, zabíme jej, a budet' naše dědictví. **8** Tedy javše jej, zabili ho, a vyvrhli ven z vinice. **9** Což tedy učiní pán vinice? Přijde, a zatratí vinaře ty, a dá vinici jiným. **10** Zdalíž jste písma toho nečtli? Kámen, kterýž zavrhl stavitele, ten učiněn jest hlavou úhlavorou. **11** Ode Pána стало se toto, a jest divné před očima našima. **12** I hledali ho jiti, ale báli se zástupu; nebo poznali, že podobenství to proti nim pověděl. A nechavše ho, odešli pryč. **13** Potom poslali k němu některé z farizeů a Herodiánu, aby jej polapili v řeči. **14** Kteřížto přišedše, řekli jemu: Mistře, víme, že jsi pravdomluvný, a nedbáš na žádného; nebo nepatríš na osobu lidskou, ale v pravdě cestě Boží učíš. Sluší-li dař dávatí císaři, čili nic? Dáme-liž, čili nedáme? **15** On pak znaje pokrytství jejich, řekl jim: Co mne pokoušíte? Přineste mi peníz, at' pohledím. **16** A oni podali. Tedy řekl jim: Čí jest tento obraz a nápis? A oni řekli mu: Císařův. **17** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Dávejtež tedy, což jest císařova, císaři, a což jest Božího, Bohu. I podivili se tomu. **18** Potom přišli k němu saduceové, kteříž praví, že není z mrtvých vstání. I otázali se ho, řkouce: **19** Mistře, Mojžíš nám napsal: Kdyby čí bratr umřel, a ostavil manželku, a synů by neměl, aby bratr jeho pojal manželku jeho, a vzbudil símě bratra svému. **20** I bylo sedm bratrů. A první pojav manželku, a umřev, napozůstavil semene. **21** A druhý pojav ji, také umřel, a aniž ten ostavil semene. A třetí tolikéž. **22** A tak ji pojalo těch sedm, a nezůstavili semene. Nejposléze pak po všech umřela i ta žena. **23** Protož při vzkříšení, když z mrtvých vstanou, čí z těch bude manželka? Nebo jich sedm mělo ji za manželku. **24** A odpovídaje Ježíš, řekl jim: Zdalíž ne proto bloudíte, že neznáte písem ani moci Boží? **25** Nebo když vstanou z mrtvých, nebudou se ženiti ani vdávati, ale budou jako andělé nebeští. **26** O mrtvých pak, že mají vstati, zdalíž jste nečtli v knize Mojžíšově, kterak ve kři promluvil k němu Bůh, řka: Já jsem Bůh Abrahámov, a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův? **27** Neníť Bůh mrtvých, ale Bůh živých. Protož vy velmi bloudíte. **28** Tedy přistoupil jeden z zákonníků, slyšev je spolu se hádající, a vida, že jim dobře odpověděl, otázal se ho: Které jest přikázaní první ze všech? **29** A Ježíš odpověděl jemu, že první ze všech přikázaní jest: Slyš, Izraeli, Pán Bůh nás Pán jeden jest. **30** Protož milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši myslí své, i ze všech mocí svých. To jest první přikázaní. **31** Druhé pak podobné toto: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. Většího

přikázání jiného nad tato není. **32** I řekl jemu ten zákonník: Mistře, dobře jsi v pravdě pověděl. Nebo jeden jest Bůh, a není jiného kromě něho; **33** A milovati ho ze všeho srdce, a ze vši myslí, a ze vši duše, i ze všech mocí, a milovati bližního jako sebe samého jest nade všecky zápalý a oběti. **34** A viděv Ježíš, že by moudře odpověděl, dí jemu: Nejsi daleko od království Božího. A žádný více nesměl se ho tázati. **35** I odpovídaje Ježíš, řekl, uče v chrámě: Kterak praví zákonníci, že Kristus jest syn Davidův? **36** Nebo David praví v Duchu svatém: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, až i položím nepřátele tvé za podnože noh tvých. **37** Poněvadž sám David nazývá jej Pánem, kterakž tedy syn jeho jest? A mnohý zástup rád ho poslouchal. **38** I mluvil jim v učení svém: Varujte se zákonníků, kteříž chtějí v krásném rouše choditi, a pozdravování býti na trzích, **39** A na předních stolicech seděti v školách, a přední místa mítí na večeřech, **40** Kteřížto zírají domy vdovské, a to pod zámyslem dlouhých modliteb. Tit' vezmou soud těžší. **41** A posadiv se Ježíš proti pokladnici, díval se, kterak zástup metal peníze do pokladnice. A mnozí bohatí metali mnoho. **42** A přišedší jedna chudá vdova, i vrhla dva šarty, což jest čtvrtá částka peníze. **43** I svolal učedníky své, dí jim: Amen pravím vám, že tato chudá vdova více uvrhla, než tito všickni, kteříž metali do pokladnice. **44** Nebo všickni z toho, což jim zbyvalo, metali, ale tato z své chudoby, všecko, což měla, uvrhla, všecko živnost svou.

13 A když vycházel z chrámu, dí jemu jeden z učedníků jeho: Mistře, pohled', kteraké kamení a jaké stavení? **2** Tedy Ježíš odpovídaje, řekl jemu: Vidíš tato tak veliká stavení? Nebudeť ostaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbrojen. **3** A když se posadil na hoře Olivetské proti chrámu, otázali se jeho soukromí Petr, Jakub a Jan a Ondřej: **4** Pověz nám, kdy to bude? A které znamení, když se toto všecko bude plnit? **5** Ježíš pak odpovídaje jim, počal praviti: Vizte, aby vás někdo nesvedl. **6** Neboť mnozí přijdou ve jménu mé, řkouce: Já jsem Kristus, a mnohét' svedou. **7** Když pak uslyšíte o boji a pověst o válkách, nestraňujte se; nebo musí to býti, ale ne i hned konec. **8** Povstanet' zajisté národ proti národu a království proti království, a budou země třesení po místech, a hladové i bouřky. **9** A toť počátkové bolesti. Vy pak šetřte se. Nebo vydávati vás budou na sněmy a do shromáždění; budete biti, a před vládaři a králi stanete pro mne, na svědectví jím. **10** Ale ve všech národech nejprv musí být kázáno evangelium. **11** Když pak vás povedou, vyzrazujíce, nestarejte se předtím, co byste mluvili, aniž pečlivě přemyšljujte, ale což vám bude dáno v tu hodinu, to mluvte; nebo nejste vy, kteříž mluvíte, ale Duch svatý. **12** Vydáť pak bratr bratra na smrt a otec syna, a povstanou děti proti rodičům, a budou je mordovati. **13** A budete v nenávisti všechně pro jméno mé. Ale kdož setrvá až do konce, tent' spasen bude. **14** Když pak uzříte ohavnost zpuštění, o kteréž povídno jest skrze Daniele proroka, ana stojí, kdež by státi neměla, (kdo čte, rozuměj), tehdáž ti, kdož by v Židovstvu byli, at' utekou na hory. **15** A kdož by na střeše byl, nesstupuj do domu, ani vcházej, aby co vzal z domu svého. **16** A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucho své. **17** Běda pak těhotným a těm, kteříž krmí v těch dnech. **18** Protož modlite se, aby utíkání vaše nebylo v zimě. **19** Neboť budou ti dnové ssouzení, jakéhož

nebylo od počátku stvoření, kteréž Bůh stvořil, až dosavad, aniž bude. **20** A byť nebyl ukřatil Pán těch dnů, nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené, kteréž vyvolil, ukřatil těch dnů. **21** A tehdáž řekl-li by vám kdo: Aj, ted' jest Kristus, aneb aj, tamto, nevřete. **22** Nebot' povstanou falešní Kristová a falešní proroci, a budou činiti divy a zázraky k svedení, by možné bylo, také i vyvolených. **23** Vy pak šetřte se. Aj, předpověděl jsem vám všecko. **24** V těch pak dnech, po ssouzení tom, slunce se zatmí, a měsíc nedá světla svého. **25** A hvězdy nebeské budou padati, a moci, které jsou na nebi, pohnou se. **26** A tehdážt' uzří Syna člověka, an se běre v oblácích s mocí velikou a s slávou. **27** I tehdy' pošle anděly své, a shromáždí vyvolené své ode čtyř větrů, od končin země až do končin nebe. **28** Od fíku pak učte se podobenství tomuto: Když již ratolest jeho odmladne, a vypucí se lístí, znáte, že blízko jest léto. **29** Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest a ve dveřích. **30** Amen pravím vám, žeť nepomine pokolení toto, až se tyto všecky věci stanou. **31** Nebe a země pominou, ale slova má nikoli nepominou. **32** Ale o tom dni a hodině žádný neví, ani anděl, kteříž jsou v nebesích, ani Syn, jediné Otec. **33** Vizte, bděte a modlte se; nebo nevřete, kdy bude ten čas. **34** Jako člověk, kterýž daleko odšel, opustiv dům svůj, a poručiv služebníkům svým vládařství, a jednomu každému práci jeho, vrátnému příkazal, aby bděl. **35** Protož bděte; nebo nevřete, kdy Pán domu přijde, u večer-li, čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili ráno. **36** Aby snad přijda v nenadále, nenalezl vás, a vy spíte. **37** A cožt' vám pravím, všechněm' pravím: Bděte.

14 Po dvou pak dnech byl hod beránka a přesnic; i hledali přední kněží a zákonníci, kterak by jej Ištivejmouce, zamordovali. **2** Ale pravili: Ne v svátek, aby snad nebyl rozbroj v lidu. **3** A když byl v Betany, v domu Šimona malomocného, a seděl za stolem, přišla žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, z nádového koření. A rozbívši alabastrovou nádobu, vylila ji na hlavu jeho. **4** I hněvali se někteří mezi sebou, řkouce: I proč ztráta masti této stala se? **5** Nebo mohlo toto prodáno byti, dráže než za tři sta peněz, a dáno být chudým. I zpouzeli se na ni. **6** Ale Ježíš řekl: Nechte ji. Proč ji rmoutíte? Dobrýt' skutek učinila nad mnou. **7** Však chudé máte vždycky s sebou, a když budete chtít, můžete jim dobré činiti, ale mne ne vždycky mítí budete. **8** Ona což mohla, to učinila; předešlat', aby těla mého pomazala ku pohřbu. **9** Amen pravím vám: Kdežkoli bude kázáno toto evangelium po všem světě, také' i to, což učinila tato, bude vypravováno na památku její. **10** Tedy Jidáš Iškariotský, jeden ze dvanácti, odšel k předním kněžím, aby jim ho zradil. **11** Oni pak uslyševše, zradovali se, a slibili mu peníze dátí. I hledal, kterak by ho příhodně zradil. **12** Prvního pak dne přesnic, když velikonoční beránek zabíjí býval, řkou jemu učedníci jeho: Kde chceš, at' jdouce, připravíme, abys jedl beránka? **13** I poslal dva z učedníků svých, a řekl jim: Jděte do města, a potkáv' vás člověk dčbán vody nesa. Jděte za ním. **14** A kamžkoli vejde, rcete hospodáři: Mistři' praví: Kde jest večeřadlo veliké, podlážené a připravené. Tu nám připravte. **15** A on vám ukáže večeřadlo veliké, podlážené a připravené. Tu nám připravte. **16** I odešli učedníci jeho, a přišli do města, a nalezli

tak, jakož jim byl pověděl. I připravili beránka. 17 Když pak byl večer, přišel se dvanácti. 18 A když seděli za stolem a jedli, řekl Ježíš: Amen pravím vám, že jeden z vás mne zradí, kterýž jí se mnou. 19 A oni se počali rmoutiti, a praviti jemu jeden každý obzvláštně: Zdali já jsem? A jiný: Zdali já? 20 On pak odpověděv, řekl jim: Jeden ze dvanácti, kterýž omáčivá se mnou v mise. 21 Syn zajisté člověka jde, jakož psáno o ném, ale běda člověku tomu, skrže něhož Syn člověka bude zrazen. Dobré by bylo jemu, aby se byl nenarodil člověk ten. 22 A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a dobročeřiv, lámal a dával jim, řka: Vezměte, jezte, to jest tělo mé. 23 A vzav kalich, a díky učiniv, dal jim. A pili z něho všickni. 24 I řekl jim: To jest krev má smlouvy té nové, kteráž se za mnohé vylévá. 25 Amen pravím vám, žeť již více nikoli nebudu pít z plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej pítu budu nový v království Božím. 26 A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou. 27 Potom řekl jim Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nade mnou této noci. Nebo psáno jest: Bítu budu pastýře, a rozprchnou se ovce. 28 Ale když z mrtvých vstanu, předejdouť vás do Galilee. 29 Tedy Petr řekl jemu: Byť se pak všickni zhorší, ale já nic. 30 I řekl jemu Ježíš: Amen pravím tobě, že dnes této noci, prvé než kohout po dvakrát zapzpívá, třikrát mne zapříš. 31 On pak mnohem více mluvil: Bychť pak měl s tebou i umříti, nikolit' nezapřím tebe. A takž také i všickni mluvili. 32 I přišli na místo, kterémuz jméno Getsemany. Tedy řekl učedníkům svým: Sedtež tuto, až se pomodlim. 33 A pojav s sebou Petra a Jakuba a Jana, počal se lekatí a velmi teskliv býti. 34 I dí jim: Smutnát' jest duše má až k smrti. Počekejtež tuto a bděte. 35 A poodšed maličko, padl na zemi a modlil se, aby, bylo-li by možné, odešla od něho hodina ta. 36 I řekl: Abba, Otče, všecko jest možné tobě. Přenes kalich tento ode mne, ale však ne, což já chci, ale co ty. 37 I přišel a nalezl je, ani spí. I řekl Petrovi: Šimone, spíš? Nemohl-lis jediné hodiny bdít? 38 Bděte a modlte se, abyste nevešli v pokušení. Ducht' zajisté hotov jest, ale tělo nemocno. 39 A opět odšed, modlil se, táz slova mluvě. 40 A navrátil se, nalezl je, ani opět spí, (nebo oči jejich byly obtíženy); aniž věděli, co by jemu odpověděli. 41 I přišel po třetí, a řekl jim: Spětež již a odpocívejte; dostit' jest. Přišlat' ta hodina; aj, Syna člověka zrazují v ruce hříšných. 42 Vstaňte, podme. Aj, kterýž mne zrazuje, blízkot' jest. 43 A hned, když on ještě mluvil, přišel Jidáš, kterýž byl jeden ze dvanácti, a s ním zástup veliký s meči a s kyjimi, od předních kněží a od zákonníků a starších. 44 Zrádce pak jeho byl jim dal znamení, řka: Kteréhožkoli políbím, tent' jest; jmétež ho, a vedte opatrně. 45 A přišed, hned přistoupiv k němu, řekl: Mistře, Mistře, a políbí ho. 46 Tedy oni vztáhli nař ruce své, a jali jej. 47 Jeden pak z těch, kterýž tu okolo stálí, výtrh meči, udeřil služebníka nejvyššího kněze, a utál jemu ucho. 48 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjimi, abyste mne jali? 49 Na každý den býval jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. Ale aby se naplnila písma. 50 Tedy opustivše jej, všickni utekli. 51 Jeden pak mládenček šel za ním, odín jsa rouchem lněným po nahém těle. I popadli jej mládenci. 52 On pak opustiv roucho, nahý utekl od nich. 53 I přivedli Ježíše k nejvyššímu knězi, a sešli se k němu všickni přední kněží a starší i zákonníci. 54 Petr pak šel za ním zdaleka až na dvůr nejvyššího kněze; i

seděl s služebníky, zhřívaje se u ohně. 55 Ale přední kněží i všecka ta rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby jej na smrt vydali, a však nenalezli. 56 Nebo ač mnozí kříve svědectví vydávali proti němu, však svědectví jejich nebyla jednosteiná. 57 Tedy někteří povstavše, kříve svědectví dávali proti němu, řkouc: 58 My jsme slyšeli tohoto, že řekl: Já zborím chrám tento rukou udělaný, a ve třech dnech jiný nerukou udělaný postavím. 59 Ale ani to jejich svědectví nebylo jednosteiné. 60 Tedy povstav nejvyšší kněz u prostřed, otázal se Ježíše, řka: Neodpovídáš ničeho, což tito na tebe svědčí? 61 Ale on mlčel, a nic neodpověděl. Opět nejvyšší kněz otázal se ho a řekl jemu: Jsi-liž ty Kristus, ten Syn toho Požehnaného? 62 A Ježíš řekl: Ját' jsem, a uzříte Syna člověka, an sedí na pravici moci Boží, a přichází s oblaky nebeskými. 63 Tedy nejvyšší kněz roztrh roucha svá, řekl: I což ještě potřebujeme svědků? 64 Slyšeli jste rouhání. Co se vám zdá? Oni pak všickni potupili jej, že jest hoden smrti. 65 I počali někteří nař plvatí, a tvář jeho zakrývatí, a jej poličkovati, a říkati jemu: Prorokuj. A služebníci kyjí jej bili. 66 A když byl Petr v síni dole, přišla jedna z děvek nejvyššího kněze. 67 A uzřevši Petru, an se ohřívá, a popatrívši nař, dí: I ty s Ježíšem Nazaretským byl jsi. 68 Ale on zapřel, řka: Aniž vím, ani rozumím, co ty pravíš. I vyšel ven před síň, a kohout zapzpíval. 69 Tedy dívka, uzřevši jej opět, počala praviti těm, kteříž tu okolo stálí, že tento z nich jest. 70 A on opět zapřel. A po malé chvíli opět ti, kteříž tu stálí, řekli Petrovi: Jistě z nich jsi, nebo i Gallilejský jsi, i řeč tvá podobná jest. 71 On pak počal se proklínati a přisahati: Neznám člověka toho, o němž pravíte. 72 A hned po druhé kohout zapzpíval. I rozpomenul se Petr na slovo, kteréž byl řekl jemu Ježíš: že prvé než kohout dvakrát zapzpívá, třikrát mne zapříš. A vyšed, plakal.

15 A hned ráno, uradivše se přední kněží s staršími a s zákonníky i se vším shromážděním, svázavše Ježíše, vedli jej a dali Pilátovi. 2 I otázal se ho Pilát: Ty-li jsi ten král Židovský? A on odpověděv, řekl jemu: Ty pravíš? 3 I žalovali na něj přední kněží mnoho. On pak nic neodpovídal. 4 Tedy Pilát otázal se ho opět, řka: Nic neodpovídáš? Hle, jak mnoho proti tobě svědčí. 5 Ale Ježíš předce nic neodpověděl, tak že se podivil Pilát. 6 V svátek pak propouštíval jím jednoho z vězňů, za kteréhož by koli prosili. 7 I byl jeden, kterýž sloul Barabáš, s svárlivými v vězení, kteříž v svadě vraždu byli spáchali. 8 A zvolal zášťup, počal prositi, aby učinil, jakož jim vždycky činíval. 9 Pilát pak odpověděl jím, řka: Chcete-li, propustím vám krále Židovského? 10 (Nebo věděl, že jej z závisti vydali přední kněží). 11 Ale přední kněží ponukli zášťupu, aby jim raději propustil Barabáše. 12 A Pilát odpověděv, řekl jim zase: Což pak chcete, at' učiním tomu, kteréhož králem Židovským nazýváte? 13 A oni opět zvolali: Ukiřížuj ho. 14 A Pilát pravil jim: I co zlého učinil? Oni pak více volali: Ukiřížuj ho. 15 Tedy Pilát, chtě lidu dosti učiniti, pustil jim Barabáše, a dal jim Ježíše ubíčovaného, aby byl ukřižován. 16 Žoldnéři pak uvedli jej vnitř do síně, do rathouzu, a svolali všecka zběř. 17 I oblékli jej v šarlat, a korunu zpletše z trní, vložili nař. 18 I počali ho pozdravovati: Zdráv bud', krále Židovský. 19 A bili hlavu jeho třtinou, a plili na něj, a sklánejice kolena, klaněli se jemu. 20 A když se jemu naposmívali, svlékli

s něho šarlat, a oblékli jej v roucho jeho vlastní. I vedli jej, aby ho ukřížovali. **21** I přinutili nějakého Šimona Cyrenenského, pomíjejícího, (kterýž šel z pole, otce Alexandrova a Rufova), aby nesl kříž jeho. **22** I vedli jej až na místo Golgota, to jest, (vyložili by), popravné místo. **23** I dávali mu pití víno s mirrou, ale on nepřijal. **24** A ukřížovavše jej, rozdělili roucha jeho, mecíce o ně los, kdo by co vzít měl. **25** A byla hodina třetí, když ho ukřížovali. **26** A byl nápis viny jeho napsán: Král Židovský. **27** Ukřížovali také s ním dva lotry, jednoho na pravici, a druhého na levici jeho. **28** I naplněno jest písmo, říkoucí: A s nepravými počten jest. **29** A kteříž chodili mimo něj, rouhali se jemu, potřásajíce hlavami svými, a říkajíce: Nahá, kterýž ruší chrám, a ve třech dnech vzdélaváš. **30** Spomoz sobě samému, a sstup s kříže. **31** Též i přední kněží posmívajíce se, jeden k druhému s zákonníky pravili: Jiným' pomáhal, sám sobě pomoci nemůže. **32** Kristus, ten král Izraelský, nechažt nyní sstoupí s kříže, at' uzříme, a uvěříme. A i ti, kteříž s ním ukřížování byli, útržku mu činili. **33** A když byla hodina šestá, stala se tma po vši zemi až do hodiny deváté. **34** A v hodinu devátou zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Elói, Elói, lama zabachtani? Což se vykládá: Bože můj, Bože můj, pročs mne opustil? **35** A některíž okolo stojících, slyševše to, pravili: Hle, Eliáše volá. **36** A bězvý jeden, naplnil hubu octem, a vloživ na trest', dával jemu pití, řka: Ponechte, uzříme, přijde-li Eliáš, aby jej složil. **37** Ježíš pak zvolal hlasem velikým, pustil duši. **38** A onopa v chrámě roztrhla se na dvé, od vrchu až dolů. **39** Viděv pak centurio, kterýž tu naproti stál, že tak volaje, vypustil duši, řekl: Jistě člověk tento Syn Boží byl. **40** Byly pak tu i ženy, zdaleka se dívajíce, mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria Jakuba menšího, a Jozesova mátě, a Salome, **41** Kteréž, když ještě byl v Galilei, chodily za ním a posluhovaly jemu, i jiné mnohé, kteréž byly s ním vstoupily do Jeruzaléma. **42** A když již byl večer, (že byl den připravování, to jest před sobotou), **43** Přišed Jozef z Arimatie, počestná osoba úřadná, kterýž také očekával království Božího, směle všel ku Pilátovi, a prosil za tělo Ježíšovo. **44** Pilát pak podivil se, již-li by umřel. A povolav centuriona, otázal se ho, dávno-li je umřel. **45** A zvěděv od centuriona, dal tělo Jozefovi. **46** I koupiplátyna, a sňav ho, obvinul v plátno, a položil do hrobu, kterýž byl vytěsnán z skály, a přivalil kámen ke dveřům hrobovým. **47** Ale Maria Magdaléna a Maria Jozesova dívaly se, kde byl položen.

16 A když pominula sobota, Maria Magdaléna a Maria Jakubova a Salome nakoupily vonných věcí, aby přijdouce, pomazaly Ježíše. **2** Protož velmi ráno v první den po sobotě přišly k hrobu, an již slunce vzešlo. **3** I pravily vespolek: Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobových? **4** (A vzhledše, uzřely odvalený kámen.) Byl zajisté veliký velmi. **5** A všedše do hrobu, uzřely mládence, an sedí na pravici, oděněho rouchem bílým. I ulekly se. **6** On pak řekl jim: Nebojte se. Ježíše hledáte Nazaretského, toho ukřížovaného. Vstalt' jest, neníť ho tuto; aj, místo, kdež jej byli položili. **7** Ale jděte, povězte učedníkům jeho i Petrovi, žeť vás předejdě do Galilee. Tam jej uzříte, jakž povíděl vám. **8** A vyšedše rychle, utekly od hrobu; nebo přišel na ně strach a hrůza. A aniž komu co řekly, nebo se bály. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Vstav pak Ježíš z mrtvých ráno v neděli, ukázal se nejprv Marii

Magdalénu, z níž byl vyvrhl sedm díablů. **10** Ona pak šedší, zvěstovala těm, kteříž s ním bývali, lkajícím a plačícím. **11** A oni slyšavše, že by živ byl, a vidín od ní, nevěřili. **12** Potom pak dvěma z nich jduocím ukázal se v jiné způsobě, když šli přes pole. **13** A ti šedše, pověděli jiným. Ani tém nevěřili. **14** Potom sedicím spolu jedenácti ukázal se, a trestal nedověru jejich a tvrdost srdce, že těm, kteříž jej viděli vzkříšeného, nevěřili. **15** A řekl jim: Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření. **16** Kdož uvěří a pokrtí se, spasen bude; kdož pak neuvěří, budeť zatracen. **17** Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve jménu mérm d'ábyl budou vymítiati, jazyky novými mluviti, **18** Hady bráti, a jestliže by co jedovatého pili, nikolit' jim neuškodí; na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou. **19** Když pak jim odmluvil Pán, zhůru vzat jest do nebe, a sedí na pravici Boží. **20** A oni vyšedše, kázali všudy, a Pán jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval činěním divů.

Lukáš

1 Poněvadž mnozí usilovali sepsati pořádně vypravování těch věcí, které u nás jistě jsou, **2** Jakž nám vydali ti, kteříž od počátku sami viděli, a služebníci toho Slova byli: **3** Vidělo se i mně, kterýž jsem toho všechno pravé povědomosti z gruntu bedlivě došel, tobě o tom pořádně vyspati, výborný Teofile, **4** Abys zvěděl jistotu těch věcí, jimž jsi vyučován. **5** Byl za dnu Heródesa krále Judského kněz nějaký, jménem Zachariáš, z trídy Abiašovy, a manželka jeho ze dcer Aronových, a jméno její Alžběta. **6** Byli pak oba spravedliví před oblíčejem Božím, chodíce ve všech příkazaných a spravedlnostech Páně bez ouhony. **7** A neměli plodu, proto že Alžběta byla neplodná, a oba se byli zstarali ve dnech svých. **8** I stalo se, když on úřad kněžský konal v pořádku trídy své před Bohem, **9** že vedle obyčeje úřadu kněžského los nař přišel, aby položil zápal, vejda do chrámu Páně. **10** A všecko množství lidu bylo vně, modlíc se v hodinu zápalu. **11** Tedy ukázal se jemu anděl Páně, stojí na pravé straně oltáře zápalu. **12** A uzřev jej Zachariáš, zstrašil se, a bázeň připadla na něj. **13** I řekl jemu anděl: Neboj se, Zachariáši, nebot' jest uslyšána modlitba tvá, a Alžběta manželka tvá porodí tobě syna, a nazůveš jméno jeho Jan. **14** Z čehož budeš míti radost a veselé, a mnozí se z jeho narození budou radovati. **15** Bude zajisté veliký před oblíčejem Páně, a vína i nápoje opojného nebude pít, a Duchem svatým bude naplněn hned od života matky své. **16** A mnohé z synů Izraelských obrátil ku Pánu Bohu jejich. **17** Nebot' on předejdě před oblíčejem jeho v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům, a nevěříci k opatrnosti spravedlivých, aby postavil Pánu lid hotový. **18** I řekl Zachariáš andělu: Po čemž to poznám? Nebo já starý jsem, a manželka má zstarala se ve dnech svých. **19** I odpověděv anděl, řekl jemu: Ját' jsem Gabriel, kterýž stojím před oblíčejem Božím, a poslan jsem, abych mluvil s tebou, a tyto věci veselé tobě zvěstoval. **20** A aj, budeš němý, a nebudeš moci mluviti až do dne, v kterémž se tyto věci stanou, proto že jsi neuvěřil řecem mým, kterýž se naplní časem svým. **21** Lid pak očekával Zachariáše, a divili se, že on tak prodléval v chrámě. **22** Vyšed pak, nemohl mluviti k nim. I srozuměli, že vidění viděl v chrámě. Nebo on návštěvi jím dával, a zůstal němý. **23** I stalo se, když se vyplnili dnové konání úřadu jeho, odšel do domu svého. **24** A po těch dnech počala Alžběta manželka jeho, a tajila se za pět měsíců, řkuci: **25** že tak mi učinil Pán ve dnech, nichž vzezrel, aby odjal mé pohanění mezi lidmi. **26** V měsíci pak šestém poslan jest anděl Gabriel od Boha do města Galilejského, kterémuž jméno Nazarét, **27** Ku panně zasnoubené muži, kterémuž jméno bylo Jozef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. **28** I všed k ní anděl, dí: Zdráva bud' milostí obdarovaná, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami. **29** Ona pak uzřevši ho, zarmoutila se nad řečí jeho, a myslila, jaké by to bylo pozdravení. **30** I řekl jí anděl: Neboj se, Maria, nebo jsi nalezla milost u Boha. **31** A počneš v životě, a porodíš syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš. **32** Tent' bude veliký, a Syn Nejvyššího slouti bude, a dát jemu Pán Bůh stolici Davida otce jeho. **33** A kralovatí bude v domě Jákobově na

věky, a království jeho nebude konce. (aiōn g165) **34** I řekla Maria andělu: Kterak se to stane, poněvadž já muže nepoznávám? **35** A odpověděv anděl, řekl jí: Duch svatý sstoupí v tě, a moc Nejvyššího zastní tobě; a protož i to, což se z tebe svatého narodí, slouti bude Syn Boží. **36** A aj, Alžběta, přítelkyně tvá, i ona počala syna v starosti své, a tento jest jí šestý měsíc, kteráž sloula neplodná. **37** Nebot' nebude nemožné u Boha žádné slovo. **38** I řekla Maria: Aj, dívka Páně, stanižmi se podlé slova tvého. I odšel od ní anděl. **39** Tedy povstavši Maria v těch dnech, odešla na hory s chvátáním do města Judova. **40** I vešla do domu Zachariášova, a pozdravila Alžběty. **41** I stalo se, jakž uslyšela Alžběta pozdravení Marie, zplésalo nemluvnětko v životě jejim, a naplněna jest Duchem svatým Alžběta. **42** I zvolala hlasem velikým a řekla: Požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého. **43** A odkud mi to, aby přišla matka Pána mého ke mně? **44** Nebo aj, jakž se stal hlas pozdravení tvého v uších mých, zplésalo radostrně nemluvnětko v životě mémem. **45** A blahosladená, kteráž uvěřila, nebot' dokonány budou ty věci, kteréž jsou povědíný jí ode Pána. **46** Tedy řekla Maria: Velebí duše má Hospodina, **47** A veselí se duch můj v Bohu, spasiteli svém, **48** že vzezrel na ponížení děvky své; neb aj, od této chvíle blahoslavit mne budou všickni národnové. **49** Nebot' mi učinil veliké věci ten, kterýž mocný jest, a svaté jméno jeho, **50** A jehož milosrdenství od pokolení až do pokolení bojícím se jeho. **51** Dokázel mocí ramenem svým, rozptýlil pyšné myšlení srdce jejich. **52** Sházel mocné s stolicí, a povýsil ponížených. **53** Lačné nakrmil dobrými věcmi, a bohaté pustil prázdné. **54** Přijal Izraele, služebníka svého, byv pamětliv na milosrdenství, **55** Jakož mluvil otcům našim, Abrahamovi a semení jeho na věky. (aiōn g165) **56** I zůstala Maria s ní asi za tři měsíce, a navrátila se do domu svého. **57** Alžbětě pak naplnil se čas, aby porodila, i porodila syna. **58** A uslyšeli sousedé a přátelé její, že Hospodin veliké učinil s ní milosrdenství své, i radovali se spolu s ní. **59** Stalo se pak v den osmý, přišli obřezovati dítě, a nazývali jej jménem otce jeho Zachariášem. **60** Ale odpověděvši matka jeho, řekla: Nikoli, ale slouti bude Jan. **61** I řekli jí: Však žádného není v rodu tvém, kterýž by sloul jménem tím. **62** I dávali návštěvu otci jeho, jak by ho chtěl nazývat. **63** A on požádal deštíčky, napsal, řka: Jan jest jméno jeho. I divili se všickni. **64** A hned otevřela se ústa jeho a jazyk jeho, i mluvil, velebě Boha. **65** Tedy přišla bázeň na všecky sousedy jejich, a po všech horách Judských rozhlásána jsou všecka ta slova. **66** A všickni, kteríž o tom slyšeli, skládali to v srdci svém, řkouc: I jaké dítě toto bude? A ruka Páně byla s ním. **67** Zachariáš pak otec jeho naplněn jest Duchem svatým, a prorokoval, řka: **68** Požehnaný Pán Bůh Izraelský, že navštívil a učinil vykoupení lidu svému. **69** A vyzdvihl nám roh spasení v domě Davida, služebníka svého, **70** Jakož mluvil skrze ústa proroků svých svatých, kteříž byli od věků, (aiōn g165) **71** O vysvobození z nepřátel našich, a z ruky všech, kteříž nás nenáviděli, **72** Aby učinil milosrdenství s otcí našimi, a rozpomenu se na smlouvou svou svatou, **73** Na přísažu, kterouž přísáhl Abrahamovi, otcí našemu, žeť nám to dá, **74** Abychom bez strachu, z ruky nepřátel svých jsouce vysvobozeni, sloužili jemu, **75** V svatosti a v spravedlnosti před oblíčejem jeho, po všecky dny života

svého. **76** Ty pak, dítě, prorokem Nejvyššího slouti budeš, nebo předejděš před tváří Páně připravovati cesty jeho, **77** Aby dáno bylo umění spasitelné lidu jeho na odpuštění hříchů jejich, **78** Skrze střeva milosrdenství Boha našeho, v nichž navštívil nás, vyšed z výsosti, **79** Aby se ukázal sedícím v temnostech a v stínu smrti, k spravení noh našich na cestu pokoje. **80** Dítě pak rostlo, a posilovalo se v duchu, a bylo na poušti až do dne zjevení svého lidu Izraelskému.

2 I stalo se v těch dnech, vyšlo poručení od císaře Augusta, aby byl popsán všecken svět. **2** (To popsání nejprvě stalo se, když vládařem Syrským byl Cyrenius.) **3** I šli všickni, aby zapsáni byli, jeden každý do svého města. **4** Vstoupil pak i Jozef od Galileje z města Nazarétu do Judstva, do města Davidova, kteréž slove Betlém, (proto že byl z domu a z čeledi Davidovy), **5** Aby zapsán byl s Marií, zasnoubenou sobě manželkou těhotnou. **6** I stalo se, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila. **7** I porodila Syna svého provoroněného, a plénkami ho obvinula, a položila jej v jeslech, proto že neměli místa v hospodě. **8** A pastýři byli v krajině té, ponocujíce, a stráž noční držice nad svým stádem. **9** A aj, anděl Páně postavil se podlé nich, a sláva Páně osvítila je. I báni se bázní velikou. **10** Tedy řekl jim anděl: Nebojtež se; nebo aj, zvěstuj vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu. **11** Nebo narodil se vám dnes spasitel, kterýž jest Kristus Pán, v městě Davidově. **12** A toto vám bude za znamení: Naleznete nemluvnátko plénkami obvinuté, ležící v jeslech. **13** A hned s andělem zjewilo se množství rytířstva nebeského, chválících Boha a řkoucích: **14** Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. **15** I stalo se, jakž odešli od nich andělé do nebe, že ti pastýři řekli vespolek: Podme až do Betléma, a vizme tu věc, kteráž se stala, o niž Pán oznamil nám. **16** I přišli, chvátajíce, a nalezli Marii a Jozefa, i to nemluvnátko ležící v jeslech. **17** A viděvše, rozhlášovali, což jim pověděno bylo o tom děťátku. **18** I divili se všickni, kteříž slyšeli o tom, což jim bylo mluveno od pastýřů. **19** Ale Maria zachovávala všecky věci tyto, skladajici je v srdeci svém. **20** I navrátili se pastýři, velebíce a chválíce Boha ze všeho, což slyšeli a viděli, tak jakž bylo jim pověděno. **21** A když se naplnilo dní osm, aby obřezáno bylo to děťátko, i nazváno jest jméno jeho Ježíš, kterýmž bylo nazváno od anděla, prvé než se v životě počalo. **22** A když se naplnili dnové očištování Marie podlé zákona Mojžíšova, přinesli jej do Jeruzaléma, aby ho postavili Pánu, **23** (Jakož psáno jest v zákoně Páně, že každý pacholík, otvíraje život, svatý Pánu slouti bude), **24** A aby dali oběť, jakož pověděno jest v zákoně Páně, dvě hrdličky aneb dvé holoubátek. **25** A aj, byl člověk v Jeruzalémě, jemuž jméno Simeon. A člověk ten byl spravedlivý a nábožný, očekávající potěšení Izraelského, a Duch svatý byl v něm. **26** A bylo jemu zjeveno od Ducha svatého, že neuříž smrti, až by prvé užrel Krista Pána. **27** Ten přišel, ponuknut byv od Ducha, do chrámu. A když uvodili rodiče Ježíše děťátko, aby učinili podlé obyčeje zákona při něm, **28** Tedy on vzal jej na lokty své, i chválil Boha a řekl: **29** Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podlé slova svého, v pokoji. **30** Nebo viděly oči mé spasení tvé, **31** Kteréž jsi připravil před oblíčejem všech lidí, **32** Světlo k zjevení národům, a slávu lidu tvého Izraelského. **33** Otec pak a matka jeho divili

se těm věcem, kteréž praveny byly o něm. **34** I požehnal jim Simeon, a řekl Marii, matce jeho: Aj, položen jest tento ku pádu a ku povstání mnohým v Izraeli, a na znamení, kterémuž bude odpíráno, **35** (A tvou vlastní duši pronikne meč), aby zjevena byla z mnohých srdc myšlení. **36** Byla také Anna prorokyně, dcera Fanuelova z pokolení Asser. Ta se byla zstarala ve dnech mnohých, a živa byla s mužem sedm let od panenství svého. **37** A ta vdova byla, v letech okolo osmdesáti a čtyřech, kteráž nevycházela z chrámu, posty a modlitbami sloužec Bohu dnem i nocí. **38** A ta v touž hodinu přišedší, chválila Pána, a mluvila o něm všechném, kteříž čekali vykoupení v Jeruzalémě. **39** Vykonavše pak všecko podlé zákona Páně, vrátili se do Galilee, do města svého Nazaréta. **40** Děťátko pak rostlo, a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v něm. **41** I chodívali rodiče jeho každého roku do Jeruzaléma na den slavný velikonoční. **42** A když byl ve dvanácti letech, a oni vstupovali do Jeruzaléma, podlé obyčeje toho dne svátečního, **43** A když vykonali ty dny, a již se navracovali, zůstalo dítě Ježíš v Jeruzalémě, a nevěděli Jozef a matka jeho. **44** Domnívajíce se pak o něm, že by byl v zástupu, uslí den cesty. I hledali ho mezi přibuznými a mezi známými. **45** A nenalezeš jeho, navrátili se do Jeruzaléma, hledajíce ho. **46** I stalo se po třech dnech, že nalezli jej v chrámu, an sedí mezi doktry, poslouchaje jich, a otazuje se jich. **47** A děsili se všickni, kteříž jej slyšeli, nad rozumností a odpověďmi jeho. **48** A uzřevše ho, ulekli se. I řekla matka jeho k němu: Synu, proč jsi nám tak učinil? Aj, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe. **49** I řekl jím: Co, že jste mne hledali? Zdaliž jste nevěděli, že v těch věcech, kteréž jsou Otce mého, musím já být? **50** Ale oni nesrozuměli těm slovům, kteráž jim mluvil. **51** I šel s nimi, a přišel do Nazaréta, a byl poddán jím. Matka pak jeho zachovávala všecka slova ta v srdeci svém. **52** A Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.

3 Léta pak patnáctého císařství Tiberia císaře, když Pontský Pilát spravoval Judstvo, a Heródes byl čtvrtákem v Galilei, Filip pak bratr jeho byl čtvrtákem Iturejské a Trachonitidské krajiny, a Lyzaniáš čtvrtákem Abilinským, **2** Za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Páně k Janovi synu Zachariášovu na poušti. **3** I chodil po vši okolní krajině Jordánské, káže křest pokání na odpuštění hřichů, **4** Jakož psáno jest v knize prorocí Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímě číňte stezky jeho. **5** Každé údolí bude vyplněno, a každá hora a pahrbek bude ponížen; i budou křivé věci spraveny, a ostré cesty budou hladké. **6** A uřížt všeliké tělo spasení Boží. **7** Pravil pak zástupům vycházejícím, aby se křtili od něho: Plemeno ještěří, kdo vám ukázal, kterak byste utekli budoucího hněvu? **8** Protož neste ovoce hodné pokání, a neříkejtež u sebe: Otce máme Abrahama. Neboť praví vám, že jest mocen Bůh z kamení tohoto vzbudit syny Abrahamovi. **9** A již' jest i sekera k kořenu stromů přiložena. Protož každý strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vytáť a na oheň uvržen bývá. **10** I tázali se ho zástupové, řkouce: Což tedy činíti budeme? **11** A odpovídaje, pravil jím: Kdo má dvě sukně, dej nemajícimu, a kdo má pokrmy, tolíkéž učíň. **12** Přišli pak i celní křtíti se, i řekli jemu: Mistře, co budeme činíti? **13** A on řekl jím: Nic více nevybírejte mimo to,

což jest ustaveno. **14** I tázali se ho také i žoldnéři, řkouc: A my což činiti budeme? I řekl jim: Nad žádným se nepotrásejte, aniž podvodně číre, a dosti mějte na svých žoldních. **15** A když pak lid očekával, a myslili všickni v srdcích svých o Janovi, nebyl-li by snad on Kristus, **16** Odpověděl Jan všechném, řka: Ját' zajisté křítím vás vodou, ale jdet silnější nežli já, kterémuz nejsem hoden rozvázati řeménka u obuvi jeho. Tent' vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm. **17** Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistí humno své, a shromáždí pšenici do obilnice své, ale plevy pálití bude ohněm neuhasitelným. **18** A tak mnohí i jiné věci, napomínaje, zvěstoval lidu. **19** Heródes pak čtvrták, když od něho byl trestán pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého, i ze všech nešlechetností, kteréž činil Heródes, **20** Přidal i toto nade všecko, že vsadil Jana do žaláře. **21** I stalo se, když se křtil všecken lid, a když se pokřtil i Ježíš, a modlil se, že otevřelo se nebe. **22** A sstoupil Duch svatý v tělesné způsobě jako holubice na něj, a stal se hlas s nebe, řkoucí: Ty jsi ten Syn můj milý, v tobě' mi se zalíbilo. **23** Ježíš pak počínal být jako ve třídci letech, jakž dominí byl, syn Jozefův, kterýž byl syn Heli, **24** Kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví, kterýž byl Melchův, kterýž byl Jannův, kterýž byl Jozefův, **25** Kterýž byl Matatiášův, kterýž byl Amosův, kterýž byl Naum, kterýž byl Esli, kterýž byl Nagge, **26** Kterýž byl Mahatův, kterýž byl Matatiášův, kterýž byl Semei, kterýž byl Jozefův, kterýž byl Judův, **27** Kterýž byl Johannův, kterýž byl Resův, kterýž byl Zorobábelův, kterýž byl Salatielův, kterýž byl Neriův, **28** Kterýž byl Melchiův, kterýž byl Addiův, kterýž byl Kozamův, kterýž byl Elmódamův, kterýž byl Erův, **29** Kterýž byl Józův, kterýž byl Eliezerův, kterýž byl Jórimův, kterýž byl Matatův, kterýž byl Léví, **30** Kterýž byl Simeonův, kterýž byl Judův, kterýž byl Jozefův, kterýž byl Jónamův, kterýž byl Eliachimův, **31** Kterýž byl Meleův, kterýž byl Ménamův, kterýž byl Matatanův, kterýž byl Nátanův, kterýž byl Davidův, **32** Kterýž byl Jesse, kterýž byl Obédův, kterýž byl Bózův, kterýž byl Salmonův, kterýž byl Názonův, **33** Kterýž byl Aminadabův, kterýž byl Aramův, kterýž byl Ezromův, kterýž byl Fáresův, kterýž byl Judův, kterýž byl Jákobův, **34** Kterýž byl Izákův, kterýž byl Abrahamův, kterýž byl Táre, kterýž byl Náchorův, **35** Kterýž byl Sáruchův, kterýž byl Ragaův, kterýž byl Fálekův, kterýž byl Heberův, kterýž byl Sále, **36** Kterýž byl Kainanův, kterýž byl Arfaxadův, kterýž byl Semův, kterýž byl Noé, kterýž byl Lámechův, **37** Kterýž byl Matuzalémův, kterýž byl Enochův, kterýž byl Járedův, kterýž byl Malalehelův, kterýž byl Kainanův. **38** Kterýž byl Enosův, kterýž byl Setův, kterýž byl Adamův, kterýž byl Boží.

4 Ježíš, pak, pln byv Ducha svatého, vrátil se od Jordánu, a puzen jest v DUCHU na poušt'. **2** A za čtyřdceti dní pokoušín byl od dábla, a nic nejedl v těch dnech. Ale když se skonali, potom zlačněl. **3** I řekl jemu dábel: Jestliže jsi Syn Boží, rci kamenu tomuto, at' jest chléb. **4** I odpověděl jemu Ježíš, řka: Psánoť jest: že ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem Božím. **5** I vedl jej dábel na horu vysokou, a ukázal mu všecka království okršliku země pojednou. **6** A řekl jemu dábel: Tobě' dám tu to všecko moc i slávu; nebo mně dána jest, a komuž bych koli chtěl, dám ji. **7** Protož ty pokloníš-li

se přede mnou, budet' všecko tvé. **8** I odpověděv Ježíš, řekl jemu: Jdi pryč ode mne, satanáši; nebo psáno jest: Pánu Bohu svému budeš se klaněti, a jemu samému sloužiti. **9** Tedy vedl jej do Jeruzaléma, a postavil ho na vrchu chrámu, a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, pust' se odtud dolů. **10** Nebo psáno jest: že andělům svým přikáže o tobě, aby té ostříhal, **11** A že tě na ruce uchopí, abys neurazil o kámen nohy své. **12** A odpovídaje, dí mu Ježíš: Povědínouť jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého. **13** A dokonav všecka pokušení dábel, odšel od něho až do času. **14** I navrátil se Ježíš v moci Ducha do Galilee, a vyšla pověst o něm po vši té okolní krajině. **15** A on učil v školách jejich, a slaven byl ode všech. **16** I přišel do Nazaréta, kdež byl vychován, a všel podlé obyčeje svého v den sobotní do školy. I vstal, aby četl. **17** I dána jemu kniha Izaiáše proroka. A otevřev knihu, nalezl místo, kdež bylo napsáno: **18** Duch Páně nade mnou, proto že pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, a uzdravovati skroušené srdcem, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propustiti ssoužené v svobodu, **19** A zvěstovati léto Páně vzácné. **20** A zavřev knihu, a vrátil služebníku, posadil se. A všech v škole oči byly obráceny naň. **21** I počal mluvit k nim: že dnes naplnilo se písmo toto v uších vašich. **22** A všeckni jemu posvědčovali, a divili se libým slovům, pocházejícím z úst jeho, a pravili: Zdalež tento není syn Jozefův? **23** I dí k nim: Zajisté díte mi toto podobenství: Lékaři, uzdrav se sám. Které věci slyšeli jsme, žež činil v Kafarnaum, učíř i zde v své vlasti. **24** I řekl jim: Amen pravím vám, žež žádný prorok není vzácen vlasti své. **25** Ale v pravdě pravím vám, že mnoho vđov bylo za dñu Eliáše v lidu Izraelském, když zavřino bylo nebe za tři léta a za šest měsíců, a když byl hlad veliký po vši zemi, **26** Však Eliáš k žádné z nich není poslán, než tolíko do Sarepty Sidonské k ženě vđově. **27** A mnoho malomocných bylo v lidu Izraelském za Elizea proroka, a však žádný z nich není očišten, než Náman Syrský. **28** I naplněni byli všeckni v škole hněvem, slyšíce to. **29** A povstavše, vyvedli jej ven z města, a vedli ho až na vrch hory, na níž město jejich bylo vzděláno, aby jej dolů strčili. **30** Ale on bera se prostředkem jich, ušel. **31** I sstoupil do Kafarnaum, města Galilejského, a učil je ve dny sobotní. **32** I divili se velmi učení jeho, nebo mocná byla řeč jeho. **33** Byl pak v škole člověk, mající ducha dábelství nečistého. I zvolal hlasem velikým, **34** Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás? Znám tě, kdo jsi, žež ten Svatý Boží. **35** I přimluvil jemu Ježíš, řka: Umíkní a vyjdí od něho. A povrha jej dábel mezi ně, vyšel od něho, a nic mu neuškodil. **36** I přišel strach na všecky, a rozmlouvali vespolek, řkouc: Jaké jest toto slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům, a vycházejí? **37** I rozcházel se o něm pověst po všelikém místě té okolní krajiny. **38** Vstav pak ze školy, všel do domu Šimonova. Svegruše pak Šimonova trápena byla těžkou zimnicí. I prosili ho za ni. **39** Tedy stojí nad ní, přimluvil zimnici, i přestala jí. A ona hned vstavši, posluhovala jím. **40** Při západu pak slunce všeckni, kteříž měli nemocné rozličnými neduhy, vodili je k němu, a on na jednoho každého z nich ruce vzkládal, uzdravoval je. **41** Od mnohých také dábelství vycházel, kříčíc a říkajíc: Ty jsi Kristus, Syn Boží. Ale přimluvuje, nedopouštěj jim mluvit; nebo věděli, že jest on Kristus. **42** A jakž byl den,

vyšed, bral se na pusté místo. I hledali ho zástupové, a přišli až k němu, a zdržovali ho, aby neodcházel od nich. **43** On pak řekl jím: I jinýmť městům musím zvěstovati království Boží; nebo na to poslán jsem. **44** I kázal v školách Galilejských.

5 Stalo se pak, když se zástup na něj valil, aby slyšeli slovo

Boží, že on stál podle jezera Genezaretského. **2** I užel dvě lodí, any stojí u jezera, rybáři pak sstoupivše z nich, vypírali sítí. **3** I vstoupil na jednu z těch lodí, kteráž byla Šimonova, prosil ho, aby od země odvezl maličko. A posadiv se, učil z lodi zástupy. **4** A když přestal mluvit, díl k Šimonovi: Vez na hlubinu, a rozestřete sítí své k lovení. **5** I odpověděv Šimon, řekl jemu: Mistře, přes celou noc pracovavše, nic jsme nepopadli, ale k slovu tvému rozestru sít. **6** A když to učinili, zahrnuli množství veliké ryb, tak že se trhala sít jejich. **7** I ponukli tovaryšů, kteříž byli na druhé lodí, aby přišli a pomohli jim. I přišli a naplnili obě lodí, tak že se pohřízovaly. **8** To užev Šimon Petr, padl k nohám Ježíšovým, řka: Odejdi ode mne, Pane, neboť jsem člověk hříšny. **9** Hrůza zajisté byla jej obklíčila, i všecky, kteříž s ním byli, nad tím lovením ryb, kteréž byli popadli, **10** A též Jakuba a Jana, syny Zebedeoovy, kteříž byli tovaryši Šimonovi. I dí Šimonovi Ježíš: Nebojž se. Již od tohoto času lidi budeš loviti. **11** A přivezše k břehu lodí, a všecko opustivše, šli za ním. **12** I stalo se, když byl v jednom městě, a aj, muž plný malomocenství. A užev Ježíše, padl na tvář, a prosil ho, řka: Pane, kdybys chtěl, můžeš mne očistit. **13** I vztáhl ruku, dotekl se ho, řka: Chci, bud' čist. A hned odešlo od něho malomocenství. **14** I přikázal jemu, aby žádnemu nepravil, ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj za očistění své, jakož přikázal Mojžíš, na svědectví jím. **15** Tedy rozhlašovala se více řeč o něm, a scházeli se zástupové mnozí, aby jej slyšeli, a uzdravováni byli od něho v svých nemocech. **16** On pak odcházel na pouště, a modlil se. **17** I stalo se v jeden den, že on učil. A seděli také tu i farizeové a zákona učitelé, kteříž se byli sešli ze všech městeček Galilejských a Judských i z Jeruzaléma, a moc Páně přítomna byla k uzdravování jich. **18** A aj, muži nesli na loži člověka, kteréž byl šlakem poražený, i hledali vněsti ho a položiti před něj. **19** A nenalezše, kterou by jej stranou vnesli pro zástup, vstoupili na dům, a skrze podlahu spustili jej s ložem u prostřed před Ježíše. **20** Kterýžto viděv víru jejich, řekl mu: Člověče, odpuštěnit' jsou tobě hříchové twoji. **21** Tedy počali přemyšlovati zákonnici a farizeové, řkouc: Kdo jest tento, kteréž mluví rouhání? Kdo může odpustiti hřichy, jediné sám Bůh? **22** Poznav pak Ježíš myšlení jejich, odpovídaje, řekl jím: Co přemyšljujete v srdečích svých? **23** Co jest snáze říci: Odpouštěj se tobě hřichové twoji, čili říci: Vstaň a chod? **24** Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštěti hřichy, řekl šlakem poraženému: Toběť pravím: Vstaň, a vezma lože své, jdi do domu svého. **25** A hned vstav před nimi, vzal, na čemž ležel, i odšel do domu svého, velebě Boha. **26** I užasli se všickni, a velebili Boha, a naplněni jsou bázni, řkouc: Viděli jsme dnes divné věci. **27** A potom vyšel a užel celného, jménem Lévi, sedícího na cle. I řekl jemu: Pod'za mnou. **28** A opustiv všecko, vstav, šel za ním. **29** I učinil jemu hody veliké Léví v domě svém, a byl zástup veliký publikánů i jiných, kteříž s ním stolili. **30** Tedy reptali zákonnici a farizeové, řkouc učedníkům

jeho: Proč s publikány a hříšníky jíte a pijete? **31** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Nepotřebují' zdraví lékaře, ale nemocní. **32** Nepřišel' jsem volati spravedlivých, ale hříšních ku pokání. **33** A oni řekli jemu: Proč učedníci Janovi postí se často a modlí se, podobně i farizejští, tvoji pak jedí a pijí? **34** On pak řekl jim: Zdali můžete synům ženicha, dokudž s nimi jest ženich, kázati se postí? **35** Přijdout' pak dnové, když odjat bude od nich ženich, tehdážt' se budou postiti v těch dnech. **36** Pravil pak jim i podobenství. že žádný záplaty roucha nového nepřívá k rouchu vetchému; sic jinak to nové roztrhuje, a vetchému nepřipadá záplata z nového. **37** A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; sic jinak víno nové rozpučí nádoby, a samo vyteče, a nádoby se pokazí. **38** Ale víno nové v nádoby nové má lito být, a obé bude zachováno. **39** A aníž kdo, když pije staré, hned chce nového, ale dít': Staré lepší jest.

6 I stalo se v druhou sobotu, že šel Ježíš skrze obilí. I trhali učedníci jeho klasy, a rukama vymínajíce, jedli. **2** Tehdy některí z farizeů řekli jím: Proč činíte, čehož nesluší činiti v sobotu? **3** I odpověděv Ježíš, řekl jim: Což jste ani toho nečtli, co učinil David, když lačnél, on i ti, kteříž s ním byli? **4** Kterak všel do domu Božího, a chleby posvátné vzal a jedl, a dal i těm, kteříž s ním byli, jichž nenáleží jísti než tolko samým kněžím? **5** I řekl jim: že jest Syn člověka pánum také i dne sobotního. **6** Stalo se pak i v jinou sobotu, že všel do školy Ježíš a učil. A byl tu člověk, jehož pravá ruka byla uschlá. **7** I šetřili ho zákonnici a farizeové, bude-li v sobotu uzdravovati, aby nalezli, z čeho by jej obžalovali. **8** Ale on znal přemyšlování jejich. I dí člověku, kteříž měl ruku uschlou: Vstaň, a stůj v prostředku. A on vstav, stál. **9** Tedy řekl jim Ježíš: Otízi se vás na jednu věc: Sluší-li v sobotu dobré činiti, čili zle, duši zachovati, čili zatratiti? **10** A pohleděv na ně na všecky vůkol, dí člověku tomu: Vztáhní tu ruku svou. A on učinil tak. I přivedena jest k zdraví ruka jeho jako druhá. **11** Oni pak naplněni jsou hněvivou nemoudrostí, a rozmlouvali mezi sebou, co by učiniti měli Ježíšovi. **12** I stalo se v těch dnech, vyšel na horu k modlení. I byl tam přes noc na modlitbě Boží. **13** A když byl den, povolal učedníků svých, a vyvolil z nich dvanácte, kteříž i apoštoly nazval: **14** (Šimona, kteřemuž také dal jméno Petr, a Ondřeje bratra jeho, Jakuba a Jana, Filipa a Bartoloměje, **15** Matouše a Tomáše, Jakuba Alfeova, a Šimona, kterýž slove Zelótés, **16** Judu Jakubova, a Jidáše Iškariotského, kterýž potom byl zrádce.) **17** I sstoupiv s nimi, stál na místě polním, a zástup učedníků jeho, a množství veliké lidu ze všeho Judstva i z Jeruzaléma, i z Týru i z Sidonu, kteříž při moři jsou, kteříž byli přišli, aby jej slyšeli, a uzdraveni byli od neduhů svých, **18** I kteříž trápeni byli od duchů nečistých. A byli uzdravováni. **19** A všecken zástup hledal se ho dotknouti; nebo moc z něho vycházela, a uzdravovala všecky. **20** A on pozdvih oči svých na učedníky, pravil: Blahoslavení chudí, nebo vaše jest království Boží. **21** Blahoslavení, kteříž nyní lačnité, nebo nasyceni budete. Blahoslavení, kteříž nyní pláčete, nebo smáti se budete. **22** Blahoslavení budete, když vás nenáviděti budou lidé, a když vás vyobcují, a haněti budou, a vyvrhou jméno vaše jako zlé, pro Syna člověka. **23** Radujte se v ten den, a veselte se, nebo aj, odplata vaše mnohá v nebesích.

Takť zajisté činívali prorokům otcové jejich. **24** Ale běda vám bohatým, nebo vy již máte potěšení své. **25** Běda vám, kteříž jste nascyceni, nebo lačněti budete. Běda vám, kteříž se nyní smějete, nebo kviliti a plakati budete. **26** Běda vám, když by dobrě o vás mluvili všickni lidé; nebo tak činívali falešným prorokům otcové jejich. **27** Ale vámt' pravím, kteříž slyšíte: Milujte nepřátely své, dobrě čírite tém, kteříž vás nenávidí, **28** Dobročeťte tém, kteříž vás proklínají, a modlite se za ty, kteříž vám bezpráví činí. **29** A udeřil-li by tebe kdo v líce, nasad' mu i druhého, a tomu, kterýž tobě odjmá plášť, také i sukně nebraň. **30** Každému pak proscímu tebe dej, a od toho, kterýž běre tvé věci, zase nezádej. **31** A jakž chcete, aby vám lidé činili, i vy jim též podobně čírite. **32** Nebo jestliže milujete ty, kteříž vás milují, jakou míti budete milost? Nebo i hříšníci milují ty, od nichž milování bývají. **33** A budete-li dobrě činiti tém, kteříž vám dobrě činí, jakou máte milost? Však i hříšníci totéž činí. **34** A budete-li půjčovati tém, od kterýchž se nadějete zase vzít, jakou máte milost? Však i hříšníci hříšníkům půjčují, aby tolíkéz zase vzali. **35** Nýbrž milujte nepřátely své, a dobrě čírite, a půjčujte, nic se odtud nenaďejice, a budet' odpłata vaše mnohá, a budete synové Nejvyššího. Nebo on dobrotivý jest i k nevděčným a zlým. **36** Protož budte milosrdní, jako i Otec vás milosrdný jest. **37** Nesudte, a nebudete souzeni. Nepotupujte, a nebudete potupeni. Odpouštějte, a budet' vám odpuštěno. **38** Dávejte, a budet' vám dáno. Míru dobrou, natlačenou, a natřesenou, a osutou dadí v lůnu vaše; touž zajisté měrou, kterouž měříte, bude vám zase odměreno. **39** Povědél jím také i podobenství: Zdali může slepý slepého vésti? Zdaž oba do jámy neupadnou? **40** Neníť učedník nad mistra svého, ale dokonalý bude každý, bude-li jako mistr jeho. **41** Což pak vidíš mrvu v oku bratra svého, a břevna, kterýž jest v tvém vlastním oku, neznamenáš? **42** Aneb kterak můžeš říci bratru svému: Bratře, nechat' vyřímu mrvu, kteráž jest v oku tvém, sám v oku svém břevna nevida? Pokryťče, vyvrz prvé břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyřál mrvu, kteráž jest v oku bratra tvého. **43** Nebot' není ten strom dobrý, kterýž nese ovoce zlé, aniž jest strom zlý, kterýž nese ovoce dobré. **44** Každý zajisté strom po svém vlastním ovcí bývá poznán; nebo nezbíráj s trní fíkulí, ani s hloží zbírají hroznů. **45** Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce svého vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu srdce svého vynáší zlé. Nebo z hojnosti srdce mluví ústa jeho. **46** Co pak mi říkáte: Pane, Pane, a nečiníte, což pravím? **47** Každý kdož přichází ke mně, a slyší slovo mé, a zachovává je, ukáží vám, komu by podoben byl. **48** Podoben jest člověku stavějícímu dům, kterýž kopal a vytěsal hluboko, a založil grunty v skále. A když se povodeř strhla, obořila se řeka na dům ten, ale nemohla ním pohnouti, nebo byl založen na skále. **49** Ale kdož slyší a nečiní, podoben jest člověku, kterýž staví dům svůj na zemi bez gruntu. Na kterýž obořila se řeka, a on hned padl, i byl pád domu toho veliký.

7 A když vykonal všecka slova svá při přítomnosti lidu, všel do Kafarnaum. **2** Setníka pak nějakého služebník nemocen jsa, k smrti se přiblížoval, kteréhož on sobě mnoho vážil. **3** I uslyšav o Ježíšovi, poslal k němu starší Židovské, prose ho, aby přišel a uzdravil služebníka jeho. **4** A oni přišedše k Ježíšovi,

prosili ho snažně, řouce: Hoden jest, abys mu to učinil. **5** Nebo miluje národ náš, a školu on nám vystavěl. **6** Tedy Ježíš šel s nimi. A když již nedaleko byl od domu, poslal k němu ten setník přátele, řka jemu: Pane, nepřídávej sobě práce. (Nejsem zajisté hoden, abys vše pod střechu mou. **7** A protož jsem i sebe samého za nehodného položil, abych přišel k tobě.) Ale rci slovem, a budet' uzdraven služebník můj. **8** Nebo i já jsem člověk pod mocí postavený, maje pod sebou žoldněre, a dím tomuto: Jdi, a jde, a jinému: Přid', a přijde, a služebníku svému: Učiř toto, a učiní. **9** Tedy uslyšav to Ježíš, podivil se jemu, a obrátil se, řekl zástupu, kterýž za ním šel: Pravím vám, že ani v Izraeli nenalezl jsem tak veliké víry. **10** Vrátvitše se pak domů ti, kterýž posláni byli, nalezli služebníka, kterýž nemocen byl, zdravého. **11** I stalo se potom, šel do města, kterýž slove Naim, a šli s ním učedníci jeho mnozí a zástup veliký. **12** A když se přiblížil k bráně města, aj, mrtvý byl nesen ven, syn jediný matky své, a ta vdova byla, a zástup města mnohý s ní. **13** Kteroužto uzřev Pán, milosrdenstvím hnut jest k ní, a řekl jí: Neplaciž. **14** A přistoupiv, dotekl se mår. (Ti pak, kteříž nesli, zastavili se.) I řekl: Mládenče, toběť pravím, vstaň. **15** I posadil se ten mrtvý, a počal mluvit. I dal jej mateři jeho. **16** Tedy podjala všecky bázeř, i velebili Boha, řouce: Prorok veliký povstal mezi námi, a Bůh navštívil lid svůj. **17** I vyšla řec ta o něm po všem Judstvu i po vši okolní krajině. **18** I zvěstovali Janovi učedníci jeho o všech těchto věcech. A zavolav kterých dvou z učedníků svých Jan, **19** Poslal k Ježíšovi, řka: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? **20** Přišedše pak k němu muži ti, řekli: Jan Křtitel poslal nás k tobě řka: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme? **21** A v touž hodinu mnohé uzdravil od neduhů, od nemoci a duchů zlých, a slepým mnohým zrak dal. **22** Odpověděv pak Ježíš, řekl jim: Jdouce, povězte Janovi, co jste viděli a slyšeli, že slepí vidí, kulhaví chodí, malomocní očištění přijímají, hluší slyší, mrtví z mrtvých vstávají, chudým se zvěstuje evangelium. **23** A blahoslavený jest, kdož by se na mně nezhoršil. **24** A když odešli poslové Janovi, počal praviti zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť spárovatati? Třtinu-li, kteráž se větrem kláti? **25** Aneb nač jste hleděti vyšli? Na člověka-li měkkým rouchem oděněho? Aj, kteříž v rouše slavném a v rozkoší jsou, v domích královských jsou. **26** Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i více nežli proroka. **27** Tentot' jest, o kterémž jest psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou. **28** Nebo pravím vám, většího proroka mezi syny ženskými nad Jana Křitele není žádného, ale kdož jest menší v království Božím, větší' jest nežli on. **29** Tedy všecken lid slyše to i publikáni, velebili Boha, byvše pokřtěni křtem Janovým. **30** Ale farizeové a zákonníci pohrdli radou Boží sami proti sobě, nebyvše pokřtěni od něho. **31** I řekl Pán: Komu tedy přirovnám lidi pokolení tohoto, a čemu podobní jsou? **32** Podobni jsou dětem, kteříž na rynku sedí, a jedni na druhé volají, říkajíce: Pískali jsme vám, a neskákalí jste; žalostně jsme naříkali vám, a neplakali jste. **33** Nebo přišel Jan Křtitel, ani chleba nejeda, ani nepije vína, a pravíte: Ďábelství má. **34** Přišel Syn člověka, jeda a pije, a pravíte: Aj, člověk žráč a piján vína, přítel publikánů a hříšníků. **35** Ale ospravedlněna jest moudrost ode všech synů

svých. **36** Prosil ho pak jeden z farizeů, aby jedl s ním. Pročež všed do domu toho farizea, posadil se za stůl. **37** A aj, žena v městě, kteráž byla hříšnice, zvěděvší, že by seděl za stolem v domě farizea, přinesla nádobu alabastrovou masti. **38** A stojeci z zadu u noh jeho s plácem, počala slzami smáčeti nohy jeho, a vlasy hlavy své vytírala, a líbala nohy jeho, a mastí mazala. **39** Uzřev pak to farizeus, kterýž ho byl pozval, řekl sám v sobě tak: Byť tento byl prorok, věděl' by, která a jaká jest to žena, kteráž se ho dotýká; nebo hříšnice jest. **40** I odpověděv Ježíš, dí jemu: Šimone, mámt' něco povědít. A on řekl: Mistře, pověz. **41** Dva dlužníky měl nějaký věřitel. Jeden dlužen byl pět set peněz, a druhý padesát. **42** A když neměli, odkud by zaplatili, odpustil oběma. Pověziž tedy, který z nich více bude jej milovati? **43** I odpověděv Šimon, řekl: Mám za to, že ten, kterémž více odpustil. A on řekl jemu: Právě jsi rozsoudil. **44** A obrátil se k ženě, řekl Šimonovi: Vidíš tuto ženu? Všel jsem do domu tvého, vody nohám mým nedal jsi, ale tato slzami smáčela nohy mé, a vlasy hlavy své vytírala. **45** Nepolíbil jsi mne, ale tato, jakž jsem všel, nepřestala líbat noh mých. **46** Olejem hlavy mé nepomazal jsi, ale tato mastí mazala nohy mé. **47** Protož pravím tobě: Odpuštěnit' jsou jí hříchové mnozí, nebot' milovala mnoho. Komut' se pak málo odpouští, málo miluje. **48** I řekl jí: Odpuštěnit' jsou tobě hříchové. **49** Tedy počali, kteríž tu spolu seděli za stolem, říci sami mezi sebou: Kdo jest tento, kterýž i hřichy odpouští? **50** I řekl ženě: Víra tvá tebe k spasení přivedla. Jdi u pokoji.

8 I stal se potom, že on chodil po městech a po městečkách, káže a zvěstuje království Boží, a dvanácte s ním. **2** I ženy některé, kteréž byl uzdravil od duchů zlých a od nemocí: Maria, kteráž slove Magdaléna, z níž bylo sedm dáblový vyšlo, **3** A Johanna manželka Chuzova, úředníka Heródesova, a Zuzanna, a jiné mnohé, kteréž posluhovały jemu z statků svých. **4** Když se pak scházela zástup mnohý, a z měst hrnuli se k němu, mluvil v podobenství: **5** Vyšel rozsevač, aby rozsíval símě své. A když on rozsíval, jedno padlo podlé cesty, i pošlapáno jest, a ptáci nebeští zzobali je. **6** A jiné padlo na skálu, a vzešlé uvadlo, proto že nemělo vláhy. **7** Jiné pak padlo mezi trní, a spolu zrostlé trní udusilo je. **8** A jiné padlo v zemi dobrou, a když vzešlo, učinilo užitek stý. To pověděv, volal: Kdo má uši k slyšení, slyš. **9** I otázali se ho učedníci jeho, řouce: Jaké jest to podobenství? **10** A on řekl: Vám dáno jest znáti tajemství království Božího, ale jiným v podobenství, aby hledíce, neviděli, a slyšice, nerozuměli. **11** Jestíš' pak podobenství toto: Símě jest slovo Boží. **12** A kteréž padlo podlé cesty, jsou ti, kteríž slyší, a potom přichází dábel, a vymírá slovo z srdce jejich, aby nevěřice, spaseni nebyli. **13** Ale kteríž na skálu, ti když slyší, s radostí přijímají slovo, ale ti kořenů nemají; ti na čas věří, a v čas pokušení odstupují. **14** Kteréž pak mezi trní padlo, tit' jsou, kteríž slyší, ale po pečování a zboží a rozkošech života jdouce, bývají udušeni, a neprinášeji užitku. **15** Ale kteréž v zemi dobrou, ti jsou, kteríž v srdeci ctném a dobrém, slyšice slovo, zachovávají, a užitek přinášeji v trpělivosti. **16** Žádný pak rozsvítě svíci, nepříkrývá jí nádobou, ani staví pod postel, ale na svícen staví, aby ti, kteríž vcházejí, světlo viděli. **17** Nebo nic není tajného, což by nemělo být zjeveno, ani co ukrytého,

což by nemělo poznáno býti, a na světlo vyjiti. **18** Protož vizte, jak slyšíte. Nebo kdož má, tomu bude dáno, a kdo nemá, i to, což dominívá se míti, bude odjato od něho. **19** Tedy přišli k němu matka a bratří jeho, ale nemohli ho dojítí pro zástup. **20** I pověděli mu, řouce: Matka tvá a bratří tvoji stojí vně, chtice tebe viděti. **21** A on odpověděv, řekl jím: Matka má a bratří moji jsou ti, kteříž slovo Boží slyší a plní je. **22** Stalo se pak v jeden den, že on vstoupil na lodí i učedníci jeho. I řekl jím: Přeplavme se přes jezero. I pustili se. **23** A když se plavili, usnul. Tedy přišel vítr bouřlivý na jezero, a lodí se naplňovala, tak že v nebezpečenství byli. **24** I přistoupivše, zbudili ho, řouce: Mistře, Mistře, hyneme. A on procítiv, přimluvil větru a zdutí vod. I spokojili se, a stalo se utíšení. **25** I řekl jím: Kdež jest víra vaše? Kterížto bojice se, podivil se, vespolek řouce: I kdo jest tento, že i větrům přikazuje i vodám, a poslouchají ho? **26** I přeplavili se do krajiny Gadarenské, kteráž jest proti Galilei. **27** A když vystoupil na zemi, potkal jej muž nějaký z města, kterýž měl dábelství od mnoha časů, a rouchem se neodival, ani v domě nebýval, ale v hrobích. **28** Uzřev pak Ježíše a zkříkna, padl před ním, a hlasem velikým řekl: Co jest tobě do mne, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Prosím tebe, netrap mne. **29** Nebo přikazoval tomu duchu nečistému, aby vyšel z toho člověka. Po mnohé zajisté časy jím lomcoval, tak že býval ukován řetězy, a v poutech ostříhan, ale on polámaje okovy, býval od dábelství puzen na poušť. **30** I otázel se ho Ježíš, řka: Jakť říkají? A on řekl: Množství. Nebo bylo mnoho dáblů vešlo do něho. **31** Tedy prosili ho, aby jím nepřikazoval odtud odjít do propasti. (Abysos g12) **32** Bylo pak tu veliké stádo veprů, kteříž se pásl na hoře. I prosili ho, aby jím dopustil do nich vjiti. I dopustil jím. **33** I vyšedše dáblové z toho člověka, vešly do veprů, i hnalo se to stádo prudce s vrchu do jezera, a ztonulo. **34** A viděvše pastýři, co se stalo, utekli, a šedše, vypravovali to v městě i po vsech. **35** I vyšli, aby viděli, co se stalo. I přišli k Ježíšovi, a nalezli člověka toho, z kteréhož dáblové vyšli, oděného a majícího rozum, an sedí u noh Ježíšových. I báli se. **36** A vypravovali jim také ti, kteríž byli viděli, kterak jest ten vyproštěn, kterýž dábelství měl. **37** I prosil ho všecko množství té okolní krajiny Gadarenských, aby odšel od nich; nebo bázni velikou naplnění byli. A on vstoupiv na lodí, navrátil se. **38** Prosil ho pak muž ten, z kteréhož dáblové vyšli, aby s ním byl. Ale Ježíš propustil ho, řka: **39** Navrat' se do domu svého, a vypravuj, kterak veliké věci učinil tobě Bůh. I odšel, po všem městě vypravuje, jak veliké věci učinil jemu Ježíš. **40** Stalo se pak, když se navrátil Ježíš, že přijal jej zástup; nebo všickni očekávali ho. **41** A aj, přišel muž, kterémž jméno bylo Jairus, a ten byl kníže školy. I padna k nohám Ježíšovým, prosil ho, aby všel do domu jeho. **42** Nebo měl dceru jedinou, asi ve dvanácti letech, a ta umírala. A když šel, tiskli jej zástupové. **43** Tedy žena, kteráž nemoc svou trpěla od let dvanácti, a byla na lékaře vynaložila všecken statek, a od žádného nemohla uzdravena býti. **44** Přistoupivší po zadu, dotkla se podolka roucha jeho, a hned přestala nemoc její. **45** I řekl Ježíš: Kdo jest, ješto se mne dotekl? A když všickni zapírali, řekl Petr, a kteríž s ním byli: Mistře, zástupové tebe tisknou a tlací, a pravíš: Kdo se mne dotekl? **46** I řekl Ježíš: Dotekl se mne někdo, nebo poznal jsem já, že moc ode mne vyšla. **47** A

viduci ta žena, že by tajno nebylo, třesuci se, přistoupila a padla před ním, a pro kterou příčinu dotkla se ho, pověděla jemu přede vším lidem, a kterak jest hned uzdravena. **48** A on řekl jí: Dobré myslí bud', dcero, víra tvá tebe uzdravila. Jdi u pokoji. **49** A když on ještě mluvil, přišel jeden od knížete školy, řka jemu: Umřela dcera tvá, nezaměstknávej Mistra. **50** Ale Ježíš uslyšav to, odpověděl jemu: Neboj se, věř tolíko, a zdravat' bude. **51** A všed do domu, nedopustil s sebou vjít žádnému, než Petrovi a Jakubovi a Janovi, a otcí a mateří té děvčetky. **52** Plakali jí pak všickni a kvílili. A on řekl: Neplačež. Neumřelat', ale spí. **53** I posmívali se jemu, vědouce, že umřela. **54** On pak vyhnal všecky, a ujav ruku její, zvolal, řka: Děvečko, vstaň. **55** I navrátil se duch její, a vstala hned. I kázel jí dáti jistí. **56** I divili se náramně rodičové její. A on jim kázel, aby žádnému nepravili o tom, co se bylo stalo.

9 I svolav dvanácte učedníků svých, dal jim sílu a moc nad všelikým dábelstvím, a aby neduhy uzdravovali. **2** I poslal je, aby kázali království Boží, a uzdravovali nemocné. **3** A řekl jim: Nic neberete na tu cestu, ani hůlky, ani mošny, ani chleba, ani peněz, ani po dvou sukních mívejte. **4** A do kteréhožkoli domu vešli byste, tu zůstaňte, a odtud vyjděte. **5** A kteříž by vás koli nepřijali, vyjdouce z města toho, také i ten prach z noh svých vyrazte na svědectví proti nim. **6** I vyšedše, chodili po městečkách vůkol, zvěstujice evangelium, a uzdravujice všudy. **7** Uslyšel pak Heródes čtvrták o všech vécech, kteréž se daly od něho. I rozjímal to v mysli své, proto že bylo praveno od některých, že by Jan vstal z mrtvých, **8** A od jiných, že by se Eliáš zjevil, od některých pak, že by jeden z proroků starých vstal. **9** I řekl Heródes: Jana jsem já stál. Kdož pak jest tento, o kterémž já slyším takové véci? I žádostiv byl ho viděti. **10** Vrátivše se pak apoštolé, vypravovali jemu, cožkoli činili. A pojav je, odšel soukromí na místo pusté města řečeného Betsaida. **11** Zvěděvše pak zástupové, šli za ním; i přijal je, a mluvil jim o království Božím, a ty, kteříž uzdravení potřebovali, uzdravoval. **12** Den pak počal se nachylovati. I přistoupivše dvanácte, řekli jemu: Propust' zástupy, at' rozejdouce se do městeček okolních a do vesnic, jdou a hledají pokrmů, nebo jsme tuto na místě pustém. **13** I řekl jim: Dejte vy jim jistí. A oni řekli: Nemámet' víc než pět chlebů a dvě rybě, leč bychom my snad šli a nakoupili na tento všecken lid pokrmů? **14** Nebo bylo mužů okolo pěti tisíců. I řekl učedníkům svým. Rozkažte se jim posaditi v každém řadu po padesáti. **15** I učinili tak, a posadili se všickni. **16** A vzav těch pět chlebů a ty dvě rybě, vzhlédl v nebe, a dobrořečil jim, i lámal, a rozdával učedníkům, aby kladli před zástup. **17** I jedli, a nasyceni jsou všickni. A sebráno jest, což jim bylo ostalo drobtů, dvanácte košů. **18** I stalo se, když se on modlil obzvláštně, že byli s ním učedníci. I otázel se jich, řka: Kým mne praví býtí zástupové? **19** A oni odpověděvše, řekli: Janem Křítelem, a jiní Eliášem, jiní pak, že prorok jeden z starých vstal. **20** I řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl: Krista toho Božího. **21** A on s pohružkou jim přikázel, aby toho žádnému nepravili, **22** Pravě: Že Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen být od starších a od předních kněží i od zákonníků, a zamordován být, a třetího

dne z mrtvých vstati. **23** I pravil všechnm: Chce-li kdo přijíti za mnou, zapří sám sebe, a beř svůj kříž na každý den, a následuj mne. **24** Nebo kdož bude chtít duši svou zachovati, ztratit' ji; a kdož ztratí duši svou pro mne, tent' ji zachová, **25** Nebo co jest platno člověku, by všecken svět získal, kdyby sám sebe ztratil, aneb sám sebe zmral? **26** Nebo kdož by se za mne styděl a za mé řeči, za tohoť se Syn člověka styděti bude, když přijde v slávě své a Otcové i svatých andělů. **27** Ale pravítm vám jistě: Jsou některí z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až uzří království Boží. **28** I stalo se po těch řečech, jako po osmi dnech, že vzav s sebou Petra a Jakuba a Jana, vstoupil na horu, aby se modlil. **29** A když se modlil, učiněna jest tvář jeho proměněná, a oděv jeho bílý a stkvoucí. **30** A aj, dva muži mluvili s ním, a ti byli Mojžíš a Eliáš. **31** Kteříž okázavše se v slávě, vypravovali o smrti jeho, kterouž měl podstoupiti v Jeruzalémě. **32** Petr pak a ti, kteříž s ním byli, obtíženi byli snem, a procítivše, viděli slávu jeho a ty dva muže, ani stojí s ním. **33** I stalo se, když oni odešli od něho, řekl Petr Ježíšovi: Mistře, dobré' jest nám zde byti. Protož udělejme tři stánky, tobě jeden, a Mojžíšovi jeden, a Eliášovi jeden, nevěda, co mluví. **34** A když on to mluvil, stal se oblak, i zastínil je. Báli se pak, když onino vcházeli do oblaku. **35** I stal se hlas z oblaku řkoucí: Tentot' jest ten Syn můj milý, toho poslouchejte. **36** A když se ten hlas stal, nalezen jest Ježíš sám. A oni mlčeli, a nepravili žádnému v těch dnech ničeho z těch věcí, kteréž viděli. **37** Stalo se pak druhého dne, když sstupovali s hory, potkal jej zástup mnohý. **38** A aj, muž z zástupu zvolal, řka: Mistře, prosím tebe, vzhlédni na syna mého, nebot' jediného toho mám. **39** A aj, duch jej napadá, a on i hned kříčí, a lomcuje jím sliníčim se, a nesnadně odchází od něho, sápaje jím. **40** I prosil jsem učedníků tých, aby jej vyvrhlí, ale nemohli. **41** I odpověděv Ježíš, řekl: Ó pokolení nevěrné a převrácené, dokudž budu u vás, a snášeti budu vás? Přived' sem syna svého. **42** A v tom, když on přicházel, porazil jej dábel, a lomcoval jím. I přimluvil duchu nečistému Ježíš, a uzdravil toho mládež, a navrátil jej otcí jeho. **43** I děsil se všickni nad velikomocností Božskou. A když se všickni dílvi všem vécem, kteréž činil Ježíš, řekl učedníkům svým: **44** Složte vy v uších svých řeči tyto, nebot' Syn člověka bude vydán v ruce lidské. **45** Ale oni nesrozuměli slovu tomu, a bylo před nimi skryto, aby nevyrozuměli jemu. A nesměli se ho otázati o tom slovu. **46** I vznikla mezi nimi hádka o to, kdo by z nich byl největší. **47** Ježíš pak viděv přemyšlování srdce jejich, vzav dítě, postavil je podlé sebe, **48** A řekl jim: Kdožkoli přijal by dítě toto ve jménu mérm, mnet' přijímá; a kdož by koli mne přijal, přijímá toho, kteréž mne poslal. Nebo kdož' jest nejmenší mezi všemi vámí, tent' bude veliký. **49** I odpověděv Jan, řekl: Mistře, viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém dábly vymítá; i bránili jsme mu, proto že nechodí s námi. **50** I dí jemu Ježíš: Nebraňtež. Nebo kdoť není proti nám, s námit' jest. **51** I stalo se, když se doplnili dnové vzetí jeho zhůru, že on se na tom ustavil, aby šel do Jeruzaléma. **52** I poslal posly před sebou. A oni jdouce, všeši do městečka Samaritánského, aby jemu připravili. **53** Ale nepřijali ho, proto že obličeji jeho byl obrácen k jít do Jeruzaléma. **54** A viděvše to učedníci jeho Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš-li, at' díme, aby oheň sstoupil s nebe, a spálil je, jako i Eliáš učinil?

55 Ale obrátil se, potrestal jich, řka: Nevíte, čího jste vy duchu.
56 Syn zajisté člověka nepřišel zatracovat duší lidských, ale aby spasil. I odešli do jiného městečka. 57 Stalo se pak, když šli, že řekl jemu na cestě jeden: Pane, půjdu za tebou, kam se koli obrátiš. 58 I řekl jemu Ježíš: Lišky doupata mají, a ptáci nebeští hnizda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil. 59 I řekl jinému: Pod' za mnou. Ale on řekl: Pane, dopust' mi prvé jít i pochovati otce mého. 60 I díl jemu Ježíš: Nech at' mrtví pochovávají mrtvé své, ale ty jda, zvěstuj království Boží. 61 I řekl opět jiný: Půjdu za tebou, Pane, ale prvé dopust' mi, at' se rozžehnám s těmi, kteří jsou v domě mémem. 62 Řekl jemu Ježíš: Žádný, kdož vztáhna ruku svou k pluhu, ohlídal by se nazpět, není způsobný k království Božímu.

10 Potom pak vyvolil Pán i jiných sedmdesát, a poslal je po dvou před tváří svou do každého města i místa, kam měl sám přijiti. 2 A pravil jim: Žeř zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. Protož proste Pána žně, at' vypudí dělníky na žeř svou. 3 Jdětež. Aj, já posílám vás jako berany mezi vlky. 4 Nenostež pytlíka, ani mošny, ani obuví, a žádného na cestě nepozdravujte. 5 A do kteréhožkoli domu vejdete, nejprvě rcete: Pokoj tomuto domu. 6 A bude-liť tu syn pokoje, odpočinet' na něm pokoj vás; pakli nic, k vám' se navráti. 7 A v též domu ostaníte, jedouce a pijíce, což u nich jest, nebo hoden jest dělník mzdy své. Nechodtež z domu do domu. 8 Ale do kteréhožkoli města vešli byste, a přijali by vás, jezete, což před vás předloží. 9 A uzdravujte nemocné, kteříž by v něm byli, a rcete jím: Přiblížilost se k vám království Boží. 10 A do kteréhožkoli města vešli byste, a nepřijali by vás, vydouce na ulice jeho, rcetež: 11 Také i ten prach, kterýž se přichytíl nás z města vašeho, vyrázíme na vás. Ale však to vězte, žeť se jest přiblížilo k vám království Boží. 12 Pravím zajisté vám, že Sodomským in onen den lehčejí bude než tomu městu. 13 Běda tobě Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v Týru a v Sidonu činěni byli divové ti, kteříž v vás činěni jsou, dávno by v žní a v popele sedíce, pokání činili. 14 A protož Týru a Sidonu lehčejí bude na soudu nežli vám. 15 A ty Kafarnaum, kteréž jsi až do nebe zvýšeno, až do pekla sníženo budeš. (Haděs g86) 16 Kdož vás slyší, mne slyší; a kdo vám pohrdá, mnou pohrdá; kdož pak mnou pohrdá, pohrdát' tím, kdož mne poslal. 17 Potom navrátilo se s radostí těch sedmdesáte, řkouce: Pane, také i dáblové se nám poddávají ve jménu tvém. 18 I řekl jim: Viděl jsem satana jako blesk padajícího s nebe. 19 Aj, dávámt' vám moc šlapati na hady a na štíry i na všelikou moc nepřitele, a nic vám neuškodí. 20 A však z toho se neradujte, že se vám poddávají duchové, ale raději se radujte, že jména vaše napsána jsou v nebesích. 21 V tu hodinu rozveselil se v duchu Ježíš, a řekl: Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a opatrými, a zjevils je nemluvněatkům. Ovšem, Otče, nebo se tak líbilo před tebou. 22 Všecky věci dány jsou mi od Otce mého, a žádný neví, kdo by byl Syn, jediné Otec, a kdo by byl Otec, jediné Syn, a komuž by chtěl Syn zjevit. 23 A obrátil se k učedníkům obzvláštěn, řekl: Blahoslagené oči, kteříž vidí, co vy vidíte. 24 Nebo pravím vám, že mnozí proroci i králové chtěli viděti, což vy vidíte, ale neviděli, a slyšeti, což vy slyšíte, ale neslyšeli. 25 A aj, jeden zákonník vstal, pokoušeje ho, a řka:

Mistře, co čině, život věčný dědičně obdržím? (aiōnios g166) 26 A on řekl jemu: V zákoně co jest psáno? Kterak čteš? 27 A on odpověděv, řekl: Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší síly své, i ze vší myslí své, a bližního svého jako sebe samého. 28 I řekl mu: Právě jsi odpověděl. To číň, a živ budeš. 29 On pak chtěje se sám ospravedlniti, dí Ježíšovi: A kdo jest můj bližní? 30 I odpověděv Ježíš, řekl: Člověk jeden šel z Jeruzaléma do Jericho, i upadl mezi loty. Kteříž obloupivše jej a zranivše, odešli, odpolu živého nechavše. 31 I přihodilo se, že kněz jeden šel touž cestou, a uzrev jej, pominul. 32 Též i Levíta přišel až k tomu místu, a uzrev jej, pominul. 33 Samaritán pak jeden, cestou se ubíraje, přišel až k němu, a uzrev jej, milosrdenstvím hnut jest. 34 A přistoupiv, uvázel rány jeho, naliv oleje a vína, a vloživ jej na hovado své, vedl do hospody, a peči o něj měl. 35 Druhého pak dne odjíti maje, vynáv dva peníze, dal hospodáři, a řekl jemu: Měj o něj peči, a cožkoli nad to vynaložíš, já když se vrátím, zaplatím tobě. 36 Kdo tedy z těch tří zdá se tobě bližním býtí tomu, kterýž upadl mezi loty? 37 A on řekl: Ten, kterýž prokázel milosrdenství nad ním. I řekl jemu Ježíš: Jdi, i ty učiň též. 38 I stalo se, když šli, že on všel do jednoho městečka. Žena pak jedna, jménem Marta, přijala jej do domu svého. 39 A ta měla sestruru, jménem Marii, kteráž seděci u noh Ježíšových, poslouchala slova jeho. 40 Ale Marta pečlivá byla při mnohém službě. Kteráž přistoupivší, řekla: Pane, nemáš-liž o to péče, že sestra má nechala mne samé sloužit? Protož rci jí, at' mi pomůž. 41 A odpověděv, řekl jí Ježíš: Marta, Marta, pečlivá jsi, a rmoutíš se při mnohých vécech. 42 Ale jednohot' jest potřebí. Mariat' dobrou stránku vyvolila, kteráž nebude odjata od ní.

11 I stalo se, když se na jednom místě modlil, když přestal, řekl jemu jeden z učedníků jeho: Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan učil učedníky své. 2 I řekl jim: Když se modlite, říkejte: Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. Příd' království tvé. Bud' vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi. 3 Chléb náš vezdejší dávej nám každého dne. 4 I odpust' nám hřichy naše, nebo i my odpouštíme všelikému vinníku svému. A neuvod' nás v pokušení, ale zbab nás od zlého. 5 I řekl jim: Kdo z vás bude mítí přítele, a půjde k němu o půlnoci, a dí jemu: Příteli, půjč mi tří chlebů. 6 Nebo přítel můj přišel s cesty ke mně, a nemám, co bych předložil před něj. 7 A on vnitř jsa, odpověděl by: Nečin mi nevole; dvěře již zavříny, a dítky mé se mnou jsou v pokoji. Nemohut' vstáti a dátí tobě. 8 Pravím vám: Ač' nedá jemu, vstana, protože jest přítel jeho, ale však pro nezbednost jeho vstana, dá jemu, kolikžkoli potřebuje. 9 I jáť pravím vám: Proste, a budet' vám dáno; hledejte, a naleznete; tlucte, a budet' vám otevříno. 10 Nebo každý, kdož prosí, běre; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tluče, bude otevříno. 11 Kterého pak z vás otce prosil by syn za chléb, zdali kamene podá jemu? Aneb za rybu, zdali místo ryby dá jemu hada? 12 Aneb prosil-li by za vejce, zdali podá jemu šíra? 13 Poněvadž tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávat dětem svým, cím více Otec vás nebeský dá Ducha svatého těm, kteříž ho prosí? 14 I vymítl dábelství, a to bylo němě. Stalo se pak, když vyšlo dábelství, mluvil ten němý. I divili se zástupové. 15 Ale některíž z nich pravili: Skrze Belzebuba, kníže dábelské, vymítá dáby. 16

A jiní pokoušejíce, znamení od něho hledali s nebe. 17 Ale on znaje myšlení jejich, řekl jim: Každé království samo v sobě rozdělené pustne, i dům rozdvojený padá. 18 Jestližeť jest pak i satan proti sobě rozdělen, kterakž stane království jeho? Nebo pravíte, že já skrze Belzebuba vymítám dábly. 19 Jestliže já skrze Belzebuba vymítám dábly, synové vaši skrze koho vymítají? Protož oni soudcové vaši budou. 20 Paklít' prstem Božím vymítám dábly, jistěť přišlo k vám království Boží. 21 Když silný oděnec ostříhá síně své, v pokoji jsou všecky věci, kteréž má. 22 Paklí by silnější než on přijde, přemohl jej, všecka odění jeho odejme, v něž úfal, a loupeže jeho rozdělí. 23 Kdož není se mnou, proti mně jest; a kdož neshromažduje se mnou, rozptylujeť. 24 Když nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí. A nenalezna, dí: Vrátim se do domu svého, odkudž jsem vyšel. 25 A přijde, nalezne vymetený a ozdobený. 26 Tehdy jde, a přijme k sobě jiných sedm duchů horších, než jest sám, a vejdouce, přebývají tam. I jsou poslední věci člověka toho horší nežli první. 27 I stalo se, když on to mluvil, že pozdvihši hlasu jedna žena z zástupu, řekla jemu: Blahoslavený život, kterýž tebe nosil, a prsy, kterýchž jsi požíval. 28 On pak řekl: Anobrž blahoslavení, kterýž slyší slovo Boží, a ostříhají jeho. 29 A když se zástupové scházeli k němu, počal praviti: Pokolení toto nešlechetné jest. Znamení vyhledává, ale znamení jemu nebude dáno, než znamení to Jonáše proroka. 30 Nebo jakož Jonáš učiněn byl znamením Ninivitským, takť bude i Syn člověka pokolení tomuto. 31 Královna od poledne stane na soudu s muži pokolení tohoto, a odsoudí je. Nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, více než Šalomoun tuto. 32 Muži Ninivitští povstanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je. Nebo činili pokání k kázaní Jonášovu, a aj, více nežli Jonáš tuto. 33 Žádný rozsvítě svíci, nepostaví jí do skryše, ani pod kbelec, ale na svícen, aby ti, kterýž vcházejí, světlo viděli. 34 Svíce těla jest oko. Když by tedy oko tvé sprostře bylo, i tělo tvé všecko bude světlé; a paklít' bude nešlechetné, i tělo tvé tmavé bude. 35 Vizíž tedy, aby světlo, kterýž jest v tobě, nebylo tmou. 36 Pakl celé tělo tvé světlé bude, nemaje žádné částečky tmavé, budeť všecko tak světlé, že té jako svícebleskem osvítí. 37 A když on mluvil, prosil ho jeden farizeus, aby obědval u něho. A všed, posadil se za stůl. 38 Farizeus pak viděv to, podivil se, že se neumyl před obědem. 39 I řekl Pán jemu: Nyní vy farizeové povrchu konvice a misy čistíte, ale to, což vnitř jest u vás, plno jest loupeže a nešlechetnosti. 40 Blázni, zdaliž ten, kterýž učinil, což zevnitř jest, neučinil také i toho, což jest vnitř? 41 Ale však i z toho, což máte, dávejte almužnu, a aj, všecky věci vaše čisté budou. 42 Ale běda vám farizeům, že desátky dáváte z máty a z routy a ze všeliké bylinky, ale opouštíte soud a lásku Boží. Tyto věci měli jste činiti, a oněch neopouštěti. 43 Běda vám farizeům, nebo milujete první místa v školách a pozdravování na trzích. 44 Běda vám, zákonníci a farizeové pokrytci, nebo jste jako hrobové nepatrní, a lidé chodíce po nich, nevědí. 45 I odpověděv jeden z zákonníků, řekl jemu: Mistře, tyto věci mluvě, i nám také lehkost činiš. 46 A on řekl: I vám zákonníkům běda, nebo obtěžujete lidi břemeny nesnesitelnými, a sami se těch břemen jedním prstem nedotýkáte. 47 Běda

vám, protože vzděláváte hroby prorocké, kteréž otcové vaši zmordovali. 48 A tak osvědčujete a potvrzujete skutků otců svých. Nebo oni zajisté zmordovali je, vy pak vzděláváte hroby jejich. 49 Protož i Moudrost Boží řekla: Pošliť k nim proroky a apoštoly, a z těch některé mordovati budou, a jiné vyháněti, 50 Aby požádáno bylo od tohoto pokolení krve všech proroků, kteráž vylita jest od ustanovení světa, 51 Od krve Abelowý až do krve Zachariášovy, kterýž zahynul mezi oltářem a chrámem. Jistě, pravím vám, požádáno jí bude od pokolení tohoto. 52 Běda vám zákonníkům, nebo jste vzali klíč umění; sami jste nevešli, a těm, kteříž vcházeli, zbránili jste. 53 A když jim to mluvil, počali zákonníci a farizeové přísně na něj dotírat, a k mnohým řečem příčiny jemu dávati. 54 Úklady činíce jemu, a hledajice popadhnouti něco z úst jeho, aby jej obžalovali.

12 A v tom, když se na tisíce lidu sešlo, tak že jedni druhé velmi tlačili, počal mluvit k učedníkům svým: Nejpřednější se varujte od kvasu farizeů, kterýž jest pokrytství. 2 Nebot' nic není skrytého, což by nemělo být zjeveno; aniž jest co tajného, ještě by nemělo být zvědívno. 3 Protož to, co jste pravili ve tmách, bude na světle slyšáno, a co jste v uši šeptali v pokojích, hlásanot' bude na střechách. 4 Pravím pak vám přátelům svým: Nestrahuji se těch, kterýž tělo zabijeji, a potom nemají, co by více učinili. 5 Ale ukážit' vám, koho se máte báti: Bojte se toho, kterýž, když zabije, má moc uvrci do pekelného ohně. Jistě pravím vám, toho se bojte. (*Geenna g1067*) 6 Zdaliž nebývá pět vrabčíků prodáváno za dva penízky? A jeden z nich není v zapomenutí před Bohem. 7 Nýbrž i vlasové hlavy vaší všickni v počtu jsou. Protož nebojetě se, mnohot' vy vrabčíků převyšujete. 8 Pravím' pak vám: Každý kdož by koli vyznal mne před lidmi, i Syn člověka vyzná jej před anděly Božími. 9 Kdož by mne pak zapřel před lidmi, zapřínt' bude před anděly Božími. 10 A každý kdož dí slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno, ale tomu, kdož by se Duchu svatému rouhal, nebudet' odpuštěno. 11 Když pak vás voditi budou do škol a k vládaru a k mocným, nepečujte, kterak aneb co byste odpovídali, aneb co byste mluvili. 12 Duch svatý zajisté naučí vás v tu hodinu, co byste měli mluvit. 13 I řekl jemu jeden z zástupu: Mistře, rci bratu mému, atť rozdělí se mnou dědictví. 14 A on řekl jemu: Člověče, kdo mne ustavil soudcím aneb děličem nad vám? 15 I řekl jim: Vizte a vystríhejte se od lakomství; nebot' ne v rozhojení statku něčího život jeho záleží. 16 Pověděl pak jím podobenství, řka: Člověka jednoho bohatého hojně úrody pole přineslo. 17 I přemyšloval sám v sobě, řka: Co učiním? Nebo nemám, kde bych shromáždil úrody své. 18 I řekl: Toto učiním: Zborím stodoly své, a větších nastavím, a tu shromáždím všecky své úrody i zboží svá. 19 A dím duši své: Duše, máš mnoho statku složeného za mnohá léta, odpočívej, jez, pí, měj dobrou vůli. 20 I řekl jemu Bůh: Ó blázne, této noci požádají duše tvé od tebe, a to, cožs připravil, či bude? 21 Takt' jest, kdož sobě poklady shromažďuje, a není v Bohu bohatý. 22 Řekl pak učedníkům svým: Protož pravím vám: Nebudte pečliví o život svůj, co byste jedli, ani o tělo, cím byste se odívali. 23 Život více jest nežli pokrm, i tělo nežli oděv. 24 Patříte na havrany, žeť nesejí, ani nežnou, a nemají špižirny, ani stodoly a však Bůh žíví je. I cím v

větší vážnosti jste vy než ptactvo? 25 A kdož pak z vás pečlivě myslí, můžete přidat ku postavě své loket jeden? 26 Poněvadž tedy nemůžete s to byti, což nejmenšího jest, proč se o jiné věci staráte? 27 Patříte na kvítí, kterak rostou, nedělají, ani předou, pravím' pak vám, že ani Šalomoun ve vší slávě své nebyl tak odín, jako jedno z těchto. 28 A poněvadž trávu, kteráž dnes na poli jest, a zítra do peci uvržena bývá, Bůh tak odívá, čím více vás, ó malé víry? 29 I vy nelehledejtež toho, co byste jedli, aneb co byste pili, aniž o to roztržité myslí budte. 30 Nebo těch všech věcí národnové světa tohoto hledají, Otec pak vás ví, že těch věcí potřebujete. 31 Ale raději hledejte království Božího, a tyto všecky věci budou vám přidány. 32 Neboj se, ó malické stádce, neboť se zalíbilo Otci vašemu dátí vám království. 33 Prodávejte statky své, a dávejte almužnu. Dělejte sobě pytlíky, kteříž nevetšejí, poklad, kterýž nehyne v nebesích, kdež zloděj dojítí nemůž, aniž mol kazí. 34 Nebo kdež jest poklad vás, tut bude i srdce vaše. 35 Budtež bedra vaše přepásaná, a svíce hořící. 36 A vy podobní lidem očekávajícim Pána svého, až by se vrátil z svadby, aby hned, jakž by přišel a potloukl, otevřeli jemu. 37 Bláze služebníkům těm, kteráž přijda Pán, nalezli by, a oni bdí. Amen pravím vám, že přepáše se, a vsadí je za stůl, a chodě, bude jim sloužiti. 38 A přišel-lit' by v druhé bdění, a paklit' by v třetím bdění přišel, a tak je nalezl, blahoslavení jsou ti služebníci, 39 Toto pak vězte, že byt' věděl hospodář, v kterou by hodinu měl zloděj přijít, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. 40 Protož i vy budte hotovi, nebo v kterou hodinu nenadějete se, Syn člověka přijde. 41 I řekl jemu Petr: Pane, nám-li pravíš toto podobenství, čili všechném? 42 I dí Pán: Kdo jest věrný šafář a opatrny, jehož by ustanovil pán nad čeledí svou, aby jim v čas dával vyměřený pokrm? 43 Blahoslavený služebník ten, kteréhož, když by přišel pán jeho, našelne, an tak činí. 44 V pravdě pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej. 45 Pakli by řekl služebník ten v srdeci svém: Prodlevá přijít pánu můj, i počal by býtí služebníky a děvky, a jistí a pítí i opijeti se: 46 Přijdet' pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, kteráž neví. I oddělíť jej, a díl jeho položí s nevěrnými. 47 Služebník pak ten, kterýž by znal vůli pána svého, a nebyl hotov, a nečinil podlíd vůle jeho, bit bude velmi. 48 Ale kterýž neznal, a činil hodně věci trestání, bit bude méně. Každému pak, komuž jest mnoho dáno, mnoho bude od něho požádáno; a komuť mnoho poručili, víceť požádaj od něho. 49 Ohen přišel jsem pustiti na zemi, a co chci, jestliže již horí? 50 Ale křtem mám křten být, a kterak jsem ssouzen, dokudž se nevykonál! 51 Což se domníváte, že bych přišel pokoj uvéstí na zemi? Nikoli, pravím vám, ale rozděleni. 52 Nebo již od této chvíle bude jich pět v jednom domě rozděleno, tři proti dvěma, a dva proti třem. 53 Bude rozdělen otic proti synu, a syn proti otci, matě proti dcerě, a dcera proti mateři, svegruše proti nevěstě své, a nevěsta proti svegruši své. 54 Pravil také i zástupům: Když vídáte oblak, an vzchází od západu, hned pravíte: Příval jde, a tak bývá. 55 A když od poledne vítr věje, říkáte: Bude horko, a bývá. 56 Pokrytí, způsob země i nebe umíte souditi, a kterakž pak tohoto času nesoudíte? 57 Ano proč i sami od sebe nesoudíte, což spravedlivého? 58 Když pak jdeš s protivníkem svým k

vrchnosti, na cestě přičiní se o to, abys byl zproštěn od něho, aby snad netáhl tebe k soudci, a soudce dal by tebe bříci, a bříci vsadil by tě do žaláře. 59 Pravím tobě: Nevyjdeš odtud, dokudž bys i toho posledního haléře nenavrátil.

13 Byly pak tu přítomní času toho některí, vypravujíce jemu o Galilejských, kterýchž krev Pilát smísil s obětmi jejich. 2 I odpověděv Ježíš, řekl jim: Co mníte, že ti Galilejští byli větší hříšníci nežli všickni Galilejští, že takové věci trpěli? 3 Nikoli, pravím vám. Nýbrž nebudelete-li pokání činiti, všickni též zahynete. 4 Aneb oněch osmnáctce, na kteráž upadla věže v Siloe, a zbyla je, zdali se domníváte, že by oni vinni byli nad všecky lidi, přebývající v Jeruzalémě? 5 Nikoli, pravím vám. Nýbrž nebudelete-li pokání činiti, všickni též zahynete. 6 Pověděl pak toto podobenství: Člověk jeden měl strom líkový štípený na vinici své. I přišel, hledaje ovoce na něm, ale nenalezl. 7 I řekl vinař: Aj, po tři léta přicházím, hledaje ovoce na tom líku, ale nenalézám. Vytni jej. Proč i tu zemi darmo kazí? 8 On pak odpověděv, řekl jemu: Pane, ponechejž ho i tohoto léta, ažž' jej okopám a ohnojím, 9 Zdali by nesl ovoce. Paklit' neponese, potom vytneš jej. 10 Učil pak v jedné škole v sobotu. 11 A aj, byla tu žena, kteráž měla ducha nemoci osmnáct let, a byla sklíčena, a nijakž se nemohla zpímiti. 12 A uzřev ji Ježíš, zavolal jí k sobě, a řekl jí: Ženo, zproštěna jsi od nemoci své. 13 I vložil na ni ruce, a i hned zdvihla se, a velebila Boha. 14 Tedy kníže školní odpověděv, hněvaje se proto, že v den sobotní uzdravoval Ježíš, řekl zástupu: Šest dní jest, v nichž náleží dělati; protož v těch přicházejice, budte uzdravováni, a ne v den sobotní. 15 I odpověděv jemu Pán, řekl: Pokrytče, zdali jeden každý z vás v sobotu neodvazuje vola svého neb osla od jeslí, a nevodí napájeti? 16 Tato pak dcera Abrahamova, kterouž byl svázel satan, aj, již osmnáctce let, což neměla být rozvázána z svazku tohoto v den sobotní? 17 A když on to pověděl, zastyděl se všickni protivníci jeho, ale všecken lid radoval se ze všech těch slavných skutků, kteříž se dálí od něho. 18 I řekl: Čemu podobno jest království Boží, a k čemu je přirovnám? 19 Podobno jest zrnu horčičnému, kteráž vzav člověk, uvrhl do zahrady své. I rostlo, a učiněno jest v strom veliký, a ptactvo nebeské hnizda sobě dělali na ratolestech jeho. 20 A opět řekl: K čemu připodobním království Boží? 21 Podobno jest kvasu, kterýž vzavši žena, zadělála ve třech měřících moukou, až zkyсало všecko. 22 I chodil po městech a městečkách, uče, bera se do Jeruzaléma. 23 I řekl jemu jeden: Pane, co nemozí jsou ti, kteří spaseni být mají? On pak řekl jim: 24 Snažujte se vcházeti tésnou branou; nebot' (pravím vám), mnozí usilovati budou výti, ale nebudou moci. 25 Když vstane hospodář, a zavře dvěře, a počnete vně státi a tlouci na dvěře, řkouce: Pane, Pane, otevř nám, a on odpovídáte, díl' vám: Neznám vás, odkud jste: 26 Tedy počněte říci: Jídali jsme a pijeli před tebou, a na ulicech našich jsí učíval. 27 I díl: Pravím vám, neznám vás, odkud jste. Odejdětež ode mne všickni činitelé nepravosti. 28 Tam' bude plác a škrípení zubů, když uzříte Abrahama, a Izáka, a Jákoba, a všecky proroky v království Božím, sami pak sebe vyhnáne ven. 29 I přijdout' od východu, a od západu, a od půlnoci, i od poledne, a budou stoliti v království Božím.

30 A aj, jsout' poslední, kteříž budou první, a jsou první, kteříž budou poslední. **31** A v ten den přistoupili někteří z farizeů, řkouce jemu: Vyjdi, a odejdi odsud, nebo Heródes chce tě zamordovat. **32** I řekl jím: Jdouce, povězte liše té: Aj, vymítám dáby, a uzdravuji dnes a zítra, a třetího dne dokonám. **33** Ale však musím dnes a zítra i po její chodit; nebot' nelze proroku zahynouti kromě Jeruzaléma. **34** Jeruzaléme, Jeruzaléme, ještě morduješ proroky, a kamenuješ ty, kteříž k tobě bývají posláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit dítky tvé, jako slepice kuňatka svá pod křídla? Ale nechtěli jste. **35** Aj, zanechán bude vám dům váš pustý. Ale jistě pravím vám, že nikoli mne neuzírite, ažt' přijde, když díte: Požehnaný, kterýž se běre ve jménu Páně.

14 I stalo se, když všel Ježíš do domu nějakého knížete farizejského v sobotu, aby jedl chléb, že oni šetřili ho. **2** A aj, člověk nějaký vodnotelý byl před ním. **3** I odpověděv Ježíš, dí zákonníkům a fazeium, řka: Sluší-li v sobotu uzdravovati?

4 Oni pak mlčeli. Tedy on dosáh jeho, uzdravil a propustil. **5** A odpověděv jim, řekl: Čí z vás osej aneb vůl upadl by do studnice, a ne i hned by ho vytáhl v den sobotní? **6** I nemohli jemu na to odpověditi. **7** Povíděl také i pozvaným podobenství, (spatřiv to, kterak přední místa vyvolovali), řka jím: **8** Kdybys byl od někoho pozván na svadbu, nesedej na předním místě, atby snad vzácnější než ty nebyl pozván od něho. **9** A přijda ten, kterýž tebe i onho pozval, řekl by tobě: Dej tomuto místo. A tehdy počal bys s hanbou na posledním místě seděti. **10** Ale když bys byl pozván, jda, posad' se na posledním místě. A kdyby přišel ten, kterýž tebe pozval, řekl by tobě: Přítele, posedni výše, tedy budeš mítí chválu před spolustolíci. **11** Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponízen; a kdož se poniže, bude povyšen. **12** Pravil také i tomu, kterýž ho byl pozval: Když činíš oběd neb večeři, nezov přátele svých, ani bratří svých, ani příbuzných svých, ani sousedů bohatých, atby snad i oni zase nezvali tebe, a měl bys odplatu. **13** Ale když činíš hody, povolej chudých, chromých, kulhavých, slepých, **14** A blahoslavený budeš. Nebot' nemají, odkud by odplatili tobě, ale budet' odplaceno při vzkříšení spravedlivých. **15** I uslyšav to jeden z spolupřesídících, řekl jemu: Blahoslavený, kdož jí chléb v království Božím. **16** On pak řekl jemu: Člověk nějaký učinil večeři velikou, a pozval mnohých. **17** I poslal služebníka svého v hodinu večeře, aby řekl pozvaným: Podte, nebo již připraveno jest všecko. **18** I počali se všickni jednomyslně vymlouватi. Prvni řekl jemu: Ves jsem kupil, i musím vyjít a shlednouti ji; prosím tebe, vymluv mne. **19** A druhý řekl: Patero sprěžení vol' kupil jsem, a jdu, abych jich zkusil; prosím tebe, vymluv mne. **20** A jiný dí: Ženu jsem pojal, a protož nemohu přijít. **21** I navrátil se ten služebník, zvěstoval ty věci pánu svému. Tedy rozhněvav se hospodář, řekl služebníku svému: Vyjdi na cesty a mezi ploty, a přinut' vjít, at' se naplní dům můj. **24** Nebo pravím vám, že žádný z mužů těch, kteříž pozvání byli, neokusí večeře mé. **25** Šli pak mnozí zástupové s ním. A obrátil se, řekl jím: **26** Jde-li kdo ke mně, a nemá-li v nenávisti otce svého, i mateře, i

ženy, i dětí, i bratří, i sestry, ano i té duše své, nemůž být mým učedníkem. **27** A kdožkoli nenese kříže svého, a jde za mnou, nemůž být mým učedníkem. **28** Nebo kdo z vás jest, chtěje stavěti věži, aby prvé sedna, nepočetl nákladu, má-li to, nač by ji dokonal? **29** Aby snad, když by základ položil, a dokonati nemohl, všickni, kteříž by to viděli, nepočali se posmívati jemu, **30** Řkouce: Tento člověk počal stavěti, a nemohl dokonati. **31** Aneb který král, bera se k boji proti jinému králi, zdaliž prvé nesedne, aby se poradil, mohl-li by s desíti tisíci potkat se s tím, kterýž s dvacíti tisíci táhne proti němu? **32** Sic jinak, když by onen ještě podál od něho byl, pošle posly k němu, žádaje za to, což jest ku pokoji. **33** Tak zajisté každý z vás, kdož se neoděkne všech věcí, kterýžmi vládne, nemůž být mým učedníkem. **34** Dobráť jest sůl. Pakli sůl bude zmařena, cím bude napravena? **35** Ani do země, ani do hnoje se nehodí; ven ji vymítají. Kdo má uši k slyšení, slyš.

15 Přiblížovali se pak k němu všickni publikáni a hříšníci, aby ho slyšeli. **2** I reptali farizeové a zákonnici, řkouce: Tento hříšníky přijímá, a jí s nimi. **3** I pověděl jim podobenství toto, řka: **4** Kdyby někdo z vás měl sto ovcí, a ztratil by jednu z nich, zdaliž by nenechal devadesát devítí vložit na poušť, a nešel k té, kteráž zahynula, až by i nalezl ji? **5** A nalezna, vložil by na ramena svá s radostí. **6** A přijda domů, svolal by přátele a sousedy, řka jím: Spolu radujte se se mnou, nebo jsem nalezal ovci svou, kteráž byla zahynula. **7** Pravím' vám, že tak jest radost v nebi nad jedním hříšníkem pokání činícím větší, než nad devadesáti devítí spravedlivými, kteříž nepotřebují pokání. **8** Aneb žena některá mající groš deset, ztratila-li by jeden groš, zdaliž nezažije svíce, a nemete domu, a nehledá pilně, dokudž nenalezne? **9** A když nalezne, svolá přítelkyně a sousedy, řkuci: Spolu radujte se se mnou, nebo jsem nalezla groš, kterýž jsem byla ztratila. **10** Takt', pravím' vám, že jest radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem pokání činícím. **11** Řekl také: Člověk jeden měl dva syny. **12** Z nichž mladší řekl otci: Otče, dej mi díl statku, kterýž mně náleží. I rozdělil jim statek. **13** A po nemnohých dnech, shromáždiv všecko mladší ten syn, odšel do daleké krajiny, a tam rozmrhal statek svůj, byv prostopašně živ. **14** A když všecko utratil, stal se hlad veliký v krajině té, a on počal nouzi trpěti. **15** I všed, přídržel se jednoho měšťenina krajiny té; a on jej poslal na pole své, aby pásli vepře. **16** I žádal nasýtit břicho své mlátem, kteréž svině jedly, ale žádný nedával jemu. **17** Přišed pak sám k sobě, řekl: Jak mnozí nájemníci u otce mého hojnost mají chleba, a já hladem mru! **18** Vstana, půjdú k otci svému, a díl jemu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, **19** Aniž jsem hoden více slouti synem tvým. Učir mne jako jednoho z nájemníků svých. **20** I vstav, šel k otci svému. A když ještě opodál byl, uzel jej otec jeho, a milosrděstvím byv hnul, příběh, padl na šíji jeho, a políbil ho. **21** I řekl jemu syn: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, aniž jsem hoden více slouti synem tvým. **22** I řekl otec služebníkům svým: Přineste to roucho první, a oblecte jej, a dejte prsten na ruku jeho a obuv na nohy. **23** A přivedouce to tele tučné, zabíte, a hodujíce, budme veseli. **24** Nebo tento syn můj byl umřel, a zase ožil; byl zahynul, a nalezen jest. I počali veseli být. **25** Byl pak syn jeho starší na poli. A jda, když se

přiblížoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se. **26** I povolav jednoho z služebníků, otázel se, co by to bylo. **27** A on řekl jemu: Bratr tvůj příšel, i zabil otec tvůj tučné tele, že ho zdravého přijal. **28** I rozhněval se, a nechtl vjít. Otec pak jeho vyšed, prosil ho. **29** A on odpověděv, řekl otc: Aj, tolík let sloužím tobě, a nikdy jsem přikázání tvého nepřestoupil, a však nikdy jsi mi nedal kozelce, abych s přátele svými vesel pobyl. **30** Ale když syn tvůj tento, kterýž prožral statek tvůj s nevěstkami, příšel, zabilis jemu to tele tučné. **31** A on řekl jemu: Synu, ty vždycky se mnou jsi, a všecky věci mé jsou tvé. **32** Ale veseliti a radovati se náleželo. Nebo bratr tvůj tento byl umřel, a zase ožil; zahynul byl, a nalezen jest.

16 Pravil pak i učedníkům svým: Člověk jeden byl bohatý,

kterýž měl šafáře; a ten obžalován jest před ním, jako by mrhal statek jeho. **2** I povolav ho, řekl jemu: Což to slyším o tobě? Vydej počet z vládařství svého, nebo již nebudeš moci déle vládnouti. **3** I dí vládár sám v sobě: Co učiním? Ted' pán můj odjímá ode mne vládařství. Kopati nemohu, žebrati se studím. **4** Vím, co učiním, aby, když budu zsazen z vládařství, přijali mne do svých domů. **5** I zavolav jednoho každého dlužníka pána svého, řekl prvnímu: Jaks mnoho dlužen pánu mému? **6** A on řekl: Sto tun oleje. I řekl mu: Vezmi rejstra svá, a sedna rychle, napiš padesát. **7** Potom druhému řekl: Ty pak jaks mnoho dlužen? Kterýž řekl: Sto korců pšenice. I dí mu: Vezmi rejstra svá, a napiš osmdesát. **8** I pochválil ten pán vládře toho nepravého, že opatrně učinil. Nebo synové tohoto světa opatrnější jsou, než synové světla v svých věcech. (aiōn g165) **9** I ját' pravím vám: Číňte sobě přátele z mamony nepravosti, aby, když byste zhynuli, přijali vás do oněch věčných stanů. (aiōnios g166) **10** Kdo jest věrný v mále, i ve mnoze věrný jest. A kdož v mále jest nepravý, i ve mnozet' nepravý jest. **11** Poněvadž tedy v mamoně nepravé věrni jste nebyli, spravedlivé kdo vám svěří? **12** A když jste v cizím věrni nebyli, což vašeho jest, kdo vám dá? **13** Žádný čeledín nemůž dvěma pánum sloužiti. Neb' zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přidřížeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžte Bohu sloužiti a mamoně. **14** Slyšeli pak toto všecko i farizeové, kteříž byli lakoví, a posmívali se jemu. **15** I dí jim: Vy jste, ještě se sami spravedliví číňte před lidmi, ale Bůh' zná srdeč vaše; nebo což jest u lidí vysokého, ohavnost jest před Bohem. **16** Zákon a proroci až do Jana, a od té chvíle království Boží zvěstuje se, a každý se do něho násilně tiskne. **17** Snázeť jest zajisté nebi i zemi pominouti, nežli v zákoně jednomu titliku zahynouti. **18** Každý, kdož propustí manželku svou, a jinou pojímá, cizoloží; a kdož propuštěnou od muže pojímá, cizoloží. **19** Byl pak člověk jeden bohatý, a obláčel se v šarlat a v kment, a hodoval na každý den stkvostně. **20** A byl jeden žebrák, jménem Lazar, kterýž ležel u vrat jeho vředovostí, **21** žádaje nasycen býti těmi drobty, kteříž padali z stolu bohatce. Ale i psi přicházejíce, lízali vředy jeho. **22** I stalo se, že ten žebrák umřel, a nesen jest od andělů do lůna Abrahama. Umřel pak i bohatec, a pohřben jest. **23** Potom v pekle pozdvih oči svých, v mukách jsa, uzřel Abrahama zdaleka, a Lazara v lůnu jeho. (Hadēs g86) **24** I zvolav bohatec, řekl: Otče Abrahame, smiluj se nad mnou, a pošli

Lazara, at' omočí konec prstu svého v vodě, a svaží jazyk můj; nebo se mučím v tomto plameni. **25** I řekl Abraham: Synu, rozpomeň se, žež ty vzal dobré věci své v životě svém, a Lazar též zlé. Nyní pak tento se těší, ale ty se mučíš. **26** A nad to nade všecko mezi námi a vámi propast veliká utvrzena jest, aby ti, kteříž chtí odsud k vám jít, nemohli, ani od onud k nám přejít. **27** I řekl: Ale prosím tebe, otče, abys ho posal do domu otce mého. **28** Nebot' mám pět bratrů. At' jim svěďtí, aby i oni nepřišli do tohoto místa muk. **29** I řekl jemu Abraham: Majit' Mojžíše a proroky, necht' jich poslouchají. **30** A on řekl: Nic, otče Abrahame, ale kdyby kdo z mrtvých šel s ním, budou pokání činiti. **31** I řekl mu: Poněvadž Mojžíše a proroků neposlouchají, aniž byt' kdo z mrtvých vstal, uvěří jemu.

17 Tedy řekl učedníkům: Není možné, aby nepřišla pohoršení, ale běda, skrže kohož přicházejí. **2** Lépe by mu bylo, aby žernov osliči vložen byl na hrdlo jeho, a uvržen byl do moře, než by pohoršil jednoho z těchto maličkých. **3** Šeříte se. Zhřešili-li by pak proti tobě bratr tvůj, potresci ho, a bude-li' toho želeti, odpust' mu. **4** A byt' pak sedmkrát za den zhřešil proti tobě, a sedmkrát za den obrátil se k tobě, řka: Žel mi toho, odpust' mu. **5** I řekli apoštolé Pánu: Přispěr nám víry. **6** I dí Pán: Kdybyste měli víru jako zrno horčicné, řekli byste této moruši: Vykoreň se, a přesad' se do moře, a uposlechlaby vás. **7** Kdo pak jest z vás, majte služebníka, ještě oře aneb pase, aby jemu, když by se s pole navrátil, hned řekl: Pod' a sedni za stůl? **8** Anobrž zdali nedí jemu: Připrav, at' povečeřím, a opáše se, služ mi, až se najím a napím, a potom i ty jez a pí? **9** Zdalí děkuje služebníku tomu, že učinil to, což mu bylo rozkázáno? Nezdá mi se. **10** Tak i vy, když učiníte všecko, což vám přikázáno, rcete: Služebníci neužiteční jsme. Což jsme povinni byli učiniti, učinili jsme. **11** I stalo se, když se bral do Jeruzaléma, že sel skrze Samaři a Galilei. **12** A když vcházel do nějakého městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteříž stáli zdaleka. **13** A pozdvihše hlasu, řekli: Ježíši přikazateli, smiluj se nad námi. **14** Kteréžto on uzrev, řekl jim: Jdouce, ukažte se kněžím. I stalo se, když šli, že očištěni jsou. **15** Jeden pak z nich uzrev, že jest uzdraven, navrátil se, s velikým hlasem velebě Boha. **16** A padl na tvář k nohám jeho, díky čině jemu. A ten byl Samaritán. **17** I odpověděv Ježíš, řekl: Zdaliž jich deset není očištěno? A kdež jich devět? **18** Nenalezli se, aby vrátice se, chválu Bohu vzdali, jediné cizozemec tento? **19** I řekl jemu: Vstana jdi, víra tvá tě uzdravila. **20** Byv pak otázán od farizeů, kdy přijde království Boží, odpověděl jim, a řekl: Neprjdeť království Boží s šetřením. **21** Aniž řeknou: Aj, tuto, aneb aj, tamto. Nebo aj, království Boží jestiť mezi vámí. **22** I řekl učedníkům: Přijdu dnové, že budete žádati viděti v jeden den Syna člověka, ale neuzrite. **23** A dějíť vám: Aj, zde, aneb hle, tamto. Ale nechodte, aniž následujete. **24** Nebo jakož blesk osvěcující se z jedné krajiny, kteráž pod nebem jest, až do druhé, kteráž též pod nebem jest, svítí, tak bude i Syn člověka ve dni svém. **25** Ale nejprvě musí mnoho trpěti, a zavržen byti od národu tohoto. **26** A jakož se dálo za dnů Noé, tak bude i za dnů Syna člověka. **27** Jedli, pili, ženili se, vdávaly se až do toho dne, v kterémž Noé všel do korábu; i přišla potopa, a zahladila všecky. **28** A též podobně, jakž se dálo ve dnech Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, štěpovali,

stavěli. **29** Ale dne toho, když vyšel Lot z Sodomy, dštil ohněm a sirou s nebe, a zahladil všecky. **30** Taktéž nápodobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví. **31** V ten den kdo by byl na střeše, a nádobí jeho v domu, nesstupuj, aby je pobral; a kdo na poli, též nevracuj se zase. **32** Pomněte na Lotovu ženu. **33** Kdož by koli hledal duši svou zachovat, ztratí ji; a kdož by ji koli ztratil, obžíví ji. **34** Pravím vám: V tu noc budou dva na loži jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. **35** Dvě budou mleti spolu; jedna bude vzata, a druhá opuštěna. **36** Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. **37** I odpověděvše, řekl jemu: Kde, Pane? On pak řekl jemu: Kdežt' bude tělo, tam' se shromázdí i orlice.

18 Povíděl jim také i podobenství, kterak by potřebí bylo vždycky se modlit a neoblevovati, **2** Řka: Byl jeden soudce v městě jednom, kterýž se Boha nebál, a člověka nestyděl. **3** Byla pak vdova v témž městě. I přišla k němu, řkucí: Pomsti mne nad protivníkem mým. **4** On pak dlohu nechtěl. Ale potom řekl sám v sobě: Ač se Boha nebojím, ani člověka nestydím, **5** Však že mi pokoje nedá tato vdova, pomstím jí, aby naposledy přijduci, neuhaněla mne. **6** I dí Pán: Slyše, co praví ten soudce nepravý. **7** A což by pak Bůh nepomstil vyvolených svých, volajících k němu dnem i nocí, ačkoli i prodlévá jím? **8** Pravím vám, žeť jich brzo pomstí. Ale když příjde Syn člověka, zdaliž nalezne víru na zemi? **9** I řekl také proti některým, kteříž v sebe doufali, že by spravedliví byli, jiných za nic nevážíce, podobenství toto: **10** Dva muži vstupovali do chrámu, aby se modlili, jeden farizeus, a druhý publikán. **11** Farizeus stojí, takto se sám v sobě modlí: Bože, děkuji tobě, že nejsem jako jiní lidé, dráči, nespravedliví, cizoložníci, aneb jako i tento publikán. **12** Postím se dvakrát do téhodne, desátky dávám ze všech věcí, kterýmiž vládnu. **13** Publikán pak zdaleka stojí, nechtl ani očí k nebi pozdvihnouti. Ale bil se v prsy své, řka: Bože, bud' milostiv mně hříšnému. **14** Pravím vám: Odšel tento, ospravedlněn jsa, do domu svého, a ne onen. Nebo každý, kdož se povyšuje, bude ponížen; a kdož se poníže, bude povyšen. **15** Přinášeli také k němu i nemluvnátká, aby se jich dotýkal. To viděvše učedníci, přimlouvali jím. **16** Ale Ježíš svolal je, řekl: Nechte dítěk, at' jdou ke mně, a nebraňte jim, nebo takovýcht' jest království Boží. **17** Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nevejdět nikoli do něho. **18** I otázalo se ho jedno kníže, řka: Mistře dobrý, co čině, život věčný obdržím? (*aiōnios g166*) **19** I řekl jemu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný, totíž Bůh. **20** Umíš přikázání: Nezicizoložíš, nezabiješ, nepokraďeš, nepromluvíš křivého svědectví, cti otce svého i matku svou. **21** On pak řekl: Toho všeho ostříhal jsem od své mladosti. **22** Ale slyšav to Ježíš, řekl mu: Ještět' se jednoho nedostává. Všecko, což máš, prodej, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi, a pod', následuj mne. **23** On pak uslyšav to, zarmoutil se; byl zajisté bohatý velmi. **24** A viděv jej Ježíš zarmouceného, řekl: Aj, jak nesnadně ti, kdož statky mají, do království Božího vejďou! **25** Snáze jest zajisté velbloudu skrze jehelnou dírku projítí, nežli bohatému vjítí do království Božího. **26** Tedy řekli ti, kteříž to slyšeli: I kdož může spasen být? **27** A on dí: Což jest nemožného u lidí, možné jest u Boha.

28 I řekl Petr: Aj, my opustili jsme všecko, a šli jsme za tebou. **29** On pak řekl jí: Amen pravím vám, že není žádného, kterýž by opustil dům, neb rodiče, neb bratří, neb manželku, neb dítky, pro království Boží, **30** Aby nevzal v tomto času mnohem více, v budoucím pak věku života věčného. (*aiōn g165, aiōnios g166*) **31** Tedy pojav dvanácté, řekl jí: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a naplníš se všecko Synu člověka to, což psáno jest skrze proroky. **32** Nebo vydán bude pohanům, a bude posmíván, a zlehčen, i upliván. **33** A ubíjice, zamordují jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. **34** Oni pak tomu nic nerozuměli, a bylo slovo to skryto před nimi, aniž věděli, co se pravilo. **35** I stalo se, když se přibližovali k Jericho, slepý jeden seděl podlé cesty, žebře. **36** A slyšev zástup pomíjející, otázal se, co by to bylo. **37** I oznámili jemu, že Ježíš Nazaretský tudy jde. **38** I zvolal, řka: Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou. **39** A ti, kteříž napřed šli, přimlouvali mu, aby mlčal. Ale on mnohem více volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou. **40** Tedy zastavil se Ježíš, rozkázal ho k sobě přivésti. A když se přibližoval, otázal se ho, **41** Řka: Co chceš, at' učiním? On pak dí: Pane, at' vidím. **42** A Ježíš řekl jemu: Prohlédni. Víra tvá tě uzdravila. **43** A i hned prohlédl, a šel za ním, velebě Boha. A všecken lid viděv to, vzdal chválu Bohu.

19 A všed, bral se přes Jericho. **2** A aj, muž, jménem Zacheus, a ten byl hejtman nad celnými, a byl bohatý. **3** I žádostiv byl viděti Ježíše, kdo by byl; a nemohl pro zástup, nebo postavy malé byl. **4** A předběh napřed, vstoupil na strom planého fíku, aby jej viděl; nebo tudy měl jít. **5** A když přišel k tomu místu, pohleděv zhůru Ježíš, uzrel jej, i řekl jemu: Zachee, spěšně sstup dolů, nebo dnes v domu tvém musím zůstat. **6** I sstoupil rychle, a přijal jej radostně. **7** A viděvše to všickni, reptali, řkouce: K člověku hříšnému se obrátil. **8** Stojí pak Zacheus, řekl Pánu: Aj, polovici statku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-li jsem v čem koho, navracuji to čtvernásob. **9** I dí jemu Ježíš: Dnes spasení stalo se domu tomuto, proto že i on jest syn Abrahámov. **10** Nebo přišel Syn člověka, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo. **11** Toho když oni poslouchali, promluvil k nim dále podobenství, proto že byl blízko od Jeruzaléma, a že se oni domnívali, že by se hned mělo zjevití království Boží. **12** I řekl: Člověk jeden rodu znamenitého odšel do daleké krajiny, aby přijal království, a zase se navrátil. **13** I povolal desíti služebníků svých, dal jim deset hřiven, a řekl jim: Kupčtež, dokudž nepřijdu. **14** Měšťané pak jeho nenáviděli ho, a poslali poselství za ním, řkouce: Nechcemet', aby tento kraloval nad námi. **15** I stalo se, když se navrátil, příjav království, že rozkázal zavolati těch svých služebníků, kterýmž byl dal peníze, aby zvěděl, jak kdo mnoho získal. **16** I přišel první, řka: Pane, hřivna tvá deset hřiven získala. **17** I řekl jemu: To dobře, služebníče dobrý. Že jsi nad málem byl věrný, mějž moc nad desíti městy. **18** A druhý přišel, řka: Pane, hřivna tvá získala pět hřiven. **19** I tomu řekl: I ty budíž nad pěti městy. **20** A jiný přišel, řka: Pane, aj, ted' hřivna tvá, kterouž jsem měl složenou v šátku. **21** Nebo jsem se bál tebe, ješto jsi člověk přísný; běreš, čeho jsi nepoložil, a žeňš, čeho jsi nerozšíval. **22** I řekl jemu: Z úst tvých soudím tebe,

služebníče zlý. Věděl jsi, že jsem já člověk přísný, bera, což jsem nepoložil, a žna, čehož jsem nerozšíval. **23** I proč jsi tedy nedal peněz mých na stůl, a já příjda, byl bych je vzl i s užitky. **24** I řekl těm, kteříž tu stáli: Vezměte od něho tu hřívnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven. **25** I řekl jemu: Pane, mát' deset hřiven. **26** Jistě pravím vám: že každému, kdož má, bude dáno, ale od toho, kterýž nemá, i to, což má, bude odjato. **27** Ty pak nepřátele mé, kteříž nechtěli, abych nad nimi kraloval, přivedte sem, a zmordujte přede mnou. **28** To pověděv, šel napřed, vstupuje k Jeruzalému. **29** I stalo se, když se přiblížil k Betfagi a k Betany, k hoře, kteráž slove Olivetská, poslal dva učedníky své, **30** Řka: Jděte do městečka, kteréž proti vám jest. Do kteréhož vejdouce, naleznete oslátko přivázáné, na němž nikdy žádný z lidí neseděl. Odvěžte je, a přivedte ke mně. **31** A optal-lit' by se vás kdo, proč odvazujete, tak díte jemu: Protože Pán ho potřebuje. **32** Tedy odšedše ti, kteříž byli posláni, nalezli, jakž jím byl pověděl. **33** A když odvazovali to oslátko, řekli páni jeho k nim: Proč odvazujete oslátko? **34** A oni řekli: Pán ho potřebuje. **35** I přivedli je k Ježíšovi, a vloživše roucha svá na to oslátko, vsadili na ně Ježíše. **36** A když on jel, stali roucha svá na cestě. **37** Když se pak již přiblížoval k místu tomu, kudyž scházejí s hory Olivetské, počalo všecko množství učedníků radostně chváliti Boha hlasem velikým ze všech divů, kteréž byli viděli, **38** Řkouce: Požehnaný král, kterýž se běře ve jménu Páně. Pokoj na nebi, a sláva na výsostech. **39** Ale někteří z farizeů, kteříž tu byli v zástupu, řekli jemu: Mistře, potresci učedníků svých. **40** I odpověděv, řekl jím: Pravím vám: Budou-li tito mlčeti, kamení hned bude volati. **41** A když se přiblížil, uzřev město, plakal nad ním, **42** Řka: Ó kdybys poznalo i ty, a to aspoň v takový tento den tvůj, které by věci ku pokoji tobě byly, ale skrytot' jest to nyní před očima tvýma. **43** Nebo přijdou na tě dnové, obklíčí tě nepřátelé tvoji valem, a oblehnou tebe, a ssouží tě se všech stran. **44** A szemí srovnej té, i syny tvé v tobě, a nenechajíť v tobě kamene na kameni, protože jsi nepoznalo času navštívění svého. **45** A všed do chrámu, počal vymítiť prodavače a kupce z něho, **46** Řka jím: Psáno jest: Dům můj dům modlitby jest, vy jste jej pak učinili peleší lotrovskou. **47** I učil na každý den v chráme. Přední pak kněží a zákonníci i přední v lidu hledali ho zaahladiti. **48** Ale nenalezli, co by učinili. Nebo všecken lid jej sobě liboval, poslouchaje ho.

20 I stalo se těch dnů v jeden den, když on učil lid v chráme, a kázel evangelium, že přišli k tomu přední kněží a zákonníci s staršími. **21** I řekli jemu: pověz nám, jakou mocí tyto věci činiš, aneb kdo jest ten, kterýž tobě tuto moc dal? **3** I odpověděv, řekl jím: Otížit' se i já vás na jednu věc; protož povězze mi: **4** Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí? **5** Oni pak uvažovali to mezi sebou, řkouce: Jestliže bychom řekli: S nebe, dít': Pročež jste tedy neuvedřili jemu? **6** Pakl díme: Z lidí, lid všecken ukamenuje nás; nebo cele tak drží, že Jan jest prorok. **7** I odpověděli: že nevědí, odkud byl. **8** I řekl jím Ježíš: Aniž já vám povím, jakou mocí toto činím. **9** I počal lidu praviti podobenství toto: Člověk jeden štípl vinici, a pronajal ji vinařům, a sám odšel přes pole na dlouhé časy. **10** A v čas slušný poslal k těm vinařům služebníka, aby užitek z vinice dali jemu. Ti pak vinaři zmrskavše jej, pustili prázdného. **11** I poslal

druhého služebníka. Oni pak i toho zmrskavše a zohavivše, pustili prázdného. **12** I poslal třetího. Ale oni i toho zranivše, vystrčili ven. **13** Tedy řekl pán té vinice: Co učiní? Pošli svého milého syna. Snad když toho uzří, ustýdnou se. **14** Ale vinaři uzřevše jej, rozmlouvali mezi sebou, řkouce: Tentot' jest dědic; podte, zabíme jej, aby naše bylo to dědictví. **15** A vystrčivše jej ven z vinice, zamordovali. Což tedy učiní jím pán té vinice? **16** Přijde a vyhládí vinaře ty, a dá vinici jiným. To uslyšavše, řekli: Odstup to. **17** Ale on pohleděv na ně, řekl: Co jest pak to, což napsáno jest: Kámen, kterýž pohrdli stavitelé, ten učiněn jest v hlavu úhelní? **18** Každý, kdož padne na ten kámen, rozrazí se; a na kohož by on upadl, potřet' jej. **19** I hledali přední kněží a zákonníci, jak by naří vztáhli ruce v tu hodinu, ale báli se lidu. Nebo porozuměli, že by na ně mluvil podobenství to. **20** Tedy střehnouce ho, poslali špehery, kteříž by se spravedlivými činili, aby ho polapili v řeči, a potom jej vydali vrchnosti a v moc hejtmanu. **21** I otázali se ho, řkouce: Mistře, víme, že právě mluvíš a učíš, a nepřijímáš osoby, ale v pravdě cestě Boží učíš. **22** Sluší-li nám daň dávati císaři, čili nic? **23** Ale porozuměv chytrosti jejich, dí jim: Co mne pokoušíte? **24** Ukažte mi peníz. Čí má obraz a nápis? I odpověděvše, řekli: Císařův. **25** On pak řekl jím: Dejtež tedy, co jest císařova, císaři, a co jest Božího, Bohu. **26** I nemohli ho za slovo popadnouti před lidem, a divice se odpovědi jeho, umlkli. **27** Přistoupivše pak některí z saduceů, (kteříž odpírají býtí vzkříšení), otázali se ho, **28** Řkouce: Mistře, Mojžíš napsal nám: Kdyby bratr něčí umřel, maje manželku, a umřel by bez dětí, aby ji pojal bratr jeho za manželku, a vzbudil símě bratru svému. **29** I bylo sedm bratří, a první pojav ženu, umřel bez dětí. **30** I pojal druhý tu ženu, a umřel i ten bez dětí. **31** Potom třetí pojal ji, těž i všech těch sedm, a nezůstavivše dětí, zemřeli. **32** Nejposléze po všech umřela i ta žena. **33** Protož při vzkříšení, kteréhož z nich bude ta žena, poněvadž sedm jich mělo ji za manželku? **34** A odpovídaje, řekl jím Ježíš: Synové tohoto věku žení se a vdávají. (aiōn g165) **35** Ale ti, kteříž hodni jimi budou dosáhnouti onoho věku a vzkříšení z mrtvých, ani se ženit nebudou ani vdávati. (aiōn g165) **36** Nebo ani umíratí více nebudou moci, andělům zajistě rovni budou. A jsou synové Boží, poněvadž jsou synové vzkříšení. **37** A že mrtv' vstanou z mrtvých, i Mojžíš ukázal při onom kři, když nazývá Pána Bohem Abrahamovým, a Bohem Izákovým, a Bohem Jákobovým. **38** Bůh' pak není mrtvých, ale živých, nebo všickni jsou jemu živi. **39** Tedy odpověděvše některí z zákonníků, řekli: Mistře, dobré jsi pověděl. **40** I nesměli se jeho na nic více tázati. **41** Řekl pak jím: Kterak praví Krista býti synem Davidovým? **42** A sám David praví v knize žalmů: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé, **43** Až' položím nepřátele tvé v podnož noh tvých? **44** Poněvadž David jej Pánem nazývá, i kterakž syn jeho jest? **45** I řekl učedníkům svým přede vším lidem: **46** Varujte se zákonníků, kteříž rádi chodí v krásném rouše, a milují pozdravování na trzích a přední stolice v školách, a první místo na večeřích. **47** Kteříž zázírají domy vdovské pod zámyslem dlouhé modlitby. Tit' vezmou těžší odsouzení.

21 A pohleděv, uzřel bohaté, kteříž metalí dary své do pokladnice. **2** Uzřel pak i jednu vdovu chudičkou, ana

uvrhla tam dva šarty. 3 I řekl: V pravdě pravím vám, že vdova tato chudá více než všickni uvrhla. 4 Nebo všickni tito z toho, což jim zbývalo, dali dary Bohu, tato pak z své chudoby všecku živnost svou, kterouž měla, uvrhla. 5 A když některí pravili o chrámu, kterak by kamením pěkným i okrasami ozdoben byl, řekl: 6 Nač se to díváte? Přijdou dnové, v nichž nebude zůstaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. 7 I otázali se ho, řouce: Mistře, kdy to bude? A které znamení, když se to bude mít státí? 8 On pak řekl: Vizte, abyste nebyli svedeni. Nebo mnoz přijdou ve jménu mé, řouce: Já jsem, a čas se blíží. Protož nepostupujte po nich. 9 Když pak uslyšíte o válkách a různicech, nestraňujte se; nebot' musí to prvé být, ale ne i hned konec. 10 Tehdy pravil jim: Povstanet' národ proti národu, a království proti království. 11 A země třesení veliká budou po místech, a hladové, a morové, hrůzy i zázrakové s nebe velici. 12 Ale před tím přede vším vztáhnou ruce své na vás, a protiviti se budou, vydávajíce vás do škol a žalářů, vodíce k králům a k vládařům pro jméno mé. 13 A tot' se vám dítí bude na svědectví. 14 Protož složtež to v srdcích svých, abyste se nestarali, kterak byste odpovídali měli. 15 Ját' zajisté dám vám ústa a moudrost, kteréž nebudou moci odolati, ani proti ní ostatí všickni protivníci vaši. 16 Budete pak zrazováni i od rodičů a od bratří, od příbuzných i od přátel, a zmordují některé z vás. 17 A budete v nenávisti u všech pro jméno mé. 18 Ale ani vlas s hlavy vaší nikoli nezahyne. 19 V trpělivosti své vládněte dušemi svými. 20 Když pak užrite obležený od vojska Jeruzalém, tehdy vězte, žež se přiblížilo zkažení jeho. 21 Tehdy ti, kdož jsou v Judstu, utíkejte k horám, a kdo u prostřed něho, vyjděte, a kteří v končinách, nevcházejte do něho. 22 Nebot' budou dnové pomsty, aby se naplnilo všecko, což psáno jest. 23 Ale běda těhotným a těm, kteréž kojí v těch dnech. Nebot' bude dav veliký v této zemi, a hněv nad lidem tímto. 24 I padati budou ostrosti meče, a zjímaní vedeni budou mezi všecky národy, a Jeruzalém tlačen bude od pohanů, dokudž se nenaplní časové pohanů. 25 I budou znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi ssouzení národů, nevědoucích se kam dítí, když zvuk vydá moře a vlnobití. 26 Tak že zmrtevší lidé pro strach a pro očekávání těch věcí, kteréž přijdu na všecken svět. Nebo moci nebeské pohybovat se budou. 27 A tehdyt' užří Syna člověka, an se běre v oblace s mocí a slavou velikou. 28 A když se toto počne dítí, pohledtež a pozdvihňetež hlav svých, protože se přiblížuje vykoupení vaše. 29 I pověděl jim podobenství: Patřte na fíkový strom i na všecka stromoví. 30 Když se již pučí, vidouce to, sami to znáte, že blízko jest již léto. 31 Takž i vy, když užříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest království Boží. 32 Amen pravím vám, že nepomine věk tento, až se všecko stane. 33 Nebe a země pominou, ale slova má nepominou. 34 Pilně se pak varujte, aby snad nebyla obtížená srdce vaše obžerstvím a opilstvím a pečováním o tento život, a v náhle přikvačí by vás ten den. 35 Nebo jako osídlo přijde na všecky, kteříž přebývají na tváři vší země. 36 Protož bděte, všelikého času modléce se, abyste hodni byli ujíti všech těch věcí, kteréž se budou dítí, a postaviti se před Synem člověka. 37 I býval ve dne v chrámě, uče, ale v noci vycházejte, přebýval

na hoře, kteráž slove Olivetská. 38 A všecken lid na úsvít přicházel k němu do chrámu, aby ho poslouchal.

22 Přiblížoval se pak svátek přesníc, kterýž slove velikanoc. 2 I hledali přední kněží a zákonníci, kterak by jej vyhledali; nebo obávali se lidu. 3 Tedy vstoupil satan do Jidáše, přijmím Iškariotského, kterýž byl z počtu dvanácti. 4 A on odšed, mluvil s předními kněžími, a s ūředníky, kterak by ho jim zradil. 5 I zradovali se, a smluvili s ním, že mu chtí peníze dáti. 6 I slíbil, a hledal příhodného času, aby ho jim zradil bez zástupu. 7 Tedy přišel den přesníc, v kterémž zabít měl bytí beránek. 8 I poslal Petra a Jana, řka: Jdouce, připravte nám beránka, abychom jedli. 9 A oni řekli mu: Kde chceš, at' připravíme? 10 On pak řekl jim: Aj, když vcházejte budete do města, potkáv' vás člověk, dčrbán vody nesa. Jdětež za ním do domu, do kteréhož vejde. 11 A díte hospodáři toho domu: Vzkazuje tobě Mistr: Kde jest síň, kdež budu jísti beránka s učedníky svými? 12 A onť vám ukáže večeřadlo veliké podlážené. Tam připravte. 13 I odšedne, nalezli, jakž jim pověděl, a připravili beránka. 14 A když přišel čas, posadil se za stůl, a dvanácte apoštolů s ním. 15 I řekl jim: Žádostí žádal jsem tohoto beránka jísti s vámi, prvé než bych trpěl. 16 Nebo pravím vám, žež ho již více nebudu jísti, ažt' se naplní v království Božím. 17 A vzav kalich, a díky činiv, řekl: Vezměte jej a dělte mezi sebou. 18 Nebo pravím vám, žež nebudu pítí z plodu vinného kořene, ažt' království Boží přijde. 19 A vzav chléb, a díky činiv, lámal a dal jim, řka: To jest tělo mé, kteréž se za vás dává. To činíte na mou památku. 20 Takž i kalich, když bylo po večeři, řka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi, kteráž se za vás vylévá. 21 Ale aj, ruka zrádce mého se mnou za stolem. 22 A Syn zajisté člověka jde, tak jakž jest uloženo, ale běda člověku tomu, kterýž ho zrazuje. 23 Tedy oni počali vyhledávati mezi sebou, kdo by z nich byl, kteréž by to měl učiniti. 24 Stal se pak i svář mezi nimi, kdo by z nich zdál se býti největší. 25 On pak řekl jim: Králové národů panují nad nimi, a kteréž moc mají nad nimi, dobrodincové slovou. 26 Ale vy ne tak. Nýbrž kdož největší jest mezi vámi, budíž jako nejmenší, a kdož vůdce jest, jako sloužící. 27 Nebo kdo větší, ten-li, kteréž sedí, čili ten, kterýž slouží? Zdali ne ten, kteréž sedí? Ale já mezi vámi jsem jako ten, kterýž slouží. 28 Vy pak jste ti, kteříž jste v mých pokušeních se mnou zůstali. 29 A jáť vám způsobuji, jakož mi způsobil Otec můj, království, 30 Abyste jedli a pili za stolem mým v království mé, a seděli na stolicích, soudíce dvanáctero pokolení Izraelské. 31 I řekl Pán: Šimone, Šimone, aj, satan vyprosil, aby vás tříbil jako pšenici. 32 Ale jáť jsem prosil za tebe, aby nezhybnula víra tvá. A ty někdy obráte se, potvrzuj braťří svých. 33 A on řekl jemu: Pane, s tebou hotov jsem i do žaláře i na smrt jítí. 34 On pak dí: Pravím tobě, Petře, nezapřívat' dnes kohout, až prvé tříkrát zapříš, že neznás mne. 35 I řekl jim: Když jsem vás posílal bez pytlíka, a bez mošny, a bez obuví, zdali jste v čem nedostatek měli? A oni řekli: V ničemž. 36 Tedy dí jim: Ale nyní, kdo má pytlík, vezmi a též i mošnu; a kdož meče nemá, prodej sukni svou, a kup sobě. 37 Nebo pravím vám, že se ještě to písma naplniti musí na mně: A s nešlechetnými počten jest. Nebo ty věci, kteréž svěďci o mně, konec berou. 38 Oni pak řekli: Pane, aj,

dva meče ted'. A on řekl jim: Dostit' jest. **39** A vyšed, šel podlé obýčeje svého na horu Olivovou, a šli za ním i učedníci jeho. **40** A když přišel na místo, řekl jim: Modlte se, abyste nevešli v pokušení. **41** A sám vzdáliv se od nich, jako by mohl kamenem dohodit, a poklek na kolena, modlil se, **42** Řka: Otče, chceš-li, přenes kalich tento ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá staň se. **43** I ukázal se jemu anděl s nebe, posiluje ho. **44** A jsa v boji, horlivější se modlil. I učiněn jest pot jeho jako krůpě krve tekoucí na zemi. **45** A vstav od modlitby, a přišel k učedníkům, nalezl je, ani spí zámutkem. **46** I řekl jim: Co spíte? Vstaňte a modlте se, abyste nevešli v pokušení. **47** A když on ještě mluvil, aj, zástup, a ten, kterýž sloul Jidáš, jeden ze dvanácti, šel napřed, a přiblížil se k Ježíšovi, aby jej políbil. **48** Ježíš pak řekl jemu: Jidáši, políbením Syna člověka zrazuješ. **49** A vidouce ti, kteříž při něm byli, k čemu se chylí, řekl jemu: Pane, budeme-liž bítí mečem? **50** I udeřil jeden z nich služebníka nejvyššího kněze, a utál ucho jeho pravé. **51** A Ježíš odpověděv, řekl: Nechtez až potud. A doteck se ucha jeho, uzdravil jej. **52** I dí Ježíš těm, kteříž přišli na něho, předním kněžím a úředníkům chrámu a starším: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi. **53** Ješto na každý den býval jsem s vámi v chrámě, a nevztáhl jste rukou na mne. Ale totot' jest ta vaše hodina, a moc temnosti. **54** I javše jej, vedli, a uvedli do domu nejvyššího kněze. Petr pak šel za ním zdaleka. **55** A když zanítili oheň u prostřed síně, a posadili se vůkol, sedl Petr mezi ně. **56** A uzřevši ho jedna dévečka, an sedí u ohně, a pilně nař pohleděvší, řekla: I tento byl s ním. **57** On pak zapřel ho, řka: Ženo, neznám ho. **58** A po malé chvíli jiný, vida jej, řekl: I ty z nich jsi. Petr pak řekl: Ó člověče, nejsem. **59** A potom asi po jedné hodině jiný potvrzoval, řka: V pravdě i tento s ním byl, nebo také Galilejský jest. **60** I řekl Petr: Člověče, nevím, co pravíš. A hned, když on ještě mluvil, kohout zapzpíval. **61** I obrátil se Pán, pohleděl na Petra. I rozpomenul se Petr na slovo Páně, kterak jemu byl řekl: Že prvé než kohout zapzpívá, tříkrát mne zapříš. **62** I vyšed ven Petr, plakal hořce. **63** Muži pak ti, kteříž drželi Ježíše, posmívali se jemu, tepouce ho. **64** A zakrývajíce ho, bili jej v tvář, a tázali se ho, řkouce: Prorokuj, kdo jest, kterýž tebe udeřil? **65** A jiného mnoho, rouhajice se, mluvili proti němu. **66** A když byl den, sešli se starší lidu a přední kněží a zákonníci, a vedli ho do rady své, **67** Řkouce: Jsi-li ty Kristus? Pověz nám. I dí jim: Pavím-li vám, nikoli neuvěříte. **68** A pakli se vás co otíži, neoprovíte mi, ani nepropustíte. **69** Od této chvíle Syn člověka sedne na pravici moci Boží. **70** I řekli všickni: Tedy jsi ty Syn Boží? On pak řekl jim: Vy pravíte, nebo já jsem. **71** A oni řekli: Což ještě potřebujeme svědectví? Však jsme sami slyšeli z úst jeho.

23 Tehdy povstavši všecko množství jich, vedli jej ku Pilátovi. **2** A počali nař žalovati, řkouce: Tohoto jsme nalezli, an převrací lid, a brání daně dávatí císaři, pravě se býti Kristem králem. **3** Pilát pak otázal se ho, řka: Jsi-liž ty král ten Židovský? A on odpověděv, řekl jemu: Ty pravíš. **4** I dí Pilát předním kněžím a zástupům: Žádné viny nenalézám na tomto člověku. **5** Oni pak více se silili, řkouce: Bouříš lid, uče po všem Judstvu, počav od Galilee až sem. **6** Tedy Pilát uslyšav o Galilei, otázal se, byl-li by člověk Galilejský. **7** A když zvěděl, že by byl z panství Heródesova, poslal jej k Heródesovi, kterýž také v

Jeruzalémě byl v ty dni. **8** Heródes pak uzřev Ježíše, zradoval se velmi. Nebo dávno žádal viděti jej, proto že mnoho o něm slýchal, a nadál se, že nějaký div uzří od něho učiněný. **9** I tázal se ho mnohými řečmi, ale on jemu nic neopovídal. **10** Stáli pak přední kněží a zákonníci, tuze na něj žalujíce. **11** A pohrdna jím Heródes s svým rytířstvem, a naposmíval se jemu, oblékl jej v roucho bílé, i odeslal zase ku Pilátovi. **12** I učiněn jsou přátelé Pilát s Heródesem v ten den. Nebo před tím nepřátelé byli vespolek. **13** Pilát pak svolav přední kněží a úřadné osoby i lid, **14** Řekl jim: Dali jste mi tohoto člověka, jako by lid odvratel, a aj, já před vámi vyptávaje se ho, žádné viny jsem nenalezl na tom člověku v tom, což na něj žalujete. **15** Ano ani Heródes; nebo odeslal jsem vás k němu, a aj, nic hodného smrti nestalo se jemu. **16** Protože potrestaje, propustím ho. **17** Musil pak propouštívat jím jednoho v svátek. **18** Protož zkřiklo spolu všecko množství, řkouce: Zahlad' tohoto, a propust' nám Barabáše. **19** Kterýž byl pro bouřku nějakou v městě učiněnou a pro vraždu vsazen do žaláře. **20** Tedy Pilát opět mluvil, chtěje propustiti Ježíše. **21** Oni pak vždy volali, řkouce: Ukřižuj ho, ukřižuj. **22** A on potřetí řekl jim: Což pak zlého učinil tento? Žádné příčiny smrti nenalezl jsem na něm. Protože potresce, propustím ho. **23** Oni pak předce dotírali kříkem velikým, žádajíce, aby byl ukřižován. A rozmáhalí se hlasové jejich i předních kněží. **24** Pilát pak přisoudil, aby se naphnila žádost jejich. **25** I propustil jím toho, kterýž pro bouřku a vraždu vsazen byl do žaláře, za něhož prosili, ale Ježíše vydal k vůli jejich. **26** A když jej vedli, chytivše Šimona nějakého Cyrenenského, jdoucího s pole, vložili na něj kříž, aby nesl za Ježíšem. **27** I šlo za ním velké množství lidu i žen, kteréž plakaly a kvílily ho. **28** A obrátil se k nim Ježíš, dí: Dcery Jeruzalémské, neplačte nade mnou, ale raději samy nad sebou pláče a nad svými dětmi. **29** Nebo aj, dnové jdou, v nichž řeknou: Blahoslavené neplodné, a břicha, kteráž nerodila, a prsy, kteréž nekrmily. **30** Tehdyť počnou říci k horám: Padněte na nás, a pahrbkům: Přikrejte nás. **31** Nebo poněvadž na zeleném dřevě toto se děje, i co pak bude na suchém? **32** Vedeni pak byli i jiní dva zločinci, aby spolu s ním byli ukřižováni. **33** A když přišli na místo, kteréž slove popraviště, tu jej ukřízovali, i ty zločince, jednoho na pravici, druhého pak na levici. **34** Tedy Ježíš řekl: Otče, odpust' jim, nebot' nevědě, co činí. A rozdělivše roucho jeho, metali los. **35** I stál lid, dívaje se. A posmívali se jemu knížata s nimi, řkouce: Jíonym' spomáhal, nechat' pomůže sám sobě, jestliže on jest Kristus, ten Boží zvolený. **36** Posmívali se pak jemu i žoldněři, přistupujíce a octa podávajíce jemu, **37** A říkajíce: Jsi-li ty král ten Židovský, spomožiř sám sobě. **38** A byl také i nápis napsán nad ním, literami Řeckými a Latinskými a Židovskými: Tento jest král Židovský. **39** Jeden pak z těch zločinců, kteříž s ním viseli, rouhal se jemu, řka: Jsi-li ty Kristus, spomožiř sobě i nám. **40** A odpověděv druhý, trestal ho, řka: Ani ty se Boha nebojíš, ješto jsi v témž potupen? **41** A my zajisté spravedlivě, nebo hodnou pomstu za skutky své běřeme, ale tento nic zlého neučinil. **42** I dí Ježíšovi: Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do království svého. **43** I řekl mu Ježíš: Amen pravím tobě, dnes budeš se mnou v ráji. **44** A bylo okolo hodiny šesté. I stala se tma po vši zemi až do hodiny deváté. **45** I zatmělo

se slunce, a opona chrámová roztrhla se napoly. **46** A zvolav Ježíš hlasem velikým, řekl: Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého. A to pověděv, umřel. **47** A viděv centurio, co se stalo, velebil Bohu, řka: Jistě člověk tento spravedlivý byl. **48** A všickni zástupové, přítomní tomu divadlu, hledíce na to, co se dálo, tepouce prsy své, navracovali se. **49** Stáli pak všickni známí jeho zdaleka, hledíce na to, i ženy, kteréž byly přišly za ním z Galilee. **50** A aj, muž jménem Jozef, jeden z úřadu, muž dobrý a spravedlivý, **51** Kterýž byl nepovolil radě a skutku jejich, z Arimatie města Judského, kterýž také očekával království Božího; **52** Ten přistoupiv ku Pilátovi, vyprosil tělo Ježíšovo. **53** A složiv je, obvinul v kment, a pochoval je v hrobě vytěsaném, v kterémž ještě nikdy nebyl žádný pochován. **54** A byl den připravování, a sobota se začínala. **55** Šedše pak také za ním ženy, kteréž byly s Ježíšem přišly z Galilee, pohleděly na hrob, a kterak pochováno bylo tělo jeho. **56** Vrátivše se pak, připravily vonné věci a masti, ale v sobotu odpočinuly, podlé příkázání.

24 Prvního pak dne po sobotě velmi ráno šly k hrobu, nesouce vonné věci, kteréž byly připravily, a některéjiné s nimi. **2** I nalezly kámen odvalený od hrobu. **3** A všedše, nenalezly těla Pána Ježíše. **4** I stalo se, když ony se toho užasly, aj, muži dva postavili se podlé nich v rouské stkoucím. **5** Když se pak ony bály, a sklonily tváři své k zemi, řekli jim: Co hledáte živého s mrtvými? **6** Není' ho tuto, ale vstal' jest. Rozpomeňte se, kterak mluvil vám, když ještě v Galilei byl, **7** Řka: že Syn člověka musí vydán být v ruce hříšných lidí, a ukřižován být, a v třetí den z mrtvých vstati. **8** I rozpomenuly se na slova jeho. **9** A navrátivše se od hrobu, zvěstovaly to všecko těm jedenácti i jiným všechnm. **10** Byly pak Maria Magdaléna a Johanna a Maria Jakubova, a jiné s nimi, kteréž vypravovaly to apoštolum. **11** Ale oni měli za bláznovství slova jejich, a nevěřili jim. **12** Tedy Petr vstav, běžel k hrobu, a pohleděv do něho, uzřel prostěradla, ana sama leží. I odšel, divě se sám v sobě, co se to stalo. **13** A aj, dva z nich šli toho dne do městečka, kteréž bylo vzdáloj od Jeruzaléma honů šedesáte, jemuž jméno Emmaus. **14** A rozmlouvali vespolek o těch všech věcech, kteréž se byly staly. **15** I stalo se, když rozmlouvali, a sebe se otazovali, že i Ježíš, přiblíživ se, šel s nimi. **16** Ale oči jejich držány byly, aby ho nepoznali. **17** I řekl jim: Které jsou to věci, o nichž rozjímáte vespolek, jdouce, a jste smutní? **18** A odpověděv jeden, kterémž jméno Kleofáš, řekl jemu: Ty sám jsi z příchozích do Jeruzaléma, ještěs nezvěděl, co se stalo v něm téhoto dnú? **19** Kterýž on řekl: I co? Oni pak řekli jemu: O Ježíšovi Nazaretském, kterýž byl muž prorok, mocný v slovu i v skutku, před Bohem i přede vším lidem, **20** Totíž kterak jej vydali přední kněží a knižata naše na odsouzení k smrti, i ukřižovali jej. **21** My pak jsme se nadáli, že by on měl vykoupiti Izraele. Ale nyní tomu všemu třetí den jest dnes, jakž se to stalo. **22** Ale i ženy některé z našich zděsily nás, kteréž ráno byly u hrobu. **23** A nenalezše tělo jeho, přišly, pravice, že také vidění andělské viděly, kteříž praví, že by živ byl. **24** I chodili někteří z našich k hrobu, a nalezli tak, jakž pravily ženy, ale jeho neviděli. **25** Tedy on řekl jim: Ó nesmyslní a zpоздilí srdcem k věření všemu tomu, což mluvili proroci. **26** Zdaliž nemusil těch věcí trpěti Kristus a

vjíti v slávu svou? **27** A počav od Mojžíše a všech proroků, vykládal jim všecka ta písma, kteráž o něm byla. **28** I přiblížili se k městečku, do kteréhož šli, a on potrhl se, jako by chtěl dálé jít. **29** Ale přinutili ho, řkouce: Zůstaň s námi, nebo se již připospívá, a den se nachylí. I všel, aby s nimi zůstal. **30** I stalo se, když seděl s nimi za stolem, vzav chléb, dobročešil, a lámaje, podával jim. **31** I otevříny jsou oči jejich, a poznali ho. On pak odnesl se od nich. **32** I řekl vespolek: Zdaliž srdece naše v nás nehořelo, když mluvil nám na cestě, a když otvíral nám písma? **33** A vstavše v tu hodinu, vrátili se do Jeruzaléma, a nalezli shromážděných těch jedenácté, a ty, kteříž s nimi byli, **34** Ani praví: že vstal Pán právě, a ukázal se Šimonovi. **35** I vypravovali oni také to, co se stalo na cestě, a kterak ho poznali v lámání chleba. **36** A když oni o tom rozmlouvali, postavil se Ježíš u prostřed nich, a řekl jim: Pokoj vám. **37** Oni pak zdrozivše se a přestrašeni byvše, domnívali se, že by ducha viděli. **38** I dí jim: Co se strašíte, a proč myšlení vstupují na srdce vaše? **39** Vizte ruce mé i nohy mé, já zajisté jsem ten. Dotýkejte se mne a vizte; nebot' duchtěla a kostí nemá, jako mne vidíte míti. **40** A pověděv to, ukázal jim ruce i nohy. **41** Když pak oni ještě nevěřili pro radost, ale divili se, řekl jim: Máte-li tu co k jídlu? **42** A oni podali jemu kusu ryby pečené a plástu strdi. **43** A vzav, pojedl před nimi, **44** A řekl jim: Tatot' jsou slova, kteráž jsem mluvil vám, ještě byv s vámi: že se musí naplniti všecko, což psáno jest v zákoně Mojžíšově a v prorocích i v žalmích o mně. **45** Tedy otevřel jim mysl, aby rozuměli písmům. **46** A řekl jim: Takt' jest psáno, a tak musil Kristus trpěti, a třetího dne z mrtvých vstati, **47** A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokání a odpuštění hřichů mezi všemi národy, počna od Jeruzaléma. **48** Vy pak jste svědkové toho. **49** A aj, já pošli zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebudeste oblečeni mocí s výsotí. **50** I vyvedl je ven až do Betany, a pozdvih rukou svých, dal jim požehnání. **51** I stalo se, když jim zehnal, bral se od nich, a nesen jest do nebe. **52** A oni poklonivše se jemu, navrátili se do Jeruzaléma s radostí velikou. **53** A byli vždycky v chrámě, chválice a dobročešice Boha. Amen.

Jan

1 Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. **2** To bylo na počátku u Boha. **3** Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. **4** V něm život byl, a život byl světlo lidí. **5** A to světlo v temnotech svítí, ale tmy ho neobsáhly. **6** Byl člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan. **7** Ten přišel na svědectví, aby svědčil o tom světle, aby všickni uvěřili skrze něho. **8** Nebyl on to světlo, ale přišel, aby svědectví vydával o tom světle. **9** Tentot' byl to pravé světlo, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na svět. **10** Na světě byl, a svět skrze něho učiněn jest, ale svět ho nepoznal. **11** Do světa vlastního přišel, ale vlastní jeho nepřijali ho. **12** Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteréž věří ve jméno jeho, **13** Kteříž ne ze krví, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha zplozeni jsou. **14** A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi, (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozéneného od Otce), plné milosti a pravdy. **15** Jan svědectví vydával o něm, a volal, řka: Tentot' jest, o němž jsem pravil, že po mně přišel, předšel mne; nebo přednější jest než já. **16** A z plnosti jeho my všickni vzali jsme, a to milost za milost. **17** Nebo zákon skrze Moříše dán jest, milost a pravda skrze Ježíše Krista stala se. **18** Boha žádný nikdy neviděl; jednorozéný ten Syn, kteréž jest v lůnu Otce, onť vypravil. **19** A totot' jest svědectví Janovo, když poslali Židé z Jeruzaléma kněží a Levity, aby se ho otázali: Ty kdo jsi? **20** I vyznal a nezapřel, a vyznal: Že já nejsem Kristus. **21** I otázali se ho: Což pak? Eliáš jsi ty? I řekl: Nejsem. Jsi ten prorok? Odpověděl: Nejsem. **22** I řekli jemu: Kdožs pak? At' odpověd dáme těm, kteréž nás poslali. Co pravíš sám o sobě? **23** Řekl: Já jsem hlas volajícího na poušti: Spravte cestu Páně, jakož pověděl Izaiáš prorok. **24** Ti pak, kteréž byli posláni, z farizeů byli. **25** I otázali se ho a řekli jemu: Proč tedy křtíš, jestliže ty nejsi Kristus, ani Eliáš, ani ten prorok? **26** Odpověděl jim Jan, řka: Já křím vodou, ale u prostřed vás stojí, jehož vy neznáte. **27** Totot' jest ten, kteréž po mně přišel, předšel mne, u jehož obuvi já nejsem hoden rozvázati řeménka. **28** Toto v Betabáře stalo se za Jordánum, kdež Jan křtil. **29** Druhého dne uzrel Jan Ježíše, an jde k němu. I dí: Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřich světa. **30** Tentot' jest, o kterémž jsem já pravil, že za mnou jde muž, kteréž mne předšel; nebo přednější jest než já. **31** A já jsem ho neznal, ale aby zjeven byl lidu Izraelskému, proto jsem já přišel, křtě vodou. **32** A svědectví vydal Jan, řka: Viděl jsem Ducha sstupujícího jako holubici s nebe, a zůstal na něm. **33** A já jsem ho neznal, ale kteréž mne poslal křtíti vodou, ten mi řekl: Nad kýmž uzříš Ducha sstupujícího a zůstávajícího na něm, tent' jest, kteréž křtí Duchem svatým. **34** A já jsem viděl, a svědectví jsem vydal, že on jest ten Syn Boží. **35** Druhého pak dne opět stál Jan, a z učedníků jeho dva, **36** A uzřev Ježíše, an se prochází, řekl: Aj, Beránek Boží. **37** I slyšeli ho ti dva učedníci mluvícího, a šli za Ježíšem. **38** I obrátil se Ježíš, a uzřev je, ani jdou, dí jím: Co hledáte? A oni řekli jemu: Rabbi, (což se vykládá: Mistře), kde bydlíš? **39** Dí jím: Podte a vizte. I šli a viděli, kde bydlí, a zůstali u něho ten den; nebo bylo okolo

desáté hodiny. **40** Byl Ondřej, bratr Šimona Petra, jeden z těch dvou, kteříž byli to slyšeli od Jana, a šli za ním. **41** I nalezl ten první bratra svého vlastního Šimona, a řekl mu: Nalezli jsme Mesiáše, což se vykládá Kristus. **42** I přivedl jej k Ježíšovi. A pohleděv nař Ježíš, dí: Ty jsi Šimon, syn Jonášův, ty slouti budeš Céfas, což se vykládá Petr. **43** Na druhý den chtěl Ježíš vyjít do Galilei, i nalezl Filipa, a řekl jemu: Pod' za mnou. **44** A byl Filip z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova. **45** Nalezl Filip Natanaele. I dí jemu: O kterémž psal Mojžíš v zákoně a proroci, nalezli jsme, Ježíše, syna Jozefova z Nazárety. **46** I řekl jemu Natanael: A může z Nazárety co dobrého být? Řekl jemu Filip: Pod' a viz. **47** Vida Ježíš Natanaele, an jde k němu, i dí o něm: Aj, právě Izraelitský, v němžto Isti není. **48** Řekl mu Natanael: Jakž ty mne znáš? Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Prvě než tě Filip zavolal, kdyžs byl pod fíkem, viděl jsem tebe. **49** Odpověděl Natanael a řekl jemu: Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi ten král Izraelský. **50** Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Žet' jsem řekl: Viděl jsem tebe pod fíkem, věříš. Větší věci nad tyto užíš. **51** I dí mu: Amen, amen pravím vám: Od tohoto času užíte nebe otevřené, a anděly Boží vstupující a sstupující na Syna člověka.

2 Třetího pak dne stala se svadba v Káni Galilejské, a byla matka Ježíšova tam. **2** A pozván jest také Ježíš i učedníci jeho na tu svadbu. **3** Když se pak nedostalo vína, řekla matka Ježíšova jemu: Vína nemají. **4** Dí jí Ježíš: Co mně a tobě ženo? Ještě nepřišla hodina má. **5** Dí matka jeho služebníkům: Což by koli vám řekl, učíte. **6** I bylo tu kamenných stoudví šest postaveno, podlé očišťování Židovského, beroucí v sebe jedna každá dvě neb tři míry. **7** Řekl jim Ježíš: Naplňte ty stoudve vodou. I naplnili je až do vrchu. **8** I dí jím: Nalévejtež již, a neste vrchnímu správci svadby. I nesli. **9** A jakž okusil vrchní správce svadby té vody, víinem učiněné, (nevěděl pak, odkud by bylo, ale služebníci věděli, kteréž vážili vodu), povolal ženicha ten vrchní správce, **10** A řekl mu: Každý člověk nejprve dobré víno dává, a když by se hojně napili, tedy to, kteréž horší. Ty zachoval jsi víno dobré až dosavad. **11** To učinil Ježíš počátek divů v Káni Galilejské, a zjevil slávu svou. I uvěřili v něho učedníci jeho. **12** Potom sstoupil do Kafarnaum, on i matka jeho, i bratří jeho, i učedníci jeho, a pobyl tam nemnoho dní; **13** Nebo blízko byla velikanoč Židovská. I vstoupil Ježíš do Jeruzaléma. **14** A nalezl v chrámě prodavače volů a ovcí a holubic, a penězoměnce sedící. **15** A udělal bič z provázků, všecky vyhnal z chrámu, i ovce i voly, a penězoměncům rozspal peníze, a stoly zpřevracel. **16** A těm, kteříž holuby prodávali, řekl: Odnesete tyto věci odsud, a nečíňte domu Otce mého domem kupeckým. **17** I rozpomenuli se učedníci jeho, že psáno jest: Horlivost domu tvého snědla mne. **18** Tedy odpověděl Židé a řekli jemu: Jaké znamení nám ukážeš, že tyto věci činiš? **19** Odpověděl Ježíš a řekl jim: Zrušte chrám tento, a ve třech dnech zase vzdělám jej. **20** I řekli Židé: Čtyřdeceti a šest let dělán jest chrám tento, a ty ve třech dnech vzděláš jej? **21** Ale on mluvil o chrámu těla svého. **22** A protož když z mrtvých vstal, rozpomenuli se učedníci jeho, že jim to byl pověděl. I uvěřili písmu a slovu, kteréž pověděl Ježíš. **23** A když byl v Jeruzalémě na velikunc v den sváteční, mnozí uvěřili ve jméno jeho, vidouce divy jeho, kteréž činil. **24** Ale

Ježíš nesvěřil sebe samého jím, protože on znal všecky. 25 Anž potřeboval, aby kdo svědectví vydával o člověku; nebo on věděl, co bylo v člověku.

3 Byl pak člověk z farizeů, jménem Nikodém, kníže židovské.

2 Ten přišel k Ježíšovi v noci, a řekl jemu: Mistře, víme, že jsi od Boha přišel mistr; nebo žádný nemůže těch divů činiti, kteréž ty činiš, leč by Bůh byl s ním. 3 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znova, nemůž viděti království Božího. 4 Řekl jemu Nikodém: Kterak můž člověk naroditi se, starý jsa? Zdali může po druhé v život matky své vjít a naroditi se? 5 Odpověděl Ježíš: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůž vjít do království Božího. 6 Což se narodilo z těla, tělo jest, a což se narodilo z Ducha, duch jest. 7 Nedivíž se, že jsem řekl tobě: Musíte se znova zrodit. 8 Vítr, kam chce věje, a hlas jeho slyšíš, ale nevíš, odkud přichází, a kam jde. Takt' jest každý, kdo se z Ducha narodil. 9 Odpověděl Nikodém a řekl jemu: Kterak mohou tyto věci být? 10 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Ty jsi mistr v Izraeli, a toho neznás! 11 Amen, amen pravím tobě: že což víme, mluvíme, a což jsme viděli, svědčíme, ale svědectví našeho nepřijímáte. 12 Poněvadž zemské věci mluvil jsem vám, a nevěříte, kterak, budu-li vám praviti nebeské, uvěříte? 13 A jistě žádnýt' nevstoupil v nebe, než ten, kterýt' sstoupil s nebe, Syn člověka, kterýt' jest v nebi. 14 A jakož Mojžíš povýšil hada na poušti, takt' musí povyšen býti Syn člověka, 15 Aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. (aiónios g166) 16 Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozéneného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný. (aiónios g166) 17 Nebot' neposlal Bůh Syna svého na svět, aby odsoudil svět, ale aby spasen byl svět skrze něho. 18 Kdož věří v něho, nebude odsouzen, ale kdož nevěří, jižt' jest odsouzen; nebo neuvěřil ve jméno jednorozéneného Syna Božího. 19 Totot' pak jest ten soud, že světlo přisko na svět, ale milovali lidé více tmu nežli světlo; nebo skutkové jejich byli zlí. 20 Každý zajisté, kdož zle činí, nenávidí světlo, a nejde k světlu, aby nebyli trestáni skutkové jeho. 21 Ale kdož činí pravdu, jde k světlu, aby zjeveni byli skutkové jeho, že v Bohu učiněni jsou. 22 Potom přišel Ježíš i učedníci jeho do země Judské, a tu přebýval s nimi, a křtil. 23 A Jan také křtil v Enon, blízko Sálim, nebo byly tam vody mnohé. I přicházeli, a křtili se. 24 Nebo ještě Jan nebyl vsazen do žaláře. 25 Tedy vznikla otázka mezi učedníky Janovými a Židy o očištěování. 26 I přišli k Janovi a řekl jemu: Mistře, ten kterýt' byl s tebou za Jordánem, jemužs ty svědectví vydal, aj, on křtí, a všickni jdou k němu. 27 Odpověděl Jan a řekl: Nemůžt' člověk vzítí ničeho, leč by jemu dáno bylo s nebe. 28 Vy sami svědkové jste mi, že jsem pověděl: Nejsem já Kristus, ale že jsem poslán před ním. 29 Kdož má nevěstu, ženicht' jest, přítel pak ženicha, kterýt' stojí a slyší ho, radostí raduje se pro hlas ženicha. Protož ta radost má naplněna jest. 30 Ont' musí růsti, já pak menšíti se. 31 Kdožt' s hůry přišel, nade všeckyť jest; kdož jest z země, zemskýt' jest, a zemské věci mluví. Ten, kterýt' s nebe přišel, nade všecky jest. 32 A což viděl a slyšel, tot' svědčí, ale svědectví jeho žádný nepřijímá. 33 Kdož přijímá svědectví jeho, zpečetil to, že Bůh pravdomluvný

jest. 34 Nebo ten, kteréhož Bůh poslal, slovo Boží mluví, nebo jemu ne v míru dává Bůh Ducha. 35 Otec miluje Syna, a všecko dal v ruku jeho. 36 Kdož věří v Syna, má život věčný; ale kdožt' jest nevěřící Synu, neuzurpit' života, ale hněv Boží zůstává na něm. (aiónios g166)

4 A jakž poznal Pán, že slyšeli farizeové, že by Ježíš více učedníků činil a křtil než Jan, 2 (Ačkoli Ježíš sám nekřtil, ale učedníci jeho), 3 Opustil Jihlavu, a odšel opět do Galilee. 4 Musil pak jítí skrze Samaři. 5 I přišel k městu Samařskému, kteréž slove Sichar, vedle popluzí, kteréž byl dal Jákob Jozefovi, synu svému. 6 Byla pak tu studnice Jákobova. Protož ustav na cestě Ježíš, posadil se tak na studnici. A bylo okolo šesté hodiny. 7 I přišla žena z Samaří vážiti vody. Kteréž řekl Ježíš: Dej mi pít. 8 Nebo učedníci jeho byli odesí do města, aby nakoupili pokrmů. 9 I řekla jemu žena ta Samaritánka: Kterakž ty, jsa Žid, žádáš ode mne nápoje od ženy Samaritánky? (Nebo neobcuj Židé s Samaritány.) 10 Odpověděl Ježíš a řekl jí: Kdybys znala ten dar Boží, a kdo jest ten, kterýž praví tobě: Dej mi pít, ty bys prosila jeho, a dal by tobě vody živé. 11 I dí jemu žena: Pane, anži máš, čím bys navážil, a studnice jest hluboká. Odkudž tedy máš tu vodu živou? 12 Zdalíž jsi ty větší nežli otec náš Jákob, kterýž nám dal tuto studnici, a sám z ní pili, i synové jeho, i dobytek jeho? 13 Odpověděl Ježíš a řekl jí: Každý, kdož pije vodu tuto, žízniti bude opět. 14 Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, bude v něm studnici vody prýšticí se k životu věčnému. (aiónios g165, aiónios g166) 15 Řekla jemu žena: Pane, dej mi té vody, abych nežíznila, ani chodila sem vážiti. 16 Řekl jí Ježíš: Jdi, zavolej muže svého, a příd' sem. 17 Odpověděla žena a řekla: Nemám muže. Dí jí Ježíš: Dobřes řekla: Nemám muže. 18 Nebos pět mužů měla, a nyní kteréhož máš, není tvůj muž. To jsi pravdu pověděla. 19 Řekla jemu žena: Pane, vidím, že jsi ty prorok. 20 Otcové naši na této hoře modlivali se, a vy pravíte, že v Jeruzalémě jest místo, kdež náleží se modlit. 21 Dí jí Ježíš: Ženo, věř mi, zet' jde hodina, kdyžto ani na této hoře, ani v Jeruzalémě nebude se modlit Otcí. 22 Vy se modlite, a nevíte, čemu; my se modlíme, čemuž víme, nebo spasení z Židů jest. 23 Ale jdeť hodina, a nyníť jest, kdyžto praví modlitebníci modlit se budou Otcí v duchu a v pravdě. Nebot' takových Otec hledá, aby se modlili jemu. 24 Bůh duch jest, a ti, kteríž se jemu modlí, v duchu a v pravdě musejí se modlit. 25 Dí jemu žena: Vím, že Mesiáš přijde, kterýž slove Kristus. Ten, když přijde, oznámi nám všecko. 26 Dí jí Ježíš: Ját' jsem, kterýž mluvím s tebou. 27 A v tom přišli učedníci jeho, i divili se, že by s ženou mluvil, a však žádný neřekl: Nač se ptáš, aneb proč mluvíš s ní? 28 I nechala tu žena vědra svého, a šla do města, a řekla těm lidem: 29 Podte, vizte člověka, kterýž pověděl mi všecko, což jsem koli činila. Není-li on ale Kristus? 30 Tedy vyšla z města, a přišla k němu. 31 Mezi tím pak prosili ho učedníci, řkouce: Mistře, pojez. 32 A on řekl jim: Ját' mám pokrm jisti, kteréhož vy nevíte. 33 Učedníci pak mluvili vespolek: Zdali jemu kdo přinesl jisti? 34 Dí jim Ježíš: Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, kterýž mne poslal, a dokonal dílo jeho. 35 Však vy pravíte, že ještě čtyři měsícové jsou, a žeň přijde. Aj, pravím vám: Pozdvihněte oči svých, a patřte na krajinu, žeť se již belejí

ke žni. **36** Kdož pak žne, odplatit' běže, a shromažduje užitek k životu věčnému, aby i ten, kdož rozsívá, radoval se spolu, i kdo žeň. (aiōnios g166) **37** Nebo v tom pravé jest slovo, žeť jiný jest, kdož rozsívá, a jiný, kterýž žeň. **38** Ját' jsem vás poslal žiti, o čemž jste vy nepracovali. Jiniť pracovali, a vy jste v jejich práce vešli. **39** Z města pak toho mnozí z Samaritánů uvěřili v něho, pro řeč té ženy, svědčíci: že mi pověděl všecko, což jsem činila. **40** A když k němu přišli Samaritáni, prosili ho, aby s nimi zůstal. I pobyl tu za dva dni. **41** A mnohem jich více uvěřilo pro řeč jeho. **42** A ženě té řekl: Již ne pro tvé vypravování věříme; nebo sami jsme slyšeli, a víme, že tento jest právě spasitel světa, Kristus. **43** Po dvou pak dnech vyšel odtud, a šel do Galilei. **44** Nebo sám Ježíš byl svědectví vydal, že prorok vlasti své v pootivosti není. **45** A když přišel do Galilei, přijali jej Galilejští, všecko viděvše, co činil v Jeruzalémě v svátek; nebo i oni byli přišli k svátku. **46** Tedy opět přišel Ježíš do Kány Galilejské, kdež učinil byl z vody víno. I byl jeden královský služebník v Kafarnaum, jehož syn nemocen byl. **47** Ten uslyšev, že by Ježíš přišel z Judstva do Galilei, šel k němu, a prosil ho, aby sstoupil a uzdravil syna jeho; nebo počinal umíratí. **48** I řekl jemu Ježíš: Neuzrite-li divů a zázraků, neuvěříte. **49** Dí jemu ten královský služebník: Pane, podíž prvě, nežli umře syn můj. **50** Dí jemu Ježíš: Jdi, syn tvůj živ jest. I uvěřil člověk řeči, kterouž mluvil jemu Ježíš, a šel. **51** Když pak on již šel, potkali se s ním služebníci jeho a zvěstovali, řkouce: Syn tvůj živ jest. **52** Tedy otázal se jich na hodinu, v kterou by se lépe měl. I řekl jemu: Včera v hodinu sedmou přestala mu zimnice. **53** Tedy poznal otec, že právě ta hodina byla, v kterouž řekl byl jemu Ježíš: Syn tvůj živ jest. I uvěřil on i dům jeho všecken. **54** To opět druhý div učinil Ježíš, přišed z Judstva do Galilei.

5 Potom byl svátek Židovský, i šel Ježíš do Jeruzaléma. **2** Byl pak v Jeruzalémě rybník bravný, kterýž slove Židovský Bethesda, patero přistřeši maje. **3** Kdež leželo množství veliké neduživých, slepých, kulhavých, suchých, očekávajících hnuti vody. **4** Nebo anděl jistým časem sstupoval do rybníka, a kormoutil vodu. Protož kdož nejprvě sstoupil po tom zkormoucení vody, uzdraven býval, od kterékoli nemoci trápen byl. **5** I byl tu člověk jeden, kterýž osm a třídeceti let nemocen byl. **6** Toho uzřev Ježíš ležícího, a poznav, že jest již dávno nemocen, dí jemu: Chceš-li zdráv být? **7** Odpověděl mu ten nemocný: Pane, nemám člověka, kterýž by, když se zkormoutí voda, uvrh mne do rybníka, ale když já jdu, jiný přede mnou sstupuje. **8** Dí jemu Ježíš: Vstaň, vezmi lože své a chod! **9** A hned zdráv jest učiněn člověk ten, a vzav lože své, i chodil. Byla pak sobota v ten den. **10** Tedy řekl Židé tomu uzdravenému: Sobota jest, nesluší tobě lože nositi. **11** Odpověděl jim: Ten, kterýž mne uzdravil, ont' mi řekl: Vezmi lože své a chod! **12** I otázali se ho: Kdo jest ten člověk, kterýž tobě řekl: Vezmi lože své a chod? **13** Ten pak uzdravený nevěděl, kdo byl. Nebo Ježíš byl pooodšel od zástupu shromážděného na tom místě. **14** Potom pak nalezl jej Ježíš v chrámě, a řekl jemu: Aj, zdráv jsi učiněn; nikoli víc nehřeš, atby se něco horšího nepřihodilo. **15** Odšel ten člověk, a pověděl Židům, že by Ježíš byl ten, kterýž ho zdravého učinil. **16** A protož protivili se Židé Ježíšovi, a hledali ho zabít, že

to učinil v sobotu. **17** Ježíš pak odpověděl jim: Otec můj až dosavad dělá, i jáť dělám. **18** Tedy Židé ještě víc proto hledali ho zamordovati, že by netolikou rušil sobotu, ale že Otce svého pravil býti Bohu, rovného se čině Bohu. **19** I odpověděl Ježíš a řekl jim: Amen, amen pravím vám: Nemůžet' Syn sám od sebe nic činiti, jediné což vidí, an Otec ční. Nebo cožkoli on ční, tot' i Syn též podobně ční. **20** Otec zajisté miluje Syna, a ukazuje mu všecko, což sám ční; a větší nad to ukáže jemu skutky, abyste vy se divili. **21** Nebo jakož Otec kříší mrtvé a obžívuje, tak i Syn, kterýž chce, obžívuje. **22** Aniž zajisté Otec soudí koho, ale všecken soud dal Synu. **23** Aby všickni ctili Syna, tak jakž Otce ctí. Kdo neuctí Syna, neuctí ani Otce, kterýž ho poslal. **24** Amen, amen pravím vám: že kdož slovo mé slyší, a věří tomu, kterýž mne poslal, máť život věčný, a na soud nepřijde, ale přešel' jest z smrti do života. (aiōnios g166) **25** Amen, amen pravím vám: že přijde hodina, a nyníť jest, když mrtví uslyší hlas Syna Božího, a kterýž uslyší, živi budou. **26** Nebo jakož Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život v samém sobě. **27** A dal jemu moc i soud činiti, nebo Syn člověka jest. **28** Nedivtež se tomu; nebot' přijde hodina, v kterouž všickni, kteříž v hrobích jsou, uslyší hlas jeho. **29** A půjdou ti, kteříž dobré věci činili, na vzkříšení života, ale ti, kteříž zlé věci činili, na vzkříšení soudu. **30** Nemohut' já sám od sebe nic činiti. Jakžt' slyším, takť soudím, a soud můj spravedlivý jest. Nebo nehledám vůle své, ale vůle toho, kterýž mne poslal, Otcovy. **31** Vydám-lit' já svědectví sám o sobě, svědectví mé není pravé. **32** Jinýť jest, kterýž svědectví vydává o mně, a vím, že právě jest svědectví, kterýž vydává o mně. **33** Vy jste byli poslali k Janovi, a on svědectví vydal pravdě. **34** Ale jáť nepřijímám svědectví od člověka, než totot' pravím, abyste vy spaseni byli. **35** Ont' byl svíce hořící a svítící, vy pak chtěli jste se na čas poradovati v světle jeho. **36** Ale já mám větší svědectví, než Janovo. Nebo skutkové, kterýž mi dal Otec, abych je vykonal, tit' skutkové, kterýž já činím, svědčí o mně, že mne Otec poslal. **37** A kterýž mne poslal, Otec, ont' svědectví vydal o mně, jehož jste vy hlasu nikdy neslyšeli, ani tváři jeho neviděli. **38** A slova jeho nemáte v sobě zůstávajícího. Nebo kteréhož on poslal, tomu vy nevěříte. **39** Ptejte se na písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život miti, a tat' svědectví vydávají o mně. (aiōnios g166) **40** Ale nechcete přijít ke mně, abyste život měli. **41** Chvály od lidí nepřijímám. **42** Ale poznal jsem vás, že milování Božího nemáte v sobě. **43** Já jsem přišel ve jméně Otce svého, a nepřijímáte mne. Kdyby jiný přišel ve jméně svém, toho přijmete. **44** Kterak vy můžete věřiti, chvály jedni od druhých hledajíce, poněvadž chvály, kteráž jest od samého Boha, nehledáte? **45** Nedomnívejte se, bycht' já na vás žalovati měl před Otcem. Jestit', kdo by žaloval na vás. Mojžíš, v němž vy naději máte. **46** Nebo kdybyste věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně; neb on o mně psal. **47** Ale poněvadž jeho písmům nevěříte, i kterak slovům mým uvěříte?

6 Potom odšel Ježíš za moře Galilejské neb Tiberiadské. **2** A šel za ním zástup veliký; nebo viděli divy jeho, kterýž činil nad nemocnými. **3** I všel na horu Ježíš, a tam sedél s učedníky svými. **4** Byla pak blízko velikanoč, svátek Židovský. **5** Tedy pozdvih oči Ježíš, a viděv, že zástup veliký jde k němu, dí

Filipovi: Kde nakoupíme chlebů, aby pojedli tito? 6 (Ale to řekl, pokoušeje ho; nebo on věděl, co by měl učiniti.) 7 Odpověděl jemu Filip: Za dvě stě peněz chlebů nepostačí jim, aby jeden každý z nich něco maličko vzal. 8 Dí jemu jeden z učedníků jeho, Ondřej, bratr Šimona Petra: 9 Jestíš mládenček jeden zde, který má pět chlebů ječných a dvě rybičky. Ale coť jest to mezi tak mnohé? 10 I řekl Ježíš: Rozkažte lidu, at' se usadí. A bylo trávy mnoho na tom místě. I posadilo se mužů v počtu okolo pěti tisíců. 11 Tedy Ježíš vzal ty chleby, a díky učiniv, rozdával učedníkům, učedníci pak sedícím; též podobně z těch rybiček, jakž mnoho chtěli. 12 A když byli nasyceni, řekl učedníkům svým: Zberete ty drobty, kteréž zůstali, at' nezhynou. 13 I sebrali a naplnili dvanácte koší drobty z těch pěti chlebů ječných, kteréž pozůstaly po těch, kteréž jedli. 14 Tí pak lidé, uzrevše ten div, který učinil Ježíš, pravili: Tento jest jistě prorok, kterýž měl přijít na svět. 15 Tedy Ježíš věda, že by měli přijít a chytiti jej, aby ho učinili králem, ušel na horu opět sám jediný. 16 Když pak byl večer, sstoupili učedníci jeho k moři. 17 A vstoupivše na lodí, plavili se přes moře do Kafarnaum. A bylo již tma, a nepřišel byl Ježíš k nim. 18 Moře pak dutím velikého větru zdvihalo se. 19 A odplavivše se honu jako pětmecíma neb třiceti, uzreli Ježíše, an chodí po moři, a přibližuje se k lodí. I báli se. 20 On pak řekl jim: Ját' jsem, nebojte se. 21 I vzali ho na lodí ochotně, a hned lodí přiběhla k zemi, do kteréž se plavili. 22 Nazejtíř zástup, kterýž byl za mořem, viděv, že jiné lodičky nebylo, než ta jedna, na kterouž byli vstoupili učedníci jeho, a že Ježíš nebyl všel s učedníky svými na lodí, ale sami učedníci jeho byli se plavili, 23 (Jiné pak lodí byly připlouly od Tiberiady k tomu místu blízko, kdež byli jedli chléb, když díky učinil Pán), 24 Když tedy užel zástup, že Ježíše tu není, ani učedníků jeho, vstoupili i oni na lodí, a přijeli do Kafarnaum, hledajíce Ježíše. 25 A nalezše ho za mořem, řekl jemu: Mistře, kdy jsi sem přišel? 26 Odpověděl jim Ježíš a řekl: Amen, amen pravím vám: Hledáte mne, ne proto že jste divy viděli, ale že jste jedli chleby a nasyceni jste. 27 Pracujte ne o pokrm, kterýž hyne, ale o ten pokrm, kterýž zůstává k životu věčnému, kterýž Syn člověka dá vám. Nebo toho potvrdil Bůh Otec. (aiōnios g166) 28 Tedy řekli jemu: Co budeme činiti, abychom dělali dílo Boží? 29 Odpověděl Ježíš a řekl jim: Totot' jest to dílo Boží, abyste věřili v toho, kteréhož on poslal. 30 I řekli jemu: Jakéž pak ty znamení činiš, abychom viděli a věřili tobě? Co děláš? 31 Otcové naši jedli mannu na poušti, jakož psáno jest: Chléb s nebe dal jim jistí. 32 Tedy řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Ne Mojžíš dal vám chléb s nebe, ale Otec můj vám dává ten chléb s nebe pravý. 33 Nebo chléb Boží ten jest, kterýž sstupuje s nebe, a dává život světu. 34 I řekli jemu: Pane, dávej nám chléb ten vždycky. 35 Ježíš pak řekl jim: Ját' jsem ten chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniti nikdy. 36 Ale pověděl jsem vám, anobrž viděli jste mne, a nevěříte. 37 Všecko, což mi dává Otec, ke mně přijde, a toho, kdož ke mně přijde, nevyvrhu ven. 38 Nebo jsem sstoupil s nebe, ne abych činil vůli svou, ale vůli toho, kterýž mne poslal. 39 Tatot' jest pak vůle toho, kterýž mne poslal, Otcova, abych ničeho toho, což mi dal, neztratil, ale vzkřísil to v nejposlednější den. 40 A tatot' jest vůle toho, kterýž mne poslal, aby každý, kdož vidí Syna a věří v

něho, měl život věčný. A ját' jej vzkřísim v den nejposlednější. (aiōnios g166) 41 I reptali Židé na něho, že řekl: Já jsem chléb ten, kterýž jsem s nebe sstoupil. 42 A pravili: Zdaliž tento není Ježíš, syn Jozefův, jehož my otce i matku známe? Kterak pak dí tento: S nebe jsem sstoupil? 43 Tedy odpověděl Ježíš a řekl jim: Nerepcete vespolek. 44 Žádný nemůž přijít ke mně, jediné leč Otec můj, kterýž mne poslal, přitrhl by jej; a ját' jej vzkřísim v den nejposlednější. 45 Psáno jest v prorocích: A budou všickni učeni od Boha. Protož každý, kdož slyšel od Otce a naučil se, jdet' ke mně. 46 Ne že by kdo viděl Otce, jediné ten, kterýž jest od Boha, tent' viděl Otce. 47 Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, máť život věčný. (aiōnios g166) 48 Ját' jsem ten chléb života. 49 Otcové vaši jedli mannu na poušti, a zemřeli. 50 Totot' jest chléb ten s nebe sstupující. Kdož by koli jej jedl, neumřet. 51 Ját' jsem ten chléb živý, kterýž jsem s nebe sstoupil. Bude-li kdo jistí ten chléb, živ bude na věky. A chléb, kterýž já dám, tělo mé jest, kteréž já dám za život světa. (aiōn g165) 52 Tedy hádali se Židé vespolek, řkouce: Kterak tento může nám dátí tělo jistí? 53 I řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jistí těla Syna člověka a pítí krve jeho, nemáte života v sobě. 54 Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný, a ját' jej vzkřísim v nejposlednější den. (aiōnios g166) 55 Nebo tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj. 56 Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. 57 Jakož mne poslal ten živý Otec, a já živ jsem skrze Otce, tak kdož jí mne, i on živ bude skrze mne. 58 Totot' jest ten chléb, kterýž s nebe sstoupil. Ne jako otcové vaši jedli mannu, a zemřeli. Kdož jí chléb tento, živ' bude na věky. (aiōn g165) 59 Toto mluvil v škole, uče v Kafarnaum. 60 Tedy mnozí z učedníků jeho, slyševše to, řekli: Tvrdáť jest tato řeč. Kdo jí může slyšeti? 61 Ale věda Ježíš sám v sobě, že by proto reptali učedníci jeho, řekl jim: To vás uráží? 62 Co pak, kdybyste uzreli Syna člověka, an vstupuje, kdež prvé byl? 63 Duch jest, kterýž obžívuje, tělot' nic neprosívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou. 64 Ale jsout' některí z vás, ještě nevěří. Nebo věděl Ježíš od počátku, kdo by byli nevěříci, a kdo by ho měl zraditi. 65 I pravil: Protož jsem vám řekl, že žádný nemůže přijít ke mně, leč by jemu bylo dáno od Otce mého. 66 A z toho mnozí z učedníků jeho odešli zpět, a nechodili s ním více. 67 Tedy řekl Ježíš ke dvanácti: Zdaliž i vy chcete odjítí? 68 I odpověděl jemu Šimon Petr: Pane, k komu půjdeme? Slova věčného života máš. (aiōnios g166) 69 A my jsme uverili, a poznali, že jsi ty Kristus, Syn Boha živého. 70 Odpověděl jím Ježíš: Však jsem já vás dvanácte vyvolil, a jeden z vás dábel jest. 71 A to řekl o Jidášovi Šimona Iškariotského; nebo ten jej měl zraditi, byv jeden ze dvanácti.

7 Potom pak chodil Ježíš po Galilei; nebo nechtěl býti v Judstu, proto že ho hledali Židé zabiti. 2 A byl blízko svátek Židovský, stánků. 3 Tedy řekli jemu bratří jeho: Vydi odsud, a jdi do Judstva, at' i učedníci tvoji vidí skutky tvé, kteréž činiš. 4 Nižádný zajisté v skrytě nic nedělá, kdož chce vidin být. Protož ty, činíš-li takové věci, zjev se světu. 5 Nebo ani bratří jeho nevěřili v něho. 6 I dí jím Ježíš: Čas můj ještě nepřišel, ale čas vás vždycky jest hotov. 7 Nemůžet' vás svět nenáviděti, ale mnet' nenávidí; nebo já svědec vydávám o něm, že skutkové jeho zlí jsou. 8 Jděte vy k svátku tomuto. Ját' ještě nepůjdu k svátku

tomuto, nebo čas můj se ještě nenaplnil. 9 To pak pověděv jím, zůstal v Galilei. 10 A když odesíti batří jeho, tehdy i on šel k svátku, ne zjevně, ale jako ukrytě. 11 Židé pak hledali ho v svátek, a pravili: Kde jest onen? 12 A mnoho řečí bylo o něm v zástupu. Nebo někteří pravili, že dobrý jest, a jiní pravili: Není, ale svodí zástup. 13 Žádný však o něm nemluvil zjevně pro bázeň Židů. 14 Když pak již polovici svátku se vykonalo, vstoupil Ježíš do chrámu, a učil. 15 I divili se Židé, řkouc: Kterak tento písma umí, neučiv se? 16 Odpověděl jím Ježíš a řekl: Mé učení není mé, ale toho, kterýž mne poslal. 17 Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, tent' bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe. 18 Kdot' sám od sebe mluví, chvály své vlastní hledá, ale kdož hledá chvály toho, kterýž ho poslal, tent' pravdomluvný jest, a nepravosti v něm není. 19 Však Mojžíš dal vám zákon, a žádný z vás neplní zákona. Proč mne hledáte zamordovati? 20 Odpověděl zástup a řekl: Ďábelství máš. Kdo tě hledá zamordovati? 21 Odpověděl Ježíš a řekl jím: Jeden skutek učinil jsem, a všickni se tomu divíte. 22 Však Mojžíš vydal vám obřízku, (ne že by z Mojžíše byla, ale z otců), a v sobotu obřezujete člověka. 23 Poněvadž člověk obřízku přijímá v sobotu, aby nebyl rušen zákon Mojžíšův, proč se na mne hněváte, že jsem celého člověka uzdravil v sobotu? 24 Nesudte podlí osoby, ale spravedlivý soud sudte. 25 Tedy někteří z Jeruzalémských pravili: Zdaliž totiž ten, kteréhož hledají zabiti? 26 A aj, svobodně mluví a nic mu neříkají. Zdali již práve poznali knížata, že tento jest právě Kristus? 27 Ale o tomto víme, odkud jest, Kristus pak když přijde, žádný nebude věděti, odkud by byl. 28 I volal Ježíš v chrámu, uče a řka: I mne znáte, i odkud jsem, víte. A nepříšel' jsem sám od sebe, ale jestit pravdomluvný ten, kterýž mne poslal, jehož vy neznáte. 29 Ale já znám jej, nebo od něho jsem, a on mne poslal. 30 I hledali ho jít, ale žádný nevztáhl ruky na něho, nebo ještě byla nepříšla hodina jeho. 31 Z zástupu pak mnozí uvěřili v něho, a pravili: Kristus když přijde, zdali více divů činiti bude nad ty, kteréž tento činí? 32 Slyšeli pak farizeové zástup, an o něm takové věci rozmlouvá, i poslali farizeové a přední kněží služebníky, aby jej jali. 33 Tedy řekl jím: Ještě malíčký čas jsem s vámi, potom odejdu k tomu, kterýž mne poslal. 34 Hledati mne budete, ale nenaleznete, a kdež já budu, vy nemůžete přijít. 35 I řekli Židé k sobě vespolek: Kamtento půjde, že my ho nenaleznete? Zdali v rozptýlení pohanů půjde, a bude učiti pohany? 36 Jaká jest to řec, kterouž promluvil: Hledati mne budete, ale nenaleznete, a kdež já budu, vy nemůžete přijít? 37 V poslední pak den ten veliký svátku toho, stál Ježíš a volal, řka: Žízní-li kdo, pod' ke mně, a napí se. 38 Kdož věří ve mne, jakož dí písmo, řeky z bricha jeho poplynou vody živé. 39 (A to řekl o Duchu, kteréhož měli přijít věřící v něho; nebo ještě nebyl dán Duch svatý, proto že ještě Ježíš nebyl oslaván.) 40 Tedy mnozí z zástupu uslyševše tu řec, pravili: Tentot' jest právě prorok ten. 41 Jiní pravili: Tentot' jest Kristus. Ale někteří pravili: Zdaliž z Galilee přijde Kristus? 42 Zdáž nepraví písmo, že z semene Davidova a z Betléma městečka, kdež býval David, přijiti má Kristus? 43 A tak různice v zástupu stala se pro něj. 44 Někteří pak z nich chtěli ho jít, ale žádný nevztáhl ruky na něj. 45 Tedy přišli služebníci k předním kněžím a k farizeům, kteříž řekli jím: Proč

jste ho nepřivedli? 46 Odpověděli ti služebníci: Nikdy tak člověk nemluvil, jako tento člověk. 47 I odpověděli jím farizeové: Zdali i vy jste svedeni? 48 Zdaliž kdo z knížat uvěřil v něho aneb z farizeů? 49 Než zástup ten, kterýž nezná zákona. Zločeňenit' jsou. 50 I dí jím Nikodém, ten kterýž byl přišel k němu v noci, byv jeden z nich: 51 Zdali zákon náš soudí člověka, leč prvé uslyší od něho a zví, co by činil? 52 Odpověděli a řekli jemu: Nejsi-li i ty Galilejský? Ptej se a viz, žeť prorok z Galilee nepovstal. 53 I šel jeden každý do domu svého.

8 Ježíš pak odšel na horu Olivetskou. 2 Potom na úsvitě zase přišel do chrámu, a všecken lid sšel se k němu. I posadiv se, učil je. 3 I přivedli k němu zákonníci a farizeové ženu v cizoložstvu popadenou, a postavivše ji v prostředu, 4 Řekli jemu: Mistře, tato žena jest postižena při skutku, když cizoložila. 5 A v zákoně Mojžíš příkazal nám takové kamenovati. Ty pak co pravíš? 6 A to řekli, pokoušejíce ho, aby jej mohli obžalovati. Ježíš pak skloniv se dolů, prstem psal na zemi. 7 A když se neprestával otazovati jeho, zdvihl se a řekl jím: Kdo jest z vás bez hřachu, nejprv hod' na ni kamenem. 8 A opět schýliv se, psal na zemi. 9 A oni uslyševše to, a v svědomích svých obvinění byvše, jeden po druhém odcházeli, počavše od starších až do posledních. I zůstal tu Ježíš sám, a ta žena u prostřed stojeci. 10 A pozdvih se Ježíš, a žádného neviděv, než tu ženu, řekl jí: Ženo, kde jsou ti, kteříž na tebe žalovali? Žádný-li tě neodsoudil? 11 Kteráž řekla: Žádný, Pane. I řekl jí Ježíš: Aniž já tebe odsuzuji. Jdiž a nehřeš více. 12 Tedy Ježíš opět jím mluvil, řka: Já jsem světlo světa. Kdož mne následuje, nebude choditi v temnostech, ale bude mít světlo života. 13 I řekli jemu farizeové: Ty sám o sobě svědec vydáváš, svědec tvé nemí pravé. 14 Odpověděl Ježíš a řekl jím: Ačkoli já svědec vydávám sám o sobě, pravé jest svědec mé; nebo vím, odkud jsem přišel, a kam jdu. Ale vy nevíte, odkud jsem přišel, aneb kam jdu. 15 Vy podlě těla soudíte, já nesoudím žádného. 16 A bycht' pak i já soudil, soud můj jest pravý; nebo nejsem sám, ale jsem já a ten, kterýž mne poslal, Otec. 17 A v zákoně vašem psáno jest: že dvou člověků svědec pravé jest. 18 Ját' svědec vydávám sám o sobě, a svědec vydává o mně ten, kterýž mne poslal, Otec. 19 Tedy řekli jemu: Kdež jest ten tvůj otec? Odpověděl Ježíš: Aniž mne znáte, ani Otce mého. Kdybyste mne znali, i Otce mého znali byste. 20 Tato slova mluvil Ježíš u pokladnice, uče v chrámu, a žádný ho nejal, nebo ještě byla nepříšla hodina jeho. 21 I řekl jím opět Ježíš: Já jdu, a hledati budete mne, a v hřichu svém zemřete. Kam já jdu, vy nemůžete přijiti. 22 I pravili Židé: Zdali se sám zabije, že praví: Kam já jdu, vy nemůžete přijiti? 23 I řekl jím: Vy z důlu jste, já s hůry jsem. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z světa tohoto. 24 Protož jsem řekl vám: že zemřetev hřichů svých. Nebo jestliže nebudete věřiti, že já jsem, zemřete v hřichů svých. 25 I řekli jemu: Kdo jsi ty? I řekl jím Ježíš: To, což z počátku pravím vám. 26 Mnohot' mám o vás mluviti a souditi, ale ten, kterýž mne poslal, pravdomluvný jest, a já, což jsem slyšel od něho, to mluvím na světě. 27 Ale neporozuměli, že by o Otcí pravil jím. 28 Protož řekl jím Ježíš: Když povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že já jsem. A sám od sebe nic nečiním, ale jakž mne naučil Otec

můj, tak mluvím. **29** A ten, kterýž mne poslal, se mnou jest. Neopustil mne samého Otec; nebo což jest jemu libého, to já činím vždycky. **30** Ty věci když mluvil, mnozí uvěřili v něho. **31** Tedy řekl Ježíš tém Židům, kteříž uvěřili jemu: Jestliže vy zůstanete v reči mé, právě učedníci моji budete. **32** A poznáte pravdu, a pravda vás vysvobodí. **33** I odpověděl jemu: Símě Abrahamovo jsme, a žádnemu jsme nesloužili nikdy. I kterakž ty díš: že svobodní budete? **34** Odpověděl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: že každý, kdož činí hřich, služebník jest hřicha. **35** A služebník nezůstává v domě na věky; Syn zůstává na věky. (aiōn g165) **36** Protož jestližet' vás Syn vysvobodí, právě svobodní budete. **37** Vím, že jste símě Abrahamovo, ale hledáte mne zabiti; nebo řeč má nemá místa u vás. **38** Já, což jsem viděl u Otce svého, mluvím; i vy tedy, co jste viděli u otce svého, činíte. **39** Odpověděl a řekl jemu: Otec nás jest Abraham. Dí jim Ježíš: Kdybyste synové Abrahamovi byli, činili byste skutky Abrahamovy. **40** Ale nyní hledáte mne zabiti, člověka toho, kterýž jsem pravdu mluvil vám, kterouž jsem slyšel od Boha. Tohot' Abraham nečinil. **41** Vy činíte skutky otce svého. I řekl jemu: Myť z smilstva nejsme zplozeni, jednohot' Otce máme, Boha. **42** Tedy řekl jim Ježíš: Byť Bůh Otec vás byl, milovali byste mne. Nebo já jsem z Boha pošel, a přišel jsem; aniž jsem sám od sebe přišel, ale on mne poslal. **43** Proč mluvení mého nechápáte? Proto že slyšeti nemůžete řeči mé. **44** Vy z otce dákla jste, a žádostí otce svého chcete činiti. On byl vražedník od počátku, a v pravdě nestál; nebo pravdy v něm není. Když mluví lež, z svého vlastního mluví; nebo lhář jest a otec lží. **45** Já pak že pravdu pravím, nevěříte mi. **46** Kdo z vás uvíni mne z hřichu? A poněvadž pravdu pravím, proč vy mi nevěříte? **47** Kdo z Boha jest, slova Boží slyší; protož vy neslyšíte, že z Boha nejste. **48** Tedy odpověděli Židé a řekli jemu: Zdalež my dobře nepravíme, že jsi ty Samaritán, a dábelství máš? **49** Odpověděl Ježíš: Ját' dábelství nemám, ale cítím Otce svého; než vy jste mne neutili. **50** Ját' pak nehledám chvály své; jestli', kdo hledá a soudí. **51** Amen, amen pravím, vám: Bude-li kdo zachovávat slovo mé, smrti neužíři na věky. (aiōn g165) **52** Tedy řekli mu Židé: Nyní jsme poznali, že dábelství máš. Abraham umřel i proroci, a ty pravíš: Bude-li kdo zachovávat řeč mou, smrti neokusí na věky. (aiōn g165) **53** Zdali jsi ty větší otce našeho Abrahama, kterýž umřel? I proroci zemřeli. Kým ty se činíš? **54** Odpověděl Ježíš: Chválím-lit' já se sám, chvála má nic není. Jestit' Otec můj, kterýž mne chválí, o němž vy pravíte, že Bůh vás jest. **55** Ale nepoznali jste ho, já pak jej znám. A kdybych řekl, že ho neznám, byl bych podobný vám, lhář. Ale znám't jej, a řeč jeho zachovávám. **56** Abraham, otec vás, veselil se, aby viděl den můj, i viděl, a radoval se. **57** Tedy řekli jemu Židé: Padesáti let ještě nemáš, a Abrahama jsi viděl? **58** Řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Prvé nežli Abraham byl, já jsem. **59** I zchápalí kamení, aby házeli na něj. Ježíš pak skryl se, a prošed skrze ně, vyšel z chrámu, a tak odšel.

9 A pomíjeje, uzřel člověka slepého od narození. **2** I otázali se ho učedníci jeho, řkouc: Mistře, kdo zhřešil, tento-li, čili rodičové jeho, že se slepý narodil? **3** Odpověděl Ježíš: Ani tento zhřešil, ani rodičové jeho, ale aby zjeveni byli skutkové Boží na něm. **4** Ját' musím dělati dílo toho, kterýž mne poslal,

dokudž den jest. Přichází' noc, když žádný nebude moci dělati. **5** Dokudž jsem na světě, světlo jsem světa. **6** To pověděv, plinul na zemi, a učnil bláto z silny, i pomazal tím blátem oči slepého. **7** A řekl jemu: Jdi, umej se v rybníku Siloe, což se vykládá: Poslaný. A on šel a umyl se, i přišel, vida. **8** Sousedé pak a ti, kteříž jej prvé vídali slepého, řekli: Není-liž toto ten, kterýž sedával a žebrával? **9** Jiní pravili, že ten jest, a jiní, že jest podoben k němu. Ale on pravil: Já jsem. **10** Tedy řekli jemu: Kterak jsou otevříny oči tvé? **11** On odpověděl a řekl: Člověk ten, kterýž slove Ježíš, bláto učinil, a pomazal oči mých, a řekl mi: Jdi k rybníku Siloe, a umej se. I odšed a umyv se, prohlédl jsem. **12** I řekl jemu: Kde jest ten? Řekl: Nevím. **13** Tedy přivedli toho, kterýž někdy byl slepý, k farizeům. **14** Byla pak sobota, když Ježíš učinil bláto, a otevřel oči jeho. **15** I otázali se ho opět i farizeové, kterak by prozrel. On pak řekl jim: Bláto položil na oči mé, a umyl jsem se, i vidím. **16** Tedy některíž k farizeům řekli: Ten člověk není z Boha, nebo neostříhá soboty. Jiní pravili: Kterak může člověk hříšný takové divy činiti? I byla různice mezi nimi. **17** Řekli opět slepému: Co ty o něm pravíš, poněvadž otevřel oči tvé? A on řekl: že prorok jest. **18** I nevěřili Židé o něm, by slepý býval a prozrel, až povolali rodiče toho, kterýž byl prozrel. **19** A otázali se jich, řkouce: Jest-li tento syn vás, o kterémž vy pravíte, že by se slepý narodil? Kterakž pak nyní vidí? **20** Odpověděl jim rodičové jeho a řekli: Vímet', že tento jest syn nás, a že se slepý narodil. **21** Ale kterak nyní vidí, nevíme; aneb kdo otevřel oči jeho, myť nevíme. Mát' láta, ptejte se ho, on sám za sebe mluvit bude. **22** Tak mluvili rodičové jeho, že se báli Židů; nebo již tak byli uložili Židé, aby, kdož by ho koli vyznal Kristem, vyobcován byl ze školy. **23** Protož řekli rodičové jeho: Mát' láta, ptejte se jeho. **24** Tedy zavolali po druhé člověka toho, kterýž býval slepý, a řekli jemu: Vzdej chválu Bohu. My víme, že člověk ten hříšník jest. **25** I odpověděl on a řekl: Jest-li hříšník, neví, než to vím, že byv slepý, nyní vidím. **26** I řekli jemu opět: Cot' učinil? Kterak otevřel oči tvé? **27** Odpověděl jim: Již jsem vám pověděl, a neslyšeli jste? Což opět chcete slyšeti? Zdalež i vy chcete učedníci jeho být? **28** I zlorečili jemu a řekli: Ty jsi učedník jeho, ale my jsme Mojžíšovi učedníci. **29** My víme, že Mojžíšovi mluvil Bůh, tento pak nevíme, odkud jest. **30** Odpověděl ten člověk a řekl jim: Tot' jest jistě divná věc, že vy nevíte, odkud jest, a otevřel oči mé. **31** Víme pak, že Bůh hříšníků neslyší, ale kdo by citel Boží byl, a vůli jeho činil, tohoť slyší. **32** Od věků není slýcháno, aby kdo otevřel oči slepého narozeného. (aiōn g165) **33** Byť tento nebyl od Boha, nemohlt by nic učiniti. **34** Odpověděl a řekli jemu: Ty jsi všecken se v hříšních narodil, a ty nás učíš? I vyhnali jej ven. **35** Uslyšel pak Ježíš, že jej vyhnali ven. A když jej nalezl, řekl jemu: Věříš-li ty v Syna Božího? **36** Odpověděl on a řekl: I kdož jest, Pane, abych věřil v něho? **37** I řekl jemu Ježíš: I viděl jsi ho, a kterýž mluví s tebou, onť jest. **38** A on řekl: Věřím, Pane, a klaněl se jemu. **39** I řekl jemu Ježíš: Na soud přišel jsem já na tento svět, aby ti, kteříž nevidí, viděli, a ti, kteříž vidí, aby slepí byli. **40** I uslyšeli to některíž k farizeům, kteříž s ním byli, a řekli jemu: Zdali i my slepí jsme? **41** Řekl jim Ježíš: Byste slepí byli, hříchu byste neměli; ale nyní pravíte: Vidíme, protož hřich vás zůstává.

10 Amen, amen pravím vám: Kdož nevchází dveřmi do ovčince ovcí, ale vchází jinudy, ten zloděj jest a lotr. **2** Ale kdož vchází dveřmi, pastýř jest ovcí. **3** Tomut' vrátný otvírá, a ovce hlas jeho slyší, a on svých vlastních ovcí ze jména povolává, a vyvodí je. **4** A jakž ovce své vlastní vypustí, před nimi jde, a ovce jdou za ním; nebo znají hlas jeho. **5** Cizího pak nikoli následovatí nebudou, ale utekou od něho; nebo neznají hlasu cizích. **6** To podobenství pověděl jim Ježíš, ale oni nevěděli, co by to bylo, což jim mluvil. **7** Tedy opět řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: že já jsem dvěře ovcí. **8** Všickni, kolikž jich koli přede mnou přisko, zloději jsou a lotři, ale neslyšeli jich ovce. **9** Já jsem dvěře. Skrze mne všechni by kdo, spasen bude, a vejde i vyjde, a pastvu nalezne. **10** Zloděj nepřichází, než aby kradl a mordoval a hubil; já jsem přišel, aby život měly, a hojně měly. **11** Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce. **12** Ale nájemník a ten, který není pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, i opouští ovce i utíká, a vlk lapá a rozhnání ovce. **13** Nájemník pak utíká; nebo nájemník jest, a nemá péče o ovce. **14** Já jsem ten dobrý pastýř, a znám své, a znají mne mé. **15** Jakož mne zná Otec, a já znám Otce, a duši svou pokládám za ovce. **16** A mám ijiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince. I tyť musím přivést; nebo hlas můj slyšeti budou. A buď jeden ovčinec a jeden pastýř. **17** Protož mne Otec miluje, že já pokládám duši svou, abych ji zase vzal. **18** Nižádnýt' jí neběře ode mne, ale já pokládám ji sám od sebe. Mám moc položiti ji, a mám moc zase vzít ji. To přikázaní vzal jsem od Otce svého. **19** Tedy stala se opět různice mezi Židy pro ty řeči. **20** A pravili mnozí z nich: Ďábelství má a blázni. Co ho posloucháte? **21** Jiní pravili: Tato slova nejsou dăbelství majícího. Zdalež dăbelství může slepých oči otvírat? **22** Bylo pak posvícení v Jeruzalémě, a zima byla. **23** I procházel se Ježíš v chrámě po sířici Šalomounové. **24** Tedy obstoupili jej Židé, a řekli jemu: Dokudž duši naši držíš: Jestliže jsi ty Kristus, pověz nám zjevně. **25** Odpověděl jim Ježíš: Pověděl jsem vám, a nevěříte. Skutkové, kteréž já činím ve jméně Otce svého, tit' svědectví vydávají o mně. **26** Ale vy nevěříte, nebo nejste z ovcí mých, jakož jsem vám pověděl. **27** Ovcet' mé hlas můj slyší, a já je znám, a následují mne. **28** A já t' život věčný dávám jím, a nezahynout' na věky, aniž jich kdo vytrhne z ruky mé. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Otec můj, kterýž mi je dal, větší jest nadě všecky, a žádnýt' jich nemůže vytrhnouti z ruky Otce mého. **30** Já a Otec jedno jsme. **31** Tedy zchápalí opět kamení Židé, aby jej kamenovali. **32** Odpověděl jim Ježíš: Mnohé dobré skutky ukázal jsem vám od Otce svého. Pro který z těch skutků kamenujete mne? **33** Odpověděl jemu Židé, řkouce. Pro dobrý skutek tebe nekamenujeme, ale pro routhání, totiž že ty, člověk jsa, děláš se Bohem. **34** Odpověděl jim Ježíš: Však psáno jest v zákoně vašem: Já jsem řekl: Bohové jste. **35** Poněvadž ty nazval bohy, k nimž řeč Boží stala se, a nemůže zrušeno býtí písmo, **36** Mně pak, kteréhož posvětil Otec a poslal na svět, vy pravíte: Rouháš se, že jsem řekl: Syn Boží jsem? **37** Nečiním-lit' skutků Otce svého nevěřte mi. **38** Paklit' činím, byste pak mně nevěřili, skutkům věřte, abyste poznali a věřili, že **39** Tedy opět hledali ho jítí, ale vyšel z rukou jejich. **40** I odšel opět za Jordán na to místo, kdež nejprve Jan křtil, a pozůstal

tam. **41** I přišli k němu mnozí, a pravili: Jan zajisté žádného divu neučinil, ale všecko, cožkoliv mluvil Jan o tomto, pravé bylo. **42** A mnozí tam uvěřili v něho.

11 Byl pak nemocen nějaký Lazar z Betany, z městečka Marie a Marty, sestry její. **2** A to byla ta Maria, kteráž pomazala Pána mastí, a vytřela nohy jeho vlasy svími, jejíž bratr Lazar byl nemocen. **3** Tedy poslaly k němu ty sestry, řkouce: Pane, aj, ten, kteréhož miluješ, nemocen jest. **4** A uslyšav to Ježíš, řekl: nemoc ta není k smrti, ale pro slávu Boží, aby oslagen byl Syn Boží skrze ni. **5** Miloval pak Ježíš Martu i sestru její i Lazara. **6** A jakž uslyšel, že by nemocen byl, tedy pozůstal za dva dni na tom místě, kdež byl. **7** Potom pak dí učedníkům: Podleme zase do Judstva. **8** Řekli jemu učedníci: Mistře, nyní hledali té Židé kamenovati, a zase tam chceš jít? **9** Odpověděl Ježíš: Zdalež není dvanácté hodin za den? Chodí-li kdo ve dne, neurazí se; nebo světlo tohoto světa vidí. **10** Paklit' by kdo chodil v noci, urazí se; nebo světla není v něm. **11** To pověděl, a potom dí jím: Lazar, přítel náš, spí, ale jdut', abych jej ze sna probudil. **12** I řekli učedníci jeho: Pane, spí-lit', zdráv bude. **13** Ale Ježíš řekl o smrti jeho, oni pak domnívali se, že by o spání sna mluvil. **14** Tedy řekl jim Ježíš zjevně: Lazar umřel. **15** A raduji se pro vás, že jsem tam nebyl, abyste věřili. Ale podme k němu. **16** I řekl Tomáš, kterýž slove Didymus, spoluucedníkům: Podleme i my, abychom zemřeli s ním. **17** Přišel tedy Ježíš, a nalezl ho již čtyři dni v hrobě pochovaného. **18** Byla pak Betany blízko od Jeruzaléma, okolo honu patnácté. **19** Mnozí pak z Židů byli přišli k Martě a Marii, aby je těšili pro bratra jejich. **20** Tedy Marta, jakž uslyšela, že Ježíš jde, vyšla proti němu, ale Maria doma seděla. **21** I řekla Marta Ježíšovi: Pane, kdybys ty byl zde, bratr můj byl by neumřel. **22** Ale i nyní vím, že cožkoliv požádal bys od Boha, dá tobě Bůh. **23** Dí jí Ježíš: Vstanet' bratr tvůj. **24** Řekla jemu Marta: Vím, že vstane při vzkříšení v den nejposlednější. **25** Řekl jí Ježíš: já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, byť pak i umřel, živ bude. **26** A každý, kdož jest živ, a věří ve mne, neumřet' na věky. Věříš-li tomu? (aiōn g165) **27** Řekla jemu: Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že jsi ty Kristus, Syn Boží, kterýž měl přijít na svět. **28** A když to pověděla, odešla a zavolala tajně Marie, sestry své, řkuci: Mistr zde jest, a volá tebe. **29** Ona jakž uslyšela, vstala rychle, a šla k němu. **30** Ještě pak byl Ježíš nepřišel do městečka, ale byl na tom místě, kdež vyšla byla proti němu Marta. **31** Tedy Židé, kteříž s ní byli v domě, a těšili ji, viděvše Marii, že rychle vstala a vyšla, šla za ní, řkouce: Jde k hrobu, aby tam plakala. **32** Ale Maria, když tam přišla, kdež byl Ježíš, uzřevši jej, padla k nohám jeho, řkuci jemu: Pane, bys ty byl zde, bratr můj byl by neumřel. **33** Ježíš pak jakž uzrel, ana pláče, i Židy, kteříž byli s ní přišli, ani pláčí, zastonal duchem, a zkormoutil se. **34** A řekl: Kdež jste jej položili? Řkouce jemu: Pane, pod'a pohled'. **35** I zaplavkal Ježíš. **36** Tedy řekl Židé: Aj, kterak ho miloval! **37** Některí pak z nich řekli: Nemohl-liž tento, kterýž otevřel oči slepého, učiniti aby tento neumřel? **38** Ježíš pak opět zastonav sám v sobě, přišel k hrobu. Byla pak jeskyně, a kámen byl svrchu položen na ni. **39** Dí Ježíš: Zdvíhněte kámen. Řekla jemu Marta, sestra toho mrtvého: Pane, již' smrdí; nebo čtyři dni

v hrobě jest. **40** Dí jí Ježíš: Všakt' jsem řekl, že budeš-li věřiti, uzříš slávu Boží. **41** Tedy zdvihli kámen, kdež byl ten mrtvý pochován. Ježíš pak pozdvíhl zhůru oči a řekl: Otče, děkuji tobě, že jsi mne slyšel. **42** Já zajisté vím, že mne vždycky slyšíš, ale pro zástup, který okolo stojí, řekl jsem, aby věřili, že jsi ty mne poslal. **43** A to pověděv, zavolal hlasem velikým: Lazaře, pod' ven. **44** I vyšel ten, kterýž byl umřel, maje svázané ruce i nohy rouchami, a tvář jeho šatem byla obvinuta. Řekl jim Ježíš: Rozvýžeť jej, a nechte, ať odejde. **45** Tedy mnozí z Židů, kteříž byli příšli k Marii, viděvše, co učinil Ježíš, uvěřili v něho. **46** Někteří pak z nich odešli k farizeům, a pověděli jim, co učinil Ježíš. **47** I sešli se přední kněží a farizeové v radu, a pravili: Co činíme? Nebo tento člověk divy mnohé činí. **48** Necháme-li ho tak, všickni uvěří v něho, i přijdou Rímané, a odejmou místo naše i lid. **49** Jeden pak z nich, Kaifáš, nejvyšším knězem byv toho léta, řekl jim: Vy nic nevíte, **50** Aniž přemyšljujete, že jest užitečné nám, aby jeden člověk umřel za lid, a ne, aby všecken tento národ zahynul. **51** Toho pak neřekl sám od sebe, ale nejvyšším knězem byv léta toho, prorokoval, že měl Ježíš umříti za tento národ. **52** A netoliko za tento národ, ale také, aby syny Boží rozptýlené shromáždil v jedno. **53** Protož od toho dne radu společně drželi, aby jej zabili. **54** Ježíš pak již nechodil zjevně mezi Židy, ale odšel odtud do krajiny blízko pouště, do města, kteréž slove Efraim, a tu bydlil s učedníky svými. **55** Byla pak blízko velikanoc Židovská. I šli mnozí do Jeruzaléma z krajiny té před velikonocí, aby se očistili. **56** I hledali Ježíše, a rozmlouvali vespolek, v chrámě stojíce: Co se vám zdá, že nepřišel k svátku? **57** Vydali pak byli přední kněží a farizeové mandát, jestliže by kdo zvěděl, kde by byl, aby pověděl, aby jej jali.

12 Tedy Ježíš šestý den před velikonocí přišel do Betany, kdež byl Lazar ten, kterýž byl umřel, jehož vzkříšil z mrtvých. **2** I připravili jemu tu večeři, a Marta posluhovala, Lazar pak byl jeden z stolících s ním. **3** Maria pak vzavši libru masti drahé z nardu výborného, pomazala noh Ježíšových, a vytřela vlasy svými nohy jeho. I naplněn jest dům vůní té masti. **4** Tedy řekl jeden z učedníků jeho, Jidáš Šimona Iškariotského, kterýž je měl zraditi: **5** Proč tato mast není prodána za tři sta peněz, a není dánou chudým? **6** To pak řekl, ne že by měl péči o chudé, ale že zloděj byl, a měsíc měl, a to, což do něho kladeno bylo, nosil. **7** Tedy řekl Ježíš: Nech jí, ke dni pohřbu mého zachovala to. **8** Nebo chudé vždycky máte s sebou, ale mne ne vždycky mítí budete. **9** Zvěděl pak zástup veliký z Židů, že by tu byl. I přišli, ne pro Ježíše tolíko, ale také aby Lazara viděli, kteréhož byl vzkříšil z mrtvých. **10** Radili se pak přední kněží, aby i Lazara zamordovali. **11** Nebo mnozí z Židů odcházeli pro něho, a uvěřili v Ježíše. **12** Nazejtí mnohý zástup, kterýž byl přišel k svátku, když uslyšeli, že Ježíš jde do Jeruzaléma, **13** Nabrali ratolesti palmových, a vyšli proti němu, a volali: Hosanna, požehnaný, kterýž se běre ve jménu Páně, král Izraelský. **14** I dostav Ježíš oslátka, vseď na ně, jakož psáno jest: **15** Neboj se, dcero Sionská, aj, král tvůj běre se, na oslátku sedě. **16** Tomu pak nesrozuměli učedníci jeho sprvu, ale když oslavěn byl Ježíš, tedy se rozpomenuli, že to psáno bylo o něm, a že jemu to

učinili. **17** Vydával pak svědecství zástup, kterýž byl s ním, že Lazar povolal z hrobu, a vzkříšil jej z mrtvých. **18** Protož i v cestu vyšel jemu zástup, když slyšeli, že by ten div učinil. **19** Tedy farizeové pravili mezi sebou: Vidíte-li, že nic neprospíváte? Aj, svět postoupil po něm. **20** Byli pak někteří Řekové z těch, kteříž přicházivali, aby se modlili v svátek. **21** Ti tedy přistoupili k Filipovi, kterýž byl od Betsaidy Gallilejské, a prosili ho, řouce: Pane, chtěli bychom Ježíše viděti. **22** Přišel Filip a pověděl Ondřejovi, Ondřej pak zase a Filip pověděli Ježísovi. **23** A Ježíš odpověděl jim, řka: Přišlat' hodina, aby oslavěn byl Syn člověka. **24** Amen, amen pravím vám: Zrno pšeničné padna v zemi, neumře-li, onot' samo zůstane, a paklit' umře, mnohý užitek přinese. **25** Kdož miluje duši svou, ztratit' ji; a kdož nenávidí duše své na tomto světě, k životu věčnému ostříhá jí. (*aiōnios g166*) **26** Slouží-li mi kdo, následuj' mne; a kdež jsem já, tut' i myj služebník bude. A bude-li mi kdo sloužiti, poctit' ho Otec. **27** Nyní duše má zkormoucena jest, a což dím? Otče, vysvobod' mne z této hodiny. Ale proto jsem přišel k hodině této. **28** Otče, oslavíž jméno své. Tedy přišel hlas s nebe: I oslavil jsem, i ještě oslavím. **29** Ten pak zástup, kterýž tu stál a slyšel, pravil: Zahřmělo. Jiní pravili: Anděl k němu mluvil. **30** Odpověděl Ježíš a řekl: Ne pro mnet' hlas tento se stal, ale pro vás. **31** Nyní' jest soud světa tohoto, nyní kníže světa tohoto vyvrženo bude ven. **32** A já budu-lit' povyšen od země, všecky potáhnu k sobě. **33** (To pak pověděl, znamenaje, kterou by smrtí měl umříti.) **34** Odpověděl jemu zástup: My jsme slýchali z zákona, že Kristus zůstává na věky, a kterakž ty pravíš, že musí být povyšen Syn člověka? Kdo jest to Syn člověka? (*aiōn g165*) **35** Tedy řekl jim Ježíš: Ještě na malý čas světlo s vámí jest. Chodte, dokud světlo máte, at' vás tma nezachvátí; nebo kdo chodí ve tmách, neví, kam jde. **36** Dokud světlo máte, věřte v světlo, abyste synové světla byli. Toto pověděl Ježíš, a odšed, skryl se před nimi. **37** A ačkoli tak mnohá znamení činil před nimi, však neuveděli v něho. **38** Aby se naplnila řeč Izaiáše proroka, kterouž pověděl: Pane, kdo uvěří kázaní našemu, a rámě Páně komu jest zjeveno? **39** Protot' nemohli věřiti, že opět Izaiáš řekl: **40** Oslepil oči jejich, a zatvrzl srdce jejich, aby očima neviděli, a srdcem nerozuměli, a neobrátili se, aby jich neuzdravil. **41** To pověděl Izaiáš, když viděl slávu jeho, a mluvil o něm. **42** A ačkoli mnozí i z knížat uvěřili v něho, však pro farizee nevyznávali, aby ze školy nebyli vyobcováni. **43** Nebo milovali slávu lidskou více než slávu Boží. **44** Ježíš pak zvolal a řekl: Kdo věří ve mne, ne ve mnet' věří, ale v toho, kterýž mne poslal. **45** A kdož vidí mne, vidí toho, kterýž mne poslal. **46** Já světlo na svět jsem přišel, aby žádný, kdož věří ve mne, ve tmě nezůstal. **47** A slyšel-lit' by kdo slova má, a nevěřil by, jáť ho nesoudím; nebo nepřišel jsem, aby soudil svět, ale abych spasil svět. **48** Kdož mnou pohrdá, a nepřijímá slov mých, mát', kdo by jej soudil. Slova, kteráž jsem mluvil, tat' jej souditi budou v nejposlednější den. **49** Nebo já sám od sebe jsem nemluvil, ale ten, kterýž mne poslal, Otec, on mi příkázaní dal, co bych měl praviti a mluvit. **50** A vím, že příkázaní jeho jest život věčný. A protož, což já mluvím, jakž mi pověděl Otec, takt' mluvím. (*aiōnios g166*)

13 Před svátkem pak velikonočním, věda Ježíš, že přišla hodina jeho, aby šel z tohoto světa k Otci, milovav své,

kteríž byli na světě, až do konce je miloval. 2 A když večeřeli, (a dábel již byl vnuk v srdce Jidáše Šimona Iškariotského, aby jej zradil), 3 Věda Ježíš, že jemu Otec všecko v ruce dal, a že od Boha vyšel a k Bohu jde, 4 Vstal od večeře, a složil roucho, a vzav rouchu, přepásal se. 5 Potom nalil vody do medenice, i počal umývat nohy učedníků a vytírat rouchou, kterouž byl přepásán. 6 Tedy přišel k Šimonovi Petrovi, a on řekl jemu: Pane, ty mi chceš nohy mýti? 7 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Co já činím, ty nevíš nyní, ale potom zvíš. 8 Dí jemu Petr: Nebudeš ty mýti noh mých na věky. Odpověděl jemu Ježíš: Neumyji-lit' tebe, nebudeš mítí dílu se mnou. (aiōn g165) 9 Dí jemu Šimon Petr: Pane, netoliko nohy mé, ale i ruce i hlavu. 10 Řekl jemu Ježíš: Kdož jest umyt, nepotřebuje, než aby nohy umyl; nebo čist jest všecken. I vy čisti jste, ale ne všickni. 11 Nebo věděl o zrádci svém; protož řekl: Ne všickni čisti jste. 12 Když pak umyl nohy jejich, a vzal roucho své, posadiv se za stůl zase, řekl jim: Víte-liž, co jsem učinil vám? 13 Vy nazýváte mne Mistrem a Pánem, a dobré pravíte, jsem' zajisté. 14 Poněvadž tedy já umyl jsem nohy vaše, Pán a Mistr, i vy máte jeden druhémnoh umývat. 15 Příklad zajisté dal jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy činili. 16 Amen, amen pravím vám: Není služebník větší nad pána svého, ani posel větší neží ten, kdož jej poslal. 17 Znáte-li tyto věci, blahoslaveni jste, budete-li je činiti. 18 Ne o všeckt' vás pravím. Já vím, které jsem vyvolil, ale musí' se naplniti písmo: Ten, kdož jí chléb se mnou, pozdvihli proti mně paty své. 19 Nyní pravím, vám, prvé než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili, že já jsem. 20 Amen, amen pravím vám: Kdo přijímá toho, kohož bych já poslal, mnet přijímá; a kdož mne přijímá, přijímá toho, kterýž mne poslal. 21 A to pověděv Ježíš, zkormoutil se v duchu, a osvědčil, řka: Amen, amen pravím vám, že jeden z vás mne zradí. 22 Tedy učedníci vzhledali na sebe vespolek, pochybujíce, o kom by to pravil. 23 Byl pak jeden z učedníků Ježíšových, kterýž zpolohl na klíně jeho, ten, jehož miloval Ježíš. 24 Protož tomu návěští dal Šimon Petr, aby se zeptal, kdo by to byl, o něž praví. 25 A on odpocívaje na prsech Ježíšových, řekl jemu: Pane, kdo jest? 26 Odpověděl Ježíš: Ten jest, komuž já omočené skyvy chleba podám. A omočiv skyvu chleba, podal Jidášovi, synu Šimona Iškariotského. 27 A hned po té skyvě chleba vstoupil do něho satan. I řekl jemu Ježíš: Co činiš, či spěšně. 28 Tomu pak žádný z předsedních nerozuměl, k čemu by jemu to řekl. 29 Nebo některí se domnívali, poněvadž Jidáš měsíc měl, že by jemu řekl Ježíš: Nakup těch věcí, kterýž jest nám potřebí k svátku, aneb aby něco chudým dal. 30 A on vzav skyvu chleba, hned vyšel, A byla noc. 31 Když pak on vyšel, dí Ježíš: Nyní' oslavěn jest Syn člověka, a Bůh oslavěn jest v něm. 32 A poněvadž Bůh oslavěn jest v něm, i Bůh oslaví jej sám v sobě, a to hned oslaví jej. 33 Synáčkové, ještě maličko s vám jsem. Hledati mne budete, ale jakož jsem řekl Židům: Kam já jdu, vy nemůžete přijít, i vám pravím nyní. 34 Přikázaní nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého. 35 Po tomž poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým. 36 Dí jemu Šimon Petr: Pane, kam jdeš? Odpověděl mu Ježíš: Kam jdu, nemůžeš tě nyní jít za mnou, ale půjdeš potom. 37 Dí jemu Petr: Pane,

proč bych nemohl nyní jít za tebou? Duši svou za tebe položím.

38 Odpověděl jemu Ježíš: Duši svou za mne položíš? Amen, amen pravím tobě: Nezapípáv' kohout, až mne třikrát zapříš.

14

Nermutíž se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte. 2 V domě Otce mého přibýtkové mnozí jsou. Byť' nebylo tak, pověděl bych vám. 3 Jdut', abych vám připravil místo. A když odejdou, a připravím vám místo, zase přijdu, a pobere vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli. 4 A kam já jdu, víte, i cestu víte. 5 Dí jemu Tomáš: Pane, nevíme, kam jdeš. A kterak můžeme cestu věděti? 6 Dí jemu Ježíš: Já jsem ta cesta, i pravda, i život. Žádný nepřichází k Otci než skrze mne. 7 Byste znali mne, také i Otce mého znali byste; a již nyní jej znáte, a viděli jste ho. 8 Řekl jemu Filip: Pane, ukaž nám Otce, a dostit' jest nám. 9 Dí jemu Ježíš: Tak dlouhý čas s vám jsem, a nepoznal jsi mne? Filip, kdož vidí mne, vidí Otce, a kterakž ty pravíš: Ukaž nám Otce? 10 Nevěříš, že já v Otci a Otec ve mně jest? Slova, kteráž já mluvím vám, sám od sebe nemluvím, ale Otec ve mně přebývaje, onť činí skutky. 11 Věřte mi, že jsem já v Otci a Otec ve mně; aneb aspoň pro ty samy skutky věřte mi. 12 Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on činí bude, a větší nad ty činí bude; nebo já jdu k Otci svému. 13 A jestliže byste co prosili ve jménu mé, tot' učiním, aby oslavěn byl Otec v Synu. 14 Budete-li zač prositi ve jménu mé, ját' učiním. 15 Milujete-li mne, přikázaní mých ostříhejte. 16 A ját' prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vám zůstal na věky, (aiōn g165) 17 Toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, nebot' u vás přebývá, a vás bude. 18 Neopustími' vás sirotků, přijďout' k vám. 19 Ještě maličko, a svět mne více neuzří, ale vy uzříte mne; nebo já živ jsem, i vy živi budete. 20 V ten den vy poznáte, že já jsem v Otci svém, a vy ve mně, a já v vás. 21 Kdož by měl přikázaní má, a ostříhal jich, onť' jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje, milován bude od Otce mého, a ját' jej budu milovati, a zjevím jemu samého sebe. 22 Řekl jemu Judas, ne onen Iškariotský: Pane, jakž jest to, že sebe nám zjevití chceš, a ne světu? 23 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Miluje-li mne kdo, slova mého ostříhati bude, a Otec můj bude jej milovati, a k němu přijdeme, a přibytek u něho učiníme. 24 Kdož' nemiluje mne, slov mých neostříhá: a slovo, kteréž slyšíte, není' mé, ale toho, kterýž mne poslal, Otcovo. 25 Toto mluvil jsem vám, u vás přebývaje. 26 Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mé, onť' vás naučí všemu, a připomenet' vám všecko, což jsem koli mluvil vám. 27 Pokoj zůstavují vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutíž se srdce vaše, ani strachuj. 28 Slyšeli jste, že já řekl jsem vám: Jdu, a zase přijdu k vám. Kdybyste mne milovali, radovali byste se jistě, že jsem řekl: Jdu k Otci; nebo Otec větší jest neží já. 29 A nyní pověděl jsem vám, prvé než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili. 30 Již nemnoho mluvití budu s vám; nebot' jde kníže tohoto světa, ale nemát' nic na mně. 31 Ale aby poznal svět, že miluje Otce, a jakož mi přikázel Otec, tak činím. Vstaňte, podíme odtud.

15

Já jsem ten vinný kmen pravý, a Otec můj vinař jest. 2 Každou ratolest, kteráž ve mně nenese ovoce, odřezeju,

a každou, kteráž nese ovoce, čistí, aby hojnější ovoce nesla. 3 Již vy čisti jste pro řeč, kterouž jsem mluvil vám. 4 Zůstaňte ve mně, a já v vás. Jakož ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstala-li by při kmenu, takž ani vy, leč zůstanete ve mně. 5 Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti. 6 Nezůstal-li by kdo ve mně, vyvržen bude ven jako ratolest, a uschnet', a budouť sebrány, a na oheň uvrženy, a shoří'. 7 Zůstanete-li ve mně, a slova má zůstanoulit' v vás, což býste koli chtěli, proste, a stanet' se vám. 8 V tomt' bývá oslagen Otec můj, když ovoce nesete hojně, a budete moji učedníci. 9 Jakož miloval mne Otec, i já miloval jsem vás. Zůstaňte v milování mé. 10 Budete-li zachovávati přikázání má, zůstanete v mému milování, jakož i já přikázani Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování. 11 Toto mluvil jsem vám, aby radost má zůstávala v vás, a radost vaše byla plná. 12 Totot' jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako já miloval jsem vás. 13 Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své. 14 Vy přátelé moji jste, učiníte-li to, což já přikazuji vám. 15 Nebudu vás více nazývati služebníky, nebo služebník neví, co by činil pán jeho. Ale vás jsem nazval přátele, nebo všecko, což jsem koli slyšel od Otce svého, oznámil jsem vám. 16 Ne vy jste mne vyvolili, ale já jsem vás vyvolil, a postavil, abyste šli a ovoce přinesli, a ovoce vaše aby zůstalo, aby zač býste koli prosili Otce ve jménu mé, dal vám. 17 Toto přikazují vám, abyste se milovali vespolek. 18 Jestližet' vás svět nenávidí, víte, žeť mne prvé než vás v nenávisti měl. 19 Byste byli z světa, svět, což jest jeho, miloval by; že pak nejste z světa, ale já z světa vyvolil jsem vás, protož vás svět nenávidí. 20 Pamatujte na tu řeč, kterouž jsem já mluvil vám: Není' služebník větší nežli pán jeho. Poněvadž se mně protivili, i vám' se protivili budou; poněvadž řeči mé šetřili, i vaši šetřiti budou. 21 Ale toto všecko učiní vám pro jméno mé; nebo neznají toho, kterýž mne poslal. 22 Kdybych byl nepříšel, a nemluvil jím, hříchu by neměli; ale nyní výmluvy nemají z hříchu svého. 23 Kdož mne nenávidí, i Otcet' mého nenávidí. 24 Bych byl skutků nečinil mezi nimi, jichž žádný jiný nečinil, hříchu by neměli; ale nyní i viděli, i nenáviděli i mne i Otce mého. 25 Ale aby se naplnila řeč, kteráž v zákoně jejich napsána jest: že v nenávisti měli mne darmo. 26 Když pak přijde ten Utěšitel, kteréhož já pošli vám od Otce, Duch pravdy, kterýž od Otce pochází, tent' svědectví vydávati bude o mně. 27 Ano i vy svědectví vydávati budete, nebo od počátku se mnou jste.

16 Toto mluvil jsem vám, abyste se nezhoršili. 2 Vypovídíť vás ze škol, ano přijdeť čas, že všecky, kdož vás mordovati bude, domináti se bude, že tím Bohu slouží. 3 A tot' učiní vám proto, že nepoznali Otce ani mne. 4 Ale tote mluvil jsem vám, abyste, když přijde ten čas, rozpomenuli se na to, že jsem já předpověděl vám. Tohož pak jsem vám s počátku nemluvil, nebo jsem byl s vámi. 5 Nyní pak jdu k tomu, kterýž mne poslal, a žádný z vás neptá se mne: Kam jdeš? 6 Ale že jsem vám tyto věci mluvil, zámutek naplnil srdce vaše. 7 Já pak pravdu pravím vám, že jest vám užitečné, abych já odšel. Nebo neodejdu-lit', Utěšitel neprijde k vám; a paklít' odejdu, pošli

ho k vám. 8 A ont' přijda, obviňovati bude svět z hříchu, a z spravedlnosti, a z soudu. 9 Z hříchu zajisté, že nevěří ve mne. 10 A z spravedlnosti, proto že jdu k Otcí, a již více neužírite mne. 11 Z soudu pak, proto že kníže tohoto světa již jest odsouzeno. 12 Ještěť bych měl mnoho mluvití vám, ale nemůžete snéstí nyní. 13 Když pak přijde ten Duch pravdy, uvedet' vás ve všeckou pravdu. Nebo nebude mluvití sám od sebe, ale cožkoli uslyší, tot' mluvití bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám. 14 Ont' mne oslaví; nebo z mého vezme, a zvěstuje vám. 15 Všecko, cožkoli má Otec, mé jest. Protož jsem řekl, že z mého vezme, a zvěstuje vám. 16 Maličko, a neuzírite mne, a opět maličko, a uzříte mne; nebo já jdu k Otcí. 17 I řekl některé z učedníků jeho mezi sebou: Co jest to, že praví nám: Maličko, a neuzírite mne, a opět maličko, a uzříte mne, a že já jdu k Otcí? 18 Protož pravili: Co jest to, že praví: Maličko? Nevíme, co praví. 19 I poznal Ježíš, že se ho chtěli otázati. I řekl jim: O tom třízete mezi sebou, že jsem řekl: Maličko, a neuzírite mne, a opět maličko, a uzříte mne? 20 Amen, amen pravím vám, že plakati a kvílití budete vy, ale svět se bude radovati; vy pak se budete rmouti, ale zámutek vás obrátíť se v radost. 21 Žena, když rodí, zámutek má, nebo přišla hodina její; ale když porodí děťátko, již nepamatuje na ssouzení, pro radost, proto že se narodil člověk na svět. 22 Protož i vy zámutek máte nyní, ale opět uzří vás, a radovati se bude srdce vaše, a radosti vaši žádný neodejme od vás. 23 A v ten den nebudete se mne tázati o ničemž. Amen, amen pravím vám: že zač býste koli prosili Otce ve jménu mé, dat' vám. 24 Až dosavad za nic jste neprosili ve jménu mé. Prostež, a vezmete, aby radost vaše doplněna byla. 25 Toto v příslivých mluvil jsem vám, ale přijdeť hodina, když více nebudu v příslivých mluvití vám, nybrž zjevně o Otci zvěstovati budu vám. 26 V ten den ve jménu mému prositi budete, a nepravím' vám, že já budu prositi Otce za vás. 27 Nebo sám Otec miluje vás, proto že jste vy mne milovali, a uvěřili, že jsem já od Boha vyšel. 28 Vyšel' jsem od Otce, a příšel jsem na svět; a opět opouštím svět, a jdu k Otcí. 29 Řkou jemu učedník jeho: Aj, nyní zjevně mluvíš, a přísliv žádného nepravíš. 30 Nyní víme, že víš všecko, a nepotřebuješ, aby se kdo tebe tázal. Skrte to věříme, že jsi od Boha příšel. 31 Odpověděl jím Ježíš: Nyní věříte? 32 Aj, přijdeť hodina, anobrž již přišla, že se rozprchnete jeden každý k svému, a mne samého necháte. Ale nejsem' sám, nebo Otec se mnou jest. 33 Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě ssouzení míti budete, ale doufejtež, ját' jsem přemohl svět.

17 To pověděv Ježíš, i pozdvihl oči svých k nebi a řekl: Otče, příšlať hodina, oslavíž Syna svého, aby i Syn tvůj oslavil tebe; 2 Jakož jsi dal jemu moc nad každým člověkem, aby těm všechněm, kteréž jsi dal jemu, život věčný dal. (aiōnios g166) 3 Totot' jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista. (aiōnios g166) 4 Ját' jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kteréž jsi mi dal, abych činil. 5 A nyní oslavíž ty mne, Otče, u sebe samého touž slavou, kterouž jsem měl u tebe, prvé nežli svět byl. 6 Oznámil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa. Tvojit' byli, a mně jsi je dal, a řeč tvou zachovali. 7 A nyní poznali, že všecky

věci, kteréž jsi mi dal, od tebe jsou, kteráž jsi mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali právě, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi ty mne poslal. **9** Já za ně prosím, ne za svět prosím, ale za ty, kteréž jsi mi dal, nebo tvoji jsou. **10** A všecky věci mé tvé jsou, a tvé mé jsou, a oslaven jsem v nich. **11** Již pak více nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu. Otče svatý, ostříhej jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal, atby byli jedno jako my. **12** Dokudž jsem s nimi byl na světě, já jsem jich ostříhal ve jménu tvém. Kteréž jsi mi dal, zachoval jsem, a žádný z nich nezahynul, než syn zatracení, aby se písmo naplnilo. **13** Ale nyní k tobě jdu, a toto mluvím na světě, aby měli radost mou plnou v sobě. **14** Já jsem jim dal slovo tvé, a svět jich nenáviděl; nebo nejsou z světa, jako já nejsem z světa. **15** Neprosímť, abys je vzal z světa, ale abys je zachoval od toho zlého. **16** Z světa' nejsou, jako i já nejsem z světa. **17** Posvěti jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest. **18** Jakož jsi mne posdal na svět, i já jsem je posdal na svět. **19** A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěcení byli v pravdě. **20** Ne za tyto' pak takto prosím, ale i za ty, kteréž skrže slovo jejich mají uvěřiti ve mne, **21** Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne posdal. **22** A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme. **23** Já v nich, a ty ve mně, aby dokonáni byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne posdal, a že jsi je miloval, jakož mne miloval. **24** Otče, kteréž jsi mi dal, chcít, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kterouž mi dal; nebo jsi mne miloval před ustanovením světa. **25** Otče spravedlivý, tebet' svět nepoznal, ale já jsem tebe poznal, a i tito poznali, že jsi ty mne posdal. **26** A známět' jsem jim učinil jméno tvé, a známo učiním, aby milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo v nich, a i já v nich.

18 To když pověděl Ježíš, vyšel s učedníky svými přes potok Cedron, kdež byla zahrada; do kteréžto všel on i učedníci jeho. **2** Věděl pak i Jidáš, zrádce jeho, to místo; nebo často chodíval tam Ježíš s učedníky svými. **3** Protož Jidáš pojav zástup, a od předních kněží a farizeů služebníky, přišel tam s lucernami a s pochodněmi a s zbrojí. **4** Ježíš pak věda všecko, což přijíti mělo na něj, vyšed, řekl jím: Koho hledáte? **5** Odpověděli jemu: Ježíše Nazaretského. Řekl jím Ježíš: Ját' jsem. Stál pak s nimi i Jidáš, zrádce jeho. **6** A jakž řekl jím: Já jsem, postoupili nazpět, a padli na zem. **7** I otázel se jich opět: Koho hledáte? A oni řekli: Ježíše Nazaretského. **8** Odpověděl Ježíš: Pověděl jsem vám, že já jsem. Poněvadž tedy mne hledáte, nechtež těchto, at' odedou. **9** Aby se naplnila řeč, kterouž byl pověděl: Z těch, kteréž jsi mi dal, neztratil jsem žádného. **10** Tedy Šimon Petr, maje meč, vytřhl jej, a udeřil služebníka nejvyššího kněze, a utáhl mu ucho jeho pravé. Bylo pak jméno služebníka toho Malchus. **11** I řekl Ježíš Petrovi: Schovej meč svůj do pošvy. Což nemám pítí kalicha, kterýž mi dal Otec? **12** Tedy zástup a hejtman a služebníci Židovství jali Ježíše, a svázali jej. **13** A vedli ho k Annášovi nejprve; nebo byl test Kaitášův, kterýž byl nejvyšším knězem toho léta. **14** Kaitáš pak byl ten, kterýž byl radu dal Židům, že by užitečné bylo, aby člověk jeden umřel za lid. **15** Šel pak za Ježíšem Šimon Petr a

jiný učedník. A ten učedník byl znám nejvyššímu knězi, i všel s Ježíšem do síně nejvyššího kněze. **16** Ale Petr stál u dveří vně. I vyšel ten druhý učedník, kterýž byl znám nejvyššímu knězi, a promluvil s vrátnou, i uvedl tam Petra. **17** Tedy řekla Petrovi dívka vrátná: Nejsi-liž i ty z učedníků člověka toho? Řekl on: Nejsem. **18** Stáli pak tu služebníci a pacholci, kteříž oheň udělali, nebo zima bylo, i zhřívali se. A byl s nimi také i Petr, stojí a zhřívají se. **19** Tedy nejvyšší kněz tázal se Ježíše o učednících jeho a o učení jeho. **20** Odpověděl jemu Ježíš: Já zjevně mluvil jsem světu, já vždycky učíval jsem v škole a v chrámu, kdež se odevšad Židé scházejí, a tajně jsem nic nemluvil. **21** Co se mne ptáš? Ptej se těch, kteříž slýchali, co jsem jim mluvil. Aj, tit' vědí, co jsem já mluvil. **22** A když on to pověděl, jeden z služebníků, stojí tu, dal hůlkou Ježíšovi, řka: Tak-liž odpovídáš nejvyššímu knězi? **23** Odpověděl mu Ježíš: Mluvil-li jsem zle, svědectví vydej o zlém; pakli dobré, proč mne tepeš? **24** I posdal jej Annáš svázaného k Kaitášovi nejvyššímu knězi. **25** Stál pak Šimon Petr, a zhříval se. Tedy řekli jemu: Nejsi-liž i ty z učedníků jeho? Zapřel on a řekl: Nejsem. **26** Dí jemu jeden z služebníků nejvyššího kněze, příbuzný toho, kterémž Petr utáhl ucho: Zdaž jsem já tebe neviděl s ním v zahradě? **27** Tedy Petr opět zapřel. A hned kohout zapíval. **28** I vedli Ježíše od Kaitáše do radného domu, a bylo ráno. Oni pak nevešli do radného domu, aby se nepoškvrnili, ale aby jedli beránka. **29** Tedy vyšel k nim Pilát a řekl: Jakou žalobu vedete proti člověku tomuto? **30** Odpověděl a řekli jemu: Byť tento nebyl zločinec, nevydali bychom ho tobě. **31** I řekl jím Pilát: Vezměte vy jej, a podlé zákona svého sudte ho. I řekli mu Židé: Námt' nesluší zabiti žádného. **32** Aby se řeč Ježíšova naplnila, kterouž řekl, znamenaje, kterou by smrtí měl umřít. **33** Tedy Pilát všel opět do radného domu, i povolal Ježíše a řekl jemu: Ty-li jsi král Židovský? **34** Odpověděl Ježíš: Sám-li od sebe to pravíš, čili jiní tobě pověděli o mně? **35** Odpověděl Pilát: Zdalež jsem já Žid? Národ tvůj a přední kněží dali mi tebe. Co jsi učinil? **36** Odpověděl Ježíš: Království mé není z tohoto světa. Byť z tohoto světa bylo království mé, služebníci moji branili by, abych nebyl vydán Židům. Ale nyní mé království není odsud. **37** I řekl jemu Pilát: Tedy král jsi ty? Odpověděl Ježíš: Ty pravíš, že já král jsem. Ját' jsem se k tomu narodil, a proto jsem na svět přišel, abych svědectví vydal pravdě. Každý, kdož jest z pravdy, slyší hlas můj. **38** Dí jemu Pilát: Co jest pravda? A to pověděv, opět vyšel k Židům, a dí jím: Já na něm žádné viny nenašel. **39** Ale jest obyčej vás, abych vám propustil jednoho na velikunc. Chcete-liž tedy, at' vám propustím toho krále Židovského? **40** I zkřikli opět všickni, řkouce: Ne toho, ale Barabáše. Byl pak ten Barabáš lotr.

19 Tedy vzal Pilát Ježíše, a zbičoval. **2** A žoldnéři zpletše korunu z trní, vstavili na hlavu jeho, a pláštěm šarlatovým přioděli jej. **3** A říkali: Zdráv bud, králi Židovský. A bili jej hůlkami. **4** I vyšel opět ven Pilát, a řekl jím: Aj, vyvedu jej vám ven, abyste poznali, žeť na něm žádné viny nenašel. **5** Tedy vyšel Ježíš ven, nesa tu korunu trnovou, a ten pláště šarlatový. I řekl jím Pilát: Aj člověk. **6** A jakž jej uželi přední kněží a služebníci, zkřikli, řkouce: Ukřížuj, ukřížuj ho. Dí jím Pilát: Vezměte vy jej a

ukřížujte, nebo já na něm viny nenalézám. **7** Odpověděl jemu Židé: My zákon máme, a podlé zákona našeho mít' umřítí, nebo Synem Božím se činil. **8** A když Pilát uslyšel tuto řeč, více se obával. **9** I všel do radného domu zase, a řekl Ježíšovi: Odkud jsi ty? Ale Ježíš nedal jemu odpovědi. **10** Tedy řekl jemu Pilát: Nemluvíš se mnou? Nevíš-li, že mám moc ukřížovat tě, a moc mám propustit tebe? **11** Odpověděl Ježíš: Neměl bys nade mnou mocni nižadné, byť nebylo dáno s hůry; protož kdo mne tobě vydal, větší hřich má. **12** Od té chvíle hledal Pilát propustiti ho. Ale Židé volali, řkouc: Propustíš-li tohoto, nejsi přítel císařův; každý, kdož se králem činí, protiví se císaři. **13** Tedy Pilát uslyšev tu řeč, vyvedl ven Ježíše, a sedl na soudné stolici na místě, které slove Litostrotos, a Židovsky Gabbata. **14** A bylo v pátek před velikonocí, okolo šesté hodiny. I řekl Židům: Aj, král vás. **15** Oni pak zkřikli: Vezmi, vezmi, ukřížuj jej. Řekl jim Pilát: Krále vašeho ukřížuj? Odpověděl přední kněži: Nemámet krále, než císaře. **16** Tehdy vydal jim ho, aby byl ukřížován. I pojali Ježíše a vedli. **17** A nesa kříž svůj, šel na místo, kteréž slove popravné, a Židovsky Golgota. **18** Kdež ukřížovali ho, a s ním jiná dva s obou stran, a v prostředu Ježíše. **19** Napsal pak i nápis Pilát, a vstavil na kříž. A bylo napsáno: Ježíš Nazaretský, král Židovský. **20** Ten pak nápis množí z Židů čtil; nebo blízko města bylo to místo, kdež ukřížován byl Ježíš. A bylo psáno Židovsky, Řecky a Latině. **21** Tedy přední kněži Židovští řekli Pilátovi: Nepiš: Král Židovský, ale že on řekl: Král Židovský jsem. **22** Odpověděl Pilát: Co jsem psal, psal jsem. **23** Žoldněři pak, když Ježíše ukřížovali, vzali roucha jeho, (a učinili čtyř díly, každému rytíři díl), a sukni. Byla pak sukně nesívaná, ale od vrchu všecka naskrze setkaná. **24** I řekli mezi sebou: Neroztrhujme jí, ale losujme o ni, čí bude. Aby se naplnilo písmo, řkouc: Rozdělí sobě roucho mé, a o můj oděv metali los. Tedy žoldněři tak učinili. **25** Stály pak u kříže Ježíšova matka jeho a sestra matky jeho, Maria Kleofášova, a Maria Magdaléna. **26** Tedy Ježíš uzřev matku, a učedníka tu stojícího, kteréhož miloval, řekl matce své: Ženo, aj, syn tvůj. **27** Potom řekl učedníkovi: Aj, matka tvá. A od té hodiny přijal ji učedník ten k sobě. **28** Potom věda Ježíš, že již všecko dokonáno jest, aby se naplnilo písmo, řekl: Žízním. **29** Byla pak tu postavena nádoba plná octa. Tedy oni naplnivše hubu octem, a obloživše yzopem, podali ústum jeho. **30** A když okusil Ježíš octa, řekl: Dokonánot' jest. A nakloniv hlavy, ducha Otci poručil. **31** Židé pak, aby nezůstala na kříži těla na sobotu, poněvadž byl den připravování, (byl zajisté veliký ten den sobotní), prosili Piláta, aby zlámání byli hnátové jejich, a byli složeni. **32** I přišli žoldněři, a prvnímu zajisté zlámali hnáty, i druhému, kterýž ukřížován byl s ním. **33** Ale k Ježíšovi příšedše, jakž uželi jej již mrtvého, nelámal hnátu jeho. **34** Ale jeden z žoldněřů bok jeho kopím otevřel, a hned vyšla krev a voda. **35** A ten, kterýž viděl, svědectví vydal, a pravé jest svědectví jeho. Ont' ví, že pravé věci praví, abyste vy věřili. **36** Stalo se pak to, aby se naplnilo to písmo: Kost jeho nebude zlámána. **37** A opět jiné písmo dí: Uzříš', v koho jsou bodli. **38** Potom pak prosil Piláta Jozef z Arimatie, (kterýž byl učedník Ježíšův, ale tajný, pro strach Židovský), aby snal tělo Ježíšovo. I dopustil Pilát. A on příšed, snal tělo Ježíšovo. **39** Přišel pak i Nikodém, (kterýž byl prvé

přišel k Ježíšovi v noci), nesa smíšení mirry a aloes okolo statu liber. **40** Tedy vzali tělo Ježíšovo, a obvinili je prostěradly s těmi vonnými věcmi, jakž obyčej jest Židům se pochovávat. **41** A byla na tom místě, kdež ukřížován byl, zahrada, a v zahradě hrob nový, v němž ještě žádný nebyl pochován. **42** Protož tu pro den připravování Židovský, že blízko byl ten hrob, položili Ježíše.

20 Prvního pak dne po sobotě Maria Magdaléna šla ráno k hrobu, když ještě tma bylo. I užela kámen odvalený od hrobu. **21** Běžela a přišla k Šimonovi Petrovi a k druhému učedníkovi, tomu, jehož miloval Ježíš, a řekla jím: Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kde jej položili. **23** Tedy vyšel Petr i ten druhý učedník, a šli k hrobu. **24** Běželi pak oba spolu. Ale ten druhý učedník předběhl Petra, a přišel prvně k hrobu. **25** A nachýliv se, užel prostěradla položená, ale však tam nevšel. **26** Tedy přišel Šimon Petr, za ním jda, a všel do hrobu. I užel prostěradla položená, **27** A rouchu, kteráž byla na hlavě jeho, ne s prostěradly položenou, ale obzvláště svinutou na jednom místě. **28** Potom všel i ten druhý učedník, kterýž byl prvně přišel k hrobu, i užel a uvřel. **29** Nebo ještě neznali písma, že měl z mrtvých vstati. **30** I odešli zase ti učedníci tam, kdež prvně byli. **31** Ale Maria stála u hrobu vně, pláčeli. A když plakala, naklonila se do hrobu. **32** A užela dva anděly v bílém rouše sedící, jednoho u hlavy, a druhého u noh, tu kdež bylo položeno tělo Ježíšovo. **33** Kteříž řekli jí: Ženo, co pláčeš? I dí jím: Vzali Pána mého, a nevím, kde ho položili. **34** To když řekla, obrátila se zpátkem, a užela Ježíše, an stojí, ale nevěděla, by Ježíš byl. **35** Dí jí Ježíš: Ženo, co pláčeš? Koho hledáš? Ona domnívajici se, že by zahradník byl, řekla jemu: Pane, vzal-lis ty jej, pověz mi, kdes ho položil, at' já jej vezmu. **36** Řekl jí Ježíš: Maria. Obrátila se ona, řekla jemu: Rabbóni, což se vykládá: Mistře. **37** Dí jí Ježíš: Nedotýkej se mne; nebo jsem ještě nevstoupil k Otci svému. Ale jdi k bratřím mým, a pověz jim: Vstupuj k Otci svému, a k Otci vašemu, k Bohu svému, a k Bohu vašemu. **38** Přišla Maria Magdaléna, zvěstujici učedníkům, že by viděla Pána, a že jí to pověděl. **39** Když pak byl večer toho dne, kterýž jest první po sobotě, a dvěře byly zavřány, kolež byli učedníci shromážděni, pro strach Židovsky, přišel Ježíš, a stál u prostřed, a řekl jím: Pokoj vám. **40** A to pověděv, ukázal jím ruce i bok svůj. I zradovali se učedníci, vidouce Pána. **41** Tedy řekl jím Ježíš opět: Pokoj vám. Jakož mne poslal Otec, tak i já posílám vás. **42** A to pověděv, dechl, a řekl jím: Přijměte Ducha svatého. **43** Kterýmkoli odpustili byste hřichy, odpouštějte' se jim; kterýmkoli zadrželi byste, zadržáňte' jsou. **44** Tomáš pak jeden ze dvanácti, kterýž sloul Didymus, nebyl s nimi, když byl přišel Ježíš. **45** I řekl jemu jiní učedníci: Viděli jsme Pána. Ale on řekl jím: Leč uzřím v rukou jeho bodení hřebů, a vputstím prst svůj v místo hřebů, a ruku svou vložím v bok jeho, nikoli neuvěřím. **46** A po osmi dnech opět učedníci jeho byli vnitř, a Tomáš s nimi. Přišel Ježíš, a dvěře byly zavřány, i stál u prostřed a řekl: Pokoj vám. **47** Potom řekl Tomášovi: Vložíš prst svůj sem, a viz ruce mé, a vztáhni ruku svou, a vpusť v bok můj, a nebudíž nevěříci, ale věrný. **48** I odpověděl Tomáš a řekl jemu: Pán můj a Bůh můj! **49** Dí jemu Ježíš: Žes mne viděl, Tomáši, uvřel jsi. Blahoslavení, kteříž neviděli, a uvěřili.

30 Mnohé zajisté i jiné divy činil Ježíš před oblíčejem učedlníků svých, kteříž nejsou zapsáni v knize této. **31** Ale tito zapsáni jsou, abyste věřili, že Ježíš jest Kristus, Syn Boží, a abyste věříce, život měli ve jménu jeho.

21 Potom zjevil se opět Ježíš učedlníkům u moře Tiberiadského. Zjevil se pak takto: **2** Byli spolu Šimon Petr a Tomáš, kterýž sloul Didymus, a Natanael, kterýž byl z Kány Galilejské, a synové Zebedeovi, a jiní z učedlníků jeho dva. **3** Dí jim Šimon Petr: Půjdou ryb loviti. Řekli jemu: Půjdeme i my s tebou. I šli, a vstoupili na lodí hned; a té noci nic nepopadli. **4** A když bylo již ráno, stál Ježíš na břehu. Nevěděli však učedlníci, by Ježíš byl. **5** Tedy dí jim Ježíš: Dítky, máte-li jakou krmičku? Odpověděli jemu: Nemáme. **6** On pak řekl jim: Zavrztež síť na pravou stranu lodí, a naleznete. I zavrhlí, a hned nemohli ji táhnout pro množství ryb. **7** I řekl učedlník ten, kteréhož miloval Ježíš, Petrovi: Pán jest. A Šimon Petr, jakž uslyšel, že Pán jest, opásal se po košíli, (nebo byl nah), a pustil se do moře. **8** Jini také učedlníci na lodí připlavili se (nebo nedaleko byli od břehu, asi okolo dvou set loket), táhnouce tu síť s rybami. **9** A jakž vystoupili na břeh, uželi řeřavé uhlí a rybu svrchu položenou a chléb. **10** Řekl jim Ježíš: Přineste ryb, kterýchž jste nalapali nyní. **11** Vstoupil pak Šimon Petr, a vytáhl síť na zem, plnou ryb velikých, sto paděsáte a tři. A ačkoli jich tak mnoho bylo, neztrhala se síť. **12** Řekl jim Ježíš: Podte, obědujte. Žádný pak z učedlníků nesměl se ho otázati: Ty kdo jsi? vědouce, že Pán jest. **13** I přišel Ježíš, a vzal ten chléb, a dával jim, i rybu též. **14** To již po třetí ukázal se Ježíš učedlníkům svým, vstav z mrtvých. **15** A když poobědvali, řekl Ježíš Šimonovi Petrovi: Šimone Jonášuv, miluješ-li mne více než tito? Řekl jemu: Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pasiž beránky mé. **16** Řekl jemu opět po druhé: Šimone Jonášuv, miluješ-li mne? Řekl jemu: Ovšem, Pane, ty víš, že tě miluji. Dí jemu: Pasiž ovce mé. **17** Řekl jemu potřetí: Šimone Jonášuv, miluješ-li mne? I zarmoutil se Petr, protože jemu řekl potřetí: Miluješ-li mne? A odpověděl jemu: Pane, ty znáš všecko, ty víš, že tě miluji. Řekl jemu Ježíš: Pasiž ovce mé. **18** Amen, amen pravím tobě: Když jsi byl mladší, opasovals se, a chodíval jsi, kams chtěl: ale když se sstaráš, ztáhneš ruce své, a jiný tě opáše, a povede, kamž bys ty nechtěl. **19** To pak pověděl, znamenaje, kterou by smrtí měl oslaviti Boha. A to pověděv, řekl jemu: Pod' za mnou. **20** I obrátil se Petr, užrel toho učedlníka, kteréhož miloval Ježíš, an jde za ním, kterýž i odpočíval za večeří na prsech jeho, a byl řekl: Pane, kdo jest ten, kterýž tě zradí? **21** Toho viděv Petr, dí Ježíšovi: Pane, co pak tento? **22** Řekl jemu Ježíš: Chci-li ho nechat, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? Ty pod' za mnou. **23** I vysla řeč ta mezi bratří, že by učedlník ten neměl umíriti. Ale neřekl byl jemu Ježíš, že by neměl umíriti, ale: Chci-li ho nechat, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? **24** Tot' jest učedlník ten, kterýž svědec vydává o těchto věcech, a napsal toto, a víme, že pravě jest svědec jeho. **25** Jestit' pak i jiných mnoho věcí, kteréž činil Ježíš, kteréž kdyby měly všecky, každá obzvláštně, psány být, mám za to, že by ten svět nemohl přijíti těch knih, kteréž by napsány byly. Amen.

Skutky Apoštolů

1 První zajisté knihu sepsal jsem, ó Teofile, o všech věcech, kteréž začal Ježíš i činiti i učiti, **2** Až do toho dne, v němž dav přikázání apoštolum, kteréž byl skrze Ducha svatého vyvolil, vzhůru vzat jest. **3** Kterýmž i zjevoval sebe samého živého po svém umučení ve mnohých jistých důvodích, za čtyřdci dnů ukazuje se jim, a mluví o království Božím. **4** A shromáždiv je, přikázal jim, aby z Jeruzaléma neodcházeli, ale aby očekávali zaslíbení Ottova, o kterémž jste prý slyšeli ode mne. **5** Nebo Jan zajisté křtil vodou, ale vy pokřtěni budete Duchem svatým po nemnohých těchto dnech. **6** Oni pak sšedše se, otázali se ho, řouce: Pane, v tomto-li času napraviš království Izraelské? **7** I řekl jim: Neníť vaše věc znati časy aneb přihodnosti časů, kteréž Otec v moci své položil. **8** Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstuvi, i v Samaři, a až do posledních končin země. **9** A to pověděv, ani na to hledí, zhůru vyzváněn jest, a oblak vzal jej od očí jejich. **10** A když za ním v nebe jdoucím pilně hleděli, aj, dva muži postavili se podlé nich v rousé bílém, **11** A řekli: Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe? Tento Ježíš, kterýž zhůru vzat jest od vás do nebe, takť přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe. **12** Tehdy navrátili se do Jeruzaléma, od hory, kteráž slove Olivetská, kteráž jest blízko od Jeruzaléma, vzdálí cesty jednoho dne sobotního. **13** A všedše, vstoupili do vrchního příbytku domu, kdež přebývali, i Petr i Jakub, i Jan a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfejův a Šimon Zelotes a Judas Jakubův. **14** Ti všickni trvali jednomyslně na modlitbě a pokorné prosbě s ženami a s Marií, matkou Ježíšovou, i s bratřimi jeho. **15** V těch pak dnech povstav Petr u prostřed učedníků, řekl (aby zástup lidí spolu shromážděných okolo sta a dvacíti): **16** Muži bratři, musilo se naplniti písmo to, kteréž předpověděl Duch svatý skrze ústa Davidova o Jidášovi, kterýž byl vůdcem těch, kteréž jímalí Ježíše. **17** Nebo byl přičten k nám, a byl došel losu přisluhování tohoto. **18** Ten zajisté obdržel pole ze mzdy nepravosti, a oběsiv se, rozplukl se na dvé, i vykydla se všecka střeva jeho. **19** A to známé jest učiněno všechnm přebývajícím v Jeruzalémě, tak že jest nazváno pole to vlastním jazykem jejich Akeldama, to jest pole krve. **20** Psáno jest zajisté v knize žalmů: Budíž příbytek jeho pustý, a nebud', kdo by přebýval v něm, a biskupství jeho vezmi jiný. **21** Protož musit' jeden z těch mužů, kteréž s námi bývali po všecken čas, v němž přebýval mezi námi Pán Ježíš, **22** Počav od křtu Janova až do dne toho, v kterémž zhůru vzat jest od nás, býti svědkem spolu s námi vzkříšení jeho. **23** Tedy postavili dva, Jozefa, kterýž sloul Barsabáš, kterýž měl přijmí Justus, a Matěje. **24** A modléce se, řekli: Ty, Pane, všech srdci zpytatele, ukažíž, kterého jsi vyvolil z těchto dvou, **25** Aby přijal los přisluhování tohoto a apoštolství, z něhož vypadl Jidáš, aby odšel na místo své. **26** I dali jim losy. Spadl pak los na Matěje, i připojen jest z společného snešení k jedenácti apoštolum.

2 A když přišel den paděsátý, byli všickni jednomyslně spolu. **2** I stal se rychle zvuk s nebe, jako valícího se větru prudkého, a naplnil všecken dům, kdež seděli. **3** I ukázali se jim rozdělení

jazykové jako oheň, kterýž posadil se na každém z nich. **4** I naplněni jsou všickni Duchem svatým, a počali mluvit jinými jazyky, jakž ten Duch dával jim vymlouvati. **5** Byli pak v Jeruzalémě přebývající Židé, muži nábožní, ze všelikého národu, kterýž pod nebem jest. **6** A když se stal ten hlas, sešlo se množství, a užasli se, že je slyšel jeden každý, ani mluví přirozeným jazykem jeho. **7** I děsili se všickni, a divili, řouce jedni k druhým: Aj, zdaliž nejsou tito všickni, kteříž mluví, Galilejští? **8** A kterak my slyšíme jeden každý jazyk náš, v kterémž jsme se zrodili? **9** Partští, a Médští, a Elamští, a kteříž přebýváme v Mezopotamii, v Židovstvu a v Kappadocii, v Pontu a v Azii, **10** V Frygii a v Pamfylíi, v Egyptě a v krajinách Libye, kteráž jest vedle Cyrénu, a příchozí Rímané, Židé, i v nově na víru obrácení, **11** Kretští i Arabští, slyšíme je, ani mluví jazyky našimi veliké věci Boží. **12** I děsili se všickni a divili, jeden k druhému řouce: I což toto bude? **13** Jiní pak posmívajíce se, pravili: Mstem se zpili tito, **14** A stoe Petr s jedenácti, pozdvihl hlasu svého, a promluvil k nim: Muži Židé, a všickni, kteříž bydlíte v Jeruzalémě, toto vám známo bud', a ušima pozorujte slov mých. **15** Jistě nejsou tito, jakž vy se domníváte, zpili, poněvadž jest teprv třetí hodina na den. **16** Ale totot' jest, což jest předpovědino skrze proroka Joele: **17** A budet' v posledních dnech, (dí Bůh), vyleji z Ducha svého na všeliké tělo, a prorokovati budou synové vaši, i dcery vaše, a mládenci vaši vidění vídati budou, a starci vaši sny míti budou. **18** A zajisté na služebníky a na služebnice své v těch dnech vyleji z Ducha svého, a budou prorokovati. **19** A ukáží zázraky na nebi svrchu, a znamení na zemi dole, krev a oheň a páru dymovou. **20** Slunce obrátí se v temnotu, a měsíc v krev, prvé než přijde ten den Pán veliký a zjevný. **21** A stanet' se, že každý, kdožkoli vzýval by jméno Páně, spasen bude. **22** Muži Izraelští, slyše slova tato: Ježíše toho Nazaretského, muže od Boha zvělčeného mezi vámi mocmi a zázraky a znameními, kteréž činil skrze něho Bůh u prostřed vás, jakož i vy sami víte, **23** Toho vydaného z uložené rady a předzvědění Božího vzavše, a skrze ruce nešlechetných ukřižovavše, zamordovali jste. **24** Jehož Bůh vzkřísil, zprostiv bolestí smrti, jakož nebylo možné jemu držánu být od ní. **25** Nebo David praví o něm: Spatiřoval jsem Pána před sebou vždycky; nebo jest mi po pravici, abych se nepohnul. **26** Protož rozveselilo se srdce mé, a zplésal jazyk můj, nýbrž i tělo mé odpočine v naději. **27** Nebo nenecháš duše mé v pekle, aniž dás viděti svatému svému porušení. (Haděs g86) **28** Známé jsi mi učinil cesty života, a naplníš mne utěšením před obličejem svým. **29** Muži bratři, sluši směle mluvit k vám o patriarchovi Davidovi, že i umřel, i pochován jest, i hrob jeho jest u nás až do dnešního dne. **30** Prorok tedy byv, a věděv, že přísahou zavázel se jemu Bůh, že z plodu ledví jeho podlé těla vzbudí Krista, a posadí na stolici jeho, **31** To předzvěděv, mluvil o vzkříšení Krystovu, že není opuštěna duše jeho v pekle, ani tělo jeho vidělo porušení. (Haděs g86) **32** Toho Ježíše vzkřísil Bůh, jehož my všickni svědkové jsme. **33** Protož pravící Boží jsa zvýšen, a vzav zaslíbení Ducha svatého od Otce, vylil to, což vy nyní vidíte a slyšíte. **34** Neboť David nevstoupil v nebe, ale on praví: Řekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé. **35** Dokudž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tvých. **36**

Věziž tedy jistotně všecken dům Izraelský, žeť Bůh i Pánem ho učnil i Kristem, toho Ježíše, kteréhož jste vy ukřižovali. **37** To slyševše, zkormouceni jsou v srdci, a řekli Petrovi a jiným apoštolum: Což máme činiti, muži bratří? **38** Tedy Petr řekl jim: Pokání čírite, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů, a přijmete dar Ducha svatého. **39** Vámť zajisté zaslíbení to svědčí a synům vašim, i všechném, kteříž daleko jsou, kterýchkoli povolal by Pán Bůh náš. **40** A jinými slovy mnohými osvědčoval a napomínal, řka: Oddělte se od pokolení toho zlého. **41** Tedy ti, kteříž ochotně přijali slova jeho, pokřtěni jsou, a připojilo se v ten den duší okolo tří tisíců. **42** I zůstávali v učení apoštolském, a v společnosti, a v lámání chleba, a na modlitbách. **43** I přišla na všelikou duši bázeň, a mnozí divové a zázrakové dálí se skrze apoštoly. **44** Všickni pak věřící byli pospolu, a měli všecky věci obecné. **45** A prodávali vládařství a statky, a dělili mezi všecky, jakž komu potřebí bylo. **46** A na každý den trvajice jednomyslně v chrámě, a lámajice po domích chléb, přijímalí pokrm s potěšením a sprostností srdce, **47** Chválíce Boha, a milost majíce u všeho lidu. Pán pak přidával církvi na každý den těch, kteříž by spaseni byli.

3 Potom pak Petr a Jan vstupovali do chrámu v hodinu modlitebnou devátou. **2** A muž nějaký, byv chromý od života matky své, nesen byl, kteréhož sázeli na každý den u dveří chrámových, kteréž slouly krásné, aby prosil za almužnu těch, kteříž vcházeli do chrámu. **3** Ten uzřev Petra a Jana, ani vcházetí měli do chrámu, prosil, aby mu almužnu dali. **4** I pohleděv nař Petr s Janem, řekl: Hled' na nás. **5** A on pilně pohleděl na ně, naděje se, že něco vezme od nich. **6** Tedy řekl Petr: Stříbra a zlata nemám, ale což mám, to tobě dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod'. **7** I ujav jej za ruku jeho pravou, pozdvíhl ho, a hned utvrzeny jsou nohy jeho i kloubové. **8** A zchytiv se, stál, a chodil, a všel s nimi do chrámu, chodě, a poskakuje, a chvále Boha. **9** A viděl jej všecken lid, an chodí, a chválí Boha. **10** I poznali ho, že jest ten, kteréž na almužně sedával u dveří krásných chrámových. I naplněni jsou strachem a děšením nad tím, což se stalo jemu. **11** A když se ten uzdravený přídržel Petra a Jana, zběhl se k nim všecken lid do sířce, kteráž sloula Šalomounova, předěšen jsa. **12** To viděv Petr, promluvil k lidu: Muži Izraelští, co se divíte tomuto? Aneb co na nás tak pilně hledíte, jako bychom my svou vlastní mocí aneb nábožností učinili to, aby tento chodil? **13** Bůh Abrahamu a Izákuv a Jákobuv, Bůh otců našich, oslavil Syna svého Ježíše, kteréhož jste vy vydali, a odepřeli se před tváří Pilátovou, kteréž ho soudil byti hodného propuštění. **14** Vy pak toho svatého a spravedlivého odepřeli jste se, a prosili jste za muže vražedníka, aby vám byl dán, **15** Dárce pak životu zamordovali jste. Kteréhož Bůh vzkřísil z mrtvých; čehož my svědkové jsme. **16** A skrze víru ve jméno jeho, tohoto, kteréhož vy vidíte a znáte, utvrdilo jméno jeho. Víra, pravím, kteráž jest skrze něho, dala jemu celé zdraví toto před oblíčejem všech vás. **17** Ale nyní, bratři, vím, že jste to z nevědomí učinili, jako i knížata vaše. **18** Bůh pak to, což předzvěstoval skrze ústa všech proroků svých, že měl Kristus trpěti, tak naplnil. **19** Protož čírite pokání, a obratte se, aby byli shlazeni hřichové vaši,

když by přišli časové rozvlažení od tváři Páně, **20** A poslal by toho, kterýž vám kázán jest, Ježíše Krista. **21** Kteréhož zajisté musejí přijít nebesa, až do času napravení všech věcí; což byl předpověď Bůh skrze ústa všech svých svatých proroků od věků. (aiōn g165) **22** Mojžíš zajisté otcům řekl: Proroka vám vzbudí Pán Bůh váš z bratří vašich jako mne, jehož poslouchati budete ve všem, cožkoli bude mluvit vám. **23** Stanet' se pak, že každá duše, kteráž by neposlouchala toho proroka, vyhlazena bude z lidu. **24** Ano i všickni proroci od Samuele a potomních, kteřížkoli mluvili, také o těchto dnech předzvěstovali. **25** Vy jste synové proroků a úmluvy, kterouž učinil Bůh s otcí našimi, řka Abrahamovi: V semeni tvém požehnány budou všecky čeleďi země. **26** Vám nejprvě Bůh, vzbudiv Syna svého Ježíše, poslal ho dobročeščího vám, aby se jeden každý z vás odvrátil od nepravosti svých.

4 A když oni mluvili k lidu, přišli na ně kněží, a úředník chrámu a saduceové, **2** Těžce to nesouce, že lid učili, a zvěstovali ve jménu Ježíše vzkříšení z mrtvých. **3** I vztáhli na ně ruce, a vsadili je do žaláře až do jitra, nebo již byl večer. **4** Mnozí pak z těch, kteříž slyšeli slovo, uvěřili. I učiněn jest počet mužů okolo pěti tisíců. **5** Stalo se pak nazejtří, že se sešla knížata jejich, a starší, a zákonníci v Jeruzalémě, **6** A Annáš nejvyšší kněz, a Kaifáš, a Jan a Alexander, a kteřížkoli byli z pokolení nejvyššího kněze. **7** I postavivše je mezi sebou, otázali se: Jakou mocí aneb v kterém jménu učinili jste to vy? **8** Tehdy Petr, jsa pln Ducha svatého, řekl jim: Knížata lidu a starší Izraelští, **9** Poněvadž my dnes k soudu jsme přivedeni pro dobrdiní člověku nemocnému, kterak by on zdráv učiněn byl: **10** Známo bud' všechném vám i všemu lidu Izraelskému, že ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kteréhož jste vy ukřižovali, jehož Bůh vzkřísil z mrtvých, skrze toho jméno tento stojí před vám zdravý. **11** Tot' jest ten kámen za nic položený od vás stavitelů, kteréž jest v hlavu úhelní. **12** A neníť v žádném jiném spasení; nebot' není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli spaseni být. **13** I vidouce takovou udatnost a smělost v mluvení Petrovu a Janovu, a shledavše, že jsou lidé neučení a prostí, divili se, a poznali je, že s Ježíšem bývali. **14** Člověka také toho vidouce, an stojí s nimi, kteréž byl uzdraven, neměli co mluvit proti nim. **15** I rozkázavše jim vystoupiti z rady, rozmlouvali vespolek, **16** Řkouce: Co učiníme lidem těmto? Nebo že zjevný zázrak stal se skrze ně, všechném přebývajícím v Jeruzalémě známé jest, aniž můžeme zapříti. **17** Ale aby se to více nerozhlašovalo v lidu, s pohružkou přikažme jim, aby více v tom jménu žádnému z lidí nemluvili. **18** I povolavše jich, přikázali jim, aby nikoli nemluvili, ani neučili ve jménu Ježíšovu. **19** Tedy Petr a Jan odpovídajice jim, řekli: Jest-li to spravedlivé před oblíčejem Božím, abychom vás více poslouchali než Boha, sudte. **20** Nebot' my nemůžeme nemluviti toho, co jsme viděli a slyšeli. **21** A oni pohrozivše jim, propustili je, nenalezše na nich příčiny trestání, pro lid; nebo všickni velebili Boha z toho, co se bylo stalo. **22** Byl zajisté v letech více než ve čtyřicíti člověk ten, při kterémž se byl stal zázrak ten uzdravení. **23** A jsouce propuštěni, přišli k svým, a pověděli, co k nim přední kněží a starší mluvili. **24** Kteréž uslyševše to, jednomyslně pozdívili

hlasu k Bohu a řekl: Hospodine, ty jsi Bůh, který jsi učinil nebe i zemi, i moře i všecko, což v nich jest, **25** Kterýž jsi skrze ústa Davida, služebníka svého, řekl: Proč se bouřili národnové, a lidé myslili marné věci? **26** Postavili se králové zemší, a knížata sešla se vespolek proti Pánu a proti pomazanému jeho. **27** Právě' se jistě sešli proti svatému Synu tvému Ježíšovi, kteréhož jsi pomazal, Heródes a Pontský Pilát, s pohany a lidem Izraelským, **28** Aby učinili to, což ruka tvá a rada tvá předuložila, aby se stalo. **29** A nyní, Pane, pohledz na pohrůžky jejich, a dejž služebníkům svým mluviti slovo své svobodně a směle, **30** Vztahuje ruku svou k uzdravování a k činění divů a zázraků, skrze jméno svatého Syna tvého Ježíše. **31** A když se oni modlili, zatrášlo se to místo, na kterémž byli shromážděni, a naplněni jsou všickni Duchem svatým, a mluvili slovo Boží směle a svobodně. **32** Toho pak množství věřících bylo jedno srdce a jedna duše. Aniž kdo co z těch věcí, kteréž měl, svým vlastním býti pravil, ale měli všecky věci obecné. **33** A mocí velikou vydávali apoštoly svědeckti o vzkříšení Pána Ježíše, a milost veliká přítomná byla všechném jim. **34** Žádný zajisté mezi nimi nebyl nuzný; nebo kterížkoli měli pole neb domy, prodávajíce, přinášeli peníze, za kteréž prodávali, **35** A kladli před nohy apoštolské. I bylo rozdělováno to jednomu každému, jakž komu potřebí bylo. **36** Jozes pak, kterýž přijmí měl od apoštola Barnabáš, (což se vykládá syn utěšení), z pokolení Levítského, z Cypru rodem, **37** Měv pole, prodal je, a přinesl peníze, a položil k nohám apoštolským.

5 Muž pak nějaký, jménem Ananiáš, s Zafirou, manželkou svou, prodal statek. **2** A Ištivé těch peněž ujal s vědomím manželky své, a přinesla díl nějaký, položil k nohám apoštolským. **3** I řekl Petr: Ananiáši, proč naplnil satan srdce tvé, tak abys lhal Duchu svatému, a Ištivě ujal peněž za to pole? **4** Zdaliž nebylo tvé, kdybys ho byl sobě nechal? A když bylo prodáno, v moci tvé bylo. I proč jsi tuto věc složil v srdci svém? Neselhal jsi lidem, ale Bohu. **5** Tedy uslyšav Ananiáš ta slova, padna, zdechl. I spadla bázeň veliká na všecky, kteréž to slyšeli. **6** A vstavše mládenci, vzali jej, a vynesše ven, pochovali. **7** I stalo se po chvíli, jako po třech hodinách, že i jeho žena, nevěduci, co se bylo stalo, přišla. **8** I řekl jí Petr: Pověz mi, za tolik-li jste pole prodali? A ona řekla: Ano, za tolik. **9** Tedy díl jí Petr: I proč jste se smluvili, abyste pokoušeli Ducha Páně? Aj, nohy těch, kteréž pochovali muže tvého, přede dveřmi, a vynesout' tebe. **10** I padla hned před nohy jeho, a zdechla. A všedše mládenci, nalezli ji mrtvou; i vynesše, pochovali podlé muže jejího. **11** I byla bázeň veliká po vši církvi, i mezi všemi, kteréž to slyšeli. **12** Skrže ruce pak apoštolů dál se divová a zázrakové množí v lidu. (A bývali všickni jednomyslně v siřici Šalomounově. **13** Jiný pak žádný nesměl se připojiti k nim, ale velebil je lid. **14** Anobrž vždy více se rozmáhalo množství věřících Pánu, mužů i také žen.) **15** Tak že i na ulice vynášeli nemocné, a kladli na ložících a na nosidlách, aby, když by šel Petr, aspoň stín jeho stínil na některé z nich. **16** Scházelo se pak množství z okolních měst do Jeruzaléma, nesouce nemocné a trápené od duchů nečistých, a uzdravování byli všickni. **17** Tedy povstav nejvyšší kněz a všickni, kteréž byli s ním, (jenž byli saducejské sekty), naplněni jsou závistí. **18** I vztáhl ruce na apoštoly, a

vsázel je do žaláře obecného. **19** Ale anděl Páně v noci otevřev dvéře u žaláře, vyvedl je ven a řekl: **20** Jděte, a postavíce se, mluvte lidu v chrámě všecka slova života tohoto. **21** Tedy oni uslyševše, vešli na úsvitě do chrámu a učili. Přišed pak nejvyšší kněz a ti, kteříž s ním byli, svolali radu a všecky starší synů Izraelských, i postali do žaláře, aby oni byli přivedeni. **22** A služebníci přišedše, nenalezli jich v žaláři. A navrátvitvše se, vypravovali, **23** Řkouce: Žalář zajisté nalezli jsme zavřený se vši pilnosti, a strážné vně stojící u dveří, ale otevřevše, žádného jsme tam nenalezli. **24** A když uslyšeli řeč tyto i nejvyšší kněz i úředník chrámu i přední kněží, nerozuměli, co by se to stalo. **25** A přišed kdosi, pověděl jim, řka: Aj, muži, kteréž jste vsázelidu žaláře, v chrámě stojí a učí lid. **26** Tehdy odšed úředník s služebníky, přivedl je bez násilí; (nebo se báli lidu, aby nebyli ukamenováni). **27** A přivedše je, postavili je v radě. I otázel se jich nejvyšší kněz, **28** Řka: Zdaliž jsme vám přísně nepřikázali, abyste neučili v tom jméně? A aj, naplnili jste Jeruzalém učením svým, a chcete na nás uvést krev člověka toho. **29** Odpověděv pak Petr a apoštolé, řekli: Více sluší poslouchati Boha než lidí. **30** Bůh otců našich vzkřísl Ježíše, kteréhož jste vy zamordovali, pověsivše na dřevě. **31** Toho Bůh, kníže a spasitele, povyšil pravici svou, aby bylo dáno lidu Izraelskému pokání a odpusťení hřichů. **32** A my jsme svědkové toho, což mluvíme, ano i Duch svatý, kteréhož dal Bůh těm, kteréž jsou poslušní jeho. **33** Oni pak slyševše to, rozzlobili se, a radili se o to, kterak by je vyhlastili. **34** Tedy povstav v radě jeden farizeus, jménem Gamaliel, zákona učitel, vzácný u všeho lidu, rozkázel, aby na malou chvíli ven vyvedli apoštoly. **35** I řekl jim: Muži Izraelstí, pilně se rozmyslite při této lidech, co máte činiti. **36** Nebo před těmito časy byl povstal Teudas, pravě se býti něčím, jehož se přidrželo mužů v počtu okolo čtyř set. Kterýž zahynul, i všickni, kteréž přistoupili k němu, rozptýleni jsou a v nic obrácení. **37** Po něm pak povstal Judas Galilejský za dnů popisu, a mnoho lidu po sobě obrátil. Ale i ten zahynul, a všickni, kteréžkoli přistoupili k němu, rozptýleni jsou. **38** A protož nyní pravím vám: Dejte pokoj těmto lidem, a nechte jich. Nebo jestližet' jest z lidí rada tato aneb dílo toto, rozprchnet' se; **39** Paklit' jest z Boha, nebudete moci toho zkaziti. Abyste snad i Bohu odporní nalezeni nebyli. **40** I povolili jemu. A povolavše apoštolů, a zmrskavše je, přikázali, aby nemluvili ve jméně Ježíšova. I propustili je. **41** Oni pak šli z toho shromáždění, radujíce se, že jsou hodni učinění trpěti protivenství pro jméno Pána Ježíše. **42** Na každý pak den nepřestávali v chrámě i po domích učiti a zvěstovati Ježíše Krista.

6 A v těch dnech, když se rozmožovali učedlníci, stalo se reptání Řeků proti Židům, že by zanedbávány byly v přísluhování vezdejším vdovy jejich. **2** Tedy dvanácte svolavše množství učedlníků, řekli: Není slušné, abychom my, opustice slovo Boží, přísluhovali stolům. **3** Protož, bratři, vyberete z sebe mužů sedm dobropověstných, plných Ducha svatého a moudrosti, jimž bychom poručili tu práci. **4** My pak modlitby a služby slova pilni budeme. **5** I líbila se ta řeč všemu množství. I vyvolili Štěpána, muže plného víry a Ducha svatého, a Filipa, a Prochora, a Nikánora, a Timona, a Parmény, a Mikuláše

Antiochenškého, k vře v nově obráceného. 6 Ty postavili před obličejem apoštolů, kteříž pomodlivše se, vzkládali na ně ruce. 7 I rostlo slovo Boží a rozmáhal se počet učedníků v Jeruzalémě velmi. Mnohý také zástup kněží poslouchal víry. 8 Štěpán pak, jsa plný víry a moci, činil divy a zázraky veliké v lidu. 9 I povstali někteří z školy, kteráž sloula Libertinských, a Cyrenenských, a Alexandrinských, a těch, kteříž byli z Cilicie a Azie, hádajíce se s Štěpánem. 10 Ale nemohli odolati moudrosti a Duchu, kterýž mluvil. 11 Tedy Istvě nastrojili muže, kteříž řekli: My jsme jej slyšeli mluvit slova rouhavá proti Mojžíšovi a proti Bohu. 12 A tak zbouřili lid a starší a zákonníky, a obořivše se na něj, chytily jej, a vedli do rady. 13 I vystavili falešné svědky, kteříž řekli: Člověk tento nepřestává mluvit slov rouhavých proti místu tomuto svatému i zákonu. 14 Nebo jsme slyšeli jej, an praví: že ten Ježíš Nazaretský zkazí místo toto, a promění ustanovení, kteráž nám vydal Mojžíš. 15 A pilně patřice na něj všickni, kteříž seděli v radě, viděli tvář jeho, jako tvář anděla.

7 Tedy řekl nejvyšší kněz: Jestli-liž to tak? 2 A on řekl: Muži bratří a otcové, slyšte. Bůh slávy ukázal se otcí našemu Abrahamovi, když byl v Mezopotamii, prve než bydlil v Charán. 3 A řekl jemu: Vyjdi z země své a z příbuznosti své, a pod' do země, kterouž ukáži tobě. 4 Tedy vyšed z země Kaldejské, bydlil v Cháran. A odtud, když umrel otec jeho, přestěhoval jej do země této, v kteréž vy nyní bydlíte. 5 A nedal jemu dědictví v ní, ani šlepejše nožné, ač byl jemu ji slíbil dáti k vládařství, i semení jeho po něm, když ještě neměl syna. 6 Mluvil pak Bůh takto: Budet' símě tvé pohostinu v zemi cizí, a bude v službu podrobeno, a zle s ním budou nakládati za čtyři sta let. 7 Ale národ ten, jemuž sloužiti budou, já souditi budu, praví Bůh. A potom zase vyjdou, a sloužiti mi budou na tomto místě. 8 I vydal jemu smluvu obřízky. A tak zplodil Izáka, a obřezal jej osmého dne, a Izák Jákoba, a Jákob dvanácte patriarchů. 9 A patriarchové v nenávisti měvše Jozefa, prodali jej do Egypta. Ale Bůh byl s ním. 10 A vysvobodil ho ze všech úzkostí jeho, a dal jemu milost a moudrost před tváří Faraona, krále Egyptského, kterýž ho ustanovil úředníkem nad Egyptem a nade vším domem svým. 11 Potom přišel hlad na všecku zemí Egyptskou i Kananejskou, a ssoužení veliké, aniž měli pokrmů otcové naši. 12 A uslyšev Jákob, že by obilé bylo v Egyptě, poslal otce naše jednou. 13 A podruhé poznán jest Jozef od bratřísvých, a zjevena jest Faraonovi rodina Jozefova. 14 Tedy poslav Jozef, přestěhoval otce svého Jákoba, i všecku rodinu svou v osobách sedmdesáti pěti. 15 I vstoupil Jákob do Egypta, a umřel on i otcové naši. 16 I přeneseni jsou do Sichem, a pochováni v hrobě, kterýž byl koupil Abraham za stříbro od synů Emorových, otce Sichemova. 17 Když se pak přibližoval čas zaslíbení, o kterémž byl přísahl Bůh Abrahamovi, rostl lid a množil se v Egyptě. 18 Až v tom povstal jiný král, kterýž neznal Jozefu. 19 Ten Istvě nakládaje s pokolením naším, trápil otce naše, tak že musili vyhazovati nemluvnátká svá, aby se neroplozovali. 20 V tom času narodil se Mojžíš, a byl velmi krásný, kterýž chován jest za tři měsíce v domě otce svého. 21 A když vyložen byl, vzala jej dcera Faraonova, a vychovala jej sobě za syna. 22 I vyučen jest Mojžíš vši moudrosti Egyptské, a byl mocný v

rečech i v skutcích. 23 A když jemu bylo čtyřiceti let, vstoupilo na srdce jeho, aby navštívil bratří své, syny Izraelské. 24 A uzrev jednoho, an bezpráví trpí, zastal ho, a pomstil toho, kterýž bezpráví trpěl, zabiv Egyptského. 25 Domníval se zajisté, že bratří jeho rozumějí, že skrze ruku jeho chce jim dátí Bůh vysvobození, ale oni nerozuměli. 26 Druhého pak dne ukázal se jim, když se vadili, i vedl je ku pokoji, řka: Muži bratří jste, i proč křivdu činíte sobě vespolek? 27 Ten pak, kterýž činil křivdu blížnímu, odehnal ho, řka: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcím nad námi? 28 Což ty mne chceš zamordovati, jako jsi včera zabil Egyptského? 29 I utekl Mojžíš pro to slovo, a bydlil pohostinu v zemi Madianské, kdež zplodil dva syny. 30 A když se vyplnilo let čtyřiceti, ukázal se jemu na poušti hory Sinai anděl Páně, v plameni ohně ve kři. 31 A Mojžíš uzřev, divil se tomu vidění. A když blíže přistoupil, aby to pilněji spatřil, stal se k němu hlas Páně: 32 Ját' jsem Bůh otců tvých, Bůh Abrahamův, a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův. I zhroziv se Mojžíš, nesměl patřiti. 33 I řekl jemu Pán: Zzuj obuv s noh svých; nebo místo, na kterémž stojíš, země svatá jest. 34 Viděl jsem, viděl trápení lidu svého, kterýž jest v Egyptě, a vzdychání jejich uslyšel jsem, a sstoupil jsem, abych je vysvobodil. Protož nyní pod', pošli tě do Egypta. 35 Toho Mojžíše, kteréhož se odopřeli, řkouce: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcím? tohot Bůh kníže a vysvoboditele poslal, skrze ruku anděla, kterýž se jemu ukázal ve kři. 36 A ten je vyvedl, čině divy a zázraky v zemi Egyptské a na moři červeném, i na poušti za čtyřiceti let. 37 Tot jest ten Mojžíš, kterýž řekl synům Izraelským: Proroka vám vzbudí Pán Bůh váš z bratří vašich, jako mne; toho poslouchejte. 38 Ont' jest, kterýž byl mezi lidem na poušti s andělem, kterýž mluvil k němu na hoře Sinai, i s otcí našimi, kterýž přijal slova živá, aby je nám vydal. 39 Jehož nechtěli poslušni býtí otcové naši, ale zavrhlí jej, a odvrátili se srdeči svými do Egypta. 40 Řkouce Aronovi: Učiň nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi tomu, kterýž nás vyvedl z země Egyptské, nevíme, co se přihodilo. 41 I udělali v těch dnech tele, a obětovali oběti té modle, a veselili se v díle rukou svých. 42 I odvrátil se Bůh, a vydal je, aby sloužili vojsku nebeskému, jakož napsáno jest v knihách prorockých: Zdaliž jste mi oběti aneb dary obětovali za čtyřiceti let na poušti, dome Izraelský? 43 Nýbrž nosili jste stánek Molochův, a hvězdu boha svého Remfan, ta podobenství, kteráž jste zdělali sobě, abyste se jim klaněli. Protož přestěhuji vás za Babylon. 44 Stánek svědecit měli otcové naši na poušti, jakož byl nařídil ten, kterýž řekl Mojžíšovi, aby jej udělal podlé způsobu toho, kterýž byl viděl. 45 Kterýž přijavše otcové naši, vnesli s Jozue tam, kdež bylo vládařství pohanů, kteréž vyhnal Bůh od tváři otců našich, až do dnů Davida. 46 Kterýž nalezl milost před obličejem Božím, a prosil, aby nalezl stánek Bohu Jákobovu. 47 Šalomoun pak udělal jemu dům. 48 Ale Nejvyšší nebydlí v chrámích rukou udělaných, jakož dí prorok: 49 Nebe jest mi stolice a země podnož noh mých, i jakýž mi dům uděláte? praví Pán. Aneb jaké jest místo odpovídání mého? 50 Zdaliž ruka má všechno toho neučinila? 51 Tvrdosíjná a neobřezaného srdce i uší, vy jste se vždycky Duchu svatému protivili, jakž otcové vaši, tak i vy. 52 Kterému z proroků otcové vaši se neprotivili? Zmordovali zajisté ty, kterýž předzvěstovali příchod

spravedlivého tohoto, jehož vy nyní zrádci a vražedníci jste. **53** Kteříž jste vzali zákon působením andělským, a neostříhal jste. **54** Tedy slyšice to, rozlobili se v srdcích svých, a škrípeli zuby na něho. **55** On pak pln jsa Ducha svatého, pohleděv do nebe, uzřel slávu Boží a Ježíše stojícího na pravici Boží. **56** I řekl: Aj, vidím, nebesa otevřená a Syna člověka stojícího na pravici Boží. **57** A oni zkřikše hlasem velikým, zacpalí uši své, a obořili se jednomyslně na něj. **58** A vyvedše jej z města, kamenovali ho. A svědkové složili roucha svá u noh mládence, který sloul Saul. **59** I kamenovali Štěpána modlícího se a řkoucího: Pane Ježíši, přijmi ducha mého. **60** A poklek na kolena, zvolal hlasem velikým: Pane, nepokládej jím toho za hřich. A to pověděv, usnul.

8 Saul pak přivolil k usmrcení jeho. I přišlo v ten čas veliké protivenství na církev, kteráž byla v Jeruzalémě, a všickni se rozprchli po krajinách Judských a Samarských, kromě apoštola. **2** I pochovali Štěpána muži pobožní, a plakali velmi nad ním. **3** Saul pak hubil církev, do domů vcházejce, a jímaje muže i ženy, dával je do žaláře. **4** Ti pak, kteříž se byli rozprchli, chodili, kážice slovo. **5** A Filip všed do města Samaří, kázal jim Krista. **6** I pozorovali zástupové jednomyslně toho, což se pravilo od Filipa, slyšice a vidouce divy, kteréž činil. **7** Nebo duchové necistí z mnohých, kteríž je měli, kříčice hlasem velikým, vycházeli, a mnozí šlakem poražení a kulhaví uzdraveni jsou. **8** A stala se radost veliká v tom městě. **9** Muž pak nějaký, jménem Šimon, před tím v tom městě čáry provodil, a lid Samařský mámil, pravě se býti nějakým velikým. **10** Na něhož pozor měli všickni, od nejmenšího až do největšího, říkajice: Tentot' jest Boží moc veliká. **11** Pozor pak měli na něho, proto že je za mnohý čas mámil čáry. **12** A když uvěřivše Filipovi zvěstujícímu o království Božím a o jménu Ježíše Krista, křítil se muž i ženy. **13** Tedy i ten Šimon uvěřil, a pokřtěn byv, přídržel se Filipa, a vida zázraky a moci veliké činěné, děsil se. **14** Uslyšavše pak v Jeruzalémě apoštole, že by Samaří přijala slovo Boží, poslali k nim Petra a Jana. **15** Kteříž přišedše, modlili se za ně, aby přijali Ducha svatého. **16** (Nebo ještě byl na žádného z nich nesoustoupil, ale pokřtění toliko byli ve jménu Pána Ježíše.) **17** Tehdy vzkládali na ně ruce, a oni přijali Ducha svatého. **18** I užev Šimon, že skrze vzkládání rukou apoštolských dává se Duch svatý, přinesl jim peníze, **19** Řka: Dejte i mně tu moc, at', na kohož bych koli vzložil ruce, přijme Ducha svatého. **20** I řekl jemu Petr: Peníze tvé buděž s tebou na zatracení, proto že jsi se domníval, že by dar Boží mohl býti zjednán za peníze. **21** Nemáš dílu ani losu v této věci; nebo srdce tvé není upříme před Bohem. **22** Protož čir pokání z této své nešlechetnosti, a pros Boha, zda by odpuštěno bylo tobě to myšlení srdce tvého. **23** Nebo v žluči hořkosti a v svazku nepravosti tebe býti vidím. **24** I odpověděv Šimon, řekl: Modletež vy se za mne Pánu, aby na mne nepřišlo něco z těch věcí, kteréž jste mluvili. **25** Oni pak osvědčovavše a mluvivše slovo Páně, navrátili se do Jeruzaléma, a ve mnohých městečkách Samaritánských kázali evangelium. **26** Anděl pak Páně mluvil k Filipovi, řka: Vstaň a jdi ku polední straně na cestu, kteráž vede od Jeruzaléma do Gázy, kteréž jest pusté. **27** I vstav, šel. A aj, muž Mouřenín, kleštěnec, komorník královny Mouřenínské Kandáces, který vládl všemi poklady jejími, a

byl přijel do Jeruzaléma, aby se modlil, **28** Navracoval se, na voze svém sedě, a četl Izaiáše proroka. **29** I řekl Duch Filipovi: Přístup, a přivíř se k vozu tomu. **30** A příběh Filip, slyšel jej, an čte Izaiáše proroka. I řekl: Rozumíš-liž medle, co čteš? **31** A on řekl: Kterakž bych mohl, leč by mi kdo vyloučil? I prosil Filipa, aby vstoupil a seděl s ním. **32** Místo pak toho písma, kteréž četl, toto bylo: Jako ovce k zabití veden jest, a jako beránek němý před tím, kdož jej stříže, tak neotevřel úst svých. **33** V ponížení jeho odsouzení jeho vyhlazeno jest, rod pak jeho kdo vypraví, ačkoli zahlassen byl z země život jeho? **34** A odpovídaje komorník Filipovi, dí: Prosím tebe, o kom toto mluví prorok? Sám-li o sobě, čili o někom jiném? **35** Tedy otevřev Filip ústa svá, a počav od toho písma, zvěstoval jemu Ježíše. **36** A když jeli cestou, přijeli k jedné vodě. I řekl komorník: Aj, voda. Proč nemám býti pokřtěn? **37** I řekl Filip: Věříš-li celým srdcem, slušit'. A on odpověděv, řekl: Věřím, že Ježíš Kristus jest Syn Boží. **38** I rozkázal státi vozu, a sstoupili oba do té vody, i Filip i komorník. I pokřtěl ho. **39** A když vystoupili z vody, Duch Pán pochopil Filipa, a neviděl ho více komorník; nebo jel cestou svou, raduje se. **40** Filip pak nalezen jest v Azotu; a chodě, kázal evangelium všechném městům, až přišel do Cesaree.

9 Saul pak ještě dychtě po pohružkách a po mordu proti učedníkům Páně, šel k nejvyššímu knězi, **2** A vyžádal od něho listy do Damašku do škol, nalezl-li by tam té cesty které muže neb ženy, aby svázané přivedl do Jeruzaléma. **3** A když byl na cestě, stalo se, že již přiblížoval se k Damašku. Tedy pojednou rychle obklíčilo jej světlo s nebe. **4** A padna na zem, uslyšel hlas k sobě řkoucí: Sauli, Sauli, proč mi se protivíš? **5** Který řekl: I kdo jsi Pane? A Pán řekl: Já jsem Ježíš, jemuž ty se protivíš. Tvrdot' jest tobě proti ostnům se zpěčovati. **6** A on třesa se a boje se, řekl: Pane, co chceš, abych činil? A Pán k němu: Vstaň a jdi do města, a bude tobě povědino, co bys ty měl činiti. **7** Ti pak muži, kteríž šli s ním, stáli, ohromeni jsouce, hlas zajisté slyšice, ale žádného nevidouce. **8** I vstal Saul z země, a otevřev oči své, nic neviděl. Tedy pojavše ho za ruce, uvedli jej do Damašku. **9** I byl tu za tři dny, nevida, a nejedl, ani nepil. **10** Byl pak jeden učedník v Damašku, jménem Ananiáš. I řekl jemu Pán u vidění: Ananiáši. A on řekl: Aj, já, Pane. **11** A Pán k němu: Vstaň a jdi do ulice, kteráž slove přímá, a hledej v domě Judově Saule, jménem Tarsenského. Nebo aj, modl se. **12** A viděl u vidění muže, Ananiáše jménem, an jde k němu, a vzkládá nař ruku, aby prohlédli. **13** I odpověděl Ananiáš: Pane, slyšel jsem od mnohých o tom muži, kterak mnoho zlého činil svatým tvým v Jeruzalémě. **14** A i zdeť má moc od předních kněží, aby jímá všecky, kteréž vyzývají jméno tvé. **15** I řekl jemu Pán: Jdi, nebot' jest on má nádoba vyvolená, aby nosil jméno mé před pohany i krále, i před syny Izraelské. **16** Ját' zajisté ukáži jemu, kterak on mnoho musí trpěti pro jméno mé. **17** I šel Ananiáš, a všel do toho domu, a vloživ ruce nař, řekl: Sauli bratře, Pán Ježíš poslal mne, kterýž se ukázel tobě na cestě, po níž jsi šel, abys prohlédli, a naplněn byl Duchem svatým. **18** A hned spadly s oči jeho jako lupiny, i prohlédli pojednou; a vstav, pokřtěn jest. **19** A příjav pokrm, posilnil se. I zůstal Saul s učedníky, kteříž byli v Damašku, za několik dní. **20** A hned v školách kázal Krista, že on jest Syn Boží. **21** I divili se náramně

všickni, kteříž jej slyšeli, a pravili: Zdaliž toto není ten, kterýž hubil v Jeruzalémě ty, kteříž vzývali jméno toto, a sem na to přišel, aby je svázané vedl k předním kněžím? 22 Saul pak více se zmocňoval, a zahanboval Židy, kteříž bydleli v Damašku, potvrzuje toho, že ten jest Kristus. 23 A když přeběhlo drahně dnů, radu mezi sebou na tom zavřeli Židé, aby jej zabili. 24 Ale zvěděl Saul o těch úkladech jejich. Ostříhal také i bran ve dne i v noci, aby jej zahubili. 25 Ale učedníci v noci vzavše ho, spustili jej po provaze přes zed v koší. 26 Přišel pak Saul do Jeruzaléma, pokoušel se přitovaryšti k učedníkům, ale báli se ho všickni, nevěřice, by byl učedníkem. 27 Barnabáš pak přijav jej, vedl ho k apoštolum, a vypravoval jim, kterak na cestě viděl Pána, a že mluvil s ním, a kterak v Damašku svobodně mluvil ve jméně Ježíše. 28 I bydlil s nimi v Jeruzalémě, 29 A směle mluvil ve jméně Pána Ježíše, a hádal se s Řeky; oni pak usilovali ho zabiti. 30 To zvěděvše bratří, doveďli ho do Cesaree, a poslali jej do Tarsu. 31 A tak zborové po všem Judstvu a Galilei i Samaři měli pokoj, vzdělávajíce se, a chodíce v bázni Páně, a rozhojňovali se potěšením Ducha svatého. 32 Stalo se pak, že Petr, když procházel všecky, přišel také k svatým, kteříž bydleli v Lyddě. 33 I nalezl tu člověka jednoho, jménem Eneáše, již od osmi let na loži ležícího, kterýž byl šlakem poražený. 34 I řekl mu Petr: Eneáši, uzdravuje tebe Ježíš Kristus; vstaň, a ustel sobě. A hned vstal. 35 I viděl jej všickni, kteříž bydlili v Lyddě a v Sároně, kteříž se obrátili ku Pánu. 36 Byla pak jedna učednice v Joppen, jménem Tabita, což se vykládá Dorkas. Ta byla plná skutků dobrých a almužen, kterýž činila. 37 I stalo se v těch dnech, že roznemohší se, umřela. Kterouž umyvše, položili na siří vrchní. 38 A že byla blízko Lydda od Joppen, uslyšavše učedníci, že by tam byl Petr, poslali k němu dva muže, prosíce ho, aby sobě neobtěžoval přijít až k nim. 39 Tedy vstav Petr, šel s nimi. A když přišel, vedli jej na siří. I obstoupily ho všecky vdovy, plačice, a ukazujíce sukně a pláště, kterýž jim dělala, dokudž s nimi byla, Dorkas. 40 I rozkázav všechném vyjít ven Petr, poklek na kolena, modlil se, a obrátil se k tomu tělu, řekl: Tabito, vstaň. A ona otevřela oči své, a uzřevši Petra, posadila se. 41 A podav jí ruky, pozdvihl jí; a povolav svatých a vdov, ukázal jim jí živou. 42 I rozhlášeno jest to po všem Joppen, a uvěřili mnozí v Pána. 43 I stalo se, že za mnohé dni pozůstal Petr v Joppen u nějakého Šimona koželuha.

10 Muž pak nějaký byl v Cesarii, jménem Kornelius, setník z zástupu, kterýž sloul Vlaský, z Nábožný a bohobožný se vším domem svým, čině almužny mnohě lidu. 3 A modlívaje se vždycky Bohu, viděl u vidění zřetelně, jako v hodinu devátou na den, anděla Božího, an vsel k němu, a řekl jemu: Kornéli. 4 A on pilně popatřiv nař, a sstrašiv se, řekl: Co chceš, Pane? I řekl jemu: Modlitby tvé a almužny tvé vstoupily na pamět před tváří Boží. 5 Protož nyní pošli muže do Joppen, a povolej Šimona, kterýž má příjmí Petr. 6 Tent' hospodu má u nějakého Šimona koželuha, kterýž má dům u moře. Ont' poví tobě, co bys ty měl činiti. 7 A když odšel anděl, kterýž mluvil Kornelioví, zavolal dvou služebníků svých, a ryšše pobožného z těch, kteříž vždycky při něm byli. 8 A oznámiv jím všecko to, poslal je do Joppen. 9 Nazejtří pak, když oni šli, a přiblížovali se k městu, vsel Petr na horu, aby se modlil, okolo hodiny šesté. 10 A potom

velice zlačněv, chtěl pojistí. Když pak oni strojili, připadlo na něj myslí vytržení. 11 I uzřel nebe otevřené a sstupující k sobě nádobu jakous jako prostěradlo veliké, za čtyři rohy uvázanou, ana se spoušť na zem, 12 Na níž byla všeliká zemská hovada čtvernohá, a zvířata, a zeměplazové, i ptactvo nebeské. 13 I stal se hlas k němu: Vstaň, Petře, bí a jez. 14 I řekl Petr: Nikoli, Pane, nebot' jsem nikdy nejdří nic obecného aneb nečistého. 15 Tedy opět podruhé stal se hlas k němu: Cožt' Bůh očistil, neměj ty toho za nečisté. 16 A to se stalo potíkrát. I vzata jest zase ta nádoba do nebe. 17 A když Petr sám u sebe rozjímal, co by znamenalo vidění to, kteréž viděl, aj, muži ti, kteříž poslání byli od Kornelia, ptajíce se na dům Šimonuv, stáli přede dveřmi. 18 A zavolavše, tázali se: Má-li zde hospodu Šimon, kterýž má příjmí Petr? 19 A když Petr přemyšloval o tom vidění, řekl jemu Duch: Aj, muži tři hledají tebe. 20 Protož vstana, sejdi dolů, a jdi s nimi, nic se nerozpakuje; nebot' jsem já je poslal. 21 Tedy sšed Petr k těm mužům, kteříž poslání byli k němu od Kornelia, řekl: Aj, já jsem ten, kteréhož hledáte. Jaká jest příčina, pro niž jste přišli? 22 Oni pak řekli: Kornelius setník, muž spravedlivý a bohabojící, i svědectví dobré mající ode všeho národu Židovského, u vidění napomenut jest od anděla svatého, aby povolal tebe do domu svého, a slyšel řec od tebe. 23 Tedy zavolav jich do domu, přijal je do hospody. Druhého pak dne Petr šel s nimi, a některí bratří z Joppen šli s ním. 24 A nazejtří přišli do Cesaree. Kornelius pak očekával jich, svolav příbuzné své a přátele blízké. 25 I stalo se, když vcházel Petr, vyšel proti němu Kornelius, a padna k nohám jeho, klaněl se mu. 26 Ale Petr pozdvihl ho, řka: Vstaň, i já také sám člověk jsem. 27 A rozmlouvaje s ním, všel, a nalezl mnoho těch, kteříž se byli sešli. 28 I řekl jim: Vy víte, že neslušné jest muži Židu připojit se aneb přistoupiti k cizozemci, ale mně ukázal Bůh, abych žádného člověka nepravil obecným neb nečistým býti. 29 Protož bez odporu přišel jsem, povolán jsa. I ptám se, pro kterou příčinu poslali jste pro mne? 30 A Kornelius řekl: Před čtyřimi dny postil jsem se až do této hodiny, a v hodinu devátou modlil jsem se v domě svém. A aj, postavil se přede mnou muž v rouše bělostkvoucím. 31 A řekl: Kornéli, uslyšánať jest modlitba tvá, a almužny tvé jsout' v paměti před tváří Boží. 32 Protož pošli do Joppen, a povolej Šimona, kterýž slove Petr. Tent' má hospodu v domě Šimona koželuha u moře; on přijda, bude mluvit tobě. 33 Protož hned té chvíle jsem poslal k tobě, a ty jsi dobrě učinil, žes přišel. Nyní tedy my všickni před obličejem Božím hotovi jsme slyšeti všecko, což jest koli přikázáno tobě od Boha. 34 Tedy Petr otevřev ústa, řekl: V pravdě jsem shledal, že Bůh není přijímač osob. 35 Ale v každém národu, kdož se ho bojí, a činí spravedlnost, přijemný jest jemu; 36 Jakž to oznámil synům Izraelským, zvěstuje pokoj skrje Ježíše Krista, kterýž jest Pánum všeho. 37 Vy sami víte, co se dálo po všem Židovstvu, počna od Galilee, po křtu, kterýž kázel Jan: 38 Kterak Ježíše od Nazaréta pomazal Bůh Duchem svatým a mocí. Kterýž chodil, dobře čině, a uzdravuje všecky poselé dle dábela; nebo Bůh s ním byl. 39 A my jsme svědkové všeho toho, což činil v krajině Judské a v Jeruzalémě. Kteréhož zamordovali, pověsivše na dřevě. 40 Toho Bůh vzkřísil třetího dne, a způsobil to, aby zjeven byl, 41 Ne všemu lidu, ale svědkům prvé k tomu zřízeným od Boha, nám, kteříž jsme

s ním jedli a pili po jeho z mrtvých vstání. **42** A přikázal nám kázati lidu a svědčiti, že on jest ten ustanovený od Boha soudce živých i mrtvých. **43** Jemuť všickni proroci svědectví vydávají, že odpuštění hřichů vezme skrze jméno jeho všecký, kdožkoli uvěřil by v něho. **44** A když ještě Petr mluvil slova tato, sstoupil Duch svatý na všecky, kteříž poslouchali slova. **45** I užasl se ti, kteříž z obřezaných věřící byli, kteříž byli přišli s Petrem, že i na pohany dar Ducha svatého jest vylit. **46** Nebo slyšeli je, ani mluví jazyky rozličnými, a velebí Boha. Tehdy odpověděl Petr: **47** Zdali může kdo zabrániti vody, aby tito nebyli pokřtěni, kteříž Ducha svatého přijali jako i my? **48** A rozkázal je pokřtiti ve jménu Páně. I prosili ho, aby u nich pobyl za některý den.

11 Uslyšeli pak apoštolé a bratří, kteříž byli v Judstu, že by i pohané přijali slovo Boží. **2** A když přišel Petr do Jeruzaléma, domlouvali se naň ti, kteříž byli z obřezaných, **3** Řkouce: K mužům neobřezaným všel jsi, a jedl jsi s nimi. **4** Tedy začav Petr, vypravoval jim pořád, řka: **5** Byl jsem v městě Joppen, modle se. I viděl jsem u vytření myslí vidění, nádobu nějakou sstupující jako prostěradlo veliké, za čtyři rohy spoustějící se s nebe, a přišla až ke mně. **6** Do kteréž pohleděv pilně, spatřil jsem hovada zemská čtvernohá i zvířata, a zeměplasy, i ptactvo nebeské. **7** Slyšel jsem k sobě také hlas řkoucí: Vstaň, Petře, bí a jez. **8** I řekl jsem: Nikoli, Pane, nebo nic obecného aneb nečistého nikdy nevcházelo usta má. **9** I odpověděl mi hlas podruhé s nebe: Co Bůh očistil, neměj ty toho za nečisté. **10** A to se stalo potíkrát. I vtrženo jest zase to všecko do nebe. **11** A aj, hned té chvíle tři muži stáli u domu, v kterémž jsem byl, posláni jsouče ke mně z Cesaree. **12** I řekl mi Duch, abych šel s nimi, nic se neropakuje. A šlo se mnou i těchto šest bratří, a vešli jsme do domu muže toho. **13** Kterýž vypravoval nám, kterak viděl anděla v domě svém, an se před ním postavil, a řekl jemu: Pošli do Joppen muže, a povolej Šimona, kterýž slove Petr. **14** Onť tobě bude mluvit slova, skrze něž spasen budeš ty i všecken tvůj dům. **15** Když jsem pak já mluvit začal, sstoupil Duch svatý na ně jako i na nás na počátku. **16** I rozpomenul jsem se na slovo Páně, kteréž byl pověděl: Jan zajisté křtil vodou, ale vy pokřtěni budete Duchem svatým. **17** Poněvadž tedy jednostejný dar dal jim Bůh jako i nám věřícím v Pána Ježíše Krista, i kdož jsem já byl, abych mohl zabrániti Bohu? **18** To uslyšavše, spokojili se, a slavili Boha, řkouce: Tedy i pohanům Bůh pokání dal k životu. **19** Ti pak, kteříž se byli rozprchlí příčinou ssoužení, kteréž se bylo stalo pro Štěpána, přišli až do Fenicen a Cypru a do Antiochie, žádnemu nemluvice slova než samým tolíko Židům. **20** A byli někteří z nich muži z Cypru a z Cyrénu, kteříž přišedše do Antiochie, mluvili Řekům, zvěstujíce Pána Ježíše. **21** A byla ruka Páně s nimi, a veliký počet věřících obrátil se ku Pánu. **22** I přišla pověst o tom k církvi, kteráž byla v Jeruzalémě. I poslali Barnabáše, aby šel až do Antiochie. **23** Kterýž přišed tam, a užev milost Boží, zradoval se, a napomínal všechn, aby v úmyslu srdce trvali v Pánu. **24** Nebo byl muž dobrý, a plný Ducha svatého a víry. I přibyl veliký zástup Pánu. **25** Tedy odšel Barnabáš do Tarsu hledati Saule, a nalezna jej, přivedl ho do Antiochie. **26** I byli přes celý rok při tom zboru, a učili zástup veliký, tak že nejprv

tu v Antiochii učedlníci nazváni jsou křesťané. **27** V těch pak dnech přišli z Jeruzaléma proroci do Antiochie. **28** I povstav jeden z nich, jménem Agabus, oznamoval skrze Ducha, že bude hlad veliký po všem okršku zemském. Kterýž i stal se za císaře Kláudia. **29** Tedy učedlníci, jeden každý podlé možnosti své, umínil poslati ku pomoci bratřím přebývajícím v Judstu. **30** Což i učinili, poslavše k starším skrze ruce Barnabáše a Saule.

12 A při tom času dal se v to Heródes král, aby ssužoval některé z církve. **1** I zamordoval Jakuba, bratra Janova, mečem. **3** A vida, že se to líbilo Židům, umínil jítí i Petra. (A byli dnoven přesnic.) **4** Kteréhož jav, do žaláře vsadil, poručiv jej šestnácti žoldněřům k ostříhlání, chtěje po velikonoci vyvesti jej lidu. **5** I byl Petr ostříhlán v žaláři, modlitba pak ustavičná k Bohu dala se za něj od církve. **6** A když jej již vyvesti měl Heródes, té noci spal Petr mezi dvěma žoldněři, svázán byv dvěma řetězy, a strážní přede dveřmi ostříhlali žaláře. **7** A aj, anděl Páně postavil se, a světlo se zastkvělo v žaláři; a udeřiv Petra v bok, zbudil ho, řka: Vstaň rychle. I spadli jemu ti řetězové z rukou. **8** Tedy řekl jemu anděl: Opaš se a podváž obuv svou. Tedy učinil tak. I řekl jemu: Oděj se pláštěm svým, a pod' za mnou. **9** Tedy vyšed, bral se za ním, a nevěděl, by to právě bylo, co se dalo skrize anděla, ale domníval se, že by vidění viděl. **10** A prošedše skrize první i druhou stráž, přišli k bráni železné, kteráž vede do města, a ta se jím sama od sebe otevřela. A vyšedše, přešli ulici jednu, a hned odšel anděl od něho. **11** Tedy Petr přišed sám k sobě, řekl: Nyní právě vím, že poslal Pán anděla svého, a vyrhl mne z ruky Heródesovy, a ze všeho očekávání lidu Židovského. **12** A pováživ toho, šel k domu Marie, matky Janovy, kterýž přijmí měl Marek, kdež se jich bylo mnoho sešlo, a modlili se. **13** A když Petr potoulkl na dvěře, vyšla děvčka, aby poslechl, jménem Ródé. **14** A poznavši hlas Petru, pro radost neotevřela dveři, ale vběhší, zvěstovala, že Petr stojí u dveří. **15** A oni řekli jí: Blázníš. Ona pak potvrzovala, že tak jest. Tedy oni řekli: Anděl jeho jest. **16** Ale Petr předce tloukl. A otevřevše, uzřeli jej, i ulekli se. **17** A pokynuv na ně rukou, aby mlčeli, vypravoval jím, kterak jej Pán vyvedl z žaláře, a řekl: Pověztež to Jakubovi a bratřím. A vyšed, bral se na jiné místo. **18** A když byl den, stal se rozbroj nemalý mezi žoldněři o to, co se stalo při Petrovi. **19** Heródes pak ptaje se na něj, a nenalezna, vytazovav se na strážných, kázel je pryč vésti; a odebrav se z Judstu do Cesaree, přebýval tam. **20** A v ten čas Heródes rozlobil se proti Tyrským a Sidonským. Kteríž jednomyslně přišli k němu, a namluvivše Blasta, předního komorníka královského, žádali za pokoj, proto že jejich krajiny potravu měly z království. **21** V uložený pak den Heródes, obleka se v královské roucho, a posadiv se na soudné stolci, učinil k nim řeč. **22** I zvolal lid, řka: Boží hlas, a ne lidský. **23** A i hned ranil jej anděl Páně, proto že nevzdal slávy Bohu; a rozlez se červy, umřel. **24** A slovo Páně rostlo a rozmáhalo se. **25** Barbanáš pak a Saul navrátili se z Jeruzaléma, vykonavše službu, pojavše s sebou i Jana, kterýž přijmí měl Marek.

13 Byli pak v církvi, kteráž byla v Antiochii, některí proroci a učitelé, jako Barnabáš a Šimon, kterýž měl přijmí Černý, a Lucius Cyrenenský, a Manahen, kterýž byl spolu vychován

s Heródesem tetrarchou, a Saul. 2 A když oni služby Páně konali, a postili se, díl Duch svatý: Oddělte mi Barnabáše a Saule k dílu, k kterémuz jsem jich povolal. 3 Tedy postíce se, a modlíc se, a vzkládajíce na ně ruce, propustili je. 4 A oni posláni byvše od Ducha svatého, přišli do Seleucie, a odtud plavili se do Kypru. 5 A přišedše do Salaminy, zvěstovali slovo Boží v školách Židovských; a měli s sebou i Jana k službě. 6 A když zchodili ten ostrov až do Páfu, nalezli jakéhos čarodějníka, falešného proroka Žida, jemuž jméno Barjezus, 7 Kterýž byl u znamenitého vládaře Sergia Pavla, může opatrného. Ten povolav Barnabáše a Saule, žádal slyšeti slovo Boží. 8 Ale protivil se jim Elymas, ten čarodějník, (nebo se tak vykládá jméno jeho), usiluje odvrátiti vládaře od víry. 9 Tedy Saul, kterýž slove i Pavel, naplněn byv Duchem svatým, a pilně pohleděv na něj, 10 Řekl: Ó plný vší Isti a vší nešlechetnosti, synu dăblíuv, nepříteli vši spravedlnosti, což neprestaneš převraseti cest Páně přímých? 11 A aj, nyní ruka Páně nad tebou, a budeš slepý, nevida slunce až do času. A pojednou připadla na něj mrákota a tma, a jda vůkol, hledal, kdo by ho za ruku vedl. 12 Tehdy vládař uzrev, co se stalo, uveril, divě se učení Páně. 13 A pustivše se od Páfu Pavel a ti, kteříž s ním byli, přišli do Pergen v Pamfylii. Jan pak odšed od nich, vrátil se do Jeruzaléma. 14 Oni pak šedše z Pergen, přišli do Antiochie Pisidické, a všedše do školy v den sobotní, posadili se. 15 A když bylo po přečtení zákona a proroků, poslali k nim knížata školy té, řouce: Muži bratři, máte-li úmysl jaké napomenutí učiniti k lidu, mluvte. 16 Tedy Pavel povstav, a rukou pokynuv, řekl: Muž Izraelští, a kteříž se bojíte Boha, slyšte. 17 Bůh lidu tohoto Izraelského vyvolil otce naše, a lidu povýšil, když byl pohostinu v zemi Egyptské, a v rameni vzařeném vyvedl je z ní. 18 A za čas čtyřdicet let snášel jejich obyčeje na poušti. 19 A zahladiv sedm národů v zemi Kanán, rozdělil losem mezi ně zemi jejich. 20 A potom, téměř za čtyři sta a paděsáte let, dával jim soudce až do Samuele proroka. 21 A v tom žádali z krále, i dal jim Bůh Saule, syna Cis, muže z pokolení Benjaminova, za čtyřicet let. 22 A když toho zavrhl, vzbudil jim Davida krále, kterémuz svědectví dávaje, řekl: Nalezl jsem Davida, syna Jesse, muže podlé srdce svého, kterýž bude činiti všemku vůli mou. 23 Z jehož semene Bůh podlé zaslíbení vzbudil Izraelovi spasitele Ježíše, 24 Před jehož přistíni kázel Jan křest pokání všemu lidu Izraelskému. 25 A když Jan běh dokonával, pravil: Kteréhož se mne domnívate byti, nejsem já, ale aj, jdet po mně, u jehož noh obuv rozvázati nejsem hoden. 26 Muži bratři, synové rodu Abrahamova, a kteříž mezi vámi bojí se Boha, vám slovo spasení tohoto posláno jest. 27 Nebo ti, kteříž přebývají v Jeruzalémě, a knížata jejich, toho Ježíše neznajíce, odsoudili, a tak hlasy prorocké, kteříž se na každou sobotu čtou, naplnili. 28 A žádné příčiny smrti na něm nenalezše, prosili Piláta, aby zamordován byl. 29 A když dokonali všecko, což o něm psáno bylo, složivše s dřeva, do hrobu jej položili. 30 Bůh pak vzkřísil jej z mrtvých. 31 Ktenýž vidin jest po mnohé dni od těch, jenž spolu s ním byli přišli z Galilee do Jeruzaléma, kteříž jsou svědkové jeho k lidu. 32 A my vám zvěstujeme to zaslíbení, kteříž se stalo otcům, že Bůh napnfil je nám synům jejich, vzkřísil Ježíše; 33 Jakož i v druhém žalmu napsáno jest: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe. 34 A že jej z mrtvých

vzkřísil, aby se již více nenavracoval k porušení, takto řekl: Dám vám svaté věci Davidovy věrné. 35 Protož i jinde dí: Nedáš svatému svému viděti porušení. 36 David zajisté za svého věku poslouživ vůli Boží, usnul, a přiložen jest k otcům svým, a viděl porušení. 37 Ale ten, kteréhož Bůh vzkřísil, neviděl porušení. 38 Protož známo vám bud', muži bratři, že skrze toho zvěstuje se vám odpuštění hřichů. 39 A to ode všech, od kterýchž jste nemohli skrze zákon Moříšův ospravedlněti být, skrze tohoto, každý kdož věří, bývá ospravedlněn. 40 Protož vizte, at' na vás nepřijde to, což jest v prorocích povědívno: 41 Vizte poputnici, a podivte se, a na nic přidte; nebo já dílo dělám za dnů vašich, dílo to, jemuž neuvěříte, byť vám kdo o něm vypravoval. 42 A když vycházeli ze školy Židovské, prosili pohané, aby jim v druhou sobotu mluvili táz slova. 43 A když bylo propuštěno shromáždění, šlo mnoho Židů, a nábožných znovu na víru obrácených za Pavlem a Barnabášem, kteříž promouvajíce k nim, radili jim, abytrvali v milosti Boží. 44 V druhou pak sobotu téměř všecko město sešlo se k slyšení slova Božího. 45 A Židé vidouce zástupy, naplněni jsou závistí, a odporovali tomu, co bylo praveno od Pavla, protivice a rouhajíce se. 46 Tedy svobodně Pavel a Barnabáš řekli: Vámt' mělo nejprv mluveno být slovo Boží, ale poněvadž je zamítáte, a za nehodné sebe soudíte věčného života, aj, obracíme se ku pohanům. (aiōnios g166) 47 Nebot' nám tak přikázel Pán, řka: Položil jsem tebe světlo pohanům, abys ty byl spasení až do končin země. 48 A slyševše to pohané, radovali se, a velebili slovo Páně; a uveríli všickni, což jich koli bylo předzřízeno k životu věčnému. (aiōnios g166) 49 I rozhlašovalo se slovo Páně po vší té krajině. 50 Tedy Židé zbourili ženy nábožné a pocitivé a přední měšťany, a vzbudili protivenství proti Pavlovi a Barnabášovi, i vyhnali je z končin svých. 51 A oni vyrazivše prach z noh svých na ně, přišli do Ikonie. 52 Učedníci pak naplněni byli radostí a Duchem svatým.

14 I stalo se tolíkéž v Ikonii, že vešli do školy Židovské, a mluvili, tak že uverilo i Židů i Řeků veliké množství. 2 Ale kteříž z Židů nepovolní byli, ti zbourili a zdrázdili myslí pohanů proti bratřím. 3 I byli tu za dlouhý čas, svobodně mluvíce v Pánu, kteříž svědectví vydával slovu milosti své, a působil to, aby se dali divové a zázrakové skrže ruce jejich. 4 I rozdělilo se množství města, a jedni byli s Židy, jiní s apoštoly. 5 A když se obořili i pohané i Židé s knížaty svými, aby jim posměch učinili, a kamenovali je, 6 Srozuměvše tomu, utekli do měst Lykaonitských, do Lystry a do Derben, a do toho okolí, 7 A tu kázali evangelium. 8 Muž pak nějaký v Lystře, nemocný na nohy, sedával, byv chromý z života matky své, kterýž nikdy nechodil. 9 Ten poslouchal Pavla mluvícího. Kterýž pohleděv nař, a vida, an věří, že uzdraven bude, 10 Řekl velikým hlasem: Postav se přímě na nohách svých. I zchopil se a chodil. 11 Zástupové pak viděvše, co učinil Pavel, pozdvihli hlasu svého, Lykaonitsky řouce: Bohové připodobnivše se lidem, sstoupili k nám. 12 I nazvali Barnabáše Jupiterem, a Pavla Merkuriášem; nebo on mluvil slovo. 13 Tedy kněz Jupiterův, kterýž byl před městem jejich, přivedl byky s věnci před bránu, a chtěl s lidem oběti obětovati. 14 To když uslyšeli apoštolé, Barnabáš a Pavel,

roztrhše sukně své, vyběhl k zástupům, kříčíce. **15** A řouce: Muži, což to činite? Však i my lidé jsme, týmž bídám jako i vy poddání, kteríž vám zvěstujeme, abyste se obrátili od této marností k Bohu živému, kteríž učinil nebe i zemi, i moře, i všecko, což v nich jest. **16** Kteríž za předešlých věků všech pohanů nechával, aby chodili po cestách svých, **17** Ačkoli proto nenechal sebe bez osvědčení, dobrě čině, dávaje nám s nebe déšť a časy úrodné, naplňuje pokrmem a potěšením srdce naše. **18** A to mluvíce, sotva spokojil zástupy, aby jim neobětovali. **19** A v tom přišli od Antiochie a Ikonie Židé, kteríž navedše zástupy, a ukamenovavše Pavla, vytáhli před město, dominňavše se, že umřel. **20** A když jej obstoupili učedníci, vstal, a všel do města, a nazejtiř odšel s Barnabášem do Derben. **21** A kázavše evangelium městu tomu, a učedníků mnoho získavše, navrátili se do Lystry a do Ikonie a do Antiochie, **22** Potvrzujice duší učedníků, a napomírajice, aby trvali u víře, a že musíme skrze mnohá ssouzení vjítí do království Božího. **23** A zřídivše jim, podlé daných hlasů, starší po církvech, a modlivše se s postem, poručili je Pánu, v kteréhož uvěřili. **24** A prošedše Pisidii, přišli do Pamfylie, **25** A mluvivše slovo v Pergen, šli do Attalie. **26** A odtud plavili se do Antiochie, odkudž poručeni byli milosti Boží k dílu, kteréž vykonali. **27** A když tam přišli, a shromáždili církev, vypravovali, kteraké věci Bůh skrže ně učinil, a že otevřel pohanům dveře víry. **28** I byli tu za nemalý čas s učedníky.

15 Přišedše pak někteří z Židovstva, učili bratří: Že nebudeťeli se obřezovati podlé obyčeje Mojžíšova, nebudete moci spaseni být. **2** A když různici a nemalou hádku Pavel a Barnabáš s nimi měl, i zůstali na tom, aby Pavel a Barnabáš a někteří jiní z nich šli k apoštolum a starším do Jeruzaléma o tu otázku. **3** Tedy oni jsouce vyprovozeni od církve, šli skrze Fenicen a Samaři, vypravujice o obrácení pohanů, i způsobili radost velikou všechném bratřím. **4** A když se dostali do Jeruzaléma, přijati jsou od církve a od apoštolum a staršich. I zvěstovali, cožkoli činil skrže ně Bůh. **5** Ale povstali někteří z sekty farizejské, kteríž byli uvěřili, pravice, že musejí obřezováni být, a aby jim bylo přikázáno zachovávatí zákon Mojžíšův. **6** Tedy sešli se apoštolem a starší, aby toho povázili. **7** A když mnohé vyhledávání toho bylo, povstav Petr, řekl jim: Muži bratří, vy víte, že od dávných dnů mezi námi Bůh vyvolil, aby skrže ústa má slyšeli pohané slovo evangelium, a uvěřili. **8** A Bůh, zpytatel srdce, svědectví jim vydal, dav jim Ducha svatého, jako i nám. **9** A neučinil rozdílu mezi nimi a námi, věrou očistiv srdce jejich. **10** Protož nyní, proc pokoušíte Boha, vzkládajice na hrdro učedníků jho, kteréhož ani otcové naši, ani my néstí jsme nemohli? **11** Ale skrze milost Pána Ježíše Krista věříme, že spaseni budeme, rovně jako i oni. **12** I mlčelo všecko to množství, a poslouchali Barnabáše a Pavla, vypravujících, kteraké divy a zázraky činil Bůh skrze ně mezi pohany. **13** A když oni umlkli, odpověděl Jakub, řka: Muži bratří, slyšte mne. **14** Šimon ted' vypravoval, kterak Bůh nejprv popatřil na pohany, aby přijal lid jménu svému. **15** A s tím se srovnávají i řeči prorocké, jakož psáno jest: **16** Potom se navrátím, a vzdělám zase stánek Davidův, kteríž byl klesl, a zbořeniny jeho zase vzdělám, a vyzdvihu jej. **17** Tak aby ti ostatkové toho lidu hledali Pána, i všickni pohané, nad kterýmiž jest vzýváno jméno mé, dí Pán, kteríž činí tyto všecky věci.

18 Známáti' jsou Bohu od věků všecka díla jeho. (aiōn g165) **19** Protož já tak soudím, aby nebyli kormouceni ti, kteříž se z pohanů obbracejí k Bohu, **20** Ale aby jim napsáno bylo, at' se zdržíj od poškvra modl, a smilstva, a toho, což jest udáveného, a od krve. **21** Nebo Mojžíš od dávných věků má po městech, kdo by jej kázel, poněvadž v školách na každou sobotu čítán bývá. **22** Tehdy vidělo se apoštolum a starším se vši církvi, aby vybrané z sebe muže poslali do Antiochie s Pavlem a Barnabášem, totiž Judu, kteríž sloul Barsabáš, a Sílu, muže znamenité mezi bratřími, **23** Napsavše po nich toto: Apoštolé a starší i bratří těm, kteříž jsou v Antiochii a v Sýrii a v Cilicii bratřími, kteříž jsou z pohanů, pozdraveni vzkazují. **24** Poněvadž jsme slyšeli, že někteří vyšedše od nás, zkormoutili vás, řečmi zemdlévajice duše vaše, pravice, že se musíte obřezovati a zákon zachovávati, jimž jsme toho neporučili: **25** I vidělo se nám shromážděným jednomyslně vybrané muže poslati k vám s těmito nejmilejšími svými, Barnabášem a Pavlem, **26** Lidmi těmi, kteříž vydali duše své pro jméno Pána našeho Ježíše Krista. **27** Protož poslali jsme Judu a Sílu, a tit' i ústně povědí totéž. **28** Vidělo se zajisté Duchu svatému i nám, žádného více na vás běmene nevzkládati, kromě těchto věcí potěbných, **29** Abyste se zdržovali od obětovaného modlám, a od krve, a od udáveného, a od smilstva. Od těch věcí budete-li se ostříhati, dobře budete činiti. Mějte se dobrě. **30** Tedy oni propuštěni byvše, přišli do Antiochie, a shromáždívše množství, dodali toho listu. **31** Kterýžto čouce, radovali se z toho potěšení. **32** Judas pak a Sílas, byvše i oni proroci, širokou řečí napomínali bratří a potvrzovali. **33** A pobývše tu za některý čas, propuštěni jsou od bratří v pokoji k apoštolum. **34** Ale Sílovi se vidělo, aby tu zůstal. **35** Tolikéž Pavel i Barnabáš pobyli v Antiochii, učice a zvěstujice i s mnohými jinými slovo Páně. **36** Po několika pak dnech řekl Pavel Barnabášovi: Vracujice se, navštěvme bratří své po všech městech, v kterýchž jsme kázali slovo Páně, kterak se mají. **37** Tedy Barnabáš radil, aby pojali s sebou i Jana kterýž přijmí měl Marek. **38** Ale Pavlovi se nezdálo pojiti toho s sebou, kterýž byl odšel od nich z Pamfylie, aniž šel s nimi ku práci. **39** I vznikli mezi nimi tuhý odpor, tak že se rozešli různo. Barnabáš pak pojav s sebou Marka, plavil se do Cypru. **40** A Pavel přivzav Sílu, odšel, poručen byv milosti Boží od bratří. **41** I procházel Syrii a Cilicii, potvrzuje církvi.

16 Přišel pak do Derben a do Lystry, aj, učedník jeden tu byl, jménem Timoteus, syn nějaké ženy Židovky věřící, ale otce měl Řeka. **2** Tomu svědectví vydávali bratří ti, kteříž byli v Lystře a v Ikonii. **3** Toho sobě oblíbil Pavel, aby s ním šel. I pojav ho, obřezal jej, pro Židy, kteříž byli v těch městech; nebo věděli všickni, že otec jeho byl Řek. **4** A když chodili po městech, vydávali jim k ostříhání ustanovení zřízená od apoštolum a od starších, kteríž byli v Jeruzalémě. **5** A tak církve utvrazovaly se u víře, a rozmáhaly se v počtu na každý den. **6** A prošedše Frygii i Galatskou krajinu, když jim zabráněno od Ducha svatého, aby nemluvili slova v Azil, **7** Přišedše do Myzie, pokoušeli se jít do Bitynie. Ale nedal jim Duch. **8** Tedy pomínuvše Myzii, šli do Troady. **9** I ukázalo se Pavlovi v noci vidění. Muž nějaký Macedonský stál, prose ho a řka: Příjda do Macedonie, pomoz nám. **10** A jakž to vidění viděl, i hned jsme

usilovali o to, abychom šli do Macedonie, tím ujištěni jsouce, že nás povolal Pán, abychom jim kázali evangelium. **11** Protož pustivše se od Troady, přímým během připlavili jsme se do Samotracie, a nazejší do Neapolis, **12** A odtud do Filippis, kteréž jest první město krajiny Macedonské, obyvateli cizími osazené. I zůstali jsme v tom městě za několik dní. **13** V den pak sobotní vyšli jsme ven za město k řece, kdež býval obyčej modlit se. A usadivše se, mluvili jsme ženám, kteréž se tu byly sešly. **14** Jedna pak žena, jménem Lydia, kteráž Šarlaty prodávala v městě Tyatirských, bohabojící, poslouchala. Jejíž srdce otevřel Pán, aby to pilně rozsuzovala, co se od Pavla pravilo. **15** A když pokřtěna byla i dům její, prosila, říkuci: Poněvadž jste mne soudili věrnou Pánu být, vejdouce, v domě mému pobudte. I přinutila nás. **16** I stalo se, když jsme šli k modlitbě, že děvečka nějaká, mající ducha věštího, potkala se s námi, kteráž veliký užitek přinášela pánum svým budoucích věcí předpovídáním. **17** Ta šedší za Pavlem a za námi, volala, říkuci: Tito lidé jsou služebníci Boha nejvyššího, kteříž zvěstují nám cestu spasení. **18** A to činivala za mnoho dní. Pavel pak těžce to nesa, a obrátil se, řekl duchu tomu: Přikazuj tobě ve jménu Ježíše Krista, abys vyšel z ní. I vyšel hned té chvíle. **19** A viděvše páni její, že odešla naděje zisku jejich, chytivše Pavla a Sílu, vedli je na rynk před úřad. **20** A postavivše je před úředníky, řekli: Tito lidé bouří město naše, jsouce Židé, **21** A zvěstují obyčeje, kterýchž nám nesluší přijíti ani zachovávat, poněvadž jsme Římané. **22** I povstala obec proti nim. A úředníci, roztrhše sukně jejich, kázali je metlami mrskati. **23** A množství ran jim davše, vsadili do žaláře, přikázavše strážnému žaláře, aby jich pilně ostříhal. **24** Tedy on takové maje přikázání, vsadil je do nejhlbššího žaláře, a nohy jejich sevrél kladou. **25** O půlnoci pak Pavel a Sílas modléce se, zpívali písničky o Bohu, tak že je slyšeli vězňové. **26** A v tom pojednou země třesení stalo se veliké, až se pohnuli gruntové žaláře, a hned se všecky dvěře otevřely, a všechn okovové spadli. **27** A procítiv strážný žaláře, a viděv dvěře žaláře otevřené, vytrhl meč, aby se zabil, dominuje se, že vězňové utekli. **28** I zkříkli Pavel hlasem velikým, řka: Nečiní sobě nic zlého, však jsme ted' všickni. **29** A požádav světla, vběhl k nim, a třesa se, padl u Pavla a Síly. **30** I vyved je ven, řekl: Páni, co já mám činiti, abych spasen byl? **31** A oni řekli: Věř v Pána Ježíše Krista, a budeš spasen ty i dům tvůj. **32** I mluvili jemu slovo Páně, i všechném, kteříž byli v domě jeho. **33** A pojavit se v tu hodinu v noci, umyl jim rány. I pokřtěn jest hned on i všickni domácí jeho. **34** A když je uvedl do domu svého, připravil stůl, a veselil se, že se vším domem svým uvěřil Bohu. **35** A když bylo ve dne, poslali úředníci služebníky, říkouc: Vypust ty lidi. **36** I oznamil strážný žaláře slova ta Pavlovi: Ze poslali úředníci, abyste byli propuštěni. Protož nyní vyjdouce, jdětež v pokoji. **37** Ale Pavel řekl jim: Zmrskavše nás zjevně a bez vyslyšení, lidi Římany, vsázeli do žaláře, a nyní nás chtějí tajně vyhnati? Nikoli, ale nechat' sami přijdou, a vyvedou nás. **38** Tedy pověděli úředníkům služebníci slova ta. I báli se, uslyšavše, že by Římané byli. **39** A přišedše, prosili jich; a vyvede je, žádali jich, aby šli z města. **40** I vyšedše z žaláře, vešli k Lydi, a uzřevše bratří, potěšili jich, a odešli.

17 A prošedše Amfipolim a Apollonii, přišli do Tessaloniky, kdež byla škola Židovská. **2** Tedy Pavel podlé obyčeje svého všel k nim, a po tři soboty kázel jim z písem, **3** Otvíraje a předkládaje to, že měl Kristus trpěti a z mrtvých vstati, a že ten jest Kristus Ježíš, kteréhož já zvěstují vám. **4** I uvěřili někteří z nich, a připojili se Pavlovi a Síovi, i Řeků nábožných veliké množství, i žen znamenitých nemalo. **5** Ale zažázeni byvše závistí Židé nepovolní, a přivzavše k sobě některé lehkomyslné a nešlechetné lidi, a shluškše se, zbourili město, a útok učinivše na dům Jázónův, hledali jich, aby je vyvedli před lid. **6** A nenalezše jich, táhli Jázona a některé bratří k starším města, křičíce: Tito, kteříž všecken svět bouří, ti sem také přišli. **7** Kteréž přijal Jázon. A ti všickni proti ustanovení císařskému činí, pravice býti králem jiného, totiž Ježíše. **8** A tak zbourou obec i starší města, kteříž to slyšeli. **9** Ale přijavše dosti učinění od Jázona a jiných, propustili je. **10** Bratří pak hned v noci vyslali i Pavla i Sílu do Berie. Kteréž přišedše tam, vešli do školy Židovské. **11** A ti byli udatnější nežli Tessalonitští, kteříž přijali slovo Boží se vši chtivostí, na každý den rozvažujíce písma, tak-li by ty věci byly. **12** A tak mnozí z nich uvěřili, i Řeké ženy poctivé i mužů nemalo. **13** A když zvěděli Židé v Tessalonice, že by i v Berii kázáno bylo slovo Boží od Pavla, přišli také tam, bouřice zástupy. **14** Ale hned bratří vyslali Pavla, aby šel jako k moři; Síla pak a Timoteus pozůstali tu. **15** Ti pak, kteříž provodili Pavla, dovedli ho až do Atén. A vzavše poručení k Síovi a k Timoteovi, aby přišli k němu, což nejspíše mohou, šli zase. **16** A když Pavel čekal jich v Atenách, rozněcoval se v něm duch jeho, vida to město oddané býti modloslužbě. **17** I rozmlouval s Židy a nábožnými v škole, ano i na rynku, po všecky dny, s těmi, kteříž se koli nahodili. **18** Tedy někteří z Epikureů a Stoických mudrců hádali se s ním. A někteří řekli: I co tento žváč chce povědít? Jiní pak: Zdá se býti cizích bohů zvěstovatel. Nebo jim o Ježíšovi a o z mrtvých vstání vypravoval. **19** I popadše jej, vedli ho do Areopágu, řkouc: Můžeme-li věděti, jaké jest to učení nové, kteříž vypravuješ? **20** Nebo nové jakési věci vkládáš v uši naše, protož chceme věděti, co by to bylo. **21** (Atenští zajisté všickni, i ti, kteříž tu byli hosté, k ničemu jinému tak hotovi nebyli, než praviti neb slyšeti něco nového.) **22** Tedy Pavel, stojíce u prostředí Areopágu, řekl: Muži Atenští, vidím vás býti všelijak příliš nábožné lidi. **23** Nebo procházeje a spatruje náboženství vaše, nalezl jsem také oltář, na kterémž napsáno jest: Neznámemu Bohu. Protož kteříhož ctíte neznajíce, tohot' já zvěstují vám. **24** Bůh ten, kteříž stvořil svět i všecko, což jest na něm, ten jsa Pánem nebe i země, nebydlí v chrámcích rukou udělaných; **25** Aniž bývá cten lidskýma rukama, jako by něčeho potřeboval, poněvadž on dává všechném život i dýchání i všecko. **26** A učinil z jedné krve všecko lidské pokolení, aby přebývalo na tváři vší země, vymřív jím uložené časy a cíle přebývání jejich, **27** Aby hledali Pána, zda by snad makajice, mohli nalezti jej, ačkoli není daleko od jednoho každého z nás. **28** Nebo jím živí jsme, a hýbeme se, i trváme, jakož i někteří z vašich poetů pověděli: že i rodina jeho jsme. **29** Rodina tedy Boží jsouce, nemámet' se domnívatí, že by Bůh zlatu neb stříbru neb kamenu, řemeslem aneb důvtipem lidským vyrytému, byl podoben. **30** Nebo časy této neznámosti

přehlídaje Bůh, již nyní zvěstuje lidem všechném všudy, aby pokání činili. **31** Protože uložil den, v kterémž soudit bude všecken svět v spravedlnosti skrze toho muže, kteréhož k tomu vystavil, slouží k vře všechném, vzkříšením jeho z mrtvých. **32** Uslyševše pak o vzkříšení z mrtvých, někteří se posmívali, a někteří řekli: Budeme tě slyšet o tom podruhé. **33** A tak Pavel vyšel z prostředku jejich. **34** Někteří pak muži, přídržce se ho, uvěřili, mezi kterýmiž byl i Dionyzius Areopagitský, i žena, jménem Damaris, a jiní s nimi.

18 Potom pak Pavel vyšel z Atén, přišel do Korintu. **2** A nalez jednoho Žida, jménem Akvila, kterýž byl rodem z Pontu, kterýž nedávno byl přišel z Vlach, i Priscilli manželku jeho, (protože byl rozkázal Klaudius, aby všickni Židé z Ríma vyšli), i přivinul se k nim. **3** A že byl téhož řemesla, bydlil u nich, a dělal; nebo řemeslo jejich bylo stany dělati. **4** I hádal se v škole na každou sobotu, a k získání přivedl i Židy i Řeky. **5** A když přišli z Macedonie Sílas a Timoteus, rozněcoval se v duchu Pavel, osvědčuje Židům, že Ježíš jest Kristus. **6** A když oni odporovali a rouhali se, vyraziv prach z roucha, řekl jim: Krev vaše na hlavu vaši. Já čist jsa, hned půjdú ku pohanům. **7** A jda odtud, všel do domu nějakého Justa jménem, ctitelé Božího, kteréhož dům byl u samé školy. **8** Krispus pak, kníže školy, uvěřil Pánu se vším domem svým, a mnozí z Korintských slyšavše, uvěřili a pokřtěni byli. **9** I řekl Pán v noci u vidění Pavlovi: Neboj se, ale mluv a nemil. **10** Nebo já s tebou jsem, a žádný nesáhne na tebe, atby zle učinil; nebo mnoho mám lidu v tomto městě. **11** I byl tu půl druhého léta, káče jim slovo Boží. **12** Když pak Gallio vládařem byl v Achaii, povstali jednomyslně Židé proti Pavlovi, a přivedli jej před soudnou stolicí, **13** Pravíce: Tento navodí lidí, aby proti zákonu cítili Boha. **14** A když Pavel měl již otevřít ústa, řekl Gallio Židům: O Židé, jestliže by co nepravého stalo se, neb nešlechetnost nějaká, slušné bych vás vyslyšel. **15** Paklít jsou jaké hádky o slovích a o jméních a zákonu vašem, vy sami k tomu přihlédnete. Já zajisté toho soudce býti nechci. **16** I odehnal je od soudné stolice. **17** Tedy Řekové všickni, uchopivše Sostena, kníže školy, bili jej před soudnou stolicí, a Gallio na to nic nedbal. **18** Pavel pak, pobyl tam ještě za mnoho dní, i rozžehnav se s bratřími, plavil se do Syrie, a s ním spolu Priscilla a Akvila, oholiv hlavu v Cenchreis; nebo byl učinil slab. **19** I přišel do Efuzu, nechal jich tu; sám pak všed do školy, hádal se s Židy. **20** A když ho prosili, aby déle pobyl u nich, nepovolil. **21** Ale požehnav jich, řekl: Musím já jistotně svátek ten, kterýž nastává, v Jeruzalémě slavit, ale navrátím se k vám zase, bude-li vůle Boží. I bral se z Efuzu. **22** A přišel do Cesaree, vstoupil, a pozdravil církve, odtud šel do Antiochie. **23** A pobyl tu za některý čas, odšel a procházel pořad Galatskou krajinu a Frygií, potvrzuje všechny učedlníků. **24** Žid pak nějaký, jménem Apollo, rodem z Alexandrie, muž výmluvný, přišel do Efuzu, učený v písmě. **25** Ten byl počátečně naučen cestě Páně, a byv vroucího ducha, mluvil a učil pilně těm věcem, kteréž jsou Páně, znaje toliko křest Janův. **26** A ten počal svobodně mluvit v škole. Kteréhož slyševše Priscilla a Akvila, přijali ho k sobě, a dokonaleji vypravovali jemu o cestě Boží. **27** A když chtěl jít do Achiae, bratří napomenuvše ho,

psali učedlníkům, aby jej přijali. Kterýž když tam přišel, mnoho prospěl těm, kteríž uvěřili skrze milost Boží. **28** Nebo náramně přemáhal Židy, zjevně přede všemi toho dokazuje z pisem, že Ježíš jest Kristus.

19 I stalo se, když Apollo byl v Korintu, že Pavel prošel vrchní krajinu, přišel do Efuzu, a nalezna tu některé učedlníky, 2 Řekl jim: Přijali-li jste Ducha svatého, uvěřivše? A oni řekli jemu: Ba aníž jsme slýchali, jest-li Duch svatý. **3** Tedy řekl jim: Načež tedy pokřtěni jste? A oni řekli: Křtěni jsme křtem Janovým. **4** I řekl Pavel: Jan' zajisté křtil křtem pokání, pravě lidu, aby v toho, kterýž měl po něm přijít, věřili, to jest v Krista Ježíše. **5** Kteréž pak uposlechl, pokřtěni jsou ve jméno Pána Ježíše. **6** A když vzkládal na tyto ruce Pavel, sstoupil Duch svatý na ně, i mluvili jazyky, a prorokovali. **7** A bylo všech spolu okolo dvacáti mužů. **8** Tedy všed do školy, svobodně mluvil za tři měsíce, hádaje se, a uče o království Božím. **9** A když se některí zatvrtili a nepovolovali, zle mluvíce o cestě Boží přede vším množstvím, odstoupil od nich, oddělil učedlníky, na každý den kázaní čině v škole nějakého Tyranna. **10** A to se dalo za dvě lité, tak že všickni, kteréž přebývali v Azii, poslouchali slova Pána Ježíše, i Židé i Řekové. **11** A divy veliké činil Bůh skrze ruce Pavlovy, **12** Tak že i na nemocné nosívali od jeho těla šátky a fértochy, a odstupovaly od nich nemoci, a duchové nečistí vycházeli z nich. **13** Tedy pokusili se některí z Židů tuláků, kteréž se s zaklínáním obírali, vyzváti jméno Pána Ježíše nad těmi, kteréž měli duchy nečisté, říkajíce: Zaklíname vás skrze Ježíše, kteréhož káže Pavel. **14** A bylo jich sedm synů jednoho Žida, jménem Scevy, předního kněze, kteréž to činili. **15** Tedy odpovíděv duch zlý, řekl: Ježíše znám, a o Pavlovi vím, ale vy kdo jste? **16** A obořiv se na ně člověk ten, v kterémž byl duch zlý, opanoval je, zmocnil se jich, tak že nazí a zraněny vyběhlí z domu toho. **17** A to známo učiněno jest všechném Židům i Řekům bydlícím v Efuzu, a spadla bázeň na ně na všecky. I osloveno jest jméno Pána Ježíše. **18** Mnozí pak z věřících přicházeli, vyznávajíce se a zjevujíce skutky své. **19** Mnozí také z těch, kteréž se s marnými uměními obírali, snesše knihy, spálili je přede všemi; a početše cenu jejich, shledali toho paděsáte tisíců peněz. **20** Tak mocně rostlo slovo Páně, a zmocňovalo se. **21** A když se to dokonalo, uložil Pavel v duchu, aby projda Macedonii a Achaii, šel do Jeruzaléma, řka: Když pobudu tam, musím také i na Řím pohleděti. **22** I poslav do Macedonie dva z těch, kteréž mu přísluhovali, Timotea a Erasta, sám pozůstal v Azii do času. **23** Tedy stala se v ten čas nemalá bouřka pro cestu Boží. **24** Nebo zlatník jeden, jménem Demetrius, kteréž dělával chrámy stříbrné Diány, nemalý zisk přivedl řemeslníkům. **25** Kteréž svolal, i ty, kteréž byli k těm podobných věcí dělníci, řekl: Muži, víte, že z tohoto řemesla jest živnost naše. **26** A vidíte i slyšíte, že netoliko v Efuzu, ale též po vši Azii tento Pavel svedl a odvrátil veliké množství, pravě: že to nejsou bohové, kteréž jsou rukama udělaní. **27** A protož strach jest, netoliko aby se nám v živnosti přítrž nestala, ale také i veliké bohyň Diány chrám aby za nic nebyl jmín, a aby nepřišlo k zkáze důstojenství její, kterouž cti všecka Azia i světa okršlek. **28** To slyšavše, a naplněni byvše hněvem, zkřikli, řouce: Veliká jest

Diána Efezských. 29 I naplněno jest všecko město rozbojem, a valili se všickni spolu na plac, pochopivše Gáia a Aristarcha, Macedonské, tovaryše cesty Pavlovy. 30 Pavlov pak, když chtěl jít k lidu, nedopustili učedníci. 31 Ano i některí z předních mužů Azianských, kteříž jemu přáli, poslavše k němu, prosili, aby se nedával do toho hluku. 32 A jedni tak, jiní jinak křičeli; nebo byla ta obec zbouřena, a mnozí nevěděli, proč se zběhli. 33 Z zástupu pak Alexandra nějakého tálí, kteréhož i Židé nutili. Alexander pak pokynuv rukou, chtěl zprávu dát lidu. 34 Ale jakž poznali, že jest Žid, stal se jedhostejný všech hlas, jako za dvě hodiny volajících: Veliká jest Diána Efezských. 35 A když písář pokojil zástup, řekl: Muži Efezští, i kdož z lidí jest, ještě by nevěděl, že město Efezské slouží veliké bohyni Diáně a od Jupitera spadlé podobizně? 36 A poněvadž tomu odpíráno býti nemůže, slušné jest, abyste se upokojili, a nic kvapně nečinili. 37 Přivedli jste zajisté lidi tyto, kteříž nejsou ani svatokrádcové ani rouhači bohyně vaší. 38 Jestliže pak Demetrius, a ti, kteříž jsou s ním, řemeslníci mají s kým jakou při, bývá obecný soud, a jsou konšelé. Nechat' jedni druhé viní. 39 Pakli čeho jiného hledáte, i tot' můž v pořádném svolání obce skoncováno býti. 40 Nebo strach jest, abychom nedošli nesnáze pro tu bouřku dnešní, poněvadž žádné příčiny není, kterouž bychom mohli předložiti, proč jsme se tuto zběhli. 41 A to pověděv, propustil lid.

20 Když pak přestala ta bouřka, povolav Pavel učedníků, a požehnav jich, vyšel odtud, aby sebral do Macedonie. 2 A když prošel ty krajiny, a napomenutí jim učiniv mnohými řečmi, přešel do země Řecké. 3 A pobýv tam za tři měsíce, (kdež Židé učinili jemu zálohy), když se měl plaviti do Syrie, umínil navrátit se skrze Macedonii. 4 I šel s ním Sópater Berienský až do Azie, a z Tessalonicenských Aristarchus a Sekundus a Gáius Derbeus a Timoteus, z Azianských pak Tychikus a Trofimus. 5 Ti šedše napřed, dočkali nás v Troadě. 6 My pak plavili jsme se po velikonoci z Filippis, a příšli jsme k nim do Troady v pěti dnech, a tu jsme pobýli za sedm dní. 7 Tedy první den po sobotě, když se učedníci sešli k lámání chleba, Pavel mluvil k nim, maje nazejříti jítí pryč, i prodil řečí až do půlnoci. 8 A bylo mnoho světel na té síni, kdež byli shromážděni. 9 Jeden pak mládenec, jménem Eutychus, sedě na okně, jsa obtížen hlubokým snem, když tak dlouho Pavel kázal, spě, spadl s třetího ponebí dolů a vzat jest mrtvý. 10 I sstoupiv dolů Pavel, zpolohl na něj, a objav jej, řekl: Nermutez se, však duše jeho v něm jest. 11 A vstoupiv, lámal chléb a jedl, a kázání jim učiniv dlouho až do svítání, tak odšel pryč. 12 I přivedli toho mládence živého, a byli velice potěšeni. 13 My pak vstoupivše na lodí, plavili jsme se do Asson, odtud majíce k sobě vzítí Pavla; nebo byl tak poručil, maje sám jítí po zemi. 14 A když se k nám připojil v Asson, vzavše jej, přijeli jsme do Mitylénu. 15 A odtud plavíce se, druhý den byli jsme proti Chium, a třetího dne připlavili jsme se k Sámu, a pobývše v Troglýli, nazejří příšli jsme do Milétu. 16 Nebo Pavel byl umínil pominouti Efez, aby se nemeškal v Azii; nebo pospíchal, by možné jemu bylo, aby byl o letnicích v Jeruzalémě. 17 Tedy z Milétu poslav do Efezu, povolal k sobě starších církve. 18 Kteříž když příšli k němu, řekl jim: Vy víte od prvního dne, v kterýž příšel jsem do Azie, kterak jsem po všecken ten čas s

vámi byl, 19 Slouže Pánu se vši pokorou i s mnohými slzami a pokušeními, kteráž na mne přicházela z úkladů Židovských, 20 Kterak jsem ničeho nepominul, což by užitečného bylo, abych vám neoznámil, a neučil vás vůbec zjevně i po domích, 21 Svědectví vydávaje i Židům i Řekům o pokání k Bohu, a o vře v Pána našeho Ježíše Krista. 22 A aj, nyní já sevrín jsa duchem, beru se do Jeruzaléma, nevěda, co mi se v něm má státi, 23 Než že Duch svatý po městech osvědčuje mi, pravě, že vězení a ssouzení mne očekávají. 24 Však já nic na to nedbám, aniž jest mi tak drahá duše má, jen abych běh svůj s radostí vykonal, a přísluhování, kteréž jsem přijal od Pána Ježíše, k osvědčování evangelium milosti Boží. 25 A aj, já nyní vím, že již více neuzíváte tvář mé vy všickni, mezi kterýmiž jsem chodil, káže o království Božím. 26 Protož osvědčují vám v dnešní den, žeť jsem čist od krve všech. 27 Nebo jsem neobmeškal zvěstovati vám všeliké rady Boží. 28 Budtež tedy sebe pilni i všeho stáda, v němž Duch svatý ustanovil vás biskupy, abyste páslí církev Boží, kteréž sobě dobyl svou vlastní krví. 29 Nebo já to vím, že po mém odjítí vejdou mezi vás vltci hltaví, kteréž nebudou odpouštěti stádu. 30 A z vás samých povstanou muži, kteréž budou mluviti převrácené věci, aby obrátili učedníky po sobě. 31 Protož bděte, v paměti majíce, že jsem po tři léta nepřestával dnem i nocí s pláčem napomínati jednoho každého. 32 A již nyní, bratři, poroučím vás Bohu a slovu milosti jeho, kteréž mocen jest vzdělati, a dáti vám dědictví mezi všemi posvěcenými. 33 Stříbra neb zlata neb roucha nežádal jsem od žádného. 34 Nýbrž sami víte, že toho, čehož mi kdy potřebí bylo, i tém, kteříž jsou se mnou, dobývaly ruce tyto. 35 Vše ukázal jsem vám, že tak pracujíce, musíme snášeti mdlé, a pamatovati na slova Pána Ježíše; nebt' on řekl: Blahoslaveněj jest dátí nežli bráti. 36 A to pověděv, klekna na kolena svá, modil se s nimi se všemi. 37 I stal se pláč veliký ode všech, a padajíce na hrdlo Pavlovo, libali jej. 38 Rmoutice se nejvíce nad tím slovem, kteréž řekl, že by již více neměli tvář jeho viděti. I provodili jej až k lodí.

21 Když jsme se pak plavili, rozloučivše se s nimi, přímým během přijeli jsme do Koum, a druhý den do Ródu, a odtud do Patary. 2 I nalezše tu lodí, kteráž měla plouti do Fenicen, a vstoupivše na ni, plavili jsme se. 3 A když se nám počal ukazovati Cyprus, nechavše ho na levé straně, plavili jsme se do Syrie, a připlavili jsme se do Týru; nebo tu měli složiti náklad z lodí. 4 A nalezše učedníky, pobily jsme tam za sedm dní, kteříž pravili Pavlovi skrze Ducha, aby nechodil do Jeruzaléma. 5 A když jsme vyplnili ty dni, vyšedše, brali jsme se pryč, a sprovidili nás všickni s ženami i s dětmi až za město. A poklekše na kolena na břehu, pomodlili jsme se. 6 A když jsme se vespolek rozžehnali, vstoupli jsme na lodí, a oni se vrátili domů. 7 My pak přeplavivše se od Týru, dostali jsme se až do Ptolemaid, a pozdravivše bratří, pobily jsme u nich jeden den. 8 A nazejří vyšedše Pavel a my, kteříž jsme s ním byli, příšli jsme do Cesaree, a všedše do domu Filipa evangelisty (kterýž byl jeden z oněch sedmi), pobily jsme u něho. 9 A ten měl čtyři dcery panny, prorokyně. 10 A když jsme tu pobily za drahně dní, příšel prorok nějaký z Judstva, jménem Agabus. 11 Ten když k nám příšel, vzal pás Pavlův, a svázav sobě ruce i nohy, řekl: Totot' praví Duch svatý: Muže toho, jehož jest pás tento, tak

Židé sváží v Jeruzalémě, a vydadí v ruce pohanům. **12** A jakž jsme to uslyšeli, prosili jsme i my i ti, kteří byli v tom místě, aby nechodil do Jeruzaléma. **13** Tedy odpověděl Pavel: I co činíte, pláčíce a trápíce srdce mé? Však já netolikou svázán být, ale i umřít hotov jsem v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše. **14** A když nechtěl povoliti, dali jsme tomu pokoj, řkouce: Stař se vůle Páně. **15** Po těch pak dnech připravivše se, brali jsme se do Jeruzaléma. **16** A šli s námi i učedníci z Cesaree, vedouce s sebou nějakého Mnázona z Cypru, starého učedníka, u něhož bychom hospodu měli. **17** A když jsme přišli do Jeruzaléma, vděčně nás přijali bratří. **18** Druhého pak dne všeř Pavel s námi k Jakubovi, a tu se byli všickni starší sešli. **19** Jichž pozdraviv, vypravoval všecko, což Bůh skrze službu jeho činil mezi pohany. **20** A oni slyševše, velebili Pána, a řekli jemu: Vidiš, bratře, kterak jest mnoho tisíců Židů věřících, a ti všickni jsou horliví milovníci zákona. **21** Ale o tobě mají zprávu, že bys ty vedl od zákona Mojžíšova všecky ty Židy, kteří jsou mezi pohany, pravě, že nemají obřezovati synů, ani zachovávati ustanovení. **22** Což tedy? Musíš zajisté shromážděno být množství, nebot' uslyší o tobě, že jsi přišel. **23** Učiniž tedy toto, cožt' povíme: Máme tu čtyři muže, kteří mají slib na sobě. **24** Ty přijma k sobě, posvěť se s nimi, a náklad učin s nimi, aby oholili hlavy. I zvědi všickni, že to, což slyšeli o tobě, nic není, ale že i sám ty chodíš, ostříhaje zákona. **25** Z strany pak těch, kteří z pohanů uvěřili, my jsme psali, usoudivše, aby tohoto ničeho nešetřili, tolíko aby se varovali modlám obětovaného, a krve, a udáveného, a smilstva. **26** Tedy Pavel, přijav k sobě ty muže, na druhý den posvětiv se s nimi, všel do chrámu, a vypravoval o vyplnění dñí toho posvěcení, až i obětována jest obět za jednoho každého z nich. **27** A když se vyplnit mělo dñí sedm, Židé některí z Azie, uzřevše jej v chrámu, zbourili všecken lid, a vztáhli nař ruce, **28** Kříčíce: Muži Izraelští, pomezte. Totot' jest ten člověk, který proti lidu i zákonu i místu tomuto všecky všudy učí, a k tomu i pohany uvedl do chrámu, a poškvrnil svatého tohoto místa. **29** (Nebo byli viděli prvě Trofima Efezského s ním v městě, kteréhož dominivali se, že by Pavel do chrámu uvedl.) **30** Takž se zbourilo všecko město, a zběhli se lidé, a uchopivše Pavla, táhli jej ven z chrámu. A hned zavříny jsou dvěře. **31** A když jej chtěli zamordovat, povědno hejtmanu vojska, že se bouří všecken Jeruzalém. **32** Kterýž hned pojav s sebou žoldnéře a setníky, přiběhl na ně. A oni uževše hejtmana a žoldnéře, přestali bítí Pavla. **33** Tedy přistoupiv hejtman, dosáhl ho, a rozkázel svázati dvěma řetězy, a ptal se, kdo jest, a co učinil. **34** V zástupu pak jedni tak, jiní jinak kříčeli. A nemoha nic jistého zvěděti pro hluk, rozkázel jej vésti do vojska. **35** A když přišel k stupňům, nahodilo se, že nesen byl od žoldnéřů pro násilí lidu. **36** Nebo šlo za ním množství lidu, kříčíce: Zahlad' jej. **37** A když měl již uveden být do vojska Pavel, řekl hejtmanu: Mohu-li co promluvit k tobě? Kterýž řekl: Umíš Řecky? **38** Nejsi-liž ty ten Egyptský, kterýž jsi před těmito dny byl bouřku učinil, a vyvedls na poušť ty čtyři tisíce mužů těch lotrů? **39** I řekl Pavel: Já jsem člověk Žid Tarsenský, neposledního města v Cilici obyvatel; protož prosím tebe, dopust' mi promluvit k lidu. **40** A když mu on dopustil, Pavel stoe na stupních, pokynul rukou na lid. A když se veliké mlčení stalo, mluvil k nim Židovsky, řka:

22 Muži bratří a otcové, poslechněte této mé před vámi omluvy. **2** (Uslyševše pak, že by k nim mluvil Židovským jazykem, tím raději milčeli.) I řekl: **3** Já zajisté jsem muž Žid, narozený v Tarsu Cilickém, ale vychován jsem v tomto městě u nob Gamalielových, vyučený s pilností zákonu otcovskému, horlivý jsa milovník Boha, jakož i vy všickni podnes jste. **4** Kterýž jsem se této cestě protivil až k smrti, svazuje a dávaje do žaláře i muže i ženy. **5** Jakož i nejvyšší kněz svědek mi toho jest, i všickni starší. Od nichž i listy k bratřím vzav, šel jsem do Damašku, abych i ty, kteříž tam byli, svázané přivedl do Jeruzaléma, aby byli trápeni. **6** I stalo se, když jsem se bral cestou, a přiblížoval k Damašku, okolo poledne, že pojednou s nebe obklíčilo mne světlo veliké. **7** I padl jsem na zem, a slyšel jsem hlas, an mi dí: Sauli, Sauli, proč mi se protivíš? **8** A já odpověděl jsem: Kdo jsi, Pane? I řekl ke mně: Ját' jsem Ježíš Nazaretský, kterémuž ty se protivíš. **9** Ti pak, kteříž se mnou byli, světlo zajisté viděli, a přestrašeni jsou, ale hlasu toho, kterýž se mnou mluvil, neslyšeli. **10** I řekl jsem: Pane, což mám činiti? A Pán řekl ke mně: Vstana, jdi do Damašku, a tu tobě bude povědno všecko, což jest uloženo, abys ty činil. **11** A že jsem byl nevidomý od blesku světla toho, za ruce jsa veden od těch, kteříž se mnou byli, přišel jsem do Damašku. **12** Ananiáš pak nějaký, muž pobožný podlé zákona, svědecitvaje ode všech spolusousedů Židů. **13** Přišel ke mně, a stoe, řekl mi: Sauli, bratře, prohlédni. A já hned té chvíle pohleděl jsem na něj. **14** On pak řekl: Bůh otců našich vyvolil tě, abys poznal vůli jeho, a uzřel spravedlivého tohoto, a slyšel hlas z úst jeho. **15** Nebo svědkem jemu budeš u všech lidí toho, což jsi viděl a slyšel. **16** A protož nyní co prodléváš? Vstana, pokřti se, a obměj hříchy své, vzývaje jméno Páně. **17** Stalo se pak, když jsem se navrátil do Jeruzaléma, a modlil jsem se v chrámě, že jsem byl u vytržení mysli. **18** I viděl jsem jej, an dí ke mně: Pospěš a vyjdí rychle z Jeruzaléma, nebot' nepřijmu svědecitvěho o mně. **19** A já řekl jsem: Pane, onit' věděl, že jsem já do žaláře dával, a bil jsem v školách ty, kteříž věřili v tebe. **20** A když vylevali krev Štěpána, svědka tvého, já také jsem tu stál, a přivolil jsem k usmrcení jeho, a ostříhal jsem roucha těch, kterýž jej mordovali. **21** Tedy řekl mi: Jdi, nebot' já ku pohanům daleko posli tebe. **22** I poslouchali ho až do toho slova. A tu pozdvihli hlasu svého, řkouce: Zahlad' z země takového, nebot' nesluší jemu živu být. **23** A když oni kříčeli, a metali roucha, a prachem házeli v povětrí, **24** Rozkázel jej hejtman do vojska uvesti, a kázel biči mrskati, aby zvěděl, pro kterou příčinu na něj tak kříčí. **25** A když jej svázali řemením, řekl Pavel setníkovi, kterýž tu stál: Sluši-liž vám člověka Rímania a neodsouzeného mrskati? **26** To uslyšev setník, přistoupět k hejtmanu, pověděl jemu, řka: Víz, co chceš činiti; nebo člověk tento jest Ríman. **27** A přistoupiv hejtman, řekl mu: Pověz mi, jsi-li ty Ríman? A on řekl: A já jsem. **28** I odpověděl hejtman: Já jsem za veliké peníze toho měšťanství dosáhl. Pavel pak řekl: Ale já jsem se i narodil. **29** Tedy i hned odstoupili od něho ti, kteříž jej měli trápití. Ano i hejtman bál se, zvěděv, že jest Ríman, a proto že jej byl kázel svázati. **30** Nazejší pak, chtěje zvěděti jistotu, z čeho by jej vinili Židé, propustil jej z pout, a rozkázel, aby se sešli přední kněží i všecka rada jejich. I vyvedl Pavla, a postavil před nimi.

23 Tedy Pavel, pohleděv pilně na to shromáždění, řekl: Muži bratři, já všelijak s dobrým svědomím obcova jsem před Bohem až do dnešního dne. **2** Tedy nejvyšší kněz Ananiáš kázel těm, kteříž u něho stáli, aby jej bili v ústa. **3** Pavel pak řekl jemu: Budet tebe bítí Bůh, stěno zblížená. A ty sedíš, soudě mne vedle zákona, a proti zákonom velíš mne bítí. **4** Ti pak, kteříž tu stáli, řekli: Nejvyššimu knězi Božímu zločečíš? **5** I řekl Pavel: Nevěděl jsem, bratři, byť nejvyšším knězem byl; psánot' jest zajisté: Knížeti lidu svého nebudeš zločečiti. **6** A věda Pavel, že tu byla jedna strana saduceů a druhá farizeů, zvolal v radě: Muži bratři, já jsem farizeus, syn farizeuv; pro naději a z mrtvých vstání já tuto k soudu stojím. **7** A když on to promluvil, stal se rozbroj mezi farizei a saducei, a rozdrojilo se množství. **8** Nebo saduceové praví, že není vzkříšení, ani anděla, ani ducha, ale farizeové obé to vyznávají. **9** I stal se křik veliký. A povstavše učitelé strany farizejské, zastávali ho, řkouce: Nic jsme zlého nenalezli na tomto člověku; protož bud' že mluvil jemu duch neb anděl, nebojujme s Bohem. **10** A když veliký rozbroj vznikl, obávaje se hejtman, aby Pavel nebyl od nich roztrhán, rozkázal žoldnéřům sjít dolů a vychvátiti ho z prostředu jejich, a vesti do vojska. **11** V druhou pak noc postaviv se při něm Pán, řekl: Budiž stálý, Pavle; nebo jakož jsi svědčil o mně v Jeruzalémě, tak musíš svědčiti i v Rímě. **12** A když byl den, sšedše se někteří z Židů, zapřísahli se s klatbou, řkouce, že nebudou jísti ani pít, až zabijí Pavlu. **13** A bylo jich více než čtyřiceti, kteříž se byli tak spikli. **14** Kteřížto přistoupivše k předním kněžím a k starším, řekli: Prokletím proklesi jsme se, že neokusíme ničeho, dokudž nezabijeme Pavlu. **15** Protož vy nyní dejte věděti hejtmanu, s svolením vši rady, aby jej zátra k vám přivedl, jako byste něco jistího chtěli zvěděti o jeho vězech; my pak, prvé nežli se přiblíží, hotovi jsme jej zabiti. **16** Slyšev pak syn sestry Pavlovy o těch úkladech, odšel, a všed do vojska, povíděl Pavlovi. **17** Tedy zavolav Pavel k sobě jednoho z setníků, řekl: Doved' mládence tohoto k hejtmanu; nebo má jemu něco pověditi. **18** A on pojav jej, vedl k hejtmanu, a řekl: Vězeň Pavel zavolav mne, prosil, abych tohoto mládence přivedl k tobě, že by měl něco mluvit s tebou. **19** I vzav jej hejtman za ruku, a odstoupiv s ním soukromí, otázel se: Co jest to, ještě mi máš oznámiti? **20** Tedy on řekl: Že uložili Židé prositi tebe, abys zátra do rady uvedl Pavlu, jako by něco jistího chtěli vyzvěděti o něm. **21** Ale ty nepovoluj jim; nebot' úklady činí jemu více než čtyřiceti mužů z nich, kteříž se zapřísáhlí s klatbou, že nebudou ani jísti, ani pít, až jej zabijí. A jižt' jsou hotovi, čekajíce na odpověď od tebe. **22** Tedy hejtman propustil toho mládence, přikázav: Abys žádnému nepravil, že mi to oznámil. **23** A zavolav dvou setníků, řekl: Připravte žoldnéřů dvě stě, aby šli až do Cesaree, a jezdci sedmdesáte, a drabantů dvě stě k třetí hodině na noc. **24** I hovoda přivedete, aby vsadíce na ně Pavlu, ve zdraví jej dovedli k Felixovi vládaři; **25** Napsav jemu i list v tento rozum: **26** Klaudius Lyziáš výbornému vládaři Felixovi vzkazuje pozdravení. **27** Muže tohoto javše Židé, hned zamordovati měli. Kteréhož, přispěv s houfem žoldnéřů, vydřel jsem, zvěděv, že jest Říman. **28** A chtěje zvěděti, z čeho by jej vinili, uvedl jsem ho do rady jejich. **29** I shledal jsem, že na něj žalují o nějaké pohádky zákona jejich, a že nemá žádné

viny, pro kterouž by byl hoden smrti neb vězení. **30** A když mi povědíno o úkladech, kteréž o něm skládalí Židé, i hned jsem jej poslal k tobě, přikázav také i těm žalobníkům, aby, což mají proti němu, oznámili před tebou. Měj se dobře. **31** Tedy žoldnéři, jakž jím poručeno bylo, pojavše Pavla, přivedli jej v noci do Antipatrity. **32** A nazejtří, nechavše jízdných, aby s ním jel, vrátili se do vojska. **33** Oni pak přjevše do Cesaree, a dodavše listu vládaři, Pavla také postavili před ním. **34** A přečta list vládař, otázel se ho, z které by krajiny byl. A zvěděv, že jest z Cilicie, **35** Řekl: Budu tě slyšeti, když tvoji žalobníci také přijdou. I rozkázal ho ostříhati v domě Heródesově.

24 Po pěti pak dnech sstoupil nejvyšší kněz Ananiáš s staršími a s nějakým Tertullem řečníkem. Kteříž postavili se před vládařem proti Pavlovi. **2** A když povolán byl, počal žalovati Tertullus, řka: **3** Kterak mnohý pokoj způsoben jest nám skrze tebe, a mnohé věci v tomto národu výborně se dějí skrz tvou opatrnost, to my i všelijak i všudy se vším děkováním vyznáváme, výborný Felix. **4** Ale abych tě déle nezaměstknával, prosím, vyslyši nás maličko podlé obyčeje přívětivosti své. **5** Nalezli jsme zajisté muže tohoto nešlechetného, a vzbuzujícího různice mezi všemi Židy po všem světě, a vůdcí té sekty Nazaretské. **6** Kterýž také i o to se pokoušel, aby chrámu poškvánil; a kteréhož javše, vedle zákona svého chtěli jsme souditi. **7** Ale přišed hejtman Lyziáš s mocí velikou, vzlal ho z rukou našich, **8** Rozkázav, aby žalobníci jeho šli k tobě. Od něhož ty sám budeš moci, vyptaje se, zvěděti o tom o všem, z čeho my jej viníme. **9** A k tomu se přimluvili i Židé, pravice, že to tak jest. **10** Tedy Pavel odpověděl, když mu návěští dal vládař, aby mluvil: Od mnohých let věda tebe být soudcím národu tomuto představeným, s lepší myslí k tomu, což se mne dotýče, odpovídati budu, **11** Poněvadž ty můžeš to věděti, že není tomu dñí více než dvanácte, jakž jsem přišel do Jeruzaléma, abych se modlil. **12** A aniž mne nalezli v chrámu s někým se hádajícího, aneb činíčho roty v zástupu, ani v školách, ani v městě, **13** Aniž toho prokázati mohou, což na mne nyní žalují. **14** Ale totot' před tebou vyznávám, že podlé té cesty, kterouž nazývají kacírstvím, tak sloužím Bohu otců, věře všemu, cožkoli psáno jest v zákoně a v prorocích, **15** Maje naději v Bohu, že bude, jehož i oni čekají, vzkříšení z mrtvých, i spravedlivých i nespravedlivých. **16** Sám pak o to pracují, abych měl svědomí bez úrazu před Bohem i před lidmi vždycky. **17** Po mnohých pak letech přišel jsem, almužny nesa národu svému a oběti. **18** Při čemž mne nalezli v chrámu očištěného, ne s zástupem, ani s bouřkou, někteří Židé z Azie. **19** Kteříž by měli tuto také před tebou státi a žalovati, měli-li by co proti mně. **20** Aneb nechat' tito sami povědí, nalezli-li na mně jakou nepravost, když jsem stál v radě. **21** Leč to jedno promluvení, že jsem zavolal, stojí mezi nimi: Pro vzkříšení z mrtvých já k soudu potažen jsem dnes od vás. **22** A vyslyšav to Felix, odložil jim, řka: Až bych o té cestě něco místnějšího vyzvěděl, když hejtman Lyziáš sem přijede, posoudím té pře vaši. **23** I poručil setníkovi, aby Pavla ostříhal, a polehčil mu, a nebránil žádnému z přátel jeho posluhovati jemu aneb navštěvovati ho. **24** Po několika pak dnech přišel Felix s Druzillou, manželkou svou, kteráž byla Židovka, zavolal

Pavla, a slyšel od něho o vídě v Krista. 25 A když on vypravoval o spravedlnosti a o zdrželivosti a o budoucím soudu, ulekl se Felix, a odpověděl: Nyní odejdi, a v čas příhodný povolám tě. 26 Přitom pak nadál se, že jemu Pavel dá peníze, aby jej propustil, pročež i tím častěji, povolávaje ho, mluvíval s ním. 27 Po dvou pak letech měl po sobě náměstka Felix Porcia Festa, a chtěje se zalíbiti Židům Felix, nechal Pavla v vězení.

25 Tedy Festus vládařství ujav, po třech dnech přijel z Cesaree do Jeruzaléma. 2 I postavili se nejvyšší kněz a přednější z Židů proti Pavlovi, a prosili ho, 3 žádajíce té milosti proti němu, aby jej kázal přivesti do Jeruzaléma, zálohy učinivše jemu, aby ho zabili na cestě. 4 Ale Festus odpověděl, že má Pavel ostříhaný být v Cesaree, a on sám že tudíž přijede. 5 Protož (řekl), kteríž z vás mohou, necht' tam také se vypraví spolu se mnou, a jest-li jaká vina na tom muži, nechat' naří žalují. 6 A pobuv mezi nimi nic více než deset dní, jel do Cesaree. A druhého dne posadiv se na soudné stolici, kázal Pavla přivesti. 7 Kterýž když byl přiveden, obstoupili ti, kteríž byli přišli z Jeruzaléma, Židé, mnohé a těžké žaloby proti Pavlovi přednášejíce, kterýchž nemohli dovesti, 8 Když on při všem mírnou zprávu dával, že ani proti zákonu Židovskému, ani proti chrámu, ani proti císaři nic neprovinil. 9 Ale Festus, chtěje se Židům zalíbiti, odpověděl, řekl Pavlovi: Chceš-li jít do Jeruzaléma, a tam o to souzen být přede mnou? 10 I řekl Pavel: Před stolicí císařovou chci státi a tam souzen být. Židům jsem nic neublížil, jakož i ty dobré to víš. 11 Nebo jestližeť jsem křív, aneb něco smrti hodného jsem spáchal, neodpírámt' umřiti; a paklít' nic toho není, z čehož mne oni viní, žádnýt' mne jim nemůže dáti. K císaři se odvolávám. 12 Tehdy Festus promluvil s radou, odpověděl: K císařis se odvolal? K císaři půjdeš. 13 A po několika dnech král Agrippa a Bernice přijeli do Cesaree, aby pozdravili Festa. 14 A když tu za mnoho dní byli, oznámil Festus králi o Pavlově pří, řka: Muž nějaký zanechán jest od Felixa v vězení, 15 O kterémž, když jsem byl v Jeruzalémě, oznámili přední knězí a starší Židovští, žádajíce na něj ortele. 16 Kterýmž jsem odpověděl, že není obyčej Rímanům vydati člověka na smrt, prvé než by ten, na kohož se žaloba děje, přitomně měl žalobníky, a volnost k odpovídání na to, z čehož by byl obviňován. 17 A protož když se byli sem sešli, hned beze všeho meškání, druhý den posadiv se na soudné stolici, rozkázal jsem přivesti toho muže. 18 Jehož žalobníci tu stojíce, z ničeho takového nevinili ho, o čemž jsem já se domníval. 19 Ale o nějaké otázky při tom svém náboženství měli s ním nesnáz, a o jakémž Ježíšovi mrtvém, o kterémž jistil Pavel, že jest živ. 20 Já pak maje tu při v pochybnosti, řekl jsem, chtěli by jít do Jeruzaléma, a tam o ty věci souzen být. 21 A když se on odvolal, aby byl chován k soudu Augustovu, kázal jsem ho hlídati, až bych jej poslal k císaři. 22 Tedy Agrippa řekl Festovi: Chtěl' bych i já rád člověka toho slyšeti. A on řekl: Zítra ho uslyšíš. 23 Nazejte pak, když přišel Agrippa a Bernice s velikou slávou, a vešli na siři s hejtmany a s lidmi nejznamenitějšími města toho, k rozkázaní Festovu přiveden jest Pavel. 24 I řekl Festus: Králi Agrippa a všickni muži, kteříž jste tu to s námi, vidíte tohoto, za něž všecko množství Židů prosili mne, i v

Jeruzalémě i zde, kříčice, že takový nemá více živ být. 25 Já pak shledav to, že nic hodného smrti neučinil, však když se sám k Augustovi odvolal, umínil jsem jej poslati. 26 O němž, co bych jistého napsal pánu, nevím. Protož jsem jej teď přivedl před vás, a zvláště před tebe, králi Agrippa, abych vyptaje se, věděl co psati. 27 Nebo zdá mi se to neslušné být poslati vězně, a pře jeho neoznámiti.

26 Potom Agrippa řekl Pavlovi: Dopouštíš se, abys sám za sebe promluvil. Tedy Pavel vztáh ruku, tuto zprávu dával: 2 Na všecky ty věci, z kterýchž mne viní Židé, králi Agrippa, za štěstného se počítám, že dnes před tebou odpovídáti mám, 3 A zvláště proto, poněvadž jsi ty povědom všech těch, kteríž u Židů jsou, obyčejů a otázek. Protož prosím tebe, vyslyši mne trpělivě. 4 O životu mém od mladosti, jaký byl od počátku v národu mém v Jeruzalémě, vědí všickni Židé, 5 Měšce mne prvé zdávna v dobré známosti, (kdyby chtěli svědectví vydati), kterak vedle nejjistější sekty v našem náboženství byl jsem živ farizeus. 6 A nyní pro naději toho zaslíbení, kteréž se stalo otcům od Boha, stojím, soudu jsa poddán, 7 K kterémž dvanáctero pokolení naše, sloužice Bohu ustavičně dnem i nocí, naději má, že přijde. Pro tu naději žalují na mne Židé, ó králi Agrippo. 8 A tak-liž se to od vás za nepodobné k vídě soudí, že Bůh kříší mrtvě? 9 Ačt' mně se zdálo, že by náležité bylo, proti jménu Ježíše Nazaretského mnoho odporného činiti, 10 Jakož jsem i činil v Jeruzalémě, a mnohé z svatých já jsem do žalářů dával, vzav moc od předních kněží. A když měli mordování být, já jsem pomáhal ortele vynáseti. 11 A po všech školách často je trápě, přinučoval jsem rouhat se; a náramně rozlítiv se na ně, sháněl jsem se po nich i v jiných městech. 12 A v tom, když jsem šel do Damašku, s mocí a s poručením předních kněží, 13 O poledni na cestě, ó králi, užel jsem, ano světlo s nebe, jasnější nad blesk slunečný, obklíčilo mne, i ty, kteříž se mnou šli. 14 A když jsme my všickni na zem padli, slyšel jsem hlas mluvící k sobě, a řkoucí Židovským jazykem: Sauli, Sauli, proč mi se protivíš? Tvrdot' jest tobě proti ostromu se zpěčovati. 15 A já jsem řekl: I kdo jsi, Pane? A on řekl: Já jsem Ježíš, kterémž ty se protivíš. 16 Ale vstan a stůj na nohách svých; nebo protot' jsem se tobě ukázal, abych tebe učinil služebníkem a svědkem i těch věcí, kteréž jsi viděl, i těch, v kterýchž ukazovati se budu tobě, 17 Vysvoboze tebe z lidu tohoto, i z pohanů, k nimž tě nyní posílám, 18 Otvírati oči jejich, aby se obrátili od temnosti k světlu, a z moci dábelské k Bohu, aby tak hřichů odpuštění a díl s posvěcenými vzali skrze víru, kteráž jest ve mne. 19 A protož, ó králi Agrippo, nebyl jsem nevěřící tomu nebeskému vidění. 20 Ale nejoprav těm, kteříž jsou v Damašku a v Jeruzalémě, i po vši krajině Judské i pohanům zvěstoval jsem, aby pokání činili, a obrátili se k Bohu, skutky hodné činice pokání. 21 A pro tu příčinu Židé javše mne v chrámě, pokoušeli se rukama zamordovati. 22 Ale s pomocí Boží ještě až do dnešního dne stojím, vydávaje svědectví i malému i velikému, nic jiného nevypravuje, než to, což proroci a Mojžíš zvěstovali, že se mělo státí: 23 Že měl Kristus trpěti, a z mrtvých vstana první, zvěstovati světlo lidu tomuto i pohanům. 24 To když od sebe promluvil Pavel, Festus hlasem velikým řekl:

Blázniš, Pavle. Mnohé tvé umění k bláznovství tebe přivodí. **25** On pak řekl: Neblázním, výborný Feste, ale slova pravdy a středmosti mluvím. **26** Vít' zajisté o těch věcech král, před kterýmž svobodně mluvím; nebo mám za to, žeť ho níc z těchto věcí tajno není, poněvadž se toto nedálo pokutně. **27** Věříš-li, králi Agrippu, prorokům? Vím, že věříš. **28** Tedy Agrippa řekl Pavlovi: Téměř bys mne k tomu naklonil, abych byl křesťanem. **29** A Pavel řekl: Žádali' bych od Boha, abyste i poněkud i zcela, netoliko ty, ale všickni, kteříž slyší mne dnes, byli takoví, jakýž já jsem, kromě okovů těchto. **30** A když to Pavel promluvil, vstal král i vládař a Bernice, i ti, kteříž s nimi seděli. **31** A odšedše na stranu, mluvili spolu, řkouc: Nic hodného smrti neb vězení nečiní člověk tento. **32** Agrippa pak Festovi řekl: Mohl propuštěn být člověk tento, kdyby se byl neodvolal k císaři.

27 A když bylo již usouzeno, abychom my se plavili do Vlach, poručen jest i Pavel i někteří jiní vězňové setníku, jménem Julioví, kterýž byl nad houfem Augustovým. **2** Tedy všeďše na lodí Adramyttskou, abychom se plavili podlé krajín Azie, pustili jsme se. A byl s námi Aristarchus Macedonský z Tessaloniky. **3** Druhý pak den připlavili jsme se k Sidonu. A tu Julius přívětví se maje ku Pavlovi, dopustil mu, aby jda k přátelům, u nich měl pohodlí. **4** A berouce se odtud, plavili jsme se podlé Cypru, proto že byli větrové odporní. **5** A tak přeplavivše se přes moře Cilické a Pamfylické, přišli jsme do Myry, města Lycického. **6** A tu našed setník bárku Alexandrinskou, kteráž měla plouti do Vlach, uvedl nás na ni. **7** A když jsme za mnoho dní znenáhla se plavili, a sotva přijeli proti Gnidum, proto že vítr nám brání, i podjeli jsme Krétu podlé Salmóny. **8** A sotva ji pomíjeti mohše, přijeli jsme na jedno místo, kteréž slove Pěkný břeh, od kteréhož nedaleko bylo město Lasea. **9** Když pak drahný čas přešel, a již bylo nebezpečné plavení, (nebo již byl i půst pominul), napomínal Pavel, **10** Rka jim: Muži, vidím, že s ublžením a s mnohou škodou netoliko nákladu a lodí, ale i životů našich toto plavení bude. **11** Ale setník více věřil správci lodí a marináři, než tomu, co Pavel pravil. **12** A když nebylo tu příhodného přístavu, kdež by pobily přes zimu, mnozí tak radili, aby se předce pustili odtud, zda by jak mohli, přijedouce do Fenicen, přes zimu tu pobity na břehu Kréty, kterýž leží k větru nešpornímu, a k větru mezi západním a půlnocním vějíčímu. **13** A když počal vítr viti od poledne, za to měli, že se budou umíněnou cestou držeti, ale pustivše se, jeli blízko Kréty. **14** Po neveliké pak chvíli udeřil na ně vítr bouřlivý půlnocní, kterýž slove Euroklydon. **15** A když lodí zachvácela byla, a nemohla odolatí větru, pustivše, tak jsme se vezli. **16** A v běhu snešení byvše pod jeden ostrov neveliký, kterýž slove Klauda, sotva jsme mohli obdržeti člun. **17** Kterýž zdvihše, pomoci užívali, podpřávavše bárku; a bojice se, aby neuhodili na místo nebezpečné, sputivše plachtu, tak se plavili. **18** A když bouře vichrová námi velmi zmítala, nazejtří náklad ven metalí. **19** A v třetí den i to nádobí bárce potřebné svýma rukama vyházelí jsme. **20** A když ani slunce se neukázalo ani hvězdy za mnoho dní, a bouře vždy větší nastávala, již byla všecka naděje o vysvobození našem odjata. **21** A když jsme již byli hladem velmi ztrápení, tehdy stojí Pavel u prostřed nich, řekl: Měli jste zajisté, ó muži, uposlechnouce mne, nehýbat se

od Kréty, a uvarovati se nebezpečenství tohoto a škody. **22** A i nyní vás napomínám, abyste dobré mysli byli; neboť nezahyne žádný z vás, kromě bárky samé. **23** Nebo této noci ukázal mi se anděl Boha toho, jehož já jsem, a kterémž sloužím, **24** Rka: Neboj se, Pavle, před císařem máš státi, a aj, dať tobě Bůh všecky, kteříž se plaví s tebou. **25** Protož budte dobré myslí, muži; neboť věřím Bohu, že se tak stane, jakž jest mi mluveno. **26** Mámet' se pak dostati na nějaký ostrov. **27** A když již byla čtrnáctá noc, a my se plavili po moři Adriatickém, okolo půlnoci, domnívali se plavci, že by se jim okazovala krajina nějaká. **28** Kteříž spustivše olovnice, nalezli hlubokost dvacítí loktů; a odvěše odtud maličko, opět spustivše olovnice, nalezli patnácti loktů. **29** A bojice se, aby na místa skalnatá neuhodili, spustivše z bárky čtyři kotve, žádali, aby den byl. **30** Když pak chtěli marináři uteci z bárky, a pustiti člun do moře, pod zámyslem, jako by chtěli od předku lodí kotve roztahovati, **31** Řekl Pavel setníkovi a žoldněřům: Nezůstanou-li tito na lodí, vy nebudete moci zachováni býti. **32** Tedy žoldněři utírali provazy u člunu, a pustili jej, aby prý plynul. **33** A když již dnělo, napomínal Pavel všecky, aby pojedli, řka: Již jest tomu dnes čtrnáctý den, jakž očekávajíce, trváte lační, nic nejedouce. **34** Protož prosím vás, abyste pojedli, neboť to k zachování vašeho zdraví slouží; žádnéhož zajisté z vás vlas s hlavy nespadne. **35** To pověděv, a vzav chléb, díky vzdával Bohu přede všemi, a rozlomiv, počal jísti. **36** A tak potěšeni byvše všickni, pojedli i oni. **37** Bylo pak nás všech osob na lodí dvě stě sedmdesáte a šest. **38** A nasyceni byvše pokrmem, oblehčovali bárku, vysýpajíce pšenici do moře. **39** A když byl den, nemohli země viděti, než okřídí nějaké znamenali, ano má břeh, k němuž myslili, kdyby jak mohli přistati s lodí. **40** A vytáhše kotvy, pustili se po moři, rozpustivše také provazy pravidl; a zdvihše plachtu k větru, táhli se k břehu. **41** Ale když trefili na to místo, kdež se dvoje moře schází, tu se zastavila lodí. A přední konec lodí uváznutý stál, nehýbaje se, zadní pak konec lámal se násilím vln. **42** Tedy žoldněři radili, aby vězně zmordovali, aby jim některý vyplynula, neutekli. **43** Ale setník chtěje zachovati Pavla, nedal toho učiniti. I rozkázel těm, kteříž mohli plavati, aby se pustili nejprv, a vyplynuli na zem, **44** Jiní pak na dskách, a někteří na kusích lodí. A tak se stalo, že všickni zdraví vyšli na zemi.

28 A tak zachování byvše, teprv poznali, že ostrov ten sloul Melita. **2** Lidé pak toho ostrova velikou přívětvost k nám ukázali. Nebo zapálivše hranici drev, přijali nás všecky, pro déšť, kterýž v tu chvíli byl, a pro zimu. **3** A když Pavel sebral drahně roždí, a kladl na oheň, ještěrka, utíkajíc před horkem, připjala se k ruce jeho. **4** A když uželi lidé toho ostrova, ano ještěrka visí u ruky jeho, řekli jedni druhým: Jistě člověk tento jest vražedník; nebo ač z moře vyšel, však pomsta nedá jemu živu býti. **5** Ale on střásl tu ještěrku do ohně, a nic se jemu zlého nestalo. **6** Oni pak očekávali, že otecé, aneb padna, pojednou umře. A když toho dlouho čekali a viděli, že se mu nic zlého nestalo, změnivše se, pravili, že jest on bůh. **7** Na těch pak místech měl popluží kniže toho ostrova, jménem Publius. Kterýž příjav nás k sobě, za tři dni přátelsky u sebe v hospodě choval. **8** I přihodilo se, že otec toho Publia ležel, maje zimnici a červenou nemoc. K

němuž všed Pavel, a pomodliv se, vložil na něj ruce, a uzdravil jej. **9** A když se to stalo, tedy jiní, kteríž na ostrově tom nemocní byli, přistupovali, a byli uzdravováni. **10** Ctili nás pak velice, a když jsme se měli prych plaviti, nakladli toho, čehož potřebí bylo. **11** A po třech měsících plavili jsme se na bárce Alexandrinské, kteráž tu byla na tom ostrově přes zimu, mající za erb Kastora a Polluxa. **12** A když jsme přijeli do Syrakusis, zůstali jsme tu za tři dny. **13** A odtud okolo plavíce se, přišli jsme do Regium; a po jednom dni, když vál vítr od poledne, druhý den přijeli jsme do Puteolos. **14** Kdežto nalezše bratří, žádání jsme byli od nich, abychom pobily u nich za sedm dní. A tak jsme se k Římu brali. **15** Odkudž, když o nás uslyšeli bratří, vyšli proti nám až na rynk Appiův a ke Třem krčmám. Kteréž uzřev Pavel, poděkoval Bohu, a počal být dobré myslí. **16** A když jsme přišli do Říma, setník dal vězně v moc hejtmanu vojska, ale Pavlovi dopuštěno, aby sám bydlil s žoldněrem, kterýž ho ostříhal. **17** I stalo se po třech dnech, svolal Pavel přední z Židů. A když se sešli, řekl jim: Muži bratří, já nic neučiniv proti lidu ani proti obyčejům otcovským, jat jsa z Jeruzaléma, vydán jsem v ruce Římanům. **18** Kteríž vyslyševše mne, chtěli propustiti, proto že žádné viny hodné smrti na mně nebylo. **19** Ale když Židé odpírali, přinucen jsem odvolati se k císaři, ne jako bych měl co na svůj národ žalovati. **20** A protož z té příčiny povolal jsem vás, abych vás viděl, a s vámi promluvil; nebo pro naději lidu Izraelského řetězem tímto svázán jsem. **21** A oni řekli jemu: Myť jsme žádného psání neměli o tobě z Židovstva, aniž kdo z bratří přijda, vypravoval neb mluvil co zlého o tobě. **22** Ale žádámet od tebe slyšeti, jak smyslíš; nebo víme o té sektě, že se jí všudy odpírá. **23** A když jemu uložili den, sešlo se jich mnoho do hospody k němu, jimž s osvědčováním vypravoval o království Božím, sloužě jím k víře o Ježíšovi z zákona Mojžíšova a proroků, od jitru až do večera. **24** A někteří uvěřili tomu, což vypravoval, někteří pak nevěřili. **25** A tak nejsouce mezi sebou svorní, rozešli se, když promluvil Pavel to jedno slovo: Jistě žet' dobře Duch svatý skrze proroka Izaiáše mluvil k otcům našim. **26** Řka: Jdi k lidu tomuto a rci jim: Slyšením slyšeti budete, ale nesrozumíte, a hledíce, hleděti budete, ale neužírite. **27** Nebo zhrublo srdce lidu tohoto, a ušima tězce slyšeli, a oči své zamhouřili, aby snad neviděli očima, a ušima neslyšeli, a srdcem nesrozuměli, a neobrátili se, abyh jich neuzdravil. **28** Budiž vám tedy známo, že jest pohanům posláno toto spasení Boží, a oniť slyšeti budou. **29** A když on to propověděl, odesíli Židé, majíce mezi sebou hádky mnohé. **30** Pavel pak trval za celé dvě léty v hospodě své, a přijímal všecky, kteříž přicházeli k němu, **31** Káže o království Božím, a uče tém věcem, kteréž jsou o Pánu Ježíši Kristu, se vši doufanlivosti bez překážky.

Římanům

1 Pavel, služebník Jezukristův, povolaný apoštol, oddělený k kázání evangelium Božího, **2** Kterýž zdávna zaslíbil skrze proroky své v písmích svatých, **3** O Synu svém zplozeném z semene Davidova s strany těla, **4** Kterýž prokázán jest bytí Synem Božím mocně, podlé Ducha posvěcení, skrze z mrtvých vstání, totíž o Ježíši Kristu, Pánu našem, **5** Skrže něhož jsme přijali milost a apoštolství ku poslušenství víry mezi všemi národy pro jméno jeho, **6** Z nichž i vy jste povolaní Ježíše Krista, **7** Všechném, kteříž jste v Rímě, milým Božím, povolaným svatým: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. **8** Nejprvé pak díky činům Bohu svému skrze Ježíše Krista ze všech vás, že víra vaše rozhlašuje se po všem světě. **9** Svědek mi jest zajisté Bůh, kterémuz sloužím duchem svým v evangelium Syna jeho, žet' bez přestání zmínku o vás činím, **10** Vždycky na svých modlitbách žádaje, abych aspoň někdy mohl šťastně, byla-li by vůle Boží, k vám přijít. **11** Neboť velice žádám viděti vás, abych vám udělil částku nějakou milosti duchovní ku potvrzení vašemu, **12** To jest, abych spolu s vám potěšen byl, skrze společnou i vaši i mou víru. **13** Nechci' pak, bratří, abyste nevěděli, žet' jsem mnohokrát uložil přijít k vám, (ale překážky jsem měl až dosavad), abych nějaký užitek také i mezi vámí měl, jako i mezi jinými národy. **14** Nebo Řeků i kterýchkoli jiných národů, i moudrých i nemoudrých, dlužník jsem. **15** A tak, pokudž na mně jest, hotov jsem i vám, kteříž v Rímě jste, zvěstovati evangelium. **16** Neboť se nestydím za evangelium Kristovo; moc zajisté Boží jest k spasení každému věřícímu, Židu předně, potom i Řeku. **17** Nebo spravedlnost Boží zjevuje se skrze ně z víry u víru, jakož psáno jest: Spravedlivý pak z víry živ bude. **18** Zjevuje se zajisté hněv Boží s nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, pravdu Boží v nepravosti zadržujících. **19** Nebo což poznáno býti může o Bohu, známé jest jim, Bůh zajisté zjevil jim. **20** Nebo neviditelné věci jeho, hned od stvoření světa, po věcech učiněných rozumem pochopeny bývají, totíž ta jeho věčná moc a Božství, tak aby oni byli bez výmluvy, (aiōnios g126) **21** Proto že poznavše Boha, necili jako Boha, ani jemu děkovali, ale marní učiněni jsou v myšleních svých, a zatmíno jest nemoudré srdece jejich. **22** Měvše se za moudré, blázni učiněni jsou. **23** Nebo směnili slávu neporušitelného Boha v podobenství obrazu porušitelného člověka, i ptactva, i hovad čtvernohých, i zeměplazů. **24** Protož i Bůh vydal je v žádosti srdce jejich k nečistotě, aby zprznili těla svá vespolek. **25** Jako ty, kteříž směnili pravdu Boží za lež, a ctili i sloužili stvoření raději nežli stvořitele, kterýž jest požehnaný na věky. Amen. (aiōn g165) **26** Protož je vydal Bůh v žádosti ohavné. Nebo i ženy jejich změnily přirozené sebe užívání v to, kteříž jest proti přirození. **27** A podobně i mužské pohlaví, opustivše přirozené užívání ženy, rozpálili se v žádosti své jedni k druhým, mužské pohlaví s mužským pohlavím mrzkost pásíce, a spravedlivou mzdu, kteráž na jejich blud slušela, sami na sebe uvodíce. **28** A jakož sobě nevážili známosti Boha, tak i Bůh vydal je v převrácený smysl, aby činili to, což nesluší, **29** Jsouce naplněni vši nepravostí, smilstvem, nešlechetností, lakovitvím,

zlostí, plní závisti, vraždy, svářů, lsti, zlých obyčejů, **30** Utrhači, pomluvači, Boha nenávidící, hánliví, pyšní, chlubní, nalezači zlých věcí, rodičů neposlušní, **31** Nemoudří, smluv nezdrželiví, beze vší lítosti, neukojitelní a nemilosrdní. **32** Kteříž vědouce o tom právě Božím, (že ti, kteříž takové věci činí, hodni jsou smrti), netolikó ty věci činí, ale i činícím nakládají.

2 Protož nemůže se vymluviti, ó člověče, každý potupující. Nebo tím, že jiného potupuješ, sám sebe odsuzuješ, poněvadž totéž činíš, což tupíš. **2** Vímet' zajisté, že soud Boží jest podlé pravdy proti těm, kteříž takové věci činí. **3** Zdali se domníváš, ó člověče, kterýž soudíš ty, kdož takové věci činí, a sám totéž činí, že ty ujdeš soudu Božího? **4** Čili bohatstvím dobrivosti jeho a snášelivosti i dlouhočekání pohrádáš, nevěda, že dobrivost Boží ku pokání tebe vede? **5** Ale podlé tvrdosti své a srdce nekajícího shromažďuješ sám sobě hněv ke dni hněvu a zjevení spravedlivého soudu Božího. **6** Kterýž odplatí jednomu každému podlé skutků jeho, **7** Tém zajisté, kteříž trvajíce v dobrém skutku, slávy a cti a nesmrtelnosti hledají, životem věčným, (aiōnios g166) **8** Tém pak, kteříž jsou svárliví, a pravdě nepovolují, ale povolují nepravosti, prchlivosti a hněvem, **9** Trápením a úzkostí, každě duši člověka činícího zlé, i Žida předně, i Řeka. **10** Ale sláva a čest a pokoj každému, kdo činí dobré, i Židu předně, i Řeku. **11** Neboť není přijímání osob u Boha. **12** Kteřížkoli zajisté bez zákona hřešili, bez zákona i zhynou; a kteřížkoli pod zákonom hřešili, skrze zákon odsouzeni budou. **13** (Nebo ne ti, kteříž slyší zákon, spravedliví jsou před Bohem, ale činitelé zákona spravedliví budou. **14** Nebo když pohaně zákona nemajíce, od přirození činí to, což přikazuje zákon, takoví zákona nemajíce, sami sobě zákonem jsou, **15** Jako ti, kteříž ukazují dílo zákona napsané na srdcích svých, když jim to osvědčuje svědomí jejich i myšlení, kteráž se vespolek obviňují, aneb také vymlouvají.) **16** V ten den, když soudit bude Bůh tajné věci lidské, podlé evangelium mého skrze Jezukrista. **17** Aj, ty sloveš Žid, a zpoléháš na zákon, a chlubíš se Bohem, **18** A znás vůli jeho, a rozeznáváš, co sluší, naučen jsa z zákona, **19** A za to máš, že jsi ty vůdcím slepých, světlem těch, kteříž jsou ve tmě, **20** Ředitelům nemoudrých, učitelem nemluvňat, majícím formu umění a pravdy v zákoně. **21** Kterakž tedy jiného uče, sám sebe neučíš? Vyhlášuje, že nemá kradeno být, kradeš? **22** Pravě: Nezcizoložíš, cizoložství pácháš? V ohavnosti maje modly, svatokrádeže se dopouštíš? **23** Zákonem se chlubě, přestupováním zákona Bohu neúctu činíš? **24** Nebo jméno Boží pro vás v porouhání jest mezi pohany, jakož psáno jest. **25** Obřezání' zajisté prospěje, budeš-li zákon plnit; pakli budeš přestupitelem zákona, obřezání' tvé učiněno jest neobřezáním. **26** A protož jestližet' by neobřízka ostříhala práv zákona, zdaliž nebude počtena neobřízka jejich za obřízku? **27** A ti, kteříž jsou z přirození neobřízka, zachovávajíce zákon, zdaliž nepotupí tebe, kterýž pod literou a obřízkou přestupník jsi zákona? **28** Nebo ne ten jest Žid, kterýž jest zjevně; anž to jest obřezání, kterýž bývá zjevně na těle; **29** Ale ten jest Žid, kterýž vnitř jest Židem, obřezání maje srdečné v duchu, a ne podlé litery; jehož chvála ne z lidí jest, ale z Boha.

3 Což tedy má více Žid? Aneb jaký jest užitek obřízky? **2**
Mnohý všelijak. Přední zajisté, že jest jim svěřen zákon Boží.
3 Nebo co jest do toho, jestliže byli někteří nevěrní? Zdaliž nevěra jejich věrnost Boží vyprázdní? **4** Nikoli, nýbrž budiž Bůh pravdomluvný, ale každý člověk lhář, jakož psáno jest: Abys ospravedlněn byl v řečech svých, a přemohl, když bys soudil. **5** Jestliže pak nepravost naše spravedlnost Boží zvelebuje, což díme? Zdaliž nespravedlivý jest Bůh, který uvodí hněv? (Po lidskut' pravím.) **6** Nikoli, sic jinak kterakž by Bůh soudil svět? **7** Nebo jestliže' pravda Boží mou lázi rozmohla se k slávě jeho, i pročež pak já ještě jako hříšník bývám souzen? **8** A ne raděj (jakž o nás zle mluví, a jakož někteří praví, že bychom my říkali): Čírme zlé věci, aby přišly dobré? Jichž spravedlivé jest odsouzení. **9** Což tedy? Máme něco napřed? Nikoli, nebo jsme prvé dokázali toho, že jsou, i Židé i Řekové, všickni pod hříchem, **10** Jakož psáno jest: Že není spravedlivého, ani jednoho. **11** Není rozumného, není, kdo by hledal Boha. **12** Všickni se uchýllili, spolu neužiteční učiněni jsou; není, kdo by činil dobré, není ani jednoho. **13** Hrob otevřený jest hrdlo jejich, jazyky svými lstivě mluvili, jed lítých hadů jest pod rty jejich. **14** Kterýchž ústa plná jsou zločeňení a hořkosti. **15** Nohy jejich rychlé k vylévání krve. **16** Setření a bída na cestách jejich. **17** A cesty pokoje nepoznali. **18** Není bázně Boží před očima jejich. **19** Víme pak, že cožkoli zákon mluví, těm, kteříž jsou pod zákonem mluví, aby všeliká ústa zacpána byla, a aby viněn byl všecken svět Bohu. **20** Protož z skutků zákona nebude ospravedlněn žádný člověk před oblíčejem jeho; nebo skrze zákon poznání hřícha. **21** Ale nyní bez zákona spravedlnost Boží zjevena jest, osvědčená zákonem i proroky, **22** Spravedlnost totiž Boží, skrze víru Ježíše Krista, ke všem a na všecky věřící. **23** Nebot' není rozdílu. Všicknit' zajisté zhřešili, a nemají slávy Boží. **24** Spravedliví pak učiněni bývají darmo, milostí jeho, skrze vykoupení, kteréž se stalo v Kristu Ježíši, **25** Jehož Bůh vydal za smíří, skrze víru ve krv jeho, k ukázaní spravedlnosti své, skrze odpusťení předešlých hříchů, **26** V shovívání Božím, k dokázaní spravedlnosti své v nynějším času, k tomu, aby on spravedlivý byl, a ospravedlňujícím toho, kterýž jest z víry Ježíšovy. **27** Kdež jest tedy ta chlouba? Vyprázdená jest. Skrze který zákon? Skutků-li? Nikoli, ale skrze zákon víry. **28** Protož za to máme, že člověk bývá spravedliv učiněn věrou bez skutků zákona. **29** Zdaliž jest toliko Bůh Židů? Zdali také není i pohanů? Jistě i pohanů, **30** Poněvadž jeden jest Bůh, kterýž ospravedlňuje obřízku z víry, a neobřízku skrze víru. **31** Což tedy zákon vyprázdníme skrze víru? Nikoli, nýbrž zákon tvrdíme.

4 Což tedy díme, že došel Abraham, otec náš, podlé těla? **2** Nebo byl-lit' Abraham z skutků spravedliv učiněn, mát' se čím chlubiti, ale ne u Boha. **3** Nebo co praví písmo? Uvěřil pak Abraham Bohu, i počteno jemu za spravedlnost. **4** Kdožt' skutky činí, tomut' odplata nebývá počtena podlé milosti, ale podlé dluhu. **5** Tomu pak, kdož nečiní skutků, ale věří v toho, kterýž spravedlivého činí bezbožník, bývá počtena víra jeho za spravedlnost, **6** Jakož i David vypravuje blahoslavenství člověka, jemuž Bůh přivlastňuje spravedlnost bez skutků, řka: **7** Blahoslavení, jichž odpuštěny jsou nepravosti, a jejichž příkryti

jsou hříchové. **8** Blahoslavený muž, kterémuz Pán nepočítá hříchu. **9** Blahoslavenství tedy toto k obřízce-li přináleží, čili také k neobřízce? Nebo pravíme, že Abrahamovi víra jest počtena za spravedlnost. **10** Kterak pak jest počtena? Když byl obřezán, či před obřezáním? Ne v obřízce, ale před obřezáním. **11** A znamení obřízku přijal za znamení spravedlnosti víry, kteráž byla před obřezáním, na to, aby byl otcem všech věřících v neobřízce, aby i jím přičtena byla spravedlnost, **12** A otcem obřízky těch, kteříž ne z obřízky tolíko jsou, ale kteříž krácejí šlepějemi víry otce našeho Abrahama, kteráž byla před obřezáním. **13** Nebo ne skrže zákon stalo se zaslíbení Abrahamovi, aneb semeni jeho, aby byl dědicem světa, ale skrže spravedlnost víry. **14** Nebo jestliže ti, kteří jsou z zákona, dědicové jsou, zmařena jest víra, a zrušeno jest to zaslíbení. **15** Zákon zajisté hněv působí; nebo kdež není zákona, tu ani přestoupení. **16** A protož z víry jde, aby šlo podlé milosti, proto aby pevně bylo zaslíbení všemu semeni, netoliko tomu, kteréž z zákona jest, ale i tomu, kteréž jest z víry Abrahamovy, kteráž jest otec všech nás, **17** (Jakož psáno jest: Otcem mnohých národů postavil jsem tebe), před oblíčejem Boha, jemuž uvěřil, kterýž obžívuje mrtvé, a povolává i těch věcí, jichž není, jako by byly. **18** Kterýž v naději proti naději uvěřil, že bude otcem mnohých národů, podlé toho povědění: Takt' bude símě tvé. **19** A nezemdle u víře, nehledě na své tělo již umrtněné, ješto téměř ve stu letech byl, ani na život Sáry umrtněný. **20** O zaslíbení tedy Božím nepochyboval z nedověry, nýbrž posilnil se věrou, dav chválu Bohu, **21** Jsa tím jist, že cožkoli zaslíbil, mocen jest i učiniti. **22** A protož počteno jest jemu to za spravedlnost. **23** Jestí pak to napsáno ne pro něj toliko, že jemu počteno bylo, **24** Ale i pro nás, kterýž bude počteno, věřícim totíž v toho, kterýž vzkřísl Ježíše Pána našeho z mrtvých, **25** Kterýž vydán jest pro hřichy naše, a vstal z mrtvých pro ospravedlnění naše.

5 Ospravedlněni tedy jsouce z víry, pokoj máme s Bohem skrze Pána našeho Jezukrista, **2** Skrze něhož i přístup měli jsme věrou k milosti této, kterouž stojíme. A chlubíme se nadějí slávy Boží. **3** A ne jen nadějí, ale také chlubíme se ssouzeními, vědouce, že ssouzení trpělivost působí, **4** A trpělivost zkušení, zkušení pak naději. **5** A nadějet' nezahanbuje; nebo láska Boží rozlita jest v srdečích našich skrze Ducha svatého, kterýž dán jest nám. **6** Kristus zajisté, když jsme my ještě mdlí byli, v čas příhodný za bezbožné umřel, **7** Ješto sotva kdo za spravedlivého umře, ač za dobréhot' by někdo snad i umříti směl. **8** Dokazujet' pak Bůh lásky své k nám; nebo když jsme ještě hříšníci byli, Kristus umřel za nás. **9** Círme tedy více nyní ospravedlněni jsouce krví jeho, spaseni budeme skrze něho od hněvu. **10** Poněvadž byvše nepřátelé, smířeni jsme s Bohem skrze smrt Syna jeho, nadtot' smířeni jsouce, spaseni budeme skrze život jeho. **11** A ne jen to, ale chlubíme se i Bohem, skrze Pána našeho Jezukrista, skrze něhož nyní smíření jsme došli. **12** A protož jakož skrze jednoho člověka hřich na svět všel a skrze hřich smrt, a tak na všecky lidí smrt přišla, v němž všickni zhřešili. **13** Nebo až do zákona hřich byl na světě, ale hřich se nepočítá, když zákona není. **14** Kralovala pak smrt od Adama až do Mojžíše také i nad těmi, kteříž nehřešili ku podobenství přestoupení Adamova, kterýž jest figúra toho budoucího. **15**

Ale ne jako hřich, tak i milost. Nebo poněvadž onoho jednoho pádem mnoho jich zemřelo, mnohem více milost Boží a dar z milosti toho jednoho člověka Jezukrista na mnohé rozlit jest.

16 Aniž jako skrze jednoho, který zhřešil, tak milost. Nebo vina z jednoho pádu ku potupení, ale milost z mnohých hřichů k spravedlnění. **17** Nebo poněvadž pro ten pád jeden smrt kralovala pro toho jednoho, mnohem více, kteříž rozhojněnou milost a dar spravedlnosti přijímají, v životě kralovati budou skrze toho jediného Jezukrista. **18** A tak tedy, jakž skrze pád jeden na všecky lidi přišla vina ku potupení, tak i skrze jediné spravedlnění na všecky lidi přišla milost k spravedlnění života. **19** Nebo jakož skrze neposlušenství jednoho člověka učiněno jest mnoho hříšných, tak i skrze poslušenství jednoho spravedliví učiněni budou mnozí. **20** Zákon pak k tomu přistoupil, aby se rozhojnil hřich, a kdež se rozhojnil hřich, tu ještě více rozhojnila se milost. **21** Aby jakož kraloval hřich k smrti, tak aby i milost kralovala skrze spravedlnost k životu věčnému, skrze Jezukrista Pána našeho. (aiōnios g166)

6 Což tedy díme? Zůstaneme v hřichu, aby se milost rozhojnila?

2 Nikoli. Kdož jsme zemřeli hřichu, kterakž ještě živi budeme v něm? **3** Zdaliž nevítě, že kteřížkoli pokřtěni jsme v Krista Ježíše, v smrt jeho pokřtěni jsme? 4 Pohřbeni jsme tedy s ním skrze křest v smrt, abychom, jakož z mrtvých vstal Kristus k slávě Otce, tak i my v novotě života chodili. **5** Nebo poněvadž jsme s ním vštipeni připodobněním smrti jeho, tedy i vzkříšením budeme, **6** To vědouce, že starý člověk nás s ním spolu ukřižován jest, aby bylo umrtno tělo hřicha, abychom již potom nesloužili hřichu. **7** Nebo kdož umřel, spravedlněn jest od hřichu. **8** Jestližet jsme pak zemřeli s Kristem, věřímět, že spolu s ním také živi budeme, **9** Vědouce, že Kristus vstav z mrtvých, již více neumírá, smrt nad ním již více nepanuje. **10** Nebo žet' umřel, hřichu umřel jednon; že pak jest živ, živ jest Bohu. **11** Tak i vy za to mejtě, že jste zemřeli zajisté hřichu, ale živi jste Bohu v Kristu Ježíši, Pánu našem. **12** Nepanuj tedy hřich v smrtelném těle vašem, abyste povolovali jemu v žádostech jeho. **13** Aniž vydávejte oudů svých za odění nepravosti hřichu, ale vydávejte se k službě Bohu, jako byvše mrtví, již žíví, aoudy své za odění spravedlnosti Bohu. **14** Nebo hřich nebude panovat nad vámi; nejste zajisté pod zákonem, ale pod milostí. **15** Což pak? Hřešiti budeme, když nejsme pod zákonem, ale pod milostí? Nikoli. **16** Zdaliž nevítě, že komuž se vydáváte za služebníky ku poslušenství, toho jste služebníci, kohož posloucháte, bud' hřichu k smrti, bud' poslušenství k spravedlnosti? **17** Ale díka Bohu, že byvše služebníci hřicha, uposlechli jste z srdce způsobu učení toho, v kteréž uvedeni jste. **18** Vysvobozeni pak jsouce od hřichu, učiněni jste služebníci spravedlnosti. **19** Po lidsku pravím, pro mdlobu těla vašeho: Jakž jste vydávalioudy své v službu nečistotě a nepravosti k činění nepravosti, tak nyní vydávejte oudy své v službu spravedlnosti ku posvěcení. **20** Nebo když jste byli služebníci hřicha, cizí jste byli od spravedlnosti. **21** Jaký jste pak užitek měli tehdáž toho, začež se nyní stydíte? Konec zajisté těch věcí jest smrt. **22** Nyní pak vysvobozeni jsouce od hřichu, a podmaněni v službu Bohu, máte užitek svůj ku posvěcení, cíl pak život věčný. (aiōnios g166)

23 Nebo odpala za hřich jest smrt, ale milost Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem. (aiōnios g166)

7 Zdaliž nevítě, braťři, (nebo povědomým zákona mluvím), že zákon panuje nad člověkem, dokudž živ jest? **2** Nebo žena, kteráž za mužem jest, živému muži přivázána jest zákonem; pakli by umřel muž, svobodná jest od zákona muže. **3** A protož dokudž jest živ muž, slouti bude cizoložnice, bude-li s jiným mužem; pakli by muž její umřel, jest svobodna od zákona toho, tak že již nebude cizoložnice, bude-li s jiným mužem. **4** Takž tedy, braťři moji, i vy umrtni jste zákonu skrze tělo Kristovo, abyste byli jiného, toho totiž, kterýž z mrtvých vstal, abychom ovoce nesli Bohu. **5** Nebo když jsme byli v těle, žádosti hřichů skrze zákon moc svou provodily v oudech našich k nesení ovoce smrti. **6** Nyní pak osvobozeni jsme od zákona, když umřel tent, v němž jsme držáni byli, tak abychom sloužili v novotě ducha, a ne v vetchosti litery. **7** Což tedy díme? Ze zákon jest hřichem? Nikoli; nýbrž hřichu jsem nepoznal, než skrze zákon. Nebo i o žádosti byl bych nevěděl, kdyby byl zákon neřekl: Nepožádáš. **8** Ale příčinu vzav hřich skrze příkázání, zplodil ve mně všelikou žádost. Bez zákona zajisté hřich mrtv jest. **9** Ját' pak byl jsem živ někdy bez zákona, ale když přišlo příkázání, hřich ožil, **10** A já umřel. I shledáno jest, že to příkázání, kteréž mělo býti k životu, jest mi k smrti. **11** Nebo hřich, vzav příčinu skrze to příkázání, podvedl mne, a skrze ně zabil. **12** A tak zákon zajisté jest svaty, a příkázání svaté i spravedlivé a dobré. **13** Tedy to dobré učiněno jest mi smrt? Nikoli, ale hřich, aby se okázel býti hřichem, skrze to dobré zplodil mi smrt, aby byl přišli velmi hřešící hřich skrze příkázání. **14** Víme zajisté, že zákon jest duchovní, ale já jsem tělesný, prodaný hřichu. **15** Nebo toho, což činím, neoblibuju; nebo ne, což chci, to činím, ale, což v nenávisti mám, to činím. **16** Jestližet' pak, což nechci, to činím, povolují zákonu, že jest dobrý. **17** A tak nyní více ne já to činím, ale ten hřich, kterýž ve mně přebývá. **18** Vím' zajisté, že nepřebývá ve mně, (to jest v těle mé), dobré. Nebo chtění hotové mám, ale abych vykonati mohl dobré, toho' nelenalézám. **19** Nebo nečiním dobrého, kteréž chci, ale činím to zlé, jehož nechci. **20** A poněvadž pak, čehož já nechci, to činím, tedy' již ne já činím to, ale ten hřich, kterýž ve mně přebývá. **21** Nalézám tedy zákon, když chci činiti dobré, že se mne přidřízlé. **22** Nebo zvláštní lábst mám v zákoně Božím podlé vnitřního člověka; **23** Ale vidím jiný zákon v oudech svých, odporující zákonu myslí mé, a jímající mne zákonu hřicha, kterýž jest v oudech mých. **24** Bídny já člověk! Kdo mne vysvobodí z toho těla smrti? **25** Děkuji' Bohu skrze Jezukrista Pána našeho. A takž tedy tentýž já sloužím myslí zákonu Božímu, ale tělem zákonu hřicha.

8 A protož není' již žádného potupení těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši, nechodícím podlé těla, ale podlé Ducha. **2** Nebo zákon Ducha života v Kristu Ježíši vysvobodil mne od zákona hřicha i smrti. **3** Nebo seč nemohl býti zákon, jelikož byl mdly pro tělo, Bůh poslav Syna svého v podobnosti těla hřicha, a příčinou hřicha, potupil hřich na těle, **4** Aby spravedlnost zákona vyplněna byla v nás, kteříž nechodíme podlé těla, ale podlé Ducha. **5** Ti zajisté, kteříž jsou podlé těla, chutnají to, což jest těla, ale ti, kteříž podlé Ducha, to, což jest Ducha. **6** Nebo

opatrnost těla jest smrt, opatrnost pak Ducha život a pokoj, 7 Proto že opatrnost těla jest nepřítelkyně Bohu; nebo zákonu Božímu není poddána, aniž hned může být. 8 Protož ti, kteríž jsou v těle, Bohu se libiti nemohou. 9 Vy pak nejste v těle, ale v Duchu, poněvadž Duch Boží vás přebývá. Jestližet' pak kdo Ducha Kristova nemá, tent' není jeho. 10 A jestližt' Kristus v vás, tedy ač tělo umrtněno jest pro hřich, však duch živ jest pro spravedlnost. 11 Jestližet' pak Duch toho, kterýž vzkřísil Ježíše z mrtvých, vás přebývá, tedy ten, kterýž vzkřísil Krista z mrtvých, obžíví i smrtelná těla vaše, pro přebývajícího Ducha jeho v vás. 12 A takž tedy, bratři, dlužnici' jsme ne tělu, abychom podlé těla živi byli. 13 Nebo budete-li podlé těla živi, zemřete; pakli byste Duchem skutky těla mrtvili, živi budete. 14 Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží. 15 Nepřijali jste zajisté ducha služby opět k bázni, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, totiž Otče. 16 Tent' Duch osvědčuje duchu našemu, že jsme synové Boží. 17 A jestliže synové, tedy i dědicové, dědicové zajisté Boží, spolu pak dědicové Kristovi, však jestliže spolu trpíme, abychom spolu i oslaveni byli. 18 Nebo tak za to mám, že nejsou rovná utrpení nynější oné budoucí slávě, kteráž se zjevití má na nás. 19 Nebo stvoření pečlivě jako vyhlídaje, očekává zjevení synů Božích. 20 Marnosti zajisté poddáno jest stvoření, nechtě, ale pro toho, kterýž je poddal, 21 V naději, že i to stvoření vysvobozeno bude od služby porušení v svobodu slávy synů Božích. 22 Nebo víme, že všecko stvoření spolu lká, a spolu ku porodu pracuje až posavad. 23 A netoliko ono, ale i my, provotiny Ducha mající, i myť sami v sobě lkáme, zvolení synů očekávajíce, a tak vykoupení těla svého. 24 Nebo nadějí spaseni jsme. Naděje pak, kteráž se vidí, není naděje. Nebo což kdo vidí, proč by se toho nadál? 25 Pakli čehož nevidíme, toho se nadějeme, tedy toho skrz trpělivost očekáváme. 26 Ano také i Duch pomocen jest mdlobám našim. Nebo zač bychom se měli modlit, jakž by náleželo, nevíme, ale ten Duch prosí za nás lkáními nevypravitelnými. 27 Ten pak, kterýž jest zpypatel srdcí, zná, jaký by byl smysl Ducha, že podlé Boha prosí za svaté. 28 Vímet pak, že milujícímu Bohu všecky věci napomáhají k dobrému, totiž těm, kterýž podlé uložení jeho povolání jsou. 29 Nebo kterýž předzvěděl, ty i předzřídil, aby byli připodobněni obrazu Syna jeho, aby on byl prvorozén mezi mnohými bratřími. 30 Kterýž pak předzřídil, těch i povolal, a kterýž povolal, ty i spravedlní, a kterýž spravedlní, ty i oslavil. 31 Což tedy díme k tomu? Kdyžt' jest Bůh s námi, i kdo proti nám? 32 Kterýž ani vlastnímu Synu svému neodpustil, ale za nás za všecky vydal jej, i kterakž by tedy nám s ním všech věci nedal? 33 Kdo bude žalovati na vyvolené Boží? Bůh jest, kterýž spravedlňuje. 34 Kdo jest, ješto by potupil? Kristus jest, kterýž umřel, nýbrž i z mrtvých vstal, a kterýž i na pravici Boží jest, kterýž i oroduje za nás. 35 Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Zarmoucení-li, aneb úzkost, neb protivenství? Zdali hlad, čili nahota? Zdali nebezpečenství, čili meč? 36 Jakož psáno jest: Pro tebe mrtveni býváme celý den, jmíni jsme jako ovce oddané k zabité. 37 Ale v tom ve všem udatně vítězíme, skrze toho, kterýž nás zamiloval. 38 Jist jsem zajisté, že ani smrt, ani život, ani anděl, ani knížatstvo, ani mocnosti, ani nastávající věci, ani budoucí, 39 Ani vysokost, ani

hlubokost, ani kterékoli jiné stvoření, nebude moci nás odloučiti od lásky Boží, kteráž jest v Kristu Ježíši, Pánu našem.

9 Pravduť pravím v Kristu, a neklamámt', čemuž i svědomí mé svědectví vydává v Duchu svatém, 2 Žet' mám veliký zámutek, a ustavičnou bolest v srdci svém. 3 Nebo žádal bych já sám zavrženým byti od Krista místo bratří svých, příbuzných svých podlé těla. 4 Kteřížto jsou Izraelští, jejichž jest přijetí za syny, i sláva, i smlouvy, i zákona dání, i služba, i zaslíbení. 5 Jejichž jsou otcové, a ti, z nichž jest Kristus podlé těla, kterýž jest nade všecky Bůh požehnaný na věky. Amen. (aiōn g165) 6 A však nemůže zmařeno býti slovo Boží. Nebo ne všickni, kteríž jsou z Izraele, Izraelští jsou. 7 Aniž proto, že jsou símě Abrahamovo, všickni jsou synové, ale v Izákovi nazváno bude tvé símě. 8 To jest, ne ti, kterýž jsou synové těla, jsou synové Boží, ale kteříž jsou synové zaslíbení, ti se počítají za símě. 9 Nebo toto jest slovo zaslíbení: V týž čas přijdu, a Sára bude mítí syna. 10 A netoliko to, ale i Rebeka z jednoho počavší, totiž z Izáka, otce našeho. 11 Nebo ještě před narozením, a prvé než co dobrého neb zlého učinili, aby uložení Boží, kteréž jest podlé vyvolení, ne z skutků, ale z toho, kterýž povolává, pevně bylo. 12 Řečeno jest jí: Větší sloužiti bude menšímu, 13 Jakož psáno jest: Jákož jsem miloval, ale Ezau nenáviděl jsem. 14 I což tedy díme? Zdali nespravedlnost jest u Boha? Nikoli. 15 Nebo Mojžíšovi dí: Smiluj se, nad kým se smilují, a slíjti se, nad kýmž se slíjí. 16 A tak tedy není na tom, kdož chce, ani na tom, kdož běží, ale na Bohu, kterýž se smilovává. 17 Nebo dí písmo Faraonovi: Proto jsem vzbudil tebe, abych na tobě ukázal moc svou, a aby rozhlášeno bylo jméno mé po vší zemi. 18 A tak tedy, nad kýmž chce, smilovává se, a koho chce, zatvrzuje. 19 Ale díš mi: I proč se pak hněvá? nebo vůli jeho kdo odeprěl? 20 Nýbrž, ó člověče, kdo jsi ty, že odmlouváš Bohu? Zdaž hrnec dí hrnčíři: Pročs mne tak uděláš? 21 Zdaliž hrnčíř nemá moc nad hlinou, aby z jednostejného triple udělá jednu nádobu ke cti, a jinou ku potupě? 22 Což pak, že Bůh, chtěje ukázati hněv, a oznámiti moc svou, snášel ve mnohé trpělivosti nádoby hněvu, připravené k zahynutí, 23 A známé učiniti bohatství slávy své při nádobách milosrdenství, kteréž připravil k slávě? 24 Kterýž i povolal, totiž nás, netoliko z Židů, ale také i z pohanů, 25 Jakož i skrze Ozé dí: Nazovu nelid svůj lidem svým, a nemilou milou. 26 A stanet' se, že místo toho, kdež řečeno bylo jim: Nejste vy lid můj, tuť nazváni budou synové Boha živého. 27 Izaiáš pak volá nad Izraelem, řka: Byť pak byl počet synů Izraelských jako písek mořský, ostatkové spaseni budou. 28 Nebo pohubení učiní spravedlivé, a to jisté, pohubení zajisté učiní Pán na zemi, a to jisté. 29 A jakož prvé pověděl Izaiáš: Byť pak zástupů nepozůstavil nám semene, jako Sodoma učiněni bychom byli, a Gomoře byli bychom podobní. 30 Což tedy díme? I to, že pohané, kterýž nenásledovali spravedlnosti, dosáhli spravedlnosti, a to spravedlnosti té, kteráž jest z víry; 31 Izrael pak následoval zákona spravedlnosti, k zákona spravedlnosti nepřišel. 32 Proč? Nebo ne z víry, ale jako z skutků zákona jí hledali. Urazili se zajisté o kámen urážky, 33 Jakož psáno jest: Aj, kladu na Sionu

kámen urážky a skálu pohoršení, a každý, kdož uvěří v něj, nebude zahanben.

10 Bratří, přichylnost zajisté s zvláštní lítostí srdce mého jestit k Izraelovi, i modlitba za něj k Bohu, aby spasen byl.

2 Nebot' jim svědectví vydávám, žeť horlivost Boží mají, ale ne podlél umění. **3** Nebo neznajíce Boží spravedlnosti, a svou vlastní spravedlnost usilujíce vystaviti, spravedlnosti Boží nebyli poddání. **4** Konec zajisté zákona jest Kristus k spravedlnění všelikému věřícímu. **5** Nebo Mojžíš píše o spravedlnosti, kteráž jest z zákona, pravě: Který by koli člověk činil ty věci, živ bude v nich. **6** Ta pak spravedlnost, kteráž jest z víry, takto praví: Neříkej v srdeci svém: Kdo vstoupí na nebe? To jest Krista s výsosti svěsti. **7** Aneb kdo sstoupí do propasti? To jest Krista z mrtvých vzbuditi. (**Abyssos g12**) **8** Ale co dí? Blízko tebe jestit slovo, v ústech tvých a v srdeci tvém. Tot' jest slovo to víry, kteréž káze: **9** Vyznáš-li ústy svými Pána Ježíše, a srdcem svým uvěříš-li, že jej Bůh vzkřísil z mrtvých, spasen budeš. **10** Srdcem se zajisté věří k spravedlnosti, ale ústy vyznání se děje k spasení. **11** Nebo dí písmo: Všeliký, kdož věří v něj, nebude zahanben. **12** Není' zajisté rozdílu mezi Židem a Řekem; nebo tentýž Pán všech, bohatý jest ke všechném vzývajícím jej. **13** Každý zajisté, kdožkolи vzýval by jméno Páně, spasen bude. **14** Ale kterak budou vzývati toho, v kteréhož neuvěřili? A kterak uvěří tomu, o němž neslyšeli? A kterak uslyší bez kazatele? **15** A kterak kázati budou, jestliže nebudou posláni? Jakož psáno jest: Jak krásné nohy zvěstujících pokoj, zvěstujících dobré věci. **16** Ale nevšickni uposlechli evangelium. Nebo Izaiáš praví: Pane, kdo uvěříl kázání našemu? **17** Tedy víra z slyšení, slyšení pak skrze slovo Boží. **18** Ale pravímt: Zdalíž neslyšeli? Anoř po vší zemi rozšel se zvuk jejich, a do končin okršku země slova jejich. **19** Ale pravímt: Zdalíž nepoznal Izrael? Aneb první Mojžíš řekl: Já k závisti vás přivedu skrze národ ten, kterýž není národ; skrze národ nemoudrý k hněvu popudím vás. **20** A Izaiáš směle dí: Nalezen jsem od těch, kteríž mne nehledali; zjeven jsem těm, kteríž se na mne neptali. **21** Ale proti Izraelovi dí: Přes celý den roztahoval jsem ruce své k lidu nepovolnému a protivnému.

11 Protož pravímt: Zdalíž Bůh zavrhl lid svůj? Nikoli; nebo i já Izraelský jsem, z semene Abrahamova, z pokolení Benjaminova. **2** Nezavrhl' Bůh lidu svého, kterýž předzvěděl.

Zdali nevíte, co písmo praví o Eliášovi, kterak se modlí Bohu proti lidu Izraelskému, řka: **3** Pane, proroky tvé zmordovali, a oltáře tvé rozkopali, já pak zůstal jsem sám, a i mět' duše hledají? **4** Ale co jemu dí odpověď Boží? Pozůstavil jsem sobě sedm tisíců mužů, kteríž neskláněli kolen před Bálem. **5** Takt' i nyní ostatkové podlé vyvolení milosti zůstali, **6** A poněvadž z milosti, tedy ne z skutků, sic jinak milost již by nebyla milost. Pakli z skutků, již není milost, jinak skutek nebyl by skutek. **7** Což tedy? Čeho hledá Izrael, toho nedošel, ale vyvolení došli toho, jiní pak zatvrzeni jsou, **8** (Jakož psáno jest: Dal jim Bůh ducha zkormoucení, oči aby neviděli, a uši, aby neslyšeli), až do dnešního dne. **9** A David dí: Budíž jim stůl jejich osídlem a pastmi a pohoršením i odplacením. **10** Zatmětež se oči jejich, ať nevidí, a hřbet jejich vždycky shýbej. **11** Pravímt: Tak-liž pak klesli, aby padli? Nikoli, ale jejich pádem spasení

přisko pohanům, aby je k závidění přivedl. **12** A poněvadž pak jejich pád jest bohatství světa, a zmenšení jejich jest bohatství pohanů, čím více plnost jich? **13** Vámt' zajisté pravímt pohanům, že jelikož jsem já apoštol pohanský, přísluhování své oslavují, **14** Zda bych jak k závidění vzbudit mohl tělo mé, a k spasení přivesti některé z nich. **15** Nebo když' zavržení jich jest smíření světa, co pak zase jich přijetí, než život z mrtvých? **16** Poněvadž prvotiny svaté, také i těsto; a jestit' kořen svatý, i ratolesti. **17** Žet' jsou pak některé ratolesti vylomeny, a ty, byv planou olivou, vštípen jsi místo nich, a učiněn jsi účastník kořene i tučnosti olivy. **18** Nechclub se proti ratolestem. Pakli se chlubíš, věz, že ne ty kořen neseš, ale kořen tebe. **19** Pakli díš: Vylomeny jsou ratlesti, abych já byl vštípen, **20** Dobrě. Pro nevěru vylomeny jsou, ale ty věrou stojíš. Nebudiž vysokomyslný, ale boj se. **21** Nebo poněvadž Bůh ratolestem přirozeným neodpustil, věz, žeť by ani tobě neodpustil. **22** A protož viz dobrotvost i zůřivost Boží. K těm zajisté, kteříž padli, zůřivost, ale k tobě dobrotvost, ač budeš-li trvat v dobroté. Sic jinak i ty vytáť budeš. **23** Ano i oni, jestliže nezůstanou v nevěře, zase vštípeni budou. Mocent' jest zajisté Bůh zase vštípiti je. **24** Nebo poněvadž ty vytáť jsi z přirozené plané olivy, a proti přirození vštípeni jsi v dobrou olivu, čím více ti, kteříž podlé přirození jsou, vštípeni budou v svou vlastní olivu. **25** Nebot' nechci, bratří, abyste nevěděli tohoto tajemství, (abyste nebyli sami u sebe moudří), že zatvrdilost z částky přihodila se Izraelovi, dokudž by nevešla plnost pohanů. **26** A takt' všecken Izrael spasen bude, jakož psáno jest: Příjde z Siona vysvoboditel, a odvrátíť bezbožnosti od Jákoba. **27** A tatot' bude smlouva má s nimi, když shladí hřichy jejich. **28** A tak s strany evangelium jsout' nepřátelé pro vás, ale podlé vyvolení jsou milí pro otce. **29** Darů zajisté svých a povolání Bůh nelituje. **30** Nebo jakož i vy někdy jste nebyli poslušni Boha, ale nyní milosrdenství jste došli pro jejich nevěru, **31** Tak i oni nyní neuposlechli, aby pro učiněné vám milosrdenství i oni milosrdenství dosáhli. **32** Zavřel zajisté Bůh všecky v nevěře, aby se nade všemi smiloval. **33** Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího! Jak jsou nezpytateľní soudové jeho, a nevystížitelné cesty jeho. **34** Nebo kdo pojnal mysl Páně? Aneb kdo jemu radil? **35** Nebo kdo prvé dal jemu, a budet' mu odplaceno? **36** Nebo z něho, a skrze něho, a v něm jsou všecky věci, jemuž sláva na věky. Amen. (**aiōn g165**)

12 Protož prosímt vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v obět živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou. **2** A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením myslí své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá. (**aiōn g165**) **3** Nebot' pravímt (skrze milost, kteráž dána jest mi), každémú, kdož jest mezi vámi, aby nesmyslil více, než sluší smyslit, ale aby smyslil v středmosti, tak jakž komu Bůh udělil míru víry. **4** Nebo jakož v jednom těle mnohé oudy máme, ale nemají všickni oudové jednostranné díla, **5** Tak množí jedno tělo jsme v Kristu, a obzvláštně jedni druhých oudové. **6** Ale majíce obdarování rozdílná podlé milosti, kteráž dána jest nám, budto prorocví, to at' se koná podlé pravidla víry; **7** Budto úřad, v přísluhování; budto ten, kdož učí, v vyučování. **8** Též kdo napomíná, v napomínání; ten, kdo rozdává, v upřímnosti; kdož předložen

jest, v pilnosti; kdo milosrdenství činí, číť to s ochotností. 9 Milování bud' bez pokrytství; v ošklivosti mějte zlé, připojeni jsouke k dobrému. 10 Láskou bratrskou jedni k druhým nakloněni jsouke, poctivostí se vespolek předcházejte, 11 V pracech neleníví, duchem vroucí, Pánu sloužíce, 12 Nadějí se veselice, v ssouzených trpěliví, na modlitbě ustaviční, 13 V potřebách s svatými se zdělujíce, přívětivosti k hostem následujíce. 14 Dobročeče protivníkům svým, dobročeče a nezločeče. 15 Radujte s radujicími, a pláchte s plácicími. 16 Budte vespolek jednomyslní, ne vysoce o sobě smýšlejice, ale k nízkým se nakloňujice. 17 Nebudete opatrní sami u sebe. Žádnemu zlého za zlé neodplacujte, opatrujice dobré přede všemi lidmi, 18 Jestliže jest možné, pokudž na vás jest, se všemi lidmi pokoj majice, 19 Ne sami sebe mstíce, nejmilejší, ale dejte místo hněvu; nebo psáno jest: Mně pomsta, já odplatím, praví Pán. 20 A protož lační-li nepřítel tvůj, nakrm jej, a žízní-li, dej mu pití. Nebo to učině, uhlí řeřavé shrneš na hlavu jeho. 21 Nedej se přemoci zlému, ale přemáhej v dobrém zlé.

13 Každá duše vrchnostem poddána bud'. Neboť není vrchnosti, jediné od Boha, a kteréž vrchnosti jsou, od Boha zřízené jsou. 2 A protož kdož se vrchnosti protví, Božímu zřízení se protví; kteríž se pak protví, odsouzení sobě dobudou. 3 Nebo vrchnosti nejsou k strachu dobrě činícim, ale zle činícim. Chceš-li se pak nebáti vrchnosti, číř dobře, a budeš mít chválu od ní. 4 Boží zajisté služebník jest, tobě k dobrému. Pakli bys zle činil, boj se; neboť ne nadarmo nese meč. Boží zajisté služebník jest, mstitel zůřivý nad tím, kdož zle ční. 5 A protož náležíš poddánu být, netoliko pro hněv, ale i pro svědomí. 6 Nebo proto i dař dáváte, že služebníci Boží jsou, pilnou práci o to samo vedouce. 7 Každému tedy, což jste povinni, dávejte. Komu dař, tomu dař; komu clo, tomu clo; komu bázeň, tomu bázeň; komu čest, tomu čest. 8 Žádnemu nebývejte nic dlužni, než to, abyste se vespolek milovali. Nebo kdož miluje bližního, zákon naplnil, 9 Poněvadž to přikázání: Nesesmilníš, nezabiješ, neukradneš, nepromluvíš křivého svědectví, nepožádáš, a jestli které jiné přikázání, v tomto slovu se zavírá: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. 10 Láska bližnímu zle neučím, a protož plnost zákona jest láska. 11 A zvláště pak vidouce takovou příhodnost, žeť jest se nám již čas ze sna probudit. Nyníť zajisté blíže nás jest spasení, nežli když jsme uvěřili. 12 Noc pominula, ale den se přiblížil. Odvrzmež tedy skutky temnosti, a oblecme se v odění světla. 13 Jakožto ve dne poctivě chodíme, ne v hodování a v opilství, ne v smilstvích a v chlipnostech, ne v sváru a v závisti. 14 Ale oblecete se v Pána Jezukrista, a nepečujte o tělo podlé žádosti jeho.

14 Mdlého pak u vře přijímejte ne k hádkám o otázkách. 2 Nebo někdo věří, že může jísti všecko; jiný pak mdlý jsa, jí zelí. 3 Ten kdož jí, nepokládej sobě za nic toho, kdož nejí; a kdo nejí, toho nepotupuj, kdož jí. Nebo Bůh přjal jej. 4 Ty kdo jsi, abyš tupil cizího služebníka? Však Pánu svému stojí, aneb padá. Budet' pak ustaven; mocen jest zajisté Bůh utvrdiri jej. 5 Nebo někdo rozsuzuje mezi dnem a dnem, a někdo soudí každý den. Jeden každý v svém smyslu ujištěn bud'. 6 Kdož dnú šetří, Pánu šetří; a kdo nešetří, Pánu nešetří. A kdo jí, Pánu

jí, nebo děkuje Bohu; a kdož nejí, Pánu nejí, a děkuje Bohu.

7 Žádný zajisté z nás není sám sobě živ, a žádný sobě sám neumírá. 8 Nebo bud' že jsme živi, Pánu živi jsme; bud' že mřeme, Pánu mřeme. A tak bud' že jsme živi, bud' že umíráme, Páni jsme. 9 Na tot' zajisté Kristus i umrel, i z mrtvých vstal, i ožil, aby nad živými i nad mrtvými panoval. 10 Tý pak proč potupuješ bratra svého? Aneb také ty proč za nic pokládáš bratra svého? Však všickni staneme před stolicí Kristovou. 11 Psáno jest zajisté. Živ' jsem já, praví Pán, žeť' prede mnou bude klekati každé koleno, a každý jazyk vyznávati bude Boha. 12 A takt' jeden každý z nás sám za sebe počet vydávati bude Bohu. 13 Nesudímež tedy více jedni druhých, ale toto raději rozsuzujte, abyste nekladli úrazu neb pohoršení bratru. 14 Vím' a ujištěn jsem v Pánu Ježíši, žeť' nic nečistého není samo z sebe; než tomu, kdož tak soudí, že by nečisté bylo, jemut' nečisté jest. 15 Ale bývá-li r'moucen bratr tvůj pro pokrm, již nechodíš podlé lásky. Nepřivozuj k zahynutí pokrmem svým toho, za kteréhož Kristus umrel. 16 Nebudiž tedy v porouhání dánó dobré vaše.

17 Království zajisté Boží není pokrm a nápoj, ale spravedlnost a pokoj a radost v DUCHU svatém. 18 Nebo kdož v tom slouží Kristu, milý jest Bohu a lidem příjemný. 19 Protož následujme toho, což jest ku pokoji a k vzdělání společnému. 20 Nekaziž pro pokrm díla Božího. Všecko zajisté čisté jest, ale zlé jest člověku, kterýž jí s pohoršením. 21 Dobré jest nejistí masa a nepití vína, ani na čem se koli uráží bratr tvůj, neb horší, aneb zemdlivá. 22 Ty víru máš? Mějž ji sám u sebe před Bohem. Blahoslavený, kdož nesoudí sebe samého v tom, což oblibuje. 23 Ale kdož pak rozpakuje se, kdyby jedl, potupen jest, nebo ne z víry jí. A cožkoli není z víry, hřich jest.

15 Povinnit' jsme pak my silní mdloby nemocných snášeti, a ne sami sobě se líbiti. 2 A protož jeden každý z nás blížnímu se lib k dobrému pro vzdělání. 3 Nebo i Kristus ne sám se sobě líbil, ale jakož psáno jest: Hanění hanějících tebe připadla na mne. 4 Nebo kteréžkoli věci napsány jsou, k našemu naučení napsány jsou, abychom skrze snášelivost a potěšení písem naději měli. 5 Bůh pak snášelivosti a potěšení dejž vám být jednomyslnými vespolek podlé Jezukrista, 6 Abyste jednomyslně jedněmi ústy oslavovali Boha a Otce Pána našeho Jezukrista. 7 Protož přijímejte se vespolek, jakož i Kristus přijal nás v slávu Boží. 8 Neboť' pravím, že Kristus Ježíš byl služebníkem obřízky pro Boží pravost, aby potvrdil slibů otcům, 9 A aby pohané z milosrdenství slavili Boha, jakož psáno jest: Protož vyznávati tebe budu mezi pohany, a jménu tvému plésati budu. 10 A opět dí: Veselte se pohané s lidem jeho. 11 A opět: Chvalte Hospodina všickni národové, a velebtež ho všickni lidé. 12 A opět Izaiáš dí: Budet' kořen Jesse, a v tom, kterýž povstane, aby panoval nad pohany, pohané doufati budou. 13 Bůh pak naděje naplňujž vás všelikou radostí a pokojem u vře, abyste se rozhodnili v naději skrze moc Ducha svatého. 14 Jist jsem zajisté, bratří moji, i já také o vás, že i vy jste plní dobroty, naplněni jsouke všelikou známostí, tak že se i napomínatí můžete vespolek. 15 A však psal jsem vám, bratří, poněkud směle, jako napomíname vás, podlé milosti, kteráž jest mi dána od Boha, 16 K tomu abych byl služebníkem Ježíše Krista mezi pohany, slouže evangelium Božímu, aby byla obět

pohanů vzácná, posvěcena jscui skrze ducha svatého. **17** Mám se tedy čím chlubit v Kristu Ježíši, v Božích věcech. **18** Neboť bych nesměl mluvit toho, čehož by skrze mne neučinil Kristus, ku poslušenství pohanů, slovem i skutkem, **19** V mocí divů a zázraků, v síle Ducha Božího, tak že jsem od Jeruzaléma vůkol až k Illyrické zemi naplnil evangelium Kristovým, **20** A to tak byv žádostiv kázati evangelium, kdež ani jmenován nebyl Kristus, abych na cizí základ nestavěl, **21** Ale jakož psáno jest: Kterýmž není zvěstováno o něm, uzří, a ti, kteříž neslychali, srozumějí. **22** A tím' jest mi mnohokrát překaženo přijít k vámi. **23** Nyní pak nemaje již více místa v těchto krajinách, a žádost maje přijít k vámi od mnoha let, **24** Kdyžkoli půjdu do Hispanie, přijdu k vámi. Mámt' zajisté naději, že tudy jda, uzřím vás, a že vy mne provodíte tam, a však až bych prvé u vás poněkud pobyl. **25** Nyní pak beru se do Jeruzaléma, službu čině svatým. **26** Nebo za dobré se vidělo Macedonským a Achaiským, aby zbirku nějakou učinili na chudé svaté, kteříž jsou v Jeruzalémě. **27** Takt' sobě to oblíbili, a také povinni jsou jim to. Nebo poněvadž duchovním věcem jejich obcovali pohané, povinni' jsou jim také sloužiti tělesnými. **28** A protož když to vykonám, a jim odvedu užitek ten, půjdut' skrze vás do Hispanie. **29** A vím', že když přijdu k vámi, v hojnosti požehnání evangelium Kristova přijdu. **30** Prosímt' pak vás, bratří, skrze Pána našeho Jezukrista a skrze lásku Ducha, abyste spolu se mnou modlili se za mne Bohu snažně, **31** Abych vysvobozen byl od protivníků v Judstu, a aby služba tato má přijemná byla svatým v Jeruzalémě, **32** Abych k vámi bohdá s radostí přišel, a s vámi poodpočinul. **33** Bůh pak pokoje se všemi vámi. Amen.

16 Poroučímt' pak vám Fében, sestru naši, služebnici církve Cenchrenské, **2** Abyste ji přijali v Pánu, tak jakž slúší na svaté, a abyste jí pomocni byli, jestliže by vás v čem potřebovala. Nebo i ona mnohým hostem ochotně posluhovala, až i mně také. **3** Pozdravte Priscilly a Akvily, pomocníků mých v Kristu Ježíši, **4** Kteříž pro můj život svých vlastních hrdel nasadili, jimž ne já sám tolíko děkuji, ale i všecky církve pohanské, **5** I domácího jejich shromáždění. Pozdravte mémo milého Epéneta, kterýž jest prvotiny Achaeie v Kristu. **6** Pozdravte Marie, kteráž mnoho práce měla s námi. **7** Pozdravte Andronika a Junia, příbuzných mých a spoluvézňů mých, kteříž jsou vzácní u apoštolů, a kteříž přede mnou byli v Kristu Ježíši. **8** Pozdravte Amplia mně v Pánu milého. **9** Pozdravte Urbana, pomocníka našeho v Kristu, a Stachyna mého milého. **10** Pozdravte Apella zkušeného v Kristu. Pozdravte domácích Aristobulových. **11** Pozdravte Herodiuma, příbuzného mého. Pozdravte domácích Narcissových, kteříž jsou v Pánu. **12** Pozdravte Tryfény a Tryfózy, kteréž práci vedou v Pánu. Pozdravte Persidy milé, kteráž mnoho pracovala v Pánu. **13** Pozdravte Rufu, zvláštního v Pánu, a matky jeho i mé. **14** Pozdravte Asynekrita, Flegonta, Hermy, Patrobu, Hermenu, i bratří, kteříž jsou s nimi. **15** Pozdravte Filologa i Julie, Nerea a sestry jeho, i Olympa i všech svatých, kteříž jsou s nimi. **16** Pozdravte sebe vespolek v políbení svatém. Pozdravují' vás církve Kristovy. **17** Prosímt' pak vás, bratří, abyste šetřili těch, kteříž různice a pohoršení činí, na odpor učení tomu, kterémuž jste vy se naučili, a varujte

se jich. **18** Nebo takoví Pánu našemu Ježíši Kristu neslouží, ale svému břichu; a lahodnými řečmi a pochlebenstvím svodí srdce prostých. **19** Nebo vaše poslušenství všech doslo. A protož raduj se z vás. Než chcít', abyste byli moudří k dobrému, a prostí k zlému. **20** Bůh pak pokoje potře satana pod nohy vaše brzo. Milost Pána našeho Jezukrista s vámi. Amen. **21** Pozdravují vás Timoteus, pomocník můj, a Lucius, a Jázon, a Sozipater, příbuzní moji. **22** Pozdravují vás v Pánu já Tercius, kterýž jsem psal tento list. **23** Pozdravuje vás Gáius, hospodář můj i vší církve. Pozdravuje vás Erastus, důchodní písář městský, a Kvartus bratr. **24** Milost Pána našeho Jezukrista se všemi vámi. Amen. **25** Tomu pak, kterýž může vás utvrditi podlé evangelium mého a kázaní Ježíše Krista, podlé zjevení tajemství od časů věčných skrytého, (aiōnios g166) **26** Nyní pak zjeveného i skrze písma prorocká, podlé poručení věčného Boha, ku poslušenství všechněm národům oznameného, (aiōnios g166) **27** Tomu samému moudrému Bohu sláva skrze Jezukrista na věky. Amen. (aiōn g165)

1 Korintským

1 Pavel, povolaný apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, a bratr Sostenes, z Církvi Boží, kteráž jest v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povolaným svatým, spolu se všechněmi, kteříž vzyvají jméno Pána našeho Jezukrista na všeckém místě, i jejich i našem: **3** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **4** Děkuji Bohu svému vždycky z vás pro tu milost Boží, kteráž dána jest vám v Kristu Ježíši, **5** Že všemi věcmi obohaceni jste v něm, každým slovem i všeckým uměním, **6** Jakož svědectví Kristovo upevněno jest mezi vámi. **7** Tak že, nemáte žádného nedostatku v žádném daru, očekávajíce zjevení Pána našeho Jezukrista, **8** Kterýž i utvrdí vás až do konce bez ouhony ke dni Pána našeho Jezukrista. **9** Věrnýt jest Bůh, skrze něhož povolání jste k účastenství Syna jeho Jezukrista, Pána našeho. **10** Prosímt' pak vás, bratři, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste jednostejně mluvili všickni, a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale budete spojeni jednostejnou myslí, a jednostejným smyslem. **11** Nebo oznámeno jest mi o vás, bratři moji, od domácích Chloe, že by mezi vámi byly různice. **12** Míním pak toto, že jeden každý z vás říká: Já jsem Pavlův, já Apollův, já Petrův, já pak Kristův. **13** Rozdělen-líž jest Kristus? Zdali Pavel ukřižován jest za vás? aneb zdali jste ve jméně Pavlovu pokřtěni byli? **14** Děkuji Bohu, že jsem žádného z vás nekritil, než Krispa a Gáia, **15** Aby někdo neřekl, že jsem ve jméně svém křtil. **16** Křtít' jsem také i Štěpánovu čeleď. Více nevím, abych koho jiného křtil. **17** Nebo neposlal mne Kristus křtíti, ale evangelium kázati, ne v moudrosti řeči, aby nebyl vyprázdňen kříž Kristův. **18** Nebo slovo kříže těm, kteříž hynou, bláznovstvím jest, ale nám, kteříž spasení dosahujeme, moc Boží jest. **19** Nebo psáno jest: Zahladím moudrost moudrých, a opatrnost opatrných zavrhu. **20** Kde jest moudrý? A kde učený? A kde chytrák tohoto světa? Zdalíž Bůh neobrátil moudrosti tohoto světa v bláznovství? (aiōn g165) **21** Nebo když v moudrosti Boží svět nepoznal skrze moudrost Boha, zalíbilo se Bohu skrze bláznové kázání spasiti věřící, **22** Poněvadž i Židé zázraků žádají, i Řekové hledají moudrosti. **23** Myť pak kázeme Krista ukřižovaného, Židům zajisté pohoršení, a Řekům bláznovství, **24** Ale povolaným i Židům i Řekům Krista, Boží moc a Boží moudrost. **25** Nebo to bláznovství Boží jest moudřejší nežli lidé, a mdloba Boží jest silnější než lidé. **26** Vidíte zajisté povolání své, bratři, že nemnoží moudří podlé těla, nemnoži mocní, nemnoží urození. **27** Ale což bláznivého jest u světa, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a to, což jest u světa mdlé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné. **28** A neurozené u světa a za nic položené vyvolil Bůh, anobrž kteříž nejsou, aby ty věci, kteréž jsou, zahladil, **29** Proto aby se nechlubilo před obličejem jeho žádné tělo. **30** Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení, **31** Aby, jakož jest napsáno, kdo se chlubí, v Pánu se chlubil.

2 I já přišel k vám, bratři, nepřesel jsem s důstojností řeči neb moudrosti, zvěstuje vám svědectví Boží. **2** Nebo tak jsem usoudil nic jiného neuměti mezi vámi, nežli Ježíše Krista, a to

toho ukřižovaného. **3** A byl jsem já u vás v mdlobě, a v bázni, i v strachu mnohem. **4** A řeč má a kázaní mé nebylo v slibných lidské moudrosti řečech, ale v dokázání Ducha a moci, **5** Aby víra vaše nebyla na moudrosti lidské založena, ale na moci Boží. **6** Moudrost pak mluvíme mezi dokonalými, ale moudrost ne tohoto světa, ani knížat světa tohoto, kteráž hynou. (aiōn g165) **7** Ale mluvíme tu moudrost Boží v tajemství skrytu, kterouž Bůh předuložil před věky k slávě naši, (aiōn g165) **8** Jíž žádný z knížat světa tohoto nepoznal. Nebo kdyby byli poznali, nebyli by Pána slávy ukřižovali. (aiōn g165) **9** Ale jakož psáno jest: Čeho oko nevidalo, ani ucho neslychalo, ani na srdce lidské nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kteříž jej milují. **10** Nám pak Bůh zjevil skrze Ducha svého. Nebo Duch zpytuje všecky věci, i hlubokosti Božské. **11** Nebo kdo z lidí ví, co jest v člověku, jediné duch člověka, kterýž jest v něm? Takt' i Božích věci nezná žádný, jediné Duch Boží. **12** My pak nepřijali jsme ducha světa, ale Ducha toho, kterýž jest z Boha, abychom věděli, které věci od Boha darovány jsou nám. **13** O nichž i mluvíme ne těmi slovy, jimž lidská moudrost učí, ale kterýmž vyučuje Duch svatý, duchovním to, což duchovního jest, přivlastňujíce. **14** Ale tělesný člověk nechápá těch věci, kteréž jsou Ducha Božího; nebo jsou jemu bláznovství, aniž jich může poznati, proto že ony duchovně mají rozsuzovány být. **15** Duchovní pak rozsuzuje všecko, sám pak od žádného nebývá souzen. **16** Nebo kdo pozná mysl toho Pána, kterýž jej vyučovati bude? My pak mysl Kristovu máme.

3 A já, bratři, nemohl jsem vám mluvit jako duchovním, ale jako tělesným, jako malíčkým v Kristu. **2** Mlékem jsem vás živil, a ne pokrmem; nebo jste ještě nemohli, ano i nyní ještě nemůžete. **3** Ještě zajisté tělesní jste. Nebo poněvadž jest mezi vámi nenávist, svárové a různice, zdaž ještě tělesní nejste, a podle člověka nechodíte? **4** Nebo když někdo říká: Já jsem Pavlův, jiný pak: Já Apollův, zdaliž nejste tělesní? **5** Kdo tedy jest Pavel, kdo Apollo, než služebníci, skrze něž jste uvěřili, a jakž jednomu každému dal Pán? **6** Ját' jsem štípl, Apollo zaléval, ale Bůh dal zrůst. **7** A protož aniž ten, kdož štěpuje, jest něco, ani ten, kdož zalévá, ale Bůh, kterýž zrůst dává. **8** Ten pak, kdož štěpuje, a ten, kdož zalévá, jedno jsou, a však jeden každý svou vlastní odpлатu vezme podlé své práce. **9** Božíť jsme zajisté pomocníci, Boží rolí, Boží vzdělání jste. **10** Podlé milosti Boží sobě dané, jako moudrý stavitele, základ jsem založil, jiný pak na něm staví. Ale jeden každý viz, jak na něm staví. **11** Nebo základu jiného žádný položiti nemůž, mimo ten, kterýž položen jest, jenž jest Ježíš Kristus. **12** Staví-líž pak kdo na ten základ zlato, stříbro, kamení drahé, dříví, seno, strniště, **13** Jednohot' každého dílo zjeveno bude. Den zajisté to okáže; nebo v ohni zjeví se, a jednoho každého dílo, jaké by bylo, oheň zprubuje. **14** Zůstane-líž' čí dílo, kteréž na něm stavěl, vezme odpлатu. **15** Paklit' čí dílo shoří, vezme škodu, ale sám spasen bude, a však tak, jako skrze oheň. **16** Zdalíž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží vás přebývá? **17** Jestližet' kdo chrám Božího poškvrňuje, tohot' zatratí Bůh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž jste vy. **18** Žádný sám sebe nesvod'. Zdá-li se komu z vás, že jest moudrý na tomto světu, budíž blázinem, aby byl učiněn moudrým. (aiōn g165) **19** Moudrost zajisté světa tohoto

bláznovství jest u Boha. Nebo psáno jest: Který lapá moudré v chytrosti jejich. **20** A opět: Zná' Pán přemyšlování moudrých, že jsou marná. **21** A tak nechlib se žádný lidmi; nebo všecky věci vaše jsou. **22** Bud' Pavel, bud' Apollo, bud' Petr, bud' svět, bud' život, bud' smrt, bud' přítomné věci, budto budoucí, všecko jest vaše, **23** Vy pak Kristovi, a Kristus Boží.

4 Tak o nás smýšlej člověk, jako o služebnících Kristových a šafářích tajemství Božích. **2** Dále pak vyhledává se při šafářích, aby každý věrný nalezen byl. **3** Mně pak to za nejmenší jest, abych od vás souzen byl, aneb od lidského soudu; nýbrž ani sám sebe soudím. **4** Nebo ač do sebe nic nevím, však ne skrze to jsem spravedliv; nebo ten, ještě mne soudí, Pán jest. **5** Protož nesudte nic před časem, až by přišel Pán, kterýž i osvítí to, což skrytého jest ve tmě, a zjeví rady srdcí. A tehdáž bude mítí chválu jeden každý od Boha. **6** Tyto pak věci, bratři, v podobenství obrátil jsem na sebe a na Apollo pro vás, abyste se na nás učili nad to, což psáno jest, výše nesmýšleti, abyste jeden pro druhého nenadýmali se proti někomu. **7** Nebo kdož té soudí? A co máš, ještě bys nevzal? A když jsi vzal, proč se chlubíš, jako bys nevzal? **8** Již jste nasyceni, již jste zbohatli, bez nás kralujete. Ale ó byste kralovali, abychom i my spolu s vámi kralovali. **9** Za to mám jistě, že nás Bůh apoštoly poslední okázal jako k smrti oddané; nebo učiněni jsme divadlo tomuto světu, i andělům, i lidem. **10** My blázni pro Krista, ale vy opatrní v Kristu; my mdlí, vy pak silní; vy slavní, ale my opovržení. **11** Až do tohoto času i lačníme, i žízníme, i nahotu trpíme, i poličkování býváme, i místa nemáme. **12** A pracujeme, dělajíce rukama vlastníma. Uhaněni jsouce, dobrorěčíme; protivenství trpíce, snášíme. **13** Když se nám rounají, modlíme se; jako smeti tohoto světa učiněni jsme, povrhel u všech, až posavad. **14** Ne proto, abych vás zahanbil, píši toto, ale jako svých milých synů napomínám. **15** Nebo byste pak deset tisíc pěstounů měli v Kristu, však proto nemnoho otců. Nebo v Kristu Ježíši skrze evangelium já jsem vás zplodil. **16** Protož prosím vás, budte následovníci moji. **17** Pro tu příčinu poslal jsem vám Timotea, kterýž jest syn můj milý a věrný v Pánu. Tent' vám připomínati bude, které jsou cesty mé v Kristu, jakž všudy v každé církvi učím. **18** Rovně jako bych neměl k vám přijít, naduli se někteří. **19** Ale přijďte k vám brzo, bude-li Pán chtít, a poznám ne řeč těch nadutých, ale moc. **20** Nebot' ne záleží v řeči království Boží, ale v moci. **21** Co chcete? S metlou-li abych přišel k vám, čili s láskou, a s duchem tichosti?

5 Naprosto slyšeti, že jest mezi vámi smilstvo, a to takové smilstvo, jakéž se ani mezi pohany nejmeneje, aby někdo měl manželku otcovu. **2** A vy nadutí jste, než byste raději rmoutilis, aby vyvržen byl z prostředku vás ten, kdož takový skutek spáchal. **3** Já zajisté, ač vzdálený tělem, ale přítomný duchem, již jsem to usoudil, jako bych přítomen byl, abyste toho, kterýž to tak spáchal, **4** Ve jménu Pána našeho Ježukrista sejdouce se spolu, i s mým duchem, s mocí Pána našeho Ježukrista, **5** Vydali takového satanu k zahubení těla, aby duch spasen byl v den Pána Ježíše. **6** Není' dobrá chlouba vaše. Zdaliž nevíte, že malíčko kvasu všecko tésto nakvašuje? **7** Vyčistěž tedy starý kvas, abyste byli nové zadělaní, jakož jste nenakvašení.

Nebot' jest Beránek náš velikonoční za nás obětován, Kristus. **8** A protož hodujmež ne v kvasu starém, ani v kvasu zlosti a nešlechetnosti, ale v přesnících upřímnosti a pravdy. **9** Psal jsem vám v listu, abyste se nesměšovali s smilníky. **10** Ale nevšelikaj s smilníky tohoto světa, neb s lakovci, neb s dráči, aneb s modláři, sic jinak musili byste z tohoto světa vyjít. **11** Nyní pak psal jsem vám, abyste se nesměšovali, kdyby kdo, maje jméno bratr, byl smilník, neb lakovec, neb modlář, neb zlolejce, neb opilec, neb dráč. S takovým ani nejezte. **12** Nebo proč já mám i ty, kteříž jsou vně, souditi? Však ty, kteříž jsou vnitř, vy soudíte. **13** Ty pak, kteříž jsou vně, Bůh soudí. Vyvrztež tedy toho zlého sami z sebe.

6 Smí někdo z vás, maje při s druhým, souditi se před nepravými, a ne před svatými? **2** Nevíte-liž, že svatí svět souditi budou? I poněvadž od vás souzen být má svět, kterakž nehodni jste těch nejmenších věcí rozsuzovati? **3** Zdaliž nevíte, že anděly souditi budeme? Co pak tyto časné věci? **4** Protož když byste měli miti soud o tyto časné věci, těmi, kteříž nejzadnejší jsou v církvi, soud osadte. **5** K zahanbení vašemu to praví. Tak-liž není mezi vámi moudrého ani jednoho, kterýž by mohl rozsouditi mezi bratřími svými? **6** Ale bratr s bratrem soudí se, a to před nevěříci? **7** Již tedy konečně nedostatek mezi vámi jest, že soudy máte mezi sebou. Proč raději křivdy netrpíte? Proč raději škody neběrete? **8** Nýbrž vy křivdu činíte, a k škodě přivedíte, a to bratří své. **9** Zdaliž nevíte, že nespravedliví dědictví království Božího nedosáhnou? Nemylte se, ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani měkci, ani samcoložníci, **10** Ani zloději, ani lakovci, ani opilci, ani zlolejci, ani dráči dědictví království Božího nedůjdou. **11** A takoví jste některé byli, ale obmyti jste, ale posvěcení jste, ale ospravedlněni jste ve jménu Pána Ježukrista a skrze Ducha Boha našeho. **12** Všecko mi sluší, ale ne všecko prospívá; všecko mi sluší, ale ját' žádné z těch věcí v moc nebudu podmaněn. **13** Pokrmové břichu, a břicho pokrmům; Bůh pak i břicho i pokrmy zkazi. Ale tělo ne smilstvu, ale Pánu, a Pán tělu. **14** Bůh pak i Pána vzkřísil, i nás také vzkřísi mocí svou. **15** Nevíte-liž, že těla vaše jsou oudové Kristovi? Což tedy vezma oudy Kristovy, učiním je oudy nevěstky? Odstup to. **16** Zdaliž nevíte, že kdož se připojuje k nevěstce, jedno tělo jest s ní? Nebo dí: Budou dva jedno tělo. **17** Ten pak, kdož se připojuje Pánu, jeden duch jest s ním. **18** Utíkejte smilstva. Všeliký hřich, kterýžkoli učinil by člověk, kromě těla jest, ale kdož smilní, ten proti svému vlastnímu tělu hřeší. **19** Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého vás? Kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji. **20** Nebo koupeni jste za mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou.

7 S strany pak toho, o čemž jste mi psali, dobréť by bylo člověku ženy se nedotýkat. **2** Ale z příčiny smilstva, jeden každý manželku svou měj, a jedna každá měj muže svého. **3** Muž k ženě povinnou přívětivost prokazuj, podobně též i žena k muži. **4** Žena svého vlastního těla v moci nemá, ale muž; též podobně i muž těla svého vlastního v moci nemá, ale žena. **5** Neoklamávejte jeden druhého, leč by to bylo z společného svolení na čas, abyste se uprázdnili ku postu a k

modlitbě; a zase spolu se sejděte, aby vás nepokoušel satan pro nezdržlivost vaši. 6 Ale totot' pravím podlé dopuštění, ne podlé rozkazu. 7 Nebo chtěl bych, aby všickni lidé tak byli jako já, ale jeden každý svůj vlastní dar od Boha má, jeden tak a jiný jinak. 8 Pravím pak neženatým a vdovám: Dobré jest jim, zůstali-li by tak jako já. 9 Paklít' se nemohou zdržeti, nechať' v stav manželský vstoupí; nebo lépe jest v stav manželský vstoupiti nežli páliti se. 10 Manželům pak přikazuji ne já, ale Pán, řka: Manželko od muže neodcházej. 11 Paklít' by odešla, zůstaniž nevdaná, aneb smíř se s mužem. Tolikéž muži nepropouštěj ženy. 12 Jiným pak pravím já, a ne Pán: Má-li který bratr manželku nevěřící, a ta povoluje být s ním, nepropouštěj ji. 13 A má-li která žena muže nevěřícího, a on chce být s ní, nepropouštěj ho. 14 Posvěcent jest zajisté nevěřící muž pro ženu, a žena nevěřící posvěcena jest pro muže; sic jinak děti vaši nečistí by byli, ale nyní svati jsou. 15 Paklít' nevěřící odjítí chce, nechť jde. Není manem bratr neb sestra v takových věcech, ale ku pokoji povolal nás Bůh. 16 A kterak ty vís, ženo, získáš-li muže svého? Aneb co ty vís, muži, získáš-li ženu? 17 Ale jakž jednomu každému odmínil Bůh, a jakž jednoho každého povolal Pán, tak chod'. A takt' ve všech církvech řídím. 18 Obřezaný někdo povolán jest? Neuvodíž na sebe neobřízky. V neobřízce někdo povolán jest? Neobřezuj se. 19 Obřízka nic není, též neobřízka nic není, ale zachovávání příkázání Božích. 20 Jeden každý v tom povolání, v němž povolán jest, zůstávej. 21 Služebníkem povolán jsi? Nedbej na to. Pakli bys mohl být svobodný, raděj toho uživej. 22 Nebo kdož jest v Pánu povolán služebníkem, osvobozený jest Páně. Též podobně kdož jest povolán svobodný, služebník jest Kristův. 23 Za mzdu koupeni jste, nebudtež služebníci lidští. 24 Jeden každý jakž povolán jest, bratři, v tom zůstávej před Bohem. 25 O pannách pak příkázání Páně nemám, ale však radu dávám, jako ten, jemuž z milosrdenství svého Pán dal věrným být. 26 Za tot' pak mám, že jest to dobré po nastávající potřebu, totič' že jest dobré člověku tak být. 27 Přivázáns k ženě? Nehledej rozwázání. Jsi prost od ženy? Nehledej ženy. 28 Pakli bys se i oženil, nezhřešilis, a vdala-li by se panna, nezhřešila; ale trápení těla mítí budou takoví; ját' pak vám odpouštím. 29 Ale totot' pravím, bratři, poněvadž čas ostatní jest ukrácený, aby ti, kteříž mají ženy, byli, jako by jich neměli, 30 A kteříž pláčí, jako by neplakali, a kteříž radují se, jako by se neradovali, a kteříž kupují, jako by nevládlí, 31 A kteříž užívají tohoto světa, jako by neužívali. Nebot' pomíjí způsob tohoto světa. 32 Chcít' pak, abyste vy bez pečování byli. Nebo kdo ženy nemá, pečeje o to, což jest Páně, kterak by se líbil Pánu. 33 Ale kdo se oženil, pečeje o věci tohoto světa, jak by se líbil ženě. 34 Rozdílnět' jsou žena a panna. Nevdaná pečeje o to, což jest Páně, aby byla svatá i tělem i duchem, ale vdvaná pečeje o věci tohoto světa, kterak by se líbila muži. 35 Totot' pak k vašemu dobrému pravím, ne abych na vás osídlo uvrhl, ale abyste slušně a případně Pána se přidrželi, bez všeliké roztržitosti. 36 Pakli kdo za neslušnou věc své panně pokládá pomíjení času k vdání, a tak by se státi mělo, učř, jakžkoli chce, nezhřeší. Nechať' ji vdá. 37 Ale kdož se pevně ustavil v srdci, a není mu toho nouze, ale v moci má svou vlastní vůli, a to uložil v srdci svém, aby choval pannu svou, dobре činí. 38 A tak ten,

kdož vdává, dobре činí, ale kdo nevdává, lépe činí. 39 Žena přivázána jest zákonem dotud, dokudž její muž živ jest. Pakli by umírel muž její, svobodná jest; muž se vdáti, za kohož chce, tolíko v Pánu. 40 Ale blahoslavenější jest, zůstala-li by tak, podlé mého soudu. Mámt' pak za to, žeť i já mám Ducha Božího.

8 V těch pak věcech, kteréž modlám obětovány bývají, víme, že všickni známost máme. A známost nadýmá, ale láska vzdělává. 2 Zdálí se pak komu, že něco umí, ještě nic nepoznal, tak jakž by měl znáti. 3 Ale jestliže kdo miluje Boha, tent' jest vyučen od něho. 4 A protož o pokrmích, kteříž se modlám obětují, víme, že modla na světě nic není, a že není jiného žádného Boha než jeden. 5 Nebo ačkoli jsou někteří, ješto slovou bohové, i na nebi i na zemi, (jakož jsou mnozí bohové, a páni mnozí), 6 Ale my máme jediného Boha Otce, z něhož všecko, a my v něm, a jednoho Pána Ježíše Krista, skrze něhož všecko, i my skrze něho. 7 Ale ne ve všeckti' jest to umění. Nebo někteří s svědomím pro modlu až do dnes jako modlám obětované jedí, a svědomí jejich, jsuci mdlé, poškvíruje se. 8 Nečiní' pak nás pokrm vzácných Bohu. Nebo budeme-li jísti, nic tím lepší nebudeme, a nebudeme-li jísti, nic horší nebudeme. 9 Ale vizte, atťby snad ta vaše moc nebyla k urážce mdlym. 10 Nebo uzří-li kdo tebe, majícího známost, a ty sedíš při pokrmu modlám obětovaném, zdaliž svědomí toho, kteréž jest mdly, nebude přivedeno k tomu, aby také jedl modlám obětované? 11 I zahyne pro to tvé vědění bratr mdly, za kteréhož Kristus umírel. 12 A tak hřešice proti bratřím, a uražejice svědomí jejich mdly, proti Kristu hřešíte. 13 A protož jestližeť' pohoršuje pokrm bratra mého, nebudu jísti masa na věky, abych nezhoršil bratra svého. (aiōn g165)

9 Zdaliž nejsem apoštol? Zdaliž nejsem svobodný? Zdaliž jsem Jezukrista Pána našeho neviděl? Zdaliž vy nejste práce má v Pánu? 2 Bycht' pak jiným nebyl apoštolem, tedy vám jsem; nebo pečeť mého apoštolství vy jste v Pánu. 3 Odpověd má před těmi, kteříž mne soudí, ta jest: 4 Zdaliž nemáme moc jísti a pití? 5 Zdaliž nemáme mocí sestry ženy při sobě míti, jako i jiní apoštoli, i bratři Páně, i Petr. 6 Zdaliž sám já a Barnabáš nemáme mocí díla zanechatit? 7 I kdo bojuje kdy na svůj náklad? Kdo štěpuje vinici, a ovoce jejího nejí? Aneb kdo pase stádo, a mléka od stáda nejí? 8 Zdaliž podlé člověka to pravím? Zdaliž i zákon toho nepraví? 9 Nebo v zákoně Mojžíšově psáno jest: Nezavízeš úst volu mlátcímu. I zdali Bůh o voly pečeje? 10 Čili naprosto pro nás to praví? Pro nášť jistě napsáno jest. Nebo kdo oře, v naději orati má; a kdo mláti v naději, naděje své má účasten být. 11 Poněvadž jsme my vám duchovní věci rozvíjali, veliká-líž by věc byla, kdybychom my vaše časné věci žali? 12 Když' jiní práva svého k vám užívají, proč ne radějí my? A však neužívali jsme práva toho, ale všecko snášíme, abychom žádné překážky neučinili evangelium Kristovu. 13 Zdaliž nevíte, že ti, kteříž o svatých věcech pracují, z svatých věci jedí, a kteříž oltář přistojí, z oltářem spolu díl mají? 14 Tak i Pán nařídil tém, kteříž evangelium zvěstují, aby z evangelium živí byli. 15 Ját' jsem však ničeho toho neužíval. Aniž jsem toho proto psal, aby se to při mně tak dalo, anot' by mi mnohem lépe bylo umřít, nežli aby kdo chválu mou vyprázdnil. 16 Nebo

káži-li evangelium, nemám se čím chlubiti, poněvadž jsem to povinen; ale běda by mně bylo, kdybych nekázal. **17** Jestliže pak dobrovolně to činím, mám' odpлатu; pakli bezděk, úřadť jest mi svřen. **18** Jakouž tedy mám odpлатu? Abych evangelium káže, ukázal, že jest bez nákladů evangelium Kristovo, proto abych zle neužíval práva svého při evangelium. **19** Svoboden zajisté jsa ode všech, všechném sebe samého v službu jsem vydal, abych mnohé získal. **20** A učiněn jsem Židům jako Žid, abych Židy získal; těm, kteříž pod zákonem jsou, jako bych pod zákonem byl, abych ty, kteříž pod zákonem jsou, získal. **21** Těm, kteříž jsou bez zákona, jako bych bez zákona byl, (nejsa bez zákona Bohu, ale jsa pod zákonem Kristu), abych získal ty, kteříž jsou bez zákona. **22** Učiněn jsem mdlým jako mdlý, abych mdlé získal. Všechném všecko jsem učiněn, abych vždy některé k spasení přivedl. **23** A tot' činím pro evangelium, abych účastník jeho byl. **24** Zdaliž nevíte, že ti, kteříž v závod běží, všickni zajisté běží, ale jeden běre základ? Tak běžte, abyste dosáhli. **25** A všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdrželivý. A oni zajisté proto, aby porušitelnou korunu vzali, ale my neporušitelnou. **26** Protož já tak běžím, ne jako v nejistotu, tak bojuji, ne jako vítr rozrážej, **27** Ale podmaňuji tělo své, a v službu podrobuji, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechetný.

10 Nechcít pak, abyste nevěděli, bratři, že otcové naši všickni pod oním oblakem byli, a všickni moře přešli, **2** A všickni v Mojžíše pokřtěni jsou v oblace a v moři, **3** A všickni týž pokrm duchovní jedli, **4** A všickni týž nápoj duchovní pili. Pili zajisté z duchovní skály, kteráž za nimi šla. Ta pak skála byl Kristus. **5** Ale ne ve mnohých z nich zalíbilo se Bohu; nebo zhynuli na poušti. **6** Ty pak věci ku příkladu nám se staly, abychom nebyli žádostiví zlého, jako oni žádali. **7** Protož nebudete modláři, jako některí z nich, jakož psáno jest: Posadil se lid, aby jedl a pil, a vstali, aby hrali. **8** Aniž smilněme, jako některí z nich smilnili, a padlo jich jeden den třímcítma tisíců. **9** Ani pokouzejme Krista, jako některí nich pokoušeli, a od hadů zhynuli. **10** Ani repcete, jako i některí z nich reptali, a zhynuli od záhubce. **11** Toto pak všecko u figůrě dálo se jím, a napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme na konci světa. (*ařon g165*) **12** A protož kdo se domnívá, že stojí, hledí, aby nepadl. **13** Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrný' jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobit' s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snéstí. **14** Protož, moji milí, utíkejtež modlářství. **15** Jakožto opatrným mluvím. Vy sudte, co pravím. **16** Kalich dobročeření, kterémuž dobročeříme, zdaliž není společnost krve Kristovy? A chléb, kterýž lámeme, zdaliž není společnost těla Kristova? **17** Poněvadž jeden chléb, jedno tělo mnozí jsme; všickni zajisté jednoho chleba účastní jsme. **18** Pohledte na Izraele podlé těla. Zdaliž ti, kteříž jedí oběti, nejsou účastníci oltáře? **19** Což tedy dím? že modla jest něco? Aneb že modlám obětované něco jest? **20** Anobrž což obětuji pohané, dáblum obětují, a ne Bohu. Nechtěl' bych pak, abyste vy byli účastníci dáblů. **21** Nemůžete kalicha Páně pít i kalicha dáblů; nemůžete účastníci být stolu Páně i stolu dáblů. **22** Čí k hněvu popouzíme Pána? Zdaž silnější jsme jeho? **23** Všecko mi sluší, ale ne všecko jest užitečné; všecko mi sluší, ale ne

všecko vzdělává. **24** Žádný nehledej svých věcí, ale jeden každý toho, což jest bližšího. **25** Všecko, což se v masných krámech prodává, jezte, nic se nevyptávajíce pro svědomí. **26** Nebo Páně jest země i plnost její. **27** Pozval-lit' by vás pak kdo z nevěřících, a chcete jít, vše, cožkoli bylo by vám předloženo, jezte, nic se nevyptávajíce pro svědomí. **28** Pakli by vám někdo řekl: Toto jest modlám obětované, nejezte pro toho, kdož oznámil, a pro svědomí. Páně zajisté jest země i plnost její. **29** Svědomí pak pravím ne tvé, ale toho druhého. Nebo proč by měla svoboda má potupena být od cizího svědomí? **30** A poněvadž já s díků činěním požívám, proč za bezbožného jmín býti mám pro to, z čehož já díky činím? **31** Protož bud' že jíte, neb pijete, aneb cožkoli činite, všecko k slávě Boží činěte. **32** Bez úrazu budte i Židům i Řekům i církvi Boží, **33** Jakož i já ve všem líbím se všechném, nehledaje v tom svého užitku, ale mnohých, aby spaseni byli.

11 Následovníci moji budte, jako i já Kristův. **2** Chválím' pak vás, bratři, že všecky věci mé v paměti máte, a jakž jsem vydal vám, ustanovení zachováváte. **3** Chcít' pak, abyste věděli, že všelikého muže hlava jest Kristus, a hlava ženy muž, hlava pak Kristova Bůh. **4** Každý muž, modle se aneb prorokuje s přikrytou hlavou, ohyzdí hlavu svou. **5** Každá pak žena, modleci se aneb prorokují s nepřikrytou hlavou, ohyzdí hlavu svou; nebo jednostejná věc jest, jako by se oholila. **6** Nebo nezavijí-lit' se žena, nechaž' se také ostříhati. Pakli jest mrzká věc ženě oholit se neb ostříhati, nechaž' se zavíjí. **7** Muž' nemá zavíjeti hlavy, jsa obraz a sláva Boží, ale žena jest sláva mužova. **8** Nebo není muž z ženy, ale žena z muže. **9** Není zajisté muž stořen pro ženu, ale žena pro muže. **10** Protož mát' žena míti obestření na hlavě pro anděly. **11** A však ani muž bez ženy, ani žena bez muže v Pánu. **12** Nebo jakož žena z muže, tak i muž skrze ženu, všecky pak věci z Boha. **13** Vy sami mezi sebou sudte, sluší-li se ženě bez zavítí modlit Bohu. **14** Zdaliž vás i samo přirození neučí, žež' jest ohyzda muži míti dlouhé vlasy? **15** Ale ženě míti dlouhé vlasy poctivé jest; nebo vlasové k zastírání dání jsou jí. **16** Jestliže pak komu se vidí neustupným být, myť takového obyčeje nemáme, ani církev Boží. **17** Tyto pak věci předkládaje, nehválím, že ne k lepšímu, ale k horšímu se scházíte. **18** Nejprvě zajisté, když se scházíte do shromáždění, slyším, že jsou roztržky mezi vámi, a poněkud tomu věřím. **19** Nebot' musej i kacírstva mezi vámi být, aby právě pobožní zjeveni byli mezi vámi. **20** Když tedy tak se scházíte vespolek, tot' není večeře Páně jistí, **21** Poněvadž jeden každý nejprv s jídlem večeře své se uspíši, a tu někdo lační, a jiný se přepil. **22** A což pak domů nemáte k jídlu a ku pití? Cíli církev Boží tupíte, a zahanbujete ty, kteříž nemají? Což vám dím? Chváliti budu vás? V tom nehválím. **23** Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzlal chléb, **24** A díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čírite na mou památku. **25** Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi. To čírite, kolikrátoli pítí budete, na mou památku. **26** Nebo kolikrátž byste koli jedli chléb tento a kalich tento pili, smrt Páně zvěstujete, dokudž nepřijde. **27** A protož kdokoli jedl by

chléb tento, a pil kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. **28** Zkusíž tedy sám sebe člověk, a tak chléb ten jez, a z toho kalicha pí. **29** Nebo kdož jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, nerozsuzuje těla Páně. **30** Protož mezi vámi jsou mnozí mdlí a nemocní, a spí mnozí, **31** Ješto kdybychom se sami rozsuzovali, nebyli bychom souzeni. **32** Ale když býváme souzeni, ode Pána býváme poučováni, abychom s světem nebyli potupeni. **33** A tak, bratří moji, když se scházíte k jídlu, jedni na druhé čekávejte. **34** Pakli kdo lační, doma jez, abyste se nescházeli k odsouzení. Jiné pak věci, když přijdu, zřídím.

12 O duchovních pak daří, bratří, nechci, abyste nevěděli.
Z Vite, že jste byli pohané, kteríž k modlám němým, jakž jste bývali vedeni, tak jste chodili. **3** Protož známost' vám činím, že žádný v Duchu Božím mluvě, nezlořečí Ježíši, a žádný nemůže říci Pán Ježíš, jediné v Duchu svatém. **4** Rozdílní pak darové jsou, ale tentýž Duch, **5** A rozdílná jsou prísluhování, ale tentýž Pán, **6** A rozdílné jsou moci, ale tentýž jest Bůh, kterýž působí všecko ve všech. **7** Jednomu pak každému dáný bývá zjevení Ducha k užitku. **8** Nebo někomu dána bývá skrze Ducha řec moudrosti, jinému pak řec umění podlé téhož Ducha. **9** Jinému pak víra v témaž Duchu, jinému darové uzdravování v jednostojném Duchu. **10** Někomu pak divů činění, jinému pak prorocí, jinému pak rozeznání duchů, jinému pak rozličnost jazyků, jinému pak vykládání jazyků. **11** Ale to vše působí jeden a týž Duch, rozděluje jednomu každému obzvláště, jakž ráčí. **12** Nebo jakož tělo jedno jest a mnoho má oudů, ale všickni ti jednoho těla oudové, mnozí jsouce, jedno tělo jsou: tak i Kristus. **13** Skrize jednoho zajisté Ducha my všickni v jedno tělo pokřtěni jsme, bud' Židé, bud' Řekové, bud' služebníci, neb svobodní, a všickni v jeden duch zapojeni jsme. **14** Nebo tělo není jeden oud, ale mnozí. **15** Dí-li noha: Poněvadž nejsem rukou, nejsem z těla, zdaliž proto není z těla? **16** A dí-li ucho: Když nejsem oko, nejsem z těla, zdaliž proto není z těla? **17** Jestliže všecko tělo jest oko, kde pak sluch? Pakli všecko sluch, kde povonění? **18** Ale zřídil Bůh oudy, jeden každý z nich v těle, tak jakž chtěl. **19** Pakliť by všickni byli jeden oud, kde by bylo tělo? **20** Ale nyní ač mnozí oudové jsou, jest však jedno tělo. **21** Nemůžete tedy oko říci ruce: Nepotřebí mi tebe, aneb opět hlava nohám: Nepotřebuji vás. **22** Nýbrž mnohem více oudové, kteríž se zdádí nejmílejší v těle být, potřební jsou. **23** A kteréž máme za nejnepočtivější v těle, tém větší poctivost činíme; a nepočtiví naši hojnější ozdobu mají, **24** Poctiví pak oudové naši toho nepotřebují. Ale Bůh tak způsobil tělo, dav poslednějšímu hojnější poctivost, **25** Aby nebyla roztržitost v těle, ale aby oudové jedni o druhé vespolek pečovali. **26** A protož jestliže co trpí jeden oud, spolu s ním trpí všickni oudové; pakli jest v slávě jeden oud, radují se spolu s ním všickni oudové. **27** Vy pak jste tělo Kristovo, a oudové z částky. **28** A některé zajisté postavil Bůh v církvi nejprv apoštoly, druhé proroky, třetí učitele, potom moci, potom dary uzdravování, pomocníky, správce, rozličnost jazyků. **29** Zdaliž jsou všickni apoštoli? Zdali všickni proroci? Zdali všickni učitelé? Zdali všickni divy činí? **30** Zdali všickni mají dary k uzdravování? Zdali všickni jazyky mluví?

Zdali všickni vykládají? **31** Snažujte se pak dojítí darů lepších, a ještě vyšší cestu vám ukáži.

13 Bych jazyky lidskými mluvil i andělskými, a lásky kdybych neměl, učiněn jsem měd zvučící aneb zvonec znějící. **2** A bycht' měl proroctví, a povědom byl všelikého tajemství i všelikého umění, a kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, lásky pak kdybych neměl, nic nejsem. **3** A kdybych vynaložil na pokrmy všeckem statek svůj, a bych vydal tělo své k spálení, a lásky bych neměl, nic mi to neprosívá. **4** Láska trpělivá jest, dobrotivá jest, láška nezávidí, láška není všetečná, nenadýmá se. **5** V nic neslušného se nevydává, nehledá svých věcí, nezpouzí se, neobmyšíl zlého. **6** Neraduje se z nepravosti, ale spolu raduje se pravdě. **7** Všecko snáší, všemu věří, všeho se naděje, všeho trpělivě čeká. **8** Láska nikdy nevyypadá, jesto bud' že proroctví jsou, ta přestanou, bud' jazykové, ti utichnou, bud' učení, to v nic přijde. **9** Z částky zajisté poznáváme, a z částky prorokujeme. **10** Ale jakž by přišlo dokonalé, tehdyť to, což jest z částky, vyhlazeno bude. **11** Dokudž jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, ale když jsem muž, opustil jsem dětinské věci. **12** Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdáž tváří v tvář. Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i známostí obdařen budu. **13** Nyní pak zůstává víra, naděje, láška, to tré, ale největší z nich jestiš' láška.

14 Stujož o lásku, horlivě žádejte duchovních věcí, nejvíce však, abyste prorokovali. **2** Nebo ten, kdož mluví cizím jazykem, ne lidem mluví, ale Bohu; nebo žádný neposlouchá, ale duchem vypravuje tajemství. **3** Kdož pak prorokuje, lidem mluví vzdělání, i napomínání, i potěšení. **4** Kdož mluví cizím jazykem, sám sebe vzdělává, ale ten, kdož prorokuje, církev vzdělává. **5** Chtěl' bych pak, abyste všickni jazyky mluvili, ale však raději, abyste prorokovali. Nebo větší jest ten, kterýž prorokuje, nežli ten, kdož jazyky mluví, leč by také vykládal, aby se vzdělávala církev. **6** A protož, bratří, přišel-li bych u vám, jazyky mluvě, což vám prospějí, nebudu-lit' vám mluvit, bud' v zjevení neb v umění, bud' v proroctví neb v učení? **7** Však i bezdušné věci, vydávající zvuk, jako píšťalka neb harfa, kdyby rozdílného zvuku nevydávaly, kterak by věděno bylo, co se píská, aneb na harfu hrá? **8** Ano trouba vydala-li by nejistý hlas, kdož se bude strojiti k boji? **9** Tak i vy, nevydalí-li byste jazykem srozumitelných slov, kterak bude rozumíno, co se mluví? Budete jen u vítr mluvit. **10** Tak mnoho, (jakž vidíme), rozdílů hlasů jest na světě, a nic není bez hlasu. **11** Protož nebudu-lit' znáti moci hlasu, budu tomu, kterýž mluví, cizozemec, a ten, kdož mluví, bude mi cizozemec. **12** Tak i vy, poněvadž jste horliví milovníci duchovních věcí, toho hledejte, abyste se k vzdělání církve rozhnili. **13** A protož, kdož mluví jazykem, modl se, aby mohl vykládati. **14** Nebo modlím-lit' se jazykem, duch můj se modlí, ale mysl má bez užitku jest. **15** Což tedy jest? Modlit se budu duchem a modlit se budu i myslí; plésati budu duchem, a plésati budu i myslí. **16** Nebo kdybys dobrořečil duchem, kterakž ten, kterýž prostý člověk jest, k tvému díku činění řekne Amen, poněvadž neví, co pravíš? **17** Nebo ač ty dobře díky činíš, ale jiný se nevzdělává. **18** Děkuji Bohu svému, že více než vy

všickni jazyky mluvím; **19** Ale v zboru raději bych chtěl pět slov srozumitelně promluvit, abych také jiných poučil, nežli deset tisíců slov jazykem. **20** Bratří, nebudte děti v smyslu, ale zlostí budte děti, smyslem pak budte dospělí. **21** Psáno jest v zákoně: Protož rozličnými jazyky a cizími rty budu mluvit lidu tomuto, a aniž tak mne slyšetí budou, praví Pán. **22** A tak jazykové jsou za div ne těm, kteří věří, ale nevěřícím, prorocí pak ne nevěřícím, ale věřícím. **23** A protož když by se sešla všecka cirkev spolu, a všickni by jazyky mluvili, a vešli by tam i neučení neb nevěřící, zdaliž neřeknou, že blázni? **24** Ale kdyby všickni prorokovali, a všel by někdo nevěřící neb neučený, přemáhán by byl ode všech, a souzen ode všech. **25** A tak tajnosti srdce jeho zjevený budou, a padna na tvář, klaněti se bude Bohu, vyznávaje, že jistě Bůh jest mezi vámi. **26** Což tedy, bratří? Když se scházíte, jeden každý z vás píseň má, učení má, jazyk má, zjevení má, vykládání má, všecko to budiž k vzdělání. **27** Bud' že kdo jazykem mluví, tedy skrze dva neb nejvíce tři, a to jeden po druhém, a jeden at' vykládá. **28** Pakli by nebylo vykladače, necht' mlčí v shromáždění, sám pak sobě nechať mluví a Bohu. **29** Proroci pak dva neb tři at' mluví, a jiní necht' rozsuzují. **30** Pakli' by jinému tu předsedímu zjeveno bylo, první mlč. **31** Nebo můžete všickni, jeden po druhém, prorokovati, aby se všickni učili, a všickni se potěšovali. **32** Duchovět' pak proroků prorokům poddání jsou. **33** Neboť Bůh není původ neřádu, ale pokoje, jako i ve všech shromážděních svatých. **34** Ženy vaše v shromážděních at' mlčí, nebo nedopouští se jim mluviti, ale aby poddány byly, jakž i zákon praví. **35** Pakli se chtí čemu naučiti, doma mužů svých nechat' se ptaji. Nebo mrzká věc jest ženám mluviti v shromáždění. **36** Zdali od vás slovo Boží pošlo? Zdali k samým vám přišlo? **37** Zdá-li se sobě kdo býti prorokem neb duchovním, nechať pozná, co vám píší, žeť jsou příkazání Páně. **38** Pakli kdo neví, nevěz. **39** A takž, bratří, snaže se o to, abyste prorokovali, a jazyky mluviti nezbraňujete. **40** Všecko slušně a podle řádu at' se děje.

15 Připomínám' pak vám, bratří, evangelium, kteréž jsem zvěstoval vám, kteréž jste i přijali, v němž i stojíte, **2** Skre kteréž, (jestliže, kterak jsem vám kázal, v paměti máte), i spasení běrete, leč byste na darmo uvěřili. **3** Vydal jsem zajisté vám nejpředněji, což jsem i vzal, že Kristus umřel za hřichy naše podlé písem, **4** A že jest poříben, a že vstal z mrtvých třetího dne podlé písem, **5** A že vidín jest od Petra, potom od dvanácti. **6** Potom vidín více než od pěti set bratří spolu, z nichž mnozí ještě žíví jsou až dosavad, a někteří zesnuli. **7** Potom vidín jest od Jakuba, potom ode všech apoštolů. **8** Nejposléze pak ze všech, jako nedochůdčeti, ukázal se i mně. **9** Nebo já jsem nejmenší z apoštolů, kterýž nejsem hoden slouti apoštol, protože jsem se protivil církvi Boží. **10** Ale milostí Boží jsem to, což jsem, a milost jeho ve mně daremná nebyla, ale hojněji, než oni všickni, pracoval jsem, a však ne já, ale milost Boží mně přítomná. **11** Protož i já i oni tak kážeme, a tak jste uvěřili. **12** Poněvadž se pak káže o Kristu, že z mrtvých vstal, kterakž někteří mezi vámi praví, že by nebylo z mrtvých vstání? **13** Nebo není-lit' z mrtvých vstání, aniž Kristus z mrtvých vstal. **14** A nevstal-lit' z mrtvých Kristus, tedy' jest daremné kázání naše, a daremná' jest i víra vaše. **15** A byli bychom nalezeni i

křiví svědkové Boží; nebo vydali jsme svědectví o Bohu, že vzkřísil z mrtvých Krista. Kteréhož nevzkřísil, (totiž) jestliže mrtví z mrtvých nevstávají. **16** Nebo jestliže' mrtví z mrtvých nevstávají, aniž Kristus vstal. **17** A nevstal-lit' z mrtvých Kristus, marná jest víra vaše, ještě jste v svých hříších. **18** A takt' i ti, kteříž zesnuli v Kristu, zahynuli. **19** Jestliže' pak v tomto životě tolíko naději máme v Kristu, nejbídnější jsme ze všech lidí. **20** Ale vstal' z mrtvých Kristus, prvtiny těch, kteříž zesnuli. **21** Nebo poněvadž skrze člověka smrt, skrze člověka i vzkříšení z mrtvých. **22** Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou. **23** Ale jeden každý v svém pořádku: Prvtiny Kristus, potom ti, kteříž jsou Kristovi, v příští jeho. **24** Potom bude konec, když vzdá království Bohu a Otci, když vyprázdní všeliké knížatstvo, i všelikou vrchnost i moc. **25** Nebot' musí on kralovati, dokudž nepoloží všech nepřátele pod nohy jeho. **26** Nejposlednější pak nepřítel zahlazen bude smrt. **27** Nebo všecky věci poddal pod nohy jeho. Když pak praví, že všecky věci poddány jsou, zjevně' jest, že kromě toho, kterýž jemu poddal všecko. **28** A když poddáno jemu bude všecko, tehdy i sám Syn poddá se tomu, kterýž jemu poddati má všecko, aby byl Bůh všecko ve všech. **29** Sic jinak co činí ti, kteříž se kříž za mrtvé? Jestliže' jistotně nevstávají mrtví z mrtvých, i proč se kříž za mrtvé? **30** Proč i my nebezpečenství trpíme každé hodiny? **31** Na každý den umírá, skre slávu naši, kterouž mám v Kristu Ježíši Pánu našem. **32** Jestliže' jsem obyčejem jiných lidí bojoval s šelmami v Efuzu, co mi to prospěje, nevstanou-lit' mrtví? Jezme tedy a píme, nebo zítra zemřeme. **33** Nedejte se svoditi. Porušují' dobré obyčeje zlá rozmlouvání. **34** Procitíte k konání spravedlnosti, a nehrešete. Nebo někteří neznají Boha; k zahanbení vašemu mluvím. **35** Ale řeknet' někdo: Kterakž vstanou mrtví? V jakém pak těle přijdou? **36** Ó nemoudrý, to, což ty rozsíváš, nebývá obživěno, leč umře. **37** A což rozsíváš, ne to tělo, kteréž potom zroste, rozsíváš, ale holé zrno, jaké se trefí, pšenice neb kterežkoli jiné. **38** Bůh pak dává jemu tělo, jakž ráčí, a jednomu každému z těch semen jeho vlastní tělo. **39** Ne každé tělo jest jednotrnějné tělo, ale jiné zajisté tělo lidské, jiné pak tělo hovadí, jiné pak rybí, a jiné ptáčí. **40** A jsou těla nebeská, a jsou těla zemská, ale jiná' jest zajisté sláva nebeských, a jiná zemských, **41** Jiná sláva slunce, a jiná sláva měsíce, a jiná sláva hvězd; nebo hvězda od hvězdy dělí se v slávě. **42** Takt' bude i vzkříšení z mrtvých. Rozsívá se porušitelné, vstane neporušitelné; **43** Rozsívá se nesličné, vstane slavné; rozsívá se nemocné, vstane mocné; **44** Rozsívá se tělo tělesné, vstane tělo duchovní. Jest tělo tělesné, jest i duchovní tělo. **45** Takt' i psáno jest: Učiněn jest první člověk Adam v duši živou, ale ten poslední Adam v ducha obžívajícího. **46** Však ne nejprvé duchovní, ale tělesné, potom duchovní. **47** První člověk z země zemský, druhý člověk sám Pán s nebe. **48** Jakýž jest ten zemský, takoví jsou i zemští, a jakýž ten nebeský, takovíž budou i nebeští. **49** A jakož jsme nesli obraz zemského, takt' poneseme obraz nebeského. **50** Totot' pak pravím, bratří: že tělo a krev království Božího dědictví dosáhnouti nemohou, aniž porušitelnost neporušitelnosti dědičně obdrží. **51** Aj, tajemství vám pravím: Ne všickni zajisté zesneme, ale všickni proměněni budeme, hned pojednou, v okamžení, k

zatroubení poslednímu. **52** Nebot' zatroubí, a mrtví vstanou neporušitelní, a my proměněni budeme. **53** Musí zajisté tototo porušitelné tělo obléci neporušitelnost, a smrtelné tototo obléci nesmrtelnost. **54** A když porušitelné tototo obleče neporušitelnost, a smrtelné tototo obleče nesmrtelnost, tehdy se naplní řeč, kteráž napsána jest: Pohlcněna jest smrt v vítězství. **55** Kde jest, ó smrti, osten tvůj? Kde jest, ó peklo, vítězství tvé? ([Haděs g86](#)) **56** Osten pak smrti jestiť hřích, a moc hřícha jest zákon. **57** Ale Bohu díka, kterýž dal nám vítězství skrze Pána našeho Jezukrista. **58** Protož, bratří moji milí, stálí budte a nepohnutelní, rozhovojnijice se v díle Páně vždycky, vědouce, že práce vaše není daremná v Pánu.

16 O zbírce pak na svaté, jakž jsem nařídil v církvích Galatských, tak i vy čírite. **2** V každou neděli jeden každý z vás sám u sebe slož, schovaje podlé možnosti, aby ne tehdáž, když bych přišel, zbírky se daly. **3** Když pak přijdu, kterékolii schválíte skrze listy, tyť pošli, aby donesli tuto milost vaši do Jeruzaléma. **4** Paklň by se za hodné vidělo, abych i já šel, půjdout' se mnou. **5** Přijdut' pak k vám, když Macedonii projdu; (nebo Macedonii mírním projít). **6** Ale u vás' snad poostanu, aneb i přes zimu pobudu, abyste vy mne doprovodili, kamž bych koli šel. **7** Nechci zajisté s vámi se tolíko na zastavení shledati, ale naději se, že za nějaký čas pobudu u vás, bude-li Pán chtit. **8** Zůstanut' pak v Efuzu až do letnic. **9** Nebo otevříny jsou mi tu veliké a mocné dvéře, a protivníků mnoho. **10** Přišelil' by pak Timoteus, hledtež, aby bezpečně byl u vás; nebot' dílo Páně dělá jako i já. **11** Protož necht' jím žádný nepohrdá, ale vyprovodte jej v pokoji, at' přijde ke mně; nebot' na něj čekám s bratřimi. **12** O Apollovi pak bratru vězte, že jsem ho velmi prosil, aby šel k vám s bratřimi. Ale nikoli nebyl té vůle, aby nyní přišel, než přijdet', když bude mítí čas příhodný. **13** Bděte, stůjte u víře, zmužile sobě počínejte, budtež silní. **14** Všecky věci vaše at' se dějí v lásce. **15** Prosím' pak vás, bratří, víte, že čeleď Štěpánova jest pravotiny Achaeie, a že se v službu svatým vydali, **16** Abyste i vy oddání byli takovým, i všelikému pomáhajícímu a pracujícímu. **17** Těšíme se pak z příchodu Štěpána, a Fortunáta, a Achaiaka; nebo nedostatek vaš omí doplnili. **18** Potěšili zajisté mého ducha i vašeho. Protož znejtež takové. **19** Pozdravují' vás zborové, kteříž jsou v Azii. Pozdravují' vás v Pánu velice Akvila a Priscilla, s církví tou, kteráž jest v domě jejich. **20** Pozdravují' vás všickni bratří. Pozdravte sebe vespolek v políbení svatém. **21** Pozdravení vlastní rukou Pavlovou. **22** Jestliže kdo nemiluje Pána Jezukrista, budiž proklatý: Maran atha. **23** Milost Pána Jezukrista s vámi. **24** I láska má v Kristu Ježíši se všechněmi vámi. Amen.

2 Korintským

1 Pavel apoštol Ježíše Krista skrze vůli Boží, a Timoteus bratr, církvi Boží, kteráž jest v Korintu, se všechněmi svatými, kteříž jsou ve vší Achaii: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, Otec milosrdenství, a Bůh všelikého potěšení, **4** Kterýž těší nás ve všelikém ssouzení našem, abychom i my mohli potěšovati těch, kteříž by byli v jakémkoli ssouzení, tím potěšením, kterýmž i my potěšeni jsme od Boha. **5** Nebo jakož se rozhojňují utrpení Kristova při nás, tak skrze Krista rozhojňuje se i potěšení naše. **6** Nebo bud' že ssouzeni jsme, pro vaše potěšení a spasení, kterýž se působí v snášení týchž trápení, kteráž i my trpíme; bud' že potěšování býváme, pro vaše potěšení a spasení. A naděje naše pevná jest o vás, **7** Poněvadž víme, že jakož jste účastníci utrpení, tak i potěšení. **8** Nechcemet' zajisté, abyste nevděli, bratři, o ssouzení našem, kteréž jsme měli v Azii, že jsme nad míru pretězeni byli a nad možnost, tak že jsme již i o životu svém byli pochybili. **9** Nýbrž sami v sobě již jsme byli tak usoudili, že nebylo lze než umřít, abychom nedoufali sami v sobě, ale v Bohu i mrtvé kříscí. **10** Kterýž od takové smrti vyrhl nás, a vytrhuje, v něhož doufáme, že i ještě vytrhne, **11** Když i vy nám pomáhati budete modlitbami za nás, aby z daru toho, příčinou mnohých osob nám daného, od mnohých děkováno bylo z nás. **12** Nebo chlouba naše tato jest, svědectví svědomí našeho, že v sprostnosti a v upřímosti Boží, ne v moudrosti tělesné, ale v milosti Boží obcováli jsme na světě, zvláště pak u vás. **13** Nebot' nepříseme vám nic jiného, než to, což čtete, aneb což prvé znáte. A naději mám, že až do konce tak znáti budete, **14** Jakož jste i poznali nás z částky, žeť' jsme chlouba vaše, podobně jako i vy naše, v den Pána Ježíše. **15** A v tom' doufání chtěl jsem k vám přijíti nejprve, abyste druhou milost měli, **16** A skrze vás jítí do Macedonie, a zase z Macedonie přijíti k vám, a od vás abych byl doprovoven do Judstva. **17** O tom pak když jsem přemyšloval, zdali jsem co lehkomyслně činil? Aneb což přemyšluji, zdali podlé těla přemyšluji, tak aby bylo při mně: Jest, jest, není, není? **18** Anobrž vít' věrný Bůh, že řec naše k vám nebyla: Jest, a není. **19** Nebo Syn Boží Ježíš Kristus, kterýž mezi vámi kázán jest skrze nás, skrze mne a Silvéiana a Timotea, nebyl: Jest, a není, ale bylo v něm: Jest. **20** Nebo kolikžkoli jest zaslíbení Božích, v něm' jsou: Jest, a v něm' jest: Amen, k slávě Bohu skrze nás. **21** Ten pak, kterýž potvrzuje nás s vámi v Kristu, a kterýž pomazal nás, Bůh jest. **22** Kterýž i znamenal nás, a dal závdavek Ducha v srdce naše. **23** Já pak Boha za svědka beru na svou duši, že lituje vás, ještě jsem nepříšel do Korintu. **24** Ne jako abychom panovali nad věrou vaší, ale pomocníci jsme radosti vaší; nebo věrou stojíte.

2 Toto jsem pak sobě uložil, abych k vám zase s zámutkem nepříšel. **2** Nebo jestliže já vás zarmoutím, i kdo jest, ještě by mne obveselil, než ten, kterýž jest ode mne zarmoucen? **3** A toto samo psal jsem vám, abych přišla, neměl zámutku z těch, z nichž bych se měl radovati, doufaje o všech o vás, že radost má jest všech vás. **4** Nebo z velikého ssouzení a

bolesti srdce psal jsem vám, s mnohými slzami, ne abyste zarmouceni byli, ale abyste poznali lásku, kterouž k vám velikou mám. **5** Jestližet' pak kdo zarmoutil, ne mnet' zarmoutil, ale poněkud, (abych nepřetížil), všecky vás. **6** Dostit' má takový na tom trestání od mnohých, **7** Tak abyste naproti tomu již raději odpustili, a potěšili ho, aby snad přílišným zámutkem nebyl sehlcen takový. **8** Protož prosím vás, abyste utvrdili k němu lásku. **9** Nebo i proto psal jsem, abych zkušením zvěděl, jste-li ve všem poslušni. **10** Komuž pak vy co odpouštíte, i já. Nebo i já, jestliže jsem co odpustil, komuž jsem odpustil, pro vás jsem učinil, před oblíčejem Kristovým, abychom nebyli oklamáni od satana. **11** Nebot' nejsou nám myšlení jeho neznámá. **12** Když jsem pak přišel do Troady, příčinou evangelium Kristova, ačkolik dvěře mi otevřeny byly skrze Pána, však neměl jsem upokojení v duchu svém, protože jsem nenalezl Tita, bratra svého. **13** Ale požehnav jich, odšel jsem do Macedonie. **14** Bohu pak chvála, kterýž vždycky dává nám vítězství v Kristu, a vůni známosti své zjevuje skrze nás na každém místě. **15** Nebot' jsme Kristova vůně dobrá Bohu v těch, kteříž k spasení přicházejí, i v těch, kteříž hynou, **16** Těmto zajisté vůně smrtelná k smrti, oněmno pak vůně života k životu. Ale k tomu kdo jest způsobný? **17** Nebot' nejsme, jako mnozí, cizoložící slovo Boží, ale jako z upřímnosti, ale jako z Boha, před oblíčejem Božím, o Kristu mluvíme.

3 Začínáme opět sami sebe chváliti? Zdaliž potrebujeme, jako některí, schvalujičí listů k vám, neb od vás k jiným? **2** List nás vy jste, napsaný v srdcích našich, kterýž znají a čtou všickni lidé. **3** Nebo to zjevné jest, že jste list Kristův způsobený skrze přísluhování naše, napsaný ne černidlelem, ale Duchem Boha živého, ne na dskách kamenných, ale na dskách srdce masitých. **4** Doufání pak takové máme skrze Krista k Bohu, **5** Ne že bychom dostateční byli mysliti něco sami z sebe, jakožto sami z sebe, ale dostatečnost naše z Boha jest. **6** Kterýž i hodně nás učinil služebníky Nového Zákona, ne litery, ale Ducha. Nebo litera zabijí, ale Duch obžívuje. **7** Jestližet' pak přísluhování smrti, literami vyryté na dskách kamenných, bylo slavné, tak že nemohli patřiti synové Izraelští v tvář Mojžíšovu, pro slávu oblíčeje jeho, kteráž prominouti měla, **8** I kterakž by ovšem přísluhování Ducha nemělo být slavné? **9** Nebo jestližet' přísluhování pomsty slavné bylo, mnohem' se více přísluhování spravedlnosti rozhojňuje v slávě. **10** Nebo to, což oslaveno bylo, aniž oslaveno bylo v té částce, u přirovnání této předústojné slávy. **11** Nebo jestližet' to pomíjejíci bylo slavné, mnohem' více to, což zůstává, jestiž slavné. **12** Protož majice takovou naději, mnohé svobody v mluvení užíváme, **13** A ne jako Mojžíš kladl záštěru na tvář svou, aby nepatřili synové Izraelští k cíli té věci pomíjejíci. **14** Pročež ztupeni jsou smyslové jejich. Nebo až do dnes ta záštěra v čítání Starého Zákona zůstává neodkrytá; nebo skrze Krista se odnímá. **15** Protož až do dnes, když čten bývá Mojžíš, záštěra jest položena na jejich srdci. **16** Než jakž by se obrátilo ku Pánu, odňata bude ta záštěra. **17** Nebo Pán jest Duch ten, a kdež jest ten Duch Páně, tu i svoboda. **18** My pak všickni odkrytou tvář slávy Páně jako v zrcadle spatřujíce, v týž obraz proměněni býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.

4 Protož majice toto přísluhování, jakž jsme milosrdenství
došli, neoblevujeme. **2** Ale odmítáme ukrývání neslušnosti,
nechodice v chyrosti, aniž se lštivě obírajíce s slovem Božím,
ale zjevováním pravdy v příjemnost uvodíce sebe u každého
svědomí lidského před oblíčejem Božím. **3** Paklít zakryté jest
evangelium naše, před témi, kteříž hynou, zakryté jest. **4** V
nichž Bůh světa tohoto oslepil myslí, totiž v nevěrných, aby
se jím nezasvítilo světlo evangelium slávy Kristovy, kterýž jest
obraz Boží. (aiōn g165) **5** Nebot' ne sami sebe kážeme, ale Krista
Ježíše Pána, sebe pak služebníky vašimi pro Ježíše. **6** Bůh
zajisté, kterýž rozkázal, aby se z temnosti světlo zablesklo, tent'
se osvítil v srdcích našich k osvícení známosti slávy Boží v tváři
Ježíše Krista. **7** Mámet' pak poklad tento v nádobách hliněných,
aby důstojnost té moci byla Boží, a ne z nás, **8** Když se všech
stran úzkost míváme, ale nebýváme cele potlačeni; býváme
vrtkáni, ale nebýváme docela zvrtkáni; **9** Protivenství trpíme,
ale nebýváme opuštěni; býváme opovrženi, ale nehneme. **10**
Vždycky mrvíci Pána Ježíše na těle nosíme, aby i život Ježíšův
na těle našem zjeven byl. **11** Vždycky zajisté my, kteříž živí
jsme, na smrt býváme vydáváni pro Ježíše, aby i život Ježíšův
zjeven byl na smrtelném těle našem. **12** A tak smrt v nás moc
provodí, ale vás život. **13** Majice tedy téhož ducha víry, podlé
toho, jakž psáno jest: Uvěřil jsem, protož jsem mluvil, i myt'
věříme, protož i mluvíme, **14** Vědouce, že ten, kterýž vzkřísil
Pána Ježíše, i nás skrze Ježíše vzkřísi, a postaví s vámi. **15**
Nebo to všecko děje se pro vás, aby ta přehojná milost skrze
díků činění od mnohých rozmohla se k slávě Boží. **16** Protož
neoblevujeme, ale ačkoli ten zevnitřní člověk nás ruší se, však
ten vnitřní obnovuje se den ode dne. **17** Nebo toto nynější
lehoučké ssouzení naše převleme veliké věčné slávy bříme nám
působí, (aiōnios g166) **18** Když nepatříme na ty věci, kteréž se
vidí, ale na ty, kteréž se nevidí. Nebo ty věci, kteréž se vidí, jsou
časné, ale které se nevidí, jsou věčné. (aiōnios g166)

5 Víme zajisté, že byl-li by tohoto našeho zemského přebývání
stánek zbořen, stavení od Boha máme, příbytek ne rukou
udělaný, věčný v nebesích. (aiōnios g166) **2** Pročež i v tomto
vzdycháme, v příbytek svůj, kterýž jest s nebe, oblečení býti
žádajíce, **3** Jestliže však oblečení, a ne nazí nalezeni budeme.
4 Nebo kteříž jsme v tomto stánu, lkáme, jsouce obtíženi,
poněvadž bychom nechtěli svlečení býti, ale přidíni, aby
pohlcena byla smrtelnost od života. **5** Ten pak, kdož nás tak k
tomu způsobil, Bůh' jest, kterýž také dal nám závdavek Ducha.
6 Protož doufanlivé myslí vždycky jsouce, a vědouce, že dokudž
pohostinu jsme v tomto těle, vzdáleni jsme ode Pána, **7** (Nebo
skrze víru chodíme, ne skrze vidění), **8** Doufanlivé' pak myslí
jsme, a oblibujeme raději vyjít z těla, a přijíti ku Pánu. **9** Protož i
usilujeme bud' v těle pohostinu jsouce, budto z těla se berouce,
jemu se líbiti. **10** Všickni my zajisté ukázati se musíme před
soudnou stolicí Kristovou, aby přijal jeden každý to, což skrze
tělo působil, podlé toho, jakž práce čí byla, bud' v dobrém, neb
ve zlém. **11** Protož znajíce tu hrůzu Páně, lidem k vře sloužíme,
Bohot' pak známi jsme. A nadějí' mám, že i svědomí vašemu
známi jsme. **12** Nebot' ne sami sebe opět vám chválíme, ale
přičinu vám dáváme, abyste se chlubili námi, a abyste to měli

proti těm, kteříž se v tvárnosti chlubí, a ne v srdeci. **13** Nebo bud'
že nesmyslní jsme, Bohu; bud' že jsme rozumní, vám. **14** Láska
zajisté Kristova víže nás, **15** Jakožto ty, kteříž tak soudíme, že
poněvadž jeden za všecky umřel, tedy' všickni zemřeli, a že za
všecky umřel, aby ti, kteříž žíví jsou, již ne sami sobě žíví byli,
ale tomu, kterýž za ně umřel i z mrtvých vstal. **16** A tak my již od
toho času žádného neznáme podlé těla. A ačkoli jsme znali
Krista podlé těla, ale nyní již více neznáme. **17** Protož jestli kdo
v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pominuly, aj, nové všecko
učiněno jest. **18** To pak všecko jest z Boha, kterýž smířil nás s
sebou skrze Jezukrista, a dal nám služebnost smíření toho. **19**
Nebot' Bůh byl v Kristu, v mír uvdě svět s sebou, nepočítaje jim
hřichů jejich, a složil v nás to slovo smíření. **20** Protož my na
místě Kristově poselství dějice, jako by Bůh skrze nás žádal,
prosíme na místě Kristově, smířte se s Bohem. **21** Nebo toho,
kterýž hřichu nepoznal, za nás učinil hřichem, abychom my
učiněni byli spravedlností Boží v něm.

6 Protož napomáhajíce, i napomínáme vás, abyste milosti Boží
nadarmo nebrali, **2** (Nebot' praví: V čas příhodný uslyšel
jsem té, a v den spasení spomohl jsem tobě. Aj, nyní jest čas
příhodný, aj, nyní dnové spasení.) **3** Žádného nedávajíce v
ničemž pohoršení, aby bylo bez ouhony přísluhování, **4** Ale ve
všem se chovajíce jako Boží služebníci, ve mnohě trpělivosti, v
utíštěních, v nedostatečích, v úzkostech, **5** V ranách, v žalářích,
v nepokojích, v pracech, v bděních, v postech, **6** V čistotě,
v umění, v dlouhočekání, v dobrotvosti, v Duchu svatém, v
lásku neošemetné, **7** V slovu pravdy, v moci Boží, skrze odění
spravedlnosti na pravo i na levo, **8** Skrze slávu i pohanění,
skrze zlou i dobrou pověst, jako bludní, a jsouce pravdomluvní,
9 Jako neznámí, a jsouce známí, jako umírající, a aj, žíví jsme,
jako potrestaní, a nezmordovaní, **10** Jako smutní, a však se
vždycky radujíce, jako chudí, však mnohé zbohacujíce, jako
nic nemajíce, a však všemi věcmi vládnoucí. **11** Ústa naše
otevřína jsou k vám, ó Korintští, srdce naše rozšířeno jest. **12**
Nejste v nás ssouzeni, než ssouzeni jste v střevách svých.
13 O takovéž' pak odměně jakožto synům pravim: Rozšířtež
se i vy. **14** Netáhněte jha s nevěřícími. Nebo jaký jest spolek
spravedlnosti s nepravostí? A jaké obcování světa s temností?
15 A jaké srovnání Krista s Beliélem? Aneb jaký díl věrnému s
nevěrným? **16** A jaké spolčení chrámu Božího s modlami? Nebo
vy jste chrám Boha živého, jakž pověděl Bůh: Převydati budu v
nich, a procházeť se, a budu jejich Bohem, a oni budou mým
lidem. **17** A protož vyjdětež z prostředku jejich, a oddělte se,
praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. **18** A
budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery, praví
Pán všemohoucí.

7 Taková tedy majice zaslíbení, nejmilejší, očišťujmež se od
všeliké poškvryny těla i ducha, konajíce posvěcení v bázni
Boží. **2** Přijmětež nás. Žádnému' jsme neublížili, žádnému
neuškodili, žádného neoklamali. **3** Nepravím toho ku putopě,
poněvadž jsem napřed pověděl, že jste v srdcích našich,
abychom spolu mřeli, i spolu živi byli. **4** Mnohet' jsem k vám v
mluvení důvěrnosti, mnohot' se vám chlubím; naplněn jsem
potěšením, rozhojnūji' se v radosti ve všelikém ssouzení našem.

5 Nebo i když jsme byli přišli do Macedonie, žádného odpočinutí nemělo tělo naše, ale ve všem ssouženi jsme byli; zevnitř boje, vnitř strachy. **6** Ale ten, který těší ponížené, potěší nás, Bůh, skrze příchod Titův. **7** A netoliko příchodem jeho, ale také i potěšením tím, kteréž on měl z vás, vypravovav nám o vaší veliké žádosti, o vašem kvílení, a vaší ke mně horlivé milosti, tak že jsem se velmi zradoval. **8** A ačkoli zarmoutil jsem vás listem, nelituj toho, ač jsem byl litoval. Nebo vidím, že ten list, ačkoli na čas, zarmoutil vás. **9** Nyní raduji se, ne že jste zarmouceni byli, ale že jste se ku pokání zarmoutili. Zarmoutili jste se zajisté podlé Boha, tak že jste k žádné škodě nepřišli skrže nás. **10** Nebo zámutek, kterýž jest podlé Boha, ten pokání k spasení působí, jehož nikdy líto nebývá, ale zámutek světa smrt způsobuje. **11** Ano hle, to samo, že jste podlé Boha zarmouceni byli, jakou vás způsobilo snažnost, nýbrž omluvu, nýbrž zažnute hněvu, nýbrž bázeň, nýbrž žádost vroucí, nýbrž horlivost, anobrž pomstu? Všelijak prokázali jste to, že jste nevinni v té věci. **12** A ač psal jsem vám, však ne pro toho, kterýž tu nepravost spáchal, ani pro toho, komuž se křivda stala, ale aby vám zjevena byla pilnost naše o vás před obličejem Božím. **13** Protož potěšenit' jsme z potěšení vašeho. Ale mnohem hojněji zradovali jsme se z radosti Titovy, že poočerstven jest duch jeho ode všech vás. **14** A že chlubili jsme se v čem vámi před ním, nebyl jsem zahanben, ale jakož všecko mluvili jsme vám v pravdě, tak i chlouba naše, kteráž byla před Titem, pravá jest shledána. **15** Ano i srdce jeho k vám jest přichylnější, když rozpolomí se na poslušenství všech vás, kterak jste ho s bázni a s strachem přijali. **16** Protož raduji se, že ve všem mohu se vám dovéřiti.

8 Známuť pak vám činíme, bratří, milost Boží, danou zborům Macedonským, **2** že v mnohem zkušení ssoužení rozhojnila radost jejich a převeliká chudoba jejich rozhojněna jest v bohatství upřímosti jejich. **3** Nebo svědectví jim vydávám, že podlé možnosti, ba i nad možnost hotovi byli, **4** Mnohými žádostmi prosíce nás, abychom tu milost a zábrku, kteráž se děje na svaté, na se přijali. **5** A netoliko tak, jakž jsme se nadáli, ale sami sebe nejprve dali Pánu, i nám z vůle Boží, **6** Tak že jsme musili napomenouti Tita, aby jakož byl prvné započal, tak také i dokonal při vás milost tutto. **7** A protož jakž ve všech věcech jste hojní, u vře i v řeči i v známosti i ve všeliké snažnosti i v lásce své k nám, tak i v této milosti hojn budte. **8** Ne jako rozkazuje, pravím, ale snažností jiných i vaši upřímovou lásku zkušenou ukázati chtěje. **9** Nebo znáte milost Pána našeho Jezukrista, že pro vás učiněn jest chudý, jsa bohatý, abyste vy jeho chudobou zbohatli. **10** A k tomuž vám radu dávám; nebo jest vám to užitečné, kteříž jste netoliko činiti, ale i chtítí prvně začali léta předešlého. **11** Protož nyní již to skutkem vykonejte, aby jakož hotové bylo chtění, tak bylo i vykonání z toho, což máte. **12** Nebo jest-lit' prvně vůle hotová, podlé toho, což kdo má, vzácná jest, ne podlé toho, čehož nemá. **13** Nebo ne, aby jiní měli polehčení, a vy úzkost, ale rovnost at' jest, nyní přítomně vaše hojnost spomoz jejich chudobě, **14** Aby také jejich hojnost vaši chudobě byla ku pomoci, aby tak byla rovnost; **15** Jakož psáno: Kdo mnoho, nic mu nezbývalo, a kdo málo, neměl nedostatku. **16** Ale díka Bohu, kterýž takovou snažnost k vám dal v srdce

Titovo, **17** Tak že to napomenutí přijal, anobrž jsa opravdový, sám z své dobré vůle šel k vám. **18** Poslal jste pak s ním bratra toho, kterýž má velikou chválu v evangelium po všech zbořích, **19** (A netoliko to, ale také vyvolen jest od církví za tovaryše putování našeho, s touto milostí, kterouž sloužíme k slávě Pánu a vůli vaši), **20** Varujice se toho, aby nám někdo neutralhal pro tu hojnost, kterouž my přisluhujeme, **21** Dobré opatrujíce netoliko před obličejem Páně, ale i před lidmi. **22** Poslali jste pak s nimi bratra svého, kteréhož jsme mnohokrát ve mnohých věcech zkusiли, že jest pilný, a nyní mnohem pilnější pro mnohé doufání mé o vás. **23** Z strany Tita, tovaryš můj jest, a mezi vámi pomocník; z strany bratří našich, poslové jsou církvi a sláva Kristova. **24** Protož jistoty lásky své a chlouby naší o vás k nim dokaže, před obličejem církvi.

9 Nebo o pomoci, kteráž se děje svatým, jest zbytečné psáti vám. **2** Vím zajisté o vaší hotovosti, pro kterouž chlubím se vámi Macedonským, že Achaia hotova jest od předešlého léta. A ta vaše horlivost mnohými pohnula. **3** I poslal jsem tyto bratří, aby chlouba naše vámi nebyla marná v té stránce, ale abyste, (jakž jsem řekl), byli hotovi, **4** Abychom snad, přišli-li by se mnou Macedonští, a nalezli vás nehotové, nemusili se styděti, (at' nedíl vy), za tak podstatnou chloubu. **5** Protož vidělo se mi za potřebné těchto bratří napomenouti, aby napřed šli k vám, a připravili prvně opověděnou zábrku vaši, aby byla hotová jako dobrovolná zábrka, a ne jako bezděčná. **6** Ale totóž pravím: Kdo skoupě rozsívá, skoupě i žítí bude; a kdož rozsívá ochoťně, ochoťně i žítí bude. **7** Jeden každý jakž uložil v srdci, ne s neochotnou myslí aneb z mušení. Neboť ochoťného dárce miluje Bůh. **8** Mocent' jest pak Bůh všelikou milost rozhojniti v vás, abyste ve všem všudy všeliký dostatek majíce, hojn byli ke všelikému skutku dobrému, **9** Jakož psáno jest: Rozsypal a dal chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky. (aiōn g165) **10** Ten pak, kterýž dává símě rozsívajícímu, dejž i vám chléb k jedení, a rozmnioží símě vaše, a přisporiž úrody spravedlnosti vaši, **11** Abyste všelijak zbohaceni byli ke všeliké sprostnosti, kteráž působí skrže nás, aby díky činěny byly Bohu. **12** Nebo služba oběti této netoliko doplňuje nedostatky svatých, ale také rozhojně se v mnohé dílků činění Bohu, přičinou schválení služby této, **13** Když chválí Boha z jednomyslné poddanosti vaší k evangelium Kristovu, a z upřírné té zdílnosti k sobě i ke všechném, **14** A modlí se za vás ti, kteříž vás převelice milují pro vyvýšenou milost Boží v vás. **15** Díka pak Bohu z nevymluvného daru jeho.

10 Já pak sám Pavel prosím vás skrže tichost a dobrotvost Kristovu, kterýžto v přítomnosti u vás jsem pokorný, ale v nepřítomnosti jsem k vám směle dovréný. **2** Prosímt' pak, abych přítomen jsa, nemusil se osvoboditi tou smělostí, na kterouž myslím, abych smělý byl proti některým, kteříž za to mají, že bychom my podlé těla chodili. **3** V těle zajisté chodice, ne podlé těla ryteřujeme, **4** (Nebo odění ryteřování našeho není tělesné, ale mocné v Bohu k vyvrácení ohrad), **5** Podvracejíce rady, i všelikou vysokost, povyšujíci se proti umění Božímu, a jímajíce všelikou mysl v poddanost Kristu, **6** A nahotově majíce pomstu proti každému neposlušenství, když naplněno bude

vaše poslušenství. 7 Na to-liž jen, co před očima jest, hledíte? Má-li kdo tu naději o sobě, že by Kristův byl, pomysliž také na to sám u sebe, že jakož on jest Kristův, tak i my Kristovi jsme. 8 Nebo bycht' se pak i ještě hojněji chlubil mocí naší, kterouž nám dal Pán k vzdělání, a ne k zkažení vašemu, nebudouť zahanben; 9 Abych se nezdál listy strašiti vás. 10 Nebo listové prý jsou těžcí a mocní, ale přítomnost osobná jest mdlá, a řeč chaterná. 11 Toto nechat' myslí takový, že jaciž jsme v slovu skrze psání, vzdáleni jsouce, takoví také budeme i v skutku, přídouce. 12 Nebot' my se nesmíme přimístit aneb přirovnati k některým, kteříž sami sebe chválí. Ale ti nerozumejí, že sami sebou sebe měří, a přirovnávají sebe sobě. 13 My pak tím, což není odměreno, nebudeme se chlubit, ale podlé míry pravidla, kteroužto míru odměřil nám Bůh, tak že jsme dosahli až k vám. 14 Nebo ne jako bychom nedosáhli až k vám, rozšírujeme se nad míru. Až i k vám zajisté příšli jsme v evangelium Kristovu. 15 My tedy tím, což není odměreno, nechlubíme se, cizími pracemi, ale naději máme, když víra vaše růsti bude vás, že se rozšíříme dále podlé toho, jakž nám odměřeno. 16 Abych ještě tam za vámi kázal evangelium, ne abych v tom, což jinému odměřeno jest, a jest hotové, chlubil se. 17 Ale kdo se chlubí, v Pánu se chlub. 18 Nebo ne ten, kdož se sám chválí, zkušený jest, ale ten, kohož Pán chválí.

11 Ó byste mne maličko posnesli v nemoudrosti, nýbrž posneste mne. 2 Nebot' miluji vás Božím milováním. Zasnoubil' jsem zajisté vás čistou pannu oddati jednomu muži, Kristu. 3 Ale bojím se, aby snad, jakž onen had svedl Evi chytrostí svou, tak nebyly porušeny myslí vaše od sprostnosti, kteráž jest v Kristu. 4 Nebo kdyby někdo přijde, jiného Ježíše kázal, kteréhož jsme nekázali, aneb kdybyste jiného ducha přijali, kteréhož jste nepřijali, aneb jiné evangelium, kteréhož jste nevzali, slušně byste toho snášeli. 5 Nebot' za to mám, že jsem nic menší nebyl nežli ti velicí apoštolé. 6 Jestliže' pak jsem nedospělý v řeči, však ne v umění, ale ve všem všudy zjevní jsme vám. 7 Zdali jsem zhřešil, poníjuje se, abyste vy povýšeni byli, že jsem darmo evangelium Boží kázal vám? 8 Jiné jsem církve loupil, bera od nich žold, abych vám sloužil. A byv u vás, i jsa potřeben, nezahálel jsem s obtížením žádného. 9 Nebo ten nedostatek můj doplnili bratři, přišedše z Macedonie. A ve všech věcech varoval jsem se, a varovati budu, abych vás neobtěžoval. 10 Jestit' pravda Kristova ve mně, že chlouba tato nebude mi zmařena v krajinách Achaiských. 11 Z které příčiny? Že vás nemiluji? Bůh' v'. 12 Ale což činím, ještě' cíti budu, abych odřál příčinu té, kteréž chtěj dostati příčiny, aby v tom, v čemž se chlubí, nalezeni byli takoví jako i my. 13 Nebo takoví falešní apoštolé jsou dělníci Ištiví, proměňujíce se v apoštoly Kristovy. 14 A není div. Nebo i sám satan proměňuje se v anděla světlosti. 15 Protož není' to tak veliká věc, jestliže i služebníci jeho proměňují se, aby se zdáli být služebníci spravedlnosti, jichžto konec bude podlé skutků jejich. 16 Opět pravím, aby mne někdo neměl za nemoudrého; nýbrž i jako nemoudrého přijměte mne, ati i já se maličko něco pochlubím. 17 Což mluvím, nemluvím' jako ode Pána, ale jako v nemoudrosti z strany této podstatné chlouby. 18 Když' se mnozí chlubí podlé těla, i já' se

pochlubím. 19 Rádi zajisté snášíte nemoudré, jsouce moudří. 20 Nebo snášíte i to, by vás kdo v službu podroboval, by kdo zíral, by kdo bral, by se kdo pozdvihoval, by vás kdo v tvář bil. 21 O zahanbování pravím, rovně jako bychom my nějací spatní byli. Nýbrž v čem kdo smí, (v nemoudrosti mluvím), smímt' i já. 22 Židé jsou? Jsem i já. Izraelští jsou? Jsem i já. Símě Abrahamovo jsou? Jsem i já. 23 Služebníci Kristovi jsou? (Nemoudře dím:) Nadto já. V pracech hojněj, v ranách přílišně, v žalářích hojněj, v smrtech častokrát. 24 Od Židů pětkrát čtyřidceti ran bez jedné trpěl jsem. 25 Třikrát metlami mrskán jsem, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem na moři tonul, ve dne i v noci v hlubokosti byl jsem. 26 Na cestách často, v nebezpečenství na řekách, v nebezpečenství od lotrů, v nebezpečenství od svého pokolení, v nebezpečenství od pohanů, v nebezpečenství v městě, v nebezpečenství na poušti, v nebezpečenství na moři, v nebezpečenství mezi falešními bratřími. 27 V práci a v ustání, v bděních často, v hladu a v žizni, v postech častokrát, na zimě a v nahotě. 28 Kromě toho, což zevnitř jest, vojsko na každý den povstává proti mně, totíž péče o všecky zby. 29 Kdo umdlívá, ještě bych já nemdlel? Kdo se uráží, abych já se nepálil? 30 Jestliže' se mám chlubiti, nemocni svými se chlubiti budu. 31 Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, který jest požehnaný na věky, ví, žeť nelhu. (aiōn g165) 32 Hejtman v Damašku lidu Aréty krále, ostříhal města Damašku, chtěje mne do vězení vzítí. 33 Ale oknem po provaze spuštěn jsem v koší přes zed, i ušel jsem rukou jeho.

12 Ale chlubiti mi se není dobré, nebo přišel bych k viděním a zjevením Páně. 2 Znám člověka v Kristu před lety čtrnácti, (v těle-li, nevím, čili krom těla, nevím, Bůh' v'), kterýž byl vtržen až do třetího nebe. 3 A vím takového člověka, (bylo-li v těle, čili krom těla, nevím, Bůh' v'), 4 Že byl vtržen do ráje, a slyšel nevypravitelná slova, kterýchž nesluší člověku mluvit. 5 Takovým budu se chlubiti, ale sám sebou nebudu se chlubiti, než toliko nemocni svými. 6 Nebo budu-li se chtít chlubiti, nebudut' nemoudřým, pravdu zajisté povím; ale uskrovním', aby někdo nesmýšlel více o mně, nežli vidí při mně, aneb slyší ode mne. 7 A abych se vysokostí zjevení nad míru nepozdvíhl, dán mi jest osten do těla, anděl satan, aby mne zašíjkoval, abych se nad míru nepovyšoval. 8 Za to třikrát jsem Pána prosil, aby to odstoupilo ode mne. 9 Ale řekl mi: Dosti máš na mé milosti, nebot' moc má v nemoci dokonává se. Nejradejší tedy chlubiti se budu nemocni svými, aby ve mně přebývala moc Kristova. 10 Protož líbost mám v nemocech, v pohanech, v nedostatich, v protivenstvích, a v úzkostech, pro Krista. Nebo když mdlím, tehdy silen jsem. 11 Učiněn jsem nemoudřým, chlubě se; vy jste mne k tomu přinutili. Nebo já od vás měl jsem chválen být; nebot' jsem nic menší nebyl nežli ti velicí apoštolé, ačkoli nic nejsem. 12 Znamení zajisté apoštolství prokázána jsou mezi vámi ve vši trpělivosti, i v divích, a v zázracích, a v mozech. 13 Nebo co jest, čeho byste vy méně měli nežli jiné církve, leč to, že jsem já nezahálel s obtížením vaším? Odpusťte mi to bezpráví. 14 Aj, již potřetí hotov jsem přijiti ke vám, a nebudut' zaháleti s obtížením vaším. Neboť nehledám toho, což jest vašeho, ale vás. Nemají' zajisté synové rodičům pokladů shromažďovati, ale rodičové synům. 15 Jáť pak velmi

rád náklad učiním, i sám se vynaložím za duše vaše, ačkoli velmi vás miluje, málo jsem milován. **16** Ale necht' jest tak, že jsem já vás neobtěžoval, než chytrý jsa, Istí jsem vás zjímal. **17** Zdali skrze někoho z těch, kteréž jsem poslal k vám, obloupil jsem vás? **18** Dožádal jsem se Tita, a poslal jsem s ním bratra toho. Zdali vás Titus podvedl? Zdaliž jsme jedním duchem nechodili? Zdaliž ne jedněmi šlepějemi? **19** A zase domníváte-li se, že se vymluváme před vámi? Před oblíčejem' Božím v Kristu mluvíme, a to všecko, nejmilejší, k vašemu vzdělání. **20** Neboť se bojím, abych snad přijda, nenalezl vás takových, jakýchž bych nechtěl, a já nebyl nalezen od vás, jakéhož byste vy nechtěli, aby snad nebylo svářů, závistí, hněvů, vád, utrhání, reptání, nadýmání, růžnic, **21** Aby mne opět, když bych přišel, neponížil Bůh můj u vás, a plakal bych mnohých z těch, kteříž prvě hřešili, a nečinili pokání z nečistoty, a z smilstva, a z nestydatosti, kterouž páchali.

13 Toto potřetí jdu k vám. V ústech dvou neb tří svědků stanet' každé slovo. **2** Předpověděl' jsem, a předpovídám podruhé jako přítomný, a nyní nepřítomný píši těm, kteříž prvě hřešili, i jiným všechném, že příjdu-li opět znovu, neodpustím, **3** Poněvadž usilujete zkusit toho, kterýž skrze mne mluví, Krista, kterýžto k vám není nemocný, ale mocný jest v vás. **4** Nebo ačkoli ukřižován jest jako nemocný, ale živ jest z moci Boží. A tak i my mdlí jsme s ním, ale živi budeme s ním, z moci Boží na vás. **5** Sami sebe zkušujte, jste-li u vře; sami sebe ohledujte. Čili sami sebe neznáte, že Ježíš Kristus jest v vás? Leč jste snad zavřeni. **6** Ale naději mám, že poznáte, žeť my nejsme zavřeni. **7** Modlímt' se pak Bohu, abyste nic zlého nečinili, ne proto, abychom my se dokonalí ukázali, ale abyste vy to, což jest dobrého, činili, my pak jako zavřeni abychom byli. **8** Neboť nic nemůžeme proti pravdě, ale k pravdě. **9** Radujeme se zajisté, že ač jsme mdlí, ale vy jste silní, a za tot' se i modlíme, abyste vy byli dokonalí. **10** Protož toto nepřítomný jsa, píši, abych přítomen jsa, nemusil být přísný, podlé moci, kterouž mi dal Pán k vzdělání, a ne k zkáze. **11** Naposledy, bratři, mějtež se dobře, dokonalí budte, potěšujte se, jednostejně smyslite, pokoj mějte, a Bůh lásky a pokoje budeť s vámi. **12** Pozdravtež jedni druhých políbením svatým. **13** Pozdravují vás všickni svatí. **14** Milost Pána Jezukrista, a láska Boží, a účastenství Ducha svatého se všechněmi vámi. Amen.

Galatským

1 Pavel apoštol, (ne od lidí, ani skrze člověka, ale skrze Jezukrista, a Boha Otce, kterýž jej vzkřísil z mrtvých), **2** i ti, kteříž se mnou jsou, všickni bratří zborům Galatským: **3** Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána našeho Jezukrista, **4** Kterýž vydal sebe samého za hřichy naše, aby nás vtrhl z tohoto přitomného věku zlého, podlé vůle Boha a Otce našeho, (aiōn g165) **5** Jemuž bud' sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) **6** Divím se, že jste tak rychle od toho, kterýž vás povolal v milost Kristovu, uchýlili se k jinému evangelium. **7** Kteréž není jiné, ale jsou někteří, ještě vás kormoutí, a převrátiti chtěj evangelium Kristovo. **8** Ale bychom pak i my neb anděl s nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý bud'. **9** Jakož jsme prvé pověděli, a ještě znovu právím: Jestliže by vám kdo jiné evangelium kázal mimo to, kteréž jste přijali, prokletý bud'. **10** Nebo lidské-liž věci, čili Boží předkládám? Zdaliž lidem se líbiti hledám? Kdybych se zajisté ještě lidem zaříval, služebník Kristův bych nebyl. **11** Oznamuj' pak vám, bratří, že evangelium to, kteréž kázáno jest ode mne, není podlé člověka. **12** Nebo aniž jsem já ho přijal od člověka, ani se naučil, ale skrze zjevení Ježíše Krista. **13** Slychali jste zajisté o mém obcování někdejším v Židovstvu, že jsem se převelice protivil církvi Boží, a hubil jsem ji, **14** A že jsem prospíval v Židovstvu nad mnohé mně rovné v pokolení svém, byv velmi horlivý milovník otcovských ustanovení. **15** Ale když se zaříbilo Bohu, kterýž mne byl oddělil z života matky mé, a povolal skrze milost svou, **16** Zjevití Syna svého mně, abych jej kázal mezi pohany, hned jsem se neporadil s tělem a krví; **17** Aniž jsem se vrátil do Jeruzaléma k těm, kteříž prvé byli apoštolé nežli já, ale šel jsem do Arabie, přišel jsem pak zase do Damašku. **18** Potom po třech letech navrátil jsem se do Jeruzaléma, abych navštívil Petra, a pobyl jsem u něho patnácté dní. **19** Jiného pak z apoštolažádného jsem neviděl než Jakuba, bratra Páně. **20** Což' pak příši vám, aj, před Bohem, žeť neklamám. **21** Potom přišel jsem do krajin Syrských a Cilických. **22** Nebyl jsem pak známý osobou zborům Židovským, kteříž byli v Kristu, **23** Než tolíko slychali: že ten, kterýž se nám někdy protivil, již nyní káže víru, kterouž někdy vybojovával. **24** A slavili ve mně Boha.

2 Potom po čtrnácti letech opět vstoupil jsem do Jeruzaléma s Barnabášem, pojav s sebou i Titem. **2** Vstoupil jsem pak podlé zjevení, a vypravoval jsem jim evangelium, kteréž káži mezi pohany, a zvláště pak znamenitějším, abych snad nadarmo neběžel nyní i prvé. **3** Ale ani Titus, kterýž se mnou byl, pohan byv, nebyl přinucen obřezati se, **4** Totíž pro podešle falešné bratří, kteříž se byli vložili k vyšpehování svobody naší, kterouž máme v Kristu Ježíši, aby nás v službu podrobili. **5** Kterýž ani na chvíliku neustoupili jsme, a nepoddali se, aby pravda evangelium zůstala u vás. **6** Od těch pak, kteříž se zdadí něco být, ač jací někdy byli, mně potom nic není, Bůh' osoby člověka nepřijímá, ti, pravím, kteříž se něco zdadí být, nic mi nepřidali. **7** Nýbrž naopak, když uzřeli, že jest mi svěřeno evangelium, abych je kázal neobřezaným, jako i Petrovi mezi Židy, **8** (Nebo ten, kterýž mocný byl skrze Petra z strany apoštolství mezi Židy,

byl mocný i skrze mne mezi pohany), **9** A poznáše milost mně danou, Jakub a Petr a Jan, kteříž se zdadí slouporávý být, podali pravic mně a Barnabášovi na tovaryšství, abychom my mezi pohany, a oni mezi Židy kázali. **10** Toliky abyhom na chudé pamatovali, což jsem se i ciniti snažoval. **11** A když byl přišel Petr do Antiochie, zjevně jsem jemu odpěřel; hoden zajisté byl trestání. **12** Nebo prvé než přišli někteří od Jakuba, jídal s pohany, a když přišli, ucházel a odděloval se, boje se těch, kteříž byli z Židovstva. **13** A spolu s ním v tom pokrytství byli i jiní Židé, tak že i Barnabáš uveden byl v to jejich pokrytství. **14** Ale já uzrev, že nesprostně chodí v pravdě evangelium, řekl jsem Petrovi přede všemi: Poněvadž ty jsa Žid, pohansky živ jsi, a ne Židovsky, proč pohany k Židovskému způsobu nutíš? **15** My přirození Židé, a ne pohané hříšní, **16** Vědouce, že nebývá člověk ospravedlněn z skutků zákona, ale skrze víru v Jezukrista, i my v Krista uvěřili jsme, abyhom ospravedlněni byli z víry Kristovy, a ne z skutků zákona, proto že nebude ospravedlněn z skutků zákona žádný člověk. **17** Jestliže pak hledajíce ospravedlnění být v Kristu, nalézáme se i my hříšní, tedy jest Kristus služebník hřicha? Nikoli. **18** Nebo budu-li to, což jsem zboril, opět zase vzdělávat, přestupníkem sebe činím. **19** Já zajisté skrize zákon zákona uměl jsem, abych živ byl Bohu. **20** S Kristem ukřížován jsem. Živ' jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. že pak nyní živ jsem v těle, u vře Syna Božího živ jsem, kterýž zamiloval mne, a vydal sebe samého za mne. **21** Nepohrdám' tou milostí Boží. Nebo jestliž' jest z zákona spravedlnost, tedy Kristus nadarmo umřel.

3 Ó nemoudří Galatští, kdo vás tak zmánil, abyste nebyli povolni pravdě, kterýž před očima Ježíš Kristus prvé byl vypsan, a mezi vámi ukřížován? **2** Toto bych jen rád chtěl zvěděti od vás, z skutků-li zákona Ducha jste přijali, čili k slyšení víry? **3** Tak nemoudří jste? Počavše Duchem, nyní tělem konáte? **4** Tak mnoho trpěli jste nadarmo? A ještě nadarmo-li. **5** Ten tedy, kteříž vám dává Ducha, a ční divy mezi vámi, z skutků-li zákona, čili k slyšení víry? **6** Jako Abraham uvěřil Bohu, a počteno jemu to k spravedlnosti. **7** A tak vidíte, že ti, kteříž jsou z víry, ti jsou synové Abrahamovi. **8** Předzvěděvši pak písmo, že z víry ospravedlňuje pohany Bůh, předpovědělo Abrahamovi: že v tobě budou požehnání všickni národové. **9** A tak ti, kteříž jsou z víry, docházejí požehnání s věrným Abrahalem. **10** Kteříž pak koli z skutků zákona jsou, pod zlořečenstvím jsou. Nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdož nezůstává ve všem, což jest psáno v knize zákona, aby to plnil. **11** A že z zákona nebývá žádný ospravedlněn před Bohem, zjevně jest, nebo spravedlivý z víry živ bude. **12** Zákon pak není z víry, ale: Ten člověk, kterýž by plnil je, živ bude skrze ně. **13** Ale vykoupilt' nás Kristus z zlořečenství zákona, učiněn byv pro nás zlořečenstvím, (nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdož visí na dřevě). **14** Aby na pohany to požehnání Abrahamo přišlo v Kristu Ježíši, a abyhom zaslíbení Ducha přijali skrze víru. **15** Bratří, po lidskú pravim: Však utvrzené člověka smlouvy žádný neruší, aniž k ní co přidává. **16** Abrahamovi pak učiněna jsou zaslíbení, i semení jeho. Nedí: A semenūm, jako o mnohých, ale jako o jednom: A semenu tvému,jenž jest Kristus. **17** Totot' pak

pravím: Že smlouvy prvé od Boha stvrzené, vztahující se k Kristu, zákon, kterýž po čtyřech stech a po třiceti letech začal se, nevyprazdňuje, aby slib Boží v nic obrátil. **18** Nebo jestližež z zákona dědictví, již ne z zaslíbení. Ale Abrahamovi skrze zaslíbení Bůh daroval. **19** Což pak zákon? Pro přestupování ustanoven jest, dokudž by nepřisko to símě, jemuž se stalo zaslíbení, způsobený skrze anděly v ruce prostředníka. **20** Ale prostředník není jednoho, Bůh pak jeden jest. **21** Tedy zákon jest proti slibům Božím? Odstup to. Nebo kdyby byl zákon dán, kterýž by mohl obživiti, jistě z zákona byla by spravedlnost. **22** Ale zavřelo písmo všecky pod hřich, aby zaslíbení z víry Ježukristovy dáno bylo věřícím. **23** Prvé pak, než přišla víra, pod zákonem byli jsme ostříháni, zavření jsouce k té vře, kteráž potom měla zjevena býti. **24** A tak zákon pěstounem našim byl k Kristu, abychom z víry ospravedlněni byli. **25** Ale když přišla víra, již nejsme pod pěstounem. **26** Všickni zajisté synové Boží jste v Kristu Ježíši skrze víru. **27** Nebo kteřížkoli v Krista pokřtěni jste, Krista jste obléklí. **28** Není ani Žid, ani Řek, ani slouha, ani svobodný, ani muž, ani žena. Nebo všickni vy jedno jste v Kristu Ježíši. **29** A když Kristovi jste, tedy símě Abrahamovo jste, a podlé zaslíbení dědicové.

4 Pravím' pak, že pokudž dědic malíčký jest, nic není rozdílný od služebníka, jsa pánum všeho, **2** Ale pod ochráncemi a správci jest až do času uloženého od otce. **3** Tak i my když jsme byli malíčci, pod živly světa byli jsme v službu podrobeni. **4** Ale když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého učiněného z ženy, učiněného pod zákonem, **5** Aby ty, kteříž pod zákonem byli, vykoupil, abychom právo synů přijali. **6** A že jste synové, poslal Bůh Ducha Syna svého v srdce vaše, volajícího: Abba, Otče. **7** A tak již nejsi slouha, ale syn, a poněvadž syn, tedy i dědic Boží skrze Krista. **8** Ale tehdáž, neznavše Boha, sloužili jste těm, kteříž z přirození nejsou bohové. **9** Nyní pak, znajice Boha, nýbrž poznáni jsouce od Boha, kterakž se zpátkem zase obracíte k mdlým a bídým živilům, jimž opět znova chcete sloužiti? **10** Dnú šetříte, a měsíců, a časů, i let. **11** Bojím se za vás, abych snad nadarmo nepracoval mezi vámi. **12** Budte jako já, nebo i já jsem jako vy, bratří, prosím vás. Nic jste mi neublížili. **13** Nebo víte, že s mdlobou těla kázal jsem vám evangelium ponejprve. **14** A pokušení mé na těle mém nebylo u vás málo váženo, aniž jste pohrdli, ale jako anděla Božího přijali jste mne, jako Krista Ježíše. **15** Jaké tehdy bylo blahoslavenství vaše? Svědectví vám zajisté dávám, že kdyby to možné bylo, oči své vyloupíce, byli byste mi dali. **16** Což tedy učiněn jsem vaším nepřitelem, pravdu vám pravě? **17** Milují vás nedobře, nýbrž odstrčiti nás chtějí, abyste vy je milovali. **18** Slušněť jest pak horlivě milovati v dobrém vzdycky, a ne jen tolíko tehdáž, když jsem přítomen vám. **19** Synáčkové moji, (kteréž opět rodím, až by Kristus zformován byl v vás), **20** Chtěl bych přítomen vám být nyní, a proměnit hlás svůj; nebo v pochybnosti jsem o vás. **21** Povězte mi, kteří pod zákonem chcete být, nepozorujete-liž zákona? **22** Nebo psáno jest: že Abraham měl dva syny, jednoho z děvky, a druhého z svobodné. **23** Ale ten z děvky podlé těla se narodil, ten pak z svobodné podlé zaslíbení. **24** Kteréžto věci u figůře se staly. Nebo tot' jsou ti dva zákonové, jeden s hory Sinai, k manství zplozujičí, a tent' jest jako Agar. **25**

Agar zajisté jest hora Sinai v Arabii. Dobřet' se pak k ní trefuje nynější Jeruzalém, nebo v službu podroben jest s syny svými. **26** Ale ten svrchní Jeruzalém svobodný jest, kterýž jest matka všech nás. **27** Nebo psáno jest: Vesel se neplodná, kteráž nerodíš, vykříkní a zvolej, kteráž nepracuješ ku porodu; nebo ta opuštěná mnoho má synů, více než ta, kteráž má muže. **28** Myť jsme tedy, o bratří, tak jako Izák, synové zaslíbení. **29** Ale jakož tehdáž ten podlé těla zplozený protivil se tomu, kterýž byl podlé Ducha, tak i nyní. **30** Než co praví písmo? Vyvrz děvku i syna jejího; nebo nebudeť dědicem syn děvky s synem svobodné. **31** A tak, bratří, nejsmet' synové děvky, ale svobodné.

5 Protož v svobodě, kterouž Kristus nás osvobodil, stůjte, a nezapletejte se zase v jho služebnosti. **2** Aj, já Pavel pravím vám, že budete-li se obřezovati, Kristus vám nic neprospeje. **3** A zase osvědčuji všelikému člověku, kterýž se obřezuje, že jest povinen všecken zákon naplniti. **4** Zbavili jste se Krista, kteřížkoli v zákoně ospravedlněni býti hledáte; vypadli jste z milosti. **5** My zajisté duchem z víry naděje spravedlnosti očekáváme. **6** Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka nic neprosívá, ani neobřízka, ale víra skrze lásku dělající. **7** Běželi jste dobře. Kdo vám překazil, abyste pravdy neposlouchali? **8** Není ta rada z toho, kterýž vás volá. **9** Maličko kvasu všecko těsto nakvašuje. **10** Ját' mám naději o vás v Pánu, že nic jiného smýšleti nebudete; ale ten, kterýž kormoutí vás, trpěti bude soud, kdož jest on koli. **11** Já pak, bratří, káži-li také obřízku, i pročež ještě protivenství trpím? Tedy jest vyprázdněno pohoršení kříže. **12** O by také odrezání byli, kteříž vás nepokojí. **13** Nebo vy v svobodu povoláni jste, bratří, tolíko abyste pod zámyslem té svobody nepovolovali tělu, ale skrze lásku poslujte sobě vespolek. **14** Nebo všecken zákon v jednom slovu se zavírá, totiž v tom: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. **15** Pakli se vespolek koušete a žerete, hledtež, abyste jedni od druhých zkaženi nebyli. **16** Ale pravím': Duchem chodte, a žádosti těla nevykonáte. **17** Nebo tělo žádá proti Duchu, a Duch proti tělu. Ty pak věci jsou sobě vespolek odporné, tak abyste ne, což byste chtěli, to činili. **18** Jestliže pak Duchem vedeni byváte, nejste pod zákonem. **19** Zjevní jsou pak skutkové těla, jenž jsou: Cizoložstvo, smilstvo, nečistota, chlipnost, **20** Modloslužba, čarování, nepřátelství, svárové, nenávisti, hněvové, dráždění, růžnice, sekty, **21** Závisti, vraždy, opilství, hodování, a těm podobné věci. Kteréž kdokoli ční, tot' vám předpovídám, jakož jsem i prvé pravil, že království Božího dědicové nebudou. **22** Ovoce pak Ducha jestit: Láska, radost, pokoj, tichost, dobrovitost, dobrota, věrnost, krotkost, středmost. **23** Proti takovým' není zákon. **24** Nebo kteříž jsou Kristovi, ti své tělo ukřížovali s vásněmi a s žádostmi. **25** Jsme-li Duchem živí, Duchem i chodme. **26** Nebývejme marné chvály žádostivi, jedni druhých popouzejíce, a jedni druhým závidice.

6 Bratří, by pak byl zachvácen člověk v nějakém pádu, vy duchovní napravte takového v duchu tichosti, prohlédaje sám k sobě, abys i ty nebyl pokoušín. **2** Jedni druhých břemena neste, a tak plňte zákon Kristův. **3** Nebo zdá-li se komu, že by něco byl, nic nejsa, takového vlastní mysl jeho svodí. **4** Ale díla svého zkuse jeden každý, a tehdý' sám v sobě chválu míti bude, a ne v jiném. **5** Nebo jeden každý své břímě ponese.

6 Zdílejž se pak ten, kterýž naučení přijímá v slovu s tím, od kohož naučení běže, vším statkem. **7** Nemylte se, Bůhť nebude oklamán; nebo cožkoli rozsíval by člověk, tot' bude i žít. **8** Nebo kdož rozsívá tělu svému z těla žítí bude porušení; ale kdož rozsívá Duchu, z Duchat' žítí bude život věčný. (aiōnios g166) **9** Činíce pak dobré, neoblevujme; nebo časem svým budeme žítí, neustávajice. **10** A protož dokudž čas máme, čiřme dobré všechném, nejvíce pak domácím víry. **11** Pohledte, jaký jsem vám list napsal svou rukou. **12** Ti, kteříž chtějí tvární býti podlé těla, nutí vás, abyste se obřezovali, jedné aby protivenství pro kříž Kristův netrpěli. **13** Nebo ani sami ti, kteříž se obřezují, nezachovávají zákona, ale chtí, abyste se obřezovali, aby se tělem vaším chlubili. **14** Ale ode mne odstup to, abych se chlubil, jediné v kříži Pána našeho Jezukrista, skrze něhož jest mi svět ukřížován, a já světu. **15** Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka nic neprospívá, ani neobřízka, ale nové stvoření. **16** A kteřížkoli tohoto pravidla následují, pokoj přijde na ně a milosrdenství, i na lid Boží Izraelský. **17** Dále pak žádný mi nečiř zaměstknání, já zajisté jízvy Pána Ježíše nosím na těle svém. **18** Milost Pána Ježíše Krista s duchem vaším, bratří. Amen.

Efezským

1 Pavel apoštol Jezukristův, skrze vúli Boží, svatým, kteří jsou v Efezu, a věrným v Kristu Ježíši: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, kterýž požehnal nám všelikým požehnáním duchovním v nebeských věcech v Kristu, **4** Jakož vyvolil nás v něm před ustanovením světa, abychom byli svatí a nepoškvrnění před oblíčejem jeho v lásce, **5** Předzřídil nás k zvolení za syny skrze Ježíše Krista pro sebe, podlé dobré libě vůle své, **6** K chvále slávy milosti své, kterouž vzácné nás učinil v tom nejmilejším. **7** V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totičž odpuštění hříchů, podlé bohatství milosti jeho, **8** Kterouž rozhodnil k nám ve vší moudrosti a opatrnosti, **9** Oznámiv nám tajemství vůle své podlé dobré líbosti své, kterouž předuložil byl sám v sobě, **10** Aby v dokonání plnosti časů v jedno shromáždil všecko v Kristu, bud' nebeské věci, bud' zemské. **11** V kterémž i k losu připuštění jsme, předzřízeni byše, podlé předuložení toho, kterýž všecko působí podlé rady vůle své, **12** Abychom tak byli k chvále slávy jeho my, kterýž jsme prvé naději měli v Kristu. **13** V kterémž i vy naději máte, slyševše slovo pravdy, totičž evangelium spasení svého, skrze kterýž také, uvěřivše, znamenáni jste Duchem zaslíbení svatým, **14** Kterýž jest závdavek dědictví našeho, na vykoupení toho, což jím dobyto jest, k chvále slávy jeho. **15** Protož i já, slyšev o vaší víře v Pánu Ježíši, a o lásce ke všechném svatým, **16** Nepřestávám díků cítili z vás, zmíňku čině o vás na modlitbách svých, **17** Aby Bůh Pána našeho Jezukrista, Otec slávy, dal vám Ducha moudrosti a zjevení ku poznání jeho, **18** A tak osvícené oči myslí vaší, abyste věděli, která by byla naděje povolání jeho, a jaké bohatství slávy dědictví jeho v svatých, **19** A kterak jest nesmírná velikost moci jeho k nám věřícím podlé působení mocnosti síly jeho. **20** Kteréž dokázal na Kristu, vzkřísil jej z mrtvých, a posadil na pravici své na nebesích, **21** Vysoce nade všecko knížatstvo, i mocnosti, i moci, i panstvo, i nad každé jméno, kteréž se jmenuje, netoliko v věku tomto, ale i v budoucím. (aiōn g165) **22** A všecko poddal pod nohy jeho, a její hlavu nade všecko církví, **23** Kteráž jest tělo jeho, a plnost všecko ve všech naplňujícího.

2 I vás obživil mrtvé v vinách a hříších, **2** V nichž jste někdy chodili podlé obyčeje světa tohoto, a podlé knížete mocného v povětří, ducha toho, kterýž nyní dělá v synech zpoury. (aiōn g165) **3** Mezi nimiž i my všickni obcovali jsme někdy v žádostech těla svého, činivše to, což se líbilo tělu a myslí, a byli jsme z přirození synové hněvu jako i jiní. **4** Ale Bůh, bohatý jsa v milosrdství pro velikou lásku svou, kterouž zamíloval nás, **5** Také i nás, když jsme mrtví byli v hříších, obživil spolu s Kristem, (milostí spaseni jste), **6** A spolu s ním vzkřísil, i posadil na nebesích v Kristu Ježíši, **7** Aby ukázal v věku budoucím neprevýšené bohatství milosti své, z dobroty své k nám v Kristu Ježíši. (aiōn g165) **8** Nebo milostí spaseni jste skrze víru, (a to ne sami z sebe, darrť jest to Boží), **9** Ne z skutků, aby se někdo nechlubil. **10** Jsme zajisté jeho dílo, jsouce stvoření v Kristu Ježíši k skutkům dobrým, kterýž Bůh připravil, abychom v

nich chodili. **11** Protož pamatujte, že vy někdy pohané podlé těla, kterýž jste slouli neobřízka od těch, kterýž slouli obřízka na těle, kteráž se působí rukama, **12** Vy jste byli onoho času bez Krista, odcizení od společnosti Izraele, a cizí od úmluv zaslíbení, naděje nemající, a bez Boha na světě. **13** Ale nyní v Kristu Ježíši vy, kterýž jste někdy byli dalecí, blízcí učiněni jste skrze krev Kristovu. **14** Nebo onť jest pokoj náš, kterýž učinil oboje jedno, zbořiv hradbu dělící na různo, **15** A nepřátelství, totičž zákon přikázaný v ustanoveních, vyprázdniv skrze tělo své, aby ty oboje vzdělal v samém sobě v jednoho nového člověka, tak čině pokoj, **16** A v mír uvodě oboje v jenom těle Bohu skrze kříž, vyhladiv nepřátelství skrze něj. **17** A přišed, zvěstoval pokoj vám, daleký i blízkým. **18** Neboť skrze něho obojí máme přístup v jednom Duchu k Otcí. **19** Aj, již tedy nejste hosté a příchozí, ale spoluměštané svatých a domácí Boží, **20** Vzdělaní na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus, **21** Na němž všecko stavení příslušně vzdělané roste v chrám svatý v Pánu. **22** Na kterémž i vy spolu vzděláváte se v příbytek Boží, v Duchu svatém.

3 Pro tu příčinu já Pavel ten vězeň Krista Ježíše pro vás pohany, **2** Jestliže však jste slyšeli o milosti Boží, kterýž jest mi uděleno k přísluhování vám, **3** Že skrze zjevení oznámil mi tajemství, (jakož jsem prvé psal krátce; **4** Z čehož můžete, čtouce, porozuměti známosti mé v tajemství Kristovu); **5** Kteréž za jiných věků nebylo známo synům lidským, tak jako nyní zjeveno jest svatým apoštolum jeho a prorokům skrze Ducha, **6** Že jsou pohané spoluředitcové a jednotelní, i spoluúčastníci zaslíbení jeho v Kristu skrze evangelium. **7** Kteréhož jsem učiněn slouha z daru milosti Boží sobě dané, podlé působení moci jeho. **8** Mně nejmenšímu ze všech svatých dána jest milost ta, abych mezi pohany zvěstoval ta nestihlá bohatství Kristova, **9** A vysvětlil všechném, jaké by bylo obcování tajemství skrytého od věků v Bohu, kterýž všecko stvořil skrze Ježíše Krista, (aiōn g165). **10** Aby nyní oznámena byla knížatstvu a mocem na nebesích skrze církev rozličná moudrost Boží, **11** Podlé předuložení věčného, kteréž uložil v Kristu Ježíši Pánu našem, (aiōn g165). **12** V němž máme smělost a přístup s doufáním skrze víru jeho. **13** Protož prosím, abyste nehypnuli v mych ssoužených pro vás, kteráž jsou sláva vaše. **14** Pro tuť příčinu klekám na kolena svá před Otcem Pána našeho Jezukrista, **15** Z něhož všeliká rodina na nebi i na zemi se jmenuje, **16** Aby vám dal, podlé bohatství slávy své, mocí posilněnu býti skrze Ducha svého na vnitřním člověku, **17** Aby Kristus skrze víru přebýval v srdcích vašich, **18** Abyste v lásce vkořeněni a založeni jsouce, mohli stihnouti se všechně svatými, kteraká by byla širokost, a dlouhost, a hlubokost, a vysokost, **19** A poznati přenesmírnou lásku Kristovu, abyste naplněni byli ve všelikou plnost Boží. **20** Tomu pak, kterýž mocen jest nade všecko učiniti mnohem hojněji, než my prosíme aneb rozumíme, podlé moci té, kterouž dělá v nás, **21** Tomu bud' sláva v církvi skrze Krista Ježíše po všecky věky věků. Amen. (aiōn g165)

4 Prosíme' tedy vás já vězeň v Pánu, abyste chodili tak, jakž hodné jest na to povolání, kterýmž povolání jste, **2** Se vši pokorou, tichostí, i s snášlivostí, snášejíce se vespolek v lásce,

3 Usilujíce zachováváti jednotu Ducha v svazku pokoje. **4** Jedno jest tělo, a jeden Duch, jakož i povoláni jste v jedné naději povolání svého. **5** Jeden Pán, jedna víra, jeden křest, **6** Jeden Bůh a Otec všech, který jest nade všecko, a skrze všecko, i ve všech vás. **7** Ale jednomu každému z nás dána jest milost podlé míry obdarování Kristova. **8** Protož dí: Vstoupiv na výsost, jaté vedl vězně, a dal dary lidem. **9** Ale to, že vstoupil, co jest, jediné že i stoupil prvé do nejnižších stran země? **10** Ten pak, kterýž stoupil, onť jest, kterýž i vstoupil vysoko nade všecka nebesa, aby naplnil všecko. **11** A onť dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele, **12** Pro sporádání svatých, k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova, **13** Až bychom se sběhli všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova, **14** Abychom již více nebyli děti, zmítající se a točící každým větrem učení v neustavičnosti lidské, v chytrosti k oklamávání Ištivému; **15** Ale upříme se majíce v lásce, rostme v toho všelijak, kterýž jest hlava, totiž v Krista. **16** Z kteréhož všecko tělo příslušně spojené a svázané po všech kloubích přisluhování, podlé vnitřní moci v míru jednoho každého ouda, zrůst, jakž na tělo přísluší, běre, k vzdělání svému v lásce. **17** A protož totot' pravím a osvědčuji skrze Pána, abyste již více nechodili, jako i jiní pohané chodí, v marnosti myslí své, **18** Zatemnění v rozumu, odcizeni jsouce od života Božího, pro neznámost, kteráž jest v nich zatvrzení srdce jejich. **19** Kteříž zoufavše sobě, vydali se v nestydatost, aby všelikou nečistotu páchali s chtivostí. **20** Ale vy ne tak jste se vyučili od Krista, **21** Ač jestliže jste ho slyšeli, a o něm byli vyučeni, jakž jest pravda v Ježíšovi, **22** Totiž, žeť vám náleží složiti ono první obcování podlé toho starého člověka, rušícího se, podlé žádosti oklamávajících, **23** Obnoviti se pak duchem myslí své, **24** A obléci toho nového člověka, podlé Boha stvořeného, v spravedlnosti a v svatosti pravdy. **25** Protož složice lež, mluvtež pravdu jeden každý s blížním svým; nebo jsme vespolek oudové. **26** Hněvte se, a nehřešte; slunce nezapadej na hněvivost vaši. **27** Nedávejte místa dáblu. **28** Kdo kradl, již více nekrad', ale raději pracuj, děláje rukama, což dobrého jest, aby měl, z čeho udeliti nuznemu. **29** Žádná řeč mrzutá nevycházej z úst vašich, ale jestli jaká dobrá k vzdělání užitečnému, aby dala milost posluchačům. **30** A nezarmucujte Ducha svatého Božího, kterýž znamenáti jste ke dni vykoupení. **31** Všeliká hořkost, a rozzlobení se, i hněv, i křik, i rouhání bud' odjato od vás, se vši zlosti, **32** Ale budte k sobě vespolek dobrativi, milosrdní, odpouštějíce sobě vespolek, jakož i Bůh v Kristu odpustil vám.

5 Budetež tedy následovníci Boží, jakožto synové milí. **2** A chodte v lásce, jako i Kristus miloval nás, a vydal sebe samého za nás, dar a obět Bohu u všini rozkošnou. **3** Smilstvo pak a všeliká nečistota, neb lakomství, aniž jmenováno bud' mezi vám, jakož sluší na svaté, **4** A mrzkost, ani bláznové mluvení, ani šprymování, kteréžto věci jsou nenáležité, ale raději dílků činění. **5** Víte zajisté o tom, že žádný smilník aneb nečistý, ani lakomec, (jenž jest modloslužebník), nemá dědictví v království Kristově a Božím. **6** Žádný vás nesvod' marnými řečmi; nebo pro takové věci přichází hněv Boží na syny

nepoddané. **7** Nebývejte tedy účastníci jejich. **8** Byli jste zajisté někdy temnosti, ale nyní jste světlo v Pánu. Jakožto synové světla chodte, **9** (Nebo ovoce Ducha záleží ve vši dobrotě, a spravedlnosti, a v pravdě), **10** O to stojíce, což by se dobrě líbilo Pánu. **11** A neobcujte s skutky neužitečnými tmy, ale raději je tresete. **12** Nebo což se tajně děje od nich, mrzko jest o tom i mluvit. **13** Ale to všecko, když bývá od světla trestáno, bývá zjeveno; cožkoli zajisté zjevné bývá, světlo jest. **14** Protož praví: Probud' se ty, kdož spíš, a vstaž z mrtvých, a zasvítí se tobě Kristus. **15** Vitez tedy, kterak byste opatrně chodili, ne jako nemoudří, ale jako moudří, **16** Vykupujíce čas; nebo dnové zlí jsou. **17** Protož nebývejte neopatrní, ale rozumějíci, která by byla vůle Páně. **18** A neopijejte se vínem, v němž jest prostopašnost, ale naplnění budte Duchem, **19** Mluvíce sobě vespolek v žalmích, a v chvalách, a v písničkách duchovních, zpívajíce a plésajíce v srdečicích svých Pánu, **20** Díky činice vždycky ze všeho ve jménu Pána našeho Jezukrista Bohu a Otci, **21** Poddání jsouce jedni druhým v bázni Boží. **22** Ženy mužům svým poddány budte, jako Pánu. **23** Nebo muž jest hlava ženy, jako i Kristus hlava církve, a onť jest spasitel těla. **24** A protož jakož církev poddána jest Kristu, tak i ženy mužům svým ve všem. **25** Muži milujte ženy své, jako i Kristus miloval církev, a vydal sebe samého za ni, **26** Aby ji posvětil, očistiv obmytím vody skrze slovo, **27** Aby ji sobě postavil slavnou církev, nemající poškvurny, ani vrásky, neb cokoli takového, ale aby byla svatá, a bez úhony. **28** Takt' jsou povinni muži milovati ženy své jako svá vlastní těla. Kdo miluje ženu svou, sebet samého miluje, **29** Žádný zajisté nikdy těla svého neměl v nenávisti, ale krmí a chová je, jakožto i Pán církve. **30** Nekdy je oudové těla jeho, z masa jeho, a z kostí jeho. **31** A protot' opustí člověk otce svého i matku, a připojí se k manželce své, i budout' ti dva jedno tělo. **32** Tajemství toto veliké jest, ale já pravím o Kristu a o církvi. **33** A však i vy, jeden každý z vás, manželku svou tak jako sám sebe miluj. Žena pak at' se bojí muže.

6 Dítky poslouchejte rodičů svých v Pánu; nebot' jest to spravedlivé. **2** Cti otce svého i matku, (tot' jest přikázaní první s zaslíbením), **3** Aby dobře bylo tobě, a abys byl dlouhověký na zemi. **4** A vy otcové nepopouzejte k hněvu dítěk svých, ale vychovávejte je v cvičení a v napomínání Páne. **5** Služebníci budte poslušni pánnů tělesných s bázni a s strachem, v sprostnosti srdce svého, jako Krista, **6** Ne na oko sloužíce, jako ti, kteříž se lidem líbiti usilují, ale jako služebníci Kristovi, činice vůli Boží z té duše, **7** S dobrou myslí sloužíce, jakožto Pánu, a ne lidem, **8** Vědouce, že, což by koli jeden každý učinil dobrého, za to odplatu vzítí má ode Pána, budto služebník, budto svobodný. **9** A vy páni též se tak mějte k nim, odpouštějice pohrůžky, vědouce, že i vy také máte Pána svého v nebesích, a přijímání osob nerň u něho. **10** Dále pak, bratří moji, posílite se v Pánu a v moci síly jeho. **11** Obllete se v celé oděni Boží, abyste mohli státi proti útokům dábelským. **12** Nebot' nerň bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánum temnosti věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko. (aiōn g165) **13** A protož vezměte celé

odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všecko vykonajíce, státi. **14** Stůjtež tedy, majice podpásaná bedra svá pravdou, a obléčení jsouce v pancíř spravedlnosti, **15** A obuté majice nohy v hotovost k evangelium pokoje, **16** A zvláště pak vezmouce šít víry, kterýmž byste mohli všecky šípy ohnivé nešlechethníka toho uhasiti. **17** Lebku také spasení vezměte, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží, **18** Všelikou modlitbou a prosbou modléce se každého času v Duchu, a v tom bedliví jsouce se vší ustavičnosti a prošením za všecky svaté, **19** I za mne, aby mi dána byla řeč k otevření úst mých s smělou doufánílostí, abych oznamoval tajemství evangelium, **20** Pro něž úřad konám v řetězu, abych v něm směle mluvil, jakž mně mluviti náleží. **21** Abyste pak věděli i vy, co se se mnou děje, a co činím, všecko vám to oznámí Tychikus, milý bratr a věrný služebník v Pánu, **22** Jehož jsem pro to samo k vám poslal, abyste věděli o našich věcech, a aby potěšil srdcí vašich. **23** Pokoj bratřím, a láska s věrou od Boha Otce a Pána Jezukrista. **24** Milost Boží se všechněmi milujícími Pána našeho Jezukrista k neporušitelnosti. Amen.

Filipským

1 Pavel a Timoteus, služebníci Ježíše Krista, všechném svatém v Kristu Ježíši, kteří jsou v městě Filippis, s biskupy a s jahny: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Děkuji Bohu svému, když se koli na vás rozpomenu, **4** Vždycky při každé modlitbě své, s radostí za všecky za vás prosbu čině, **5** Z vašeho obcování evangelium, hned od prvního dne až posavad, **6** Jist jsa tím, že ten, kterýž začal v vás dílo dobré, dokoná až do dne Ježíše Krista, **7** Jakož jest mi spravedlivé tak smysliti o všech vás, proto že vás v srdci mám i v vézení svém, a v obraňování i v utvrzování evangelium, vás všecky účastníky milosti mně dané. **8** Svědek mi jest zajisté Bůh, kterak po všech po vás toužím v střevách Ježíše Krista. **9** A za to se modlím, aby láska vaše ještě více a více se rozhojnovala v známosti a ve všelikém smyslu, **10** K tomu, abyste zkušením rozeznati mohli užitečné věci od neužitečných, tak abyste byli upřími a bez úrazu, až ke dni Kristovu, **11** Naplněni jsouce ovocem spravedlnosti, kteréž nesete skrze Jezukrista, k slávě a k chvále Boží. **12** Chcet pak, bratří, abyste věděli, že to, což mne obklíčilo, k většímu prospěchu evangelium příšlo, **13** Tak že vézení mé pro Krista rozhlášeno jest po všem rathouzu, i jinde všudy. **14** A mnozí z bratří v Pánu, spolehše na vézení mé, hojnější smělost mají bez strachu mluviti slovo. **15** A však někteří z závisti a navzduoru, někteří pak také z oblíbení Krista kází. **16** Ti pak, kteříž navzdoru Krista zvěstují, ne v čistotě, dominívají se, že mi k vézení mému ssoužení přidadí; **17** Kteří pak z lásky, ti vědí, že jsem k obraně evangelium postaven. **18** Ale což pak o to? Nýbrž jakýmkoli způsobem, bud' v samé tvárnosti, bud' v pravdě Kristus se zvěstuje, i z toho se raduj, a ještě radovati budu. **19** Nebo vím, že mi to příde k spasení skrze vaši modlitbu, a pomoc Ducha Jezukristova, **20** Podlé pečlivého očekávání a naděje mé, že v ničem nebudu zahanben, ale ve vši doufanlivé smělosti, jakž prvé vždycky, tak i nyní veleben bude Kristus na těle mé, bud' skrze život, bud' skrze smrt. **21** Mně zajisté živu být jest Kristus, a umřítí zisk. **22** Jestli mi pak prospěněji živu být v těle pro práci, tedy nevím, co bych vyvolil. **23** K oběmut' se k tomu nakloňuji, žádost maje umřiti, a býti s Kristem, což by mnohem lépe bylo, **24** Ale pozůstatí v těle potřebněj jest pro vás. **25** Načež spoléhaje, vím, že pobudu, a s vámi se všemi spolu pozůstanu k vašemu prospěchu, a k radosti víry, **26** Aby se vaše ze mne chlouba v Kristu Ježíši rozhognila, skrže mou vám zase přítomnost. **27** Toliko, jakž sluší evangelium Kristovu, obcujte, abych, bud' přijda a vás vida, bud' vzdálen jsa, slyšel o vás, že stojíte v jednom duchu, jednomyslně pracujíce u vře evangelium, **28** A v ničemž se nestrahujíce protivníků, což jest jim jistým znamením zahynutí, vám pak spasení, a to od Boha. **29** Nebo vám jest to z milosti dáno pro Krista, abyste netoliko v něho věřili, ale také pro něj i trpěli, **30** Týž boj majíce, jakýž jest při mně viděli, i nyní o mně slyšíte.

2 Protož jestli jaké potěšení v Kristu, jestli které utěšení lásky, jestli která společnost Ducha, jsou-li která střeva a slitování, **2** Napříle radost mou, abyste jednostejného smyslu

byli, jednostejnou lásku majíce, jednodušní jsouce, jednostejně smýšlejíce, **3** Nic nečinice skrze svář aneb marnou chválu, ale v pokroč jedni druhé za důstojnější nežli sebe majíce. **4** Nehledejte jeden každý jen svých věcí, ale každý také toho, což jest jiných. **5** To tedy, citte při sobě, co i při Kristu Ježíši. **6** Kterýž jsa v způsobu Božím, nepoložil sobě toho za loupež rovný býti Bohu, **7** Ale samého sebe zmařil, způsob služebníka přijav, podobný lidem učiněn. **8** A v způsobu nalezen jako člověk, ponížil se, poslušný byv až do smrti, a to smrti kříže. **9** Protož i Bůh povyšil ho nadě vše, a dal jemu jméno nad každé jméno, **10** Aby ve jménu Ježíše každé koleno klekalo, těch, kteříž jsou na nebesích, a těch, kteříž jsou na zemi, i těch, kteříž jsou pod zemí, **11** A každý jazyk aby vyznával, že Ježíš Kristus jest Pánem v slávě Boha Otce. **12** A tak, moji milí, jakož jste vždycky poslušni byli, netoliko v přítomnosti mé, ale nyní mnohem více v nepřítomnosti mé, s bázni a s třesením spasení své konejte. **13** Bůh zajisté jest, kterýž působí v vás i chtění i skutečné činění, podlé dobré libé vůle své. **14** Všecko čiňte bez reptání, a bez pochybování, **15** Abyste byli bez úhony, a upřími synové Boží, bez obvinění u prostřed národu zlého a převráceného. Mezi kterýmižto světě jako světla na světě, **16** Slovo života zachovávajíce, ku poctivosti mé v den Kristův, že jsem ne nadarmo bězel, ani nadarmo pracoval. **17** A bycht' pak i obětován byl pro obět a službu vře vaši, raduj se, a spolu raduj se se všechněm vámi. **18** A též i vy radujte se, a spolu radujte se se mnou. **19** Mámt' pak naději v Pánu Ježíši, že Timotea brzy pošli vám, abych i já pokojně myslí byl, zvěda, kterak vy se máte. **20** Nebo žádného tak jednomyslného nemám, kterýž by tak vlastně o vaše věci pečoval. **21** Všickni zajisté svých věcí hledají, a ne těch, kteréž jsou Krista Ježíše. **22** Ale jej zkušeného býti víte, že jako syn s otcem, se mnou přisluhoval v evangelium. **23** Tohot' hle, naději mám, že pošli, jakž jen uzřím, co se bude díti se mnou. **24** Mámt' pak naději v Pánu, že i sám brzo příjdu k vám. **25** Ale zdálo se mi za potřebné Epafrida, bratra a pomocníka a spolurytíře mého, vašeho pak apoštola i služebníka, v potřebě mé poslati k vám, **26** Poněvadž toužil po všech vás, a velmi těžek nad tím byl, že jste o něm slyšeli, že by byl nemocen. **27** A bylt' jistě nemocen, i blízek smrti, ale Bůh se nad ním smiloval, a ne nad ním tolíko, ale i nade mnou, abych zámutku na zámutek neměl. **28** Protož tím chťivěj poslal jsem ho, abyste, vidouce jej zase, radovali se, a já abych byl bez zámutku. **29** Přijmětež jej tedy v Pánu se vši radostí, a mětež takové v poctivosti. **30** Nebot' pro dílo Kristovo až k smrti se přiblížil, opováživ se života, aby doplnil to, v čemž jste vy měli nedostatek při posloužení mně.

3 Dále pak, bratří moji, radujte se v Pánu. Jednostejných vám věcí psáti mně se jistě nestyště, vám pak to bezpečné jest. **2** Vizte psy, vizte zlé dělníky, vizte roztržku. **3** Nebot' myt' jsme obřízka, kteříž duchem sloužíme Bohu, a chlubíme se v Kristu Ježíši, a nedoufáme v těle, **4** Ačkoli i já mohl bych doufati v těle. Zdá-lit' se komu jinému, že by mohl doufati v těle, já více, **5** Obřezán jsa osmého dne, jsa z rodu Izraelského, pokolení Beniaminova, Žid z Židů, podlé zákona farizeus, **6** A z strany horlivosti protivník církve, z strany pak spravedlnosti zákonní jsa bez úhony. **7** Ale to, což mi bylo ziskem, položil jsem sobě pro

Krista za škodu. **8** Nýbrž i všecky věci pokládám škodou býti pro vyvýšenost známosti Krista Ježíše Pána svého, pro nějž jsem to všecko ztratil, a mám to jako za lejna, abych Krista získal, **9** A v něm nalezen byl nemající své spravedlnosti, kteráž jest z zákona, ale tu, kteráž jest z víry Kristovy, tu spravedlnost, kteráž jest z Boha, a u vře záleží, **10** Abych poznal jej, a moc vzkříšení jeho, i společnost utrpení jeho, připodobňuje se k smrti jeho, **11** Zda bych tak přišel k vzkříšení z mrtvých. **12** Ne že bych již dosáhl, aneb již dokonalým byl, ale snažně běžím, zda bych i uchvatití mohl, načež uchvácen jsem od Krista Ježíše. **13** Bratři, jáť nemám za to, že bych již dosáhl. **14** Ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje, k těm pak, kteréž jsou přede mnou, úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši. **15** Protož kteřížkoli jsme dokonalí, to smýšlejme. A pakli v čem jinak smyslite, i tot' vám Bůh zjeví. **16** Ale k čemuž jsme již přišli, v tom při jednostejném zůstávajeme pravidle, a jednostejně smyslime. **17** Spolunásledovní moji budte, bratři, a setřete těch, kteréž tak chodí, jakož máte příklad na nás. **18** Nebot' mnozí chodí, o nichž jsem častokrát pravil vám, a nyní s pláčem pravím, že jsou neprátele kříže Kristova, **19** Jichžto konec jest zahynutí, jejichž Bůh jest břicho, a sláva v mrzkotech jejich, kteréž o zemské věci stojí. **20** Ale naše obcování jest v nebesích, odkudž i spasitele očekáváme Pána Jezukrista, **21** Kterýž promění tělo naše ponížené, aby bylo podobné k tělu slávy jeho, podlé mocnosti té, kterouž mocen jest i všecky věci podmaniti sobě.

4 A tak, bratři moji milí a přežádoucí, radost a koruno má, tak stůjte v Pánu, milí. **2** Evody prosím, i Syntychény prosím, aby jednostejně smysly v Pánu. **3** Ano i tebe prosím, tovaryši můj vlastní, budíž jim pomocen, kteréžto v evangelium spolu se mnou pracovaly, i spolu s Klimentem a s jinými pomocníky mými, jejichž jména jsou v knize života. **4** Radujte se v Pánu vždycky; opět pravím, radujte se. **5** Mírnost vaše známa bud' všechném lidem. Pán blízko. **6** O nic nebudte pečliví, ale ve všech věcech skrze modlitbu a poníženou žádost s díků činěním prosby vaše známy budte Bohu. **7** A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši. **8** Dále pak, bratři, kterékoli věci jsou pravé, kterékoli pocitné, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobropověstné, jestli která ctnost, a jestli která chvála, o těch věcech přemyšlujte. **9** Kterýmž jste se i naučili, je i přijali, a slyšeli i viděli na mně. Ty věci čiřte, a Bůh pokoje budet' s vámi. **10** Zradoval jsem se v Pánu velice, že již opět zase rozzelenala se péče vaše o mne. Načež však byli jste myslili, ale nedostalo se vám přihodného času. **11** Ne proto, že bych jakou nouzi měl, toto pravím; nebo já naučil jsem se dosti mítí na tom, což mám. **12** Umímt' i snížen býti, umím také i hojnost mítí; všudy a ve všech věcech pocvičen jsem, i nasycen býti i lačněti, totíž hojnost mítí i nouzi trpěti. **13** Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje. **14** A však dobrě jste učinili, obcovavše mému ssouzení. **15** Víte pak i vy, Filipenští, že při počátku evangelium, když jsem šel z Macedonie, žádný zbor neudělil mi z strany dání a vzetí, než vy sami. **16** Ano i do Tessaloniky jednou i podruhé, čehož jsem potřeboval, poslali jste mi. **17** Ne proto že bych hledal darů, ale hledám užitku hojného k vašemu prospěchu. **18**

Přijalt' jsem pak všecko, a hojnět' mám, naplněnt' jsem, vzav od Epafroditu to, což posláno od vás, vůni sladkosti, oběť vzácnou a libou Bohu. **19** Bůh pak můj naplní všelikou potřebu vaší podlé bohatství svého slavně v Kristu Ježíši. **20** Bohu pak a Otci našemu sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) **21** Pozdravtež všech svatých v Kristu Ježíši. Pozdravujíť vás bratři, kteříž jsou se mnou. **22** Pozdravujíť vás všickni svatí, zvláště pak ti, kteříž jsou z domu císařova. **23** Milost Pána našeho Jezukrista se všechněmi vámi. Amen.

Koloským

1 Pavel apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, a Timoteus, **2** Tém, kteříž jsou v Kolossis, svatým a věrným bratřím v Kristu Ježíši: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. **3** Díky čníme Bohu a Otci Pána našeho Jezukristu, vždycky za vás modléce se, **4** Slyšavše o víře vaší v Kristu Ježíši, a o lásce ke všechnem svatým, **5** Pro naději složenou vám v nebesích, o níž jste prvé slyšeli v slovu pravdy, to jest evangelium. **6** Kteréž jest příšlo k vám, jako i na všecken svět, a ovoce nese, jako i u vás od toho dne, v kterémž jste slyšeli, a poznali milost Boží v pravdě, **7** Jakož jste se i naučili od Epafry, milého spoluслužebníka našeho, kterýž jest věrný k vám služebník Kristův, **8** Kteréž také oznámil nám lásku vaši v Duchu. **9** Protož i my, od toho dne, jakž jsme to uslyšeli, nepřestáváme modliti se za vás a žádati, abyste naplněni byli známostí vůle jeho ve vší moudrosti a rozumnosti duchovní, **10** Abyste chodili hodně Pánu ke vši jeho libezenosti, v každém skutku dobrém, ovoce vydávajíce a rostouce v známosti Boží, **11** Všelikou mocí zmocněni jsouce, podlé síly slávy jeho, ke vší trpělivosti a dobrovitosti s radostí, **12** Díky čníce Otci, kterýž hodně nás učinil účastnosti losu svatých v světle, **13** Kteréž vytrhl nás z moci temnosti, a přenesl do království milého Syna svého, **14** V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hřichů, **15** Kteréž jest obraz Boha neviditelného, prvorovený všeho stvoření. **16** Nebo skrze něho stvořeny jsou všecky věci, kteréž jsou na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné, budto trůnové neb panstva, budto knížatstva neb mocnosti; všecko skrze něho a pro něho stvořeno jest. **17** A on jest přede vším, a všecko jím stojí. **18** A onť jest hlava těla církve, kteréž jest počátek a prvorovený z mrtvých, aby tak on ve všem prvotnost držel, **19** Poněvadž se zalíbilo Otci, aby v něm všecka plnost přebývala, **20** A skrze něho aby smířil s sebou všecko, v pokoj uvodě skrze krev kříže jeho, skrze něj, pravím, budto ty věci, kteréž jsou na zemi, bud' ty, kteréž jsou na nebi. **21** Ano i vás, někdy odcizené a nepřátely v mysli, skrze skutky zlé, nyní již smířil, **22** Tělem svým skrze smrt, aby vás postavil svaté, a nepoškvrněné, a bez úhony před obličejem svým, **23** Však jestliže zůstáváte u víře založení a pevní, a neuchylujete se od naděje evangelium, kteréž jste slyšeli,jenž jest kázáno všemu stvoření, kteréž jest pod nebem, jehož já Pavel učiněn jsem služebník. **24** Kteréž nyní raduj se z utrení svých pro vás, a doplňuj ostatky ssoužení Kristových na těle svém za jeho tělo, jenž jest církev, **25** Jejíž učiněn jsem já služebník, tak jakž mi to svěřil Bůh na to, abych vám sloužil, a tak naplnil slovo Boží, **26** To tajemství skryté od věků a národů, nyní pak zjevené svatým jeho. (aiōn g165) **27** Jimžto Bůh ráčil známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest Kristus v vás, ta naděje slávy, **28** Kteréhož my zvěstujeme, napomínajice všelikého člověka, a učice všelikého člověka ve vší moudrosti, abychom postavili každého člověka dokonalého v Kristu Ježíši. **29** O čež i pracuj, bojuje podlé té jeho mocnosti, kteráž dělá ve mně mocně.

2 Chcít zajisté, abyste věděli, jakou nesnáz mám o vás, a o ty, kteříž jsou v Laodicii, a kteřížkoli neviděli tvář mé podlé těla, **3** Aby potěšena byla srdece jejich, spojená v lásce, a to ke všemu bohatství přejistého smyslu, ku poznání tajemství Boha i Otce i Krista, **4** V němž jsou skryti všickni pokladové moudrosti a známosti. **4** A totot' pravím, aby vás žádný, falešně dovodě, neoklamal podobnou k pravdě řeči. **5** Nebo ačkoli vzdálen jsem tělem, však duchem s vámi jsem, raduje se, a vida řád vás, a utvrzení té víry vaší v Krista. **6** Protož jakž jste přijali Krista Ježíše Pána, tak v něm chodte, **7** Vkořenění a vzdělaní na něm, a utvrzení u víře, jakž jste naučeni, rozhojňujíce se v ní s díků činěním. **8** Hledtež, atby vás někdo neobloupil moudrost světa, a marným zklašáním, uče podlé ustanovení lidských, podlé živlů světa, a ne podlé Krista. **9** Nebo v něm přebývá všecka plnost Božství tělesně. **10** A v něm jste doplněni, kterýž jest hlava všeho knížatstva i mocnosti, **11** V němž i obřezání jste obřezánim ne rukou učiněným, sylkéše tělo hřichů skrze obřezání Kristovo, **12** Pohřbeni jsouce s ním skrze křest, skrze nějž i spolu s ním z mrtvých vstali jste skrze víru, kteráž jest mocné dílo Boží, kterýž vzkřísil jez z mrtvých. **13** Ano i vás, mrvté v hříších a v neobřízce těla vašeho, spolu s ním obživil, odpustiv vám všecky hřichy, **14** A smazav proti nám ten zápis zálezející v ustanoveních, kterýž byl odporný nám. I vyzdvihl jej z prostředku, přibív jej k kříži; **15** A obloupiv knížatstva i moc, vedl je na oduv zjevně, triumf slaviv nad nimi skrze něj. **16** Protož žádný vás nesud' pro pokrm, aneb pro nápoj, aneb z strany svátku, neb novuměsice, aneb sobot. **17** Kteréžto jsou stín věcí budoucích, ale pravda tělo jest Kristovo. **18** Nižádný vás nepředchvacuj svýměslně pokorou a náboženstvím andělským, v to, čehož neviděl, se vydávaje, a marně se nadýmaje smyslem těla svého, **19** A nedrže se hlavy, od níž všecko tělo po kloubích a svazích vzdělané a spojené roste Božím zrůstem. **20** Jestliže tedy zemřeli jste s Kristem živlům světa, proč, jako byste živi byli světu, těmi ceremoniemi dáte se obtěžovati, **21** (Když se říká: Nedotýkaj se, ani okoušej, aniž se s tím obírej? **22** Kteréžto všecky věci samým užíváním jich kazí se), podlé příkázaní a učení lidských. **23** Kteréžto věci mají sic tvárnost moudrosti, v způsobu té nábožnosti, a v poloře poštmourné, i v neodpuštění tělu, a však nejsou v žádné platnosti, tolíko k nasycení těla.

3 Protož povstali-li jste s Kristem, vrchních věcí hledejte, kdež Kristus na pravici Boží sedí. **2** O svrchní věci pečujte, ne o zemské. **3** Nebo zemřeli jste, a život vás skryt jest s Kristem v Bohu. **4** Když se pak ukáže Kristus, život náš, tehdy i vy ukážete se s ním v slávě. **5** Protož mrvté oudy své zemské, smilstvo, nečistotu, chlipoost, žádost zlou, i lakovství, jenž jest modlám sloužení. **6** Pro kteréž věci přichází hněv Boží na syny zpurné. **7** V kterýchž i vy někdy chodili jste, když jste živi byli v nich. **8** Ale nyní složež i vy všecko to, hněv, prchlivos, zlobivost, zlořečení, i mrzkomluvnost z úst svých. **9** Nelžete jedni na druhé, když jste sylkli s sebe starého člověka s skutky jeho, **10** A oblékli toho nového, obnovujícího se k známosti, podlé obrazu toho, kterýž jej stvořil, **11** Kdežto není Řek a Žid, obřízka a neobřízka, cizozemec a Scýta, služebník a svobodný, ale všecko a ve všech Kristus. **12** Protož oblectež se jako

vyvolení Boží, svatí, a milí, v střeva milosrdenství, v dobrotvost, nízké o sobě smýšlení, krotost, trpělivost, **13** Snášejíce jeden druhého, a odpouštějíce sobě vespolek, měl-li by kdo proti komu žalobu. Jako i Kristus odpustil vám, tak i vy. **14** Nadto pak nad všecko v lásku, kteráž jest svazek dokonalosti. **15** A pokoj Boží vítězí v srdečích vašich, k němuž i povolání jste v jedno tělo; a budtež vděčni. **16** Slovo Kristovo přebývejž vás bohatě se vší moudrostí, učíce a napomínajíce sebe vespolek žalmu, a zpěvy, a písničkami duchovními, s milostí zpívajíce v srdci svém Pánu. **17** A všecko, cožkoli činíte v slovu neb v skutku, všecko činíte ve jménu Pána Ježíše, díky činíce Bohu a Otci skrze něho. **18** Ženy oddány budte mužům svým tak, jakž sluší, v Pánu. **19** Muži milujte ženy své, a nemějte se přísně k nim. **20** Dítky poslouchejte rodičů ve všem; nebo to jest dobrě libé Pánu. **21** Otcové nepopouzejte k hněvivosti dítěk svých, aby sobě nezoufaly. **22** Služebníci poslušni budte ve všem pánu tělesných, ne na oko sloužíce, jako ti, jenž se usilují lidem líbiti, ale v sprostrosti srdce, bojíce se Boha. **23** A všecko, což byste koli činili, z té duše činíte, jako Pánu, a ne lidem, **24** Vědouce, že ode Pána vzítí máte odplatu dědictví; nebo Pánu Kristu sloužíte. **25** Kdož by pak nepravost páchal, odměnu své nepravosti vezme. A není' přijímání osob u Boha.

4 Páni spravedlivě a slušně s služebníky nakládejte, vědouce, že i vy Pána máte v nebesích. **2** Na modlitbě budte ustaviční, bdíce v tom s díků činěním, **3** Modléce se spolu i za nás, aby Bůh otevřel nám dvěře slova, k mluvení o tajemství Kristovu, pro něž i v vězení jsem, **4** Abych je zjeval, tak jakž mi naleží mluviti. **5** Chodtež v moudrosti před těmi, kteríž jsou vně, čas kupujíce. **6** Řeč vaše vždycky budí příjemná, ozdobená solí, tak abyste věděli, kterak byste měli jednomu každému odpověditi. **7** O věcech mých o všech oznámí vám Tychikus, bratr milý, a věrný slouha, a spoluслužebník v Pánu. **8** Kteréhož jsem poslal k vám pro to samo, aby zvěděl, co se děje u vás, a potěšil srdcí vašich, **9** S Onezimem, věrným a milým bratrem, kterýž jest tam od vás. Tit' vám všecko oznámí, co se děje u nás. **10** Pozdravuje vás Aristarchus, spoluvězeň můj, a Marek, sestřenc Barnabášův, (o kterémž jsem vám poručil; přišel-li by k vám, přijmětež jej); **11** A Jezus, kterýž slove Justus, kteríž jsou Židé. Ti toliko jsou pomocníci moji v království Božím, kteříž byli mé potěšení. **12** Pozdravuje vás Epafras, kterýž od vás jest, slouha Kristův, kterýž vždycky úsilně pracuje na modlitbách za vás, abyste stáli dokonalí a plní ve vší vůli Boží. **13** Nebo svědectví jemu vydávám, žeť vás velmi horlivě miluje, a též i ty, kteříž jsou v Laodicii, i kteříž jsou v Hierapolii. **14** Pozdravuje vás Lukáš lékař milý a Démas. **15** Pozdravte bratří Laodicenských, i Nymfy, i té církve, kteráž jest v domě jeho. **16** A když bude přečten u vás tento list, spravtež to, at' jest i v Laodicenském zboru čten; a ten, kterýž jest psán z Laodicie, i vy také přečtěte. **17** A rcete Archippovi: Viz, abys služebnost, kterouž jsi přijal od Pána, vyplnil. **18** Pozdravení mou rukou Pavlovou. Pamatujtež na mé vězení. Milost Boží s vámi. Amen.

1 Tesalonickým

1 Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonicenských v Bohu Otci a Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **2** Díky činíme Bohu vždycky ze všech vás, zmíňku činíce o vás na modlitbách svých. **3** Bez přestání pamatujíce na skutek víry vaší a na práci lásky, a na trpělivost naděje Pána našeho Jezukrista, před Bohem a Otcem naším, **4** Vědouce, bratři Bohu milí, o vyvolení vašem. **5** Nebo evangelium naše k vám nezáleželo tolíko v slovu, ale i v moci, i v DUCHU svatém, a v jistotě mnohé, jakož víte, jací jsme byli mezi vámi pro vás. **6** A vy následovníci naši i Páne učiněni jste, přijavše slovo ve mnohé úzkosti, s radostí Ducha svatého, **7** Tak že jste učiněni příklad všem věřícím v Macedonii a v Achaii. **8** Nebo od vás rozhlásilo se slovo Páně netoliko v Macedonii a v Achaii, ale i na všelikém místě víra vaše, kteráž jest v Bohu, roznese se, tak že nepotřebí nám o tom nic mluviti. **9** Oni zajisté sami o nás vypravují, jaký byl příchod nás k vám, a kterak jste se obrátili k Bohu od modl, abyste sloužili Bohu živému a pravému, **10** A očekávali Syna jeho s nebe, kteréhož vzkřísil z mrtvých, totíž Ježíše, kterýž vysvobodil nás od hněvu budoucího.

2 Nebo vy sami víte, bratři, že příchod nás k vám nebyl daremný. **2** Ale i prvě trpěvše, i pohanění snáševše, (jakož víte), v městě Filippi, osvobodili jsme se v Bohu svém mluviti vám směle evangelium Boží s mnohými odpory. **3** Napomínání zajisté naše nebylo z podvodu, ani z nečistoty, ani ve Istri. **4** Ale jakož Bůh nás oblíbil, aby nám svěřeno bylo evangelium, tak mluvíme, ne jako lidem se líbíce, ale Bohu, kterýž libuje srdce naše. **5** Aniž' jsme zajisté kdy užívali řeči pochlebné, jakož víte, ani za příčinou něčeho lakomství provodili. Búht' jest svědek. **6** Ani jsme hledali od lidí chvály, ani od vás, ani od jiných, ač jsme mohli vás obtěžovati, jako Kristovi apoštoli. **7** Ale byli jsme tiší mezi vámi, jako když matka chová dítky své. **8** Tak naklonění k vám byvše, hotovi jsme byli s velikou chutí vydati vám netoliko evangelium Boží, ale také i duše své, protože jste nám byli milí. **9** Nebo pamatuji, bratři, na práci naší a ustávání. Ve dne i v noci zajisté pracovavše, proto abychom žádného z vás neobtěžovali, kázali jsme u vás evangelium Boží. **10** Vy jste svědkové i Bůh, žež jsme svatě, a spravedlivě, a bez úhony obcovali mezi vámi, kteříž jste uvěřili. **11** Jakož víte, že jednoho každého z vás, jako otec dítěk svých, napomínili jsme a potěšovali, **12** I s osvědčováním, abyste chodili hodně Bohu, kterýž povolal vás do království svého a v slávu. **13** Proto i my díky činíme Bohu bez přestání, že přijavše slovo Boží, kterýž jste slyšeli od nás, přijali jste ne jako slovo lidské, ale (jakož v pravdě jest), jako slovo Boží, kterýž i dílo své působí v vás věřících. **14** Vy zajisté, bratři, následovníci učiněni jste církvi Boží, kterýž jsou v Židovstvu v Kristu Ježíši; nebo jste takovéž věci i vy trpěli od svého pokolení, jako i oni od Židů. **15** Kteříž i Pána Ježíše zabili, i své vlastní proroky, a nás vyhnali, a Bohu se nelíbí, a všechném lidem jsou odporní, **16** Nedopouštějice nám mluviti pohanům, aby spaseni byli, aby tak vždy doplňovali hřichy své. Nebo vylit jest na ně hněv konečný. **17** My pak,

bratři, zbaveni byvše vás na chvíli, tělem ne srdcem, opravdovějí usilovali jsme viděti tvář vaši s mnohou žádostí. **18** Protož chtěli jsme přijíti k vám, (zvláště já Pavel), jednou i podruhé, ale překazil nám satan. **19** Nebo která jest naše naděje neb radost aneb koruna chlouby? Zdali ne i vy před obličejem Pána našeho Jezukrista v příchodu jeho? **20** Vy jistě jste sláva naše i radost.

3 Protož nemohše se déle zdržeti, za nejlepší se nám vidělo, abychom v Atenách pozůstali my sami. **2** A poslali jsme Timotea, bratra svého, a služebníka Božího, a pomocníka svého v evangelium Kristovu, aby potvrdil vás, a napomenul k tomu, což náleží k víře vaši, **3** Aby se žádný nepohnul v takových técto ssoužených. Nebo i sami víte, že jsme k tomu postaveni. **4** Ještě zajisté, když jsme u vás byli, předpovídali jsme vám, že budeme ssouženi. Jakož se i stalo, jakž víte. **5** Protož i já, nemoha se déle zdržeti, poslal jsem, abych zvěděl o víře vaší, atžby snad nějak nepokoušel vás ten pokušitel, i byla by daremná práce naše. **6** Nyní pak když k nám přišel Timoteus od vás, a zvěstoval nám novinu veselou o víře a lásce vaší, a že nás připomínáte dobře, žádajíce vždycky nás viděti, jako i my vás, **7** Protož potěšeni jsme, bratři, z vás ve všelikém ssoužení a nesnadnosti své skrze víru vaši. **8** Nebo aj, živí jsme, jestliže vy stojíte v Pánu. **9** A jakým děkováním z vás nůžeme se odměnit Bohu za všecku tu radost, kterouž radujeme se pro vás před Bohem svým, **10** Dnem i noci přehorlivě modléce se, abychom uzřeli tvář vaši, a doplnili to, čehož by se nedostávalo víře vaší? **11** Sám pak Bůh a Otec naš, a Pán nás Ježíš Kristus spraví cestu naši k vám. **12** Vás pak ten Pán ráčí rozmnožiti a rozhojniti v lásce k sobě vespolek, i ke všechném, jako i nás k vám, **13** Aby tak utvrzena byla srdce vaše nepoškrvněná v svatosti, před Bohem a Otcem naším, ku příští Pána našeho Jezukrista, se všechněmi svatými jeho.

4 Dále pak, bratři, prosíme vás, a napomínáme v Pánu Ježíši, jakož jste přijali od nás, kterak byste měli choditi, a líbiti se Bohu, v tom abyste se rozhojnili více. **2** Víte zajisté, jaká příkazání vydali jsme vám skrze Pána Ježíše. **3** Tat' jest zajisté vůle Boží, totíž posvěcení vaše, abyste se zdržovali od smilstva, **4** A aby uměl jeden každý z vás svým osudím vládnouti v svatosti a v poctivosti, **5** Ne v líbosti žádostí jako i pohané, kteříž Boha neznají; **6** A aby neutiskal ani oklamával v jednání bratra svého, protože mstiteľ jest Pán všeho toho, jakož i předpověděli jsme vám, a osvědčili. **7** Nebo nepovolal nás Bůh k nečistotě, ale ku posvěcení. **8** A protož kdo tím pohrdá, ne člověkem pohrdá, ale Bohem, kterýž i nám dal Ducha svatého. **9** O lásce pak bratrské není potřebí psátí vám; nebo jste vy od Boha naučeni, abyste milovali jedni druhé. **10** A jistě činíte to všechněm bratřím ve vši Macedonii. Napomínámet' pak vás, bratři, abyste se v tom více rozhojnili, **11** A snažili se pokojně být, a hleděti toho, což komu náleží, a pracovati rukama svýma vlastníma, jakož jsme příkázali vám, **12** Abyste poctivě chodili před těmi, kteříž jsou vně, a v ničemž abyste neměli nedostatku. **13** Nechcet' pak, abyste nevěděli, bratři, o těch, kteříž zesnuli, abyste se nermoutili, jako i jiní, kteříž naděje nemají. **14** Nebo jakož věříme, že Ježíš umřel, a z mrtvých vstal, takt' Bůh i ty, kteříž by zesnuli v Ježíšovi, přivede s ním. **15** Toto zajisté

vám pravíme slovem Páně, že my, kteříž žíví pozůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. **16** Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprv. **17** Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v pověření, a tak vždycky se Pánem budeme. **18** A protož potěšujte jedni druhých těmito slory.

5 O časích pak a chvilech, bratří, nepotřebujete, aby vám psáno bylo. **2** Nebo vy sami výborně víte, že ten den Páně jako zloděj v noci, tak příde. **3** Nebo když dějí: Pokoj a bezpečnost, tedy rychle přijde na ně zahynutí, jako bolest ženě těhotné, a neujdout. **4** Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil. **5** Všickni vy synové světla jste, a synové dne. Nejsmet' noci, ani trny. **6** Nespěmež tedy, jako jiní, ale bděme, a střízliví budeme. **7** Nebo kteříž spí, v noci spí, a kteříž se opíjejí, v noci opilí jsou. **8** Ale my, synové dne jsouce, střízliví budeme, oblečeni jsouce v pancíř víry a lásky, a v lebku naděje spasení. **9** Nebo nepostavil nás Bůh k hněvu, ale k nabýtí spasení, skrze Pána našeho Jezukrista, **10** Kterýž umřel za nás, abychom, bud' že bdíme, bud' že spíme, spolu s ním živí byli. **11** Protož napomínejte se vespolek, a vzdělávejte jeden druhého, jakož i činíte. **12** Prosímet' pak vás, bratří, znejež ty, kteříž pracují mezi vámi, a předloženi jsou vám v Pánu, a napomínají vás, **13** A velice je milujte pro práci jejich. A mějte se k sobě vespolek pokojně. **14** Prosímet' pak vás, bratří, napomínejte z rádu vystupujících, potěšujte choulostivých, snášejez mdlé, trpělivě se mějte ke všechném. **15** Vizte, aby někdo zlého za zlé neodplacoval, ale vždycky účinnosti dokazujte, i k sobě vespolek i ke všechném. **16** Vždycky se radujte, **17** Bez přestání se modlite, **18** Ze všeho díky čině; nebo ta jest vůle Boží v Kristu Ježíši při vás. **19** Ducha neuhašujte, **20** Proroctvím nepohrdejte, **21** Všeho zkuste; což dobrého jest, toho se držte. **22** Od všeliké zlé tvárnosti se varujte. **23** Sám pak Bůh pokoje posvětiž vás ve všem, a celý vás duch i duše i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zachováno budíž. **24** Věrnýť jest ten, kterýž povolal vás, kterýž také i učiní to. **25** Bratří, modlete se za nás. **26** Pozdravte všech bratří s políbením svatým. **27** Zavazujit' vás skrze Pána, aby čten byl list tento všechném bratřím svatým. **28** Milost Pána našeho Jezukrista s vámi. Amen.

2 Tesalonickým

1 Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonicenské v Bohu Otci našem a Pánu Ježíši Kristu: **2** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **3** Povinnit' jsme díky činiti Bohu vždycky z vás, bratří, tak jakž hodně jest, proto že velmi roste víra vaše, a rozmáhá se láska jednoho každého z vás, všechných k sobě vespolek, **4** Tak že my se vámi v zbožích Božích chlubíme, vaší trpělivosti a věrou ve všech protivenstvích vašich a ssouzeních, kteráž snášíte. **5** A tať' jsou zjevný důvod spravedlivého soudu Božího, abyste tak za hodné jmíni byli království Božího, pro než i trpíte, **6** Poněvadž spravedlivé jest u Boha, aby zase odplaceno bylo těm, kteříž vás ssužují, ssouzením, **7** Vám pak, kteříž úzkost trpíte, odpočinutím s námi, při zjevení Pána Ježíše s nebe s anděly mocí jeho, **8** V plameni ohně, kterýž pomstu uvede na ty, ještě neznají Boha, a neposlouchají evangelium Pána našeho Jezukrista. **9** Kteříž pomstu ponesou, věčné zahynutí, od tváři Pána a od slávy mocí jeho, (aiōnios g166) **10** Když přijde, aby oslavěn byl v svatých, a předivný ukázal se ve všech věřících, (nebo uvěřeno jest svědec našemu u vás), v onen den. **11** Pročež i modlíme se vždycky za vás, aby vás hodné učiniti ráčil povolání toho Boha náš, a vyplnil všecku dobře libou vůli dobrotivosti, i skutek víry mocně, **12** Aby oslaveno bylo jméno Pána našeho Jezukrista v vás, a vy v ném, podlé milosti Boha našeho, a Pána Jezukrista.

2 Prosímet' pak vás, bratří, skrbe příšti Pána našeho Jezukrista, a naše shromáždění v něj, **3** Abyste se nedali rychle vyrážetí z myslí, ani kormouti, bud' skrbe ducha, bud' skrbe řeč, neb skrbe list, jako od nás poslaný, jako by nastával den Kristův. **3** Nesvodiž vás žádný nižádným obyčejem. Nebot' nenastane, leč až prvé přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk hřícha, syn zatracení, **4** Protivíci a povyšující se nade všecko, což slove Boha, aneb čemuž se děje Božská čest, tak že se v chrámu Božímu jako Boh posadí, počínaje sobě, jako by byl Boh. **5** Nepomnité-liž, že ještě byv u vás, o tom jsem vám pravil? **6** A nyní co mešká, víte, totíž aby on zjeven byl časem svým. **7** Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, kterýž jej zdržuje nyní, z prostředku byl vyvržen. **8** A tehdáž zjeven bude ten bezbožník, kteréhož Pán zabije duchem úst svých, a zkazí zjevením jasné přítomnosti své, **9** Toho nešlechetníka, jehož příšti jest podlé mocného díla satanova, se vší mocí a divy i zážraky lživými, **10** A se všelikým podvodem nepravosti, v těch, kteříž hynou, proto že lásky pravdy nepřijali, aby spasení byli. **11** A protož poše jím Boh mocné dílo podvodů aby věřili iži, **12** A aby odsouzeni byli všickni, kteříž neuvěřili pravdě, ale oblíbili sobě nepravost. **13** Myt' pak jsme povinni děkovati Bohu vždycky z vás, bratří Pánu milí, že vyvolil vás Boh od počátku k spasení, v posvěcení Ducha, a u víře pravdy, **14** K čemuž povolal vás skrze evangelium naše, k dojítí slávy Pána našeho Jezukrista. **15** A protož, bratří, stůjtež, a držtež se učení vydaného, jemuž jste se naučili, bud' skrbe řeč, bud' skrbe list náš. **16** Ten pak náš Pán Ježíš Kristus, a Boh i Otec náš, kterýž zamíval nás, a dal potěšení věčné, a naději dobrou z milosti,

(aiōnios g166) **17** Potěšujž srdcí vašich, a utvrdíž vás v každém slovu i skutku dobrém.

3 Dále pak, bratří, modlite se za nás, aby slovo Páně rozmáhalo se a slaveno bylo, jako i u vás, **2** A abychom vysvobozeni byli od nezbedných a zlych lidí. Nebot' ne všech jest víra. **3** Ale věrnýt' jest Pán, kterýž utvrdí vás, a ostříhati bude od zlého. **4** Doufámet' pak v Pánu o vás, že to, což vám předkládáme, činíte i činiti budete. **5** Pán pak spravujž srdeč vaše k lásce Boží, a k trpělivému očekávání Krista. **6** Přizkazujemet' pak vám, bratří, ve jménu Pána našeho Jezukrista, abyste se oddělovali od každého bratra, kterýž by se choval neřádně, a ne podlé naučení vydaného, kteréž přijal od nás. **7** Nebo sami víte, kterak jest potřebí následovati nás, poněvadž jsme se nechovali mezi vámi neslušně. **8** Aniž jsme darmo chleba jedli u koho, ale s prací a s těžkostí, ve dne i v noci dělajíce, abyhom žádnemu z vás nebyli k obtížení. **9** Ne jako bychom neměli k tomu práva, ale abyhom se vám za příklad vydali, abyste nás následovali. **10** Nebo i když jsme byli u vás, to jsme vám předkládali: Kdo nechce dělati, aby také nejedl. **11** Slyšímet' zajisté, že některí mezi vámi chodí nezpůsobně, nic nedělajíce, ale v neužitelné věci se vydávajíce. **12** Protož takovým přizkazujeme, a napomínáme jich skrze Pána našeho Jezukrista, aby pokojně pracujíce, svůj chléb jedli. **13** Vy pak, bratří, neoblevejte dobré činice. **14** Pakli kdo neuposlechně skrze psání řeči naši, toho znamenejte, a nemějte s ním nic činiti, atby se zastyděl. **15** A však nemějte ho za nepřítele, ale napomínejte jako bratra. **16** Sám pak ten Pán pokoje dejž vám vždycky pokoj všelijakým způsobem. Pán budiž se všemi vámi. **17** Pozdravení mou rukou Pavlovou, což jest za znamení v každém listu. Takt' obyčejně příši. **18** Milost Pána našeho Jezukrista se všechněmi vámi. Amen.

1 Timoteovi

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista, podlé zřízení Boha spasitele našeho, a Pána Jezukrista, naděje naší, **2** Timoteovi, vlastnímu synu u vře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce našeho, a od Krista Ježíše Pána našeho. **3** Jakož jsem prosil tebe, abys pozůstal v Efezu, když jsem šel do Macedonie, viziž, abys přikázal některým jiného učení neučiti, **4** Ani oblibovati básní a vypravování rodů, čemuž konce není, odkudž ten hádky pocházejí, více nežli vzdělání Boží, kteréž jest u vře. **5** Ješto konec přikázání jest láska z srdce čistého, a z svědomí dobrého a z vřy neošemetné. **6** Od čehož někteří jako od cíle pobloudivše, uchýlili se k marnomluvnosti, **7** Chtěvše být učitelé zákona, a nerozuměvše, ani co mluví, ani čeho zastávají. **8** Víme pak, že dobrý jest zákon, když by ho kdo náležitě užíval, **9** Toto znaje, že spravedlivému není uložen zákon, ale nepravým a nepoddaným, bezbožným a hříšníkům, nešlechetným a nečistým, morděřům otců a matek, vražedníkům, **10** Smilníkům, samcoložníkům, těm, kteří lidí kradou, lhářům, křívým přísežníkům, a jestli co jiného, ješto by bylo na odpor zdravému učení, **11** Podlé slavného evangelium blahoslaveného Boha, kteréž mně jest světěno. **12** Protož děkuji tomu, kteréž mne zmocnil, Kristu Ježíši Pánu našemu, že mne za věrného soudil, aby mne v službě té postavil, **13** Ješto jsem prvé byl ruhač, a protivník, a ukrutník. Ale milosrdenství jsem došel; nebo jsem to z neznámosti činil v nevěře. **14** Rozhojnila se pak náramně milost Pána našeho, s věrou a s milováním v Kristu Ježíši. **15** Věrnát' jest tato řeč a všeljak oblíbení hodná, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby hříšné spasil, z nichž já první jsem. **16** Ale proto milosrdenství jsem došel, aby na mně prvním dokázal Ježíš Kristus všeliké dobrotnosti, ku příkladu těm, kteří mají uvěřiti v něho k životu věčnému. (aiōnios g166)

17 Protož králi věků nesmrtehlému, neviditelnému, samému moudrému Bohu budíž čest i sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) **18** Totot' přikázání poroučím tobě, synu Timotee, abys podlé předešlých o tobě proroctví bojoval v tom dobrý boj, **19** Maje víru a dobré svědomí, kteréž některé potrativše, zhnuli u vře. **20** Z nichž jest Hymeneus a Alexander, kteréž jsem vydal satanu, aby strestání jsouce, učili se nerouhati.

2 Napomínám' pak, aby přede vším čineny bývaly pokorné modlitby, prosby, žádosti a dílků činení za všecky lidi, **2** Za krále i za všecky v moci postavené, abychom pohodlný a pokojný život vedli ve vši pobožnosti a šlechetnosti. **3** Nebo tot' jest dobré a vzácné před spasitelem naším Bohem, **4** Kterýž chce, aby všeckni lidé spaseni byli, a k známosti pravdy přišli. **5** Jedenť jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš, **6** Kterýž dal sebe samého mzdu na vykoupení za všecky, na osvědčení časem svým. **7** K čemuž postaven jsem já za kazatele a apoštola, (pravduť pravim v Kristu a neklamámt), za učitele pohanů u vře a pravdě. **8** Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihujice čistých rukou, bez hněvu a bez roztržitosti. **9** Takž také i ženy aby se oděvem slušným s stydlivostí a s středmostí ozdobovaly, ne křaltováním sobě vlasů, neb zlatem, aneb perlami, aneb

drahým rouchem, **10** Ale (tak, jakž sluší ženám, kteréž dokazují při sobě pobožnosti), dobrými skutky. **11** Žena ač se učí mláčci, ve všeliké poddanosti. **12** Nebo ženě nedopouštím učiti, ani vládnouti nad mužem, ale aby byla v mlčení. **13** Adam zajisté prvé jest stořen, potom Eva. **14** A Adam nebyl sveden, ale žena svedena jsuci, přičinou přestoupení byla. **15** Ale však spasena bude v plození dětí, jestliže by zůstala u vře, a v lásce, a v posvěcení, s středmostí.

3 Věrnát' jest řeč, žádá-li kdo biskupství, žeť výborné práce žádá. **2** Ale musíť biskup býti bez úhony, jedné manželky muž, bedlivý, střední, vážný, k hostem přívětivý, způsobný k učení, **3** Ne piján vína, ne bitec, ani mrzského zisku žádostivý, ale mírný, ne svárlivý, ne lakomec, **4** Kterýž by dům svůj dobře spravoval, kterýž by dítky měl v poddanosti se vši pociťovist. **5** (Nebo jestliže kdo domu svého spraviti neumí, kterak o cirkev Páně pečovati bude?) **6** Ne novák, aby nadut jsa, neupadl v putopení dábollo. **7** Musíť také i svědecit dobré míti od těch, kteří jsou vně, aby neupadl v pohanění a v osídlo dábollo. **8** Takž podobně jahnové mají býti pociťivé, ne dvojího jazyka, ne mnoho vína pijící, ne žádostiví mrzského zisku, **9** Mající tajemství vřy v svědomí čistém. **10** A ti také ať jsou nejprv zkušeni, a tak ať přisluhují, jsouce bez úhony. **11** Tež i manželky ať mají pociťivé, neutrhavé, středné, ve všem věrné. **12** Jahnové budtež jedné manželky muži, kteříž by dítky dobře spravovali i své domy. **13** Nebo kteříž by dobré přisluhovali, dobrého stupně sobě do budou, a mnohé doufánílosti u vře, kteráž jest v Kristu Ježíši. **14** Totot' píši tobě, maje naději, že brzo příjdou k tobě. **15** Paklít' prodlím, abys věděl, kterak máš v domě Božím obcovati, kterýž jest cirkev Boha živého, sloup a utvrzení pravdy. **16** A v pravdě velikéť jest tajemství pobožnosti, že Bůh zjeven jest v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, kázán jest pohanům, uvěřeno jemu na světě, zhřúu přijat jest v slávu.

4 Duch pak světle praví, že v posledních časích odvrátí se některé od vřy, poslouchajice duchů bludných a učení dábelských, **2** V pokrytctví lež mluvících, a cejchované majících svědomí své, **3** Zbraňujících ženiti se, přikazujících zdržovati se od pokrmů, kteréž Bůh stvořil k užívání s díkčiněním věřícím a těm, kteříž poznali pravdu. **4** Nebo všeliké stvoření Boží dobré jest, a nic nemá zamítáno býti, což se s díků činěním přijímá. **5** Posvěcuje se zajisté skrze slovo Boží a modlitbu. **6** Toto předkládaje bratřím, budeš dobrý služebník Jezukristův, vykřmený slovy vřy a pravého učení, kteréhož jsi následoval. **7** Světské pak a babské básně zavrž, ale cvič se v pobožnosti. **8** Nebo tělesné cvičení malého jest užitku, ale pobožnost ke všemu jest užitečná, a má i nynějšího i budoucího života zaslíbení. **9** Věrnát' jest tato řeč, a hodná, aby všeljak oblíbena byla. **10** Proto zajisté i pracujeme, i pohanění neseme, že naději máme v Bohu živém, kteréž jest ochránce všech lidí, a zvláště věřících. **11** Ty věci předkládej, a uč. **12** Nižádný mladost tvou nepohrdnej, ale bud' příkladem věrných v řeči, v obcování, v lásce, v duchu, u vře, v čistotě. **13** Dokudž nepríjdou, bud' pilen čitání, napomínání, učení. **14** Nezanedbávej daru, kterýž jest v tobě, jenž jest dán skrze proroctví s vzkládáním rukou starších. **15** O tom přemyšluj, v tom bud', aby prospěch tvůj zjevný byl

všechném. 16 Budíž sebe pilen i učení, v tom trvej; nebo to čině, i samého sebe spasíš, i ty, kteríž tebe poslouchají.

5 Staršího netresci, ale napomínej jako otce, mladších jako bratří, 2 Starých žen jako matek, mladic jako sestr, ve vši čistotě. 3 Vdovy méj v pociťosti, kteréž pravé vdovy jsou. 4 Pakli která vdova dítky neb vnuky má, nechažt' se učí předně k svému domu pobožnosti dokazovati, a zase rodičům se odplacovati; nebot' jest to chvalitebné a vzácné před oblíčejem Božím. 5 Kteráž pak právě vdova jest a osamělá, máť naději v Bohu, a trvát' na modlitbách a svatých žádostech dnem i nocí. 6 Ale rozkošná, živa jsuci, již umrela. 7 Protož to přikáž, at' jsou bez úhony. 8 Jestliže pak kdo o své, a zvláště o domácí péče nemá, zapřeť víry, a jest horší než nevěříci. 9 Vdova bud' vyvolena, kteráž by neměla méně šedesáti let, kteráž byla jednoho muže manželkou, 10 O níž by svědectví bylo, že dobré skutky činila, jestliže dítky vychovala, jestliže do domu pocestné přijímalala, jestliže svatým nohy umývala, jestliže bídňm posluhovala, jestliže každého skutku dobrého pilna byla. 11 Ale mladých vdov nepřijímej; nebo když, nedabajice na Krista, v chlipnost se vydadí, vdávati se chtejí, 12 Jsouce již hodné potupení, proto že první víru zrušily. 13 Nýbrž také jsouce i zahálevé, učí se choditi po domích; a netoliko zahálevé, ale i klevetné a všetečné, mluvíce, což nesluší. 14 Protož chci, aby se mladší vdávaly, děti rodily, hospodyně byly, a žádné příčiny protivníku nedávaly ku pomlouvání. 15 Nebo již se některé uchylly zpět po satanu. 16 Protož má-lit' kdo věříci neb která věříci vdovy, opatruj je, a nebud' obtěžována cirkev, aby těm, kteréž právě vdovy jsou, postačilo. 17 Předložení, kteríž dobře spravuj, dvojí cti hodni jmíni budte, zvláště ti, kteríž pracují v slovu a v učení. 18 Nebo praví písmo: Volu mlátičímu nezavížeš úst. A hodent' jest dělník své mzdy. 19 Proti staršímu žalobu nepřijímej, leč pode dvěma neb třími svědky. 20 Ty pak, kteríž hřeší, přede všemi tresci, aby i jiní bázeň měli. 21 Osvědčují' před oblíčejem Božím, a Pána Jezukrista, i vyvolených andělů, abys těchto věcí ostříhal bez přijímání osob, nic nečině podlé náchylnosti. 22 Nevzkládej rukou rychle na žádného, a neobcuj hřichům cizím. Sebe samého ostříhej v čistotě. 23 Nepí již více vody, ale vína skrovne užívej, pro svůj žaludek a časté nemoci své. 24 Některých lidí hřichové prvé zjevní jsou, předcházející soud, některých pak i následují. 25 A takž také i skutkové dobrí prvé zjevní jsou. Což pak jest jinak, ukryti se nemůže.

6 Kterížkoli pod jhem jsou služebníci, at' mají pány své za hodné vši pociťosti, aby jméno Boží a učení nebylo rounháno. 2 Kteríž pak mají pány věříci, nechažt' jich sobě nezlehčují, proto že jsou bratřimi, ale tím raději slouží, proto že jsou věříci a milí, dobrodiní Božího účastníci. Tomu vyučuj, a napomínej. 3 Jestližet' kdo jinak učí, a nepovoluje zdravým řečem Pána našeho Jezukrista, a tomu učení, kteréž jest podlé pobožnosti, 4 Nadutý jest, nic neuměje, ale nemoudrost provodí při otázkách a hádkách o slova, z kterýchž pochází závist, svár, rounhání, zlá domnění, 5 Marné hádky lidí na myslí porušených a pravdy zbavených, domnívajících se, že by pobožnost byla zisk tělesný. Takových se varuj. 6 Jestit' pak zisk veliký pobožnost, s takovou myslí, kteráž na tom, což má, přestati umí. 7 Nic jsme zajisté

nepřenesli na tento svět, bez pochyby že také nic odnesti nemůžeme. 8 Ale majíce pokrm a oděv, na tom přestaneme. 9 Kteríž pak chtí zbohatnouti, upadají v pokušení, a v osídlo, a v žádosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteréž pohřívají lidi v zahynutí a v zatracení. 10 Kořen zajisté všeho zlého jestit' milování peněz, kterýchž někteří žádostivi byvše, pobloudili od víry, a sami se naplnili bolestmi mnohými. 11 Ale ty, ó člověče Boží, takových věcí utíkej, následuj pak spravedlnosti, pobožnosti, víry, lásky, trpělivosti, tichosti. 12 Bojuj ten dobrý boj víry, dosáhni věčného života, k němuž i povolán jsi, a vyznals dobré vyznání před mnohými svědky. (aiōnios g166) 13 Přikazují' tobě před Bohem, kterýž všecko obžívuje, a před Kristem Ježíšem, kterýž osvědčil před Pontským Pilátem dobré vyznání, 14 Abys ostříhal přikázan tohoto, jsa bez poškvrau a bez úhony, až do zjevení se Pána našeho Ježíše Krista, 15 Kteráž časem svým ukáže ten blahoslavený a sám mocný, Král kralujících, a Pán panujících, 16 Kterýž sám má nesmrtelnost, a přebývá v světle nepřistupitelném, jehož žádný z lidí neviděl, aniž viděti může, kterémužto čest a síla věčná. Amen. (aiōnios g166) 17 Bohatým tohoto světa přikazuj, at' nejsou vysokomyislí, a at' nedoufají v nejistém zboží, ale v Bohu živém, kterýž dává nám hojnost všeho ku požívání. (aiōn g165) 18 A at' dobře činí, a bohatou v dobrých skutcích, a snadně at' jsou k udílení, i přívětiví 19 Skládajice sobě základ dobrý k času budoucímu, aby dosáhli věčného života. (aiōnios g166) 20 Ó Timotee, cožt' jest svěřeno, ostříhej, utíkaj nepobožných daremných kříků, a odporū falešně nazvaného umění. 21 Kterýmž někteří chlubice se, z strany víry pobloudili od cíle. Milost Boží s tebou.

2 Timoteovi

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, podlé zaslíbení života, kterýž jest v Kristu Ježíši, 2 Timoteovi milému synu: Milost, milosrdenství, pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše Pána našeho. 3 Díky činím Bohu, jemuž sloužím, jako i předkové, v svědomí čistém, že mám na té ustavičnou pamět na svých modlitbách ve dne i v noci, 4 Žádaje viděti tebe, zpomínaje na tvé slzy, abych radostí naplněn byl, 5 Rozpomínače se na tu víru, kteráž v tobě jest bez pokytství, kteráž byla nejprv v bábě tvé Loidě, a v matce tvé Eunice, a tak smyslím, že i v tobě. 6 Pro kterouž příčinu napomínám tebe, abys rozněcoval v sobě dar Boží, kterýž jest dán skrze vzkládání rukou mých. 7 Nebo nedal nám Bůh ducha bázně, ale moci, a milování, a myslí způsobné. 8 Protož nestyď se za svědectví Pána našeho, ani za mne, vězně jeho, ale cítedlen bud' úzkostí pro evangelium podlé moci Boží, 9 Kterýž spasil nás, a povolal povoláním svatým, ne podlé skutků našich, ale podlé uložení svého a milosti nám dané v Kristu Ježíši před časy věků, (aiōnios g166) 10 Nyní pak zjevené skrze příšti patrné spasitele našeho Jezukrista, kterýž zahladil smrt, život pak na světlo vyvedl, i nesmrteľnost skrze evangelium, 11 Jehož já ustanoven jsem kazatelem, a apoštolem, i učitelem pohanů. 12 A pro tu příčinu toto trpím, ale nestydím se za to; nebo vím, komu jsem uvěřil, a jist jsem tím, že mocen jest toho, což jsem u něho složil, ostříhati až do onoho dne. 13 Měj jistý příklad zdravých řečí, kterýž jsi slýchal ode mne, u věře a v lásce, kteráž jest v Kristu Ježíši. 14 Výborného toho pokladu ostříhej, skrze Ducha svatého přebývajícího v nás. 15 Víš snad o tom, že se odvrátili ode mne všickni, kteříž jsou v Azii, z nichž jest Fygellus a Hermogenes. 16 Dejž milosrdenství Pán domu Oneziforou; nebo často mi činil pohodlí, aniž se styděl za řetězy mé. 17 Nýbrž přišed do Říma, pilně mne hledal, i nalezl. 18 Dejž jemu Pán nalezti milosrdenství u Pána v onen den. A jak mi mnoho posluoval v Efuzu, ty výborně víš.

2 Protož ty, synu můj, zmocniž se v milosti, kteráž jest v Kristu Ježíši. 2 A což jsi slyšel ode mne před mnohými svědky, svěřujž to lidem věrným, kterýž by způsobní byli i jiné učiti. 3 A tak ty snášej protivenství, jako ctný rytíř Ježíše Krista. 4 Žádný, kdož rytířuje, neplete se v obecné živnosti, aby se svému hejtmanu líbil. 5 A jestliže by kdo i bojoval, nebudeť korunován, leč by rádně bojoval. 6 Pracovati musí i oráč, prve nežli užítku okusí. 7 Rozuměj, což pravím, a dejž tobě Pán ve všem rozum. 8 Pamatuj, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých, z semene Davidova, podlé evangelium mého. 9 V kterémžto protivenství trpím, až i vězení, jako bych zločinec byl, ale slovo Boží nemí u vězení. 10 Protož všecko snáším pro vyvolené, aby i oni spasení došli, kterýž jest v Kristu Ježíši, s slávou věčnou. (aiōnios g166) 11 Věrná jest tato řeč. Nebo jestližet' jsme s ním zemřeli, tedy také spolu s ním žíví budeme. 12 A trpíme-lit, budeme také spolu s ním kralovati; pakli ho zapíráme, i ont' nás zapře. 13 Paklít' jsme nevěrní, ont' zůstává věrný; zapříti sám sebe nemůže. 14 Tyto věci připomínej, s osvědčováním před obličejem Páně, at' se o slova nevadí, což k ničemu není užitečné, ale ku podvrácení posluchačů. 15 Pilně se snažuj vydati sebe Bohu milého dělníka,

za nějž by se nebylo proč styděti, kterýž by právě slovo pravdy rozděloval. 16 Nepobožné pak ty kříky daremní zastavuj, neboť velmi rozmnouží bezbožnost, 17 A řeč jejich jako rak rozjdá se. Z nichž jest Hymeneus a Filétus, 18 Kteříž při pravdě pobloudili od cíle, pravice, že by se již stalo vzkříšení, a převracej víru některých. 19 Ale však pevný základ Boží stojí, maje znamení toto: Znát Pán ty, kteříž jsou jeho, a: Odstup od nepravosti každý, kdož vzvývá jméno Kristovo. 20 V domě pak velikém netoliko jsou nádoby zlaté a stříbrné, ale také dřevěné i hliněné, a některé zajisté ke cti, některé pak ku potupě. 21 Protož jestliže by se kdo očistil od těch věcí, bude nádobou ke cti, posvěcenou, a užitečnou Pánu, ke všelikému skutku dobrému hotovou. 22 Mládenčích pak žádostí utíkej, ale následuj spravedlnosti, víry, lásky, pokoji, s těmi, kteříž vzvývají Pána z srdce čistého. 23 Bláznivých pak a nevzdělavatelných otázek varuj se, věda, že plodí sváry. 24 Neslušíš pak na služebníka Páně vaditi se, ale aby byl přívětivý ke všechném, způsobný k učení, trpělivý, 25 Kterýž by v tichosti vyučoval ty, kteříž se protiví, zda by někdy dal jim Bůh pokání ku poznání pravdy. 26 Aby sami k sobě přijdouce, dobyli se z osídla dáblová, od něhož jsou zjímání k činění jeho vůle.

3 Toto pak věž, že v posledních dnech nastanou časové nebezpeční. 2 Nebo nastanou lidé sami sebe milující, peníze milující, chlubní, pyšní, zlolející, rodičů neposlušní, nevděční, bezbožní, 3 Nelítostiví, smluv nezdrželiví, utrahači, nestřední, plaši, kterýmž nic dobrého milo není. 4 Zrádci, přivažčví, nadutí, rozkoši milovníci více nežli milovníci Boha, 5 Majice způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce. A od takových se odvracuj. 6 Nebo z těch jsou i ti, kteříž nacházejí do domů, a jímajíce, vodí ženy obtížené hříchy, kteréž vedeny bývají rozličnými žádostmi, 7 Kteréž vždycky se učí, ale nikdy ku poznání pravdy přijíti nemohou. 8 Jakož zajisté Jannes a Jambres zprotivili se Mojžíšovi, tak i tito protiví se pravdě, lidé na myslí porušení, a při věře zpletení. 9 Ale nebudouť více průchodu míti. Nebo nemoudrost jejich zjevná bude všechném, jako i oněch byla. 10 Ale ty jsi došel mého učení, způsobu života mého, úmyslu, víry, snášelivosti, lásky, trpělivosti, 11 Protivenství, utrpění, kteráž na mne přišla v Antiochii, v Ikonii, a v Lystře. Kterážto protivenství snášel jsem, ale ze všech vysvobodil mne Pán. 12 A takž i všickni, kteříž chtějí pobožně žíti býti v Kristu Ježíši, protivenství míti budou. 13 Zlí pak lidé a svědcové půjdou v horší, i ti, kteříž v blud uvodi, i ti, kteříž jsou bludem pojati. 14 Ale ty zůstávej v tom, cemuž se naučil, a cožt' jest svěřeno, věda, od kohos se naučil, 15 A že od dětinství svatá písma znáš, kteráž tě mohou moudrého učiniti k spasení skrz víru, kteráž jest v Kristu Ježíši. 16 Všelikéř písmo od Boha jest vdechnuté, a užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž náleží k spravedlnosti, 17 Aby byl dokonalý člověk Boží, ke všelikému skutku dobrému hotový.

4 Protož já osvědčuji před obličejem Božím a Pána Jezukrista, kterýž má souditi živé i mrtvé v příchodu svém slavném a království svém, 2 Kaž slovo Boží, ponoukej v čas neb ne v čas, třesci, zehř, napomínej, ve vši tichosti a učení. 3 Nebo přiđe čas, že zdravého učení nebudou trpěti, ale majice svrablavé

uši, podlé svých vlastních žádostí shromažďovati sami sobě budou učitele. **4** A odvrátíť uši od pravdy, a k básněm obrátí **5** Ale ty ve všem bud' bedliv, protivenství snášej, dílo kazatele konej, dokazuj toho dostatečně, že jsi věrný služebník. **6** Nebo já se již k tomu blížím, abych obětován byl, a čas rozdelení mého nastává. **7** Boj výborný bojoval jsem, běh jsem dokonal, víru jsem zachoval. **8** Již za tím odložena jest mi koruna spravedlnosti, kterouž dá mi v onen den Pán, ten spravedlivý soudce, a netoliko mně, ale i všechném těm, kteříž milují to slavné příští jeho. **9** Přičíř se k tomu, abys ke mně brzo přišel. **10** Nebo Démas mne opustil, zamilovav tento svět, a šel do Tessaloniky, Krescens do Galacie, Titus do Dalmacie. (aiōn g165) **11** Sám tolíko Lukáš se mnou jest. Marka vezmi s sebou; nebo jest mi velmi potřebný k službě. **12** Tychikat' jsem poslal do Efezu. **13** Truhličku, kteréž jsem nechal v Troadě u Karpa, když půjdeš, přines, i knihy, zvláště targamén. **14** Alexander kotlář mnoho mi zlého způsobil; odplatiž jemu Pán podlé skutků jeho. **15** Kteréhož i ty se vystríhej; nebo velmi se protivil řečem našim. **16** Při prvním mém odpovídání žádný se mnou nebyl, ale všickni mne opustili. Nebudiž jim to počítáno. **17** Pán pak byl se mnou, a posilnil mne, aby skrze mne utvrzeno bylo kázaní, a slyšeli je všickni národonové. I vytržen jsem byl z úst lva. **18** A vysvobodí' mne Pán od každého skutku zlého, a zachovává k království svému nebeskému, jemuž sláva na věky věků. Amen. (aiōn g165) **19** Pozdrav Prišky a Akvile, i Oneziforova domu. **20** Erastus zůstal v Korintu, Trofima pak nechal jsem v Milétu nemocného. **21** Pospěš před zimou přijíti. Pozdravuje tebe Eubulus a Pudens a Línus a Klaudia, i všickni bratří. **22** Pán Ježíš Kristus s duchem tvým. Milost Boží s vámi. Amen.

Titovi

1 Pavel, služebník Boží, apoštol pak Ježíše Krista, podlé víry vyvolených Božích, a známosti pravdy, kteráž jest podlé pobožnosti, **2** K naději života věčného, kterýž zaslíbil před časy věků ten, kterýž nikdy neklamá, Bůh, (aiōnios g166) **3** Zjevil pak časy svými to slovo své, skrze kázání mně svěřené, podlé zřízení spasitele našeho Boha, **4** Titovi, vlastnímu synu u víře obecné: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Pána Jezukrista spasitele našeho. **5** Z té příčiny zanechal jsem tebe v Krétě, abys to, čehož tam ještě potřebí, spravil, a ustanovil po městech starší, jakož i já při tobě jsem zřídil. **6** Jest-li kdo bez úhony, jedně manželky muž, dítky maje věřící, na kteréž by nemohlo touženo být, že by byli bůjní, aneb nepoddaní. **7** Nebot' biskup má být bez úhony, jako Boží šafář, ne svémyslný, ne hněvivý, ne piján vína, ne bitec, ne žádostívý mrzkeho zisku, **8** Ale přívětivý k hostem, milovník dobrých, opatrný, spravedlivý, svatý, zdržlivý, **9** Pilně se přidříží věrné řeči k vyučování dostatečné, aby mohli i napomínati učením zdravým, i ty, kterýž odpírají, přemáhati. **10** Nebot' jsou mnozí nepoddaní, marnomluvní, i svůdcové myslí, zvláště ti, kteříž jsou z obřízky. **11** Jimž musejí ústa zacpána být; kteříž celé domy převracejí, učíce neslušným věcem, pro mrzký zisk. **12** Řekl jeden z nich, vlastní jejich prorok: Kretenští jsou vždycky lháři,zlá hovada, břicha lenivá. **13** Svédectví to pravé jest. A protož tresciž je přísně, at' jsou zdraví u víře, **14** Nešetřice Židovských básní a přikázaní lidí těch, kteříž se odvracují od pravdy. **15** Všecko zajisté čisté jest čistým, poškvreným pak a nevěřícím nic není čistého, ale poškvrená jest i mysl jejich i svědomí. **16** Vypravují o tom, že Boha znají, ale skutky svými toho zapírají, ohavní jsouce, a nepoddaní, a ke všelikému skutku dobrému nehodní.

2 Ty pak mluv, což sluší na zdravé učení. **2** Starci, at' jsou střízliví, vážní, opatrní, zdraví u víře, v láске, v snášelivosti. **3** Též i staré ženy at' chodí pobožně, v oděvu příslušném, a at' nejsou převrhlé, ani mnoho vína pijíci, poctivým věcem učící. **4** Aby mladice vyučovaly, jak by muže své i dítky milovati měly, **5** A byly šlechetné, čistotné, netoulavé, dobrovitě, mužům svým poddané, aby nebylo dáno v porouhání slovo Boží. **6** Takž i mládenců napomínej k střednosti, **7** Ve všech věcech sebe samého vydávaje za příklad dobrých skutků, maje v učení celost, vážnost, **8** Slovo zdravé, bez úhony, aby ten, kterýž by se protivil, zastyděti se musil, nemaje co zlého mluviti o vás. **9** Služebníky uč, at' jsou poddání pánum svým, ve všem jim se líbíce, neodmlouvajíce, **10** Neokrádajíce, ale ve všem věrnosti pravé dokazujíce, aby učení spasitele našeho Boha ve všem ozdobovali. **11** Zjevit' se zajisté ta milost Boží spasitelná všechném lidem, **12** Vyučujíci nás, abychom odrekouce se bezbožnosti, a světských žádostí, střízlivé, a spravedlivé, a pobožně žíti na tomto světě, (aiōn g165) **13** Očekávajíce té blahoslavené naděje, a příští slávy velikého Boha a spasitele našeho Jezukrista, **14** Kterýž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků. **15** Toto mluv, a napomínej, a tressi mocně. Žádný tebou nepohrzej.

3 Napomínej jich, at' jsou knížatum a mocnostem poddáni, jich poslušni, a at' jsou k každému skutku dobrému hotovi. **2** Žádnemu at' se nerouhají, nejsou svárliví, ale přívětiví, dokazujíce všeliké tichosti ke všechném lidem. **3** Bylit' jsme zajisté i my někdy nesmyslní, tvrdošíjní, bloudící, sloužice žádostem a rozkošem rozličným, v zlosti a v závisti bydlíce, ohyzdní, vespolek se nenávidíce. **4** Ale když se zjevila dobrota a láska k lidem spasitele našeho Boha, **5** Ne z skutků spravedlnosti, kteréž bychom my činili, ale podlé milosrdenství svého spasil nás, skrze obmytí druhého narození, a obnovení Ducha svatého; **6** Kteréhož vylil na nás hojně, skrze Jezukrista spasitele našeho, **7** Abychom, ospravedlněni jsouce milostí jeho, byli dědicové v naději života věčného. (aiōnios g166) **8** Věrnat' jest řeč tato, a chcít', abys těch věcí potvrzoval, at' se snaží v dobrých skutkách předčiti, kteříž uvěřili Bohu. A toť jsou ty věci poctivé, i lidem užitečné. **9** Nemoudré pak otázky, a vycítání rodů, a sváry, a hádky zákonní zastavuj; nebot' jsou neužitečná a marné. **10** Člověka kacíře po jednom neb druhém napomínání vyvrz. **11** Věda, že takový jest převrácený, a hřesí, svým vlastním soudem jsa odsouzen. **12** Když pošli k tobě Artemana aneb Tychika, snaž se přijíti ke mně do Nikopolim; nebo jsem umínil tam přes zimu pobytí. **13** Zéna, učeného v zákoně, a Apollo s pilností vyprovod', at' v ničemž nemají nedostatku. **14** A nechažt' se také učí i naši v dobrých skutkách předčiti, kdež jsou toho potřeby, aby nebyli neužiteční. **15** Pozdravují tě, kteříž jsou se mnou, všickni. Pozdravíž těch, kteříž nás milují u víře. Milost Boží se všechněmi vámi. Amen.

Filemonovi

1 Pavel, vězeň Krista Ježíše, a Timoteus bratr, Filemonovi milému, a pomocníku našemu, **2** A Apfie milé, a Archippovi spolurytíři našemu, i církvi, kteráž jest v domě tvém: **3** Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. **4** Díky činím Bohu svému, vždycky zmínku o tobě čině na svých modlitbách, **5** Slyše o lásce tvé, a víře, kterouž máš ku Pánu Ježíšovi, i ke všechném svatým, **6** Aby společnost víry tvé mocná byla ku poznání všeho toho, cožkoli dobrého jest vás skrze Krista Ježíše. **7** Radost zajisté máme velikou, a potěšení z lásky tvé, že střeva svatých občerstvena jsou skrze tebe, bratře. **8** Protož ačkoli mnohou smělost mám v Kristu rozkázati tobě, což by náleželo, **9** Však pro lásku raději prosím, jsa takový, totič Pavel starý, a nyní i vězeň Ježíše Krista. **10** Prosím' pak tebe za syna svého, kteréhož jsem zplodil v vězení svém, Onezima, **11** Kterýž byl někdy tobě neužitečný, ale nyní tobě i mně velmi užitečný, jehožt jsem odeslal. **12** Protož ty jej, totič střeva má, přijmi. **13** Kteréhož já chtěl jsem byl při sobě zdržeti, aby mi posluhoval místo tebe v vězení pro evangelium; **14** Ale bez vědomí tvého nechtěl jsem nic učiniti, aby dobrý skutek tvůj nebyl bezděčný, ale dobrovolný. **15** Ano snad proto byl odšel na chvílí, abys jej věčného měl, (aiōnios g166) **16** Již ne jako služebníka, ale více než služebníka, totič bratra milého, zvláště mně, a čím více tobě, i podlé těla, i v Pánu. **17** Protož máš-li mne za tovaryše, přijmiž jej, jako mne. **18** Jestliže' pak v čem ublížil, aneb dlužen-lit' co, to mně příčti. **19** Já Pavel psal jsem svou rukou, já' zaplatím; at' nedím tobě, že ty i sám sebe jsi mi dlužen. **20** Tak, bratře, at' já uživu tebe v Pánu; očerstviž střeva má v Pánu. **21** Jist jsa tvým poslušenstvím, napsal jsem tobě, věda, že i více, než pravím, učiniš. **22** A mezi tím připrav mi také hospodu; neboť naději mám, že k modlitbám vašim budu vám navrácen. **23** Pozdravuj té Epafras, (spoluvězeň můj pro Krista Ježíše), **24** Marek, Aristarchus, Démas, a Lukáš, pomocníci moji. **25** Milost Pána našeho Jezukrista s duchem vaším. Amen.

Židům

1 Častokrát a rozličnými způsoby mluvíval někdy Bůh otcům skrze proroky, **2** v této pak posledních dnech mluvil nám skrze Syna svého, Kteréhož ustanovil dědicem všeho, skrze něhož i věky učinil. (aión g165) **3** Kterýž jsa blesk slávy, a obraz osoby jeho, a zdrjuje všecko slovem mocnosti své, očistění hřichů našich skrze sebe samého učiniv, posadil se na pravici velebnosti na výsostech, **4** Tím důstojnější nad anděly učiněn, čím vyvýšenější nad ně jméno dědičně obdržel. **5** Nebo kterému kdy z andělů řekl: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe? A opět: Já budu jemu otcem, a on mi bude synem? **6** A opět, když uvodí prvorozeneho na okršlek země, dí: A klanějte se jemu všickni andělé Boží. **7** A o andělích zajisté dí: Kterýž činí anděly své duchy, a služebníky své plamen ohně; **8** Ale k Synu dí: Stolice tvá, ó Bože, na věky věků, berla pravosti jest berla království tvého. (aión g165) **9** Miloval jsi spravedlnost, a nenáviděl jsi nepravosti, protož pomazal tebe, ó Bože, Bůh tvůj olejem veselé nad spoluúčastníky tvé. **10** A ty, Pane, na počátku založil jsi zemi, a díla rukou tvých jsout' nebesa. **11** Onat' pomíou, ty pak zůstáváš; a všecka jako roucho zvetšeji, **12** A jako oděv svineš je, i budouť změněna. Ale ty jsi tentýž, a léta tvá nepřestanou. **13** A kterému kdy z andělů řekl: Sed' na pravici mé, dokudž nepoložím neprátele tvých za podnože noh tvých? **14** Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteríž posílání bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?

2 Protož musímet' my tím snažněji šetřiti toho, což jsme slýchali, aby nám to nevymizelo. **2** Nebo poněvadž skrze anděly mluvené slovo bylo pevné, a každé přestoupení a neposlušenství vzalo spravedlivou odměnu pomsty, **3** Kterakž my utečeeme, takového zanedbávajíce spasení? Kteréžto nejprve začavši vypravováno být skrze samého Pána, od těch, kteříž jej slýchali, nám jest utvrzeno. **4** Čemuž i Bůh svědec vydával skrže divy, a zázraky, a rozličné moci, i podělování Duchem svatým, podlé vůle své. **5** Nebo nepoddal andělům okršlek země budoucího, o kterémž mluvíme. **6** Osvědčílt' pak na jednom místě jeden, řka: Co jest člověk, že nař pomíř, anež syn člověka, že na něj patříš? **7** Maličkos jej menšího než anděly učinil, slavou a ctí korunoval jsi ho, a ustanovil jsi nad dílem rukou svých. **8** Všecko jsi podmanil pod nohy jeho. Poddav pak jemu všecko, ničeho nezanechal nepodmaněného jemu. I však nyní ještě nevidíme, aby jemu všecko poddáno bylo. **9** Ale toho Ježíše, kterýž maličko nižší byl nežli andělé, vidíme pro utrpení smrti slavou a ctí korunovaného, aby z milosti Boží za všecky okusil smrti. **10** Slušelot' zajisté na toho, pro kteréhož jest všecko, a skrze kteréhož jest všecko, aby mnohé syny k slávě přiveda, vůdce spasení jejich skrze utrpení posvětil. **11** Nebo i ten, kterýž posvěcuje, i ti, kteříž posvěcení bývají, z jednoho jsou všickni. Pro kteroužto přičinu nestydí se jich nazývati bratřimi, **12** Řka: Zvěstovati budu jméno tvé bratřím svým, u prostřed shromázdění prozpěvovati budu tobě. **13** A opět: Já budu v něm doufati. A opět: Aj, já a dítky, kteříž dal mi Bůh. **14** Poněvadž tedy dítky účastnost mají těla a krve, i on též podobně účasten jest jich, aby skrze smrt zahladil toho, kterýž

má vládařství smrti, to jest dábla, **15** A vysvobodil ty, kteříž bázni smrti po všecken čas života podrobeni byli v službu. **16** Neboť nikoli neprřijal andělů, ale símě Abrahamovo přijal. **17** Pročež ve všem připodobněn být měl bratřím, aby milosrdný byl, a věrný nevyšší kněz v tom, což se u Boha k očistění hřichů lidu díti mělo. **18** Nebo že sám trpěl, pokoušín byv, může také pokušení trpícím spomáhati.

3 A protož, bratři svatí, povolání nebeského účastníci, spatřuje apoštola a nevyššího kněze vyznání našeho, Krista Ježíše, **2** Věrného tomu, kdož jej ustanovil, jako i Mojžíš byl ve všem domě jeho. **3** Tím větší zajisté slávy tento nad Mojžíše jest hoden, čím větší má čest stavitel nežli sám dům. **4** Nebo všecky dům ustaven býva od někoho, ten pak, kdož všecky ty věci ustanovil, Bůh jest. **5** A Mojžíš zajisté věrný byl v celém domě jeho, jako služebník, na osvědčení toho, což potom mělo mluveno být. **6** Ale Kristus, jako Syn, panuje nad domem svým. Kterýž dům my jsme, jestliže tu svobodnou doufanlivost, a tu chloubu naděje až do konce pevnou zachováme. **7** Protož jakž praví Duch svatý: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, **8** Nezatravujte srdeč svých, jako při onom popuzení v den pokušení toho na poušti; **9** Kdež pokoušeli mne otcové vaši, zkusilit' mne, a viděli skutky mé po čtyřiceti let. **10** Protož hněviv jsem byl na pokolení to, a řekl jsem: Tito vždycky bloudí srdcem, a nepoznávají cest mých. **11** Pročež přisáhl jsem v hněvě svém, že nevejdou v odpočinutí mé. **12** Vitez, bratři, aby snad v někém z vás nebylo srdce zlé a nevěrné, kteréž by odstupovalo od Boha živého. **13** Ale napomínejte se vespolek po všecky dny, dokudž se dnes jmenuje, aby někdo z vás nebyl zatvrzen oklamáním hřicha. **14** Účastníci zajisté Krista učiněni jsme, jestliže však ten počátek podstaty až do konce pevný zachováme. **15** Protož dokudž se říká: Dnes, uslyšeli-li byste hlas jeho, nezatravujte srdeč svých, jako při onom popuzení. **16** Nebo někteří slyševše, popouzeli ho, ale ne všickni, kteříž vyšli z Egypta skrze Mojžíše. **17** Na které se pak hněval čtyřiceti let? Zdali ne na ty, kteříž hřešili, jejichž těla padla na poušti? **18** A kterým zapřisáhl, že nevejdou do odpočinutí jeho? Však těm, kteříž byli neposlušní. **19** A vidíme, žeť nemohli vjítí pro nevěru.

4 Bojmež se tedy, aby snad opustě zaslíbení o vjítí do odpočinutí jeho, neopozdil se někdo z vás. **2** Nebo i nám zvestováno jest, jako i oněmno, ale neprosplála jim řeč slyšená, nepřipojená k vídění těch, kteříž slyšeli. **3** Neboť vcházíme v odpočinutí my, kteříž jsme uvěřili, jakož řekl: Protož jsem přisáhl v hněvě svém, žeť nevejdou v odpočinutí mé, ačkoli dokonána jsou díla od ustanovení světa. **4** Nebo pověděl na jednom místě o sedmém dni takto: I odpočinul Bůh dne sedmého ode všech skutků svých. **5** A tuto zase: Že nevejdou v odpočinutí mé. **6** A poněvadž vždy na tom jest, že někteří mají vjítí do něho, a ti, kterýmž prvé zvestováno jest, nevešli pro nevěru, **7** Opět ukládá den jakýsi: Dnes, skrze Davida, po takovém času pravě, (jakož řečeno jest): Dnes uslyšíte-li hlas jeho, nezatravujte srdeč svých. **8** Nebo byť byl Jozue v odpočinutí je uvedl, nebyl' by potom mluvil o jiném dni. **9** A protož zůstáváť svátek lidu Božímu. **10** Nebo kdožkoli všel v odpočinutí jeho, takéť i on odpočinul od skutků svých, jako i Bůh od svých. **11**

Snažmež se tedy vjít do toho odpočinutí, aby někdo neupadl v týž příklad nedověry. **12** Živát jest zajisté řeč Boží a mocná, a pronikavější nad všelký meč na obě strany ostrý, a dosahujet' až do rozdělení i duše i ducha i klobouků i mozku v kostech, a rozeznává myšlení i mímění srdce. **13** A neníť stvoření, kteréž by nebylo zjevné před obličejem jeho, nýbrž všecky věci jsou nahé a odkryté očima toho, o kterémž jest řeč naše. **14** Protož majice velikého nejvyššího kněze, kterýž pronikl nebesa, Ježíše Syna Božího, držmež to vyznání. **15** Nebo nemáme nejvyššího kněze, kterýž by nemohl čitedlen být mdlob našich, ale zkušeného ve všem nám podobně, kromě hříchu. **16** Přistupmež tedy směle s doufáním k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost nalezli ku pomoci v čas příhodný.

5 Všeliký zajisté nejvyšší kněz k lidu vztáza lidi bývá postaven v jednání s Bohem, totiž aby obětoval i dary i oběti za hřichy, **2** Kterýž by mohl, jakž sluší, lást miti nad neznajícími a bloudícími, jsa i sám obklíčen nemocí. **3** A pro ni povinen jest, jakož za lid, tak i za sebe samého obětovati za hřichy. **4** A ariž kdo sobě sám té cti osobuje, ale ten, kterýž by byl povolán od Boha, jako i Aron. **5** Tak i Kristus ne sám sobě té cti osobil, aby byl nejvyšším knězem, ale ten, kterýž řekl jemu: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe. **6** Jakž i jinde práv: Ty jsi kněz na věky podlé rádu Melchisedechova. (aiōn g165) **7** Kterýž za dnů těla svého modlitby a ponížené prosby k tomu, kterýž ho mohl zachovati od smrti, s kříkem velikým a slzami obětoval, a vyslyšán jest v tom strachu. **8** A ačkoli byl Syn Boží, z toho však, což strpěl, naučil se poslušenství. **9** A tak dokonalý jsa, učiněn jest všechném sebe poslušným původem spasení věčného, (aiōnios g166) **10** Nazván jsa od Boha nejvyšším knězem podlé rádu Melchisedechova. **11** O kterémž mnoho by se mělo mluvit, a to nesnadných věci k vyprávění, ale vy jste nezpůsobných uší. **12** Nebo měvše být i tak dlouhém času mistři, opět potřebujete učeni bytí prvním počátkům výmluvnosti Božích, a učiněni jste mléka potřebující, a ne pokrmu hrubšího. **13** Kdožkoli zajisté mléka se drží, nechápá slova spravedlnosti; (nebo nemluvně jest). **14** Ale dokonalých jest hrubý pokrm, totiž těch, kterýž pro zvyklost mají smysly způsobné k rozeznání dobrého i zlého.

6 Protož opustice řeč počátku Kristova, k dokonalosti se nesme, ne opět zakládajice gruntu pokání z skutků mrtvých, a víry v Boha, **2** Křtu učení, a vzkládání rukou, a vzkříšení z mrtvých, i soudu věčného. (aiōnios g166) **3** A tot učníme, dopustili Bůh. **4** Nebo nemožné jest jednou již osvíceným, kterýž i zakusili daru nebeského, a účastníci učiněni byli Ducha svatého, **5** Okusili také dobrého Božího slova, a moci věka budoucího, (aiōn g165) **6** Kdyby padli, zase obnoviti se ku pokání, jakožto těm, kterýž opět sobě znovu křížují Syna Božího, a v porouhání vydávají. **7** Země zajisté, kteráž často na sebe přicházejí děšt' pije, a rodí bylinu příhodnou těm, od kterýchž bývá dělána, dochází požehnání od Boha. **8** Ale vydávající trní a bodláky zavržená jest, a blízká zlořečení, jejížto konec bývá spálen. **9** A však, nejmilejší, nadějemet' se o vás lepších věcí, a náležejících k spasení, ač pak koli tak mluvíme. **10** Nebot' není nespravedlivý Bůh, aby se zapomenu na práci vaši, a na pracovitou lásku, kterýž jste dokazovali ke jménu jeho, slouživše svatým, a ještě

sloužíce. **11** Žádámež pak, aby jeden každý z vás až do konce prokazoval tu opravdovou pilnost plné jistoty naděje, **12** Tak abyste nebyli leniví, ale následovníci těch, kteríž skrze víru a snášelivost obdrželi dědictví zaslíbené. **13** Bůh zajisté zaslíbení čině Abrahamovi, když neměl skrze koho většího přisahnouti, přisáhl skrze sebe samého, **14** Rka: Jistě požehnám velmi tobě, a velice rozmnožím tebe. **15** A tak trpělivě očekávaje, dosáhl zaslíbení. **16** Lidé zajisté skrze většího přisahají, a všeliké rozepře mezi nimi konec jest, když bývá potvrzena přisahou. **17** A takž Bůh, chtěje dostatečně ukázati dědicům zaslíbení neproměnitelnost rady své, vložil mezi to přisahu, **18** Abychom skrze ty dvě věci nepohnutelné, (v nichž nemožné jest, aby Bůh klamal), měli přepevné potěšení, my, kterýž jsme se utekli k obdržení předložené naděje. **19** Kterouž máme jako kotvu duše, i bezpečnou i pevnou, a vcházející až do vnitřku za oponu, **20** Kdežto předchůdce pro nás všel Ježíš, jsa učiněn podlé rádu Melchisedechova nejvyšším knězem na věky. (aiōn g165)

7 Nebo ten Melchisedech byl král Sálem, kněz Boha nejvyššího, kterýž vyšel v cestu Abrahamovi, navracujícímu se od pobití králů, a dal jemu požehnání. **2** Kteremuž Abraham i desátek dal ze všeho. Kterýž nejprv vykládá se král spravedlnosti, potom pak i král Sálem, to jest král pokoje, **3** Bez otce, bez matky, bez rodu, ani počátku dnů, ani skonání života nemaje, ale připodobněn jsa Synu Božímu, zůstává knězem věčně. **4** Pohledtež tedy, kteráž ten byl, jemuž i desátky z kořistí dal Abraham patriarcha. **5** A jesto ti, kterýž jsou z synů Lévi kněžství přijimající, příkázaní mají desátky bráti od lidu podlé zákona, to jest od bratří svých, ačkoli pošlych z bedr Abrahamových, **6** Tento pak, jehož rod není počten mezi nimi, desátky vzal od Abrahama, a tomu, kterýž měl zaslíbení, požehnání dal. **7** A jistě beze všeho odporu menší od většího požehnání běže. **8** A tuto desátky berou smrtelní lidé, ale tamto ten, o němž se vysvědčuje, že jest živ. **9** A at' tak dílm, i sám Lévi, kterýž desátky běže, v Abrahamovi desátky dal. **10** Nebo ještě v bedrách otce byl, když vyšel proti němu Melchisedech. **11** A protož byla-lit' dokonalost skrze Levítské kněžství, (nebo za něho vydán jest lidu zákon), jakáž toho byla potřeba, aby jiný kněz podlé rádu Melchisedechova povstal, a nebyl podlé rádu Aronova jmenován? **12** A poněvadž jest kněžství přeneseno, musilot také i zákona přenesení býti. **13** Nebo ten, o kterémž se to práv, jiného jest pokolení, z kteréhož žádný při oltáři v službě nebyl. **14** Zjevné jest zajisté, že z pokolení Judova pošel Pán náš, o kterémžto pokolení nic z strany kněžství nemluvil Mojžíš. **15** Nýbrž hojněj to ještě zjevné jest, že povstal jiný kněz podlé rádu Melchisedechova, **16** Kterýž učiněn jest ne podlé zákona příkázaní tělesného, ale podlé moci života neporušitelného. **17** Nebo svědčí: Ty jsi kněz na věky podlé rádu Melchisedechova. (aiōn g165) **18** Stalo se zajisté složení onoho předešlého příkázaní, proto že bylo mdlé a neužitečné. **19** Nebo nicého k dokonalosti nepřivedl zákon, ale na místo jeho uvedena lepší naděje, skre niž přiblížujeme se k Bohu. **20** A to i podlé toho, že ne bez přísahy jest uvedena. **21** Nebo onino bez přísahy kněžími učiněni bývali, tento pak s přisahou, skre toho, kterýž řekl k němu: Přisáhl Pán, a nebudeť toho litovati: Ty jsi

kněz na věky podlé řádu Melchisedechova. (aiōn g165) 22 Podlé čehož lepší smlouvy prostředníkem učiněn jest Ježíš. 23 A také onino množí byvali kněží, proto že smrt bránila jim vzdycy trvat; 24 Ale tento poněvadž zůstává na věky, věčné má kněžství. (aiōn g165) 25 A protož i dokonale spasiti může ty, kteríž přistupují skrze něho k Bohu, vzdycy jsa živ k orodování za ně. 26 Takovéhož zajisté nám slušelo mítí nejvyššího kněze, svatého, nevinného, nepoškvrněného, odděleného od hříšníků, a kterýž by vyšší nad nebesa učiněn byl, 27 Kterýž by nepotřeboval na každý den, jako onino kněží, nejprv za své vlastní hřichy oběti obětovati, potom za lid. Nebo učinil to jednou, samého sebe obětovat. 28 Zákon zajisté lidi mající nedostatky ustavoval za nejvyšší kněží, ale slovo přísežné, kterýž se stalo po zákonu, ustanovilo Syna dokonalého na věky. (aiōn g165)

8 Ale summa toho mluvení jest, že takového máme nejvyššího kněze, kterýž se posadil na pravici trůnu velebnosti v nebesích. 2 Služebník jsa svatyně, a pravého toho stánku, kterýž Pán vzdělal, a ne člověk. 3 Všeliký zajisté nejvyšší kněz k obětování darů a obětí bývá ustanoven, a protož potřebí bylo, aby i tento měl, co by obětoval. 4 Nebo kdyby byl na zemi, aniž by knězem byl, když by zůstávali ti kněží, kteríž obětuji dary podlé zákona, 5 Sloužice podobenství a stínu nebeských věcí, jakož Mojžíšovi od Boha řečeno bylo, když dokonávati měl stánek: Hledíž, prý, abys udělal všecko ku podobenství, kterýž jest ukázáno na této hoře. 6 Nyní pak tím důstojnejšího došel úradu, čímž i lepší smlouvy prostředníkem jest, kterážto lepšími zaslíbeními jest utvrzena. 7 Nebo kdyby ona první byla bez úhony, nebylo by hledáno místa druhé. 8 Nebo obviňuje Židy, dí: Aj, dnové jdou, praví Pán, v nichž vejdu s domem Izraelským a s domem Judským v smlouvou novou. 9 Ne podlé smlouvy té, kterouž jsem učinil s otci jejich v ten den, když jsem je vzal za ruku jejich, abych je vyvedl z země Egyptské. Nebo oni nezůstali v té smlouvě mé, a já opustil jsem je, praví Pán. 10 Protož tatot' jest smlouva, v kterouž vejdu s domem Izraelským po těch dnech, praví Pán: Dám, zákony své v mysl jejich, a na srdečích jejich napiši je, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem. 11 A nebudouť učiti jeden každý bližního svého, a jeden každý bratra svého, říkajíce: Poznej Pána, proto že mne všickni znáti budou, od nejmenšího z nich až do největšího z nich. 12 Nebo milostiv budu nepravostem jejich, a na hřichy jejich, ani na nepravosti jejich nikoli nezpomenu více. 13 A když' praví o nové, tedy pokládá první za vetchou; což pak větší a schází, blízké jest zahynutí.

9 Mělat' pak i první ona smlouva nařízené služby a svatyni světskou. 2 Nebo udělán byl stánek první, v kterémž byl svícen, a stůl, a posvátní chlebové, a ten sloul svatyně. 3 Za druhou pak oponou byl stánek, kterýž sloul svatyně svatých, 4 Zlatou maje kadidlnici, a truhlu smlouvy, všudy obloženou zlatem, kdežto bylo věderce zlaté, mající v sobě mannu, a hůl Aronova, kteráž byla zkvetla, a dsky zákona, 5 Nad truhlu pak cherubínové slávy, zastěnující slitovnici. O kterýchž vězech není potřebí nyní vypravovati o jedné každé obzvláštně. 6 To pak když tak jest zřízeno, do prvního stánku vzdycy vcházejí kněží, služby vykonávajíce, 7 Do druhého pak jedinou v rok

sám nejvyšší kněz, ne bez krve, kterouž obětuje sám za sebe, i za lidské nevědomosti. 8 Čímž Duch svatý ukazuje to, že ještě nebyla zjevena cesta k svatyni, dokudž první stánek trval. 9 Kterýž byl podobenstvím na ten tehdejší čas, v němž darové a oběti se obětuji, kterýž nemohou dokonalého v svědomí učiniti toho, kdož obětuje, 10 Toliko v pokrmích a v nápojích, a v rozličných umýváních a ospravedlňováních tělesných, až do času napravení, záležející. 11 Ale Kristus příšed, nejvyšší kněz budoucího dobrého, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukou udělaný, to jest ne tohoto stavení, 12 Ani skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev, všed jednou do svatyně, věčné vykoupení nalezl. (aiōnios g166) 13 Nebo jestližet' krev býků a kozlů, a popel jalovice, pokropující poškvrněných, posvěcuje k očištění těla, 14 Čím více krev Kristova, kterýž skrze Ducha věčného samého sebe obětoval nepoškvrněnému Bohu, očistí svědomí vaše od skutků mrtvých k sloužení Bohu živému? (aiōnios g166) 15 A pro tu příčinu nové smlouvy prostředník jest, aby, když by smrt mezi to vkořila k vyplacení přestoupení těch, kteráž byla za první smlouvy, zaslíbení věčného dědictví přijali ti, kdož jsou povoláni. (aiōnios g166) 16 Nebo kdež jest kšaft, potřebí jest, aby k tomu smrt přikročila toho, kdož činí kšaft. 17 Kšaft zajisté těch, kteríž zemřeli, stály jest, poněvadž ještě nemá moci, dokudž živ jest ten, kdož kšaft činil. 18 Protož ani první onen bez krve nebyl posvěcován. 19 Nebo když Mojžíš všecka příkazání podlé zákona všemu lidu předložil, vzav krev telat a kozlů, s vodou a s vlnou červenou a s yzopem, tak spolu i knihy i všeho lidu pokropil, 20 Rka: Tatot' jest krev zákona, kterýž vám Bůh vydal. 21 Ano i stánku i všech nádob k službě náležitých rovně též krví pokropil. 22 A téměř všecko podlé zákona krví očištěváno byvá, a bez krve vylití nebývá odpuštění vin. 23 Protož potřebí bylo, aby věci nebeských příkladové těmi věcmi očištěváni byli, nebeské pak věci lepšími obětmi, nežli jsou ty. 24 Nebot' nevšel Kristus do svatyně rukou udělané, kteráž by nesla figúru pravé, ale v samo nebe, aby nyní přítomný byl tvář Boží za nás. 25 Ne aby častokrát obětoval sebe samého, jako nejvyšší kněz vcházel do svatyně každý rok se krví cizí, 26 (Sic jinak by byl musil častokrát trpěti od počátku světa), ale nyní jednou při skonání věků, na shlazení hřicha skrze obětování sebe samého, zjeven jest. (aiōn g165) 27 A jakož uloženo lidem jednou umříti, a potom bude soud, 28 Tak i Kristus jednou jest obětován, k shlazení mnohých lidí hřichů; podruhé bez hřichu ukáže se těm, kterýž ho čekají k spasení.

10 Zákon zajisté, maje stín budoucího dobrého, a ne sám obraz těch věcí, jednostejnými obětmi, kterýž po všecka léta obětuji, nikdy nemůž přistupujících dokonalých učiniti. 2 Sic jinak zdaliž by již neprestaly obětovány být, proto že by již neměli žádného svědomí z hřichů ti, kteríž obětuji, jsouce jednou očištěni? 3 Ale při těch obětech připomínání hřichů děje se každého roku. 4 Nebot' možné nemí, aby krev býků a kozlů shladila hřichy. 5 Protož vcházeje na svět, dí: Oběti a daru nechtěl jsi, ale tělo jsi mi způsobil. 6 Zápalných obětí, ani obětí za hřich jsi neoblíbil. 7 Tehdy řekl jsem: Aj, jduť, (jakož v knihách psáno jest o mně), abych činil, ó Bože, vůli tvou. 8 Povíděv napřed: Ze oběti a daru, a zápalů, i obětí za hřich, (kteréž se podlé zákona obětuji), nechtěl jsi, aniž jsi oblíbil, 9 Tehdy řekl:

Aj, jdut', abych činil, ó Bože, vúli tvou. Ruší první, aby druhé ustanovil. 10 V kteréžto vúli posvěcení jsme skrze obětování těla Ježíše Krista jednou. 11 A všeliký zajisté kněz přistojí, na každý den službu konaje, a jednostejné často obětuje oběti, kteréž nikdy nemohou odjít hřichů. 12 Ale tento, jednu obět obětovav za hřichy, vždycky sedí na pravici Boží, 13 Již dále očekávaje, až by položeni byli nepřátelé jeho za podnož noh jeho. 14 Nebo jednou obětí dokonale učinil na věky ty, kteříž posvěcení bývají. 15 Svědčí pak nám to i sám Duch svatý. Nebo prvé povíděv: 16 Tatoť jest smlouva, kterouž učiním s nimi po těch dnech, praví Pán: Dám zákony své v srdce jejich, a na myslích jejich napiši je, 17 A na hřichy jejich, i na nepravosti jejich nikoli nezpomenu více. 18 Kdežt' pak jest odpusťení jich, neníť více oběti za hřich. 19 Majice tedy, bratři, plnou svobodu k výjiti do svatyně skrze krev Ježíšovu, 20 (Tou cestou novou a živou, kterouž nám způsobil skrze oponu, to jest tělo své), 21 A kněze velikého nad domem Božím, 22 Přistupmez s pravým srdcem, v plné jistotě víry, očistěná majice srdce od svědomí zlého, 23 A umyté tělo vodou čistou, držmež nepochybné vyznání naděje; (nebo věrnýt' jest ten, kterýž zaslíbil). 24 A setřeme jedni druhých, k rozněcování se v lásce a dobrých skutcích, 25 Neopouštějice společného shromáždění svého, jako některé obyčej mají, ale napomínajíce se, a to tím více, čímž více vidíte, že se ten den přibližuje. 26 Nebo jestliže bychom dobrovolně hřešili po přijetí známosti pravdy, nezůstávalo by již oběti za hřichy, 27 Ale hrozné nějaké očekávání soudu, a ohně prudká pálivost, kterýž žrati má protivníky. 28 Kdož by koli pohrdal zákonem Mojžíšovým, bez lístosti pode dvěma neb třmi svědky umírá. 29 Což se vám zdá, čím přísnějšího trestání hoden jest ten, kdož by Syna Božího pošlapával, a krev smolovy, kterouž byl posvěcen, za nehdnodnou drahého vážení by měl, a Duchu milosti potupu učinil? 30 Známet' zajisté toho, jenž řekl: Mně pomsta, já odplatím, praví Pán. A opět: Pán soudit bude lid svůj. 31 Hrozné' jest upadnuti v ruce Boha živého. 32 Rozpomeňtež se pak na předešlé dny, v nichž osvícení byvše, mnohý boj utrpení snášeli jste, 33 Budto když jste byli i pohanění i ssouzeními jako divadlo učiněni, budto účastníci učiněni byvše těch, kteříž tak zmítáni byli. 34 Nebo i vězení mého čitelní jste byli, a rozchvátání statků svých s radostí jste strpěli, vědouce, že v sobě máte lepší zboží nebeské a trvanlivé. 35 Protož nezamátejte smělě doufanlivosti své, kteráž velikou má odplatu. 36 Než potřebít' jest vám trpělivosti, abyste vúli Boží činice, dosáhli zaslíbení. 37 Nebo ještě velmi, velmi malíčko, a aj, ten, kterýž přijít má, přijde, a nebudet' meškat, 38 Spravedlivý pak z víry živ bude. Pakli by se jinam obrátil, nezalibuje sobě duše má v něm. 39 Ale myť' nejsme poběhlci k zahynutí, ale věřící k získání duše.

11 Víra pak jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných. 2 Pro ni zajisté svědectví došlo předkové. 3 Věrou rozumíme, že učiněni jsou věkové slovem Božím, tak že z ničeho jest to, což vidíme, učiněno. (aiōn g165) 4 Věrou lepší oběť Bohu obětoval Abel, nežli Kain, skrze kterouž svědectví obdržel, že jest spravedlivý, jakž sám Bůh darům jeho svědectví vydal. A skrze tu, umřev, ještě mluví. 5 Věrou Enoch přenesen jest, aby

neviděl smrti, a není nalezen, proto že jej Bůh přenesl. Prvě zajisté, než jest přenesen, svědectví měl, že se líbil Bohu. 6 Bez víry pak nemožné jest libiti se jemu; nebo přistupující k Bohu věřiti musí, že jest Bůh, a tém, kteříž ho hledají, že odplatu dává. 7 Věrou napomenut jsa od Boha Noé o tom, čehož ještě nebylo viděti, boje se, připravoval koráb k zachování domu svého; skrze nějž potupil svět, a spravedlnosti té, kteráž jest z víry, učiněn jest dědicem. 8 Věrou, povolán jsa Abraham, uposlechl Boha, aby odšel na to místo, kteréž měl vzít za dědictví; i šel, nevěda, kam přijde. 9 Věrou bydlil v zemi zaslíbené jako v cizí, v staních přebývaje s Izákem a s Jákobem, spolužedci téhož zaslíbení. 10 Nebo očekával města základy majícího, jehožto řemeslník a stavitel jest Bůh. 11 Věrou také i Sára moc ku početí semene přijala, a mimo čas věku porodila, když věřila, že jest věrný ten, kterýž zaslíbil. 12 A protož i z jednoho, a to již umrtněného, rozplodilo se potomků, jako jest množství hvězd nebeských, a jako písek nesčíslný, kterýž jest na břehu mořském. 13 Podlé víry zemřeli ti všickni, nevzavše zaslíbení, ale zdaleka je viděvše, jim i věřili, i je vitali, a vyznávali, že jsou hosté a příchozí na zemi. 14 Nebo ti, kteříž tak mluví, zjevně to prokazují, že vlasti hledají. 15 A jistě, kdyby se byli na onu rozpomínalí, z kteréž vyšli, měli dosti času zase se navrátit. 16 Ale oni lepší žádají, to jest nebeské. Protož i sám Bůh nestydí se slouti jejich Bohem; nebo připravil jim město. 17 Věrou obětoval Abraham Izáka, byv pokoušin, a to jednorozéneného obětoval ten, kterýž byl zaslíbení přijal, 18 K němuž bylo řečeno: V Izákovi nazývano bude tobě símě, 19 Tak o tom smýšleje, že jest mocen Bůh i z mrtvých vzkříšiti. Pročež jej jako z mrtvých vzkříšeného přijal. 20 Věrou o budoucích věcech požehnání dal Izák Jákobovi a Ezau. 21 Věrou Jákob, umírají, každému z synů Jozefových požehnání dával, a poklonil se na vrch hůlky své. 22 Věrou Jozef, dokonávaje, o výjiti synů Izraelských zmínku učinil, a o kostech svých poručil. 23 Věrou Mojžíš, narodiv se, ukryt byl za tři měsíce od rodičů svých, proto že viděli krásné pacholátko, a nebáli se rozkazu královského. 24 Věrou Mojžíš, byv již dorostlý, odeprěl slouti synem dcery Faraonovy, 25 Vyvoliv sobě raději protivenství trpěti s lidem Božím, nežli časné a hříšné pohodlí mít, 26 Větší sobě polkládaje zboží nad Egyptské poklady pohanění Kristovo; nebo prohlédal k odplatě. 27 Věrou opustil Egypt, neboje se hněvu královského; nebo jako by viděl neviditelného, tak se utvrdil. 28 Věrou slavil hod beránka a vylití krve, aby ten, kterýž hubil prvorozéné, nedotekl se jich. 29 Věrou přešli moře červené jako po suchu; o čež pokusivše se Egyptští, ztonuli. 30 Věrou zdi Jericha padly, když je obcházel za sedm dní. 31 Věrou Raab nevěstka nezahynula s neposlušnými, pokojně přijavši špehěře. 32 A cot' mám více praviti: Nepostačí mi zajisté čas k vypravování o Gedeonovi, a Barákoví, a Samsonovi a Jefte, a Davidovi, a Samuelovi, a prorocích. 33 Kteříž skrze víru vybojovávali království, činili spravedlnost, docházeli zaslíbení, zacpávali ústa lvům, 34 Uhašovali moc ohně, utekli ostrosti meče, zmocněni bývali v mdlobách, silně učiněni v boji, vojska zaháněli cizozemců. 35 Ženy přijímaly mrtvé své vzkříšené. Jiní pak roztahováni jsou, neoblibivše sobě vysvobození, aby lepšího dosáhli vzkříšení. 36 Jiní pak posměchy a mrskáním trápeni, ano i vězeními a žaláří.

37 Kamenováni jsou, sekáni, pokoušení, mečem zmordováni; chodili v kožích ovčích a kozelích, opuštěni, ssouženi, a zle s nimi nakládano, **38** Jichžto nebyl svět hoden, po pustinách bloudíce, i po horách, a jeskyních, i v doupatech země. **39** A ti všickni svědectví dosáhše skrze víru, neobdrželi zaslíbení, **40** Proto že Bůh něco lepšího nám obmýšlel, aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti.

12 Protož i my, takový oblak svědků vůkol sebe majíce, odvrhouce všeliké brízmě, i snadně obklíčující nás hřich, skrze trpělivost konejme běh uloženého sobě boje, **2** Patříce na vůdce a dokonavatele víry Ježíše, kterýž místo předložené sobě radosti strpěl kříž, opováživ se hanby, i posadil se na pravici trůnu Božího. **3** A považte, jaký jest ten, kterýž snášel od hříšníku taková proti sobě odmlouvání, abyste neustávali, v myslích svých hynouce. **4** Ještě jste se až do krve nezprotivili, proti hříchu bojujíce. **5** A což jste zapomenuli na napomenutí, kteréž k vám jako k synům mluví: Synu můj, nepohrdej kázní Pánem, aniž sobě stýskej, když od něho trestán bývás? **6** Nebo kohož miluje Pán, tohoť tresce, a švihá každého, kteréhož za syna přijímá. **7** Jestliže kázeň snášíte, Bůh se vám podává jako synům. Nebo který jest syn, jehož by netrestal otec? **8** Pakli jste bez kázni, kteréž všickni účastni jsou, tedy jste cizoložnata, a ne synové. **9** Ano tělesné otce své měli jsme, kterýž nás trestali, a měli jsme je u vážnosti, i zdálíž nemáme mnohem více poddání býti Otci duchů, abychom živi byli? **10** A onino zajisté po nemnöhodny, jakž se jim vidělo, trestali, ale tento v vézech přeužitečných, totíž k tomu, abychom došli účastnosti svatosti jeho. **11** Každé pak trestání, když přítomné jest, nezdá se být potěšené, ale smutné, než potomž rozkošné ovoce spravedlnosti přináší tém, kterýž by v něm pocvičení byli. **12** Protož opuštěných rukou a zemdléných kolen posilíte, **13** A přímě kroky čírente nohamu svýma, aby, což zkulhavělo, do konce se nevyvinulo, ale raději uzdraveno bylo. **14** Pokoje následujte se všechněmi a svatosti, bez níž žádný neuzří Pána, **15** Prohlédajice, aby někdo neopadl od milosti Boží, a aby nějaký kořen hořkosti nepodrostl, a neučinil překážky, skrze nějž poškvrněni byli mnozí; **16** Aby někdo nebyl smilník, aneb ohyzdný, jako Ezau, kterýž za jednu krmu prodal prvorzenství své. **17** Víte zajisté, že potom, chtěje dědičně dosáhnouti pozehnání, pohrdnut jest. Nebo nenalezl místa ku pokání, ačkoli ho s pláčem hledal. **18** Nebo nepřistoupili jste k hmotné hoře a k hořicímu ohni, a k vichru, a k mráket, a k bouři, **19** A k zvuku trouby a k hlasu slov, kterýž kdož slyšeli, prosili, aby k nim nebylo více mluveno. **20** (Nebo nemohli snéstí toho, což bylo praveno: Kdyby se i hovado dotklo hory, budet' ukamenováno, aneb šípem postřeleno. **21** A tak hrozné bylo to, což viděli, že Mojžíš řekl: Lekl jsem se, až se třesu.) **22** Ale přistoupili jste k hoře Sionu, a k městu Boha živého, Jeruzalému nebeskému, a k nesčísnlému zástupu andělů, **23** K veřejnému shromáždění a k církvi prvorzených, kteříž zapsáni jsou v nebesích, a k Bohu soudci všech, a k duchům spravedlivých dokonalých, **24** A k prostředníku Nového Zákona Ježíšovi, a ku pokrojení krví, lépe mluvíci než Abelova. **25** Vítež, abyste neodpírali mluvíci mu. Nebo poněvadž onino neušli, kteříž odpírali tomu, jenž na zemi na místě Božím mluvil,

čím více my, jestliže tím, kterýž s nebe jest, pohrdneme? **26** Jehož hlas tehdáž byl zemí pohnul, nyní pak zaslíbil, řka: Ještě já jednou pohnu netoliko zemí, ale i nebem. **27** To pak, že dí: Ještě jednou, světle ukazuje pohnutelných věcí přenesení, jakožto učiněných, aby zůstávaly ty, kterýž jsou nepohnutelné. **28** Protož království přijímajice nepohnutelné, mějmež milost, skrze kteroužto služme libě Bohu, s vážností a uctivostí. **29** Neboť Bůh nás jest oheň spalující.

13 Láska bratrská at' zůstává. **2** Na přívětvost k hostem nezapomínejte; skrze ni zajisté někteří, nevěděvše, anděly za hostě přijimali. **3** Pomněte na vězně, jako byste spoluvezřové byli, na ssoužené, jakožto ti, kteříž také v těle jste. **4** Poctivět jest u všech manželství a lože nepoškvrněné, smilníky pak a cizoložníky souditi bude Bůh. **5** Obcování vedte bez lakomství, dosti majíce na tom, což máte. Onť zajisté řekl: Nikoli nenechám tebe, aniž tě opustím; **6** Tak abychom doufanlivě říkali: Pán spomocník můj, aniž se budu báti, by mi co učiniti mohl člověk. **7** Zpomnějte na vůdce své, kterýž vám mluvili slovo Boží, jejichžto obcování jaký byl cíl, spatřujíce, následujtež jejich víry. **8** Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky. (*aiōn g165*) **9** Učením rozličným a cizím nedejte se točiti. Výbornět jest zajisté, aby milostí upěvněno bylo srdce, a ne pokrmy, kteříž neprosplí těm, kteříž se jimi vázali. **10** Mámet' oltář, z něhož ti nemají práva jísti, kdož stánku slouží. **11** Nebo kterýž hovad krev vnášina bývá za hřich do svatyně skrze nejvyššího kněze, těch pálena bývají těla vně za stany. **12** Protož i Ježíš, aby posvětil lidu svou vlastní krví, vně za branou trpěl. **13** Vyjděmež tedy k němu ven z stanů, pohanění jeho nesouce. **14** Neboť nemáme zde města zůstávajícího, ale onoho budoucího hledáme. **15** Protož skrze něho obětujme Bohu obět chvály vždycky, to jest ovoce rtů, oslavujících jméno jeho. **16** Na účinnost pak a na zdílnost nezapomínejte; nebo v takových obětech zvláštní svou líbost má Bůh. **17** Povolni budte správcům svým a poslušni; onit' zajisté bděj nad dušemi vašími, jako ti, kteříž počet mají vydati, aby to s radostí činili, a ne s stýskáním. Neboť by vám to nebylo užitečné. **18** Modletež se za nás; doufámet' zajisté, že dobré svědomí máme, jako ti, kteříž se chceme ve všem chvalebně chovati. **19** Tím pak více prosím vás, abyste to činili, proto abych tím dříve navrácen byl vám. **20** Bůh pak pokoje, kterýž toho velikého pro krev smlouvy věčné pastýře ovcí vzkřisil z mrtvých, Pána našeho Ježíše, (*aiōnios g166*) **21** Učiniž vás způsobné ve všelikém skutku dobrém, k činění vůle své, působě v vás to, což jest libé před oblíčejem jeho, skrze Jezukrista, jemuž sláva na věky věků. Amen. (*aiōn g165*) **22** Prosímt' pak vás, bratři, snestež trpělivé slovo napomenutí tohoto; neboť jsem krátce psal vám. **23** Věztež o bratu Timoteovi, že jest propuštěn, s kterýmžto, (přišel-li by brzo), navštívím vás. **24** Pozdravtež všechn správců svých, i všechn svatých. Pozdravují vás bratři z Vlach. **25** Milost Boží se všechněmi vámi. Amen.

Jakubův

1 Jakub, Boží a Pána Jezukrista služebník, dvanáctérku pokolení rozptýlenému pozdravení. **2** Za největší radost mějte, bratří moji, kdyžkoli v rozličná pokušení upadáte, **3** Vědouce, že zkušení víry vaši působí trpělivost. **4** Trpělivost pak at' má dokonalý skutek, abyste byli dokonáli a celí, v ničemž nemajíce nedostatku. **5** Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechném dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu. **6** Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuj. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítř sem i tam žene, a jimi zmitá. **7** Nedomnívej se zajisté člověk ten, by co vzítí měl ode Pána. **8** Muž dvojí myslí, jest neustavičný ve všech cestách svých. **9** Chlubí se pak bratr ponížený v povyšení svém, **10** A bohatý v ponižování se; nebo jako květ byliny pomine. **11** Nebo jakož slunce vzešlé s horkostí usušilo bylinu, a květ její spadl, i ušlechtilost postavy jeho zhynula, takt' i bohatý v svých cestách usvadne. **12** Blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení; nebo když bude zkušen, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, kdož ho milují. **13** Žádný, když bývá pokoušín, neríkej, že by od Boha pokoušín byl; neboť Bůh nemůže pokoušín být ve zlém, aniž také on koho pokouší. **14** Ale jeden každý pokoušín bývá, od svých vlastních žádostí jsa zachvacován a oklamáván. **15** Potom žádost když počně, porodí hřich, hřich pak vykonáný zplozuje smrt. **16** Nebludtež, bratří moji milí. **17** Všeliké dání dobré a každý dar dokonalý shůry jest sstupující od Otce světel, u něhož není proměnění, ani pro obrácení se jinam zastínění. **18** On proto, že chtěl, zplodil nás slovem pravdy, k tomu, abychom byli protiny nějaké stvoření jeho. **19** A tak, bratří moji milí, budí každý člověk rychlý k slyšení, ale zpozdilý k mluvění, zpozdilý k hněvu. **20** Nebo hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí. **21** Protož odvrhouce všelikou nečistotu, a ohyzdnost zlosti, s tichostí přijmějte vsáté slovo, kteréž může spasiti duše vaše. **22** Budtež pak činitelé slova, a ne posluchači tolíko, oklamávajice sami sebe. **23** Nebo byl-li by kdo posluchači slova, a ne činitel, ten podoben jest muži spatrujícímu oblíčeji přirozený svůj v zrcadle. **24** Vzhlédl se zajisté, i odšel, a hned zapomenul, jaký by byl. **25** Ale kdož by se vzhlédl v dokonalý zákon svobody, a zůstával by v něm, ten nejsa posluchač zapominatelný, ale činitel skutku, blahoslavený bude v skutku svém. **26** Zdá-li se pak komu z vás, že jest nábožný, a v uzdu nepojímá jazyka svého, ale svodí srdce své, takového marné jest náboženství. **27** Náboženství čisté a nepoškvrněné před Bohem a Otcem totot' jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v ssoužených jejich, a ostříhati sebe nepoškvrněného od světa.

2 Bratří moji, nepřipojujtež přijímání osob k vře slavného Pána našeho Jezukrista. **2** Nebo kdyby přišel do shromáždění vašeho muž, maje prsten zlatý v drahém rouše, a všel by také i chudý v chaterném oděvu, **3** A popatřili byste k tomu, kterýž drahé roucho má, a řekli byste jemu: Ty sedni tuto pocitvě; chudému pak řekli byste: Ty stůj tamto, aneb sedni tuto, pod podnoží noh mých: **4** Zdaliž jste již neučinili rozdílu mezi sebou a učiněni jste soudcové v myšleních zlých? **5** Slyšte, bratří moji

míl, zdaliž Bůh nevyvolil chudých na tomto světě, aby bohatí byli u vře a dědicové království, kteréž zaslíbil těm, kdož jej milují? **6** Ale vy jste neuctili chudého. Zdaliž bohatí mocí neutiskují vás? A onit' vás i k soudům přivozují? **7** Zdali oni nerouhají se tomu slavnému jménu, kteréž vzyváno jest nad vámi? **8** Jestliže pak plníte zákon královský podlé písma: Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého, dobře činite. **9** Paklít osoby přijímáte, hřešíte, a zákon vás tresce jako přestupníky. **10** Nebo kdo by koli celého zákona ostříhal, přestoupil by pak jediné, všechněm jest vinen. **11** Ten zajisté, kterýž řekl: Nesesmilněš, takéž řekl: Nezabiješ. Pakli bys nesesmilnil, ale zabil bys, učiněn jsi přestupníkem zákona. **12** Tak mluvte, a tak číte, jako ti, kteříž podlé zákona svobody souzeni býti máte. **13** Nebo odsouzení bez milosrdenství stane se tomu, kdož nečiní milosrdenství, ale chlubí se milosrdenství proti odsudku. **14** Co prospěje, bratří moji, praví-li se kdo víru míti, a nemá-li skutků? Zdaliž jej ta víra může spasiti? **15** A kdyby bratr neb sestra neoděn byli, a opuštění z strany živnosti vezdejší, **16** Řekl by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji, shřejte se, a najezte se, a však nedali byste jim potřeby tělesné, což to platí? **17** Takž i víra, nemá-li skutků, mrvat' jest sama v sobě. **18** Ale dí někdo: Ty víru máš, a já mám skutky. Ukažž ty mi víru svou z skutků svých, a já tobě ukáž víru svou z skutků svých. **19** Ty věříš, že jest jeden Bůh. Dobře činiš. I dáblové tomu věří, a však třesou se. **20** Ale chceš-liž věděti, ó člověče marný, že víra bez skutků jest mrvat'? **21** Abraham otec náš zdali ne z skutků ospravedlněn jest, obětovav syna svého Izáka na oltář? **22** Vidíš-li, že víra napomáhala skutkům jeho, a z skutků víra dokonála byla? **23** A tak naplněno jest písмо, řekoucí: I uvěřil Abraham Bohu, a počteno jest jemu za spravedlnost, a přítalem Božím nazván jest. **24** Vidíte-liž tedy, že z skutků ospravedlněn bývá člověk, a ne z víry toliko? **25** Též podobně i Raab nevěstka zdali ne z skutků ospravedlněna jest, přijavši ony posly, a jinou cestou prý vypustivši? **26** Nebo jakož tělo bez duše jest mrvat', takt' i víra bez skutků jest mrvat'.

3 Nebuděž mnozí mistři, bratří moji, vědouce, že bychom těžší odsouzení vzali. **2** V mnohem zajisté klesáme všickni. Kdož neklesá v slovu, tent' jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdu spravovati také všecko tělo. **3** An, my koňům udídla v ústa dáváme, aby nám povolni byli, a vším tělem jejich vládneme. **4** An, i lodí tak veliké jsouce, a prudkými větry hnány bývajice, však i nejmenším veslem bývají sem i tam obracíny, kamžkoli líbí se tomu, kdož je spravuje. **5** Tak i jazyk malý oud jest, a však veliké věci provodí. Aj, maličký oheň, kterak veliký les zapálil! **6** Jazyk pak jest oheň a svět nepravosti. Takt' jest postaven jazyk mezi oudy našimi, nanečtujucí celé tělo, a rozpalující kolo narození našeho, jsa rozněcován od ohně pekelného. (Geenna g1067) **7** Všeliké zajisté přirození i zvěři, i ptactva, i zeměplazů, i mořských potvor bývá skroceno, a jest okroceno od lidí; **8** Ale jazyka žádný z lidí skrotiti nemůže. Tak jest neskrotitelné zlé, pln jsa jedu smrtelného. **9** Jím dobrorečíme Bohu Otci, a jím zlorečíme lidem, ku podobenství Božímu stvořeným. **10** Z jedných a týchž úst pochází dobrorečení i zlorečení. Ne takt' býti má, bratří moji. **11** Zdaliž studnice jedním pramenem vydává

sladkost i hořkost? **12** Zdaliž může, bratří moji, fíkový strom nést olivky, aneb vinný kmen fíky? Taktž žádná studnice slané i sladké vody nevydává. **13** Kdo jest moudrý a umělý mezi vámi? Ukažiž dobrým obcováním skutky své v krotké moudrosti. **14** Pakliť máte hořkou závist, a dráždění v srdci svém, nechlubte se, a neklamejte proti pravdě. **15** Neníť ta moudrost s hůry sstupující, ale jest zemská, hovadná, dábelská. **16** Nebo kdež jest závist a rozdráždění, tu i roztržka i všeliké dílo zlé. **17** Ale moudrost, kteráž jest s hůry, nejprv, zajisté jest čistotná, potom pokojná, mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobrého, bez rozsuzování a bez pokrytství. **18** Ovoce pak spravedlnosti v pokoji rozsívá se těm, kteříž pokoj působí.

4 Odkud jdou bojové a svády mezi vámi? Zdali ne odtud, totič z libosti vašich, kteréž ryterují v oudech vašich? z Žádáte, a nemáte; závidíte a dychtíte, a nemůžete dosáhnouti; bojujete a válčíte, a však neobdržíváte, proto že neprosíte. **3** Prosíte, a neběřete, proto že zle prosíte, abyste na své libosti vynakládali. **4** Cizoložníci a cizoložnice, což nevíté, že přízeň světa jest nepříatelkyně Boží? A proto kdo by koli chtěl být přítelem tohoto světa, nepřítelem Božím učiněn bývá. **5** Což mníte, že nadarmo dí písmo: Zdali k závisti nakloňuje duch ten, kterýž přebývá v nás? **6** Nýbrž hojnější dává milost. Nebo dí: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost. **7** Poddejtež se tedy Bohu, a zepříte se dáblu, i utečet' od vás. **8** Přiblížte se k Bohu, a přiblížit' se k vám. Umejte ruce, hříšníci, a očistte srdce vy, kteříž jste dvojitě myslí. **9** Ssouzení budte, a kvělte, a pláče; smích váš obratiž se v kvílení, a radost v zámutek. **10** Ponižte se před obličejem Páně, a povyšíť vás. **11** Neutrhejtež jedni druhým, bratří. Kdož utrhá bratru, a potupuje bratra svého, utrhá zákonu, a potupuje zákon. Tupiš-li pak zákon, nejsi plnítel zákona, ale soudce. **12** Jedenť jest vydavatel zákona, kterýž může spasiti i zatratiti. Ty kdo jsi, ješto tupiš jiného? **13** Ale nuže vy, kteříž říkáte: Dnes neb zítra vypravíme se do onoho města, a pobudeme tam přes celý rok, a budeme kupčiti, a něco zíštěme; **14** (Ješto nevíté, co zítra bude. Nebo jaký jest život váš? Pára zajisté jest, kteráž se na malíčko ukáže, a potom zmizí.) **15** Místo toho, co byste měli říci: Bude-li Pán chtít, a budeme-li živi, učiníme toto neb onono. **16** Vy pak chlubíte se v pýše své. Všeliká taková chlouba zlá jest. **17** A protož kdo umí dobrě činiti, a nečiní, hřich má.

5 Nuže nyní, boháči, pláče, kvílice nad bídami svými, kteréž přijdou. **2** Zboží vaše shnilo, a roucho vaše zmolovatělo. **3** Zlato vaše a stříbro zerzavělo, a rez jejich bude na svědectví proti vám, a zžířet' těla vaše jako oheň. Shromáždili jste poklad ku posledním dnům. **4** Aj, mzda dělníků, kterýž žali krajiny vaše, při vás zadřízaná, kříčí, a hlas volání ženců v uši Pána zástupů vešel. **5** Rozkoš jste provodili na zemi, a zbýjněli jste; vykrmili jste srdce svá jako ke dni zabítí. **6** Odsoudili jste, zamordovali jste spravedlivého, a neodpíral vám. **7** A protož trpěliví budte, bratří, až do příchodu Páně. Aj, oráč očekává drahého užitku zemského, trpělivě naří očekávaje, až by přijal podzimní i jamní déšť. **8** Budtež i vy trpěliví, potvrzujte srdci svých; nebot' se přiblížuje příští Páně. **9** Nevzdychejtež jedni proti druhým, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Aj, soudce již přede dveřmi

stojí. **10** Ku příkladu snášení protivenství a dlouhočekání, bratří moji, vezměte proroky, kteříž mluvívali ve jménu Páně. **11** Aj, blahoslavíme ty trpělivé. O trpělivosti Jobově slýchali jste, a dokonání Páně viděli jste; nebo velmi jest milosrdný Pán a lítostivý. **12** Přede všemi pak věcmi, bratří moji, nepřisahejte, ani skrže nebe, ani skrže zemi, ani kteroukoli jinou přísahou, ale bud' řec vaše: Jistě, jistě, nikoli, nikoli, abyste neupadli v odsouzení. **13** Jest-li kdo z vás zkormoucený? Modl se. Pakli jest kdo myslí dobré? Prozpěvuj. **14** Stůně-li kdo z vás? Zavolej starých zboru, at' se modlí za něho, mažíce jej olejem ve jménu Páně. **15** A modlitba víry uzdraví neduživého, a pozdvihnet' ho Pán; a jestliže jest co prohřešil, budet' jemu odpuštěno. **16** Vyznávejtež se pak jedni druhým z hřichů, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohot' může modlitba spravedlivého opravdová. **17** Eliáš byl člověk týmž bídám jako i my poddaný, a modlitbou modlil se, aby nepršelo, i nepršel déšť na zemi za tři léta a za šest měsíců. **18** A zase modlil se, i vydalo nebe déšť, a země zplodila ovoce své. **19** Bratří, jestliže by kdo z vás pobloudil od pravdy, a někdo by jej zase obrátil, **20** Věziž, že ten, kdož by odvrátil hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši od smrti, a přikryje množství hřichů.

1 Petrův

1 Petr, apoštol Ježíše Krista, příchozím rozptýleným v Pontu, Galacii, Kappadocii, v Azii, a v Bitynii, **2** Vyvoleným podlé předzvědění Boha Otce, v posvěcení Ducha, ku poslušenství a skropení krví Ježíše Krista: Milost vám a pokoj rozmnožen bud! **3** Pozechnaný Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, kterýž podlé mnohého milosrdenství svého znovu zplodil nás v naději živou skrze vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých, **4** K dědictví neporušitelnému a nepoškrvněnému a neuvadlému, kteréž se chová v nebesích, vám, **5** Kteríž mocí Boží ostříhání býváte skrze víru k spasení, kteréž hotovo jest, aby zjeveno bylo v času posledním. **6** V čemžto veselíte se, malíčko nyní, (jestliže kdy potřebí jest), zkormouceni jsouce v rozličných pokušeních, **7** Aby zkušení víry vaši, mnohem dražší nežli zlato, kteréž hyne, a však se v ohni zkušíte, nalezeno bylo vám k chvále, a ke cti i k slávě při zjevení Ježíše Krista. **8** Kteréhož neviděvše, milujete; kteréhož nyní nevidouce, a však v něho věříce, veselíte se radostí nevymluvnou a oslavenu, **9** Docházejice konce víry své, spasení duši. **10** O kterémž spasení bedlivě přemyšlovali, a je vystihati usilovali proroci, kteríž o té milosti, kteráž se vám státi měla, prorokovali, **11** Vystihajice to, na který aneb jaký čas mínil by ten, kterýž v nich byl, Duch Kristův, předpovídající o utrpeních Kristových a o veliké za tím slávě. **12** Kterýmžto zjeveno jest, že ne sobě, ale nám tím přisluhovali, což jest vám nyní zvěstováno skrze ty, kteríž vám kázali evangelium, v Duchu svatém seslaném s nebe, na kteréž věci žádostiví jsou andělé patřiti. **13** Protož přepášice bedra myslí své, a střízliví jsouce, dokonale doufejte v té milosti, kteráž vám dána bude při zjevení Ježíše Krista, **14** Jakožto synové posluší, nepřirovnávajíci se prvním neznámostí své žádostem. **15** Ale jakž ten, kterýž vás povolal, svatý jest, i vy svatí ve všem obcování budete; **16** Jakož napsáno jest: Svatí budte, nebo já svatý jsem. **17** A poněvadž Otcem nazýváte toho, kterýž bez přijímání osob soudí vedle skutků jednoho každého, viztež, abyste v bázni čas svého zde putování konali, **18** Vědouce, že ne porušitelnými věcmi, stříbrem neb zlatem, vykoupeni jste z marného svého obcování toho, od otců vydaného, **19** Ale drahou krví jakožto Beránka nevinného a nepoškrvněného, Krista, **20** Předzvěděného zajisté před ustanovením světa, zjeveného pak v časích posledních pro vás, **21** Kteríž skrze něho věříte v Boha, jenž jej vzkřísil z mrtvých, a dal jemu slávu, aby víra vaše a naděje byla v Bohu. **22** Poněvadž duše své očistili jste poslušenstvím pravdy skrze Ducha, k milování neošemetnému bratrstva, z čistého srdce jedni druhé milujete snažně, **23** Znovu zrozeni jsouce ne z porušitelného semene, ale z neporušitelného, skrze živé slovo Boží a zůstávající na věky. (aiōn g165) **24** Nebo všeliké tělo jest jako tráva, a všeliká sláva člověka jako květ trávy. Usvadla tráva, a květ její spadl. **25** Ale slovo Páně zůstává na věky. Totož pak jest to slovo, kteréž zvěstováno jest vám. (aiōn g165)

2 Protož složice velikou zlost, a všelikou lešt, a pokrytství, a závist, i všecka utrhání, **2** Jakožto nyní zrozená nemluvňátká, mléka beze lsi, Božího slova žádostiví budte, abyste jím rostli, **3** Jestliže však okusili jste, kterak dobrativý jest Pán. **4** K kterémuž

přistupujíce k kameni živému, od lidí zajisté zavrženému, ale od Boha vyvolenému a drahému, **5** I vy, jako kamení živé, vzdělávejte se v dům duchovní, kněžstvo svaté, k obětování duchovních obětí, vzácných Bohu skrze Jezukrista. **6** A protož praví písmo: Aj, zakládám' na Sionu kámen úhelný, vybrany, drahý, v kterýž kdokoli věří, nikoli nebude zahanben. **7** Vám tedy věřícím jest poctivost, ale nepovolným kámen, kterýž zavrhl stavitele, tent' jest učiněn v hlavu úhelní, a kámen úrazu, a skála pohoršení, **8** Těm, kteříž se urázejí na slovu, nepovolní jsouce, k čemuž i odloženi jsou. **9** Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytí, abyste zvěstovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své. **10** Kteríž jste někdy ani lidem nebyli, nyní pak jste lid Boží; kteříž jste někdy byli nedošli milosrdenství, nyní pak jste došli milosrdenství. **11** Nejmilejší, prosím' vás, abyste jakožto příchozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž ryteří proti duši, **12** Obcování své mezi pohany majice dobré, aby místo toho, kdež utrhají vám jako zločincům, dobré skutky vaše spatřujíce, velebili Boha v den navštívění. **13** Poddání tedy budte všelikému lidskému zřízení pro Pána, budto králi, jako nejvyššímu, **14** Budto vládaru, jako od něho poslaným, ku pomstě zle činících, a k chvále dobře činících. **15** Nebo tak jest vůle Boží, abyste dobrě činíce, zacpalí ústa nemoudrých a neumělých lidí. **16** Budtež jako svobodní, však ne jako zástěru majice své zlosti svobodu, ale jakožto služebníci Boží. **17** Všecky ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále v poctivosti mějte. **18** Služebníci poddání budte ve vši bázni pánum, netoliko dobrým a mírným, ale i zlým. **19** Nebo tot' jest milé, jestliže kdo pro svědomí Boží snáší zámutky, trpě bez viny. **20** Nebo jaká jest chvála, byste pak i snášeli pohlavkování, hřešice? Ale jestliže dobrě činíce, a bez viny trpíce, snášíte, tot' jest milé před Bohem. **21** Nebo i k tomu povoláni jste, jako i Kristus trpěl za nás, nám pozůstaviv příklad, abyste náslevalo šlepějí jeho. **22** Kteríž hřichu neučníl, aniž jest lest nalezena v ústech jeho. **23** Kterýžto, když mu zlorěčili, nezlorěčil zase; trpěv, nehrozil, ale poroučel tomu, kterýž spravedlivě soudí. **24** Kterýžto hřichy naše na svém těle sám vnesl na dřevo, abyochom hřichům zemrouce, spravedlnosti živí byli, jehož zsinialostí uzdraveni jste. **25** Nebo jste byli jako ovce bloudící, ale nyní obráceni jste ku pastýři a biskupu duší svých.

3 Též podobně i ženy budte poddané mužům svým, aby, byť pak kteří i nevěřili slovu, skrze pobožné obcování žen bez slova získáni byli, **2** Spatřujíce v bázni svaté vaše obcování, **3** Kterýchžto ozdoba budí ne ta zevnitřní, v zpletání vlasů, a províjení zlatem, aneb v odívání pláštů, **4** Ale ten skrytý srdce člověk, zálezející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha, kterýž před oblíčejem Božím velmi drahý jest. **5** Tak zajisté někdy i ony svaté ženy, kteréž naději měly v Bohu, ozdobovaly se, poddány byvše mužům svým, **6** Jako Sára poslušna byla Abrahama, párem jej nazývajíc; jejížto vy jste dcerky, dobrě činíce, a nebojíce se žádného přestrašení. **7** Též podobně i muži spolu s nimi bydlíce podlé umění, jakožto mdlejšímu osudu ženskému udělujíce cti, jakožto i spoluředitkám života milosti, aby modlitby vaše neměly překážky. **8** A tak summou, všickni budte jednomyslní, jedni druhých bíd čitedlní, bratrstva

milovníci, milosrdní, dobrovití, **9** Neodplacujíce zlého za zlé, ani zlořečenství za zlořečenství, ale raději dobrořečice, vědouce, že jste k tomu povoláni, abyste požehnání dědičně obdrželi. **10** Nebo kdož chce milovati život, a viděti dny dobré, skrocuj jazyk svůj od zlého, a ústa jeho at' nemluví Isti. **11** Uchyl se od zlého, a čiň dobré; hledej pokoje, a stihej jej. **12** Nebo oči Páně na spravedlivé, a uši jeho k prosbám jejich, ale zůřivý oblíčej Páně na ty, kteříž činí zlé věci. **13** A kdo jest, ještě by vám zle učinil, jestliže budete následovníci dobrého? **14** Ale kdybyste pak i trpěli pro spravedlnost, blahoslavení jste. Strachu pak jejich nebojte se, ani se kormutte, **15** Ale Pána Boha posvěcuje v srdcích svých. Hotovi pak budte vždycky k vydání počtu všelikému, kdož by od vás požadal zprávy z naděje té, kteráž jest vás, a to s tichostí a s bázni, **16** Majíce dobré svědomí, aby za to, že utrhají vám jako zločincům, zahanbeni byli ti, kteříž hanějí vaše ctné v Kristu obcování. **17** Lépet' jest zajisté, abyste dobré činíce, líbilo-li by se tak vůli Boží, trpěli, nežli zle činíce. **18** Nebo i Kristus jedinou za hřichy trpěl, spravedlivy za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu, umrtven jsa z strany těla, ale obživen Duchem. **19** Skrize něhož i těm, kteříž jsou v žaláři, duchům, příšed, kázel, **20** Tehdáž nepovolným, když ono jednou očekávala Boží snášelivost za dnú Noé, když dělán byl koráb, v kterémžto málo, to jest osm duší, zachováno jest u vodě. **21** K čemuž připodobněn jsa nyní křest, i nás spaseny činí, ne to tělesné špiny smytí, ale dobrého svědomí u Boha dotázání, skrze vzkříšení Ježíše Krista. **22** Kterýž všed v nebe, jest na pravici Boží, podmaniv sobě anděly, i mocnosti, i moci.

4 Poněvadž tedy Kristus trpěl za nás na těle, i vy také týmž myšlením odní budte, že ten, kdož trpěl na těle, přestal od hřichu, **2** K tomu, aby již nebyl více tělesným žádostem, ale vůli Boží v těle živ, po ten čas, což ho ještě zůstává. **3** Dostit' jest zajisté nám na tom přeběhlém času života, v němž jsme líbosti pohanů páchali, chodivše v nestydatých chlipnostech, v žádostech, v zbytečném pití vína, v hodování, v opilství, a v ohyzdném modlosloužení. **4** A protož když s nimi neběháte k takovému vydávání se v rozpustilost, zdá se jim to cosi nového být, a routhají se tomu. **5** Tiť' vydádaj počet tomu, kterýž hotov jest souditi živé i mrtvé. **6** Proto jest zajisté i mrtvým kázáno evangelium, aby souzeni byli podlé lidí z strany těla, ale živi byli podlé Boha duchem. **7** Všemut' se pak přiblížuje konec. **8** A protož budte střední a bedliví k modlitbám. Přede vším pak lásku jedni k druhým opravdovou mějte; nebo láска přikryje množství hřichů. **9** Budte vespolek přívětiví k hostem, bez reptání. **10** Jeden každý jakž vzal dar, tak vespolek tím sobě přisluhujte, jako dobrí Šafáři rozličné milosti Boží. **11** Mluví-li kdo, mluvíž jako řeči Boží; jestliže kdo přisluhuje, čiň to jako z moci, kteréž jemu uděluje Bůh, aby ve všem slaven byl Bůh skrze Jezukrista, kterýž má slávu a císařství na věky věků. Amen. **(aiōn g165)** **12** Nejmilejší, nebudíž vám divný ten příšly na vás oheň, pro zkušení vás, jako by se vám něco nového přihodilo. **13** Ale z toho, že jste účastní utrpení Kristových, radujte se, abyste i při zjevení slávy jeho radovali se s veselím. **14** Trpíte-li pohanění pro jméno Kristovo, blahoslavení jste. Nebo Duch ten slávy a Boží na vás odpočívá, kterýž z strany jich zajisté

rouhán, ale z strany vaší oslavován bývá. **15** Žádny pak z vás netrp jako vražedník, neb zloděj, neb zločinec, neb všetečný. **16** Jestliže pak jako křestan, nestyd' se za to, ale oslavuj Boha v té částce. **17** Nebo jest čas, aby se začal soud od domu Božího. A poněvadž nejprv od nás, jakýž bude konec těch, kteříž nejsou povolni evangelium Božímu? **18** A poněvadž spravedlivý sotva k spasení přichází, bezbožný a hříšník kde se ukáže? **19** A protož i ti, kteříž trpí podlé vůle Boží, jakožto věrnému stvořiteli at' poroučejí duše své, dobrě činíce.

5 Starších, kteříž mezi vámi jsou, prosím já spolustarší, a svědek Kristových utrpení, a budoucí, kteráž zjevena bude, slávy účastník, **2** Paste stádo Boží, kteréž při vás jest, opatrujíce je, ne bezděky, ale dobrovolně, ne pro mrzký zisk, ale ochotně, **3** Ani jako panujíce nad dědictvím Páně, ale příkladem jsouce stádu. **4** A když se ukáže kníže pastýřů, vezmete tu neuvadlou korunu slávy. **5** Podobně mládenci, budte poddání starším. A všickni poddanost jedni druhým ukazujte, pokorou vnitř se ozdobte. Bůh zajisté pyšným se protiví, ale pokorným dává milost. **6** Pokořež se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povyšil časem svým, **7** Všelikou péči svou uvrhouce na něj. Nebo on má péči o vás. **8** Stížliví budte, bděte; nebo protivník vás dábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral. **9** Jemuž odpírejte, silní jsouce u vře, vědouce, že tatáž utrpení bratrstvo vaše, kteréž na světě jest, obklíčují. **10** Bůh pak všeliké milosti, kterýž povolal nás k věčné slávě své v Kristu Ježíši, když maličko potřpíte, on dokonalé vás učíř, utvrdí, zmocni, i upevní, **(aiōnios g166)** **11** Jemuž sláva a císařství na věky věků. Amen. **(aiōn g165)** **12** Po Silvánovi, vám věrném bratru, tak za to mám, že jsem psal krátce, napomínaje a osvědčuje, že tato jest pravá milost Boží, v kteréž stojíte. **13** Pozdravuje vás ta církev, kteráž jest v Babyloně, účastnice vyvolení vašeho, a Marek syn můj. **14** Pozdravte jedni druhých v políbení laskavém. Pokoj vám všechnem, kteříž jste v Kristu Ježíši. Amen.

2 Petrův

1 Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, tém, kteříž spolu s námi zarově drahé dosáhl víry, pro spravedlnost Boha našeho a spasitele Jezukrista: **2** Milost vám a pokoj rozmnožen bud' skrze známost Boha a Ježíše Pána našeho. **3** Jakož nám od jeho Božské moci všecko, což k životu a ku pobožnosti náleželo, darováno jest, skrize známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti; **4** Pročež veliká nám a drahá zaslibení dána jsou, abyste skrize ně Božského přirození účastni učiněni byli, utekše porušení toho, kterýž jest na světě v žádostech. **5** Na to tedy samo všecku snažnost vynaložíce, přičinějte k vříce své ctnosti, a k ctnosti umění, **6** K umění pak zdřelivost, a k zdřelivosti trpělivost, k trpělivosti pak pobožnost; **7** Ku pobožnosti pak bratrstva milování, a k milování bratrstva lásku. **8** Ty zajisté věci když budou při vás a rozhojn se, ne prázdné, ani neužitečné postaví vás v známosti Pána našeho Jezukrista. **9** Nebo při komž není těchto věcí, slepýt jest, toho, což vzdáleno jest, nevida, zapomenuv se na očištění svých starých hřichů. **10** Protož raději, bratři, snažujete se povolání a vyvolení své upevnovati; nebo to činice, nepadnete nikdy.

11 Takt' zajisté hojně způsobeno vám bude vijti k věčnému království Pána našeho a spasitele Jezukrista. (alios 9166) **12** Protož nezanedbámt' vždycky vám připomínati těch věcí, ačkoli umělí i utvrzení jste v přítomné pravdě. **13** Nebot' to mám za spravedlivé, dokudž jsem v tomto stánku, abych vás probuzoval napomínáním, **14** Věda, že brzké jest složení stánku mého, jakož mi i Pán nás Ježíš Kristus oznámil. **15** Přičinímt' se tedy všelikaj o to, abyste vy po odchodu mému na ty věci rozpomínati se mohli. **16** Nebo neňjakých vtipně složených básní následujíce, známu učinili jsme vám Pána našeho Jezukrista moc a příchod, ale jakož to i, kteříž jsme očima svýma viděli jeho velebnost. **17** Přijalt' zajisté od Boha Otce čest a slávu, když se stal k němu hlas takový od velebné slávy: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se zažíbilo. **18** A ten hlas my jsme slyšeli s nebe pošlý, s ním byvše na oné hoře svaté. **19** A mámet' přepevnou řeč prorockou, kterýžto že šetříte jako svíce v temném místě svítici, dobře činíte, až by se den rozednil, a dennice vzešla v srdcích vašich, **20** Toto nejprvě znajíce, že žádného proroctví písma výklad nezáleží na rozumu lidském. **21** Nebo nikdy k lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni byvše, mluvili svatí Boží lidé.

2 Bývali pak i falešní proroci v lidu, jakož i mezi vám budou falešní učitelé, kterýž uvedou sekty zatracení, i toho Pána, kterýž je vykoupil, zapírajíce, uvodice na sebe rychlé zahynutí. **2** A mnozí následovati budou jejich zahynutí, skrize něž cesta pravdy bude v porouhání dávána. **3** A lakově skrize vymyšlené řeči vámí kupčiti budou; kterýž odsouzení již dávno nemešká, a zahynutí jejich nespí. **4** Nebo poněvadžť Bůh andělům, kterýž zhřešili, neodpustil, ale strhna je do žaláře, řetězům mrákoty oddal, aby k odsouzení chováni byli, (Tartaroō g5020) **5** I prvnímu světu neodpustil, ale sama osmého Noé, kazatele spravedlnosti, zachoval, když potopu na svět bezbožníků uvedl, **6** A města Sodomských a Gomorských v popel obrátil, podvrácením potupil,

příklad budoucím bezbožníkům ukázav, **7** A spravedlivého Lota, těch nešlechetníků prostopašním obcováním ztrápeného, vytrhl; **8** Ten zajisté spravedlivý, bydliv mezi nimi, den ode dne hleděním i slyšením spravedlivou duši nešlechetnými jejich skutky tráplí: **9** Umíť Pán pobožné z pokušení vytrhnouti, nepravých pak ke dni soudu potrestaných dochovati, **10** A zvláště těch, kterýž po těle v žádosti nečisté chodí, a vrchností pohrdají, smělí, sobě se zalibujíci, neostýchají se důstojnostem porouhati; **11** Jesto andělé, jsouce větší v síle a v moci nevynášejí proti nim přede Pánem potupného soudu. **12** Tito pak jako nerozumná hovada, kteráž za přirozením jdou, zplozená k zjímání a k zahynutí, tomu, čemuž nerozumějí, rouhajíce se, v tom svém porušení zahynou, **13** A odpatu nepravosti ponesou, jakožto ti, kterýž sobě za rozkoš položili, aby se na každý den v lóbotech svých kochali, poškvryny a mrzkosti, ti, kterýž s vámí hodujíce, v svých lstech se kochají, **14** Oči majice plné cizoložstva, a bez přestání hřešící, přeluzujíce duše neustavičné, srdce majice vycvičené v lakovství, synové zlořezenství. **15** Kteříž opustivše cestu přímou, zbloudili, následujíce cesty Balámovy syna Bozorova, kterýž mzdu nepravosti zamiloval. **16** Ale měl, od koho by pokáran byl pro svůj výstupek. Nebo jhu poddaná oslice němá, člověčím hlasem promluvivši, zbránila nemoudrosti proroka. **17** Tit' jsou studnice bez vody, milhy vichrem zbourěné, jimžto mrákota trny schována jest na věčnost. (questioned) **18** Nebo přepyšně marné věci vypravujíce, žádostmi těla a chlupnostmi louď ty, kterýž byli v pravdě utekli od těch, jenž bludu obcují, **19** Slibujíce jim svobodu, ješto sami jsou služebníci porušení, poněvadž, od kohož kdo jest přemožen, tomu jest i v službu podroben. **20** Jestliže by pak ti, kterýž ušli poškvru světa, skrize známost Pána a spasitele Jezukrista, opět zase v to zapleteni jsou, přemoženi byli, učiněn jest poslední způsob jejich horší nežli první. **21** Lépe by zajisté jim bylo nepoznávat cesty spravedlnosti, nežli po nabýti známosti odvrátiti se od vydaného jeho svatého příkázání. **22** Ale přihodilo se jim to, což se v přísliví pravém říkává: Pes navrátil se k vývratku svému, a svině umýta do kaliště bláta.

3 Nejmilejší, již tote druhý list vám příši, jimižto vzbuzuji skrize napomínání vaši upřímu mysl, **2** Abyste pamatovali na slova předpověděná od svatých proroků, a na příkázání vydané od nás apoštolů Pána a spasitele, **3** Toto nejprvě vědouce, žež přijdou v posledních dnech posměvači, podlí svých vlastních žádostí chodící, **4** A říkajíci: Kdež jest to zaslíbování o příchodu jeho? Nebo jakž otcové zesnuli, všecko tak trvá od počátku stoření. **5** Tohož zajisté z úmyslu věděti nechtí, že nebesa již dávno slovem Božím byla učiněna, i země z vody a na vodě upevněna. **6** Pročež onen první svět vodou jsa zatopen, zahynul. **7** Ta pak nebesa, kterýž nyní jsou, i země, týmž slovem odložená, chovají se k ohni, ke dni soudu a zatracení bezbožných lidí. **8** Ale tato jedna věc nebud' před vámí skryta, nejmilejší, že jeden den u Pána jest jako tisíc let, a tisíc let jako jeden den. **9** Nemeškáť Pán s naplněním slibů, (jakož některí za to mají, že obmeškává), ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili. **10** Přijdet' pak ten den Páně, jako zloděj v noci, v kterémž nebesa jako v prudkosti

vichru pominou, a živlové pálivostí ohně rozplynou se, země pak i ty věci, kteréž jsou na ní, vypáleny budou. **11** Poněvadž tedy to všecko má se rozplynouti, jací pak vy býti máte v svatých obcováních a v pobožnostech, **12** Očekávajice a chvátajice ku příští dne Božího, v němžto nebesa, hořice, rozpustí se, a živlové pálivostí ohně rozplynou se? **13** Nového pak nebe a nové země podlé zaslíbení jeho čekáme, v kterýchž spravedlnost přebývá. **14** Protož, nejmilejší, takových věcí čekajíce, snažtež se, abyste bez poškvryny a bez úhony před ním nalezeni byli v pokoji. **15** A Pána našeho dlouhočekání za spasení mějte, jakž i milý bratr náš Pavel, podlé sobě dané moudrosti, psal vám, **16** Jako i ve všech epištolách svých, mluvě v nich o těch věcech. Mezi nimiž některé jsou nesnadné k vyrozumění, kterýchžto neučení a neutvrzení natahují, jako i jiných písem, k svému vlastnímu zatracení. **17** Vy tedy, nejmilejší, to prvé vědouce, střeztež se, abyste bludem těch nešlechetných nebyli pojati, a nevypadli od své pevnosti. **18** Ale rozmáhejte se v milosti a v známosti Pána našeho a spasitele Jezukrista, jemuž sláva i nyní i na časy věčné. Amen. (*aiōn g165*)

1 Janův

1 Což bylo od počátku, což jsme slýchali, co jsme očima svýma viděli, a co jsme pilně spatřili, a čeho se ruce naše dotýkaly, o slovu života, 2 (Nebo ten život zjeven jest, a my jsme viděli, a svědčíme, i zvěstujeme vám ten život věčný, kterýž byl u Otce, a zjeven jest nám), (aiōnios g166) 3 Což jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme vám, abyste i vy s námi obecenství měli, a obecenství naše aby bylo s Otcem i s Synem jeho Jezukristem. 4 A totot' píšeme vám, aby radost vaše byla plná. 5 Tot' jest tedy zvěstování to, kteréž jsme slýchali od něho, a zvěstujeme vám: že Bůh jest světlo, a tmy v něm nižádné není. 6 Díme-li, že s ním obecenství máme, a ve tmě chodíme, lžeme, a nečiníme pravdy. 7 Pakliť chodíme v světle, jako on jest v světle, obecenství máme vespolek, a krev Krista Ježíše Syna jeho očištěuje nás od všelikého hřichu. 8 Pakliť díme, že hřichu nemáme, sami se svodíme, a pravdy v nás není. 9 Jestliže pak budeme vyznávati hřichy své, věrný' jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hřichy, a očistil nás od všeliké nepravosti. 10 Díme-li, že jsme nehřešili, činíme jej lhářem, a není' v nás slova jeho.

2 Synáčkové moji, totoť vám píši, abyste nehřešili. Pakliť by kdo zhřešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého. 2 A onť jest oběť slitování za hřichy naše, a netoliko za naše, ale i za vševo světa. 3 A po tomť známe, že jsme jej poznali, jestliže příkázání jeho ostříháme. 4 Di-lit' kdo: Znám jej, a příkázání jeho neostříhá, lhář' jest, a pravdy v něm není. 5 Ale kdožť ostříhá slova jeho, v pravdět' lánska Boží v tom jest dokonalá. Po tomť známe, že jsme v něm. 6 Kdo praví, že v něm zůstává, tent' má, jakž on chodil, tak choditi. 7 Bratři, ne nové příkázání píši vám, ale příkázání staré, kteréž jste měli od počátku. A to příkázání staré jestiť slovo to, kteréž jste slyšeli od počátku. 8 A zase příkázání nové píši vám, kteréž jest pravé i v něm i v vás. Nebo tma pomíjí, a světlo to pravé již svítí. 9 Kdo praví, že jest v světle, a bratra svého nenávidí, v temnosti' jest až posavad. 10 Kdož miluje bratra svého, v světle zůstává, a pohoršení v něm není. 11 Ale kdož nenávidí bratra svého, v temnosti jest, a v temnosti chodí, a neví, kam jde; nebo temnost oslepila oči jeho. 12 Píši vám, synáčkové, žeť jsou vám odpuštěni hřichové pro jméno jeho. 13 Píši vám, otcové, že jste poznali toho, kteréž jest od počátku. Píši vám, mládenci, že jste svítězili nad tím zlostníkem. 14 Píši vám, dítky, že jste poznali Otce. Psal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, kteréž jest od počátku. Psal jsem vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží v vás zůstává, a že jste svítězili nad tím zlostníkem. 15 Nemilujež světa, ani těch věcí, kteréž na světě jsou. Miluje-lit' kdo svět, není' lásky Otcovy v něm. 16 Nebo všecko, což jest na světě, jako žádost těla, a žádost očí, a pýcha života, tot' není' z Otce, ale jest z světa. 17 Svět pak hyne i žádost jeho, ale kdož činí vůli Boží, tent' trvá na věky. (aiōn g165) 18 Dítky, poslední hodina jest, a jakož jste slýchali, že antikrist přijíti má, i nyní' antikristové mnozí povstali. Odkudž známe, že poslední hodina jest. 19 Z nást' vyšli, ale nebyli z nás. Nebo byť byli z nás, byliť by zůstali s námi, ale vyšli z nás, aby zjeveni byli, že nejsou všickni z nás. 20 Vy pak máte pomazání od Svatého, a znáte všecko. 21 Nepsal jsem

vám, protože byste neznali pravdy, ale že ji znáte, a že všeliká lež není z pravdy. 22 A kdo jest lhář? Není-li ten, kdož zapírá, že by Ježíš nebyl Kristus? Tent' jest antikrist, kdož zapírá Otce i Syna. 23 Každý kdož zapírá Syna, nemát ani Otce. 24 A protož zůstání v vás to, což jste slýchali od počátku. Zůstane-lit' v vás to, co jste slýchali od počátku, i vy také v Synu i v Otci zůstanete. 25 A tot' jest to zaslíbení, kteréž on nám zaslíbil, totič ten život věčný. (aiōnios g166) 26 Tyto věci psal jsem vám o těch, kteříž vás svodí. 27 Ale pomazání to, kteréž jste vzali od něho, v vás zůstává, aniž potřebujete, aby kdo učil vás, ale jakž pomazání to učí vás o všech věcech, a pravět' jest a naoklamavatelné, a jakž naučilo vás, tak v něm zůstávejte. 28 A nyní, synáčkové, zůstávejte v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v příchodu jeho. 29 Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

3 Pohledet, jakou lásku dal nám Otec, totič abychom synové

Boží slouli. Protot' svět nezná nás, že jeho nezná. 2 Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještět' se neokázalo, co budeme. Vímet' pak, že když se okáže, podobně jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest. 3 A každý, kdož má takovou nadějí v něm, očištěuje se, jakož i on čistý jest. 4 Každý, kdož činí hřich, činí proti zákonu; nebo hřich jest přestoupení zákona. 5 A víte, že on se okázel, aby hřichy naše sňal, a hřichu v něm není. 6 Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší; ale každý, kdož hřeší, neviděl ho, aniž ho poznal. 7 Synáčkové, nižádný vás nesvodí. Kdož činí spravedlnost, spravedlivý jest, jakož i on jest spravedlivý. 8 Kdož činí hřich, z dábla jest; nebo dábel od počátku hřeší. Na tot' jest zjeven Syn Boží, aby kazil skutky dábloviny. 9 Každý, kdož se narodil z Boha, hřichu nečini; nebo símě jeho v něm zůstává, aniž může hřešiti, nebo z Boha narozen jest. 10 Po tomto' zjevní jsou synové Boží a synové dábloviny. Každý, kdož nečini spravedlnosti, není' z Boha, a kdož nemiluje bratra svého. 11 Nebo tot' jest to zvěstování, kteréž jste slýchali od počátku, abychom milovali jedni druhé. 12 Ne jako Kain, kteréž z toho zlostníka byl, a zamordoval bratra svého. A pro kterou příčinu zamordoval ho? Protože skutkové jeho byli zlá, bratra pak jeho spravedliví. 13 Nedivtež se, bratři moji, jestliže vás svět nenávidí. 14 My víme, že jsme přeneseni z smrti do života, nebo milujeme bratři. Kdož nemiluje bratra, zůstává' v smrti. 15 Každý, kdož nenávidí bratra svého, vražedník jest, a víte, že žádny vražedník nemá životu věčného v sobě zůstávajícího. (aiōnios g166) 16 Po tomto jsme poznali lásku, že on duši svou za nás položil, i myť tedy máme za bratří duše klásti. 17 Kdo by pak měl statek tohoto světa, a viděl by bratra svého, an nouzi trpí, a zavřel by střeva svá před ním, kterak lánska Boží zůstává v něm? 18 Synáčkové moji, nemilujmež slovem, ani jazykem, ale skutkem a pravdou. 19 A po tomť poznáváme, že z pravdy jsme, a před oblíčejem jeho spokojíme srdce svá. 20 Nebo potupovalo-lit' by nás srdce naše, ovšemt' Bůh, kteréž jest větší nežli srdce naše, a zná všecko. 21 Nejmilejší, jestližet' by nás srdce naše nepotupovalo, smělou doufanlivost máme k Bohu. 22 A zač bychom ho koli prosili, běžeme od něho; nebo příkázání jeho ostříháme, a to, což jest libého před oblíčejem jeho, činíme. 23 A totot' jest to příkázání

jeho, abychom věřili jménu Syna jeho Jezukrista, a milovali jedni druhé, jakož nám vydal příkázaní. **24** Nebo kdož ostříhá příkázaní jeho, v něm' zůstává, a on také v něm. A po tom' poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

4 Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkušujte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci vyšli na svět. **2** Po tomto znejte Ducha Božího: Všeliký duch, kterýž vyznává Jezukrista v těle příšlého, z Boha jest. **3** Ale všeliký duch, kterýž nevyznává Jezukrista v těle příšlého, není z Boha; nýbrž toť jest ten duch antikristův, o kterémž jste slýchali, že přijíti má, a již jest nyní na světě. **4** Vy z Boha jste, synáčkové, a svítězili jste nad nimi; nebo větší' jest ten, kterýž vás, nežli ten, kterýž jest v světě. **5** Oni z světa jsou, a protož o světu mluví, a svět jich poslouchá. **6** My z Boha jsme. Kdo zná Boha, posloucháť nás; kdož není z Boha, neposloucháť nás. A po tom' poznáváme ducha pravdy a ducha bludu. **7** Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láská z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a znáť Boha. **8** Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bůh lásku jest. **9** V tom' zjevena jest lánska Boží k nám, že Syna svého toho jednorozéneného poslal Bůh na svět, abychom živí byli skrze něho. **10** V tom' jest lánska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal Syna svého obět slitování za hříchy naše. **11** Nejmilejší, poněvadž tak miloval nás Bůh, i myť máme jedni druhé milovati. **12** Boha žádný nikdy nespatril, ale milujemež jedni druhé, Bůh v nás přebývá, a lánska jeho dokonalá jest v nás. **13** Po tomto poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám. **14** A myť jsme viděli, a svědčíme, že Otec poslal Syna spasitele světa. **15** Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu. **16** A myť jsme poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh lánska jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm. **17** V tomto' jest k dokonání svému přišla lánska Boží s námi, abychom bezpečné doufání měli v den soudný, kdyžto, jakýž jest on, takoví i my jsme na tomto světě. **18** Bázneň' není v lásce, ale lánska dokonalá ven vyhání bázeň; nebo bázeň trápení má, kdož se pak boji, není dokonalý v lásce. **19** My milujeme jej, nebo on prvé miloval nás. **20** Řekl-li by kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenáviděl by, lhář jest. Nebo kdož nemiluje bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati? **21** A totot' příkázaní máme od něho, aby ten, kdož miluje Boha, miloval i bratra svého.

5 Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil; a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, milujet' i toho, kterýž zplzen jest z něho. **2** Po tom' poznáváme, že milujeme syny Boží, když Boha milujeme, a příkázaní jeho ostříháme. **3** Nebo tot' je lánska Boží, abychom příkázaní jeho ostříhalí; a příkázaní jeho nejsou těžká. **4** Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět; a tot' jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše. **5** Kdo jest, ještě přemáhá svět, jediné, kdož věří, že Ježíš jest Syn Boží? **6** Tot' jest ten, kterýž přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus, ne u vodě toliko, ale u vodě a ve krvi. A Duch jest, kterýž svědectví vydává, že Duch jest pravda. **7** Nebo tři jsou, kteříž svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo, a Duch

svatý, a ti tři jedno jsou. **8** A tři jsou, kteříž svědectví vydávají na zemi: Duch, a voda, a krev, a ti tři jedno jsou. **9** Poněvadž svědectví lidské přijímáme, svědectví' Boží větší jest. Nebo totot' svědectví jest Boží, kteréž vysvědčil o Synu svém. **10** Kdož věří v Syna Božího, máť svědectví sám v sobě. Kdož nevěří Bohu, lhářem jej učinil; nebo neuvěřil tomu svědectví, kteréž vysvědčil Bůh o Synu svém. **11** A totot' jest svědectví to, že život věčný dal nám Bůh, a ten život v Synu jeho jest. (aiōnios g166) **12** Kdož' má Syna, máť život; kdož nemá Syna Božího, života nemá. **13** Tyto věci psal jsem vám věřícím ve jménu Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život, a abyste věřili ve jméno Syna Božího. (aiōnios g166) **14** A totot' jest to smělé doufání, kteréž máme k němu, že zač bychom koli prosili podlé vůle jeho, slyší nás. **15** Ze pak víme, že nás slyší, prosili-li bychom zač, podlé toho víme, že máme prosby naplněné, kteréž jsme předkládali jemu. **16** Víděl-li by kdo bratra svého hřešícího hříchem ne k smrti, modliž se za něj, a dá jemu Bůh život, totiž hřešícímu ne k smrti. Jestit' hřich k smrti; ne za ten, pravím, aby se modlil. **17** Každá nepravost jestit' hřich, ale jestit' hřich ne k smrti. **18** Víme, že každý, kdož se narodil z Boha, nehřeší; ale ten, kdož narozen jest z Boha, ostříhá sebe samého, a ten zlostník se ho nedotýká. **19** Víme, že z Boha jsme, ale svět všecken ve zlém leží. **20** A vímet', že Syn Boží přišel a dal nám smysl, abychom poznali toho pravého, a jsmet' v tom pravém, i v Synu jeho Ježíši Kristu. Ont' jest ten pravý Bůh a život věčný. (aiōnios g166) **21** Synáčkové, vystříhejte se modl. Amen.

2 Janův

1 Starší v Kristu vyvolené paní i synům jejím, kteréž já miluji v pravdě, a ne sám já, ale i všickni, kteříž poznali pravdu, **2** Pro pravdu, kteráž zůstává v nás, a s námit' bude na věky: (aiōn g165) **3** Budíž s vámi milost, milosrdenství, a pokoj od Boha Otce, i od Pána Jezukrista, Syna Otcova, v pravdě a v lásce. **4** Zradoval jsem se velmi, že jsem nalezl některé z synů tvých, an chodí v pravdě, jakož jsme přikázani vzali od Otce. **5** A nyní prosím tebe, paní, ne jako nové přikázání předkládaje tobě, ale to, kteréž jsme měli od počátku, abychom milovali jedni druhé. **6** A tototo' jest ta láska, abychom chodili podlé přikázání jeho. Přikázání pak toto jest, jakž jste slýchali od počátku, abyste v něm chodili. **7** Nebo mnozí bludář vyšli na svět, kteříž nevyznávají Jezukrista příšlého v těle. Takový každý jest bludář a antikrist. **8** Hledtež sebe, abychom neztratili toho, o čemž jsme pracovali, ale odplatu plnou abychom vzali. **9** Každý, kdož přestupuje, a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdož zůstává v učení Kristovu, tent' i Otce i Syna má. **10** Přichází-li kdo k vám, a tohoto učení neprináší, nepřijímejte ho do domu, aniž ho pozdravujete. **11** Nebo kdož takového pozdravuje, obcuje skutkům jeho zlým. **12** Mnoho vám psáti měv, nechť jsem se svěřiti černidlu a papíru, ale mámt' naději, že k vám příjdu, a ústy k ústům mluvití budu, aby radost naše plná byla. **13** Pozdravují tě synové sestry tvé v Pánu vyvolené. Amen.

3 Janův

1 Starší Gáiovi milému, kteréhož já miluji v pravdě. **2** Nejmilejší, žádám' obzvláštně, abys se dobrě měl, a zdráv byl, tak jako duše tvá dobré se má. **3** Zradovalt' jsem se zajisté velice, když přišli bratři, a svědectví vydávali o tvé upřímnosti, kterak ty v upřímnosti chodíš. **4** Nemámt' větší radostí, než abych slyšel, že synové moji chodí v upřímnosti. **5** Nejmilejší, věrně děláš, cožkoli činiš bratřím a hostem, **6** Kteříž svědectví vydali o lásce tvé před církví. Kteréžto vyprovodíš-li, tak jakž sluší na Boha, dobrě učiniš. **7** Nebot' pro jméno jeho vyšli, a nic nevzali od pohanů. **8** Mámet' tedy my takové přijímati, abychom byli pomocníci pravdy. **9** Psal jsem zboru vašemu, ale Diotrefes, kterýž stojí o prvotnost mezi nimi, nepřijímá nás. **10** Protož přijdu-li tam, připomenut' skutky jeho, kteréž činí, mluvě proti nám zlé řeči. A nemaje dosti na tom, i sám bratři nepřijímá, i těm, kterýž by chtěli, nedopouští, a ze zboru je vylučuje. **11** Nejmilejší, nenásleduj zlého, ale dobrého. Kdož dobrě činí, z Boha jest; ale kdož zle činí, nevidí Boha. **12** Demetriovi svědectví vydáno jest ode všech, i od samé pravdy; ano i my svědectví o něm vydáváme, a víte, že svědectví naše pravé jest. **13** Mnohot' jsem měl psátí, ale nechcít' psátí černidlem a pérem. **14** Nebo mám naději, že tě tudíž uzřím, a ústy k ústům mluviti budeme. Pokoj tobě. Pozdravují tě přátelé. Pozdraviž i ty přátel ze jména.

1 Judas, Ježíše Krista služebník, bratr pak Jakubův, posvěceným od Boha Otce, a Kristu Ježíši zachovaným i povolaným: **2** Milosrdenství vám a pokoj i lánska budíž rozmnožena. **3** Nejmilejší, všecku snažnost vynakládaje na to, abych vám psal o obecném spasení, musil jsem psáti, vás napomínajte, abyste statečně bojovali o víru, kteráž jest jednou dána svatým. **4** Nebot' podešli někteří lidé bezbožní, prvé již dávno poznamenaní k tomu potupení, kteříž milosti Boha našeho přenášejí v chlipsest, a toho, kterýž jest sám Hesopin, Boha a Pána našeho Jezukrista zapírají. **5** Protož vidělo mi se vám to připomenouti, kteříž jednou již o tom víte, že když Pán lid z země Egyptské vysvobodili, potom ty, kteříž nevěříci byli, zatratili. **6** A ty anděly, kteříž neostříhali svého knížetství, ale opustili příbytek svůj, k soudu velikého toho dne vazbou věčnou pod mrákotou schovali. (aiōnios g126) **7** Jako Sodoma a Gomora, a okolní města, když podobným způsobem, jako i tito, v smilstvo se vydali, a odešli po těle cizím, předložena jsou pířklad, pokutu věčného ohně snášejice. (aiōnios g166) **8** Takéž podobně i tito, jako v hluboký sen pohřízení, tělo zajisté poškvírují, panství pak pohrdají, a cíustojnosti se rouhají; **9** Ještě Michal archanděl, když s dáblem odpornaje, hádal se o tělo Mojžíšovo, nesměl vynésti soudu zlořečení, ale řekl: Ztresciž té Pán. **10** Tito pak, čehož neznají, tomu se rouhají; a což od přirození znají, jako nerozumná hovada, v tom se poškvírují. **11** Běda jim, nebo cestou Kainovou odešli, a poblouzením Balámovy mzdy se vylili, a odporováním Chóre zahynuli. **12** Tiť jsou na hodech vašich poškvíry, kteříž s vámi hodujíce bezstoudně, sami se pasou; jsou oblakové bez vody, jimiž vítr sem i tam točí, stromové uvadlí, neužiteční, dvakrát mrtví a vykořenění, **13** Vzteklé vody mořské, vymítající své hanebnosti, hvězdy bludné, jímž mrákota tmy zachována jest na věčnost. (aiōn g165) **14** Prorokoval pak také o nich sedmý od Adama Enoch, řka: Aj, Pán se běře s svatými tisíci svými, **15** Aby učinil soud všechném, a trestal všecky, kteříž by koli mezi nimi byli bezbožní, ze všech skutků bezbožnosti jejich, v nichž bezbožnost páchali, i ze všech tvrdých řečí, kteréž mluvili proti němu hříšníci bezbožní. **16** Tiť jsou reptáci, stýskaví, podlé žádostí svých chodíce, jejichž ústa mluví pýchu, pochlebujíce osobám pro svůj užitek. **17** Ale vy, nejmilejší, pamatuji na slova předpověděná od apoštola Pána našeho Jezukrista. **18** Nebot' pověděli vám, že v posledním času budou posměvači, podlé svých bezbožných žádostí chodíci. **19** Tot' jsou ti, kteříž se sami odtrhují, hovadní, Ducha Kristova nemající. **20** Ale vy, nejmilejší, vzdělávajíce se na té nejsvětější vře své, v Duchu svatém modléce se, **21** Ostříhejte se v lásce Boží, očekávajíce milosrdenství Pána našeho Jezukrista k věčnému životu. (aiōnios g166) **22** A nad některými zajisté lílost mějte, rozeznání v tom majice. **23** Jiné pak strašením k spasení přivozujte, z ohně je vychvacujíce, v nenávisti majice i tu skrze tělo poškvírenou sukni. **24** Tomu pak, kterýž mocen jest, zachovati vás bez úrazu, a postaviti před obličejem slávy své bez úhony s veselím, **25** Samému moudrému Bohu, spasiteli našemu, budíž sláva a

Zjevení Janovo

1 Zjevení Ježíše Krista, kteréž dal jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se dítí brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého služebníku svému Janovi, **2** Kterýž osvědčil slovo Boží, a svědectví Jezukristovo, a cožkoli viděl. **3** Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteréž slyší slova prorocí tohoto, a ostříhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest. **4** Jan sedmi zborům, kteréž jsou v Azii: Milost vám a pokoj od toho, kterýž jest, a kterýž byl, a kterýž přijíti má, a od sedmi duchů, kteréž jsou před oblíčejem trůnu jeho, **5** A od Ježíše Krista, jenž jest svědek věrný, ten prvorovený z mrtvých, a kníže králů země, kterýž zamíloval nás, a umyl nás od hříchů našich kví svou, **6** A učinil nás krále a kněží Bohu a Otci svému, jemuž bud' sláva a moc na věky věků. Amen. (aiōn g165) **7** Aj, běre se s oblaky, a uzří jej všeliké oko, i ti, kteréž ho bodlí; a budou plakati pro něj všecka pokolení země, jistě. Amen. **8** Ját' jsem Alfa i Oméga, totíž počátek i konec, práv Pán, kterýž jest, a kterýž byl, a kterýž přijíti má, ten všemohoucí. **9** Já Jan, i bratr váš, i spoluúčastník v ssoužení, i v království, i v trpělivosti Ježíše Krista, byl jsem na ostrově, kterýž slove Patmos, pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista. **10** A byl jsem u vytřízení ducha v den Páně, i uslyšel jsem za sebou hlas veliký jako trouby, **11** An dí: Já jsem Alfa i Oméga, ten první i poslední, a což vidíš, piš do knihy, a pošli sedmi zborům, kteréž jsou v Azii, do Efezu, a do Smyrny, a do Pergamu, a do Tyatiru, a do Sardy, a do Filadelfie, i do Laodicie. **12** I obrátil jsem se, abych viděl ten hlas, kterýž mluvil se mnou, a obrátil se, uzřel jsem sedm svícnů zlatých, **13** A u prostřed těch sedmi svícnů podobného Synu člověka, oblečeného v dlouhé roucho, a přepásaného na prsech pasem zlatým. **14** Hlava pak jeho a vlasové bílé, jako bílá vlna, jako sníh, a oči jeho jako plamen ohně. **15** Nohy pak jeho podobné mosazi, jako v peci hořící; a hlas jeho jako hlas vod mnohých. **16** A měl v pravé ruce své sedm hvězd, a z úst jeho meč s obou stran ostrý vycházel; a tvář jeho jako slunce, když jasně svítí. **17** A jakž jsem jej uzřel, padl jsem k nohám jeho, jako mrtvý. I položil ruku svou pravou na mne, řka ke mně: Neboj se. Já jsem ten první i poslední, **18** A živý, ještě jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků. Amen. A mám klíče pekla i smrti. (aiōn g165, Hadēs g86) **19** Napiš ty věci, kteréž jsi viděl, a kteréž jsou, a kteréž se mají dítí potom. **20** Tajemství těch sedmi hvězd, kteréž jsi viděl v pravici mé, a sedm svícnů zlatých: Sedm těch hvězd jsou andělé sedmi zborů, a sedm svícnů, kteréž viděl, jest sedm zborů.

2 Andělu Efeszské církve piš: Toto' práv ten, kterýž drží těch sedm hvězd v pravici své, kterýž se prochází u prostřed těch sedmi svícnů zlatých: **2** Znám' skutky tvé, a práci tvou, i trpělivost tvou, a že nemůžeš trpěti zlých; a zkusil jsi těch, kteréž se práv být apoštolem, ale nejsou, a shledals je, že jsou lháři. **3** A snášel jsi, a trpělivost máš, a pro jméno mé pracovals a neustal. **4** Ale mámt' proti tobě to, že jsi tu první lásku svou opustil. **5** Protož pomni, odkud jsi vypadl, a čin pokání, a první skutky. Pakli' toho nebude, přídu na tebe rychle, a pohnut svíncem tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti. **6** Ale toto

máš, že nenávidíš skutků Mikulášenců, kterýchž i já nenávidím. **7** Kdo má uši, slyš, co Duch práv církvím: Tomu, kdož svítězí, dám jistí z dřeva života, kteréž jest u prostřed ráje Božího. **8** Andělu pak Smyrnenské církve piš: Toto práv ten první i poslední, kterýž byl mrtvý, a ožil: **9** Vím o skutcích tvých, i o ssoužení, a chudobě, (ale bohatý jsi), i o rounání těch, kteréž se práv být Židé, a nejsou, ale zběž satanova. **10** Nebojž se nic toho, co trpěti máš. Aj, uvržet' dábel některé z vás do vězení, abyste zkušeni byli, a budete mítí úzkost za deset dní. Budíž věrný až do smrti, a dámt' korunu života. **11** Kdo má uši, slyš, co Duch práv církvím: Kdo svítězí, nebude uražen od smrti druhé. **12** Andělu pak Pergamenské církve piš: Totot' práv ten, kterýž má ten meč s obou stran ostrý: **13** Vím skutky tvé, i kde bydlíš, totíž tu, kdež jest stolice satanova, a že drží se jména mého, a nezapřel jsi víry mé, ani v těch dnech, když Antipas, svědek můj věrný, zamordován jest u vás, tu, kdež bydlí satan. **14** Ale mámt' málo proti tobě, že tam máš ty, kteréž drží učení Balámovo, kterýž učil Baláka pohoršení klásti před oblíčejem synů Izraelských, aby jedli modlám obětované, a smilnilo. **15** Tak i ty máš ty, kteréž drží učení Mikulášenců, což já v nenávisti mám. **16** Činiž pokání. Pakli nebuděs, přídu na tebe brzy, a bojovati budu s nimi mečem úst svých. **17** Kdo má uši, slyš, co Duch práv církvím: Tomu, kdož vítězí, dám jistí tu mannu skrytu, a dám jemu kamének bílý, a na tom kaménku jméno nové napsané, kteréhož žádný neví, než ten, kdož je přijímá. **18** Andělu pak Tyatiské církve piš: Totot' práv Syn Boží, kterýž má oči jako plamen ohně, a jehož nohy podobné jsou mosazi: **19** Znám' skutky tvé, i lásku, i přisluhování, i věrost, i trpělivost tvou, a skutky tvé, i ty poslední větší nežli první. **20** Ale mámt' málo proti tobě, že necháváš ženy Jezábel, kteráž se být práv prorokní, aby učila a svozovala služebníky mé, aby smilnili, a jedli modlám obětované. **21** Ale dalt' jsem jí čas, aby pokání činila z smilstva svého, a však nečinila. **22** Aj, já uvrhu ji na ložě, i ty, kteréž cizoloží s ní, v ssoužení převeliké, jestliže nebudou činiti pokání z skutků svých. **23** A syny její zmordují smrtí; i zvědít' všecky církve, žeť jsem já zgyptat ledvi i srdce, a odplatím vám jednomu každému podlé skutků vašich. **24** Vám' pak práv i jiným Tyatiským, kteréžkoli nemají učení tohoto, a kteréž nepoznali hlubokosti satanova, jakž říkají: Nevzložím' na vás jiného břemene. **25** A však to, což máte, držte, dokudž nepřídu. **26** Kdož by pak vítězil, a ostříhal až do konce skutků mých, dám jemu moc nad pohany. **27** I budet' je spravovati prutem železným, a jako nádoba hrnčírova střískání budou, jakž i já vzal jsem od Otce svého. **28** A dám jemu hvězdu jitřní. **29** Kdo má uši, slyš, co Duch práv církvím.

3 Andělu pak církve Sardinské piš: Toto práv ten, kterýž má sedm duchů Božích a sedm těch hvězd: Vím skutky tvé, že máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtvý. **2** Budíž bedlivý, a utvrzuj jiné umírající. Nebot' jsem nenalezl skutků tvých plných před Bohem. **3** Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostříhej, a čin pokání. Pakli bdíti nebudeš, přídu' na té jako zloděj, a nezvísí, v kterou hodinu na té přídu. **4** Ale máš některé osoby i v Sardis, kteréž nepoškvnrily roucha svého, protož budou' se se mnou procházeti v bílém rouše; nebo jsou hodni. **5** Kdo svítězí, tent' bude odín rouchem bílým; a nikolit' nevymaži jména jeho z knihy

života, ale vyznámt' jméno jeho před oblíčejem Otce svého i před anděly jeho. 6 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím. 7 Andělu pak Filadelfitské církve piš: Totoť praví ten svatý a pravý, kterýž má klíč Davidův, kterýžto otvírá, a žádný nezavírá, a zavírá, žádný pak neotvírá: 8 Vím skutky tvé. Aj, postavil jsem před tebou dvěře otevřené, a žádnýt' jich nemůže zavíti. Nebo māš ač nevelikou moc, a ostříhal jsi slova mého, a nezaprels jména mého. 9 Aj, dávám' t' zzběři satanovy ty, kterýž se praví býti Židé, a nejsou, ale klamají. Aj, způsobím to, žeť přijdu a budou se klaněti před nohama tvýma, a poznajíť, že jsem já tě miloval. 10 A poněvadž jsi ostříhal slova trpělivosti mé, i jáť tebe ostříhati budu od hodiny pokušení, kteráž přijíti má na všecken svět, aby zkušeni byli obyvatelé země. 11 Aj, přijdut brzy. Drž se toho, co māš, aby žádný nevzal korunu tvé. 12 Kdo svítězí, učiním jej sloupem v chrámě Boha svého, a nevyjdět již více ven; a napiš' na něm jméno Boha svého, a jméno města Boha svého, nového Jeruzaléma sstupujícího s nebe od Boha mého, i jméno své nové. 13 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím. 14 Andělu pak církve Laodicenské piš: Toto praví Amen, svědek ten věrný a pravý, počátek stvoření Božího: 15 Vím' skutky tvé, že ani jsi studený, ani horký. O bys studený byl aneb horký. 16 A tak že jsi vlažný, a ani studený, ani horký, vyvrhu tě z úst svých. 17 Nebo pravíš: Bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji, a nevíš, že jsi bídný, a mizerní, i chudý, i slepý, i nahý. 18 Radímt', abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a roucho bílé, abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaž kollyrium, abys viděl. 19 Já kteréžkoli miluji, kárám a tresci; rozhorliž se tedy, a číň pokání. 20 Aj, stojímt' u dveře, a tluku. Jestližeť by kdo uslyšel hlas můj, a otevřel dvěře, vejdut k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou. 21 Kdož svítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu svém, jako i já svítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho. 22 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

4 Potom jsem viděl, a aj, dvěře otevřené v nebi, a ten hlas první, kterýž jsem byl slyšel jako trouby, an mluví se mnou, řkoucí: Vstup sem, a ukážit', co se má díti potom. 2 A hned jsem byl u vytržení ducha, a aj, trůn postaven byl na nebi, a na trůnu jeden seděl. 3 A ten, kterýž seděl, podoben byl oblíčejem kameni jaspisu a sardioví; a vůkol toho trůnu byla duha, na pohledění podobná smaragdu. 4 A okolo toho trůnu bylo trůnů čtyřmecíta, a na těch trůnících viděl jsem čtyřmecíta starců sedících, oblečených v roucha bílá. A měli na hlavách svých koruny zlaté. 5 A z toho trůnu pocházelo blýskání, a hromobití, a hlasové. A sedm lamp ohnivých hořících před trůnem, jenž jsou sedm duchů Božích. 6 Bylo také před tím trůnem moře sklené, podobné křišťálu, a u prostřed trůnu a vůkol trůnu čtvero zvířat, plných očí s předu i s zadu. 7 První pak to zvíře podobné bylo lvu, a druhé zvíře podobné teleti, a třetí zvíře mající tvářnost člověka, a čtvrté zvíře podobné orlu letícímu. 8 A jedno každé z těch čtyř zvířat mělo šest křídel okolo, a vnitř plná byla očí, a neměla odpočinutí dnem i nocí, říkajíce: Svatý, svatý, svatý Pán Bůh všemohoucí, kterýž byl, a jest, i přijíti má. 9 A když ta zvířata vzdávala slávu, a čest, i dílků činění sedícímu na trůnu, tomu živému na věky věků. (aiōn g165) 10 Padlo těch

čtyřmecíta starců před oblíčejem toho sedícího na trůnu, a klanělo se tomu živému na věky věků, a metali korunu své před trůnem, řkouce: (aiōn g165) 11 Hoden jsi, Pane, přijíti slávu, a čest, i moc; nebo ty jsi stvořil všecky věci, a pro věli tvou trvají, i stvořeny jsou.

5 I viděl jsem po pravici sedícího na trůnu knihu popsanou vnitř i zevnitř, zapečetěnou sedmi pečetmi. 2 A viděl jsem anděla silného, volajícího hlasem velikým: Kdo jest hoden otevřítu tu knihu, a zrušíti pečeti její? 3 I nemohl žádný, ani na nebi, ani na zemi, ani pod zemí, otevřít té knihy, ani pohleděti do ní. 4 Pročež já plakal jsem velmi, že není nalezen žádný, kdo by hoden byl otevřít a čísti tu knihu, ani pohleděti do ní. 5 Tedy jeden z těch starců řekl mi: Neplač. Aj, svítězí lev, ten kterýž jest z pokolení Judova, kořen Davidův, aby otevřel tu knihu, a zruší sedm pečetí jejich. 6 I pohleděl jsem, a aj, mezi trůnem a čtyřmi těmi zvířaty a mezi těmi starci Beránek stojí jako zabitý, maje sedm rohů a sedm očí, jenž jsou sedm duchů Božích, posланých na všecko zemi. 7 I přišel a vzal tu knihu z pravice toho, kterýž seděl na trůnu. 8 A jakž vzal tu knihu, hned těch čtvero zvířat a těch čtyřmecíta starců padlo před tím Beránkem, majíce jeden každý z nich harfu, a báň zlaté plné vůně, jenž jsou modlitby svatých. 9 A zpívali písni novou, řkouce: Hoden jsi vzítu knihu, a otevřít pečeti její. Nebo jsi zabit, a vykoupils nás Bohu krví svou ze všelikého pokolení a jazyku a lidu i národu. 10 A učinil jsi nás Bohu našemu krále a kněži, a budeme kralovati na zemi. 11 I viděl jsem a slyšel hlas andělů mnohých okolo toho trůnu a těch zvířat i starců, a byl jich počet stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců. 12 Řkoucích velikým hlasem: Hodent' jest ten Beránek zabitý vzít moc, a bohatství, i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnání. 13 Též všecko stvoření, kterýž jest na nebi, i na zemi, i pod zemí, i v moři, i všecko, což v nich jest, slyšel jsem řkoucí: Sedícímu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků. (aiōn g165) 14 Čtvero pak těch zvířat řeklo: Amen. A těch čtyřmecíta starců padlo, a klaněli se živému na věky věků.

6 I viděl jsem, když otevřel ten Beránek jednu z těch pečetí, a slyšel jsem jedno ze čtyř zvířat, ano praví, jako hlasem hromovým: Pod', a viz. 2 I pohleděl jsem, a aj, kůň bílý, a ten, kterýž seděl na něm, měl lučiště. A dána jest jemu koruna, i vyjel, přemáhaje, a aby přemáhal. 3 A když otevřel pečet druhou, slyšel jsem druhé zvíře, řkoucí: Pod', a viz. 4 I vyšel jiný kůň ryzí. A sedícímu na něm dáno jest, aby pokoj vyzdvihl z země, aby se vespolek mordovali; a dán jemu meč veliký. 5 A když otevřel pečet třetí, slyšel jsem třetí zvíře, řkoucí: Pod', a viz I pohleděl jsem, a aj, kůň vraný, a ten, kterýž na něm seděl, měl váhu v ruce své. 6 I slyšel jsem hlas z prostředku těch čtyř zvířat, an praví: Měřice pšenice za peníz, a tři měřice ječmene za peníz, olejí pak a vínu neškod'. 7 A když otevřel pečet čtvrtou, slyšel jsem hlas čtvrtého zvířete, řkoucí: Pod', a viz. 8 I pohleděl jsem, a aj, kůň plavý, a toho, kterýž seděl na něm, jméno bylo smrt, a peklo šlo za ním. I dána jest jim moc nad čtvrtým dílem země, aby mordovali mečem, a hladem, a morem, a šelmami zemskými. (Hadēs g86) 9 A když otevřel pečet pátou, viděl jsem pod oltářem duše zmordovaných pro slovo

Boží a pro svědectví, kteréž vydávali. 10 I volali hlasem velikým, řkouce: Až dokud, Pane svatý a pravý, nesoudíš, a nemstíš kve naší nad těmi, kteríž přebývají na zemi? 11 Tedy dánou jednomu každému z nich roucho bílé, a řečeno jim, aby odpočívali ještě za malý čas, až by se naplnil počet spoluřežníků jejich a bratří jejich, kteríž zmordování býti mají, jako i oni. 12 I pohledél jsem, když otevřel pečet šestou, a aj, země třesení veliké stalo se, a slunce zčernalo, jako pytel žíněný, a měsíc všecken byl jako krev. 13 A hvězdy nebeské padaly na zemi, podobně jako dřevo fíkové smítá s sebe ovoce své, když od velikého větru klácelo bývá. 14 A nebe se schovalo jako kniha zavřená, a všeliká hora i ostrovové z místa svého pohnuli se. 15 A králové země, i knížata, i bohatí, a úředníci, a mocní, i každý služebník, i všeliký svobodný, skryli se v jeskyních a v skálí hor. 16 A řekli horám i skálí: Padněte na nás, a skrejte nás před tváří toho, kterýž sedí na trůnu, a před hněvem toho Beránka. 17 Nebot jest příšel ten den veliký hněv jeho. I kdo bude moci ostáti?

7 Potom pak viděl jsem čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech země, držící čtyři větry zemské, aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom. 2 A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečet Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dánou, aby škodili zemi a moři, 3 Řka: Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamenáme služebníků Boha svého na celích jejich. 4 I slyšel jsem počet znamenaných, sto čtyřiceti a čtyři tisíce jich znamenáno ze všech pokolení synů Izraelských. 5 Z pokolení Juda dvanácte tisíců znamenaných, z pokolení Ruben dvanácte tisíců znamenaných, z pokolení Gád dvanácte tisíců znamenaných. 6 Z pokolení Asser dvanácte tisíců znamenaných, z pokolení Neftalím dvanácte tisíců znamenaných, z pokolení Manasses dvanácte tisíců znamenaných. 7 Z pokolení Simeon dvanácte tisíců znamenaných, z pokolení Léví dvanácte tisíců znamenaných, z pokolení Izachar dvanácte tisíců znamenaných. 8 Z pokolení Zabulon dvanácte tisíců znamenaných, z pokolení Jozef dvanácte tisíců znamenaných, z pokolení Beniamin dvanácte tisíců znamenaných. 9 Potom pohledél jsem, a aj, zástup veliký, kteréhož by žádný přečistí nemohl, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, ani stojí před trůnem a před oblíčejem Beránka, oblečení jsouce v bílé roucho, a palmy v rukou jejich. 10 A volali hlasem velikým, řkouce: Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a od Beránka. 11 A všickni andělé stáli okolo trůnu a starců a čtyř zvířat. I padli před trůnem na tvář své, a klaněli se Bohu, 12 Řkouce: Amen. Požehnání, a sláva, a moudrost, a dílků činění, a čest, a moc, i síla Bohu našemu na věky věků. Amen. (ařon g165) 13 I promluvil ke mně jeden z těch starců, a řek mi: Kdo jsou tito oblečení v bílé roucho? A odkud příšli? 14 I řekl jsem jemu: Pane, ty víš. I řekl mi: To jsou ti, kteríž příšli z velikého ssouzení, a umyli roucha svá, a zbílíli je ve krvi Beránekové. 15 Protož jsou před trůnem Božím, a slouží jemu dnem i nocí v chrámě jeho; a ten, kterýž sedí na trůnu, zastěňovati je bude. 16 Nebudouť lačněti více, ani žízniti více, a nebude bítí na ně slunce, ani žádné horko. 17 Nebo Beránek, kterýž jest u prostřed trůnu, pásti je bude, a

dovedet' je k živým studnicím vod, a setře Bůh všelikou slzu s očí jejich.

8 A když otevřel pečet sedmou, stalo se mlčení na nebi, jako za půl hodiny. 2 I viděl jsem sedm těch andělů, kteríž stojí před oblíčejem Božím, jimž dánou sedm trub. 3 A jiný anděl přišel, a postavil se před oltářem, maje kadidlnici zlatou. I dání jsou jemu zápalové mnozí, aby je obětoval s modlitbami všech svatých na oltáři zlatém, kterýž jest před trůnem. 4 I vstoupil dým zápalů s modlitbami svatých z ruky anděla před oblíčejem Božím. 5 I vzal anděl kadidlnici, a naplnil ji ohněm z oltáře, a svrhl ji na zem. I stalo se hromobití, a hlasová, a blýskání, i země třesení. 6 A těch sedm andělů, kteríž měli sedm trub, připravili se, aby troubili. 7 I zatroubil první anděl, a stalo se kroupobití a oheň smíšený se krví, a svrženo jest to na zem. A třetí díl stromů shořel, a všecka tráva zelená spálena jest. 8 Potom zatroubil druhý anděl, a jako hora veliká ohněm hořící uvřena jest do moře. I obrácen jest v krev třetí díl moře. 9 A zemřel v moři třetí díl stvoření těch, kteráž měla duši, a třetí díl lodí zhynul. 10 A třetí anděl zatroubil, i spadla s nebe hvězda veliká, hořící jako pochodně, a padla na třetí díl řek a do studnic vod. 11 Té pak hvězdy jméno bylo Pelynek. I obrátil se třetí díl vod v pelynek, a mnoho lidí zemřelo od těch vod, nebo byly zhořky. 12 Potom čtvrtý anděl zatroubil, i udeřena jest třetina slunce, a třetina měsíce, a třetí díl hvězd, tak že se třetí díl jich zatměl, a třetina dne nesvítila, a též podobně i noci. 13 I viděl jsem a slyšel anděla jednoho, an letí po prostředku nebe, a praví hlasem velikým: Běda, běda, běda těm, kteríž přebývají na zemi, pro jiné hlasy trub tří andělů, kteríž mají troubit. 9 Potom anděl pátý zatroubil, i viděl jsem, že hvězda s nebe spadla na zem, a dán jest jí klíč od studnice propasti. (Abyssos g12) 2 Kterážto otevřela studnici propasti. I vyšel dým z té studnice jako dým z peci veliké, i zatmělo se slunce i pověří od dymu té studnice. (Abyssos g12) 3 A z toho dymu vyšly kobylky na zemi, jimž dána jest moc, jakouž moc mají štírové zemští. 4 Ale řečeno jim, aby neškodily trávě zemské, ani čemu zelenému, ani kterémukoli stromoví, než tolíko lidem, kteríž nemají znamení Božího na celích svých. 5 Dáno jest pak jim, ne aby je zabijely, ale trápily za pět měsíců, a aby trápení jich bylo jako trápení od štíra, když by uštkl člověka. 6 Protož v těch dnech hledati budou lidé smrti, ale nenaleznou jí, a žádati budou zemřít, ale smrt uteče od nich. 7 Způsob pak těch kobylek podobný byl koňům připraveným k boji, a na hlavách jejich byly jako koruny podobné zlatu, a tvář jejich jako tvář lidské. 8 A měly vlasy jako vlasy ženské, a zubové jejich byly jako lvi. 9 Měly také pancíře jako pancíře zelezné, a zvuk křídel jejich jako zvuk vozů, když množství koní běží k boji. 10 A měly ocasy podobné štírům, a žihadla v ocasích jejich byla, a moc jejich byla škoditi lidem za pět měsíců. 11 Měly pak nad sebou krále, anděla propasti, jemuž jméno Židovsky Abaddon, a Řecky Apollyon. (Abyssos g12) 12 Bída jedna pominula, a aj, přijdou ještě dvě býdy potom. 13 Tedy šestý anděl zatroubil, i slyšel jsem hlas jeden ze čtyř rohů oltáře zlatého, kterýž jest před oblíčejem Božím, 14 Řkoucí šestému andělu, kterýž měl troubu: Rozvěž ty čtyři anděly, kteríž jsou u vězení při veliké řece Eufrates. 15 I

rozvázání jsou ti čtyři andělé, kteříž byli připraveni k hodině, a ke dni, a k měsíci, a k roku, aby zmordovali třetí díl lidí. **16** A byl počet vojska lidu jízdného dvěstěkrát tisíc tisíců; nebo slyšel jsem počet jich. **17** A též viděl jsem koně u vidění, a ti, kteříž seděli na nich, měli pancíře ohnivé a hyacintové a z siry. Hlavy pak těch koní byly jako hlavy lvové, a z úst jejich vycházel oheň, a dým, a sira. **18** A tímto trojím zmordována jest třetina lidu, ohněm, a dýmem, a siron, kteréž vycházely z úst jejich. **19** Nebo moc jejich jest v ústech jejich a v ocasích jejich; ocasové zajisté jejich jsou podobní hadům, majíce hlavy, jimiž škodí. **20** Jiní pak lidé, kteříž nejsou zmordováni těmi ranami, nečinili pokání z skutků rukou svých, aby se neklaněli dáblům, a modlám zlatým, a stříbrným, a měděným, i kamenným, i dřevěným, kteréž ani hleděti nemohou, ani slyšeti, ani choditi. **21** Aniž činili pokání z vražd svých, ani z trávení svých, ani z smilstva svého, ani z krádeží svých.

10 I viděl jsem jiného anděla silného, sstupujícího s nebe, odélené oblakem, a duha na hlavě jeho byla, a tvář jeho jako slunce, a nohy jeho jako sloupové ohniví. **2** A v ruce své měl knížku otevřenou. I postavil nohu svou pravou na moři, a levou na zemi. **3** A volal hlasem velikým, jako by lev řval. A když dokonal volání, mluvilo sedm hromů hlasu své. **4** A když odmluvilo sedm hromů hlasu své, byl bych psal. Ale slyšel jsem hlas s nebe řkoucí ke mně: Zapečet' to, co mluvilo sedm hromů, než nepiš toho. **5** Tedy anděl, kteréhož jsem viděl stojícího na moři a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi. **6** A přišáhl skrze živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře i to, což v něm jest, že již více času nebude. (aiōn g165) **7** Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubiti, dokonánot' bude tajemství Boží, jakož zvěstoval služebníkům svým prorokům. **8** A ten hlas, kterýž jsem byl slyšel s nebe, opět mluvil se mnou, a řekl: Jdi, a vezmi tu knížku otevřenou z ruky anděla, stojícího na moři a na zemi. **9** I šel jsem k andělu, a řekl jsem jemu: Dej mi tu knížku. I řekl mi: Vezmi, a poží ji, a učiní hořkost v bříše tvém, ale v ústech tvých budeš sladká jako med. **10** I vzal jsem tu knížku z ruky anděla, a požřel jsem ji. I byla v ústech mých sladká jako med, ale když jsem ji požřel, hořko mi bylo v bříše mé. **11** I dí mi: Musíš opět prorokovati lidem, a národům, a jazykům, i králům mnohým.

11 I dána mi třtina, podobná prutu, a postavil se tu anděl, řka: Vstaň, a změř chrám Boží, i oltář, i ty, kteříž se modlí v něm. **2** Ale siř, kteráž vně jest před chrámem, vyvrz ven, a neměř jí. Nebot' jest dána pohanům, a budouť tlačiti město svaté za čtyřdaci a dva měsíce. **3** Ale dám je dvěma svědkům svým, kteříž budou prorokovati tisíc dvě stě a šedesáte dnů, oblečeni jsouce v pytyle. **4** Tit' jsou dvě olivy a dva svícnové, stojící před oblíčejem Boha vši země. **5** Jimžto jestliže by kdo chtěl ubližovati, oheň vyjde z úst jejich, a sžíre neprátele jejich; a kdož by koli jim škoditi chtěl, takť musí zabít býti. **6** Tit' mají moc zavřítí nebe, aby nepršel děšť za dnů proroctví jejich; a mají moc nad vodami, aby je obrátili v krev, a bili zemi všelikou ranou, kolikrát by koli chtěli. **7** Ale když dokonají svědecktví své, šelma ta vystupující z propasti válku povede proti nim, a svítězi

nad nimi, i zmorduje je. (Abysos g12) **8** A ležeti budou těla jejich mrtvá na rynku města velikého, kteréž slove duchovně Sodoma a Egypt, kdež i Pán nás ukrížován jest. **9** A vídati budou mnozí z pokolení, a z lidu, a z jazyků, i z národů ta těla jejich mrtvá za půl čtvrtu dne, ale těl jejich mrtvých nedadí pochovati v hrobích. **10** Anobrž ti, kteříž přebývají na zemi, radovati se budou nad nimi a veseliti se, a dary budou posílati jedni druhým; nebo ti dva proroci tráplí ty, kteříž přebývají na zemi. **11** Ale po půl čtvrtu dnu duch života od Boha vstoupil do nich, i postavili se na nohách svých, a bázeň veliká spadla na ty, kteříž je viděli. **12** Potom slyšeli hlas veliký s nebe, řkoucí k nim: Vstupte sem. I vstoupili na nebe v oblace, a hleděli na ně neprátele jejich. **13** A v tu hodinu stalo se země třesení veliké, a desátý díl města padl, a zbito jest v tom země třesení sedm tisíců lidu, a jiní zstrašeni jsou, a vzdali slávu Bohu nebeskému. **14** Bída, druhá pominula, a aj, třetí bída přijde rychle. **15** A sedmý anděl zatroubil, i stali se hlasové velicí v nebi, řkoucí: Učiněnat' jsou království světa Pána našeho a Krista jeho, a kralovatit' bude na věky věků. (aiōn g165) **16** Tedy těch čtyřmecítma starců, kteříž před oblíčejem Božím sedí na stolicích svých, padli na tvář své, a klaněli se Bohu, **17** Řkouce: Díky činíme tobě, Pane Bože všemohoucí, kterýž jsi, a kterýžs byl, a kterýž přijíti máš; nebo jsi přijal moc svou velikou, a království ujal. **18** I rozhněvali se národnové, a přišel hněv tvůj, a čas mrtvých, aby souzeni byli, a aby dána byla odplata služebníkům tvým, prorokům a svatým, a bojícím se jména tvého, malým i velikým, a aby zkažení byli ti, kteříž nakažují zemi. **19** I otevřín jest chrám Boží na nebi, a vidína jest truhla smluvy jeho v chrámě jeho. I stalo se blýskání, a hlasové, a hromobití, a země třesení, i krupobití veliké.

12 I ukázel se div veliký na nebi: žena oděná sluncem, pod jejímž nohama byl měsíc, a na jejíž hlavě byla koruna dvanácti hvězd. **2** A jsuci těhotná, křičela, pracujici ku porodu, a trápeli se, aby porodila. **3** I vidína jest jiný div na nebi. Nebo aj, drak veliký ryšavý ukázel se, maje hlavu sedm a rohů deset, a na těch hlavách svých sedm korun. **4** Jehož ocas strhl třetinu hvězd s nebe, a svrhl je na zem. Ten pak drak stál před ženou, kteráž měla poroditi, aby, jakž by porodila, syna jejího sežral. **5** I porodila syna pacholíka, kterýž měl spravovati všecky národy prutem zelezným. I vytržen jest syn její k Bohu a k trůnu jeho. **6** A žena utekla na poušť, kdež měla místo od Boha připravené, aby ji tam živili za dnů tisíc dvě stě a šedesát. **7** I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho. **8** Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi. **9** I svržen jest drak ten veliký, had starý, kterýž slove dábel a satanáš, svodící všecken okršlek světa; svržen jest na zem, i andělé jeho s ním svrženi jsou. **10** I slyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před oblíčejem Boha našeho dnem i nocí. **11** Ale oni svítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědecktví svého, a nemilosrvali duši svých až do smrti. **12** Protož veselte se nebesa, a kteříž přebýváte v nich. Běda těm, kteříž přebývají na zemi a na moři; nebo dábel sstoupil k vám, maje hněv veliký, věda, že krátký čas má. **13** A když uzřel drak, že jest svržen na zem, honil ženu tu, kteráž

porodila toho pacholíka. **14** Ale dána jsou té ženě dvě křídla orlice veliké, aby letěla od tváři hada na poušť, na místo své, kdež by ji živili do času a časů, a do půl času. **15** I vypustil had z úst svých po té ženě vodu jako řeku, aby ji řeka zachvátila. **16** Ale země pomohla ženě; nebo otevřela země ústa svá, a požrela řeku, kterouž vypustil drak z úst svých. **17** I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž ostříhají příkázání Božích, a mají svědectví Ježíše Krista.

13 I stál jsem na písku mořském. I viděl jsem šelmu vystupující z moře, kteráž měla sedm hlav a deset rohů. A na rozích jejich deset korun, a na hlavách jejich jméno rouhání. **2** Byla pak šelma ta, kterouž jsem viděl, podobná pardovi, a nohy její jako nedvědí, a ústa její jako ústa lvová. I dal jí drak sílu svou, a trůn svůj, i moc velikou. **3** A viděl jsem, ano jedna z hlav jejich jako zbitá byla až na smrt, ale rána její smrtelná uzdravena jest. Tedy divivši se všecka země, šla za tou šelmou. **4** A klaněli se tomu draku, kterýž dal moc šelmě; klaněli se i šelmě, řkouce: Kdo jest podobný té šelmě? Kdo bude moci bojovati s ní? **5** I dána jsou jí ústa mluvící veliké věci a rouhání, a dána jí moc vládnouti za čtyřidceti a dva měsíce. **6** Protož otevřela ústa svá k rouhání se Bohu, aby se jménu jeho rouhala, i stánku jeho, i těm, kteříž přebývají na nebi. **7** Dáno jí i bojovati s svatými, a přemáhati je; a dána jí moc nad všelikým pokolením, nad jazykem, i nad národem. **8** Protož klaněti se jí budou všickni, kteříž přebývají na zemi, jichžto jména nejsou napsaná v knize života Beránka, toho zabitého od počátku světa. **9** Má-li kdo usí, slyš. **10** Jestliže kdo do vězení povede, do vězení půjde; zabije-li kdo mečem, musí mečem zabit být. Zdet' jest trpělivost a víra svatých. **11** Potom viděl jsem jinou šelmu vystupující z země, a měla dva rohy, podobné Beránkovým, ale mluvila jako drak. **12** Kteráž všecku moc první té šelmy provozuje před tváří její; a působí to, že země i ti, kteříž přebývají na ní, klanějí se šelmě té první, jejížto rána smrtelná uzdravena byla. **13** A činí divy veliké, tak že i ohni rozkazuje sstupovati s nebe na zem před oblíčejem lidským. **14** A svodí ty, kteříž přebývají na zemi, těmi divy, kteréž dáno jí činiti před oblíčejem šelmy, říkající obyvatelům země, aby udělali obraz té šelmě, kteráž měla ránu od meče, ale ožila zase. **15** I dáno jí, aby dátí mohla ducha tomu obrazu šelmy, aby i mluvil obraz té šelmy, a aby to způsobila, kteřížkoli nekláněli by se obrazu té šelmy, aby byli zmordováni. **16** A rozkazuje všechném, malým i velikým, bohatým, i chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých. **17** A aby žádný nemohl kupovati ani prodávat, než ten, kdož má znamení aneb jméno té šelmy, aneb počet jména jejího. **18** Tuť jest moudrost. Kdo má rozum, sečti počet té šelmy. Nebo jest počet člověka, a jestiť počet ten šest set šedesáte a šest.

14 Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion, a s ním sto čtyřidceti a čtyři tisíce majících jméno Otce jeho napsané na čelích svých. **2** A slyšel jsem hlas s nebe, jako hlas vod mnohých, a jako hlas hromu velikého. A hlas slyšel jsem těch, kteříž hrají na harfy své. **3** A zpívali jakožto píseň novou, před trůnem, a před těmi čtyřmi zvířaty, a před těmi starci, a žádný nemohl se naučiti té písni, jediné těch sto čtyřidceti a

čtyři tisíce, kteříž jsou koupeni z země. **4** Totot' jsou ti, kteříž s ženami nejsou poškváreni; nebo panicové jsou. Tit' jsou, kteříž následují Beránka, kamž by koli šel; tit' jsou koupeni z lidí, provotiny Bohu a Beránkovi. **5** A v ústech jejich není nalezena lešt; nebot' jsou bez úhony před trůnem Božím. **6** I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu, (aiōnios g166) **7** Rukoucího velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, nebot' přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod. **8** A jiný anděl letěl za ním, řka: Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všecky národy. **9** A třetí anděl letěl za nimi, pravě velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, **10** I tent' bude pítí víno hněvu Božího, víno, kteréž jest vložito do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sirou před oblíčejem svatých andělů a před oblíčejem Beránka. **11** A dým muk jejich vstoupit' na věky věků, a nebudouť mítí odpočinutí dnem i nocí ti, kteříž se klanějí šelmě a obrazu jejímu, a jestliže kdo přijme znamení jména jejího. (aiōn g165) **12** Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají příkázání Božích a víry Ježíšovy. **13** I slyšel jsem hlas s nebe, řkoucí ke mně: Piš: Blahoslagení jsou od této chvíle mrtví, kteříž v Pánu umírají. Duch zajistě dí jim, aby odpočinuli od prací svých, skutkové pak jejich jdou za nimi. **14** I pohleděl jsem, a aj, oblak bělostkovoucí, a na tom oblaku seděl podobný Synu člověka, maje na hlavě své korunu zlatou, a v ruce své srp ostrý. **15** A jiný anděl vyšel z chrámu, volaje hlasem velikým na toho, kterýž seděl na oblaku: Pust' srp svůj, a žni; nebot' přišla tobě hodina žně, nebo již dozrala žen' země. **16** I spustil ten, kterýž seděl na oblaku, srp svůj na zem, a požata jest země. **17** A jiný anděl vyšel z chrámu toho, kterýž jest na nebi, maje i on srp ostrý. **18** Opět vyšel jiný anděl z oltáře, kterýž měl moc nad ohněm, a volal kříkem velikým na toho, kterýž měl srp ostrý, řka: Pust' srp svůj ostrý, a zbeř hrozný vinice zemské; nebot' jsou uzrali hroznové její. **19** I spustil anděl srp svůj na zem, a sebral vinici země, a vmetał do jezera velikého hněvu Božího. **20** I tlačeno jest jezero před městem, a vyšla krev z jezera až do udiel koňů za tisíc a za šest set honů.

15 Potom viděl jsem jiný zázrak na nebi veliký a předivný: Sedm těch andělů majících sedm ran posledních; nebo skrze ně má dokonán býti hněv Boží. **2** A viděl jsem jako moře sklené, smíšené s ohněm, a ty, kteříž svítězili nad tou šelmou a obrazem jejím a nad charakterem jejím i nad počtem jména jejího, ani stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží, **3** A zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň Beránkovu, řkouce: Velici a předivní jsou skutkové tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi svatých. **4** Kdož by se, nebáli tebe, Pane, a nezveleboval jména tvého? Nebo ty sám svatý jsi. Všickni zajistě národnové přijdou, a klaněti se budou před oblíčejem tvým; nebo soudové tvoji zjeveni jsou. **5** Potom pak pohleděl jsem, a aj, otevřín byl chrám stánku svědectví na nebi. **6** I vyšlo sedm těch andělů z chrámu, majících sedm ran, oblečeni jsouce rouchem lněným, čistým a

bělostkovoucím, a přepásání na prsech pasy zlatými. 7 A jedno ze čtyř zvířat dalo sedmi andělům sedm koflíků zlatých, plných hněvu Boha živého na věky věků. (aión g165) 8 I naplněn jest chrám dymem od slávy Boží a od moci jeho, a žádný nemohl vjít do chrámu, dokudž se nevykonało sedm ran těch sedmi andělů.

16 I slyšel jsem hlas veliký z chrámu, řcoucí těm sedmi andělům: Jděte, vylíte sedm koflíků hněvu Božího na zem. 2 I šel první, a vylil koflík svůj na zem, i vyvrhl se v rědrové škodliví a zlí na lidech, majících znamení šelmy, a na těch, kteříž se klaněli obrazu jejímu. 3 Zatím druhý anděl vylil koflík svůj na moře, a učiněno jest jako krev umrlého, a všecká duše živá v moři umřela. 4 Potom třetí anděl vylil koflík svůj na řeky a na studnice vod, i obráceny jsou v krev. 5 I slyšel jsem anděla vod, řcoucího: Spravedlivý jsi, Pane, kterýž jsi, a kterýžs byl, a svatý, žeš to usoudil. 6 Poněvadž krev svatých a proroků vylevali, i dal jsi jím krev pít; nebo jsou hodni. 7 I slyšel jsem jiného od oltáře, kterýž řekl: Jistě, Pane Bože všemohoucí, praví jsou a spravedliví soudové tvoji. 8 Potom čtvrtý anděl vylil koflík svůj na slunce, i dáno jest jemu pálit lidi ohněm. 9 I páli se lidé horkem velikým, a rouhali se jménu Boha toho, kterýž má moc nad těmi ranami, a však nečinili pokání, aby vzdali slávu jemu. 10 Tedy pátý anděl vylil koflík svůj na stolici té šelmy, i učiněno jest království její tmavé, i kousali jazyky své pro bolest. 11 A rouhali se Bohu nebeskému pro bolesti své a pro vředy své, a však nečinili pokání z skutků svých. 12 Šestý pak anděl vylil koflík svůj na tu velikou řeku Eufrates, i vyschlala voda její, aby připravena byla cesta králiům od východu slunce. 13 A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám. 14 Nebo jsou duchové dábelští, ještě činí divy, a chodí mezi krále zemské a všechno okršku světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího. 15 Aj, přicházímt jako zloděj. Blahoslavený, kdož bdí a ostříhá roucha svého, aby nah nechodi, aby neviděli hanby jeho. 16 I shromáždil je na místo, kterýž slove Židovsky Armageddon. 17 Tedy sedmý anděl vylil koflík svůj na povětrí, i vyšel hlas veliký z chrámu nebeského, z trůnu, řcoucí: Stalo se. 18 I stali se zvukové a hromobití a blýskání, i země třesení stalo se veliké, jakéhož nikdy nebylo, jakž jsou lidé na zemi, země třesení tak velikého. 19 I roztrhlo se to veliké město na tři strany, a města národní padla. A Babylon veliký přišel na pamět před obličejem Božím, aby dal jemu kalich vína prchlivosti hněvu svého. 20 A všickni ostrovové pominuli, a hory nejsou nalezeny. 21 A kroupy veliké jako centnéřové pršely s nebe na lidi. I rouhali se Bohu lidé pro ránu těch krupek; nebo velmi veliká byla ta jejich rána.

17 I přišel jeden z sedmi andělů, kterýž měli sedm koflíků, a mluvil se mnou, řka ke mně: Pod', ukáži' odsouzení nevěstky veliké, kteráž sedí na vodách mnohých, 2 S kterouž smilnili králové země, a zpili se vínem smilství jejího obyvatelé země. 3 I odnesl mne na poušť v duchu, a viděl jsem ženu sedící na šelmě brunátné, plné jmen rouhání, mající sedm hlav a deset rohů. 4 Žena pak odína byla šarlatem a brunátným rouchem, a ozdobena zlatem a kamením drahým i perlami,

mající koflík zlatý v ruce své, plný ohavností a nečistoty smilstva svého. 5 A na čele jejím napsané jméno: Tajemství, Babylon veliký, máté smilstva a ohavností země. 6 A viděl jsem ženu tu opilou krví svatých, a krví mučedníků Ježíšových, a viděv ji, divil jsem se divením velikým. 7 I řekl mi anděl: Co se divíš? Já tobě povím tajemství té ženy i šelmy, kteráž ji nese, mající hlav sedm a rohů deset. 8 Šelma, kterouž viděl, byla, a není, a mát vystoupiti z propasti, a na zahynutí jít. I divit se budou bydliatelé země, (ti, kterýž jména nejsou napsána v knize života od ustanovení světa), vidouce šelmu, kteráž byla, a není, a však jest. (Abysos g12) 9 Tentot' pak jest smysl, a mát' moudrost: Sedm hlav jest sedm hor, na kterýchž ta žena sedí. 10 A králů sedm jest. Pět jich padlo, jeden jest, jiný ještě nepřišel; a když přijde, na malou chvíli musí trvat. 11 A šelma, kteráž byla, a není, onať jest osmý, a z těch sedmi jest, i na zahynutí jde. 12 Deset pak rohů, kterýž viděl, jesti' deset králiů, kterýž ještě království nepřišali, ale přijmout' moc jako králové jedné hodiny spolu s šelmem. 13 Ti' jednu radu mají, a sílu i moc svou šelmě dadí. 14 Tit' bojovati budou s Beránkem, a Beránek svítězí nad nimi, neboť Pán pánů jest a Král králů, i ti, kteříž jsou s ním, povolaní, a vyvolení, a věrní. 15 I řekl mi: Vody, kterýž viděl, kdež nevěstka sedí, jsouť lidé, a zástupové, a národové, a jazykové. 16 Deset pak rohů, kterýž viděl na šelmě, ti v nenávist vezmou nevěstku, a učiní ji opuštěnou a nahou, a tělo její jistí budou, a ji pálit budou ohněm. 17 Neboť dal Bůh v srdce jejich, aby činili vůli jeho, a aby se sjednomyslnili, a království své šelmě dali, dokudž by nebyla vykonána slova Boží. 18 A žena, kterouž viděl, jest město to veliké, kterýž má království nad králi země.

18 Potom pak viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvícena byla od slávy jeho. 2 I zkříkla silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněno jest přibytkem dáblů, a stráží každého ducha nečistého, a stráží všeckého ptactva nečistého a ohyzdného. 3 Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové, a králové zemší smilnili s ním, a kupci zemší z zboží rozkoší jeho zbohatli. 4 I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řcoucí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hřichům jeho, a abyste nepřišali z jeho ran. 5 Neboť dosáhl hřichové jeho až k nebi, a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho. 6 Dejtež jemu, jakož i on dával vám, a dejte jemu dvěnásob podlé skutků jeho; v koflík, kterýž naléval, nalíte jemu dvěnásob. 7 Jakž se mnoho chlubil a zbujněl byl, tak mnoho dejte jemu muk a pláče. Neboť v srdci svém praví: Sedím královna, a nejsemť vdovou, a pláče neuzrím. 8 Protož v jeden den přijdu rány jeho, smrt a pláč i hlad, a ohněm spálen bude; nebo silný jest Pán, kterýž jej potupí. 9 I plakati ho budou, a kvílití nad ním králové země, kterýž s ním smilnili, a svou rozkoš měli, když uzří dým zapálení jeho, 10 Zdaleka stojice, pro bázeň muk jeho, a řkouce: Běda, běda, veliké město Babylon, to město silné, že jedné hodiny přišel odsudek tvůj. 11 Ano i kupci zemší budou plakati a kvílití nad ním; nebo koupí jejich žádný nebude kupovati více. 12 Koupě zlata, a stříbra, a drahého kamene, i perel, i kmentu, i šarlatu, i hedbáví, i brunátného roucha, i všeckého dřeva thynového, a všech nádob z kostí slonových, i všeckého nádobí z nejdražšího dříví, i z mědi, i z železa, i

z mramoru; **13** A skořice, i vonných věcí, i mastí, i kadidla, i vína, i oleje, i bělí, i pšenice, i dobytka, i ovcí, i koní, a vozů, i služebníků, i duší lidských. **14** I ovoce žádostivá duši tvé odešla od tebe, a všecko tučné a krásné odešlo od tebe, a aniž toho již více nalezeš. **15** Ti kupci, kteříž v tom kupčili, a jím zbohatli, zdaleka stanou pro strach muk jeho, plačice, a kvílice, **16** A řouce: Běda, běda, město veliké, kterýž odinu bylo kmentem, a šarlatem, a brunátným rouchem, a ozdobeno bylo zlatem, a kamením drahým, i perlami; nebo v jednu hodinu zahynula tak veliká bohatství. **17** I všeliký marinář, i všecko množství lidí, kteříž jsou na lodech, i plavci, a kteřížkoli svou živnost na moři mají, zdaleka stanou, **18** A zkríknou, vidouce dým zapálení jeho, řouce: Které bylo podobné městu tomuto velikému! **19** A sypouce prach na hlavy své, křičeti budou, plačice, a kvílice, a řouce: Běda, běda, město veliké, v němž zbohatli všickni, kteříž měli lodí na moři, ze mdzy jeho; nebo jedně hodiny zpustlo. **20** Raduj se nad ním nebe i svatí apoštoli i proroci; nebo pomstílt' vás Bůh nad ním. **21** I zdvihl jeden silný anděl kámen jako žernov veliký, a hodil jím do moře, řka: Tak prudce uvržen bude Babylon, to město veliké, a nikoli více nebude nalezen. **22** A hlas na harfy hrajících, a zpěváků, a pišťáků, a trubačů nikoli nebude více v tobě slyšán, a žádný řemeslník žádného řemesla nebude v tobě více nalezen, a zvuk žernova nebude v tobě více slyšán. **23** Ani světlo svíce nebude v tobě více svítiti, a hlas ženicha ani nevěsty nebude v tobě více slyšán, ještě kupci tvoji bývala knížata zemská, a tráveními tvými v blud uvedeni byli všickni národové. **24** Ale v něm nalezena jest krev proroků a svatých i všech zmordovaných na zemi.

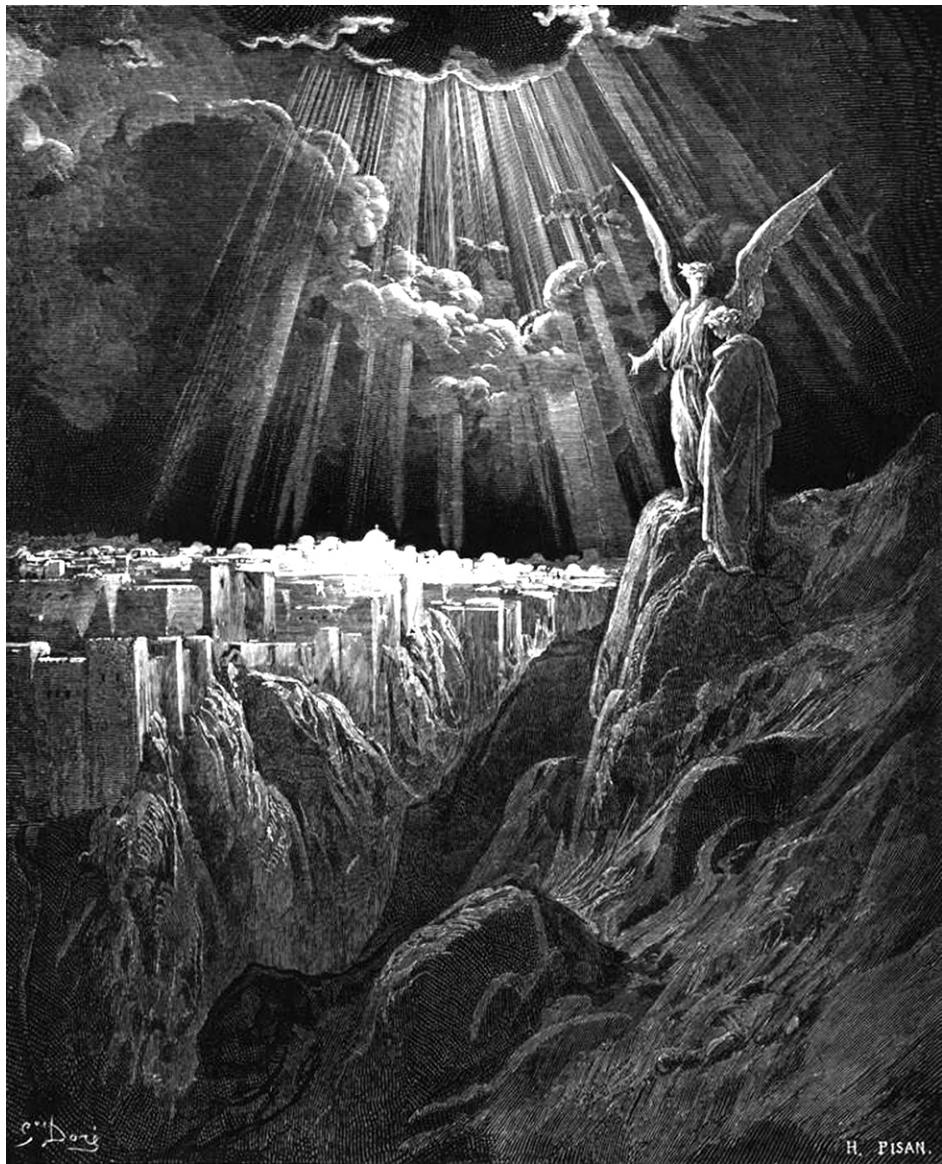
19 Potom jsem slyšel veliký hlas velikého zástupu na nebi, řoucího: Halelujah. Spasení, a sláva, a čest, i moc Pánu Bohu nášemu. **2** Nebot' jsou praví a spravedliví soudové jeho, kteříž odsoudil nevěstku tu velikou, kteráž byla porušila zemi smilствem svým, a pomstíl krve služebníků svých z ruky její. **3** I řekli podruhé: Halelujah. A dým její vstupoval na věky věků. (aiōn g165) **4** I padlo, čtyřmecíma starců a čtvero zvříta, a klaněli se Bohu sedícímu na trůnu, řouce: Amen, Halelujah. **5** I vyšel z trůnu hlas, řoucí: Chvalte Boha našeho všickni služebníci jeho, a kteříž se bojíte jeho, i malí i velcí. **6** A slyšel jsem hlas jako zástupu velikého, a jako hlas vod mnohých, a jako zvuk hromu silných, řoucí: Halelujah. Kralovalt' Pán Bůh nás všemohoucí. **7** Radujme se, a veselme se, a chválu vzdejme jemu. Nebot' přišla svadba Beránkova, a manželka jeho připravila se. **8** A dáno jest jí, aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí, a ten kment jsout' ospravedlňování svatých. **9** I řekl mi: Piš: Blahoslavení, kteříž jsou k večeři svatby Beránkovy povoláni. A řekl mi: Tato slova Boží jsou pravá. **10** I padl jsem k nohám jeho, abych se klaněl jemu. Ale řekl mi: Hled, abys toho nečinil. Jsem' spoluслužebník tvůj i bratří tvých, těch, kteříž mají svědecitví Ježíšovo. Bohu se klaněj. Svědecitví pak Ježíšovo jestit' duch proroctví. **11** I viděl jsem nebe otevřené, a aj, kůž bílý, a ten, kteříž seděl na něm, sloul Věrný a Pravý, a spravedlivě soudí i bojuje. **12** Oči pak jeho byly jako plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl jméno napsané, kteréhož žádný neví, než on sám. **13** A byl odín rouchem pokropeným krví, a slovet'

jméno jeho Slovo Boží. **14** A rytířstvo nebeské jelo za ním na bílých koních, jsouce odíni kmentem bílým a čistým. **15** A z úst jeho vycházel meč ostrý, aby jím bil národy. Nebo on bude je spravovati prutem zelezným; ont' i pres vína hněvu a prchlivosti Boha všemohoucího tlačiti bude. **16** A máť' na rouchu a na bedrách svých napsané jméno: Král králů a Pán pánu. **17** I viděl jsem jednoho anděla, an stojí v slunci, a zkřík hlasem velikým, řka všechném ptákům, kteříž létali po prostřed nebes: Podte, a shromažďte se k večeři velikého Boha, **18** Abyste jedli těla králů, a těla hejtmanů, a těla silných, a těla koňů, i těch, kteříž na nich sedí, a těla všech svobodných i služebníků, i malých i velikých. **19** I viděl jsem šelmanu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s tím, kterýž seděl na tom koni, a s rytířstvem jeho. **20** I jata jest ta šelman, a s ní falešný prorok ten, kterýž činíval divy před ní, jimiž svodil ty, kteříž přijali znamení šelmy, a kteříž se klaněli obrazu jejímu. I uvrženi jsou oba za živa do jezera ohnivého, horčicího sirohu. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** A jiní zbiti jsou mečem toho, kterýž seděl na koni, vycházejícim z úst jeho. A všickni ptáci nasyceni jsou těly jejich.

20 I viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího klíč od propasti a řetěz veliký v ruce své. (Abyssos g12) **2** I chopil draka, hada toho starého, kterýž jest dábel a satan, i svázal jej za tisíc let. **3** A uvrhlo ho do propasti, i zavřel, a svrchu nad ním zapečetil, aby nesvodil více národů, až by se vyplnilo tisíc let; nebot' potom musí být propuštěn na malý čas. (Abyssos g12) **4** I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a duše stínaných pro svědecitví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, aneb na ruce své. A ožili, a kralovali s Kristem tisíc let. **5** Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo těch tisíc let. Tot' jest první vzkříšení. **6** Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmit' ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let. **7** A když se vyplní tisíc let, propuštěn bude satan z žaláře svého. **8** I vyjde, aby svodil národy, kteříž jsou na čtyřech stranách země, Goga a Magoga, a aby je shromáždil k boji, kterýchžto počet jest jako písku mořského. **9** I vstoupili na širokost země, a obklíčili stany svatých, i to město milé, ale stoupil oheň od Boha s nebe, a spálil je. **10** A dábel, kterýž je svodil, uvržen jest do jezera ohně a siry, kdež jest i šelman, i falešný prorok, a budouť mučení dnem i nocí na věky věků. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** I viděl jsem trůn veliký bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země i nebe, a místo jím není nalezeno. **12** I viděl jsem mrtvé, malé i veliké, stojící před obličejem Božím, a kníhy otevřený jsou. A jiná kniha také jest otevřina, to jest kniha života, i souzeni jsou mrtví podlé toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podlé skutků svých. **13** A vydalo moře mrtvé, kteříž byli v něm, tolikéž smrt i peklo vydali ty, kteříž v nich byli, i souzeni jsou jeden každý podlé skutků svých. (Hadēs g86) **14** Smrt pak a peklo uvrženi jsou do jezera ohnivého, a tot' jest smrt druhá. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** I ten, kdož není nalezen v knize života zapsán, uvržen jest do jezera ohnivého. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Potom viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země byla pominula, a moře již nebylo. **2** A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. **3** I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řekoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydlit' bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa Bůh jejich. **4** A setfet' Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více; nebo první věci pominuly. **5** I řekl ten, kterýž seděl na trůnu: Aj, nové činím všecko. I řekl mi: Piš. Nebo jsou tato slova věrná a pravá. **6** I dí mi: Stalo se. Ját' jsem Alfa i Oméga, počátek i konec. Ját' dám žíznivému z studnice vody živé darmo. **7** Kdož svítězí, obdrží' dědičné všecko, a budut' jemu Bohem, a on mi bude synem. **8** Strašlivým pak, a nevěrným, a ohyzdným, a vražedníkům, a smilníkům, a čarodějnícům, a modlářům, i všechném lhářům, díl jejich v jezeře, kteréž hoří ohněm a sirou, jenž jest smrt druhá. (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** I přišel ke mně jeden z těch sedmi andělů, kterýž měli sedm koflíků plných sedmi ran nejposlednejších, a mluvil se mnou, řka: Pod', ukážit' nevěstu, manželku Beránkovu. **10** I vnesl mne v duchu na horu velikou a vysokou, a ukázal mi město veliké, ten svatý Jeruzalém, sstupující s nebe od Boha, **11** Mající slávu Boží. Jehož světlost byla podobná k kameni nejdražšímu, jako k kameni jaspidu, kterýž by byl způsobu kříštálového, **12** A mající zed velikou a vysokou, mající dvanácte bran, a na těch branách dvanácte andělů, a jména napsaná, kterážto jsou dvanáctera pokolení synů Izraelských. **13** Od východu slunce brány tři, od půlnoci brány tři, od poledne brány tři, od západu brány tři. **14** A zed městská měla základů dvanácte, a na nich jména dvanácti apoštólů Beránkových. **15** A ten, kterýž mluvil se mnou, měl třtinu zlatou, aby změřil město i brány jeho i zed jeho. **16** Položení pak města toho čtverhrané jest, jehož dlouhost tak veliká jest jako i širokost. I naměřil toho města tou třtinou dvanácte tisíců honů; dlouhost pak jeho, i širokost, i vysokost jednostejná jest. **17** I změřil zed jeho, sto čtyřiceti a čtyři loktů, měrou člověka, kteráž jest míra anděla. **18** A bylo stavení zdi jeho jaspis, město pak samo bylo zlato čisté, podobné sklu čistému. **19** A základové zdi městské všelikým kamenem drahým ozdobeni byli. Základ první byl jaspis, druhý zafir, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, **20** Pátý sardonyx, šestý sardius, sedmý chryzolit, osmý beryllus, devátý topazion, desátý chryzoprasuss, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst. **21** Dvanácte pak bran dvanácte perel jest, jedna každá brána jest z jedné perly; a rynk města zlato čisté jako sklo, kteréž se naskrže prohlédnouti může. **22** Ale chrámu jsem v něm neviděl; nebo Pán Bůh všemohoucí chrám jeho jest a Beránek. **23** A to město nepotřebuje slunce ani měsíce, aby svítili v něm; nebo sláva Boží je osvěcuje, a svíce jeho jest Beránek. **24** A národnové, kteríž by k spasení přišli, v světle jeho procházení se budou, a králové zemší přenesou slávu a čest svou do něho. **25** A brány jeho nebudou zavírány ve dne; noci zajisté tam nebude. **26** A snesou do něho slávu a čest národů. **27** A nevejdět' do něho nic poškvírujícího, aneb působícího ohyzdnost a lež, než toliko ti, kteríž napsání jsou v knize života Beránkova.

22 I ukázal mi potok čistý vody živé, světlý jako křístál, tekoucí z trůnu Božího a Beránkova. **2** U prostřed pak rynku jeho a s obou stran potoka bylo dřevo života, přinášející dvanáctero ovoce, na každý měsíc vydávající ovoce své, a lístí své k zdraví národů. **3** A ničeho zlořečeného již více nebude, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm, a služebníci jeho sloužiti jemu budou. **4** A tvář jeho viděti budou, a jméno jeho bude na celých jejich. **5** A noci tam nebude, aniž budou potřebovat svíce, ani světla slunečného; nebo Pán Bůh je osvěcuje, a kralovati budou na věky věků. (aión g165) **6** I řekl mi: Slova tato jsou věrná a pravá, a Pán Bůh svatých proroků poslal anděla svého, aby ukázal služebníkům svým, co se díti musí brzo. **7** Aj, přijdut' rychle. Blahoslavený, kdož ostříhá slov proroctví knihy této. **8** Já pak Jan viděl jsem a slyšel tyto věci. A když jsem slyšel a viděl, padl jsem, klaněti se chtěje před nohama anděla toho, kterýž mi tyto věci ukazoval. **9** Ale řekl mi: Hled', abys toho nečinil. Nebot' jsem spolužebník tvůj a bratří tvých proroků, a těch, kteríž ostříhají slov knihy této. Bohu se klaněj. **10** Potom řekl mi: Nezapetečuj slov proroctví knihy této; nebot' jest blízko čas. **11** Kdo škodí, škod' ještě; a kdo smrdí, smrd' ještě; a kdo jest spravedlivý, opravedlní se ještě; a svatý posvět' se ještě. **12** A aj, přijdut' brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podlé skutků jeho. **13** Ját' jsem Alfa i Oméga, počátek i konec, první i poslední. **14** Blahoslavení, kteríž zachovávají příkázání jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města. **15** Vně pak budou psi a čarodějnici, a smilníci, a vražedníci, a modláři, i každý, kdož miluje a činí lež. **16** Já Ježíš poslal jsem anděla svého, aby vám svědčil o těchto věcech v církvích. Já jsem koven a rod Davidův, a hvězda jasná a jitřní. **17** A Duch i nevěsta řkou: Pod'. A kdož slyší, roziž: Příd'. A kdož žízní, přijdiž, a kdo chce, naběž vody života darmo. **18** Osvědčují' pak každému, kdož by slyšel slova proroctví knihy této, jestliže by kdo přidal k těmto věcem, žež jemu přidá Bůh ran napsaných v knize této. **19** A jestliže by kdo ujal od slov proroctví tohoto, odejmět' Bůh díl jeho z knihy života, a z města svatého, a z těch věcí, kteréž jsou napsány v knize této. **20** Takt' praví ten, kterýž svědec vydává o těchto věcech: Jistět' přijdu brzo. Amen. Přijdiž tedy, Pane Ježíši. **21** Milost Pána našeho Jezukrista se všechněmí vámi. Amen.

H. PISAN.

A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řkoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydlitit' bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa Bůh jejich.

Zjevení Janovo 21:2-3

Průvodce Čtenáři

Čeština at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Glosář

Čeština at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosář +

AionianBible.org/Bibles/Czech---Czech-Bible-Kralicka/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukáš 8:31
Římanům 10:7
Zjevení Janovo 9:1
Zjevení Janovo 9:2
Zjevení Janovo 9:11
Zjevení Janovo 11:7
Zjevení Janovo 17:8
Zjevení Janovo 20:1
Zjevení Janovo 20:3

aïdios

Římanům 1:20
Judův 1:6

aiōn

Matouš 12:32
Matouš 13:22
Matouš 13:39
Matouš 13:40
Matouš 13:49
Matouš 21:19
Matouš 24:3
Matouš 28:20
Marek 3:29
Marek 4:19
Marek 10:30
Marek 11:14
Lukáš 1:33
Lukáš 1:55
Lukáš 1:70
Lukáš 16:8
Lukáš 18:30
Lukáš 20:34
Lukáš 20:35
Jan 4:14
Jan 6:51
Jan 6:58
Jan 8:35
Jan 8:51
Jan 8:52
Jan 9:32
Jan 10:28
Jan 11:26
Jan 12:34
Jan 13:8
Jan 14:16

Skutky Apoštola 3:21
Skutky Apoštola 15:18
Římanům 1:25
Římanům 9:5
Římanům 11:36
Římanům 12:2
Římanům 16:27
1 Korintským 1:20
1 Korintským 2:6
1 Korintským 2:7
1 Korintským 2:8
1 Korintským 3:18
1 Korintským 8:13
1 Korintským 10:11
2 Korintským 4:4
2 Korintským 9:9
2 Korintským 11:31
Galatským 1:4
Galatským 1:5
Efezským 1:21
Efezským 2:2
Efezským 2:7
Efezským 3:9
Efezským 3:11
Efezským 3:21
Efezským 6:12
Filipským 4:20
Koloským 1:26
1 Timoteovi 1:17
1 Timoteovi 6:17
2 Timoteovi 4:10
2 Timoteovi 4:18
Titovi 2:12
Židům 1:2
Židům 1:8
Židům 5:6
Židům 6:5
Židům 6:20
Židům 7:17
Židům 7:21
Židům 7:24
Židům 7:28
Židům 9:26
Židům 11:3
Židům 13:8
Židům 13:21
1 Petrův 1:23

1 Petrův 1:25
1 Petrův 4:11
1 Petrův 5:11
2 Petrův 3:18
1 Janův 2:17
2 Janův 1:2
Judův 1:13
Judův 1:25
Zjevení Janovo 1:6
Zjevení Janovo 1:18
Zjevení Janovo 4:9
Zjevení Janovo 4:10
Zjevení Janovo 5:13
Zjevení Janovo 7:12
Zjevení Janovo 10:6
Zjevení Janovo 11:15
Zjevení Janovo 14:11
Zjevení Janovo 15:7
Zjevení Janovo 19:3
Zjevení Janovo 20:10
Zjevení Janovo 22:5

aiōnios

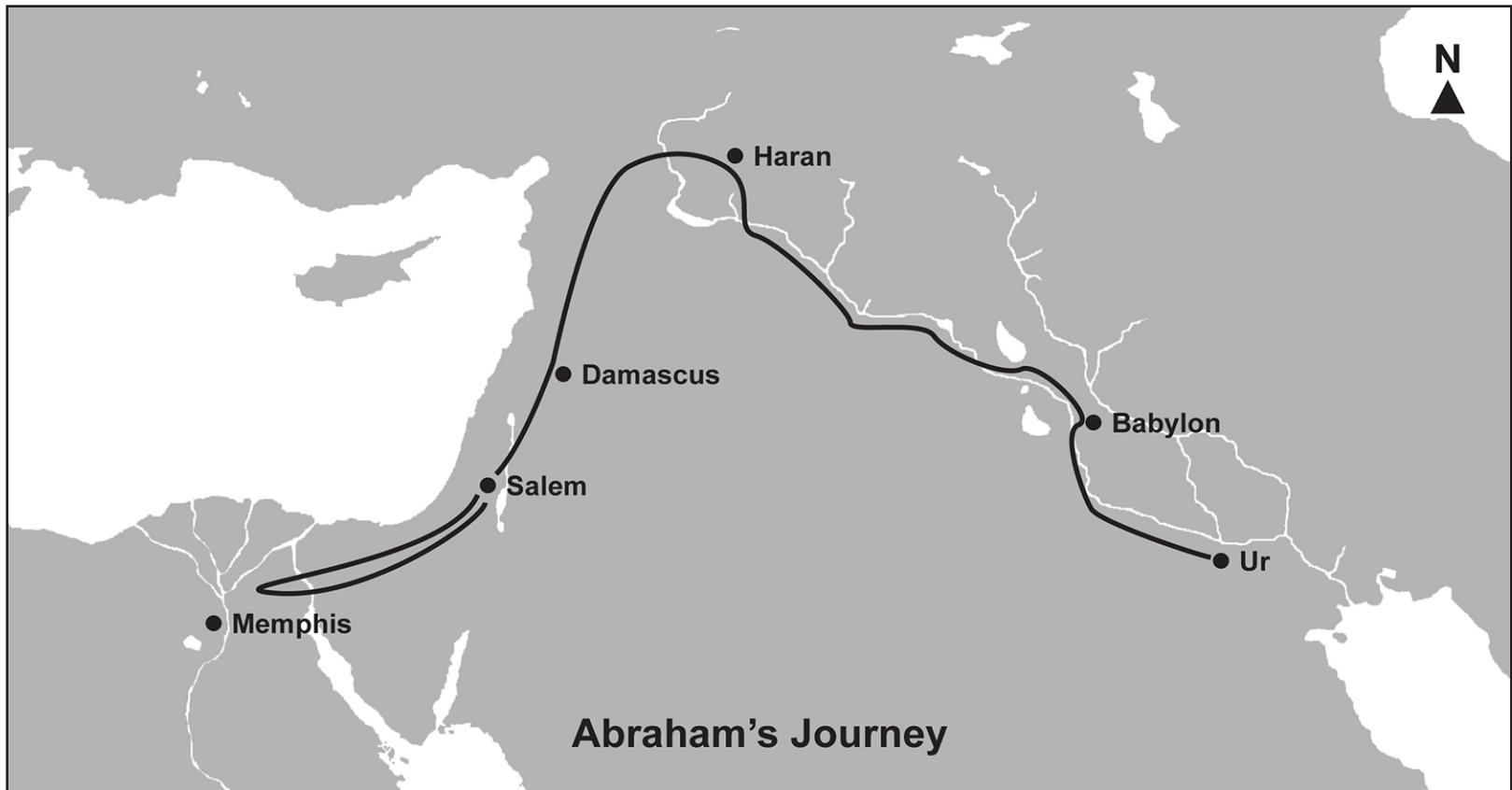
Matouš 18:8
Matouš 19:16
Matouš 19:29
Matouš 25:41
Matouš 25:46
Marek 3:29
Marek 10:17
Marek 10:30
Lukáš 10:25
Lukáš 16:9
Lukáš 18:18
Lukáš 18:30
Jan 3:15
Jan 3:16
Jan 3:36
Jan 4:14
Jan 4:36
Jan 5:24
Jan 5:39
Jan 6:27
Jan 6:40
Jan 6:47
Jan 6:54
Jan 6:68

Jan 10:28
Jan 12:25
Jan 12:50
Jan 17:2
Jan 17:3
Skutky Apoštola 13:46
Skutky Apoštola 13:48
Římanům 2:7
Římanům 5:21
Římanům 6:22
Římanům 6:23
Římanům 16:25
Římanům 16:26
2 Korintským 4:17
2 Korintským 4:18
2 Korintským 5:1
Galatským 6:8
2 Tesalonickým 1:9
2 Tesalonickým 2:16
1 Timoteovi 1:16
1 Timoteovi 6:12
1 Timoteovi 6:16
1 Timoteovi 6:19
2 Timoteovi 1:9
2 Timoteovi 2:10
Titovi 1:2
Titovi 3:7
Filemonovi 1:15
Židům 5:9
Židům 6:2
Židům 9:12
Židům 9:14
Židům 9:15
Židům 13:20
1 Petrův 5:10
2 Petrův 1:11
1 Janův 1:2
1 Janův 2:25
1 Janův 3:15
1 Janův 5:11
1 Janův 5:13
1 Janův 5:20
Judův 1:7
Judův 1:21
Zjevení Janova 14:6

Geenna

Matouš 5:22
Matouš 5:29
Matouš 5:30
Matouš 10:28
Matouš 18:9
Matouš 23:15
Matouš 23:33
Marek 9:43
Marek 9:45
Marek 9:47

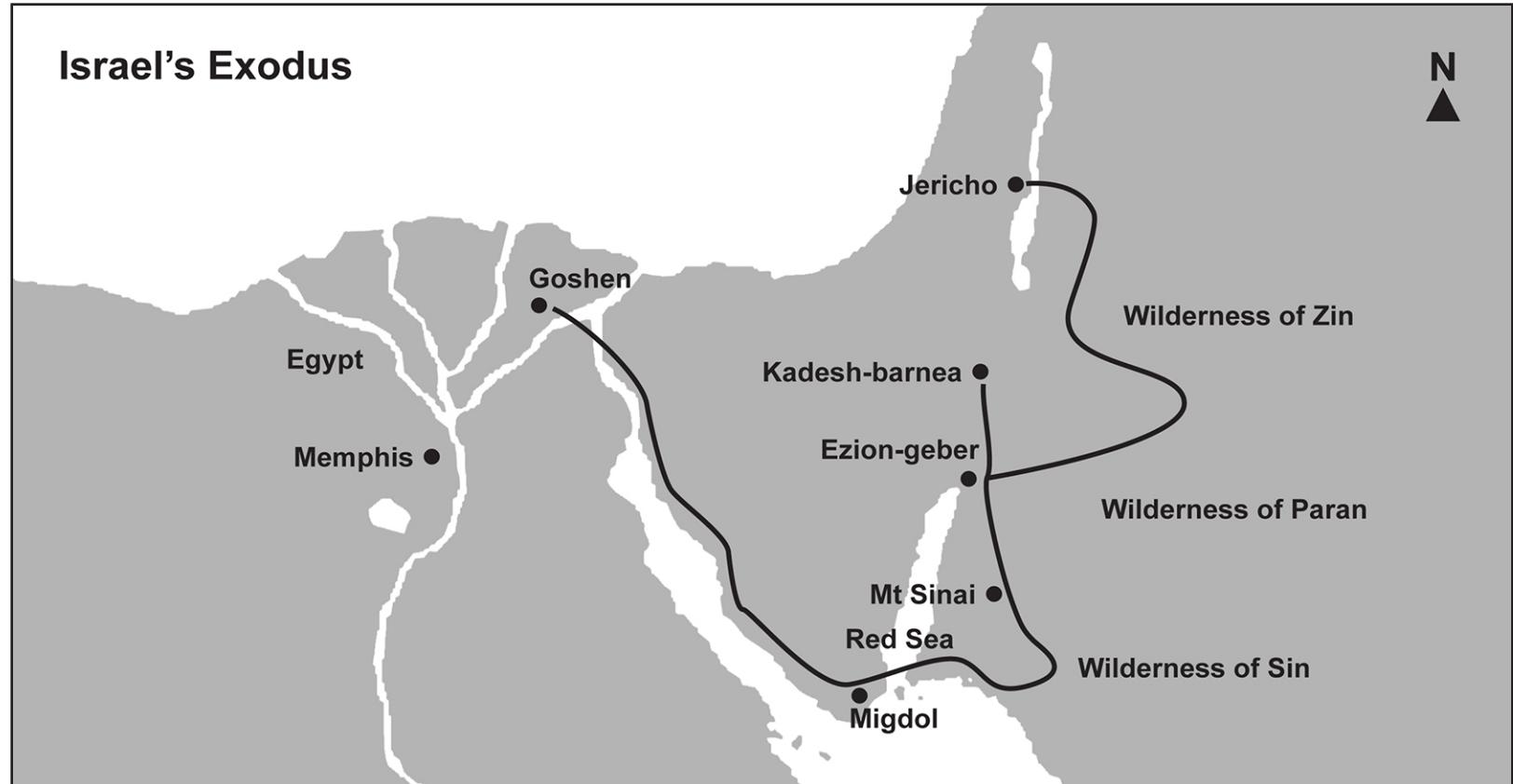
Lukáš 12:5
Jakubův 3:6
Hadēs
Matouš 11:23
Matouš 16:18
Lukáš 10:15
Lukáš 16:23
Skutky Apoštola 2:27
Skutky Apoštola 2:31
1 Korintským 15:55
Zjevení Janova 1:18
Zjevení Janova 6:8
Zjevení Janova 20:13
Zjevení Janova 20:14
Limnē Pyr
Zjevení Janova 19:20
Zjevení Janova 20:10
Zjevení Janova 20:14
Zjevení Janova 20:15
Zjevení Janova 21:8
Sheol
1 Mojžíšova 37:35
1 Mojžíšova 42:38
1 Mojžíšova 44:29
1 Mojžíšova 44:31
4 Mojžíšova 16:30
4 Mojžíšova 16:33
5 Mojžíšova 32:22
1 Samuelova 2:6
2 Samuelova 22:6
1 Královská 2:6
1 Královská 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6
Žalmы 6:5
Žalmы 9:17
Žalmы 16:10
Žalmы 18:5
Žalmы 30:3
Žalmы 31:17
Žalmы 49:14
Žalmы 49:15
Žalmы 55:15
Žalmы 86:13
Žalmы 88:3
Žalmы 89:48
Žalmы 116:3
Žalmы 139:8
Žalmы 141:7
Príslovia 1:12
Príslovia 5:5
Príslovia 7:27
Príslovia 9:18
Príslovia 15:11
Príslovia 15:24
Príslovia 23:14
Príslovia 27:20
Príslovia 30:16
Kazatel 9:10
Piešec 8:6
Izaiáš 5:14
Izaiáš 14:9
Izaiáš 14:11
Izaiáš 14:15
Izaiáš 28:15
Izaiáš 28:18
Izaiáš 38:10
Izaiáš 38:18
Izaiáš 57:9
Ezechiel 31:15
Ezechiel 31:16
Ezechiel 31:17
Ezechiel 32:21
Ezechiel 32:27
Hozeáš 13:14
Ámos 9:2
Jonáš 2:2
Habakuk 2:5
Tartaroō
2 Petrův 2:4
Questioned
Izaiáš 30:33
2 Petrův 2:17

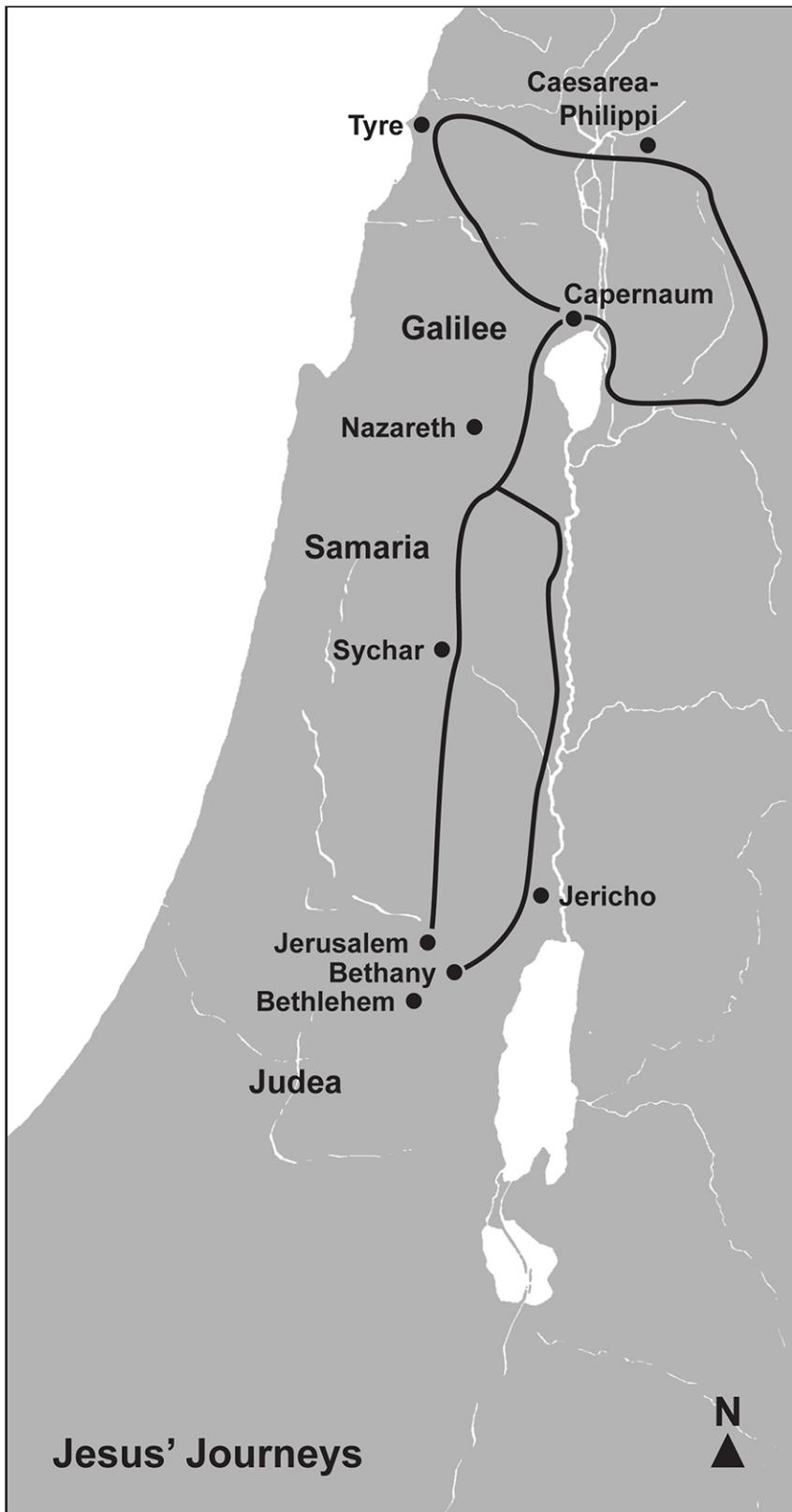
Věrou, povolán jsa Abraham, uposlechl Boha, aby odšel na to místo, kteréž měl vzít za dědictví; i šel, nevěda, kam přijde. - Židům 11:8

Israel's Exodus

N

Stalo se pak, když pustil Farao lid, že nevedl jich Bůh cestou země Filistinské, ačkoli bližší byla; nebo řekl Bůh:
Aby nepykal lid, když by uzřel, an válka nastává, a nevrátili se do Egypta. - 2 Mojžíšova 13:17

Jesus' Journeys

Nebo i Syn člověka nepřešel, aby mu sloužili, ale aby dal dluží, a aby dal dluží svou na výkoupení za mnohé. - Marek 10:45

N
▲

Pavel, služebník Jezukristův, povolaný apoštol, oddělený k kázání evangelium Božího, - Římanům 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

World Nations

Protož jdouce, učte všecky národy, křtice je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, - Matouš 28:19